

Αριθ. 1.

Έτους Ε.

BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΠΕΜΠΤΗ, 2 ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ 1830.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 40. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωρούντες ὅτι τὸ ἄρθρον Ζ' τοῦ περὶ Δικαστηρίων Γ' Νόμου διαλαμβάνει ὅτι, ἐκτὸς τῶν ἰδίων ἀναφορῶν, ὅσα ἄλλα γράμματα παρουσιάζονται εἰς τὸ Δικαστήριον δι' ἀπόδειξιν τοῦ δικαίου, καθὼς ὁμολογίαι, συναλλαγματικαί, ἐπιστολαί καὶ ἄλλα τοιαῦτα, πρέπει νὰ εἶναι ἀντίγραφα τῶν πρωτοτύπων, νὰ συντροφεύωνται μὲ κατάλογον· ὁ δὲ ἀντιφερόμενος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ τὰ πρωτότυπα, ἂν θέλῃ, διὰ νὰ τὰ παραβάλλῃ·

Θεωρούντες ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐσυμβιβάζεται ἰσως μὲ τὴν εὐκολίαν τὴν ἐκ τῆς καταστάσεως ἑνὸς Δικαστηρίου εἰς πᾶσαν ἐπαρχίαν·

Θεωρούντες τὸν ὑπ' Αρ. 8,268 ὀργανισμόν, δι' οὗ καθίσταται ἀπὸ ἓν Πρωτόκλητον εἰς ἕκαστον Τμήμα·

Θεωρούντες ὅτι ἡ παλαιὰ διαδικασία δὲν ἐπεκυρώθη εἰμὴ καθ' ὅσον εἶναι σύμφωνος μὲ τὸν νέον ὀργανισμόν·

Θεωρούντες τὴν προερχομένην ἀταξίαν ἐκ τῆς παρουσιάσεως ἀντιγράφων τόσον τοῦ ἐνάγοντος ὥς καὶ τοῦ ἐναγομένου, εἰς διαφόρους ἐπαρχίας κατοικούντων, πρῶγμα, τὸ ὅποιον προξενεῖ ζητήματα περὶ τῆς παρουσιάσεως τῶν πρωτοτύπων, ζητήματα παρεμπιπτόντα καὶ προξενούντα πολλοῦ χρόνου ἀπώλειαν καὶ ὑπέρογκα ἐξόδα εἰς τοὺς διαφορομένους, καὶ τὸ ὅποιον διακόπτει τὴν πρὸδον τῆς δικογραφίας πολλαπλασιάζει τὰς πράξεις·

Θεωρούντες ἀσυμβιβαστὸν μὲ τὴν παρούσαν τοῦ Κράτους οἰκονομίαν, ἂν αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀναγκαιούντων ἀντιγράφων, διὰ νὰ ἀντιγράφονται τ' ἀντίγραφα·

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,

Ψηφίζομεν.

Α'. Πᾶς ἐνάγων ἢ ἐναγόμενος ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ τὰ κατ' αὐτὸν πρωτότυπα ἔγγραφα μὲ κατάλογον χωριστὸν, ἢ καταγραμμένον κάτωθεν τῆς ἀναφορᾶς ἢ τῆς ἀπαιτήσεως.

Β'. Ὀφείλει νὰ συνοδεύῃ τὴν ἀναφορὰν ἢ τὴν ἀπαιτήσιν τοῦ μὲ ἀντιγράφον παρὰ τοῦ αὐτοῦ ἐπικυρωμένον, διὰ νὰ κοινοποιῇται μὲ τὴν κάλεσιν πρὸς τὸν ἀντιφερόμενον.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ετησία, Τάλαρα Δίστηλα 6.

Ἑξαμηνιαία 3

Τριμηνιαία 1 1/2

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

Γ'. Πᾶς παρουσιάζων ἔγγραφα ὀφείλει συγχρόνως νὰ παρουσιάσῃ τὰ ἀντίγραφα αὐτῶν ἐπικυρωμένα παρὰ τοῦ αὐτοῦ, διὰ νὰ κοινοποιῶνται εἰς τὸν ἀντιφερόμενον μὲ τὸ ἐνταλμα.

Δ. Τα πρωτότυπα, ὅσα παρουσιάζονται, δὲν θέλουν ἐπιστρέφεσθαι εἰμὴ μετὰ τριάκοντα ἡμέρας, ἀφ' ἧς γνωστοποιηθῶσιν εἰς τὸ ἀντιφερόμενον μέρος.

Ε'. Οἱ παρουσιάζοντες τὰ πρωτότυπα ὀφείλουν, ὅταν τ' ἀναλαμβάνουν, νὰ ἀφίνωσιν εἰς τὸ Δικαστήριον ἀντίγραφ' αὐτῶν παρ' ἐαυτῶν ἐπικυρωμένα οὕτως. Ἰσὸν ἀπαράλλακτον τῷ παρουσιασθέντι κατ' ἐμὲ πρωτοτύπῳ.

ΣΤ. Ἐὰν ὁ παρουσιάζων ἔγγραφα εἰς τὸ Δικαστήριον θελήσῃ νὰ λάβῃ ἀντίγραφα αὐτῶν, θέλει κάμει τ' ἀντίγραφ' αὐτὰ, καὶ θέλει τὰ ἐπικυρώσῃ ὁ αὐτός· ὁ δὲ Γραμματεὺς τοῦ Δικαστηρίου ἀφ' οὗ τὰ συμπαραβάλλει, τὰ ἐπικυροῖ οὕτως. Ἰσὸν ἀπαράλλακτον τῷ παρουσιασθέντι κατ' αὐτὸν πρωτοτύπῳ.

Ζ. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 24 Δεκεμβρίου 1829.

Ο Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς

Ι. Γ. ΓΕΝΝΑΤΑΣ.

Αρ. 241.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ.

Πρὸς τὸν Προσωρινὸν Διοικητὴν τῶν ἐπαρχιῶν Ξηρομέρου.

Ἐκπληρῶν τὰς διαταγὰς τῆς Α. Ε. τοῦ Σεβαστοῦ Κυβερνήτου σπεύδω νὰ σᾶς ἀναγγεῖλω, Κύριε, τὴν ἄκραν τοῦ εὐχαρίστησιν διὰ τὴν ὑποίαν καταβάλλεις σπουδὴν διὰ τὴν σύστασιν παιδευτικῶν καταστημάτων εἰς τὰς ὑπὸ τὴν διοίκησίν σου ἐπαρχίας, καὶ δι' ὑμῶν τὴν πρὸς τοὺς σεβασμίους ἡγουμένους τιμὴν, καὶ λοιποὺς πολίτας, ἔσοι συνεισφέρουσι φιλοτίμως εἰς τὴν ἐκπαιδεύσιν τῆς νεολαίας, ἀντικείμενον τόσον περισπούδαστον εἰς τὴν Α. Εξοχότητά.

Εἶμαι διατεταγμένος πρὸς τοῦτοις, Κύριε, νὰ σᾶς πληροφωρῶ ἐκ μέρους τῆς Α. Ε. ὅτι ὅχι μόνον θέλει πέμψῃ ἐν καιρῷ τὸν ὅποιον ζητεῖτε διευθυντὴν τῆς οἰκοδομῆς, ἀλλὰ προσπαθῶν νὰ παραμυθῇ ἐκ παντὸς τρόπου τοὺς κατοίκους τῶν ἐπαρχιῶν τούτων, θέλει χορηγήσῃ καὶ χρηματικὰ μέσα

εἰς τὴν τελειοποίησιν τῶν καταστημάτων τούτων, ἔαν ἡ θεία πρόνοια εὐδώσῃ τὰς περι χρηματικῶν πόρων προσπάθειάς τῆς Α. Ε. καὶ τὰ ἀναγκαῖα πρὸς τούτοις βιβλία καὶ πίνακες, περὶ τὴν σύταξιν τῶν ὁποίων ἐνασχολεῖται ἡ διοριθεῖσα ἐπιτροπή.

Ταῦτα πληροφοροῦντες, Κύριε, ἐκ μέρους τῆς Α. Ε. πρὸς τοὺς κατοίκους τῶν ὑπὸ τὴν διοίκησίν σου ἐπαρχιῶν, ἀγωνίζεσθε μετὰ τὴν αὐτὴν προθυμίαν εἰς ἐκπεραίωσιν ἔργου, τὸ ὁποῖον θέλει βεβαιώσῃ εἰς ὑμᾶς τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς Κυβερνήσεως, τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν διοικουμένων καὶ τὴν κοινὴν παρὰ τοῦ ἔθνους τιμὴν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 17 Δεκεμβρίου 1829.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου
Παιδείσεως Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Ἀρ. 248.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Πρὸς τὸν ἱερολογιώτατον Κύριον Κοσμᾶν Δημητριάδην.

Ὁ Προσωρινὸς Διοικητὴς Νάξου ἐπληροφόρησε τὴν Σ. Κυβέρνησιν, ὅτι φιλοτιμούμενος νὰ γενῆς ὠφελίμος εἰς τοὺς συμπολίτας σου διδάσκεις αὐτοὺς τὴν Ἑλληνικὴν παιδείαν ἀμισθί, ἐωσοῦ νὰ εὐρεθῶσι πόροι εἰς σύστασιν σχολείου.

Ἡ πράξις αὕτη χαρακτηρίζουσα τὸν ἀληθινὸν ὑπηρετὴν τοῦ θείου λόγου, καὶ τὸν ἀγαθὸν πολίτην ἐν ταύτῃ, ἐνέπνευσεν εἰς τὴν Α. Ε. τὸν Σεβαστὸν Κυβερνήτην αἰσθήματα εὐνοίας καὶ τιμῆς πρὸς τὴν ἱερολογιότητά σου, τὰ ὁποῖα ἐρμηνεύουσιν πρὸς σὲ ἡ Γραμματεία αὕτη, καθὼς διετάχθη, σὲ συγχαίρει εἰλικρινῶς, εὐχομένη νὰ μιμηθῶσι τὸ καλὸν σου παράδειγμα οἱ συναδελφοί σου συντελοῦντες εἰς τὸν φωτισμὸν τῶν ἰδίων συμπολιτῶν, κατὰ τὸν ἐνόντα τρόπον ἕκαστος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 19 Δεκεμβρίου 1829.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου
Παιδείσεως Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Ἀρ. 255.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Πρὸς τὸν σεβασμιώτατον Αρχιμανδρίτην Κύριον Δανιὴλ Ἐκκλησιαστικὸν Τοποτηρητὴν Μαλτζίνης.

Ἡ Α. Ε. ὁ Σεβαστὸς Κυβερνήτης ἤκουσε μετὰ πολλὴν εὐχαρίστησιν τὸν ὁποῖον ἔχετε ζῆλον διὰ τὸν φωτισμὸν τῆς ὑπὸ τὴν πνευματικὴν σας προστασίαν νεολαίας καταβάλλοντες εἰς σύστασιν παιδευτηρίου καὶ μισθὸν τοῦ διδασκάλου.

Οἱ πνευματικοὶ ποιμένες, ὅσοι συναισθάνονται, ὅτι τὸ πρῶτιστον τῶν χρεῶν τῶν εἶναι νὰ διδάσκωσι τὰ πνευματικὰ τέκνα τῶν ἐν παιδείᾳ καὶ γνώσει Κυρίου, ἔλκουσιν ἰδιαίτερος τὴν ὑπόληψιν καὶ τιμὴν τῆς Α. Ε., πολὺ δὲ περισσότερον ἡ σεβασμιότητάς, διότι ἐσπεύσας νὰ γενῆς παράδειγμα πρὸς τοὺς ὁμοίους σου.

Περὶ τούτων πεπεισμένος, σεβασμιώτατε, ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα, διὰ νὰ λάβῃς τὸν ἀποκειμενὸν στέφανον παρὰ τοῦ ἀρχιποιμένου Χριστοῦ, καὶ τὴν ὀφειλομένην ἀμοιβὴν παρὰ τοῦ τιμῶντος καὶ ἀμοιβόντος τὴν ἀρετὴν Σεβαστοῦ Κυβερνήτου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 20 Δεκεμβρίου 1829.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου
Παιδείσεως Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Ἀρ. 265.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Προσωρινὸν Διοικητὴν Ἀρκαδίας.

Ἀποδεχόμεθα τὴν πρότασίν σου περὶ τῆς συστάσεως ἀλλοδιδακτικοῦ σχολείου εἰς τὴν ὁποίαν διοικεῖς ἐπαρχίαν, καὶ παραχωροῦμεν ἐπὶ τούτῳ τὴν ἐθνικὴν οἰκίαν, τοῦ Μάμου λεγομένην, τὴν ὁποίαν θέλεις ἐπισκευάτῃ φροντίζων, ὥστε ἡ ἐσωτερικὴ τοῦ κτιρίου διάθεσις νὰ γενῇ πρόσφορος εἰς τὴν ὁποίαν διορίζεται χρῆσιν.

Ἐὰν δὲ οἱ ἀπὸ τῶν συνεισφορῶν πόροι δὲν ἐξαρκέσωσιν, ἔχεις τὴν ἀδειαν νὰ μεταχειρισθῇς εἰς τὴν ἐπισκευὴν ταύτην τὰ ὁποῖα ἐσυναξες χρήματα ἀπὸ τῶν κτημάτων τοῦ ἀποθανόντος Χ. Ραφὴλ, κατὰ τὴν ὑπ' Ἀρ. 1,060 ἀναφοράν σου.

Θέλεις ἐπιχειρησθῇ συγχρόνως καὶ τὴν ἐπισκευὴν τῆς ἐκκλησίας πληροφορῶν τοὺς ὑπὸ τὴν διοίκησίν σου, ὅτι θέλομεν ἐπιχορηγήσῃ ἀνάλογα μετὰ τὴν παρούσαν τοῦ Ταμείου κατάστασιν βοηθήματα καὶ διὰ τὸ ἐν καὶ διὰ τὸ ἄλλο κατὰστημα.

Διὰ τοῦτο θέλεις μᾶς εἰδοποιήσεις ἐν καιρῷ, διὰ νὰ γένῃ φροντὶς περὶ διδασκάλου ἀξίου, τὸν ὁποῖον θέλομεν ἐφοδιάσει μετὰ τὰ ἀναγκαῖα βοηθήματα.

Τὴν ταχεῖαν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τούτων καὶ τὴν αὐστηρὰν οικονομίαν τῶν εἰς ταῦτα ἀπαιτούμενων ἐξόδων ἐμπιστευόμεθα εἰς τὴν δραστηριότητά καὶ φιλοτιμίαν σου, τῶν ὁποίων λαμβάνεις ἀφορμὴν νὰ δώσης πρὸς ἡμᾶς τρανώτερα δείγματα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 22 Δεκεμβρίου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου
Παιδείσεως Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Περὶ ἀγωγῆς ἢ τοι ἀνατροφῆς, τῶν παίδων.

Σκοπὸν ἔχουσα ἡ Κυβέρνησις, καθόσον αἱ ἐνεστῶσαι τὴν ἐπιτρέψουν περιστάσεις, νὰ μορφώσῃ κατὰ τὸ ἐσόμενον εἰς τὴν κοινωνίαν ὠφελίμους πολίτας, ἀνευδότως ἐκινήθη εἰς τὴν τῶν Προπαιδευτικῶν Σχολείων σύστασιν. Ἀλλὰ κατὰ μέγα μέρος αἱ εὐχαίτης ἐξ ἀνάγκης δὲν ἐπιτυχαίνουσι τοῦ σκοποῦ, διότι, ὡς ἤτο πρέπον, δὲν ἦτο συνειλημμένον τὸ ἔργον ἀπ' αὐτὸ τ' αὐτὸν τῆς Διέσεως.

Καὶ παλαιοὶ νομιθέται καὶ συγγραφεῖς, καὶ νεώτεροι δημοσιογράφοι καὶ φιλόσοφοι, πολλοὶ παλλὰ ἀποδεικτικῶς περὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἀγωγῆς τῶν παίδων διέλαβον ἀλλ' οὗτοι πάντες, διὰ νὰ κάμωσιν ἀποδεχόμενον τὸ ἔργον τῶν, παρέλαβον τὸ τρυφερὸν τῆς ἀγωγῆς τῶν ἀντικείμενον νὰ τὸ διωπλάτῃσιν ἀπ' αὐτὰ τοῦ τὰ σπάργανα, ἀμα ἐκδῇ γενέθλιον ἀπὸ τὰς χεῖρας τῆς φύσεως.

Καὶ ὁ μὲν ἡμέτερος Λυκαῦργος, (*) ἅμα γεννηθὲν τὸ παρελάμβανεν εἰς τὴν ἐσωστειάν του. Ἀλλὰ τί λέγω ἅμα γεννηθὲν; καὶ ἀφανοῦς εἰτέτι ἅμα συλληφθέντος ἐμβρύου, αὗτος διέτασσε τὰς εἰς τὰς μητέρας συντελεῖς γυνασίας καὶ προσφόρους τροφάς, διὰ νὰ πιάξωσιν εἰς τὴν πατρίδα εὐρωστον καὶ ἀγαθὸν πολίτην. Ὁ δὲ Χαιρωνεὺς

(*) Πλ. ἐν Β. Α.

φιλόσοφος (*) προλαμβάνει (τὸ παροξότερον) τοῦτο καὶ πρὶν ἢ συλληφθῇ· τίνες καὶ ποῖοι πρέπει νὰ εἶναι οἱ γονεῖς του, καὶ πῶς κατὰ τὴν σύλληψίν του διακείμενοι, ἅπαντα ταῦτα τὰ διαλευκαίνει. Τὸ περὶ ἀγωγῆς τῶν παιδῶν συγγραμμάτιόν του θέλει ἐπιχύσει πολὺ φῶς ἀκόμη εἰς τοὺς παιδαγωγικοὺς φιλοσόφους.

Ἐκ δὲ τῶν νεωτέρων εἶναι πολυάριθμοι ἐξ ἀπάντων τῆς σοφῆς Εὐρώπης ἐθνῶν, ὅσοι ἐκ τοῦ προύργου ἐπραγματεύθησαν τὴν τοιαύτην ὕλην· Ὁ ἐμπειρικός καὶ περικλεεστάτος Ἰ. Λώκκιος συνέγραψε περὶ τοῦτου ὁ πολὺς τῆς Γενεύης, ἐξεπύνησε διεξοδικὸν ἐπὶ τοῦτω σύγγραμμα (**). ὁ δὲ ἐπιφανέστατος Γ. Φιλαγγιέρης εἰς τὴν νομοθετικὴν τοῦ ἐπιστήμην ὧ, ἐκ προθέσεως ἐκτενέστερον ἐφιλοσόφησε περὶ τοιαύτης ὕλης· καὶ ἄλλοι πολλοὶ, μάλιστα Γερμανοί.

Διὰ τὴν ἀποβῆ λοιπὸν κατ' εὐχὴν ἡ ἀγωγή καὶ προπαιδεία, πρέπει, ἂν ὅχι πρὸ τῆς συλλήψεώς του καὶ κατὰ τὴν διάρκειάν της, τὸ ἐμβρυὸν νὰ παραλάβωμεν καὶ ἡμεῖς ἅμα γεννώμενον τὸ βρέφος, νὰ τὸ μορφώσωμεν διὰ τὴν σκοπιμότητά του.

Διαιρῶ δὲ τὴν παρατήρησίν μου ταύτην εἰς δύο μέρη· ἃ διὰ τίνων συγκροτεῖται ἡ ἀγωγή· β' πῶς ἐμπορεῖ νὰ βαλθῇ εἰς πρᾶξιν εἰς ἡμᾶς. Ἡ δὲ ἀγωγή δύναται νὰ διαιρεθῇ εἰς λεκτικὴν καὶ πραγματικὴν· καὶ ἐκείνη μὲν ἐπιτρέπομεν ἀποκλειστικῶς εἰς τε παιδαγωγοὺς καὶ διδασκάλους· ταύτην δὲ ἐπιφορτίζομεν κοινῶς καὶ εἰς τοὺς γονεῖς καὶ εἰς τοὺς διδάσκοντας, περὶ ἧς πρόκειται. Ταῦτα δὲ τὰ σκιαγράφω ὅχι διὰ τοὺς λογιστάτους, οἵτινες καὶ χωρὶς πολὺν λόγον τὰ εὑροῦν ὅλα, ἀλλὰ διὰ τὸν τίμιόν μου πρᾶγματευτήν, διὰ τὸν φιλόστονόν μου γεωργόν, διὰ τὸν ἀφελῆ μου βοσκὸν καὶ διὰ τὸν ριψοκίνδυνον ναύτην τῆς Ἑλλάδος. Ὁ κυριώτερός μου σκοπὸς μάλιστα εἶναι, πῶς ὑπὸ τῆς προστασίας τῆς Κυβερνήσεως δύναται νὰ βαλθῶσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς ἐνέργειαν τ' ἀκρεθιγῶς προβαλλόμενα.

Μέρος Πρῶτον.

Τεθείσης ὁμολογουμένης τῆς σκοπιμότητος, διὰ τὴν ὁποίαν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παράγεται ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ ὁ ἄνθρωπος, πρόκειται νὰ μάθωμεν, τίνα καὶ ποῖα βοηθήματα δύναται νὰ χορηγήσῃ ἐπὶ τὸν θεόδοτον σκοπὸν τοῦ ἡ τέχνης.

Εἰς τὸν ἄνθρωπον ἀνήκει ἡ ἀγωγή· ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος σύγκειται ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος· λοιπὸν εἰς τὸν ἄνθρωπον ἀνήκει ψυχικὴ εἴτε πνευματικὴ ἀγωγή καὶ σωματικὴ, εἴτε φυτικὴ ἀνατροφή.

Ἀποτελεῖται δὲ ἡ μὲν σωματικὴ ἀνατροφή ὅχι μόνον ὅτε δὲν ἐμπυρρίζεται ἡ πλαστικὴ τοῦ παιδὸς αὐξήσις, ἀλλ' ὅταν μάλιστα συμφῶνως μὲ τὰς πλαστικὰς του δυνάμεις βοηθῆται ὁ ὁργανισμὸς τοῦ σώματός του. Διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν δὲ τοῦτο, πρέπει νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι τὸ παιδί χρειάζεται τροφήν, καὶ ὕπνον, καὶ φορέματα, καὶ κίνησιν· διότι καὶ βυζαίνει, καὶ κοιμᾶται, καὶ κρύνει καὶ σαλεύει.

Καὶ τροφή του μὲν ἡ πρωτίστη εἶναι τὸ γάλα· τὸ θῆλασμα λοιπὸν εἶναι ἡ πρώτη τῆς τροφῆς του πηγή. Ὅθεν ἡ μήτηρ του, διὰ τῶν ἀνηκόντων τροφῶν καὶ πιότων πρέπει νὰ συντηρῇ εὐκρατον καὶ νὰ καταδράζῃ ἄφθονον τὸ γάλα της· ἀλλέως, φονεύει τὸ παιδί της· ὁ πόταν διὰ καμμίαν της κατάχρησιν μολύνῃ τὸ γάλα της· κινδυνεύει δὲ καὶ ἡ ἰδία.

Ἄς τὸ ἀπέχῃ ἀπὸ τοῦ κρασί, ῥακῆν, καὶ εἴτε ἄλλο πνευματώδες ποτόν.

Ὁ δὲ ὕπνος εἶναι συστατικὸν τῆς φυσικῆς μας ζωῆς στοιχεῖον· πρέπει λοιπὸν νὰ κοιμᾶται τὸ βρέφος, ὡς καὶ νὰ τρώγῃ, εἰς τεταγμένας ὥρας· ὁ ὕπνος του δὲ θέλει εἶσθαι περισσότερος παρὰ τῶν ἀνδρωμένων. Καθ' ὕπνους τὸ παιδί διὰ τῆς χωνεύσεως λαμβάνει σημαντικὴν αὐξήσιν. Ὁλεθριωτάτη λοιπὸν εἶναι ἡ μεταξύ μας συνήθεια νὰ φασκίονουν τὰ βρέφη σφιγκτικὰ εἰς τὰς κοιτίδας (σαμαρίτσας)· διότι ἐμπυρρίζουν τὴν αὐξήσιν των καὶ διαστρέφουν τὰ μέλη των διὰ τὴν εὐτροφίαν καὶ ὑπερφύσιν των. Ὅχι ὀλιγότερον ὀλεθρία, τοῦ νὰ τὰ ὑπνώιτωσι παρὰ φύσιν διὰ τῶν ὑπνωτικῶν φαρμάκων, ὅποια εἶναι τὰ λεγόμενα, θ-ριακῆ, ὑπνοκέφαλα κτλ. ἃς τὰ ἀπέχωσι λοιπὸν τῶν τοιούτων.

Τὰ δὲ φορέματά του πρέπει νὰ εἶναι μέτρια κατὰ τὴν θερμὴν καὶ ψυχρὰν· πρέπει νὰ εἶναι καὶ παστρικά, διότι ἐκ τῆς καταχρήσεως καὶ τῶν δύο προέρχονται θανατηροὶ νότοι, ἐμπυρρίζοντων ἢ τὴν ἀδελὸν διαπύρην, ἢ μὴ φυλαττόντων τὴν ἀπαιτουμένην θερμικρασίαν. Τὸ παιδί πρέπει νὰ πλύνεται κεφαλὴν, χεῖρας καὶ πόδας καθημερινῶς· ὅλον δὲ τὸ κορμὶ του μίαν φορὰν τοῦλάχιστον ἀνὰ πάσας εἴκοσι ἡμέρας.

Εἰς δὲ τὴν κίνησιν του περιλαμβανόμενον καὶ τὰλλα σωματικὰ γυμνάσια, μάλιστα δὲ τὸ νὰ περιδιαβάξεται καὶ τὸ ν' ἀερίζεται συχνάκις· ἀλλέως κλεισμένον πάντοτε μέσα εἰς θερμοὺς θαλάμους καὶ οἰκήματα μολυσμένου ἀέρος, κινδυνεύει καὶ ὁ πνεύμων καὶ ἡ ὑγεία του· ὁ μὲν πνεύμων (*), διότι πνέει ἀέρα ἐξηντλημένον τοῦ ὁξυγονικοῦ ἀέρος, ἡ δὲ ὑγεία του, διότι εἰσπνέει τὸν ἐκπνευμένον βαρύντατον ἄζωτον. Δὲν πρέπει πρὸς τούτοις οὐδὲ νὰ κρεμᾶται, οὐδὲ ἐξ ἐναντίας νὰ συχνοκινῆται παρὰ πολὺ, διότι ἐρεθίζεται ὑπέρμετρα. Πρὸς τούτοις παιδία ἀπὸ πέντε ἕως ἑπτὰ χρόνων δὲν πρέπει νὰ ἐργάζονται πλεότερον τῶν δύο ἢ τὸ πολὺ τεσσάρων ὥρων τῆς ἡμέρας, οὐδὲ νὰ καταβλίσκωνται μὲ ὑπέρμετρα βάρη. Εἰς ταῦτα λοιπὸν στοιχειωδέστατα περιστερέφεται ἡ σωματικὴ του ἀνατροφή.

Ἡ δὲ ψυχικὴ, καθὼς καὶ ἡ φιλοσοφία, διαιρεῖται εἰς θεωρητικὴν ἢ ἐπιστημονικὴν, καὶ πρακτικὴν ἢ ἠθικὴν. Καὶ ἡ μὲν θεωρητικὴ περιλαμβάνει τὸ νοεῖν, τὸ γινώσκειν καὶ τὸ συγκινεῖσθαι εἰς τὰ καλὰ καὶ ὑψηλὰ, ἢ τοι τὸ αἰσθάνεσθαι. Ἰδοὺ ἡ ἀνάγκη λοιπὸν τὸ νὰ παιδευθῇ εἰς τὰς ἡλπίους ἢ κατωτέρας λεγομένας δυνάμεις, αἰσθήσιν, φαντασίαν, καὶ μνήμην· καὶ εἰς τὰς κρείττους, νοῦν, κρίσιν, καὶ λόγον. Ἐκ τῶν αἰσθήσεων τῶν νεογνῶν ἀναπύσσεται πρῶτῃ ἢ ἀφῇ, ἐπεὶ τὰ ἡγεύσις καὶ ἡ ὁσφρησις, καὶ εἰς ὅλον τὸ ὕψιστον ἢ ὄρασις καὶ ἡ ἀκοή. Τὰ ὄρα τῆς συντομίας μᾶς ἀπακλείουν τοῦ νὰ διαλάβωμεν πῶς πρέπει νὰ σφαιροκῶνται τὰ βρέφη, ἵνα γίνωνται ἀντικειμενικαὶ αἱ αἰσθήσεις των, πῶς δύναται νὰ καλλιεργηθῇ ἡ φαντασία, ἵνα τ' ἀπόλυτα πρῆρητιάζῃ ζωηρῶς ὡς παρὰ τὰ, καὶ τοὺς χαρακτηρὰς διαφόρων πραγματικῶς ὑπαρχόντων νὰ συνδυάζῃ δυναμικῶς εἰς ὑπόστασιν τῶν φαντασμάτων τῆς ἀντικειμένων, πῶς ἡ μνήμη ν' ἀναπληρῇ μετὰ συνειδήσεως τὰ παραλελυθότα· καὶ ἐκ τῶν λογικῶν μας δυνάμεων, πῶς πρέπει ὁ νοῦς εἰδικώτερον νὰ συνεθίζεται ἐκ τῶν μερικῶν καὶ ἀμέσων αἰσθητικῶν ἀντικειμένων νὰ μορφώσῃ τὰς

(*) Ἄς μὴ λησμονήσωμεν εἰς τοιαύτην περίστασιν τὴν ἀπὸ τοῦ πνέω ἢ (κατὰ παρένθεσιν τοῦ Λεοκίου πνευματισμοῦ) πνεύω προσχεστέραν τοῦ πνεύματος ἐτυμολογίαν, ὅθεν καὶ μετωνομάσθη. Ἄν λοιπὸν ἐκλείψῃ ἡ τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος ἀνήκουσα εὐκράσις, ὁ πνεύμων, εἰς τὸ σπαραγμώδες τοῦ ὁποίου ἐκεῖνος ἀσχολύεται, οἴχεται εἰς φθοράν.

(*) Περὶ Παίδ. Ἀγ.

(**) J. J. Rous. Em. ou de l'ed.

ἐμμέσους ἀντιλήψεις, εἴτε τὰς γενικὰς ἰδέας, πῶς ἡ κρίσις νὰ καθυποβάλῃ τὰ μερικὰ εἰς τὰ καθολικὰ τοῦ νοῦς, καὶ πῶς ὁ λόγος εἰδικώτερον νὰ προσδιερίξῃ τὰ μερικὰ ἐκ τῶν καθόλου. Ἡ λεπτομέρεια τούτων ἀπάντων εἶναι ἔργον ἰδιαίτερον τῆς παιδαγωγίας. Καὶ εἰς τοῦτο συνίσταται ἡ θεωρητικὴ τοῦ ἀγωγῆ.

Ἔως ἐδὼ ἀπέκλινεν ὁ ἄνθρωπος φυσικὰς καὶ νοεράς δυνάμεις· πρέπει λοιπὸν νὰ τὰς συνάξῃ εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον. Καὶ ἰδοὺ ἡ ἀνάγκη τῆς πρακτικῆς ἀγωγῆς. Ὁ ἄνθρωπος ἔλαβεν ἢ ζητεῖ νὰ ἔχῃ δίκαια, διὰ τοῦτο λοιπὸν εἰς τὸν βίον τοῦ πρέπει νὰ φυλάττῃ ὡς ἱκανοποιήσιν τῶν δικαίων τοῦ χρέη κατὰ τὰς πράξεις τοῦ· αὗται δὲ περιστρέφονται ἢ εἰς τὸν θεόν, ἢ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, (εἴτε σχετικῶς, εἴτε μὴ) ἢ πρὸς ἑαυτὸν. Διδασκόμενος καὶ συνεπιζόμενος νὰ πράττῃ τὰ πρὸς τὸν δημιουργόν τοῦ χρέη, γίνεταί εὐσεβής· πράττων τὰ πρὸς μὴ σχετικόν του, εἴτε πάντα ἀνθρώπων, χρέη, γίνεταί ἐνάετος· πράττων τὰ πρὸς τὸν σχετικόν του, εἴτε συμπαλίτην του, γίνεταί δικαίος· τὰ πρὸς ἑαυτὸν τέλος, σώφρων. Πρέπει λοιπὸν νὰ μνηθῇ τὴν κατήχησιν τῆς θρησκείας του διὰ τὸ πρῶτον, νὰ διδαχθῇ τὰ καθολικὰ ἠθικὰ παραγγέλματα, διὰ τὸ δεύτερον καὶ τέταρτον, καὶ νὰ παιδευθῇ τὴν πολιτείαν τῆς πατρίδος του, διὰ τὸ τρίτον.

Εἰς ταῦτα λοιπὸν, ὡς ἐν τύπῳ, περιστρέφεται ἡ στοιχειωδὲστάτη ἀνατροφή τῶν παιδων, φυσικὴ καὶ πνευματικὴ.

[Ἀκολουθεῖ.]

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρά τῆς Ἀστυνομίας τῆς νήσου Σύρας.

Τὴν 14 τοῦ Δεκεμβρίου 1829 ἐτελεύτησεν ἐν τῇ νήσῳ Σύρα ὁ ἐκ Δαδίου τῆς Λεβαδίας Ἀναγνώστης Σκορδᾶς. Ἡ δὲ εὐρεθεῖσα περιουσία του, καταγραφείσα ἀκριβῶς, ἐξησφαλίσθη εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τῆς νήσου ἐκείνης, ἕως οὗ παρουσιασθῶσιν οἱ νόμιμοι κληρονόμοι τοῦ ἀποθανόντος, διὰ νὰ ἀποδείξωσι κατὰ τὴν τάξιν τὰ ἐπ' αὐτῆς δικαίά των.

ΛΙΜΗΝ ΑΙΓΙΝΗΣ.

Κατάπλοι ἐμπορικῶν πλοίων ἀπὸ τῆς 7 μέχρι τῆς 15 τοῦ Δεκεμβρίου.

Πέντε Γολέτται Ἑλληνικαί, ἐξ ὧν

- 1 ἐκ Σύρας με βόας καὶ ὀρύζιον,
- 1 ἐκ Κίας με οἶνον καὶ βαμβάκι,
- 2 ἐκ Σύρας με σίτον καὶ ἄλλα εἶδη.

Τρεχαντήρια καὶ ἄλλα πλοία 162. Εἶδη εἰσκαθέντα: Σίτος, ξύλα καύσιμα, κίτρα, λεμόνια, πορτογάλλια, ἐλαῖαι, λάδι, χαλκός, ἔθνικος, ἀραβοῦτι, κριθάρι, βαμβάκιον, ἀνθρακες, βόας, μέλι, ταριχευμένα ὀψάρια, ὄσπρια, ὀρύζιον, καπνός, σταφίδες, οἶνος, ἄλευρα, βαλανίδι, δέρματα, ρακί, λαχανικά.

Ἀπὸ τῆς 16 μέχρι τῆς 23 τοῦ αὐτοῦ.

Ἐκ Σύρας γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἅγιος Νικόλαος, με διάφορα εἶδη ἐμπορίου.

— 2 Γολέτται Ἑλληνικαί, Ἀθηνᾶ καὶ Κλεοπάτρα, με σίτον.

Ἐκ Μεγαρίων μαρτίγος Ἑλληνικός, ἡ Παναγία, με ῥητίνην.

Ἐκ Σκοπέλου γολέττα Ἑλληνικὴ, Σειρήν, με ἀνθρακας.

Ἐκ διαφόρων μερῶν 144 πλοία. Εἶδη εἰσκαθέντα:— Ξύλα καύσιμα, ἄλας, βαρέλια, βούτυρον, τυρὸς, οἶνος, καπνός, πρόβατα καὶ αἰγες, μαλλί, ἐλαῖαι, λάδι, δέρματα, βαμβάκι, λεμόνια, σίτος καὶ ἀραβοσίτος, σῦκα, χαλκός.

Ἀπόπλοι ἀπὸ τῆς 14 μέχρι τῆς 24 τοῦ Δεκεμβρίου.

Εἰς διάφορα μέρη 239 πλοία, ἐν οἷς καὶ τινες γολέτται, τὰ πλείοτερα κενά. Ἐξεκομίσθησαν δὲ ὀλίγος σίτος, ῥητίνη, τυρὸς, οἶνος, ξύλα καύσιμα, καὶ κέρατοι.

ΛΙΜΗΝ ΠΑΤΡΩΝ.

Κατάπλοι ἐμπορικῶν πλοίων ἀπὸ τῆς 4 μέχρι τῆς 14 τοῦ Δεκεμβρίου.

Ἐκ Λαμπυρίου 2 γολέτται Ἑλληνικαί με ξυλικὴν καύσιμον.

Ἐκ Μεσολογγίου γολέττα Ἑλληνικὴ με σίτον καὶ ἕτερα εἶδη.

— Γολέττα Ἴόνιος, Ἅγιος Σπυρίδων, με σίδηρον κτλ.

— Γολέττα Ἑλληνικὴ, ὁ Σωτήρ, με σίτον κτλ.

— Τραμπάκουλον Σαρδηνιακόν, Ἅγιος Ἰωσήφ, με σίδηρον κτλ.

— Κόττερον Ἑλληνικόν, Ἅγιος Νικόλαος, με οἶνον.

Ἐκ Ζακύνθου γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἅγιος Χαράλαμπος, με λάδι κτλ.

— Βρατσέρα, Ἅγιος Διονύσιος, με σαποῦνι καὶ σίτον.

— Μαρτίγος Ἑλληνικός με σίτον καὶ σαποῦνι.

— 2 Γολέτται, μία Ἑλληνικὴ καὶ μία Ἴόνιος, με σίτον κτλ.

— Βρατσέρα Ἑλληνικὴ, Ἅγιος Σπυρίδων, με λάδι καὶ ὄσπρια.

— Βρίκιον Ἴόνιον, ὁ Ἀχιλλεύς, κενόν.

Ἐκ Ναυπάκτου σακκολεῦα Ἑλληνικὴ, Ἅγιος Δημήτριος, με οἶνον καὶ ρακί.

— Βρατσέρα Ἑλληνικὴ με μαλλία.

— Γολέττα Ἑλληνικὴ, Παναγία, με ὀρύζιον.

Ἐξ Ἰθάκης Βρατσέρα Ἑλληνικὴ, Ἅγιος Νικόλαος, με λάδι κτλ.

— Βρατσέρα Ἴόνιος, Ἅγιος Ἰωάννης, με σίτον κτλ.

Ἐκ Κεφαλληνίας γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἅγιος Νικόλαος, με σίτον καὶ ἄλλα.

— Γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἀθηνᾶ, με διαφόρους πραγματείας.

Ἐκ Βοστίτσας γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἅγιος Σπυρίδων, με σταφίδας.

Ἐκ διαφόρων μερῶν 64 διάφορα πλοία. Εἶδη εἰσκαθέντα:— Δέρματα, λάδι, μέλι, λεμόνια, πορτογάλλια, ροῦμι, οἶνος, σίτος, κριθή, ὀψάρια ταριχευτά, σαποῦνι, ἄλας, ἀνθρακες, ξύλα καύσιμα, ὀρύζιον.

Ἀπόπλοι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν.

Εἰς Κεφαλληνίαν γολέττα Ἑλληνικὴ, ἡ Παναγία, με ξυλικὴν καύσιμον.

Εἰς Ζακύνθον γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἅγιος Νικόλαος, με ὄσπρια.

— Γολέττα Ἑλληνικὴ, ὁ Ὁδηγητής, με καύσιμον ξυλικὴν.

Εἰς Μεσολόγγιον σακκολεῦα Ἑλληνικὴ, Ἅγιος Δημήτριος, με ρακί καὶ ἄλλα.

— Βρατσέρα Ἑλληνικὴ με ξυλικὴν οἰκοδομῆς.

— Τραμπάκουλον Αὐστριακόν ἡ Γενικὴ Εἰρήνη, με κηκίδια.

— Βρατσέρα Ἑλληνικὴ με ἀραβοσίτον.

Εἰς Ναύπακτον γολέττα Ἴόνιος, Ἅγιος Σπυρίδων, με σίδηρον.

— Βρατσέρα Ἑλληνικὴ, Ἅγιος Νικόλαος, με μαλλί καὶ βαλανίδι.

— Γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἅγιος Χαράλαμπος, με σαποῦνι.

— Βρατσέρα Ἑλληνικὴ, Ἅγιος Νικόλαος, με ἀραβοσίτον.

Εἰς Ἰδραν γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἁγία Ελένη, με διαφόρους πραγματείας.

Εἰς Βοστίτσαν βρατσέρα Ἑλληνικὴ, Ἅγιος Διονύσιος, με βαλανίδι.

— Βρατσέρα Ἴόνιος, Ἅγιος Ἰωάννης, με σίτον καὶ ὄσπρια.

Εἰς Γαλαξείδι βρατσέρα Ἑλληνικὴ, Σκουριάνα, με λάδι.

— Γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἅγιος Νικόλαος, με μαλλία.

Εἰς διάφορα μέρη 56 διάφορα πλοία. Εἶδη εἰσκαθέντα:— Ἀραβοσίτος καὶ ὀλίγα ἄλλα εἶδη ἐμπορίου.

Αριθ. 2.

Έτους Ε.

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ετησία, Τάλαρα Δίστηλα 6

Εξαμηνιαία 3

Τριμηνιαία 1 1/2

Αί συνδρομαί γίνονται εντάυθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝῃ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 4 ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ 1830.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 38.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωροῦντες ὅτι, ἐὰν οἱ ἐγκαλούμενοι ὀφείλουν νὰ διαμένουν εἰς φυλακὴν, διαρκούσης τῆς δίκης, καὶ νὰ μὴ δύνανται δι' ἐγγυήσεως νὰ ὑπερασπίζωνται ἐκτοῦς ἐκτὸς τῆς φυλακῆς, ὅχι μόνον ἤθελεν εἰσθαι ἀδικία μεγίστη, (διότι προεπιτίθεται ἡ ποινὴ καὶ συγχέονται ὅλοι οἱ βαθμοὶ τῆς κατηγορίας καὶ ὅλα τὰ εἶδη τῶν ἐγκλημάτων, ἅλλα καὶ ἤθελε συμβαίνει τὸ ἄτοπον νὰ καταναλίσκουν οἱ ἐγκαλούμενοι ἐντὸς τῆς φυλακῆς πλεονέτερον χρόνον, ἂν ὅσον ἡ ἀπόφασις ἤθελε προσδιορίσει·

Θεωροῦντες ὅτι πρέπει νὰ διακριθῇ ὁ βαθμὸς τῆς βαρύτητος τοῦ ἐγκλήματος, διὰ νὰ ἀποφασισθῇ εἰς ποῖα δὲν συγχωρεῖται ἡ ἐγγύησις καὶ διὰ ποῖα δύνανται οἱ ἐγκαλούμενοι νὰ ὑπερασπίζωνται ἐαυτοὺς ἐκτὸς τῆς φυλακῆς δι' ἐγγυήσεως·

Θεωροῦντες ὅτι τὸ 18 ἄρθρον τοῦ 11 νόμου ἀναφέρει· «ὁ φυλακωμένος δύναται νὰ ἀπολυθῇ τῆς φυλακῆς, ἐκτὸς ἂν φυλακωθῇ ὡς ἐγκληματίας, δίδων προσωπικὴν ἐγγύησιν·»

Θεωροῦντες ὅτι κατὰ διαφορὰς περιπτώσεις ἐγνώρισεν ἡ Κυβέρνησις ὅτι, δυνάμει τοῦ ρηθέντος ἁρθροῦ, τὰ Δικαστήρια ἀπορρίπτουν τὰς ἐγγυήσεις·

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,

Ψηφίζομεν.

Α. Δύναται ὁ δικαστὴς, διαρκούσης τῆς δίκης, νὰ δέχεται ἐγγυήσιν τῶν ἐγκαλουμένων, ὅτι θέλουν ἐμφανίζεσθαι ὡς αἰκὶς καλῶνται παρὰ τοῦ Δικαστηρίου.

Β. Δὲν εἶναι δεκτὴ ἡ ἐγγύησις τῶν ἐγκαλουμένων δι' ἐγκλημα κατὰ τῆς ἐξωτερικῆς ἢ ἐσωτερικῆς ἀσφαλείας τῆς Ἐπικρατείας· διὰ φόνον, διὰ κλοπὴν μετὰ βίας, διὰ φθορὰν μετὰ βίας ἢ ἀρπαγὴν παρθένων, διὰ πλαστογραφίαν, διὰ ψευδομαρτυρίαν, καὶ διὰ παραχαρὰξιν.

Γ. Ἡ ἐγγύησις εἶναι χρηματικὴ καὶ ἡ ποσότης αὐτῆς προσδιορίζεται ἀπὸ τὸν δικαστὴν κατὰ τὴν βαρύτητα τοῦ ἐγκλήματος· δὲν εἶναι ὅμως οὔτε ἐλασσὼν τῶν 100 διστῆλων, οὔτε μείζων τῶν 1500.

Δ. Ὁ ἐγγυητὴς πρέπει νὰ εἶναι ἀξιώχρεος· ἐκτὸς δὲ τοῦ

ἐγγυητοῦ καὶ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ, εἶναι ὑπεύθυνος καὶ ἡ Ἀρχή, ἡ ὁποία τὸν δέχεται.

Ε. Ἡ ἐγγύησις πρέπει νὰ γράφεται ἐνώπιον τῆς Ἀρχῆς, πρὸς τὴν ὁποίαν δίδεται, νὰ ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν ἐγγυητὴν, ἂν ἤξευρη νὰ γράφῃ, καὶ πάντοτε νὰ μαρτυρῆται ἀπὸ δύο μάρτυρας καὶ ἀπὸ τὸν γραμματεῖα τοῦ Δικαστηρίου.

ΣΤ. Ἡ ἐγγύησις πρέπει νὰ γνωστοποιῆται πρὸς τὸν ἐγκαλούμενον. Ὁ δικαστὴς ἀναπληροῖ πᾶσαν ἔλλειψιν τοῦ ἀντιτείνοντος ἀντιδίκου, καὶ εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν εἰς τὴν πρᾶξιν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου.

Ζ. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 24 Δεκεμβρίου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς

Ι. Γ. ΓΕΝΝΑΤΑΣ.

Αρ. 39.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπειδὴ κατὰ τὸν νέον ὁργανισμόν τῶν Δικαστηρίων ἀπικαθίσταται ἐπιπονον, πολυδάπανον, καὶ χαλεπὸν, νὰ ὑποχρεῶνται οἱ διαφερόμενοι, τῶν ὁποίων ἡ ὑπόθεσις ἐδικάσθη δι' αἰρετοκρίσιος, ὥστε διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνὰ χεῖρας τῶν ἀποφάσεων ν' ἀπέρχωνται πρὸς τὰ Πρωτόκλητα Δικαστήρια, τὰ ἐποῖα δύναται ν' ἀπέχουν ὅχι ὀλίγον ἀπὸ τὸν τόπον τῆς διαμονῆς τοῦ διαφερομένου·

Ἐπειδὴ τὸ 13 ἄρθρον τοῦ § στί' τοῦ ὑπὸ Ἀρ. 11 νόμου περὶ Δικαστηρίων εἶναι παρεωρέμενον τοῦ ὁργανισμοῦ ἐκείνου, ὅστις παραπέμπει τὴν εἰς τὸ βιβλίον καταχώρησιν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν δι' αἰρετοκρίσιος ἀποφάσεων εἰς τὰ Πρωτόκλητα Δικαστήρια, διότι κατ' ἐκείνον εἰς πᾶσαν ἐπαρχίαν ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ Πρωτόκλητον Δικαστήριον·

Ἐπειδὴ ὁ αὐτὸς ἐκεῖνος ὁργανισμὸς δὲν παρεδ' ἔχῃ, εἰμὴ καθόσον ἀφορᾷ διὰδικασίαν, καὶ ὅχι διοργανισμόν·

Ἐσχάτως ἐβυστήθη εἰς πολλὰ καλὸν διδάσκαλον, ὅστις
εἶναι πολλὰ εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὸν μαθητὴν του. Ὑπὸ
ἐσχέθη δὲ τὰ του διδάξῃ εἰς διάστημα τριῶν ἐτῶν ὅλα τὰ
μέρη τῆς τέχνης.

[illegible]

Ἀγιασθέντων τῶν θεμελίων, οἱ Πρεσβυτέρους ἀνομήτηρ ἔθεσαν
τὰς πρῶτας λίθους ἐπιτεθειμένους ἡγιασμένους, καὶ τὸ παράδειγμα
τοῦ καὶ οἱ λοιποὶ τῶν παροστώτων. ἅτα ἐκείνην ἡμέραν

Κοίνω χάριτος καὶ ἐλεος πατρὸς τοῦ Θεοῦ καὶ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ ἐκ νέου

[Faint handwritten text at the bottom of the page]

ΕΙΣΤΕΡΗΚΑ

Εκ τῆς Περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος καὶ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος

(25. 110/000. 142)

Αἱ περὶ τοῦ συμβιβασμοῦ τῆς Ἑλλάδος συγκαλεσθῆναι
 οὐκ ἀποκρίνω μετὰ δραστηριότητος· τίποτε ὅμως ἀκό-
 μη δὲν γινώσκεται, ἵστικόν περὶ τῆς μελλούσης καταστάσε-
 ως τοῦ τόπου ἐκείνου τίποτε δὲν ἀπεφασίσθη τῶντι.

· Διὰ διατάγματός τε ἑ βασιλέως τῆς βασιλείας αὐτῆς 118

[illegible]

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

№ 10. АЛЕКСАНДРИЙ ПОСЛАВЕН.

Η Ἀστυνομία Μετ' ἡμᾶς.

100, 200, 300, 400, 500, 600, 700, 800, 900, 1000, 1100, 1200, 1300, 1400, 1500, 1600, 1700, 1800, 1900, 2000, 2100, 2200, 2300, 2400, 2500, 2600, 2700, 2800, 2900, 3000, 3100, 3200, 3300, 3400, 3500, 3600, 3700, 3800, 3900, 4000, 4100, 4200, 4300, 4400, 4500, 4600, 4700, 4800, 4900, 5000, 5100, 5200, 5300, 5400, 5500, 5600, 5700, 5800, 5900, 6000, 6100, 6200, 6300, 6400, 6500, 6600, 6700, 6800, 6900, 7000, 7100, 7200, 7300, 7400, 7500, 7600, 7700, 7800, 7900, 8000, 8100, 8200, 8300, 8400, 8500, 8600, 8700, 8800, 8900, 9000, 9100, 9200, 9300, 9400, 9500, 9600, 9700, 9800, 9900, 10000, 10100, 10200, 10300, 10400, 10500, 10600, 10700, 10800, 10900, 11000, 11100, 11200, 11300, 11400, 11500, 11600, 11700, 11800, 11900, 12000, 12100, 12200, 12300, 12400, 12500, 12600, 12700, 12800, 12900, 13000, 13100, 13200, 13300, 13400, 13500, 13600, 13700, 13800, 13900, 14000, 14100, 14200, 14300, 14400, 14500, 14600, 14700, 14800, 14900, 15000, 15100, 15200, 15300, 15400, 15500, 15600, 15700, 15800, 15900, 16000, 16100, 16200, 16300, 16400, 16500, 16600, 16700, 16800, 16900, 17000, 17100, 17200, 17300, 17400, 17500, 17600, 17700, 17800, 17900, 18000, 18100, 18200, 18300, 18400, 18500, 18600, 18700, 18800, 18900, 19000, 19100, 19200, 19300, 19400, 19500, 19600, 19700, 19800, 19900, 20000, 20100, 20200, 20300, 20400, 20500, 20600, 20700, 20800, 20900, 21000, 21100, 21200, 21300, 21400, 21500, 21600, 21700, 21800, 21900, 22000, 22100, 22200, 22300, 22400, 22500, 22600, 22700, 22800, 22900, 23000, 23100, 23200, 23300, 23400, 23500, 23600, 23700, 23800, 23900, 24000, 24100, 24200, 24300, 24400, 24500, 24600, 24700, 24800, 24900, 25000, 25100, 25200, 25300, 25400, 25500, 25600, 25700, 25800, 25900, 26000, 26100, 26200, 26300, 26400, 26500, 26600, 26700, 26800, 26900, 27000, 27100, 27200, 27300, 27400, 27500, 27600, 27700, 27800, 27900, 28000, 28100, 28200, 28300, 28400, 28500, 28600, 28700, 28800, 28900, 29000, 29100, 29200, 29300, 29400, 29500, 29600, 29700, 29800, 29900, 30000, 30100, 30200, 30300, 30400, 30500, 30600, 30700, 30800, 30900, 31000, 31100, 31200, 31300, 31400, 31500, 31600, 31700, 31800, 31900, 32000, 32100, 32200, 32300, 32400, 32500, 32600, 32700, 32800, 32900, 33000, 33100, 33200, 33300, 33400, 33500, 33600, 33700, 33800, 33900, 34000, 34100, 34200, 34300, 34400, 34500, 34600, 34700, 34800, 34900, 35000, 35100, 35200, 35300, 35400, 35500, 35600, 35700, 35800, 35900, 36000, 36100, 36200, 36300, 36400, 36500, 36600, 36700, 36800, 36900, 37000, 37100, 37200, 37300, 37400, 37500, 37600, 37700, 37800, 37900, 38000, 38100, 38200, 38300, 38400, 38500, 38600, 38700, 38800, 38900, 39000, 39100, 39200, 39300, 39400, 39500, 39600, 39700, 39800, 39900, 40000, 40100, 40200, 40300, 40400, 40500, 40600, 40700, 40800, 40900, 41000, 41100, 41200, 41300, 41400, 41500, 41600, 41700, 41800, 41900, 42000, 42100, 42200, 42300, 42400, 42500, 42600, 42700, 42800, 42900, 43000, 43100, 43200, 43300, 43400, 43500, 43600, 43700, 43800, 43900, 44000, 44100, 44200, 44300, 44400, 44500, 44600, 44700, 44800, 44900, 45000, 45100, 45200, 45300, 45400, 45500, 45600, 45700, 45800, 45900, 46000, 46100, 46200, 46300, 46400, 46500, 46600, 46700, 46800, 46900, 47000, 47100, 47200, 47300, 47400, 47500, 47600, 47700, 47800, 47900, 48000, 48100, 48200, 48300, 48400, 48500, 48600, 48700, 48800, 48900, 49000, 49100, 49200, 49300, 49400, 49500, 49600, 49700, 49800, 49900, 50000, 50100, 50200, 50300, 50400, 50500, 50600, 50700, 50800, 50900, 51000, 51100, 51200, 51300, 51400, 51500, 51600, 51700, 51800, 51900, 52000, 52100, 52200, 52300, 52400, 52500, 52600, 52700, 52800, 52900, 53000, 53100, 53200, 53300, 53400, 53500, 53600, 53700, 53800, 53900, 54000, 54100, 54200, 54300, 54400, 54500, 54600, 54700, 54800, 54900, 55000, 55100, 55200, 55300, 55400, 55500, 55600, 55700, 55800, 55900, 56000, 56100, 56200, 56300, 56400, 56500, 56600, 56700, 56800, 56900, 57000, 57100, 57200, 57300, 57400, 57500, 57600, 57700, 57800, 57900, 58000, 58100, 58200, 58300, 58400, 58500, 58600, 58700, 58800, 58900, 59000, 59100, 59200, 59300, 59400, 59500, 59600, 59700, 59800, 59900, 60000, 60

κοῖλοι· κόμη καὶ μύσταξ, μελανότριχες· μύτη, μετρία·
ἔνδυμα, ναυτικὸν Ὑδραϊκόν.

Ἐν Μονεμβασίᾳ, τῇ 11 Δεκεμβρίου 1829.

Ὁ Ἀστυνόμος
Γεώργιος Δεσποτόπουλος.

Αρ. 1,140.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ Ἀστυνομία Σύρας

Δηλοποιεῖ.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' Αρ. 326 προσκλητικῆς διαταγῆς τοῦ ἐνταῦθα Ἐμπορικοῦ Δικαστηρίου, τίθεται εἰς δημοπρασίαν διὰ τοῦ κήρυκος Χ. Μιχαὴλ Κτενᾶ ἡ Ἑλληνικὴ γολέττα Ἀμπράνθη τοῦ πλοιάρχου Ἰωάννου Σακᾶ, ἀγκυρωμένη εἰς τὸν ἐνταῦθα λιμένα, τόνων Γαλλικῶν 64 41|100 μετὰ τὰ ἐν αὐτῇ ἐπιπλα, ὡς ὁ παρὰ τῇ Ἀστυνομίᾳ ταύτῃ ὀνομαστικὸς κατάλογος.

Ἡ ἀ κήρυξις θέλει γένῃ εἰς τὴν 23 τοῦ τρέχοντος Δεκεμβρίου ἡμέρᾳ δευτέρᾳ· ἡ β, τὴν 3 τοῦ ἐλευσομένου Ἰαννουαρίου, παρασκευῇ· ἡ γ, τὴν 15 τοῦ ἰδίου Ἰαννουαρίου, τετράδῃ.

Εἰς τὰς ὥρας δώδεκα τῆς μεσημβρίας, σβυσθέντων τῶν φώτων, θέλει τὴν λάβει ὅστις ἐπιβάλῃ τὴν περισσοτέραν τιμὴν, καὶ ὁ ὅποιος θέλει πληρώσει ἀμέσως τὸ ἐν τέταρτον τῆς τιμῆς, τὰ δὲ λοιπὰ τρία τέταρτα μετὰ παρέλευσιν ὥρων εἰκοσιεσσάρων.

Ἡ παροῦσα δημοσιεύεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως· ἀντίγραφα δὲ ταύτης τίθενται εἰς τοὺς συνήθεις τόπους τῆς πόλεως ταύτης.

Τῇ 23 Δεκεμβρίου 1829, ἐν Ἑρμουπόλει Σύρας.

Ὁ Ἀστυνόμος
Κ. Τζένιος

Ποικίλα.

Ὁ ἐξῆς περίεργος καὶ εὐφυὲς ὑπολογισμὸς ἐξεδόθη νεωστὶ ἐν τῇ Γερμανίᾳ περὶ τῶν ἐκατὸν πόλεων τῶν πολυανθρωποτέρων τῆς Οἰκουμένης. Αἱ πόλεις αὗται εἶναι:— Ἰερδὼ ἐν τῇ Ἰαπωνίᾳ μετὰ 1,680,000 κατοίκους· Πέκιν, 1,500,000· Λονδίνον, 1,300,000· Ἀν-Ἰσχαν, 1,100,000· Καλκούττα, 900,000· Μαδράς, 817,000· Νάνκιν, 800,000· Κόγγο-Ἰσχαν, 800,000· Παρίσιον, 717,000· Βέρστ-Χάνς, 600,000· Κωνσταντινούπολις, 597,000· Βεναρές, 530,000· Κίω, 500,020· Σου-Ἰσχαν, 500,000· Οὐγγ-Ἰσχαν, 500,000· κτλ., κτλ. Ἡ τεσσαρακοστὴ πόλις ἐν τῷ καταλόγῳ εἶναι τὸ Βερολῖνον, τὸ ὁποῖον περιέχει 193,000· τελευταία δὲ ἡ Βριστὸλ μετὰ 87,000. Μεταξὺ τῶν ἐκατὸν τούτων πόλεων, δύο μὲν περιέχουν ἐν καὶ ἡμισυ ἑκατομμύριον ψυχῶν· δύο δὲ πλεον ἢ ἐνὸς ἑκατομμυρίου· ἐννέα ἀφ' ἡμίσεος ἕως ἐνὸς ἑκατομμυρίου· εἴκοσι τρεῖς ἐκ 200,000 μέχρι τῶν 500,000· πενήτηκοντα ἐξ ἀπὸ 100,000 μέχρι 200,000, καὶ ἐξ ἀπὸ 87,000 μέχρις 100,000. Εὐρίσκονται δὲ πενήτηκοντα καὶ ὀκτὼ μὲν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, τριάκοντα δὲ καὶ δύο ἐν τῇ Εὐρώπῃ· ἐκ δὲ τῶν τελευταίων τούτων τέσσαρες μὲν κεῖνται ἐν τῇ Γερμανίᾳ, τέσσαρες δὲ ἐν τῇ Γαλλίᾳ, πέντε ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, ὀκτὼ ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ, καὶ τρεῖς ἐν τῇ Ἰσπανίᾳ· τῶν δὲ λοιπῶν αἱ μὲν εἶναι ἐν τῇ Ἀφρικῇ, αἱ δὲ ἐν τῇ Ἀμερικῇ.

[Ταχυδρόμος τῆς Ἀγγλίας.]

ΔΙΜΗΝ ΝΑΥΠΛΙΟΥ.

Κατάπλοι ἐμπορικῶν πλοίων ἀπὸ τῆς 8 μέχρι τῆς 29 τοῦ Δεκεμβρίου.

Ἐκ Σύρας 3 γολέτται Ἑλληνικαί, Ἀφροδίτη, Σεμίραμις καὶ Παναγία, μεσίτον καὶ ἑτέρα εἶδη.

— Γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἀθηνᾶ, μετὰ ὀρύζιον, καφὲν, ὀψάρια παστά κτλ.

— Γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἀθηνᾶ, μετὰ λάδι, χαλβᾶν, ὄσπρια κτλ.

— Σκούνα Ἑλληνικὴ, ὁ Λεωνίδας, μετὰ σίτον καὶ διάφορα εἶδη.

Ἐκ Μάλτας βρίκιον Ἀγγλικόν (πακέτον τῆς Μάλτας), μετὰ νῆμα, καφὲν καὶ διάφορα χειροτεχνήματα.

Ἐκ Αἰγίνης βρίκιον Ἑλληνικόν, Περιελῆς, μετὰ σανίδια κτλ.

Ἐκ Τεργέστης βρίκιον Ἑλληνικόν Ἀρισταίδης, μετὰ σανίδια, σίδηρον, ὑαλῖα, καρφία, σάκχαρ κτλ.

Ἐκ διαφόρων μερῶν 62 πλοιάρια. Εἶδη εἰσκομισθέντα:— Σίτος, εἶνος, ὀρύζιον, ὀψάρια ταριχευμένα, καφὲς, πορτογάλλια, κίτρα, σανίδια, σίδηρος, λεπτοκάρυα, ἄλευρα, τυρὸς, δέρματα, λάδι, σαποῦνι, ρακί, σῦκα, σταφίδες, ἀνθρακί.

Ἀπόπλοι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν.

Εἰς Ὑδραν βρίκιον Ἑλληνικόν, Ἀρισταίδης, μετὰ σίδηρον.

— Βρίκιον Ἑλληνικόν, Λυκομήδης, μετὰ σάκχαρ, καφὲν κτλ.

— 2 Γολέτται Ἑλληνικαί, Γοργὼ καὶ Σεμίραμις, κεναί.

Εἰς Αἴγιναν βρίκιον Ἑλληνικόν, Περιελῆς, μετὰ καπνόν.

— Γολέττα Ἑλληνικὴ, Καλλιῶπη, μετὰ κριθᾶρι κτλ.

— Γολέττα Ἑλληνικὴ, Πηνελόπη, κενή.

Εἰς Σύραν Γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἄρτεμις, μετὰ διάφορα εἶδη.

— Γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἀθηνᾶ, κενή.

— Μαρτίγος Ἑλληνικὸς, Ἀγλαΐα, μετὰ βαμβάκι.

— Γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἀφροδίτη, μετὰ τυρὶ, μέλι, καπνὸν καὶ βαμβάκι.

Εἰς διάφορα μέρη 50 πλοιάρια. Εἶδη ἐκκομισθέντα:— Καπνὸς, τυρὶ, βούτυρον, ὄσπρια, βαμβάκι, βαρέλια, σανίδια, δέρματα, κριθᾶρι, ὄσπρια, ρακί.

Μύλοι (ΔΙΜΗΝ ΑΡΓΟΥΣ.)

Κατάπλοι ἀπὸ τῆς 9 μέχρι τῆς 15 τοῦ Δεκεμβρίου.

Ἐκ Ναυπλίου 19 τρεχαντήρια. Μετεκομίσθησαν:— Σίτος, ἄλας, σίδηρον κτλ.

Ἀπόπλοι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν.

Εἰς Ναύπλιον καὶ ἄλλα παράλια ἐντὸς τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου, 18 τρεχαντήρια μετὰ ἄλευρα, ἀραβόσιτον καὶ ὄσπρια.

ΔΙΜΗΝ ΝΕΟΚΑΣΤΡΟΥ.

Κατάπλοι ἐμπορικῶν πλοίων ἀπὸ τῆς 8 μέχρι τῆς 14 τοῦ Δεκεμβρίου.

Ἐκ Λεοφόρου βομβάρδα Σαρδηνιακὴ, Ἰταλιανὰ, μετὰ μεταξωτὰ, βαμβάκηρα χειροτεχνήματα κτλ.

Ἐκ Μάλτας βρίκιον Ἰόνιον, Λεωνίδας, μετὰ φέσια, δέρματα κτλ.

Ἐκ Δουρραχίου πολάκια Αὐστριακὴ, Τζοῖα, μετὰ ξυλικὴν εἰσοδομῆς.

Ἐκ Μεθώνης Γολέττα Ἰόνιος, ἡ Παναγία τοῦ Σκοποῦ, κενή.

— Βρατσέρα Ἑλληνικὴ, Παναγία Χρυσοκελλαρία, μετὰ ἄγκυραν, γούμεναν καὶ ἄλλα.

Ἀπόπλοι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν.

Εἰς Ζάκυνθον Σακκολεῦα Ἑλληνικὴ, ἡ Ἐκατονταπυλιανή, μετὰ σαποῦνι.

Εἰς Κωνσταντινούπολιν βομβάρδα Σαρδηνιακὴ, Ἰταλιανὰ, μετὰ μεταξωτὰ, βαμβάκηρα χειροτεχνήματα, καὶ ἄλλα.

Εἰς Σύραν σακκολεῦα Ἰόνιος, Παναγία Μυρτιδιώτισσα, κενή.

ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΙΣ.— Ἀρ. 1, Σελ. 2, στήλ. 2, Στίχ. 2 κάτωθεν, ἀντὶ πράξεωσιν ἀνάγνωθι προάξωσιν.— Σελ. 3, Στίχ. 22 ἀντὶ περιλαμβανόμενον ἀνάγνωθι περιλαμβανόμενον— καὶ ἐν τῇ σημειώσει τῆς αὐτῆς Σελ. ἀντὶ πνεύματος ἀνάγνωθι πνεύματος.

Αριθ. 3.
Έτους Ε.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

Ετήσια, Τάλαρα Δίστηλα 6
Εξαμηνιαία 3
Τριμηνιαία 1 1/2

Αι συνδρομαί γίνονται ενταύθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρα-
τοῦς, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 8 ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ 1830.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπιράτειαν Ἐκτάκτους Ἐπιτρό-
πους καὶ Προσώπων ὡς Διοικητάς.

Δὲν ἀγνοεῖτε, Κύριοι, ὅτι ἡ ἐν Ἀργεὶ Δ' Ἐθνικὴ Συνέλευσις
ἐψηφισατο διὰ τοῦ 5' ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουλίου Γ' ψηφί-
σματος, ὅτι ἡ Κυβέρνησις πρέπει,

α' Νὰ καταστήσῃ εὐθὺς μετὰ τὸ τέλος τοῦ τρέχοντος ἔτους
τὴν ὅσον ἐνδέχεται δικαίαν καὶ ὁμοιόμορφον διανομὴν τῶν
φόρων, καὶ τὸν κανονισμόν τῶν δασμοτελωνίων.

β' Νὰ καταργήσῃ τὰ τριτοδέκατα, χωρὶς νὰ στερήσῃ τὸ
Κράτος ἀπὸ τοὺς ἐξ αὐτῶν πόρους.

γ' Νὰ διοργανίσῃ τὸν τρόπον τῆς εἰσπράξεως οἰκονομικώτε-
ρον διὰ τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον, καὶ εὐκολώτερον διὰ τοὺς πολίτας.

Διὰ νὰ δυνήθῃ ἡ Κυβέρνησις νὰ συντάξῃ, συμφώνως μὲ
τὴν Γερουσίαν, νέαν διάταξιν βάσιν ἔχουσαν τὰς προεκτεθει-
μένας ἀρχὰς καὶ συνάδουσαν μὲ τὰς εὐχὰς τοῦ ἔθνους, ἐπρέπε
νὰ ἔγῃ ὑπ' ὄψιν συνοπτικὴν ἅμα καὶ ἀκριβῆ περιγραφὴν τῆς
ἐνεστώσης καταστάσεως τῶν τε ἐθνικῶν καὶ τῶν ιδιωτικῶν
κτημάτων· ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον ἔργον χρήζει χρόνου μακροῦ, καὶ
εἶναι ἀδύνατον νὰ τὸ ἐπιχειρησθῇ τις ἐπ' ἐλπίδι τοῦ νὰ τελει-
ώσῃ πρὸ τοῦ Μαρτίου μηνός, καθ' ἣν ἐποχὴν μέλλει νὰ ἔμβῃ
εἰς πρᾶξιν τὸ νέον οἰκονομικὸν σύστημα. Ἐπειδὴ δὲ, μ' ὅλον
τοῦτο, θέλομεν νὰ ἐκπληρώσωμεν τὸν σκοπὸν τῆς Ἐθνικῆς Συν-
ελεύσεως κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν, διὰ προσωρινῆς καὶ διατά-
ξεως, νομίζομεν ἀφεύκτως ἀναγκαῖον νὰ λάβωμεν τὰς πληρο-
φορίας, τὰς ὁποίας ζητοῦντες παρ' ὑμῶν διὰ τῆς παρούσης, εἴμε-
θα βεβαίοι ὅτι θέλετε σπεύσει νὰ μᾶς τὰς δώσετε μὴ ἀπομα-
κρυνόμενοι ἀπὸ τὰς ἐξῆς ὁδηγίας.

Νὰ διορίσετε ὅσον τάχιστα ἐπιτροπὴν συγχειμένην ἀπὸ
τοὺς Κυρίους (ἐπονται τὰ ὀνόματα), οἵτινες θέλουν σὰς ἐμφανίσει
ἐντὸς τοῦ Ἰαννουαρίου μηνός σημείωσιν περιέχουσιν τὰ ἐξῆς.

α' Κατάλογον κατ' ὄνομα ὅλων, ὅσοι ἔχουν ιδιοκτησίας εἰς
ἕκαστον χωρίον, κώμην καὶ πόλιν τῆς ἐπαρχίας.

β' Πλησίον εἰς ἕκαστον ὄνομα θέλει προστεθῇ ἡ ποσότης

καὶ ποιότης τοῦ ἐτησίου εἰσοδήματος τῆς ιδιοκτησίας, καὶ
συγχρόνως ἡ θέσις αὐτῆς καὶ τὸ ὄνομα.

γ' Ἄν ὁ αὐτὸς ιδιοκτήτης καλλιεργῇ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως
ἐθνικὴν γῆν, θέλει προσεπισημειωθῇ ἢ τε θέσις καὶ ἔκτασις τῆς
γῆς ταύτης μετὰ τῶν ἐτησίων αὐτῆς εἰσοδημάτων.

δ' Ὅσοι τῶν πολιτῶν μὴ ἔχοντες ιδιόκτητον γῆν καλλιερ-
γοῦν μόνοι τῶν, ἢ δι' ἄλλων, ἐθνικὴν γῆν, θέλουν καταγραφῇ
ὡσαύτως εἰς τὸν κατάλογον, σημειουμένης συγχρόνως καὶ τῆς
ἐκτάσεως καὶ θέσεως τῆς εἰρημένης γῆς μετὰ τῶν ἐξ αὐτῆς εἰ-
σοδημάτων.

ε' Ἡ ἐπιτροπὴ προσδιορίζουσα ὡς ἔγγιστα τὰ εἰσοδήματα,
θέλει μεταχειρισθῇ πρὸς τοῦτο τὸν μέσον ὅρον κατὰ τὰ εἰσο-
δήματα τῶν δύο τελευταίων ἐτῶν: δηλ. θέλει πληροφορηθῇ
τὸ ποσὸν τῶν εἰσοδημάτων, τὰ ὁποῖα ἐσύναζεν ἕκαστος τῶν
πολιτῶν κατὰ τὸ 1828, καὶ τὸ ποσὸν τῶν ὅσα ἐσύναζε κατὰ
τὸ 1829, καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ ὅλου θ' ἀποτελέσει τὸν ζητού-
μενον μέσον ὅρον.

Εἶναι καθ' ἑαυτὸ πρόδηλον, ὅτι ἕκαστον μέλος τῆς ἐπιτρο-
πῆς ἔχει πᾶσαν ἀδειαν νὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ τὴν σύμπραξιν καὶ
τὰς γνώσεις ὅλων τῶν πολιτῶν, ὅσοι εἶναι ἄξιοι τῆς ἐμπιστο-
σύνης τῶν.

Διὰ νὰ εὐκολύνωμεν τὰς ἐργασίας τῆς ἐπιτροπῆς, ἐπισυν-
άπτομεν ἐνταῦθα πίνακα διηρημένον εἰς ὀκτὼ στήλας, εἰς ἑ-
κάστην τῶν ὁποίων θέλει σημειόνει τὰς παρατηρήσεις τῆς
ἐννοεῖται ὅτι εἰς αὐτὸν θέλει σημειόνει ὅχι μόνον τὴν γῆν,
εἰς τὴν ὁποίαν ὁ πολίτης σπεῖρει κατ' ἔτος σῖτον, κριθὴν καὶ
τοιαῦτα γεννήματα, ἀλλὰ καὶ ἐκείνην, ἥτις εἶναι φυτευμένη
ἀμπέλους, σταφυδαμπέλους, ἐλαίας, συκᾶς, μωρέας, καὶ ἄλλα
τοιαῦτα φυτὰ καὶ δένδρα ιδιόκτητα, ἢ ἐθνικά, ἐξ ὧν ἀπολαυεῖ,
ἢ δύναται ν' ἀπολαύσῃ ἐτήσιον εἰσόδημα, καλλιεργῶν αὐτά.

Ἦτον εὐχῆς ἔργον νὰ προσθέσῃ εἰς τὸν πίνακα τοῦτον πόση
γῆ εἶναι ποτιστικὴ, πόση ξερικὴ, νὰ κάμῃ τὰς παρατηρήσεις
τῆς περὶ τῆς ποιότητος καὶ εὐφορίας τῶν, νὰ φανερῶσιν τὰ
πρώϊμα σπαρτὰ καὶ τὰ σπαρησόμενα ὄψιμα, καὶ τέλος νὰ
σημειώσῃ τὸ ποσὸν τῶν στρεμμάτων τῆς γῆς καὶ τῶν δένδρων·
πλὴν ταῦτα πάντα, καθόσον εἶναι δυνατόν, καὶ καθόσον τὸ
συγχωρεῖ τὸ βραχὺ διάστημα τοῦ καιροῦ. Θέλετε συνεργήσει
καὶ κατορθώσει, ὥστε οἱ τοιοῦτοι πίνακες νὰ φέρωσι τὴν ἐπι-
κύρωσιν τῶν κατὰ τῶν δημογερόντων, βεβαιούντων ὑπ' εὐ-
θύνην τὸ ἀληθές τῶν ἐκτεθειμένων· ἀλλὰ καὶ τοῦτο, εἴαν δὲν
ἀπαντᾶται δυσκολία ἀνυπέρβλητος καὶ ἀνάνευσις ἐκ μέρους
τῶν δημογερόντων αὐτῶν.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει διακηρύξει ὅτι, ὅστις κατακρατεῖ ἐθνικὸν κτῆμα, νὰ τὸ φανερώσῃ καὶ νὰ τὸ ἀποδώσῃ εἰς τὸ ἔθνος, δίδων ἐγγράφως τὴν ὁμολογίαν του περὶ τῆς ἐθνικότητος τοῦ κτήματος αὐτοῦ· ὅστις δὲ θελήσῃ νὰ τὸ κρύψῃ, ἂν ᾔθελε φωραθῇ, ὁ ἀποδίδει τὸ κατακρατούμενον καὶ θα καταδικάζεται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξ αὐτοῦ εισοδημάτων δι' ὅσον καιρὸν τὸ ἐνέμετο· ὅστις δὲ τῶν πολιτῶν γνωρίζει καὶ φανερώσῃ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοιαῦτα ἐθνικὰ κατακρατούμενα παρὰ τινος, νὰ βραβεύεται ἀναλόγως τοῦ ἐξ αὐτῶν εισοδήματος.

Διορίζεται δὲ καὶ ὁ Κύριος (ἐπαίται τὸ ὄνομα), ὅστις θέλει συμπράττει ἐπιστατῶν μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς, διὰ νὰ ἐκτελεσθῶσι ταχύτερον καὶ ἀκριβέστερον τὰ διαταττόμενα.

Ἄν καὶ ἡ περὶ τῆς ὁλόγος ἐπιτροπὴ, συντελοῦσα εἰς τὴν προκειμένην περιπόθητον μεταρρύθμισιν, θέλει ἔχει τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ ὅτι ἕκαστος σημαντικὴν ἐκδούλευσιν εἰς τὴν πατρίδα, ἡ Κυβέρνησις δὲν ἀνέχεται μὴ ὅλον τοῦτο νὰ τὴν ἀφήσῃ κοπιᾶζουσαν καὶ δαπανῶσαν τὸν καιρὸν χωρὶς δικαίαν τινὰ ἀμοιβήν· ὅθεν, ἅμα τελειώσῃ τὸ ἔργον τῆς, θέλει πληρώσῃ εἰς ἕκαστον μέλος αὐτῆς μισθὸν ἀνάλογον μὲ τοὺς κόπους του καὶ μὲ τὰς ἐκδουλεύσεις του.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ Δεκεμβρίου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 310. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Ἐκτακτὸν Ἐπίτροπον Λακωνίας καὶ Κάτω Μεσσηνίας.

Εὐχαρίστως ἀνέγνωμεν τὴν ὑπ' Ἀρ. 368 ἀναφορὰν σου, διὰ τῆς ὁποίας μᾶς γνωστοποιεῖς τὴν σύστασιν παιδευτικῶν καταστημάτων εἰς Μαραθωνήσιον διὰ τῆς φιλοτίμου συνδρομῆς τῆς οἰκογενείας τῶν Κυρίων Γρηγοράκιδων καὶ Καλκαντιδῶν.

Οἱ ἀξιότιμοι οὗτοι πολῖται ἀφιερῶσαντες εἰς σύστασιν σχολείων τὰ εισοδήματα πατρικοῦ καταστήματος, ὡς ἀναφέρει, ἐπραξαν τῶντι ἔργον φιλάνθρωπον, ἱκανὸν καὶ τὴν μνήμην τῶν προγόνων τῶν ν' ἀπαθανάτισῃ, καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἰδίους νὰ ἐφελκύσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν συμπολιτῶν, τὴν δόξαν μεταξὺ τῶν ὁμογενῶν, καὶ τὴν ἐξαίρετον ὑπόληψιν καὶ τιμὴν τῆς Κυβερνήσεως ἀσχολουμένης συντόνως εἰς τὸν ὀργανισμόν καὶ τὴν πρόοδον τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως. Τὴν πρὸς τοὺς ἀγαθοὺς τούτους πολίτας διάθεσιν τῆς Κυβερνήσεως ἐρμηνεύων θέλεις πληροφορήσει συγχρόνως ὅτι θέλομεν χορηγήσῃ εἰς αὐτοὺς τὰ ἀναγκαῖα βοηθήματα, ἐφ' ᾧ καὶ διετάξαμεν τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματεῖαν ν' ἀποστείλῃ τοὺς ζητούμενους πίνακας, ἀβθακία, καὶ ἀφ' ὅσα ἐπρομηθεύσαμεν μέχρι τοῦδε στοιχειώδη βιβλία διὰ τὰ ἀλλελοδιδασκτικὰ καὶ Ἑλληνικὰ σχολεῖα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 31 Δεκεμβρίου 1829.

Ο Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρόγραμμα.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ.

Σπεύδουτα ἡ Α. Ε. ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν παρὰ τοῦ ἔθνους ὀφειλομένην τιμὴν καὶ τὸ σέβας εἰς τὴν μνήμην τῶν ἀηττήτων προμάχων τοῦ Μεσολογγίου διὰ τῆς ἀνεγέρσεως ἡρώου, κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' Ἀρ. 12, 149 καὶ κατὰ τὴν 14 τοῦ παρελθόντος Μαΐου ἐκδοθέντος ψηφίσματος, διέταξε τὴν Γραμματεῖαν ταύτην νὰ δημοσιεύσῃ τὰ ἑξῆς.

Α. Προσκαλοῦνται οἱ ὁμογενεῖς ἀρχιτέκτονες καὶ ἀγαλματοποιοὶ νὰ προσφέρωσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἐντὸς ὅλου τοῦ ἐπερχομένου ἔτους, τὸ σχέδιον τοῦ ἀνεγερθησομένου ἡρώου.

Β. Νὰ προσθέσωσιν εἰς τοῦτο τὸ σχέδιον ἀναλογισμὸν τῶν ἐξόδων, καὶ τοῦ εἰς ἀποπεράτωσιν τοῦ ἡρώου ἀπαιτουμένου καιροῦ.

Γ. Μία ἐπιτροπὴ διορίζεται ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, τῆς ὁποίας ἔργον θέλει εἶσθαι νὰ ἐρευνήσῃ τὰ διάφορα ταῦτα σχέδια καὶ νὰ κρίνῃ τὸ καλλίτερον· τοῦ δὲ προκριθέντος ὁ κὺ-τουργὸς θέλει λάβει εἰς βραβεῖον χρυσοῦν νόμισμα (medaille) ἰσότιμον μὲ 1200 Φοινίκας, ἡ Δίστηλα 200. Τὸ νόμισμα τοῦτο θέλει ἔχει τύπον ἀνάλογον πρὸς τὴν ἐνδοξον αἰτίαν, διὰ τὴν ὁποίαν ἐχαράχθη.

Δ. Ὁ εὐρέτης τοῦ σχεδίου ἐγκριθεὶς ἄξιος τῶν δευτερείων θέλει βραβευθῇ μὲ ἀργυροῦν τὸ αὐτὸ νόμισμα, καὶ μὲ χρηματικὴν ποσότητα Φοινίκων 300.

Ε. Ὅστις τῶν περὶ τοῦτο συναγωνιστῶν θελήσῃ νὰ κρύψῃ τ' ὄνομά του, σημειοῖ αὐτὸ ἐντὸς πτύγματος χαρτίου σφραγισμένου μὲ τὴν ἐπιγραφὴν τινος ὁποιοῦδήποτε ῥητοῦ· τὸ ῥητὸν τοῦτο ὑπογράφεται καὶ εἰς τὸ σχέδιον· τὸ δὲ πτύγμα δὲν ἀνοίγεται, παρὰ ὅταν προτιμηθῇ τὸ σχέδιον. Ὅσα πτύγματα ἐγκρύπτουσι τὸ ὄνομα τῶν ἀβραβεύτων, καίονται ἀπὸ ἐνωμένην καὶ συνεδριάζουσιν τὴν ἐπιτροπὴν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 28 Δεκεμβρίου 1829.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 7 Ἰαννουαρίου.

Τὴν 5 τοῦ ἐνεστῶτος ἔφθασαν ἀπὸ Σμύρνης δύο πολεμικὰ πλοῖα, δηλαδὴ μία γολέττα Αὐστριακὴ, ἡ Φοινίκη, διὰ τριῶν ἡμερῶν, καὶ ἓν Γαλλικὸν βρίκιον, Ἀλακριτὴ, δι' ἡμερῶν ὀκτώ.

— Ἡ Ῥωσικὴ κορβέττα, Ναυαρίνος, ἐπὶ τῆς ὁποίας εὐρίσκονται οἱ ναυαρχοὶ Ῥῶσοι, ἐπανήλθε τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐκ τῶν παραλίων τῆς Ἀττικῆς, καὶ σήμερον ἀνέχωρησεν εἰς Πόρον.

Ἡ πόλις μας ἐπαγγύρισε σήμερον τὴν ἐορτὴν τοῦ Ἐξοχωτάτου Κυβερνήτου.

Ἐκ πρώτα, ἐτελέσθη ἡ θεία λειτουργία εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἐνταῦθα μητροπόλεως τῆς Κοιμήσεως. Οἱ πανιερώτατοι ἀρχιερεῖς, Γεράσιμος Αἰγίνης, Νεόφυτος Γαλαντίου καὶ Παρθένιος Κυρρήνης, προσκληθέντες παρὰ τοῦ

Προσωρινῷ Διοικητοῦ Κυρίου Α. Γιαννίτη, ἐπευξήσαν μεθ' ὅλης τῆς ἀηκούτης ἐκκλησιαστικῆς παρατάξεως. Παρευρέθησαν δὲ εἰς τὴν τελετὴν αἱ ἐπιτόπιοι Ἀρχαὶ καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὁρφανοτροφείου Κυρίου Α. Μουττοξειδῆς.

Μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐρρίφθησαν ἀπὸ τὰ ἐν τῷ λιμένι μας παρευρεθέντα πλοῖα, σημαιοφοροῦντα, εἴκοσι καὶ μία κανονεβολαί. Ὁ Προσωρινὸς Διοικητὴς ἐδόχθη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ τὰς ἀπαιτούμενας ἐπισκέψεις τῶν Δημογερόντων καὶ διαφόρων ἄλλων πολιτῶν.

Μετὰ τὴν μεσημβρίαν ἤχησεν ἐκ νέου ὁ λιμὴν ἀπὸ τὸν πυρβολισμὸν τῶν πλοίων· περὶ τὴν δύτιν τοῦ ἡλίου ἔγεινε τρίτε. ἰσάριθμος, καὶ τὸ ἑσπέρας ἡ πόλις ἐφωτίσθη κατὰ μέρη.

Τὸ βασιλικὸν Γαλλικὸν βρίκιον, Ἀλακρετὴ, εὐρεθὲν προσωρεμισμέου ἐνταῦθα, ὑψώσαν τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν ἐπὶ τοῦ πρυγινῷ καταρτίου, ἐπυρρολόησε κατ' αὐτὴν τὴν περὶ-στασιν.

Χίλιοι ὀκτακόσιοι Γάλλοι ἐκ τῆς μοίρας τῆς κατεχούσης τὰ Μεσσηνιακὰ φρούρια ἦσαν ἀκόμη κατεσκηνωμένοι ἐν Μοθώνῃ καὶ Νεοκάστρῳ, ὅταν ὁ στρατηγὸς Σχινεῖδρος ἔλαβε τὴν διαταγὴν τοῦ ἡγετῆ τὴν ἀναχώρησίν του. Τὸ ἔθνος θέλει αἰσθανθῇ ἀναμνηστικῶς τὴν αὐτὴν εὐχαρίστησιν, τὴν ὁποίαν ἐπροξένησε καὶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἡ ἀπόφασις αὐτῆς τῆς Χ. Α. Μ., καθότι αὕτη εἶναι νέον ἐνέχυρον τῆς εὐμενοῦς προσπάθειας, τὴν ὁποίαν ἀκαταπύστως ἀφιερώνει εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας. Αἱ ἐπαρχίαι, αἵτινες χρεωστοῦν τὴν ἐλευθερώσιν τῶν εἰς τὴν στρατιὰν ταύτην, θέλουν ἐξακολουθεῖ ἀπολαύουσαι ὅλας τὰς ὠφελείας τὰς ἐκ τῆς παρουσίας τούτων γενναίων Γάλλων, καὶ ὁ ὀργανισμὸς τοῦ τακτικοῦ Ἑλληνικοῦ σώματος θέλει προηδεύσει ταχύτερον, χάρις εἰς τὴν δραστήριον συνδρομήν, τὴν ὁποίαν θέλουν δώσῃ ἀκόμη εἰς αὐτὸ οἱ ἐπίσημοι ἐκεῖνοι ἀξιώματικοι, οἵτινες ἐν ηρεστήθησαν νὰ προσφέρωσι τὰς ὑπηρεσίας τῶν εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Τὸ πλοῖον, τὸ ὁποῖον ἀνήγγελλεν εἰς τὸν στρατηγὸν Σχινεῖδρον τὴν ἀπόφασιν τοῦ Βασιλέως περὶ τῆς παρατάξεως τῆς ἐν τῇ Πελοποννήσῳ διαμονῆς τῶν στρατευμάτων του, ἔφερεν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἑτέραν εὐργεσίαν. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἐν μέρος τῶν Ἑλλήνων παιδῶν τῶν διὰ τῆς κηδεμονίας τῆς Α. Μ. ἐξαγορασθέντων ἐκ τῆς δουλείας ἐμελλον νὰ λάβωσι τὴν πρῶτην τῶν ἀνατροφῶν ἐν τῇ Γαλλίᾳ. Ἐκ δὲ τινῶν σκέψεων, τῶν ὁποίων εἶναι εὐκόλον νὰ καταλάβῃ τις τὴν λεπτότητα, κατενόηθη ὅτι ἀρμολιότερον ἦτο τὸ νὰ λάβωσιν οἱ παῖδες οὗτοι ἀνατροφὴν πάντῃ ἐθνικῇ. Ἀλλ' ἐν ταύτῳ ἡ Α. Μ. ἔθεσεν εἰς τὴν διαθέσιν τοῦ Εὐχρωτάτου Κυβερνήτου ποσότη-τα 12,000 φράγκων, διὰ νὰ χρησιμεύτῃ εἰς βελτιώσιν τῶν νεανίσκων τούτων. Οἱ εὐγνωμονοῦντες Ἕλληνες θέλουν εὖρει εἰς τὸ πολυτιμὸν τοῦτο τεκμήριον τῆς εὐμενείας νέαν εὐκαιρίαν τοῦ νὰ εὐλογήσωσι τὴν ἀναγκαιστικὴν χεῖρα, ἥτις δὲν ἔπαυσε νὰ διδῇ τὰς βασιλικὰς χάριτας πανταχοῦ, ὅπου εὕρισκοντο κακοπάθειαι εἰς ἀνακούφισιν, καὶ λαοὶ παραμυθίας δεόμενοι.

Ἡ ἐξῆς κοινοποίησις μᾶς ἐδόθη ἀπὸ τὸν Κύριον Κ. Καννάρην. Νομίζομεν δὲ ὅτι ἀποδίδομεν μικρὸν τινα φόρον εἰς τὴν ἀνδρίαν καὶ ἀρετὴν τοῦ ἀνδρός τούτου, προθυμοῦμενοι νὰ τὴν καταχωρίσωμεν κατὰ τὴν αἴτησιν του εἰς τὴν ἐφημερίδα μας.

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Πολλοὶ τῶν εὐγενῶν φιλελλήνων μ' ἐφιλοδώρησαν κατὰ καιροῦς, ἄλλοι μὲν αὐτοπροσώπως, ἄλλοι δὲ διὰ γραμμάτων ἀπὸ τῆς Εὐρώπης, μὲ διάφορα δῶρα.

Θέλοντες οἱ ἄνδρες οὗτοι νὰ τιμήσωσιν ἐμὲ τὸν ἀπλοῦν πολεμικὸν τῆς Ἑλλάδος πολίτην, ὅστις διὰ τίποτε ἄλλο δὲν χαίρω, παρὰ διότι νομίζω ὅτι ἐπλήρωσα μικρὸν μέρος τῶν πρὸς τὴν πατρίδα ἀπείρων χρεῶν μου, ἐτίμησαν τὰ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερώσεως τῆς Ἑλλάδος εὐγενῆ τῶν φρονήματα.

Ἐγὼ δὲν ἔλειψα κατὰ χρέος νὰ πέμψω πρὸς αὐτοὺς ἐν καιρῷ γράμματα ἐνδεικνύοντα τὴν θαθεῖάν μου εὐγνωμοσύνην. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἔμαθον ὅτι τινὲς ἐξ αὐτῶν δὲν τὰ ἔλαβον, καὶ ὑποπτεύομαι μήπως παρέπεσαν καὶ ἄλλα διὰ τὴν τότε ἀνωμαλίαν, ἐπομένως ἐνδέχεται νὰ μὲ νομίσουν ἀχάριστον οἱ εὐγενεῖς ἐκεῖνοι ἄνδρες, διὰ τοῦτο τολμῶ νὰ ἀποδώσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου καὶ δημοσίως διὰ τῶν ἐφημερίδων, ἐπιθυμῶν ἐν ταύτῳ νὰ ἀνακαλέσω εἰς τὴν μνήμην τῶν συμπολιτῶν μου τὰ ὀνόματα ἐκείνων, οἵτινες ἐμεταχειρίσθησαν καὶ ἐμὲ μέσον ὄργανον, διὰ νὰ πολλαπλασιάσωσι τὰς διαφόρους ἄλλας τῶν θυσίας ὑπὲρ τῆς φίλης τῶν Ἑλλάδος.

Ἄν τὰ ὀνόματα τινῶν ἐξ αὐτῶν δὲν ἐπροσσημειώθησαν εἰς τὸν ἀκόλουθον κατάλογον τῶν δώρων, εἴτε ἐσημειώθησαν τὰ τῶν ἄλλων ἐναντίον τῆς θελήσεώς των, ζητῶ συγγνώμην τῶν μὲν πρώτων, διότι κατὰ δυστυχίαν ἔχασα τὰ πρωτότυπα τῶν γράμματα εἰς τὸν θόρυβον τοῦ πολέμου, τῶν δὲ δευτέρων, διὰ τοὺς ἀνωτέρω ὑπὲρ τῆς τιμῆς μου λόγους.

Ἀπὸ τὸν πλοίαρχον τῆς Ἀγγλικῆς κορβέττας, Περσεύς, τὸ ἴδιόν του σπαθίον.

Ἀπὸ τὸν Γάλλον στρατηγὸν Ρόσχην, ἐν ζευγάριον πιστόλια.

Ἀπὸ τὴν Κυρίαν κόμησσαν Καστελάνην, ἐν χαρτοφυλάκιον (Porte-feuille.)

Ἀπὸ τὸν βασιλικὸν ὀπλοποιὸν τῆς Γαλλίας, ἐν τουφέκιον ἐπτάστομον μὲ ὅλα του τὰ ἀναγκαῖα εἰς μίαν θήκην.

Ἀπὸ τὴν σύζυγον τοῦ Ἀγγλοῦ ναυάρχου Τίλ, καλουμένην Νεῦτιλ, ἐν δακτυλίδιον ἀπὸ σμάλτον.

Ἀπὸ τὴν ἰδίαν, ἐν ζευγάριον χρυσᾷ ἐνώτια [σκουλαρίκια] διὰ τὴν σύζυγόν μου.

Ἀπὸ τὸν Ἀγγλον πλοίαρχον Σπέντζερ, μαργαριτάρια τέσσαρα ὀρμαθίας.

Ἀπὸ τὴν φιλελληνικὴν ἐταιρίαν τῶν Παρισίων, μίαν καρδιαν χρυσήν, καὶ μίαν χρυσὴν σφραγίδα.

Ἀπὸ τὴν φιλελληνικὴν ἐταιρίαν τῆς Ὁλλανδίας, ὅλα τὰ ἐργαλεῖα τῆς χειρουργίας, κάσσας 4, ἐτικκὶ μίαν θήκην χειρουργικὴν.

Διὰ τοῦ συνταγματάρχου Κυρίου Βουτιέρ, μίαν πίππαν, ἐν δακτυλίδιον καὶ ἓνα σταυρὸν χρυσοῦν ἐνδεκάπετρον ἀδαμάντινον.

Ἀπὸ τὸν κόμητα Δ' Ἀρκούρ, ἐν σπαθίον. Ὁμοίως καὶ 10 χίλια Γρόσια πρὸς ἀποπληρωμὴν τοῦ τυρπολικοῦ, τὸ ὁποῖον ἔκαυσα εἰς τὸν Μπαμπᾶν ἐπὶ μιᾷ, ἐχθρικῆς κορβέττας.

Ἀπὸ ἓνα Γάλλον, μίαν σφραγίδα.

Ἀπὸ τὸν πλοίαρχον Στέφανον Ὁλλανδὸν, ἐν δακτυλίδιον ἀδαμάντινον.

Ἀπὸ τὸν διοικητὴν τῆς Γαλλικῆς φρεγάτας, ἡ Ἀρμίδα, ἐν τηλεσκόπιον.

Κ. Καννάρης.

Τὰ λοιπὰ τοῦ περὶ παιδων ἀγωγῆς ἄρθρου

(Ιδ. Γεν. Ἐφ. Ἀρ. 1.

Μέρος Δεύτερον.

Ἀλλὰ τίνες θέλουν πραγματοποιήσει τὰ εἰρημένα ἐφ' ἡμῶν; Οἱ γονεῖς πρῶτοι, μέρος μὲν ἡ μήτηρ, μέρος δὲ ὁ πατήρ, καὶ οἱ δύο συνάμα· καὶ οἱ παιδαγωγοὶ ἔπειτα. Καὶ εἶναι δυνατόν νὰ πραγματοποιήσουν ταῦτα μὲ τοιαύτην ἀκρίβειαν; Ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ διὰ τὰς περιστάσεις ἀπαιτῶ τοῦτο ἀπὸ τοὺς μέχρι τοῦ παρόντος ἢ, γὰρ εἶπω καλῆτερα, τοσούτῳ ἀξιοθαυμαστοτέρους ὑπολαμβάνω τοὺς παρόντας γονεῖς καὶ παιδαγωγούς Ἕλληνας, συνεργούντας κατὰ δύναμιν ἀκαμάτως κατὰ τὸ πνεῦμα τοιαύτης προπαιδείας, ὅση μεγαλήτεραι καὶ ἀπαραίτητοι εἶναι αἱ ἐλλείψεις των, καὶ χάρις πολὺ εἰς τὴν δραστηριότητα τῆς Κυβερνήσεώς μας, ἥτις, εἰς τινὰ τῆς ἐπικρατείας μέρη τὰς δυσκολίας ὑπερνικήσασα, ἐσύστησε καλὰ ἀλληλοδιδασκτικά. Ἀλλ' ὁ λόγος μας ἤδη εἶναι, πῶς εἰς ὅλα τῆς ἐπικρατείας τὰ μέρη νὰ εἰσαχθῶσιν ἡ διὰ τῶν γονέων δηλ. ἀνατροφή, καὶ ἡ διὰ τῶν παιδαγωγῶν ἀνήκουσα προπαιδεύσις· προπαιδεύσις, ἥτις εἰς τὰ ἀλληλοδιδασκτικά μας, παρὰ τὴν γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν, πρέπει νὰ συνοδεύεται μὲ τὴν παράδοσιν τῆς ἀριθμητικῆς, ἀρχὰς γεωμετρίας μετὰ τῆς τεκτονικῆς, γεωγραφίας διὰ πινάκων, φυσικῆς ἱστορίας καὶ πειραματικῆς φυσικῆς, καὶ τῆς ἐθνικῆς μας ἱστορίας ἰδίως καὶ ἐπιτομῆς τῆς καθολικῆς, καὶ ἐν τέλει τῆς ἱερᾶς κατηχήσεως, καὶ εἴτι ἄλλο εἰς τὴν παιδαγωγίαν πρόσφορον.

Τὸ ζήτημά μας λοιπὸν εἰς τὸ μέρος τοῦτο ἐμπορεῖ νὰ διαιρεθῇ εἰς δύο προτάσεις· πρῶτον, πῶς οἱ γονεῖς μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν ἑπτὰ ἐτῶν, μέχρις οὗ τοὺς τὰ παιδιά διατρέψωσιν εἰς τὰ πατρῷα τῶν οἰκήματα, δύνανται νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν προεκτεθεισάν φυσικὴν καὶ ψυχικὴν ἀγωγὴν· καὶ δεύτερον, πῶς οἱ παιδαγωγοί, ἀφοῦ μετὰ τὸ ἔβδομον ἔτος τὰ παραλάβωσιν εἰς τὰ παιδαγωγεῖά των, νὰ ἀποκατασταθῶσιν αὐτοὶ ἱκανοὶ ἐπὶ τούτῳ, διότι τοιοῦτους ἀλληλοδιδασκτικούς ἀκόμη δὲν ἔχομεν.

Α. Ὅσον μὲν διὰ τὸ πρῶτον, φρονῶ ἀναγκαῖον νὰ εὐαρεστηθῇ ἡ Κυβέρνησις νὰ συστήσῃ ἐπιτροπὴν λογίων ἀνδρῶν, ἢ καὶ ἡ προσυστηθεῖσα νὰ ἐπιτραπῇ, ἥτις νὰ ἔχῃ ἀντικείμενον νὰ συντάξῃ φυλλάδιον προχειρότατον, κατὰ μὲν τὸ πραγματικὸν ἐπὶ τῶν εἰρημένων βάσεων περὶ φυσικῆς καὶ ψυχικῆς τῶν παιδων ἀνατροφῆς, ἔχον τὴν ἀνήκουσαν ἀνάπτυξιν, κατὰ δὲ τὸ λεκτικόν του γραμμένον μὲ τὸ πλεονάπλου καὶ τετριμμένον ὕφος. Ἐκ τῶν φυλλαδίων τούτων ἱκανῶν τυπωθέντων, διὰ τῶν ἑκτάκτων ἐπιτρόπων καὶ διοικητῶν νὰ διανεμηθῶσι κατὰ τὰ τμήματα, ἐπαρχίας, κοινότητας, κομοπόλεις, χωρία, ἐνορίας καὶ οἰκίας. Ἐκαστος δὲ γονεὺς νὰ τὸ ἀναγινώσκῃ καὶ νὰ τὸ βάλλῃ εἰς πρᾶξιν εἰς τὸν οἶκόν του, καὶ ἕκαστος ἱερεὺς καὶ πνευματικὸς κατὰ τὰς ἐορτάς καὶ ἐξομολογήσεις νὰ ἀπαιτῇ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ πρᾶξιν ἐπὶ τῶν τέκνων του, ὡς ἐν τῶν χρεῶν τοῦ χριστιανοῦ πολίτου· καὶ ὁ παραβάτης τούτου, εἴτε λαϊκός, εἴτε ἱερωμένος, νὰ τιμωρῇται διὰ τῶν ἐπιτοπίων πολιτικῶν Ἀρχῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργῶν, ὡς ἐνοχὸς πολιτικοῦ καὶ πνευματικοῦ ἀμαρτήματος. Ἡ αὕτῃ ἐπιτροπὴ πρὸς τούτοις πρέπει νὰ συντάξῃ καὶ τῆς εἰρημένης προπαιδευτικῆς ὕλης βιβλία ἐφηρμοσμένα ἐπὶ τῆς προπαιδείας, π. χ. φυσικῆς ἱστορίας, καθολικῆς κατ' ἐπιτομὴν ἱστο-

ρίας, καὶ κατ' ἐξοχὴν γραμμικὴν τῆς λαλουμένης γλώσσῃς, εἰς τ' ἀλληλοδιδασκτικά (*) ἐφηρμοσμένην. Εὐχῆς ἔργον ἦρπεν εἶσθαι καὶ τὸν μέχρι τοῦδε τῆς ἀναγνώσεως τρόπον εἰς τὰ ἀλληλοδιδασκτικά ἐπικρατοῦντα ἂν συνέτεμε κατὰ τὴν νεωτάτην μέθοδον.

Β'. Ὅσον δὲ περὶ τοῦ δευτέρου, τοῦ νὰ ἐτοιμασθῶσι δηλ. ἄξιοι διὰ τοιαύτην παιδαγωγίαν ἀλληλοδιδασκτικοί, ἐγκρίνω τ' ἀκόλουθα. Ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν ἀλληλοδιδασκτικῶν μας γνωρίζουν ἐν μέρει καθ' ὕλην τὴν ἀλληλοδιδασκτικὴν, τὴν ἀγνοοῦσιν ὁμῶς κατ' εἶδος, διὰ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις ἂς εὐαρεστηθῇ νὰ συστήσῃ εἰς τὰ διάφορα τῆς ἐπικρατείας τμήματα ἀνὰ ἓνα μὲ ἐρῆαν παιδείαν διδάσκαλον, ὅστις ἐμπορεῖ νὰ ὀνομασθῇ Εἰδικὸς ἢ Μεθοδικὸς τῆς προπαιδείας διδάσκαλος· οὗτος μέρος μὲν θέλει διδάσκει τὰ ὑπόλοιπα συμπληρωτικά καθ' ὕλην μέρη τῆς ἀλληλοδιδασκτικῆς· προὔργιαιτερον δὲ, θέλει διδάσκει τὸ εἶδος, ὅπου θέλει πραγματεύεται καὶ περὶ τῆς διατάξεως τῆς σχολῆς, τῶν μαθημάτων, τῆς ὥρας τῆς παραδόσεως, τῆς προόδου αὐτῶν, καὶ εἰδικώτερον περὶ μεθόδου, διακρίνων τὴν ἀκροαματικὴν ἀπὸ τὴν διαλεκτικὴν, εἴτε Σωκρατικὴν, καὶ τὴν ἐπὶ τῆς παιδαγωγίας εὐχρηστοτέραν· καὶ ἔτι πρὸς, περὶ τῆς λεκτικῆς προπαιδείας. Εἰς τοιοῦτον διδάσκαλον θέλουν μορφωνεσθαι κατ' εἶδος οἱ τοῦ τμήματος ὅλου ἐκείνου παιδαγωγοί, ἔχοντες καὶ τὰ ὑπὸ τῆς ρηθείσης ἐπιτροπῆς συνταχθέντα προπαιδευτικά βιβλία.

Τὰ στενώτατα ὅρια τοῦ λόγου δὲν μὲ συγχωροῦσι νὰ παρατηρήσω, ὅτι τοιοῦτοι εἰδικοὶ διδάσκαλοι εἶναι ἀναγκαῖοι νὰ συστηθῶσιν ἰδιαίτερα καὶ περὶ τῆς Ἑλληνικῆς. Οἱ εἰς Εὐρωπαϊκᾶς ἀκαδημίας καὶ πανδιδασκτήρια θαμίσαντες εἶναι πολλὰ ὀλίγοι, ὥστε νὰ μὴ ἐπαρκέσωσι διὰ νὰ συμπληρώσωσι τὸν ἱκανοῦντα ἀριθμὸν τῶν ὄντως ἀξίων τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας διδασκάλων, ὅσοι θέλουν χρειασθῇ ἐπομένως. Ἐκ δὲ τῶν ἄλλων ὀλιγώτατοι εἶναι ἱκανοὶ εἰς τὴν εἰδικὴν παράδοσιν τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας. Διὰ τοῦτο καὶ αἱ ἄμορφοι καθ' ὕλην γνώσεις τούτων πρέπει νὰ εἰδοποιῶνται εἰς τοιοῦτους εἰδικούς διδασκάλους τῆς Ἑλληνικῆς ἐγκυκλίου παιδείας, διότι θέλουν γενῇ ἀναγκαῖοι.

Ἡ σειρά τοῦ λόγου μᾶς φέρει ἤδη νὰ διαλάβωμεν τίνα καὶ ποῖα μαθήματα καὶ πῶς ἔπρεπε νὰ διδάσκωνται εἰς τὰ παιδαγωγεῖα, τίνα εἰς τὰ λύκεια, εἴτε προγυμνάσια, τίνα ἐν τέλει (διότι ἀκαδημίας ἀκόμη δὲν δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν) εἰς τὰ γυμνάσια, πῶς νὰ τηρῇται ἡ μεταξὺ τούτων ἀλληλουχία καὶ ἐνότης, καὶ τέλος πάντων πῶς καὶ ποῦ ν' ἀναπληρώσωμεν τὴν ἐλλείψιν τῶν ὑπὸ τῶν νεωτέρων ὀνομαζομένων πραγματικῶν σχολείων. Ἀλλ' αἱ πρὸ μικροῦ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως συστηθεῖσαι ἐπιτροπαὶ μᾶς ἀπαλλάττουσι ν' αὐτοσχεδιάσωμεν περὶ τὰ τοιαῦτα.

Τὴν 8 Δεκεμβρίου 1829, ἐν Αἰγίνῃ.

Χαραλάμπης Π. Παμπούκης.

(*) Εἰς τ' ἀλληλοδιδασκτικά τὸ οὐσιωδέστατον εἶναι ἡ ἀνάγνωσις καὶ γραφὴ, ὅ ἐστιν ἡ μαθήτευσις ἐκείνης τῆς γλώσσῃς, εἰς τῆς ὁποίας τὴν ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν ἀσχολοῦνται· ἀλλὰ γίνεται τοῦτο ἀνεῦ γραμματικῆς τῆς λαλουμένης ἐκείνης γλώσσῃς. Ἡ σύνταξις λοιπὸν γραμματικῆς τῆς λαλουμένης εἶναι τῶν οὐσιωδεστάτων· ἄλλως δὲ, τὸ τῆς παροιμίας, κοπανίζομεν ἀέρας τὸ σακεῖ.

Ἀριθ. 4.
ἔτους Ε΄.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ 11 ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ 1830.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως

Ἄρ. 269. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Πανιερώτατον Μητροπολίτην Ἀνδρούσης
Κύριον Ἰωσήφ.

Διήλθομεν μετ' ἐπιστάσεως τὴν ὑπὸ τῆς 26 τοῦ παρελθόντος πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείαν ἀναφορὰν σου, ἐκτιθεμένην τὰ περὶ καταστάσεως τοῦ κλήρου καὶ τῶν ὑπὸ τῆς πνευματικῆς σου προστασίας λαῶν.

Ἡ ἀκριβεία τῶν περὶ ταῦτα πληροφοριῶν βεβαιῶσι τὸν ἄγρυπνον προστάτην καὶ κηδεμόνα τοῦ λογικοῦ ποιμνίου, καὶ ἡ πρὸς τοὺς πάσχοντας παρηγορία μαρτυρεῖ τὸν ἀληθινὸν ὑπηρέτην τοῦ Θεοῦ τῶν οἰκτιρμῶν καὶ τῆς πατρικῆς κλήσεως.

Ταῦτα μᾶς ἐμπνέουσιν εὐγνωμοσύνην πολλὴν καὶ τιμὴν ἐξείρετον πρὸς τὴν σεβασμιότητά σου, καὶ τοῦτο προθυμῶς μιν νὰ σᾶς ἀποδείξωμεν, δέλομεν χορηγήσει κατὰ τὴν ἐφεσίμην σου τὰ ἀναγκαῖα βηθήματα εἰς τοὺς δυστυχεῖς λαοὺς τῆς ἐπαρχίας σου, ἀμα λάβωσι τὴν ἐλπιζομένην ἑκβασιν αἱ περὶ δανείου προσπάθειαι μας.

Πρὸς τὸ παρὸν δὲ, ἐκπληροῦντες τὰς εὐχὰς τῆς πανιερότητός σου καὶ τὴν ἐφεσίμην τῶν ἐπαρχιωτῶν σου, ἀποφασίσταμεν ἐκ τῶν ἐνόντων νὰ συστήσωμεν σχολεῖον ἀλληλοδιδασκικόν, ἀφ' οὗ λάβωμεν παρὰ τῆς πανιερότητός σου καὶ τοῦ Προσφ. οὗ Διοικητοῦ τας ἀπαιτούμενας πληροφορίας περὶ ἐκλογῆς τοῦ τόπου, εἰς τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ συστήτῃ, καὶ πρὸ πάντων, εἴναι ὑπάρχη οἰκοδομὴ τῆς ἐθνικῆς. ἢ νὰ δύναται νὰ μετασκευασθῇ εἰς ἀλληλοδιδασκικὸν σχολεῖον, διὰ τὸ συντομώτερον καὶ οἰκονομικώτερον.

Ταχύνετε λοιπὸν νὰ μᾶς πέμψετε τὰς πληροφορίες ταύτας, διὰ νὰ διαῶμεν τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ ἔργου, καὶ νὰ ἀποστείλωμεν ἐν καιρῷ τὸν διδάσκαλον, προδιαρίζοντες αὐτὸν μὲν τὰ ἀναγκαῖα βηθήματα.

Μὴ παύεις, πανιερώτατε, παρηγορῶν τοὺς δυστυχεῖς χριστιανοὺς, ἐνισχύων μὲ τὴν πρὸς Θεὸν ἐλπίδα καὶ πει-

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
Ἑτησίᾳ, Τάλαρα Δίστηλα 6
Ἑξαμηνιαίᾳ 3
Τριμηνιαίᾳ 1 1/2

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

σοφροδὴ τὴν σύντονον τῆς Κυβερνήσεως προσπάθειαν διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς καταστάσεως αὐτῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 26 Δεκεμβρίου 1829.
Ο Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας
Παιδείσεως Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Ἄρ. 272. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Προσφ. οὗ Διοικητὴν τῶν Μεσσηνιακῶν
φρουρίων.

Μὲ ἄκραν εὐχαρίστησιν εἶδομεν εἰς τὴν ὑπ' Ἄρ. 780 πρὸς τὴν Γραμματείαν τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Παιδείσεως ἀναφορὰν σου, ὅτι κατεβαλε, ἤδη τὰ θεμέλια τοῦ ἐν Μοσῶν ἀλληλοδιδασκικοῦ σχολείου, τοῦ ὁποῖου τὴν σύστασιν σὲ ἐπεφορτίσαμεν εἰς τὴν αὐτόθι πρυτανίαν μας, καὶ ὅτι προθέμενος τὸ ὁποῖον ἔδωκε σχέδιον ὁ φιλοκαλὸς συνταγματάρχης τῶν ὁχυρωματοποιῶν Γάλλων, διευθύνει κατ' αὐτὴν τὴν οἰκοδομὴν τοῦ σχολείου τούτου.

Δὲν ἀμφισβόλλομεν ὅτι αἱ ἐκ μέρους σου προτροπαὶ καὶ τὰ παραδείγματα τῶν ἀγαθῶν πολιτῶν, τῶν Κυρίων Ἀθανασίου Σπυροπούλου καὶ Κ. Μαζουράκη, φιλοτίμως συνεισνεγκόντων, θέλει ἐγείρει εἰς μίμητιν καὶ τοὺς λοιποὺς συμπολίτας, ὥστε νὰ συντελέσωσιν εἰς τὸ δημόσιον ταῦτο κατὰστημα, εἰς τὸ ὁποῖον οἱ ἴδιοι παῖδες διδάσκονται τὰ πρῶτα καὶ ἄφευκτα εἰς ἕκαστον πολίτην μαθήματα δέλου ἀποδῆ ὠφελιμώτεροι καὶ εἰς τὴν πατρίδα.

Τὰ ὑπάρχοντα βηθήματα, τὰ ὁποῖα ἡ Κυβέρνησις προθυμεῖται νὰ χορηγῇ εἰς σύστασιν τῶν παιδευτικῶν καταστημάτων, θέλει ὑποσχεθῇ παρ' ἡμῶν πρὸς τοὺς Μοσωναίους, διὰ νὰ ἐνθάρρυνῃ αὐτοὺς εἰς τὸ προκειμένον ἔργον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 26 Δεκεμβρίου 1829.

Ο Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας
Παιδείσεως Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Αρ. 274. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τοὺς Δημογέροντας καὶ τοὺς Ἐπιτρόπους τῆς
ἐν Κίᾳ σχολῆς.

Τὰς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφοράς σας, δι' ὧν ἐξαίτε-
σθε παρ' αὐτῆς τὰ ἀναγκαῖα εἰς συντήρησιν τῶν διδασκτικῶν
καταστημάτων βοηθήματα, καθυπέβαλεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλη-
σιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματεὺς.

Μ' ὅλον ὅτι ἡ παροῦσα τοῦ ταμείου κατάστασις δὲν ὑπὴ-
ρετεῖ τὴν ὁποίαν ἔχομεν προθυμίαν νὰ ἐκτείνωμεν καὶ νὰ εἰσ-
κρίνωμεν εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας τὴν δημοσίον ἐκπαιδευσιν,
ἀλλὰ διὰ νὰ εἶναι εἰς ἐνέργειαν τὰ κατὰ τὰς ταῦτα, ἐκ
τῶν ὁποίων ἐλπίζομεν πολλὴν ὠφέλειαν, διὰ τὴν ἱκανότητα
καὶ ἐπιμέλειαν τοῦ διδασκάλου, προσφέρομεν ἐξ ἰδίων Γρόσια
1,500, τὰ ὅποια παρεδώκαμεν εἰς τὸν συναδελφόν σας καὶ
ἀπεσταλμένον παρ' ὑμῶν Κυρίον Ἰωάννην Πάγκαλον, διατά-
ξαντες συγχρόνως τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμμα-
τειαν νὰ σᾶς πέμψῃ διὰ τοῦ ἰδίου ἅψ' ὅσα βιβλία διδασκτικὰ
ἔχομεν πρὸς τὸ παρὸν εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Ὀρφανο-
τροφείου καὶ ταῦτα πρὸς τὸ παρὸν, ἕως ὅτου νὰ πορισθῶσι
τὰ ἀναγκαῖα χρηματικὰ μέσα καὶ ἄλλα βοηθήματα, διὰ τῶν
ὁποίων ἐλπίζομεν νὰ καταστήσωμεν κοινοτέραν καὶ τελειο-
τέραν τὴν ἐθνικὴν ἐκπαιδευσιν.

Ἐν τοσούτῳ ὑπηρετοῦντες καὶ σεῖς, Κύριοι, εἰς τὸν σκοπὸν
τῆς Κυβερνήσεως χρῆστέτε ὅχι μόνον νὰ συνεισφέρετε καὶ
νὰ προτρέπετε καὶ τοὺς ἄλλους νὰ συνεισφέρωσιν ὑπὲρ τῆς τῶν
τέκνων παιδείας, ἀλλὰ καὶ θέλετε ὑποδείξετε τοὺς ἐπιτο-
πίους ἀπὸ τῶν ἱερῶν καταστημάτων πόρους, τοὺς ὁποίους
θέλομεν ἀφιερῶσαι εἰς τὴν συντήρησιν τῶν σχολείων τῆς πα-
τριδος σας, ἅψ' ἐξαιρέσωμεν τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὴν αὐτάρκη
δαίτην τῶν ἐν αὐτοῖς μοναζόντων.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 26 Δεκεμβρίου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου
Παιδείας Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 10 Ἰαννουαρίου.

Τὴν παρελθούσαν πεμπτὴν πρᾶξ' ἡμεῖς εἰς τὸν λιμένα
μας τὸ δέικρον ὁ Κυκεράτης, ἐπὶ τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται
ὁ ναύαρχος Δερικῆς.

Τὸ ἑσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἦλθε καὶ ὁ Ἐξοχότατος
Κυβερνήτης ἐπὶ τοῦ ἀτμοκινήτου Ἑρμοῦ συνοδευόμενος παρὰ
τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδεί-
ας Γραμματέως Κυρίου Ν. Χρυσογέλου.

Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην, 8 τοῦ μηνός, ἔγεινεν ἡ ἐναρξίς
τοῦ ἐνταῦθα Κεντρικοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου. Το πρῶτ' ἐτελέσθη
λειτουργία εἰς τὸν ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ ναὸν τοῦ Σωτῆρος, ἱε-
ρουργούντος τοῦ πανιερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ρεθύμνης, παρι-
σταμένων τῶν Πανιερωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Αἰγίνης, Ταλαν-
τίου καὶ Κυρρήνης, καὶ ψαλλόντων τῶν μαθητῶν τῆς μουσικῆς
παιδῶν τοῦ Ὀρφανοτροφείου. Παρευρέθησαν δὲ εἰς αὐτὴν ὁ Πρό-
εδρος τοῦ Ὀρφανοτροφείου, ὁ Προσωρινὸς Διοικητὴς, αἱ Δημογε-
ρονταὶ τῶν Ψαρριανῶν καὶ τῆς Αἰγίνης, τὰ μέλη τῶν

διαφόρων ἐπιτροπῶν, οἱ διδασκαλοὶ τοῦ Κεντρικοῦ Ἑλληνι-
κοῦ Σχολείου καὶ διαφοροὶ ἐπίσημοι πολῖται. Μετὰ τὴν
ἀπόλυσιν τῆς λειτουργίας, ὅλοι οἱ παρεστώτες, προηγουμένων
τῶν μαθητῶν τοῦ Ὀρφανοτροφείου μετὰ τὴν ἐθνικὴν σημαίαν,
ἦλθον μετὰ τῆς ἀνηκούσης πομπῆς εἰς τὸ παλαιὸν συνέδριον
τοῦ Πανελληνίου τὸ ὁποῖον προσδιωρίσθη προσωρινῶς Κεν-
τρικὸν Σχολεῖον, στολισμένον μετὰ δαφνῆς καὶ ἐλαίας κλαδούς.
Ἐν μέσῳ τοῦ δώματος τοῦ σχολείου ἦτον ἰδρυμένη ἡ εἰκὼν
τοῦ Κυβερνήτου. Ἐκεῖ ἔγεινεν εὐθύς παρὰ τῶν εἰρημένων
ἀρχιερέων δέησις πρὸς τὸν θεὸν τὸν πατέρα τῶν φώτων, καὶ
ἀναυφημίσθη ὁ Ἐξοχότατος Κυβερνήτης. Ἐπειτα ὁ Πρόεδρος
τοῦ Ὀρφανοτροφείου, ὡς ἐπιτροπὸς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως
διὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ σχολείου, ἐξεφώνησε τοῦτον τὸν λόγον.

“Ἡ παροῦσα ἡμέρα, ὡς νέοι οἱ συγκροτοῦντες τὴν ὁμήγυ-
ρὸν ταύτην, εἶναι ἱερὰ διὰ τὴν πατρίδα μας, ἱερὰ καὶ διὰ τὴν
εὐδαιμονίαν σας. Διότι, ἀν' ἀληθείας, εὐδαιμονία εἶναι ἐκεῖνη,
ἣτις εὖτε ὑπὸ βίας ἀρπάζεται, εὖτε εἰς μεταβολὰς τῆς τύ-
χης ὑπὸκειται, ἀλλοῦ βεβαίᾳ δὲν εὐρίσκεται παρὰ μόνον
εἰς τὰς ψυχὰς, ὅσαι ἀπὸ τὴν ἀρετὴν στολιζονται καὶ ἀπὸ
τὴν παιδείαν λαμπρύνονται. Τοιαύτην εὐδαιμονίαν ἐφ' ὅντι-
σε νὰ σᾶς προμηθεύσῃ ἡ Σεβαστὴ ἡμῶν Κυβερνήσις διὰ
τοῦτο καὶ ἀνέγειρε καὶ ἀνεγείρει πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος
σχολεῖα, καὶ χάριν ὑμῶν ἀνοίγει σήμερον τὸ Κεντρικὸν τοῦ-
το ὡς τῶν ἄλλων ὑπέρτερον. Ὅθεν εἰς ἑσᾶς πρέπει νῦν νὰ
δειχῇτε ἀντάξιόν τῆς φιλοστόργου ταύτης κηδεμονίας.
Ἐλ' ἂν καὶ σοφία ἦταν ποτὲ δύο ὄνματα ἀχώριστα. Σεῖς
ὅμως δὲν ἐμπορεῖτε νὰ καυχῇτε ὅτι εἴθε διὰ τοῦτο ἀπό-
γονι τῶν διδασκάλων τοῦ κόσμου, διότι ἐγεννήθητε εἰς τὸ
ἴδιον αὐτῶν ἔδαφος, διότι ἀναπνέετε τὸν ἴδιον αὐτῶν ἀέρα·
ἀλλὰ πρέπει, καθὼς ὁμοιάζετε ἐκείνους κατὰ τὴν ὀξύνοϊαν
καὶ εὐαισθησίαν, εὖτε νὰ τοὺς μιμηθῇτε καὶ εἰς τὴν ἀρετὴν
καὶ ὠφέλιμον χρῆσιν τῶν φυσικῶν τούτων προτερημάτων. Ἡ
σοφία δὲν περιπλάττει πλέον καταφρονουμένη, ὑπαδειλι-
ῶσα, φθονουμένη, καταδικαζομένη. Μετὰ εἴκοσι σχεδὸν ἑκα-
τονταετηρίδας ἀνοίγει πάλιν τοὺς ἀφθότους καὶ ἀνεξαντή-
τους θησαυροὺς τῆς καὶ ἰσάρᾳ τοὺς προσφέρει εἰς ὅλους,
προστατευομένη ἀπὸ τοὺς πατέρας νόμους καὶ ζωγονουμέ-
νη ἀπὸ φρόνιμον ἐλευθερίαν. Εὐτυχεῖς νέοι! ἡ ἡλικία σας
ἀρχίζει μετὰ τὴν ἡλικίαν τῆς ἀναγεννήσεως τῆς πατρίδος.
Καθὼς λοιπὸν ὁ καλὸς γεωργὸς μετὰ τῆς αὐγῆς τὰ χροάγματα
σηκώνεται καὶ ἀναλαμβάνει τὰ ἔργα του, εὖτε καὶ σεῖς συγ-
χρόνως μετὰ τὸν ναυαγὸς τῆς ἡμέρας, τὸ ὅποιον ἄρχισε νὰ
χουρόνῃ τὴν Ἑλλάδα ὅλην, κάμνετε ἀρχὴν τοῦ ἔργου σας,
διὰ νὰ θερίσητε τοὺς εἰρηνικοὺς καρποὺς ἀπείρων συμφορῶν,
πολυχροίων πόνων, καὶ ποταμῶν αἱμάτων. Ἀν' δεῖχῃτε εὐ-
πειθεῖ καὶ εὐάγωγοι μαθηταί, θέλετε μένει καὶ εὐπειθεῖς καὶ
εὐάγωγοι πολῖται, ὅποιοιδήποτε ἐπάγγελμα καὶ ἂν μέλλε-
τε νὰ ἐκλέξετε διότι ὅλα τὰ ἐπάγγελα ἀπὸ τοῦ μετρι-
ωτάτου τεχνίτου μέχρι τῆς κεφαλῆς τοῦ ἔθνους εἶναι καὶ
εὐγενῆ καὶ ἰσότημα, ὅταν εἰς ἐπαγγελλόμενοι αὐτὰ ζητοῦν τὴν
εὐτυχίαν τῶν εἰς τὴν εὐτυχίαν τῆς πατρίδος, καὶ ὅταν ἡ
πατρίς εὐρίσκη τὴν εὐτυχίαν τῆς εἰς τὴν ἰδικήν των. Τοῦ-
το καὶ ζητῶ σήμερον ἀπὸ σᾶς ἐπ' ὀνόματι τῆς πατρίδος,
τοῦτο καὶ ὑποσχομαι ἐπ' ὀνόματι ὑμῶν εἰς τὴν πατρίδα.
Καὶ ἡ ζήτησις μὲν καὶ ἡ ὑπόσχεσις γίνεται παινηγυρικῶς
ἐνώπιον τοῦ Ὑψίστου, τοῦ ὁποίου δεηθέντες πρὸς ὃ ἴγου
ἡξιώθημεν τῆς εὐλογίας καὶ βοηθείας· διότι ἐξ αὐτοῦ, καὶ
δι' αὐτοῦ, καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα.”

Μετὰ τὸν Κύριον Μουστοξείδην, ὁ διδύσκαλος Κύριος Βενθύλος ἀνέβη εἰς τὸ βῆμα καὶ ἐξεφώνησε τὸν ἐξῆς λόγον.

“ Φίλα μειράκια!

„ Ἐκπληροῦται τὴν σήμερον τῶν στεναζάντων ὑπὸ τὸν ζυγὸν πατέρων σας ἡ παλαιὰ εὐχή, ἡ διὰ τῆς συνεχοῦς πρὸς ἀλλήλους ἐκφωνήσεως ταύτης, καλὴν ἐλευθερίαν, δηλουμένην διότι πῶς ἄλλως δύναται νὰ εἶναι καλὴ εἰμὴ ὅταν τὰ τῆς πατρίδος τέκνα λάδωσιν ἀνατροφὴν καλὴν αὐτὴν δὲ ταύτην σκοπὸν ἔχοντες λοιπὸν συνερχώμεθα ἐν ταῦθα, ὦ παῖδες Ἑλλήνων.

„ Λαμπρὰ καὶ αἰμίμητος πρέπει νὰ εἶναι εἰς ἑσᾶς μάλιστα ἡ σήμερον ἡμέρα, διότι τώρα πρῶτον μετὰ τὴν τῆς πατρίδος ἐκβιβάρωσιν ἀνοίγεται δημοσίως ἀπὸ χεῖρα ἀνδρὸς ὁμογενοῦς κυβερνήτου ἡμᾶς ναὸς ἀνθρωπίνους, ὅπου προσκαλεῖσθε νὰ εἰσέρχεσθε, διὰ νὰ μυηθῆτε εἰς τὴν σοφίαν καὶ ἀρετὴν τῶν προγόνων σας. Τώρα πρῶτον ἡ πατρίς, μετὰ τὴν ἐκ μακρᾶς νόσου ἀνάρρωσιν, ἀναλαμβάνουσα ὅπως οὖν φωνήν, σᾶς προσκαλεῖ εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς, διὰ νὰ σᾶ ἀποκαταστήσῃ ἀξίους τοῦ ἐνδόξου ὀνόματός τῆς, ἀναγνωρίζουσα σᾶς κατ’ ἐξοχὴν ὡς γνήσιά τῆς τέκνα, φίλα μειράκια, ἅττη τῆς Ἑλλάδος διότι μόνον σεῖς παρέχετε χρηστὰς ἐλπίδας, διότι ἀπὸ σᾶς δύναται ν’ ἀρχίσῃ ἡ ἀληθὴς τῆς πατρίδος παλινογένεσις, καὶ νὰ βρῇ ὁ ζωηφόρος καρπὸς τῶν προγονικῶν ἀρετῶν, ἀνδρίας, σωφροσύνης, δικαιοσύνης. Εἰς ἑσᾶς μάλιστα ἐλπίζομεν ν’ ἀναγνωρίσῃ ποτὲ καὶ ὁ κόσμος δι’ ἀδιστάκτων χαρακτηρῶν τοὺς γνησίους ἀπογόνους, ἐκείνων, ὧν ἡ σοφία εὐεργετῇ ἀκαταπαύστως τὴν οἰκουμένην ἄλλα διὰ νὰ μὴ ψεύσῃτε τὰς τοιαύτας προσδοκίας, ἀνάγκη νὰ ἔχετε ἄγρυπνον φιλοπονήαν κατὰ τὴν τοῦ Θμιστοκλέους ἐκείνου “Οὐκ ἔα με καθεύδειν τὸ τοῦ Μιλτιάδου τρόπον, ὡς ἔχετε εὐαξίαν κατὰ τὸν βίον, καὶ εἰλικρινὴ ἀδελφικὴν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην. Συλλογίσθητε, ὦ παῖδες, ὅτι ἡμεῖς οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν εἴχαμεν καὶ μέχρι τοῦδε μυρίας τῆς ἐκδοχασαυτέως μας ἀπολογίας· σεῖς ὁμῶς θέλετε μένει ἀναπολόγητοι ἐνώπιον τοῦ κόσμου ἂν ἐξουδενίσθη τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα· τότε δὲ τότε θέλετε σύρει ἐπάνω σας φρικτὴν δυσφημίαν· θέλουσιν εἰπεῖν, οἱ Ἕλληνες ἐνοθεύθησαν τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν. ἀλλὰ πρὶν ἀκούσωμεν τοιαύτην καταδίκην, φευ! αἱ μᾶς καταπνίγη ὅλους ἡ μαύρη γῆ, πλην κατασχὺν τοιαύτη δὲν θέλει συνεῖθῃ, ὅχι, ὅχι· τὸ ὀμνύετε; Μὰ τοῦ ἐν Μεσολογγίῳ κινδυνεύσαντα. (*) ἄλλ’ ἀγαθὴ τύχη βλέπω ἤδη τὴν πρὸς τὰ καλά ἐρμήν σας εἰς τοὺς γοργοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὰ ἰλαρὰ Ἑλληνικά σας μέτωπα λάμπουσιν. Λοιπὸν, ὦ παῖδες, ἔχοντες τοιαύτην διάθεσιν, καὶ διδασκάλους προθύμους, καὶ βιβλία, καὶ πατρίδα, ἔβα ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ὅχι ἄνθρωπος, μέλλει νὰ ἄσχη, πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἐλπίζόμενα τῆς ἡλικίας ὑμῶν καὶ σωματικῆς βελτιώσεως βηθήματα διὰ τὰ ὅποια ἂν δοξαζώμεν τὸν ἐν ὑψίστοις Θεόν, θέλετε τρέξει ἀαιλλώμενοι καὶ ἐκφωιοῦντες “ Ἄρμε, ἐσόμεθα πατέρων πολλῶν καρρῶνες, τὸ ὅποιον σᾶς ἀνοίγει τὴν σήμερον στάδιον ἡ πατρίς πλέκουσα ἀμαραντίνου, διὰ τὰς κορυφὰς σας στεφάους.

„ Ἐλπίζομεν, ὦ νεοί, ὅτι καὶ αἱ ἀδελφαὶ ὑμῶν δὲ θέλουσιν ἐγκαταλειφθῇ εἰς τὴν ἀμορφίαν τῆς ἀμαθίας, ἐπειδὴ

προνοεῖ καὶ δι’ αὐτὰς ὁ Πρόεδρος ὑμῶν· λοιπὸν παρηγορήσατέ τας, ὅτι θέλουν ἀπολαύσει τὴν πρέπουσαν εἰς τὸ γυναικεῖον φῶλον ἐκπαιδεύσιν.

„ Ζήτω ἡ Ἑλλάς!

„ Δόξα καὶ τιμὴ εἰς τοὺς ὑπὲρ πατρίδος ἀποθανόντας!

„ Ζήτω ὁ Κυβερνήτης ὑμῶν! „

Ὁ Κύριος Γεννάδιος ἀνέβαλε τὴν ὁμιλίαν του εἰς τὴν ἐναρξιν τῶν παραδόσεων καὶ προανήγγειλε κατὰ τὸ παρὸν τὴν προσδιορισθεῖσαν διάταξιν τῶν μαθημάτων.

Ἐκ Πόρου, 8 Ἰαννουαρίου.

Χθὲς ἐπανηγυρίσθη καὶ ἐνταῦθα ἡ ἐορτὴ τῆς Αὐτοῦ Ἐξοχότητος τοῦ Σεβαστοῦ ἡμῶν Κυβεργήτου, καὶ ἔγεινε φωτοχυσία εἰς πολλὰ τῆς πόλεως μέρη κατὰ τὸ ἑσπέρας. Τὰ ἐνταῦθα εὐρισκόμενα ἐθνικὰ πλαῖα, ἡ Ἐπιχειρήσις, ὁ Θησεὺς, ὁ Ἀργος, καὶ ὁ Ἑρμῆς, διαταχθέντα παρὰ τῆς Ναυτικῆς Ὑπηρεσίας ἐτίμησαν κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐπ’ αὐτὸ τοῦτο γενομένης λειτουργίας παρὰ τῆς ἐνταῦθα Πρωτοβουλῆς Διοικήσεως τὴν ἐορτὴν ταύτην με κανονοβολισμὸν ἐξήκοντα καὶ τριῶν βολῶν, ἀνὰ εἴκοσι καὶ μίαν ἑκάστον· τὸ αὐτὸ ἠκολούθητε καὶ κατὰ τὴν μεσημβρίαν καὶ ἐσπέρας ἀπὸ μόνον τὸν Θησέα κανονοβολήσαντα εἴκοσι καὶ μίαν. Ὁ αὐτοσταθμὸς ἦτο μυρτοστόλιστος καὶ κοσμημένος ἀπὸ διαφόρου, σημαίας κατὰ τὴν ἡμέραν, τὴν δ’ ἐσπέραν ἀπὸ φῶτα, τὰ ὅποια ὠφελήεντα ἀπὸ τὴν εὐδίου νύκτα, συνέπειαν τῆς λαμπροῦς τῆς ἡμέρας, ἐπίσης καὶ ἐνδόξου διὰ τὴν ἐορτήν, κατέστησαν τόσον αὐτὰ, καθὼς καὶ τὰ εἰς διάφορα τῆς πόλεως μέρη καὶ κυρίως τὴν Πελοποννήσου εὐρισκόμενα μίαν δελκτικωτάτην θέαν.

Ἀπὸ τὰ μέση τοῦ Δεκεμβρίου ὁ Νυχτοχρὸς Ριχάρδος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ δικροῦ, Φέρρα Χαμπενία. Ἡ Α. Ε. ὕψωτε τὴν σημαίαν του ἐπὶ τοῦ δικροῦ Βλαδимиρου, μετὰ ὅποιον θέλει ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ρωσίαν. Ἡ στέρστις αὐτὴ ἔγεινεν ἐπιστητὴ ὅχι ἀπὸν εἰς τοὺς ἀξιωματούχους, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλους τοὺς ναῦτας, οἵτινες ἐθεώρουν τὴν Α. Ε. ὡς φίλον καὶ ὡς πατέρα των.

Αὐτὸς ὁ λυπηρὸς ἀποχωριτὸς ἔγεινε μ’ ὅλον τοῦτο ἀφορμὴ ἐορτῆς ἀξιοσημάντου. Οἱ ἀξιωματοῦχοι δὲν ἐφρονήθησαν ν’ ἀφήσωσι τὸ πρῶτον ἡμῶν ἱμάτιον διὰ νὰ ἐνδυθῶσι πρὸς ὥραν τὴν θεατρικὴν στολὴν, καὶ ἡ Θάλεια ἐμειδίασεν εἰς τὴν ἀξιέρατον μεταμόρφωσιν των. Αἱ κοιλίδες τῆς Τροϊζήνος αὐτήχησαν τοὺς στοίχους ἐνὸς Ρώσου ποιητοῦ! Τὸ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς παρεστάθησαν ἐπὶ τοῦ δικροῦ, Φέρρα Χαμπενία, τὰ δράματα, Le Mitcheman en congé, καὶ La Brouille de deux amis, καὶ λέγεται ὅτι αἱ φαντασμοὶ τοῦ Mitcheman en congé ἐγαργχάλισαν τὰ ὦτα εἰς πολλοὺς νέους ἀξιωματούχους παρόντας.

Οἱ ναῦται τῆς Φέρας Χαμπενίας θέλουν παρηγορηθῇ πάχυτα, ἐπειδὴ ἔχουν νὰ δεχθῶσιν ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν τὸν ἐξοχώτατον Κόμητα Εἰδῆνον, τὸν ἀτρόμητον ἐκείνον καὶ ἀνεπὶληπτον ἱππότην.

(*) Ἐνταῦθα οἱ παῖδες ὁμοθυμαδὸν ἐξεφώνησαν τὸν ἱερὸν τοῦτον ὅρκον.

Πράξεις Δικαστικά.

Αρ. 632.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρόγραμμα.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΛΑΚΩΝΙΑΣ.

Ἐπειδὴ ὁ Γεώργιος Δημητρίου Γιαννακόπουλος ἐκ Καλαμάτας ἀνακαλυφθεὶς ὑπόπτος συγκιβδηλοποιίας μετὰ τῶν ὑπὸ δικὴν ὄντων Σταύρου Βασιλείου Τριπολιτσιώτου καὶ Παναγιώτου Δημητρίου Γιαννακοπούλου Καλαματινοῦ, ἐναχθέντων δι' ἀγωγῆς τοῦ Πρωτοβουλοῦ Διοικητοῦ Μονεμβασίας ὑπ' Αρ. 1,400, προσέτι δὲ καὶ ὑπόπτος τοῦ δολίου ἀνοιγματος ἐνός ἐπισήμως ἐπρηχισμένου κιβωτίου, προσκληθεὶς διὰ τοῦ ὑπ' Αρ. 465 προγράμματος ἀπὸ 5 Νοεμβρίου, καταχωρηθέντος τῇ 20 τοῦ αὐτοῦ ἐν τῇ φημερίδι ὑπ' Αρ. 78, ἵνα ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ἐντός εἰκοσιν ἡμερῶν μετὰ τὴν δημοσίευσίν του, δὲν ἐνεφανίσθη, παρελθούσης τῆς προθεσμίας, τὸ Δικαστήριον κατὰ ζήτησιν τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ γνωστοποιεῖ ἐν ἐπαναλήψει τοῦ εἰρημένου προγράμματος τῷ διαληφθέντι Γεωργίῳ Δημητρίου Γιαννακοπούλῳ, ὅτι ὀφείλει νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιόν του ἐντός νέας προθεσμίας εἰκοσιν ἡμερῶν μετὰ τὴν δι' ἐφημερίδος δημοσίευσιν τοῦ παρόντος· εἰδὲ μὴ, θέλει διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων του.

Κατὰ συνέπειαν τούτου ὀφείλει καθεὶς νὰ γνωστοποιήσῃ πρὸς τὸ Δικαστήριον, ποῦ εὐρίσκεται ὁ φυγόδικος.

Ἐν ἀντίγραφον τούτου θέλει κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου, ἄλλο εἰς τὴν θύραν τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἄλλο θέλει σταλῇ εἰς τὴν οἰκίαν του.

Ἐν Μονεμβασίᾳ, τῇ 26 Δεκεμβρίου 1829.

Ὁ Πρόεδρος ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΜΟΡΑΪΤΙΝΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Χ. Α. Παπαδόπουλος.

Αρ. 963.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐντάλμα ἐμφανίσεως.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΔΥΤΙΚΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ.

Ὁ Πρωτοβουλὸς Διοικητὴς τῆς νήσου Πόρου διευθύνει πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο, διὰ τῆς ὑπ' Αρ. 2,075 διευθύνσεως αὐτοῦ τῆς 21 Ὀκτωβρίου 1829, τὰ ἀφορῶντα ἔγγραφα τὴν κατηγορίαν τοῦ Δημητρίου Μαστρονικόλα Σωσάνης, Ἰωάννη Κουκουλίνης, Βασιλείου Ἀνδρέα Καραγιάννη, καὶ Στρατῆ Μαδύρογλου Κυθωνιάως, κατηγορημένων τῶν πρώτων ὡς ἱεροσυλησάντων τὸν ναὸν τοῦ ἐν Πόρῳ μοναστηρίου τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, καὶ τοῦ δευτέρου ὡς ἱεροσυλαποδόχου.

Τὸ Δικαστήριον κατὰ συνέπειαν τῆς διευθύνσεως ταύτης διώρισεν ἐξεταστικὸν δικαστὴν τὸν Συνδικαστὴν Κύριον Βασίλειον Θ. Γκίνην διὰ τῆς ὑπ' Αρ. 837 προσκλησεῶς του τῆς 6 τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς 1829.

Ἡ Αστυνομία τῆς νήσου Πετῶν διὰ τῆς πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἀναφορᾶς τῆς ὑπ' Αρ. 216 τῆς 22 τοῦ λήξαντος Νοεμβρίου ἀνήγαγεν ὅτι περὶ τὸ μεσονύκτιον τῆς 21 καὶ 22 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς οἱ ἐν τῇ φυλακῇ τῆς μονῆς τοῦ Ἀγίου Νικολάου εὐρισκόμενοι τοιχορῦξαντες αὐτὴν ἐδραπέτευσαν, ὅτε Νικόλαος Ἀποστολάτος Κεφαλλονίτης, Μιχαὴλ Κατζας Αἰγινήτης, Δημήτριος Νικολάου Σωσάνης καὶ Ἰωάννης Κουκουλίνης ἀμφότεροι Ὑδραῖοι.

Διὰ δὲ τῆς ὑπ' Αρ. 217 ἐτέρας ἀναφορᾶς τῆς ἀνήγγειλεν ὅτι ἐξ αὐτῶν ἐσυλλήφθησαν ὅτε Μιχαὴλ Κατζας Αἰγινήτης, καὶ Ἰωάννης Κουκουλίνης Ὑδραῖοι, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ ὁ πατὴρ τοῦ δευτέρου Δημήτριος Κουκουλίνης χορηγῶν

πρὸς τὸν υἱὸν του τὰ ἐργαλεῖα τῆς τοιχορῦξεως, καὶ ὅτι οἱ ἕτεροι δύο, ὅτε Δημήτριος Νικολάου Σωσάνης Ὑδραῖος καὶ Νικόλαος Ἀποστολάτος Κεφαλλονίτης, δὲ ἐσυλλήφθησαν συνοδεύουσα καὶ τὴν εἰκονογραφίαν ἐνός ἐκάστου τῶν μὴ συλληφθέντων τούτων.

Ὁ ἐξεταστικὸς δικαστὴς διὰ τῆς πρὸς τὸ βῆμα τοῦτο ἀναφορᾶς του τῆς ἐνδεκάτης τοῦ ἐνεστῶτος Δεκεμβρίου ἀαφέρων τὴν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς διαδικασίας τοῦ προβ- ῤῥηθέντος Δημητρίου Νικολάου Σωσάνης ἐκ τῆς φυλακῆς δραπετεύειν αὐτοῦ καὶ τὴν μὴ σύλληψιν αὐτοῦ, καὶ θεωρῶν αὐτὸν ὡς φυγόδικον, αἰτεῖ ὥστε δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 117 τῆς Ἐγκληματικῆς Διαδικασίας τὸ Δικαστήριον νὰ ἐκδώτῃ τὸ ἀνήκον ἔνταλμα ἐμφανίσεως, ἐντός τῆς ἀνηκούσης προθεσμίας, περιγράφων καὶ τὴν εἰκονογραφίαν αὐτοῦ διὰ τὰ παρεπόμενα τῆς δικαιοσύνης.

Τὸ Δικαστήριον λοιπὸν κατ' αἴτησιν τοῦ εἰρημένου ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ καὶ δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 117 τῆς προ- ῤῥηθείσης Διαδικασίας ἐντέλλεται διὰ τοῦ παρόντος ἐντάλ- ματος, τὸν διαληφθέντα Δημήτριον Νικολάου Σωσάνης, νὰ παρουσιασθῇ αὐτοπροσώπως ἐντός εἰκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐντάλματος διὰ τὰ ἐπόμενα τῆς δικαιοσύνης· μὴ ἐμφανιζομένου δὲ ἐντός ταύτης τῆς προθεσμίας, κατὰ τὸ αὐτὸ ἀρθρον 117 τῆς Ἐγκληματικῆς Διαδικασίας θέλει διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων, καὶ τὸ Δικαστήριον θεωρῶν αὐτὸν φυγόδικον θέλει προχω- ρήσῃ εἰς τὴν δίκην τῆς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας κατὰ τοὺς κανόνας τῆς φυγοδικίας.

Ὅστις δὲ γινώσκει ποῦ διατρίβει ὁ φυγόδικος αὗτος, ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ τοῦτο πρὸς τὸ Δικαστήριον ἢ πρὸς τὰς ἄλλας ἐπιτεταμένους Ἀρχὰς κατὰ τὸ ἀρθρον 117 τῆς Ἐγκληματικῆς Διαδικασίας διὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς δικαιοσύνης.

Ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐντάλματος τούτου συνιστᾶται εἰς τὴν ἐπαγρύπνησιν τῶν Αστυνομιῶν τοῦ Κράτους.

Προσέτι δι' ἀποφυγὴν πάσης κατὰ συμβεβηκὸς ἀπάτης εἰς ἀναγνώρισιν τοῦ ῥηθέντος Δημητρίου Νικολάου Σωσάνης, περιγράφεται ἡ εἰκονογραφία του διὰ τὴν ταυτότητα τοῦ ὑποκειμένου του.

Ὄνομα, Δημήτριος· πατρωνυμία, Νικολάου· ἐπώνυμον, Σωσάνης· πατρίς, Ὑδρα· ἔτη, τριάκοντα· ἐπάγγελμα, ναυτῆς· πρόσωπον, μελανόχροον· ὀφθαλμοί, μαῦροι· ἀνάστημα, μέ- τριον· μυστάκι, μαῦρον.

Τὸ παρὸν δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 119 τῆς Ἐγκληματικῆς Διαδικασίας θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερί-δος, θέλει κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος· ἀντίγραφον αὐτοῦ θέλει κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου τούτου, ἕτερον θέλει πεμφθῇ εἰς τὴν Αστυνομίαν τῆς νήσου Ὑδρας, τόπου τῆς διαμονῆς τοῦ φυγοδίκου, ἕτερον θέλει κολληθῇ διὰ τῆς αὐτῆς Αστυνομίας εἰς τὴν θύραν τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐνορίας αὐτοῦ, καὶ ἕτερον θέλει κολληθῇ δι' αὐτῆς εἰς τὴν θύραν τῆς κατοικίας του,

Ἐκ Πετῶν, τῇ 19 Δεκεμβρίου 1829.

Ὁ Πρόεδρος ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ε. ΓΕΡΑΚΑΡΗΣ

Ὁ Πάρεδρος ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΡΙΕΖΗΣ

Ὁ τόπον ἐπέχων τοῦ Παρέδρου Κ. ΚΑΣΣΙΕΡΗΣ.

Ὁ τόπον ἐπέχων τοῦ Γραμματέως Εὐμανουὴλ Πάτερος.

Αριθ. 5.

Έτους Ε.

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ετησία, Τάλαρα Δίστηλα 6

Εξαμηνιαία 3

Τριμηνιαία 1 1/2

Αί συνδρομαί γίνονται ένταυθα μέν έν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρα τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 15 ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ 1830.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 458. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Ὁ Κύριος Γρηγόριος Παλαιολόγος, μαθητὴς διακεκριμένος τοῦ περιφήμου καταστήματος τοῦ Ροβελιέρ, διορίζεται ἑφορος τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, καὶ διευθυντὴς τοῦ προτύπου ἀγροκηπίου τῆς Τίρυνθος.

Ὡς τοῦτο θέλει λαμβάνει κατὰ μῆνα 40 τάλληρα.

Ἐκτὸς δὲ τούτου δέλει τὸν δοθῆ καὶ ἐν μηνιαίῳ δωρεάν δι' ἀγορὰν ἵππων.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 31 Δεκεμβρίου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΥΝΔΙΑΔΗΣ.

Αρ. 459. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Οἰκονομίας.

Ὁ Κύριος Γρ. Παλαιολόγος εἰς τῶν νέων Ἑλλήνων, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ φιλελληνικὴ τῶν Παρισίων ἑταιρία ἔδωκε τὰ μέσα τοῦ νὰ ἀκούσων τὰ μαθήματα τῆς πρακτικῆς γεωργίας εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Ροβελιέρ, τὸ παρὰ τοῦ περιφήμου Κ. Δομβάλ διευθυνομένου, ἦλθε πρὸ ὀλίγου ένταυθα φέρων, ἐκτὸς τῶν γνώσεών του, τὰ πελεώτερα γεωργικὰ ἐργαλεῖα καὶ μέρος τῶν καλλιτέρων σπόρων, διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν ὁποίων τὸν ἐχορήγησεν ἡ εἰρημένη ἑταιρία χίλια διακόσια Φράγκα.

Ὁ Κ. Παλαιολόγος ἐσπούδασε τὴν καλλιέργειαν τῶν σίτων, τῶν τεχνιτῶν λιθαρίων, τῶν σκαλευτῶν φυτῶν, καθὼς τὰ κοκκινογούλια, τὰ γεώμηλα, κτλ., τὴν τέχνην τῆς διὰ φυτεῶν δειροκομίας ἐστὶ σκοπῶ μεταφυτεύσεως, τὴν ἐπιμέλειαν τῶν βοῶν, ἵππων, προβάτων, μελισσῶν, καὶ μεταξοκωλήκων, ὡς καὶ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἐλαίου, τοῦ οἴνου, τοῦ τυροῦ· δὲν ἀγνοεῖ τὴν ἀρχιτεκτονικὴν, ἡμπορεῖ νὰ ἐξισάσῃ τὸ ἔδαφος, νὰ ὁδοποιήσῃ, καὶ νὰ ξηράνῃ τὰ λιμένα· ζοντὰ ὕδατα ἔχει προσέτι ὑδραυλικὰς γνώσεις, δύναται νὰ οἰκοδομήσῃ καμίλους κεραμῶν καὶ πλίνθων, καὶ τέλος, εἶναι

εἰς κατάστασιν νὰ διδάξῃ τοὺς θέλοντας, τὰς πολυειδεῖς καὶ ὠφελίμους γνώσεις, τὰς ὁποίας ἀπέκτησεν.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ προμηθεύσωμεν εἰς τὸν Κ. Παλαιολόγον τὰ μέσα τοῦ νὰ συστήσῃ πρότυπον ἀγροκηπίον, ἀνάλογον ὅμως μετὰ τοὺς μετρίους πόρους μας, τὸν παρεκινήσαμεν νὰ περιέλθῃ τὸ τμήμα τῆς Ἀργολίδος, διὰ νὰ ἐκλέξῃ ἐθνικὴν τινα γῆν, ὅπου νὰ δυνηθῇ νὰ ἀρχίτῃ τὰς ἐργασίας του. Συγχρόνως ἐζητήσαμεν παρ' αὐτοῦ σύντομον ἀπογραφὴν τῶν εἰς τὸν σκοπὸν τούτον ἀπαιτουμένων ἐξόδων.

Ἀπὸ τῆν ἐπισυναπτομένην ἀναφορὰν δελετε ἰδεῖ, Κύριοι, ὅτι μᾶς ζητεῖ γῆν ἐθνικὴν κειμένη μεταξὺ τοῦ χωρίου Δαλαμανάρας, καὶ τῶν ἐρειπίων τῆς ἀρχαίας Τίρυνθος, καὶ ὅτι κατὰ τὸ παρὸν ἡ μὲν πρότερον ἀπὸ τὴν δὲν δέλει ὑπερβῆ τὰς 3 χιλιάδας Γρόσια, τὰ δὲ μηνιαῖα ἐξόδα δὲν δέλουσι εἶσθαι περισσότερα τῶν 1500 Γροσίων. Ἡ πρώτη του φροντίς δέλει εἶσθαι τὸ νὰ σπείρῃ τοὺς σπόρους, τοὺς ὁποίους ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ, νὰ συστήσῃ φυτεῖον, καὶ νὰ καλλιεργήτῃ τὴν γῆν δι' ἐργαλείων τελειοποιημένων.

Ὅθεν σᾶς παρακαλοῦμεν, Κύριοι, νὰ δώσετε τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς, ὥστε ἡ τοπικὴ διοίκησις τοῦ τμήματος τῆς Ἀργολίδος νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὸ πρότυπον ἀγροκηπίον τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν δέλει προσδιορίσει ὁ Κ. Παλαιολόγος.

Συγχρόνως, δελετε τὸν πληρώσει ἐφάπαξ τὰς εἰρημένας 3 χιλ. Γρόσια, καὶ κατὰ μῆνα Γρ. 1500, καθὼς εἴπομεν ἀνωτέρω.

Ὁ Κύριος Παλαιολόγος δέλει σᾶς δώσει λόγον περὶ αὐτῶν· ὑμεῖς δὲ δελετε μᾶς ἀναφέρει ἐπομένως.

Νομίζομεν ὅτι ὁ Κ. Παλαιολόγος ἡμπορεῖ νὰ κάμῃ καὶ ἄλλην σημαντικὴν ἐκδούλευσιν εἰς τὴν πατρίδα, ἐφορεύων τὰ παρ' ὑμῶν διοικούμενα ἐθνικὰ κτήματα, διὰ τῶν ὁποίων τὴν καλλιέργειαν ἐξοδεύει τὸ Ταμεῖον. Ὅθεν καὶ τὸν διορίζομεν διὰ τοῦ συναπτομένου διατάγματος ἑφορον τῶν ἐθνικῶν κτημάτων καὶ διευθυντὴν τοῦ καταστήματος τῆς Τίρυνθος.

Ἔργον σας εἶναι, Κύριοι, νὰ δώσετε εἰς τὸν Κ. Παλαιολόγον τὰς ὁδηγίας, ὅσαι τὸν εἶναι ἀναγκαῖαι εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν του, καὶ μάλιστα καθ' ὅσον ἀνάγεται εἰς τὴν ἐφορείαν τῶν ἐθνικῶν κτημάτων.

Εἶναι περιττὸν νὰ σᾶς ἐκθέσωμεν, Κύριοι, τὰς ὠφελείας, τὰς ὁποίας δέλει ἐπιφέρει ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἡ ἐπιτυχία τῶν ἔργων τοῦ Κ. Παλαιολόγου· τοῦτο μόνον σᾶς ἐνθυμίζομεν, ὅτι ἡ τῷαύτῃ ἐπιτυχία δέλει αὐξήσει τὴν

εὐεργετικὸν ζῆλον, τὸν ὁποῖον ἔχουν οἱ γενναῖοι φίλοι τῆς πατρίδος μας ὑπὲρ τῶν βελτιώσεων, αἵτινες εἶναι ἀφευκτος συνέπεια γεωπονίας δραστηρίου καὶ καλῶς ἐννοουμένης.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 31 Δεκεμβρίου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 8 Ἰαννουαρίου.

Δεύτερον ἔτος παρήλθε χθὲς ἀπὸ τοῦ καιροῦ, καθ' ὃν κατεπιέζετο ἔτι ἡ Ἑλλὰς ὑπὸ τῆς ἀταξίας καὶ τῶν ὀλεθρίων αὐτῆς ἀποτελεσμάτων. Ἀδιάκοπος σειρά δυστυχημάτων καὶ ἡ τοῦ Μεσολογγίου πτώσις εἶχον καταβυθίσει τὸ ἔθνος εἰς θλίβεραν ἀναλγησίαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν οὐδ' ἡ ἐνδοξος τοῦ Νεοκάστρου ἡμέρα δὲν ἠδυνήθη νὰ τὸ ἀναστήσῃ. Μεμονωμένον πάντοτε ἀπὸ τὰς Δυνάμεις, αἵτινες ἤρχοντο νὰ τὸ βοηθήσωσι τύσον γενναίως, δὲν ἐθάρρει πλέον οὔτε εἰς τὰς ἐξησθενημένας ἠθικάς του δυνάμεις, οὔτε εἰς τὴν Κυβερνήσιν του ψιλῶ ὀνόματι μόνον ὑπάρχουσιν. Τῶν Ἀθηναίων τὸ δυστύχημα εἶχεν ἐγκαταλείψει ὅλον τὸν τόπον εἰς τὸν ἐχθρὸν, καὶ τὰ παλληκάρια τοῦ Καραϊσκάκη περιεπλανῶντο ἐνθεν κάκειθεν χωρὶς ἀρχηγῶν, μὴ ἔχοντα κανένα σκοπὸν, οὔτε θέλησιν. Ὁ Ἰσραήμης κατεῖχε τὰ τῆς Μεσσηνίας φρούρια, τὴν Καλαμάταν, τὰς Πάτρας καὶ τὸ ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου ὀχύρωμα τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου διέτρεχεν ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν μὲ τὰ νομαδικὰ του πλήθη τὴν Χερσόησον, φθείρων τὰ γεννήματα, αἰχμαλωτίζων καὶ ἀμψύων τὰ τελευταῖα λείψανα τῶν ἐγκατοίκων πρὸς τὸ Ναύπλιον, τοῦ ὁποῖου μόνον τὰ τείχη ἠδύναντο νὰ χορηγήσωσιν ἀκόμη εἰς αὐτοὺς κάποιαν ἐλπίδα ἀσφαλείας καὶ ἡσυχίας. Ὅθεν τριακοντακισχίλιοι καὶ ἐπέκεινα, οἱ πλειότεροι γέροντες, γυναῖκες καὶ παιδιὰ εὐρίσκοντο συσσωρευμένοι εἰς τὸν περίβολον τῆς πόλεως μας, ἥτις καὶ αὕτη ἔγεινε μετ' οὐ πολὺ στάδιον ἐμφυλίου πολέμου. Καθ' ἐκάστην ὥραν ἐπώρσιμέναι τινὲς νὰ ἴδῃ τὰς κατοικίας παραδεδωμένας εἰς τὰς φλόγας καὶ τὴν διασπαγὴν. Ἡ ἀνησυχία καὶ ἡ φόβη ἦσαν ζωγραφημέναι εἰς ὅλων τὰ πρόσωπα. Τὴν 5—17 τοῦ Ἰαννουαρίου 1828 ὁ λιμὴν ἔβριθεν ἀπὸ οἰκογενείας, αἵτινες ἀπὸ ὀλεθρίας προοράσεις ἐβιάζοντο ν' ἀπέλθωσιν ἐκ τοῦ τόπου, εἰς τὸν ὁποῖον ἠλπίσαν ὅτι ἤθελον εὐρεῖ καταφύγιον ἀσφαλές· ἐμελλον εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ζητήσωσιν αὐτὸ εἰς τὰ σπήλαια, εἰς τὰ δάση καὶ εἰς τὰ ἄβυσθα ὄρη τῆς Πελοποννήσου. Ἐν δίκροτον φέρον σημαίαν Ἀγγλικὴν ἐπιφαίνεται εἰς τὸν μυχρὸν τοῦ κόλπου· πλητίζεται μ' ὅλον τὸν ὀρμητικὸν καὶ ἐναντίον ἀνεμον, καὶ τὸ ἑσπέρας ῥίπτει τὴν ἄγκυραν εἰς τὸ παράλιον. Μανθάνουν πάραυτα ὅτι φέρει ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον αἱ ὁμόφυχοι εὐχαὶ καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ ἔθνους προσκαλοῦν ἐν μέσῳ αὐτοῦ· ἡ εἰδησις πετὰ ἀπὸ στόματος εἰς στόμα ὡς ἀστραπὴ· αἱ ἐλπίδες διαδέχονται τὰς ἀδημονίας καὶ τὰ βάσανα πολυχρονίου ἀγωνίας. Τὴν ἐπαύριον ἡ πόλις ὅλη ἦλθεν ἐπὶ τὸν αἰγιαλόν· ἀλλ' ἡ χαρὰ ἦτον τόσο πολλὰ αἰσθητὴ καὶ τόσο πολλὰ ἐνδόμυχος, ὥστε δὲν ἐξήφθη εἰς ἀνευφημίας. Ὁ Κυβερνήτης ἀπέβη ἐν μέσῳ θεοσεβοῦς σιωπῆς, ἥτις δὲν διεκόπτετο εἰμὴ ἀπὸ ἀναστεναγμοῦς, καὶ ἀπὸ τὰς θερμὰς δεήσεις, τὰς ὁποίας ὅλοι οἱ παρεστῶτες κατεύθυνον ἐν εὐσεβαὶ καταύξει πρὸς τὸν Κύριον.

Ἡ τοῦ Κυβερνήτου ἀφίξις κατεπράυνεν αἰφνιδίως τὰς φαντασίας, κατεσίγασε τὰ πάθη, καὶ ἐπροφύλαξε τὸ Ναύπλιον ἀπὸ βέβαιον σχεδὸν ἀφανισμῶν.

Τὸ μνημόσυνον τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐπανηγύρισαν χθὲς οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως ταύτης μὲ τὸν ἐνθουσιασμόν τῆς εὐγνωμοσύνης.

Ἀπὸ τὴν παραμονὴν ἤδη ἐφωτίσθη ἡ πόλις· τὰ ἐξώστεγα καὶ τὰ παράθυρα οἰκῶν τινῶν ἦσαν στολισμένα μὲ ἀναλόγους εἰς τὴν περίστασιν διαφανεῖς ἐπιγραφάς.

Τὴν τρίτην κατὰ τὴν αὐγὴν τὰ διάφορα κανονοστάσια ἐχαιρέτησαν μὲ εἴκοσι καὶ μίαν κανονοβολάς, τὸ ὅποιον ἀνενόηθη τὸ μεσημέριον καὶ τὸ ἑσπέρας.

Ὁ Κυβερνήτης ὑπῆγεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς μητροπόλεως, ὅπου ἐτελέσθη ἡ θεία λειτουργία παρὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ναυπλίου. Τὰ στρατεύματα τῆς φρουρᾶς, οἱ μαθηταὶ τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου, αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ Ἀρχαὶ παρευρίσκοντο εἰς αὐτήν. Τὸ ἑσπέρας ἡ πόλις ἔδωκεν ἐν τῷ πλαιῳ συνεδρίῳ οὗ Βουλευτικοῦ Σώματος χορὸν, εἰς τὸν ὁποῖον παρευρέθη καὶ ὁ Κυβερνήτης καὶ ἑπτάκόσιοι σχεδὸν καλεστοί· περὶ τὰς ἑκατὸν Κύριαι, τῶν ὁποίων πολλὰ ἦσαν τόσο ἀξιοσήμαντοι διὰ τὴν ὡραιότητα, ὅσον καὶ διὰ τὴν κομψότητα τῆς περιβολῆς. Ἡ μία φαιδρὰ παρρησία, καὶ τέλος πάντων ὁ τόπος στολισμένος ὅχι μὲ πολυτέλειαν, ἀλλὰ μὲ χάριν, πάντα συνέτειναν νὰ καταστήσωσιν εὐάρεστον καὶ λαμπρὰν τὴν ἐορτὴν ταύτην.

Ἡ ἐορτὴ παρατάθη μέχρι τῆς τρίτης ὥρας μετὰ τὸ μεσονύκτιον, ὥρας, καθ' ἣν οἱ φωτισμένοι δρόμοι τοῦ Ναυπλίου ἦσαν ἀκόμη πλήρεις τοῦ πλήθους τῶν πολιτῶν καὶ ξένων, οἵτινες εἶχον μεθέξει τῶν ἡδονῶν τῆς ἑσπέρας.

Ἐκ Μοθώνης, 8 Ἰαννουαρίου.

Ἐν ἀπὸ τὰ δείγματα τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν κατοίκων τῆς Μοθώνης πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος ὑπῆρξε καὶ τὸ νὰ ἐορτάσωσι χθὲς τὴν 7 τοῦ μηνὸς τὸ ὄνομα τῆς Α. Ἐξοχότητος.

Ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς παραμονῆς αἱ θύραι τῶν οἰκῶν καὶ τῶν ἐργαστηρίων ἐστεφανώθησαν ἀπὸ δάφνας καὶ μυρσίνας· ἄνωθεν δὲ τῆς θύρας τοῦ Διοικητηρίου ἐτέθη στέφανος μὲ ἐπιγραφὴν « Ζήτω ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος »!

Τὸ πρωτὶ τῆς αὔριον, ἡμέρας λαμπρᾶς καὶ διὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἐξοχωτάτου Κυβερνήτου, καὶ διὰ τὸ αἶθριον τοῦ οὐρανοῦ, συνέτρεξαν ἅπαντες εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὅπου μετὰ τὴν θείαν ἱερουργίαν ἐτελέσθη λιτανεὶα ὑπὲρ τῆς Α. Ἐξοχότητος. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν τῆς ἐκκλησίας συναθροισθέντες οἱ πολῖται εἰς τὴν θύραν τοῦ Διοικητηρίου, καὶ ἐνατενίζοντες εἰς τὴν ἐπ' αὐτῆς ἐπιγραφὴν ἐκραζαν ἀγαλλόμενοι καὶ χειροκροτοῦντες τρίς τὸ, « Ζήτω ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος »! μετὰ ταῦτα εἰσελθόντες ἐπεσκέφθησαν τὸν Διοικητὴν πολυετοῦντες τὴν Α. Ἐξοχότητα.

Ὅλη ἡ ἡμέρα ἐξωδεύθη ἐν εὐφροσύνῃ καὶ εὐθυμίᾳ. Εἰς τὸ πρόσωπον δὲ ὅλων τῶν Ἑλλήνων ἐφαίνετο ἐξωγραφισμένη ἡ χαρὰ. Ὁ Διοικητὴς ἡτοίμαζε τράπεζαν ἀπὸ διάφορα γλυκύσματα καὶ ποτὰ, διὰ νὰ εὐφρανθοῦν οἱ μέλλοντες νὰ περάσουν τὴν ἑσπέραν εἰς αὐτόν. Τρίς ἠκούσθη ὁ κανονοβολισμὸς εἰς τὸ φρούριον τὸ πρωτὶ, τὴν μεσημβρίαν καὶ τὸ ἑσπέρας, ὅτε ὅλη ἡ πόλις, ἡ ἀγορὰ καὶ τὸ Διοικητήριον ἐφωτίσθησαν, καὶ ἐκροτήθη χορὸς εἰς τὸ Διοικητήριον ἐντὸς μιᾶς εὐρυχώρου παστάδος (σάλλας), εἰς τὸ μέτωπον τῆς ὁποίας ἦτο προσηρτημένος στέφανος μὲ τὴν ἐπιγραφὴν « Ζήτω Ἰωάννης Α. Καποδιστριας Α. Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος »! εἰς δὲ τὴν δεξιὰν πλευρὰν

αὐτῆς εἰκὼν τῆς Α. Χ. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Γαλλίας Καρόλου Δεκάτου, ἐστεφανωμένη με μυστρίνας. Ὁ Ἀρχιτράτης τοῦ Γαλλικοῦ στρατεύματος μετὰ τῶν ἐπιτελῶν, καὶ ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ ἐτίμησαν κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα τὴν συναναστροφὴν συνισταμένην ἐκ πολλῶν οἰκογενειῶν τῆς Μοθώνης, αἱ ὁποῖαι ἐφιλοξενήθησαν πρεπόντως. Ὁ πρόδωμος τοῦ Διοικητηρίου καὶ αὐτὴ ἡ κλίμαξ ἦτον γεμάτη ἀπὸ πάσης τάξεως πολίτας χαίροντας καὶ ἀγαλλομένους, ὡς εἰς τὴν παιδροτέραν καὶ πολυτιμωτέραν δι' αὐτοὺς πανήγυριν. Μετὰ δὲ μίαν μουσικὴν ἀρμονίαν συγκροτηθεῖσαν ἐκ μέρους τῶν Γάλλων ἐσχηματίσθησαν χοροὶ Ἑλληνικοὶ τε καὶ Εὐρωπαϊκοί, εἰς τοὺς ὁποίους ἔλαβον μέρος οἱ πλεῖστοι τῶν ἀξιωματικῶν.

Ἡ συνάντησις διατηρηθεῖσα μέχρι τῆς μιᾶς ὥρας μετὰ τὸ μεσονύκτιον διελύθη μετὰ ἓνα Ἑλληνικὸν χορὸν, ἀφοῦ ἔγειναν προπόσεις ὑπὲρ τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος.

Δὲν ἐφάνησαν κατώτεροι εἰς τὸ νὰ πανηγυρίσωσι τὴν ἐορτὴν τοῦ ὀνόματος τῆς Α. Ἐξοχότητος καὶ οἱ κάτοικοι τῶν λοιπῶν δύο Μεσσηνιακῶν φρουρίων, ὅπου ἔγειναν καὶ οἱ αὐτοὶ κανονοβολισμοί.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ.

Παραγγελίαι περὶ ὑγείας καὶ μακροβιότητος: ἔτι δὲ καὶ πρόχειροι θεραπείαι συνήθων τινῶν καὶ αἰφνιδίων παθημάτων, ἐρανισθεῖσαι ἐκ παλαιῶν καὶ νεωτέρων παρὰ Γρηγορίου Καλλιρρόης ἱατροῦ. Ἐν Βενετίᾳ, παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ τῷ ἔξ' Ἰωαννίνων, 1829.

Τοιοῦτον σύγγραμμα λείπει ἀκόμη ἀπὸ τὸ ἔθνος μας καθότι τὸ Ὑγιεινατάριον τοῦ Ἀνωύμου καὶ ἡ Διαιτητικὴ Μιχαὴλ Κωνσταντίνου ὄχι μόνον κατήντησαν σπάνια, ἀλλὰ περιορίζονται εἰς ὀλίγα πράγματα, κ' ἐκεῖνα πολλαχὺ ἀτελεῖ.

Ὁ συγγραφεὺς τῶν παραγγελιῶν μετεχειρίσθη μέθοδον πάντῃ διαφορετικὴν ἀφ' ὅσας ἄχρῃ τοῦδε ἡκολούθησαν οἱ ὑγιεινογράφοι. Ὅλοι σχεδὸν ἀρχίζουν ἀπὸ τὴν ἀνδρικήν ἡλικίαν, καὶ τελειοῦν εἰς τὴν γεροντικὴν, παρενείροντες ἐν τῷ μεταξὺ καὶ τὰς λοιπὰς. Οὗτος ἤρχισεν ἀπὸ τὴν σύλληψιν καὶ κυφορίαν καὶ βαθμὴν ἐπροχώρησεν ἕως εἰς τὴν γεροντικὴν, προσαρμόσας τῆς ὑγιεινῆς τοὺς κανόνας εἰς τὴν ἀνδρικήν ἡλικίαν ὡς προσφυστέρους, καθὼς τὸ τοιοῦτον ἀκολουθοῦσιν ὅλοι. Ἡ διάταξις αὕτη φαίνεται καὶ ἀρμονικωτέρα καὶ φυσιωτέρα διότι βάσις τῆς ὑγείας εἶναι καὶ ἀρχεται ἀπὸ τὴν σύλληψιν, καὶ ἂν ὁ ἄνθρωπος ἐκ γενετῆς εἶναι κακῶς διατεθειμένος, ὅλα τὰ προφυλακτικὰ μέσα καταπτοῦν ἀνίσχυρα, ἐνῷ αἱ ἐν τῷ μεταξὺ τῆς ὑγείας παρεκτροπαὶ διευθύνονται ὡς πρὸς τὴν τέχνην τῆς ὑγιεινῆς.

Τὸ ἐπιφελές τοῦτο βιβλίον εἶναι συγγεγραμμένον εἰς ὕψος ὅσον τὸ δυνατόν σαφές καὶ εὐληπτὸν, περιέχον ὅλας σχεδὸν τὰς περὶ ὑγιεινῆς γνώμας τῶν νεωτέρων ἱατρῶν, καθὼς καὶ τὰς τῶν προγόνων μας, Ἰπποκράτους δηλαδὴ, Γαληνοῦ, Ἀετίου, Παύλου τοῦ Αἰγινήτου καὶ Ὀρειδασίου, ἐκ τῶν ὁποίων ἔλαβον τὰς ὕλας καὶ οἱ νεώτεροι.

Ὁ Κύριος Καλλιρρόης ἐφιλοτιμήθη νὰ πράξῃ χάριν τῶν ὁμογενῶν ἐκ τῆς ἱερᾶς τέχνης, ὅτι ποτὲ μᾶς ἐχάρισεν ὁ Σωκράτης ἐκ τῆς ἠθικῆς, συμπλέξας ὁμῶς καὶ ταύτην μ' ἐκείνην καθότι ἡ προσοχὴ του ἐστηρίχθη εἰς τὰ περὶ τῶν προξενούντων καὶ συντηρούντων ὄχι μόνον τὴν ὑγείαν τοῦ σώματος, ἀλλὰ καὶ τὴν τῆς ψυχῆς.

Τὸ σύγγραμμα διαιρεῖται εἰς Γ βιβλία.

Βιβλ. Α. Προλεγόμενα. Κεφ. Α. περὶ συλλήψεως καὶ κυφορίας. Κεφ. Β. — Ἀνατροφῆς τοῦ βρέφους ἕως δύο ἐτῶν. Γ. Ἀνατροφῆς τῶν παιδῶν ἀπὸ δύο ἕως δεκατεσσάρων ἐτῶν. Δ. — Βραδείας ἢ ταχείας αὐξήσεως τῶν παιδῶν. Ε. Τίνα συντείνουσιν εἰς τὴν ὑγείαν καὶ μακροβιότητα. ΣΤ'. Τίνα βλάπτουσι τὴν ὑγείαν καὶ μακροβιότητα. Ζ'. Περὶ νεότητος ἀπὸ 15 ἕως 25 ἢ καὶ 30 ἐτῶν. Η. — Γάμου. Θ. — Ἀνδρικῆς ἡλικίας καὶ τῶν διαφορῶν κράσεων. Ι. — Ἐπιρροῆς τῶν χωνευτικῶν ὀργάνων. ΙΑ. — Ἐπιρροῆς τῶν κυκλοφορικῶν καὶ ἀναπνευστικῶν ὀργάνων. ΙΒ'. — Ἐπιρροῆς τοῦ νευρικοῦ συστήματος. ΙΓ'. — Ἐπιρροῆς τῶν κινητικῶν ὀργάνων. ΙΔ'. — Ἐπιρροῆς τῶν γεννητικῶν ὀργάνων. ΙΕ'. — Ἐπιρροῆς ἀτονησάντων διαφορῶν συστηματικῶν ὀργάνων. ΙΣΤ'. — Γεροντικῆς ἡλικίας. ΙΖ'. — Διαιτῆς γυναικῶν. ΙΗ. — Ἰδιοσυγκρασίας καὶ ἀντιπαθείας. ΙΘ'. — Συνηθειῶν. Κ'. — Κληρονομικῶν παθῶν.

Βιβλ. Β'. Μέρος Α. Κεφ. Α. Περὶ ἀέρος. Β'. — Μεταβολῶν τῆς ἀτμοσφαίρας. Γ'. Πῶς γνωρίζεται ὁ καθαρὸς ἀήρ, καὶ πῶς γίνεται ὁ διεφθαρμένος. Δ'. Ποιοὶ τόποι ἔχουσι καθαρὸν ἀέρα καὶ πότε. Ε. Πῶς καθαρίζεται ὁ διεφθαρμένος ἀήρ. ΣΤ. Περὶ ἀνέμων καὶ τόπων.

Μέρος Β. Κεφ. Α. Περὶ τροφῆς ἐν γένει. Β'. — Γεννημάτων. Γ'. — Χόρτων. Δ. — Ὀσπρίων. Ε. — Ὀπωρικῶν. ΣΤ. — Ἄλλων τινῶν βλαστημάτων καὶ μανιταρίων. Ζ. — Κρεάτων. Η. — Γάλακτος, βουτύρου, τυρίου καὶ μέλιτος. Θ. — Πτηνῶν. Ι. Παρατήρησις γενικὴ περὶ τῶν κρεάτων. ΙΑ. Περὶ ὠν (αὐγῶν). ΙΒ. — Ὀψαρίων καὶ ὀστρακοδέρμων. ΙΓ'. — Διαφυλάξεως τῶν φαγητῶν. ΙΔ. — Μαγειρεύματος τῶν φαγητῶν. ΙΕ. — Ἀρτύματος. ΙΣΤ. Γενικοὶ κανόνες περὶ τῶν φαγητῶν. ΙΖ. Ποσάκις τῆς ἡμέρας συνειθίζεται ἡ τροφή, καὶ πόση. ΙΗ. Περὶ ποτῶν. ΙΘ'. — Νεροῦ, καὶ πῶς καθαρίζεται. Κ'. — Οἴνου. ΚΑ. — Μέθης. ΚΒ. — Καφὲ καὶ ἄλλων θερμαντικῶν ποτῶν. ΚΓ. — Καπνοῦ καὶ ταμπάκου.

Μέρος Γ. Κεφ. Α. Περὶ χωνεύσεως. Β'. — Κενώσεως καὶ ἐπισχέσεως τῶν διαχωρήσεων καὶ περιττωμάτων. Γ'. — Διαχωρημάτων. Δ. — Δυσκοιλιότητος, καὶ θεραπείας αὐτῆς. Ε. — Εὐκοιλιότητος. ΣΤ'. — Οὖρου. Ζ'. — Ἀδελου διαπνοῆς. Η. — Κενώσεως τοῦ σπέρματος.

Μέρος Δ. Κεφ. Α. Περὶ κινήσεως καὶ ἀκίνησις. Β'. — Γυμναστικῆς. Γ. — Περιπάτου. Δ. — Ἰππασίας. Ε. — Θαλασσοπορείας. ΣΤ. — Κολυμβήματος. Ζ. — Κυνηγίου. Η. — Καλλιέργειας τῆς γῆς. Θ. — Ἄλλων τινῶν οἰκιακῶν γυμνάσεων. Ι. — Τριψιμάτων. ΙΑ. — Παιγνίων. ΙΒ. — Χοροῦ. ΙΓ. — Ὀφελείας τῶν γυμνασιῶν. ΙΔ. Κανόνες γενικοὶ περὶ τῶν γυμνασιῶν. ΙΕ. Περὶ τῶν τεχνῶν καὶ ἐπαγγελμάτων ἐν γένει. ΙΣΤ. — Ἐπαγγέλματος τῶν σπουδαίων, πολιτικῶν, μουσικῶν, ζωγράφων κτλ. ΙΖ. — Κοπιαστικῶν τεχνῶν. ΙΗ. — Τεχνῶν τῆς καθεστηκυίας ζωῆς. ΙΘ. — Τεχνῶν, ὅσαι ὑπόκεινται εἰς βλαβεράς ἀναθυμιάσεις. Κ. — Τεχνῶν, ὅσαι ὑπόκεινται εἰς κονιορτοὺς. ΚΑ. — Ἀκίνησις.

Μέρος Ε. Κεφ. Α. Περὶ ὕπνου καὶ ἀγρυπνίας. Β'. — Κοιτῶνος. Γ. Σκεπασμάτων τῆς κλίνης. Δ'. — Προετοιμασίας τῆς κλίνης. Ε. — Νυκτικῶν φορεμάτων. ΣΤ. — Θέσεως εἰς τὴν κλίνην. Ζ. — Ἐμποδίσσεως τοῦ ὕπνου. Η. — Προσκαλέσεως τοῦ ὕπνου. Θ. Παρατήρηταις γενικαὶ περὶ τοῦ ὕπνου.

Μέρος ΣΤ'. Κεφ. Α. Περὶ τῶν παθῶν τῆς ψυχῆς. Β'. — Λύπης. Γ. — Θυμοῦ. Δ'. — Μίσους. Ε. — Φόβου. ΣΤ. — Φόβου διὰ τὸν θάνατον. Ζ. — Ὑπερηφανείας. Η. — Φθόνου. Θ. — Ἐν-

τροπής. Ι. — Χαράς. ΙΑ. — Γέλωτος. ΙΒ. — Έρωτος. ΙΓ. — Έρωτος τῶν μαθήσεων καὶ τοῦ τρόπου τοῦ σπουδάζειν. ΙΔ. — Εὐτυχίας.

Μέρος Ζ'. Κεφ. Α. Περί ἐνδυμασίας. Β'. — Καθαριότητος τοῦ δέρματος, καὶ περιλουτρῶν καὶ ψιμυθίου. Γ. — Ὁδόντων προφυλακῆς. Δ'. — Κοψιμῆτος ὀνύχων καὶ τριχῶν. Ε. — Φλεβοτομίας. ΣΤ. — Καθαρσίων καὶ ἐμετικῶν.

Βιβλ. Γ. Μέρος Α. Κεφ. Α. Μέθοδος τοῦ προλαμβάνειν τὰς ἀσθενείας. Β. Πῶς νὰ μεταχειρίζεται ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν ἀρχὴν τὴν ἀσθένειαν. Γ. Τι πρέπει νὰ κάμῃ ὅταν προσκαλέσῃ ἰατρὸν. Δ. Τι πρέπει νὰ κάμῃ ὅταν ἀναλαμβάνῃ. Ε. Εἰς ποια πράγματα χρεωστῇ ν' ἀποκρίνεται ὁ συμβουλευόμενος ἰατρὸν δι' ἄλλον ἄρρωστον. ΣΤ. Περί ἰατρικῶν τινῶν οἰκιακῶν καὶ προχειρῶν. Ζ'. — Κορυφῆς γάλακτος, βουτύρου καὶ λαδίου. Η. — Νεροῦ κρύου ἢ χλιαροῦ. Θ. — Ὄξειδιου. Ι. — Κριθαρίου καὶ βρώμης. ΙΑ. — Λινοσπόρου ΙΒ. — Σιναπτοσπόρου καὶ χρένου. ΙΓ. — Πεπέρως μαύρου, ΙΔ. — Ζαχάρεως. ΙΕ. — Ἀνθέων καυφοξυλιάς, χαμικιμήλου, ἡδυόσμου, μελισσοχορτοῦ καὶ μολόχης. ΙΣΤ. — Κλυστηρίου.

Μέρος Β'. Κεφ. Α. Περί βοηθείας εἰς κίνδυνον βιάου καὶ αἰφνηδίου θανάτου. Β. — Πνιγμένου ἢ κρεμασμένου. Γ. — Κεραινωθέντος. Δ. — Παγωμένου ἀνθρώπου. Ε. — Ὑπερζεσταθέντος. ΣΤ. — Φαρμακωμένου. Ζ. — Φαρμακωμένου ἀπὸ ὀχευδραν καὶ ἄλλα ὀφείδια. Η. — Λύσης. Θ. — Λειποθυμιῶν. Ι. — Λειποθυμίας ἀπὸ ὑπερβολικῶν αἵμα. ΙΑ. — Λειποθυμίας ἀπὸ ἀδυναμίας. ΙΒ. — Λειποθυμίας ἀπὸ ταραχὴν στομάχου. ΙΓ. — Λειποθυμίας ἀπὸ ἀδυναμίας στομάχου. ΙΔ. — Λειποθυμίας ἀπὸ τὰ πάθη τῆς ψυχῆς. ΙΕ. — Λειποθυμίας ἀπὸ νευρικὰ πάθη. ΙΣΤ. — Λειποθυμίας τῶν νεογεννημένων βρεφῶν. ΙΖ. — Λειποθυμίας ἀπὸ ἀναθυμιάσιν καρβούνων καὶ πατημένων σταφυλίων. ΙΗ. — Λειποθυμίας ἀπὸ μέθην. ΙΘ. — Λειποθυμίας ἀπὸ ἀναθυμιάσιν τῶν κοπρῶν. Κ. — Αἱμορροχίας. ΚΑ. — Προφυλακῆς τῶν κολλητικῶν παθῶν. ΚΒ. — Ἀρμοδίου κειροῦ πρὸς ἐνταφισμὸν.

Μέρος Γ. Κεφ. Α. περὶ καυσιμάτων. Β'. — Πληγῶν. Γ. — Κτυπήματος. Δ. — Παγωμένων μελῶν. Ε. — Χειμῶθλων (σκασιμάτων χειρῶν καὶ ποδῶν ἀπὸ ψυχρῶν). ΣΤ. — Δοσιήνων (διασύνων, βουζούνων). Ζ. — Περώνυχας (μεθύστρας). Η. — Ἀκνῶν καὶ ἄλλων πρῶτων εἰσερχομένων εἰς τὸ δερμα. Θ. — Γύλων, (κάλων, ρόζων, κοτσίων) Ι. — Ἀκροχορδῶν. ΙΑ. — Αἰφνηδίου πόνου. ΙΒ. — Ψευδιατρῶν. — Προσθηκαί.

ΛΙΜΗΝ ΣΥΡΑΣ.

Κατάπλοι ἐμπορικῶν πλοίων ἀπὸ τῆς 15 μέχρι τῆς 21

Δεκεμβρίου.

Εξ Ἀλεξανδρείας βρίκιον Ἰόνιον, Μιχαὴλ Ἀρχάγγελος, με ὀλίγα ὄσπρια. Εξ Γενεύης βομβάρδα Σαρδηνιακὴ, Παναγία τῶν ἁγίων Ἰδμάτων, με διάφορα εἶδη.

Εξ Βαρσαρίας βρίκιον Αὐστριακόν, Ἔρως, με ρύζι καὶ πορτογάλλια. Εξ Αἰθιοπίας βρίκιον Σαρδηνιακόν, Ἅγιος Νικόλαος, με διάφορα εἶδη. Εξ Κωνσταντινουπόλεως βρίκιον Ρωσσικόν, ἡ Παναγία, με σίτον.

— βρίκιον Ἰόνιον, Λύσανδρος, με σίτον. Εξ Βώλου μαρτίγος Ἰόνιος, Ἅγιος Ἐλευθέριος, με διάφορα εἶδη.

— 2 Γολέττα Ἰόνια, Κλεοπάτρα καὶ Πηνελόπη, με καπνὸς.

Εξ Τεργέστης καὶ Ζακύνθου βρίκιον Ρωσσικόν, Πηνελόπη, με διάφορα εἶδη.

Εξ Θεσσαλονίκης γολέττα Ἰόνιος, Παναγία Μυρτιδιώτισσα, με καπνὸν καὶ ἀμπάδια.

Εξ Μασσαλίας βρικογολέττον Γαλλικόν, Ἀγγίνοια, με διάφορα εἶδη.

Εξ Καραγατσίου μαρτίγος Ρωσσικὸς, Εὐαγγελίστρια, με διάφορα εἶδη.

Εξ Ὑδρας κόττερον Ἑλληνικόν, Μισούλης, με διάφορα εἶδη.

— Μαρτίγος Ἑλληνικὸς, ἡ Ἀγκαῖα, με διάφορα εἶδη.

Εξ Ναυπλίου σκεκολεῦα Ἑλληνικὴ, Ἐπαμινώνδας, με βαμβάκι καὶ καπνόν.

— Γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἀρταμῖς, με διάφορα εἶδη.

— Πλοῖαριον Ἑλληνικόν, Κλεομένη, με τυρὸν.

— Βρίκιον Ἑλληνικόν, Ἀριστείδης, με σίδηρον.

Εξ Σαλαμῖνος γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἀθηνᾶ, με αἰεμματοκήρια.

— Πλοῖαριον Ἑλληνικόν, Ἅγιος Κοσμάς, με μέλι, κατράμι κτλ.

Εξ Ἰοῦ γολέττα Ἑλληνικὴ, Περσεφόνη, με σταφίδας καὶ λάδι.

Εξ Κίως 2 πλοῖαρια Ἑλληνικά, Ἅγιος Νικόλαος καὶ Ἅγιος Δημήτριος, το μὲν με σίτον, τὸ δὲ με μέλι καὶ πυρίτιν.

— Γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἀθηνᾶ, με ρύζι, λιναρί, καὶ φοίνικας.

Εξ Ἀνδρου γολέττα Ἑλληνικὴ, Παναγία, με σίτον.

— Γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἅγιος Νικόλαος, με κρήν, μέλι καὶ ἄλλα εἶδη.

— 4 πλοῖαρια Ἑλληνικά, με σίτον, σῦκα καὶ ἄλλα εἶδη.

Εξ Κορώνης σκεκολεῦα Ἑλληνικὴ, Ὀδυσσεύς, με βόας.

Εξ Σίφνου σκούνα Ἑλληνικὴ, Παναγία, με λάδι.

Εξ Μήλου γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἀθηνᾶ, με τυρὶ καὶ ἔλαιον.

— Σκεκολεῦα Ἑλληνικὴ, Τύχη, με ρακί κτλ.

Εξ Σκεπέλου γολεττοβρίκιον Ἑλληνικόν, Θρασυβούλος, με ξυλικὴν ντυπηγήσιμον καὶ ἄλλα εἶδη.

Εξ Σκῦρου πλοῖαριον Ἑλληνικόν, Παναγία, με σίτον.

— Γολέττα Ἑλληνικὴ, Πανδώρα, με διάφορα εἶδη.

Εξ Σμυρνης μαρτιγᾶνα Ἑλληνικὴ, Ἅγιος Νικόλαος, με ὄσπρια.

Εξ Αἰγίνης μαρτιγᾶνα Ἑλληνικὴ, Εὐαγγελίστρια, με ῥητινὴν.

Εξ Καλύμνου πλοῖαριον Ἑλληνικόν, Ἀχιλλεύς, με σπόγγους.

Εξ Ψαλλῶν πλοῖαριον, Ἅγιος Νικόλαος, με δερμάτα.

Εξ Σάμου πλοῖαριον Ἑλληνικόν, Λεωνίδας, με βαμβάκι καὶ πορτογάλλια.

— 2 πλοῖαρια με σίτον, ρακί, καὶ ἄλλα εἶδη.

Εξ διαφόρων νήσων καὶ παραλίων 104 πλοῖα καὶ πλοῖαρια, ἐξ ὧν πολλὰ εὐκαίρα. Εἶδη εἰσκομισθέντα: — Λάδι, πρόβατα, οἶνος, ρακί, τυρὶ, μέλι, κίτρα, μάρμαρα, βούτυρον, ξύλα καύσιμα, ἄνθρακες, σπόγγος, βαλανίδι.

Ἀπόπλοι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν.

Εἰς Κρήτην 3 γολέττα Ἑλληνικαί, ἡ Αἰκατερίνα, Παναγία καὶ Τύχη.

— 2 πλοῖαρια Ἑλληνικά, Ἀμφιτρυπὴ καὶ Πεσιδῶν, με ὄσπρια κτλ.

Εἰς Σαντορήνην γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἁγία Τριάς, με διάφορα εἶδη.

— 3 πλοῖαρια Ἑλληνικά, Ὀμηρος, Ἅγιος Δημήτριος, καὶ Εὐαγγελίστρια, με ὄσπρια, κριθᾶρι καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη.

Εἰς Σάμον πλοῖαριον Ἑλληνικόν, Ἅγιος Νικόλαος, με κριθᾶρικα καὶ ἄλλα εἶδη.

— Σκεκολεῦα Ἑλληνικὴ, Ἅγιος Δημήτριος, με σίτον καὶ ρακί.

— 10 πλοῖαρια Ἑλληνικά, με σίτον καὶ ἀραβόσιτον.

Εἰς Ναύπλιον γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἀμφιτρυπὴ, με σίτον.

— 2 πλοῖαρια Ἑλληνικά, Ἀσπασία καὶ Ἅγιος Ἀνδρέας, με σταφίδας, σίτον καὶ ἄλλα εἶδη.

— Σκούνα Ἑλληνικὴ, Λεωνίδας, με σίτον καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη.

— Σκεκολεῦα Ἑλληνικὴ, Ἅγιος Νικόλαος, με ὄσπρια καὶ ἄλλα εἶδη.

— Γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἅγιος Νικόλαος, με διάφορα εἶδη.

Εἰς Καλαμάκιν σκεκολεῦα Ἑλληνικὴ, Ἅγιος Νικόλαος, με διάφορα εἶδη.

Εἰς Σμύρνην βομβάρδα Σαρδηνιακὴ, Παναγία τῶν ἁγίων Ἰδμάτων, με διάφορα εἶδη.

Εἰς Σπέτσας γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἀνδρομάχη, με σίτον.

Εἰς Νάξον γολέττα Ἑλληνικὴ, Θεμιστοκλῆς, με διάφορα εἶδη.

Εἰς Αἴγινα σκεκολεῦα Ἑλληνικὴ, Μυρτιδιώτισσα, με διάφορα εἶδη.

— Σκεκολεῦα Ἑλληνικὴ, Χαριτωμένη, με σίτον, ρακί, καὶ ἄλλα εἶδη.

Εἰς Κάλυμνον κόττερον Ἑλληνικόν, Ἅγιος Νικόλαος, με κριθᾶρι.

— Πλοῖαριον Ἑλληνικόν, τὸ Καπιτώλιον, με ὀφάρια πικτά καὶ ἄλλα εἶδη.

— Πλοῖαριον Ἑλληνικόν, Ἐπαμινώνδας, με κριθᾶρι, καφὲν καὶ βαρέλια.

Εἰς Κασσόν 3 πλοῖαρια Ἑλληνικά, Ἡρακλῆς, Ἅγιος Δημήτριος, καὶ Ἄρης, με κριθᾶρι, ὄσπρια καὶ ἄλλα εἶδη.

Εἰς Σαλαμῖνα γολέττα Ἑλληνικὴ, ἡ Παναγία τοῦ Κύκου, με διάφορα εἶδη.

— 2 πλοῖαρια Ἑλληνικά, Ἅγιος Κωνσταντῖνος καὶ Ἅγιος Νικόλαος, το μὲν με βαρέλια, τὸ δὲ με ρύζι καὶ ἄλλα εἶδη.

— Κόττερον Ἑλληνικόν, Ἡρακλῆς, με σίτον.

— Πλοῖαριον Ἑλληνικόν, Ἅγιος Κοσμάς, με διάφορα εἶδη.

Εἰς Πόρον 3 πλοῖαρια Ἑλληνικά, Εὐαγγελίστρια, Ἁγία Ἄννα καὶ Παναγία, με σίτον, ὄσπρια καὶ κίτρα.

— Σκεκολεῦα Ἑλληνικὴ, Λεωνίδας, με σίτον.

Εἰς Ψαλλῶν 2 πλοῖαρια Ἑλληνικά, Διομήδης καὶ Ἀκρωτηριανὴ, το μὲν με τυρὸν, τὸ δὲ με δερμάτα.

— Γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἀσπασία, με λάδι.

— Γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἀσπασία, εὐκαίρος.

Εἰς Κωνσταντινούπολιν βρίκιον Ἰώνιον, Ἀσπασία, με διάφορα εἶδη.

— βρίκιον Αὐστριακόν, Ἀγαπητὴ Μήτηρ, εὐκαίρον.

Εἰς Τεργέστην βρίκιον Ἑλληνικόν, Λεωνίδας, με διάφορα εἶδη.

Εἰς Ὑδραν γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἀρταμῖς, με διάφορα εἶδη.

Εἰς διαφόρους νήσους καὶ παραλίας 120 πλοῖα καὶ πλοῖαρια, ἐξ ὧν πολλὰ εὐκαίρα. Εἶδη εξαχθέντα: — Σίτος, ὄσπρια, ρύζι, κριθᾶρι, ἀραβόσιτος, βαμβάκι, λάδι, φοίνικας, τυρὶ, σαπῶνι, δερμάτα, μέλι, κτλ.

Αριθ. 6.

Έτους Ε.

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ 18 ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ 1830.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 46.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωρῶντες ὅτι εἰς τὸ Κράτος δὲν ὑπάρχουν ποσῶς Ἀστυνομικαὶ διατάξεις, οὐδὲ καὶ ἔθιμα ἀναπληροῦντα αὐτάς·

Θεωρῶντες, ὅτι πρὸς ἀποφυγὴν τῆς συγχίσεως τῶν καθηκόντων, καὶ διὰ νὰ εἰταχθῇ ἡ γενικὴ εὐταξία καὶ ἡ ἀτομικὴ ἀσφάλεια, ἀπαιτοῦνται νὰ διακηρυχθῶσιν ἰδιαιτέρως τὰ τῆς Ἀστυνομίας καθήκοντα·

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,

Ψηφίζομεν.

Ἐπειδὴ ἡ ὑψηροτέρα αὕτη ἔχει τρεῖς σχέσεις, τὴν τῆς γενικῆς εὐταξίας, τὴν τῆς διοικητικῆς ἐξουσίας καὶ τὴν τῆς δικαστικῆς, διὰ τοῦτο διαιροῦνται τὰ καθήκοντά της εἰς τρία τμήματα.

Τμήμα Α'.

1. Δὲν συγχωρεῖται εἰς κανένα ξένον ἢ εἰσοδος δι' ὅποιονδήποτε μέρος τοῦ Κράτους, ἐὰν δὲν εἴῃ ἐφωδιασμένος μετὰ τακτικὸν διαβατήριον παρ' ἀνηκούσης Ἀρχῆς· συγχωρεῖται ὅμως ἡ εἰσοδος εἰς τοὺς Ἕλληνας, ὅσοι ἔρχονται ἀπὸ Τουρκικὴν ἐπικράτειαν, ὅταν δώσωσιν ἀξιόχρεον ἐγγύησιν.

2. Ἐκαστος ξένος φέρων διαβατήριον ὀφείλει νὰ φανερώσῃ τὰ αἰτία τῆς ἀφίξεώς του, καὶ νὰ διδῇ ἐγγύησιν, ὅτι νύμεται, ἢ εἶναι ἱκανὸς νὰ νέμεται τὰ μέσα τοῦ ξένου.

3. Κατὰ τὰ αἰτία τῆς ἐνταῦθα ἀφίξεώς του ἐφοδιάζεται παρὰ τῆς Ἀστυνομίας καθ' ἑβδομάδα, μῆνα ἢ τριμηνίαν μ' ἐγγραφὸν διαμονῆς, εἰς τὸ ὅποιον δύναται νὰ ἐπισημειωθῇ διπλάσιος προθεσμίας.

4. Ἡ Ἀστυνομία ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ τοὺς ἐξερχομένους, εἴτε ξένους, εἴτε ἐντοπίους, οἵτινες ὀφείλουν νὰ ἐφοδιάζονται μετὰ τὴν ἀδειαν τῆς Ἀστυνομίας, καθότι δύναται νὰ εἶναι ἐμποδισμένη ἡ ἀναχώρησίς των. Ἐκάστη Ἀστυνομία ὀφείλει νὰ ἐφοδιάσῃ ὅλους τοὺς κατοικοῦν, καὶ παρόικους τῆς περιφερείας τῆς μετὰ διαβατήρια, προσδιορισμένης τῆς ἐξουσίας των διὰ ἑξ μῆνα, δι' αὐτῶν οἱ μὲν Πελοποννήσιοι νὰ δύναν-

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

Ἑτησία, Τάλαρα Δίστηλα 6

Ἑξαμηνιαία 3

Τριμηνιαία 1 1/2

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ται νὰ μεταβαίνωσιν ἀπὸ μιᾶς εἰς τὰς λοιπὰς τῆς Πελοποννήσου ἐπαρχίας, οἱ δὲ τῆς Στερεᾶς ἐκ τῆς μιᾶς εἰς τὰς λοιπὰς τὰς ἐντὸς τοῦ τμήματος τούτου, ὁμοίως καὶ οἱ νησιῶται ἐκ τῆς μιᾶς εἰς τὰς λοιπὰς νήσους, ἐπιθεωρουμένων τῶν διαβατηρίων τῶν ἀπὸ τὰς τοπικὰς Ἀρχάς, ὅπου ἤθελον μείνει, χωρὶς τινος πληρωμῆς· ἀλλὰ δὲν δέλουν ἰσχύει τὰ διαβατήρια ταῦτα διὰ νὰ μεταβῇ ὁ κάτοικος τῆς Πελοποννήσου, ἢ Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἢ τῶν νήσων ἀπὸ τοῦ ἐνὸς τῶν τριῶν τμημάτων τούτων εἰς τὸ ἄλλο· ἀλλ' ἕκαστος δέλων νὰ μεταβῇ, ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ διαβατήριον ἰδιαιτέρον τῆς μεταβάσεως· τοῦτο δὲ δὲν παύει τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἑξαμήνου διαβατηρίου. Ἡ Ἀστυνομία νὰ μὴν ἐπιθεωρῇ τὰ διαβατήρια τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας, μεταβαίνόντων ἀπὸ ἐν εἰς ἄλλο μέρος αὐτῆς. Εἰς δὲ τὰς πόλεις νὰ μὴν ἐπιθεωρῶνται οὐδὲ τὰ τῶν συντρεχόντων εἰς τὴν ἀγορὰν κατὰ τὴν προσδιορισμένην μόνον ἡμέραν δι' αὐτὴν· ὀφείλουν ὅμως οὗτοι νὰ τὰ φέρωσι καὶ τότε μετ' ἑαυτῶν. Οἱ δὲ ἀγωγιᾶται μετακομίζοντες ἀνθρώπους ἢ πραγματείας ὀφείλουν νὰ λαμβάνουν ἰδιαιτέρα διαβατήρια, εἰς τὰ ὅποια νὰ σημειώνονται τὰ ὀνόματα τῶν μετακομιζομένων, τὰ ἐπίθετα, ἡ πατρίς, καὶ τὸ πρὸς ὃ διευθύνονται μέρος, καὶ ἂν εἶναι Ἀστυνομία ἢ ἄλλη τοπικὴ Ἀρχὴ ὅπου οἰκοιεύσῃ καθ' ὁδὸν τῆς διαβάσεώς των, νὰ τὰ παρουσιάζωσι νὰ ἐπιθεωρῶνται.

5. Διὰ νὰ γνωρίζῃ ἡ Ἀστυνομία τοὺς εἰσέρχομένους ἢ ἐξερχομένους, ὀφείλει νὰ κρατῇ βιβλίον ἐπιτηδές, ὅπου καταγράφει τὰ πάντα, καὶ τὸ ἐμποδίων αὐτὸ, εὐθὺς ὅτε τὸ λάβῃ παρ' ὁποιασδήποτε Ἀρχῆς.

6. Αἱ μὴ παρὰ τῶν νόμων ἢ τῶν ἐπικρατούντων ἐθίμων συγχωρούμεναι συνενώσεις, ὡς ἀπέχουσαι ἀθῶου σκοποῦ, ἀπαγορεύονται· νομίζονται δὲ τοιαῦται αἱ συνεδριάσεις τῶν μὴ συγγενῶν γινόμεναι εἰς τόπον μυτικὸν καὶ ἐνὸρκως.

7. Ἡ Ἀστυνομία κανονίζει τὴν χοῆσιν τῶν ὀπλῶν εἰς τὸν λιμένα, ὡταύτως καὶ εἰς τὰς πόλεις, κωμοπόλεις καὶ χωρία.

8. Ἡ Ἀστυνομία ἀπαγορεύει τὴν περιφορὰν τῶν ἐπαίτων ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῶν ναῶν, εἰς τὰς δημοσίους ὁδοὺς, καὶ εἰς τὰς πλατείας, ἢ περιπάτους.

9. Τὰ καφφενεῖα, αἱ λέσχαι, τὰ καπηλεῖα καὶ ξενοδοχεῖα ἐπαγρυπνοῦνται παρὰ τῆς Ἀστυνομίας, διὰ νὰ μὴν ἀκολουθοῦν τα δεῖνὰ ἐπακόλουθα παντὸς εἶδους καταχρήσεων.

10. Ἡ Ἀστυνομία κανονίζει τὰ μέτρα, δι' ὧν προλαμβάνονται τὰ δεινὰ ἐπακόλουθα τῆς δρομῆς τῶν τετραπόδων εἰς τοὺς συχναζομένους δρόμους.

11. Ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὰς πυρκαϊὰς διὰ τὰς προλαμβάνει ἢ τὰ ἐμποδίζει τὴν πρόδόν των, καὶ τὰ ἀσφαλίζει τοὺς πάσχοντας, συμβουλευομένου πάντοτε τοῦ Ἀστυνομικοῦ τῶν Διοικητῶν. Ἐὰν δὲ πρόκειται περὶ χαλάσεως οἰκοδομῶν, μὴ παρόντος Διοικητοῦ, ὀφείλει ὁ Ἀστυνόμος νὰ συμβουλευέται τοὺς Δημογέροντας.

Τμήμα Β'.

1. Ἡ Ἀστυνομία ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω διαταγῶν. Ἐμποδίζει τὸ ἔργον εἰς τὰς νέας οἰκοδομὰς ἢ ἐπιδιορθώσεις, ὅταν εἶναι παράνομον, κ' εὐθὺς ἀναφέρεται ὅπου ἀνήκει.

2. Διευθύνει ἢ ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν εὐπρέπειαν τῶν δρόμων, εἰς τὸν τακτικὸν ῥοὺν τῶν ποταμῶν, εἰς τὴν κατασκευὴν καὶ διατήρησιν τῶν ὑδραγωγείων καὶ ὀχετῶν, καὶ εἰς τὴν καθαριότητα τῶν πόλεων. Ἐπιστατεῖ εἰς τὸν διορισμὸν τοῦ τόπου τῶν διαφόρων τεχνουργειῶν ἔχει τὴν ἐπιστάσιν τῶν κοιμητηρίων, τῶν φυλακῶν, κ' ἐπαγρυπνεῖ διὰ τὰ ἐγκαταλελειμμένα βρέφη.

3. Ἡ Ἀστυνομία ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ τοὺς εἰδικούς κανονισμοὺς τοὺς ἀναφερομένους εἰς ἕκαστον τῶν ἄνω εἰρημένων ἀντικειμένων.

Παράρτημα.

Δι' ἕκαστον ἄρθρον περιέχον ἀντικείμενον εἰκοῦ κανονισμοῦ, ὀφείλει ἕκαστος Ἀστυνόμος πρὸς τελειοποίησιν τοῦ παρόντος ὀργανισμοῦ νὰ ἐκθέσῃ σχέδια θεμελιούμενα εἰς τὰς τοπικὰς ἀνάγκας, διευθύνων αὐτὰ πρὸς τὸν Διοικητῆν τοῦ τόπου, ὅστις ὀφείλει νὰ τὰ συνοδεύῃ πρὸς τὴν Κυβερνήσιν μὲ τὰς παρατηρήσεις του.

Τμήμα Γ'.

1. Ἡ Ἀστυνομία, εὐθὺς ὅταν λάβῃ εἰδήσιν πρᾶξεώς τινος ἀναγομένης εἰς τὴν ἐπανορθωτικὴν δικαιοσύνην, συλλαμβάνει τοὺς παϊσάντας, καὶ τὰ ὅποια μετεχειρίσθησαν μέσα τῆς πρὸς ἀλλήλους βλάβης, καὶ ἀναφέρει, παραπέμποντα τὰ πάντα εἰς τὸ ἐπανορθωτικὸν δικαστήριον ἐντὸς 24 ὥρων.

2. Ἐὰν τὰ μέρη συνδιαλλαγῶσιν ἐντὸς 24 ὥρων, τὰ ἀπελύει, ἀφοῦ κρατήσῃ πρᾶξιν τῆς συνδιαλλαγῆς.

3. Ὅταν λάβῃ εἰδήσιν ἐγκλήματος πεπραγμένου, τὸ ἀναφέρει εὐθὺς εἰς τὸ ἀνήκον δικαστήριον ἐν τοσούτῳ δὲ λαμβάνει τὴν κατηγορητικὴν ἐξομολόγησιν τοῦ παθόντος, τὰ ἴχνη καὶ δείγματα ὅλα τοῦ ἐγκλήματος διατάττει, ἐπιστατεῖ, καὶ λαμβάνει τὰς ἀναφορὰς τῶν ἰατρῶν ἢ ἄλλων δοκίμων ἐκδίδει διαταγὴν τῆς κατεπειγούσης συλλήψεως τῶν κατηγορουμένων, ἐξετάζει τοὺς κατηγορουμένους, ἐξετάζει τοὺς μάρτυρας μετ' ὅρκου, κρατεῖ ἀκριβῆ ἐκθεσιν τῶν πρακτικῶν, καὶ προκατασκευάζει ταῦτα πάντα πρὸς φωτισμὸν τοῦ ἐξεταστοῦ δικαστοῦ εἰς ὅλας τὰς πράξεις ταύτας συμπεριλαμβάνει δύο μάρτυρας, καθὼς καὶ ὁ ἐξεταστής δικαστής παύει δὲ ἡ ἐνεργεία του ἀφ' ἧς ἐκεῖνος παρουσιάσῃ.

4. Ἐκ ἐλεῖ τὰς διαταγὰς τῶν ἐκτελεστικῶν Ἀρχῶν, εἴτε διοικητικῶν, εἴτε δικαστικῶν.

5. Τα ἐντάλματα τῶν Ἀρχῶν τούτων πρέπει νὰ παρασταίνου σαφῶς πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν τὸ πρᾶγμα καὶ τὸν

τρόπον τῆς ἐκτελέσεως, διὰ τὰ ἐκτελεῖ ἀνυπερθέτως καὶ ν' ἀναφέρῃ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 29 Δεκεμβρίου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

I. A. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς
I. Γ. ΓΕΝΝΑΤΑΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωρῶντες ὅτι οἱ Ἐκτακτοὶ Ἐπιτρόποι εἶχον διορισθῇ διὰ τὰς καταπαύσασιν εἰς τὰς διαφορὰς ἐπαρχίας τὴν ἀταξίαν, ἣτις ἦγον ἀφενκὲς συνέπεια τοῦ πολέμου, καθότι οἱ διαληφθέντες ἦσαν συγχρόνως ἐπιφορτισμένοι νὰ δώσουν εἰς τὴν Κυβερνήσιν βεβηλὴς πληροφορίας, ἀπὸ τὰς ὁποίας βοηθουμένη νὰ δυνήθῃ νὰ διοργανίσῃ βαθμηδὸν τακτικὴν καὶ μόνιμον ἐσωτερικὴν διοίκησιν.

Θεωρῶντες ὅτι ὁ σκοπὸς οὗτος ἐπέτυχεν εἰς πολλὰ τμήματα τῆς Πελοποννήσου καὶ τοῦ Αἰγαίου Πελάγους.

Θεωρῶντες ὅτι ἡ πείρα ἀπέδειξε τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ κατασταθῶσι βασιμώτεροι αἱ δημογεροντίαι εἰς τὰς διαφορὰς ἐπαρχίας.

Κατὰ τὸ 9 ἄρθρον τοῦ Β' ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀργεῖ Ἑνικῆς Συνελεύσεως.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,

Ψηφίζομεν.

1. Ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1830 ὅλα τὰ τμήματα τῆς ἐπικρατείας, ὅπου ἡ ἄμεσος ἐνέργεια Ἐκτάκτων Ἐπιτρόπων δέλει κριθῇ περιττῇ, νὰ διευθύνωνται τοῦ λοιποῦ ἀπὸ πολιτικοῦ διοικητῆς.

2. Εἰς καθὲ ἐκτεταμένην καὶ πολυάνθρωπον ἐπαρχίαν δέλει εἶσθαι ἰδιαίτερος διοικητής. Ὅσαι δὲ ἐπαρχίαι, λόγῳ τῆς πρὸς ἀλλήλας γειτνιασεώς των καὶ τῆς μικρᾶς ἐκτάσεως καὶ τῆς ὀλιγανθρωπίας των, ἡμποροῦν νὰ διευθύνωνται παρ' ἑνὸς καὶ μόνου, δέλουν ἔχει ὅλοι ὁμοῦ τὸν αὐτὸν διοικητῆν, χωρὶς διὰ τοῦτο νὰ βλαφθοῦν τὰ ἰδιαίτερα δικαιώματα ἐκάστης ἐπαρχίας.

3. Αἱ ἐπαρχιακαὶ Δημογεροντίαι δέλουν σύγκεισθαι ἀπὸ 12 μέλη, τὰ ὅποια δέλουν συγκροτεῖ συμβούλιον, καὶ τὰ ὅποια μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ ἐκλογῶν νόμου δέλουν διορίζεσθαι ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἐκλεγόμενα ἀπὸ τὸν κατὰλογον τῶν πολιτῶν, τοὺς ὁποίους δέλουν προβάλλει εἰς αὐτὴν αἱ τοπικαὶ Ἀρχαί, καὶ τῶν ὁποίων τὸν ἀριθμὸν δέλει διπλασιάσει ἡ Γερουσία.

4. Τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου τῶν ἡνωμένων διαφορῶν ἐπαρχιῶν ὑπὸ τὸν αὐτὸν διοικητῆν δέλουν λαμβάνεσθαι ἀφ' ἐκάστης ἐπαρχίας καὶ ἀναλογίαν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων.

5. Ἀφ' οὗ σχηματισθῇ τὸ συμβούλιον τοῦτο, τρία τῶν μελῶν του ὑπηρετοῦντα ἐνεργείᾳ τρεῖς μόνους μῆνας, διαίρουσι τὰς ἐργασίας των εἰς τρόπον, ὥστε ὁ μὲν εἶναι ἐπὶ τῶν τροφῶν, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν ἐθικῶν κτημάτων, καὶ ὁ τρίτος ἐπὶ τῶν γεννήσεων καὶ τῶν θανάτων. δέλουν πληρόνεσθαι ἐπομένως εἰς τὸ διάστημα τοῦτο παρὰ τῆς Κυβερνήσεως. Τὰ λοιπὰ μέλη δέλουν ἔχει ἰδιαίτερας ἐπιστάσεις κατὰ τὴν περι ὀργανισμοῦ τοῦ συμβουλίου διάταξιν.

6. Μετὰ παρέλευσιν τῆς τριμηνίας δέλουν λαμβάνει τὸν τόπον τῶν τριῶν τούτων μελῶν ἄλλα ἰσοριθμὰ κατὰ τὴν τάξιν καθ' ἣν δὲ καταγραφοῦν εἰς τὸ περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν διατάγματα.

7. Ὁ διοικητὴς συγκαλεῖ καὶ προεδρεύει πάντοτε τὸ συμβούλιον. Ὁ δὲ γραμματεὺς τοῦ κρατεῖ τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων. Ἡ διάταξις ἢ διοργανίζουσα τὸ συμβούλιον προσδιορίζει περὶ ποιῶν ὑποθέσεων, καὶ κατὰ ποίους τύπους πρέπει νὰ συζητῇ καὶ νὰ βουλευέται. Ἄν αἱ ψῆφοι τῶν πλειόνων δὲν συμφωνοῦν μετὰ τὴν γνώμην τοῦ διοικητοῦ, ὁ γραμματεὺς ἔχει χρέος νὰ σημειώσῃ τὸ τοιοῦτον εἰς τὰ πρακτικά, τὸ δὲ συμβούλιον θέλει ἀναφέρει περὶ τούτου εἰς τὴν Κυβέρνησιν, χωρὶς ὅμως ἢ τοιαύτη πρᾶξις νὰ ἐπιφέρῃ βραδύτητα εἰς τὰς πράξεις τῆς διοικήσεως.

8. Εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ εἰς τὰς νήσους, ὅπου δὲν διατίθεται ὁ διοικητὴς, θέλει στέλλεσθαι τοποτηρητὴς, ἂν αἱ περιστάσεις τὸ ἀπαιτῇσιν.

9. Ἐπίσης θέλουν διορισθῇ δημογέροντες καὶ εἰς τὰς πόλεις, κώμας καὶ χώρας κατὰ τὴν χρείαν καὶ τὰς καθιεστώσας συνηθείας. Οὗτοι δὲ θέλουν ἐκτελεῖ, ὡς καὶ μέχρι τοῦδε, τὰ χρέη τῶν ἀμισθῶν. Ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις πρὸς ἀμοιβὴν τῶν ἐκδουλεύσεων τῶν θέλει τοὺς διορίζει ἐπομένως εἰς ἀνώτερα ὑπουργήματα, καθ' ὅσον ἤθελαν δώσει δείγματα ἰκανότητος καὶ πατριωτισμοῦ.

10. Ἡ Κυβέρνησις θέλει διορίσῃ Ἐκτάκτους Ἐπιτρόπους, διὰ νὰ ἐφορεύουν τὴν νέαν ἐσωτερικὴν διοίκησιν τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν, ὡς αἱ περιστάσεις καὶ τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας τὸ ἀπαιτῇσιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 1 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 490. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Διατάττει.

Ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Γ. Μαυρομμάτης διορίζεται Ἐκτάκτος Διοικητὴς τῶν νήσων Ὑδρας καὶ Πετῶν.

Ὁ Κ. Δημήτριος Αἰνιᾶν διορίζεται Γραμματεὺς αὐτοῦ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα. Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 6 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπάκτου, 8 Ἰαννουαρίου.

Μόλις ἀνέτειλε χθὲς ὁ ἥλιος, καὶ ὁ ἥχος τῶν κωδῶνων καὶ ὁ ὄμιλος τῶν πυρεθόλων τοῦ φρουρίου ἐσήμαναν τὴν χαρμόσυνον μνήμην τῆς εἰς τὴν πατρίδα ἀφίξεως τοῦ Σεβαστοῦ ἡμῶν Κυβερνήτου. Τὴν ἐνδεκάτην ὥραν πρὸ μεσημβρίας ἐτελέσθη πάνδημος δοξολογία εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Δημητρίου. Ὁ Πληρεξούσιος Τοποτηρητὴς ὑπῆγεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν συνωδευμένος ὑπὸ τοῦ Ναυάρχου Μισούλη, τοῦ Προσωρινοῦ Διοικητοῦ καὶ ὅλων τῶν ὑπαλλήλων πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀξιωματικῶν, προπορευομένου τοῦ πεζικοῦ Γ' Τάγματος τῆς γραμμῆς μετὰ τῆς στρατιωτικῆς μουσικῆς. Δεήσεως δὲ γενομένης ὑπὲρ σωτηρίας καὶ μακροβιώσεως τοῦ Κυβερνήτου ἀνευφημίσθη μὲν ἡ Α. Ε., ἐχαιρέτησαν δ' ἐκ τοῦ λιμένος μετὰ εἰκοσι καὶ μίαν κακιστολὰς τό τε Ἑλληνικὸν δίκροτον ἢ Ἑλλάς, καὶ ἡ Ῥωσικὴ φρεγάτα Μαρία ὑψώσασα τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν. Μετὰ

τὴν τελετὴν ὁ Πληρεξούσιος Τοποτηρητὴς ἐπέστρεψε μετὰ τὴν αὐτὴν παράταξιν εἰς τὴν οἰκίαν του.

Ὁ φρούραρχος προσέφερε γεῦμα, εἰς τὸ ὁποῖον μεταξὺ διαφόρων ἐπισήμων ἀξιωματικῶν παρευρέθησαν ὁ Ναύαρχος Μισούλης, ὁ τριήραρχος τῆς Ῥωσικῆς φρεγάτας καὶ ὁ Προσωρινὸς Διοικητὴς τῆς πόλεως. Προέπιον δὲ εἰς ὑγείαν τῶν τριῶν Συμμάχων βασιλέων, καὶ τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος· ὁ δὲ Ῥώσος τριήραρχος προσέφερε πρόποσιν ὑπὲρ τῶν διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος ἀγωνισθέντων.

Καθολικὴ φωτοχυσία ἐπεσφράγισε τὸ ἐσπέρας τὴν εὐθυμίαν τῶν κατοίκων. Τὸ διοικητήριον ἦτο στολισμένον μετὰ στοὰν μυρσινόπλεκτον παριστάνουσαν διὰ τῶν φώτων διαφόρους ἐπιγραφὰς ἀναλόγους εἰς τὴν ἐορτὴν.

Ἐκ Σύρας.

Ἡ 7 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ὑπῆρξεν ἡμέρα λαμπρὰ διὰ τοὺς κατοίκους τῆς Σύρας, πανηγυρίζοντας τὴν ἐορτὴν τοῦ Κυβερνήτου καὶ τὴν μνήμην τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφίξεώς του. Ἡ δοξολογία ἐψάλη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ μετὰ μεγάλης πομπῆς, καὶ ὁ χαιρετισμὸς, τὸν ὁποῖον ἔκαμεν ἡ κορβέττα Ὑδρα μετὰ 21 κανονοβολὰς ἐπὶ τῆς ἱερᾶς ταύτης τελετῆς, ἔφερε τὸν ἐνθουσιασμόν τῶν παρισταμένων εἰς τὸν μέγιστον βαθμόν. Εὐδιώτατος καιρὸς συνώδευσε τὸ ἐσπέρας τὴν ἐν ταῖς δύο πόλεσι γενομένην φωτοχυσίαν.

Ἡ αὐτὴ ἐορτὴ ἐπανηγυρίθη ὡσαύτως καὶ παρὰ τῶν κατοίκων τῶν νήσων Τήνου καὶ Μυκῶνου.

Ἐκ Σπετσῶν, 13 Ἰαννουαρίου.

Τὴν 7 τοῦ ἐνεστῶτος ἐπανηγύρισεν ἡ πόλις μας τὴν ἐορτὴν τοῦ Ἐξοχωτάτου Κυβερνήτου.

Τὸ πρῶτ' ἐτελέσθη ἡ θεία λειτουργία εἰς τὴν ἐνταῦθα μονὴν τοῦ ἁγίου Νικολάου παρὰ τοῦ Οἰκονόμου τῆς νήσου καὶ ὅλου τοῦ ἱερατείου μετ' ὅλης τῆς ἐκκλησιαστικῆς παρατάξεως. Παρεστάθησαν δὲ εἰς αὐτὴν ἡ Δημογεροντία, οἱ πρόκριτοι, οἱ καπετάνοι καὶ ὅλος ὁ λαός. Μετὰ τὴν λειτουργίαν ἐψάλη ἔξωθεν τοῦ μοναστηρίου δοξολογία, καὶ μετὰ τὴν δοξολογίαν ἀνευφημίσθη ὁ Κυβερνήτης, ἐκφωνησάντων ὑπὲρ τῆς Α. Ε. ὕμνον τῶν μαθητῶν τοῦ ἀλληλοδιδασκτικοῦ σχολείου, καὶ γενομένου πυροβολισμοῦ παρὰ τῶν ἐν τῷ λιμένι μας εὐρεθέντων Ἑλληνικῶν πλοίων σημαιοφορούντων.

Δεύτερος κανονοβολισμὸς ἤχησεν ἐν τῷ λιμένι μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου.

Ἐξ Αἰγίνης, 18 Ἰαννουαρίου.

Τὴν 16 τοῦ ἐνεστῶτος ἐπανῆλθεν ἐκ Πόρου τὸ ἀτμοκίνητον ὁ Ἑρμῆς, καὶ σήμερον τὸ πρῶτ', ἐπιβάντος εἰς αὐτὸ τοῦ Ἐξοχωτάτου Κυβερνήτου, διευθύνθη εἰς Σαλαμίνα.

— Ὁ Ἐξοχωτάτος Ἀντιναύαρχος Δεριγνὴς μετ' ὀλίγων ἡμερῶν διατριβὴν ἐν Πόρῳ, ἐπέστρεψεν ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ Γαλλικοῦ βασιλικοῦ βρικόι, Ἀλακριτῇ, συνωδευμένος καὶ ὑφ' ἐτέρου βρικόι, Ζενί.

— Σήμερον τὸ πρῶτ' ἄραξεν εἰς τὰ παράλια τῆς νήσου μας, ἀποπλεύσασα ἐκ Πόρου, μία Ῥωσικὴ μοῖρα συγκειμένη ἀπὸ 5 δίκροτα, τὸ Ἀζόφ, τὸν Βλαδὶμιρον, τὸν Κωνσταντῖνον, τὸν Ἰεζεκιήλ, καὶ τὸν Μιχαήλ· 5 φρεγάτας, τὸν Ἀλέξανδρον, τὴν Ὀλγαν, τὸν Κωνσταντῖνον, τὴν Μαρίαν καὶ τὸν Πρίγκιπα Λορίθ· 2 κορβέττας, τὸν Ναυαρίνον καὶ τὴν Λιών· καὶ 2 βρικόια, τὸ Οὐπερδιὲ καὶ τὴν Ὀκταν. Εὐρίσκονται δὲ ἐν τῇ μοίρᾳ ταύτῃ οἱ Ἐξοχωτάτοι Ἀντιναύαρχοι Λαζαρόφ, Ριχάρδος καὶ Βουδακέφ.

Α'ρ. 1,076. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
 Πρὸς τὸν Εὐγενέστατον Ἐκτακτον κατὰ τὰς Βορεί-
 οὺς Κυκλάδας Ἐπίτροπον Κύριον Ν. Καλλέργην
 Ἡ Δημογεροντία Μυκόνου.

Μολονότι δὲν ἀμφισβᾷλει ἡ δημογεροντία, ὅτι ἡ ἐπὶ τῆς ἐπισκευῆς τῆς ἐνταῦθα ἐθνικῆς οἰκίας διορισθεῖσα ἐπιτροπὴ ἀναγκαιῶς ἔδωκε τὴν εἰδήσιν πρὸς τὴν Ἐκτακτον ταύτην Ἐπιτροπείαν ὅτι ἐπεραιώθη ἤδη τὸ ἔργον τῆς ἐπισκευῆς αὐτῆς καὶ ἡ ἐθνικὴ οἰκία εὐρίσκεται ἐντέλῃς, μόλα ταῦτα, διὰ τὰ νὰ δείξῃ καὶ αὖθις πόσον σέβεται καὶ τιμᾷ τὸ φιλόκαλον πνεῦμα τοῦ Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου τῆς, ἐνῷ δίδει κατὰ χρέος τὴν εἰδήσιν, ὡς ἀνωτέρω, ὀφείλει νὰ ἐκφράσῃ καὶ τὰ αἰσθήματα τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς.

Ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ὑπὸ τὴν διοίκησιν τούτου τοῦ Τμήματος διορισμοῦ σας (χάρις εἰς τὴν Α. Ε. τὸν Σ. Κυβερνήτην) συν- ἔλαβεν εὐέλπιδά, ὡς εἰπεῖν, ιδέαν ἡ κοινότης ταύτης τῆς νήσου, καὶ δὲν ἐψεύσθη ταύτης ἀναφορικῶς εἰς τὰ κοινὰ ὀφείλη, καὶ διὰ τὴν συνδρομὴν σας εἰς τὰ κοινὰ σχολεῖα τῆς, καὶ διὰ τὴν συμβουλὴν σας εἰς τὰς χρεῖας τῆς, καὶ διὰ τὴν προσπαθειάν σας ὑπὲρ τῆς ἐπὶ τὸ κρεῖττον ἐσωτερικῆς εὐταξίας καὶ ἡσυχίας τῆς. Ἀλλὰ μετὰ τούτων εὐδοκήσατε ἔτι νὰ θέσετε ὑπὸ τὸ ἄγρυπνον ὄμμα τῆς Α. Ἐξοχότητος, πόσον χρῆζει τῆς πατρικῆς αὐτοῦ ἐπινεύσεως ὁ πτωχὸς λαὸς τῆς Μυκόνου, καὶ ἡ Ἐξοχότης του ὡς φιλόστοργος Πατὴρ οἰκτεῖρας τὸν λαὸν τοῦτον ἀπεφάσισεν, ἵνα μεταβῇ τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον τοῦ Τμήματος τούτου ἐνταῦθα εἰς τὴν ἐθνικὴν οἰκίαν, ἀφοῦ ἐπισκευασθῇ, ἥτις ἐπισκευὴ τῇ προστασίᾳ σας καὶ δι' ἀδρῶν ἐξόδων τῆς Σ. Κυβερνήσεως ἔλαβε πέρας σήμερον.

Ὅσον μὲν διὰ τὴν ἐκ τοῦ ῥηθέντος Δικαστηρίου ἐλπιζομένην ὠφέλειαν θαυμάζον θέλουν αἰσθανθῇ οἱ πτωχοὶ κάτοικοι ταύτης τῆς νήσου, ὅσον δὲ διὰ τὴν κοινὴν εὐγνωμοσύνην, ἥτις ὀφείλεται καὶ πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Σ. Κυβερνήτην, καὶ πρὸς τὴν Υ. Εὐγένειαν τὸν Ἐκτακτον Ἐπίτροπον, ἡ δημογεροντία αὕτη ἐπροσχάλεσε διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 1,077 σημερινοῦ ἐγγράφου τῆς τὸν κατὰ μόνας καὶ κατ' ἐνορίας κληρὸν νὰ ψάλλῃ παράκλησιν ἱκετήριον πρὸς τὸν θεὸν τοῦ ἐλέους, διὰ ν' ἀναφέρῃ ἕως καὶ εἰς τὸ νοερὸν θυσιαστήριον τοῦ ἱψιστοῦ τὰς ἐγκαρδίους εὐχαριστίας ἀπάντων, μνημονεύοντες ἀενάως τὰ ὀνόματα τῶν Σ. ἡμῶν προστατῶν. Οὕτως ἐκφράζονται ζωηρότερον αἱ εὐχαριστίαι μας.

ἔχει τὴν πεποιθήσιν ὅλην ἡ δημογεροντία ὅτι τὰς αὐτὰς εὐχαριστίας προσφέρει δι' ὑμῶν καὶ πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Κυβερνήτην, διὰ νὰ μένῃ πληροφορημένος ὁ Σεβαστὸς οὗτος Πατὴρ, πόσον εὐγνώμονα εἶναι εἰς τὴν φιλόπτωχον κηδεμονίαν αὐτοῦ τὰ τέκνα του, καὶ διὰ τοῦτο μετὰ τὸ προσῆκον σέβας ὑπογράφεται.

Ἐν Μυκόνῳ, τὴν 10 Δεκεμβρίου 1829.

Οἱ Δημογέροντες

Ι. Μυρογένης. Μ. Καλογηρᾶς. Μ. Καράλης.
 Ὁ Γραμματεὺς Γ. Ι. Γρυπάρης.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Γενικῆς Ἐφη-
 μερίδος τῆς Ἑλλάδος.

Ἀναλαβὼν τὴν ἐφορείαν τῶν σχολείων τῆς πατρίδος μου Κίας πρὸ ἐνὸς ἤδη χρόνου, ἐφρόντισα ἀμέσως τὴν ἐπισκευὴν αὐτῶν φαρμένων ὄντων ἀπὸ τὰς προλαβούσας περιστάσεις. Τὰ εἰρημένα σχολεῖα συνιστάμενα εἰς Ἑλληνικὸν καὶ ἀλλο-
 λοδιδακτικὸν εἶναι ἀρκετῆς χωρητικότητος καὶ μακρὰν τῆς

πόλεως πέντε λεπτὰ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν. Εἶναι ἤδη τέσσα-
 ρες μῆνες ἀφ' ὅτου κατεπεῖσθη νὰ ἀναλάβῃ τὴν σχολαρχίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου ὁ συμπολίτης μας Κύριος Γεώργιος Σερούιος, ἀνὴρ γνωστὸς διὰ τὴν παιδείαν του, τοῦ ὁποῦ οὐ ζῆλος καὶ ἐπιμέλεια ὑπόσχονται καρποὺς ἀξίους τῶν εὐχῶν τῆς πατρίδος. ἔχει ὑποδιδάσκαλον ἕτερον συμπολίτην μας τὸν παππᾶν Δημήτριον Βόδιαν, ἐξίσου ζηλωτὴν καὶ ἐπιμελῆ, καὶ ὑπὲρ τοὺς ὀγδοήκοντα μαθητὰς διηρημένους εἰς πέντε ταξεῖς καὶ διδασκομένους τοὺς ἐνδοξότερους συγγραφεῖς Ἑλλήνων πεζοῦς καὶ ποιητὰς, καὶ τὴν Γαλλικὴν διάλεκτον.

Εἰς δὲ τὸ ἀλλοιολογιτικὸν σχολαρχεῖ μετ' ἑλπίων ὁ Κύριος θανάσιος Καμπάνης ἔχων ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν μαθητὰς, τοὺς ὁποῖους ἐξετάσας πρὸ δύο μηνῶν ἦρα ἀρκετὰ προχωρημέ-
 νους εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, καὶ κατ' ἐξοχὴν εἰς τὴν γραφὴν. Τὰ δύο ταῦτα σχολεῖα οἰκονομήθησαν μέχρι τοῦδε ἀπὸ διαφό-
 ρους συνεισφορὰς καὶ βοηθήματα τοπικὰ, καὶ κατ' ἐξοχὴν ἀπὸ ἐκείνην τοῦ Κ. Ἰακώβου Α. Παγκάλου, συνισταμένην ἀπὸ δύο χιλιάδας Γρόσια· ἀλλ' ἐπειδὴ αὐταὶ ἐπλησιάζον νὰ παύσουν, φοβούμενος μὴν παύσουν συγχρόνως καὶ τὰ εἰρημένα σχολεῖα δι' ἑλλειψίν τῶν ἀναγκαίων πόρων, ἐπρόστρεξα εἰς τὴν Σεβαστὴν Κυβέρνησιν καὶ παρέστησα τὴν κατάστασιν αὐτῶν. Ἡ Α. Ε. ὁ Σεβαστὸς Κυβερνήτης, ἀφοῦ ὑπεσχέθη νὰ διορίσῃ σταθεροὺς πόρους διὰ τὴν χρῆσιν τῶν αὐτῶν σχολείων, συν-
 εισέφερεν ἐξ ἰδίων του Γρόσια χίλια πεντακόσια καὶ ὑπὲρ τοὺς τεσσαράκοντα τόμους ἀπὸ τὰ εὐρισκόμενα εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Ὀρφανοτροφείου βιβλία. Ἡ γενναία αὕτη συνεισφορὰ τῆς Α. Ε. θέλει παρακινήσει ἐκ νέου τοὺς συμπολίτας μου νὰ συν-
 εισφέρωσιν ἕκαστος τὸ κατὰ δύναμιν ὑπὲρ τοῦ κοινωφελοῦς τούτου καταστήματος.

Αὕτη ἐστὶν ἡ παρούσα κατάστασις τῶν δύο σχολείων τῆς πατρίδος μου Κίας, τὰ ὁποῖα προστατευόμενα μετ' ἑλπίων ἀπὸ τὴν ἐφορείαν καὶ δημογεροντίαν, ἐλπίζω νὰ δώσουν καρποὺς ἀξίους τῶν εὐχῶν τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Σ. Κυβερνήσεως· μένω δὲ
 Τὴν 9 Ἰαννουαρίου 1830, ἐν Αἰγίνῃ.

Ὁ φίλος σου Ἰωάννης Παγκάλος.

ΛΙΜΝΗ ΠΑΤΡΩΝ.

Κατάπλοι ἐμπορικῶν πλοίων ἀπὸ τῆς 16 μέχρι τῆς 21 τοῦ Δεκεμβρίου.

Ἐκ Μεσολογγίου 2 πλοίαρῖα Ἰόνια, Ἅγιος Νικόλαος καὶ Χρυσαιγὴ μετ' οἶνον.

Ἐκ Ζακύνθου πλοίαριον Ἑλληνικόν, Ἅγ. Νικόλαος, μετ' λάδι.

— Βριγαντίνον Ἀγγλικόν, Ἀλέρτ, μετ' βαρέλια.

Ἐκ Σύρας βρίκιον Ἑλλ., ὁ Τρίτων, μετ' οἶνον.

Ἐκ Ναυπάκτου πλοίαριον Ἰόνιον, Ἅγ. Διονύσιος, μετ' σαποῦνι.

2 πλοίαρῖα Ἑλλ., ἡ Παναγία Ὑδρας καὶ ἡ Θετταλία, μετ' λάδι.

Ἐκ Λουτρακίου πλοίαριον Ἑλλ., Ἅγ. Νικόλαος, μετ' εἰλαίας.

Ἐκ Διαφόρων μερῶν πλοίαρῖα τινὰ μετ' ξυλικὴν ἐργάσιμον καὶ καύσιμον.

Ἀπόπλοι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν.

Εἰς Ναύπακτον γολέττα Ἑλλ., Ἅγ. Νικ., μετ' οἶνον.

— 6 πλοίαρῖα Ἑλλ. μετ' εἶδη ἐμπορίου.

— Πλοίαριον Ἰόνιον μετ' οἶνον,

— Βρίκιον Ἑλλ., ὁ Τρίτων, μετ' οἶνον.

Εἰς Γαλαξείδι πλοίαριον Ἑλλ. μετ' οἶνον.

Εἰς Ἰρέβεζαν Τραμπάκυλον Σαρδηνιακόν, ὁ Ἅγιος Ἰωσήφ, μετ' εἶδη ἐμπορίου,

Εἰς Μεσολόγγιον ἐν πλοίαριον Ἑλλ., ἡ Παναγία Ὑδρας, μετ' λάδι.

2 μετ' ῥακὶ καὶ ἀραβόσιτον, καὶ 2 ἕτερα μετ' εἶδη ἐμπορίου.

Εἰς Κατὰκωλον πλοίαριον Ἑλλ., Ἅγ. Νικ., μετ' δέρματα.

Εἰς Βοστίτσαν μαρτίγιος Ἑλλ., Ἅγ. Νικ., μετ' οἶνον.

Εἰς Νεόκαστρον πλοίαριον Ἰόνιον, Ἅγ. Διονύσιος, μετ' εἶδη ἐμπορίου.

Εἰς διάφορα μέρη 17 πλοίαρῖα, ἐξ ὧν ὀλίγα τινὰ μετ' ἀραβόσιτον, ῥακὶ καὶ ξυλικὴν καύσιμον.

ΕΠΙΛΟΓΩΣ — Ἀρ. 5, Σελ. 20, Στήλ. 1, Στίχ. 16 κάτωθεν, ἀντὶ Γενεῦς ἀνάγνωθι Γενεῦας.

Αριθ. 7.
Έτους Ε.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 22 ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ 1830.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 97.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Προθυμύμενος νὰ συστήσῃ σχολεῖα τυπικὰ διὰ τὴν
τελειότεραν τῶν ἀλληλοδιδασκομένων παιδῶν ἐκπαίδευσιν·

Κρίνοντας ἀναγκαῖον νὰ προπαρασκευασθῶσιν οἱ μέλλοντες
νὰ ἐμπιστευθῶσι τὴν διεύθυνσιν αὐτῶν, καὶ νὰ στοιχοῦσιν
ἐν ταύτῃ μετὰ τὰς ἀναγκαῖας γνώσεις καὶ ἐπιδασκαλίας τῶν
ἀλληλοδιδασκτικῶν σχολείων, ὑπὸ τὸ ὄμμα τῆς Κυβερνήσε-
ως, διὰ νὰ ἔχῃ ἀποδείξιν τῆς ἀπαιτουμένης ικανότητος καὶ
τοῦ ἡθους αὐτῶν·

Ψηφίζομεν.

1. Συσταίνεται Σχολεῖον Κεντρικὸν εἰς Αἰγίναν διὰ
τοὺς μαθητιῶντας νέους, καὶ κυριώτερον διὰ τοὺς ἔχοντας
ἔφεσιν νὰ ἀναδεχθῶσι τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα εἰς τὰ
ἀλληλοδιδασκτικὰ καὶ τυπικὰ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας
σχολεῖα.

2. Ἡ παλαιὰ Ἑλληνικὴ γλῶσσα, ἡ γεωγραφία, ἡ
Ἑλληνικὴ ἱστορία, τὰ στοιχεῖα τῆς μαθηματικῆς, ἡ Γαλ-
λικὴ γλῶσσα εἶναι τὰ μαθήματα, τὰ ὅποια θέλουσι διδά-
σκεσθαι πρὸς τὸ παρὸν εἰς τὸ Κεντρικὸν Σχολεῖον.

3. Θέλουσι διορισθῇ δύο διδάσκαλοι τούτων τῶν μαθημά-
των, καὶ εἷς ὑποδιδάσκαλος.

4. Θέλουσι εἰσαχθῇ βαθμὴν καὶ ἄλλα μαθήματα καὶ
διδάσκαλοι εἰς ἕκαστον κλάδον τῶν γνώσεων, τὰς ὁποίας
ἀπαιτεῖται νὰ ἔχωσιν οἱ μέλλοντες νὰ διορισθῶσι διδάσκα-
λοι τῶν τυπικῶν σχολείων καὶ οἱ ἐπιθυμούντες νὰ προπαρα-
σκευασθῶσιν εἰς ὑψηλότερα, πολιτικὰς ὑπηρεσίας.

5. Θέλει διορισθῇ ἐπίσημος ἑὶς ἐφόρος τοῦ Κεντρικοῦ τοῦ-
του Σχολείου, καὶ ἑὶς ἐπιστάτης ἡ παιδονόμος.

6. Ἰδιαιτέρον διάταγμα θέλει κανονίσῃ τὰ περὶ τοῦ
ὀργανισμοῦ τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου καὶ τὰ καθήκοντα τῶν
διδασκάλων καὶ τοῦ ἐφόρου.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

Ετησίαν, Τάλαρα Δίστηλα 6

Ἑξαμηνιαία 3

Τριμηνιαία 1 1/2

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς ἑπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δημοσίου Παιδείσεως Γραμματεὺς νὰ ἐνερ-
γήσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 1 Νοεμβρίου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου

Παιδείσεως Γραμματεὺς

Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΟΚΤΩΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Συμφώνως μετὰ τὰ διαλαμβανόμενα εἰς τὰ Ἀ 1, 2, 3, 4, 5
τοῦ ὑπ' Αρ. 97 καὶ κατὰ τὴν πρώτην τοῦ Νοεμβρίου ἐκ-
δοθέντος ψηφίσματος·

Διατάττομεν.

Κεφάλαιον Α'.

Ὁργανισμὸς τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου.

Ἄρθ. 1. Οἱ Κύριοι Γ. Γεννάδιος καὶ Ι. Βεθύλος διορίζον-
ται διδάσκαλοι τοῦ ἐν Αἰγίνῃ Κεντρικοῦ Σχολείου.

2. Οἱ εἰρημένοι διδάσκαλοι θέλουσι προβάλλει εἰς τὴν
Κυβερνήσιν καὶ ἑνα ὑποδιδάσκαλον ὑπαγόμενον εἰς τὸν
κλάδον αὐτῶν.

3. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὀρφανοτροφείου Κύριος Α. Μου-
στοξεΐδης διορίζεται ἑφόρος τοῦ αὐτοῦ σχολείου.

Κεφ. Β.

Καθήκοντα τῶν Διδασκάλων.

1. Οἱ εἰρημένοι διδάσκαλοι θέλουσι διδάσκει τὰ ἐν τῷ
Ἄρθ. 2. τοῦ ὑπ' Αρ. 97 ψηφίσματος μαθήματα, εἰς τὰς
προσδιωρισμένας ὥρας, ὡς ἀκολουθεῖ.

Πρὸ μεσημβρίας, — Μετὰ μεσημβρίας.

Ὁ Κύριος Γεννάδιος καθ' ἐ-
κάστην πλὴν τοῦ σάββατου μά-
θημα τῆς Ἑλληνικῆς γλῶσ-
σης ἐπὶ τῶν ἐνδοξοτέρων συγ-
γραφέων, καὶ συντακτικὸν τῆς
Ἑλληνικῆς ἀπὸ

8—10.

Τὴν γεωγραφίαν ἡμέραν παρ'
ἡμέραν ἀπὸ τὰς

3 — 4.

Τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος
ἡμέραν παρ' ἡμέραν

3 — 4.

πρὸ μεσημ. — Μετὰ μεσημ.

Ὁ Κύριος Βενβύλος καθ' ἐκάστην πλὴν τοῦ σαββάτου μάθημα τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἐπὶ τῶν παιητῶν

10 — 12

Τὰ στοιχεῖα τῆς ἀριθμητικῆς ἡμέραν παρ' ἡμέραν

4 — 5.

Τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν ἡμέραν παρ' ἡμέραν

4 — 5.

Ὁ ὑποδιδάσκαλος καθ' ἐκάστην τὰ στοιχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἐπὶ τῶν πεζογράφων.

8 — 10.

Τεχνολογικὸν καθ' ἐκάστην

2 — 4.

2. Οἱ διδάσκαλοι συνεννοούμενοι μετὰ τὸν ἔφορον τοῦ σχολείου θέλουν προσδιορίσει τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν, καθ' ἣν θέλουν διδάσκεισθαι οἱ ἔχοντες ἔφεσιν μαθηταὶ τὴν μουσικὴν καὶ σκιαγραφίαν παρὰ τῶν διδασκάλων τοῦ Ὀρφανοτροφείου.

3. Οἱ δύο πρῶτοι διδάσκαλοι διαδέχονται κατὰ τριμηνίαν τὴν ἐσωτερικὴν τοῦ σχολείου διοίκησιν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν εὐταξίαν τῶν μαθητῶν, τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐπιβαλλομένων αὐτοῖς χρεῶν, ὡς μαθητῶν, ὄντες ὑπεύθυνοι τῶν πράξεων τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

4. Οἱ διδάσκαλοι ὀφείλουν νὰ συμμορφωθῶσι μετὰ τὸ προεκδοθέν ὑπ' Ἀρ. 353 διάταγμα περὶ τῶν ἀλληλοδιδασκτικῶν σχολείων ὡς πρὸς τὰς ἡμέρας, καθ' αἷς πρέπει νὰ σχολάζωσι πλὴν τοῦ σαββάτου, εἰς τὸ ὅποῖον θέλουν ἐπαναλαμβάνει τὰ μαθήματα τῆς ἐβδομάδος οἱ διδασκόμενοι, παρόντων τῶν διδασκάλων.

5. Ἰδιαιτέρον διάταγμα θέλει προσδιορίσει τὴν ἐποχὴν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν, ἐν αἷς πρέπει νὰ γίνῃται παύσις τῶν μαθημάτων, ἢ διακοπὴ.

6. Θέλουν καθυποβάλλει διὰ τοῦ ἔφορου εἰς τὴν Κυβέρνησιν κατὰ τριμηνίαν τὰς ἀναφορὰς τῶν περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ σχολείου, περὶ τῶν προόδων τῶν μαθητῶν, καὶ κατάλογον ὀνομαστικὸν αὐτῶν.

7. Θέλουν ἀναφέρει ὡσαύτως διὰ τοῦ ιδίου καὶ ὅσα κρίνουν ἀναγκαῖα νὰ ἐνεργηθῶσι πρὸς βελτίωσιν τοῦ καταστήματος τούτου καὶ πρόβον τῶν μαθητευομένων.

Κεφ. Γ.

Καθήκοντα τοῦ ὑποδιδασκάλου.

1. Ὁ ὑποδιδάσκαλος ὑπάγεται εἰς τοὺς δύο πρώτους διδασκάλους καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν διορισμὸν τῶν μαθημάτων, τὰ ὅποια θέλει διδάσκει, καὶ τὴν μέθοδον, τὴν ὁποίαν θέλει ἐξακολουθεῖ εἰς τὴν διδασκαλίαν του.

Κεφ. Δ.

Καθήκοντα τοῦ ἔφορου.

1. Ὁ ἔφορος τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου ὀφείλει νὰ ἐπαγρυπνῇ διὰ τὰ χρεῖά του εἰς τὸ σχολεῖον, καὶ νὰ ἐνεργῇται ἀκριβῶς τὸ ἀνωτέρω διάταγμα.

2. Ὀφείλει νὰ διευθύνῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τῆς ἐπὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματείας τὰς ἀναφορὰς του, καὶ τὰς ἀναφορὰς τῶν διδασκάλων, κατὰ τὸ Ἀρθ. 6, καὶ 7, ὡς διωρισμένους.

3. Θέλει προβάλλει εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τοῦ αὐτοῦ

μέσου ὅσα κρίνῃ ἀναγκαῖον νὰ ἐνεργηθῶσιν ἐκ μέρους αὐτῆς διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ καταστήματος τούτου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 1 Νοεμβρίου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Ἀρ. 284.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τοὺς Κυρίους Α. Μαυροκορδάτον, Ἰωάννην Βλάχον καὶ Ἰωάννην Γ. Κριεζῆν, μέλη τῆς ἐπὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν λογαριασμῶν τοῦ Ναυτικοῦ Ἐπιτροπῆς.

Ἐπήλθομεν τὰς ἀπορίας μᾶς καθυποβάλλετε παρατηρήσεις διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 91 ἀναφορᾶς σας, ὡς πρὸς τὰς αἰτήσεις τῶν πλοιάρχων τῶν τριῶν ναυτικῶν νήσων.

Δὲν ἀγνοοῦμεν οὐδ' ἡμεῖς, Κύριοι, πόσον τὸ ἔργον αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἦτο δυσχερὲς καὶ ἐπιπλέον διὰ τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων, καὶ διὰ τοῦτο ἐπαινοῦμεν τὸν ζῆλον καὶ τὴν προθυμίαν σας· πλὴν δὲν ἐξεύρομεν ἂν καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, καὶ μάλιστα τὰ ἀπὸ μέρους τῶν ναυτικῶν νήσων προβλημένα, εἶναι σύμφωνα μετὰ τὴν γνώμην σας, διότι δὲν εἶναι ὑπογεγραμμένα ὅλα εἰς τὴν αὐτὴν ἀναφοράν. Τούτου ἕνεκα σὰς ἀνταποστέλλομεν τὴν ἀναφοράν σας ὁμοῦ μετὰ τὰ ἐν αὐτῇ ἐγγράφα, διὰ νὰ τὴν ὑπογράψουν καὶ τὰ λοιπὰ μέλη, ἂν δὲν ἔχωσιν ἐναντίον φρόνημα, καθ' ὅσα εἰς αὐτὴν διαλαμβάνονται εἴτε ἐν γένει, εἴτε κατὰ μέρος, καὶ τότε μᾶς τὴν ἐπιστρέφετε ὑπογεγραμμένην παρ' ὅλων, διὰ νὰ ἐνεργήσωμεν καὶ ἡμεῖς ἐπόμενος ὅτι ἐκ τῶν καθηκόντων μας ὑπὲρ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν πλοίων τῶν τριῶν ναυτικῶν νήσων· ἀλλ' ἂν ἐξ ἐναντίας δοξάζωσιν ἄλλο τι παρὰ τὰ ἐκτεθειμένα εἰς τὴν ἀναφοράν σας, τότε ἀνάγκη πᾶσα νὰ μᾶς ἐκφράσωσιν ἰδιαιτέρως τὴν γνώμην των καὶ τὰς παρατηρήσεις των εἰς ὑποστήριξιν τῶν δικαιολογημάτων αὐτῶν, διὰ νὰ ἐμποδίσωμεν καὶ ἡμεῖς νὰ σχηματίσωμεν τὴν περὶ τοῦ πράγματος ἰδεάν μας συμφῶνως μετὰ τὸν ὀρθὸν λόγον, μετὰ τὸ συμφέρον καὶ μετὰ τὸ δίκαιον.

Εἴμεθα πεπεισμένοι, ὅτι θέλετε προσπαθῆσαι νὰ ἐκτελέσετε τὰ διαταττόμενα μετὰ τὸν διακρίνοντα ὑμᾶς ζῆλον καὶ πατριωτισμὸν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 13 Νοεμβρίου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 22 Ἰαννουαρίου.

Χθὲς τὸ ἑσπέρας ἐπανεῆλθεν ἐκ Σαλαμῖνος ἐνταῦθα ὁ Ἐξοχότατος Κυβερνήτης ἐπὶ τοῦ Ἑρμοῦ, καὶ σήμερον πρὸ τοῦ γεύματος ἀνεχώρησεν εἰς Πόρον.

— Τὴν 19 ἔφθασεν ἐνταῦθα ἐκ Σμύρνης διὰ 3 ἡμερῶν ἡ Γαλλικὴ κορβέττα Αἰγλή καὶ ἐκ Πάρου δι' ἡμερῶν 2 τὸ Ἀγγλικὸν κωττερον Ὀνίν.

— Τὴν 20 ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν ὁ Ῥώσος Ἀντιναύαρχος Λαζαρόφ μετὰ 4 δίκροτα καὶ 3 φρεγάτας.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἦλθεν ἐκ Τολλῶνος δι' 24 ἡμερῶν ἡ Γαλλικὴ κορσέτια Λαμπροά.

Τὴν 25 τοῦ Δεκεμβρίου ὁ Ἐξοχώτατος Κύριος Δε' Ρι-
βωπιέρρος, Πρέσβυς τῆς Ῥωσσίας παρὰ τῇ Ὀθωμανικῇ
Πόρτᾳ, ἀνεχώρησεν ἐκ Σμύρνης εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν
ἐπὶ τῆς αὐτῆς φρεγάτας, ἥτις τὸν εἶχεν ὑπάγει εἰς Σμύρνην.

Εἰς τὴν πόλιν τῆς Μοθώνης οἰκοδομεῖται σχολεῖον ἀλλη-
λοδιδασκτικόν. Ἡ δὲ ἀπόκτησις τοῦ σχολείου τούτου χρεω-
στεῖται εἰς τὴν πατρικὴν κηδεμονίαν τοῦ Σ. Κυβερνήτου.
Ταδεμέλια κατεβλήθησαν ἀπὸ δύο ἀγαθῶν, πολίτας τῆς Μο-
θώνης τοὺς Κυρίους Α. Σπυροπούλου καὶ Κ. Μαντζουράνην.
Οἱ Κ. Audois καὶ Adubard, ὁ μὲν συνταγματάρχης, ὁ δὲ
λοχαγὸς τῶν ὀχυρωματικῶν Γάλλων, συνέδραμον μὲ τὰ
φῶτά των εἰς τὴν ἰχθυογραφίαν καὶ ἀνέγειρον τῆς οἰκοδομῆς
τοῦ καταστήματος τούτου.

Κατὰ τὴν 30 τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου τρεῖς ὥρας
μετὰ τὴν μεσημβρίαν ἔπεσεν ἐφ' ἡμέσειαν ὥραν χάλασα εἰς
τὴν πόλιν τοῦ Νεοκάστρου, τὸ βάρος τῆς ὁποίας ζυγισθεί-
σης ἦτον ἀπὸ 20 δραμίων ἕως 90· ἡ ἔχουσα βάρος 90 δρα-
μίων ἦτον τεμάχιον μιᾶς μεγάλης χαλάσης, ἥτις πεσοῦσα
ἐρράγη εἰς τρία μέρη.

Περίληψις ἀναφορᾶς τοῦ Ἀντιναύάρχου Ῥοσαμέλ,
μοιραρχοῦντος ἐν τῷ κατὰ τὴν Ἀνατολὴν στόλῳ,
πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Ὑπουργὸν τοῦ Ναυτικοῦ
καὶ τῶν Ἀποικίων. (Βλ. Γεν. Ἐφ. Ἀρ. 80).

Ἐκ τοῦ δικρότου Τριαίνης, ἐν τῷ λιμένι
τοῦ Νεοκάστρου, 19 Νοεμβρίου 1829.

Δέσποτα,

Μετὰ σπουδῆς λαμβάνω τὴν τιμὴν ν' ἀναφέρω πρὸς τὴν
ὑμετέραν Ἐξοχότητα περὶ συμβεβηκότος φρικτοῦ, τὸ ὁποῖον
κατέβληψεν ἄρτι τὸ ἐν Πελοποννήσῳ στράτευμά μας. Λαίλαψ
τρομερὸς, καὶ καθὼς βλέπει τις, εὐτυχῶς πως, ἐξερράγη τὴν
παρελθούσαν νύκτα κατὰ τοῦ Νεοκάστρου. Ὁ ἐπὶ τῆς ἀκρο-
πόλεως πεισὼν κεραυνὸς ἐξῆψε τὴν ἐκεῖ περιεχομένην πυριτι-
δοθήκην, καὶ ἐξετίναξεν εἰς τὸν αέρα πᾶν ὃ τι εὐρίσκετο
ἐντὸς τοῦ περιβόλου, τείχη καὶ οἰκοδομήματα. Ἡ ζημία
ἐξηπλώθη καὶ ἐξω πολλὰ μακρὰν, μάλιστα δὲ εἰς τὴν πόλιν,
ὅπου οὐδὲ εἰς τῶν ἀθλιῶν οἰκίσκων, ἐξ ὧν ἐσύγκειτο, εἶναι
σήμερον κατοικήσιμος. Ἐκατὸν καὶ ἔτι πρὸς ἐν ταῖς ὑπο-
γείοις τοῦ φρουρίου οἰκοῦντες πυροβολισταὶ καὶ ὀχυροποιοὶ
στρατιῶται ἐγέναν θύματα τοῦ δυστυχήματος τούτου. Ἐκ
τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων ἐρευνῶν ἀνεκαλύφθησαν 17 ἀπο-
θαιμμένοι, 78 πληγωμένοι, ἐξ ὧν εἰς ἀξιωματικὸς τοῦ πυρο-
βολικοῦ, καὶ 9 λείποντες, τοὺς ὁποίους ὑποθέτουν ἐκὼς
παραχωμένους ὑπὸ τὰ εἰρήπια, ἢ διεσκορπισμένους εἰς τὰ
μέρη, ὅπου ἠδυνήθησαν νὰ καταφύγῃ μετὰ τὴν ἐκρήξιν (*).

(*) Ὁ εἰς τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ἐπισυννημένος πίναξ σημειώνει:

13 ἀποθαιμμένους, 3 λείποντας, 25 πληγωμένους ἐκ τοῦ 1 τάγματος τοῦ 3 συντάγματος τῶν ὀχυροποιῶν.	5	Ἐκ τῆς 3 συλλοχίας τοῦ 3 συντάγματος τῶν ὀχυροποιῶν.
4 4 25	25	Ὁ εἰς ἀξιωματικὸς, ἐκ τῆς 7 συλλοχίας τοῦ 6 συντάγματος τοῦ πυροβολικοῦ.
0 0 19	19	Ἐκ τῆς ἀπόμειρας τῆς 6 συλ- λοχίας τοῦ 5 συντάγματος τοῦ πυροβολικοῦ.
0 2 4	4	Ἐκ τοῦ 54 συντάγματος τῆς γραμμῆς.
17 9 78	78	

Ὁ ἐν τῷ λιμένι προξενηθεὶς τιναγμὸς ἐγένετο τόσον δυνα-
τὸς, ὥστε ἕκαστον τῶν πλοίων ἐνομίσθη ὡς κτυπημένον ὑπὸ
τοῦ κεραυνοῦ, καὶ ἐρευνήθη ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν πρὸς βεβαίωσιν.
Μετ' ὀλίγον ἐπληροφορήθη περὶ τοῦ ἐν τῇ ξηρᾷ γενομένου
δυστυχήματος, καὶ πάραυτα ὑπῆγα εἰς αὐτοὺς τοὺς τόπους
ἀγγαρεύσας ἐξ ὧν τῶν πλοίων 800 περίπου ἄνδρας, μὲ
πολυάριθμα φανάρια, καὶ μὲ ὅλα τὰ βοηθήματα, τὰ ὁποῖα
ἠδύνατο νὰ χορηγήσῃ ὁ στόλος. Εἶναι δύσκολον νὰ φαντασθῇ
τις τὸ φρικτὸν θέαμα, τὸ ὁποῖον εὗρομεν. Τὰ μεταξὺ τῶν
συντετριμμένων τειχῶν καὶ τῶν διερρηγμένων ὑπογείων κεί-
μενα δυστυχῆ θύματα ἐξήχθησαν, καὶ οἱ ἐτι ζῶντες ἐνεπι-
στεύθησαν εἰς τὰς φροντίδας τῶν ἰατρῶν τοῦ στρατεύματος
καὶ τοῦ στόλου. Τὸ τῆς νυκτὸς σκότος ἀποκατέστησε τὸ
ἔσχατον τοῦτο ὑπερβολὴν δυσχερὲς καὶ ἐπίπονον. Ὑπῆρξε μάλ-
ιστα κινδυνώδες ἐξ αἰτίας πολλῶν χιλιάδων βομβῶν καὶ
γρενάδων ἐκ τῆς ἐκρήξεως ἀποσφενδονισθεισῶν, τῶν ὁποίων
ἦτο πλήρες τὸ ἔδαφος, ἀκόμη γεμισμένων, καὶ ἐν μέσῳ τῶν
ὁποίων εἶχον ἀνάψει ἀπρονοήτως φῶτα, διὰ νὰ φωτίζονται.
Βροχὴ ραγδαία εἶχε σθέσει ἀγαθὴ τύχη τὰ φυτίλια, καὶ
μὲ ὅλον τοῦτο μία ἐξ αὐτῶν ἀναψε καὶ ἐκάη, χωρὶς ὅμως νὰ
διαρράγῃ, καὶ ἐπροξένησεν εἰς τόσον κόσμον φόβον πανικόν.
Ἐδόθη πάραυτα διαταγὴ νὰ σβεσθῶσιν ὅλα τὰ φῶτα καὶ νὰ
μείνωσι μόνον τὰ φανάρια.

Τὰ βοηθήματα, τὰ ὁποῖα ἔδωκε κατὰ τὴν δυστυχὴ ταύ-
την περίστασιν ὁ στόλος, ἦσαν ἀπαραίτητα εἰς τὴν φρουρὰν
τοῦ Νεοκάστρου, τῆς ἰσορίας ἢ ζέσις καὶ ὁ ζήλος ὑπῆρξε
ἀνώτερα παντὸς ἐπαίνου, ἀλλ' ἡ ὁποία ἠθέλει εἶναι μὲν ἀν-
ίκανος διὰ τὴν ἀνάχωσιν τῶν ὑπερόγκων σωγῶν τῶν θραυσμά-
των, ἠθέλε δὲ στερεῖσθαι ἀναγκαῖά τινα πράγματα, καὶ
κατ' ἐξαιρετον τὰ φανάρια, χωρὶς τῶν ὁποίων ἦτον ἀπολύτως
ἀδύνατον νὰ ἐργασθῶσι μὲ ἐκβάσιν.

Οἱ χειρουργοὶ μας μάλιστα ἐχρησίμευσαν σημαντικῶς,
ἠνωμένοι μὲ τοὺς τέσσαρας ἢ πέντε μόνους ἀξιωματικούς
τῆς ὑγείας τοὺς εἰς τὴν φρουρὰν ἀνήκοντας. Οἱ Κύριοι
Λεδικάριος, ἀρχιχειρουργὸς τῆς Τριαίνης, Σεργένης ὁ δεύ-
τερός του, καὶ Λεφεῦρος ὁ ἀρχιχειρουργὸς τῆς Ἀγαλάνης
ἠὺδοκίμησαν ἐξόχως διὰ τε τὸ καιρίον τῶν ἐργασιῶν τῶν,
καὶ διὰ τὴν τάξιν καὶ τὴν διευθέτησιν, τὰς ὁποίας ἔδωκαν
εἰς τὰ ὑγεινὰ βοηθήματα. Εἰς τὴν ἀναφορὰν, τὴν ὁποίαν
δέλω κάμει περὶ τοῦ συμβεβηκότος πρὸς τὸν Ναύαρχον
Δερικγὴν, δέλω τὸν σημειῶσαι πρὸ πάντων τοὺς τρεῖς τού-
τους, καὶ δέλω τὸν παρακαλέσει νὰ ἐπικαλεσθῇ ὑπὲρ
αὐτῶν ἀνταμοιβὰς, τῶν ὁποίων μὲ φαίνονται ὅτι ἀπεδεί-
χθησαν ἄξιοι.

Ὡς ἐν ἐπιλόγῳ δὲ, τὸ ναυτικὸν κατὰ τὴν ἀξιοθρήνητον
ταύτην περίστασιν ἐδείχθη, ὥπως δεικνύεται πάντοτε, πρό-
θυμον, ἀφωσιωμένον καὶ πάντα ἀφειδῶν ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπεί-
τητος. Δὲν ἠθέλον δυνηθῇ νὰ ὑψώσῃ ὅσον πρέπει τὸν ζήλον
καὶ τὴν ζέσιν, τὰ ὁποῖα ἀξιωματικοὶ καὶ ναῦται παντὸς
βαθμοῦ τῶν πλοίων τοῦ στόλου ἔδειξαν ἐμπροσθέν μου.

(le Moniteur)

Πράξεις Δικαστικά.

Ἀρ. 1,010

ἙΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρόγραμμα.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΔΥΤΙΚΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ.

Ἡ Ἐλευθερία Γιάννενα ἐξ Ἀθηνῶν διατρίβουσα εἰς τὴν νῆσον
Πόρου, δι' ἀναφορᾶς τῆς πρὸς τὴν Σεβαστὴν Κυβέρνησιν ἀν-
έφερεν ὅτι ὁ Δημήτριος Σάκκας Πόριος ἡπατήσας τὴν θυγατέ-

ρα της με υπόσχεσιν τοῦ νὰ τὴν νυμφευθῇ, παρθενοφθόρησεν αὐτὴν τεκνοποιήσασα μετ' αὐτῆς καὶ ἓν τέκνον. Μετὰ πρῆλυσιν δὲ τινος καιροῦ θείρας αὐτὴν σκληρῶς, τὴν ἐστέρησε τὸν ἓνα ὀρθόκλινόν της, καὶ ἤδη τὴν ἐγκατέλειπε μετὰ τοῦ διαληφθέντος βρέφους.

Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεία διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 249 διευθύνσεώς της τῆς 29 τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου διευθύνει τὴν ἀναφορὰν τῆς διαληφθείσης Ἐλευθερίας, διὰ νὰ ἐνεργηθῇ κατὰ τὸ IB ψήφισμα τῆς Δ. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Τὸ Δικαστήριον τοῦτο διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 923 καλέσεώς του τῆς 4 τοῦ ἐνεστῶτος Δεκεμβρίου ἐάλεσε τὸν ἐγκαλούμενον Δημήτριον Σάκκαν, διὰ νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ βήματος τοῦτου ἐντὸς ἑπτὰ ἡμερῶν, ἵνα ἀπολογηθῇ δι' ὅσα ἐνέχεται.

Καὶ ὁ κλήτωρ τοῦ εἰρηνοδίκου Πόρου Κυριάκος Μπογάς ἀνέφερεν ὅτι κατὰ τὴν 8 τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς πορευθεὶς εἰς τὴν οἰκίαν τῆς πενθερᾶς τοῦ προῤῥηθέντος Δημητρίου Σάκκα καὶ μὴ εὐρών αὐτὸν ἐλλείποντα πρὸ ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τὴν νῆσον Πόρον, ἐτέστρεψε τὸ ἀντιγράφων τῆς καλέσεως πρὸς τὸ εἰρηνοδικὸν δικαστήριον τῆς νήσου ἐκείνης.

Τὸ Πρωτόκλητον λοιπὸν τοῦτο Δικαστήριον προσκαλεῖ διὰ δημοσίου τροποῦ τὸν προλεχθέντα Δημήτριον Σάκκαν, ἵνα ἐμφανισθῇ ἐνώπιον αὐτοῦ ἐντὸς 21 ἡμερῶν μετὰ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος προγράμματος ἢ αὐτοπροσώπως ἢ διὰ νομιμοῦ ἐπιτρόπου αὐτοῦ, ἵνα ἀπολογηθῇ, καὶ πραχθῶσι τὰ εἰς τὸ IB ψήφισμα τῆς Δ. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως ἐνδιαλαμβανόμενα.

Μὴ ἐμφανιζομένου δὲ, γνωστοποιεῖται ὅτι τὸ Δικαστήριον θεωροῦν αὐτὸν ὡς φυγόδικον θέλει πράξῃ ὅσα ἀπαιτοῦνται εἰς τὴν διαδικασίαν ταύτην ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ.

Τὸ παρὸν θέλει καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα τῆς Ἑλλάδος, θέλει κηρυχθῇ διὰ κήρυκος εἰς τὴν νῆσον Πόρον ἐν ὁμοίῳ ἀντίτυπον αὐτοῦ θέλει τοιχοκολληθῇ εἰς τὸ πολυανθρωπότερον μέρος τῆς αὐτῆς νήσου, ἕτερον θέλει κολληθῇ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, ἕτερον εἰς τὴν θύραν τοῦ εἰρηνοδίκου δικαστηρίου Πόρου, καὶ ἕτερον εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου τοῦτου.

Ἐκ Πετσῶν, τῇ 4 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Συνδικαστὴς τόπον ἐπέχων τοῦ Προέδρου Χ. ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΡΓΥΡΗ.
Ὁ Συνδικαστὴς Β. Θ. ΓΚΙΝΗΣ.
Ὁ Γραμματεὺς τόπον ἐπέχων τοῦ Παρέδρου Κ. ΚΑΣΣΙΕΡΗΣ.
Ὁ ὑπογραμματεὺς τόπον ἐπέχων τοῦ Γραμματέως Ἐμμανουὴλ Πάτερης.

Αρ. 441, ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΤΗΣ ΝΑΙΔΟΣ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

Διακηρύττει.

Ὁ Παρασκευᾶς Γιαννακόπουλος Καυκανιώτης κατηγορηθεὶς ὅτι δυναστικῶς ἔφθειρε τὴν κόρην Ἀλεξίαν Γεωργίουλαν ἐκ τοῦ ἰδίου χωρίου του, κατεδικάσθη διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 27 ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τοῦτου εἰς ἐνιαύσιον φυλάκην καὶ προκισμὸν τῆς κόρης ἀνάλογον.

Διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 523 ἀναφορᾶς τῆς γενικῆς ταύτης Ἀστυνομίας πληροφθεῖται τὸ Δικαστήριον ὅτι ὁ ἐγκληματίας οὗτος κατ' ἀπροσεξίαν τοῦ φύλακος ἐδραπέτευσε τῆς φυλακῆς τὴν εἰκοστὴν ὀγδόην τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου, τὴν τετάρτην ὥραν μετὰ μεσημβρίαν.

Προσκαλεῖται διὰ τοῦ παρόντος ἐντάλματος ὁ εἰρημένος

Γιαννακόπουλος ἐντὸς εἰκοσὶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο, εἰ δὲ μὴ, θέλει ἐκπέσει τῶν πολιτικῶν τιν δικαιωμάτων.

Προσκαλοῦνται συγχρότως ἅπανται αἱ Ἀστυνομίαι καὶ ἄλλαι Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους νὰ συλλάβωσιν, ὅπου φανῇ, τὸν φυγάδα τοῦτον Παρασκευᾶν Γιαννακόπουλον καὶ πέμψωσιν αὐτὸν εἰς τὴν γενικὴν Ἀστυνομίαν τοῦ τμήματος τοῦτου.

Ὁρεῖται δὲ καὶ πᾶς πολίτης, ὅστις ἤθελε τὸν γνωρίσει, νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τοῦτου ἀμέσως τὴν ἐπιτόπιον Ἀρχήν.

Τὸ παρὸν ἐντάλμα θέλει κολληθῇ εἰς τὴν πύλην τοῦ Δικαστηρίου, εἰς τὴν πύλην τῆς Ἀστυνομίας καὶ τῆς καθεδρικῆς ἐκκλησίας, καὶ τὴν ἀγορὰν τῆς πόλεως ταύτης, καὶ εἰς τὴν πύλην τῆς οἰκίας τοῦ καταδίκου, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τοῦ κήρυκος καὶ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Πύργῳ, τὴν 9 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ἸΩΑΝΝΗΣ Μ. ΜΑΥΡΟΓΟΡΑΛΟΣ.
Ὁ Συνδικαστὴς ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΡΑΝΙΤΗΣ.
Ὁ τόπον ἐπέχων Συνδικαστοῦ ἸΩΑΝΝΗΣ ΚΟΚΚΑΛΙΑΡΗΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Εὐστάθιος Η. Σίμος.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρά τῆς Ἀστυνομίας Ἀρχοῦς.

Τὴν 30 τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ παύσαντος ἔτους ἐτελεύτησεν ἐν Ἀργεὶ ὁ πρὸ καιροῦ διατρίβων ἐκεῖ Δημήτριος Σκελίτης, τὸ ἐπάγγελμα σκυτοτόμος (παπουτσῆς). Τὰ εἰς τὸν θάνατον εὐρεθέντα πράγματά του παρακατετίθησαν εἰς τὴν τοπικὴν Ἀστυνομίαν, καὶ εἰδοποιοῦνται οἱ κληρονόμοι του νὰ φροντίσωσι τὴν παραλαβὴν αὐτῶν ἢ μόνις τῶν ἢ δι' ἐπιτρόπων ἐφωδιασμένων μετὰ τακτικὰ γράμματα.

ΛΙΜΗΝ ΝΕΟΚΑΣΤΡΟΥ.

Κατάπλοι ἐμπορικῶν πλοίων ἀπὸ τῆς 14 μέχρι τῆς 28 τοῦ Δεκεμβρίου 1829.

Ἐκ Λιθόρου βριγαντίνων Σαρδηνιακόν, Παναγία τῆς Χάριτος, με χειροτεχνήματα, βοσόλια, χαρτίον, καφφέν κτλ.

Ἐκ Κερκύρας βριγαντίνων Αὐστριακόν, Ἀστὴρ Ἀρτεμῖς, με ὀρὺς καὶ φεστίμια.

Ἐκ Μεσολογγίου τρεχαντήριον Ἑλληνικόν, Παναγία τῆς Ἰδρας, με λάδι.

Ἐκ Ζακύνθου σακχαλεῦα Ἑλληνικῇ, ἑκατονταφυλιάνη, με λάδι, σαποῦνι κτλ.

Ἀπόπλοι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν.

Εἰς Ἀλεξάνδρειαν πολάκια Αὐστριακῇ, Τζόια, με ξυλικήν.

— Βριγαντίνων Αὐστριακόν, Ἀστὴρ Ἀρτεμῖς, με ὀρὺς καὶ φεστίμια.

Εἰς Κατάκωλον 2 τρεχαντήρια Ἑλληνικά, με βαρέλια.

Εἰς Σύραν βριγαντίνων Σαρδηνιακόν, Παναγία τῆς Χάριτος, με χειροτεχνήματα, βοσόλια, χαρτί, καφφέν κτλ.

— Γολέττα Ἰονικῇ, Παναγία τοῦ Σχοποῦ, με ἀντίνας κτλ.

Εἰς Μεθώνην γολέττα Ἰονικῇ, Παναγία τοῦ Σχοποῦ, με οἶνον.

— Τρεχαντήριον Ἑλληνικόν, καὶ ἕτερον Ἰόνιον, με οἶνον.

Εἰς Ἀρκαδίαν γολέττα Ἑλληνικῇ, Παναγία τῆς Ἰδρας, με ἄλας.

Εἰς Ἰδραν τρεχαντήριον Ἑλληνικόν, με λάδι.

Αριθ. 8.

Έτους Ε.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

Ετησία, Τέτρας Δίστηλα 6

Εξαμηνιαία 3

Τριμηνιαία 1 1/2

Αί συνδρομαί γίνονται ενταύθα μὲν ἐν τῷ Γραμματεῖ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 25 ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ 1830.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀρ. 350. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Κ. Γ. Φύλην.

Μὲ ἄκραν εὐχαρίστησιν ἤθελε απεύσει, Κύριε, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις τὰ σὲ στείλῃ τὸ δέσπωμα, τὸ ὅποιον ζητεῖς διὰ τοῦ ἀπὸ 28 Νοεμβρίου γράμματός σου, ἀλλὰ τὸ 2 ἄρθρον τῆς συμπληρωτικῆς πράξεως τοῦ ἀπὸ 23 Φεβρουαρίου Β' ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀργεῖ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως δὲν αὐτέθειναι εἰς τὴν ἀμεσὴν ἐκπλήρωσιν τῆς αἰτήσεώς σου.

Τὰ δὲ καὶ σου εἶναι ἀναμφισβήτητα, καὶ ἡ Ἑλλὰς κμίζει πάντοτε ἐμνήμῃ τὸ νὰ σὲ συγκαταλέξῃ μετὰ τῶν ἰδίων αὐτῆς πολιτῶν, καὶ πραγματικῶς μὲν διὰ τὴν πολυχρόνιον ἐνταῦθα διατρίβή σου, διὰ τὰ κτήματά σου, καὶ διὰ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις σου εἶσαι ἤδη πολίτης Ἑλλήν. Μία μόνη ἐπίσημος πρᾶξις μένει ἔτι διὰ τὸν τύπον, ἥτις, ἔσο βέβαιον, ὅτι θέλει γένει ἅμα δινηθῇ ἡ Κυβέρνησις, νὰ σὲ δώσῃ τὸ περὶ πολιτογραφήσεως ἐγγράφον, κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ προειρημένου ψηφίσματος.

Δέχθητε, Κύριε, τὴν εὐχαρίστησιν τῆς ἐξουχὺς ὑμῶν ὑπολήψεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 25 Νοεμβρίου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 435. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάξεις.

Α'. Ὁ Κ. Α. Τσαούης διορίζεται Γενικὸς Ταμίης τῆς Ἑλλάδος ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος Κ. Γ. Δομωάλη.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 28 Δεκεμβρίου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 494. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὰς Δημογεγονίας τῶν τριῶν Ναυτικῶν νήσων.

Ἐπισυνάπτομεν ἐνταῦθα ἀντίγραφον τῆς διαταγῆς, τὴν ὅποιαν ἐξεδώκαμεν κατὰ τὴν 13 Νομβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν τὴν διορισμένην ἀπ' ἐπεὶ νὰ μᾶς παρουσιάσῃ ἔκθεσιν τῶν ἀποζημιώσεων, ὅσας δικαίῳ τῷ λογῷ αἰεὶ εἴτε ἀπὸ τὸ ἔθνος.

Βλέπομεν δὲ μὲ λύπην μας ὅτι ἀπὸ τοῦ καιροῦ ἐκείνου οἱ πληρεξούσιοι σας δὲν ὑπέγραψαν ἀκόμη τὴν ῥηθεῖσαν ἔκθεσιν, ἀλλ' οὐδ' ἐγαστοποίησαν εἰς τὴν Κυβερνήσιν ἂν ἔχουσιν ἄλλην γνάμην περὶ αὐτῆς· ἂν λοιπὸν δὲ ἐκαθαρίσθησαν εἰσέτι οἱ τόσον διαφερόντες τοῦ κοινοῦ σας λογαριασμοί, καὶ βραδύνουν, ἡ Κυβέρνησις εἶναι ἀνεύθυνος. Ζᾶ, εἰδοποιούμεν ἐπομένως διὰ νὰ ἀφαιρέσετε ἀπὸ τὸ μέσον ὅλα τὰ ἐμπόδια, τὰ ὅποια φαινομένη εἰς τὸν δρόμον τοσοῦτον μεγάλη ὑποθέσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 6 Ιανουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 497. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ.

Μετὰ τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας ἐπιτροπῆς ἦλθεν εἰς Ναύπليون καὶ ἡ Λογιστικὴ, ἡ ὁποία ἦν ἐπιφορτισμένη ἀπὸ τὴν ἐν Τροιζηνί Ἐθνικὴν Συνέλευσιν τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν λογαριασμῶν τῶν παρελθουσῶν Κυβερνήσεων.

Δὲν ἀγνοεῖτε, Κύριοι, τὰς περὶ τοῦ οὐτιώδους τούτου ἀντικειμένου διατάξεις τῆς ἐν Ἀργεῖ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως. Εἶναι λοιπὸν χρέος μας νὰ τὰς ἐκτελέσωμεν, καὶ ἐπὶ τούτῳ σᾶς προτρεπούμεν νὰ ἐπιφορτίσετε τοὺς τρεῖς κἀταθεν σημειομνηνοὺς συναδελφοὺς σας νὰ ἐνασχοληθῶσιν ἰδίαιτως περὶ τὰ ἄχρη τοῦδε πράξεως τῆς διαληφείσης ἐπιτροπῆς, ἢ ἂν αὐτοὶ θέλῃ ἀπελθεῖν εἰς αὐτοὺς περὶ τούτου, καὶ αὐτοὶ θέλουν σᾶς κοινοποιήσῃ καὶ καθυποβάλλῃ εἰς τὴν

ἐπικρίσιν σας ἀναφορὰν, διὰ τῆς ὁποίας θέλουν μᾶς προβά-
λει ὅσα μετὰ χρεώσται νὰ λαβῇ ἡ Κυβέρνησις πρὸς ἐκ-
πλήρωσιν τῶν σκοπῶν τῶν ἐν Τροϊζίνι καὶ ἐν Ἀργεῖ Ἐθνι-
κῶν Συνελεύσεων. Οἱ Γερουσιασταί, τοὺς ὁποίους προσκα-
λοῦμεν νὰ ἐναρχοληθῶσι περὶ τὴν οὐσιώδη ταύτην ὑποθεσιν,
εἶναι οἱ Κύριοι Ἰωάννης Καραπαυλὸς, Π. Δημητράκοπου-
λος καὶ Α. Λιδωρικῆς.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 6 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 498. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΕΡΟΥΣΙΑΝ.

Ἐπιθυμοῦντες ν' ἀποδείξωμεν τὴν ὁποίαν λαμβάνομεν
πρόνοιαν διὰ τὰ συμφέροντα τῶν νήσων Ὑδρας καὶ Π-
τσῶν, καὶ ἢ στιγμὴν ἢ σιάντις των καθίσταται δυσκολω-
τέρα ἐξ αἰτίας τῆς ἀναβολῆς τῶν μέτρων, διὰ τῶν ὁποίων ἡ
Κυβέρνησις, ἐλπίζει πάντοτε ὅτι θέλει δυνηθῇ νὰ τὰς ἀνα-
κουφίσῃ, ἐνεπιστεύσαμεν εἰς τὸν συναδελφόν σας Κ. Γ. Μι-
ροματῆν τὸ οὐσιώδες χρέος τοῦ νὰ διευθύνῃ πρὸς καιρὸν
τὴν διοίκησιν τῶν εἰρημέων νήτων. Ἐνεργῶν κατὰ τὰς ὁ-
ποίας ἔαδε παρ' ἡμῶν ὁδηγίας, θέλει σᾶς προμηθεύσει
ἀναμφισβότως, Κύριοι, ἐντὸς ὀλίγου τὴν εὐκαιρίαν τοῦ νὰ
συντελέσετε διὰ τῶν ψηφῶν σας εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν
εὐλογιστῶν ἀξιώσεων, τὰς ὁποίας ἐξέφρασαν πρὸς ἡμᾶς
αἱ εἰρημέων νῆσοι.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 6 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 500. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΕΡΟΥΣΙΑΝ.

Κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀπὸ 29 Ἰουλίου Ε' ψηφίσματος
τῆς ἐν Ἀργεῖ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, φρονούμεν χρέος μᾶς
νὰ συστήσωμεν ἐκ τῶν μελῶν τῆς Γερουσίας ἐπιτροπὴν πεν-
ταμελῆ, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ Κυβέρνησις θέλει διευθύνει ὅλας
τὰς περὶ ἀποζημιώσεων ἀπαιτήσεις, περὶ ὧν ἀναφέρει τὸ ῥηθὲν
ψήφισμα.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει σύγκεισθαι ἀπὸ τοὺς Κυρίους

Α. Μεταξᾶν,

Ι. Γεωβέλην,

Γ. Μαυρογένην,

Τ. Μαγγίαν, καὶ

Γ. Μ. Ἀντωνόπουλον.

Ἀφ' οὗ λάβωμεν τὴν ἀποφασιν, τὴν ὁποίαν περιμένομεν ἐκ
μέρου τῆς ἐπιτροπῆς τῆς συγκειμένης ἀπὸ τοῦ διωρισμένου
παρα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀπὸ τοῦ πληρεξουσίου τῶν ναυτι-
κῶν νήσων, θέλομεν τὴν διευθύνει χωρὶς ἀναβολῆς εἰς τὴν πεντα-

μελὴ ἐπιτροπὴν διδόντες τὴν ἐν ταύτῃ ὁδηγίαν ἐπακολουθούσαν καὶ
κοινοποιούντες τὴν συγχρόως ὅλας τὰς ἀπαιτήσεις, ὅσαι ἡ-
θέλουν μᾶς παρουσιασθῇ παρὰ διαφόρων πολιτῶν ἐκ τῶν
νήτων καὶ τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος,
οἱ ὁποῖοι κατὰ τὸ εἰρημένον ψήφισμα ἔχουν δικαίωμα εἰς
δικαίαν των ἀποζημιώσεων.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 7 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 501. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΕΡΟΥΣΙΑΝ.

Ἡ Κυβέρνησις ἡτινοῦ ἤθη καὶ ἀγγελεῖται περὶ τὰς ἐρ-
γασίας, τὰς ὁποίας ἔδοξεν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν νὰ
διαπιστευθῇ εἰς αὐτὴν διὰ τῶν εἰς τὸ β' μέρος τοῦ ἀπὸ 22
Ἰουλίου Β' ψηφίσματος δεδομένων.

Ἀλλὰ διὰ νὰ συμπράξετε καὶ ὑμεῖς, Κύριοι, μεθ' ἡμῶν
εἰς τὸ μέγα τοῦτο ἔργον, προτρεῖται ὁ Κύριος Πρόεδρος
τῆς Γερουσίας μετὰ τῶν Εἰρηγητῶν ν' ἀποτελέσουν ἐπιτρο-
πὴν, ἥτις θέλει συντάξῃ ἀναφορὰν σύμφωνον μὲ τὸ πρῶτον
ἄρθρον τῶν εἰς τὸ αὐτὸ ψήφισμα βίβλων.

Κατὰ συνέπειαν τούτων, ὁ σκοπὸς τῆς ἀναφορᾶς ταύτης
θέλει εἶσθαι ἡ ἀναθεώρησις τῶν συνταγματικῶν πράξεων.
Ὅταν δὲ μᾶς διακοινωθῇ ἡ ῥηθεῖσα ἀναφορὰ, θέλομεν προθυ-
μηθῇ νὰ γνωστοποιήσωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν Γερουσίαν τὴν
γνώμην μᾶς περὶ τῶν περατέρων ἐργασιῶν, τὰς ὁποίας
πρέπει νὰ προπαρασκευάσωμεν ἐκ συμφώνου, διὰ νὰ ἐκπλη-
ρώσωμεν τὰ παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως ψηφισθέντα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 7 Ἰαννουαρίου 1830

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Γαδικίου τοῦ Ζητουίνου, 29 Δεκεμβρίου.

Σήμερον ἔφθασαν ἐνταῦθα δύο φαμίλλαι ἀπὸ Ζητουίνου, αἱ
ὁποῖαι μᾶς ὁμιλοῦν, ὅτι προ ἡμερῶν ἀνεχώρησεν ἀπὸ
Ζητουίνου ὁ Ἀσλὰμπης μὲ τοὺς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Ἀλβανούς,
καὶ ἄφησε μόνον ὅσον Ἀλβανούς φρουράν, καὶ ἀρχηγὸν αὐτῶν
τὸν Πεκίρ Μπάτζον.

Συγχρόνως δὲ ἀνεχώρησαν καὶ οἱ κάτοικοι Μπέηδες καὶ
σημαντικώτεροι Ἀγάδες μὲ ὅλας τὰς φαμίλλας των διὰ
Λάρισταν. Ἐπῆραν ὁμῶς οἱ Μπέηδες ἀπὸ τοῦ βασιλέως τῶν
χωρίων των, ὁ μὲν δεκα κορίτσια, καὶ ἄλλος ὀλιγώτερον, ὡς
σκληρῶς ὁ δὲ Ἰουσουφ-μπης φθάσας εἰς Φέρσαλα ἡγόρασαν
ἀπ' αὐτὰ τὰ κορίτσια δύο πρὸς χίλια Γρόσια τὸ ἓν.

Ἐκ Ναυπακτου, 21 Ἰαννουαρίου.

Πρὸ ἡμερῶν ὤργαν στήσαν συνθεῶ καὶ τὰ τῆς Δυτικῆς
Ἑλλάδος τῆς Ζ' χιλιάρχας καὶ ἄλλα στρατιωτικὰ σώματα

εἰς ὅκτω τάγματα, καὶ τὸ βροχερὸν τοῦ καιροῦ δὲν ἐσυγχώρησε μέχρι τοῦδε νὰ ἐκτελεσθῇ ὁ ὄρκος, ἐξω τῆς πόλεως εἰς τὴν πεδιάδα. Διὰ νὰ μὴ παραταθῇ δὲ πλέον ἡ ἀναβολὴ τῆς τελετῆς τῆς ἱερᾶς ταύτης πράξεως, ἀπεφασίσθη τέλος νὰ γίῃ εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

Ἐξεδόθη δὲ διαταγὴ εἰς τὴν ὀργανιστικὴν ἐπιτροπὴν, αὕτη μὲν μετα τῶν ταγματάρχων, τῶν λοχαγῶν καὶ σημαιοφόρου ἐκάστου τάγματος νὰ παρευρεθῇ τὸ πρῶτ' τῆς εἰκοστῆς τοῦ παρόντος, περὶ τὸν Πληρεξούσιον, ἕκαστος δὲ τῶν ταγματάρχων νὰ συγχωρήσῃ εἰς μιαν δεκανίαν ἐκ τοῦ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ τάγματος νὰ εἰσελθῇ εἰς τὴν πόλιν ὀπλοφοροῦσα, διὰ νὰ συνοδεύσῃ μετὰ τὸν ὄρκον τὴν σημαίαν τοῦ ἰδίου τάγματος.

Ὁ Πληρεξούσιος συνωδευμένος ἀπὸ τὸν Ἀρχηγὸν Κύριον Πίζαν, τοῦ, ἀνωτέρους ἀξιωματικούς καὶ τοὺς διαληφθέντας, ἀπὸ τῆς, διερχόμενος τὰς κατὰ παράταξιν περὶ τὴν ὁδὸν ἰσταμένας δεκανίας, εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, ὅπου ἐδέχθη μετὰ τὸν ἁγιασμόν τὸν ὄρκον τῶν ταγματάρχων καὶ παρέδωκεν ἐν ἑκάστῳ τὴν σημαίαν, προσφωνῶν: "Ταγματάρχα, παραδίδω ἐκ μέρους τοῦ Κυβερνήτου εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην σου τὴν σταυροφόρον ταύτην σημαίαν. Διὰ νὰ χύσῃς καὶ τὴν αἰσχάτην τοῦ αἵματός σου ῥανίδα διὰ νὰ τὴν διατηρήσῃς ἐνδοξον. Ἀγαλλιότως φωναι διεδέχθησαν διὰ μιᾶς τοὺς λόγους τούτους, καὶ ἀντήχησεν εἰς ὅλην τὴν ἐκκλησίαν τὸ, Ζήτω ὁ Κυβερνήτης κτλ.!

Οἱ κώδωνες τῆς ἐκκλησίας, ὁ τουφεκισμὸς καὶ ὁ κανονοβολισμὸς ἐσήμανον τὸ τέλος τῆς τελετῆς τοῦ ὄρκου καὶ ὁ μὲν Πληρεξούσιος μετὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ Κυρίου Πίζα καὶ τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν ἐπέστρεψεν εἰς τὰ ἴδια, ἡ δὲ ὀργανιστικὴ ἐπιτροπὴ μετὰ τῶν ταγματάρχων, τῶν λοιπῶν καὶ τῶν σημαιῶν ἀπελθοῦσα ἐξω τῆς πόλεως, ὅπου ὀπλοφοροῦντα τὰ τάγματα ἀνέμενον εἰς τὴν δεξιάν των, ἐδέχθη καὶ παρ' ἐκείνων τὸν ὄρκον μετὰ ὅλην τὴν ἀήκουσαν παράταξιν καὶ τὰς ἀπαιτούμενας εὐφημίας πρὸς τὸν Κυβερνήτην.

Ὡς χίλιοι πεντακόσιοι παραιτηθέντες στρατιῶται ἐπέστρεψαν εἰς τοὺς οἴκους των διατηρήσαντες καθ' ὁδὸν τὴν πλέον αὐστηρὰν εὐταξίαν, καὶ εὐγνωμονοῦντες μετ' εὐφημίας πρὸς τὸν Κυβερνήτην μας, διότι ἔστειλε τὸν Τεωπτήρητὴν του καὶ ἐθεράπευτε δι' αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐκφράσιν των, ὅλας τὰς πληγὰς.

Ἐκ Σπετσῶν, 4 Ἰαννουαρίου.

Τὴν 29 τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου περὶ τὸ μεσονύκτιον συνέβη μεγάλη τρικυμία ἐν τῷ λιμένι τῆς νήσου μας ὑποσφοδρῶν λιθωνότου ἀνέμου. Ἐκόπισαν τινῶν πλοίων τὰ πρυμνία, τὰ ὅποια εἰσώθοντο κατὰ τῶν ἄλλων τῶν ἐν τῷ λιμένι εὐρισκόμενων ἐβλάβησαν, καὶ ἐπροξένησαν καὶ εἰς ἐκεῖνα σημαντικὰς βλάβας. Δώδεκα πλοία ἔπαθον κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦσαν ζημίας. Τῶν ἐπὶ τὰ ἐκόπσαν αἱ γούμεναι, ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν, τῶν μὲν ἐψιλώθησαν τὰ κατάρτια, τῶν δὲ ἐβλάβη τὸ σκάφος, καὶ ἐνός, τοῦ Καπετὰν Γκικα Τσοῦπα, συνετρίβησαν καὶ τὰ δύο κατάρτια. Μικρότεροι ζημίαι ἐγένον καὶ εἰς διάφορα ἄλλα πλοία ἀραγμένα ἐπὶ τῆς θαλάσσης.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐξ Ἀλεξανδρείας, 25 Νοεμβρίου 1899.

Τὸ ἐμπόριον τῆς Ἀλεξανδρείας εὐρίσκεται εἰς κακὴν στάσιν ὕστερὰ κακί-

στης οἰκονομίας. Κάθε πραγματεία ὑπόκειται εἰς ὑπερβολικὰς τιμὰς πρὸς αἰσχροκέρδειαν τῶν δασμοτελωνῶν, ὡς καὶ αὐτὰ τὰ πρὸς μεταχείρισιν ρούχα κατετέθησαν εἰς τὰ ὑποκείμενα εἰς δασμὸν εἶδη, καὶ ἐγκαλέσεις παρομοίων καταχρήσεων πάποτε δὲν ἐπαυσαν ἐνώπιον τῶν κριτηρίων.

Τὸ τῆς Ἀλεξανδρείας τελώνιον ἐπώληθη τὴν 25 τοῦ ἀπελθόντος Ὀκτωβρίου εἰς τινὰ ἔμπορον Κόπτην, ὅστις συνεισέφερε περισσότερον, ἢτοι 9 μιλλιούνια Γρόσια· παρεδόθη δὲ εἰς αὐτὸν παρὰ τοῦ πρώην δασμοτελωνίου Κυρίου Τσοῖτσα, καὶ δὲν εἶναι πολὺς καιρὸς, ἐξ οὗ ὁ ἴδιος παρεπονέθη πρὸς τὸν Πασᾶν, ὅτι τὰ εἰσοδήματα τοῦ τελωνίου δὲν ὑπερέβαινον τὴν ἐνιαύσιον πληρωμὴν του, καὶ ἐπομένως παρεκάλεε αὐτὸν νὰ τὴν μετριάσῃ. Ἐκ τούτου δὲ γίνεται φανερόν ὅτι μόνον ὅτι, πρὸς ἀπολαυτὴν τοῦ ἐτησίου δασμάτος τοῦ τελωνίου μετὰ τινος κέρδους, οἱ δασμοτελωνῶν συντρέχουν εἰς τὰς ἀρπαγὰς, ἀποψηλαφίζοντες τὸν καθέκαστον, ἀλλ' ὅτι καὶ αὐταὶ αἱ ἀρπαγαὶ πωλοῦνται ὡς εἰς δημοπρασίαν παρὰ τοῦ Πασᾶ· ἀμοιβαίως δὲ τὸ ἐμπόριον διὰ τοιούτων ἀταξιών κλονεῖται, καὶ εἶναι φόβος μήπως ἀφανισθῇ. Ὀλιγοσταὶ πραγματεῖαι ἐξέρχονται ἐκ τῆς Αἰγύπτου, συνιστάμεναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς φρούτας, ῥύζια καὶ ἄλλα τινὰ προϊόντα. Ὁ μόνος δὲ τόπος, μετὰ τὸν ὅποιον ἡ Ἀλεξανδρεία ἔχει περισσοτέρας σχέσεις, εἶναι ἡ Σμύρνη, ἀλλὰ καὶ πολλὰ πλοῖα ἀναχωροῦν ἐντεῦθεν διὰ Σμύρνην καὶ ἄλλα μέρη χωρὶς φορτίον, ἀφ' οὗ διέμεναν εἰς τὸν λιμένα πέντε καὶ ἑπτὰ μῆνας, ἐπειδὴ ὁ σῖτος καὶ τὰ κουκκία εἶναι ἐμποδισμένον νὰ ἐξέρχονται τώρα. Κατὰ δυστυχίαν δὲ αἱ ἐφεταίμει πλημμύραι τοῦ Νείλου ἐστέρησαν τὸ μὲν ταμεῖον τοῦ Πασᾶ ὑπέκριναν τῶν 6 μιλλιονίων ταλάρων, τὴν δὲ Αἴγυπτον ὅλων τῶν προϊόντων τῆς. Ὅλοι οἱ κάμποι τῶν βαμβακίων, σίτων, λιναρίων καὶ ἄλλων ἀπὸ τὰ τιμιώτερα γεννήματα τῆς Αἰγύπτου κατηφανίσθησαν· ἐπόμενα τοσαύτης ὑπερόγκου ζημίας εἶναι ἡ ἔνδεια καὶ ἡ δυστυχία εἰς τὸν λαόν, διὰ τὴν ὁποίαν τὸ τακτικὸν τοῦ Πασᾶ θέλει αὐξήσει· εὐχόμεθα δὲ νὰ μὴ εἶναι καὶ πανώλης. Ὅσον διὰ τὰ μονοπώλια, εὐρίσκονται ἐπὶ τὸ χεῖριστον· πολλοὶ ἐκμισθοῦσιν ὅλα τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα, ἀποβάλλοντες δὲ καὶ μετατοπίζονται παρὰ τοῦ Πασᾶ εἰς τοὺς συνεισφέροντας περισσότερον· ἐπὶ τέλους δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι οἱ κόποι ὅλων ἐκχύνονται εἰς τὸν θησαυρὸν τοῦ Μεχμεταλῆ.

Ὁ Κύριος Σχιαμπολέων ὁ νέος (Champolion le Jeune), περίφημος ἀρχαιολόγος Γάλλος, εὗρεν ἀνάγλυπτόν τι εἰς τὴν Λιβύαν, τοῦ ὁποίου ἡ ἀρχαιότης θέλει προξενήσει πολλῶν λόγων ἀφορμὰς. Ἀποδεικνύει οὗτος διὰ πιθανωτάτων ἀποδείξεων ὅτι ἐχαράχθη 400 ἔτη πρὶν τοῦ παγκοσμίου κατακλυσμοῦ.

Κατ' ἐπιταγὴν τοῦ ἱμπερατοῦ ἐγένετο μία πανήγυρις, ἥτις διήρκεσεν 7 ἡμέρας· τεύοντα (εἰς τὸ φανερόν) πρὸς διασκεδάσιν δύο παίδων τοῦ πατρὸς του καὶ ἐνός ἰδικοῦ του, τὰ ὅποια περιετμήθησαν τὴν ἐξοδὴν, ἥτις ἦν ἡ 21 τοῦ τρέχοντος. Φωτοχρόσια καὶ χαρὰ ἦσαν εἰς τινὰ μέρη τῆς πόλεως, καὶ ὁ ἱμπερατορ εὐαρεστήθη διὰ τὴν μετοχὴν, τὴν ὁποίαν ἔλαβον εἰς αὐτὴν οἱ Εὐρωπαῖοι. Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἐδειξε τὴν γενναϊότητά του, ἐλευθερώσας ὅλους τοὺς διὰ χρέος πρὸς τὸ ταμεῖον φυλακωμένους καὶ ἄλλους πολλοὺς κακούργους.

Ἐκ Βιέννης, 5 Δεκεμβρίου Ν.

Γράμματα ἐκ Βουκορεστίου ἀναγγέλλουν ὅτι ἡ ἀθλίᾳ ἐκείνῃ πόλιν, ἥτις τόσα ὑπέφερεν ἐκ τῆς πανώλους καὶ τοῦ πολέμου, ἐδοκίμασεν ἔτι καὶ φθορὰν ἀπὸ σεισμὸν κατὰ τὴν 25 καὶ 26 Νοεμβρίου συμβάντα. Πολλοὶ οἴκοι ἀνετράπησαν, οἱ μὲν ὁλόκληροι, οἱ δὲ ἐν μέρει 30 ἄνθρωποι, ἐν οἷς

διάφοροι αξιωματικοὶ Ῥώσοι, εἶχον ἤδη γνωρισθῆναι διεφθαρμένοι ἢ χωμένοι εἰς τὰ κρημνίσματα. Ἡ πανύλης ἐξακολουθεῖ ἀκόμη εἰς ὅλην τὴν Βλαχίαν.

(Γαλλ. Ταχυδρόμος.)

ΛΙΜΗΝ ΥΔΡΑΣ.

Κατάπλοι καθ' ὅλον τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1829.

Ἐκ γολέττα ἐκ Σύρας, 2 ἐκ Μάλτας, 5 ἐξ Αἰγίνης, μία ἐκ Γενεύας καὶ Μεσσήνης, 3 ἐκ Ναυπλίου καὶ μία ἐκ Πορτοχελίου.

Μία σκούνα ἐκ Ναυπλίου καὶ 4 ἐκ Σοφικῶν.

Δύο κότερα ἐκ Σύρας, 2 ἐκ Μεγαροπόλεως καὶ ἓν ἐκ Σιδερίου.

Μία βομβάρδα καὶ μία βρατοέρα ἐκ Πόρου.

Ἐν βρίκιον ἐκ Τεργέστης.

289, τρεχαντήρια ἐκ διαφόρων μερῶν. Εἶδη εἰσαχθέντα:— Σίτος, πρόβατα, αἰγές, βόες, δέρματα, καφές, τυρὶ, καπνός, μέλι, οἶνος, ρακί, ἀραβόσιτος, ἀλευρος, βαμβάκι, λάδι, ὀψάρια ταριχευμένα, πανικά, ὀσπρία, σταφίδες, σπόγγος, βούτυρον, κίτρα, ῥητίνη, ἄλας, λειμόνια, βαλανίδι, σαποῦνι, ροῦμ, διάφορα χειροτεχνήματα, καὶ τρόφιμα.

Ἀπόπλοι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν.

Ἐκκοσι εἴς γολέττα, ἓν βρίκιον, 3 σακκολεῦα, 4 κότερα, ἓν μύστικον, 7 μαρτίγι καὶ 383 τρεχαντήρια εἰς διάφορα μέρη.

Εἶδη ἐξαχθέντα:— Χαλκός, χηλκάνθη, νῆμα, καὶ μέγα μέρος τῶν ἀνωτέρων εἰσαχθέντων εἰδῶν.

ΛΙΜΗΝ ΤΗΝΟΥ.

Κατάπλοι ἀπὸ τῆς 1 μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου 1829.

Ἐκ Σύρας 18 ἑλληνικὰ πλοία με σῖτον καὶ 950.

Ἐκ διαφόρων ἄλλων μερῶν ἐν Ῥωσικὸν καὶ 7 ἑλληνικὰ πλοία με τὰ ἐξῆς εἶδη:— Λάδι, πορτογάλλια, λεπτοκάρυα, φοίνικας, πινάκια, δέρματα, βαλανίδι, σίδηρον, σχοινία, ἄλας.

Ἀπόπλοι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν.

Εἰς Σύραν γολέττα ἑλληνικὴ με σπασάμι, ρύζι κτλ.

— Βρίκιον ἑλληνικὸν με σπόγγους καὶ πλάκας.

— 33 πλοία ἑλληνικὰ με τὰ ἐξῆς εἶδη:— Ὀψάρια παστά, ρακί, πινάκια, σίδηρον, δέρματα, πορτογάλλια, λεπτοκάρυα.

Εἰς διάφορα ἄλλα μέρη 10 ἑλληνικὰ πλοία, ἐξ ὧν ἓν με φοίνικας, ἓν με οἶνον καὶ ρακί καὶ ἓν με ὑποζύγια.

ΛΙΜΗΝ ΣΑΝΤΟΡΗΝΗΣ.

Κατάπλοι ἀπὸ τῆς 15 μέχρι τῆς 22 Δεκεμβρίου 1829.

Ἐκ Καλλιουπόλεως βριγαντίνον Ῥωσικόν, ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, με δόγας καὶ βεργία.

Ἐκ Σύρας ἐξ ἑλληνικὰ πλοία με τὰ ἐξῆς εἶδη:— Ὀσπρία, ὀψάρια ταριχευμένα, καπνόν, τυρὶ, κριθάρι, ὀρύζι.

Ἐκ διαφόρων νήσων 16 ἑλληνικὰ πλοία με ξύλα καύσιμα, βόας, αἰγας, πρόβατα, χαλκόν, σίκα, βαμβάκι, ελαίος, ἄλας, ἀλευρον καὶ σῖτον.

Ἀπόπλοι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν.

Εἰς διαφόρους νήσους 2 πλοία με οἶνον, ὀσπρία καὶ παστά ὀψάρια, καὶ 12 εὐκαιρα.

ΛΙΜΗΝ ΜΥΚΟΝΟΥ.

Κατάπλοι ἀπὸ τῆς 15 μέχρι τῆς 28 Δεκεμβρίου 1829.

Ἐκ Πάτμου γολέττα ἑλληνικὴ, Εὐτυχής, με βόας κτλ.

Ἐκ Φαέρων βριγαντίνον Ἴονιον, Ὀδυσσεύς, με διάφορα εἶδη.

Ἐκ Κύπρου βριγαντίνον με σημαίαν τῆς Ἱερουσαλήμ, με φορτίον οἶνον καὶ βαμβάκι.

Ἐκ Σύρας 5 ἑλληνικὰ πλοία με σῖτον καὶ 300, καπνόν, σαποῦνι, ὀσπρία καὶ σταφίδας, καὶ 17 κενά.

Ἐκ διαφόρων ἄλλων μερῶν 10 πλοία με τυρὶ, ἀνθρακας, σταφίδας, κεράμους καὶ ἄλλα εἶδη, καὶ 3 εὐκαιρα.

Ἀπόπλοι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν.

Εἰς Μονεμβασίαν γολέττα ἑλληνικὴ, Εὐτυχής, με βόας κτλ.

Εἰς Σύραν βρίκιον Ἴονιον, Ὀδυσσεύς, με διάφορα εἶδη.

— Πέντε πλοία με ἀνθρακας καὶ διάφορα εἶδη, καὶ 10 εὐκαιρα.

Εἰς διάφορα ἄλλα μέρη 4 πλοία με ἀλευρον, σῖτον καὶ ἄλλα εἶδη, καὶ 13 εὐκαιρα.

ΛΙΜΗΝ ΠΟΡΟΥ.

Κατάπλοι ἐμπορικῶν πλοίων ἀπὸ τῆς 15 Δεκεμβρίου μέχρι τῆς 4 Ἰαννουαρίου.

Ἐκ Σύρας γολέττα ἑλληνικὴ με διάφορα εἶδη ἐμπορίου.

— Ἀκαμάνα ἑλληνικὴ με σῖτον.

Ἐξ Ἡλιοδρομίων γολέττα ἑλληνικὴ με χείρους.

Ἐκ Μάλτας βρίκιον Ἀγγλικὸν με οἶνον διὰ τὸν Ῥωσικὸν στόλον.

Ἐκ Σάμου σακκολεῦα ἑλληνικὴ με οἶνον καὶ ρακί.

Ἐκ Κίως γολέττα ἑλληνικὴ με οἶνον.

Ἐκ Σύρας γολέττα ἑλληνικὴ με σῖτον καὶ σταφίδας.

Ἐκ Νεοκάστρου βρίκιον Ἀγγλικὸν με διάφορα εἶδη.

Ἐκ διαφόρων μερῶν 157 πλοία, τὰ πλείοτα κενά. Εἶδη εἰσαχθέντα:— Σίτος, ὀψάρια παστά, μέλι, σαποῦνι, τυρὶ, ροῦμ, σταφίδες, δέρματα, πορτογάλλια, ἀνθρακας, χειροτεχνήματα, ὀσπρία, ξύλα καύσιμα, ἄλας, τυρὶ, καπνός, βαμβάκι, βούτυρον, ῥητίνη, κατράμι, σκουτί, ελαίαι, λάδι, ἀραβόσιτος, οἶνος, ρακί.

Ἀπόπλοι ἀπὸ τῆς 15 Δεκεμβρίου μέχρι τῆς 6 Ἰαννουαρίου.

Εἰς Μάλταν βρίκιον Αὐστριακόν, Ἀγροίλας, με σῖτον καὶ ἄλλα εἶδη.

Εἰς Ἄνδρον βρίκιον Ἴονιον, Ἅγιος Γεώργιος, με λειμόνια.

Εἰς Σπέτσας ὑπόβος ἑλληνικὸς, Ἅγιος Γεώργιος, με ἄλας.

— Μαρτίγιος ἑλληνικὸς, ἡ Καλὴ Τύχη, με διάφορα εἶδη.

— Γολέττα ἑλληνικὴ, ἡ Ἀρτεμις, κενή.

Εἰς Σκόπελον γολέττα ἑλληνικὴ, Ἀθηνά, με λειμόνια.

Εἰς Κωνσταντινούπολιν γολέττα Αὐστριακὴ, Τάξα, με λειμόνια.

Εἰς Σπέτσας μαρτίγιος ἑλληνικὸς, Ἅγιος Νικόλαος, με οἶνον.

— Γολέττα ἑλληνικὴ, Μαντίνεια, με σῖτον καὶ σταφίδας.

Εἰς Ἰδραν γολέττα ἑλληνικὴ, Σκύλλα, με δέρματα καὶ τρόφιμα.

Εἰς Ναύπλιον σακκολεῦα ἑλληνικὴ, Λεωνίδα, με σῖτον.

Εἰς Σκόπελον γολέττα ἑλληνικὴ, Δημήτρα, με λειμόνια.

Εἰς Σύραν γολέττα ἑλληνικὴ, Εὐτυχία, κενή.

— Τρεχαντήριον ἑλληνικόν, Ὁμόνοια, με λειμόνια καὶ κρέμα.

Εἰς Σάμην γολέττα ἑλληνικὴ, Ἀθηνά, με διάφορα εἶδη.

Εἰς Αἴγινα γολέττα ἑλληνικὴ, Ἀρετοῦσα, με οἶνον.

Εἰς διάφορα μέρη 140 πλοία, κενὰ τὰ πολλὰ. Εἶδη ἐξαχθέντα:— Λειμόνια, παξημάδι, καπνός, ὀσπρία, σῖτος, μέλι, τυρὶ, βαρέλια, οἶνος, ρακί, ὀψαριόν.

Αριθ. 9.
Έτους Ε.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 29 ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ 1830.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 342. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν πανοσιώτατον Καθηγούμενον τῆς ἐν Σκύρῳ ἱερᾶς
μονῆς τοῦ Ἀγίου Γεωργίου.

Τὰ σπαλέντα χρήματα διὰ τοῦ Κυρίου Κωνσταντῆ Γού-
σια 2,000 ἀφιερώθησαν εἰς χρῆσιν τοῦ Ὁρφανοτροφείου
κατὰ τὴν ἀγαθὴν σου πρόθεσιν.

Ἀποδεχόμενοι τὴν ἀξιόπαινον ταύτην πρᾶξίν σου, μαρτυ-
ροῦμεν ἐπισήμως πρὸς τὴν πανοσιότητά σου τὴν ὁπίω
ὀφείλομεν τιμὴν εἰς τὸ ἱερὸν ἀξίωμα. Ὅταν διὰ τῶν καλῶν
παρδειγμάτων διδάσκη πρακτικῶς τὴν φιλανθρωπίαν καὶ
ἀγαπῇ πρὸς τὸν πλησίον.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 12 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου
Παιδείσεως Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Αρ. 344. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Διάταγμα.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπιθυμοῦντες νὰ καταστήσωμεν βαθμηδὸν τελειότεραν
τὴν δημόσιον ἀγωγὴν.

Θεωροῦντες ὅτι ἡ ἐπιστημονικὴ μουσικὴ εἶναι μέρος
αὐσιῶδης τῆς ἐλευθέρας ἀγωγῆς, ρυθμίζοντα καὶ ἡθικοποι-
οῦσα τὰς φυσικὰς καὶ ἡθικὰς δυνάμεις τῶν παιδῶν.

Διατάττομεν.

Ὁ Κύριος Ἀθανάσιος Ἀδραμιάδης διορίζεται διδά-
σκαλος μουσικῆς τῶν ἐν τῷ Ὁρφανοτροφείῳ καὶ τῷ
Κεντρικῷ Σχολείῳ μαθητευομένων παιδῶν.

2. Προσδιορίζεται ὁ μηνιαίος αὐτοῦ μισθὸς δίστηλα 25,
ἀρχόμενος ἀπὸ 1 τοῦ παρελθόντος, Νοεμβρίου.

3. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὁρφανοτροφείου καὶ Ἐφορος τοῦ
Κεντρικοῦ Σχολείου θέλει ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν τακτικὴν πα-
ράδοσιν τοῦ μαθήματος τούτου, κατὰ τὴν προσδιορισθη-
σομένην ὥραν.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

Ετησία, Τάλαρα Δίστηλα 6

Ἑξαμηνιαία 3

Τριμηνιαία 1 1/2

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

4. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκ-
παιδεύσεως Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται τὴν ἐνέργειαν τοῦ
παρόντος διατάγματος.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 13 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου
Παιδείσεως Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Αρ. 348. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Κύριον Α. Ραδινόν.

Ἀνέγνωμεν εὐχαρίστως τὴν πρὸς ἡμᾶς ἐπιστολήν σου τῆς
4—16 Νοεμβρίου. Τὰς δὲ ἐγκλεισμένας πρὸς τοὺς Κυρί-
ους Μιαούλην, Βουδούρην καὶ λοιποὺς διεύθυνεν ἀσφαλῶς
πρὸς αὐτοὺς ὁ ἐπὶ τῆς Δημοσίου Παιδείσεως Γραμματεὺς.

Ἐλπίζομεν ὅτι οἱ ῥηθέντες ἀποδεχόμενοι τὰ προβαλλό-
μενα θέλουν συνεισφέρει ὑπὲρ τῶν ἰδίων τέκνων τὴν δικαίαν
καὶ ἀντάξιον ἀντιμισθίαν πρὸς τὸν Κύριον Γαλακτίωνα.

Εὐαρεστούμενοι δὲ καὶ ἡμεῖς διὰ τὴν πρόδον τοῦ ἱερομο-
νάχου τούτου εἰς τὴν ὠρεολογοποιίαν, καὶ διότι μέλλει νὰ
ἐκπληροῖ τὰ χρέη τοῦ ἐφημερίου εἰς τὸν νεοσύστατον εὐ-
κτήριον οἶκον, ἐπιτρέπομεν πρὸς τὸν Κύριον Hentsch δυνάμει
τῆς ἐσωκλείστου νὰ χορηγήσῃ εἰς αὐτὸν καὶ τὴν ἀκόλου-
θον ἑξαμηνίαν τὰ αὐτὰ βοηθήματα.

Σοὶ ὁμολογοῦμεν χάριν διὰ τὰς ὁποίας μᾶς κοινοποιεῖς
πληροφορίας περὶ τῆς διαγωγῆς καὶ τῶν προσόδων τῶν ἐν Γε-
νεῇ παιδευομένων Ἑλληνοπαίδων, καὶ σὲ ἐπιφορτίζομεν νὰ
παράτλης τὸ αὐτὸ ἀκολουθῶς πρὸς παρηγορίαν τῶν ἰδίων γο-
νέων, καὶ διὰ νὰ ἐνθαρρύνωνται ἔτι μάλλον αἱ προσδικταὶ
τῆς πατρίδος.

Ἔσο πεπεισμένος περὶ τῆς πρὸς σὲ ἐξαιρέτου ὑπολή-
ψεώς μας.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 14—26 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου
Παιδείσεως Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ.

Σήμερα κατευθύνθησαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, διὰ τοῦ ἐν Τεργέστη Κυρίου Ἰακώβου Ῥώτα, διάφορα παιδικὰ βιβλία ἐκδοθέντα παρὰ τοῦ μακαρίτου Δημητρίου Δαρβάρειος καὶ ἀφιερωθέντα παρὰ τοῦ ἰδίου εἰς χρῆσιν τῶν παιδαγωγικῶν τῆς Ἑλλάδος σχολείων.

Ὁ ἀξιότιμος ἀδελφὸς τοῦ μακαρίτου Π. Δάρβαρις ἐπύρσθεσεν ἐξ ἰδίων δωρεὰν καὶ ὅσα ἐκ τῶν πονημάτων ἐκείνου νεωστὶ ἐξέδωκε, συμποσούμενα τὰ πρῶτα καὶ τὰ δεύτερα εἰς 524 σῶματα.

Ὁφείλει διὰ ταῦτα τὸ ἔθνος τιμὴν εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἀποθανόντος, πολλὰ πονήσαντος διὰ τὴν ὠφέλειαν τῶν ὁμογενῶν, καὶ εὐγνωμοσύνην εἰς τὸν ἀδελφὸν ἐκείνου τὸν φιλόκαλον Π. Δάρβαριν.

Συγγράμματα, ἔφθασαν καὶ τὰ σταλθέντα δωρεὰν παρὰ τοῦ ἐν Ὀλλάνδᾳ φιλομούσου ἐμποροῦ Κυρίου Στεφάνου Παλαιολόγου, ἐκ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Κυρίου Κοραῆ, τὰ ἀκόλουθα:

Γεωγραφία Στράβωνος	- σῶμ.	3	τόμοι	12.
Πολιτικῶν Ἀριστοτέλους				3.
Ἠθικῶν				3.
Ἐγχειρίδιον Ἐπικτήτου				5.
Διατριβῶν				1.
Στρατηγικῶν Ὀνησάνδρου				5.
				29.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 13 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου
Παιδείσεως Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 29 Ἰαννουαρίου.

Μετὰ μιᾶς ἡμέρας ἐν Πόρῳ διατριβὴν ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης ἀνεχώρησεν εἰς Ναύπλιον, περάσας ἐξ Ὑδρας καὶ Σπετσῶν.

Εἰς ἐκτεταμένον ἄρθρον τῆς Ἀγγλικῆς ἐφημερίδος Foreign Quarterly Review τοῦ Νοεμβρίου μηνός, ἐν τῇ 313, 314 καὶ 315 σελίδι, περὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως καὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Διπλωματίας ἐπιγεγραμμένον, παρατηροῦμεν τὰς ἐξῆς περικοπὰς περὶ τοῦ ἀνδρός, εἰς τὸν ὁποῖον ἐνεπιστεύθη τὸ ἔθνος τὴν σωτηρίαν του, καὶ ὁ ὁποῖος ἐδείχθη τοσοῦτον ἄξιος τῆς ἐμπιστοσύνης ταύτης.

Μεταφράζομεν δὲ αὐτὰς παραλείποντες καὶ ὑποστελλόμενοι φράσεις τινὰς, ἐπειδὴ ἡ ἡμετέρα θέσις μᾶλλον ἀναγ-

κάζει νὰ ἡμεῖς προσεκτικώτεροι εἰς πράγματα, τὰ ὅποια ὁ τοῦ ἄρθρου συγγραφεὺς ἐνόμισεν ὅτι δύναται νὰ παραβλέψῃ ὡς πρὸς τὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεώς του.

“Εἰς τὸν ἐντιμὸν βαθμὸν, τὸν ὁποῖον κατέχει ὁ Κυβερνήτης, ὑψώθη ἀπὸ τὴν ἐφεσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ πολὺ πρότερον ἢ διακηρυχθῇ ἡ Εὐρωπαϊκὴ μεσολάβησις.

“Ἐλθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν 8 Ἰαννουαρίου 1828, δὲν ἔλαβε τὰς ἡνίας τῆς Κυβερνήσεως εἰμὴ μὲ τὴν ὁμίψυχον συναίνεσιν τῶν Συμμάχων Αὐλῶν. Ἀνωφελὲς ἦτο, μετὰ τὰ εἰρημένα, νὰ εἴπωμεν τὴν ἐπὶ ξηρῶ ἀκμῆς στάσιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὔρε τὸν τόπον του. Ἑλλήν τὸ γένος ὁ Κόμης Καποδίστριας, γίνεται ἐμπαθὴς διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς πατρίδος, ὑπὲρ τῆς ὁποίας ἐθυσίασε περιουσίαν καὶ προσωπικὰ συμφέροντα, ὡς οὐδεὶς ἄλλος. Ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφίξεώς του δὲν ἔπαυσε μεταχειριζόμενος τὰ πλέον ἀξιοσημάντα διοικητικὰ προτερήματα, καὶ ἀποδεικνύων σύνεσιν καὶ πολιτικὴν δεξιότητα, τὰς ὁποίας εἶναι σπάνιον νὰ ἔχη τις εἰς ἡλικίᾳ 70ν βαθμὸν. Ὅταν αὐτὸς ἦλθεν, ὁ τόπος διεσπαράττετο ἀπὸ τὰς φατρίας. Ἀλλὰ μόλις ἐφάνη, καὶ παραχρῆμα ἔγεινε μεταβολή, τὰ πάντα ἠνώθησαν περὶ αὐτόν. Οἱ ἀπειθεῖς ἀρχηγοὶ ἐλησμόνησαν τὰς ἐχθροπραθείας τῶν, καὶ ὁ λαὸς ὑπετάχθη μὲ πραύτητα, μάλιστα δὲ μὲ χαράν. Ὁ Κυβερνήτης διὰ προτερήματος ὅλως διόλου ἰδικοῦ του κατεπράυνε τὴν μανίαν τῶν φατριῶν, καὶ ὡς διὰ μαγείας ἀφώπλισε τὸν λαὸν ἐκείνον τὸν διὰ μακροῦ χρόνου αὐθαγέτως κινούμενον. Αἱ ἐξαίρετοι διατάξεις, τὰς ὁποίας εἰσήξεν εἰς τὸ ναυτικόν, θαυμασίως συνέβαλον εἰς ἐξάλειψιν τῆς πειρατείας. Εὐθὺς συνέστησε κατὰ τὴν Πελοπόννησον τακτικὴν ἀστυνομίαν, καὶ πολλάκις τὰ δραστηρικὰ αὐτοῦ μέτρα ἔστησαν τὰς ὀλεθρίας προόδους τῆς πανώλεως. Εἴπε, καὶ παντοῦ ἀνηγέρθησαν νοσοκομεῖα, καταφύγια τῶν ὀρφανῶν, καὶ σχολεῖα, ὅπου ἀνετράφη μία γενεὰ, τῆς πατρίδος ἡ ἐλπίς. Ποῖος ἤθελεν ἐκπλαγῇ διὰ τὸν ἐνθουσιασμόν, τὸν ὁποῖον διεγείρει μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων ὁ μέγας οὗτος ἀνθρωπότης τῆς πατρίδος των;

Ὁ Κυβερνήτης ὅχι μόνον εἶχε καλεσθῇ νὰ περιστείλῃ ἄνευ στρατεύματος καὶ ἄνευ χρηματικῶν πόρων τοὺς ἀρχηγούς καὶ τὰς φατρίας, ἀλλ’ ἐπρεπεν ἀκόμη νὰ κοπιάσῃ εἰς τὸ νὰ διατηρηθῇ ἐν ὁμονοίᾳ πρὸς πάσας τὰς Δυνάμεις, διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ἐξουσίαν του μὲ τὴν ὑπεράσπισίν των καὶ διὰ νὰ κατορθώσῃ τοῦτο, ἐχρειάζετο νὰ μὴ προσκρούσῃ εἰς κανὲν τῶν συμφερόντων καὶ τῶν ἀντικειμένων σκοπῶν, πρὸς τοὺς ὁποίους ἀπέβλεπεν ἕκαστον τῶν μελῶν τῆς μεγάλης ταύτης Συμμαχίας. Ἐχων ἀνάγκην ἀπ’ ὅλον τὸν κόσμον, δὲν ἠδύνατο νὰ ζηλήσῃ κανενὸς τὴν φιλίαν. Ποτὲ δὲν ὑπῆρξε στάσις πλέον συμπεπλεγμένη. Εἶναι ἀδύνατον νὰ πιστεύσῃ τις ὅτι ὁ Κόμης ἦτον ἐπίσης προσηλωμένος εἰς ὅλας τὰς Συμμάχους Αὐλὰς· ἀλλ’ ἐφάρθη ἐν ταύτῃ μὲ τόσῃν σταθερότητα καὶ τόσῃν φρόνησιν, ὥστε διαρρήθην ἀπέδειξεν ὅτι αἱ προσωπικαὶ τιμαὶ ἦσαν κατ’ αὐτὸν ὑποδεέστεραι, καὶ τὰς ἐθυσίαζε πάντοτε εἰς τὸ ἀγαθὸν τῆς πολιτείας.

Προτιθέμενος πάντοτε τὸ συμφέρον τῶν Ἑλλήνων, ἀπηρνήθη μετὰ σταθερότητος τὸ νὰ μετακαλέσῃ τὰ στρατεύματά του εἰς τὴν Πελοπόννησον, καὶ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰς ἐν τῇ πατρίδι αὐτῶν γῇ κατακτήσεις των. Ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Ἑλληνικῆς ἡπείρου ὑπῆρξε τὸ δίκαιον ἐπαλθὸν τοῦ πωτριωτισμοῦ του.

Πεποιθώς δ' ἐκ τῆς προόδου τῶν Ῥωσικῶν στρατευμάτων ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ εἶναι μακρὰν ἢ ἐποχὴ τοῦ ὀριστικοῦ τῆς Ἑλλάδος συμβιβασμοῦ, ἐζήτησεν ὅλα τὰ μέσα τοῦ νὰ τελειοποιήσῃ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον εἶχε κάμει ὅλην τῆς ψυχῆς του τὴν ἐνέργειαν, ὅλην τοῦ πνεύματός του τὴν δραστηριότητα μετεχειρίσθη εἰς τὸ νὰ ὑποτάξῃ τὰς φαντασίας, νὰ φέρῃ τὴν ἑνωσιν, νὰ συστήσῃ τὴν εὐταξίαν, νὰ ἐνισχύσῃ τὴν ἀνάτροφον, νὰ πλάσῃ στράτευμα ἐθνικόν, καὶ νὰ ὀργανίσῃ τέλος πάντων μίαν Κυβερνήσιν. Ἡ ἐκδασίς τῶν ἀφειδῶν αὐτοῦ ἀγῶνων ἐφείλκυσε εἰς αὐτὸν ἐπαξίως τὴν ὑπόληψιν καὶ τὸν θαυμασμόν τῆς πατρίδος του καὶ τῶν Συμμάχων Αὐλῶν. Ὅθεν καὶ εἶδομεν ὅτι ἡ τελευταία Ἑθνικὴ ἐν Ἀργεὶ Συνέλευσις ἀπεδέχθη τὴν διαγωγὴν του καὶ τὸν ἐπεκύρωσε μετ' εὐφημίας εἰς τὴν Ἀρχὴν, τὴν ὁποίαν μετεχειρίσθη τόσον ἐξαιρετα. Ἐνδέχεται νὰ μὴν ἦτο φωτισμένη ἡ Συνέλευσις αὕτη εἰς τὰ βουλευμάτά της; ἀλλ' ὅμως περιεῖχεν εἰς τὸν χορὸν τῆς ὅλης, ὅσους ἔχει ἡ Ἑλλὰς σημαντικούς ἀνδρας.

Οὐδεὶς τῶν ἡγεμόνων ἤθελεν ἐκπληρώσει τὰ καθήκοντα τοῦ Κυβερνήτου μὲ τὸ ἥμισυ ἐκείνης τῆς γνώσεως τῆς Ἑλλάδος, ἐκείνων τῶν διοικητικῶν ἀρετῶν, ἐκείνης τῆς ἀποδεικνύμενης ἀφιλοκερδείας, τὰ ὅποια διακρίνουσιν αὐτόν.

Πληθυσμὸς τῶν Παρισίων.

Κατὰ τοὺς νεωστὶ δημοσιευθέντας παρὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ τῶν Παρισίων στατιστικούς πίνακας, τὸ πλῆθος τῆς βασιλευούσης ἐκείνης ἀναβαίνει εἰς 890.431 ψυχάς. Ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν κατ' ἔτος γενήσεων εἶναι 29.970, ἐξ ὧν 10.000 νόθοι.

Πράξεις Δικαστικαί.

Ἀρ. 32.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΣΥΡΑΣ

Εἰδοποιεῖ τὸν Κύριον Γεώργιον Δαμασκητὸν ὅτι σήμερον ἐπαρρήσιασεν εἰς τοῦτο τὸ Δικαστήριον ὁ Κύριος Γεώργιος Κούρτελης διοικητὴς τοῦ Ἰονικοῦ Βριγαντίου, ὁ Ἅγιος Νικόλαος, μίαν του ἀναφορὰν συνωδευμένην μὲ δύο ἔγγραφα, δι' ἧς ἐκθέτει ὅτι, κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' Ἀρ. 325 καὶ ἀπὸ 30 Δεκεμβρίου 1829 ἐκδοθείσης πράξεως τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου τῶν Νοτείων Κυκλάδων ὡς ἐμπορικοῦ, ὁ Κύριος Δαμασκητὸς ὤφειλε νὰ παρενρεθῇ εἰς ταύτην πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν διαταχθέντων παρὰ τοῦ Δικαστηρίου ἐκεῖνου, καὶ ὅτι ὁ Κύριος Γεώργιος Δαμασκητὸς φθάσας ἐδῶ ἀνεχώρησε κρυφίως, καὶ ἀκολούθως ἐξαίτεται νὰ ἐκτεθῶσιν ἐπὶ δημοπρασίας αἱ ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ πλοίου τουπραγματεῖαι τοῦ Κυρίου Δαμασκητοῦ πρὸς ἀποζημιώσιν ναύλων του καὶ θαλασσοδανείων.

Προσκαλεῖται λοιπὸν ὁ Κύριος Γεώργιος Δαμασκητὸς νὰ ἀπολογηθῇ ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν μετρούμενων ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς καταχώσεως τῆς παρούσης προσκλήσεως εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα τῆς Ἑλλάδος, ἄλλως, τὸ Δικαστήριον θέλει ἐνεργήσῃ τὰ χρεώδη πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν δικαίων τοῦ ἀναφερομένου Κυρίου Γεωργίου Κούρτελη.

Ἀντίγραφον τῆς παρούσης εἰς ἑλλείψιν τοῦ Κυρίου Δαμασκητοῦ νὰ ἀφεθῇ εἰς τὴν οἰκίαν του, καὶ ἕτερον διὰ τῆς ἐνταῦθα Ἀστυνομίας νὰ κοινοποιηθῇ τῷ Γ. Κούρτελῃ πρὸς ὁδηγίαν του.

Ἐν Σύρα, τῇ 23 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΙΑΚΩΒΟΣ ΠΑΞΗΜΑΛΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Ἰωσήφ Ησαΐας.

Ἀρ. 26.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἀρ. 580 τοῦ Γεν. Ἐλέγχου.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ.

Θεωρήσαν τὸ ὑπ' Ἀρ. 566 ἔγγραφον τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, διὰ τοῦ ὁποῖου διευθύνων ἀντίγραφον τῆς ὑπ' Ἀρ. 4,278 ἀναφορᾶς τοῦ κατὰ τὴν Ἀργολίδα Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου, ἑμοῦ καὶ τῆς παρὰ διαφόρων δανειστῶν τοῦ χρεωκοπήσαντος Ἀθανασίου Χηνοπούλου παρυσιασθείσης ἀναφορᾶς πρὸς τὸν αὐτὸν Ἐκτάκτον Ἐπιτρόπον, προσκαλεῖ τὸ Δικαστήριον τοῦτο νὰ πράξῃ ὅ,τι ἐκ τῶν καθήκοντων του.

Λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τὰς 18 Μαΐου τοῦ 1829 ἔτους ἀναφθεῖν τοῦ Ἀθανασίου Ἰωάννου Χηνοπούλου πρὸς τὴν ἐπαρχιακὴν δημογεροντίαν Ναυπλίου, δι' ἧς διακηρύττει ἑαυτὸν χρεωκόπον, ἀπὸ τῆς 11 τοῦ αὐτοῦ Μαΐου, καθ' ἣν ἐπεβλήθη μετέγγνον ἐπὶ τῶν εἰς χεῖρας τοῦ Κ. Π. Κοτίραπραγματειῶν του, κατ' αἴτησιν τοῦ ἐταίρου Κ. Κωνσταντίνου Πετροπούλου.

Θεωρήσαν τὸν παρὰ τοῦ διαληφθέντος Χηνοπούλου πραχθέντα ἰσολογισμόν τῆς ἐνεργητικῆς καὶ παθητικῆς του καταστάσεως, καθὼς καὶ πάντα τὰ περιστρεφόμενα εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἔγγραφα.

Διορίζει.

Α. Ἡ πτώχευσις τοῦ Ἀθανασίου Χηνοπούλου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δεκάτης ὀγδόης Μαΐου τοῦ 1829 ἔτους.

Β. Διορίζεται ὁ εἰρηνοδίκης Ναυπλίου νὰ σφραγίσῃ τὰς ἀποθήκας, γραφεῖα, κιβώτια, χαρτοφυλάκια, βιβλία, κατάστιχα, πραγματείας, καὶ πᾶν ἄλλο ἰδιόκτητον τοῦ πτωχεύσαντος Χηνοπούλου κινήτων πρᾶγμα.

Γ. Ὁ Χηνοπούλος θέλει κρατεῖσθαι ὑπὸ Ἀστυνομικὴν φύλαξιν.

Δ. Ὁ Συνδικαστὴς Κ. Δημάκης Ἱερομνήμων διορίζεται ἐπιτροποκριτὴς ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως ταύτης.

Ε. Ὁ Κ. Παναγιώτης Γκιουζελέτος ἐπίτροπος τῶν δανειστῶν τοῦ Χηνοπούλου Κυρίων Ἰωσήφ Ἀγγελάκη καὶ Ἰ. Θεοδώρου διορίζεται πράκτωρ ἐπὶ τῆς αὐτῆς πτωχεύσεως.

ΣΤ. Οἱ δανεισταὶ τοῦ Κ. Χηνοπούλου προσκαλοῦνται νὰ παρουσιάσωσιν, ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν μετὰ τὴν εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα καταχώρισιν τῆς παρούσης πράξεως, ἢ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Δικαστηρίου, ἢ ὅπου διαταχθῶσι, τὰ ἀποδεικτικά τῶν δανείων των.

Ζ. Ὁ πράκτωρ θέλει ὁρκισθῇ κατὰ τὸ 461 ἄρθρον τοῦ Ε. Γ. Κώδικος.

Ἡ παρούσα πράξις θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος ἀντίγραφα δὲ αὐτῆς θέλουν κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου καὶ εἰς ἐκείνην τῆς πρωτευούσης ἐκκλησίας τῆς πόλεως ταύτης, εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς πόλεως ταύτης καὶ τοῦ Ναυπλίου, εἰς τὴν θύραν τῆς εἰρηνοδικίας Ναυπλίου καὶ εἰς τὸ κατάλυμα τοῦ πτωχεύσαντος Χηνοπούλου.

Ἐν Ἀργεὶ, τὴν 18 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ προσωρινὸς Πρόεδρος Θ. ΣΟΥΝΤΑΣ.

Οἱ Συνδικασταὶ

ΣΤΑΜΑΤΕΛΟΣ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.
Δ. ΙΕΡΟΜΝΗΜΩΝ.

Ὁ Γραμματεὺς Γ. Νικητάκης.

ΜΥΛΟΙ (ΛΙΜΗΝ ΑΡΓΟΥΣ).

Κατάπλοι από τῆς 16 μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1829.
Ἐκ Ναυπλίου καὶ διαφόρων μερῶν τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου 35 πλοίαρια.
Εἰσεκομίσθησαν:— Σίτος, σίδηρος, ἄλας, ὀρύζι, κτλ.

Ἀπόπλοι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν.

Εἰς διάφορα μέρη ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου 35 πλοίαρια.
Ἐξεκομίσθησαν:— Ἄλευρα, τυρίον, λαχανικά.

ΣΚΑΛΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΥΡΓΟΥ (ἐν τῇ Ἡλίδι).

Ἀπὸ τῆς 25 τοῦ Σεπτεμβρίου μέχρι τέλους Νοεμβρίου 1829.

Ἐξαγωγή:— 24 πλοῖα καὶ πλοίαρια, μετὰ τὰ ἐξῆς εἶδη:— Οἶνον, ῥακί, σίτον, κριθάρι, κοκκωνάρια, βούτυρον, ἀραβόσιτον, μέλι, βαμβάκι, ὄσπρια, παστά ὀψάρια, σπασίμι, λαχανικά.

ΛΙΜΗΝ ΠΑΤΡΩΝ.

Κατάπλοι ἐμπορικοὶ ἀπὸ τῆς 23 μέχρι τῆς 28 τοῦ Δεκεμβρίου 1829.

Ἐκ Ναυπάκτου βρατσέρα Ἰόνιος, Παναγία Κεχριῶν, μετὰ κριθάρι.

Ἐκ Χαλκίδος γολέττα Ἑλλ., Ἀθηνᾶ, μετὰ σίτον καὶ ἄλλα.

— Βρατσέρα Ἑλληνική, Παναγία, μετὰ λάδι.

Ἐκ Καλάμου βρατσέρα Ἑλλ., Π. Σπηλαιώτισσα, μετὰ λάδι.

Ἐκ Μπτικῶν περὶ ἄντσα Ἰόνιος, Ἅγιος Σπυρίδων, μετὰ καπνούς.

Ἐκ Γλαρέντζας σκοῦνα Ἑλλ., Παναγία, μετὰ λάδι.

— Γολέττα Ἑλληνική, Ἅγ. Σπυρίδων, μετὰ ζυλικὴν ἐργάσιμον.

Ἐκ Μισολογγίου 2 βάρκα Ἰόνιος, Πλειάδες, καὶ Ἅγ. Γεράσιμος, ἡ μὲν μετὰ καπνούς, ἡ δὲ μετὰ οἶνον.

Ἐκ διαφόρων μερῶν 9 πλοίαρια, ἐξ ὧν τὰ 5 μετὰ οἶνον, κριθάρι, λάδι, ὀψάρια ταριχευτά.

Ἀπόπλοι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν.

Εἰς Ναύπακτον δύο περὶ ἄντσα Ναπολιτίδες, εὐκαιροί.

Εἰς Σμύρνην βρεγαντίνον Αὐστριακόν, εὐκαιρον.

Εἰς Ἑπτάνησον καὶ ἄλλα μέρη 13 πλοίαρια Ἑλλ. καὶ Ἰόνια, ἐξ ὧν τὰ 4 μετὰ ἀραβόσιτον, κατράμι, κτλ.

ΛΙΜΗΝ ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ.

Κατάπλοι ἐμπορικοὶ ἀπὸ τῆς 16 μέχρι τῆς 28 Δεκεμβρίου 1829.

Ἐκ Ζακύνθου τρεχαντήριον Ἑλλ., οἱ Τρεῖς Σύμμαχοι, μετὰ σίτον.

Ἐκ διαφόρων μερῶν 33 πλοίαρια, ἐξ ὧν τὰ 20 μετὰ ἀραβόσιτον, οἶνον, ἄλας, λειμόνια, σαποῦνι, σίτον, κριθάρι, πορτογάλλια, καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη.

Ἀπόπλοι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν.

Εἰς Πόρον γολέττα Ἑλληνική, Λεωνίδα, εὐκαιρος.

Εἰς Βοστίτσαν γολέττα Ἑλληνική, Ἅγιος Νικόλαος, μετὰ σαποῦνι.

Εἰς Ναύπλιον βρέκιον Ἑλληνικόν, Ἅγια Ἐλένη, μετὰ χαλκὸν ἰθνηκόν.

Εἰς διάφορα μέρη 36 πλοίαρια, ἐξ ὧν τὰ 12 μετὰ ἀραβόσιτον, σίτον, ἄλας, οἶνον, λάδι, δέρματα, ὀψάρια ταριχευτά, καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη.

ΛΙΜΗΝ ΣΥΡΑΣ.

Κατάπλοι ἐμπορικῶν πλοίων ἀπὸ τῆς 23 Δεκεμβρίου μέχρι τῆς 18 Ἰαννουαρίου.

Πλοῖα ξένων σημασιῶν.

Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως 41 πλοῖα διαφόρων ξένων σημασιῶν, μετὰ σίτους τῆς Ῥωσσίας, ἐν μετὰ κριθάρι, καὶ 2 μετὰ διάφορα εἶδη.

Ἐξ Ἀλεξανδρείας 6, μετὰ ὀρύζι, ὄσπρια, καὶ ἄλλα εἶδη διάφορα.

Ἐκ Σμύρνης δύο, μετὰ διάφορα εἶδη, καὶ ἐν εὐκαιρον.

Ἐκ Μασσαλίας δύο, μετὰ καφὲν, ῥόμ, καὶ διάφορα εἶδη.

Ἐκ διαφόρων μερῶν 16, μετὰ σαποῦνι, σπασίμι, οἶνον, σταφίδας, κεχρή, καπνούς, ὀψάρια παστά, δέρματα, καὶ διάφορα εἶδη.

Ἑλληνικά.

Ἐκ Νάξου μία γολέττα καὶ 9 πλοίαρια, μετὰ κίτρα, λειμόνια, πορτογάλλια, οἶνον, ῥακί, χαλκόν, ἄχυρα, ξύλα καύσιμα, καὶ ἄλλα διάφορα εἶδη.

Ἐκ Σάμου 3 γολέττα, 15 σακκολεῦαι καὶ 15 πλοίαρια, μετὰ σταφίδας, πινακία, ξυλοκέρατα, οἶνον, ῥακί, κρομμύδια, καρύδια, ἀνθρακας, σίτον, ἄλευρα, ὄσπρια, κτλ.

Ἐκ Κυθωνίων δύο γολεττόβρια, μετὰ βόας καὶ τράγους.

Ἐκ Τήνου 19 πλοίαρια, μετὰ ἀνθρακας, οἶνον, μάρμαρα, δέρματα, σίτον, μαστίχην, πορτογάλλια, ξύλα, σαποῦνι, οἶνον, τυρί, ἱγδία λίθινα, κεράμους, καὶ πολλὰ εὐκαιρα.

Ἐξ Ἰκαρίας 15 πλοίαρια μετὰ ἀνθρακας καὶ ἐν μετὰ οἶνον.

Ἐκ Σμύρνης μία γολέττα, μετὰ διάφορα εἶδη.

Ἐκ Σκύρου δύο γολέττα μετὰ οἶνον καὶ ξύλα εικοδομῆς.

Ἐκ Σκιαθοῦ μία γολέττα, μετὰ καπνὸν καὶ ἄλλα εἶδη, καὶ ἐν πλοίαριον μετὰ κρομμύδια.

Ἐκ Πόρου μία γολέττα μετὰ διάφορα εἶδη, καὶ 4 πλοίαρια, μετὰ οἶνον, τυρί, λειμόνια, ὀψάρια παστά, καὶ βαρέλια.

Ἐκ Κίως 6 πλοίαρια, μετὰ τυρί, ὠστάρια, βούτυρον, μέλι, λειμόνια, βαλανίδι καὶ ῥητίνην.

Ἐξ Ὑδρας 4 γολέττα καὶ δύο πλοίαρια μετὰ σχοινία, τυρί ἀραβόσιτον, καπνούς, καὶ ἀνθρακας.

Ἐξ Ἀνδρου μία γολέττα, εἰς μαρτίγος καὶ 16 πλοίαρια, μετὰ ἀνθρακας, χαλκόν, λάδι, σαποῦνα καφὲν, στεφάνια, παστά ὀψάρια, σῖκα, λεπτοκάρυα, οἶνον, λειμόνια, σπασίμι καὶ μαστίχην.

Ἐκ Πάρου 10 πλοίαρια, μετὰ οἶνον, πετμεζι, τυρί καὶ λαχανικά.

Ἐκ Πάτμου μία γολέττα, μετὰ βαμβάκι καὶ παξημάδι, καὶ 6 πλοίαρια, μετὰ ἀνθρακας, πετμεζι, βούτυρον, ἀμύγδαλα, βαλανίδι, φοίνικας, ὀρνίθας, παστά ὀψάρια.

Ἐκ Βηρυτίου, ἐν βρέκιον μετὰ σίτον.

Ἐξ Ἀλεξανδρείας ἐν βρέκιον μετὰ ὄσπρια κτλ.

Ἐκ διαφόρων μερῶν 239 πλοῖα καὶ πλοίαρια, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μετὰ τὰ ἐξῆς εἶδη:— Σπόγγον, σκινίδια, ξύλα καύσιμα, ἀνθρακας, τυρί, βόας, αἰγιδόπροβατα, μέλι, λειμόνια, οἶνον, παστά ὀψάρια, βαμβάκι, ἀμπάδες, μαστίχην, λάδι, κτλ.

Ἀπόπλοι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν.

Εἰς Ναύπλιον 5 Ἑλληνικὰ γολέττα καὶ 7 πλοίαρια, μετὰ σίτον, σταφίδας, δέρματα, ἀνθρακας, ὀρύζι, ἀραβόσιτον, κτλ.

Εἰς Ὑδραν 5 γολέττα καὶ 7 πλοίαρια, μετὰ σίτον, λάδι, ἀνθρακας, στεφάνια, καὶ βαρέλια.

Εἰς Τήνον 34 πλοίαρια, μετὰ σίτον, ὀρύζι, χύτρας, τυρί, ὀψάρια ταριχευτά, σάκχαρ.

Εἰς Ἄνδρον μία γολέττα καὶ 9 πλοίαρια, μετὰ σίτον, κριθάρι, ἀραβόσιτον, ὄσπρια, κτλ.

Εἰς Νάξον μία σακκολεῦα καὶ 9 πλοίαρια, μετὰ σίτον, ἀραβόσιτον, ὄσπρια, καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη.

Εἰς Σάμον 3 γολέττα, 13 σακκολεῦαι καὶ 9 πλοίαρια, μετὰ σίτον, κριθάρι, βαρέλια, βειάφι, κτλ.

Εἰς Γένουαν δύο βρέκια Σαρδηνιακά, μετὰ σίτον.

Εἰς Πέρον ἐν βρέκιον Ῥωσικόν, δύο σακκολεῦαι καὶ 9 πλοίαρια Ἑλληνικά, μετὰ σίτον, ὄσπρια, ἀνθρακας, οἶνον, ῥακί, πορτογάλλια, κτλ.

Εἰς Αἴγινα δύο γολέττα, 5 σακκολεῦαι καὶ 5 πλοίαρια, μετὰ σίτον, ἀραβόσιτον, κλαμίδας, σταφίδας, πορτογάλλια, οἶνον, ῥακί, βόας, τράγους, κτλ.

Εἰς Σμύρνην ἐν βρεγογολεττον Ἱεροσολυμικόν, μετὰ σαποῦνι, ἐν γολεττόβριον Γαλλικόν μετὰ τὸ ἰδίον του φορτίου, ἐν βρέκιον Σαρδηνιακόν καὶ τρεῖς γολέττα Ἰόνιοι, εὐκαιρα.

Εἰς Σπέτσας δύο γολέττα καὶ 5 πλοίαρια, μετὰ σίτον, σταφίδας, δέρματα, ξυλείαν ἐργάσιμον, καὶ διάφορα ἄλλα.

Εἰς Κωνσταντινουπόλιν ἐν βρεγογολεττον Γαλλικόν μετὰ μέρος τοῦ ἰδίου αὐτοῦ φορτίου, ἐν βρέκιον Ἱεροσολυμικόν καὶ 3 Ῥωσικά εὐκαιρα, ἐν βρέκιον Ῥωσικόν μετὰ διαφόρους πραγματείας, εἰς μαρτίγος Ῥωσικὸς μετὰ τυρί καὶ μέλι, ἐν βρέκιον Ῥωσικόν μετὰ σάκχαρ καὶ καφὲν, δύο βρέκια Αὐστριακά μετὰ διάφορα εἶδη, καὶ ἐν εὐκαιρον.

Εἰς Λιβόρνον ἐν βρέκιον Σαρδηνιακόν μετὰ τὸ ἰδίον του φορτίου.

Εἰς Κρήτην πέντε γολέττα καὶ 6 πλοίαρια, μετὰ σίτον, ὀρύζι, ὄσπρια, καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη.

Εἰς Τεργέστην ἐν βρέκιον Αὐστριακόν, μετὰ οἶνον καὶ πίτσαν, καὶ μία σκοῦνα μετὰ διάφορα εἶδη.

Εἰς Ζάκυνθον ἐν βρέκιον Ἰόνιον, μετὰ σίτον.

Εἰς Κεφαλληνίαν εἰς μαρτίγος Ἰόνιος, μετὰ σίτον καὶ πίτσαν.

Εἰς Μασσαλίαν ἐν βρέκιον Σαρδηνιακόν, μετὰ σίτον.

Εἰς Κήθουρα μία γολέττα Ἰόνιος, μετὰ διάφορα εἶδη.

Εἰς διάφορα μέρη 369 πλοῖα καὶ πλοίαρια, ἐξ ὧν πολλὰ εὐκαιρα. Εἶδη ἐξαχθέντα:— Σίτος, ὀρύζι, ὄσπρια, οἶνος, δέρματα, σταφίδες, παξημάδι, κριθάρι, φοίνικες, ῥακί, καφὲς, σταφίδες, καὶ διάφορα ἄλλα.

Αριθ. 10.
Έτους Ε.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
Ετησία, Τάλαρα Δίστηλα 6
Εξαμηνιαία 3
Τριμηνιαία 1 1/2

Αί συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μένεν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΔΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 1 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1830.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 386. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπειδὴ, ἐγγίζοντος ἤδη τοῦ καιροῦ τῆς καλλιέργειας τῶν ἔθνικων ἰχθυοτροφείων, νομίζεται συμφέρον ἂν ἐκτεθῶσιν εἰς δημοπρασίαν, διὰ νὰ ὠφεληθῇ καὶ τὸ ἔθνικόν ταμεῖον, καὶ ἀνεξαιρέτως ὁποιοσδήποτε τῶν πολιτῶν θελήσῃ νὰ ἐπιχειρήσῃ τοιοῦτον ἔργον.

Διατάττει.

1. Ὅλα τὰ κατὰ τὴν ἐπικράτειαν ἤδη ὑπάρχοντα ἰχθυοτροφεία θέλουν ἐνοικιασθῇ διὰ δημοσίου κήρυκος εἰς τὸν ὅστις προσφέρῃ πλειοτέραν τιμὴν.

2. Ἡ ἐνοικίασις τῶν μὲν κλεισμένων ἰχθυοτροφείων θέλει ἔχει διάρκειαν δύο ὁλοκλήρων ἐτῶν, τῶν δὲ ἀκλείστων, τριῶν ἐτῶν, ἀρχομένων ἀπὸ τῆς 1^{ης} τοῦ Μαρτίου τοῦ ἐλευσομένου 1830 ἔτους.

3. Οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν κλεισμένων ἰχθυοτροφείων θέλουν πληρῶναι τὸ ἐνοίκιον τοῦ μὲν πρώτου ἔτους εἰς τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ ἔτους, τοῦ δὲ δευτέρου, εἰς τὸ τέλος ἐκάστης τῶν δύο ἐξαμηνιῶν του· οἱ δὲ ἐνοικιασταὶ τῶν ἀκλείστων διὰ τὸ πρῶτον ἔτος δὲν θέλουν μὲν πληρῶναι τίποτε, ἀλλὰ τὸ ἐνοίκιον τοῦ πρώτου τούτου ἔτους, εἰς τέσσαρα μέρη διαιρούμενον, θέλει πληρῶνεσθαι παρ' αὐτῶν εἰς τὸ τέλος ἐκάστης τῶν τεσσάρων ἐξαμηνιῶν τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου ἔτους, καὶ συγχρόνως εἰς τέσσαρα μέρη τὸ ἐξαμηνιαῖον ἐνοίκιον τῶν δύο ἐτῶν τούτων· θέλουν δὲ δίδει ἅπαντες ἀξιόχρεον ἐγγύησιν διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν αὐτῶν ἐνοικίων.

4. Ἡ δημοπρασία τῶν ἰχθυοτροφείων θέλει γίνεσθαι κατὰ πρῶτον ἐπιτοπίως, καὶ θέλει λαμβάνει τέλος εἰς τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως.

5. Οἱ ἐνοικιασταὶ θέλουν εἶσθαι ὑπόχρεοι νὰ παραδώσουν εἰς τὸ τέλος τῆς προθεσμίας τὰ ἰχθυοτροφεία καθαρισμένα ἀπὸ πέτρας, χόρτα καὶ θάμνους, καὶ κλεισμένα εἰς ὅλην τὴν ἔκτασιν μὲ φράκτιν στερεῶς κατασκευασμένην, ἐκτὸς τοῦ μέρους, τὸ ὅποιον συνήθως ἀνοίγεται τὸν χειμῶνα διὰ τὴν εἰσόδον τῶν ὀφθαρίων.

6. Ἡ ἀναγκαία διὰ τὸ κλείσιμον τῶν ἰχθυοτροφείων ὕλη, ἤγουν τὸ καλάμι καὶ φλοῦδι, θέλει πωλεῖται ὁμοῦ μὲ τὰ ἰχθυοτροφεία.

7. Ὅσοι τῶν πολιτῶν ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐπιχειρήσωσι τὸ ἄνοιγμα νέων ἰχθυοτροφείων, θέλουν διευθύνει πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴν τὰς ἐπὶ τούτῳ προτάσεις των, συντροφευμέναις μὲ τὰς ἀναγκαίας συμφωνίας.

8. Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 22 Δεκεμβρίου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 353.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Διάταγμα.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωροῦντες πόσον ἐμπόδιον φέρουν εἰς τὴν προκοπὴν τῶν μαθητευομένων παιδῶν αἱ συχναὶ ἀργίαι καὶ διακοπαὶ τῶν μαθημάτων.

Στοχαζόμενοι ὅτι θεαρεστότερον ἔργον δὲν δύναται νὰ πράξῃ ὁ χριστιανὸς παρὰ νὰ ἐνασχολῆται ἐκπαιδευόμενος τὰ πρὸς τὸν Θεόν, πρὸς τὸν πλησίον καὶ πρὸς ἑαυτὸν χρεή.

Διατάττομεν.

Α. Τὰ κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν ἀλληλοδιδασκτικὰ σχολάζουσι κατὰ τὰς κυριακὰς ἡμέρας, τὰς δεσποτικὰς καὶ θεομητορικὰς ἐορτὰς ὅλας, καὶ τὰς τῶν ἀγίων, αἱ ὧσται σημειοῦνται, ὡς ἀκολουθῶς.

Ἰαννουαρίου τὴν α', 5', 5' καὶ λ'.

Φεβρουαρίου τὴν 6'.

Μαρτίου τὴν κέ.

Ἀπριλίου τὴν κγ'.

Μαΐου τὴν κά.

Ἰουνίου τὴν κδ', κθ', καὶ λ'.

Ἰουλίου τὴν κ' καὶ κζ'.

Αὐγούστου τὴν 5' καὶ ιε'.

Σεπτεμβρίου τὴν η', ιδ', καὶ κς'.

Ὀκτωβρίου τὴν κς'.

Νοεμβρίου τὴν η', ιδ', κά καὶ λ'.

Δεκεμβρίου τὴν Σ', ιβ', κδ', κέ, κς' καὶ κζ'.

Τρεῖς ἡμέρας προτοῦ καὶ μετὰ τὸ Ἅγιον Πάσχα.

Τὴν πέμπτην τῆς Ἀναλήψεως,

Τὴν πρώτην καὶ δευτέραν τῆς Πεντηκοστῆς.

Β'. Τὰς λοιπὰς ἑορτασίμους ἡμέρας τὰς μὴ σημειουμένας ἐνταῦθα, μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς ἱερᾶς λειτουργίας συνέρχονται οἱ μαθηταὶ εἰς τὸ σχολεῖον, καὶ μετὰ τὴν ἐξήγησιν τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου καὶ τοῦ ἀποστόλου τῆς ἡμέρας γίνεται ἡ συνήθης παράδοσις.

Γ'. Ὡραὶ τῆς καθημερινῆς παραδόσεως διορίζονται τρεῖς πρὸ μεσημβρίας [ἀπὸ τὰς 9 ἕως τὰς 12] καὶ τοσαῦται μετὰ μεσημβρίαν [ἀπὸ τὰς 2 ἕως τὰς 5].

Δ'. Ὅστις τῶν μαθητῶν λείψῃ ἀπὸ τὸ σχολεῖον ἄλλην παρὰ τὰς ἄνω σημειωθείσας ἡμέρας, ἐκτὸς ἐμποδίου τινὸς φυσικοῦ, εἶναι ἐνέχος τῆς ἐπιβαλλομένης ποινῆς εἰς τὴν ἀμέλειαν.

Ε'. Ὅστις δὲ λείψῃ δύο ἡμέρας κατὰ συνέχειαν, ἢ ἐκ διαλειμμάτων, ἀλλὰ συχνάκις, χωρὶς ν' ἀποδείξῃ ὅτι συνέβη ἢ ἀπουσία του κατὰ ἀνάγκην φυσικοῦ τινος ἐμποδίου, τὴν μὲν πρώτην καὶ δευτέραν φορὰν παιδεύεται, κατὰ τὴν τρίτην δὲ ἀποβάλλεται ἀπὸ τὸ σχολεῖον χωρὶς συγκαταβάσεως.

ΣΤ'. Οἱ διδάσκαλοι πρέπει νὰ μηνύσιν τοὺς ἐλλείποντας τῶν μαθητῶν εἰς τοὺς γονεῖς καὶ οὕτω χρεωστοῦν ν' ἀναγγέλωσιν εἰς τοὺς διδασκάλους αὐτοπροσώπως ἢ διὰ γράμματος τὴν αἰτίαν τῆς ἀπουσίας τοῦ παιδίου των· αἰτία δὲ εὐλογος ἄλλη δὲν εἶναι παρὰ τὴν ἐκ φυσικῶν ἐμποδίων προερχομένην ἀνάγκην.

Ζ'. Οἱ διδάσκαλοι χρεωστοῦν νὰ ἐξηγῶσιν τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος διατάγματος εἰς τοὺς γονεῖς ἢ συγγενεῖς τοὺς παρευσιάζοντας κατὰ πρῶτον εἰς τὸ σχολεῖον τοὺς μαθητευομένους, ὅτε καὶ καταγράφουσιν τούτους εἰς τὸν γενικὸν κατάλογον.

Η'. Διορίζονται διακοπαὶ τῶν ἀλληλοδιδασκτικῶν σχολείων ἀπὸ τῆς κ' Ἰουλίου μέχρι τῆς α' Σεπτεμβρίου. Κατ' αὐτὰς δὲ τὰς ἡμέρας, ἐξαιρουμένων τῶν ἑορτασίων τῶν ἐν τῷ παρόντι διατάγματι, γίνεται ἡ συνήθης παράδοσις τῶν μαθημάτων ἕως τὸ μεσημέριον, εἰς δὲ τὸ ἐπίλοιπον τῆς ἡμέρας, διακοπὴ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα, τὸ ὅποιον θέλει καταχωρηθῇ καὶ εἰς τὸ ἐγχειρίδιον τῆς ἀλληλοδιδασκτικῆς μεθόδου.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 16 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου

Παιδείας Γραμματεὺς

Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Ἄρ. 354. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Διάταγμα.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωρήσαντες τὸ Ἄρθ. α' καὶ β' τοῦ ὑπ' Ἄρ. Α' ψηφίσματος, καὶ τὸ Ἄρθ. γ' τοῦ ὑπ' Ἄρ. 46 διατάγματος

Προθυμύμενοι νὰ τακτοποιήσωμεν ὅσον τάχιστα τὰ τῆς ἀλληλοδιδασκτικῆς μεθόδου σχολεῖα, καὶ κρίνοντες ἀναγκαῖον νὰ ληφθῶσι πρὸς τὸ παρὸν μέτρα τινὰ προπαρασκευάζοντα εἰς τοῦτον τὸν σκοπὸν, ἕως οὗ καθυποβληθῇ προσεχῶς παρὰ τῆς ἐπὶ τούτῳ διορισθείσης ἐπιτροπῆς, καὶ κοινοποιηθῇ τὸ περὶ τῆς ἀλληλοδιδασκτικῆς μεθόδου ἐγχειρίδιον.

Διατάττομεν.

1. Οἱ διδάσκαλοι τῶν κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν ἀλληλοδιδασκτικῶν σχολείων θέλουν διδάσκει, κατὰ τὸ παρὸν, κατὰ τὴν ὁποῖαν ἐδιδάχθησαν καὶ ἐξακολουθοῦν ἕως τῶρα μέθοδον.

2. Ὑποχρεοῦνται νὰ κρατῶσι μὲ ἀκρίβειαν τοὺς ὀνομαστικούς καταλόγους τῶν μαθητῶν, τὰς συνήθεις σημειώσεις καὶ καταλόγον τῆς προσκλήσεως, σημειοῦντες εἰς αὐτὸν τὰς ἡμέρας τῆς παρουσίας ἢ ἀπουσίας τῶν μαθητῶν, τὸν προβιβασμὸν, κτλ., τὰ ὅποια θέλουν διευθύνει διὰ τῶν Προσφινῶν Διοικητῶν, ἢ ἀμέσως πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεῖαν κατὰ διμηνίαν.

3. Ἐνταῦθα ἐκδοθῇ μετὰ τοῦ εἰρημένου ἐγχειριδίου ὁ περὶ γενικῶν ἐξετάσεων ὁργανισμὸς, θέλουν κάμει τὰς εἰς προβιβασμὸν μερικὰς ἐξετάσεις εἰς τοὺς ὠρισμένους καιροὺς, φυλάττοντες τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον 2.

4. Θέλουν σημειῶν ἐσκεμμένως εἰς τὸν ρηθέντα κατάλογον τὰ ὀνόματα τῶν μαθητῶν, ὅσοι συχνάζουσιν ἀδιακόπως εἰς τὸ σχολεῖον, καὶ εὐδοκιμοῦσιν εἰς τὰς μερικὰς καὶ δημοσίους ἐξετάσεις, οἱ ὅποιοι, ἐκτὸς τῶν ὠρισμένων βραδείων εἰς τὸ περὶ δημοσίων ἐξετάσεων, θέλουν προάγεσθαι εἰς ἀνώτερα σχολεῖα ὡς ὑπότροφοι τῇ Κυβερνήσεως.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 16 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου

Παιδείας Γραμματεὺς

Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 1 Φεβρουαρίου.

Χθὲς ἔφθαεν ἐνταῦθα ἐκ Νεοκάστρου διὰ τριῶν ἡμερῶν τὸ Γαλλικὸν βασιλικὸν βρῆκιν Ζενί.

— Τὰς νύκτας τῆς 24 καὶ τῆς 25 τοῦ παρελθόντος ἡσθάνθημεν ἐνταῦθα ἐλαφροῦς τινος σεισμοῦ, ἕκαστος τῶν ὁπῶν δὲν διήρκεσεν εἰμὴ ὀλίγας στιγμὰς.

Ἐγένοντο δὲ κατ' ἐκείνην τὴν ἐβδομάδα συχναὶ σεισμοὶ, ὡς μὲν ἔνομεν, καὶ κατὰ τὸ Νεώπλιον καὶ κατὰ τὰς Σπερτίας.

Γεωργία.

Ἡ πατρικὴ Κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος βλέπουσα τὴν λυπηρὰν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποῖαν εὐρίσκεται ἡ σημερινὴ γεωργία τῆς πατρίδος, καὶ ἐκτιμοῦσα τὰς ἐλπίζομένας ἀπὸ τῆς καλητέρευσιν τῆς ὠφελείας, ἀπεφάσισε νὰ συστήσῃ πρότυπον ἀγροκήπιον (ferme modele), ὅπου θὰ διδάσκωνται διὰ θεωρίας ἐν ταύτῳ καὶ πράξεως, αἱ γῶνεις τῆς τελειοποιήμενης καὶ καλῶς ἐννοουμένης σήμερον ἐν Εὐρώπῃ γεωπονίας, καὶ ὡς καὶ διάφοροι ἐξ αὐτῆς ἐξαρτῶμενοι κλάδοι. Τὸ μέρος, τὸ ὅποιον ἐκλεχθῇ διὰ τὸ ἐπωφελὲς τοῦτο κατὰστημα, κεῖται πλησίον τῆς ἀρχαίας Τίρυνθος (Παλαιόκαστρον)

μεταξὺ Ἀργεὺς καὶ Ναυπλίου, καὶ ἐπ' αὐτὸν εἰς τὸν μέγαν δρόμον. Ὁ δρόμος οὗτος, ὃ ὅποιος μέλει ἐντὸς ὀλίγου καὶ γένη κατὰ τὸν Εὐρωπαϊκὸν τρόπον, δὲ εὐκολύνῃ, διὰ τῆς χρήσεως τῶν ἀμαξίων, τὰς μετακομιδὰς καὶ τὰς σχέσεις τῶν δύο πόλεων ἀναμεταξὺ τῶν μὲ τὰ πέραξ χωρία καὶ μὲ τὸ κατὰ στήμα. Περί τὴν θέσιν ταύτην καὶ μάλιστα πρὸς τὴν θάλασσαν εὐρίσκονται πολλαὶ βαλτώδεις ἀπὸ τὰς ἐθνικὰς γαίης, αἱ ὁποῖαι ξηρανθεῖσαι διὰ χαλῶδων καὶ φυτειῶν δ' ἀποκαταστήθων καλὰ χωράφια. Ποτάμια, οὐτε βρύσαι τριγύρω τοῦ μέρους τούτου δὲν εὐρίσκονται, ὁ τόπος ὄντας ὅμως χαμηλὸς, τὸ νερὸν εὐρίσκεται καὶ ἐξαντλεῖται εὐκόλως. Αἱ πέτραι τῶν ἐρειπίων τῆς Τίρυνθος δέλουν χρησιμεύσει διὰ τὰς ἀναγκαίας οἰκοδομὰς. Αὐταὶ συνίστανται ἀπὸ ἑνα οἶκον, ὅπου δὲ κατοικῇ ὁ διευθυντὴς τοῦ καταστήματος, οἱ ὑπ' αὐτὸν ἐπιστάται καὶ οἱ ὑπηρέται γεωργεῖ, ἀπὸ ἐν ἀγελαδοστάσιον, ἐν προβατοστάσιον, τοὺς σταύλους τῶν βωδίων καὶ ἀλόγων, τὰ ὁποῖα δὲ μεταχειρισθῶμεν εἰς τὸ ἄροτρον, ἀπὸ μίαν σιταριθῆκην, ἕνα ἀχυρῶνα, τὸ μέρος, ὅπου δὲ κατασκευάζεται τὸ κρασί, τὸ μετάξι καὶ τὸ τυγὶ, τὸ σχολεῖον καὶ τὸ ὀφθαλμοτροφεῖον, ὅπου εἴκοσι περίπου πτωχοὶ νέοι δὲ κατοικοῦν καὶ δὲ διδάσκονται τὴν γεωργίαν. Πλησίον τοῦ καταστήματος προσδιαγρίσθη μέρος γῆς, τὸ ὁποῖον ἐτοιμάζεται διὰ νὰ δεχθῇ σπέρου, ἢ φυτάνια διαφόρων δένδρων, ἐξ αὐτῶν τὰ μὲν κάρπιμα, τὰ δὲ διὰ τὰς τέχνας, καὶ ἄλλα διὰ καλλωπισμὸν τῶν δρόμων καὶ δημοσίων περιδιαβάσεων. Ἀπὸ τὸ δευδροκομεῖον τοῦτο, μετὰ παρέλευσιν δύο ἢ τριῶν χρόνων, δ' ἀρχίσῃ νὰ μοιράζεται εἰς ὅλην τὴν ἐπικράτειαν κατ' ἔτος μία ποσότης διαφόρων δένδρων καὶ κατ' ἐξοχὴν συκαμινέων, ἐλαιῶν, ὀπωροφόρων δένδρων καὶ ἀμπελιῶν. Αὐτὰ τὰ τελευτήσια φυτενόμενα ἐφέτος εἰς κλήματα, ἡμποροῦν τὸν ἐρχόμενον χρόνον νὰ μεταφυτευθῶν εἰς τὸν τόπον, ὅπου θελήσων οἱ πολῖται ἢ ἢ Κυβέρνησις νὰ κάμνουν νέα ἀμπέλια, καὶ ὅπου μετὰ δύο χρόνους τῆς μεταφυτεύσεως τῶν δ' ἀρχίσουν νὰ δίδουν καρπὸν ὁ τρόπος νέος, τοῦ ὁποῖου αἱ ὠφέλειαι ἀπεδείχθησαν διὰ τῆς πείρας.

Δεύτερος σκοπὸς τοῦ εἰς Τίρυνθα καταστήματος εἶναι νὰ κάμῃ γνωστὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν χρῆσιν διαφόρων τελειοποιημένων τῆς γεωργίας ἐργαλείων, καὶ μάλιστα ἄροτρων, τῶν ὁποίων τὰ πρωτότυπα χρεωστούμεν ἀκόμη εἰς τὴν γενναϊότητα τῶν φιλελλήνων τῆς Γαλλίας. Μὲ τὰ ἐργαλεῖα ταῦτα δουλευομένη ἡ γῆ καλῆτερα δίδει ἀκολουθῶς καρποὺς πολλαπλασίους. Διάφορα ἐπικερδῆ μὲν, ἀγνωστα δὲ ἢ ἀσυνήθιστα εἰς τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς Ἑλλάδος φυτὰ, δὲ καλλιεργοῦνται μὲ ἐπιμέλειαν εἰς τὸ πρότυπον ἀγροκήπιον, καὶ κατ' ἐξοχὴν τὰ τεχνικὰ λειβάδια, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ λουζέρνα, ἢ τὸ γαλάζιον λεγόμενον τριφύλλι, κόπτεται πέντε καὶ ἐξ φοραῖς τὸν χρόνον. Μὲ τὰ χόρτα ταῦτα τρέφονται τὰς ἀγελάδας μας, καθὼς τοῦτο δὲ τὸ ἰδῶμεν εἰς τὴν Τίρυνθα, ἀρμύγοντές τας, πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον σπανίως κάμνουν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ κατασκευάζοντες βούτυρον καὶ τυρὶ μὲ τὸ γάλα τῶν, δὲ ἐλευθερωθῶμεν ἀπὸ τὸν φόρον ὅπου δι' αὐτὰ πληρόμεν εἰς τοὺς γείτονας μας. Παλαιὰ βώδια καὶ μωσχάρια δὲ παχύνονται ὁμοίως εἰς τὸ ἀγροκήπιον, καὶ ἂν μιμηθῶν τοῦτο οἱ γεωργοὶ μας, καὶ αὐτοὶ δὲ πλουτήσουν. καὶ οἱ κρεατοπῶλαι ἡμποροῦν εἰς τὰ ἐξῆς νὰ προσφέρουν εἰς τοὺς πολῖτας κρέας νοστωτέρον, παχύτερον καὶ ὑγιεινότερον. Τὰ ἰσπανικὰ πρόβατα, ἀπὸ τῶν ποσειων τομαλλίων, ὡς πολλὰ ψιλώτερον ἀπὸ τὸ ἐδικὸν μας,

κατασκευάζουν τὰς καλὰς τσόχας καὶ ἄλλα πολύτιμα ὑφάσματα, ἡμποροῦν ὁμοίως νὰ εἰσαχθῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ τὸ παραδειγμα δὲ δοθῇ εἰς τὸ πρότυπον ἀγροκήπιον. Ἐδῶ ὁμοίως δὲ βελιωθῶν οἱ ἵπποι καὶ τὰ βώδια μας, ἡμελισσοτροφία καὶ ἡ μεταξοσκολυκοτροφία. Τὰ γεώμηλα (α), τὰ εὐεργετικά αὐτὰ γεώμηλα, τὰ ὁποῖα μᾶς πωλοῦν σήμερον εἰς ξένοι ἐν Γρόσι καὶ περισσότερον τὴν ὁκάν, δὲ πολλαπλασιασθῶν διὰ τοῦ νέου τρόπου, μὲ τὸν ὁποῖον δέλουν καλλιέργηθ' ἐπιμελῶς εἰς Τίρυνθα, καὶ οὕτε τὰ χρήματά μας δι' αὐτὰ δὲ ἐσγαίνουν εἰς τὸ ἐξῆς ἀπὸ τὸν τόπον, οὕτε τὸν θρεπτικὸν καὶ ὑγιὲς αὐτὸν καρπὸν θὰ στερούμεθα. Τὰ κοκκινोगούλια, χρήσιμα εἰς τὴν τροφὴν τῶν ζώων ἐν ταύτῃ καὶ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ τῶν ὁποίων ἡ καλλιέργεια μὲ τὸν καιρὸν δὲ φέρῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα νέον κλάδον βιομηχανίας (κατασκευὴν ζαχαρέως), εἶναι ὁμοίως ἐν τῶν φυτῶν, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ σύρουν τὴν προσοχὴν μας.

Τὸ σιτάρι, κριθάρι, βαμβάκι, λινάρι, ἀραβοσίτι, κτλ. δὲ καλλιεργοῦνται ὁμοίως εἰς Τίρυνθα μὲ περισσοτέραν τέχνην καὶ μὲ τὴν τάξιν, ἢ ὁποῖα πρέπει νὰ παρατηρῇται εἰς τὴν διαδοχὴν τῶν διαφόρων φυτῶν (assolement). Αἱ γαῖαι τοῦ καταστήματος δὲ καπρίζονται ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν, καὶ ἄμποτε νὰ μιμηθῶν τοῦτο ὅσοι καὶ τῶν γεωργῶν μας ἔχουν τρόπον νὰ τὸ κάμνουν. Ἐπειδὴ ὁ σὺν καρποφόρος καὶ ἂν εἴη ἡ γῆ μας, πτωχαίνει ὅταν δὲν τὴν ἀποδιδῶμεν μέρος ἀπὸ ἐκεῖνο ὅπου τὴν παίρνουμεν. Ἐν δημοσίῳ τῆς γεωργίας μάθημα θὰ παραδίδεται εἰς τὸ κατὰ στήμα, τὸ ὁποῖον δὲ δώσῃ εἰς τὴν πατρίδα γεωργοὺς γνωρίζοντας τὴν θεωρίαν ἐν ταύτῃ καὶ τὴν πείραν τῆς τέχνης, δὲ πολλαπλασιάσῃ τὰ εἶδη καὶ τὴν ποσότητα τῶν προϊόντων μας, καὶ θὰ ἐπισκιάσῃ εἰς διάστημα ὀκτὼ ἢ δέκα χρόνων μὲν μέρος τοῦ ἐδάφους μας, ἐρημωθὲν ἀπὸ τὰ δεινὰ τοῦ πολέμου καὶ τὴν πρὸ αὐτοῦ εὐήθειαν καὶ ἀπάθειαν τῶν βαρβάρων τυράννων μας.

Ἐκτὸς τῆς ἀπλῆς γεωργίας καὶ τῆς κτηνοτροφίας, δὲ διδάσκονται εἰς τὸ παραδειγματικὸν σχολεῖον τῆς Τίρυνθος ἡ φυτονομία, ἡ δασολογία, ἡ οἰνοποιία, καὶ ἡ ἐλαιοποιία. Τὰ κρασία τῆς Ἑλλάδος εἶν' ἐν γένει ἀνυπόφορα εἰς ὄσους δὲν τὰ συνήθισαν, καὶ δὲν ἔχουν κάμμιαν τιμὴν εἰς τὴν Εὐρώπην, ἐνῷ τὸ κλίμα μας εἶναι ἀρμοδιώτατον εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς ἀμπέλου καὶ τὰ σταφύλιά μας γίνονται γλυκύτατα, οἱ γεωργοὶ μας ὅμως μὴν ἠξεύροντες νὰ τὰ κατασκευάσουν καὶ νὰ τὰ φυλάξουν, βάζουν εἰς αὐτὰ τὴν ρετσίνην, καὶ αὐτὴ τ' ἀποκατασταίνει ἀηδέστατα. Αἱ ἐλαίαι μας ὁμοίως εἶναι κάλλισται, ὅμως τὸ λάδι μας πωλεῖται εἰς Μασσαλίαν ἐν τρεῖς ὀλίγῳ ἀπὸ τὸ ἐπὶ τόπιον, καὶ ταῦτο πάλιν διὰ τὸ ἀτελὲς τῆς κατασκευῆς του. Τὸ μετάξι μας εὐρίσκεται εἰς τὴν ἰδίαν κατηγορίαν. Μ' ὅλον τοῦτο ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς τρεῖς κλάδους μόνον ἡμπορεῖ νὰ εὐτυχῇ εἰς διάστημα ὀλίγων χρόνων ἡ πατρίς μας. Ὅταν πλησιάσῃ ὁ καιρὸς τῆς κατασκευῆς τοῦ κατ' ἐνὸς τῶν τριῶν τούτων πολυτίμων προϊόντων, δειλομένη δημοσιεύσει διὰ τοῦ τύπου τὰς περὶ τούτου ἰδέας μας καὶ προσκαλέσει τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ παρουσιασθῶν εἰς τὰς δεξιμὰς, ὅπου δέλομεν κάμει, διὰ τὸ μετάξι καὶ κρασί μὲν κατὰ τὸ παρὸν

(α) Διδασκαλία περὶ καλλιέργειας τοῦ γεωμήλου καὶ τῶν ὠφελιμωτέρων αὐτοῦ χρήσεων ἐγράφη εἰς τὴν καθομιλουμένην, καὶ ὁποῖος τῶν ὁμιλούντων ἐπιθυμῇ νὰ ἔχῃ ἀντίτυπον, δὲ μὲ ζήτησιν, καὶ θέλω μετὰ προθυμίας τὸν στείλει.

εἰς τὸ Ἄγρος, διὰ δὲ τὸ λάδι ἄλλου, ὅπου ὁ καιρὸς δὲ νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ.

Θαῤῥοῦντες ὀλιγώτερον εἰς τὰς γνώσεις καὶ τὴν πεῖραν μας, παρὰ εἰς τὴν κοινὴν ἡμῶν πατρίδα ἀφοσίωσιν μας, δι' αὐτῆς ἐλπίζομεν νὰ νικήσωμεν τὰ ἐκ τῆς ἰδιωφελείας, τῶν προλήψεων ἢ τῆς ἀπάτης προερχόμενα ἐμπόδια. Ἐπικαλούμεθα δὲ εἰς τὸ ἐπιχειρήμα μας τὰς εὐχὰς τῶν τῆν ἀληθῆ εὐδαιμονίαν τῆς πατρίδος ἐπιθυμούντων Ἑλλήνων καὶ τὴν συνδρομὴν τῶν ὀρθοφρονούντων πατριωτῶν, διὰ νὰ καταπείσωμεν ἐκεῖνους ὅπου ἀμφισβᾶλλουν περὶ τῶν ὠφελειῶν, ὅσαι θέλουν πηγᾶσαι ἀπὸ τὴν βελτίωσιν τῆς γεωργίας μας, τὴν ὅποιαν ἔχει διὰ τέλος τὸ εἰς τὴν διεύθυνσιν μας ἐμπιστευθὲν γεωργικὸν κατάστημα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 25 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Ἐφορος τῶν ἐθνικῶν κτημάτων καὶ
Διευθυντὴς τοῦ Πρετύπου Ἀγροκηπίου τῆς Τίρυνθος
Γρηγόριος Παλαιολόγος.

Εἰσαγωγή

Παρὰ τῆς Προσωρινῆς Ἐκτάκτου Ἀστυνομίας τῆς Ἀρχαδίας.

Πρὸς τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος Ἰαννουαρίου μηνὸς ἀσθενήσας ἐτελεύτησεν ἐν Τριπολιτσᾷ παρεπίδημός τις Κώνστας Πολυγερινὸς ἐκ Μακεδονίας. Τὰ εὑρεθέντα πράγματά του συνιστάμενα εἰς ὀλίγα χρήματα καὶ ἔγγραφα, καταγραφέντα καὶ σφραγισθέντα, φυλάττονται εἰς τὴν Ἀστυνομίαν. Ὅθεν εἰδοποιοῦνται οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ, διὰ νὰ φροντίσωσι νὰ τὰ παραλάβωσι, παρουσιάζοντες τὰς τακτικὰς ἀποδείξεις τοῦ οἴου ἔχουν δικαίωματος.

ΛΙΜΝΗ ΝΑΥΠΛΙΟΥ.

Κατάπλοι ἐμπορικῶν πλοίων ἀπὸ τῆς 22 Δεκεμβρίου 1829
μέχρι τῆς 4 Ἰαννουαρίου 1830.

Ἐκ Ζακύνθου γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἀθηνᾶ, μετὰ διάφορα εἶδη.

Ἐκ Κερκύρας, γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἀθηνᾶ, μετὰ σῖτον.

Ἐκ Σύρας γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἀρτεμις, μετὰ διάφορα εἶδη.

— Γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἀθηνᾶ, μετὰ διάφορα εἶδη.

— Μαρτίγος Ἑλληνικὸς, Ἀγλαΐα, μετὰ σῖτον καὶ διάφορα εἶδη.

Ἐκ Πατρῶν βρίκιον Ἰόνιον, Ἀχὺλεὺς, κενόν.

Ἐκ Πόρου σακκολεῦα Ἑλληνικὴ, Λεωνίδα, μετὰ σῖτον.

Ἐξ Ὑδρας γολέττα Ἑλληνικὴ, Γοργῶ, μετὰ ξυλικὴν οἰκοδομῆς.

— Γολέττα Ἑλληνικὴ, Τύχη, μετὰ σῖτον ἐθνικόν.

Ἐξ Αἰγίνης βρίκιον Ἑλληνικόν, Μάρκος Βότσαρης, κενόν.

Ἐκ διαφόρων μερῶν 44 πλοίαρια. Εἶδη εἰσαχθέντα:— Σίτος, λάδι, σταφίδες, δέρματα, λειμόνια, λεπτοκάρυα, ἀνθρακες, κεράμια, ὀψάρια, παστά, σίδηρος καὶ διάφορα ἄλλα.

Ἀπόπλοι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν.

Εἰς Πάτρας σακκολεῦα Ἑλληνικὴ, Ἅγιος Ἐλευθέριος, μετὰ οἶνον, ῥακὶ κτλ.

Εἰς Αἴγιον βρίκιον Ἑλληνικόν, Ἀχὺλεὺς, μετὰ ἄλευρα καὶ κριθᾶριον.

Εἰς Σπέτσας γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἀθηνᾶ, μετὰ ὄσπρια.

— Γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἀμφιτρυτὴ, κενή.

— Γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἀθηνᾶ, μετὰ στεφάνια καὶ πέτρας.

Εἰς Μάλταν βρίκιον Ἀγγλικόν (Πακέτον τῆς Μάλτας) μετὰ μεταξι.

Εἰς Σύραν γολέττα Ἑλλ., Παναγία, μετὰ καπνόν, καὶ τυρὶ.

— Γολέττα Ἑλλ., Ἀρτεμις, μετὰ βούτυρον, τυρὶ καὶ μεταξι.

Εἰς Ὑδραν σκούνα Ἑλλ., Λεωνίδα, μετὰ ἀραβόσιτον.

Εἰς Καλαμάταν μαρτίγος Ἑλλ., Ἐλευθερία, μετὰ σπινθίδια Βενετικᾶ.

— Γολέττα Ἑλλ., Γοργῶ, κενή.

Εἰς Πόρον σακκολεῦα Ἑλλ., Λεωνίδα, μετὰ σῖτον.

Εἰς διάφορα μέρη 4 πλοίαρια. Εἶδη εἰσαχθέντα:— Ἀραβόσιτος, κριθᾶριον, βούτυρον, δέρματα, χειροτεχνήματα, λαχανικά.

ΛΙΜΝΗ ΓΑΛΛΕΝΤΖΗΣ.

Κατάπλοι ἀπὸ τῆς 4 Νοεμβρίου μέχρι τῆς 30 Δεκεμβρίου 1829.

Ἐκ διαφόρων μερῶν 38 πλοίαρια Ἑλληνικὰ καὶ Ἰόνια, τὰ πλείοντα περσικά, μετὰ διάφορα εἶδη οἶον ὀψάρια, παστά, βώδια, πρόβατα, ξυλεῖαν ἐργάσιμον, οἶνον, ῥακὶ, σαποῦνι, λάδι, βαρέλια, κτλ.

Ἀπόπλοι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν.

Εἰς διάφορα μέρη 31 πλοίαρια Ἑλληνικὰ καὶ Ἰόνια, μετὰ διάφορα εἶδη οἶον ἀραβόσιτον, θρέμματα, οἶνον, ῥακὶ, ἀνθρακες, κτλ.

ΛΙΜΝΗ ΚΡΑΝΙΔΙΟΥ.

Ἀπὸ τῆς 1 μέχρι τῆς 8 Ἰαννουαρίου.

Κατέπλευσαν ἐξ Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Ναυπλίου 26 πλοίαρια, ἐξ ὧν 2 μετὰ χειροτεχνήματα, 3 μετὰ γεννήματα, 1 μετὰ τυρὶ, καὶ τὰ λοιπὰ εὐκαιρα.

Ἀπέπλευσαν δὲ εἰς Ναύπλιον, Μύλους, Μονεμβασίαν καὶ Σπέτσας 35, τὰ μὲν 14 μετὰ ξύλα καύσιμα, 3 μετὰ γεννήματα, καὶ τὰ λοιπὰ εὐκαιρα.

ΛΙΜΝΗ ΣΠΕΤΣΩΝ.

Κατάπλοι ἐμπορικῶν πλοίων ἀπὸ τῆς 14 μέχρι τῆς 28 Δεκεμβρίου 1829.

Ἐκ Πόρου μαρτίγος Ἑλληνικὸς, ἡ Καλὴ Τύχη, μετὰ λεπτοκάρυα, φοίνικας καὶ ἕτερα εἶδη.

— Βρικογολέττα Ἑλληνικὴ, Ἀρτεμις, κενή.

Ἐκ Σκιάθου κόττερον Ἑλληνικόν, ὁ Θυλλοῦμενος, μετὰ ξυλικὴν οἰκοδομῆς.

Ἐκ Σύρας Γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἀνδρομάχη, μετὰ δέρματα, σῖτον κτλ.

Ἐκ Μισσηνίας καὶ Ζακύνθου γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἀθηνᾶ, μετὰ στεφάνια, πλίνθους ὀπτεὺς κτλ.

Βρικογολέτται Ἑλληνικαὶ 4 φορτίον:— Σίτος, ἀραβόσιτος, ὄσπρια, σῦκα, στεφάνια, πλίνθοι ὀπτεῖ, παστά ὀψάρια, ῥοῦμα, καὶ διάφορα ἄλλα.

Τράται Ἰόνια δύο, ἡ μὲν κενή, ἡ δὲ ἐκ Πόρου μετὰ κρέας ταριχευμένον, κοκκάρι καὶ ἀγγεῖα.

Τρεχαντήρια Ἑλληνικὰ 69, ἐξ ὧν τὰ 24 μετὰ κριθᾶρι, ἀραβόσιτον, σῖτον, βούτυρον, κρέατα, λάδι, σαποῦνι, ἀνθρακες καὶ ἄλλα.

Ἀπόπλοι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν.

Εἰς Σκόπελον μαρτίγος Ἑλληνικὸς, Ἅγιος Νικόλαος, μετὰ βαρέλια.

Εἰς Σαῦρην βρίκιον Αὐστριακόν, ὁ Λόβηξ, μετὰ ὀλίγον σίδηρον.

Εἰς Ναύπλιον γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἀθηνᾶ, μετὰ καρύδια, σῦκα, σπασίμι, πετμεῖζι καὶ χαλκόν.

Εἰς Σύραν βρικογολέττα Ἑλληνικὴ, ἡ Ἀμερικᾶνα, κενή.

Τράται Ἰόνια δύο, ἐξ ὧν ἡ μὲν μετὰ τὸ ἴδιον αὐτῆς φορτίον, ἡ δὲ μετὰ ὀλίγον σῖτον, ἀραβόσιτον, καὶ ὄσπρια.

Γολέττα Ἰόνιος, εὐκαιρος, εἰς Μαραθωνῆσι.

Κόττερον Ἑλληνικόν, εὐκαιρον, εἰς Σίδηρον.

Μαρτίγος Ἑλληνικὸς, εὐκαιρος, εἰς Ναύπλιον.

Γολέτται Ἑλληνικαὶ 3, ἐξ ὧν αἱ δύο μετὰ πλίνθους, στεφάνια, σῖτον καὶ ἄλλα εἶδη.

Τρεχαντήρια Ἑλληνικὰ 77, ἐξ ὧν τὰ 17 μετὰ κριθᾶρι, ἀραβόσιτον, σῖτον, οἶνον, βαλανίδι, ὀψάρια ταριχευτά, σῦκα, ἀνθρακες καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ετησία,	Φοίνικας 36
Εξαμηνιαία,	18
Τριμηνιαία,	9

Αί συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς ἑπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 8, καὶ ΤΕΤΑΡΤΗ, 12 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1830.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 308.

Εξοχώτατε,

Ἡ παρὰ τῆς Υ. Ε. συστηθεῖσα Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐνέργησε τὰς ἐργασίας της κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ ὑπ' Αρ. 105 διατάγματος, ἐκπληρώσασα καθ' ὅλην τὴν ἐκτασιν τὰς ὑποσχέσεις της.

Ἡ ὀλικὴ ποσότης τῶν μετόχων αὐτῆς ἀνέβη εἰς δίστηλα 154,896:74|100, ἀλλὰ σήμερον δὲν χρεωστεῖ εἰμὴ μόνον δίστηλα 100,365:90, πληρώσασα τὰ λοιπὰ εἰς ὅσους τὰ ἐξήτησαν μετὰ τοῦ τόκου αὐτῶν.

Τοιαῦτα καταστήματα ὠφέλησαν παντοῦ καὶ πάντοτε κατὰ διαφόρους τρόπους· διότι, ἐνῶ χρησιμεύουν ὡς παρακαταθήκη τῶν χρημάτων τῶν πλουσίων, τῶν χρηρῶν καὶ τῶν ἄρρωνων, ἐνῶ οὗτοι καρποῦνται τὸν χρονιαῖον τόκον των, ἐμψαίνουσι καὶ τὰ χρήματα ταῦτα εἰς κυκλοφορίαν, καὶ ὠφελοῦμενοι ὠφελοῦν παντοδαπῶς τὴν κοινωνίαν, ἐνῶ ἴσως διὰ τῆς ἐλλείψεως τοιούτων καταστημάτων πολλὰ κεφάλαια ἤθελον μείνει νεκρά μετὰ ζημίας καὶ τῶν κυρίων των, καὶ τῆς ἐσωτερικῆς βιομηχανίας.

Ἀλλὰ μ' ὅλην ταύτην τὴν ἀναντίρρητον ἀλήθειαν, οἱ διευθύνται τῆς Τράπεζας χρεωστοῦν μετὰ λύπην των νὰ ὑποβάλλουν πρὸς τὴν Υ. Ε. ὅτι, εἴτε διὰ τὸ νεοφανὲς τοῦ καταστήματος τούτου εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἴτε διὰ τὰς παρελθούσας δυσχερεῖς περιστάσεις, αἵτινες ἐγέννησαν τὴν ἀταξίαν καὶ ἀναρχίαν πρὶν τῆς ἀφίξεως τῆς Υ. Ε., ἡ συνδρομὴ τῶν μετόχων δὲν ἔκαμε πρὸς τὸν ἀντικείμενον μετὰ τὰς ἐλπίδας μας καὶ μετὰ τὴν ἀκρίβειαν, μετὰ τὴν ὁποίαν ἡ Τράπεζα ἐξετέλεσε τὰς ὑποσχέσεις της. Μ' ὅλα ταῦτα ἐλπίζομεν, ὅτι ἡ πείρα τοῦ παρελθόντος, καὶ αἱ ἐγγυήσεις, τὰς ὁποίας ἤδη προσφέρει ἡ Τράπεζα, θέλουν παρακινήσει καὶ τὰς Ἑλλήνας καὶ ἀλλογενεῖς νὰ δεξοῦν τὴν δικαίαν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐμπιστοσύνην των, συνεισφέροντες ἱκανὰς ποσότητας εἰς τὴν ἀνανεουμένην καὶ ἐξασφαλιζομένην Ἑλληνικὴν Τράπεζαν.

Ἀλλὰ μ' ὅλον ὅτι, Εξοχώτατε, ὡς εἵπομεν ἀνωτέρω, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐκπλήρωσε κατὰ γράμμα τὰς ὑποσχέσεις της, μ' ὅλα ταῦτα καὶ διὰ τὴν προσγνωσμένην μεγαλητέραν ἀσφάλειαν τῶν παλαιῶν μετόχων της, καὶ διὰ τὴν περισσότεραν ἐμψύχωσιν τῶν μελλόντων, ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ἀνέγνωσε μετὰ χαρᾶς τὴν διατάχην τῆς Υ. Ε., δι' ἧς διατάχθη νὰ

ἐκτιμήσῃ δι' ἐπιτροπῶν συγκειμένων ἀπὸ εὐπόληπτα καὶ ἔμπειρα ὑποκείμενα τοὺς ἐπικερδέστατους σταφιδάμπελωνας τῆς Κορίνθου καὶ Βοστίτης, καὶ τοὺς εὐκάρπους ἐλαιῶνας τῶν Σαλώνων καὶ τῆς Κορίνθου, μετὰ σκοπὸν ὥστε ὅλα ταῦτα ἐνωμένα μετὰ τὴν σμυρίδα καὶ ἀλικὴν τῆς Νάξου, καὶ μετὰ τὰ ὄρυκτα καὶ τὴν ἀλικὴν τῆς Μήλου, νὰ χρησιμεύσουν ὡς ὑποθήκη εἰς τὴν οὕτως ἀνανεουμένην καὶ ἐξασφαλιζομένην Ἑλληνικὴν Τράπεζαν.

Ἡ τοιούτη ὑποθήκη τῶν ὅλων διόλου ἔθνικῶν τούτων κτημάτων, γενομένη ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ ἔθνικόν τοῦτο κατὰστημα, ἐξασφαλίζει ἐντελέστατα τὰ κεφάλαια τῶν προτέρων καὶ μελλόντων μετόχων μέχρι τῆς προσδιορισμένης ποσότητος τῶν Φοινικῶν 3,236,000, ἢτοι οἰστήλων 539,333 1|3, καὶ ἡ ἄοκνος καλλιέργεια καὶ φρόνιμος διάταξις τῶν καρπῶν των ἐγγυᾶται πλουσιοπαρόχως τὴν πληρωμὴν τῶν ἐτησίων τόκων των.

Πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ εἰλικρινοῦς καὶ κοινωφελοῦς τούτου σκοποῦ τῆς Κυβερνήσεως, ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη καθυποβάλλει εἰς τὴν βαθεῖαν σκέψιν καὶ ἐπίκρισιν τῆς Υ. Ε. τὰ ἐφεξῆς.

α. Σχέδιον ὑποθήκης τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἔθνικῶν κτημάτων εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

β. Σχέδιον ἀφορῶν τὸ κατὰστημα τοῦτο καὶ τοὺς μετόχους αὐτοῦ· ἀκολουθῶν δὲ δύναται νὰ παρουσιάσῃ καὶ σχέδιον τῶν χρεωστικῶν ἀποδείξεων μετὰ τοῦ προσδιορισμένου τόκου των.

Πρὶν τελειώσει ἡ Ἐπιτροπὴ τὴν παροῦσαν ἀναφορὰν, νομίζει ἀναγκαῖον νὰ συστήσῃ εἰς τὴν προσοχὴν τῆς Υ. Ε. τὸ 4 ἄρθρον τοῦ Β' σχεδίου, εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἡ ποσότης τῶν μεριδίων ἤθελον ὑπερβῇ τὴν τιμὴν τῆς ὀλικῆς ποσότητος τῆς ὑποθήκης.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη, πεποιθὺς εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν εὐκαταστάτων Ἑλλήνων, καὶ εἰς τὴν προθυμίαν τῶν φιλελλήνων τοῦ πολιτισμένου κόσμου, εἶν' εὐέλπις, ὅτι θέλουν συνδράμει πολλοὶ πλείότεροι τοῦ προσδιορισθέντος ἀριθμοῦ τῶν μετόχων, καὶ διὰ τοῦτο ἐφρόντισε νὰ προναῇ διὰ τοῦ ῥηθέντος 5 ἁρθρου, ὥστε νὰ προπαρασκευασθῇ νὰ ἐξασφαλίσῃ διὰ τὴν ἐλπίζομένην περισσευσιν τῶν μετόχων τοῦ ἔθνικου τούτου καταστήματος. Ἀποκείται εἰς τὴν Υ. Ε. ν' ἀποφασίσῃ ὅτι ἂν ἐγκρίνῃ. Ὑποσημειοῦται μετὰ βαθύ αἶτον σεβας

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 29 Ἰαννουαρίου 1830.

Ἡ ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Τράπεζας Ἐπιτροπὴ
Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.
Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.
Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Άρ. 591.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωρούντες τὸ 2 ἄρθρον τοῦ ὑπ' Ἀρ. Γ ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀργεῖ Συνελεύσεως, δι' οὗ ἐπικυροῦται τὸ κατὰ τὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Αἰσθανόμενοι τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἀναπτύξωμεν ἐπὶ πλέον τὸν ὑφ' ἑστῶτα κανονισμὸν τοῦ κατὰ τὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ προμηθεύσωμεν εἰς τὸ ἔθνος καὶ τὸ ἐμπόριον τοὺς ἐξ αὐτοῦ πόρους διὰ τῆς προσδιορισθείσης δυνάμει τοῦ ὑπ' Ἀρ. 594 σημερινοῦ ψηφίσματος ὑποθήκης.

Λαβόντες ὑπ' ὅψιν τὴν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου κατὰ τὴν 29 Ἰαννουαρίου χρονολογημένην ὑπ' Ἀρ. 308 ἀναφορὰν τῆς ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἀκούσαντες δὲ καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,

Ψηφίζομεν.

Α. Ἡ διάρκεια τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς προσδιορίζεται εἰς πέντε ἔτη κατὰ συνέχειαν, τὰ ὁποῖα συμπληροῦνται κατὰ τὴν 1 Ἀπριλίου 1835, καθ' ἣν ἐποχὴν οἱ μέτοχοι θέλουν πληρωθῇ, ἂν δὲν προτιμήσωμεν μᾶλλον νὰ ἀνακαινίσουν τὰ γραμμάτια τῶν· τὸ δὲ κατὰ τὴν θέλει διοργανισθῇ ἐκ νέου ἐπὶ βάσει ἀναλόγων μὲ τὰς περιστάσεις καὶ τὰς προόδους τοῦ ἐμπορίου.

Β. Ὁ πληρωθῆσόμενος τόκος προσδιορίζεται, ὡς καὶ πρότερον, ἀνὰ 8 τὰ 100 τὸν χρόνον, εἰς τὸ τέλος τοῦ ὁποίου καὶ πληρώνεται, ἢτοι εἰς τὴν 1 Ἀπριλίου ἐκάστου ἔτους, διὰ μὲν τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοὺς διευθυντὰς τῆς Τραπεζῆς, διὰ δὲ τὸ ἐξωτερικὸν ἀπὸ πράκτορας διωρισμένους ἐπὶ τούτῳ παρὰ τῶν αὐτῶν διευθυντῶν μὲ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα, ὡς καὶ ὁ τόπος τῆς διαμονῆς αὐτῶν, θέλουν γνωστοποιηθῇ δι' ἐγκυκλίου.

Γ. Ἡ ὀλικὴ ποσότης τῶν μερίδων τῆς Ἐθνικῆς ταύτης Τραπεζῆς προσδιορίζεται εἰς 6,472 ἀνὰ 500 Φοίνικας, ἢ 83:1|3 δίστηλα ἐκάστης ποσότης ἴσῃ τῆς εἰς τὴν Τράπεζαν ταύτην τεθείσης ὑποθήκης ἐθνικῶν κτημάτων ἐκτιμηθέντων, ὡς τὸ ὑπ' Ἀρ. 594 ψήφισμα τῆς σημερινῆς χρονολογίας, διὰ Φοίνικας 3,236,000, ἢτοι δίστηλα 539,333: 1|3.

Δ. Ἐὰν ἡ ποσότης τῶν μερίδων (actions) ὑπερβῇ τὴν τιμὴν τῆς ὀλικῆς ταύτης ποσότητος, ἡ Κυβέρνησις ὑπόκειται νὰ παραχωρῇ εἰς τὴν Τράπεζαν καὶ ἄλλα ἐθνικὰ κτήματα ἀνάλογα μὲ τὴν ποσότητα τῶν ὑπερτερουσῶν μερίδων, ἐκτιμώμενα δι' ἐμπείρων ἐκτιμητῶν κατὰ τὸ παραδεχθὲν σύστημα· ἡ δὲ πρᾶξις τῆς ἐπιπροσθέσεως ταύτης θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος πρὸς γνῶσιν ὅλων ἐν γένει τῶν μετόχων τῆς Τραπεζῆς.

Ε. Οἱ παλαιοὶ μέτοχοι (intéressés, τῶν ὁποίων ἡ ὀλικὴ καταθεμένη ποσότης ἀναδίδει εἰς Φοίνικας 602,195:40|100, ἢτοι δίστηλα 100,365:90, συμπεριλαμβανόμενοι εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ Γ ἄρθρου προσδιορισμένον ἀριθμὸν, ἀλλ' ὀφείλουν ὅσον τάχιστα νὰ πέμψουν πρὸς τοὺς διευθυντὰς τῆς Τραπεζῆς τὰς ἀνά χειρὰς τῶν παλαιᾶς ὁμολογίας διὰ νὰ λάβουν τὰς κατὰ τὸν παρόντα ὁργανισμὸν νέας ἀποδείξεις, ἀναπληρόντες τὸ ἐλλεῖπον εἰς συμπλήρωσιν.

ΣΤ. Οἱ θέλοντες δύνανται νὰ λάβουν ὅσας ἐπιθυμοῦν μερίδας, ὅχι ὅμως ποτὲ ὀλιγώτερον τῆς μιᾶς· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος πολλοὶ πολῖται Ἕλληνες ἐπιθυμοῦν μὲν, δὲν εἶναι ὅμως εἰς κατάστασιν νὰ καταθέσουν ἀκέραιον τὴν ποσότητα τῆς προσδιορισθείσης αὐτῆς μερίδος, διὰ τοῦτο παραχωρεῖται εἰς τοὺς ττοιούτους τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ λαμβάνουν καὶ ἡμισείας μερίδας.

Ζ. Οἱ ἔχοντες μερίδας τῆς Τραπεζῆς ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ τὰςπραγματεύωνται προσυπογράφοντες τ' ὄνομά των· μὲν οἱ κατέχοντες αὐτὰς εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς πληρωμῆς τῶν ἔχουν τὸ δικαίωμα τῆς συνάξεως τοῦ κεφαλαίου καὶ τοῦ ἀναλογούντος τόκου του.

Η. Οἱ διευθύνται τῆς Τραπεζῆς χρεωστοῦν νὰ δημοσιεύουν διὰ τῆς ἐφημερίδος τὰ ὀνόματα τῶν ὅσων λαμβάνουν μετοχὴν εἰς τὴν Τράπεζαν μετὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διδομένων μερίδων, καθὼς καὶ σημείωσιν τῶν ἐξαφληθείσων, ἂν τυχόν τινες τῶν μετόχων λάβωσιν ἀνάγκην νὰ ζητήσωσι πρὸ τῆς διωρισμένης προθεσμίας τὸ καταβληθέν παρ' αὐτῶν κεφάλαιον, διὰ νὰ γνωρίζουν οἱ μέτοχοι αὐτῆς τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰς κυκλοφορίαν μερίδων.

Θ. Οἱ διευθύνται τῆς Τραπεζῆς χρεωστοῦν εἰς τὰς ἀρχὰς ἐκάστου ἔτους νὰ δημοσιεύουν ἰσολογισμὸν περιέχοντα τὴν ὀλικὴν ποσότητα τοῦ γρέους τῆς Τραπεζῆς, λογαριασμὸν καθαρὸν τῶν ἐξόδων καὶ εἰσοδημάτων τῶν εἰς τὸ κατὰ τὴν τούτο παραχωρηθέντων εἰς ὑποθήκην κτημάτων, καταγραφὴν τῶν πληρωθέντων ἐτησίων τόκων, καὶ περιληπτικὴν ἐκθεσιν τῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα ἤθελεν ἐγκρίνει ἡ Κυβέρνησις περὶ τῆς βελτιώσεως τοῦ κατὰ τὴν τούτου.

Ι. Ἐὰν εἰς τὸ διάστημα τούτο ἀποφασισθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐκποίησις ἐθνικῶν κτημάτων, αἱ μερίδες τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς θέλουν εἶναι δεκταὶ ἀντὶ μετρητῶν εἰς ἀγορὰν αὐτῶν.

ΙΑ. Πρὸς περισσοτέραν ἐμψύχωσιν, ἐν ταύτῃ καὶ ἀσφάλειαν τῶν μετόχων τῆς Ἐθνικῆς ταύτης Τραπεζῆς, ἡ Κυβέρνησις συγκατατίθεται ἀφ' ἐνὸς μὲν μέρους νὰ μένουν εἰς τὴν Τράπεζαν ταύτην πρὸς ὄφελος τῶν μετόχων αὐτῆς, καὶ νὰ διανέμονται μετὰξὺ αὐτῶν εἰς τὴν συμπλήρωσιν τῆς πενταετοῦς προθεσμίας κατ' ἀναλογίαν τῶν μερίδων, ὅσα ἐκ τῶν εἰσοδημάτων ἤθελεν περισσεύσει χρήματα μετὰ τὴν ἀποπληρωμὴν τῶν χρεωστούμενων ἐτησίων τόκων· ἀλλὰ τούτο τότε μόνον θέλει γίνεσθαι, ὅταν ἐξαντληθῇ ὁλόκληρος ἡ ὑπὲρ τοῦ 3 ἄρθρου προσδιορισμένη ποσότης τῶν 6,472 μερίδων ἐντὸς τοῦ πρώτου ἔτους ἀφ' ἐτέρου δὲ ὑπόσχεται ἡ Κυβέρνησις νὰ ἀναπληρῶνῃ ὅποιονδήποτε ἐλάττωσιν, ἢτις ἤθελε πηγᾶσει εἴτε ἐκ τῶν περιστάσεων, εἴτε ἐκ τῆς φορᾶς τοῦ ἐμπορίου ὡς πρὸς τὴν ἀποπληρωμὴν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος προσδιορισμένου τόκου.

ΙΒ. Τὸ κατὰ τὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς δὲν δέχεται διόλου μεσεγγυον ἐπ' οὐδεμιᾷ περιστάσει.

ΙΓ. Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 3 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Άρ. 594.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ 2 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουλίου Γ ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀργεῖ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, τὸ ἀφορῶν τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

Ἐπιθυμοῦντες ν' ἀποκαταστήσωμεν βέβαιον καὶ ἀσφαλὲς τὸ κατὰ τὴν τούτου, καθ' ὃν τρόπον διαλαμβάνει τὸ αὐτὸ ἄρθρον.

Λαβόντες ὑπ' ὅψιν τὴν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὑπ'

Αρ. 308 τὴν 29 Ἰαννουαρίου χρονολογημένην ἀναφορὰν τῆς ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Ἐπιτροπῆς·

Λαοῦσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,
Ψηφίζομεν.

Α. Ὁ σταφιδαμπελὼν τῆς Κορίνθου συγχείμενος ἀπὸ 1433 1/4 στρέμματα σταφίδος, καὶ ἐκτιμηθεὶς, ὡς τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα τῆς ἐπὶ τούτῳ διορισθείσης ἐπιτροπῆς, διὰ Φοίνικας 820,000, ἥτοι δίστηλα 136,666 2/3.

Ὁ σταφιδαμπελὼν τῆς Βοστίτσας συγχείμενος ἀπὸ 521 1/3 στρέμματα σταφίδος, καὶ ἐκτιμηθεὶς, ὡς τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα τῆς ἐπὶ τούτῳ διορισθείσης ἐπιτροπῆς, διὰ Φοίνικας 627,264, ἥτοι δίστηλα 104,544.

Ὁ ἐλαιὼν τῶν Σαλῶνων συγχείμενος ἀπὸ δένδρα ἐλαίας 40,873, καὶ ἐκτιμηθεὶς, ὡς τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα τῆς ἐπὶ τούτῳ διορισθείσης ἐπιτροπῆς, διὰ Φοίνικας 694,196, ἥτοι δίστηλα 115,699 1/3.

Ὁ ἐλαιὼν τῆς Κορίνθου συγχείμενος ἀπὸ δένδρα ἐλαίας 39,176, καὶ ἐκτιμηθεὶς, ὡς τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα τῆς ἐπὶ τούτῳ διορισθείσης ἐπιτροπῆς, διὰ Φοίνικας 819,520, ἥτοι δίστηλα 136,586 2/3.

Ἡ σμυρὶς καὶ ἀλικὴ τῆς Νάξου φέρουσαι χρονικὸν καὶ βέβαιον εἰσόδημα ὑπὲρ τοὺς Φοίνικας 12,000, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ ἐκτιμώμενα διὰ Φοίνικας 150,000, ἥτοι δίστηλα 25,000.

Τὰ ὄρυκτά καὶ ἡ ἀλικὴ τῆς Μήλου φέροντα χρονικὸν καὶ βέβαιον εἰσόδημα ὑπὲρ τοὺς 10,000 Φοίνικας, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ ἐκτιμώμενα διὰ Φοίνικας 125,020, ἥτοι δίστηλα 20,836 2/3.

Τίθενται εἰς ὑποθήκην καὶ παραχωροῦνται μετὰ τῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τραπεζάν, ἕως ὅτου πληρωθῶν ὅλοι οἱ μέτοχοι αὐτῆς μετὰ τοῦ τόκου τῶν, κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ 3 ἄρθρου τοῦ ὑπ' Αρ. 591 ψηφίσματος τῆς σημερινῆς χρονολογίας.

Β. Τὰ κτήματα ταῦτα οὕτως ὑποβλημένα εἰς ὑποθήκην διὰ λογαριασμὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἐγγυῶνται τὴν ἀσφάλειαν τῶν μετόχων τῆς μέχρι τῆς ἀποπληρωμῆς τῶν κεφαλαίων τῶν· ἡ δὲ τακτικὴ χρονικὴ πληρωμὴ τοῦ τόκου τῶν μετόχων τῆς ἀσφαλίζεται κατὰ τὸ 11 ἄρθρον τοῦ ὑπ' Αρ. 591 σημερινοῦ ψηφίσματος.

Γ. Τὰ διάφορα ἔγγραφα τῆς ἐκτιμῆσεως τῶν κτημάτων ἐπικυρωθέντα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως μένουσιν παρακχτατεθειμένα εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, καὶ δύναται νὰ τὰ παρατηρήσῃ ὅστις ἐπιθυμῇ νὰ λάβῃ λεπτομερεστέρας περὶ τούτου πληροφορίας.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 3 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην
τῆς Ἑλλάδος.

Ἐξοχώτατε,

Βλέπων μὲ πολλὴν τῆς ψυχῆς ἀγαλλίασιν νὰ διαλάμπῃ

ἐπὶ τῶν ἡμερῶν σας τὸ φῶς τῆς παιδείας, καὶ νὰ στερεοῦνται εἰς τὰς πόλεις καὶ χωρία τῆς Ἑλλάδος σχολεῖα διὰ συνδρομῆς τῶν πολιτῶν καὶ διὰ χορηγιῶν τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεως, ἐτόλμησα, Σεβαστὲ Κυβερνήτα, ζήλω φιλομαθείας κινούμενος, ἅμα ἀνέγνωσα τὰς περὶ σχολείων ἐγκυκλίους, ἔργον ὑπὲρ τὴν δύναμιν ἐνὸς μόνου.

Θεωρῶν τὴν ἀμάθειαν τῶν κατοίκων συμπολιτῶν μου, καὶ τῶν γειτόνων τῶν τριάκοντα χωρίων, οἱ ὅποιοι ἀπφικισμένοι τῶν πύλεων καὶ κατοικοῦντες τὴν ὄρεινὴν ταύτην θέσιν ἔμενον πάντοτε εἰς τὸ σκότος τῆς ἀμαθείας, ἐπεχειρίσθην νὰ συστήσω μόνος μου σχολεῖον ἐν τῷ μέσῳ τῶν δυστυχῶν τούτων· ἐπὶ σκάλεσα διδάσκαλον τὸν Κύριον Ν. Παμπούκην, ὅστις, ἀφοῦ μὲ παρέστησε τὴν ἀνάγκην ἀλληλοδιδασκτικοῦ σχολείου, φκοδόμησα καὶ τοῦτο εὐτυχῶς, καὶ ἀφιέρωσα μέρος τῆς περιουσίας μου εἰς παντοτεινὴν τῶν σχολείων τούτων προῖκα, καὶ βλέπων εἰς αὐτὰ διδασκομένους ἤδη τοὺς συμπολίτας μου εὐφραίνεται ἡ ψυχὴ μου. Καὶ ἐπειδὴ ἡξιώθην νὰ κάμω τοῦτο τὸ καλὸν εἰς τὰς ἡμέρας σας, ἔκρινα χρέος μου νὰ τὸ κάμω γνωστὸν εἰς τὴν Ὑ. Ἐξοχότητά, καὶ ν' ἀφιερῶσω τὰ καταστήματα ταῦτα εἰς τὴν προστασίαν σας, χωρὶς τῆς ὁποίας δὲν θέλει νομίζεσθαι τέλειον τὸ ἔργον μου. Εὐαρεσθήθητε λοιπὸν, Σεβαστὲ Κυβερνήτα, νὰ ἀναλάβετε εἰς τὴν προστασίαν σας τὰ καταστήματα ταῦτα, καὶ νὰ χορηγήτετε τὰ ἐλλείποντα μέσα εἰς πληρωμὴν τῶν διδασκαλικῶν μισθῶν καὶ συντήρησιν τῶν καταστημάτων τούτων διὰ τὸν φωτισμὸν τῶν δυστυχῶν τούτων κατοίκων.

Ἐν Τεμένῃ, τὴν 22 Δεκεμβρίου 1829.

Ὑποσημειοῦμαι δὲ μὲ βαθύτατον σέβας

Ὁ εὐπειθὴς πολίτης

Ἀνδρούτσος Σπανός.

Αρ. 461.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Κύριον Ἀνδρούτσον Σπανόν.

Ἐγνώμεν ἐκ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἀναφορᾶς τὸν ἔνθερον ζήλόν σου διὰ τὸν φωτισμὸν τῶν συμπολιτῶν σου, χάριν τῶν ὁποίων δαπανήσας ἐξ ἰδίων εἰς οἰκοδομὴν διδασκικῶν καταστημάτων προσφέρεις εἰς κληροδοσίαν παντοτεινὴν καὶ αὐτὰ τὰ λεψανα τῆς περιουσίας σου. Διὰ νὰ σοῦ δεῖξωμεν, καλὲ καὶ ἀγαθὲ γέρον, πόσον ἀποδεχόμεθα τὴν γενναίαν ταύτην πράξιν σου, ἐκπληροῦμεν προθύμως τὴν αἴτησίν σου, ἀναλαμβάνοντες τὴν πρόνοιαν τῶν καταστημάτων τούτων, καὶ προθυμούμενοι νὰ χορηγήσωμεν καὶ ἄλλα βοηθήματα, ὅσα εἶναι ἀναγκαῖα διὰ συντήρησιν καὶ βελτίωσιν τῶν καταστημάτων.

Ἐπὶ τούτῳ καὶ διετάξαμεν τὸν Προσωρινὸν Διοικητὴν νὰ συνεννοηθῇ μετὰ σοῦ, καὶ νὰ μᾶς πληροφορήσῃ περὶ τῆς καταστάσεως τῶν σχολείων τούτων, περὶ τῶν ὁποίων ἔχουσι πόρων, καὶ πόσα ἐλλείπονται εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν μισθῶν τῶν διδασκάλων, τὰ ὅποια θέλει χορηγήσῃ ἡ Κυβέρνησις.

Πληθυνθείης ἐν γήρει πῖονι εὐπαθῶν, καλὲ καὶ ἀγαθὲ

γέρων, καὶ πολλοὺς ἔχοις μιμητὰς τῶν ἀγαθῶν σου πράξεων!

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 25 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου
Παιδείσεως Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Λρ. 966.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Σ. Κυβερνήτην
τῆς Ἑλλάδος

Ὁ κατὰ τὰ Μεσσηνιακὰ φρούρια Προσωρινὸς Διοικητής.
Σπεύδω νὰ ἀναφέρω πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν ὅτι χθὲς
ἐξεληθόντες εἰς τὴν πεδιάδα τῆς Μοθώνης μετὰ τοῦ Ταγ-
ματάρχου τοῦ Γαλλικοῦ πυροβολικοῦ ἐξεύξαμεν τέσσαρας ἵπ-
πους μὲν ἀπὸ τὰ βαρύτερα ἄροτρα ἐκ τῶν μετακομισθέντων
ἐκ τῆς Γαλλίας παρὰ τοῦ Κ. Γ. Παλαιολόγου, οἵτινες
ἐργασθέντες ἐν τέταρτον τῆς ὥρας ἐγεώργησαν ἐν τέταρτον
τοῦ στρέμματος. Οἱ αὐλακες ἔγειναν βαθεῖς, μίαν σπιθαμὴν
καὶ τέσσαρας δακτύλους, τὸ δὲ χῶμα ἐχύνετο εἰς τὰ πλά-
για τοῦ αὐλακος λαμβάνον θέσιν κανονισμένην, χωρὶς νὰ
καλύπτῃ τὸν αὐλακα. Ὁ Ταγματάρχης μὲ ἐβεβαίωσεν ὅτι
μὲ ἐλαφρότερον ἄροτρον ἐμποροῦν δύο ἵπποι νὰ γεωργήσωσι
τὴν αὐτὴν ἔκτασιν εἰς τὸ αὐτὸ διάστημα τοῦ χρόνου.

Ἐφέραμεν ἐκεῖ τινὰς τῶν γεωργῶν, οἵτινες παραηγήσαν-
τες μὲ θάυμασμόν τῶν τῆν τοιαύτην ἀροτρίαν, ὡμολόγη-
σαν ὅτι, διὰ δύο ἵππων ἐς γεωργίαν μὲ τοιοῦτον μὲν ἄροτρον,
ἀλλ' ἐλαφρότερον, καὶ ἐργαζομένων τρεῖς ὥρας πρὸ τῆς
μεσημβρίας καὶ ἄλλας τρεῖς μετὰ τὴν μεσημβρίαν, ἐμπο-
ρεῖ νὰ γεωργηθῇ τετραπλοῦν παρ' ὅσον δύνανται νὰ γεωργή-
σωσι δύο ἰσχυροὶ γεωργικοὶ βόες διὰ τοῦ συνήθους εἰς τὴν
Ἑλλάδα ἀρότρου μίαν ὁλόκληρον ἡμέραν.

Τὴν δοκιμασίαν ταύτην κρίνω ἀναγκαῖον νὰ βάλω ὑπὸ
ὄψιν τῆς Σ. Κυβερνήσεως.

Ἐν Μοθώνῃ, τὴν 15 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Προσωρινὸς Διοικητής
Κ. ΡΑΜΦΟΣ.

Ναύπλιον, τῇ 2 Φεβρουαρίου.

Χθὲς τὸ ἑσπέρας ἔφθασεν εἰς ταύτην τὴν πόλιν ἡ Ὀργανι-
στικὴ Ἐπιτροπὴ, ἣτις εἶχε μεθ' ἑαυτῆς τὰς σημαίας τῶν
χιλιαρχιῶν, διότι εἰς τὰ νέα τάγματα ἐδόθησαν νέαι σημαῖαι,
κατ' ἄλλον τρόπον σχηματισθεῖσαι ἀπὸ ἐκείνας τῶν χιλιαρχιῶν.

Σήμερον περὶ τὰς δέκα πρὸ τῆς μεσημβρίας, εἰς τὴν ἀγορὰν
γινομένης μεγάλης στρατιωτικῆς παρατάξεως, ἐπαρουσιάσθη
εἰς τὸ μέσον αὐτῆς ἡ ἐπιτροπὴ μὲ τὰς σημαίας συνωδευμένας
ἀπὸ ἑνα λόχον τῶν τακτικῶν καὶ ἀπὸ τὴν μουσικὴν, καὶ ὁ
πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς ἐπαρουσίασεν αὐτὰς εἰς τὸν ἐπὶ τῶν
Στρατιωτικῶν Γραμματέα τῆς Κυβερνήσεως, ὁ ὅποιος ὀλίγον
ἔπειτα τῆς ἐπιτροπῆς εἶχε φθάσει συνωδευμένος ἀπὸ τοὺς
στρατηγούς τῶν τακτικῶν στρατευμάτων καὶ ἀπὸ πάντας
τοῦ σώματος τοῦτου τοὺς ἐπιτελεῖς.

Φθάσας ὁ Γραμματεὺς, ὁ Πρόεδρος ἐξέφρασε λόγον ἀνάλογον
εἰς τὴν περίστασιν, ἐκφράζων τὰ αἰσθήματα τῆς εὐγνωμοσύ-
νης καὶ τῆς ἀφοσιώσεως τοῦ στρατοῦ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν,
καὶ ὁ Γραμματεὺς ἀπεκρίθη:

« Εἰς τὸ πεδίον τῶν Μεγάρων ἐξ ὀνόματος τῆς Κυβερνή-
σεως ταύτας σὰς παρέδωκα τὰς σημαίας, τὰς ὁποίας εἰς χειρὰς
μου παραδίδετε, καὶ ἐγὼ ἐξ ὀνόματος τῆς Κυβερνήσεως
παραλαμβάνω.

« Κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν τὸ ἐθνικὸν στρατόπεδον δὲν εἶχε
μεγάλως ἐκτεταμένα τὰ ὄριά του. Σεῖς, καὶ οἱ συναδελφοί σας,
μὲ τὴν προστασίαν τοῦ θεοῦ, καὶ ὑπὸ τοιαύτην ἠθελίαν πο-
λεμοῦντες, τὰ ἐκτείνετε μὲ ἐκείνη τοῦ Κράτους· καὶ εἰς Μα-
κρονόρος, εἰς Βόνιτσαν, εἰς τὰς Θερμοπύλας, αὕτη ἡ ἱερὰ
σημαία κυματίζει.

« Ἀμικνόντες τὰς ἐλαβετε, ἀμικνόντες ἀλλὰ, καὶ τροπαιο-
φόρους εἰς παραδίδετε. Αὐτοὶ θέλουν τεθῇ εἰς τὴν νέαν ὀ-
πλοθήκην, ὅπου καὶ ἐκεῖναι τῶν νενικημένων, συνάμα θέλουν
μαρτυρεῖ τὴν ἀρετὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ τὰς νίκας
του, καὶ θέλουν χρηγῆσαι ἄφθονον ὕλην εἰς τὴν ἱστορίαν
τοῦ ἔθνους.

« Σεῖς, ἄνδρεῖοι στρατιῶται, ἐγνωρίσατε τὴν ἀνάγκην τῆς
μεταρρύθμισσεως τοῦ στρατιωτικοῦ ὀργανισμοῦ, καὶ τὰ νέα
τάγματα θέλουν ἔχει εἰς ἀμίλλαν τὴν ἀρειτολιμῶν, καὶ τὴν
ἀπόφασιν τῶν χιλιαρχιῶν.

« Τὸ νέον σύστημα, θεοῦ εὐδοκούντος, θέλει στερεώσῃ τὴν
ἀποκατάστασιν τοῦ ἐθνικοῦ στρατοῦ, καὶ ἐν τοσοῦτῳ, σεῖς
εἰς τὴν ὑποδοχὴν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν συναδελφῶν σας
γνωρίσατε ἐν νέον δείγμα τῆς εὐαρεστῆσεως τῆς πατρίδος
καὶ πρὸς σὰς, καὶ πρὸς ἅπαν τὸ στρατόπεδον. »

Ἡ ἐορτὴ αὕτη ἐπελείωσεν εὐφημίζοντες ἅπαντες τὸ « Ζήτω
ἡ Ἑλλὰς καὶ ὁ Κυβερνήτης » καὶ αἱ σημαῖαι παρετέθησαν εἰς
τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματειῶν συνοδευόμεναι ἐπίσης
ἀπὸ ἑνα λόχον τῶν τακτικῶν καὶ ἀπὸ τὴν μουσικὴν.

Ἐκ Πόρου, 15 Ἰαννουαρίου.

Χθὲς συνεκροτήθη παρὰ τῶν ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν Ρώσ-
ων συμπόσιον μέγα εἰς τιμὴν τοῦ Ἐξοχωτάτου Κόμητος Ἐϊ-
δίνου. Μέλλοντος ὁσονούπω ν' ἀποπλευσῇ εἰς τὴν Βαλτικὴν
μέρους τινὸς τοῦ Ρωσικοῦ στόλου, πρὶν ἀποχωρισθῶσιν οἱ
ἀξιωματικοί, ἠθέλησαν νὰ ἐορτάσωσι τὴν ἀδελφικὴν τῶν ἐνω-
σιν διὰ τοῦ δείγματος τοῦτου τῆς πρὸς τὸν ἄξιον αὐτῶν ἀρ-
χηγὸν τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης. Τὸ δεῖπνον ἐδόθη ἐν ταῖς
Ρωσικαῖς ἀποθήκαις. Μετεχειρίσθησαν δὲ οὕτως ἐπιτηδεύς
τὰ πάντα, ὥστε καὶ αὐτὰ τὰ τουφέκια συστημένα εἰς φακέλους
ἐχρησίμευσαν ἀντὶ λυχνιῶν. Ὄθεν καὶ τὸ νεοφανὲς τοῦτο ἐ-
πρόσθετε εἰς τὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ τὸ χαρμόσυνον τῆς ἐορ-
τῆς. Μεταξὺ τῶν συνδαιτυμόνων παρετηροῦντο ὁ Ἐξοχώτα-
τος Ἀντιναύαρχος Δεριγνῆς, ὁ Βαρὼν Ρουῖν, ὁ Κόμης Πάνιν,
ὁ γενναῖος Κανάρης καὶ ἄλλοι τῶν ἐπιστημοτέρων Ἑλλήνων.
Προέπιον δὲ ὑπὲρ τοῦ Μ. Αυτοκράτορος πασῶν τῶν Ρωσικῶν,
καὶ ὑπὲρ τοῦ Μ. Βασιλέως τῆς Γαλλίας. Προέφερε δὲ καὶ
ὁ Ἀντιναύαρχος Ρικὸρδος τὰς ἐξῆς προποθείς. Εἰς ὑγείαν τοῦ
Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος Κόμητος Ἰωάννου Καποδίστρια,
ἀγαθοποιῶν πνεύματος διὰ τοὺς λαοὺς τοὺς παρὰ τῆς Προναίας
ἐμπιστευθέντας εἰς αὐτόν. Ὁ θεὸς νὰ τὸν βοηθήσῃ ὑπὸ τὴν
προστασίαν τῶν τριῶν Δυνάμεων νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ μέγα
ἔργον τῆς φιλάνθρωπίας, τὸ νὰ ὑψώσῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν
ἀξιοπρέπειαν Δυνάμεως Εὐρωπαϊκῆς! Εἰς ὑγείαν τῶν παρόν-
των καὶ ἀπόντων ἡρώων τῆς Ἑλλάδος. Εὐχόμεθα ὥστε,
ἀπαυθήμενοι πρὸς τὸ αἷμα τῶν ἀπηνῶν ἐχθρῶν τῶν βα-
ρυνόμενων ὀπλῶν, νὰ συνεργήσωσι διὰ τῶν πολιτικῶν ἀρετῶν
τῶν εἰς τοὺς ἀγαθοποιούς σκοποὺς τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλ-
λάδος! Τελευταῖον δὲ ὁ Κύριος Δεριγνῆς προέπιεν ὑπὲρ τῆς με-
ταξὺ Ρωσίας καὶ Γαλλίας εὐκρινούς φιλίας καὶ συμμαχίας.
Εἰς ἕκαστον δὲ αὐτῶν τῶν χαιρετισμῶν ἀνεφωνεῖτο τὸ οὐρρῶα,
καὶ ἐγείνοντο αἱ συνήθεις πυροβολήσεις.

[Ἀκολουθεῖ]

Πρᾶξις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀρ. 604.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωροῦντες ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἀπὸ 3 Φεβρουαρίου ὑπ' Ἀρ. 591 Ἐψηφίσματος τοῦ ἀφορῶντος τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἀπαιτεῖ πολλὰς ἐργασίας, αἵτινες ἤθελαν πολλαπλασιασθῆναι καὶ καταστήσει πολυπλοκωτέρας τὰς ἀσχολίας τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς.

Θέλοντες νὰ δώσωμεν ἰδιαίτεράν διεύθυνσιν εἰς τὰ τῆς Τραπεζῆς, καὶ νὰ μεθέξουν καὶ αὐτοὶ οἱ μέτοχοι τῆς διευθύνσεως ταύτης.

Διατάττομεν.

Α. Ἡ διεύθυνσις τῆς Τραπεζῆς, χωριζομένη τοῦ λοιποῦ ἀπὸ τὴν Οἰκονομικὴν ὑπηρεσίαν, διαπιστεύεται εἰς τρεῖς διευθυντάς, ἐξ ὧν ὁ μὲν εἰς θέλει διορίζεσθαι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, οἱ δὲ ἄλλοι δύο παρὰ τῶν μετόχων.

Β. Οἱ διευθυνταὶ θέλουν ἐφορεύει τὰ λόγῳ ὑποθήκης εἰς τὴν Τράπεζαν παραχωρηθέντα κτήματα, ὡς καὶ τὰ εἰσοδήματα αὐτῶν.

Γ. Μετὰ τρεῖς μῆνας, καθ' ἣν ἐποχὴν ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Τράπεζα θέλει ἔχει ἱκανὸν ἀριθμὸν μετόχων, θέλομεν ἐκδῶσαι διάταγμα προσδιορίζον τὸν τρόπον τῆς ἐκλογῆς τῶν δύο διευθυντῶν, οἵτινες ἕως τότε θέλουν διορίζεσθαι ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν.

Δ. Διορίζονται προσωρινοὶ Διευθυνταὶ τῆς Τραπεζῆς Οἱ Κύριοι, Αλέξανδρος Κοντόσταυλος, Δημήτριος Βουλγαρὴς (ἐξ Ὑδρας), καὶ Ἀνδρέας Γιαννίτης.

Ε. Ἡ Τράπεζα θέλει κατασταθῇ κατὰ τὸ παρὸν εἰς Αἴγιον, οἱ δὲ Διευθυνταὶ τῆς χρεωστοῦν νὰ μᾶς προβάλουν ἄνευ ἀναβολῆς τὰς περὶ διαχειρίσεως αὐτῆς παραιτέρω διατάξεις.

ΣΤ. Ἡ παρούσα Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 4 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἐκ Μετολογγίου, 6 Ἰαννουαρίου.

Διεφημίσθη ἐνταῦθα ὅτι οἱ Χιμαρῶται καὶ Νιβιτσιῶται ἔλαβον τὰ ὄπλα καὶ ἐκυρίευσαν τὸ φρούριον τῶν Ἀγίων Τεσσαράκοντα κατὰ τὰ Ἀκροκεραύνια ὅρη κείμενον, διώξαντες ἐκεῖθεν τὸν υἱὸν τοῦ Μουσταφᾶ πασᾶ.

— Ἡ Ἀγγλικὴ τῶν Ἰονίων νήσων Κυβέρνησις ἐκήρυξεν ὅτι εὐρίσκεται πανόλης εἰς Πρέβεζαν, Πάργαν καὶ Σαγαδές, ὥστε διεκόπη πᾶν ἐμπόριον καὶ πᾶσα ἐπιμιξία τῆς Κερκύρας μὲ ἐκεῖνα τα παράλια.

Ἐκ Ναυπλίου, 29 Ἰαννουαρίου.

Χθὲς μετὰ τὴν μεσημβρίαν ἔρθασεν ἐνταῦθα ὁ Ναύαρχος Μάλας ἐπὶ τῆς Δοσίας, συνοδευμένος καὶ ἀπὸ μίαν κορβέτταν καὶ δύο βρῖκια. Ὁ Κύριος Δ. Καλλέργης Ὑπασπιστῆς τοῦ Κυβερνήτου ὑπῆγεν εὐθὺς εἰς τὸ δίκροτον διὰ νὰ χα-

ρετήσῃ τὸν Ναύαρχον, ὅστις ἀπέβη σήμερον εἰς τὴν Ξηράν πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Κυβερνήτου. Δι' ἡμεροῦσιον παραγγέλματος εἶχε διορισθῇ νὰ γένωσι στρατιωτικαὶ τιμαὶ πρὸς τὸν Ναύαρχον, νὰ τὸν χαϊρετήσωσι μὲ 13 κανονοβολὰς, κτλ. ἀλλ' ἐκεῖνος ἀπεποιήθη ὅλην ταύτην τὴν περιποίησιν.

Ἐξ Αἰγίνης, 12 Φεβρουαρίου.

Ἐπὶ τῆς τελευταίας ἐνταῦθα διατριβῆς του, ἥτις παρετάθη εἰς δέκα ἡμέρας ἐξ αἰτίας τῶν ἐναντίων ἀνέμων, ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης μετεχειρίσθη, καθὼς πάντοτε, ἐπ' ὠφελείᾳ τινὶ τὸν καιρὸν του, ἐνσχοληθεὶς εἰς διάφορα ἀντικείμενα ἀφορῶντα τὴν δημόσιον ἐκπαιδευσιν. Συνομιλήσε μετὰ τῶν μελῶν τῆς ἐπὶ τῆς στοιχειώδους παιδείας ἐπιτροπῆς, καὶ παρευρέθη εἰς τὰς πρώτας παραδόσεις τῶν Κυρίων Γενναδίου καὶ Βενθόλου, διδασκάλων τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου. Οἱ μαθηταὶ εἶδον τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἀναμειγμένον εἰς τὰς τάξεις τῶν τὸν Προεστῶτα τῆς Πολιτείας. Ἡ εὐγνωμοσύνη καὶ ἀγαλλιασις ἐπέλαμπεν εἰς ὅλων τὰ πρόσωπα, καὶ ἡ προσοχή, μὲ τὴν ὁποίαν ἐφάνη ἀκούων ὁ Κυβερνήτης τὴν ἀνάλυσιν τῆς τοῦ Προδίκου ἀλληγορίας καὶ τῆς πρώτης σκηνῆς τῶν Ἐπτὰ ἐπὶ Θήβαις, ἐπροξένησεν ἐντύπωσιν εὐάρεστον εἰς τοὺς νέους μαθητάς, καὶ τοὺς ἔκαμε νὰ ἐκτιμῶσι πλεότερον τὸ εὐγανὲς καὶ τὸ λυσιτελεῖς τῶν καλῶν μαθησέων. Τὸ σχολεῖον τοῦτο ἐπυστάθη διὰ διατάγματος τῆς 4 Νοεμβρίου 1829 ἐκ Ναυπλίου. Ἀφοῦ δὲ τὴν ἐκπαιδευσιν τῆς νεολαίας καὶ ἐδικώτεον τὴν τῶν μαθητῶν, οἵτινες δεικνύουσιν ὅτι ἔχουν κλίσιν νὰ χρηματίσωσι διδάσκαλοι εἰς τὰ ἀλληλοδιδασκτικὰ σχολεῖα. Παραδίδονται δ' ἐν αὐτῷ ἡ παλαιὰ Ἑλληνικὴ γλῶσσα, ἡ Γαλλικὴ, ἡ Γεωγραφία, ἡ Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος, τὰ στοιχεῖα τῆς Μαθηματικῆς καὶ ἡ Ἰχθυογραφία. Ὑστερώτερον θέλουν προστεθῇ εἰς αὐτὸ καὶ ἄλλοι διδάσκαλοι διὰ τοὺς διαφόρους κλάδους τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων. Πανταχόθεν τῆς Ἑλλάδος ἔρχονται μαθηταὶ εἰς τὸ σχολεῖον τοῦτο, τὸ ὁποῖον καὶ διὰ τὴν τοποθεσίαν τῆς νήσου μας δύναται νὰ ὀνομασθῇ κεντρικόν.

Ἐτελείωσεν ἤδη καὶ ὁ ὀργανισμὸς τοῦ στρατεύματος τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, καὶ σπεύδομεν νὰ κοινοποιήσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώτας μας ἔγγραφα τινά, ἐξ ὧν θέλουν δυνήθῃ νὰ κρίνωσι περὶ τῆς ὀλοτελοῦς ἐκδόσεως, τὴν ὁποίαν ἐπέτυχον τῆς Κυβερνήσεως αἱ προσπάθειαι εἰς τὸ νὰ βάλῃ εἰς πρᾶξιν τὸ ἀξιόλογον τοῦτο μέτρον.

Τὴν 18—30 Ἰαννουαρίου ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης ὑπῆγεν διὰ τοῦ ταχύπλου Ἑρμοῦ εἰς Σαλαμῖνα, ἀφοῦ ἦλθεν ἐκεῖ πρὸ αὐτοῦ ὁ ὑπασπιστῆς στρατηγὸς Γεράρδ.

Προτοῦ νὰ κάμῃ τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν νεοργανιστῶν ἐξ ταγμάτων, ὁ ἀνώτατος οὗτος ἀξιωματικὸς, θέλων νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς ὅλον τὸ στρατεῦμα τὸ τέλος τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα αὐτοῦ ἀποστολῆς, καὶ τὸ μέγεθος τῶν χρεῶν, τὰ ὅποια θεωρεῖ ὡς τιμὴν του νὰ ἐκπληρώσῃ ἀνχμέσον τῶν Ἑλλήνων, διεύθυνε πρὸς αὐτὸ τὸ ἐξῆς ἡμεροῦσιον παραγγέλμα.

Παραγγέλμα ἡμεροῦσιον.

Ἐκ τοῦ ἐν Σαλαμῖνι στρατηγείου,

τὴν 18—30 Ἰαννουαρίου 1830.

Ἀξιωματικοί, Ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατεύματος,

Ἐστὲναξεν διὰ τὰ πολυχρόνια δεινὰ σας αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις καὶ ἡ εἰς τὴν δυστυχίαν ἐγκαρτερία καὶ ἡ ἀξία τοῦ

καλλίστου τῶν ἀγώνων ἀνδρία σας ἔδωκαν εἰς τὸν κόσμον τὴν ἐλπίδα τῆς παλιγγενεσίας ἐνδοξοῦ ἔθνους.

Ἐλυπήθην ὅτι δὲν ἠμπόρεσα νὰ εὐρεθῶ μὲ τὸ Γαλλικὸν στράτευμα, τὸ ὁποῖον ἔλαβε τὴν τιμὴν νὰ συνεργήσῃ πρὸς τὴν ἐλευθέρωσίν σας. Ἀπὸ πολλοῦ θαυμάζων τὰς γενναίας προσπάθειάς σας, ἐπρόσμενα νὰ μὲ συγχωρηθῇ ν' ἀφιερωθῶ εἰς τὸν ἱερὸν τῆς Ἑλλάδος ἀγῶνα. Ἦλθον δὲ εἰς αὐτὴν, ἀληθῶς Ἑλληνικὰ φρονῶν, καὶ θέλω εἶμαι εὐτυχὴς ἐὰν κάποια στρατιωτικὴ πείρα καὶ ὁ ἀπαρμειώτος ζήλος μου δυνήθωσι νὰ ἀποδώσιν ὠφελίμοι εἰς τὴν πατρίδα σας.

Μὴ μὲ θεωρῆτε ὡς ξένον ἐρχόμενον νὰ λάβῃ βαθμὸν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν στράτευμα. Μὴ μὲ ὑπολαμβάνετε ἄλλο τι παρὰ ἀξιωματικὸν Γάλλον, τὸν ὁποῖον ἡ κηδεμονία τοῦ Βασιλέως στέλλει διὰ νὰ σὰς βοηθήσῃ εἰς τὸ νὰ στερεώσετε τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἤρχισεν ὁ πατριωτισμὸς σας, καὶ μέλλουν νὰ βεβαιώσωσιν ἐπὶ τὸ μέλλον αἱ βουλαι τοῦ Ἐξοχωτάτου Κυβερνήτου καὶ καλὸς στρατιωτικὸς ὁργανισμὸς.

Τὸ ἔργον μου, γνωρίζω, εἶναι μέγα καὶ δυσχερές· ἀλλ' ἐὰν μὲ βοηθήσετε, ἐλπίζω ὅτι δὲν θέλει εἶναι ἀνώτερον τῶν δυνάμεών μου. Ζητῶ τὴν συνδρομὴν σας· δὲν θέλετε δὲ μὲ τὴν ἀπαρνηθῇ, ἐπεὶ δὴ χρεωστοῦμεν ὅλοι ὁμοθυμαδὸν νὰ συμπράξωμεν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα θέλει διατάξῃ ὁ λαμπρὸς ὑμῶν Κυβερνήτης πρὸς δόξαν καὶ εὐδαιμονίαν τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Στρατηγὸς ΓΕΡΑΡΔ,

Ἰπασπιστὴς στρατηγὸς τῆς Ἑλληνικῆς
Κυβερνήσεως.

Τὴν ἡμέραν τῆς 19 ἡ κακοκαιρία δὲν συνεχώρησεν εἰς τὸν Ἐξοχωτάτον Κυβερνήτην νὰ ἐκβῇ εἰς τὴν γῆν, ἀλλὰ τὴν ἐπαύριον, ἀφοῦ ἔλαβεν ἀναφορὰν παρὰ τοῦ στρατηγοῦ Γεράρδ περὶ τῆς γενομένης ἐξετάσεως τῶν ἐξ νέων ταγμάτων. Βλέπε κατωτέρω τὴν ἀναφορὰν ταύτην. Ὁ Κυβερνήτης μετέβη ἐκ Σαλαμῖνος εἰς τὴν πεδιάδα τῶν Μεγάρων. Ὁ τριῆραρχος Κύριος Λαλανδ, κυβερνῶν τὴν φρεγάταν τῆς Χ. Α. Μ., Ἀνθὸς Κρίνου, κηδύκεσε νὰ ὑπάγῃ μετὰ τῶν ἀκολουθούντων τὴν Α. Ε.

Τὰ στρατεύματα ἴσταντο εἰς δύο τάξεις καὶ ἐσχημάτιζον τρεῖς πτέρυγας ἐνὸς τετραγώνου. Ἐν τῷ κέντρῳ εὕρισκοντο συνηθροισμένοι διάφοροι ἐκκλησιαστικοί, μετὰ τῶν ὁποίων ἦσαν οἱ ἐπισκοποὶ τῶν Θηβῶν καὶ τῶν Δερβενοχωρίων. Δὲν θέλομεν χρενοτριβήσῃ διηγούμενοι τὴν τελετὴν τῆς ὀρκωσιᾶς καὶ τῆς παραδόσεως τῶν σημαιῶν· ἐγένετο αὕτη χωρὶς πομπῆς μεγάλῃς καὶ ἐπίδειξιν, ἀλλ' ὑπῆρξε κατανυκτικὴ, ἐπεὶ δὴ κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην τὰ πάντα ἐλάλουν εἰς τὴν καρδίαν τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τοῦ στρατιώτου. Ἡ ἀγάπη καὶ τὸ σέβας, τὰ ὁποῖα οἱ γενναῖοι ἐκεῖνοι ἔδειξαν κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν εἰς τὸν Προεστώτα τῆς Πολιτείας, ἀνέδυσαν ἕως ἐνθουσιασμοῦ. Ἡ ἄρτι τελεσθεῖσα ἐορτὴ τοὺς ἠνείκεν ὥσπερ εἰν τοὺς ὀφθαλμούς. Ἡσθάνοντο ὅτι κακοβούλων λόγοι ἠθέλησαν νὰ τοὺς ἀποπλανήσωσι, καὶ ὅτι ὁ ὑπὲρ αὐτῶν σκοπὸς τῆς Κυβερνήσεως ὑπῆρξε πάντοτε ὅχι τὸ νὰ στερήσῃ τὸ στράτευμα τῶν πρὸς τὴν ὑπαρξίν του μέσων, ἀλλὰ τὸ νὰ βελτιώτῃ βαθμηδὸν τὸν ὁργανισμὸν του, καὶ ἐπομένως τὴν καὶ ἀττίαν του.

Ἐνδομύχως πεπεισμένοι περὶ τούτου ὅλοι οἱ ἀρχηγοὶ οἱ ἐν Σαλαμῖνι συνηγμένοι, ἠθέλησαν νὰ ἐξηγήτῃσι δι' ἐπιστολῆς τῶν παρ' ἐκάστου αὐτῶν ὑπογεγραμμένης τὰ ἐντιμα αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα ἠσθάνοντο. Ἀς ἐξηγήσῃ δὲ πάλιν ἡ

κακοβουλία, καθὼς συνειθίζει, τὸ κίνημα τοῦτο τῶν Ῥουμελιωτῶν, οὐδαμῶς θέλομεν θαυμάζει περὶ αὐτοῦ. Ἐξ ἐναντίας θέλομεν μακαρίσει ἑαυτοὺς, διότι θέλομεν λάβει τότε τὴν ἡκιστα ἀμφίβολον ἀποδείξιν ὅτι αὕτη ἀπελπιζομένη ἔλκος πάντων τούτων νὰ καθορθῇ τοὺς κατακρίτους σκοποῦς, τῆς.

Πρὸς τὸν Ἐξοχωτάτον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ πατριωτισμὸς καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη κελεύουν εἰς τοὺς ὑποφαινομένους στρατιωτικούς τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος νὰ προσφέρωσι καὶ αὖθις πρὸς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα, ἐν ὀνόματι ὅλου τοῦ στρατεύματος, τὰς εὐχαριστίας των διὰ τὴν κηδεμονίαν, τὴν ὁποίαν ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφίξεώς της ἀφιέρωσεν εἰς τε τὰ ἀνώτερα τοῦ ἔθνους συμφέροντα, καὶ εἰς τὸν ὁργανισμὸν καὶ τὴν εὐημερίαν τοῦ στρατοῦ.

Ἡ νῦν γενομένη εἰς τὰ στρατεύματα τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος μεταρρύθμισις εἶναι ἀναντίρρητος τούτων ἀποδείξεις.

Ὁ Κύριος Ἀνδρέας Μεταξᾶς διὰ τῆς ἐπιμονῆς καὶ τῆς συνέσεώς του μᾶς κατέπεισεν εἰς τοῦτο καὶ μᾶς ἐνέβαλεν εἰς τὸν νοῦν πᾶν ὅ, τι διὰ τὰς περιστάσεις δὲν ἦτον ἐφικτὸν εἰς ἡμᾶς.

Σὰς παρακαλοῦμεν, Ἐξοχώτατε Κυβερνήτα, νὰ θεωρήσετε τὴν παροῦσάν μου διακήρυξιν ὡς τεκμήριον τῆς πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὴν Τ. Ε. ἀφοσιώσεώς μας. Ἄν δ' ἐδώκαμεν πρὸς αὐτὴν ἀφιερῶν τινὰ δυταρεσκειᾶς, ἃς ἀποδώσῃ αὐτῇν ἡ Τ. Ε. εἰς τὰς περιστάσεις καὶ εἰς τὰ αἰτία, τὰ ὁποῖα γνωρίζει καλλήτερά παρὰ ἡμεῖς.

Δέξασθε, Ἐξοχώτατε Κυβερνήτα, τὴν ἐκφράσιν τῶν εἰλικρινῶν ἡμῶν αἰσθημάτων, μὲ τὰ ὁποῖα ἔχομεν τὴν τιμὴν τοῦ νὰ εἰμεθα, κτλ.

Ἐν Σαλαμῖνι, τὴν 18 — 30 Ἰαννουαρίου 1830.

(Ἔπονται αἱ ὑπογραφαί.)

Χιλιάρχοι. Νικόλαος Κριεζιώτης, Χριστόδουλος Χ. Πέτρου, Γ. Δουβουνιώτης, Γιαννάκος Ράγκος, Στρατιopedάρχης Λασσάνης, Βάσος Μαυροδουνιώτης.

Πεντακοσίαρχοι. Ν. Πανορίας, Ι. Γιουρούκος, Ι. Κλίμακας, Κωνσταντῖνος Μωῖνος, Χ. Στεφανῆς Δημητρίου, Βασίλειος Μπουσγός.

Ἐκατόνταρχοι. Νικόλαος Κατιμούλης, Δημήτριος Ἀθανασίου, Δημήτριος Μτιμπίλης, Μήτρος Στάμου, Ἰωάννης Περίσης, Κ. Φαρμάκης, Ἀνστάσιος Εὐθυμίου Σαυρλῆς, Ἰωάννης Κωλοῖδης, Πιστὰ Κυριάκης Τζιμαῆς.

Ἀρχηγοί. Τόμος Λάζου, Γεώργιος Βλάχος, Δ. Εὐμορφόπουλος, Παναγῆς Φωκᾶς, Σπύρος Μήλιος, Κοσμάς Γρίκας.

Ἐκατόνταρχοι. Μήτρος Λάπας, Γεώργιος Λάπας, Μ. Βουτούρης, Γεώργιος Μπαχτσεβάνογλου, Ποῦτνος Ζιάκας, Ἀνδρέας Ἀντωνίου, Χρήστος Βάρφης, Μιχὸς Γρίβας, Ἰωάννης Λεωναρδίδης, Γεώργιος Παγώνης, Ἀθανάσιος Βιλιώττης, Λάμπρος Ὀδυσσεύς, Βασίλειος Θεαγένης, Ἀνδρέας Παῖσης, Νικόλαος Παπαλιάτος, Ἀθανάσιος Κώνστα, Θωμᾶς Νικολάου, Ἰωάννης Φραγκίνης, Ἰωάννης Φωκᾶς, Διλιούσης Χορμόδας.

Πεντηκόνταρχοι. Γεώργιος Κουρουκαφᾶς, Ἰωάννης Φαρμάκης, Ἰωάννης Κωνσταντίνου, Δανιὴλ Ἀλεξάνδρου, Ἐλευθέριος Μουράτης, Γεώργιος Χρήστου Βικολιάς, Ἀγγεῆς Παγώνης, Κωνσταντῖνος Σταμάτης, Γεώργιος Κωλαράς, Ἀνα-

στάσιος Δημητρίου Κισσαβίτης, Στάθης Νάκου Κοζανίτης, Θεόδωρος Ρούσσας, Δουκάς Φίλος, Δουκάς Παναγιώτου.

Αναφορὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ στρατηγοῦ Γεράρδ πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην.

Ἐκ τοῦ ἐν Μεγάρους στρατοπέδου, τὴν 20 Ἰαννουαρίου [1 Φεβρουαρίου] 1830.

Ἐξοχώτατε,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν ἣ ἀναφέρω πρὸς τὴν Ὑ. Ἐξοχότητα ὅτι ἡ γενικὴ ἐξέτασις, τὴν ὁποίαν ἔκαμον ἄρτι τῶν ἐξ νεωστὶ ἐν Σαλαμῖνι ὀργανισμένων ταγμάτων ἀπέβη πολλὰ εὐχάριστος, καὶ τόσῳ πλεόν, ὅσον κατὰ τὰς παρούσας περιστάσεις ὁ στρατιωτικὸς ὀργανισμὸς, τὸν ὁποῖον ἐδέχθησαν, ἀποδεικνύει τὸ ἀγαθὸν ἰννεῦμα, τὸ ὁποῖον ἐνταῦθα ἐδείξαν οἱ τε ἀρχηγοὶ καὶ οἱ στρατιῶται.

Ἐχομεν νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι διὰ τῆς προνοίας τῆς Κυβερνήσεως τὰ τάγματα ταῦτα, δεκτικὰ τοῦ νὰ λάβωσιν ὑστερώτερον τὰς βελτιώσεις, τὰς ὁποίας θέλουν ἀπαιτήσῃ ἡ εὐημερία τῶν καὶ ἡέντελής τάξεις, ἐξ ὧν γίνεται ἡ δύναμις τῶν στρατευμάτων, θέλουν δυνήθῃ τότε νὰ τὰς ἐννοήσωσι καὶ νὰ τὰς δεχθῶσι μετ' εὐχαριστίας.

Περὶ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν, τοὺς ὁποίους ἡ ὀργανιστικὴ ἐπιτροπὴ δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐγκυβερνήσῃ εἰς τὰς τάξεις, θέλω λάβει τὴν τιμὴν νὰ ἀναφέρω αὐτοὺς εἰδικωτέρως πρὸς τὴν Ὑ. Ε. Ὅλοι γνωρίζουν, καθὼς ἐγὼ, Ἐξοχώτατε, ὅτι ἡττο περιττὸν νὰ συστηθῶσιν εἰς τὴν δικαιοσύνην καὶ εὐμένειάν Σας.

Κατὰ τὰς ὁδηγίας τῆς Ὑ. Ε. συστηθέντων τοῦ 2, 4, 6, 8, 10 καὶ 12 τάγματος, δὲν λείπεται τώρα εἰμὴ νὰ γένῃ ἡ ὀρκομωσία καὶ ἡ παράδοσις τῶν σημαίων, τὰς ὁποίας εὐαρεστεῖται νὰ ἐμπιστευθῇ εἰς αὐτὰ ἡ Κυβέρνησις.

Δὲν ἀμφισβῶ, Ἐξοχώτατε, ὅτι οἱ ἀνδρεῖοι οὗτοι μαχηταὶ θέλουν δικαιώσει διὰ τῆς διαγωγῆς τῶν τὰς ἐλπίδας τῆς Πατρίδος καὶ τὰς πατρικὰς βουλὰς τῆς Κυβερνήσεως.

Μετὰ σέβας κτλ.

Ὁ Στρατηγὸς ΓΕΡΑΡΔ,

Ὑπασπιστὴς στρατηγὸς τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Πρὸ ὀλίγου ἐγέναν αἱ δημόσιοι ἐξετάσεις τοῦ κοινοῦ τῆς Λιγίνης σχολείου, εἰς τὸ ὁποῖον διδάσκει ἀπὸ δυο ἡδὲ ἐτῶν ὁ Κύριος Χαραλάμπης Π. Παμπούκης. Ὁ ἔφορος τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου Κύριος Α. Μουστοξειδὴς παρευρέθη εἰς αὐτάς. Οἱ μαθηταὶ ἐξετάσθησαν κατὰ τὸ εἰσαγωγικὸν καὶ ἐμπειρικὸν μέρος τῆς Γραμματικῆς, κατὰ τὸ τεχνολογικὸν αἰτιολογημένον, κατὰ τὰς φυσικὰς καὶ τεχνικὰς τοῦ συντακτικοῦ παρατηρήσεις, κατὰ τὰς διαλέκτους, τὴν μετρικὴν κτλ. ἔτι δὲ κατὰ τὴν ἀριθμητικὴν καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς γεωμετρίας τοῦ Λεγέδρου. Αἱ πρόοδοι τῶν μαθητῶν ἐφάνησαν πολλὰ εὐχάριστα ὡς πρὸς τὸ μικρὸν διάστημα τῆς μαθητεύσεώς των καὶ ὡς πρὸς τὴν ἑλλειψιν τῶν ἀναγκαίων μέσων, οἷον βιβλίων, κτλ.

Τὴν 7 τοῦ ἐνεστῶτος ἦλθεν ἐκ Νεοκάστρου ἐν Γαλλικὸν πολεμικὸν βρικιον, φέρον χρήματα ἐθνικά.

Τὴν 11 τοῦ ἐνεστῶτος συνέβησαν πάλιν ἐνταῦθα δύο ἐλαφροὶ σεισμοί, εἰς κατὰ τὴν 9 ὥραν πρὸ μεσημβρίας, καὶ ἕτερος τὴν νύκτα.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος.

Φίλε,

Διατρίβω ἤδη εἰς Μεσολόγγιον ἀναμέσον τῶν ἐρειπίων, τὰ ὅποια με ἀτφάλισαν τότε εἰς τὴν φοδερὰν ἐκείνην πολιορκίαν τοῦ Κιουταχῆ, καὶ ἔχω τὴν εὐχαρίστησιν νὰ βλέπω καὶ ἐνθυμούμαι τόσα ἐνδοξα συμβεβηκότα. Σπεύδω δὲ νὰ σὲ κοινοποιήσω ἀγγελίαν χαρμόσυνον, ἀγγελίαν ὠτάξιον.

Σήμερον μετὰ διετὴ περιστροφὴν χαιρετώμεθα πάλιν ἀπὸ τὴν ἀξιωματικὴν ἐξόμνην τοῦ Ἰαννουαρίου. Ἡ ἡμέρα ἐκείνη, ἐναντίον τῆς ὁποίας ἐσυντρίφθη καὶ αὐτὸς ὁ κατὰ φαντασίαν κίνδυνος τῆς Ἑλλάδος ἡ ἡμέρα, διὰ τὴν ὁποίαν δυνάμεθα ἐν ἀληθείᾳ νὰ εἰπώμεν “σήμερον ἐσώθη καὶ ἐλευθερώθη ἡ Ἑλλὰς”, μᾶς εὐρίσκει σήμερον πάλιν ζῶντας καὶ εὐτυχιστέρους σήμερον ἐλιμενίσθη ἡ Α. Ε. ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος Κύριος Ι. Α. Καποδίστριας εἰς τὸν λιμένα τοῦ Ναυπλίου ἡμέρα ἀξιωματικὴν ἐξόμνην! Τὰ πάντα καὶ γόττε ἐφίδιζον τὴν σωτηριώδη ἀφίξιν τῆς Α. Ε. εἰς τὸ αἵματος σταγὲς ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' εἰσακούσθη ἡ δακρυρροοῦσα φωνὴ τῶν γνηστῶν τέκνων τῆς ἡυδόκησεν ὁ τὰ πάντα κυβερνῶν! Ἡ τρικυμία, καθ' ἣν στιγμὴν ἐλιμενίζετο ἡ Α. Ε., ὁμοιάζει τὴν τρικυμίαν καὶ τὸν χειμῶνα, εἰς τὰ ὅποια ἐκινδύνεε τότε ἡ πολυδάκρυς Ἑλλὰς· μόλις ὅμως ἐπάτησε τὸ ἔδαφός της, καὶ ἰδοὺ ἐλαμπρύνθη ἡ ἡμέρα, καὶ ὡς ἡμέρα ἔαρος ἐχαρίτωσε τὰς ἀγαθὰς ψυχὰς καθ' ὅλον τὸν ὀρίζοντα. Τὰ πάντα καθυσύχασαν. Ὅλοι ἀμιλλώμενοι συνέδραμον διὰ τὴν ἀπαιτουμένην εὐκόλυνσιν, στερήωσιν καὶ δόξαν τῆς Κυβερνήσεως· καὶ αὐτὸς ὁ τρομερὸς διαφημισθεὶς στρατηγὸς Γεῖδας, προσδοκῶν αὐτὴν τὴν στιγμὴν, ἐπρόσφερεν ἀμέσως καὶ χωρὶς τινος προσκλήσεως τὸ ἄτυλον καὶ τὸ μόνον τότε σταθερὸν κέντρον τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας, τὸ Παλαμῆδι, εἰς χεῖρας τῆς Α. Ε., διὰ νὰ δικαιώσῃ τὰς ἐλπίδας τῶν πατριωτῶν ζώντων τε καὶ τεθνηκότων.

Αὕτη δὲ ἡ ἀξιωματικὴ ἐξόμνη τοῦ Ἰαννουαρίου ἐχαρίτωσε σήμερον καὶ τὸ ἀθάνατον Μεσολόγγιον, ἐπὶ τῶν τειχῶν τοῦ ὁποίου πέταται πάλιν ἡ ἐθνικὴ σημαία μας, ἥτις ἀνυψώθη μετὰ πέντε ἔτη ἐπὶ τὰς ἡμέρας καὶ διὰ τῆς κηδεμονίας τοῦ Σεβαστοῦ Κυβερνήτου μας.

Διὰ τοῦτο λοιπὸν πανηγυρίζει σήμερον τὸ λαμπρὸν καὶ ἄξιον πανηγυρισμὸν Μεσολόγγιον τὴν ἀξιοπανηγυρίστον ἐξόμνην τοῦ Ἰαννουαρίου.

Χθὲς κατὰ τὸ ἐσπέρας ἐφθασεν ἐπὶ τοῦτο καὶ ὁ πανιερότατος μητροπολίτης Ναυπάκτου καὶ Ἀρτης Κύριος Πορφύριος ὁ ἀξιότιμος ἀρχιερεὺς μας ἐξ Ἀνατολικοῦ ἐνταῦθα. Ἡ κατὰ διαλαγὴν καὶ θέλησιν τῆς Α. Ε. ἀνακαινιζομένη ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος προεκαλλωπίσθη καὶ ἐστειφανώθη με μυστίνας καὶ ἀνάλογα τῆς ἐορτῆς ἐπιγράμματα. Ἐκρεμάσθη δὲ πρῶτον πάλιν καὶ ἡ καμπάνα τῆς ἐκκλησίας. Τὴν 10 ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν ὁ βροντόφωνος αὐτῆς κρότος ἐφάνερωσεν εὐθὺς καὶ εἰς τὰ μακρύτερα μέρη ἐξῆς τῆς πόλεως τὰ προεόρτια τῆς λαμπρᾶς ἡμέρας. Ὅλοι οἱ κάτοικοι, ἄνδρες, γυναῖκες καὶ τὰ παιδιὰ ἐπὶ ὅσον χαίροντες χαρὰν καθάραν εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν, νὰ δοξολογήσονται καὶ εὐχαριστήσονται τὴν θεῖαν πρόνοιαν. Τὸ, Ζήτω ὁ Κυβερνήτης! ἀντήχει πανταχόθεν. Τότε καὶ ὁ εὐγενὴς Διοικητὴς Μεσολογγίου, Ἀνατολικοῦ καὶ Ζυγοῦ Κύριος Νικόλαος Νάκης μετὰ τῶν δημογερόνων, τῶν μελῶν τοῦ δικαστηρίου καὶ ὅλων τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐπαγγελματικῶν τῆς Κυβερνήσεως.

κατόπιν τῶν ὁποίων ἤχει τὸ, Ζήτω ὁ Κυβερνήτης! ἦλθαν εἰς τὸν ναὸν, καὶ εὐλογούμενοι ἀπὸ τὸν ἀρχιερέα, ἤρξατο ὁ ἐσπερινὸς μετὰ τὸ Πολυχρονίους κτλ. κτλ. Τὸ πλῆθος τῶν δοξολογούντων ἦλθον τόσον, ὥστε καὶ ὁ εὐρύχωρος αὐτὸς ναὸς δὲν ἐξήρκει, καὶ μέγα μέρος ἐδοξολόγει ἐξωθεν τοῦ ναοῦ.

Ὅλοι ἴδτε, πολῖται, πάροικοι καὶ οἱ ἐν ταῖς καλυδαῖς ἐκτὸς τῆς πόλεως συνερεθισθέντες, ἐξ οἰκείων κινούμενοι, κατεφώτισαν τοὺς οἴκους, τὰ ἐργαστήρια καὶ δρόμους μετὰ ποικιλοχρίους λύχνους ἐστεφανωμένους· τὸ περιεργότερον θέαμα ἦλθον ἢ ἐπὶ τῶν κοκκάων κατεσκορπισμένων ἀκόμη πλησίον τῶν πυλῶν τῆς πόλεως φωτοχυσία ὥσαν νὰ ἐλεγον: συμπανηγυρίσατε, συγχαῖτε καὶ σεῖς, ἀδελφοί, ὑπὲρ πατρίδος πεπρωκότες, εἰς τὴν πανήγυριν τοῦ πατρὸς τῆς πατρίδος· ἰδοὺ ὁ ἐνδοξος θάνατός σας δικαιούται. Τὰ φῶτα ὅλα ἔκαιον δι' ὅλης τῆς γαληνώσης νυκτός.

Πρωίας δὲ γινομένης ὁ κρότος τῆς καμπάνας καὶ τῶν κανονίων ἀνῆγγειλαν τὴν πάνδημον ἐορτήν. Κατὰ τὴν λειτουργίαν ἐπροφέρθη λόγος πανηγυρικὸς ἀνάλογος εἰς τὴν ἐορτὴν ἀπὸ τὸν γραμματέα τοῦ Διοικητοῦ Κύριον Π. Χαλκεόπουλον.

Μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐσυνωδευθὴ ὁ Κύριος Διοικητὴς ἀπὸ τὸ ἀδιάκοπον πλῆθος τῶν ἐγκατοίκων, ἀπὸ τὸν ἀρχιερέα καὶ ὅλους τοὺς ἐπισήμους καὶ ἐπαγγελματικούς εἰς τὸ διοικητήριον· ἐκεῖ ἦτον ἐστεφανωμένη ἡ Σ. εἰκὼν τῆς Α. Ε. εἰς τὸν εὐρύχωρότερον κοιτῶνα, καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ τράπεζα προσφέρουσα γλυκύσματα καὶ ποτὰ διαφόρων εἰδῶν εἰς τοὺς χαιρετοῦντας. Ὅλοι οἱ κάτοικοι καὶ αὐτὴ ἡ νεολαία ἐχαιρέτησαν· μάλιστα κάμποσα παῖδια, μαθόντα βέβαια ἀπὸ τοὺς πολίτας γονεῖς, τὴν 7 Ἰαννουαρίου θέλομεν πανηγυρίσει, ἐγυμνάσθησαν τὴν τακτικὴν ὁπλοφορίαν, καὶ ὀδηγούμενα ἀπὸ μίαν σάλπιγγα καὶ ἐν τύμπανον ἐπαρουσίασαν, ἔμπροσθεν τῆς Σ. εἰκόνης τῆς Α. Ε. μετὰ ἐντελεστάτην ἐπιτηδεύοντα, ὅπλα, κράζοντα, Ζήτω ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος! Ἀπὸ αὐτὸν τὸν χαιρετισμὸν δὲν ἔλλειψαν καὶ οἱ μουσικοὶ τῆς πόλεως παίζοντες καὶ ᾄδοντες ᾠσμὰ τῆς Α. Ε. καὶ ἑτέρα πατριωτικά. Ὅλα τὰ ἐργαστήρια ἐσχόλαζον καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.

Τὴν 3 ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν ἐδόθη τράπεζα παρὰ τῷ Κυρίῳ Διοικητῇ, ὅπου παρευρέθη ὁ ἀρχιερεὺς, ὁ στρατηγὸς Θ. Γρίβας, ὁ φρούραρχος Μεσολογγίου Κύριος Πίσας, ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου Κύριος Δ. Γουζέλης καὶ ἄλλοι. Τὸ πρῶτον προέπιον διὰ τὴν Α. Ε. καὶ τὴν στερέωσίν του ἐπὶ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, διὰ τοὺς φιλέλληνας Βασιλεῖς καὶ προστάτας κτλ. κτλ. Ἐπιπλὸν ἐν τῷ μεγάλῳ κανονοβολισμοῖ· οἱ ἐν ταῖς καλυδαῖς ἐορτάζοντες ὁμοίως ἐβουφείζον καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἀδιακόπως. Ἐγείνε δὲ καὶ σήμερον φωτοχυσία καὶ εὐθυμία εἰς ὅλην τὴν πόλιν, ὡς χθές.

Ἐπανηγυρίσθη ἡ ἀξιωματικὴ 7 τοῦ Ἰαννουαρίου· ἐδοξολόγησαν ὅλοι ἀπὸ καρδίας διὰ τὴν σωτηριώδη ἀφίξιν, καὶ εὐχήθησαν διὰ τὴν μακροήμερευσιν καὶ στερῶσιν τῆς Α. Ε. ἐπὶ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἑλλάδος. Μόλις ἐφάνη ἡ ῥοδοδάκτυλος ἥως, ὅλοι οἱ πολῖται καὶ πάροικοι τοῦ Μεσολογγίου ἔγραψαν ἀναφοράς εὐχαριστίους καὶ εἰς τὴν Σ. Κυβέρνησιν καὶ εἰς τὸν Πληρεξούσιον, καὶ εἰς αὐτὸν τὸν Διοικητὴν, διὰ τὴν ἀποστολὴν τοῦ Διοικητοῦ, διὰ τὰς ἐνδείξεις τῆς μεγάλης εὐμενείας, καὶ διὰ

τὴν ἐφῆσιν τῶν ἐπιβλέψεων τῆς Σ. Κυβερνήσεως εἰς ταύτην τὴν πόλιν, διὰ νὰ συστηθῶσι σχολεῖα ἀνάλογα, διὰ νὰ εἰσαχθῶσιν ὕδατα πόσιμα, καὶ ἵνα ἐπιδιορθωθῶσι τὰ δημόσια καταστήματα, καὶ νὰ διανεμηθῶσι πρὸς περίθαλψιν τῶν ἀπορωτέρων βοηθήματα, καθὼς ἔλαβε πλέον μετὰ τῆς Σ. Κυβερνήσεως καὶ ἐξαπέστειλε διὰ τοῦ Διοικητοῦ ὅσον αἱ περιστάσεις ἐσυγχώρησαν. Εὐχαριστοῦντες βεβαιοῦσιν εἰς τὸν κοινὸν προστάτην τοῦ ἔθνους, τοῦ ὁποῦ καυχῶνται νὰ εἶναι τέκνα, ὅτι ἐνόησαν τὰς ἐνθέτους εὐχὰς τῶν πρὸς τὸν πάντα κυβερνῶντα Θεόν, διὰ νὰ κρατύνη καὶ στερρόνη τὴν Σ. Α. Ε., ἐπειδὴ δὲν ἐμπιστεύονται εἰς ἄλλον παρ' αὐτὸν, τὸν σκοπὸν τῆς εὐτυχίας τῶν.

Ἀπὸ ὅλα λοιπὸν αὐτὰ ἡμποροῦν νὰ ἐντραποῦν πλέον οἱ συκοφάνται τοῦ Μεσολογγίου καὶ ὅλης τῆς Ἑλλάδος. Μῆτε ἦτον, μῆτε θὰ εἶναι ποτὲ οἱ Μεσολογγῖται καὶ λοιποὶ Ἑλληες ἐχθροὶ τῆς πατρίδος, ἀλλὰ εἶναι ἔτοιμοι νὰ χύσωσι καὶ τὴν ὑπερίκνην ῥανίδα τοῦ αἵματός τῶν διὰ τὴν δόξαν καὶ στερέωσιν τῆς Κυβερνήσεως, δηλαδὴ τοῦ ἔθνους τῶν. Τὸ Μεσολογγίον χαίρει ἄκραν ἡσυχίαν, εὐλασίαν καὶ ὁμόνοιαν, αἰσθάνεται διὰ καύχημά του τὴν ἐντελὴν πεποιθήσιν ὅτι μόνον ἡ ἄκρα ἀφοσίωσις εἰς τὸν Σ. Κυβερνήτην μας θέλει φέρει εἰς τέρμα τὴν εὐδαιμονίαν τῶν. Αὕτη ἡ βεβαιώσις προκύπτει καὶ ἐξ ἄλλων ἐνδείξεων καὶ ἐκ τῆς ἐκλογῆς πατριωτῶν καὶ ἐχεφρόνων ἐπαγγελματικῶν ἀντιπροσώπων τῆς.

Σὲ παρακαλῶ, φίλε, νὰ καταχωρίσης τὴν παροῦσαν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

Τὴν 7 Ἰαννουαρίου 1830, ἐν Μεσολογγίῳ.

Ὁ Πατριώτης καὶ φίλος σας

Ἀναστ. Ἐμ. Παπᾶς.

Ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος μᾶς ἐπεμψαν περιγραφὰς τῆς ἐορτῆς τῆς ἀπανταχοῦ γενομένης εἰς μνηεὶν τῆς εἰς τὴν πατρίδα ἀφίξεως τοῦ Κυβερνήτου κατὰ τὴν 7 τοῦ Ἰαννουαρίου· ἀλλὰ τὸ στενὸν τῆς ἡμερίδος δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ εὐχαριστήσωμεν τὴν ἐπιθυμίαν ὅλων ἐκείνων, οἵτινες εὐρεστήθησαν νὰ μᾶς τὰς διαπέμψωσιν. Ἐπιφανέστατα δειγμάτων τῆς δημοσίου ἀγαλλιέσεως καὶ εὐγνωμοσύνης ἐφάνησαν κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς σημαντικώτερας πόλεις τῆς Ἑλλάδος. Ἐν Σάμῳ εἶχε στήθῃ κατὰ μέσον τῆς ἀγορᾶς πυραμὶς φέρουσα ἐμβλήματα τῆς πρὸς τοὺς Συμμάχους Βασιλεῖς καὶ πρὸς τὸν Κυβερνήτην εὐγνωμοσύνης· ἐν Πάτρῳ ὁ μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας ἐξετέλεσε μεγαλοπρεπεστάτην ἱερουργίαν, καὶ ἡ πόλις ἐώρτασε μετὰ ἄκραν φιλοτιμίαν καὶ ἐνθουσιασμόν. Πανταχοῦ σχεδὸν ἐξεφωνήθησαν λόγοι πανηγυρικοὶ πρέποντες εἰς τὴν περίστασιν, καὶ διερμηνεύοντες τὰ εὐγνώμονα αἰσθήματα τῶν λαῶν· ἔχομεν δὲ ἀπὸ ὀφθαλμῶν τὸν ἐν Πάτρῳ παρὰ τοῦ διδασκάλου τῆς Ἑλληνικῆς σχολῆς Κυρίου Π. Μαζαράκη ἐκφωνηθέντα, τὸν ἐν Σάμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου Π. Κλεομένου, τὸν ἐν Ἀργεὶ παρὰ τοῦ Κυρίου Ζεγκίνη, κτλ.

ΕΠΙΛΟΓΗ. Ἐν τῷ Ἀρ. II τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος Σελ. 44 Στλ. I, Στίχ. I κατὰθεν ἀνάγνωθι ἀντὶ Νοεμβρίου, Φεβρουαρίου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ετησία,	Φοίνικας 36
Εξαμηνιαία.	18
Τριμηνιαία.	9

Αί συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 15 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1830.

Πράξεις Δικαστικάι.

Αρ. 156.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπειδὴ εἰς δανειστής τοῦ ἀποθανόντος Σπύρου Πεταλούδη Μεσολογγίτου ἐπαρρήσιασθη εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο, ζητῶν δι' ἀναφορᾶς τὰ χρεωστούμενα πρὸς αὐτὸν Γρόσια ἀπὸ τοῦς κληρονόμοις τοῦ ἀποθανόντος Σ. Πεταλούδη·

Ἐπειδὴ δὲν γνωρίζονται ὅποιοι εἶναι οἱ κληρονόμοι τούτου· καὶ

Ἐπειδὴ οὗτος ὁ δανειστής (καθὼς καὶ ἄλλοι, ἂν εἶναι) ζητεῖ τὸ δίκαιόν του, καὶ κατ' ὀρθὸν λόγον δὲ εἶναι δίκαιον νὰ ἐμποδίζεσθαι ἡ θεώρησις τῶν δικαιωμάτων του ἀπὸ ἀμέλειαν τῶν κληρονόμων ἢ καὶ ἐπιτηδεύμα·

Κοινοποιεῖ ὅτι,

Ὅστις εἶναι κληρονόμος τοῦ ἀποθανόντος Σ. Πεταλούδη, νὰ παρρησιασθῇ εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἐντὸς 21 ἡμέρας μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς παρούσης.

Ἄν δὲν εἶναι εἰς κληρονόμος μόνον, ἀλλὰ πολλοί, πρέπει ὅλοι αὐτοὶ νὰ παρευσιασθῶσιν ἐντὸς τῆς ἰδίας προθεσμίας.

Ἄρ' οὐ παρευσιασθῶσι, χρεωστεῖ ἕκαστος τούτων νὰ φέρῃ ἀποδείξεις, δι' ὧν νὰ μαρτυρῇται κατὰ ποῖον βαθμὸν συγγενείας εἶναι κληρονόμος.

Ἄν εἰς τὴν προθεσμίαν ταύτην δὲν παρευσιασθῇ οὐδεὶς κληρονόμος, τὸ Δικαστήριον θέλει εἰδοποιήσῃ ἐπισήμως τοὺς δανειστὰς τοῦ Σ. Πεταλούδη, καὶ θέλει πωληθῶσιν ἐπὶ δημοπρασίας τὰ κινητὰ καὶ ἀκίνητα κτήματα αὐτοῦ δι' ἐξόφλησιν τῶν χρεῶν του.

Ἡ παρούσα θέλει δημοσιευθῇ εἰς Μεσολογγίον διὰ τῆς Αστυνομίας Μεσολογγίου, εἰς τὰς Π. Πάτρας διὰ τῆς Αστυνομίας Π. Πατρῶν, καὶ εἰς ὅλην τὴν ἐπικράτειαν διὰ τῆς ἐφημερίδος.

Ἐν Μεσολογγίῳ, 10 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Δ. ΓΟΥΖΕΛΗΣ.

Β. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΥΚΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Β. Χρυστοβέργης.

Αρ. 1,055.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Δεύτερον ἐντάλμα ἐμφανίσεως.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΔΥΤΙΚΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ.

Ἡ δημογεροντία τῆς νήσου Πετῶν, διὰ τῶν πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ὑπ' Αρ. 942 καὶ 1,014 διευθύνσε-
ων τῆς 3 Ἰουλίου καὶ 8 Αὐγούστου 1829, διέβηκε πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο, κατὰ διαταγὴν τοῦ Ἐκτάκτου Ἐπι-

τόπου τῶν Δυτικῶν Σποράδων, τὸν Ἀλέξιον Ἰωάννου Λήμνιον παροικούντα ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ, κατηγορούμενον ὡς κλέπτην τινῶν πραγμάτων ἐκ τοῦ πλοίου, ὁ Λυκούργος, τοῦ Κ. Βασιλείου Νικολάου Λαζάρου Ὀρλόφ, ἀγκυρωμέ-
νου εἰς τούτον τὸν λιμένα.

Τὸ Δικαστήριον διὰ τῆς ὑπ' Αρ. 469 προσκλήσεως του διώρισεν ἐξεταστικὸν δικαστὴν τὸν συνδικαστὴν Κύριον Χ. Ἀνδρέαν Ἀργύρη, ὅστις κατὰ τὴν 4 Ὀκτωβρίου καὶ 22 τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς ἀνέφερε δι' ἀναφορᾶς τοῦ πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο, ὅτι πρῶτας ὅσα προπα-
τοῦνται εἰς τὴν ἐσιδίκην ταύτην κατηγορίαν, ἀνεκάλυψεν ὅτι ὁ Ἰωάννης Γαλουτζῆς φύλαξ τοῦ προρρήθέντος πλοίου, ὁ Λυκούργος, μετὰ τοῦ ἰδίου Ἀλεξίου Ἰωάννου Λημνίου καὶ Νέστορος Γαλουτζῆ, φαίνονται συνυπεύθυνοι τῆς κλοπῆς ταύτης, καὶ ὁ Ἀθανάσιος Χ. Ἰωάννου Σμυρναῖος πάροικος τῆς νήσου ταύτης, φαίνεται συνεννοημένος μετὰ τῶν διαληφ-
θέντων, καὶ κλεπταποδόχος τῶν κλαπέντων πραγμάτων. Διὸ ἤγειρε παρὰ τοῦ Δικαστηρίου τούτου, ἵνα ἐκδώσῃ ἐν-
τάλμα ἐμφανίσεως τόσον πρὸς τοὺς εἰρημένους Νέστορα καὶ Ἰωάννην Γαλουτζῆ, ὅσον καὶ πρὸς τὸν Ἀθανάσιον Χ. Ἰωάννου Σμυρναῖον.

Τὸ Δικαστήριον, κατὰ συνέπειαν τῆς αἰτήσεως τοῦ ἐξ-
εταστικοῦ δικαστοῦ, ἐξέδοτο τὰ ἀνήκοντα ἐντάλματα πρὸς αὐτοὺς ὑπ' Αρ. 974, 975 καὶ 1020. Διὰ δὲ ἐτέρας ἀνα-
φορᾶς του μηνολογημένης τῇ 28 τοῦ ἐνεσιῶτος ὁ ἐξετα-
στικὸς δικαστὴς ἀνήγγειλεν, ὅτι ἐκ τῶν καλεσθέντων ὁ μὲν Ἰωάννης Γαλουτζῆς καὶ Ἀθανάσιος Χ. Ἰωάννου ἐνεφα-
νίσθησαν καὶ ἐξετάσθησαν, ὁ δὲ Νέστωρ Γαλουτζῆς δὲν ἐνεφανίσθη, αἰτῶν ἵνα ἐκδοθῇ τὸ πρὸς αὐτὸν δεύτερον ἐν-
τάλμα ἐμφανίσεως.

Τὸ Δικαστήριον λοιπὸν, κατ' αἴτησιν τοῦ εἰρημένου ἐξ-
εταστικοῦ δικαστοῦ καὶ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 117 τῆς Ἑγκληματικῆς Διαδικασίας, ἐντέλλεται διὰ τοῦ παρόντος
δευτέρου ἐντάλματος τὸν Νέστορα Γαλουτζῆν νὰ παρουσι-
ασθῇ αὐτοπροσώπως ἐντὸς εἴκοσι ἡμερῶν ἀπὸ τὴν ἡμέραν
τῆς διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος δημοσιεύ-
σεως τοῦ παρόντος ἐντάλματος διὰ τὰ ἐπόμενα τῆς δικαι-
οσύνης· μὴ ἐμφανιζόμενον δὲ ἐντὸς ταύτης τῆς προθεσμί-
ας, κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον τῆς Ἑγκληματικῆς Διαδικασίας
θέλει διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν του δικασ-

ωμάτων, καὶ τὸ Δικαστήριον θεωροῦν αὐτὸν φυγόδικον θέλει προχωρήσει εἰς τὴν δίκη τῆς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας κατὰ τοὺς κανόνας τῆς φυγοδικίας.

Ὅστις δὲ γινώσκει πῶς διαβιβάζει ὁ φυγόδικος εἶδος, ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ τοῦτο πρὸς τὸ Δικαστήριον ἢ πρὸς τὰς ἄλλας ἐπιλοπίους Ἀρχὰς διὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς δικαιοσύνης.

Ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐντάλματος τοῦτου συνιστάται εἰς τὴν ἐπαγρύπνησιν τῶν Ἀστυνομιῶν τοῦ Κράτους.

Τὸ παρὸν δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 119 τῆς Ἐγκληματικῆς Διαδικασίας θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, θέλει κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος ἀντίγραφον αὐτοῦ θέλει κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου τοῦτου, ἕτερον θέλει πεμφθῇ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τῆς νήσου Πελοπ., ἵππου τῆς διαμνησῇ τοῦ φυγόδικου. ἕτερον θέλει κολληθῇ διὰ τῆς αὐτῆς Ἀστυνομίας εἰς τὴν θύραν τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐνορίας αὐτοῦ, καὶ ἕτερον θέλει κολληθῇ δι' αὐτῆς εἰς τὴν θύραν τῆς κατ' ἐκείνης τοῦ.

Ἐκ Πελοπ., τὴν 29 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος Χ. ΑΝΔΡΕΑΣ ἈΡΓΥΡΗ.
Οἱ Πάρεδροι ΑΝΘΩΝΙΟΣ ΚΡΗΤΖΗΣ.
Α. ΜΑΡΚΕΛΛΟ.
Ὁ Γραμματεὺς Κ. Κασσιέρης.

Ἀρ. 1069. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΔΥΤΙΚΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ
Κοινοποιεῖ,

Ὅτι ἀνέλαθεν ἤδη τὴν συνέπειαν τῶν ἐργασιῶν του, καὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐξακολουθήσουν τὰς διαφορὰς των προσκαλοῦνται νὰ μεταβῶν εἰς Πέτσας, καθεδρεύουσιν νῆσοι τοῦ Πρωτοκλήτου τούτου Δικαστηρίου, ἵνα δικασθῶσιν αἱ διαφοραὶ των.

Ἐκ Πελοπ., τῇ 5 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Θ. ΣΟΥΝΤΙΑΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Κ. Κασσιέρης.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρά τῆς Ἀστυνομίας Σύρας.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' Ἀρ. 31 προσκλήσεως τοῦ ἐνταύθα Ἐμπροσχοῦ Δικαστηρίου τίθεται εἰς δημοπρασίαν διὰ τοῦ κήρυκος Μαιόλη Δ. Κύπριου ἢ ὑπὸ σημαίαν τῆς Ἱεραρχικῆς γαλέτας ὀμαζομένη Ἀγιος Ἀντώνιος, καὶ διοικουμένη παρὰ τοῦ πλοιάρχου Φιλίππου Λάη, χωρητικότητος τριῶν χιλιάδων κοίλων, ἀγκυρωμένη εἰς τοῦτον τὸν λιμένα μετὰ τὰ ἐν αὐτῇ ἑσπίπλα, ὡς ἡ καταγραφὴ εὑρίσκει μένη εἰς τὴν Ἀστυνομίαν ταύτην.

Ἡ πρώτη κήρυξις θέλει γένῃ εἰς τὰς 29 τοῦ τρέχοντος ἡμέρᾳ Τετάρτῃ, ἢ δευτέρᾳ, 9 Φεβρουαρίου ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ ἢ τρίτῃ, 21 τοῦ ἰδίου ἡμέρᾳ Παρασκευῇ εἰς τὰς ὥρας 12 τῆς μεσημβρίας, σφυσθέντων τῶν φώτων, θέλει τὴν λάβει ὅστις ἐπιβάλῃ τὴν περισσότεραν τιμὴν, καὶ ὅποιος θέλει πληρώσει ἀμέσως τὸ ἐν τέταρτον τῆς τιμῆς, τὰ δὲ λοιπὰ τρία τέταρτα, μετὰ 24 ὥρας.

Ἡ παροῦσα δημοσιεύεται διὰ τῆς ἑφημερίδος τῆς Κυ-

βερνήσεως· ἀντίγραφα δὲ ταύτης τίθενται εἰς τοὺς συνήθεις τόπους τῆς πόλεως.

τὴν 28 Ἰαννουαρίου 1830, ἐν Ἐρμυνούλει Σύρας.

Ὁ Ἀστυνόμος

Κ. Τζέμιος.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὁ Κύριος Κνὸς Γερμανὸς ἀξιωματικὸς εἰς δούλευσιν στρατιωτικὴν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἀσθενήσας εἰς Π. Πάτρας, ἀπέθανε κατὰ τὴν 20 Δεκεμβρίου 1829.

Ὁ συνταγματάρχης Κύριος Ραϊκοφ εἰδοποίησε τὸν θάνατον τοῦ εἰρημένου ἐπισήμως πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν Γραμματείαν τῆς Κυβερνήσεως, ἐπισυναψας τὸ ἐξῆς ἀντίγραφον τοῦ καταλόγου τῶν πραγμάτων του, καταστρωθέντος ὑπὸ τριῶν ἀξιωματικῶν ἐπ' αὐτὸ τοῦτο διορισθέντων.

Κατάλογος τῶν πραγμάτων τοῦ ἀποθανόντος Κυρίου Κνὸς.

Ἡμεῖς οἱ ὑποφαινόμενοι Φορνέζης ὑπολοχαγὸς, Κάλος καὶ Δουμπόστ ανθυπολοχαγοί, διορισθέντες κατ' αὐτέραν διαταγὴν διὰ νὰ λύσωμεν τὰς ἐπιτεθείσας σφραγίδας ἐπὶ τῶν πραγμάτων τοῦ Κυρίου Κνὸς ἀξιωματικοῦ εἰς τὰ εὔζωνα Ἑλληνικὰ στρατεύματα, ἀποθανόντος εἰς Π. Πάτρας τὴν 20 τοῦ Δεκεμβρίου, περὶ τὴν 10 ὥραν τὸ ἐσπέρας ὑπήγαμεν εἰς τὸν οἶκον, ὅπου κατοικοῦσεν ὁ ἀποθανών, καὶ ἀρχίσταμεν ἀμέσως νὰ καταστρώσωμεν τὸν ἀκολουθεῖν κατάλογον.

Ἐν κιβώτιον διὰ πολεμεφύδια μετὰ κλειθρον.

Μία κυανὴ ρεδιγκότα.

Ἐν ἐστωκάρδιον Ἑλληνικόν.

Δύο ἐστωκάρδια, τὸ μὲν μαῦρον, τὸ δὲ λευκόν.

Μία βέττα.

Ἐν χαρτοφυλάκιον.

Ἐν Λεξικὸν Γερμανογαλλικόν.

Ἐπτά χαρτὰ γραμμένα.

Ἐν ζευγάρι τράντες.

Ἐν ζευγάρι γέτρων ἀπὸ ροῦχον γαλάξιον.

Ἐν ζωνάρι κόκκινον.

Ἐν μανδύλι.

Μία φουστανέλα.

Ἐυρομεν καὶ ἓν μπαούλον σφαλισμένον καὶ ἐσφραγισμένον.

Ἐγενε καὶ ἐτελείωσεν εἰς Πάτρας

τὴν 21 Δεκεμβρίου 1829.

(Ἐπογεγραμμένοι) Φορνέζης.

Γ. Κάλος.

Δουμπόστ.

Φιλολογία

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἐν ᾧ ἡ Κυβέρνησις ἀσχολεῖται συντόμως εἰς τὴν πρόοδον τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως, διὰ τῆς τυστίας σκολείων καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν, καὶ μάλιστα τοῦ Κεντρικοῦ τῆς Αἰγίης, διὰ τῆς μεταφράσεως διαφόρων στοιχειῶν συγγραμμάτων, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ἡ τοῦ περ. φη-

μου καὶ γνωστοῦ εἰς τὸν φιλολογικὸν κόσμον ἱστορικοῦ, γεωγραφικοῦ, καὶ γενεαλογικοῦ ἄτλαντος τοῦ Κυρίου Λεσσάς, τὸ ἀριστοῦργημα τῶν ὧν ἐγέννησεν ἡ ἀρχὴ τοῦ παρόντος αἰῶνος εἰς αὐτὸ τὸ εἶδος, καὶ τῶν ὁποίων τὴν μεταγνώτισιν μὲ εἶχεν ἐπιφορτισεὶ διὰ διαταγῆς τῆς ὑπὸ Ἀρ. 9,415 κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος, ἐν ᾧ διορίζει ἐπιτροπὰς ἐφορατικὰς καὶ συντελεστικὰς εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν καὶ σύνταξιν τῶν περὶ προπαιδείας καὶ τῆς στοιχειώδους ἐκπαίδευσης ἀναγκαίων βιβλίων, ἄνευ τῶν ὁποίων δὲν εἶναι δυνατόν νὰ κατισθῇ ὁμοιοσχημῶν τις μέθοδος παιδείας, σπεύδω νὰ συμβάλω καὶ ἐγὼ κατὰ τι εἰς τὸν ἱερὸν τοῦτον σκοπὸν τῆς διὰ τῆς ἐκδόσεως « Ἐχειριδίου τῆς Παλαιᾶς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας ἐπιγραφαιμένου, πρὸς χρῆσιν τῆς κολαίας διὰ τὰ σχολεῖα τῆς Ἑλλάδος, ἐραμισθέντος ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ἱστορικοῦ, γεωγραφικοῦ καὶ γενεαλογικοῦ ἄτλαντος τοῦ Κυρίου Λεσσάς, καὶ ἐκ διαφόρων ἄλλων ἀρχαίων Ἑλληνῶν συγγραφέων, μετὰ τινῶν αὐτοσχεδίων στοχασμῶν » τὸ ὅποion ἐστάλη ἤδη εἰς τὰ πνεστήρια τῆς φωτισμένης Εὐρώπης, καὶ περιμένεται ὅσον εὖ πο. Διαίρεται δὲ τὸ ῥηθὲν Ἐχειρίδιον εἰς 10' κεφάλαια· Α' περὶ τῆς ἱστορίας ἐν γένει, καὶ ἰδίως περὶ τῆς Ἑλληνικῆς· Β' περὶ τῆς μυθώδους Ἑλλάδος, ἢ περὶ τῶν ἡρωϊκῶν καὶ μυθῶδων χρόνων, Γ' περὶ τῆς ἱστορικῆς Ἑλλάδος, Δ' περὶ ἀρχῶν καὶ νομοθετῶν περιφήμων τῆς Ἑλλάδος, Ε' περὶ τῶν δημοσίων καὶ ἐπισήμων ἀγῶνων τῆς Ἑλλάδος, ΣΤ' περὶ τῶν ἐπὶ τὰ θανάμαίων τοῦ κόσμου, Ζ' περὶ τῶν περιφημοτέρων πολέμων τῆς Ἑλλάδος, Η' περὶ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, τὸν ὅποιον συνέγραψεν ὁ Θουκυδίδης, καὶ ὁποῖος διήρκεσεν 27 χρόνους, Θ' περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου, Ἰ' ἄλυσις χρονολογικὴ τῶν πρωτίστων συμβάντων γενικῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα. ΙΑ' ἄλυσις ἱστορικῆ, δ. ἢ μᾶ, παρεδόθησαν αἱ ἀρχαὶ τῆς ἱστορίας, ΙΒ' ἄλυσις χρονολογικὴ τῶν ἐπισημοτέρων ποιητῶν, ῥητόρων, φιλοσόφων, σοφῶν ἱστορικῶν, γεωγράφων, περιλαμβάνουσα ὅκτω αἰῶνας, ΙΓ' περὶ τῶν φιλοσοφῶν καὶ τῶν διαφύων αἰρέσεων αὐτῶν, ΙΔ' περὶ τῶν ἐπὶ τὰ σίφων τῆς Ἑλλάδος, ΙΕ' περὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας ἐν παραλλήλῳ μὲ τὴν τῆς Ῥώμης, ΙΣΤ' περὶ τῆς φιλολογίας καὶ τῶν ἄρῶν τεχνῶν εἰς τὸ διάστημα τῶν δέκα πρώτων αἰώνων τοῦ χριστιανικοῦ ἔτους, ΙΖ' περιγραφὴ γεωγραφικὴ τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος, τῶν ἀξιοσημειώτων μερῶν, ποταμῶν, ὁρῶν, κτλ. ΙΗ' θεωρίαι νέα περὶ τῶν πρώτων χρόνων τῆς Ἑλλάδος, ΙΘ' περὶ ἀρχαιοτήτος τοῦ κόσμου.

Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς δὲ τοῦ βιβλίου φαίνεται ὅτι δὲν ἐπεχειρήθη νὰ δώτῃ εἰς τὴν κοινὴν ἐκτεταμένην ἱστορίαν τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος, μήτε ἐπιτομὴν αὐτῆς, ἐξ ὧν βροῖουν αἱ βιβλιοθήκαι, καὶ αἱ ὁποῖαι δὲ δύνανται ἐκ τῆς φύσεως τῶν νὰ ἐκπληρώσων τὸ καθαντὸ σκοπούμενον καὶ τὴν ὠφέλειαν τῆς ἱστορίας, τὸ νὰ δοθῇ δηλαδὴ τρόπος εἰς τοὺς νέους τοῦ νὰ περιτρέχουν ὡς ἐπὶ πίνακος μὲ τὴν ἀπολυττέραν τάξιν εἰς ὀλίγας στιγμὰς καὶ χωρὶς πολὺν κόπον ὅτι αὐτὴ ἔχη ἄξιον λόγου, τόσον ἱστορικῶς καὶ πολιτικῶς, ὅσον καὶ γεωγραφικῶς ὡς πρὸς αὐτὴν ἀναφερόμενον, καὶ ἐπομένως νὰ ἀπομνημονεύουν τὰ ἐξοχώτερα μέρη. Τὸ παρὸν λοιπὸν Ἐχειρίδιον ἐμπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ὡς ὁδηγός, ἢ ὡς μία θύρα τοῦ μεγάλου θαύρου τῆς παλαιᾶς Ἑλληνικῆς ἱστορίας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν δύναται νὰ προχωρήσῃ τις πρὸς ὅποιον μέρος ἤθελε προσβάλλει ἡ διάνοιά του, ὅταν ἐπιθυμῇ νὰ τὸ παρατηρήσῃ ἰδιαιτέρως, νὰ τὸ ἐξυγιάνῃ καὶ νὰ τὸ ἀναπτύξῃ λεπτομερῶς καὶ ὅλην του τὴν ἐκτασιν καὶ τὰς μερικὰς περι-

γραφὰς του. Ὅσον δὲ διὰ τοὺς πεπαιδευμένους, αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουν ἀνάγκην ταυτῶν βοηθημάτων, ἐμπορεῖ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀνάμνησις τῶν ὅσων ἐσπούδασαν ἐκτεταμένως περὶ αὐτῆς τῆς ὕλης. Ἄν δὲ ἡ ἱστορία ὅλων τῶν ἐθνῶν εἶναι ἡ ὠφελιμωτέρα μεταξὺ εἰς τὰς ἐπιστήμας, καθὼς ἀποδεικνύεται εἰς τὸ πρῶτον κεφάλαιόν μας, πολλῶν δὲ μᾶλλον εἶναι ἡ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ἀμειδίως ὡς πρὸς τοὺς μεταγενεστέρους αὐτῶν, εἰς τοὺς ὁποῖους χρόνος ἀπαραιτήτων εἶναι τὸ νὰ ἔχουν πάντοτε εἰς τὴν μνήμην τῶν ζωηρῶν καὶ παρῶν τὴν περίληψιν τῶν λαμπρῶν ἀρετῶν καὶ τῶν περιβητῶν κατορθωμάτων τῶν προγόνων τῶν, τὰς ὁποίας πρέπει νὰ πασχίσουν νὰ μιμηθῶν ὅσον τὸ δυνατόν ἀποφεύγοντες τὰ ἐλαττώματά των, τὰ ὁποία βλέπομεν, ὡς μὴ ὦφελον, ὅτι μεταδίδονται εὐκολώτερον καὶ ἐνυπάρχουν εἰς τὰς πλέον μεικρυνάμενας γενεάς, ὡς νὰ ἔχουν ὑλικωτέραν τιμὴν συνάφειαν μὲ τὴν φύσιν τῶν γηγενῶν τοῦ αὐτοῦ ἐδάφους εἰς τὴν ἀπειρον κυκλοφορίαν καὶ παρέλευσιν τῶν αἰώνων, ὡς οἱ καρπῶι μὲ τὰ δένδρα των, καὶ διὰ τὸν λόγον ὅτι οἱ νέοι Ἕλληνες, θέτοντες διὰ πρώτην φοράν τὸν πίδα εἰς τὸν ναὸν τῆς ἀθανατίας, χορευτοῦν νὰ δείξουν εἰς τὴν εὐεργετίαν αὐτῶν πολιτευμένην Εὐρώπην, ὅτι γίνονται βαθμὴδὸν ἄξιοι νὰ φέρουν τὰ ἐκμαγεία τῆς λαμπρᾶς σφραγίδος μὲ τὴν ὁποίαν τοῦ, ἐσφραγίσεν ὁ αἰὼν.

Μέγα μέρος τῆς ἐκδόσεως θέλει σταλῇ ἐδῶ ἢ δὲ τιμὴ τοῦ βιβλίου ἐλπίξω ὅτι θέλει εἶαι ἀρκετὴ μέτριος.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 25 Ἰαννουαρίου 1830.

Κ. Ῥωσσέτος Μωιμωίκα.

ΛΙΜΝΗ ΠΟΡΟΥ.

Κατάπλοι εμπορικῶν πλοίων ἀπὸ τῆς 13 μέχρι τῆς 19 Ἰαννουαρίου.

Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως δύο βρίκια τὸ ἐν Ῥωσσίῳ, τὸ ἄλλον Ἀυστριακόν, μὲ σίτον.

Ἐκ Σύρας 4 πλοῖα Ἑλληνικά, μὲ σίτον, κουρκιά, κρασί, ῥακί, κτλ.

Ἐκ Σάμου 4 σκαμνολεῦαι Ἑλληνικά μὲ σίτον, ῥακί, σταφίδας, ξυλοκέρατα, καὶ κρουμύδια.

Ἐξ Ἰθάρας 11 πλοῖα καὶ πλοκάρια μὲ καφφέν, σάκχαρ, τυρὶ, κρασί, μέλι, χαλκόν, κτλ.

Ἐκ διαφόρων μερῶν 56 πλοῖα καὶ πλοκάρια, μὲ σίτον, ἀραβόσιτον, ἀλευρα, ὁσπρία, ἀμπάδες, ἀλειμνο, λάδι, κρέατα παστά, ὀφάρια ταριχευτά, ἀνθρακας, χοίρους, κρασί, ξυλοκέρατα, πορτογάλλια, καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη.

Ἀπόπλοι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν.

Εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐν βρίκιον Ἀγγλικὸν κενόν.

Εἰς Σύραν 8 γολέτται καὶ μαργίται, μὲ μέρος λεμονίου, κρασί, τυροῦ, καὶ ῥακίου.

Εἰς διάφορα μέρη 107 πλοῖα καὶ πλοκάρια, ἐξ ὧν ὀλίγα μὲ ἀραβόσιτον, ἀλευρα, σίτον, κριθὰρι, παξιμαδί, λεμόνια, ἀμπάδες, ὀφάρια ταριχευτά, μέλι, χαλκόν, αἶνον, ῥακί, ἀνθρακας, ξύλα, τυρίον, ἄλας, ξυλοκέρατα, βούτυρον, κρουμύδια, καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη.

ΔΙΜΗΝ ΝΕΟΚΑΣΤΡΟΥ. Από τῆς 29 Δεκεμβρίου μέχρι τῆς 18 Ἰαννουαρίου.

ΚΑΤΑΠΑΟΙ. Ἐκ Αἰθόρου ἐν Ἑλλ. καὶ δύο Τοσκανικά πλοῖα, με χαλκάνθη, νήματα, χειροτεχνήματα, κτλ.— Ἐξ Ἀλεξανδρείας ἐν Αὐστριακὸν με μαλλία, βαμβάκια, κτλ.— Ἐκ Σύρας ἐν Ἑλλ. με διάφορα εἶδη.— Ἐκ Ζακύνθου ἐν Παπικὸν με παξημάδι καὶ ἄλευρα, ἐν Αὐστριακὸν με σχοινία καὶ σίδηρα, καὶ ἐν Ἰόνιον με σάκχαρ, γεώμηλα, κτλ.— Ἐκ Τολλώνος καὶ Μασσαλίας δύο Γαλλικά εὐκαιρα.— Ἐκ Τζιτάνοβας ἐν Ἑλληνικὸν με ξυλείαν ἐργάσιμον, σχοινία, χαρτί, νήματα, καρφία, κτλ.— Ἐκ διαφόρων μερῶν 30 πλοῖα καὶ πλοιάρια, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ με βαρέλια, λάδι, οἶνον, ἀλίπαστα ὀψάρια, ρούμ, βαλανίδι, κριθάρι, μέλι, σῦκα, πορτογάλλια, κεραμίδας, σταφίδας, ρακί.

ΑΠΟΠΑΟΙ. Εἰς Σύραν πλοῖον Ἰόνιον με λάδι, φέσια, κτλ.— Εἰς Ναύπλιον δύο Ἑλληνικά, με χαλκάνθη, νήματα, χαρτί, καρφία, ὑάλους, πάφιλαν, κτλ. καὶ ἐν Παπικὸν με παξημάδι καὶ ἄλευρα.— Εἰς Τεργέστην ἐν Αὐστριακὸν με μαλλί, βαμβάκι, κτλ.— Εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐν Αὐστριακὸν με χειροτεχνήματα.— Εἰς Ζάκυνθον ἐν Σαρδινιακὸν καὶ ἐν Ἑλληνικὸν με βαρέλια, βαλανίδι, σῦκα καὶ μέλι.— Εἰς Αἰθόρον ἐν Ἑλλ. με βαλανίδι καὶ σπόγγους.— Εἰς Σμύρνην ἐν Γαλλικὸν με διαφόρους πραγματείας, καὶ ἐν Αὐστριακὸν εὐκαιρον.— Εἰς Ἀλεξανδρείαν ἐν Γαλλικὸν εὐκαιρον, ἐν Τοσκανικὸν με μάγμα καὶ χειροτεχνήματα, καὶ ἐν Αὐστριακὸν με σχοινία καὶ παλαιὸν σίδηρον.— Εἰς διάφορα μέρη 15 πλοῖα καὶ πλοιάρια, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ με λάδι, σκαποῦνι, σανίδια, οἶνον, ἄλευρα καὶ ξυλείαν.

ΔΙΜΗΝ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ. Από τῆς 1 μέχρι 31 Ἰαννουαρίου.

ΚΑΤΑΠΑΟΙ. Ἐξ Αἰγίνης ἐν πλοῖον Ἑλλ. με οἶνον.— Ἐκ Μεγάρων ἐν Ἑλληνικὸν με ῥητίνη.— Ἐκ Καλάμου δύο Ἑλλ. με σίτον καὶ ἀραβόσιτον, ῥητίνη καὶ ξύλα.— Ἐκ Πόρου ἐν Αὐστριακὸν με σίτον.— Ἐξ Ἀθηνῶν ἐν Ῥωσικὸν με σίτον.— Ἐκ Κούμης ἐν Ἑλληνικὸν με οἶνον.— Ἐκ Σύρας ἐν Ἑλλ. με διάφορα εἶδη.— Ἐκ διαφόρων μερῶν 189 πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ με σίτον, ἄλευρα, λειμόνια, πορτογάλλια, κίτρα, ξυλοκέρατα, πινακία, λάδι, οἶνον, ρακί, ἀλίπαστα ὀψάρια, ἀραβόσιτον, ξύλα καύσιμα, βαμβάκι, χαλκὸν, τυρί, βούτυρον, τράγους, κεράμια, κατράμι, ῥητίνη, δέρματα, λαχανικά, σῦκα, ὀρύζι, μύλους, σταφίδας, κάπας.

ΑΠΟΠΑΟΙ. Εἰς διάφορα μέρη 276 πλοῖα καὶ πλοιάρια, τὰ πλείονα μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ με δέρματα, ῥητίνη, ὄσπρια, μέλι, οἶνον, σταφίδας, ξύλα καύσιμα, ἄνθρακας, καὶ σίτον.

ΔΙΜΗΝ ΣΠΕΤΣΩΝ. Από τῆς 29 τοῦ Δεκεμβρίου μέχρι τῆς 25 Ἰαννουαρίου.

ΚΑΤΑΠΑΟΙ. Δεκαπέντε πλοῖα Ἑλληνικά καὶ δύο Ῥωσικά ἐκ διαφόρων μερῶν με σανίδια, χειροτεχνήματα, ἀλίπαστα ὀψάρια, ὀρύζιον, φέσια, κραμβάτια, σιρόπια, σίτον, ξυλείαν, τσουράκι, μέλι, σταφίδας, λεπτοκάψα, καπνὸν, φοίνικας καὶ 211 πλοιάρια Ἑλληνικά καὶ τινὰ Ἰόνια, τὰ πλείονα μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ με λάδι, κάστανα, τυρί, δέρματα, σίτον, ἄνθρακας, σφακτά, βούτυρον, ἄλας, ξύλα καύσιμα, οἶνον, ρακί, ὀξυγκήρια, κριθάρι, λαχανικά καὶ ἄλλα.

ΑΠΟΠΑΟΙ. Εἰς διάφορα μέρη ἐν Ῥωσικὸν, ἐν Ἰόνιον καὶ 19 Ἑλληνικά πλοῖα με ξυλείαν, δέρματα, ὄσπρια, χειροτεχνήματα, σίτον, σταφίδας, λάδι, κάστανα, τυρί, ρακί, οἶνον, βαρέλια, ἄλας, κριθάρι, μέλι, τσουράκι καὶ 186 πλοιάρια, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ με σίτον, ἀραβόσιτον, κριθάρι, ἄλευρα, πετμεζί, δέρματα, ὄσπρια, ἀλίπαστα ὀψάρια, σίδηρον, σάκχαρ, τυρί, σταφίδας, ἄλας, λάδι, κάστανα, βούτυρον, ελαίας, ὀξυγγιον, ρακί, οἶνον, κτλ.

ΔΙΜΗΝ ΤΗΝΟΥ. Από τῆς 15 Δεκεμβρίου μέχρι 15 Ἰαννουαρίου.

ΚΑΤΑΠΑΟΙ. Ἐκ Σύρας ἐν Ῥωσικὸν πλοῖον με τυρί καὶ μέλι, καὶ ἐν Ἑλληνικὸν εὐκαιρον.— Ἐξ Ἀδραμύτης ἐν Ἑλληνικὸν με σκαποῦνι, λάδι, λαγῆνα καὶ σταφίδας.— Ἐξ Ἡλιοδρομίων ἐν Ἑλληνικὸν με πρόβατα,

χοίρους καὶ ξυλείαν.— Ἐξ Ἀνδρου ἐν Ἰόνιον με σίτον, δέρματα καὶ λεπτοκάψα.— Ἐκ Σμύρνης, ἐν Ἰόνιον με ῥόδια, κάστανα καὶ χαλβάν, καὶ ἐν Ἑλληνικὸν με κριθάρι.— Ἐκ Σύρας καὶ ἄλλων νήσων 66 Ἑλληνικά πλοιάρια με σίτον, ὀρύζι, ἀραβόσιτον, λάδι, κηρί, χαλκὸν, ἄνθρακας, δέρματα, χύτρας, βούτυρον, λειμόνια, τυρί, μέλι, ἀλίπαστα ὀψάρια, σκαποῦνι, βόας.

ΑΠΟΠΑΟΙ. Εἰς Σμύρνην ἐν Ἑλληνικὸν πλοῖον εὐκαιρον.— Εἰς Σύραν δύο Ἰόνια με ῥόδια, κάστανα, χαλβάν καὶ σίτον, καὶ ἐν Ἑλληνικὸν με ξυλείαν.— Εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐν Ῥωσικὸν με τυρί καὶ μέλι.— Εἰς διάφορα μέρη 90 πλοιάρια Ἑλληνικά, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ με μακαρόνια, οἶνον, ρακί, σῦκα, ξυλοκέρατα, δέρματα, ὀψαρκὸν, τυρί καὶ μάγμα.

ΔΙΜΗΝ ΜΥΚΟΝΟΥ. Από 29 Δεκεμβρίου μέχρι 24 Ἰαννουαρίου.

ΚΑΤΑΠΑΟΙ. Ἐξ Ἀμοργοῦ ἐν Ῥωσικὸν πλοῖον με φοίνικας.— Ἐκ Σάμου ἐν Ἑλληνικὸν με βόας καὶ ἐρίφια, καὶ δύο με σίτον.— Ἐκ Ψαρέων ἐν με λάδι καὶ ἐρίφια.— Ἐκ Χίου ἐν με ὄσπρια, κάστανα, πορτογάλλια, κηρί, δέρματα καὶ μῆλα.— Ἐκ Σύρας καὶ διαφόρων ἄλλων μερῶν 73 Ἑλληνικά πλοιάρια, ὀλίγα μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ με σίτον, καπνὸν, σκαποῦνι, ἄνθρακας, ὄσπρια, μέλι, βαρέλια, τυρί, ἐρίφια, ὠστάρια, πετμεζί, ρακί, λάδι, λειμόνια.

ΑΠΟΠΑΟΙ. Εἰς Σύραν 3 Ἑλληνικά πλοῖα καὶ ἐν Ἱερσολυμιτικὸν με σίτον, λάδι, βαμβάκι, οἶνον, ρακί, ἐρίφια.— Εἰς Πόρον ἐν Ἑλληνικὸν με βόας καὶ ἐρίφια.— Εἰς Σύραν καὶ διάφορα ἄλλα μέρη 92 Ἑλληνικά πλοιάρια, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ με ἄλευρα, ὀψαρκὸν, τυρί, ὄσπρια, βαμβάκι, ἄνθρακας, ἐρίφια, φοίνικας, λάδι, οἶνον, ρακί, πετμεζί.

ΔΙΜΗΝ ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ. Από τῆς 5 μέχρι τῆς 25 Ἰαννουαρίου.

ΚΑΤΑΠΑΟΙ. Ἐκ Σύρας 8 Ἑλληνικά πλοῖα με σίτον, ὀρύζι, καὶ διάφορα εἶδη.— Ἐξ Αἰγίνης, ἐν με ξυλείαν, καὶ ἐν ἐρ' ὑπηρεσία τῆς Κυβερνήσεως.— Ἐκ Νεοκάστρου ἐν με χαλκάνθη, νήματα κτλ.— Ἐκ Ναυπάκτου ἐν με χαλκὸν καὶ τροχοὺς ἐθνικοῦς.— Ἐξ Ἰδρας ἐν με ξύλα καύσιμα, καὶ ἐν με σίτον καὶ ἄλλα εἶδη.— Ἐκ Σκιάθου ἐν με ξυλείαν.— Ἐκ Σάμου ἐν με οἶνον, σταφίδας καὶ ρακί.— Ἐκ Σπετσῶν ἐν με ξυλείαν καὶ ἐν με σταφίδας καὶ σίτον.— Ἐκ Τεργέστης ἐν με ξυλείαν, σχοινία καὶ διάφορα εἶδη.— Ἐκ Πόρου ἐν με οἶνον, ρακί καὶ σταφίδας.— Ἐκ διαφόρων μερῶν 72 πλοιάρια, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ με σίτον, ὀρύζι, δέρματα, λειμόνια, ἄλευρα, ἀλίπαστα ὀψάρια, σίδηρον, πετμεζί, ἄνθρακας, σταφίδας, κεραμίδας, ὑφάσματα, ὀξυγκήρια, γλυκάνισον, μῆλα, σχοινία, μόλυβδον, κριθάρι, χειροτεχνήματα, κτλ.

ΑΠΟΠΑΟΙ. Εἰς Αἶγιναν ἐν πλοῖον Ἑλληνικὸν εὐκαιρον.— Εἰς Σύραν πέντε με τυρί, βούτυρον, ρακί καὶ διάφορα ἄλλα, καὶ δύο εὐκαιρα.— Εἰς Μεθώνην ἐν με οἶνον, ρακί, σταφίδας καὶ κρομμύδια.— Εἰς Σπέτσας δύο εὐκαιρα.— Εἰς Πόρον καὶ Σαλαμίνα δύο με ἐθνικά ἄλευρα.— Εἰς Ἰδραν δύο με ἀραβόσιτον, σανίδια καὶ διάφορα ἄλλα, καὶ ἐν εὐκαιρον.— Εἰς Ταλάντιον ἐν με ἄλευρα ἐθνικά.— Εἰς διάφορα μέρη 61 πλοιάρια, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ με βούτυρον, σταφίδας, κεράμια, τυρί, αἰεμμα, ὀξυγκήρια, πίθους, βαρέλια, ξυλοκέρατα, κριθάρι, ὄσπρια, οἶνον, μέλι, δέρματα καὶ διάφορα ἄλλα.

Αριθ. 15.
Έτους Ε.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 19 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1830.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 554. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Διατάττει.

Α. 'Ο Κύριος Βασίλειος Οικονόμου διορίζεται Γενικός Αστυνόμος τῆς Νάξου.

Β. 'Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 26 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 617. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ ἄ ἄρθρον τοῦ ἀπὸ ἁ Ἰαννουαρίου ὑπ' Αρ. 504 ψηφίσματος,

Διατάττει.

Α. 'Ο Κύριος Σπυρίδων Χαραλάμπους διορίζεται Διοικητῆς τῆς Καρυταίνης καὶ Φαναρίου.

Β. 'Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 5 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 618. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ ἄ ἄρθρον τοῦ ἀπὸ ἁ Ἰαννουαρίου ὑπ' Αρ. 504 ψηφίσματος,

Διατάττει.

Α. 'Ο Κύριος Ν. Μπούκουρης διορίζεται Διοικητῆς Μονεμβασίας ἀντὶ τοῦ μετατιθεμένου εἰς ἄλλην δημόσιον ὑπηρεσίαν Κ. Ν. Καρόρη.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

Ἑτῆσια. Φοίνικας 36
Ἑξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς ἑπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

Β. 'Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 5 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 619. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ὁ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ ἄ ἄρθρον τοῦ ἀπὸ ἁ Ἰαννουαρίου ὑπ' Αρ. 504 ψηφίσματος,

Διατάττει.

Α. 'Ο Κύριος Ν. Καρόρης, Διοικητῆς Μονεμβασίας, μετατίθεται ὡς τοιοῦτος εἰς τὰς ἐπαρχίας Τριπολιτσᾶς, Λεονταρίου καὶ Ἀγίου Πέτρου.

Β. 'Ο Κύριος Δ. Καψάλης διορίζεται Γραμματεὺς αὐτοῦ.

Γ. 'Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 5 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 409. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ψήφισμα.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Προθυμωμένοι νὰ ἐνεργήσωμεν τὰ ὅσα ἢ ἐν Ἀρχαῖς Ἑθνικῇ Συλεύσει, ἐέκρινε μέτρα διὰ τοῦ ὑπ' Αρ. ΣΤ' ψηφίσματος.

Κρινούτες ἀναγκαῖον νὰ προνοήσωμεν καὶ περὶ συστάσεως ἐκκλησιαστικοῦ σχολείου διὰ τῶς ἀφιερωθησομένους εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ὑπηρεσίαν.

Θεωροῦντες οὖν τὸ τοιοῦτον καλὸν ἔργον ἀπαιτεῖται νὰ συστηθῇ ὅπου καὶ ἔρως ναὸς, καὶ ὑπὸ το ὄμματι Κυβερνήσεως.

Ψηφισμένον.

1. Τὸ ἐν τῇ νήσῳ Πρου ἱερὸν μοναστήριον τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς διασχεῖται εἰς σχολεῖον ἐκκλησιαστικὸν διὰ

Τους αφιερωθησομένους εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ὑπηρεσίαν.

2. Τὴν διεύθυνσιν τοῦ καταστήματος τούτου δέλει ἐμπιστευθῆ ἢ Κυβέρνησις εἰς ἄνδρας δεδοκιμασμένους διὰ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν περὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ παιδείαν.

3. Ἡ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει ὡς ὑποτρόφους εἰς τοῦτο κατ' ἀρχὰς 15 μαθητευομένους, ἡλικίας 12 — 18 ἐτῶν, τοὺς ὁποίους δέλει ἐκλέξει προσεχῶς ἀπὸ τοὺς ὀνομαστικούς καταλόγους, τοὺς ὁποίους προσεκλήθησαν νὰ καθυποβάλωσιν οἱ κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν πανιερώτατοι Ἀρχιερεῖς.

4. Εἶναι δεκτοὶ ἐπίσης, ἐκτὸς τῶν ὑποτρόφων τούτων, ὅσοι παῖδες σπουδαίας ἀγωγῆς, καὶ μαρτυροῦντες κλίσιν ἀληθινὴν πρὸς τὸ ἱερατικὸν ἐπάγγελμα, δύνανται νὰ συνεισφέρωσιν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ καταστήματος τούτου Γρότια 70 κατὰ μῆνα.

5. Ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα, ἡ κατήχησις καὶ ἱερὰ ἱστορία δέλουσι διδάσκεσθαι πρὸς τὸ παρὸν εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν σχολεῖον. Δέλουσι δὲ εἰσαχθῆ ἀκολουθῶς καὶ ἄλλα μαθήματα, καὶ διδάσκαλοι εἰς ἕκαστον κλάδον τῶν γνώσεων, τὰς ὁποίας ἀπαιτεῖται νὰ ἔχωσιν οἱ μέλλοντες ν' αφιερωθῶσιν εἰς τὴν ἱερατικὴν λατρείαν.

6. Ἰδιαίτερον διάταγμα δέλει κανονίσει τὰ περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τούτου σχολείου, τὰ καθήκοντα τῶν διδασκάλων καὶ τὰ χρέη τῶν μαθητῶν.

7. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα. Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 3 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης
Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου
Παιδείας Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Δικαστικά.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἄρ. 1.

Ἐγκύκλιος.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΠΡΩΤΟ-
ΚΛΗΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

Πρὸς τοὺς ἐγκατοίκους τῶν τῆς περιφερείας ταύτης
ἐπαρχιῶν.

Ἐτελέσθη ἤδη χθές, συμφώνως τῷ διατάγματι Ἄρ. 14, 186, ὁ ἀποβλέπων τοὺς συνέδρους μου δικαστάς, παρ-
έδρους, ἐμὲ καὶ τὸν γραμματέα ἡμῶν ὄρκος, καὶ τὸ Δικαστήριον τοῦτο τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος ἀρχεται νὰ ἐνεργῇ ἀπὸ σήμερον.

Στηριζόμενον τοῦτ' αὐτὸ εἰς τὸ ἀτάραχον τῶν μελῶν του
συνειδὸς, καὶ κανόνα ἔχον προτέτι ἀμετακίνητον τὸ 38 τοῦ
περὶ διοργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων ψήφισμα (ὑπὸ 8, 268)
ἄρθρον ἐξαιρέτως, εἶναι πεπεισμένον ὅτι δέλει (σὺν τῷ
δυνάμει νὰ ἐκπληρώσῃ φιλοτίμως καὶ ἐπακριβῶς τὰ ἀπερ-
νῦν ἐπιφορτίσθη μεγάλα καθήκοντα, καὶ νὰ εὐαρεστήσῃ
οὕτω διὰ τῆς δικαιοπραγίας του καὶ ἔθνος, καὶ Κυβέρνησιν,
καὶ ὅσους ἴδωσ' ἀπὸ σᾶς, ὡς ἄνδρες Ἀνατολικοελλαδίται, ἡ
ἀνάγκη ἤθελε καταντήσῃ νὰ κριθῶσιν ἐνώπιον τούτου ἡ
ἀνεκκλήτως ἡ ἐκκλητῶς.

Ἐν Σαλῶναις, τὴν 22 Νοεμβρίου 1829.

Ὁ Πρόεδρος Π. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ.

Λόγος ἐκφωνηθεὶς [ἐκ μνήμης] εἰς τῆς μητροπόλεως τὸν
ναὸν ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου

τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος Π. Νικολαΐδου, κατὰ τὴν
ἡμέραν τοῦ ὀρκωμοτοῦ τῶν μελῶν τοῦ αὐτοῦ Δικαστη-
ρίου, ὅποτε ἦσαν παρόντες ὁ Ἀρχιερεὺς, ὁ Ἐκτακτος
Ἐπιτρόπος, πολλοὶ ἄλλοι ἐκ τῶν εἰς πολιτικά καὶ στρα-
τιωτικά ἐπίσημα ἐπαγγέλματα, καὶ πλῆθος λαοῦ τῶν
διαφόρων ἐπαρχιῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Σαλῶναις, τῇ 21 Νοεμβρίου 1829.

Τετρακόσια, φεῦ τετρακόσια ἐπωλητίζον περίπου νὰ
πληρωθῶσιν ἔτη ὀλοκληρα, ὡς ἄνδρες Ἀνατολικοελλαδίται,
ἀφ' οὗτο ὁ νόμος, ὁ ἐπίγειος [ὡς με συγχωρηθῇ νὰ
εἶπω] οὗτος Θεός, εἶχε γενῇ ἄφαντος ἀπὸ τῆς κοινῆς ἡμῶν
πατρίδος Ἑλλάδος τὸ πρόσωπον...

Τὰ πολυτίμητα τοῦ κοινωνικοῦ βίου ἀγαθὰ, καὶ με-
ταξὺ τούτων μάλιστα ἡ ἀσφάλεια τῆς ζωῆς, ἡ ἀσφάλεια
τῆς ἰδιοκτησίας καὶ ἡ ἀσφάλεια τῆς τιμῆς εἶχον πλέον
καταντήσῃ τελείως ἄγνωστα εἰς τοὺς Ἕλληνας, τοὺς
πολυδακρύτους καὶ ἀτυχεῖς... Ἀδυσσος, ἐνὶ λόγῳ, ὁδύ-
νης καὶ στεναγμοῦ παρίστανεν εἰς τὴν οἰκουμένην ἡ ἀθλία
ὑπαρξίς τῶν ἀπογόνων τῶν εὐκλεεστέρων τῆς ὑψηλίου ἀν-
δρῶν... Ἦτον ἀρά ποτε καὶ πρέπων καὶ δυνατὸν, τούτων
οὕτως ἐχόντων, νὰ ὑπομείνῃ ἔτι μᾶλλον τοῦ ἀφορήτου ζυγοῦ
ὁ βάρος ὁ εὐγενὴς Ἑλληνικὸς τράχηλος; Ἐπρεπε τάχα...
ἀλλὰ, τί βλέπω! πόθεν δὲ καὶ ἡ διακόπτουσά με φωνή;
Ἦρως, οἱ ὑπὲρ τῆς αὐτονομίας τῆς Ἑλλάδος ἐνδόξως εἰς
τὰς Θερμοπύλας πεσόντες... Σκιαὶ τῶν Τριακοσίων! σεις
εἴσθε; σεις ἀποκρίνεσθε, κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην, ὅτι
ἔπρεπε ἐξάπαντος εἰς ἄνδρας καὶ τὸ πρᾶγμα καὶ τὸ ὄνο-
μα Ἕλληνας νὰ διασπᾶσθαι ἐπὶ τέλους τὰς ἀλύσεις των,
καὶ ἐξ αὐτῶν νὰ κατασκευάσωσιν ὅπλα; Σεις ἐγκρίνετε, ὅτι
οἱ σεμνυόμενοι εἰς προπάτορας Σόλωνα καὶ Λεωνίδα ἐ-
χρεώσθουν ἀναποφεύκτως νὰ ζητήσωσι τὴν ἐλπίδα τῆς
σωτηρίας των εἰς τοῦ ἀπελπισμοῦ των τὰ σπλάγχνα; Τί
λοιπὸν! οὐσίαι αὔλοι καὶ ἀθάνατοι, τί! ἐδικαίωσε τὰς
εὐχὰς σας τὸ πρᾶγμα; Καρτεροψυχία ἀμίμητος, θυσιᾶι
ἀνέκφραστοι καὶ ἀπεριγραπτοὶ ἐννεα ὄλων ἐναιυτῶν ἀν-
έδειξαν τάχα τὸν ἀγῶνα ἡμῶν, ὡς ἀγῶνα ὄντως Ἑλλη-
νικόν; Ἡ φαιδρὰ ὄψις σας, τὸ ἱλαρὸν βλέμμα σας, τὸ
χαριεν σκίρτημα, δι' οὗ ἀνέρχεσθε ἀντιπᾶμενα νῦν εἰς τοῦ
αἵθερος τὰ ὕψη, ἀναγγέλλουν κάλλιστα, ὡς πνεύματα τρις-
μακάριστα, πλήρη ἐκ μέρους σας εὐαρέστησιν καὶ δὲν
ἀφίνουν οὐδ' ἔχουσ' ὑποταγῆς ὅτι οἱ εἰς τὰ αὐτὰ βαδισάντες
βηματὰ σας, οἱ τὸ αὐτὸ ἀκολουθήσαντες καθ' ὅλην τὴν ἑκτα-
σιν παράδειγμά σας, καὶ οἱ τὸ αὐτὸ με σᾶς ὁμοίως διατρέ-
ξαντες στάδιον τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας, μαρτυρίου αἰμύνηστοι
Διάκοι, Κυριακούλιδες, Βοτσαρίδες, Καραϊτκάκιδες καὶ
τόσοι ἄλλοι, ὅσοι καὶ σεις, συναγάλλονται νῦν με σᾶς καὶ
συνάδ' ὑμῖν εἰς τὰς αὐτὰς οὐρανίους σκηνάς.

Ἀρκεῖ ἅλα πλέον, ὡς ἄνδρες κάτοικοι τοῦ πρὸς ἀνατολὰς
ἐδάφους τούτου τῆς Ἑλλάδος, ἀρκεῖ ἡ πικρία ἐμπλοῦς
τῶν ἡδὴ νῦν διασκιδασθέντων καὶ ἐκλειψάντων συμφορῶν
ἐνθύμητι· ἀρκεῖ τὸ λυπηρὸν τῆς ἐξαφανισθείσης δουλικῆς
τύχης μνημότυπον. Ὁ κεραυνὸς τῆς Δείας ἐκδικήσεως καὶ
ἐδόμωσε καὶ ἐπάταξεν. Ὁ διαλαμπρῆς τῆς πολυτίμου ἐλευ-
θερίας ἀπτήρ, ὁ διατρέχων σήμερον εὐτυχῶς τῆς πατρίδος
Ἑλληνικῆς γῆς τὸν τεργονὸν ὄρζοντα, κατεύθυνεν ἤδη τὰς
ζωογόους, ἀκτῖνάς του καὶ πρὸς τὸ μέρος τοῦτο τῶν γενε-
λθίων σας.

Ἐκεῖνο δ' ὅ,τι πρέπει νῦν καὶ εἰς σᾶς (ὡς καὶ εἰς

καθέκαστον τῶν ἄχρι τοῦδε ἐλευθέρων ὁμογενῶν), εἶναι, ὡς ἄνδρες, νὰ ἐκτείνετε χεῖρας εὐχαριστηρίους πρὸς τὸν οἰκτιρμονα ὑψιστον, πρῶτον, διότι σᾶς ἐνίσχυσε καὶ βραχίονα καὶ καρδίαν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ στεφθῆτε ἀπειράκις τὰ νικητήρια εἰς πάλην ἄνισον καὶ κατὰ πολλὰ καὶ κατὰ μεγάλα, δεύτερον, διότι ἐνέπνευσεν εἰς τὰς εὐγενεῖς ψυχὰς τριῶν γενναιοφρονουσῶν καὶ κρατίστων Αὐλῶν τὸ νὰ συμμαχήσωσι καὶ τὸ νὰ συμπράττωσιν εἰσέτι καὶ νῦν μὲ φιλοτιμίαν ἀδιάσειστον καὶ εἰς αἰῶνας αἰῶνων ἀξιωμακτικῶν ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς ὑπάρξεως καὶ τῶν συμφερόντων τῆς κλεινῆς Ἑλλάδος ἡμῶν, καὶ τρίτον, διότι ἐφώτισε τὸν καὶ εἰς τὰ δύο ἡμισφαίρια δακτυλοδεικτούμενον διὰ τὰς πολυειδεῖς ἀρετάς του ἄνδρα Καποδίστριαν, νὰ εὐαρεστηθῇ καὶ ἀναδεχθῇ (κατὰ τὴν πάνδημον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους αἰτησίαν) τὴν διεύθυνσιν καὶ κυβέρνησιν τοῦ πηδαλίου τοῦ σκάφους τῆς Ἑλληνικῆς πολιτείας, ὅτε τοῦτο διὰ τὰς σφιδράς καὶ ἀλλεπαλλήλους τρικυμίας εὐρίσκετο εἰς ζάλην τοιαύτην, ὥστε ἐκινδύνευε μὴ δὲν ἤθελε καὶ ἐλλιμενισθῇ ἐπὶ τέλους κατ' εὐχὴν.

Μετὰ δὲ τοῦτο, πᾶν ὅ,τι σᾶς ἐναπομένει (ὡς κινὸν πάντων καθήκον), εἶναι, ὡς Ἀνατολικοελλαδίται, νὰ ἐπικαλεσθῆτε μὲ εἰλικρίνειαν καὶ καρδίαν συντριβὴν τὸν αὐτὸν πάνσοφον δημιουργὸν τοῦ παντός νὰ σᾶς συνετίξῃ, διὰ νὰ μὴ παρεκτραπῆτε ποτὲ ἀπὸ τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης, τῆς μητρὸς ταύτης καὶ κορωνίδος τῶν λοιπῶν ἀρετῶν. Ἄνευ ταύτης, ἐστὶ βεβαίως, ὁμογενεῖς, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ τελεσφορήσῃ μηδὲν ἄνευ ταύτης τὸ πᾶν σαλεύει ἄνευ ταύτης, αὐτὸς αὐτὸς ὁ κοινωνικὸς βίος κατατᾶ βίος ἀβίωτος, διότι ὁ συνδῶν καὶ συντηρῶν τὴν κοινωνίαν νόμος δὲν εἶναι πραγματικῶς ἄλλο τι εἰμὴ κανὼν τῆς δικαιοσύνης, κατὰ τὸν ὁποῖον ῥυθμίζεται ἡ διαγωγὴ ἐκάστου πολίτου. Τὴν δικαιοσύνην ταύτην (τὴν ὁποῖαν οἱ ἡμέτεροι ἀθάνατοι πρόγονοι ἐπωνόμασαν ἀρμοζόντως ἄλλας τῆς ζωῆς, διότι δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν σῆψιν καὶ διαφθορὰν τῶν πολιτειῶν), τὴν ἔσχατον, λέγω, ταύτην ἀρετὴν προνοῦσα καὶ ἐπιμελουμένη ἡ ἐνστάσα συνετὴ ἡμῶν Κυβέρνησις ν' ἀποκαταστήσῃ κοινὴν εἰς τὸ ἔθνος ὅσον ἴσχος καὶ καθόσον παρουσιάζῃ εὐπρόσδεκτος ἡ περίστασις, ἐσπευσεν ἤδη καὶ σπεύδει νὰ ὀντοποιῇ τὰς εὐχὰς τῶν προλαβουσῶν Κυβερνήσεων τῆς Ἑλλάδος, καὶ κατὰ πᾶν ὅ,τι ἀναφέρεται εἰς τῶν λαϊκῶν δικαστηρίων τὴν σύστασιν.

Μόλις ἐφάνη νῦν πρόσφορος ἡ καιρὸς διὰ νὰ γίνῃ καὶ πρὸς σᾶς, ὡς ἄνδρες, τὸ καλὸν μετὰ ἀσφαλείας, καὶ παρατὰ τὰ ὑπ' Ἀρ. 14, 185 καὶ 14, 186 διατάγματα ἀνγγεῖλον ἐπισήμῳ ἀπὸ τοῦ τοῦ καθιδρύσιν δικαστηρίου τακτικοῦ καὶ νομοῦ κατὰ τὴν Ἑλλάδα τὴν Ἀνατολικήν.

Ὁ ἔμπειρος καὶ βελόνης πολιτικὸς τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἱσχυρῆς, γινώσκων καλλίστα ὅτι δύο εἶναι τὰ μόνα πλέον συντελεστικὰ μέσα τοῦ νὰ καταπολεμηθῶσι καὶ ἐκρίζωθῶσι τὰ ἀδικήματα ἀπὸ πᾶσαν ἐπικράτειαν, ἡ γινώσκων αἱ ποινὴ καὶ αἱ ἀνταμειβῆαι, δὲν παρέβλεψε τὴν ἐνεργεῖαν τούτων ἀμφοτέρων παντίπασιν. Διὸ καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐκτελεῖ διὰ τῆς ἐν καιρῷ συστάσεως τῶν δικαστηρίων, ὁ κύριος καὶ κατ' εὐθεῖαν σκοπὸς τῶν ὁποίων ἄλλος τις δὲν εἶναι, παρεκτός εἰμὴ νὰ διατηρῶσι τοὺς νόμους, τευτέττι νὰ ἐφαρμόζωσι τὰς ποινὰς κατὰ τῶν ὅσοι τοὺς παραβάνουν καὶ τοὺς ἀθετοῦν· το δὲ δεύτερον ἀγωνίζεται νὰ κατορθώσῃ διὰ τῆς ἐντολῆς, καὶ καθημέραν δίδει πρὸς τοὺς διευθύνοντας πανταχοῦ τὸν διοικητικὸν κλάδον, ὅπως ἐρευνῶσι καὶ ἀναφέρωσι τὰς πραγ-

ματικὰς θυσίας καὶ ζημίας τοῦ ἀλτῶς ἰδρώσαντος αἵμα Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ ὅπως ἀνακουφίζωσι ταῦτοχρόνως ἐκ τοῦ προχείρου τὰς ἀνεπιδέκτους χρονοτριβῆς καὶ κατεπειγούσας ἀνάγκας αὐτοῦ ἀναλόγως τῆς χρηματικῆς τοῦ ἑθνικοῦ Ταμείου εὐκολίας.

Αὐτῆς ταύτης τῆς ἀναντιρρήτου ἀληθείας μάρτυρες αὐτόπται εἰσθε ἤδη νῦν καὶ σεῖς, ὡς ἄνδρες Ἀνατολικοελλαδίται ὁμογενεῖς· διότι, ἅμα ἡκούσατε τὴν σύστασιν τοῦ δικαστηρίου, οὐτινος ἡ δικαιοδοσία ἐπεκτείνεται κατ' ὅλον τὸ εὐρυμέτωπον τοῦτο τῆς Ἑλλάδος τμήμα, καὶ εὐθὺς εἶδατε ἐν τῷ μέσῳ σας καὶ τὸν ἑκτακτον τῆς Κυβερνήσεως, ὅστις δεῖξας ἤδη προθυμίαν ἀξιωμακτικῶν διὰ τὸν ἐξαιρετὸν τῶν ἐπαρχιῶν σας διοργανισμόν, περιήλθε συγχρόνως ἀπανταχοῦ, ἐξέτασε μετὰ ἀκριβείας τὰς περιστάσεις σας, ἔλαβε καταλόγους τῶν ἀπαιτήσεών σας, ὅσαι ἔχουν λόγον ἀποζημιώσεως, ἐπροσδιώρισε μισθὸν εἰς τὰ μέλη τῶν ἐπιτοπιῶν σας διοικήσεων καὶ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους αὐτῶν, ἔδωκεν εἰς αὐτάς τὴν ὅσπιν ἐξήτησαν ἐκτελεστικὴν δύναμιν (ὑπομισθίον καὶ αὐτὴν) πρὸς γενικὴν ἐκάστου μέρους ἀσφάλειαν, καὶ ἐπασχολεῖται, ἐν λόγῳ, μετὰ ζήλου πολλοῦ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν πάντων, ὅσα ἐπεφορτίσθη, καὶ πάντων, ὅσα δύναται νὰ τὸν καταστήσωσιν ὁσονοῦπῳ ἀγαπητὸν κατ' ὅλην τὴν παρ' αὐτοῦ νῦν διευθυνομένην Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα, ὡς ἤδη ἀπέβη τοιοῦτος καὶ κατ' ὅλην τὴν ἡν διευθύνεν ἄλλοτε Δυτικὴν, καὶ κατ' ὅλον τὸ ὅπερ κατόπιν διευθέτησε πέλαγος τὸ Ἀγαῖον.

Σπουδάζατε τὸ λοιπὸν, ὡς ἄνδρες Ἀνατολικοελλαδίται, σπουδάζατε ἤδη καὶ σεῖς νὰ ἀναφανῆτε πληρέστατα ἄξιοι τῆς ταύτης λαοσόφου κηδεμονίας, ἥτις κατὰ πρῶτον λόγον ὀφείλεται εἰς τὴν ἐμφροναν ἐνεστῶσαν ἡμῶν Κυβέρνησιν. Διανοήθητε ὅτι, διὰ νὰ ὀντοποιῇ τις δικαίος καὶ χρηστὸς πολίτης κατ' ὅλην τὴν λέξεως τὴν δύναμιν, ἀπαιτεῖται νὰ φέρεται οὗτος πρὸς τοὺς ἄλλους, ὅπως ἐπιθυμῇ νὰ φέρονται καὶ οἱ ἄλλοι πρὸς αὐτόν· δὲν ἀρκεῖ δηλαδὴ μόνον τὸ νὰ μὴ κακοποιῇ, ἀλλ' εἶναι ἐπάνανγκες προσέτι καὶ τὸ νὰ ἀγαθοποιῇ. Φιλοτιμήθητε νὰ δεῖξητε πρὸς τοὺς λοιπούς σας συναδελφοὺς Ἕλληνας ὅτι, κατ' ὅς τὸν τρόπον ἡ γῆ αὕτη τῆς γεννήσεώς σας (ἥτις μόνον καὶ λογίζεται καὶ εἶναι τὸ τέταρτον ὅλης τῆς ἑως τῆς ὥρας ἐλευθέρως Ἑλλάδος μέρος, καὶ ὁ δεξιὸς μαστὸς αὐτῆς) ἐχρημάτισεν ἤδη ὁ πρῶτος εὐσταθὴς τῆς κοινῆς μητρὸς πατρίδος προμαχὼν καὶ ζωσὰ ἡρώικων πράξεων εἰκῶν, τοιοῦτοτρόπως δύναται αὕτη νὰ διαπρέψῃ καὶ ὡς ἐστὶα τῆς πειθαρχίας καὶ ὡς παρὰδειγμα εὐνομίας. Ἐρρέτο δὲ εἰς χρημὸν καὶ παρὰ πολὺ μακρὰν ἀπὸ ὅλους σας γενικῶς, ὡς ἄνδρες, ἡ ἐλαχίστη αὕτη ιδέα τοῦ ὅτι ἡ ἀνομία θέλει τολμήσῃ σήμερον νὰ προβαλῇ καὶ νὰ τὸ ἀναιδὲς μέτωπόν της ἀνὰ μέσον σας ἡ ὑπ' ὅψιν σας! Ἀρκούν πλέον τὰ ἄχρι τοῦ νῦν διαμεινάντα ἀτιμώρητα, καὶ ἤδη νῦν ἐλαφρῶς πως (ἐπεικειᾶς χάριν) κολαζόμενα βρέχῃ ἐγκλήματα τῶν παρελθόντων ἐνικυτῶν! Αἱ περιστάσεις τοῦ βρασμοῦ τῆς πολιτικῆς ἀνωμαλίας καὶ τοῦ ἀκμαζόντος θορύβου, παρῆλθον ἤδη. ἡ εὐλογηφανεῖς ὁπωσούν προφάσεις ἐξέλιπον· τὸ πρόσφατον ἀδικήμα ἄρα δὲν θέλει ἐλπίσει νὰ εὐρηῖ ἄστυλόν εἰς μέρος κανένα, διότι ἡ Σεβαστὴ τῶν Ἑλλήνων Κυβέρνησις καὶ βλέπει ἤδη καὶ φθάνει ἀπανταχοῦ. Ἡ Δικαιοσύνη ἔχει σήμερον ὀφθαλμὸν ὀξυδερκέστατον· ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ Δικανικοῦ καθέζονται ἄνδρες καὶ ἐν ἀρετοῖς καὶ νομομαθεῖς ὀυπουργοί, ἐν λόγῳ, κλάδος σεμνύνεται σήμερον μετὰ τοῦ δικαστικοῦ εἰς Γεννατάδες, εἰς Κλονάριδες, (ἀξιωμακτικῶν Σούτσε ἀτίθητε) καὶ εἰς Σικελιανούς. Ποῦ θέλει δὲ προσέτι ἡμπορέσει νὰ κρύψῃ τὴν σκιάν του ὁ ἀδικὸς εἰς τὴν Ἀνατολικήν

μάλιστα Ελλάδα, όπου σήμερα ιδίως πως επαγρυπνεῖ ὁμαχὸς ἐχέφρονος καὶ προνοητικοῦ Πληρεξουσίου, ἀρετιόλου καὶ επιχειρηματικοῦ Στρατάρχου, δραστήριου καὶ φιλοτίμου Ἐκτακτοῦ, όπου δηλαδὴ εὐρίσκονται καὶ Αὐγουστῖνοι, καὶ Ἑψηλάνται, καὶ Μεταξάδες;

Εἰρηνοῖκαὶ ὁμογενεῖς τοῦ τμήματος τούτου, καὶ πρὸς εἰς, νομίζω, δὲ εἶναι ἀνοίκειον νὰ συστήσῃ τις ἐξαίρετως πρῶτον ἅπτην δι' ὅσα ἀνάγονται εἰς τὴν δικαιοσύνην σας. Φιλαττεσθε πρὸ πάντων καλῶς, ὡς ἄνδρες, νὰ μὴν ἀφαιρῆτε ποτὲ ἀπὸ τοῦ ἐνὸς τῶν κρινομένων τούτους λόγους, δεικνύετε πρόσωπον ἱλαρὸν πρὸς ὅλους ἀνεξαίρετως, ἀποφεύγετε ὡς μέγα κακὸν τὴν πικρὰν γλῶσσαν, ἀκροάζεσθε μὲ ὑπομονὴν τὰ μέρη ἀμφοτέρω, ἐρευνᾶτε ἐπιμελῶς τὰς ἀναφερόμενας εἰς τὴν διαφορὰν περιστάσεις, σκέπτεσθε βελῶς τὸ πᾶν, ἔχετε πρὸς ἑαυτὸν τῶν πράξεων σας τὴν εὐσυνειδησίαν, καὶ μελετᾶτε πάντοτε τὸν νόμον προτοῦ νὰ ἀποφασίζετε. Μὴ διστάζετε δὲ ὅτι ἡ διαγωγὴ σας παρατηρεῖται, ὅτι τίποτε δὲν μένει κρυπτόν, καὶ ὅτι αἱ ἀδικοκρίσιαι ὑπόκεινται εἰς μεγάλην ποινήν, ποινήν δηλαδὴ, ἢ καὶ μὴ οὐχὶ ὁμοίαν μὲ τὴν ἣν ἡ ἀρχαία ἱστορία ἀναφέρει διὰ τὸν ἀδικὸν δικαστὴν (τὸν ὁποῖον ἐκδεῖραν ζῶντα, καὶ μὲ τοῦ ὁποῖου τὸ δέρμα ἐστρώσαν τὸ θρόνον ὅπου ἐκάθητο καθήμεραν ὁ τὸ αὐτὸ ὑποβύρημα διορισθεὶς νὰ διαδεχθῇ υἱὸς του), ἢ ὅχι, λέγω, τοιαύτην, ὅμως πάντοτε ποινήν αὐστηράν, τὸ ὁποῖον συμφωνεῖ καὶ μὲ τὸ εὐαγγελικὸν ῥητόν ὅτι, «ὁ μὴ εἰδὼς καὶ ποιήσας δαρήσεται θλίψας, ὁ δὲ εἰδὼς καὶ ποιήσας δαρήσεται πολλὰς». Οἱ λόγοι μου δὲ γενικῶς δὲν φαντάζομαι νὰ πληγώσωσι διόλου τὴν φιλοτιμίαν σας, πρῶτον, διότι αὐτοὶ ἀποτείνονται καὶ εἰς ἐμὲ αὐτόν, καὶ εἰς τοὺς συνέδρους μου δικαστὰς, καὶ δεύτερον, διότι ἡ τὴν ὁποίαν προσφάτως μοι ἐγγνωστοποίησατε διὰ τοῦ Ἐκτακτοῦ σας ἀξίαν λόγου διαθέσιν τοῦ νὰ σας δίδω κατὰ καθρὸν ὁδηγίας καὶ σαφηνείας ἀναγομένης εἰς τὰ χρέη σας (ὁ καὶ θέλω μετὰ πάσης χαρᾶς ἐκτελεῖ), χαρακτηρίζουσιν ἀποχρώντως τὰ ὑποκείμενά σας ὡς ἄνδρας ἔχοντας ἤδη καὶ χρηστότητα, καὶ πραότητα, καὶ μετριοφροσύνην, καὶ φιλομάθειαν.

Δὲν λέγω δὲ τίποτε ἀναφερόμενον ιδίως πρὸς τοὺς Ἀστυνομικούς καὶ πρὸς τὰς ἄλλας τοπικὰς τοῦ αὐτοῦ τμήματος Ἀρχάς, δι' ὧν αἱ ἀποφάσεις καὶ λοιπαὶ πράξεις τοῦ Δικαστηρίου μέλλουν νὰ ἐκτελῶνται, διότι ζωηρὰ προθυμία δὲν εἶναι ποτὲ δυνατόν νὰ λείψῃ ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους ἐκείνου, ὅστις γνωρίζει καλλίστα τὴν ἀδικοφρονεικὴν νομικὴν ἀρχήν, ἥτις ἐντέλλει ὅτι εἶναι καὶ πλέον ἐντιμὸν καὶ πλέον κοινωφελὲς τὸ νὰ γρηγορῇ ὁ ἐπὶ τῆς ἐξουσίας νὰ προλαμβάνῃ μᾶλλον καὶ ἀμφοδίζῃ ὅσον δύναται] τὸ κακόν, παρὰ ἀφού πραχθῇ νὰ τὸ τιμωρῇ· εἶναι δὲ τοιοῦτος κατ' εὐτυχίαν τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος ὁ Ἐκτακτός, εἶναι τουτέστι καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐξ ἐπαγγέλματος νομικός.

Οἱ οἰῶνοι ὅλοι τῆς εὐημερίας τῶν συμπολιτῶν μας Ἑλλήνων ἐν γένει, εἶναι σήμερον, ὡς ἄνδρες Ἀνατολικοελλαδίται, εἶναι, λέγω, σήμερον κατ' εὐχὴν αἴσιοι. Ζῆθι δὲ μόνον, πρὸς πραγματοποιήσιν καὶ τελεσιποίησιν τούτου παντὸς τοῦ καλοῦ, Σὺ ὁ τῆς Ἑλληνικῆς πολιτείας κορυφαῖος! Ζῆθι τὸ κόσμημα καὶ ὁ εὐγενὴς βλαστὸς τῆς Ἑλλάδος! Ζῆθι ὁ πατὴρ τῆς πατρίδος, ὁ περιβλεπτός καὶ μυριοτίμητος Κυβερνήτης ἡμῶν, Ζῆθι!

Ἐκ Ναυπλίου, 27 Ἰαννουαρίου.

Ἐμᾶθετε ἴσως καὶ παρ' ἑτέρου πρὸ ἐμοῦ ὅτι συνέβη ἐνταῦθα τὴν 24 τοῦ ἐνεστῶτος κατὰ τὴν 6 ὥραν 3 1/4 τῆς νυκτὸς ἀρκετὰ δυνατὸς σεισμός, ὅστις, ἂν καὶ δὲν ἐπέφερε τί ἀπευκταῖον, ἐπροξένησεν ὅμως σὺν ἡττον μεγάλῃν σύγχυσιν εἰς τὴν πόλιν ταύτην, ὅπου αἱ παλαιαὶ οἰκίαι, κατεσκευασμέναι ὑψηλαὶ καὶ χωρὶς στερεότητος, λείπουν πολὺ τοῦ νὰ εἶναι ἀσφαλεῖς. Ἀλλὰ δὲν ἐμελλομένον εὐθὺς ἀπαλλαχθῶμεν ἀπὸ τάσης ἀνησυχίας, διότι μετὰ μίαν ὥραν ἡσθάνθημεν νέον σεισμόν, κατὰ τὴν 11 ἄλλον τρίτον, καὶ ἡμ. σειαν ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον, τέταρτον. Ὅλοι δὲ ἦσαν σχεδὸν ὁμοιοὶ κατὰ τὴν δύναμιν καὶ τὴν διάρκειαν. Ἡ κίνησις τοῦ δευτέρου ἦτο καθέτος, ἡ δὲ τῶν ἄλλων ὀριζοντία καὶ κατὰ διεύθυνσιν μεσημεριανὰτολικήν. Τὴν ἐπαύριον κατὰ τὰς αὐτὰς σχεδὸν ὥρας τὰ ῥίγη τοῦ πυρστού τούτου τῆς γῆς ἐπανήρχισαν, καὶ ἐπαύσαν μετὰ τὸ μεσονύκτιον. Τὴν Κυριακὴν, 26 τοῦ μηνός, δὲν ἔγινε τίποτε, ἢ ἂν ἔγεινεν, ἦτο πολλὰ ἀδύνατος.

Δὲν πρέπει νὰ θαυμάζωμεν δι' αὐτοὺς τοὺς σεισμούς, τοῦναντίον μάλιστα ἠθέλαμε θαυμάσει ἂν δὲν γένουν συχνότεροι. Εἴμεθα περικυκλωμένοι ἀπὸ ἡφαιστειοῦ κρατῆρας, καὶ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος ἐτεκτάνθη δι' ὑπογείων πυρῶν. Ταῦτα ἔκαμιν τὴν πάλαι μὲν Θήραν, νῦν δὲ Σαντορήνην, νῆσον ὡς ἀναδύσῃ ἐκ τῶν κυμάτων. Ἡ Δῆλος ἐπαθὲ ποτε βαιοτάτους σεισμούς, καὶ ἡ ἀρχὴ, τὴν ὁποίαν δίδουν εἰς αὐτὴν οἱ ποιηταί, διερμηνεύει εἰς τοὺς γαιολόγους τὴν ἀληθινὴν αὐτῆς μόρφωσιν. Ἡ τῆς τριαίνης βολῆ, διὰ τῆς ὁποίας ὑψώθη ἡ Δῆλος ἐκ τοῦ πυθμένος τῆς θαλάσσης, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὴν λοχείαν τῆς Λητοῦς, εἶναι ἡφαιστεια ἔκρηξις. Αἱ πλείονες τῶν Κυκλάδων ἔχουν κρατῆρας ἐσβεσμένους, καὶ τὸ ἐδάφος τῶν σύγκειται ἀπὸ τὰς ἐκβληθείσας ὕλας τῶν παλαιῶν ἡφαιστειῶν. Ἡ Εὐβοία, ἡ Κρήτη, ἡ Κύπρος καὶ πλείστα ἄλλαι νῆσοι ἠφανίσθησαν ποτε ὑπὸ σφοδρωτάτων σεισμῶν, καὶ παρουσιάζουν σημεῖα τῆς ἐναργείας μεγάλης ὑπογείου ἐκπυρσώσεως.

Ἐχομεν πολλὴν περιέργειαν νὰ μάθωμεν τί συνέβη κατ' αὐτὰς εἰς τὰς νήσους, καὶ μάλιστα εἰς Σαντορήνην, ὅπου πρέπει νὰ περιμένωμεν, κατὰ τὴν γνώμην φυσιολόγου τινὸς Γάλλου, νεωστὶ ἐπισκεφθέντος τὴν νῆσον, ἡφαιστειαν τινὰ ἔκρηξιν ἢ ἀνάτροπὴν.

J. L.

Ἐξ Αἰγίνης, 19 Φεβρουαρίου.

Μετὰ τὴν τῶν πολυαριθμῶν ἀγαθῶν, τὰ ὁποῖα ἐπέφερεν ἡ παρούσα Κυβέρνησις εἰς τὴν πατρίδα διὰ τῆς στερεώσεως τῆς εὐταξίας καὶ κοινῆς ἀσφαλείας, ἔχομεν νὰ ἐπαριθμήσωμεν καὶ τὸ ἐν Σύρῃ συστῆθῃ Ἑλληνικὸν Ἀσφαλιστικὸν Κατάστημα. Αἱ πολυεθεῖς ὠφέλειαι καὶ εὐκολίαι, αἵτινες δύνανται νὰ προέλθωσιν ἐξ αὐτοῦ εἰς τὸ ἐμπόριον, καὶ διὰ τοῦ ἐμπορίου εἰς τὴν κοινωνίαν, εἶναι πασιδηλοί. Ὁ Κυβερνήτης, ἀφού ὡς προστάτης καὶ ἀντιλήπτωρ παντὸς ἀγαθοῦ καὶ κοινωφελούς ἐπιχειρήματος ἠδόκησε νὰ περιβάλῃ τὸ συμφωνητικὸν τοῦ καταστήματος τούτου μὲ τὴν σεβαστὴν αὐτοῦ ἐπικύρωσιν, εὐχεστήθη νὰ γένῃ καὶ μέτοχος εἰς αὐτὸ διὰ δέκα συμβολάς. Ἐχομεν δὲ τὴν εὐχαρίστησιν νὰ κοινοποιήσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας ὅτι ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς συστάσεώς του τὸ κατάστημα ἠσφάλισε Γρόσ. 1,200,000.

Αριθ. 16.

Έτους Ε.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Έτησια. Φοίνικας 36

Εξαμηνιαία. 18

Τριμηνιαία. 9

Αι συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ ταῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 22 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1830.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 620. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ α' ἄρθρον τοῦ ἀπὸ α' Ἰαννουαρίου ὑπ' Αρ. 504 ψηφίσματος,

Διατάττομεν.

Α. Ὁ Κύριος Ν. Γερακάρης διορίζεται Διοικητὴς τῶν ἐπαρχιῶν Ναυπλίου, Ἀργους καὶ Κάτω Ναχαγῆ ἀντὶ τοῦ ἑκτακτοῦ Ἐπιτρόπου τοῦ Τμήματος τῆς Ἀργολίδος Κ. Κ. Ράδου μετατιθεμένου εἰς ἄλλην δημόσιον ὑπηρεσίαν.

Β. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 5 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 621. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ τὸ α' ἄρθρον τοῦ ἀπὸ α' Ἰαννουαρίου ὑπ' Αρ. 504 ψηφίσματος,

Διατάττομεν.

Α. Ὁ Κύριος Ἰωάννης Πιττάρη διορίζεται Διοικητὴς τῆς Σίφνου, Μήλου, Κυμῆλου καὶ Σεριφου.

Β. Ὁ Κύριος Ζώρτζης Ἀνδρέου διορίζεται Γραμματεὺς αὐτοῦ

Γ. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 5 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 622. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ τὸ α' ἄρθρον τοῦ ἀπὸ α' Ἰαννουαρίου ὑπ' Αρ. 504 ψηφίσματος,

Διατάττομεν.

Α. Ὁ Κύριος Ι. Μ. Μιλοῦτης διορίζεται Διοικητὴς τῆς Κορινθίας ἀντὶ τοῦ Κ. Δ. Ὁρφانوῦ διορισθησομένου εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν.

Β. Ὁ Κύριος Ι. Μάγνης διορίζεται Γραμματεὺς αὐτοῦ.

Γ. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 5 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 623. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Διατάττει.

Α. Κύριος Κ. Ράδος διορίζεται ἑκτακτὸς Ἐπίτροπος τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος.

Β. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 5 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 624. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ α' ἄρθρον τοῦ ἀπὸ α' Ἰαννουαρίου ὑπ' Αρ. 504 ψηφίσματος,

Διατάττομεν.

Α. Ὁ Κύριος Ι. Δ. Μπρατζάνος διορίζεται Τοποτηρητὴς τῆς Διοικήσεως εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Ἀργους ἐπιφορτίζεται δὲ καὶ τὰ χρεὴ τῆς Αστυνομίας.

Β. 'Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 5 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 626

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α. Ὁ Κύριος Ἐλευθέριος Παρθενόπουλος διορίζεται Ἀστυνομὸς Κιμῆλου.

Β. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 5 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 627.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α. Ὁ Κύριος Θεοχάρης Παπαντωνίου διορίζεται Ἀστυνομὸς Ναυπλίου.

Β. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 5 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 629.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Διατάττει.

Α. Ὁ Κύριος Ἰωάννης Βασιλείου διορίζεται Ἀστυνομὸς Μήλου.

Β. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 6 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 631.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ ἢ ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 1 Ἰαννουαρίου ὑπ' Ἀρ. 504 ψηφίσματος,

Διατάττομεν.

Α. Ὁ Κύριος Ἐμ. Βασιλειάδης διορίζεται Τοποτηρητὴς τῆς Διοικήσεως εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἀγίου Πέτρου ἐπιφορτίζεται δὲ καὶ τὰ χρέη τῆς Ἀστυνομίας.

Β. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 6 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 973.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Διακηρύττει.

1. Ἐκτίθενται εἰς δημοπρασίαν ἄχρηστα ὀρειχάλκινα κανόνια τῆς βαρύτητος ὡς ἑγγιστα ὀκάδων 141, 128, εἰσρισκόμενα,

	Κορμάτια	Ὅκαδες.
Εἰς μὲν τὰ φρούρια Ναυπλίου	42	53,260.
Κορώνης	26	14,100.
Κορίνθου	4	7,000.
Π. Πατρῶν	11	5,960.
Ῥίου	33	22,000.
Ἀντιρρίου	5	6,204.
Ναυπάκτου	10	14,124.
Μεσολογγίου	4	18,480.
	145	141,128.

2. Ἡ δημοπρασία γίνεται ἐν αὐθιᾷ παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης, καὶ θέλει ἐπαναλαμβάνεται διὰ τρεῖς φοραῖς, ἡ πρώτη κατὰ τὰς 28 τοῦ ἐνεστῶτος, ἡ δευτέρα κατὰ τὰς 15 τοῦ Μαρτίου, καὶ ἡ τρίτη εἰς τὰς 15 Ἀπριλίου.

3. Ἡ ὥρα τῆς δημοπρασίας εἶναι ἀπὸ τὰς 11 πρὸ τῆς μεσημβρίας μέχρι τῆς 1 μετ' αὐτήν.

4. Ὁ τόπος τῆς δημοπρασίας εἶναι ἡ μεγάλη ἀγορὰ, ὅπου ὁ πλάτανος.

5. Δὲν εἶναι δεκτὴ πρότασις περιληπτικὴ ἀπάσης τῆς ποσότητος, ἀλλὰ δεκτὴ εἶναι μόνον πρότασις διὰ τὴν ὅσην ποσότητα εὐρίσκεται εἰς κάθε φρούριον. Ὁ αὐτὸς προσφερτὴς δύναται νὰ προσφέρῃ χωριστὰ δι' ὅλα.

6. Εἶναι δεκταὶ καὶ προσφοραὶ δι' ἐπιτρόπων.

7. Ἡ προσφορὰ γίνεται δι' ἐγγράφου καὶ ἐνυπογράφου πρότασις μυστικὴ, τουτέστιν ἐσφραγισμένη.

8. Ἡ πρότασις πρέπει νὰ ἔχῃ τὴν χρηματικὴν προσφορὰν ὀλόγραφον, καὶ ἡ προσφορὰ θέλει εἶναι εἰς Φοίνικας καὶ Λεπτὰ.

9. Ἀπαται αἱ προσφοραὶ δὲν δημοσιεύονται εἰμὴ τελειωθείσης τῆς τρίτης δημοπρασίας, καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν, διὰ τοῦτο ὁ κλήτωρ τῆς Ἐπιτροπῆς, εἴκοσι λεπτὰ πρὸ τοῦ παρέλθῃ ὁ καιρὸς, φωνάζει: ἀφ' οὗ παρέλθῃ ὁ καιρὸς, προσφοραὶ δὲν εἶναι πλέον δεκταὶ καὶ εἰς τὴν στιγμὴν τῆς παρελεύσεως τοῦ καιροῦ, ὑπάλληλος τῆς Ἐπιτροπῆς φωνάζει: προσφοραὶ δὲν δεχονται πλέον, καὶ αἱ ληφθεῖσαι ἀνοίγεται καὶ δημοσιεύονται.

10. Οὐτε οἱ προσφερταὶ παρόντες, οὔτε οἱ ἐπιτρόποι τῶν ἀπὸ τῶν συγχωρεῖται νὰ παρουσιάσωσι προσφορὰς, εἰμὴ εἰς τὴν ὥραν τῆς δημοπρασίας.

11. Εἰς ἕκαστο προσφερτὴν ὀφείλει ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ ἔσῃ ἀποδεικτικὸν τῆς παραλαβῆς τοῦ ἐγγράφου τῆς προσ-

φορᾶς, καὶ μὲ τὸν ἀριθμὸν τῆς προσφορᾶς του, διότι, ἅμα ἅπαντα προσφορὰ παρουσιασθῇ, ἐπαριθμεῖται.

12. Ὑπόσχεται ἡ Ἐπιτροπὴ εἰς ἕκαστον φρούριον νὰ παραδώσῃ τὴν ὡς ἐγγιστα πωληθεῖσαν ποσότητα, χωρὶς χρέους μετακομίσεως, εἰμὴ ἕως τὸ παραθαλάσσιον, καὶ ἐλευθέραν δασμοτελωνιακῶν δικαιωμάτων.

13. Ἡ παραδόσις γίνεται δεκαπέντε ἡμέρας μετὰ τὴν πώλησιν, καὶ ἡ πληρωμὴ γίνεται εἰς τὴν ἡμέραν καὶ ταυτοχρόνως τῆς παραδόσεως.

14. Ὅποιος ἐπιφέρειν εἰς τὴν πρότασίν του ἀνωτέραν τιμὴν, εἶναι ὁ ἀγοραστής.

15. Εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν τῆς ἐκποιήσεως γίνεται ἐπίσημος ἡ δήλωσις αὐτῇ ἐγγράφως, καὶ ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν ἀγοραστὴν καὶ ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴν, καὶ ὀφείλει ὁ ἀγοραστής νὰ δώσῃ ἀξιοχρεὼν ἐγγύησιν διὰ τὸ ἰσότημον τοῦ τετάχτου τῆς τιμῆς τῆς ἀγορασθείσης ποσότητος, ἢ νὰ παραθέσῃ εἰς χρήματα ταύτην τὴν ποσότητα, διότι, ἐὰν λείψῃ ἀπὸ τὴν παραλαβὴν, ἐκτίθεται πάλιν ὁ ὀρεῖ χαλκὸς αὐτὸς εἰς δημοπρασίαν τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν διὰ λογαριασμὸν τοῦ κατὰ τὸν παρόντα τρέπον, καὶ εἰς μίαν μόνην δημοπρασίαν ἐκποιεῖται ἐκ νέου.

16. Κατωτέρα τιμὴ τῶν Φοινίκων δύο τὴν ὁκτὼ δὲν εἶναι δεκτή.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 14 Φεβρουαρίου 1830.

Ἡ Ἐπιτροπὴ
Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.
Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Ἀρ. 1102. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΔΥΤΙΚΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ

Πρὸς τὰς Ἀστυνομίας τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἀντιφρουράρχος τοῦ φρουρίου Πόρου ἀνήγγειλε πρὸς τὸ Πρωτόκλητον τοῦτο Δικαστήριον δι' ἀναφορᾶς του, ὅτι ὁ Ἀναστάσιος Βέτιμης Ἰδραῖος καταδικασθεὶς παρὰ τοῦ Δικαστηρίου τούτου νὰ μένῃ ἐν τῷ αὐτῷ φρουρίῳ εἰς φυλακὴν δύο ἐτῶν καὶ τριῶν μηνῶν, ἐδραπέτευσεν ἐκείθεν τῇ πρώτῃ τοῦ ἰσταμένου μηνός.

Προσκαλοῦνται λοιπὸν ἅπανται αἱ Ἀστυνομίαι τοῦ Κράτους νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ δραπετοῦ τούτου καὶ εἰς τὴν ἀσφαλῆ ἀποστολὴν αὐτοῦ πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο.

Πρὸς ἀποφυγὴν πάσης κατὰ συμβεβηκὸς ἀπάτης περιγράφεται ἡ εἰκονογραφία αὐτοῦ: Ὄνομα, Ἀναστάσιος· πατρωνυμία, Σταματίου· ἐπώνυμον, Βέτιμης· ἔτη, εἴκοσι πέντε· ἀνάστημα, μέτριον· πρόσωπον, μελανόχρουν· κόμη, μακρὴ· ὀφρύδια, μαῦρα μεγάλα· ὀφθαλμοί, μαῦροι· μεγάλοι· βλέμμα, ἄγριον· μύσταξ, μαῦρος.

Ἐκ Πετσῶν, τῇ 10 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Θ. ΣΟΥΝΤΙΑΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Κ. Κασσιέρης.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ.

Τὸ Πρωτόκλητον τῆς Ἡλίδος Δικαστήριον διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 493 πράξεώς του ἐκήρυξε τὴν χρεωκόπησιν τοῦ κατὰ τὴν πόλιν τοῦ Πύργου ἐμπόρου Κυρίου Νικολάου Δαμουλιάνου Κουτσοπέτρου. Ἡ χρεωκόπησις αὕτη μετράται ἀπὸ τῆς 14 τοῦ παρελθόντος Ἰαννουαρίου, καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ χρεωκοπήσας δι' ἐγγράφου ἀναφορᾶς του ἀνήγγειλε τὴν παῦσιν τῶν πληρωμῶν του εἰς τὸ Δικαστήριον. Ὡνομάσθη δὲ ἡ Νομικὴ Ἐπιτροπὴ, συγκεκλιμένη ἀπὸ τῶν κριτῶν ἐπιτροπὸν Κύριον Γε

ώργιον Βραχνίτην μέλος τοῦ Δικαστηρίου ἐκείνου, καὶ τοὺς πράκτορας Κυρίου Κωνσταντίνου Γρίκα καὶ Ἀνδρέαν Παπ-
πασταδόπουλον Πυργεῖους.

Εἰδοποιοῦνται ὅλοι οἱ ἔχοντες νὰ λαμβάνωσιν ἀπὸ τὸν εἰρημένον χρεωκοπήσαντα Νικολάου Δαμουλιάνον Κουτσο-
πέτρου νὰ παρουσιάσωσιν εἰς τὴν ἀνω ἐπιτροπὴν τοὺς τί-
τλους καὶ ἐγγράφων ἕως τῆς 31 τοῦ προσεχοῦς μέλλοντος
Μαρτίου. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης ἡ ἐπιτροπὴ
θελεῖ προβῇ εἰς τὰς ἐργασίας της.

Ἀρ. 1,225. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΣΥΡΑΣ

Πρὸς ἅπαντας τὰς Ἀστυνομίας τοῦ Κράτους.

Ὁ Δημήτριος Βρυῦσκος Ἰδραῖος ἐγκληματίας διαφυ-
γὼν τὴν στρατιωτικὴν προσοχὴν ἐδραπέτευσε.

Προσκαλοῦνται λοιπὸν πᾶσαι αἱ Ἀστυνομικαὶ Ἀρχαὶ
διὰ νὰ ἐνεργήσωσιν τὴν σύλληψιν τοῦ ἐγκληματίου τούτου,
τὸν ὅποιον ἐπιτυχούσαι ν' ἀποστείλωσιν ἐνταῦθα.

Χαρακτηριστικά.

Ἀνάστημα, ὑψηλὸν καὶ εὐτάφες· τρίχες, μέλανε·
ὀφθαλμοί, μέλανε· στόμα καὶ μύτη, μέτρια· ἡλικία, χρό-
νων 35.

Τὴν 12 Φεβρουαρίου 1830, ἐν Ἐρμουπόλει Σύρας.

Ὁ Ἀστυνόμος Κ. Τζένιος.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 22 Φεβρουαρίου.

Ἀπὸ πλοῖον πλεῦσαν ἐντεῦθεν εἰς Μεγάρα, καὶ χωρὶς νὰ
λάβῃ ἐκεῖ κοινωνίαν, ἐπανελθὼν τὴν 12 τοῦ ἐνεστώ-
τος διεσθῆ φήμη ὅτι εἰς τὰ Μεγάρα ἀπέθανον δύο ἄνθρω-
ποι μὲ συμπτώματα πανώλους. Εἰς τοιαύτην εἰδήσιν τὸ ἐν-
ταῦθα Ὑγειονομεῖον ἔλαβεν εὐθὺς μέτρα καὶ ἐμπόδισε τὴν
κοινωνίαν εἰς τὰ ἐκεῖθεν καὶ ἐκ Σαλαμῖνος ἐρχόμενα πλοῖα,
καὶ ταυτοχρόνως ἐφρόντισε νὰ στείλῃ ἐπιτηδὲς ταχύπλουν
διὰ νὰ λάβῃ ἀκριβεῖς περὶ τοῦ πράγματος πληροφορίας ἀπὸ
τὸν τόπον. Ἐξ αἰτίας δὲ τῶν σφοδρῶν ἐναντίων ἀνέμων μό-
λις τὴν 17 τὸ ἐσπέρας ἐφθασεν ἐκεῖ, καὶ τὴν ἐπιοῦσαν μόνον
νυκτὰ ἐπέστρεψεν ἐνταῦθα φέρον τὰς ἐξῆς πληροφορίας παρὰ
τοῦ Ὑγειονομεῖου.

Διαδοθείσης ὑποψίας ἐν Μεγάροις περὶ τῆς κολλητικῆς
ταύτης νόσου, ὁ Τοποτηρητὴς Μεγάρων καὶ Σαλαμῖνος δι-
έκοψε πάραυτα τὴν συγκοινωνίαν τῶν τόπων μὲ τὰ λοιπὰ μέ-
ρη καὶ γενομένων αὐστηρῶν ἐξετάσεων, εὐρέθησαν δύο ἀσθε-
νοῦντες ἀπὸ πλευρίτιν κατὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ ἐπισκε-
φθέντος αὐτοὺς ἱατροῦ Κυρίου Ν. Καλογεροπούλου, οἵτινες
ἀμφοτέρω καὶ ἐθεραπεύθησαν, καὶ δὲν ὑπάρχει τὸ ἐλάχιστον
διδόμενον ὑποψίας. Ὅθεν ἡ τοιαύτη φήμη ἀπέβη πάντῃ
ψευδής.

Πρὸ καιροῦ ἔγειναν αἱ δημόσιοι ἐξετάσεις τοῦ σχολείου
τῆς Κορίνθου, παρόντων τοῦ Προσωπικοῦ Διοικητοῦ, τῶν δη-
μογερόντων καὶ πλήθους ἀκροατῶν. Οἱ καρποὶ, τοὺς ὁποίους
ἔφερον ἤγε ἐπιμέλεια τῶν μαθητῶν καὶ ἡ φιλοπονία καὶ τὸ
εὐμέθοδον τοῦ διδασκάλου, μαρτυροῦνται ἀπὸ τὸ ἐξῆς τοῦ
Διοικητοῦ ἐπίσημον ἐγγράφον.

Αρ. 1,436. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΝ ΔΙΟΙΚΗΤΗΡΙΟΝ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ

Πρὸς τὸν κατὰ τὴν Κόρινθον διδάσκαλον τῆς ἀλληλοδιδασκα-
τικῆς σχολῆς Κύριον Γεώργιον Κοντοπουλὴν.

Ἡ κατὰ τὴν 26 τοῦ περὶ τῆς μηνὸς Δεκεμβρίου γεννη-
θεῖσα ἐξέτασις τῆς μαθητευομένης νεολαίας παρὰ σοῦ, τῶν
κατοικῶν καὶ ἄλλων πολιτῶν Κορινθίας ἐνώπιον τοῦ Διοικη-
τηρίου τούτου, τῆς ἐκπαιδευτικῆς δημογεροντίας καὶ ἄλλων
ὑπαλλήλων καὶ πολιτῶν, ἀρκετὰ ἀπέδειξαν τὴν ἐπιμέλειάν
σου, ἡ ὁποία χρεωστεῖται εἰς τὴν δικαίαν ἐκλογὴν τῆς
Α. Ε. τοῦ Σ. Κυβερνήτου μας.

Ὁ καιρὸς, τὸν ὁποῖον παιδαγωγεῖς τοὺς νέους τούτους, ἦτον
τῶντι βραχύτατος διὰ τὴν ἐπισυμβῆσάν σοι καὶ ἐπισυμβαι-
νομένην ἀσθένειάν σου· ὁ καρπὸς ὅμως πολὺς ὡς ἐκ τῶν
γεννηθέντων ἐξετάσεων ὅλων τῶν τάξεων.

Ἐνεκα τούτου νομίζει δίκαιον τὸ Διοικητήριον νὰ σοὶ
προσφέρῃ τὰς διαβεβαιώσεις του ἐγγράφως καὶ εὐχόμενον νὰ
σοὶ μιμηθῶσι καὶ οἱ λοιποὶ τοῦ ἔθνους μας διδάσκαλοι.

Ἐν Κορίνθῳ, τὴν 2 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Προσωρινὸς Διοικητὴς
Α. ΟΡΦΑΝΟΣ.

Περὶ Ναυπλίου τινά.

Ἡ πόλις, ἡ ὁποία ἔλαβε καὶ τώρα τὴν τιμὴν νὰ εἶναι
προσωρινὴ τῆς Κυβερνήσεως καθέδρα, ἦτον, ὅταν οἱ Τούρκοι
τὴν παρέδωκαν εἰς τοὺς Ἕλληνας, καθαυτὸ σωρὸς βορβόρου,
σκοτεινῶν ἐρείπων καὶ παντοίων δυσωδιῶν, ἤγουν, διὰ ταῦτα
καὶ ἄλλα πρὸς τούτοις αἰτία, νοσωδεστάτῃ ἐπομένως ἔγεινε
τάφος πολλῶν ἀξίων καὶ ὠφελίμων πολιτῶν, καὶ ἄχρι και-
ροῦ ἐνομιζέτο κακὸν ἀθεράπευτον, ὅπως ἐθεωρεῖτο περιπτου
καὶ ἐπὶ Τούρκων.

Ἐφρόντισαν οἱ Ἕλληνες κατ' ὀλίγον νὰ τὴν καθαρίσουν
ὁπωσούν καὶ νὰ τὴν εὐπρεπίσουν. Παλαιαὶ οἰκίαι κατεδα-
φίσθησαν καὶ ἀνοίχθησαν νέαι πλατεῖαι καὶ ῥύμαι κανονικαί·
πλὴν εἰς πολλὰ μέρη παρ' ἐλπίδα εὗρισκεις ἀκύνῃ, ἀδέστα-
τα ἐρείπια, κόπρια καθημερινὰ καὶ σαρώματα, διὰ ταῦτα
εἶναι τόποι ἐπιτήδευοι τὰ διάφορα χάσματα καὶ οἱ λάκκοι.

Νεωστὶ ἐκατασκευάσθη καὶ ἰχθυοπωλεῖον χαρὶν καθα-
ριότητος ἐπὶ τῆς θαλάσσης. Τὰ κρέατα ἔξω τῆς πόλεως
σφάζονται, ὅπου ἡμποροῦσαν καὶ νὰ πωλῶνται· ἔξω ἴτω
ἔπρεπε νὰ εἶναι καὶ τὰ βαφεῖα καὶ τὰ λαχνοπωλεῖα, καὶ
ὅσαι τοιαῦτα κακὰ ἀποφυρὰ συμπίπτουν τὴν στενὴν τοῦ
Ναυπλίου ἀτμισφαῖραν.

Πολλάκις τὸ ψωμί παρατηρεῖται ὡς δείγμα τοῦ ἀνθρω-
πισμοῦ ἢ τῆς εὐνομίας τῶν πόλεων. Τοῦ δὲ Ναυπλίου μα-
τὸ ψωμί, καὶ ἂν δὲν εἶναι πολὺ κατώτερον ἀπὸ τὸ τῆς Τ-
δρας ἢ καὶ τῆς Σύρας εἰς τὴν Θεωρίαν, εἶναι ὅμως καὶ τὸ
λεγόμενον ἄσπερον ἐκεῖνο μὲ τὴν ὑπερβολικὴν τιμὴν του, καὶ
τὸ ἀχρεϊότερον τὸ πολυσυμβετόν εἶναι, τολμῶ εἰπεῖν, νερό-
ψωμον βαρὺ καὶ ἄψητον, ἴτως πολλὰ εὐχάριστον διὰ τοὺς
σιτοπώλας καὶ ἀρτοποιούς, ἔττω καὶ διὰ τοὺς ὑγιεῖς ἀδιά-
φορον, ἀλλ' εἰς τὸν στόμαχον τῶν ἀθλίων ἀρρώστων, ἀπὸ
τοὺς ὁποίους, δὲν στερεῖται ποτε τὸ Ναύπλιον, καταβαίνει
ὡς μόλυβδος ἀχώνευτος.

Δὲν στερεῖται οὐδὲ ἱατροὺς τὸ Ναύπλιον· ἐστερήθη ὅ-
μως τὸν ἀξιόλογον Βαλλῆν, ὅστις ἦτον πολλῶν ὁμοῦ ἱατρῶν
καὶ φαρμακοποιῶν ἀντάξιος. Ἄς ἐμῶμεν ὀλίγον καὶ εἰς

τὰ φαρμακοπωλεῖα· βλέπομεν ἀρκετὰ ἱατρικὰ, τὰ ὁποῖα
πρέπει νὰ εἶναι ἐκλεκτὰ καὶ πολύτιμα, ἐπεὶ δὲ πάντοτε
ἀκριβοπωλοῦνται, ἀλλ' ὅμως βλάπτουν πολλάκις ἀντὶ νὰ
ῶφελῇσιν τοὺς ἀσθετεῖς.

Εἰς ὀλίγας πόλεις τοῦ κόσμου εὗρισκεις, ἂν δὲν λανθάνω-
μαι, τόσῃ ποικιλίαν καὶ πανσπερμίαν, ὡς ἐδῶ, ἀνθρώπων
διαφόρου καταγωγῆς, ἀνατροφῆς, ἡθους, ἐνδύματος καὶ
τύχης, συνεργαζομένων μὲ τόσῃ πρὸς ἀλλήλους εὐφροσύνῃ,
δικαίως καὶ ἀταράχῃ, ἢ περιφερομένων ἀργῶν ἰδοὺ βέβαια
τὸ λυκαυγὲς τῆς πόθητῆς εὐνομίας. Ἀλλὰ περὶ τῆς κοι-
νωνίας τοῦ Ναυπλίου ἄλλοτε λέγομεν πλατύτερον.

Εἰς τὴν ἐνεργουμένην βελτίωσιν τῆς Ἑλλάδος, ἀναγκαιο-
τάτῃ διὰ τὸν οἰκισμὸν τῆς εἶναι κατὰ πρῶτον λόγον ἡ ὑλικὴ
αὐτῆς ἀνόρθωσις· διὰ τοῦτο ἔχαιρεν ἕως φιλέλλην, ὅστις
ἔδλεπε νέας οἰκοδομὰς ἰδίας ἢ δημοσίου. Ἐδῶ καθ' ἐκάστην
γίνονται τοιαῦτα καταστήματα, μεταξὺ τῶν ὁποίων πρὸς
τὸ παρὸν διαπρέπουν ὁ στρατῶν ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως, τὸ
λεγόμενον παλάτιον εἰς τὴν νέαν πλατεῖαν τῶν
Τριῶν Ναυάρχων, αἱ οἰκίαι τοῦ Τρικλῦπῃ, τοῦ Ἀν-
τωνοπούλου, καὶ εἰς ἄλλη. Ἐν ταύτῃ καταγίνεται ὁλονὴν ἢ
ἀρχιτεκτονικὴ διασταθμίζουσα, ῥυμοτομοῦσα καὶ ἀνασκευά-
ζουσα κατ' ὀλίγον παντοῦ, νὰ διορθώτῃ τῆς πόλεως τὴν
πρώην ἀσχημίαν, ἡ ὁποία εἰς μόνους τοὺς βαρβάρους ἐμπο-
ρεῖ νὰ εἶναι ἀγαπητὴ, καὶ συντείνει πάντοτε, μάλιστα ἐδῶ,
πρὸς τὴν νοσηλίαν τοῦ τόπου.

Φιλολογία.

Ποιήματα τοῦ τῆς Βαυαρίας Βασιλέως
Λουδοβίκου· 2 τόμοι.

Διπλοῦς στέφανος διαδένει τὴν κεφαλὴν τούτου τοῦ
ποιητοῦ βασιλέως· καὶ ἡ γενναία αὐτοῦ ψυχὴ, ἣτι· ἐπέ-
δωκεν ἐπὶ τῶν δυστυχῶν τῆς Ἑλλάδος, ἔψαλλε τὸν
ἡρωϊσμὸν αὐτῆς.

Ἐπὶ κλησίς πρὸς τὸ Μεσολόγγιον.

Ἀπαρδειγμάτιστος εἶναι εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ κόσμου
κατὰ τὴν εὐκλείαν ἡ τύχη σου. Δὲν ὑπῆρξέ ποτε θερίμιδος
ὠραιότερος παρὰ τὴν ἰδικήν σου πτώσιν. Αἱ φλόγες τῶν
ὑπαινόμενων σου τὴν ἐλάμπρυναν μὲ οὐράνιον φῶς.

Δὲν ἠδυνήθη νὰ σὲ νικήτῃ τοῦ ἐχθροῦ ὁ σιδηρὸς. Ἡ πεῖνα
μόνη σὲ κατέβαλεν. Ὡς μαχηταί, διὰ τῆς εἰς τὸν θάνατον
ἀφιερώσεώς σας περιεβλήθητε δόξαν ἀσύγκριτον.

Τὰ τείχη σου, αἱ οἰκίαι σου, τὰ ἡρωϊκὰ τάγματά σου
ἀπέπτησαν πρὸς τὸν οὐρανόν. Ὁ δὲ ἐχθρὸς δὲν ἐμῆκεν
εἰμὴ εἰς τάφον, καὶ ἡ κατάκτητις αὕτη θέλει τὸν ἐκδῆ
ὀλεθρία.

Νίκη εἶναι ἡ πτώσις σου. Θρηγεῖ δὲ τὴν ἀπώλειαν τῶν
καλητέρων του στρατευμάτων ὁ ὑπερήφανος ἐκεῖνος, ἐχθρὸς,
τοῦ ὁποίου ἡ δύναμις συνετρίβη κατὰ τῶν τειχῶν τοῦ Με-
σολογγίου. Ὅλη ἡ Ἑλλὰς ἐξύπνησε καὶ ἄλλο δὲν ζητεῖ
εἰμὴ νὰ πολεμῇ.

Αριθ. 17.

Έτους Ε.

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Έτησία. Φοίνικας 36

Έξαμηνιαία. 18

Τριμηνιαία. 9

Αί συνδρομαί γίνονται ένταυθα μέν έν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρά τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 26 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1830.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Δικαστικά.

Αρ. 49.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρόγραμμα.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΒΟΡΕΙΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ.

Ὁ Προσωρινὸς Διοικητὴς Σκοπέλου, δια τῆς ὑπ' Αρ. 1,407 ἀναφορᾶς πρὸς τὸ Δικαστήριον, ἀναφέρει, ὅτι στρατιῶταί τινες ὀνόματι, Γεώργιος Κολοκύθας, Ἰωάννης Μαρωνίτης, Κωνσταντῖνος Γιαννάκης, Εὐθύμιος Γιάννος, Κοσμάς Ἀκριβανί, Ἀντώνιος Γσάμτζογλου καὶ Ἰωάννης Δημητρίου, ἐκ διαφόρων σωμάτων τοῦ κατὰ τὴν Στερεάν Ἑλλάδα Ἑλληνικοῦ στρατοπέδου, ἐσυμφώνησαν κατὰ τὸν Ἰούνιον μῆνα τοῦ 1829, μετὰ τινος Πούλια Τσεσμελῆ πλοιάρχου μιᾶς Τράτας ἀνηκούσης, καθ' ἣν πληροφορίας ἔχει τὸ Διοικητήριον, εἰς κάλεικόν τινα τῆς Ταλαντίας, διὰ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὸ ὄρος τοῦ Ἀθωνος, ἐπὶ σκοπῷ νὰ μετέλθωσιν ἐκεῖσε ληστείαν.

Ὅτι τοῦτο μαθοῦσα ἡ διοίκησις συνέλαβεν αὐτοὺς, καὶ κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' Αρ. 12,314 ψηφίσματος καὶ τῶν ὑπ' Αρ. 12,415 καὶ 12,416 διαταγμάτων τῆς Α. Ε. τοῦ Σ. Κυβερνήτου, διέβηκε τοὺς τε στρατιώτας καὶ ναύτας μετὰ τοῦ πλοιάρχου πρὸς τὸν πληρεξούσιον Τοπότηγητὴν τῆς Σ. Κυβερνήσεως· τὸ δὲ πλοῖον, τὰ ἐπιπλά αὐτοῦ καὶ εἴκοσι χαϊρλιέδες, νομίσματα Τουρκικὰ, τοὺς ὁποίους παρεδωκεν ὁ πλοίαρχος εἰς τὸ Διοικητήριον, ἐκράτησεν ἡ προσωρινὴ διοίκησις, καὶ περὶ αὐτῶν ἀναφέρεται ἤδη εἰς τὸ Δικαστήριον.

Ὅτι τὸ πλοῖον τοῦτο δὲν ἦτον ἐφωδιασμένον με' ἐγγραφα τῆς διοικήσεως, ἀλλ' εἶχεν ἀπλῶς μιάν ὑγειο-ομικὴν πιστοποίησιν τοῦ ὑγειονομικοῦ Ταλαντίας.

Τὸ Δικαστήριον ἀκοῦσαν τὴν γνώμην τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ ζητοῦντες νὰ καταδικασθῶσι τότε πλοῖον μετὰ τῶν ἐπιπλῶν, καὶ τὰ χρήματα εἴκοσι χαϊρλιέδες, ὡς πειρατικά.

Διακηρύττει.

Α'. Παραχωρεῖται προθεσμία τριάκοντα καὶ μιᾶς συναπτῶν ἡμέρῶν εἰς ὅποιον ἀήκει νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸ Δικαστήριον ἢ τοῦ αὐτοπροσώπου, ἢ δι' ἐπιτρόπου πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν δικαίων του.

Β'. Ἡ προθεσμία θέλει τρέχει, ἀφ' ἧς ἡμέρας θέλει δημοσιευθῇ τὸ παρὸν πρόγραμμα διὰ τῆς Γενικῆς Εφημερίδος.

Γ'. Ἄν μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν τριάκοντα καὶ μιᾶς συναπτῶν ἡμέρῶν δὲν ἦθελε παρουσιασθῇ μηδεὶς, τὸ Δικαστήριον, κατὰ τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ, θέλει ἐκδῶσει τὴν ἀπόφασίν του.

Δ'. Ἀντίγραφον τοῦ παρόντος προγράμματος θέλει κολληθῇ εἰς τὴν Δύραν τοῦ Δικαστηρίου, ἔξω εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς πόλεως, καὶ τρίτον θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Εφημερίδος.

Ἐν Σκοπέλῳ, τὴν 16 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ.
Οἱ Συνδικασταί. ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Χ. ΣΤΑΜΑΤΗ.

Ὁ Γραμματεὺς Ἰωάννης Δ. Φέστας.

Αρ. 299.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐν-αλμα.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπειδὴ ὁ Κ. Ἀθανάσιος Δεσίλλας γραμματεὺς τοῦ Καίριγγος κατὰ τὴν ἐξομολόγησιν τοῦ φροντιστοῦ Κ. Καίριγγος, Π. Λεβὴ γραμματέως αὐτοῦ, Χρήστου Φαίρινοπούλου καὶ Ἰωάννου Γεωργακοπούλου ὑπηρετῶν αὐτοῦ πρὸς τὴν συστηθεῖσαν εἰς Βίνιτσαν πενταμελὴ ἐπιτροπὴν ὁμολογεῖται, ὅτι διέτρεβεν ἐν τῷ καταλύματι τοῦ φροντιστηρίου μετὰ τῶν τοῦ ἐξομολογουμένων, καθ' ὃν καιρὸν ἐφανερώθη ἡ κλοπὴ χιλιάδων τινῶν ταλάρων.

Ἐπειδὴ ἀποκαθίσταται ἀνεγκαίρως, τὸ νὰ δώσῃ πληροφορίαν εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο περὶ τῆς συμβάσεως κλοπῆς ταύτης.

Καταζήτησιν αἰτιολογημένην τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ, ἐντέλλεται αὐτὸν νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἐντὸς 21 ἡμέρας μετὰ τὴν κοινοποίησιν τοῦ παρόντος.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ διαμονὴ τούτου εἶναι ἄγνωστος, τὸ παρὸν νὰ κοινοποιηθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος.

Ἐν Μεσολογγίῳ τὴν 1 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος. Δ. ΓΟΥΖΕΛΗΣ.
ΒΕΝΔΡΑΜΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ.
ΣΠΥΡΟΣ ΚΟΥΡΚΟΥΜΕΛΗΣ.
ΣΥΛΛΙΑΝΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ τόπον ἐπέχων τοῦ Γραμματέως Ἀνδρέας Γραμματικόπουλος.

Ἀρ. 1,352. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΧΑΪΑΝ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Ἐγκαλεσθέντος ἐνώπιον τοῦ Πρωτοκλήτου τούτου Δικαστηρίου τοῦ Κυρίου Παναγιώτου Κούσπαρη ἐκ Διακοπτοῦ, κωμοπόλεως τῆς ἐπαρχίας Βοστίσης, παρὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ Μαλάμω, ὡς ἐγκαταλείψαντος αὐτὴν καὶ τρέφοντος ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ παλλακίδα.

Τὸ Δικαστήριον, κατ' αἴτησιν τοῦ εἰς τὸ ἀμάρτημα δι-
ορισθέντος ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ Κ. Σωτηρίου Ἰωάννου Πα-
ρέδρου, ἐξέδοτο τὸ ὑπ' Ἀρ. 1,034 ἔνταλμα κατὰ τὴν 10
Δεκεμβρίου τοῦ ἡδη λήξαντος ἔτους, γνωστοποιηθὲν εἰς τὴν
αὐτὴν κωμόπολιν κατὰ τὴν 2 τοῦ ἰσταμένου παρελθουσῶν
δὲ τῶν 20 ἡμερῶν μετὰ τὴν κοινοποίησιν τοῦ ρηθέντος ἐν-
τάλματος εἰς τὴν κωμόπολιν, καὶ μὴ ἐμφανισθέντος τοῦ
ἐγκαλουμένου τούτου Κούσπαρη, δέξεταστικὸς δικαστὴς διὰ
τῆς ὑπὸ 23 τοῦ ἰσταμένου ἀναφορᾶς του αἰτεῖ τὴν ἐκ-
δοσιν ἑντάλματος διὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἐγκαλουμένου
τοῦτου.

Τὸ Δικαστήριον λοιπὸν ἐγκρίνον τὴν αἴτησιν ταύτην τοῦ
ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ ἐντέλλεται ἵπ' αὐτῷ Παναγιώτῃ Κού-
σπαρῃ ἐκ Διακοπτοῦ, κωμοπόλεως τῆς ἐπαρχίας Βοστίσης,
να ἐμφανισθῇ ἐνώπιόν του ἐντὸς 20 ἡμερῶν μετὰ τὴν διὰ τῆς
Γενικῆς Ἐφημερίδος δημοσίευσιν τοῦ παρότος· ἄλλως, θέ-
λει διακοπῇ τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων.

Ὁφείλει ἕκαστος νὰ φανερώσῃ πρὸς τὸ Δικαστήριον, ἢ
εἰς ὁποιοδήποτε ἄλλην Ἀρχὴν, πού εὐρίσκειται ὁ ἐγκαλου-
μενος οὗτος· αἰδὲ Ἀρχαὶ ὀφείλουσι νὰ συλλάβωσι καὶ διεν-
θύνωσιν αὐτὸν πρὸς τὸ Δικαστήριον.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερί-
δος καὶ κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος εἰς τὴν πόλιν ταύτην· ἀντί-
γραφα αὐτοῦ θέλουν κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστη-
ρίου τοῦτου, εἰς τὴν τῆς οἰκίας τοῦ ἐγκαλουμένου, εἰς τὴν
θύραν τῆς καθεδρικῆς ἐκκλησίας, καὶ ἕτερον θέλει διευθυνθῇ
εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Βοστίσης.

Ἐν Βοστίσῃ, τὴν 1 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Ν. ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ.
Δ. ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ.
Α. ΓΚΡΙΑΝΗΣ.
Χ. Ν. ΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Μ. Κασσιέρης.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 26 Φεβρουαρίου.

Τὴν 12 Φεβρουαρίου ἦλθεν ἐκ Πόρου ἐν Ρωσικὸν πολε-
μικὸν βρῖκον.

Τὴν 14 ἦλθεν ἐκ Σμύρνης δι' ἡμερῶν δύο ἐν Γαλλικὸν
πολεμικὸν βρῖκον.

Χθὲρ δὲ ἔφθασεν ἐκ Σμύρνης ὡσαύτως, δι' ἡμερῶν δύο καὶ
ἕτερον Γαλλικὸν πολεμικὸν βρῖκον.

Ἐκ Ναυπλίου.

Νεκρολογία.

Τὴν 12 Φεβρουαρίου ἐτελεύτησε μετὰ ὀλιγοήμερον ἀσθέ-
νειαν τύφου ὁ ἐκ Σπάρτης στρατηγὸς καὶ Γερουσιαστὴς
Κύριος Διονύσιος Μουρτζίνος· τὴν 13 ἔγεινε κατ' ἐπιτα-
γὴν τῆς Κυβερνήσεως ἡ πομπὴ τοῦ ἐνταφιασμοῦ του. Πεν-

θηφοροῦσα ἡ Γερουσία μεθ' ὅλων τῶν ὑπαλλήλων τῆς διεν-
θύνθη κατὰ πρῶτον εἰς τὸν οἶκον τοῦ νεκροῦ μετ' ἀρχιερέων,
ιερέων πάσης τάξεως, μετ' ἐπισήμων πολιτῶν πάσης κατὰ τὰ
σεως, καὶ συνώδευσαν ἐκείθεν τὸν νεκροκράδαν εἰς τὴν λαμ-
παδωφύτιστον ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας. Συνοδεύσαντες ἔ-
πειτα τὴν Α. Ἐξοχότητα μεθ' ὅλων τῶν Ἱπουργῶν καὶ
τῶν Ἀξιωματικῶν τοῦ ἐθνικοῦ στρατιωτικοῦ, ἐπανεῆλθον εἰς
τὸν ναόν, ὅπου τοῦ μακαρίτου τὸ σῶμα ἐδέχετο τῆς ἀμώμου
ἡμῶν θρησκείας τὰς παρηγορητικὰς εὐχάς.

Ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς τοῦ Ὑψίστου ἀνεγνώσθη ἡ πρὸς
τὸν Θεὸν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τοῦ νεκροῦ συνήθης παράκλη-
σις, ὁ Γραμματεὺς τῆς Γερουσίας Κύριος Σούτσος ἐπρόφθε-
ρον ἐπιτάφιον τοῦτον λόγον.

“ Παντοῦ στρέφω τὰ βλέμματα, καὶ παντοῦ βλέπω τὸ
πένθος· ἐκεῖ δάκρυα, ἐδῶ στεναγμοὶ κρυφοὶ, καὶ μόλις ἀπὸ
Ἀρχηγῶν παρουσίαν κρατούμενοι. Δὲν ἔρχομαι νὰ ρίψω ἑ-
λαίον εἰς τὴν φλογεράν λύπην τῶν καρδιῶν· οἱ λόγοι μου
θέλουν εἶσθαι ἀπλοῖ, καθὼς ὁ καλοκάγαθος αὐτὸς μακαρί-
της, καθὼς ἡ εὐγενὴς Σπάρτη ἡ θρηψα τὸν στρατηγὸν
καὶ Γερουσιαστὴν αὐτόν.

„ Τὴν στιγμήν αὐτὴν, Κύριοι, βλέποντες τὸν νεκροκράδαν
τον, αὐτὸ τὸ ἔσχατον ἀναπαυτήριον τοῦ ἀνθρώπου, ἀνακα-
λεῖτε εἰς τὴν μνήμην τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις
τοῦ Διονυσίου Μουρτζίνου· ὑπηρεῖναιτε στιγμὰς ὀλίγας νὰ
γενῶ εἰς τὸ κοινὸν διεγερνευτὴς τῶν αἰσθημάτων σας, διερ-
μηνευτὴς τῶν συλλογισμῶν σας.

„ Εἰς τοὺς ὑποκειμένους εἰς δουρικὸν ζυγὸν ξένου ἔθνους
δὲν εἶναι κἀνὲν στάδιον ἀνοικτὸν λαμπρότητος· αἱ ἀρεταί,
ὡς εἰς ἄκαρπον γῆν, μένουσι ἄγοναι. Πρὶν τῆς ἐπαναστά-
σεως, διπλώματα δόξης δὲν εἶχε κἀνεὶς ἐξ ἡμῶν τῶν εἰς
τὰ δεσμὰ τοῦ Τούρκου ἀνατρεφόμενων, ὅλα μνηολογοῦνται
ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἱερᾶς μας ἀναγεννήσεως.

„ Ὁ Θεὸς ἠυδόκησε νὰ σημάνη τῆς παλιγγενεσίας μας ἡ
ᾠρα. “ Ὁ λαός μου εἶπε καθ' ἑαυτὸν, ἀπὸ τὰ δάκρυά του
ἐποτίσθη, ὁ καιρὸς τοῦ ἐλέους μου καὶ τῶν οἰκτιρμῶν μου
ἔφθασεν, εἶπε, καὶ τῆς Ἑλλάδος ἡ ἡχὼ, ἀντὶ τῶν πνιγο-
μένων κλαυθμῶν, φωναὶ ἱεροῦ πελέμου ἀντελάλησαν· εἶπε,
καὶ ὁ γεωργὸς τοῦ Κυρίου τὸ ἄροτρον ἄφησε καὶ τὴν μά-
χαιραν ἐζώσθη· εἶπε, καὶ με πυροφόρα πλοῖα ἡ θάλασσα
εγέφυρώθη· ἡ θόσσα τὸν παλαιὸν χρόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα
ἤρως καὶ νόμους, ἡ ἐλευθεροπαῖς Σπάρτη τὸν ἱερὸν ἀγῶνα
ἐνηγκαλίσθη· πού τὸ τέκνον τῆς, πού ὁ ἀνδρεῖος αὐτὸς στρα-
τηγὸς δὲν ἐπαρρήσιάσθη; Ἡ παλαιὰ καθέδρα τῆς Πελο-
ποννήσου τὸν εἶδεν ὀπλοφόρον εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς, τὸν
εἶδε τροπαιοῦχον μετ' ἄλλων ἀρχηγῶν εἰς τὴν ἄλυσιν τῆς.
Ἐχύθη χεῖμαρρὸς τριάκοντα χιλιάδων Ἀλβανῶν εἰς τὴν Ἀρ-
γολίδα; ὁ στρατηγὸς αὐτὸς προθύμως εἰς τὸ στάδιον ἐφά-
νη. Ὁ Ἀρβικὸς ἵππος ἐχρεμέτισεν εἰς τὴν Πελοπόννητον;
ἀρχηγὸς Μεσσηνίας, πολιορκητὴς Νεοκάστρου, Μοθωνίας
καὶ Κορώνης, ὁ στρατηγὸς αὐτὸς ἐφάνη ἔμπροσθεν τοῦ Ἀ-
ργεῖος. Εἰς τὸ Ἀλμυρὸν ὁ υἱὸς τῶν Μαυρομιχαλῶν καὶ
τόπων ἡρώων ἄλλων Σπαρτιατῶν ἐστεφανώθη; ὁ στρατηγὸς
αὐτὸς συνεμοιράσθη τὰς δάφνας. Ἦλθεν ἡ Σεβαστὴ Αὐτοῦ
Ἐξουσία; ἡ Ἑλλὰς τὴν μακαρίτην Γερουσιαστὴν τῆς εἶδε,
καὶ σημερον Γερουσιαστὴν τῆς τὸν κλαίει, τὸν κλαίει! . . .

Ὡς τῷ καιρὸς λαμπρότης τῶν ἐπιγείων ὄντων! Φαντάσματα
στιγμῆς καὶ ματαιότητος, μεταβαίνοντες οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ
τῆς ζωῆς τ' ὄνειρον εἰς τοῦ θανάτου τὸν ὕπνον· τῶν κοινο-

φίλων μόνον ἀνθρώπων τὰς πράξεις αἱ γενεαὶ παραδίδουν εἰς τὰς γενεάς· καὶ τοῦ Διονυσίου Μουρτζίνου τ' ὄνομα, ὡς συνεργήσαντος εἰς τὴν ἀνέγερσιν τῆς Ἑλλάδος, θέλει παρακαταθεῖν εἰς τὸν κώδικα τῆς παλιγγενεσίας τῆς. Ἐξω τούτου σμυνοῦ τούτου εἶναι ὅμως καὶ ἄλλη ζύγη τῶν ἀνθρωπίνων ἔργων, ζύγη κρατούμενη ἀπὸ Σεραφεῖμ εἰς τοὺς πόδας τοῦ ἀθανάτου. Εἰς αὐτὴν τὰ ἐλέη, αἱ καλαὶ πράξεις τοῦ Δ. Μουρτζίνου σταθμίζονται σήμερον· εἰς αὐτὴν τὸν συνιστῶσι σήμερον αἱ πρὸς τὸν Θεὸν ἡμῶν ὅλων θερμοαῖ ἰκεσίαι... Εἰς αὐτὴν σὲ παραπέμπουν, Δ. Μουρτζίνε, διὰ τοῦ στήματός μιν καὶ τῆς πενθοφορούσης διὰ σὲ Γερουσίας αἱ πρὸς τὸν Ὑψίστον παρακλήσεις· ὕπαγε εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς αἰωνίου ἡσυχίας, τέκνον τῆς Ἑλλάδος, καὶ πρὸς τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν μεσίτευσέ ὑπὲρ τῆς ἀναγεννωμένης πατρίδος!

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ λόγου ἡ περὶ τὸν νεκρὸν σεβαστὴ ὁμήγυρις ἀπὸ τοῦ ναοῦ ἀπετάθη πρὸς τὸ κοιμητήριον τῶν Ἁγίων πάντων, ὅπου ἔμελλε νὰ παρακατατεθῇ τὸ λείψανον. Θίαμα λυπηρὸν ἐν ταύτῳ καὶ μεγαλοπρεπές· ὁ νεκρὸς ἐφέρετο εἰς χεῖρας δακρυόντων Σπαρτιατῶν. Πατέρες λαοῦ παρουσία, ἰδηγούντες μὲ ψυχῆς θλίψιν τεθλιμμένα τέκνα, μουσικὴ κλαυθυμρὰ, στρατιωτικαὶ πένθιμοι παρατάξεις, πυροβόλων ὥπλων πένθιμοι ἐκπυρσοκροήσεις ἐγένων εἰς τὴν καρδίαν τοῦ φιλοσόφου τὴν συναίσθησιν τῆς μαλακότητος τῶν ἐπιγείων πραγμάτων, καὶ εἰς τὰ σπλάγχνα τοῦ φιλοδόξου πολιτικοῦ τὴν φλογερὰν ἐπιθυμίαν τῶν κοινωφελῶν ἔργων καὶ τῶν μὲ τὰυτὰ συνδεδεμένων ἠθικῶν ἀμοιβῶν.

Ποικίλα.

Εἰς τὸν ἐν Μοναχίῳ τῆς Βαυαρίας νεωστὶ κτισθέντα τῆς Ἑλληνικῆς ἐκκλησίας ναὸν ὁ Μ. Αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας ἠνέγκησε νὰ πέμψῃ κατὰ τὸν παρελθόντα Νοέμβριον δῶρα, τὰ ὅποια συνίστανται εἰς ἀμφία ἐξ ὀλασηρικοῦ, καὶ ἄλλα ὑφάσματα πλουτίως ἐξεργασμένα με χρυσὸν καὶ ἄργυρον, εἰς εἰκόνας καὶ βιβλία ἀήκοντα εἰς τὴν λατρείαν, μετὰ τῶν ὁποίων ὑπερέχει ἐν ἐγχειρίδιον τῆς λειτουργίας με καταχρυσωμένον δέσιμον, λεπτοτάτας ἔχον ἐπὶ μάλῃς ζωγραφίας, καὶ τέλος πάντων εἰς πλήρη συλλογὴν τῶν διαφόρων σκευῶν ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ἐξεργασμένων, ἐν αἷς θαυμάζονται μάλιστα ἐν μέγα δυσκοπότηρον πολύτιμον διά τε τὴν πλουσιότητα καὶ εὐφυίαν τῆς ἐργασίας καὶ διὰ τὰς ἐπὶ μάλῃς ζωγραφίας, καὶ ἐν ἀρετοφείῳ με ὁκτὼ στυλίσκους ἐκ τοῦ Σιθηρικοῦ καλλίστου ἰάσπιδος. Ἡ ἐκκλησία εἶχε ζωγραφισθῇ παρ' Ἑλλήνων ζωγράφων καὶ ἔμελλε νὰ ἐγκαινισθῇ τὴν ἐορτὴν τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ἡμέραν τοῦ ὀνόματος τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας.

(Ἐκ τῆς Ἰον. Ἐφ.)

Ὁ Ἐλβετὸς Βυρκάρδος, ὁ ἐπὶ τῆς Ἀραβίας περιηγητής, ὅστις ἐγκρατὴς ὢν ὅλων τῶν Ἀσιανῶν γλωσσῶν καὶ μετασχηματισμένος ὡς Μουσουλμάνος προσκυνητῆς ἐπαρτήρησε λεπτομερῶς καὶ αὐτοὺς τοὺς ἱεροὺς τῶν Μωαμεθικῶν τόπους, λέγει καὶ ταῦτα. Ὅσον τὸ κατ' ἐμὲ, ἡ μακρὰ μου συμβίωσις μετὰ Τούρκων, Σύρων καὶ Αἰγυπτίων με δίδει τὸ δικαίωμα νὰ φανερῶ τὸ ὅτι αὐτοὶ εἶναι

πάντῃ ἄμοιροι ἀρετῆς, τιμῆς καὶ δικαιοσύνης, ὅτι ἔχουν ὀλίγην ἀληθινὴν εὐσέβειαν, καὶ ἐτι ὀλιγωτέραν φιλάνθρωπίαν καὶ συμπάθειαν· τὴν τιμιότητα μόνην εὕρισκεις εἰς τοὺς μικροὺς καὶ ἰδιώτας.

Τῆς Μέκκας οἱ κάτοικοι εἶναι ὅλοι ξένοι, ἢ ξένων τέκνα. Πολλὰ ὀλίγοι ἔμειναν ἀπὸ τὴν φυλὴν τῶν Κορεΐσιτων, ἀπὸ τὴν ὅποιαν ἦτον ὁ Μωάμεθ· σῶζεται ὅμως ἀκόμη μετὰ τῶν ἐντοπίων Σερίφων ἡ γενεὰ τοῦ Χατὰν καὶ Χουτεῖν υἱῶν τῆς Φατμάς, θυγατρὸς τοῦ Μωάμεθ.

Οἱ Μεκκαῖοι φαίνονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπόγονοι τῶν Βεδουίνων, καὶ διὰ τοῦτο β. θ. εἶναι εὐθυμοὶ καὶ εὐπροσθήγοι εἰς τοὺς ξένους· ἀλλ' ἐγκαυχώμενοι ὑπέρμετρα ὡς συντοπιῖται τοῦ προφήτου, ὡς φυλάξαντες τοὺς τρόπους ἐκείνου καὶ τὴν καθαρὰν τοῦ γλώτσαν, καταφρονοῦν τοὺς ἄλλους Μωαμεθάνους, καὶ μάλιστα τοὺς Τούρκους. Ἄλλα ἔργα δὲν καταδέχονται εἰμὴ τὸ ἐμπόριον, κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ προφήτου, καὶ τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ ναοῦ. Εἰς τὰς προσευχὰς τῶν εἶναι πολλὰ ἄτακτοι· ἐλεημοσύνην ποτὲ δὲν κάμνουν, προφασίζόμενοι ὅτι αὐτοὶ εἶναι διωρισμένοι νὰ λαμβάνουν, καὶ ὅχι νὰ δίδουν· εἰς τ' ἄλλα τῶν ἡθῶν πολλὰ παραλυμένοι· τὰ μεθυστικά ποτὰ, αἷ καὶ ἀπηγορευμένα ὑπὸ τοῦ προφήτου, πωλοῦνται εἰς αὐτὰς τοῦ ναοῦ τὰς θύρας· καπνίζον φανερὰ τὸ Χ. β. εἰς ὅλα τῆς Μέκκας τὰ καφενεῖα παιζονται τὰ Κινέζικα χαρτὰ, μοιροῦν τὸ Κοράνιον ἀπαγορεύει ὅλα τὰ τοιαῦτα παιγνίδια· εἶναι δόλιοι, ἐπίορκοι, ἐν λόγῳ, πάντῃ διεφθαρμένοι· ὅθεν λέγουν τὸ “αἱ ἄδατοι καὶ ἀπηγορευμένοι εἰς τοὺς ἀπίστους πόλεις γέμουν ἀπὸ ἀπηγορευμένα πράγματα.”

Τὸ ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ μιναστήριον εἶναι 5,400 πόδες ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης, καὶ τὸ κατακάθειον ὕψος τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους ὑπεράνω τοῦ μιναστηρίου δὲν πρέπει νὰ εἶναι ὀλιγώτερον τῶν 2,000· ἀλλ' οὐδ' αὐτὸ δὲν εἶναι τὸ ὑψηλότερον μέρος τοῦ Σιναιτικοῦ ὄρους, ἐπεὶ δὴ τὸ ὄρος τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης λεγόμενον εἶναι τοῦλάχιστον ἐτι 1,000 πόδας ὑψηλότερον.

Πολιορκίαι τοῦ Βυζαντίου.

Ἡ περιδύητος αὕτη μητρόπολις, ἡ ἀνθοῦσα τῶν Ἑλλήνων, ἡ μήτηρ τῆς οἰκουμένης, καθὼς λεγεται ἀπὸ τοὺς Τούρκους, ἐδοκίμασεν 29 πολιορκιῶν δεινὰ.

Π.Χ. 477 ὑπὸ Παυσανίου μετὰ τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην.
410 ὑπὸ Ἀλκιβιάδου.
347 ὑπὸ Λέοντος, στρατηγοῦ τοῦ Φιλίππου.

Μ.Χ. 197 ὑπὸ Σεπτιμίου Σεδέρου τοῦ Αὐτοκράτορος.
313 ὑπὸ Μαξίμου Καίσαρος.
315 ὑπὸ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου.
616 ὑπὸ Χορρέου τοῦ Περσίου, ἐπὶ Ἡρακλείου.
626 ὑπὸ Χαχάν τοῦ Ἀρμενίου, συμμάχου τοῦ Χορρέου.
656 ὑπὸ Μωαβία, στρατηγοῦ τοῦ Ἀλῆ, ἡγεμόνος Ἀραβίας.
669 ὑπὸ Γεσιδ υἱοῦ τοῦ Μωαβίου.
671 ὑπὸ Σοφριανου Βελαφ, στρατηγοῦ τοῦ Μωαβία.
719 ὑπὸ τῶν δύο υἱῶν τοῦ Καλίου Μερδαν, ἐπὶ Ἀνθιμίου.
744 ὑπὸ Σολιμάνου, υἱοῦ τοῦ Καλίου Ἀβδουλ-μελέκ.

764 ὑπὸ Παγανού, Κράλη τῶν Βουλγάρων, ἐπὶ Κων-
σταντίνου Ε'.

786 ὑπὸ Ἀγούν Ἀλρασίδ, ἐπὶ Λέοντος Δ'.

798 ὑπὸ Ἀδδουλμελέκ, στρατηγῶ τοῦ Ἀγούν Ἀλ-
ρασίδ.

811 ὑπὸ Κρούμου, Δεσπότη τοῦ Σλάβων.

820 ὑπὸ Θωμά τοῦ Σλάβου, ἐπὶ Μιχαήλου τοῦ
Σταμέρη.

886 ὑπὸ τῶν Ῥώσων Ἀσκόλδου καὶ Δίγου.

914 ὑπὸ Σιμεῶνος, Κράλη τῶν Βουλγάρων.

1048 ὑπὸ Τορνικίου τοῦ ἀποστάτου, ἐπὶ Μιχαήλου
Μονομάχου.

1081 ὑπὸ Ἀλεξίου Κομνηνοῦ.

1204 ὑπὸ τῶν Σταυροφόρων, τῇ 12 Ἀπριλίου.

1265 ὑπὸ Μιχαήλ Παλαιολόγου, τῇ 25 Ἰουλίου.

1396 ὑπὸ Βαϊαζήτ τοῦ Κερανοῦ. Πρώτη Ὀθωμανικὴ
πολιορκία.

1402 ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ.

1414 ὑπὸ Μουσᾶ, υἱοῦ τοῦ Βαϊαζήτ.

1422 ὑπὸ Ἀμουράτη Β' υἱοῦ τοῦ Μωάμεθ Α'.

1453 τὴν 29 Μαΐου, ὑπὸ Μωάμεθ Β' τοῦ κατακτη-
τοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ὁ Φραντσῆς λέγει, ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος Δραγώσης Πα-
λαιολόγος, ὁ τελευταῖος Ἑλλήν Αυτοκράτωρ, ὥρμησεν ἔξω
κατὰ τοῦ ἐχθροῦ κραυγάζων, " κάλλιον νὰ ἀποθάνω παρὰ
νὰ ζῶ, " ἐκεῖ ἐγκαταλελειμμένος ἀπὸ τοὺς περὶ αὐτὸν, εὗρε-
κε τὸν ἐνδοξότατον θάνατον.

(Ἰον. Ἐφημ.)

ΝΑΥΤΙΑΙΑ.

ΔΙΜΗΝ ΣΥΡΑΣ. Ἀπὸ τῆς 20 μέχρι τῆς 25 Ἰαννουαρίου.

ΚΑΤΑΠΛΟΙ. Πλοῖα Εὐρωπαϊκά. — Ἐξ Αἰγίνης ἐν πλοῖον Ἰόνιον μὲ
ὀλίγα φέσια. — Ἐκ Λονδίνου ἐν Ἀγγλικὸν μὲ διάφορα εἶδη. — Ἐξ Ἐφέσου
ἐν Ἰόνιον μὲ διάφορα εἶδη. — Ἐκ Σαντορῆνης ἐν Ἰόνιον μὲ διάφορα εἶδη.
Ἐκ Μερίτης καὶ Νεοκάστρου ἐν Ἰόνιον μὲ λάδι καὶ θαλάφι. — Ἐξ Ἀλεξαν-
δρείας δύο Αὐστριακὰ μὲ κριθάρι καὶ ὄσπρια. — Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως
ἐν Ἀγγλικὸν καὶ ἕτερον Ἰόνιον μὲ σῖτον. — Ἐκ Τσεσμέ ἐν Ἰόνιον μὲ ξυ-
λείαν. — Πλοῖα Ἑλληνικά. — Ἐξ Ἰδρας 9 μὲ τυρὶ, βούτυρον, μετὰξι,
χαλκόν, λάδι. — Ἐκ Τήνου ἐν εὐκαιρον. — Ἐκ Πόρου ἐν μὲ λειμόνια, καὶ
ἕτερον εὐκαιρον. — Ἐκ Πάτμου δύο μὲ σπασμί, ταχινί, σῖκα, χαλκόν καὶ
κέγχρον. — Ἐκ Κίας 3 μὲ σῖτον. — Ἐκ Θερμίων ἐν μὲ βούτυρον καὶ ἄλλα. —
Ἐξ Ἀντιπάρου ἐν μὲ ξύλα καύσιμα. — Ἐκ Σκοπέλου 3 μὲ ξυλείαν Ναυπη-
γίσμων, τυρὶ καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη. — Ἐκ Καλύμνου δύο μὲ σῖτον καὶ
βαλανίδι. — Ἐξ Ἀνδρου 4 μὲ ξύλα καύσιμα, ἀνθρακας καὶ δέρματα, σῖδη-
ρον καὶ κρόμμυα. — Ἐκ Σαντορῆνης ἐν μὲ βεργία, δέρματα, καὶ δύο εὐκαί-
ροι. — Ἐξ Αἰγίνης ἐν μὲ ξύλα καύσιμα, καὶ δύο εὐκαίροι. — Ἐκ Μεθώνης
2 μὲ πινάκια καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη. — Ἐκ Πατρῶν ἐν εὐκαιρον. — Ἐκ Βατί-
κων ἐν μὲ διάφορα εἶδη. — Ἐκ Σμύρνης ἐν μὲ διάφορα εἶδη. — Ἐκ Σερί-
φου ἐν εὐκαιρον. — Ἐξ Ἡλιοδρομίων ἐν μὲ ξύλα καύσιμα. — Ἐκ Σάμου ἐν
μὲ σῖτον, ῥακὶ καὶ κρόμμυα. — Ἐξ Ἰου 3 μὲ σῖτον, λάδι, σαποῦνι, καὶ ἐν
εὐκαιρον. — Ἐκ Νάξου ἐν εὐκαιρον. — Ἐκ Μανταλίων ἐν μὲ βόας. — Ἐκ
διαφόρων μερῶν 110 πλοῖα, ὀλίγα μὲν εὐκαίροι, τὰ δὲ μὲ ὀπώρας, λει-
μόνια, ἄλας, λάδι, σῖτον, σφακτά, τυρὶ, βούτυρον, μέλι, σταφίδας, ῥακί,
σῖκα, δέρματα, πετμεῖζι, σάνδια, πλάκας, πορτογάλλια, ἀνθρακας, βαμβά-
κι, καὶ διάφορα ἄλλα.

ΑΠΟΠΛΟΙ. Εἰς Σάρον δύο πλοῖα, τὸ μὲν εὐκαιρον, τὸ δὲ μὲ σῖτον καὶ
ἄλλα εἶδη. — Εἰς Ἀνδρον ἐν μὲ σῖτον. — Εἰς Ἰκαρίαν ἐν μὲ σῖτον καὶ σῖδηρον
καὶ ἕτερον εὐκαιρον. — Εἰς Σπέτσας ἐν μὲ λάδι, καὶ τρία μὲ σῖτον. — Εἰς
Κρήτην δύο μὲ ὄσπρια καὶ διάφορα εἶδη. — Εἰς Σκόπελον ἐν μὲ σάκχαρ,
καφέν κτλ. καὶ ἐν εὐκαιρον. — Εἰς Σάμον 9 μὲ σῖτον, ὄσπρια, πινάκια, καὶ
διάφορα ἄλλα εἶδη, καὶ ἐν εὐκαιρον. — Εἰς Σκιάθον δύο μὲ διάφορα εἶδη. —
Εἰς Αἴγιναν ἐν μὲ βόας κτλ. καὶ δύο μὲ σῖτον καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη. —
Εἰς Χίον ἐν εὐκαιρον, καὶ ἐν μὲ τυρὶ καὶ παλαμίδας. — Εἰς Κάλυμνον δύο
μὲ κριθάρι καὶ ἐν εὐκαιρον. — Εἰς Σαλαμῖνα 3 μὲ σῖτον καὶ διάφορα ἄλλα
εἶδη. — Εἰς Νάξον ἐν μὲ σῖτον. — Εἰς Ἰδραν ἐν μὲ σῖτον, καὶ ἕτερον εὐ-
καιρον. — Εἰς Ψαρῶν δύο μὲ βαμβάκι καὶ διάφορα εἶδη καὶ ἐν εὐκαιρον.
Εἰς Πάτμον ἐν μὲ σῖτον καὶ ἐν εὐκαιρον. — Εἰς Μεθώνην ἐν μὲ σῖτον. — Εἰς
Κωνσταντινουπόλιν ἐν Αὐστριακὸν μὲ διάφορα εἶδη, καὶ ἐν ἕτερον Αὐστρια-
κὸν καὶ ἐν Ῥωσικὸν εὐκαίροι. — Εἰς Ναύπλιον δύο Ἑλληνικά μὲ σῖτον. —
Εἰς Κρανειδίον ἐν μὲ σῖτον. — Εἰς Κόθηρα δύο Ἰόνια, τὸ μὲν εὐκαιρον, τὸ
δὲ μὲ διάφορα εἶδη. — Εἰς Καλαμάταν δύο Ἑλληνικά μὲ σῖτον καὶ ἕτερα
εἶδη. — Εἰς Ἰθύν ἐν μὲ διάφορα εἶδη. — Εἰς Σμύρνην ἐν Ἀγγλικὸν μὲ σῖτον.
Εἰς διάφορα μέρη 21 πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαίροι, τὰ δὲ μὲ σῖτον, κριθάρι,
ἀραβόσιτον, ἄλευρα, δέρματα, λειμόνια, ὄσπρια, καφέν, τυρὶ, σαποῦνι, ἄλ-
παστα ὀψάρια, ῥόμ, σῖδηρον, σταφίδας, καὶ διάφορα εἶδη.

ΔΙΜΗΝ ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ. Ἀπὸ τῆς 26 Ἰαννουαρίου μέχρι τῆς 15 Φεβρουαρίου.

ΚΑΤΑΠΛΟΙ. Ἐκ Σάμου 2 σακκολεῦαι Ἑλληνικά μὲ σῖτον, ῥακί, σταφί-
δας, κρόμμυα κτλ. — Ἐκ Πόρου γολέττα Ἑλλ. μὲ σῖτον. — Ἐκ Σπετσῶν σακ-
κολεῦα Ἑλλ. μὲ σῖτον. — Ἐξ Ἰδρας 2 Ἑλλ. πλοῖα μὲ καφέν καὶ χειροτεχνή-
ματα καὶ διάφορα ἄλλα. — Ἐκ Σύρας 7 Ἑλλ. πλοῖα μὲ σῖτον, ξυλείαν καὶ
διάφορα ἄλλα εἶδη. — Ἐξ Ἀγκῶνος πλοῖον Παπικὸν μὲ ἄλευρα καὶ παξημά-
δι. — Ἐκ διαφόρων μερῶν 86 πλοῖα μὲ λειμόνια, δέρματα, ὀψαρικόν,
σῖδηρον παλαιόν, πορτογάλλια, σῖτον, ῥακί, ὀπώρας, πετμεῖζι, σάκχαρ, σῖτον,
ἄλευρα, κάστανα, ξυλείαν, καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη.

ΑΠΟΠΛΟΙ. Εἰς Σύρον 3 Ἑλληνικά γολέττα μὲ κριθάρι, μέλι, βούτυρον,
μετὰξι, λάδι, τυρὶ, καὶ μὴ εὐκαίροι. — Εἰς Ἰδραν 3 γολέττα εὐκαίροι,
μία μὲ ὀλίγον καφέν, εἰς μαρτίγος μὲ σῖτον καὶ ἀραβόσιτον, καὶ μία σκούνα
μὲ σῖτον. — Εἰς Σπέτσας 2 πλοῖα εὐκαίροι. — Εἰς Αἴγιναν ἐν εὐκαιρον. —
Εἰς Νεοκάστρον ἐν τραμπάκουλον μὲ δέρματα, πετμεῖζι καὶ λιθάνι. — Εἰς
διάφορα μέρη 96 πλοῖα, τὰ πλείοντα μὲν εὐκαίροι, τὰ δὲ μὲ καπνόν,
τυρὶ, σῖτον, ῥακί, δέρματα, χειροτεχνήματα, ὄσπρια, βαμβάκι, ἀγγεῖα
πύλινα κτλ.

ΔΙΜΗΝ ΥΔΡΑΣ. Καθ' ὅλον τὸν Ἰαννουάριον μῆνα.

ΚΑΤΑΠΛΟΙ. Ἐκ Πόρου ἐν Ἑλλ. βρικογολέττον μὲ σῖτον, καὶ δύο γολέττα
εὐκαίροι. — Ἐξ Ἐρμιόνης μία γολέττα εὐκαίροι. — Ἐκ Γενούας μία γολέττα
μὲ νῆμα, σάκχαρ, πανία, μακκάρωνια, ῥοσόλια καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη. —
Ἐκ Σύρας 8 γολέττα καὶ ἐν βρίκιον. — Ἐξ Ἀλεξανδρείας, Πάτμου καὶ Σερί-
φου 3 γολέττα, καὶ ἐκ διαφόρων ἄλλων μερῶν 17 πλοῖα καὶ 243 πλοῖα
μὲ σῖτον, λειμόνια, χαλκόν, σφακτά, λάδι, βούτυρον, τυρὶ, μετὰξι, ἄ-
λευρα, νῆμα, σάκχαρ, σαποῦνι, σῖτον, ὄσπρια, ὀψαρικόν, ἀραβόσιτον, νίτρον,
κτλ.

ΑΠΟΠΛΟΙ. Εἰς διάφορα μέρη 23 γολέττα, 20 ἕτερα πλοῖα καὶ 344
πλοῖα, μὲ μέρος τῶν εἰσαχθέντων εἰδῶν.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

Έτησια. Φοίνικες 36
Έξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9

Αί συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 1 ΜΑΡΤΙΟΥ 1830.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Αρ. 1138.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Διακηρύττει,

Κατὰ πρόσκλησιν ὑπ' Ἀρ. 63 τῆς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ Γραμματείας, ἐκτίθενται εἰς δημοπρασίαν ἐνταῦθα τὰ κάτωθεν σημειούμενα καὶ εὐρισκόμενα ἐν Αἰγίνῃ εἰς ἀποθήκην εἶδη, ἐκ τοῦ φορτίου τοῦ Ἀγγλικοῦ πλοίου (Laurel) Λαιρέλ, τοῦ πλοιάρχου Οὐρῆ (Houry), καταδικασθέντος νομίμου λείας διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 9 ἀποφάσεως τοῦ Θαλασσίου Δικαστηρίου.

Ἡ δημοπρασία ἀρχεται μετὰ εἴκοσι ἡμέρας ἀπὸ σήμερον, καὶ λαμβάνει τέλος κατὰ τὴν συνήθειαν, δηλαδὴ ἀφοῦ τρεῖς ἡμέρας κατὰ συνέχειαν κηρυχθῇ. Δίδεται δὲ τοσαύτη διαρία, διὰ νὰ ἐμπορεύσων, ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ ἀγοράσων τὰ περὶ ὧν λόγος εἶδη, νὰ ἀπελθὼν προηγουμένως εἰς Αἰγίνα καὶ νὰ τὰ παρατηρήσων.

Σημεῖωσις τῶν εἰρηκένων εἰδῶν ἐκτιμηθέντων παρ' ἀνδρῶν εἰδημόνων, ὡς ἀκολουθῶς:

Μακαράδες	ἀνὰ Φοίνικας	Φοίνικες.
11 μεγάλοι μὲ τρία μάτια	26	286
20 μικροὶ διπλοὶ διὰ φλυσκύνια καὶ διὰ τζούντα καλάγκας	3:20	64
3 μεγάλοι μὲ δύο μάτια διὰ μάντους	12	36
19 μεσαῖοι ἀπλοὶ διὰ ταραλζας τῶν γάμπων	7:20	136:80
16 μεγάλοι πρώτου μεγέθους ἀπλοὶ	14	224
8 μεγάλοι διπλοὶ, καριναρία διὰ στίγκους	4:80	38:40
3 μικροὶ διὰ στίγκους	1:60	4:80
11 μεγάλοι διπλοὶ διὰ μαντίκια	2:80	30:80
6 δεῦτεροι διὰ μαντίκια	1	6
42 ἀπλοὶ μεγάλοι διὰ μπράτσα κορβεττας	4	168
72 ἀπλοὶ διὰ μπράτσα γάμπας	3	216
211		1,210:80

211 αἱ κάτωθεν ποσότητες	1210:80
5 ἀπλοὶ διὰ μαντάρια	6 30
13 μαντζαπρία ἀπλᾶ	2:80 36:40
118 ἀπλοὶ διὰ μπράτσα παπαφίγκου	2 236
117 μικροὶ ἀπλοὶ διὰ κοντραπαπαφίγκους καὶ σαντζακσχίνα	1 117
5 μικροὶ διπλοὶ διὰ σερβίτζια	1:20 6
4 μπαγάται μεγάλα διὰ σταλζον κορβεττας	4:80 19:20
11 ὅμοιαι δεῦτεραι	3:20 35:20
7 ὅμοιαι τρίται	2:40 16:80
11 ὅμοιαι μικραὶ	1:60 17:60

502

74 ξύλα	28
113 καρύδια	
1 βαρέλι γάντζους σιδηρύς, ζυγίζον ὀκάδες 300 πρὸς Λεωτὰ 80	240

Φοίνικες 1,993

Γούμεναι δέκα ἀπὸ πουργάδες 15 ἕως 18, σφιλάζον ῥωτσικὸν δουλευμένον εἰς τὴν Ἀγγλίαν, πρὸς Φοίνικας 50 τὸ κατάριον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 24 Φεβρουαρίου 1830.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Δικαστικά.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΒΟΡΕΙΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ
ΩΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΝ.

Ἐν τῇ συνεδριάσει τοῦ Δικαστηρίου συνελθόντων ἐπὶ τοῦ βήματος τοῦ προέδρου Κυρίου Π. Σκυλίτση Ὁμηρίδη, τοῦ συνδικαστοῦ Κυρίου Α. Βαλλέτα, τοῦ παρέδρου Κυρίου Α. Κατωπᾶ ἡ ἀναπληροῦντος τὸν συνδικαστὴν Κύριον Ἰ. Ν. Κουζοδικ, τοῦ παρέδρου Κυρίου Ἰγνατίου Ρονγγιέρου, καὶ

τοῦ γραμματέως Κυρίου Σκαρλάτου Ῥωσσέτου τόπον ἐπέ-
χοντος παρόντος, περὶ ἐγκληματικῆς κατηγορίας ἐναχθείτης
παρὰ τοῦ Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου τούτου τοῦ ὕδατος κατὰ
τοῦ Γεωργίου Χ. Νικολάου Ἀνατολίτη καὶ Γεωργίου Ἀρχον-
τάκη Κρητός,

Ἐκφωνήθη ἡ διαδικασία.

Ἐπαρρήσιασθησαν οἱ ἐγκαλούμενοι Γεώργιος Ἀνατολι-
της καὶ Γεώργιος Κρης ἐλεύθεροι δεσμῶν, συνωδευμένοι παρ'
ἐνὸς τῶν σφριτωτῶν τῆς ἐκτελεστικῆς δυνάμεως.

Ἀνεγνώσθη ἡ ἀναφορά τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ Κυρίου
Ἰ. Ν. Κούζοβικ, καὶ αἱ παρ' αὐτοῦ ληφθεῖσαι ἐξετάσεις,
καθὼς καὶ αἱ δοθεῖσαι ἀπολογίαι τῶν αἰτιωμένων.

Ἐγένετο πρὸς τοὺς ἐγκαλουμένους ἡ παρὰ τοῦ 82 ἄρθρου
τῆς ἐγκληματικῆς διαδικασίας, ὁρισμένη ἐξέτασις, οἷτινες
καὶ ἀναφέρονται εἰς τὰς ἀπολογίας τῶν.

Ἀκροάσθη καὶ τὴν ἀνακεφαλαίωσιν ἔκαμεν ὁ ἐξεταστι-
κὸς δικαστὴς περὶ τοῦ πταίσματος αὐτῶν· καὶ

Θεωροῦν ὅτι ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐγκαλούμενος φονεὺς ἄ-
νευ τινὸς περιστάσεως, χαρακτηρίζουσης τὸν ἐκ προκαταρ-
τικῆς μελέτης φόνον, ἐπαρακινήθη εἰς τὴν βδελυγὰν ταύ-
την πρᾶξιν·

Θεωροῦν ὅτι αἱ περὶ τὴν ἐγκληματικὴν νομικὴν θεωρίαν
ἐλαττόνουν τὴν βαρύτητα τοῦ ἐγκλήματος, ὅποτε αὐτὸ ἔ-
γενετο ἐκουσίως μὲν, ἀλλ' εἰς στιγμιαίαν περίστασιν βρα-
ζούσης μέθης καὶ ὀρμῆς·

Θεωροῦν ὅτι αἱ ὕδρεις, τὰς ὁποίας ἀπέτεινεν ὁ ἀσύνετος
Ὁθωμανὸς πρὸς τὸν πταίστην, ἔδωκαν κατὰ τι ἀφορμὴν εἰς
τὴν πρᾶξιν αὐτήν·

Θεωροῦν ὅτι αἱ εἰρημέναι δύο περιστάσεις διαχωρίζουσι
τὸν προμελετημένον ἀπὸ τὸν μὴ προμελετημένον φόνον, ὁ
ὁποῖος καὶ ἀπλοῦς λέγεται (omicidio semplice) ὡς εἰς τὴν
συγκεκριμένην περίστασιν·

Θεωροῦν ὅτι μολονότι συντελεστής εἰς τὸ νὰ σκεπάσῃ
τὸ ἐγκλημα ἀπεδείχθη ὁ Γεώργιος Ἀρχοντής, μόνον τοῦ
το κατὰ νόμον δὲν δύναται νὰ ἐννοηθῇ συμπράκτωρ τοῦ κλο-
σιουργήματος, ὡς μὴ συντρέξας διὰ τινοῦ μέσου εἰς τὸν θά-
νατον τοῦ Ὁθωμανοῦ·

Θεωροῦν ἐπὶ τέλους ὅτι αἱ περιστάσεις τοῦ χρόνου, τοῦ
τόπου καὶ τοῦ τρίπου, καθ' ὃ ἐνεργήθη ἡ πρᾶξις αὕτη, δὲν
ἐπιβαρύνουν ποσῶς τὸ ἐγκλημα ὥστε νὰ τὸ ἀποκαταστή-
σουν προμελετημένον (omicidio deliberato)·

Δικάζει.

1. Ὁ Γεώργιος Χ. Νικολάου Ἀνατολίτης εἶναι ἔνοχος
ἀπλοῦ φόνου (omicidio semplice), διὸ καταδικάζεται κατὰ
τὸ 13^{ον} ἄρθρον τῶν ἐγκληματικῶν εἰς δεκαετὴ φυλακὴν.

2. Ὁ Γεώργιος Ἀρχοντής, ὡς συντελεστής τῆς ἀποκρύ-
ψεως τοῦ ἐγκλήματος, καταδικάζεται εἰς φυλακὴν ἑξ ἡμερῶν.

3. Ἀπολύονται τῶν δικαστικῶν ἐξόδων ὡς ἄποροι χρημά-
των καὶ τρεφόμενοι παρὰ τῆς Διοικήσεως.

Ἐν Τήνῳ, τῇ 4 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Π. ΣΚΥΛΙΤΗΣ ὈΜΗΡΙΔΗΣ.

Ὁ Συνδικαστὴς Δ. ΒΑΛΛΕΤΑΣ.

Δ. ΚΑΜΠΑΝΗΣ.

Οἱ Πάρεδροι ἸΓΝΑΤΙΟΣ ΡΟΥΓΓΙΕΡ.

ΣΚΑΡΛΑΤΟΣ ΡΩΣΣΕΤΟΣ.

Ὁ τόπον ἐπέχων τοῦ Γραμματέως Κ. Ν. Τσεπρούδης.

Ἀρ. 300.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐνταῦθα.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΔΥΤ. ΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ ὁ Στελβιγγ κατηγορεῖται ἀπὸ τὸν Πατίφικον
Λεῖβν διὰ τὴν συμβᾶσαν κατὰ τὴν 27 Μαΐου τοῦ 1829
ἔτους κλοπῇ χιλιάδων τιμῶν ταλάρων εἰς τὸ κατάλυμα τοῦ
Καίριγγος φροντιστοῦ κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν εἰς τὴν Δυ-
τικὴν Ἑλλάδα·

Κατὰ ζήτησιν αἰτιολογημένην τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ,
ἐντέλλεται αὐτὸν νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο
ἐντὸς 21 ἡμέρας μετὰ τὴν κοροποίησιν τοῦ παρόντος.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ διαμνην τούτου εἶναι ἄγνωστος, τὸ παρὸν
δέλει κοινοποιηθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος.

Ἐν Μεσολογγίῳ, τὴν 1 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος

Δ. ΓΟΥΖΕΛΗΣ.

ΒΕΝΔΡΑΜΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ,

ΣΠΥΡΟΣ ΚΟΥΡΚΟΥΜΕΛΗΣ.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ τόπον ἐπέχων τοῦ Γραμματέως Ἀνδρέας Γραμματικόπουλος.

Ἀρ. 33. Πρόγραμμα. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἀρ. 798 τοῦ Γ ἐλέγχου.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥΤΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΑΓΡΟΛΙΑΔΟΣ.

Θεωρήσαν τὴν ἀπὸ τὰς 14 τοῦ παρελθόντος Ἰαννουαρίου
χρονολογημένην ἀναφρὰν τοῦ Κυρίου Νικολάου Σούτου
Γενευαίου, δι' ἣ ἐπισυνάπτει τὴν μεταξὺ αὐτοῦ τε καὶ
τοῦ δανειστοῦ τοῦ Κυρίου Σωτηρίου Βάρδογλου γενομένην
ἐκούσιον σύμβασιν τῆς 20 τοῦ ἀπελθόντος Δεκεμβρίου,
ἐξαιτούμενος νὰ διαταχθῇ παρὰ τοῦ Δικαστηρίου ἡ ἐνέργεια
αὐτῆς·

Θεωρήσαν τὴν διαληφθεῖσαν σύμβασιν, διὰ τῆς ὁποίας
ὁ δανειστὴς Κ. Σωτήριος Βάρδογλος μετὰ τοῦ ὀφειλέτου
Νικολάου Σούτου συνεφώνησαν κατὰ τὰ ἐξῆς ἄρθρα:

Α. Ὁ Κ. Νικόλαος Σούτος παραδέχεται τὸ ἄ κεφά-
λαιον τῆς ἀπὸ πρώτης τοῦ ἀπελθόντος Ὀκτωβρίου πρὸς
τὸ Πρωτόκλητον τοῦτο Δικαστήριον ἀναφρᾶς τοῦ Κ. Σω-
τηρίου Βάρδογλου, ὑποσχόμενος νὰ πληρῶσθαι δεκατρεῖς
δούπιαι τῆς Ἰσπανίας ὀφειλομένης δυνάμει τῆς ἀπὸ τὰς
22 Δεκεμβρίου 1827 ἐνυπογράφου ὁμολογίας του, διὰ
τῆς ὁποίας ἔδωκεν εἰς ὑποθήκην τὸ ἡμισυ τοῦ ἐν Ναυπλίῳ
τοποθεμένου ὑπ' Ἀρ. 179 ὀπτηγίου του.

Β. Παραδέχεται ὁ αὐτὸς Κ. Σούτος τὸ β' κεφάλαιον
τῆς διαληφθείσης ἀναφρᾶς, ὑποσχόμενος νὰ πληρῶσθαι
ἐπὶ λόγῳ τόκου πρὸς τὸν δανειστὴν τοῦ Κ. Βάρδογλου
τάλληρα Ἰσπανικὰ σαρανταδύα.

Γ. Νὰ προσκληθῇ τὸ Δικαστήριον τοῦτο νὰ διακηρύξῃ
διὰ προγράμματός του, τὸ ὅποιον νὰ καταχωρηθῇ εἰς τὴν
Γενικὴν Ἐφημερίδα, ὅτι ἐκτίθεται ἐπὶ δημοπρασίας
τὸ εἰς ὑποθήκην δεδομένον ἡμισυ ὀπτηγίου τοῦ Κ. Σούτου,
διὰ νὰ πληρωθῇ ἀπὸ τα ἐκ τῆς πωλήσεως αὐτοῦ συναχθη-
σόμενα χρήματα τὸ πρὸς τὸν Κ. Βάρδογλου χρέος του.

Δ. Ὁ Κ. Σωτήριος Βάρδογλος, παραιτεῖται ἀπὸ τὴν
ἀπαίτησιν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων.

Προσκαλέσαν τὸν Κ. Νικόλαον Σούτον ἐπὶ πλήρει
συνεδριάσει, καὶ μετὰ τὰς εἰρημέναις ἐπὶ τῇ πάλιν γλώσσῃ του τὴν
εἰρημένην σύμβασιν, τὴν ἡρώητην, ἀνίσω, ἔκαμεν αὐτὴν με-
αὐτοπραίρετον συναίνεσίν του, καὶ ἀπεκρίθη τοιαύτη·

Ἀναγνώσαν τελευταίον ὅλα τὰ ἀφορῶντα τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ὑπόθεσιν ἔγγραφα,

Τὸ Δικαστήριον διορίζει.

Α'. Ἐκτίθεται, ἐπὶ δημοπρασίας τὸ ἥμισυ τοῦ ἐν Ναυπλίῳ τοποθεμένου ὑπ' ἀρ. 179 ὀσπητίου τοῦ Κ. Νικολάου Σούτου, διὰ νὰ πληρωθῇ ἀπὸ τὰ ἐκ τῆς πωλήσεως αὐτοῦ συναχθησόμενα χρήματα μέρος ἢ τὸ ὅλον τοῦ πρὸς τὸν Κ. Βάρδογλου χρεὶος του.

Β'. Ἡ πρώτη κήρυξις θέλει ἀρχίσαι τὴν ἐνάτην Μαρτίου ἡμέραν Κυριακῇ, ἡ δευτέρα τῇ δεκαῆς Μαρτίου ἡμέραν Κυριακῇ, ἡ τρίτη τῇ εἰκοστῇ τρίτῃ Μαρτίου, εἰς τὸν Πλάτανον τοῦ Ναυπλίου.

Γ'. Εἰς τὴν τρίτην κήρυξιν θέλει παραχωρηθῇ τὸ διαληφθὲν ἥμισυ ὀσπητίου πρὸς ὅποιον προσφέρῃ πλειότεραν τιμὴν.

Δ'. Τὸ ἐν τρίτον τῆς τιμῆς θέλει μετρηθῇ ἀμέσως, τὰ δὲ λοιπὰ δύο τρίτα ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων μετὰ τὸ τέλος τῆς δημοπρασίας.

Τὸ παρὸν πρόγραμμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος καὶ κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος· ἀντίγραφα δὲ αὐτοῦ θέλουν κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου, εἰς τὴν θύραν τῆς πρωτεύουσας ἐκκλησίας τῆς πόλεως ταύτης, καὶ εἰς τὸ πολυανθρωπότερον μέρος τῆς αὐτῆς πόλεως, εἰς τὴν κατὰ τὴν ξηρὰν πύλιν τῆς πόλεως Ναυπλίου, καὶ εἰς τὴν θύραν τοῦ διαληφθέντος ὀσπητίου ὑπ' ἀρ. 179.

Ἐν Ἀργεῖ, τὴν 12 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Α. Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.
ΣΤΑΜΑΤΕΛΟΣ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.
Θεὸ Συνδικασταὶ Δ. ΙΕΡΟΜΝΗΜΩΝ.
Ὁ Γραμματεὺς Γρ. Νικητάδης.

Ἀρ. 1,241.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ Ἀστυνομία Σύρας

Εἰδοποιεῖ,

Ὅτι ἡ Εὐγενεῦλα Λούλα Κερασσανδιατὴ, γυνὴ τοῦ Ἰωάννου Βώκου Ὑδραίου, ἀπέθανε τὴν 4 Φεβρουαρίου τοῦ παρόντος ἔτους, καταλιποῦσα τὴν κτηματικὴν τῆς περιουσίαν συνισταμένην εἰς διάφορα εἶδη, ρουχικὰ καὶ εἰκιακὰ ἔπιπλα, κατὰ τὴν καταγραφὴν τοῦ εἰρηνοδικείου τούτου τῇ 19 Φεβρουαρίου.

Δυνάμει λοιπὸν τῆς ὑπ' ἀρ. 496 τοῦ εἰρηνοδικείου προσελησέως, ἡ Ἀστυνομία προσκαλεῖ τὸν ἄνδρα τῆς ἀποθανούσης Βώκου, καὶ ὅσους ἔχουν δικαίωμα κληρονομίας ἢ ἄλλο τι, νὰ παρουσιασθοῦν ἐντὸς τριῶν μηνῶν μετρομένων μετὰ τὴν ἐκδόσιν τῆς παρούσης διὰ τοῦ τύπου· τούναντιον παραγράφεται πᾶσα μεταξὺ ἡσὶς των, κατὰ τὴν ἐννοίαν τῆς ὑπ' ἀρ. 495 πράξεως τοῦ Δικαστηρίου, ἀναφορικῶς εἰς τὴν κληρονομίαν ταύτην.

Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρας, 20 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Αστυνόμος Κ. Τζένιος.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 1 Μαρτίου.

Γράφουν ἐκ Τεργέστης τὰ ἐξ ἧς. — Τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων συνεχωρήθη εἰς τὰ ἐν τῷ λιμένι τοῦ τῷ ἀραγμένα Ἑλληνικὰ πλοῖα νὰ ὑψώσωσι τὴν σημαίαν των. Ἡ θέα τοῦ σημείου τούτου εἰρηρικῶς ἀναπεταμένου ἐπὶ τεσσαράκοντα παντοῦ μεγέθους πλοίων διέχυσε μεγίστην ἀγαλλίαν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν συμπατριωτῶν μας. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἐχαιρέτων κατὰ πρῶτον τὴν διὰ πολλῶν πόνων καὶ πολλῆς δόξης λαμπρυνθεῖσαν ταύτην σημαίαν. Δὲν ἦτο δὲ κάνεις, ὅστις δὲν ἐθαύμαζε τὴν συνδιαλλαγὴν ταύτης τῆς πολιτικῆς μετὰ τὴν φιλανθρωπίαν. Ἡ Τεργέστη, ἥτις κατὰ μέγα μέρος ὀφείλει τὴν εὐδαιμονίαν της εἰς τὸ ἐνεργητικὸν καὶ ἐπιχειρηματικὸν πνεῦμα τῶν ἐμπόρων μας, δὲν δέλει βραδύνει νὰ καταλάβῃ τὰς μεγάλας ἐμπορικὰς ὠφελείας, τὰς ὁποίας μέλλει νὰ παρέξῃ εἰς αὐτὴν τῆς Ἑλλάδος ἡ αὐτονομία.

Νέος τις Πελοποννήσιος, Ἀναστάσιος Ἀγγελῆ ὀνομαζόμενος, ἐκ τινος χωρίου τῶν Καλαβρύτων, δεκαπενταετὴς τὴν ἡλικίαν, εὐρωστος, λευκόχρους καὶ γαλανωπὸς, φερθεὶς αἰχμάλωτος εἰς Αἴγυπτον, ἀγνοεῖται τί ἔγεινε καὶ πῶς εὐρίσκεται. Ὅθεν οἱ θετλιμμένοι αὐτοῦ συγγενεῖς ἐπικαλοῦνται τὰς εὐσπλαγχνικὰς φροντίδας τῶν Φιλανθρώπων, διὰ νὰ μάθωσι περὶ τῆς καταστάσεώς του καὶ φροντίσωσι περὶ τῶν πρὸς ἀπολύτρωσιν του μέσων.

Ἡ ἩΩΣ, σύγγραμμα περιοδικὸν ἀσχολούμενον περὶ τὴν φιλολογίαν, τὴν φιλοσοφίαν, τὰς ἐπιστήμας, τὰς τέχνας, τὴν γεωργίαν, τὸ ἐμπόριον, κτλ. Τὸ παρὸν περιοδικὸν σύγγραμμα ἐκδίδεται ἅπασι τῆς ἐξδομάδος ἐν Ναυπλίῳ παρὰ τοῦ Κυρίου Ἐμμ. Ἀντωνιάδου. Ἡ συνδρομὴ του εἶναι κατ' ἔτος μὲν 25 Φοίνικες, κατ' ἐξάμηνον δὲ, 12 1/2. Τὸ πρῶτον φυλλάδιον αὐτοῦ ἐδημοσιεύθη τὴν 4 Φεβρουαρίου, συνιστάμενον εἰς 8 σελίδας ὀχθροῦ μεγέθους.

Ποικίλα

Περὶ τῶν μεγαλητέρων ψυχῶν, τὰ ὅποια ἠκολοῦθησαν ἐν Παρισίοις καὶ καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην ἀπὸ 200 ἐτῶν καὶ ὕστερον.

Ἐν ἔτει 1608 χειμῶν δριμύτατος καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην. Ψυχὸς ὑπερβολικὸν γίνεται ἐν Παρισίοις τὴν 21 Δεκεμβρίου Ν. 1607 καὶ διαρκεῖ δύο ὅλου μηνῶν μετὰ τῆς ἡ δύο μόνον ἡμερῶν διακοπῇ. Θάνατος τῶν πνευμάτων ἐν τοῖς σταύλοις, καὶ παντὸς εἶδους ἀγριμύων κατὰ τοῦ ἀγροῦς καὶ τὰ δάση.

Ἐν ἔτει 1621, ψυχὸς παράδοξον κατὰ τὴν Ἰταλίαν καὶ Γερμανίαν. Μέρος τῆς Βαλτικῆς θαλάσσης σκεπάζεται ἀπὸ πάγων βαθύν.

Τὸ 1658, καθολικὸν κατὰ τὴν Εὐρώπην ψυχὸς.

Βαλτική τόσο βαθέως ἐπάγωσεν, ὥστε ὁ βασιλεὺς τῆς Σουηκίας Κάρολος Ι΄ διέβη περὶ τὸν πορθμὸν Πετίτ Βέλτ λεγόμενον με στρατὸν δισμυρίων ἀνδρῶν, διὰ τὰ προσβάλλει τοὺς Δάνους· διαρράγέντος δὲ τοῦ πάγου κατὰ τὴν διάβασιν τῶν Σουηκῶν στρατευμάτων, κατεπόθησαν πολλοὶ λόχοι τοῦ ἰστωικοῦ.

Τὸ 1684 καὶ 1695, χειμὼν ὀρμιμὺς κατὰ τὴν Γαλιάν, Γερμανίαν καὶ Ἰταλίαν.

Τὸ 1709, ψύχος ὑπερβολικὸν κατὰ πᾶσαν τὴν Εὐρώπην. Τὸ Ἀδριατικὸν πέλαγος ἐπάγωσε καθ' ὅλην τὴν ἑκτασίαν αὐτοῦ· σιτοδεία καθολικὴ καὶ θανατώδης· τὰ τῆς πρώτης ἀνάγκης εἶδη σπάνια, καὶ ὑπερβολῇ ἀκριβέα. Διελάχθη ἐν Βερσαλίας καὶ Παρισίοις κατασκευὴ ἄρτου ἐκ ἐρόνης, ὅστις προσεφέρθη εἰς τὰς τραπέζας τῶν πλουσίων καὶ τῶν ἡγεμόνων. Τοῦ δὲ ἐπελθόντος ἔτους τὰ γεννήματα ὑπῆρξαν ἀφθονώτατα.

Τὸ 1724, 1733 καὶ 1740 ψύχη παράδοξα κατὰ τὴν Εὐρώπην.

Τὸ 1748, ἐν Πετροπόλει τὸ Θερμόμετρον κατέβη εἰς τὸν 32 βαθμὸν.

Τὸ 1788, ἐν Παρισίοις, τὴν 30 Δεκεμβρίου, τὸ Θερμόμετρον κατέβη εἰς 18 $\frac{3}{4}$ βαθμοὺς κατωτέρω τοῦ μηδενός. Τὸ ὅθος τοῦ πάγου, μετρηθὲν ἐν Βερσαλίας τὴν 22 Δεκεμβρίου, εὐρέθη 12 $\frac{1}{2}$ δακτύλων.

Τὸ 1794 καὶ 1799, ψύχη ὑπερβολικά.

Τὸ 1812, χειμὼν ἀξιομνημόνευτος διὰ τὰ ἐν τῇ Ῥωσσίᾳ δυστυχήματα τῆς Γαλλικῆς στρατιάς. Ἀπὸ τῆς 15 ἕως τῆς 16 Νοεμβρίου τὸ Θερμόμετρον ἔδειχεν ἀπὸ 16 ἕως 18 βαθμοὺς, ἧτις μ' ὅλον τοῦτο δὲν εἶναι κράσις παρὰ ξὺς εἰς τὰ ἀρκτικά τῆς Εὐρώπης μέρη.

Τὸ 1820, χειμὼν ὀρμιμὺς κατὰ τὴν Εὐρώπην. Τὴν 10 Ἰαννουαρίου τὸ θερμόμετρον ἔδειξεν 20 βαθμοὺς ἐν Βερσλίνῳ, τὴν 11 Ἰαννουαρίου, 10 $\frac{5}{10}$ βαθμοὺς ἐν Τολώσῃ, τὴν 12 Ἰαννουαρίου, 12 βαθμοὺς ἐν Παρισίοις.

Κατὰ τὰ μέσα τοῦ Δεκεμβρίου 1829 ἐν Βαρσάβῃ τὸ θερμόμετρον ἔδειχεν 20 βαθμοὺς κατωτέρω τοῦ μηδενός.

Βλέπομεν ἐκ πάντων τούτων ὅτι τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1788 τὸ ψύχος ἔγεινε μεγαλῆτερον, ἐπεὶ τὸ θερμόμετρον κατέβη εἰς 18 $\frac{3}{4}$ βαθμοὺς.

Κατάλογος τῶν συνδρομητῶν τῆς ἐπισκοπῆς Μαλτσίνης διὰ τὰ σχολεῖα.

Ὁ τοποτηρητὴς ἀρχιμανδρίτης Ἱεροθεὸς κατ' ἔτος τὰ ἡμίση εισοδήματα τῆς ἐπισκοπῆς.	Γρόσια.
Ὁ δημογέρον Παναγιώτης Ἀναγνωστάκος	500
Παπᾶ Ἀγάπιος Ζαννάκης	300
Ὁ δημογέρον Δημήτριος Εὐστρατίου Ἰατρὸς	300
Ὁ δημογέρον Γεώργιος Γραφάκος	250
Ὁ δημογέρον Ἀναγνώστης Εἰσαρχάκος	50
Οἰκονόμος Οἰκονομόπουλος	150
Παναγιώτης Ζαννάκος	50
Γεώργιος Κωνσταντάκος	25

Γρ. 1,625.

Ἡ κάτωθεν ποσότης	Γρ. 1,625
Καπετὰν Ἰωάννης Ἀνδράκος	25
Πολυχρόνης Ρόγκος	100
Δίας Μιχαλακάκος	30
Νικόλαος Κυριακάκος	25
Δημήτριος Τζουνάκος	25
Παῦλος Βαβούλης	30
Νικόλαος Ἰατροῦ	140
Στεφανῆς Βαβούλης	100
Ὁ δημογέρον Νικόλαος Γορανίτης	25
Ὁ δημογέρον Νικόλαος Παπᾶ Ἰωάννου	150
Παπᾶ Δημήτρης Παντελεάκης	100
Οἰκονόμος Μπαζής	50
Πούλος Σπυριδᾶκος	50
Ὁ δημογέρον Εὐστράτιος Κουτράκος	200
Δίας Τζαννάκος	100
Γιαννοῦλα νύμφη τοῦ Κουτράκου	40
Παπᾶ Χρύσανθος	30
Παπᾶ Παναγιώτης Παντελεάκης	50
Παπᾶ Μανόλης	50
Πάνος Νικολόπουλος	45
Δημήτριος Στρατηγάκος	400
Παπᾶ Πέτρος	60
Δημήτριος Πουλικάκος	70
Παπᾶ Ἀντὸλιος	25
Δημήτριος Νικολάκος	25
Γεώργιος Καρατζάλης	50

Τὸ ὅλον Γρ. 3,620

ΝΑΥΤΙΑΙΑ.

ΑΙΜΗΝ ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ. Ἀπὸ 1 Ἰαννουαρίου μέχρι 15 Φεβρουαρίου.

ΚΑΤΑΠΛΟΙ. Ἐκ Πατρῶν 18 πλοῖα ἑλληνικὰ καὶ ἰόνια, με σίτον, ἀραβόσιτον, σιποῦνι, λάδι, τυρὶ, ἄλας, ξυλείαν καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη. — Ἐκ Γαλαξειδίου μία ἑλλ. γολέττα εὐκαίρος. — Ἐκ Γλαρέντης εἰς μαρτίγος με σίτον, καὶ μία βρατσέρα με ἀραβόσιτον. — Ἐκ Πόρου μία ἑλλ. γολέττα με τροφὰς ἔθνικας. — Ἐκ Δουτρακίου ἐν πλοιάριον με σίτον. — Ἐκ Ναυκάστρου ἐν τρεχαντήρι με ἀραβόσιτον. — Ἐκ διαφόρων μερῶν 126 πλοῖα με σίτον, ἄλευρα, σίτον, ῥακί, δέρματα, καπνόν, ἄλας, τυρὶ, βούτυρον, ελαίαν, μέλι, σιποῖα, λάδι, λειμόνια, πορτογάλλια, τροφὰς ἔθνικας, καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη.

ΑΠΟΠΛΟΙ. Εἰς Γαλαξίδι μία ἑλλ. γολέττα με σιποῦνι καὶ ἄλευρα. — Εἰς Βοστίσαν μία γολέττα με διάφορα εἶδη. — Εἰς Σπέτσας εἰς μαρτίγος εὐκαίρος. — Εἰς Πάτρας ἐν βρίκιον καὶ τρεῖς γολέτται καὶ δύο τρεχαντήρια εὐκαίρα, καὶ μία περάντσα με σίτον ἔθνικόν. — Εἰς Ζαζέρδαν ἐν βρίκιον με διάφορα εἶδη. — Εἰς διάφορα μέρη 121 πλοῖα, τὰ μὲν με τὸ ἴδιον αὐτῶν φορτίον, τὰ δὲ εὐκαίρα, καὶ τὰ ἄλλα με σφακτὰ, δέρματα, ὀφθαλμὸν, μῆλα, σίτον, καπνόν.

ΑΙΜΗΝ ΠΟΡΟΥ. Ἀπὸ τῆς 16 Ἰαννουαρίου μέχρι τῆς 9 Φεβρουαρίου.

ΚΑΤΑΠΛΟΙ. Ἐξ ὕδρας μαρτίγος ἑλλ. με παξιμάδι, εἰς ἑτερος, μία σκούνα, καὶ μία γολέττα εὐκαίρα. — Ἐξ Αἰγίνης γολέττα ἑλλ. με ξύλα καὶ βαμβάκι, καὶ ἑτέρα εὐκαίρος. — Ἐκ Ναυπλίου γολέττα ἑλλ. με κριθὰρι, βούτυρον καὶ ἄλλα εἶδη. — Ἐκ Σύρας βρίκιον ἑλλ. με βόας. — Ἐκ Κούμης κώτερον ἑλλ. με σίτον. — Ἐκ Σκιάθου βρίκιον ἑλλ. με εἶδη ἔθνικα. — Ἐκ Κερκύρας κώτερον ἑλλ. με λάδι. — Ἐκ διαφόρων μερῶν 70 πλοῖα με σίτον, σίτον, δέρματα, ὀφθαλμὸν, σινίδια, σφακτὰ, καπνόν, λάδι, σταφίδας, ῥακί, τυρὶ, ἀραβόσιτον, ξυλείαν, βαμβάκι, ελαίαν, χαλκόν, καφέν, ἀνθρακας, κτλ.

ΑΠΟΠΛΟΙ. Εἰς Ναύπλιον γολέττα ἑλλ. με σίτον. — Εἰς ὕδραν μαρτίγος ἑλλ. με ἄλευρα. — Εἰς Μάκταν βρίκιον Ῥωσσικόν με διάφορα εἶδη. — Εἰς Σύραν δύο γολέτται ἑλλ. ἡ μὲν εὐκαίρος, ἡ δὲ με ξυλείαν. — Εἰς Παρῶ ἐν τραμπάκουλον με λειμόνια, καὶ μία σκούνα εὐκαίρος. — Εἰς Σπέτσας εἰς μαρτίγος με σίτον. — Εἰς διάφορα μέρη 156 πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ με λειμόνια, σίτον, ὀφθαλμὸν, σίτον, ῥακί, μῆλα, δέρματα, ξυλοκέρατα, πορτογάλλια, σίδηρον, Ῥωσσία, σῦκα, κτλ.

Αριθ. 19.
Έτους Ε.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

Ετησία. Φοίνικες 36
Εξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9

Αι συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 5 ΜΑΡΤΙΟΥ 1830.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 601. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ψήφισμα 7.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωρῶντες, ὅτι ἡ ἐν Ἀργεῖ Συνέλευσις, διὰ τοῦ 8 ἄρθρου τοῦ Γ' ψηφίσματος ἀπεφάτισε νὰ κανονισθῇ τὰ περὶ βι-
σκῶν, ἥτοι τὰ λεγόμενα νόμιστρα καὶ τοπιάτικα, τὰ ὅποια εἶχε καταργήσει ἡ ἐν Τριζίνῃ.

Θεωρῶντες, ὅτι τὸ μέρος τοῦτο τῆς δημοσίου οἰκονομίας ἀποτελεῖ κεφάλαιον, τοῦ ὁποίου ἡ πρόσφορος καὶ τακτικὴ διάθεσις δελεῖ εἶσθαι παρεκτικὴ ἀξιολόγου τρόπου.

Θεωρῶντες ἐπομένως τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ κανονισθῇ καὶ αὕτη ἡ ἐθνικὴ πρόσδος, κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν τοῦ Ταμείου ἔνδειαν, ὑπαχθεῖσα εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐμμέσων πόρων, οἱ ὅποιοι προκειται νὰ ἐφευρεθῇ διὰ τὴν χορηγίαν τῶν διοικητικῶν ἐξόδων, καὶ βαθμῶν διὰ νὰ χρησιμεύσουν εἰς διαφόρους κατὰ τόπον καλλωπισμοὺς καὶ κοινωφελῆ καταστήματα.

Ἀκούσαντες δὲ καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,

Ψηφίζομεν.

Α'. Ὁ ὑπ' Ἀρ. ΜΒ' τοῦ Κώδικος καταχωριαθεὶς νόμος νὰ ἐπιδιορθωθῇ κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον.

1. Δι' ὅλα ἐν γένει τὰ γιδωπρόδατα τὰ βόσκοντα εἴτε εἰς ἐθνικὴν, εἴτε εἰς ιδιόκτητον γῆν, θέλουν πληρόναι οἱ ιδιοκτῆται τῶν ἀσασ τοῦ ἔτους, περὶ τὰς ἀρχὰς δηλαδὴ τῆς ἀνοιξέως, τὸ λεγόμενον κεφαλιάτικον, ἀνὰ 5 Λεπτὰ τὸ κεφάλι.

2. Διὰ τοὺς χοίρους καὶ ὅλα τὰ νομαδικὰ χονδρὰ ζῶα, ἀνὰ 20 Λεπτὰ τὸ κεφάλι, ἐξαιρουμένων τῶν ἀχθιφάγων καὶ τῶν εἰς καλλιέργειαν γῆς χρησιμευόντων.

3. Ὅλα τὰ ἔξωθεν τῆς ἐπικρατείας ἐρχόμενα ζῶα, γιδωπρόδατα δηλαδὴ, χοῖροι καὶ νομαδικὰ, δέλουν πληρόναι διαρκῶς διπλαῦν κεφαλιάτικον.

4. Τὰ θερινὰ καὶ χειμερινὰ ἐθνικὰ λιθαδία καὶ οἱ βοσκήσιμοι τόποι δέλουν ἐκτίθεσθαι εἰς δημοπρασίαν καὶ ἐνοικιάζεσθαι κατὰ πλειοδοσίαν παρὰ τῶν ἐχόντων ποιμνία

καὶ ἀγέλας, ἀναλόγως μὲ τὴν ποσότητα τῶν ποιμνίων καὶ ἀγελῶν ἡ δὲ δημοπρασία δελεῖ γίνεσθαι εἰς τὴν μητρόπολιν ἐκάστης ἐπαρχίας, ἀρχομένη διὰ μὲν τὰ χειμερινὰ ἀπὸ 1 Ἀυγούστου, διὰ δὲ τὰ θερινὰ ἀπὸ 1 Ματίου, καὶ διαρκούσα τοῦλάχιστον δύο μῆνας.

5. Δι' ὅσα γιδωπρόδατα, ἡ χονδρὰ ζῶα τῶν ἐγχωρίων βόσκουν εἰς τὴν περιοχὴν τῶν χωρίων τῶν, δὲν δελεῖ πληρόνεσθαι, εἰμὴ μόνον τὸ κεφαλιάτικον ἡ περιοχὴ δὲ αὕτη, εἰ δὲ εἶναι προσδιωρισμένη διακεκριμένως, δελεῖ προσδιορίζεσθαι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀναλόγως μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν κατοίκων.

6. Εἰς τὴν μετάβασιν τῶν ποιμνίων ἀφ' ἑνὸς εἰς ἄλλο λιθαδίον δὲν εἶναι συγχωρημένον νὰ διατρίβωσιν αὐτὰ εἰς τὰ μεταξύ λιθαδία, ἡ βόσκησίμους τόπους, πλείτερον τῶν 24 ὥρων, εἰ δὲ οἱ ποιμένες αὐτῶν δὲν ἤθελαν προηγουμένως συμφωνήσαι μὲ τοὺς ιδιοκτῆτας τῶν βοσκήσιμων τόπων, ἡ τὴν ἀνήκουσαν Ἀρχὴν.

7. Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Φεβρουαρίου δελεῖ συνάγεσθαι τὸ κεφαλιάτικον τῶν μὲν ἐντοπίων ζῶων εἰς τὴν ἐπαρχίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκουσι, τῶν δὲ νομαδικῶν, ὅπου ἤθελαν εὔρεθῇ, ἀφοῦ προηγουμένως γενῇ ἀκριβοῦς καταμέτρησις ὅλων τῶν ζῶων παλαιῶν καὶ νεογεννῆτων τὰ δὲ λιθαδιάτικα αὐτῶν δέλουν πληρόνεσθαι εἰς τὰς ἐπαρχίας, ὅπου κεῖνται τὰ λιθαδία.

Ἀρθρα συμπληρωτικά.

8. Ἐπειδὴ, παρελθόντος τοῦ καιροῦ τῆς δημοπρασίας τῶν χειμερινῶν λιθαδίων, καὶ τοποθετηθέντων ἤδη τῶν πλείτερον ποιμένων, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκπληρωθῇ τὸ τρίτον ἄρθρον τοῦ παρόντος ψηφίσματος, δέλουν πληρώσει οἱ ποιμένες ὡς λιθαδιάτικον διὰ τὸν παρόντα χειμῶνα ἀνὰ 15 Λεπτὰ δι' ἕκαστον γιδωπρόδατον καὶ νομαδικὸν ζῶον.

9. Διὰ τὰ ἔξωθεν τῆς ἐπικρατείας εἰσέρχόμενα ποιμνία καὶ ἀγέλας εἰς λιθαδία ἀνήκοντα εἰς ἐπαρχίας τοῦ κράτους, δέλουν εἰσπραχθῇ εἴκοσι Λεπτὰ κατὰ κεφαλὴν διὰ τὴν βοσκὴν, ἐκτὸς τοῦ κεφαλιάτικου.

10. Τὰ ἀνωτέρω ἐψηφισμένα δέλουν ἐφαρμοσθῇ καθ' ὅλην τὴν ἐκτασιν εἰς ὅλα τὰ ἐλεύθερα τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ πολέμου μέρη, ἀφ' ἧς ὥρας ἐκδοθῇ διὰ τοῦ τύπου τὸ παρὸν ψήφισμα, εἰς δὲ τὰ εἰσέτι πάσχοντα, οἱ ποιμένες δέλουν μὲν πληρόναι τὰ λιθαδιάτικα, ἀλλὰ μὲνους

ἀκαταξήτηται ὡς πρὸς τὴν ἐπιβολὴν τοῦ κεφαλαιατικοῦ δια τὸν παρόντα χειμῶνα, καὶ τοῦτο διὰ τὰ ἐντόπια.

Β'. Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 4 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἄρ. 602.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ψήφισμα Η'.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωροῦντες τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ συστηθῶσιν εἰς τὰς διαφόρους πόλεις τῆς Ἑλλάδος, τὰς τε ἀνεγειρομένας ἐξ ἐρειπίων καὶ τὰς διασωθείσας ἀπὸ τὴν ἐκ τοῦ πολέμου καταστροφῆς, καταστήματα κοινωφελῆ, οἷον ναοὶ, σχολεῖα, νοσοκομεία, διοικητήρια νὰ κατασταθῶσιν ὑδραγωγεῖα, δρόμοι, γεφυραὶ καὶ λοιπὰ τοιαῦτα, καὶ νὰ χορηγηθῶσι τὰ διοικητικὰ ἐξόδα·

Θεωροῦντες ἐπ' αἰτίας διὰ τὴν κατάστασιν τοῦ Ἐθνικοῦ Ταμείου τὸ νὰ εὐρεθῶσι καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν πόροι ἐπιτόπιοι, ἐπαρκούντες τόσον εἰς τὸν κατὰ βαθμὸν καλλωπιτμόν τῶν πόλεων καὶ τὴν σύστασιν δημοσίων καταστημάτων, ὅσον καὶ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς κατ' ἐπαρχίαν δημοσίου ὑπηρεσίας·

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,

Ψηφίζομεν.

Α'. Διορίζονται δι' ἐκάστην ἐπαρχίαν τοπικοὶ πόροι.

Β'. Γα ἐξ αὐτῶν συναζόμενα χρήματα, τῶν ὁποίων τὰ συμβούλια ἢ αἱ ἐπαρχιακαὶ δημογερονταὶ θέλουν κρατεῖ λογαριασμόν, νὰ εἰσάγονται εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον. Νὰ χορηγεῖται δὲ τὸ Ταμεῖον εἰς τὰ ἐθνικὰ κατὰστιχα διὰ τὰ ὅσα χρήματα ἤθελον ἔμθεῖς αὐτὸ ἀφ' ἐκάστης ἐπαρχίας, καὶ ἡ Κυβερνήτης νὰ τὰ διαπνῇ, ὅταν καὶ ὅπως ἐγκρίνη, εἰς τὰς ἀνάγκας ἐκάστης τῶν ἐπαρχιῶν· χορείας δὲ τυχούσης, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὰ ἐξοδεύῃ καὶ εἰς τὰς κοινὰς τοῦ ἔθνους ἀνάγκας.

Γ'. Οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος πόροι εἶναι οἱ ἑξῆς.

1. Κεφαλαιατικὸν ἀπὸ τὰ βιοσκήματα, κατὰ τὸ ὑπ' Ἄρ. 601 Ζ' ψήφισμα.

2. Πέντε τὰ ἑκατὸν ἀπὸ τὸ ἐνοίκιον ὅλων ἐν γένει τῶν φθαρτῶν κτημάτων, οἷον οἰκιῶν, ἐργαστηρίων, ἀποθηκῶν κτλ. πλὴν τῶν οἰκιῶν τῶν εἰς ἰδίαν τῶν κυρίων αὐτῶν χρησιν, καὶ τῶν ἀποθηκῶν, ἐν αἷ, ἀπολαμβάνουν τὰ εἰσοδήματά των.

3. Πέντε ὡσαύτως τὰ ἑκατὸν ἀπὸ τὰς οἰκίας, τὰς ὁποίας οἱ κύριοι αὐτῶν ἀποκατέστησαν ἐργαστήρια ἢ ἀποθήκας· μμπορίου, κατ' ἐκλήμην τῶν ἐνοικίων, ὅσον ἡδύνατο νὰ λαβού, ἐὰν τὰ ἐνοικίαζον.

4. Τρεῖς Φοίνικες μὲν κατὰ μῆνα ἀπὸ τὰ οἶνοπωλεῖα καὶ ῥακοπωλεῖα τῶν πόλεων, ὅπου μεταπωλοῦνται οἶνος καὶ πύμαλα· ἐννέα δὲ τὰ ἑκατὸν κατ' ἔτος ἀπὸ τὸ ἐνοίκιον τῶν καφετειῶν, βελιάρδων, ξενοδοχείων, καὶ κτλ. καὶ ταῦτα θέλουν πληροῦν οἱ ἐνοικιασταὶ ἐκτὸς τοῦ ἀπὸ τῶν ἐνοικίων αὐτῶν, τοῦ 2 ἄρθρου διαλαμβανόμενου.

5. Ἀπὸ τῶν κεραμιδοκαμίνων, τῶν μὲν εἰς ἰδιόκλητον

γῆν κειμένων 20 Λεπτά τὴν χιλιάδα τῶν κεραμιδιῶν, τῶν δὲ εἰς ἐθνικὴν γῆν, Τεσσαράκοντα Λεπτά.

6. Ἀπὸ τῶν καμίνων τῶν πηλίνων σκευῶν, εἰμὲν εἰς ἰδιόκλητον γῆν Τεθειμένων, 5 ἕως 15 Φοίνικες ἑκάστον ἔτος, εἰ δὲ εἰς ἐθνικὴν, 10 ἕως 30 Φοίνικες κατὰ λόγον τοῦ μεγέθους τῶν καμίνων.

7. Ἀπὸ τὰς καμίνους τοῦ ἀσβέστου 4 Λεπτά τὸ καντάρι.

8. Ἀπὸ τοῦ γύψου 10 Λεπτά τὸ καντάρι.

9. Ὅκτω Φοίνικες κατὰ μῆνα ἀπὸ τὰς ἀλιευτικὰς ἀνεμοπράτας, Τεσσαρες ἀπὸ τὰς ἀπλᾶς Πράτας, καὶ δύο ἀπὸ τὰ ἀλιευτικὰ πλοίαρια· ἡ δὲ πληρωμὴ θέλει γινεσθαι ἀπὸ μὲν τοὺς ἐντοπίους εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῶν, ἀπὸ δὲ τοὺς ἔξωθεν τῆς ἐπικρατείας ἐρχομένους ἀλιεῖς, ὅπου ἤθελον ὑρεθῇ ἀλιεύοντες· θέλουν λαμβάνει ἀμφοτεροὶ ἐνδεικτικὰ τῆς πληρωμῆς διὰ τὴν κατὰ μῆνα ἀλίευσιν.

10. Ἀπὸ τῶν εἰς ἐμπορικὰ πανηγύρια κομιζομένων πραγμάτων εἰς πώλησιν, δια μὲν τὰ ψιλικά Τεσσαρες Φοίνικες τὸ φορτίον, διὰ δὲ τὰ χονδρὰ δύο, καὶ διὰ τὰ βρώσιμα εἶ, ἐκτὸς τῶν λαχανικῶν καὶ τῆς ὀπώρας.

Δ'. Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 4 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴν.

Ὁ Ἰσπότης Κ. Εὐνὰρ δὲν παύει δίδων γενναίως εἰς τὴν Ἑλλάδα δειγμάτων τῆς πρὸς αὐτὴν ἀγάπης του. Ἡξεύρετε, Κύριοι, ὅτι μᾶς ἐδάνεισε προλαβόντως ἐξ ἰδίων του 700 χιλιάδας Φράγκα· ἔχων ἐθνικὰς ὁμολογίας 30 χιλιάδων Λιγῶν στερλίνων, τὰς ἐπώλησε πρὸ ὀλίγου καὶ ἐκέρδισε 204 806 Φράγκα, τὰ ὅποια τὸν ἀνήκου ὅλως διόλου, ἐπειδὴ ἐκράτει τὰς εἰρημένας ὁμολογίας πρὸς ἰδίαν ἀσφάλειαν διὰ τὰς σημαντικὰς ποσότητας, τὰς ὁποίας εἶχε δανείσει εἰς τὴν Ἑλλάδα [καθ' ἣν ἐποχὴν εὐρίσκετο αὕτη εἰς τὴν μεγαλητέραν ἔνδειαν] ἀναλαβὼν εἰς βάρος τοὺς ἐνδεχομένους κινδύνους τῆς ζημίας. Τὸ κέρδος τοῦτο ἐχάρισεν ὁ Κ. Εὐνὰρ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐκράτησε δὲ μόνον 104 860, καὶ ταῦτα εἰς λογαριασμόν τῶν 700 χιλιάδων Φραγκῶν, τὰ ὅποια μᾶς ἐδάνεισε, καὶ ἐπομένως μᾶς ἔττειλεν 100 χιλιάδες Φράγκα εἰς μετρητὰ, ἅτινα καὶ ἐλάβομεν ἤδη.

Ὁ Κ. Εὐνὰρ προσφέρει τὸ δῶρον τοῦτο ἐπὶ ῥήτῃ συμφωνίᾳ τοῦ νὰ τὸ μεταχειρισθῶμεν, καθὼς διαλαμβάνει τὸ ἀπὸ 22 Ἰαννουαρίου ἐγγραφὸν του, ὅπερ ἐστὶ κατ' ἐξοχὴν εἰς ἐμφύχωσιν τῆς γεωργίας, διὸ καὶ προσδιορίζει 25 χιλιάδας Φράγκα εἰς σύστασιν προτύπου ἀγροκτηπίου.

Διὰ νὰ ἐκπληρώσωμεν τὴν θέλησιν τοῦ Κ. Εὐνὰρ, διετάξαμεν τὸν Κ. Παλαιολόγον νὰ μᾶ παρυστάτῃ τὴν σημειωσιν τῶν ἐξόδων, ὅσα ἤθελον χορηγηθῇ, πρὸς ἐξακαταύθησιν τῶν ἔργων, τὰ ὅποια ἐπεχειρήσῃ εἰς Τίρυνθα, καὶ πρὸς ἀνέγειρσιν τῶν ἀναγκαίων οἰκοδομημάτων.

Σὰς διευθύνουσαν ἐμπερίκλειστον τὴν τε ἀναφορὰν του καὶ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος σημειώσιν· ἐγκρίνοντες δὲ τὸ ἐπισυναπτόμενον σχέδιον, σὰς διατάττομεν νὰ δίδετε ἐκ διαλειμμάτων εἰς τὸν Κ. Παλαιολόγον ὅσα ἤθελον τὸν χρειασθῇ μέχρι τῆς ἀποπληρώσεως τῶν 25 χιλιάδων Φράγκων, ἀπαιτούντες ὅμως παρ' αὐτοῦ λόγον, δι' ὅσα ἠθέλετε τὸν ἐγχειρίζει εἰς λογαριασμὸν τῆς εἰρημένης ποσότητος.

Ἐπισυναπτόμεν ἐνταῦθα ἐπιστολὴν πρὸς τὸν πλῖνάρχον τοῦ Ῥωστικοῦ πλοίου, ὁ Ἅγιος Ἀλέξανδρος ὁ Νεός, ὅστις ἔλαβε τοῦ, κάδους τοὺς περιέχοντας τὰς 100 χιλιάδας Φράγκα τοῦ Κ. Ἐὐνάρ.

Θέλομεν σὰς δώσει κατὰ συνέχειαν τὰς ἀναγκαίας διατάγας καὶ περὶ τοῦ λοιποῦ μέρους τῆς ποσότητος, τὴν ὅποιαν πρέπει νὰ μεταχειρισθῶμεν ἀκριβῶς κατὰ τὴν Δελήτιν τοῦ γενναίου τούτου φιλέλληρος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 24 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

I. A. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
N. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Δικαστικά.

Ἀρ. 301. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐνταῦθα.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ ὁ Κ. Κώνωπ, κατὰ τὴν ἐξομολογήσιν τοῦ Χρήστου Φατζίνοπούλου καὶ Ἰωάννου Γεωργακοπούλου ὑπηρετῶν τοῦ φροντιστηρίου τῆς Δυτ. Ἑλλάδος, καὶ τοῦ Π. Λεβὴ γραμματέως αὐτοῦ, πρὸς τὴν συστηθεῖσαν εἰς Βόνιτσαν πενταμελὴ ἐπιτροπὴν ἀποδουκνέεται αὐτόπτης τῶν ὁσων διέτρεξαν ἐν τῷ καταλύματι τοῦ φροντιστηρίου περὶ τῆς κλοπῆς χιλιάδων τινῶν ταλάρων, καὶ ὅτι, ἀπὸντος ἐν ἐκενῇ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Καίριγκος, παρευρίσκετο οὗτος ἐντὸς τοῦ φροντιστηρίου συντρώγων μετὰ τοῦ γραμματέως Π. Λεβὴ.

Ἐπειδὴ ἀποκαθίσταται ἀναγκαιότατον, τὸ νὰ δώσῃ οὗτος πληροφορίας εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο περὶ τῆς συμβάσεως κλοπῆς ταύτης.

Κατὰ ζήτησιν αἰτιολογημένην τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ, ἐντέλλεται αὐτὸν νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἐντὸς 21 ἡμέρας μετὰ τὴν κοινοποίησιν τοῦ παρόντος.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ διαμονὴ τούτου εἶναι ἄγνωστος, τὸ παρὸν νὰ κοινοποιηθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος.

Ἐν Μεσολογγίῳ τὴν 1 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος

A. ΓΟΥΖΕΛΗΣ.

ΒΕΝΔΑΡΜΗΣΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ τόπον ἐπέχων τοῦ Γραμματέως Ἀνδρέας Γραμματικόπουλος.

Ἀρ. 976. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ.

Ἐπειδὴ ὁ Ῥήγας Γιαννόπουλος, ἐκ τοῦ χωρίου Μπουπάροδον τῆς ἐπαρχίας Φαναρίου, συλληφθεὶς περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου 1829 κατὰ διαταγὴν τῆς ἐπαρχιακῆς δημογεροντίας Φαναρίου, παρὰ τοῦ δωδεκάρχου Κ.

Θεοτόκη, ἐγκαλέσθη ἐνώπιον τοῦ βήματος τούτου δι' ἐγκλήμα φόνου πραχθέντος παρ' αὐτοῦ εἰς τὸν Θεοδωρὴν Χρονόπουλον Μπελεσιώτην.

Ἐπειδὴ, κατὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 32 γνωστοποίησιν τῆς Ἀστυνομίας τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας Τριπολιτσᾶς τῆς 16 Φεβρουαρίου 1830, ὁ ἐγκαλούμενος Ῥήγας Γιαννόπουλος διαφυγὼν τὴν προσοχὴν τοῦ δεσμοφύλακος τῆς Ἀστυνομίας Γκίκα Παυλάκη Μανιάτου ἐδραπέτευσεν ἐν ὥρᾳ νυκτὸς καὶ σκοτοῦς, τὴν νύκτα τὴν μεταξὺ τῆς 15 καὶ 16 τοῦ αὐτοῦ Φεβρουαρίου 1830.

Ἐπειδὴ ὁ ἐπὶ τοῦ ἐγκλήματος τούτου διορισθεὶς ἐξεταστικὸς δικαστὴς, δι' ἀναφορᾶς του τῆς σημερινῆς χρονολογίας ἐκβέτων τὴν δραπετεύσιν τοῦ Ῥήγα Γιαννοπούλου, ζητεῖ, δυνάμει τοῦ 117 ἄρθρου τῆς ἐγκληματικῆς διαδικασίας, νὰ ἐκδώσῃ τὸ Δικαστήριον τὸ κατὰ νόμον ἔνταλμα.

Τὸ Δικαστήριον ἐντέλλεται τῷ Ῥήγᾳ Γιαννοπούλῳ διὰ τοῦ παρόντος δημοσίου τρόπου, ὅτι ὀφείλει νὰ ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως ἐνώπιόν του ἐντὸς εἰκοσι ἡμερῶν, ἢ ἢ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν ἔνταλμα διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος, εἰδὲ μὴ, ὅτι θέλει διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων του, καὶ ὅτι ὁ καθεὶς ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἢ εἰς ἄλλην ὅποιανδήποτε Ἀρχὴν, ποῦ εὐρίσκεται ὁ φυγώδικος.

Τὸ παρὸν ἔνταλμα, δυνάμει τοῦ ἁρθροῦ 119 τῆς ἐγκληματικῆς διαδικασίας, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος καὶ θέλει κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος· ἐν ἀντίγραφον αὐτοῦ θέλει κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου, ἄλλο εἰς τὴν θύραν τῆς ἐκκλησίας, ἄλλο εἰς τὴν θύραν τῆς κατοικίας τοῦ ἐγκαλουμένου, καὶ ἄλλο θέλει σταλῇ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τοῦ Φαναρίου, ὅπου εἶναι ἡ διαμονὴ τοῦ δραπετοῦ Ῥήγα Γιαννοπούλου.

Ἐν Τριπολιτσᾷ, τὴν 21 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ τόπον ἐπέχων Προέδρου

Z. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Συνδικαστὴς

ΑΝΑΓ. ΧΡΗΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ τόπον ἐπέχων Παρέδρου

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΤΑΛΑΚΗΣ.

Ὁ τόπον ἐπέχων Γραμματέως

Γεώργιος Ἰωάννου.

Ἀρ. 1283. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρόγραμμα.

Ο ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ.

Μανόλης τις ἐκ Γενέδου κρατούμενος εἰς τὴν ἐδῶ φυλακὴν, κατ' ἀπόφασιν τοῦ κατὰ τὴν Ἀνω-Μεσσηνίαν Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου, ὡς κλέπτης, ἐδραπέτευσεν ἐντεῦθεν τὴν 8 τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου.

Ἡ Προσωρινὴ αὕτη Διοίκησις μὴ δυνηθεῖσα νὰ συλλάβῃ ἕως σήμερον τὸν δραπετὴν τοῦτον, μ' ὅλην ὁσὴν εἰς κατάδιωξίν του κατέβαλε προσπάθειαν, προσκαλεῖ διὰ τοῦ παρόντος τὰς Ἀστυνομίας τοῦ Κράτους, ἵνα συλλάβωσιν αὐτὸν, ὅπου ἤθελε παρουσιασθῇ, καὶ πέμψωσιν ἐνταῦθα ὑπὸ φυλακὴν, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ εἰκότα.

Χαρακτηριστικὰ τοῦ δραπετοῦ.

Ὀνομάζεται Μανόλης, εἶναι ἐκ τῆς Γενέδου, ἡλικίας 35 χρόνων, ἀναστήματος ὑψηλοῦ, ἔχει γαλανά ὀμμάτια, ἔχει γένεια, τὰ ὅποια εἶναι ὑπόξανθα ὡς ὁ μύσταξ καὶ ἡ κόμη του, τὸ ἐνδυμά του ναυτικὸν Ὑδραϊκόν.

Ἐν Ἀρκαδίᾳ, τὴν 13 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Προσωρινὸς Διοικητὴς

I. ΑΜΒΡΟΣΙΑΔΗΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Εξ Αΐγίνης, 5 Μαρτίου.

Τὴν 3 τοῦ ἐνεστῶτος ἔφθασεν ἐνταῦθα ἐκ Νεοκάστρου διὰ τριῶν ἡμερῶν ἡ Γαλλικὴ κορβέτα Λέαινα ἐρχομένη ἐκ τῆς Γαλλίας.

Λέγεται ὅτι τὰ Βουλευτήρια τῆς Ἀγγλίας ἠνοίχθησαν, καὶ ὅτι ἡ ἐναρξίς ἐγείνε κατὰ τὴν 4 τοῦ Φεβρουαρίου.

Τὸ συνέδριον τῶν Βουλῶν τῆς Γαλλίας ἐμελλε νὰ συγκροτηθῇ κατὰ τὴν 20 ἢ 21 τοῦ Φεβρουαρίου.

Τὴν 3 τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου ὁ λιμὴν καὶ ἡ πόλις τοῦ Ἰσμαηλίου ἐγείνε τὸ θάλασσαν φρικτοῦ συμβάντος. Ἐν Ῥωσσικὸν πλοῖον, κυριευθὲν παρὰ τῶν Τούρκων, καὶ φορτωμένον πυρίτιδα καὶ ἄλλας πολεμικὰς ὕλας, παραχειμάζον εἰς αὐτὸν τὸν λιμένα, ἐξήφθη καὶ ἀπεσφενδονίσθη μετὰ τοὺς ἐν αὐτῷ τυχόντας δύο ἀνθρώπους. Ἡ ἐκρηξίς συνέτριψε τέσσαρα ἑτέρα πλησίον κείμενα πλοῖα, καὶ τὰ συντρίμματα ἐπετάσθησαν πολλὰ μακρὰν, καὶ ἐπυρόζενον εἰς τὴν πόλιν μεγάλας φθοράς. Δύο ἀποθῆκαι ἠφανίσθησαν διόλου, 50 οἰκίων καὶ ἐπέκεινα αἱ στέγαι καὶ τὰ τεῖχη ἐκρημνίσθησαν, καὶ 400 ἄλλων ἐθλάσθησαν τὰ παράθυρα καὶ αἱ θύραι. Εἰς ἀνθρώπων δὲ 42 ἐγνωρίσθησαν πληγωμένοι καὶ 6 θανατωμένοι.

(Ἐφημ. Λαυσάνης.)

Τὴν 29 τοῦ Δεκεμβρίου 1829 ἀπέθανεν ἡ μήτηρ βασιλίσσα τῆς Πορτογαλλίας Καρλότα Ἰωακίνα, πενήτηκον-τούτης τὴν ἡλικίαν.

Τὰ κεφάλαια τοῦ Ἑλληνικοῦ δανείου ἀπὸ τίνος καιροῦ ἀναβαίνουν. Τὴν 16—28 Ἰανουαρίου ἔφθασαν ἐν τῇ τοῦ Λονδίνου λέσχῃ εἰς 37.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὁ Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας τῆς Αὐτοῦ Ἀυτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν, ἐπιφορτισμένος ἐπὶ πάσῃ τῇ Ἑλλάδι διὰ τὰς ἐμπορικὰς Ῥωσσικὰς ὑποθέσεις, καὶ ἰσχυρὸς διαφόρων ταγμάτων,

Διακηρύττει,

Ὅτι, κατὰ τὰς ἀνωτέρας διαταγὰς, ἐκτίθεται εἰς δημοπρασίαν εἰς τὴν πρώτην τοῦ ἐρχομένου Ἀπριλίου 1830 εἰς τὴν νῆσον ταύτην τὸ ἱμπρίκιον ὀνομαζόμενον Κάντια, τὸ ἐκ τῶν Ῥωσσιῶν λειῶν, καὶ πᾶν ὅτι εὐρίσκεται εἰς αὐτὸ κατὰ τὴν σημερινὴν του κατάστασιν.

Ὅσοι λοιπὸν ἐπιθυμοῦν ν' ἀγοράσωσι ταῦτα, προσκαλοῦνται νὰ παρουσιασθῶσι πρὸς ἐπιθεώρησιν, ἀπὸ τὰς 15 τοῦ ἐρχομένου Μαρτίου 1830 ἕως τὰς 22 τοῦ ἰδίου.

Θέλουν δὲ ἐπιθεωρεῖ ἀπὸ τὰς ὥρας 10 πρὶν μεσημβρίας ἕως τὰς 12 τῆς ἰδίας.

Ἐν Πόρῳ, τὴν 26 Φεβρουαρίου 1830.

ΒΑΣΙΛΕΥΣΑΝΤΩΝ.

ΝΑΥΤΙΛΙΑ.

Αἶμην Κρανειδίου. Ἀπὸ τῆς 19 Ἰανουαρίου μέχρι τῆς 8 Φεβρουαρίου.

ΚΑΤΑΠΑΟΙ. Ἐκ Σάμου σακκολεῦα Ἑλληνικὴ, ὁ ἅγιος Νικόλαος, με σταφίδας καὶ λοιπά. Ἐξ Ἑρμιόνης, λατίνιον Ἑλληνικόν, ἡ Βυζαντίς, με σίτον. Ἐξ Ἰδρας, κώττερον Ἑλληνικόν, ἡ Παναγία, με σίτον. Ἐκ Ναυπλίου, τράτα Ἑλληνικὴ, Ἄτρωτος, με βαμβάκι καὶ δέρματα. Ἐκ Ζακύνθου, τρεχαντήριον Ἑλληνικόν, οἱ Τρεῖς Σύμμαχοι, με λάδι καὶ σαποῦνι. Ἐκ διαφόρων μερῶν 84 Ἑλληνικὰ πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ με σίτον, ἀλευρά, ἀραβόσιτον, ξυλοκέρατα, τυρὶ, ἀγγεῖα πλῆνη, κτλ.

ΑΠΟΠΑΟΙ. Εἰς Καλαμάταν γολέττα Ἑλληνικὴ, ἡ Ἀμφιτρύτη, με ἄλας. Εἰς Νάυπλιον σακκολεῦα Ἑλληνικὴ, ὁ ἅγιος Νικόλαος, με σταφίδας καὶ λοιπά. Εἰς Πόρον κώττερον Ἑλληνικόν, ἡ Παναγία, με σίτον. Εἰς διάφορα μέρη 99 Ἑλληνικὰ πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ με σίτον, ξύλα καύσιμα, ἀραβόσιτον, ξυλοκέρατα, τυρὶ, ἀγγεῖα πλῆνη, κτλ.

Αἶμην Πατρῶν. Ἀπὸ τῆς 20 Ἰανουαρίου μέχρι τῆς 15 Φεβρουαρίου.

ΚΑΤΑΠΑΟΙ. Ἐκ Μεσολογγίου 4 Ἑλλ. καὶ Ἰόνια πλοῖα με διαφόρους πραγματείας, τέσσαρα με σίτον καὶ λοιπά, τρία με οἶνον, ρακί καὶ ἀραβόσιτον, ἐν με λάδι, ἐν με ὄψαριν, καὶ ἐν με ἄλας. Ἐκ Ζακύνθου 6 με σίτον, σαποῦνι, οἶνον, λάδι καὶ διαφόρους πραγματείας. Ἐκ Γλαρέντζης ἐν Ἑλλ. με ἀραβόσιτον καὶ δύο με διαφόρους πραγματείας. Ἐκ Καρύρας δύο Ἑλλ. καὶ ἑτέρον Ἰόνιον με σίτον, λάδι καὶ σίδηρον. Ἐκ Μυτιλήων ἐν Ἰόνιον πλοῖον με οἶνον καὶ βαλανίδι. Ἐκ Κατακόλου ἐν Ἑλλ. με οἶνον. Ἐκ Γαλαξιδίου δύο Ἑλληνικὰ, τὸ μὲν με σίτον, τὸ δὲ με φούρκας. Ἐκ Ναυπάκτου τρία Ἑλλ. καὶ ἐν Ἰόνιον εὐκαίρα, δύο Ἰόνια με καύσιμα καὶ ὄψαριν. Ἐκ Ψαθοπύργου τρία Ἑλλ. με ξύλα καύσιμα. Ἐκ Μεθώνης ἐν Ἑλλ. με οἶνον καὶ ρακί. Ἐκ Κιτρίων ἐν Ἑλλ. με οἶνον καὶ ρακί. Ἐξ Ἰθάκης ἐν Ἰόνιον με σίτον. Ἐκ Νεοκάστρου ἐν Ἑλλ. με οἶνον. Ἐκ Καβουρολίμνης δύο Ἑλλ. με ξυλείαν ἐργάσιμον. Ἐκ Βοστίτης ἐν Ἑλλ. πλοῖον εὐκαίρον, καὶ ἐν Ἀγγλικὸν βρικόιν με σταφίδας. Ἐκ Λιθόρου ἐν Σαρδηνιακὸν βρικόιν με διαφόρους πραγματείας. Ἐκ Καραδοστασίου ἐν Ἑλλ. με βαλανίδι. Ἐκ διαφόρων μερῶν 94 Ἑλλ. καὶ Ἰόν. πλοῖα με ἀραβόσιτον, οἶνον, ρακί, καπνόν, σταφιδόφυτα, ἐλαίαι, σφακτά, λευμόνια, πορτογάλλια, ἄλας, δέρματα, λάδι, ρόμ, ὄψαριν, ωτάριχα, σίτον, κηρὸν, ξυλείαν καύσιμον καὶ ἐργάσιμον.

ΑΠΟΠΑΟΙ. Εἰς Κατάκολον δύο Ἑλλ. πλοῖα εὐκαίρα. Εἰς Ζακύνθον δύο Ἑλλ. με φούρκας καὶ ξυλείαν καύσιμον καὶ ἐν εὐκαίρον, καὶ 3 Νεοπολιτικά εὐκαίρα. Εἰς Γλαρέντζαν δύο Ἰόν. εὐκαίρα. Εἰς Μεσολόγιον ἐν Ἰόνιον εὐκαίρον καὶ 2 με καύσιμα καὶ λάδι, καὶ δύο Ἑλλ. τὸ μὲν εὐκαίρον, τὸ δὲ με ρακί. Εἰς Κέρκυραν δύο Ἰόνια εὐκαίρα, καὶ ἐν Ἑλλ. με πραγματείας. Εἰς Γαλαξιδί, τρία Ἑλλ. εὐκαίρα καὶ δύο με σίτον, λάδι καὶ σαποῦνι. Εἰς Ναύπακτον τέσσαρα Ἑλλ. καὶ τρία Ἰόνια με σίτον, ἀραβόσιτον, ἀλευρά, λάδι καὶ ἄλλας πραγματείας. Εἰς Βοστίτην τέσσαρα Ἑλληνικὰ με ξυλείαν ἐργάσιμον, ἄλας, σαποῦνι καὶ ἄλλας πραγματείας. Εἰς Καβουρολίμνην ἐν Ἑλλ. με ἀλευρά. Εἰς Πέτραν ἐν Ἑλλ. εὐκαίρον. Εἰς Ναύπλιον καὶ Σύραν δύο Ἑλλ. εὐκαίρα. Εἰς Παλαιαχάιν ἐν Ἑλλ. με καύσιμα. Εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐν Σαρδηνιακὸν βρικόιν με πραγματείας. Εἰς διάφορα μέρη 93 Ἑλλ. καὶ Ἰόνια πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ με ἀραβόσιτον, σίτον, οἶνον, ρακί, ξύλα, ξυλείαν ἐργάσιμον, καπνόν, καὶ διαφόρους ἄλλας πραγματείας.

Αἶμην Σκοπέλου. Ἀπὸ τῆς 8 Ἰανουαρίου μέχρι τῆς 8 Φεβρουαρίου.

ΚΑΤΑΠΑΟΙ. Ἐκ Κασσάνδρας τρία Ἑλλ. πλοῖα με ξυλείαν ναυπηγίσσιμον. Ἐκ Σύρας δύο εὐκαίρα καὶ ἑτέρα δύο με σίτον. Ἐκ Θάσου ἐν με ξυλείαν ναυπηγίσσιμον. Ἐκ Ἀθήνων ἐν Τουρκικὸν με ὄψαριν παστά. Ἐκ Βόλου ἐν Ἰόνιον με σίτον. Ἐκ Ναυπλίου ἐν Ἑλλ. με τροφὰς ἔθνικας. Ἐκ Σκύρου ἐν με βαρέλια. Ἐκ Σκιαθοῦ ἐν με ἀραβόσιτον, σίτον, κτλ. Ἐκ Θεσσαλονίκης ἐν με βαμβάκι, καπνόν καὶ ἀμπάδια. Ἐκ διαφόρων μερῶν 60 πλοῖα με σίτον, ἀραβόσιτον, ἀλευρά, ἄλας, ξυλείαν ναυπηγίσσιμον, καπνόν, σῦκα, ῥητίνην, τυρὶ, οἶνον, ριζάρι, μαλλί, βαμβάκι, σφακτά, πλάκας, καὶ πινάκια.

ΑΠΟΠΑΟΙ. Εἰς Σύραν δύο Ἑλλ. πλοῖα με ξυλείαν ναυπηγίσσιμον, καὶ ἑτέρον ἐν με διάφορα εἶδη. Εἰς Βόλον ἐν Ἰόνιον εὐκαίρον, ἐν Τουρκικὸν με διάφορα εἶδη, καὶ ἐν Ἑλλ. με οἶνον καὶ τυρὶ. Εἰς Ἰδραν ἐν Ἑλλ. εὐκαίρον. Εἰς Ζαγοράν ἐν Τουρκικὸν εὐκαίρον. Εἰς Σκύρον ἐν Ἰόνιον με σίτον. Εἰς Τάλαντιον ἐν Ἑλλ. με τροφὰς ἔθνικας. Εἰς Κασσάνδριαν δύο Ἑλληνικὰ εὐκαίρα. Εἰς Σμύρνην ἐν Ἑλληνικὸν με οἶνον. Εἰς διάφορα μέρη 65 πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ με οἶνον, πορτογάλλια, βαμβάκι, σφακτά, βαρέλια, τυρὶ, ἀλευρά, πινάκια, ἀραβόσιτον, καπνόν, καὶ διάφορα εἶδη.

Αριθ. 20.

Έτους Ε.

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ετησία.	Φοίνικες	36
Εξαμηνιαία.		18
Τριμηνιαία.		9

Αί συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 8 ΜΑΡΤΙΟΥ 1830.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 683.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΕΡΟΥΣΙΑΝ.

Εἰς τὸ διάγγελμα, τὸ ὁποῖον διευθύναμεν κατὰ χρέος εἰς τὴν Γερουσίαν τὴν 4 Φεβρουαρίου ὑπὸ Ἀρ. 596, ἐκοινοποιούμεν τὴν γνώμην μας περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν ἡ ἀνέγκουσα ἐπιτροπὴ ἤθελε δυνηθῆναι κάμει ὠφελιμώτερον ἅμα καὶ ταχύτερον τὴν πολλοῦ λόγου ἀξίαν ἐπιθεώρησιν τῶν προλαβουσῶν συνταγματικῶν πράξεων.

Ἀσχοληθέντες καὶ ἡμεῖς οἱ ἴδιοι περὶ τὸ ἔργον τοῦτο, καθὼς σὰς προανηγγέλλομεν, ἐπεισθήμεν ὅτι τὰ συντάγματα τοῦ Ἀστροῦ, τῆς Ἐπιδαύρου καὶ τῆς Τροιζῆνος, δίδοντα τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου εἰς τοὺς πολίτας, ὅσοι ὀφείλουσαν τὸ ἐνεργήσουν, δὲν προαπαιτοῦν παρ' αὐτῶν οὐδεμίαν ἰδιοκτησίαν.

Ἀν ἀναδράμωμεν διὰ τοῦ νοῦς εἰς τοὺς καιροὺς, καθ' οὓς τὸ ἔθνος αὐθιγῶς καὶ ὁμοφώνως ἠγωνίζετο ν' ἀπολάβῃ τὰ ἀπειρα ἀγαθὰ, τὰ ἀπὸ νόμιμον κυδέρνησιν ἐκπηγάζοντα, θέλομεν ἰδεῖν, ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτοῦ δὲν ἠδύναντο τότε νὰ θεμελιώσουν τὴν ἐνέργειαν τοῦ δικαίωματος τῆς ψήφου ἐπὶ τῆς βάσεως τῆς ἰδιοκτησίας, διότι τοιοῦτοτρόπως ἠθέλον ἀποστερήσει τοῦ δικαίωματος τούτου τὸ μέγα μέρος τῶν πολιτῶν.

Ὁ λαὸς, ὅστις λαβὼν τὰ ὅπλα ἐμάχετο καὶ ἔχε τὸ αἷμά του ἐπ' ἐλπίδι τοῦ νὰ ἐλευθερωθῇ, ἐδύνάτο ποτε ν' ἀφαιρεθῇ τὴν ἐλπίδα ταύτην διὰ τῶν πληρεξουσίων του, ἐξαιρῶν ἐαυτὸν ἐκουσίως τοῦ περὶ ἐκλογῆς νόμου; Τοῦτο εἶναι πάντῃ ἀπίθανον. Ὅθεν εἰ νομοθετῆται ἐχρεώσθων ἐκτοτε νὰ δώσουν εἰς αὐτὸν τὸ τῆς ψήφου δικαίωμα, χωρὶς νὰ προαπαιτήσων ἰδιοκτησίαν. Ἀλλὰ τὴν σήμερον ἄλλως πως ἔχουσι τὰ πράγματα. Καὶ τῶντι, ἀσχοούμενοι περὶ τὸν θεμελιώδη νόμον, δι' οὗ θέλει προσδιορισθῇ τὸ δημόσιον δικαίον τῶν Ἑλλήνων, ἡμποροῦμεν ποτε νὰ μὴ λάβωμεν ὑπὸ ὄψιν τὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκεται ἡδὴ τὸ μέγα μέρος τῶν πολιτῶν; ἡμποροῦμεν νὰ μὴν ἀναλογισώμεν παντάπασιν τὴν ἰδιοκτησίαν, ἣ πρέπει τάχα νὰ τὴν λάβωμεν ὡς βάσιν; Ἀν τὸ πρῶτον, θέλομεν διαπιστεῦ-

σει τὴν τύχην τῆς πατρίδος εἰς τὸ πλῆθος τῶν θνητῶν ἂν τὸ δεύτερον, θέλομεν τὴν διαπιστεῦσαι εἰς τὰς χεῖρας ὀλίγων τινῶν ἀτόμων, ἐξ ὧν σύγκειται ἡδὴ ἡ τάξις τῶν ἰδιοκτητῶν. Τούτου ἢ ἐκείνου δοθέντος, τὸ ἔθνος ἀντὶ νὰ ἀπολαύσῃ τῶν ἀγαθῶν, τὰ ὅποια ἤλπιζεν ἀπὸ τὰς πολυχρόνιους συμφορὰς του καὶ τὰς πολυαιμάτους θυσίας του, θέλει καταδικασθῇ ἐπὶ μακρὸν ὥς εἰς ἀνήλικος παιδὸς κατάστασιν, καὶ οὕτω θέλουν καταντήσῃ εἰς παραλυτίαν ὅλα τὰ μέσα, ὅσα ἡ θεία πρόνοια ἔδωκεν εἰς αὐτό, διὰ νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν κοινωνικὴν καὶ πολιτικὴν του ἐπανόρθωσιν.

Φρονοῦμεν περὶ τὸν ν' ἀναπτύξωμεν τὰς παρατηρήσεις ταύτας, καθότι δὲν εἴσθε βέβαια ὀλιγώτερον πεπεισμένοι ἀπὸ ἡμᾶς, ὅτι εἶναι μὲν δίκαιον ὅλοι οἱ Ἕλληνες νὰ ἐνεργῶν ἐπίσης τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου, ἀλλ' ὅτι πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται πρὸ πάντων νὰ γενῶσιν ἰδιοκτῆται.

Ἐλπίζοντες, ὅτι θέλομεν δυνηθῇ ἐντὸς ὀλίγου νὰ σὰς κοινοποιήσωμεν τὰς ιδέας μας περὶ τῶν συνταγματικῶν νόμων, τῶν ὁποίων τὰς πρώτας βάσεις ἔθεσεν ἡ ἐν Ἀργεὶ Συνέλευσις διὰ τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουλίου Β' ψηφίσματος, ἐπιθυμοῦμεν νὰ μάθωμεν προηγουμένως τὴν γνώμην σας περὶ τοῦ μεγάλου προβλήματος, τὸ ὁποῖον σὰς καθυποβάλλομεν ἡδὴ.

Ἀφοῦ λυθῇ τὸ πρόβλημα τοῦτο, ὅσοι τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν δὲν ἔχουν ἰδιοκτησίαν, ἡμποροῦν ν' ἀποκτήσουν ἅμα δὲ κατορθωθῇ ταῦτα, ὁ νόμος, διὰ τοῦ ὁποίου θέλουν δυνηθῇ νὰ ἐνεργῶσι τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου, δὲν θέλει εἶσθαι πλέον ἐπικίνδυνος ἀπάτη, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐναντίου μέτρον σωτήριον διὰ τὴν πατρίδα, καὶ τυττελεστικὸν εἰς τὸ νὰ ἐπιτύχῃ τὸ ἔθνος τοῦ σκοποῦ τῶν ἀγωνίων του.

Διὰ νὰ ἐπιταχύνωμεν, καθ' ὅσον ἐξήρτηται ἀπὸ ἡμᾶς, τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν δικαιωμάτων τούτων εὐχῶν, ἀνακεφαλαιοῦντες τὸν λόγον ζητοῦμεν τὴν γνώμην σας περὶ τῶν ἐξῆς ἁρθρῶν:

Α'. Φρονεῖ ἡ Γερουσία, ὅτι τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου πρέπει νὰ ὁρισθῇ εἰς τρόπον, ὥστε τὸ πρὸς ἐνέργειαν αὐτοῦ πρὸ πάντων ἀπαιτούμενον νὰ εἶναι ἡ ἰδιοκτησία;

Β'. Ἐπὶ ὑποθέσει ὅτι θέλει ἀποκριθῇ καταφατικῶς ἡ Γερουσία, εἶναι πεπεισμένη, ὡς καὶ ἡμεῖς, ὅτι ἡ Κυδέρνησις ἤθελε πράξῃ ἀναξίως τῆς ἐμπιστοσύνης, μὲ τὴν ὁποίαν ἐτιμήθη παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἂν δὲν δώσῃ

πρὸ πάντων εἰς τοὺς μὴ ἔχοντας ἰδιοκτησίαν τὰ μέσα τοῦ να ἀποκτήσουν;

Γ'. Τοῦτου ὑποτεθέντος, ἡ Γερουσία θέλει εἶσθαι δια-
τεθειμένη νὰ συνδράμῃ τὴν Κυβέρνησιν εἰς ἐκδόσιν ψηφί-
σματος προσδιορίζοντος:

1 Τὸν μέγιστον καὶ ἐλάχιστον ὅρον τῶν ἐθνικῶν γαιῶν,
τὰς ὁποίας θέλει κριθῇ εὐλογον νὰ παραχωρήσῃ ἡ Κυβέρ-
νησις εἰς τοὺς μὴ ἔχοντας ἰδιοκτησίαν πολίτας.

2 Μὲ ποίας συμφωνίας πρέπει νὰ παραχωρηθῶν αἱ
γαῖαι αὗται.

3 Τοὺς τύπους, καθ' οὓς θέλει γένει ἡ παραχώρησις;
Τοιοῦτον ψήφισμα συνάδει κατὰ γράμμα μετὰ τὴν ἔννοιαν
τοῦ 7 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουλίου Γ' ψηφίσματος τῆς ἐν
Ἀργεῖ Συνελεύσεως. Ἐκτὸς δὲ τούτου, ἐπειδὴ τὸ μέτρον
αὐτὸ δὲν ἀποβλέπει εἰς ἄλλο, εἰμὴ εἰς τὸ νὰ προμηθεύσῃ
ὑπὸ τὴν ἱερωτέραν ἀσφάλειαν πολιτικὴν καὶ ἀνεξάρτητον
ὑπαρξίν εἰς τὸ μέγα μέρος τῶν πολιτῶν τῆς Ἑλλάδος, δὲν
εἶναι ἀμφισβόλια, ὅτι εἰς τὴν ἐσομένην Συνέλευσιν οἱ ἀντι-
πρόσωποι τοῦ ἔθνους θέλουν τὸ ἐπικυρώσει παμψηφεί.

Ἐνῷ ὁ λόγος περὶ πολιτῶν Ἑλλήνων, δὲν ἐξαιροῦμεν ἀπὸ τὸν
ἀριθμὸν αὐτῶν οὔτε τοὺς μὴ αὐτόχθονας ὁμογενεῖς μας, οἵ-
τινες συνεπολέμησαν εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἀγῶνος, καὶ ἔ-
χασαν ἐπομένως τὰς ἐστίας καὶ τὴν περιουσίαν των διὰ
νὰ συντελέσουν πραγματικῶς εἰς τὴν ἐπανόρθωσιν τῆς κοι-
νῆς πατρίδος, οὔτε ἐκείνους τῶν ἀλλογενῶν, οἱ ὁποῖοι, ὑπε-
ρετήσαντες ἐντίμως τὴν Ἑλλάδα, ἤθελον ἀποφασίσαι ν' ἀπο-
κατασταθῶσιν ἐν αὐτῇ, ἀλλ' οὔτε καὶ τοὺς ὅσοι θελήσουν
καὶ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα νὰ φέρουν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γῆν
τὰς γνώσεις, τὰ προτερήματα, τὴν ὑπόληψιν καὶ τὰ χρή-
ματά των.

Μ' ὅλον τοῦτο ὁ νόμος θέλει προσδιορίσει θετικώτερον
πῶς θέλουν ἀποκτήσει οἱ καθυπαγόμενοι εἰς ἐκάστην τῶν
εἰρημένων κατηγοριῶν πολῖται τὸ τε δικαίωμα τῆς ψήφου
καὶ τὸ πρὸ τούτου ἀπαιτούμενον δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας.

Ἐλπίζομεν ὅτι θέλετε μᾶς κοινοποιήσῃ τὴν γνώμην
σας περὶ τῶν προεκτεθειμένων προβλημάτων, τὰ ὅποια ἀνά-
γονται εἰς πολιτικὰς ἀρχάς, καὶ ἐν τοσούτῳ θέλομεν ἀσχο-
ληθῇ καὶ ἡμεῖς εἰς τὸ νὰ προπαρασκευάσωμεν σχέδιον ψη-
φίσματος, λύοντος τὰ προβλήματα ταῦτα, καὶ θέλομεν τὸ
καθυπαδεύει εἰς τὴν ἐπικρίσιν σας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 14 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 461. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Βαρῶνον Κύριον Ρουάν.

Ἡ Κυβέρνησις ἐστοχάζετο πάντοτε ἐναντίον τῆς ἀξιο-
πρεπείας τῆς τὸ νὰ ἀπαντᾷ πρὸς τὰς λοιδορίας, ὅσας ἀλλε-
παλλήλως ὁ τῆς Σμύρνης Ταχυδρόμος δὲν παύει ἐξεμῶν
κατὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ κατὰ τῆς ἐνεστώσης αὐτῶν Διοική-
σεως. Ὁ ταχύτερον ἢ βραδύτερον τὴν ἀληθὴ τῶν ἀνθρώπων
καὶ τῶν πραγμάτων ἀξίαν ἀνακαλύπτων χρόνος, ἔμελλε μό-
νος αὐτὸς ν' ἀποδείξῃ τὸ αἰσχρὸν σύστημα τῆς ἀνοίας, διὰ
τοῦ ὁποίου ἡ ἐφημερίς αὕτη ἐπροσπάθησεν ἐπιμόνως
ν' ἀποωπλανήσῃ τὴν δημόσιον δοξασίαν. Πᾶς τις σήμερον

δύναται νὰ καταπεισθῇ ὅτι ὁ τῆς Σμύρνης ἐφημεριδογράφος
ἀπὸ πάθος τυφλὸν ἐκτραχηλιζόμενος, ἢ ὄργανον γινόμενος
ἀλόγιστον τῆς κακονοίας, κρίνει νόμιμα ὅλα τὰ μέσα, διὰ
τῶν ὁποίων νομίζει, ὅτι δύναται νὰ φθάσῃ εἰς τὸν σκοπὸν
τοῦ συνιστάμενον εἰς τὸ νὰ συκοφαντῇ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος
καὶ τὴν Κυβερνήσιν του.

Μὴν ἀρκούμενος νὰ καταχωρῇ εἰς τὴν ἐφημερίδα του
ψευθεῖς γνώμας καὶ ψευδῇ νέα, ἐδημοσίευσεν ἀρτίως διὰ
τῶν ὑπ' Ἀρ. 104 καὶ 105 φύλλων τῆς ἐφημερίδος του
δύο λεγόμενα διατάγματα μηνολογούμενα, τὸ μὲν κατὰ τὴν
14 τοῦ Δεκεμβρίου, τὸ δὲ κατὰ τὴν 10 (22) Ἰαννουαρίου,
δυνάμει τῶν ὁποίων ἡ Κυβέρνησις δῆθεν κατέστησε μυστι-
κὸν ἐπαγρυπνήσεως Δικαστήριον, ἢ κατ' ἄλλας λέξεις Κρι-
τήριον ἐξετάσεως.

Ἀναμφισβόλως, Κύριε Ἀντιπρόσβυ, φρονεῖτε, ὥς καὶ ἡμεῖς
φρονούμεν, ὅτι κατ' αὐτὴν τὴν περίστασιν ἡ Ἑλληνικὴ
Κυβέρνησις ἂν ἐσιωποῦσεν, ἤθελε προσκρούσει εἰς ὅλα τῆς
τὰ καθήκοντα. Αὕτη κηρύττει, ὅτι ὄχι μόνον τὸ εἰς τὰ
ἄνω εἰρημένα δύο ἔγγραφα περὶεχόμενον, ἢ μηνολογία των,
ὁ τῆς ἐκδόσεως των τόπος, εἰς ἓνα λόγον πᾶν ὅ,τι ἀποβλέ-
πει ταῦτα, εἶναι πλαστὰ ὅλως διόλου, ἀλλὰ καὶ ὅτι ποτὲ
αὕτη δὲν ἐπρόστρεξεν εἰς μέτρα παρόμοια μετὰ ὅσα διαλαμ-
βάνονται εἰς τὰ ἔγγραφα ταῦτα.

Ὁ ἐκδότης ἄρα τοῦ Ταχυδρόμου τῆς Σμύρνης κατέστη
ἐγκληματίας λοιδοριῶν καὶ διαβολῆς, ἢ τε πλαστογραφίας
ἐπίσημα ἔγγραφα, τὰ ὅποια ποτὲ δὲν ὑπῆρξαν καὶ τὰ ὅ-
ποια δημοσιεύει ὥς ἐπαγγελματικά, ἢ τε συγχωρήσας τὴν
καταχώρησιν αὐτῶν τῶν ἐγγράφων εἰς τὴν ἐφημερίδα του,
χωρὶς νὰ βεβαιωθῇ προηγουμένως περὶ τῆς αὐθεντικότητός
των.

Ἐπομένως ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις νομίζει καθήκον τῆς
τὸ νὰ ἀπαιτήσῃ παρ' ὑμῶν, Κύριε Βαρῶνε, νὰ πράξετε ὅπερ δύ-
νασθε, ὥστε μετὰ καλεσθεῖς καὶ ἀπαχθεῖς ἐνώπιον τῶν ἀρμοδί-
ων ἀρχῶν, ὁμολογήσῃ διὰ τῆς ἐφημερίδος του, καὶ ὅσον τὸ
δυνατὸν ταχύτερον, τὸ ψεῦδος τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἐγγράφων.

Θέλετε κρίνει ἀναμφισβόλως πρόσφορον τὸ νὰ γνωστο-
ποιήσετε τὴν ἡμετέραν ἀπάντησιν πρὸς τὸν Κύριον Κόμητα
Δὲ Γυλλεμινὸν, στηρίζοντες αὐτὴν μετὰ τὴν μαρτυρίαν σας
καὶ μετὰ τὸ εὐδιάθετόν σας.

Ἡμεῖς συγχρόνως παρακαλοῦμεν τοὺς Κυρίους συν-
αδελφούς σας νὰ εὐδοκήσωσι τὴν διακρίνωσιν τῶν ἐπ' αὐ-
τὸ τὸ πρᾶγμα παρατηρήσεών των εἰς τοὺς Ἐξοχωτάτους
Πρέσβεις τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ῥωσσίας ἐν Κωνσταντι-
νουπόλει.

Δέχθητε, Κύριε Βαρῶνε, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ὑπερεγ-
κρίτου ὑπολήψεώς μου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 1—13 Μαρτίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ
Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ Γραμματεὺς
Ι. ΡΙΖΟΣ

Αρ. 463.--464. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Κύριον Δώκινς.

(Ὁμοιον πρὸς τὸν Κύριον Κομητὰ Πάνιν.)

Κύριε Ἀντιπρόεδυ!

(Κύριε Κόμη!)

Ἡ Κυβέρνησις διεύθυνεν ἤδη ἐπίσημως πρὸς τὸν Κύριον Βαρῶνον Ρουὰν τὴν ἀπαίτησιν τοῦ νὰ καθυποβληθῇ διὰ τῶν δικαστικῶν μέσων ὁ ἐκδότης τοῦ Ταχυδρομοῦ τῆς Σμύρνης εἰς τὸ νὰ κηρύξῃ ὅτι τὰ διατάγματα τὰ καταχωρηθέντα εἰς τὰ ὑπ' Ἀρ. 104 καὶ 105 φύλλα τῆς ἐφημερίδος του, καὶ μνηολογούμενα τὸ μὲν κατὰ τὴν 14 τοῦ Δεκεμβρίου, τὸ δὲ κατὰ τὴν 10—22 τοῦ Ἰαννουαρίου, εἶναι ὁλοσχερῶς ψευδῆ.

Σπεύδομεν νὰ σᾶς διαπέμψωμεν συναπτόμενον ἐν τῷ παρόντι τὸ ἀντίγραφον τοῦ ἐπαγγελματικῆς πρὸς τὸν Κύριον Ἀντιπρόεδυν τῆς Γαλλίας ἐγγράφου μας, παρακαλοῦντες ὑμᾶς, Κύριε, ὅπως εὐδοκήσετε νὰ τὸ διακοινώσετε ὁμοῦ μὲ τὰς παρατηρήσεις σας εἰς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐξοχώτατον Κύριον Πρόεδυν τῆς Βρεταννικῆς Α. Μ. (εἰς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐξοχώτατον Κύριον Πρόεδυν τῆς Αὐτοκρατορικῆς Α. Μ.), ὅστις διὰ τε τὸ εὐθὲς τοῦ χαρακτῆρός του καὶ διὰ τὴν πρὸς τὴν Ἑλλάδα εὐνοϊάν του θέλει ἀναμφιβόλως εὐαρεστηθῇ εἰς τὸ νὰ ἐπιδιοκιμάσῃ τὰ αἷτια καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ κινήματός μας.

Δέχθητε, Κύριε Ἀντιπρόεδυ, (Κύριε Κόμη) τὴν βεβαιώσιν τῆς ὑπερεγκρίτου ὑπολήψεώς μας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 2—14 Μαρτίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ
Ναυτικοῦ Γραμματεὺς
Ι. ΡΙΖΟΣ.

Αρ. 1266. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Δηλοποιεῖ,

Ὅτι ἀναθεωρήσασα ἡ Α. Ε. ὁ Κυβερνήτης τὸ Β' ὑπ' Ἀρ. 531 περὶ νομισμάτων ψήφισμα, ἐκδοθὲν τὴν 25 Ἰαννουαρίου τοῦ παρόντος ἔτους, διέταξε, σύμφωνα καὶ μὲ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας, διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ 719 διαταγῆς, νὰ κυκλοφορῇ τὸ Γαλλικὸν νόμισμα, πεντάφρακον, εἰς τὴν τιμὴν τῶν Φοινίκων πέντε καὶ ἑξομῆκοντα Λεπτῶν Ἀρ. 5: 70|100.

Κατὰ συνέπειαν δὲ τῆς ἀνω εἰρημένης διαταγῆς δημοσιεύεται ἡ προᾶξις αὕτη πρὸς κοινὴν εἰδοποίησιν καὶ πληροφориαν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 3 Μαρτίου 1830.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.

Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Αρ. 837. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ ΚΑΙ ΒΟΣΤΙΤΣΗΣ.

Δηλοποιεῖ.

Ὅτι, δυνάμει τοῦ ὑπ' Ἀρ. 10,927 διατάγματος τῆς Σ. Κυβερνήσεως, θέλει γίνεῖ ἐκποίησις ἐθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων ἐκ τῶν εἰς τὴν πόλιν ταύτην τῶν Καλαβρύτων εὐρισκομένων. Ἡ ἐκποίησις αὕτη θέλει ἀρχίσει περὶ τὰ τέλη τοῦ προσεγγίζοντος μηνὸς τοῦ 1830 ἔτους.

Εἰδοποιῶνται λοιπὸν νὰ παρευθεῶσι κατὰ τὴν ἀνω ἐποχὴν εἰς τὴν πόλιν ταύτην ὅσοι θέλουν νὰ γίνωσιν ἀγροασταὶ εἰς τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος κλήμαλα.

Ἐν Καλαβρύτοις, τῇ 30 Δεκεμβρίου 1829.

Ὁ Προσωρινὸς Διοικητὴς Κ. ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ.

Σημ. τοῦ Ἐκδότου.—Τὴν ἀνωτέρω δηλοποίησιν, ἀν καὶ ἐκδεδομένην, ὡς φαίνεται ἐκ τῆς χρονολογίας αὐτῆς, ἀπὸ τῆς 30 τοῦ Δεκεμβρίου, πρὸ τριῶν ἡμερῶν ἐλάβομεν μόνον διὰ τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Αρ. 1284. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

Εἰδοποιεῖ,

Ὅτι χθὲς περὶ τὰ ἐξημερώματα ἐτελεύτησεν ὁ ἐνταῦθα παρεπιδημῶν Δημήτριος Κωνσταντίνου, γέρον τὴν ἡλικίαν, καὶ τὴν πατρίδα Καλλιπολίτης. Ἡ εὐρεθεῖσα περιουσία του, ἀφοῦ ἀκριβῶς κατεγράφη, φυλάττεται εἰς τὴν Διοίκησιν ταύτην. Ὅθεν εἰδοποιῶνται διὰ τῆς παρούσης οἱ νόμιμοι κληρονόμοι τοῦ ἀποθανόντος, διὰ νὰ φροντίσουν νὰ λάβουν τὴν εἰρημένην περιουσίαν του, παρουσιάζοντες τὰς ἀπαιτούμενας τακτικὰς ἀποδείξεις διὰ τὸ ὅποῖον ἔχουν ἐπ' αὐτὴν δικαίωμα.

Ἐν Ἀρκαδίᾳ, τὴν 14 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Προσωρινὸς Διοικητὴς Ι. ΑΜΒΡΟΣΙΑΔΗΣ.

Κατάλογος ἐτησίῳ συνεισφορᾶς ὑπὲρ συστάσεως Ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς τὴν πόλιν Κορώνης.

Ὁ Προσωρινὸς Διοικητὴς τῶν Μεσσηνιακῶν	Γρόσια
Φρουρίων Κύριος Κ. Ῥάμφος	142:20
Γεώργιος Σπουργίτης	150
Νικόλαος Λαχανᾶς	150
Γεώργιος Πολιτόπουλος	100
Ἀδελφοὶ Καραπαύλου τὸ πρῶτον ἔτος πεντακόσια, καὶ κατ' ἔτος τριακόσια	500
Θεόδωρος Δαρειώτης	250
Θεόδωρος Μ. Πουρμπουχάκης	150
Ἀθανάσιος Μπάστας	200
Ἡλίας Σάκκης	150
Δημήτριος Βοΐλας	50
Χρῆστος Καραγιάννης	75
Παναγιώτης Μπεμπέκης	50
Γεώργιος Παναγιωτόπουλος	50

Ἡ ὁσισθεν ποσότης	2017:20
Πέτρος Κλάπος	50
Ἀποστόλης Μπουρπουχάκης	50
Κωνσταντῆς Ῥάλιας	25
Παναγιώτης Τουρκόγιάννης	30
Γεώργιος Μαθιόπουλος	30
Γεώργιος Παυλάκης	100
Γεώργιος Γεωργουλόπουλος	30
Μιχαήλ Σχινᾶς	200
Ἰωάννης Μπουρινᾶς	50
Ἀνδρέας Στάης	75

Τὸ ὅλον Γρ. 2657:20

ΝΑΥΤΙΔΙΑ.

ΔΙΜΗΝ ΣΥΡΑΣ. Ἀπὸ τῆς 26 Ἰαννουαρίου μέχρι τῆς 22 Φεβρουαρίου.

ΚΑΤΑΠΑΟΙ. Εὐρωπαϊκῶν πλοίων.— Ἐκ Βώλου βρίκιον Ἰόνιον εὐκαιρον.— Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως 15 διαφορῶν σημαίων πλοῖα με σίτους καὶ ἄλλα.— Ἐκ Σκύρου Ἱεροσολυμικὸν με στίβαν.— Ἐκ Χίου Ἰόνιον με πορτογάλλια.— Ἐξ Ἰδρας δύο Ἰόνια εὐκαιρα.— Ἐκ Κίας Ῥωσικὸν με βαλανίδι καὶ ριζᾶρι.— Ἐκ Βηρυτίου Ἰόνιον με σαποῦνι καὶ λάδι.— Ἐκ Βοστώνης Ἀμερικανικὸν με σάκχαρ, καφὲν καὶ ἄλλα.— Ἐξ Ἀλεξανδρείας Σαρδηνιακὸν εὐκαιρον.— Ἐκ Κρήτης ἐν Ἰόνιον εὐκαιρον καὶ ἕτερον Ῥωσικὸν με σαποῦνι.— Ἐκ Σμύρνης δύο Αὐστριακὰ, ἐν Ἰόνιον καὶ ἐν Ἱεροσολυμικὸν με σταφίδας, λάδι, ελαίαις καὶ διάφορα ἄλλα.— Ἐκ Τεργέστης δύο Αὐστριακὰ, καὶ ἐν Ῥωσικὸν με διάφορα εἶδη.— Ἐκ Μήλου Ἰόνιον εὐκαιρον.— Ἐκ Μεθώνης Ἰόνιον εὐκαιρον.— Ἐκ Λιθόρου δύο Σαρδηνιακὰ, τὸ μὲν εὐκαιρον, τὸ δὲ με σίτον καὶ χειροτεχνήματα.— Ἐξ Ἀμοργοῦ Ἰόνιον με κριθᾶρι.— Ἐκ Ζακύνθου Ἰόνιον με σαποῦνι, λάδι, καὶ πίτσαν.— Ἐξ Ἄνδρου Ῥωσικὸν με σίτον.— Ἐκ Μάλτας δύο Ἀγγλικά, τὸ μὲν εὐκαιρον, τὸ δὲ με πυρίτιδα καὶ πέπερι.— Ἐκ Λονδίνου δύο Ἀγγλικά, τὸ μὲν εὐκαιρον, τὸ δὲ με χειροτεχνήματα καὶ σάκχαρ.— Ἐκ Κατακόλου Ἰόνιον με πίτσαν.— Ἐκ Τουνήσιου Σαρδηνιακὸν εὐκαιρον.— Ἐκ Γενούας Σαρδηνιακὸν με ὀλίγα τινὰ εἶδη.— Ἐκ Σαυώνης Σαρδηνιακὸν με σκαμνία.— Ἐκ Μεσσήνης τρία Σαρδηνιακὰ με πορτογάλλια καὶ λευμόνια.— Ἐκ Κύπρου Αὐστριακὸν με οἶνον, σιγάμι καὶ ξυλοκέρατα.— Ἐκ Πάτμου 3 με σίτον, ἀραβόσιτον, τυρὶ καὶ μέλι, καὶ ἐν εὐκαιρον.— Ἐξ Ἰδρας 4 εὐκαιρα, καὶ 11 με τυρὶ, ὀσπρία, ἀραβόσιτον, σάκχαρ, βούτυρον, μεταξι, λάδι, κάδους, ἄνθρακας, ῥοσόλια, καὶ καφέν.— Ἐξ Ἄνδρου ἐν εὐκαιρον, καὶ 3 με βόας, ὄψαρικόν, λευμόνια, ἄνθρακας, σίτον, λάδι, καὶ ἄλλα.— Ἐξ Ἰκαρίας 6 με ἄνθρακας.— Ἐξ Ἀστυπαλαίας ἐν με ξυλείαν καὶ σφακτά.— Ἐξ Αἴνου ἐν με δέρματα.— Ἐκ Μυκόνου 6 με βόας, λάδι, πορτογάλλια, ξυλείαν ναυπηγήσιμον καὶ ἄλλα εἶδη.— Ἐξ Αἰγίνης ἐνδεκα εὐκαιρα, καὶ 5 με κάδους, ξυλείαν καύσιμον καὶ ἐργάσιμον.— Ἐκ Κίας ἐν εὐκαιρον.— Ἐξ Ἀρμυροῦ ἐν εὐκαιρον καὶ ἕτερον με ἀραβόσιτον.— Ἐξ Ἠλιοδρομίων ἐν με ξυλείαν καύσιμον.— Ἐκ Σπεσιῶν ἐν εὐκαιρον, καὶ 2 με τσουράκι, μέλι, κάδους.— Ἐκ Σκύρου ἐν με σανίδια.— Ἐξ Ἀγίου Στράτι ἐν με σφακτά καὶ τυρὶ.— Ἐξ Εἰφέσου ἐν με διάφορα εἶδη.— Ἐκ Καστελλορῖζου ἐν με ὀσπρία.— Ἐξ Ἀντιπάρου 3 εὐκαιρα, καὶ 1 με ξυλείαν καύσιμον.— Ἐκ Τήνου 2 με βόας, πρόβατα, δέρματα.— Ἐκ Σάμου ἐν εὐκαιρον, καὶ 4 με οἶνον, ελαίαις ῥακί, ξυλοκέρατα.— Ἐκ Καλύμνου δύο με σπόγγους.— Ἐκ Σαλαμίνος 3 εὐκαιρα, καὶ ἐν με ξυλείαν.— Ἐκ Σμύρνης 2 με σίδηρον καὶ διάφορα εἶδη.— Ἐκ Κούμης ἐν με οἶνον, χαλκόν, καὶ λαγοδέρματα.— Ἐκ Πόρου 3 εὐκαιρα, καὶ 2 με ξυλείαν καὶ καπνόν.— Ἐκ Σέρφου 2 εὐκαιρα.— Ἐκ Πάρου 2 εὐκαιρα, καὶ 3 με οἶνον, τράχους καὶ διάφορα ἄλλα.— Ἐξ Εἰρμιώνης ἐν εὐκαιρον.— Ἐκ Ψαλλῶν δύο με δέρματα.— Ἐκ Τεσμέ ἐν με σανίδια.— Ἐκ Κυθωνίων ἐν με βόας.— Ἐξ Ἐπιδάουρου ἐν εὐκαιρον.— Ἐκ Σαντορῖνης ἐν με ῥακί, κτλ.

— Ἐκ Σκιάθου ἐν με ξυλείαν ἐργάσιμον.— Ἐκ Νάξου ἐν με κρομμυα.— Ἐκ Πατρῶν ἐν εὐκαιρον.— Ἐκ Τσίμοβας ἐν με λάδι καὶ ταμπάκον.— Ἐκ Λέρου 3 με σπόγγους, χαλκόν, σφακτά, χαλβᾶν καὶ ἄλλα.— Ἐκ Ναυπλίου δύο εὐκαιρα.— Ἐκ Σίφνου ἐν εὐκαιρον.— Ἐκ Μαντελίας ἐν με λάδι καὶ ἄλλα.— Ἐκ Μήλου ἐν με διάφορα εἶδη.— Ἐκ Κιμῆλου ἐν εὐκαιρον.— Ἐκ Κηθύρων ἐν εὐκαιρον.— Ἐκ Βατίκων ἐν εὐκαιρον.— Ἐκ Σκοπέλου ἐν με ξυλείαν ναυπηγήσιμον καὶ ἐθνικὸν χαλκόν.— Ἐξ Εὐβοίας ἐν με λάδι.— Ἐκ Θερμίας ἐν με ξυλείαν καύσιμον.— Ἐκ διαφορῶν μερῶν 380 πλοιάρια, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ με οἶνον, κριθᾶρι, σφακτά, σταφίδας, ἀραβόσιτον, τυρὶ, βούτυρον, πορτογάλλια, σῦκα, ἄνθρακας, λάδι, βαμβάκι, κηρί, μέλι, σίδηρον, πλάκας, ὄψαρικόν, καπνόν, κάδους, χαλκόν, ελαίαις, λευμόνια, παξημάδι, δέρματα, ξυλείαν καύσιμον, σπόγγους.

ΑΠΟΠΑΟΙ. Εἰς Τήνον δύο Ἑλληνικά πλοῖα εὐκαιρα, καὶ 1 με σίτον.— Εἰς Σκόπελον 3 εὐκαιρα, καὶ 4 με σίτον, σάκχαρ, δέρματα, καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη.— Εἰς Αἰγίαν ἐν εὐκαιρον, καὶ 4 με σίτον, χαλκόν ἐθνικόν, καὶ διάφορα ἄλλα.— Εἰς Χίον ἐν Ἑλλ. καὶ ἕτερον Ἰόνιον, εὐκαιρα, καὶ ἐν Ἰόν. με ἄλας.— Εἰς Ἴον ἐν Ἑλλ. με διάφορα εἶδη.— Εἰς Λέρον δύο Ἑλλ. εὐκαιρα.— Εἰς Κρήτην 16 με σίτους, ὀσπρία, βαμβάκι, κτλ.— Εἰς Σάμον 9 εὐκαιρα, καὶ 6 με σίτον, τυρὶ, βεργία, κάδους, κτλ.— Εἰς Ναύπλιον 9 με σίτον, ξυλείαν ἐργάσιμον, καφέν, κτλ.— Εἰς Ψαλλᾶ 15 εὐκαιρα, καὶ 3 με λάδι, σάκχαρ, καφέν, κτλ.— Εἰς Σίφνον ἐν με σίτους.— Εἰς Κάλυμνον ἐν εὐκαιρον.— Εἰς Κωνσταντινούπολιν 19 διαφορῶν ξένων σημαίων πλοῖα εὐκαιρα, καὶ 10 με πορτογάλλια, λευμόνια, σκαμνία, πυρίτιν, πέπερι, χειροτεχνήματα, κτλ.— Εἰς Σκιάθον 2 Ἑλληνικά εὐκαιρα.— Εἰς Ἀλεξανδρείαν ἐν Αὐστριακὸν εὐκαιρον.— Εἰς Σκύριν ἐν Ἑλλ. με σίτον.— Εἰς Γένουαν δύο Σαρδηνιακὰ με σίτον.— Εἰς Καλαμάκι 3 Ἑλληνικά με σίτον καὶ ἀραβόσιτον.— Εἰς Πόρον 3 με βόας καὶ λάδι, καὶ ἐν εὐκαιρον.— Εἰς Μονοβασίαν ἐν εὐκαιρον.— Εἰς Σπάρτην ἐν Σαρδηνιακὸν με σίτον.— Εἰς Σμύρνην δύο Αὐστριακὰ καὶ ἐν Τσεκνικὸν εὐκαιρα, ἐν Αὐστριακὸν καὶ ἕτερον Ἀμερικανικὸν με διάφορα εἶδη, καὶ ἐν Ῥωσικὸν με σίτον.— Εἰς Τεργέστην ἐν Ῥωσικὸν καὶ ἕτερον Ἑλληνικὸν με βαλανίδι, καὶ ἐν Αὐστριακὸν με σταφίδας.— Εἰς Καστελλορῖζον ἐν Ἑλλ. εὐκαιρον.— Εἰς Σαντορῖνην ἐν Ῥωσικὸν καὶ 2 Ἑλληνικά με σίτους, σάκχαρ, κτλ. καὶ ἐν Ἰόνιον εὐκαιρον.— Εἰς Κίαν ἐν Ἑλληνικὸν εὐκαιρον.— Εἰς Σαλαμίνα 3 με ἀραβόσιτον καὶ σίτον.— Εἰς Νάξον ἐν με διάφορα εἶδη.— Εἰς Ἄνδρον ἐν Ἰόνιον με σίτον καὶ ἕτερον Ῥωσικὸν με μέλι.— Εἰς Μυτιλήνην ἐν Ἰόνιον εὐκαιρον.— Εἰς Πάρον ἐν Ἑλληνικὸν με σίτον.— Εἰς Μύκονον ἐν Ἱεροσολυμικὸν εὐκαιρον.— Εἰς Ἰδραν 3 Ἑλληνικά με λάδι, σίδηρον, σίτον, κτλ.— Εἰς Μαραθωνήσιον ἐν με σίτον καὶ ὀσπρία.— Εἰς Τῆδον ἐν Ὀθωμανικὸν με καφέν.— Εἰς τὰς Ἰονίους νήσους 2 Ῥωσικά, 5 Ἑλληνικά καὶ 2 Ἰόνια πλοῖα με σίτους.— Εἰς Πάτμον 2 Ἑλληνικά εὐκαιρα, καὶ ἐν με διάφορα εἶδη.— Εἰς Πάτρας δύο με σίτον καὶ διάφορα εἶδη.— Εἰς Τεσμέ ἐν Ἰόνιον με πίτσαν.— Εἰς Μασσαλίαν ἐν Ῥωσικὸν με διάφορα εἶδη.— Εἰς Κάσσον ἐν Ἑλληνικὸν εὐκαιρον.— Εἰς Κάρπαθον δύο με κάδους.— Εἰς Κρανειδί ἐν με σίτον.— Εἰς Σπέτσας ἐν Ῥωσικὸν εὐκαιρον.— Εἰς Μόλους Ναυπλίου ἐν Ἑλληνικὸν με ἀραβόσιτον.— Εἰς διάφορα μέρη 455 πλοιάρια, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ με σίτους, ὀσπρία, λάδι, ὄρυζι, δέρματα, οἶνον, ῥακί, τυρὶ, ἄνθρακας, καφέν, σάκχαρ, χειροτεχνήματα, πορτογάλλια, κάδους, σφακτά, σαποῦνι, βαμβάκι, δέρματα, κτλ.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 5 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1830.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 532. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ψήφισμα. Γ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπειδὴ τὰ Ἑλληνικὰ νομίσματα ἐμῆκαν ἤδη εἰς κυκλοφορίαν, θεωροῦντες ἀναγκαῖον νὰ μὴ κρατῶνται εἰς τὸ ἐξῆς οἱ λογαριασμοὶ καὶ τὰ κατάστιχα εἰς ἄλλο παρὰ τὸ ἐθνικὸν νόμισμα·

Ἀκούσαντες δὲ καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,
Ψηφίζομεν.

Α'. Ἀπὸ ἀ τοῦ ἐρχομένου Μαρτίου τοῦ παρόντος ἔτους, τὰ κατάστιχα πάσης δημοσίου ὑπηρεσίας θέλουσιν κρατεῖσθαι εἰς Φοίνικας καὶ Λεπτὰ. Ἐπομένως ὅλοι οἱ ἑκτακτοὶ Ἐπίτροποι καὶ Πρόσωγοι Διοικηταί, Δασμοτελῶναι καὶ ὅσοι ἔχουσι λογαριασμοὺς μετὰ τῆς Κυβερνήσεως, διατάσσονται νὰ κλείσωσιν αὐτοὺς κατὰ τὴν 28 τοῦ ἐρχομένου Φεβρουαρίου, καὶ νὰ τοὺς πέμψωσιν εἰς τοὺς ἀνήκοντας κλάδους τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν.

Β'. Εἰς Φοίνικας καὶ Λεπτὰ ὁμοίως θέλουσιν ἐκδίδεσθαι ὅλα τὰ ἔγγραφα τῶν δημοσίων μνημόνων, οἷον πωλητήρια, ὁμολογίαι, διαθήκαι, συναλλαγματικά, καὶ λοιπὰ ὅμοια.

Γ'. Ἡ τιμὴ τῶν διαφόρων νομισμάτων κανονίζεται καὶ προσδιορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Φοίνικος κατὰ τὴν ὑπ' Αρ. 531 τῆς σημερινῆς ἡμερομηνίας ἐκδοθεῖσαν διάταξιν.

Δ'. Προσκαλοῦνται ὅλοι οἱ ἔμποροι καὶ λοιποὶ πολῖται νὰ συμμορφωθῶσι καὶ αὐτοὶ μετὰ τὸ παρὸν νομισματικὸν σύστημα.

Ε'. Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 25 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 531. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ψήφισμα Β.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θέλοντες νὰ κανονίσωμεν τὴν νομισματικὴν διάταξιν

(ταρίφην) ἐπὶ τῇ βάσει τῶν Ἑλληνικῶν νομισμάτων τοῦ Φοίνικος καὶ Λεπτοῦ·

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' Αρ. Ζ' ψήφισμα τῆς Δ' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, καὶ τὴν ὑπ' Αρ. 207 διάταξιν δημοσιευθεῖσαν τὴν 8 Φεβρουαρίου 1828·

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,
Ψηφίζομεν.

1. Τὰ διάφορα νομίσματα προσδιορίζονται εἰς τὴν ἀνάλογον τιμὴν αὐτῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀργυροῦ Φοίνικος, καὶ λογίζονται εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἐπικρατείας, κατὰ τὴν ἐπομένην διάταξιν.

2. Πᾶν ἄλλο νόμισμα, μὴ συμπεριλαμβανόμενον εἰς τὴν παρούσαν διάταξιν, δὲν εἶναι διόλου δεκτὸν εἰς τὴν μετὰ τῶν πολιτῶν δοσοληψίαν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῆς.

3. Τῶν ἀπὸ τὸ 1826 ἔτος χαραχθέντων καὶ εἰς κυκλοφορίαν ἐμβάντων Τουρκικῶν νομισμάτων, ὡς καὶ τῶν ξένων χαλκίνων νομισμάτων ἡ κυκλοφορία εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς.

	Φοίνικες	Λεπτὰ.
Τάληρα διστηλα	6	
Ἡμίσεια αὐτῶν	3	
Τέταρτα διστηλῶν	1	50
Ὀγδοα αὐτῶν		75
Δέκατον ἕκτον αὐτῶν		37
Τάληρα ἄστηλα καὶ Ρεγγίνας	5	90
Ἡμίσεια αὐτῶν	2	95
Τέταρτα αὐτῶν	1	47
Τάληρα ὀνομαζόμενα Σπαθάτα	5	80
Ἡμίσεια αὐτῶν	2	90
Τάληρα Βενέτικα	5	75
Νόμισμα 5 Φράγκων τῆς Γαλλίας	5	60
2 Φράγκων ὁμοίως	2	24
1 Φράγκου ὁμοίως	1	12
ἡμισυ αὐτοῦ		56
Νόμισμα 6 Λιρῶν Τουρνέζων	6	60
Ἡμίσεια αὐτῶν	3	30
Τέταρτον αὐτῶν καὶ 30 σολδίων	1	65
Τὸ ὀγδοον αὐτῶν		82
Κορώναι Ἀγγλίας	7	
Ἡμίσεια αὐτῶν	3	50
Σελινια	1	40
Ἡμισυ αὐτῶν		70

	Φοίνικας	Λεπτά.
Ρούβλια Ρωσίας	5	
Τὸ πέμπτον αὐτοῦ (20 καπίκια)	1	
Δόπια Ισπανίας	94	40
Ἡμίσεια αὐτῆς	47	
Τέταρτον αὐτῆς	23	50
Ὀγδοὺν αὐτῆς	11	75
Δέκατον ἕκτον αὐτῆς	5	87
Δόπια Πορτογαλλίας	53	
Λίραι Στερλίνας	29	20
Ἡμίσειαι αὐτῶν	14	60
Λουίγγια παλαιὰ μέχρι τῶν 1780	26	30
Λουίγγια νέα καὶ Ναπολεωνία	22	80
Βενέτικα φλωρία	13	50
Ὀλλανδικὰ φλωρία	13	30
Βασιλικά φλωρία	13	
Οὐγγίαι Σικελίας	25	50
Σοφορίνια	36	50

4. Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 25 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

I. A. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
N. ΣΗΝΑΙΔΗΣ.

Ἀρ. 466.

Δημοσιεύοντες τὸ ὡς ἄνω ὑπ' Ἀρ. 531 ψήφισμα τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου, εἰδοποιούμεν ὅτι ἡ ἐνδιαλαμβανομένη εἰς αὐτὸ περὶ νομισμάτων διτάξις θέλει ἀρχίσει νὰ ἐμβῇ εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τὴν 1 τοῦ μέλλοντος Μαρτίου 1830.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 28 Ἰαννουαρίου 1830.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ

A. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.

I. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.

A. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἀρ. 429. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τοὺς Κυρίους Ἀντιπρόεδμοις Δώκινς, Ρουὰν, καὶ πρὸς τὸν Κύριον Κόμητα Πάνιν.

Ναυτικοὶ καὶ ἔμποροι Ἕλληνες διευθύνθησαν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, διὰ νὰ γνωρίσωσι τὴν γνώμην τῆς περὶ ὧν διαλαμβάνονται εἰς τὸ συναπτόμενον ἐνταῦθα ἀντίγραφον περιφερόμενον πρὸ τινος καιροῦ εἰς τὸ θαλάσσιον τῆς Συρίας ἔμπορεῖον καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας νήσους τοῦ Ἀρχιπελάγους. Ἡ Κυβέρνησις μὴ λαβοῦσα κάμμίαν περὶ αὐτῶν διακαίνωσιν μήτε ἀπὸ μέρος σας, Κύριε Ἀντιπρόεδνε, μήτε ἀπὸ μέρος τῶν Κυρίων συναδελφῶν σας, καὶ μὴν εὐρίσκουσα εἰς αὐτὸ τὸ ἔγγραφον κανένα χαρακτῆρα ἀνθελικοῦτος, ἔκρινε καθήκον τῆς ν' ἀπέχῃ ἀπὸ πάσαν ὁποιαδήποτε ἐξηγησιν μετὰ τῶν πρὸς αὐτὴν ἀναφερθέντων, καὶ νὰ περιορισθῇ εἰς τὸ νὰ τοὺς πιστοποιήσῃ ὅτι δὲν θέλει ἀμελήσει κανέν μέσον τοῦ νὰ προμηθευθῇ δετικὰς εἰδοποιήσεις περὶ τῶν ἀντικειμένων τῆς αἰτήσεώς των.

Ἐποτιθεμένου ὅτι δὲν εἴσθε ἀκόμη εἰς στάσιν τοῦ νὰ μᾶς διακοινώσετε τὰς γνώσεις ταύτας, τολμῶμεν νὰ ἔχω-

μεν πεποιθήσιν εἰς τὸ ὅτι θέλετε εὐαρεστηθῇ νὰ μᾶς τὰς ἀνακοινώσετε μετὰ σπουδῆς, ἅμα ὡς ἠθέλετε τὰς λάθει (παρὰ τοῦ Ἐξοχωτάτου Κυρίου Πρέσβους τῆς Β. Α. Μ., τῆς Χ. Α. Μ., παρὰ τοῦ Ἐξοχωτάτου Κυρίου Ῥωστικοῦ Πρέσβους).

Ἀγαπῶμεν νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι εὐνοϊκῇ διαθέσει κοινούμεναι αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις, ἐν ᾧ ἐπισπεύδωσι τὴν ἀπόφασιν τῆς τύχης τῆς Ἑλλάδος, θέλουσιν ἄρει ὀριστικῶς τὰ ἐμπόδια, τὰ ὁποῖα καταναγκάζουσιν εἰς ὀλεθρίαν ἀργίαν τὸ Ἑλληνικὸν ἐμπορικὸν ναυτικόν, ἃν ὅμως ἀναβολαὶ κατοπινὰ ἐμελλε ν' ἀκολουθήσωσι, καὶ τότε πάλιν προσωρινὰ μέτρα ἠθελον κατασταθῇ ἐν ἄπειρον εὐεργέτημα, καὶ τὰ εἰς τὴν ἐναποταμιευμένην ὁδηγίαν διαλαμβανόμενα μέτρα ἠθελον εἶσθαι δυνατὸν νὰ γενῶσι παραδεκτὰ ἐπ' ὠφελείᾳ τινὶ τῶν Ἑλλήνων, ἐὰν μ' ὅλον τοῦτο συναρμοζόμενοι αὐτοὶ πρὸς ταῦτα, ἀκολουθοῦσαν κατ' ἃ ἠθελε τοὺς διευθύνει ἡ Κυβέρνησις των.

Μικρὰ πλοῖα μεταχειριζόμενα ἐμπορικοὺς παράπλους ἀπήντησαν εὐνοϊκωτάτην ἀποδοχὴν εἰς διαφόρους Ὀθωμανικοὺς λιμένας καὶ μάλιστα εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν ὧν ὑπέφερον ναυτιλιακῶν ἐγγράφων.

Εἰς τὸ τοιοῦτον γεγονὸς ἐπηρειζόμενοι, ἔχομεν βάτιον εἰς τὸ νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν τριῶν Δυνάμεων ἡ αὐτὴ σκέπη ἠθελον ἐπαρκεῖ προσωρινῶς εἰς πλοῖα χωρητικότητος πλειότερων τῶν πρὸς τὴν διάβασιν των ἀπὸ τὸν Βόσπορον.

Ἡ θέλετε παρέξει, Κύριε Ἀντιπρόεδνε, νέον τι δεῖγμα τῆς ὑπὲρ τοῦ τόπου αὐτοῦ προσπαθείας σας, ἐὰν ἠθέλατε εὐδοκήσει νὰ διακοινώσετε τὰς παρατηρήσεις ταύτας εἰς τοὺς Ἐξοχωτάτους Κυρίους Ἰωπέα Γόρδον, Γυλλεμιῶτον, Ριζωπιέρρον.

Διευθύνομεν τὴν αὐτὴν παράκλησιν πρὸς τοὺς Κυρίους συναδελφούς σας.

Δέχθητε, Κύριε Ἀντιπρόεδνε, τὴν βεβαίωσιν τῆς ὑπερεγκρίτου ὑπολήψεώς μας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 26 Ἰανν. (7 Φεβρ.) 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

I. A. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ
Ναυτικοῦ Γραμματεὺς
I. ΡΙΖΟΣ.

Ὁδηγία ἐναποταμιευμένη εἰς τὴν ἐμπορικὴν Καγγελλαρίαν.

Κατὰ συνέπειαν τῶν μεταξὺ τῶν Πρεσβειῶν τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ρωσίας γενομένων συμβιβασμῶν περὶ τῆς προσωρινῆς διηρητομένης προστασίας εἰς τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα καὶ ἄτομα, τὰ ὁποῖα ἠθελον εἶσθαι ἐφωδιασμένα με ἀποδεικτικὰ τῆς ἐνεστῶσης Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἠθελον παρουσιάζεσθαι ἢ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἢ εἰς διαφόρους ἐμπορικοὺς λιμένας τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, προσδιωρισθῇ:

1. Ὅτι πᾶν πλοῖον ἢ ἄτομον ὑποκείμενον εἰς τὴν ἄνω εἰρημένην κατηγορίαν, θέλει ἠμπορεῖ εἰς τὸ φθάσιμόν του νὰ ἐξαίτηται καὶ νὰ ἀπολαμβάνῃ τὴν προστασίαν ἐκείνης ἐκ τῶν Πρεσβειῶν, ἡ ἐκείνου ἐκ τῶν ἀνηκόντων Προξενείων τῶν τριῶν Δυνάμεων τῶν συνυπογραψασῶν τὴν ἐν Λονδίῳ Συνθήκην, εἰς τὰ ὁποῖα ἠθελε τὰ συμφέρει νὰ διευθυνθῶσι.

2. Ὅτι αὐτὴ ἡ εὐμενὴς καὶ προσωρινὴ προστασία δὲν θέλει ἔχει ἐνέργειαν, εἰμὴ παρὰ ταῖς ἐπιχωρίαις Ὀθωμανικαῖς

Ἀρχαῖς καὶ παρὰ ταῖς Πρεσβεΐαις ἢ Προξενείοις τῶν Δυνάμεων τῶν μὴ ὑπογραψαῶν τὴν ἐν Λονδίῳ Συνθήκην.

3. Ὅτι εἰς τὰς διαφορὰς, ὅσαι ἤθελον εἶσθαι ἐνδεχόμενον ἢ ἀκολουθήσωσι μετὰ τῶν προστατευομένων Ἑλλήνων καὶ τῶν ὑπηκόων τῶν τριῶν Αὐλῶν τῶν ὑπογραψαῶν τὴν Συνθήκην, αἱ Πρεσβεΐαι ἢ Προξενεῖα τῶν Αὐλῶν τῶν προστατευομένων τὰ δύο διαφερόμενα μέρη, θέλουν συνεννοεῖσθαι διὰ τὴν διορίζωσιν αἰρετοῦς κριτῆς, τῶν ὁποίων ἡ ἀπόφασις θέλει εἶσθαι ἀνέκκλητος.

Προσκαλεῖται ἐπομένως ἡ Καγγελλαρία εἰς τὸ νὰ συμμνησθῇ ἀκριβῶς, τυχούσης περιπτώσεως, κατὰ τὰς ἀνω εἰρημίας ἀρχὰς καὶ βάσεις, καὶ κατὰ συνέπειαν τῶν συνομολογηθέντων συμβιβασμῶν ἔχει αὐτὴ τὸ κύρος εἰς τὸ νὰ ἐκδίδῃ τὰ ἀπαιτούμενα ναυτιλιακὰ ἔγγραφα καὶ τὴν σημαίαν τὴν Βρεταννικὴν, Γαλλικὴν ἢ Ῥωσικὴν εἰς τοὺς Ἕλληνας πλοιάρχους, οἱ ὅποιοι διὰ μέσου τῶν συνιστῶντων αὐτοὺς ἐμπόρων (ῥεκομανταταρίων) καὶ παρρησιάζοντες τὰ ἀποδεικτικά των ἔγγραφα κατὰ τὴν ἀπαιτούμενην τάξιν, ἤθελον ζητήσῃ τὴν σημαίαν. Παρόμοιως ἡ Καγγελλαρία θέλει ἡμπορεῖ νὰ δίδῃ διαβητήρια ἀτομικὰ εἰς τὰ Ἑλληνικὰ ἄτομα τῆς αὐτῆς κατηγορίας, φροντίζοντα ὅπως ὅλα τὰ ναυτιλιακὰ ἔγγραφα καὶ τὰ διαβητήρια διαλαμβάνωσιν εἰς πᾶσαν περίπτωσιν μὴ ἀν προσδιωρισμένην προθεσμίαν, ἢ ὅποια δὲν θέλει παρατείνεσθαι ἐπέκεινα τῶν ἑξ μηνῶν, καὶ θέλει κρατεῖ ἡ Καγγελλαρία αὕτη ἐν εἰδίῳ κατὰστιχον τῶν ἀποδεικτικῶν ἔγγραφων, τὰ ὅποια θέλουν ἐκδίδεσθαι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, δυνάμει τῆς προσωρινῆς προστασίας, τῆς ὁποίας αἱ ἀρχαὶ ἐρρέθησαν ἀνωτέρω.

Ἀρ. 430. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὰς Δημογεροντίας τῶν Σπετσῶν, Τόρας καὶ Ψαρρῶν.

Σὰς διαπέμπομεν συναπτόμενον ἐνταῦθα ἀντίγραφον τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐγκυκλίου, τὴν ὅποιαν διευθύνουμεν πρὸς τοὺς παρὰ τῇ Κυβερνήσει διωρισμένους Ἀντιπρέσβεις τῶν Συμμάχων Δυνάμεων.

Θέλετε πληροφορηθῇ ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ διαλαμβανομένων τὰς ὅσας ἀπαιτοῦμεν διασαφίσεις περὶ τῆς ἐναποταμιευμένης ὀδηγίας, τὴν ὅποιαν καὶ ἡμεῖς ἐμάθομεν, καί σεῖς δὲν ἀγνοεῖτε ἴσως· θέλετε τὴν εὐρεῖ μ' ὅλον τοῦτο συναπτομένην εἰς τὴν παρούσαν μας.

Ἡ Κυβέρνησις ἐπιθυμεῖ νὰ σὰς γνωστοποιήσῃ τὰ ὅσα κινήματα ἔκαμε, διὰ τὴν προμηθεύσῃ μίαν ὥραν πρότερον εἰς τὸ ἔθνικόν ναυτικὸν τὰ μέσα τοῦ ἢ ἀπαλλαχθῇ ἀπὸ τὴν ἀρχίαν.

Ἀλλὰ μὲ λύπην ἄπειρον παρετήρηται εἰς τὴν ἐναποταμιευμένην ὀδηγίαν τὴν πρόσφορὰν ξένης σημαίας, γενομένην, ὡς φαίνεται, πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν ναυτικόν.

Ἡ προσφορὰ αὕτη εἶναι μὲν ἐν μέσῳ, ἀναμφισβότως· ἡμεῖς ὅμως τὴν θεωροῦμεν ὡς ὀλεθρίαν, καὶ ἀγαπῶμεν νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι κάνεις ἀπὸ τοὺς συμπολίτας σας δὲν θέλει προστρέξει εἰς αὐτὸ τὸ μέσον.

Ἐγγίζομεν εἰς τὸ τέλος τῆς μακρᾶς μας ἀβεβαιότητος, καὶ βέβαια κατὰ τὴν παρούσαν στιγμήν τὸ Ἑλληνικὸν ναυτικὸν δὲν θέλει χάσῃ τὸ θάρρος καὶ τὴν εὐψυχίαν του, ἐξ ἐναντίας χρεωστεῖ νὰ προσπαθήσῃ διὰ ὑστερινὴν φορὰν, ὥστε νὰ τεθῇ εἰς στάσιν τοῦ νὰ συλλέξῃ τὸν καρπὸν ὅλων τῶν εὐγενῶν καὶ γενναίων θυσιῶν του.

Ἡ Κυβέρνησις θέλει τὸ βοηθήσει, καὶ ὅχι μόνον τὸ δίδει σήμερον δείγμα τῆς τριαύτης διαθέσεώς της, ἀλλὰ δὲν θέλει ἀργοπορήσῃ νὰ τὸ παρέξῃ καὶ ἄλλα νέα δείγματα τῆς βοηθείας της.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 26 Ἰαννουαρίου (7 Φεβρουαρίου) 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ Γραμματεὺς
Ι. ΡΙΖΟΣ.

Ἀρ. 54. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ. Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωροῦντες τὰς ὑπάρχουσας δυσκολίας εἰς τὰς ἐκλογὰς καὶ συνεδριάσεις τοῦ ἐν Συρᾷ Ἐμπορικοῦ Δικαστηρίου

Ἐπιθυμῶντες ἢ ἀντικουφίζονται οἱ διοριζόμενοι εἰς αὐτὸ δικασταί, καὶ νὰ διανεμέται εἰς πλειότερους τὸ βάρος τῆς ἐνεργουμένης ἀμισθὶ ὑπηρεσίας ταύτης·

Τροπολογῶντες τὸ Κεφ. Α', Τμῆμα Γ' τοῦ Δικαστικοῦ Ὁργανισμοῦ·

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,

Ψηφίζομεν.

Α'. Διορίζεται Ἐμπορικὸν Δικαστήριον εἰς τὴν Σύραν.

Β'. Χρείας τυχούσης, ἡ Κυβέρνησις συσταίνει καὶ ἀλλαχοῦ ἔμπορικὰ δικαστήρια.

Γ'. Ὅπου δὲν ὑπάρχει ἔμπορικὸν δικαστήριον, ἀναπληρῶνται ἀπὸ τὸ Πρωτόκλητον, μὴ ὑπερβαῖνον τὴν ὀκταεὶαν αὐτοῦ δικαιοδοσίαν πρὸς τὸ πρὸς τῆς ἀμφισβητουμένης ὑποθέσεως· τὸ αὐτὸ δὲ μετέρχεται καὶ ὅλα τ' ἄλλα, ὅσα ἀποδίδει εἰς αὐτὸ ἡ διαδικασία.

Δ'. Ἐχει ἓνα Πρόεδρον, δύο Συνδικαστὰς, καὶ δύο Παρέδρους.

Ε'. Ὁ Πρόεδρος διορίζεται ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν.

ΣΤ'. Ἐωστὺ τὸ σῶμα τῶν ἐμπόρων εἰς τὰς ἐπαρχίας τοῦ Κράτους λάβῃ τακτικὴν διαμορφωσιν καὶ ὀργανισμὸν, ἢ ἐκλογὴ τῶν συνδικαστῶν καὶ παρέδρων γίνεσθαι οὕτως.

Ζ'. Ὅλοι οἱ κατὰ νόμον ἔμποροι, οἱ ὡς τοιοῦτοι καταγεγραμμένοι εἰς τὸ κατὰστιχον τοῦ Διοικητοῦ, συνεδριάζουν ἀνὰ 8 μῆνας ἅπαξ, καὶ διὰ πλειοψηφίας διορίζουν 16 ἀπ' αὐτῶν. Ἡ συνεδρίασις προεδρεύει παρὰ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ τόπου, ὅπου ἐδρεύει τὸ Ἐμπορικὸν Δικαστήριον· ἡ δὲ Κυβέρνησις ἐκλέγει καὶ διορίζει τοὺς 4 ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν 16.

Ζ'. Οἱ ἐκλεγόμενοὶ δικασταὶ πρέπεται εἶναι ἀπὸ τοὺς ἐμπόρους τοῦ μετελθόντος τιμῶς τὸ ἐπάγγελμά των τοῦλάχιστον δέκα ἔτη.

Η'. Οἱ 4 παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διοριζόμενοι ἐργάζονται 4 μῆνας, καὶ τότε ἀντικαθίστανται 4 ἄλλοι, τοὺς ὁποῖους ἡ Κυβέρνησις ἐκλέγει ἀπὸ τοὺς ἐναπολειφθέντας 12 τοῦ καταλόγου.

Θ'. Τὸ Ἐμπορικὸν Δικαστήριον ἔχει ἓνα Γραμματεῖα διοριζόμενον παρ' αὐτοῦ εἰς διπλοῦν ὄνομα, καὶ ἐκλεγόμενον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Ι'. Τὰ μέλη τοῦ καταλόγου τῆς προλαβούσης ἐκλογῆς δύνανται νὰ μεταεκλεχθῶν.

ΙΑ'. Δικάζει ἀνεκκλητῶς μέχρι τῶν ὀγδοήκοντα δις ἡλίων.

ΙΒ'. Ἄν ἡ ἡμὴ τοῦ περὶ οὗ ἡ δίκη πράγματι δὲν προσ-

διορίζεται από την φύσιν του, ο ενάγων δύναται να το εκτιμήσει δια ογδοήκοντα ή ολιγώτερα δίστηλα, και να το αφήσει εις τον αντίδικόν του δια ταύτην την τιμήν, τότε το δικαστήριον δεν την αναθεσάζει περισσότερον.

ΙΓ'. Υπέρ τα ογδοήκοντα δίστηλα, ή ό'ταν δεν προσδιορισθῇ ή τιμή του πράγματος, ή κρίσις εκκαλείται εις το Ανέκκλητον Κριτήριο.

ΙΔ'. Ο αριθμός των εις αυτό υπηρετούντων, ή έσωλεγκή του εύκοσμία, τα καθήκοντα του γραμματέως και παντός άλλου υπηρετούντος, όλα ταύτα κανονίζονται δι' ιδιαίτερας διατάξεως παρά του δικαστηρίου προβαλλομένης, και παρά της Κυβερνήσεως επικυρουμένης.

ΙΕ'. Ο επί της Δικαιοσύνης Γραμματέως να ενεργήση το παρόν διάταγμα.

Εν Ναυπλίω, την 26 Ιαννουαρίου 1830.

Ο Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ο επί τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως

Ι. Γ. ΓΕΝΝΑΤΑΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΕΡΟΥΣΙΑΝ.

Η Κυβέρνησις έλπιζει, ότι τα εις την Έθνικήν Τράπεζαν λόγω υποθήκης παραχωρηθέντα κτήματα του έθνους δέλουν παρακινήσει τους εύκαταστάτους όμογενείς τε και ξένους να δανείσουν σημαντικήν ποσότητα χρημάτων. Έχει δε σκοπόν να μεταχειρισθῇ το πλεόπερον μέρος αυτών υπέρ του ναυτικού. Τα πλοία της Τόρας, των Σπετσών και Ψαρρών φθείρονται καδ' ήμέραν επί μάλλον και μάλλον, οι δε ιδιοκτήτορες στερώνται των μέσων προς επισκευήν αυτών, άλλ' αυτοί ούτοι έκαμαν μεγάλας θυσίας υπέρ της πατρίδος, θυσίας, τας όποιας όλαί αι Συνελεύσεις, καθώς και ή εν Άργει ανεγνώρισε και εξείμησε διατάξασα να δοθῇ δικαία τις αποζημίωσις εις το ναυτικόν του έθνους.

Δια να επιλαχύνωμεν, καδ' όσον εξήρηται από ήμās, την δικαίαν ταύτην περῶν, ή τις θεωρείται συγχρόνως ως μέσον κατεπεΐγον και σωτήριο δια την επικράτειαν, διωρίσαμεν εξ ύμων επιτροπήν, ή όποια θέλει μάς αναφέρει περὶ των εργασιών της μικτής επιτροπῆς της προβαλλούσης τα περι έξοφλήσεως των λογαριασμών των ναυτικών νήσων.

Προσκαλούμεν ήδη τους το ουσιώδες τουτο έργον διαπιστευθέντας συναδελφούς σας να ενασχοληθώσιν άμέσως περὶ αυτό.

Ούτοι λαβόντες υπ' όφιν τους λογαριασμούς, τους όποιους έπαρουσίασαν εκάστη των ειρημένων νήσων, θέλουν μάς προσβάλει πρό πάντων, και όσον ενεστί τάχιον, κατὰ ποιάν αναλογίαν εΐναι εύλογον να δοθῇ προκαταρκτική αποζημίωσις εις τας διαληφθείσας νήσους.

Έλπίζομεν ότι ή Τράπεζα, βοηθουμένη άφ' όσα χρηματα περισσεύσουν εις το Έθνικόν Ταμείον, θέλει δυνηθῇ να δανείση προς τουτο το τέλος, δια της όποιας χρώμεθα οικονομίας εντός του Νομβρίου μηνός, έως 50,000 τάληρα.

επιθυμούμεν δε να εξεύρωμεν κατὰ ποιάν αναλογίαν εμπόρει να διανεμηθῇ ή ποσότης αύτη εις τας κοινότητας της Τόρας, των Σπετσών και Ψαρρών.

Αφού άπαξ προσδιορισθῇ ή τοιαύτη αναλογία, εΐαι εύκολον μετὰ ταύτα να αποφασισθώσιν τα επόμενα μέτρα, εξ ών θέλει γένει ή διανομή της αποζημιώσεως ταύτης εις τους έχοντας δικαιώματα, επί συμφωνία όμως του να υποσχεθώσιν, ότι θέλουν την μεταχειρισθῇ εις επισκευήν των πλοίων των.

Ομολογούμεν ότι 50,000 τάληρα εΐαι ποσότης πολλὰ μετρία ως προς τας χρείας και τας νόμιμους απαιτήσεις του έθνικου ναυτικού, άλλ' αι, καθώς έλπίζομεν, οι πόροι της Τραπεζης και οι εκ του προκειμένου δανείου αυξήσουν τα χρηματικά μας μέσα της Κυβερνήσεως, θέλει σπεύσει να εκπληρώσῃ εντελώς τα εις το Ε' ψήφισμα της εν Άργει Συνελεύσεως διαλαμβανόμενα.

Εν Ναυπλίω, τη 28 Ιαννουαρίου 1830.

Ο Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ο Γραμματέως της Επικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Άρ. 515. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΕΙΔΕΠΟΙΕΙ.

Ο προεστώς του εν Νάξω μοναστηρίου των Λαζαριστών Κύριος Σαγρός (Chagros) την 20 Μαρτίον 1828 είχε δανείσει εις την Έθνικήν Τράπεζαν, δια του κατὰ το Αίγαϊον Πέλαγος τότε απεσταλμένου της Κυβερνήσεως Κυρίου Γ. Λέλη, τάληρα δίστηλα 15 άνευ τόκου, και έλαθεν ένδεικτικόν του διαληφθέντος Κ. Γ. Λέλη υπ' Άρ. 48.

Ηδη ο άνω ειρημένος Κύριος Σαγρός δι' αναφορās του αναγγέλλει ότι έχαθη το περὶ ου ό λόγος ένδεικτικόν, και εξαitei την έξόφλησιν αυτού.

Εάν εντός τριών μηνών από την ά του μέλλοντος Φεβρουαρίου δεν παρουσιασθῇ εις την Έθνικήν Τράπεζαν το περὶ ου ό λόγος ένδεικτικόν, τα μεν προς έξόφλησιν αυτού δίστηλα δεκαπέντε θέλουν πληρωθῇ εις την διαταγήν του διαληφθέντος Κυρίου Σαγρός, το δε ένδεικτικόν θέλει μείνει άκυρον.

Εν Ναυπλίω, την 30 Ιαννουαρίου 1830.

Η επί της Οικονομίας Επιτροπή

Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.

Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΠΙΛΟΓΩΣΙΣ. Εν τῷ Άρ. 88 του παρελθόντος έτους της Γεν. Εφ. Σελ. 351 ή πρώτη των Δικαστ. Πράξεων πρέπει να έχη Άρ. 49, αντί 990, και υπογραφάς μόνας του Προέδρου, του Συνδικαστου και του Γραμματέως.

Αριθ. 21.

Έτους Ε.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΩΜΗΣ

Έτησίαν. Φοίνικες 36
Εξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9

Αί συνδρομαί γίνονται ένταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρατοῦς, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 12 ΜΑΡΤΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 498. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ.

Ἐξοχώτατε,

Ἐκπληροῦσα τὰς Σ. διαταγὰς σας ἡ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεία, καθυποβάλλει ὑπ' ὄψιν τῆς Υ. Ἐξοχότητος, ὅσας συνέλεξε μέχρι τοῦδε πληροφορίας περὶ τῶν κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Ἑλληνικῶν καὶ ἀλληλοδιδασκτικῶν σχολείων, καὶ τῆς καταστάσεως αὐτῶν.

Τὰς πληροφορίας ταύτας συνέταξεν εἰς βιβλίον ἰδιαίτερον ἀπὸ τὰς ἀναφορὰς τῶν κατ' ἐπαρχίας Ἐκτάκτων Ἐπιτρόπων καὶ Προσφωρῶν Διοικητῶν, ἀπαντώντας εἰς τὴν ὑπ' Αρ. 4 καὶ ὑπὸ τὴν 3 τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου ἐκδοθεῖσαν ἐγκύκλιον τῆς Σ. Κυβερνήσεως, τὰς ὁποίας παρέδωκε μὲ τοὺς τῶν διδασκάλων καταλόγους καὶ τὰς ἐκθέσεις διαφόρων πολιτῶν ἐχόντων γνώσεις αὐτοπροσώπως περὶ τούτων.

Εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο καταλέγονται τὰ ἀλληλοδιδασκτικὰ καὶ Ἑλληνικὰ σχολεῖα, τὰ ὀνόματι τῶν διδασκάλων, οἱ μισθοὶ αὐτῶν, αἱ συνεισφοραὶ τῶν πολιτῶν, ὅσα ἡ Σ. Κυβέρνησις ἐχορήγησεν εἰς σύστασιν καὶ συντήρησιν αὐτῶν, κτλ., τὰ ὁποία φαίνονται συνεπιγμένως εἰς τὸν ἐπισυναπτόμενον ἰδιαίτερον πῖνακα, ἐκ τοῦ ὁποίου παρατηρεῖ ἡ Υ. Ἐξοχότης, ὅτι,

Τὰ κατὰ τὴν Πελοπόννησον σχολεῖα εἶναι Ἑλ-	
ληνικὰ	18: μαθητευόμενοι 694.
Ἀλληλοδιδασκτικὰ	25: 1,768.

Τὰ κατὰ τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος,	
συμπεριλαμβανομένων καὶ	
τῶν ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ	
καὶ Κεντρικῷ Σχολείῳ, Ἑλ-	
ληνικὰ	31: μαθ. 1,712.
Ἀλληλοδιδασκτικὰ	37: 3,650.
	111 7,824.

Κατὰ τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα ἐσυστήθη διὰ τοῦ Πληρεξουσίου Τοποτηρητοῦ σχολεῖον Ἑλληνικὸν εἰς Ναύπακτον, καὶ ἡ οἰκοδομὴ τοῦ ἐν Μεσολογγίῳ τελειοῦται ἤδη διὰ τῆς συν-

δρομῆς τῆς Κυβερνήσεως. Παντοῦ οἱ Ἕλληνες, μόλις συν-οικισθέντες μετὰ τὴν ἔλευσιν τῆς Υ. Ἐξοχότητος, ἐσύστησαν καὶ συσταίουν δημόσια σχολεῖα καταβάλλοντες μὲ πολλὴν προθυμίαν καὶ χορήματα καὶ κτήματα καὶ κόπους.

Αἱ προσπάθειαι τῆς Υ. Ἐξοχότητος τοῦ νὰ προμηθεύσῃ τὰ ἀναγκαῖα μέσα, τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἔλαβε διὰ νὰ τακτοποιήσῃ καὶ νὰ κανονίσῃ ὁμοιομόρφως τὰ διδασκτικὰ καταστήματα, ἡ σύστασις τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου, εἰς τὸ ὁποῖον διδάσκονται ἤδη οἱ μέλλοντες νὰ διευθύνωσιν αὐτὰ, ἐνωμένα μὲ τὸν ὑπὲρ τῆς παιδείας τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος φιλοκάλων ὁμογενῶν, ἐγγυῶνται εἰς τὸ ἔθνος τὴν ταχεῖαν πρόοδον τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως, ἣτις εἶναι ἡ ζωογονητικὴ καὶ τελειοποιητικὴ τοῦ πολιτικοῦ σώματος δύναμις.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 26 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδεύσεως Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Δικαστικά.

Αρ. 75.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρόγραμμα.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΒΟΡΕΙΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ.

Ὁ Κ. Κωνσταντῖνος Ἐπιφανίου, διὰ τῶν ἀναφορῶν τοῦ τῆς 13 καὶ 20 Δεκεμβρίου τοῦ παρεληλυθότος ἔτους, ἀν-φέρει πρὸς τὸ Δικαστήριον ὅτι κατὰ τὸ 1813 ἔτος καὶ κατὰ μῆνα Ἰούλιον, ἡ Μαντζουρὸν σύζυγος τοῦ Ἰωάννου Ἀλεξίου ἐδανείσθη παρ' αὐτοῦ δι' ὁμολογίας Γρόσια 500, πρὸς ἀσφάλειαν τῶν ὁποίων ἔβαλεν εἰς ὑποθήκην τὸν οἶκον τοῦ συζύγου τῆς.

Ὅτι ἡ Μαντζουρὸν μετὰ παρέλευσιν καιροῦ ἀπέθανε, καὶ κληρονόμοι αὐτῆς ἔμειναν ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς Βαλσαμὼ Κεντούκη μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ὅθεν ὁ εἰρημένος, ἐνάγων αὐτοὺς πρὸς τὸ Δικαστήριον, ἐξαιτεῖται νὰ ἐκτεθῇ ὁ οἶκος εἰς δημοπρασίαν, ἵνα ἀπολάβῃ ἐκ τῆς τιμῆς αὐτοῦ τὰ ὀφειλόμενα αὐτῷ Γρόσια.

Τὸ Δικαστήριον διὰ τοῦ ὑπ' Αρ. 34 ἐντάλματος ἐπροσκάλεσε τὴν διαληφθεῖσαν Βαλσαμὼ, ἣτις παρουσιασθεῖσα ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἐφάνερωσεν ὅτι δὲν ὑπάρχει αὐτῇ μόνῃ κληρονόμος, ἀλλ' εἶναι καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀποθανόντος ἀδελφοῦ αὐτῆς ὀνόματι Εὐαγγέλης Μηνᾶς, ὅστις πρὸ ἡμερῶν ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν, καὶ ὅτι μετὰ τὸν ἐρχο-

μόν του να θεωρηθῇ ἡ αὐτὴ διαφορὰ, διότι ἄνευ αὐτοῦ αὐτὴ δὲν ἀποδέχεται τὴν κληρονομίαν.

Τὸ Δικαστήριον κατὰ συνέπειαν τούτων,

Δι' αὐτῶν.

Α'. Δίδεται προθεσμία 21 συναπτῶν ἡμερῶν πρὸς Κ. Εὐαγγέλη Μηνᾶ, ἵνα παρουσιασθῇ εἰς τὸ Δικαστήριον ἢ αὐτοπροσώπως, ἢ δι' ἐπιτρόπου.

Β'. Ἡ προθεσμία ἀρχεται ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐκδοθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τὸ παρὸν πρόγραμμα.

Γ'. Ἐὰν ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης δὲν παρουσιασθῇ, τὸ Δικαστήριον θέλει ἐκδώσει τὴν ἀπόφασίν του περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ Κ. Ἐπιφανίου, ζητοῦντος νὰ ἐκτεθῇ εἰς δημοπρασίαν ὁ οἶκος.

Δ'. Ἀντίγραφα δὲ αὐτοῦ, τὸ μὲν θέλει καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα, τὸ δὲ θέλει κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου, καὶ ἕτερον εἰς τὴν ἀγορὰν.

Ἐν Σκοπέλῳ, τὴν 21 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος	ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ.
Οἱ Συνδικασταὶ	(ΖΑΧ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ.
	(Ν. Χ. ΣΤΑΜΑΤΗ
Ὁ Γραμματεὺς	Ἰωάννης Δ. Φέστας.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 12 Μαρτίου.

Πολλάκις προσέφερον καὶ ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Εὐρώπη εὐγνωμοσύνης ὑπόκλινιν διὰ τὸ ἔμφορον τῆς ἀγαθοεργίας εἰς τὸν Μεγαλειότατον Βασιλέα τῆς Βαυαρίας, ὅστις ἀκαταπαύστως ἐπεδαψίλευσεν εἰς τοὺς Ἕλληνας τὴν αὐτοῦ εὐνοίαν καὶ παραμυθίαν, ἐνῶ ἐκινδύνευον νὰ ὑποπέσωσιν ὑπὸ τὸ βάρος τῆς ἀθλιότητος καὶ τῆς ἀναρχίας.

Καὶ τώρα δὲ ὁ Μεγαλειότατος διατελεῖ προστατεύων καὶ υποστηρίζων τὸν ἀγῶνά των διὰ τοῦ δραστηκωτάτου τρόπου, κάμνων ν' ἀνατρέφονται ἐν τοῖς καλασθήμασι τῆς δημοσίου παιδείας τῆς ἐπικρατείας του πλείστοι νέοι Ἕλληνες, οἵτινες δέλουν εἶναι ποτε ἱκανοὶ νὰ δώσωσι πλοῦτον γνώσεων εἰς τὴν πτωχὴν πατρίδα των.

Τρεῖς τῶν νέων τούτων ἐφωδιασμένοι μὲ γράμματα ἐγκωμιαστικώτατα ἦλθον ἄρτι εἰς Ναύπλιον. Οὗτοι δὲ εἶναι οἱ δύο ἀδελφοὶ Σούτσοι καὶ ὁ Κύριος Ἀλέξανδρος Ῥίζος, Κωνσταντινουπολίται. Ἐκπαιδευθέντες εἰς τὸ βασιλικὸν σῶμα τῶν εὐγενῶν νεοσυντάκτων, καὶ προδιδασθέντες εἰς τοὺς λοχαγούς, ἔλαβον τὴν ἀδειαν νὰ ἔλθωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ ν' ἀποδυθῶσι τὸν Βαυαρικὸν ἱματισμὸν καὶ ἐνδυθῶσι τὸν ἐθνικόν.

Ὁ Κύριος Θεῖριος ὁ τοῦ ἐν Μοναχίῳ λυκείου σχολάρχης ἀναγγέλλει κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην πρὸς τὸν Ἐξουχώτατον Κυβερνήτην ὅτι συναινέσει τοῦ Μεγαλειοτάτου τοῦ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ Ἑλληνικὸν κομιτάτον ἐμελλε νὰ ἐκδώσῃ ὁσονούτω πρᾶξιν ἵνα, διὰ τῆς ὁποίας θέλει προσδιορισθῇ διὰ παντὸς εἰς τὸ βασιλικὸν σῶμα τῶν νεοσυντάκτων εἰς τὸπος, τὸν ὁποῖον θέλει κατέχει νέος τις Ἕλλην ἐκλελεγμένος παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Ἐμελλε τέλος πάντων νὰ ἐγκαινισθῇ ἐν τῇ βασιλευούσῃ ταύτῃ ἡ αὐτὴ τῶν Ὀρθοδόξων Ἀνατολικῶν. Ὁ δὲ βασιλεὺς εἶχεν ἤδη προσδιορίσει ἐκ τοῦ ἰδιαιτέρου αὐτοῦ ταμείου μισθὸν ἀρμοδίον εἰς τὸν ἱερέα, ὅστις θέλει προσκληθῇ νὰ λειτουργῇ ἐν αὐτῷ, καὶ ἀνεμένοντο ὁσονούτω ἐξ Ἀμβούργου τὰ ἱερὰ σκεύη καὶ ἄμφια, ἐκτιμώμενα ὑπὲρ τὰς 40 χιλιάδας Ῥού-

βλια, τὰ ὅποια ὁ Μεγαλειότατος τῆς Ῥωσσίας Αὐτοκράτωρ, εὐσεβεῖ μεγαλοπρεπείᾳ φερόμενος, ἠνδύκησεν ἀφιερώσῃ εἰς τὸν εὐκτήριον ἐκεῖνον οἶκον. Ἡ ζωγράφισις δὲ τοῦ ναοῦ ἐνεπιστεύθη εἰς ζωγράφον Ἕλληνα, διάσημον μαθητὴν τῆς ἐν Μοναχίῳ βασιλικῆς Ἀκαδημίας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐξ Ἀγκῶνος, 4 Ἰαννουαρίου Ν.

Ὁ τῆς Αἰγύπτου σατράπης, ἀναβαλὼν ἐπὶ τινὰ καιρὸν τὰς πολεμικὰς παρασκευὰς, ἀνέλαβεν αὐτὰς πάλιν μετὰ δραστηκότητος. Ἡ ἐλπίς του νὰ προσλάβῃ εἰς τὴν ἐπικρατείαν του τοὺς τῆς Βαρδαρίας τόπου, ὑποβάλλει τὴν πλεονεξίαν του, καὶ θέλει μεταχειρισθῇ πρὸς τὸ ἐπιχειρήμα τοῦτο πολὺ μεγαλητέρας δυνάμεις ἢ ὅσας ἔστειλεν εἰς Πελοπόννησον.

Ἐκ Πετροπόλεως, 6 Ἰαννουαρίου.

Διίσχυρίζονται ἴνες ὅτι ἐπεγένοντο νέαι διαφοραὶ μεταξὺ τῆς ἡμετέρας καὶ τῆς τοῦ Γεχερανίου αὐλῆς. Ὅπως δ' αὖ ἔχη τὸ πρᾶγμα, τὰ ἐν τοῖς Περσικαῖς συνόροις σιγαλεύματά μας ἴστανται ἀρμοδίως διὰ νὰ μᾶς προφυλάξωσιν ἀπὸ πάσης αἰφνιδίας ἐπιδρομῆς, εἴα συνέβη κατὰ τὸ 1826.

Τῶν πολιτικῶν ἴνες νομίζουσιν ἀκόμη ὅτι αἱ εἰς τὰς ἐπαρχίας σταλεῖται διαλαγαὶ περὶ τῆς ταχείας ἐκτελέσεως τοῦ περὶ στρατολογίας ψιφίσματος δηλοῦσιν ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ δὲν ἔχει ἐλπίδας μακροχρονίου εἰρήνης.

(Ἐφ. Λαυσάνης.)

Ἐκ Μασσαλίας, 26 Ἰαννουαρίου.

Νεώτερα τινὰ περὶ τῶν πρὸς διαλλαγὰς διαπραγματεύσεων μετὰ τοῦ Ἀλγερίου.

Ἡ πρὸς τὸν Ἀντιναύαρχον Βρετοννέριον ἀποστολὴ ἑνὸς Τούρκου Πρέσβους ἀπεβλέπειν εἰς τὸ νὰ κοινοποιήσῃ πρὸς αὐτὸν τὰς τελευταίας προτάσεις τοῦ Δαῆ τοῦ Ἀλγερίου. Δὲν ζητεῖ ὅμως ὀλιγώτερόν τι παρὰ ἀποζημίωσιν 12 ἐκατομμυρίων Φράγκων, καὶ ὡς κέρασμα τὸ Γαλλικὸν βρικόιον Ἀλέρτον, πλοῖον ἐξαιρετικὸν καὶ ταχυδρόμον, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἔκαμε τὴν μεγίστην βλάβην εἰς τὸ Ἀλγερινὸν ναυτικόν. Ὁ Κύριος Βρετοννέριος ἀπερρίψε τὴν πρότασιν ταύτην καὶ ἀνήγγειλεν εἰς τὸν Δαῆν ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ προσφέρῃ παρὰ ὅ, ὡ μόνον ἐκατομμύρια· περὶ δὲ τοῦ βρικού, ὑπέσχετο νὰ τὸν κατασκευάσῃ ἐν παρόμοιον. Γενομένων δὲ τῶν πρὸς ἀλλήλους διακοινώσεων, φαίνεται ὅτι ἡ δύναμις μόνη θέλει κρίνει τὰ τοῦ παρόντος πολέμου.

Τὸ παράλιον τοῦ Ἀλγερίου ὑπερασπίζεται ὑπὸ φεβερῶν κανονοστασίων, καὶ ἠθέλεν ἀποδῇ ἀλυσιτελὲς ἐκστρατεία πλοίων χωρὶς στρατευμάτων. Φαίνεται δ' εὐκόλον νὰ γένη ἀπόβασις ἐκ τοῦ μέρους τοῦ Ὄραν, λιμένες ὀλίγον φυλαττομένου καὶ μὴ ὄντος εἰς ἰσχυρὰν ἀντίστασιν ἐπιτηδείου. Ὅθεν ἐπὶ τῶν παραλίων τῆς τελευταίας ταύτης πόλεως δέλουν ἀποβ.σασθῇ ἴσως τὰ στρατεύματα, ἐὰν μ' ὅλον τούτο γένη ἡ ἐκστρατεία.

Νομίζεται δὲ ὅτι ὁ τῆς Αἰγύπτου Ἀντιβασιλεὺς δὲν εἶναι διόλου ἀπηλλοτριωμένος τοῦ σχεδίου τούτου· λέγουσι ὅτι ἐπρότεινε νὰ χορηγήσῃ 25 χιλιάδας στρατεύματα με

μέρος τῶν εἰς μετακομιδὴν μέσων. Φαίνεται δὲ ὅτι τότε ὁ ἀντιβασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου, ἀπὸ πολλοῦ ἐπιθυμῶν νὰ ἐξορίσῃ μακρὰν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰσραήμην, θέλει τὸν καταστήσει ἀντιβασιλέα τοῦ Ἀλγερίου καὶ ὅλης τῆς παραλίᾳς τῆς Βαρβαρίας.

Ἐκ Παρισίων, 4 Φεβρουαρίου.

Εἴκοσι ἑκατομμύρια Φράγκων ἐστάλησαν ἐκ Παρισίων εἰς Τολλῶνα κατὰ μερίδας, ἐκ 500,000 ἑκάστη. Γίνεται δὲ ἐντεῦθεν προφανές ὅτι ἡ κατὰ τοῦ Ἀλγερίου ἐκστρατεία μέλλει νὰ γένη πολλὰ συντόμως.

Ἐκ Λονδίνου, 4 Φεβρουαρίου.

Σήμερον, ἡμέραν προσδιωρισμένην εἰς τὴν ἑναξίν τῆς βουλευτικῆς συνόδου, μικρὸν πρὸ τῆς δευτέρας ὥρας, ἤρχισαν νὰ συναθροίζωνται οἱ βουλευταί. Μετ' οὐ πολὺ δ' ὕστερον ὁ Μέγας Λογοθέτης (Λόρδος Καγκελάριος) ὁ Δούξ Οὐέλινγκτον, ὁ Κόμης Σιαφτέσβουρς καὶ οἱ ἄλλοι πατρίκιοι οἱ συγκροτοῦντες τὴν ἐπιτροπὴν τῆν διωρισμένην ν' ἀναγνώσῃ τὸν τοῦ Βασιλέως λόγον, εἰσῆλθον εἰς τὸ συνέδριον καὶ ἐκάθησαν εἰς τοὺς νεομισμένους σκίμπους.

Ἀλλὰ δὲ καὶ ὁ Ῥήτωρ τῆς τῶν Κοινῶν Βουλῆς, ἐπομένων πολλῶν μελῶν, ἐπλησίασεν εἰς τὸν προσδιωρισμένον χώρον. Καὶ πρῶτον μὲν ἀνέγνωσθ' ἡ βασιλικὴ ἐπιτροπικὴ ἐπιστολή· ἔπειτα δὲ ὁ Μέγας Λογοθέτης ἀνέγνωσε τὸν ἐξῆς λόγον.

„Μιλόρδοι καὶ Κύριοι,

„Μᾶς προστάσσει ὁ Μεγαλειότατος νὰ σᾶς εἰδοποιήσωμεν ὅτι παρὰ πασῶν τῶν ξένων Δυνάμεων λαμβάνει ἰσχυροτάτας διαβεβαιώσεις τῆς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ διάγῃ ἐν ἀρετῇ φιλίᾳ πρὸς τὸν τόπον τοῦτον.

„Ἀσμενος εἶδεν ὁ Μεγαλειότατος καταπεπαισμένον τὸν τῆς Ῥωσσίας πρὸς τὴν Ὀθωμανικὴν Πόρταν πόλεμον.

„Ἀδιάκοποι ὑπῆρξαν αἱ προσπάθειαι τοῦ Μεγαλειοτάτου πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν κυριωτέρων σκοπῶν τῆς συνθήκης τῆς 6 Ἰουλίου 1827.

„Συμφωνήσας νεωστὶ μετὰ τῶν συμμάχων τοῦ ὁ Μεγαλειότατος περὶ τῶν πρὸς εἰρηνοποίησιν καὶ ὀργανισμόν τῆς Ἑλλάδος μέτρων, ἐλπίζει ὅτι θέλει δυνηθῆ νὰ σᾶς κοινοποιήσῃ ἐνὶ ὀλίγῳ τοὺς ὅρους τοῦ συμβιβασμοῦ τούτου μετὰ πασῶν τῶν πληροφωρίων τῶν ἱκανῶν νὰ διασαφίσωσι τὴν κατὰ τὰς ἀξιολόγους ταύτας συμβάσεις διαγωγὴν του.

„Ἀνυπεῖται ὁ Μεγαλειότατος ὅτι δὲν δύναται νὰ σᾶς ἀναγγείλῃ ὡς ἐνδεχομένην συνδιαλλαγὴν τινα μεταξὺ τῶν ἀνάκτων τοῦ Βριγαντινοῦ οἴκου.

„Δὲν ἔκρινεν εἰσέτι ἀρμόδιον ὁ Μεγαλειότατος ν' ἀποκαστήσῃ τὰς προτέρας διπλωματικὰς πρὸς τὸ τῆς Πορτογαλλίας βασιλείου σχέσεις· ἀλλ' αἰετῆς παραταθείσης διακοπῆς τούτων τῶν σχέσεων προκύπτουσιν συγχύσεις τὸν κάμνου νὰ ἐπιθυμῇ πλείονος τὴν κατάπαυσιν τοῦ ἐπιφόδου τούτου κακοῦ.

„Κύριοι οἱ ἐκ τῆς Βουλῆς τῶν Κοινῶν,

„Μᾶς ἐπρόσταξεν ὁ Μεγαλειότατος νὰ θέσωμεν ἐνώπιόν σας τοὺς λογαριασμοὺς τῶν ἐξόδων τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους. Αὐτὰ ἐκανονίσθησαν πρὸς τὸ οἰκονομικώτερον, καὶ ἄτμενοι θέλετε μάθει ὅτι ὁ Μεγαλειότατος θέλει δυνηθῆ νὰ κάμῃ σημαντικὴν μείωσιν εἰς τὰ δημόσια ἐξόδα χωρὶς κατ' οὐδὲν ν' ἀδυνατήσῃ τὸ ναυτικὸν καὶ τὸ στρατιωτικὸν ἡμῶν σύστημα.

„Παρηγγέλθημεν ἀπὸ τὸν Μεγαλειότατον νὰ σᾶς εἰδοποιήσωμεν ὅτι, ἂν καὶ ἡ περυσινὴ ἐθνικὴ πρόσδοσις δὲν συνεπλήρωσε τὸ προϋπολογισθὲν ποσόν, ἡ ἐλάττωσις δὲν εἶναι τοιαυτή, ὥστε νὰ φέρῃ ἀνησυχίας περὶ τῆς μελλούσης εὐτυχίας τῆς προσόδου.

„Μιλόρδοι καὶ Κύριοι,

„Μᾶς ὀρίζει ὁ Μεγαλειότατος νὰ σᾶς εἴπωμεν ὅτι ἐπιμελῶς προσέχει ἀπὸ τινος καιροῦ τὸν νοῦν εἰς διαφόρους ἀξιολόγους θεωρίας ἀφορώσας τὰς περὶ τὴν καθολικὴν τῶν νόμων διαχείρισιν βελτιώσεις. Κατὰ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ, θέλετε βουλευθῆ περὶ μέτρων, τῶν ὁποίων τὰ μὲν φρονεῖ ὅτι εἶναι πρόσφορα νὰ βοηθήσωσι καὶ ἐπιταχύνωσι τὸν δρόμον τῆς δικαιοσύνης κατὰ τὰ διάφορα μέρη τοῦ ἡνωμένου βασιλείου, τὰ δὲ φαίνονται ὅτι εἶναι ἀναγκαῖα προοίμια εἰς ἐπιθεώρησιν τῆς διαδικασίας τῶν ἀνωτάτων δικαστηρίων.

„Διετάχθημεν νὰ σᾶς βεβαιώσωμεν ὅτι ὁ Μεγαλειότατος πέποιθεν ἀμεταθέτως εἰς τὴν προσοχὴν καὶ τὴν ἐπιστάσιαν, τὰς ὁποίας θέλετε καταβάλλει εἰς τόσον ἐμβριθοῦς καὶ μονίμου συμφέροντος ὑποθέσεις διὰ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ λαοῦ του.

„Μᾶς διορίζει ὁ Μεγαλειότατος νὰ σᾶς πληροφορήσωμεν ὅτι αἱ περυσιναὶ ἐξαγωγαὶ Ἀγγλικῶν προϊόντων καὶ χειροτεχνημάτων ὑπερέβησαν ὅλας τὰς τῶν προτοῦ χρόνων.

„Θλιβεται δὲ ὁ Μεγαλειότατος ὅτι, μ' ὅλας αὐτὰς τὰς ἐνδείξεις ἐνεργητικοῦ ἐμπορίου, αἱ γεωργικαὶ καὶ χειροτεχνικαὶ τάξεις τινῶν μερῶν τοῦ ἡνωμένου βασιλείου κατέχονται ὑπὸ ἀμηχανίας.

„Ἦθελε δ' εὐφρανθῇ ἡ πατρικὴ καρδίᾳ τοῦ Μεγαλειοτάτου, εἰν ἡδύνατο νὰ καθυποβάλλῃ εἰς τὴν σκέψιν σας μέτρα, ἀρμόδια μὲν νὰ παραμυθίσωσι κάποιαν μερίδα τῶν ὑπηκόων του, συνάδοντα δ' ἐν ταύτῳ μὲ τὰ καθολικὰ καὶ μόνημα τοῦ λαοῦ του συμφέροντα.

„Ὡς ἐμβριθῶς περὶ τῶν συμφερόντων τούτων προνοῶν ὁ Μεγαλειότατος, θεωρεῖ ἀναγκαῖον τὸ νὰ ἐξεργασθῇ μὲ ἄκραν σύνεσιν ἡ πλείστου λόγου ἀξία αὕτη ὑπόθεσις. Πέποιθε δὲ ὅτι θέλετε ὁμολογήσει μετ' αὐτοῦ περὶ τῆς ἐπιρροῆς, ἣτις πρέπει ν' ἀποδοθῇ εἰς τὴν αὐστηρότητα τῶν ὥρων τοῦ ἔτους, καὶ εἰς τὰ ἀποτελέσματα ἄλλων αἰτιῶν, τὰς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προλάβῃ οὔτε νὰ θεραπεύσῃ κἀνὲν νομοθετικὸν μέτρον. Πέποιθε δὲ μάλιστα ὅτι κἀμμία πρόσκαιρος δυσκολία δὲν θέλει κατισχύσει τῆς ἀποφάσεως, τὴν ὁποίαν ἀπαρασαλεύτως ἐδείχθητε ἔχοντες, τοῦ νὰ προφυλάξετε ἀπὸ πάσης πρὸςβολῆς τὴν δημόσιον πίστιν (credit), καὶ νὰ διατηρήσετε οὕτω τὴν ὑψηλὴν ὑπόληψιν καὶ τὴν μόνιμον εὐδαιμονίαν τοῦ τόπου. „

(Γαλλ. Ταχυδρόμος.)

Ποικίλα.

Κατά τι σύγγραμμα ἐκδομένον ἐν Παρισίοις, αἱ περὶ τὴν γεωργίαν ἐνασχολούμεναι ζῷκαὶ δυνάμεις ἰσοδυναμοῦν κατὰ τὸ παρὸν ἐν μὲν τῇ Γαλλίᾳ μὲ τριάκοντα ἑπτὰ ἑκατομμύρια ἀνθρώπων, ἐν δὲ τῇ Ἀγγλίᾳ μὲ τριάκοντα δύο. Ἐτι δὲ περὶ τὰς τέχνας καὶ τὴν βιομηχανίαν ἐν μὲν τῇ Γαλλίᾳ μὲ ἑξ ἑκατομμύρια, ἐν δὲ τῇ Ἀγγλίᾳ μὲ ἑπτὰ. Τέλος δὲ ἡ τῶν μηχανῶν δύναμις ἐν μὲν τῇ Γαλλίᾳ ἐξισοῦται μὲ πέντε ἑκατομμύρια, ἐν δὲ τῇ Ἀγγλίᾳ μὲ δεκά ἑννέα.

Ἡ πληθὺς τῶν κατοίκων μετὰ τὴν εἰρήνην ὑπολογίζεται

ἐν τῷ αὐτῷ συγγράμματι καθ' ἐν ἑκάστον ἑκατομμύριον ὡς
ἔξης ηὐξημένη: Ἐν μὲν τῇ Γαλλίᾳ ἀνὰ 6,500, ἐν δὲ
τῇ Ῥωσίᾳ ἀνὰ 10,500· ἐν τῇ Μεγάλῃ Βρεταννίᾳ ἀνὰ
16,600, καὶ ἐν τῇ Πρωσίᾳ ἀνὰ 27,000.

Κατὰ μὲν τὸ 1814 ἐτυπόνοντο ἐν τῇ Γαλλίᾳ τεσσαρά-
κοντα πέντε ἑκατομμύρια φύλλα χάρτου. Κατὰ δὲ τὸ 1826
ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἔφθασεν εἰς 144 ἑκατομμύρια.
(Οὐνεὶ. Παρατηρ.)

Κατάλογος τῶν ὑπαλλήλων τῆς Κυβερνήσεως ἐν τῇ πόλει Μεσολογγίου.

	Ὄνομα καὶ Ἐπίθετον	Πατρίς	Ἐπαγγελμα
Διοικητήριον	Νικόλαος Νάκης	Ἀπὸ Κρανειδίου	Προσ. Διοικητὴς Μεσολογγίου, Ζυγοῦ κτλ.
	Παναγιώτης Ἰ. Χαλικιόπουλος	Ζάκυνθον	Γραμματεὺς.
	Ἀλέξανδρος Πλατύκας	Μεσολόγγιον	Ἐπογραμματοεὺς.
	Ἰωάννης Α. Μακρῆς	Κρανειδίου	Κλήτωρ.
Πρωτ. Δικασ.	Δημήτριος Γουζέλης	Ζάκυνθον	Πρόεδρος τοῦ Πρωτ. Δικαστηρ. τῆς Δυτ. Ἑλλάδος.
	Βενδραμῆς Οἰκονομόπουλος	Μεσολόγγιον	Συνδικαστὴς.
	Ἀθανάσιος Παπαλουκάς	Μεσολόγγιον	Συνδικαστὴς.
	Σπυρίδων Κουρκουμέλης	Ἀνατολικὸν	Πάρεδρος.
	Στέλιος Μπαμπινιώτης	Ξηρόμερον	Πάρεδρος.
	Βασίλειος Χρυσιδέργης	Κράββαρι	Γραμματεὺς.
	Ανδρέας Γραμματικόπουλος	Ζάκυνθον	Ἐπογραμματοεὺς.
	Παναγιώτης Τζιμπουρακόπουλος	Μεσολόγγιον	Ἀντιγραφεὺς.
Δημογεροντ.	Δημήτριος Ν. Δροσίνης	Μεσολόγγιον	Γραμματεὺς τῆς Δημογεροντίας Μεσολογγίου.
	Θεόφιλος Βυρδανάτσος	Μεσολόγγιον	Κλήτωρ.
Ἀστυνομία	Ἀναστάσιος Παπαλουκάς	Μεσολόγγιον	Ἀστυνόμος Μεσολογγίου.
	Πάνος Ἰγγλέζος	Μεσολόγγιον	Γραμματεὺς.
	Μῆτρος Κωτισπούλος	Μεσολόγγιον	Κλήτωρ.
	Νικόλαος Μακροτατόπουλος	Μεσολόγγιον	Ἐπὶ στήτης τοῦ Δασμοτελωνείου, Ἐγχειολιμεναρχεῖου καὶ ἀλικῆς.
	Ἀποστόλος Τρικούπης	Μεσολόγγιον	Ὁμοίως.
	Ἰωάννης Γ. Σουρμελῆς	Αἶον	Γραμματεὺς τοῦ Δασμοτελωνείου.
	Σπυρίδων Λιανοπούλης	Μεσολόγγιον	Γραμματεὺς τοῦ Ἐγχειολιμεναρχεῖου.
	Ἰωάννης Παπαζαφειρόπουλος	Μεσολόγγιον	Ἐπαλληλος τοῦ Δασμοτελωνείου.
	Γρηγόριος Τζερετσεμέλης	Σαμνὰ	Ἐπηρέτης.
	Μῆτσος Μπασκαλῆς	Μεσολόγγιον	Φύλαξ τοῦ Δασμοτελωνείου.
Δασμοτελ. Ἐγχειολιμ. καὶ ἀλική.	Ἀποστόλης Παιδάκος	Μεσολόγγιον	Ὁμοίως.
	Σπυρίδων Παπακαλὸς	Μεσολόγγιον	Φύλαξ τοῦ Ἐγχειολιμεναρχεῖου.
	Δημήτριος Κώστα	Μεσολόγγιον	Ὁμοίως.
	Θεμιστοκλῆς Τρικούπης	Μεσολόγγιον	Ἐπαλληλος τῆς ἀλικῆς.
	Ζώης Ἀθανασίου	Μεσολόγγιον	Ὁμοίως.
	Γεράσιμος Ἀναστασέλος	Μεσολόγγιον	Ὁμοίως.

Τῶν ἐν τῇ πόλει Ἀνατολικοῦ καὶ ἐπαρχίας Ζυγοῦ.

Κωνσταντῖνος Ἀποστολόπουλος	Πελοποννήσιος	Ἀστυνόμος καὶ Ἐγχειολιμεναρχῆς.
Κωνσταντῖνος Κόντης	Ἀνατολικιώτης	Γραμματεὺς τῆς Ἀστυνομίας.
Στάμος Κουρκουμέλης	Ἀνατολικιώτης	Γραμματεὺς τῆς Δημογεροντίας.
Ἀθανάσιος Καπότας	Ἀνατολικιώτης	Κλήτωρ τῆς Δημογεροντίας.
Σπύρος Τσάλας	Ἀνατολικιώτης	Δασμοτελῶν.
Ἀναστάσιος Καρέτσης	Μακεδὼν	Γραμματεὺς καὶ συνεργάτης τοῦ Δασμοτελωνείου.
Χρήστος Τσάλας	Ἀνατολικιώτης	Ἐπαλληλος τοῦ Δασμοτελωνείου.
Ἀναγνώστης Καραντζογιάννης	Νεοχωρίτης	Δασμοτελῶν εἰς Νεοχώριον.
Γεώργιος Παπαπέτρος	Νεοχωρίτης	Φύλαξ εἰς τὰ σκαλῶματα τοῦ Νεοχωρίου.
Ἀποστόλος Ἀδρέου	Ἀπὸ ἐπαρχίαν Ζυγοῦ	Ἐπηρέτης τοῦ Δασμοτελωνείου τοῦ Ἀνατολικοῦ.
Γεώργιος Γκόδας	Ἐκ Κατοχῆς	Γραμματεὺς τῆς Δημογεροντίας Ζυγοῦ.

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 15 ΜΑΡΤΙΟΥ 1830.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ετήσια. Φοίνικες 36

Εξαμηνιαία. 18

Τριμηνιαία. 9

Αί συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 425.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν κατὰ τὸ Τμήμα τῶν Βορείων Κυκλάδων

Ἐκτακτον Ἐπιτροπὸν.

Θεωρήσαντες μετ' ἐπιστάσεως τὰ εἰς τὴν ὑπ' Ἀρ. 5,299 ἀναφορὰν τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης συναπτόμενα ἔγγραφα τῶν Κυρίων Διοικητῶν τοῦ ἐν Σύρᾳ ἀρτιπαγοῦς Ἑλληνικοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Καταστήματος, διατάττοντες τὴν Ἐκτακτον ταύτην Ἐπιτροπὴν, ὅπως γνωστοποιήσῃ τοὺς αὐτοὺς Διοικητὰς ὅτι, πρὸς ἐμπέδωσιν τῆς τοῦ εἰρημένου καταστήματος νομιμότητος καὶ ἀκριβοῦς ἐκτέλεσιν τῶν συμφωνηθέντων, ἐναπετέθησαν εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Κυβερνήσεως ἡ κατὰ τὴν 14 τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου 1829 ἀναφορὰ τῶν διοικούντων τὸ διαληφθέν κατὰστημα, τὸ συμφωνητικὸν τῶν εἰς αὐτὸ τὸ κατὰστημα Συμβολαίων, καὶ τὸ ἀντίτυπον τοῦ ἀσφαλιστικοῦ ἐγγράφου, καὶ ὅτι παρατηρήσαντες σπουδαίως τὰ συγκροτητικὰ τοῦ εἰρημένου καταστήματος ἄρθρα, ἐνεκρίναμεν ταῦτα καὶ ἐπεκυρώσαμεν, καὶ πρὸς πραγματικὴν δεῖξιν τῆς ἐπιδοκιμασίας ἡμῶν ταύτης ἔγνωμεν νὰ μεθέξωμεν διὰ δέκα συμβολῶν, καὶ ἐπομένως ἔλαβεν ἤδη τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς διὰ τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς τὸ ἐν Σύρᾳ δασμοτελωνεῖον, ὅπως ἐγχειρίσῃ εἰς τοὺς Κυρίους Διοικητὰς, λόγῳ προκαταβολῆς ἐπὶ τῆς ποσότητος τῶν εἰρημένων δέκα μερίδων, δίστηλα Ἰσπανικὰ διακόσια. Οψέποτε δὲ ἡ χρεια τῆς ἀσφαλιστικῆς ταύτης ἐταιρείας ἤθελεν ἀπαιτήσῃ δευτέραν καταβολὴν, δέλομεν διατάξαι ἐπομένως καὶ τὰ τῆς ἀκολουθοῦ καταβολῆς ταύτης, καθ' ἣν ἀναφορὰν ἤθελον δώσει πρὸς ἡμᾶς αἱ διοικούντες αὐτὸ τοῦτο τὸ κατὰστημα.

Προστατεύοντες τὸ Ἑλληνικὸν ἐμπόριον, καὶ διὰ παντὸς νομίμου μέτρου προσπαθοῦντες νὰ τὸ προμηθεύωμεν ὅσα τείνουσιν εἰς τὸ νὰ εὐρὴ κατ' εὐχὴν καὶ νὰ ἐπιδίδῃ, ἐπαινοῦμεν τὸν πατριωτικὸν ζῆλον τῶν Κυρίων Διοικητῶν τοῦ περὶ οὗ οὗ λόγος Καταστήματος, καὶ ὅσα ἔλαβαν περὶ αὐτοῦ συνετά μέτρα, εὐχόμενοι πατρικῶς τὸν καταρτισμὸν τοιού-

των κοινωφελῶν καταστημάτων καὶ τὴν εὐτυχὴν πρόοδον καὶ εὐόδου αὐτῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 2 Ἰαννουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ

Ναυτικοῦ Γραμματεὺς

Ι. ΡΙΖΟΣ.

Αρ. 56.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΓΕΡΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α. Ε. ΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ.

Ἀνέγνωσεν ἡ Γερουσία τὸ ὑπ' Ἀρ. 683 διάγγελμα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ σκεψαμένη μετὰ προσοχῆς τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα ἐνόησε καλῶς τὴν βαθυνουστάτην ἀνάπτυξιν τῶν δικαιωμάτων, ὅσα ἔχει ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος, ὅστις ἔχυσεν τὸ αἷμά του ὑπὲρ αὐτῆς, καὶ τὰ ὑπαγορευόμενα προνοητικὰ μέτρα, δι' ὧν φρονεῖ ἡ Γ. Ε. ὅτι ἀσφαλίζεται διὰ παντὸς ἡ ὑπαρξίς καὶ ἐλευθερία του.

Σύμφωνος λοιπὸν κατὰ πάντα μετὰ τὴν γνώμην τῆς Κυβερνήσεως ἡ Γερουσία θεωρεῖ, ὡς ἐν τῶν πρώτων συστατικῶν τοῦ δικαιώματος τῆς ψήφου, τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ πολίτου· ἀλλὰ περὶ τῆς ἀποκτήσεως τοῦ ἀπαιτουμένου τούτου πρέπει νὰ ἐξηγηθῶμεν πλατύτερα.

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς, Ἐξοχώτατε, ἅμα λαβὼν τὰ ὅπλα, καὶ κηρύξας τὸν ἑαυτοῦ του ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ἀνεξάρτητον ἀπὸ τὸν τυραννικὸν ζυγὸν, ἐκήρυξεν ἐν ταῦτῳ ὅτι ἡ γῆ τῆς Ἑλλάδος εἶναι γῆ τῶν προγόνων του, διὰ τῆς ὁποίας τὴν ἀνάκτησιν ἀπεφάσισε νὰ προσφέρῃ τότα σφάγια εἰς τοὺς τόσων ἐτῶν αἱματώδεις πολέμους· αὐτὴν ἐνόμισεν ἀμοιβὴν τῶν ἀγώνων του καὶ ἔπαθλον τῶν ἀνδραγαθιῶν του· αὐτὴν νομίζει καὶ τώρα ἄστυλαν τῶν δυστυχῶν του καὶ κρηπίδα τῆς ἐλευθερίας του.

Εἰς τὸν 14 νόμον ἐξέφρατταν οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ τοῦ αἰσθημα τοῦ λαοῦ τοῦ παριστανομένου ὑπ' αὐτῶν καὶ ἐκήρυξαν βραβεῖον τῶν ὑπὲρ αὐτῆς ἀγωνιζομένων τὴν γῆν τὴν ἰδίαν, τὴν ὁποίαν ἐπότισαν συνεχῶς μετὰ τὸ αἷμά των.

Ἡ ἐν Ἀστρεὶ Συνέλευσις προλαμβάνουσα τὸ μέγα δυστύχημα τοῦ νὰ συγκεντρωθῇ ἡ ἐθνικὴ γῆ εἰς ὀλίγα πλοῦ-

σια άτομα, καὶ νὰ μείνῃ οὐπὲρ αὐτῆς τῆς γῆς ἀγωνιζόμενος πτωχός, αἰκίος, ἀκτῆμων καὶ τὸν αἶρα μόνον ἀναπνέων εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀπηγόρευσε αὐστηρῶς τὴν ἐκποίησην διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. λβ' ψηφίσματος.

Τὴν κοινὴν ταύτην φωνὴν τοῦ ἔθνους ἐξέφρασαν καὶ οἱ ἐν Ἐπιδαύρῳ καὶ ἐν Τροιζίνι ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ διὰ τῶν ιδ' καὶ κ' ψηφισμάτων, καὶ ἐπεκύρωσεν ὁμοφώνως ἡ ἐν Ἀργεὶ τετάρτη Συνέλευσις.

Ἐνῶ δὲ λαμβάνει τοιαύτην ἡ ἐν Ἀστρεὶ Συνέλευσις πρόνοιαν περὶ τῆς διατηρήσεως αὐτοῦ τοῦ μόνου καταφυγίου τῶν Ἑλλήνων, διὰ νὰ μὴ γένη ἔρμαιον τῶν πλουσίων καὶ δυνατῶν, ἡ ἐν Τροιζίνι βαίνουσα εἰς τὰς προτεθείσας βάσεις τοῦ ιδ' νόμου ἐπικυρόει τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν εἰς τὸ κ' ψηφίσμα καὶ ἀφαιροῦσα ἐκ μέσου πᾶσαν ὑποψίαν ἰδιοτελείας εἰς τὴν συμμετοχὴν αὐτοῦ τοῦ κοινοῦ τῶν Ἑλλήνων κτήματος, διὰ τοῦ α' τῆς αὐτῆς συνελεύσεως ψηφίσματος παραδέχεται ὡς συμμετόχους τῶν ἐλπιζομένων ἀγαθῶν τῆς γῆς τῆς Ἑλλάδος τοὺς συμμετόχους τῶν παθημάτων του ἀνοίγει ἔπειτα τὰς ἀγκάλας τῆς, καὶ συγκαλεῖ διὰ τῶν κβ' καὶ κγ' ψηφισμάτων ὅλους τοὺς χριστιανούς τοὺς θέλοντας νὰ κάμωσι σταθερὰν κατοικίαν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ νὰ γένωσι μίαν ἡμέραν πολῖται Ἕλληνες.

Ἐπ' αὐταῖς ταῖς βάσεσι θεμελιουμένη ἡ Γερουσία θεωρεῖ ὡς κοινὴν εὐχὴν ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τὸ νὰ γένη ἕκαστος πολίτης τῆς Ἑλλάδος κύριος ἰδιοκτησίας· καὶ νομίζει ὅτι τὸ ἔθνος θέλει ἐπευφημήσει εἰς τοιαύτην πράξιν, τείνουσαν εἰς ὃν ἀνέκαθεν αὐτὴ ἐτείνετο σκοπὸν, καὶ προλαμβάνουσιν τὴν τοιαύτην ἀποδειχθεῖσαν ἐφεσίην του, καὶ τὴν βεβαίως ποτὲ ἐσομένην ὁμίσησόν του ἐπικύρωσιν.

Ἀπαντῶσα δὲ ἡ Γερουσία κατ' ἄθρον εἰς τὴν ἀναφερομένην ἐν τῷ εἰρημένῳ ἐγγράφῳ ἀνακεφαλαίωσιν γνωμοδοτεῖ· α' Ὅτι εἶναι σύμφωνος μετὰ τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι ἐν τῶν πρὸς ἐνέργειαν τοῦ δικαίου τῆς ψήφου ἀπαιτουμένων εἶναι ἡ ἰδιοκτησία·

β' Ὅτι θέλει συμπράξει εἰς τὸν ἀποδωθῆναι τοὺς πολίτας τῆς Ἑλλάδος τὰ μέσα τοῦ νὰ λάβωσι μερίδα εἰς τὰ ἐθνικὰ κτήματα, ἀλλὰ χωρὶς ν' ἀφαιρεθῇ τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς κανένα τῶν πολιτῶν·

γ' Ὅτι περὶ τῆς ποσότητος, τῶν συμφωνιῶν καὶ τῶν τύπων, καθ' οὓς μέλλει νὰ γένη ἡ παραχώρησις αὐτὴ εἰς τοὺς πολίτας τῆς Ἑλλάδος, ἡ Γερουσία θέλει καθυποβάλλει παρατηρήσεις εἰς τὴν Κυβέρνησιν, θεμελιουμένας εἰς τὸ ὑπ' Ἀρ. 468 ἐγγράφον τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν τούτῳ ἡ Γερουσία ἐπιθυμεῖ νὰ ἰδῇ σχέδιον ψηφίσματος προσδιορίζον θετικώτερον, πῶς θέλουν ἀποκτήσει τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου καὶ τὸ περὶ τούτου ἀπαιτούμενον τῆς ἰδιοκτησίας οἱ αὐτόχθονες πολῖται τῆς Ἑλλάδος, οἱ μὴ αὐτόχθονες ὁμογενεῖς, οἱ συναγωνισθέντες καὶ ἀπολέσαντες τὴν πατρίδα καὶ ἰδιοκτησίαν των, οἱ ἀλλογενεῖς οἱ ἐντίμως ὑπηρετήσαντες τὴν Ἑλλάδα, καὶ τελευταῖον, πότε καὶ πῶς θέλουν λάβει τὰ δικαιώματα ταῦτα ὅσοι εἰς τὸ ἐξῆς θελήσουν νὰ γίνων κατόικοι τῆς Ἑλλάδος, φέροντες τὰς γνώσεις, τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ χρήματά των εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 28 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος
Γ. ΣΙΣΙΝΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς
Π. ΣΟΥΤΣΟΣ.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Ἀρ. 20.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Διακηρύττει.

Κατὰ ζήτησιν αἰτιολογουμένην τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ νὰ διακηρυχθῇ ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος Ῥαπτόπουλος Καρπενησιώτης κατηγορούμενος ὡς φονεὺς τοῦ Κωνσταντίνου Μομπρονόπουλου, καὶ εὐρισκόμενος ὑπ' ἐξέτασιν καὶ φυλακὴν ἐδραπέτευσε, διακηρύττει νὰ ἐμφανισθῇ ὁ ῥηθεὶς Ῥαπτόπουλος ἐντὸς εἴκοσι ἡμερῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν ταύτην, ἵνα ἀπολογηθῇ εἰς τὴν κατηγορίαν του· εἰδὲ μὴ, μέλλει νὰ καταδικασθῇ κατὰ τὸ περὶ φυγυδικῶν ἄθρων, Κεφάλαιον 5.

Ταῦτοχρόνως προσκαλοῦνται ἅπανται αἱ Ἀρχαὶ τοῦ κράτους νὰ συλλάβωσιν αὐτὸν τὸν φυγάδα Κωνσταντῖνον Ῥαπτόπουλον, ὅπου φανῇ, καὶ νὰ τὸν πέμψωσιν ἀμέσως εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τοῦ Μεσολογγίου.

Προσκαλεῖται ἐξίτου καὶ ὁ καθέκαστος πολίτης νὰ εἰδοποιήσῃ εὐθέως τὴν ἐπιτόπιον Ἀστυνομίαν ὅπου ἄμα τὸν ἰδῇ καὶ τὸν ἀναγνώρισῃ.

Τὸ πρόγραμμα κολλᾶται εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου τούτου, εἰς τὴν θύραν τῆς καθεδρικῆς ἐκκλησίας, εἰς ἕνα τοῖχον τῆς ἀγορᾶς τῆς πόλεως ταύτης, εἰς τὴν θύραν τῆς Ἀστυνομίας τῆς διαμονῆς τοῦ ῥηθέντος φυγάδος εἰς τὸ Καρπενησί, καὶ δημοσιεύεται διὰ τοῦ κήρυκος καὶ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Μεσολογγίῳ, τῇ 1 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Δ. ΓΟΥΖΕΛΗΣ.

Β. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΥΚΑΣ.

Ὁ τόπον ἐπέχων τοῦ Γραμματέως Α. Γραμματικόπουλος.

Ἀρ. 321.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρόγραμμα.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΒΟΡΕΙΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ ΩΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ.

Ἡ Κυρία Μαρσιρίτσα ποτὲ Σπύρου Κλάδου Κερκυραίου, δι' ἀναφορὰς τῆς πρὸς τὸν προσωρινὸν εἰρηνοδίκην Ἑρμοπολέως Σύρας, ἀνέφερεν ὅτι, μετὰ τὴν εἰς Ναύπλιον ἀποδίωσιν τοῦ ἀνδρός τῆς ἀδιατάκτου ὄντος, ἡ ἐκεῖ ἐπιτόπιος Ἀρχὴ κατεγράψατο τὴν χρηματικὴν καὶ κτηματικὴν αὐτοῦ περιουσίαν, τὴν ὁποίαν καὶ παρακατέθεσεν εἰς τὴν Ἐκτακτὴν Ἐπιτροπείαν τούτου τοῦ θέματος· ἐπειδὴ δὲ καὶ ἡ παρακαταθήκη αὐτὴ συνισταμένη ἀπὸ φορέματα, ἐπιπλὰ καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη, ὑπόκειται εἰς φθορὰν, ἀπαιτεῖ ἐκ τῶν διασωθέντων τούτων ἐπίπλων τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς προκός τῆς κατὰ τὸν πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο παρῆρσιανθέντα κατάλογον.

Ὁ προσωρινὸς εἰρηνοδίκης Ἑρμοπολέως Σύρας, διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 378 διευδύνσεως του τῆς 9 τοῦ παρελθόντος Ἰαννουαρίου, διεύθυνε τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν πρὸς τὸ Δικαστήριον, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ εἰκότα.

Τὸ Πρωτόκλητον λοιπὸν ταῦτο Δικαστήριον διὰ δημοσίου τρόπου προσκαλεῖ ἅπαντας τοὺς νομίμους ἀνιόντας ἢ ἐκ πλαγίου κληρονομοῦς τοῦ προλεχθέντος Σπύρου Κλάδου Κερκυραίου (ἐὰν ὑπάρχωσιν) ἵνα ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον αὐτοῦ ἐντὸς τριῶν μηνῶν μετὰ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσίευσ-

ως τοῦ παρόντος προγράμματος ἢ αὐτοπροσώπως, ἢ διὰ νομίμου ἐπιτρόπου των, διὰ ν' ἀπολογηθῶσιν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς διαληφθείσης Κυρίας Μαριονίτσας.

Μὴ ἐμφανίζομένων δὲ, γνωστοποιεῖται ὅτι τὸ Δικαστήριον θέλει πράξει ὅσα ἀπαιτοῦνται εἰς τὴν διαδικασίαν ταύτην ἐν ἀπουσίᾳ αὐτῶν.

Τὸ παρὸν θέλει καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα τῆς Ἑλλάδος, θέλει κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος, ἐν ὁμοίον ἀντίτυπον αὐτοῦ θέλει καταχωρηθῇ, ἢ τοιχοκολληθῇ εἰς τὸ πολυανθρωπότερον μέρος τῆς νήσου ταύτης, καὶ ἕτερον εἰς τὴν Δύσαν τοῦ Δικαστηρίου.

Ἐν Τήνῳ, τὴν 7 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Π. ΣΚΥΛΙΤΣΗΣ ΟΜΗΡΙΑΝΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Ἰωάννης Βεάκης.

Ἀρ. 12.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ ΕΜΠΟΡΙΚὸν ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΣΥΡΑΣ.

Θεωρήσαν τὴν ἀπὸ τῆς ἀ τοῦ ἀρξαμένου ἀναφορὰν τοῦ Κυρίου Ἰακώβου Δράκου, δι' ἧς αἰτεῖ νὰ υποχρεωθῶσιν οἱ Κύριοι Λ. Φραράκης καὶ Φ. Πούρπουρας εἰς τὸ νὰ τὸν ἀποζημιώσωσι, κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς ἀπὸ τὰς 13 Ἰουλίου 1828 ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τούτου, καὶ τῆς διαιτηλικῆς ὑπὸ τὰς 24 Ὀκτωβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους.

Σκεφθὲν δὲ ὅτι, διὰ νὰ προωδύσῃ εἰς τὰς ἐργασίας τιν κατ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ὑπόθεσιν, πρέπει νὰ προσκαλέσῃ πρῶτον τὸν Κύριον Κωνσταντῖνον Κουσελά νὰ παρουσιασθῇ, ἵνα διευκρινισθῇ καὶ προσδιορισθῇ ὀριστικῶς τὸ πρᾶν τοῦ χρέους του, τὸ ὅποιον ἀπαιτεῖται εἰς τὴν ἐκτέλει τῆς διαληφθείσης ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τούτου.

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κύριος Κωνσταντῖνος Κουσελάς νὰ παρουσιασθῇ προσωπικῶς ἢ δι' ἀντιπροσώπου του εἰς τὸ Δικαστήριον τούτο ἐντὸς 21 ἡμερῶν, ἀρχομένων ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς καταχώρησεως τοῦ παρόντος εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ ἀπολογηθῇ, κτλ.

Β'. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, στερεῖται τὸ δικαίωμα τῆς ἐκκλήτου εἰς τὴν ἀπὸ τὰς 24 Ὀκτωβρίου 1828 διαιτηλικὴν ἀπίφασιν ἀφορῶσαν τὴν μετὰ αὐτοῦ καὶ τοῦ Κυρίου Ἰακώβου Δράκου ὑπόθεσιν.

Γ'. Τὸ παρὸν νὰ κοινοποιηθῇ τοῖς Κυρίοις Λ. Φραράκη, Φ. Πούρπουρα, καὶ Ἰακώβῳ Δράκῳ, καὶ νὰ τοιχοκολληθῇ εἰς ἐν τῶν συνειθισμένων μερῶν τῆς πόλεως.

Ἐν Σύρῃ, τὴν 4 Μαρτίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ἸΑΚΩΒΟΣ ΠΑΣΗΜΑΔΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Ἰωσήφ Ἡσαΐας.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 14 Μαρτίου.

Τὴν 10 τοῦ ἐνεστῶτος ἦλθεν ἐκ Ναυπλίου ἡ Αὐστριακὴ πολεμικὴ γολέττα Ἐρρίκέττα.

Περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος Φεβρουαρίου ἔγινε δύο ἡμέρας κατὰ συνέχειαν ἐξέτασις εἰς τὸ ἐνταῦθα Κεντρικὸν Σχολεῖον, εἰς τὴν ὁποίαν παρεστάθη καὶ ὁ Ἐφορος αὐτοῦ Κύριος Α. Μουστοξειδής. Ἐκεῖ ἐδείχθη ἡ ἰκανότης τῶν ὑποτρόφων εἰς τὴν παρὰ τοῦ διδασκάλου Κυρίου Γενναδίου ἐκπαιδευθεῖσαν παράδοσιν τῆς ἐρμηνείας ὅλου τοῦ Πλαταϊκοῦ τοῦ Ἰσοκράτους. Οἱ μὲν τ' ὄνομα ἐκάστου ἐγγεγραμμένοι λαχνοὶ

ἐβάλθησαν εἰς κληρωτῖδα, καὶ ἡ τύχη ἀπεφάσιζε διὰ τοῦ Ἐφορου τὴν τάξιν μόνον τῶν ἀναφωνουμένων μαθητῶν. Οὕτω διαδεχόμενοι ἀλλήλους εἰς τὴν ἐξέτασιν, καὶ ἀρχίζων ἕκαστος ὅθεν ὁ πρὸ αὐτοῦ εἶχε τελειώσει, ἀνέγνωσαν, παρέφρασαν καὶ ἀνέλυσαν ἐντελῶς ὅλον τὸν λόγον. Ἐκαστος δὲ τῶν νέων, ἅμα προσκαλούμενος, ἐπρόσφερεν εἰς τὸν Ἐφορον τὸ τετραδίον του, ἐν ᾧ εἶχε γραμμένην ὅλην τὴν παράφρασιν.

Εἶδε μὲν χαρὰν τοῦ ὁ Ἐφορος ὅτι ἡ ἐκδοσις τοῦ πρᾶγμα-τος ἐκπληροῖ τὰς ἐλπίδας τῆς Κυβερνήσεως καὶ φέρει ἔπαινον εἰς τὸν Κύριον Γενναδίον. Ὅταν ἔφθασαν εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος τοῦ λόγου, ὅπου οἱ Πλαταεῖς περιγράφουσι τὰ δεινὰ των, παρελήρησεν ὁ Ἐφορος ὅτι τοῦτο ἦτο ζωντανὴ καὶ παθητικὴ εἰκὼν τῶν ὅσα ὑπέφεραν εἰς τὰς ἡμέρας μας καὶ ἀκόμη ὑποφέρουν τινὲς πόλεις τῆς Ἑλλάδος. Τὸ αἰσθημα τοῦτο προὔπληρχεν εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ διδασκάλου, κατὰ πρόσκλησιν τοῦ ὁποίου δύο τρεῖς τῶν μαθητῶν ἐξεφώνησαν ἐκ στήθους τὸ κείμενον. Εἰς προτροπὴν δὲ τῶν νέων ὁ Ἐφορος ἐζήτησεν ἔπειτα ἀπ' ὅλους καλογραμμένον εἰς τὰς δύο Ἑλληνικὰς διαλέκτους τὸ τεμάχιον ταῦτα, διὰ νὰ τὸ ὑποβάλῃ ὑπ' ὄψιν τοῦ Ἐσχωτάτου Κυβερνήτου. Θέαμα διεγειρον χαρᾶς καὶ φιλοστοργίας αἰσθήματα ἦτον ὁ σύλλογος ὀγδοήκοντα παντοδαπῶν νέων, εἰς τῶν ὁποίων ὅλων σχεδὸν τὰ πρόσωπα ἤστραπτεν ὁ τῆς παιδείας ἔρος.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Τολλῶνος, 12 Φεβρουαρίου Ν.

Ἀπό τινος καιροῦ ἀπεπέμποντο πάμπολλοι τῶν ἐκ τοῦ ναυτικοῦ καταλόγου· σήμερον δὲ διετάχθη νέα ναυτολογία δισχιλίων ἐκ τῶν πρώτων ἀποπεμφθέντων. Τρεῖς τριήραχοι ἐστάλησαν εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἰταλίας διὰ νὰ ναυλώσωσιν ἐμπορικὰ πλοῖα εἰς λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως. Θέλουν δὲ ναυλωθῇ 300 πλοῖα, 250 τόνων καὶ ἐπέκεινα χωρητικότητος ἕκαστον.

Ἡ ἐκστρατεία θέλει σύγκεισθαι ἐξ 8 δικρότων ἀνὰ 80 κανόνια φερόντων, 16 φρεγατῶν, τῶν ὁποίων ἐξ ἡ ὀκτὼ ἀνὰ 60 κανόνια, κατηροτισμένων εἰς φορτηγὰ, δέκα βομβαρδῶν καὶ τινῶν μικρῶν ἄλλων πλοίων.

Κατὰ τὸν κατάλογον τῶν πλοίων τοῦ βασιλέως, ἐξ ὧν θέλει συνίστασθαι ὁ στόλος, καὶ τῶν φορτηγῶν, τὸ ὅλον τῶν στρατευμάτων θέλει ἀναθῇ πιθανῶς εἰς 45 ἕως 50,000. Ἡ ἐκστρατεία μέλλει νὰ εἶναι ἑτοιμος εἰς κίνησιν ἀπὸ τῆς ἀμέχοι τῆς 15 τοῦ ἐρχομένου Μαΐου. Ὁ παρὰ τῷ Μεχμέτ Ἀλλῇ Πρόξενος τῆς Γαλλίας Κύριος Δρεβέτης ἀπέλθε μυστικῶς εἰς Αἴγυπτον παρηγγελμένος νὰ διαπραγμῇ συνθήκην τινα πρὸς τὸν ἡγεμόνα ἐκεῖνον ἐναντίον τοῦ Ἀλγερίου, κατὰ τὴν ὁποίαν νὰ χορηγήσῃ αὐτός εἰς τὴν ἐκστρατείαν 10 χιλιάδας ἰππικὸν ἀπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ Ἱμπραήμη.

(Γαλλ. Ταχυδρόμος.)

Ὁ λιμὴν τῆς Βενετίας κατέστη ἐμπορεῖον ἐλεύθερον τῶν δασμοτελωνικῶν εἰσπραξέων, ἀπὸ τῆς 1 τοῦ παρελθόντος Φεβρουαρίου.

Ἐκοινοποιήθη ἐνταῦθα ὅτι ὁ σύλλογος τῶν Βουλῶν τῆς Γαλλίας ἤρchiσε τὴν 20 Φεβρουαρίου (4 Μαρτίου).

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὁ Σύμβουλος τῆς ἐπικρατείας τῆς Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν, ἐπιφορτισμένος διὰ τὰς ἐμπορικὰς Ῥωσικὰς ὑποθέσεις ἐν πάσῃ τῇ Ἑλλάδι, καὶ Ἰππεὺς διαφόρων ταγμάτων,

Διακηρύττει,

Ὅτι κατὰ τὰς ἀνωτέρας διαταγὰς τίθεται ἐπὶ δημοπρασίᾳ εἰς Σύραν παρὰ τοῦ ἐκεῖ ἐπιτρόπου τοῦ τοῦ εἰς τὴν Ῥωσικὴν Καγκελαρίαν μία πουλάκα, ὀνομαζομένη Νέα Ῥωσσία, ὑπὸ Ῥωσικοεμπορικὴν σημαίαν, μὲ ἅπαντα τὰ ἐπιπλάτης κατὰ τὸν εἰς τὴν Καγκελαρίαν κατάλογον ταύτης.

Ἡ δημοπρασία ἀρχεται ἀπὸ τὴν 1^{ην} Ἰουλίου ἐρχομένου Ἀπριλίου 1830, καὶ παύει εἰς τὰς 20 τοῦ ἰδίου, κατὰ τὸν ἐφεξῆς τρόπον.

Εἰς τὴν 1^{ην} Ἰουλίου θέλει γίνεαι πρῶτῃ κήρυξις, εἰς τὰς 10 ἡ δευτέρα, καὶ εἰς τὰς 20 ἡ τελευταία.

Ι. ΒΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἔρανος ὑπὲρ τῆς γενικῆς σχολῆς τῆς Κάτω Ῥίζης καὶ Βαρδουνοχωριῶν τῆς ἐπαρχίας Λακεδαιμόνος διὰ συνδρομῆς τοῦ Νικολάου Γιατράκου.

	Γρόσ.
Γεώργιος Καλκάνης	60
Παναγῆς Δημητράκος	40
Γεώργιος Διαμαντάκος	30
Κωνσταντῖνος Δουκάκος	25
Παναγιώτης Διαμαντάκος	15
Νικόλαος Παπαστράτης	25
Ἀναγνώστης Δουκάκος	15
Γέρο-ἑξάρχος	20
Νικολάκης Βλογιανήτης	15
Δημήτριος Διαμαντάκος	10
Παναγοῦλα Νύμφη	15
Γιαννάκης Λατκαράκος	20
Παναγιώτης Σωτηράκος	10
Παναγιώτης Παπαδάκος	60
Κανέλος Δημητράκος	15

Τὸ ὅλον 375

ΝΑΥΤΙΔΙΑ.

ΛΙΜΝΗ ΣΑΛΩΝΩΝ. Καθ' ὅλον τὸν Ἰαννουάριον μῆνα.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. Ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος 5 πλοῖα καὶ 34 πλοῖα μὲ ἀραβόσιτον, δέρματα, λάδι, σαποῦνι, σίδηρον, χάλυβα, καφέν, σίτον, καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. Εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος 6 πλοῖα καὶ 37 πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ ξυλείαν, ἀραβόσιτον, λάδι, σαποῦνι, ἐλαίαν, ἄλευρα, σίτον.

ΛΙΜΕΝΕΣ ΑΝΔΡΟΥ. Ἀπὸ τῆς 1^{ης} Ἰαννουαρίου μέχρι τῆς 15 Φεβρουαρίου.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. Ἐκ Χίου γολέττα Ἰόνιος εὐκαιρος. — Ἐκ Πατρῶν Ῥωσικῇ

μαρτιγὰν μὲ σίτον καὶ δέρματα, καὶ τρία πλοῖα Ἑλληνικὰ μὲ βόας, σίτον, κριθάρι, λάδι, δέρματα, καὶ χαλῶν. — Ἐκ Πεταλλίων ἐν Ἑλληνικὸν μὲ ξυλείαν καύσιμον. — Ἐκ Τήνου ἐν μὲ ἀραβόσιτον. — Ἐκ Σύρας 2 Ἰόνια καὶ 2 Ἑλληνικὰ μὲ σίτον, κάδους, καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη. — Ἐκ Σκύρου ἐν Ῥωσικὸν μὲ σίτον καὶ ἕτερον Ἑλληνικὸν μὲ διάφορα εἶδη. — Ἐκ διαφόρων μερῶν 99 πλοῖα μὲ σίτους, ὄσπρια, ἀλίπαστα ὀψάρια, δέρματα, χαλκόν, καπνόν, βαμβάκι, ἐλαίαν, μαστίχην, δέρματα, πανικὰ, πορτογάλλια, λάδι.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. Εἰς Πόρον γολέττα Ἰόνιος εὐκαιρος. Εἰς Χίον 3 πλοῖα Ἑλλ. εὐκαιρα. — Εἰς Σμύρνην ἐν Ἑλλ. μὲ λειμόνια. — Εἰς Σύραν 5 Ἑλληνικὰ μὲ βόας, ξυλείαν καύσιμον, σίτον, λάδι, δέρματα, σίδηρον, καὶ ἐν Ῥωσικὸν μὲ σίτον. — Εἰς Θερμῖαν ἐν Ἑλληνικὸν μὲ δέρματα. — Εἰς Σκύρον ἐν Ῥωσικὸν μὲ σίτον καὶ ἕτερον Ἑλληνικὸν μὲ ἀραβόσιτον. — Εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐν Ἰόνιον μὲ λειμόνια. — Εἰς Σκόπελον ἐν Ἑλλ. μὲ σίτον καὶ δέρματα. — Εἰς Σκιάθον ἐν μὲ διάφορα εἶδη. — Εἰς διάφορα μέρη 106 πλοῖα μὲ ἄνθρακας, βαμβάκι, σῦκα, λειμόνια, οἶνον, δέρματα, χαλκόν, λάδι, σπασάμι, ῥακί, ἐλαίαν, μαστίχην, πινάκια.

ΛΙΜΕΝΕΣ ΤΗΝΟΥ. Ἀπὸ Ἰαννουαρίου 16 ἕως Φεβρουαρίου 15.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. Ἐκ Σάμου 3 Ἑλλ. πλοῖα μὲ σίτον καὶ πορτογάλλια. — Ἐξ Ἄνδρου δύο, τὸ μὲν εὐκαιρον, τὸ δὲ μὲ σίτον καὶ δέρματα. — Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως 3 διαφόρων σημαίων μὲ σίτον, καὶ δέρματα. — Ἐκ Σύρας δύο Ἑλλ. τὸ μὲν εὐκαιρον, τὸ δὲ μὲ διάφορα εἶδη. — Ἐκ Πατρῶν δύο Ἑλλ. μὲ σφακτά. — Ἐκ διαφόρων μερῶν 104 πλοῖα μὲ σίτον, λάδι, σαποῦνι, σάκχαρ, ξυλείαν καύσιμον, ἄνθρακας, ἐλαίαν, δέρματα, χαλκόν, ὄσπρια, ὀρύζι, σφακτά, δέρματα, καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. Εἰς Σύραν 4 Ἑλληνικὰ πλοῖα μὲ σίτον, δέρματα, καὶ σφακτά. — Εἰς Σκύρον ἐν μὲ σίτον. — Εἰς Πατρῶν δύο μὲ βόας, τυροὶ καὶ ὀψάρια, καὶ ἐν εὐκαιρον. — Εἰς Σκόπελον ἐν εὐκαιρον. — Εἰς Ἰθάκην ἐν Ἀγγλικὸν μὲ σίτον. — Εἰς διάφορα μέρη 110 πλοῖα, τὰ μὲν πολλὰ εὐκαιρα, τινὰ δὲ μὲ σίτον, οἶνον, ἄνθρακας, σαποῦνι, πλάκας, ἰγδία, οἶνον, ῥακί, σφακτά, καὶ διάφορα ἄλλα.

ΛΙΜΝΗ ΝΕΟΚΑΣΤΡΟΥ. Καθ' ὅλον τὸν Φεβρουάριον.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. Ἐκ Κερκύρας βρεταντῖνον Αὐστριακὸν μὲ ξυλείαν, ἕτερον Νεαπολιτικὸν μὲ καμπέχην καὶ κωπία. — Ἐκ Τεργέστης 2 Αὐστριακὰ μὲ ξυλείαν, κριθάρι, ὄσπρια, ῥόυμ καὶ οἶνον. — Ἐκ Ζακύνθου Ἑλληνικὸν μὲ λάδι καὶ σαποῦνι, καὶ ἕτερον Σαρδηνιακὸν μὲ χειροτεχνήματα, χαρτί, καθρέπτας, κτλ. — Ἐκ Γενούας ἐν Αὐστριακὸν καὶ δύο Σαρδηνιακὰ μὲ ταριχευμένα ὀψάρια, ῥόυμ, σάκχαρ, καφέν, φέσια, καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη. — Ἐκ Κεφαλληνίας ἐν Ἀγγλικὸν μὲ διαφόρους πραγματείας. — Ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος 42 πλοῖα καὶ πλεοναυτείας. — Εἰς εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ οἶνον, ῥακί, ἄλας, γεώμηλα, σάκχαρ, λάδι, βαμβάκι, κάδους, λειμόνια, πορτογάλλια, βαλανίδι, σίτον, σπόγγους, σαποῦνι.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. Εἰς Σμύρνην δύο πλοῖα Αὐστριακὰ μὲ τὸ ἴδιόν των φορτίον, καὶ ἕτερον εὐκαιρον. — Εἰς Κύπρον 2 Σαρδηνιακὰ μὲ τὸ ἴδιόν των φορτίον. — Εἰς Ζακύνθον ἐν Ἰόνιον καὶ 2 Νεαπολιτικὰ μὲ τὸ ἴδιόν των φορτίον, καὶ ἐν Ἑλληνικὸν μὲ σίτον. — Εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐν Νεαπολιτικὸν μὲ τὸ ἴδιόν του φορτίον. — Εἰς Ταγανρόκ ἐν Σαρδηνιακὸν μὲ τὸ ἴδιόν του φορτίον. — Εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐν Ἀγγλικὸν καὶ ἐν Σαρδηνιακὸν μὲ διαφόρους πραγματείας. — Εἰς Μασσαλίαν ἐν Ῥωσικὸν μὲ σπόγγους. — Εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος 26 πλοῖα καὶ πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ οἶνον, ῥακί, σταφίδας, ξυλείαν καύσιμον, κριθάρι, ἄνθρακας, γεώμηλα, σάκχαρ, καφέν, πέπερι.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 19 ΜΑΡΤΙΟΥ 1830.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Έτησια. Φοίνικες 36

Εξαμηνιαία. 18

Τριμηνιαία. 9

Αί συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Συνταγματάρχην Κύριον Ὁδυνά (Audoy).

“Όταν σὰς παρεκαλέσαμεν νὰ μᾶς δώσετε ἰχνογραφικὸν σχέδιον διὰ νὰ ἐπιχειρήσωμεν κατ’ αὐτὸ βαθμὴν τὴν ἐπανόρθωσιν τῆς πόλεως Μοθώνης καὶ τῶν προαστείων τῆς, ἡμεῖς προηγουμένως πεπεισμένοι ὅτι ἠθέλετε ἐκτελέσει τὸ ἔργον τοῦτο μὲ τὸν δυνατὸν ζήλον καὶ μὲ τὴν χαρακτηρίζουσαν ὑμᾶς ἰκανότητα· ὑμεῖς δὲ δὲν περιωρίσθητε εἰς μόνον αὐτὸ, ἀλλ’ ἐπροσθέσατε σχέδιον πρὸς κατασκευὴν ἀλληλοδιδασκτικῷ σχολείου, ἐφ’ ᾧ καὶ σὰς ὁμολογοῦμεν ἀπείρους χάριτας.

Οὕτω, Κύριε Συνταγματάρχα, δαπανῶν τὰς ὀλίγας στιγμὰς, τὰς ὁποίας ὑποκλέπτετε ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν σας, εἰς ἔργον ὠφέλιμον εἰς τὴν Ἑλλάδα, προσκτᾶσθε νέα δικαιώματα εἰς τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ τε Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ τῆς Κυβερνήσεώς του, καὶ ἐπισφραγίζετε τὰς ἐνέργειάς, ὅσας ὁ εἰς Πελοπόννησον ἀποσταλεὶς στρατὸς, καὶ ἰδιαίτερος τὸ μηχανικὸν τάγμα, ἔκαμαν εἰς τὰ Μεσσηνιακὰ φρούρια.

Ἐπιστρέφομεν σήμερον εἰς τὸν αὐτόθι Διοικητὴν τὰ σχέδιά σας, διατάττοντές τον νὰ μεταχειρισθῇ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν τὰ παρ’ ὑμῶν προβληθέντα μέτρα.

Δέχθητε καὶ αὖθις, Κύριε Συνταγματάρχα, τὰς τε εὐλκερινεῖς μᾶς εὐχαριστίας καὶ τὴν βεβαίωσιν τῆς ἐξέχου μᾶς ὑπολήψεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆς 6 (18) Μαρτίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης.

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Π. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 533.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ὀρφανοτροφείου.

Μὲ ζῶηροτάτην αἰσθησὶν ἑσωτερικῆς εὐχαριστήσεως

διήλθομεν τὴν ὑπ’ Ἀρ. 124 καὶ κατὰ τὴν 2 Μαρτίου πρὸς τὸν Γραμματέα τῆς Δημοσίον Ἐκπαιδεύσεως περὶ τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου ἀναφορὰν σου.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπανταχόθεν συρρέοντων σπουδαστῶν εἰς τὸ κατάστημα τοῦτο, τὰ μαθήματα, τὰ ὁποῖα διδάσκονται εἰς ἐκάστην κλάσιν, καὶ αἱ γεγόμεναι ἐπὶ τούτων πρῶται ἐξετάσεις, τῶν ὁποίων τὴν ἐκθεσιν εἶδομεν εἰς τὴν ἀναφορὰν σου, πραγματοποιοῦσι τὰς ἐλπίδας μας, καὶ μᾶς ὑπόσχονται τὴν ἐκθασιν τῶν προσδοκωμένων. Διὰ τοῦτο θέλομεν σπεύσει νὰ ἐνθαρρύνωμεν ἐκ παντὸς τρόπου καὶ τὴν προθυμίαν τῶν μαθητῶν, καὶ τὸν ἀξιώσασιν ζῆλον τῶν διδασκάλων, τοῦ ὁποίου μᾶς ἔδωκαν ἤδη πραγματικὰ δείγματα, χορηγοῦντες ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τοὺς πρῶτους καὶ εἰς τοὺς δευτέρους ὅλα τὰ βοηθητικὰ μέσα, διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ μέγα καὶ κοινωφελὲς ἔργον, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ πατρίς τοὺς ἐπροσκάλεσεν.

Ἀποδεχόμενοι διὰ ταῦτα τὰ ὁποῖα μελεχειρίσθης μέσα τοῦ νὰ ἀναπληρώσῃς διὰ τῆς Τυπογραφίας τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἑλλειψιν τῶν ἀναγκαίων εἰς τοὺς μαθητευομένους βιβλίων, εἰμεθα ἐπίσης διαλεθειμένοι νὰ σοὶ χορηγήσωμεν τὰ ἀναγκαῖα βοηθήματα διὰ νὰ μετασκευάσῃς εἰς τὸ εὐρυχωρότερον τὸ σχολεῖον κατὰ τὸ ὁποῖον θέλεις μᾶς ὑποβάλλει σχέδιον.

Ἐκφράζομεν διὰ σοῦ πρὸς τοὺς ἐλλογιματάτους διδασκάλους τὴν ἐγκάρδιον εὐγνωμοσύνην μας, καὶ τὴν εὐαρέστησίν μας πρὸς τοὺς μαθητευομένους, ἀγωνιζομένους νὰ ἀναφανῶσιν ἄξιοι τῶν εὐχῶν τῆς Πατρίδος τῶν διὰ τῆς πρὸς τὰ καλὰ ἐπιμελείας. Πρὸς σὲ δὲ πολλὰς ὁμολογοῦμεν χάριτας ἀνθ’ ὧν διὰ πολλῶν καὶ διηνεκῶν φροντίδων συντελεῖς εἰς τὸ σκοπούμενον τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 9 Μαρτίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίον Παιδείσεως Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

(Βλ. εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τῆς Γενικῆς ἐφημερίδος τὰς Ἐγχαρτίους Εἰδήσεις.)

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Αρ. 26.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ένταλμα έμφανίσεως.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΒΟΡΕΙΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

Έγκαλεσθέντος του Δημητρίου Βρούσκου Τδραίου ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου παρά της Αστυνομίας Σύρας ως κινδηλεμπόρου δια της υπ' Αρ. 1,208 αναφοράς της μηνολογουμένης την 6, ήτις ελήφθη την 23 ένεστώτος, εις την οποίαν αναφέρει ότι ο εիրημένος Βρούσκος, αφού κατεσχέθη, έδραπέτευσε την 9 του ιδίου μηνός, καθ' ήν δι-εύθυνεν αυτόν προς το Δικαστήριον, και κατ' επείκειαν τον έδωκε την άδειαν να υπάγη προς επίσκεψιν της δεινώς πασχούσης συζύγου του, ή οποία έκειτο εις την οικίαν του, παραδιδούσα αυτόν εις την φύλαξιν δύο εκ της φρευράς στρατιωτών Χρήστου Ζέρδα Ασπροποταμίτη και Γεωργίου Γκίκα Θεσσαλονικέως.

Ο έπί της έγκαλέσεως ταύτης διορισθείς παρά του Δικαστηρίου εξεταστικός δικαστής Κύριος Ιγνάτιος Ρουγγένης πάρεδρος ζητεί δι' αναφοράς του χρονολογουμένης την 27 του ένεστώτος να έκδοθῇ παρὰ του βήματος τούτου το κατά νόμον ένταλμα έμφανίσεως κατά του ρηθέντος δραπετού Δημητρίου Βρούσκου.

Το Δικαστήριον λοιπόν, δυνάμει του άρθρου 117 της έγκληματικής διαδικασίας, εντέλλεται δια του παρόντος τον διαληφθέντα δραπετήν Δημήτριον Βρούσκον Τδραίον να έμφανισθῇ αυτοπροσώπως ενώπιον του εντός 20 ήμερών από την ήμέραν της δια της Γενικής Έφημερίδος της Ελλάδος δημοσιεύσεως του παρόντος έντάλματος δια τα άποτελέσματα της δικαιοσύνης· άλλως δέ, θέλει διακοπῇ από την ενέργειαν των πολιτικών δικαιωμάτων του κατά το ρηθέν άρθρον· και το Δικαστήριον θεωρουν αυτόν φυγόδικον θέλει προχωρήσει εις την δίκην της κατ' αυτού κατηγορίας κατά του κανόνας της φυγοδικίας.

Όστις δέ γινώσκει πού διατρέχει ο διαληφθείς δραπετής, οφείλει να γνωστοποιήση τούτο προς το Δικαστήριον ή προς τας άλλας έπιτοπίους Αρχάς της Επικρατείας.

Το παρόν ένταλμα θέλει δημοσιευθῇ δια της Γενικής Έφημερίδος της Ελλάδος, και κηρυχθῇ δια του κήρυκος Αντίγραφα αυτού θέλουν κολληθῇ εις την θύραν του Δικαστηρίου, εις την θύραν της ένταυθα εκκλησίας του Αγίου Νικολάου, εις την θύραν της κατοικίας του έγκαλουμένου και εις την Αστυνομίαν της διαμονής αυτού.

Έν Μυκόνω, 27 Φεβρουαρίου 1830.

Ο Πρόεδρος ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΦΩΚΑΣ.

Ο Συνδικαστής Α. ΒΑΛΕΤΑΣ.

Ο τόπον επέχων του Γραμματέως Στέφανος Σέργιος.

Αρ. 435.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Έπειδη ή Αγγέλω Δυγάτης Ιου Γεωργίου Ξαχαίρη και γυνή Ιου άποθανόντος Αθανασίου Π. Παπακαλού Μεσολογγίτου, έπαρουσιάσθη εις το Δικαστήριον τούτο ζητούσα δι' αναφοράς της τα όσα έδωκε προς αυτόν δια προικά της και τα όσα έλαβε προγαμιαίαν δωρεάν από τους κληρονόμους του ποτέ Αθανασίου Π. Παπακαλού.

Έπειδή δέν γνωρίζονται όποιοι είναι οι κληρονόμοι τούτου, και έπειδή αυτή ή γυνή ζητεί το δικαίόν της,

Διακηρύττει ότι,

Όστις είναι κληρονόμος του άποθανόντος Αθανασίου

Π. Παπακαλού, να παρήρσιασθῇ εις το Δικαστήριον τούτο εντός 20 ήμερών μετά την κοινοποίησιν της παρούσης.

Παρήρσιαζόμενοι δέ, χρεωστεί έκαστος τούτων να φέρη άποδείξεις, δι' ών να μαρτυρηται κατά ποιον βαθμόν συγγενείας είναι κληρονόμος.

Αν εις την προθεσμίαν ταύτην δέν παρουσιασθῇ ούδεις κληρονόμος, το Δικαστήριον τούτο θέλει είδοποιήσει επισήμως την γυναίκα αυτήν και τους δανειστάς του Αθανασίου Π. Παπακαλού (εάν έχη) δι' έξόφλησιν των χρεών του και δια τα άποτελέσματα της δικαιοσύνης.

Η παρούσα θέλει δημοσιευθῇ εις Μεσολόγγιον δια της Αστυνομίας Μεσολογγίου, εις Π. Πάτρας δια της Αστυνομίας Π. Πατρών, και εις όλην την Επικράτειαν δια της Γενικής έφημερίδος.

Έν Μεσολογγίω, την 27 Φεβρουαρίου 1830.

Ο Πρόεδρος

Α. ΓΟΥΖΕΛΗΣ.

ΒΕΝΔΡΑΜΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΛΟΥΚΑΣ.

Ο τόπον επέχων του Γραμματέως Ανδρέας Γραμματικόπουλος.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΒΙΔΗΣΕΙΣ.

Έξ Αιγίνης, 19 Μαρτίου.

Την 15 του ένεστώτος ήλθεν ένταυθα εκ Ναυπλίου Γαλλικόν πολεμικόν βρίκιον φέρον τον Αντιπρέσβυν της Γαλλίας Βαζώνα Ρουέν.

— Σήμερον ήλθεν εκ Σμύρνης και έτερον πολεμικόν Γαλλικόν βρίκιον ονομαζόμενον Γρεναδιέρ.

— Κατά διαταγήν του Έξοχωτάτου Κυβερνήτου από 27 Φεβρουαρίου ο λοχαγός του α λόχου του τακτικού ίππικού Κύριος Τουρέτος έλαβεν άδειαν να νυμφευθῇ την κόρην Θηρεσίαν Πελλώνην.

Φιλολογία.

Γραφαί και τοπογραφικαί εικόνες, ζωγραφημέναι υπό του Ο. Μ. Βαρώνος Στακκελβεργίου. Γαλλιστί έκδιδόμεναι έν Παρισίοις.

Αί εικόνες, εξ ών σύγκειται ή έκδιδομένη συλλογή, επάρησαν από χαρτοφυλάκιον περιέχον υπέρ τας εκατον τεσσαράκοντα ζωγραφίας ευμεγέθεις και προς φύσιν εξεργασμένας. Τέσσαρα έτη διατρίψας ο συγγραφεύς εις τα διάφορα της Ελλάδος μέγη, και ακολουθών τον Παντανίαν, έλαβε καιρόν να εκλέξη τας επιτηδειοτέρας άμα και περι-κλεεστέρας τοποθεσίας. Δέν παρέλιπε δέ ή γραφίς του οιδε τους τόπους αυτούς, οίτινες είναι μέν δια ταυτα πολλού λόγου άξιοι, ολίγον δέ εξετάσθησαν μέχρι τούδε. Οί έχοντες του πράγματος γνώσιν θέλουν ειπεί, εάν άπατώμεθα, διατεινόμενοι ότι ή συλλογή αυτή πρώτον δεικνύει την Ελλάδα υπό την αληθινήν της όψιν. Παρεκτός δέ ότι παρέχει θελκτικά τε και ακριβείς περιγραφάς του ώραίου εκείνου Ιοπου το είδος τούτο της παρατηρήσεως, δύναται και να χρησιμεύση εις την μάθησιν της ιστορίας και της γεωγραφίας, έντυπώνον εις την μνήμην τας ζωντανάς εικόνας των περι-φήμων εκείνων μερών, τα όποια υπήρξαν και είναι έτι το θέατρον τούτων θαυμάτων. Περί δέ της τοπογραφίας της Ελλάδος, δέν άγνοείται ότι άπαιτεί πολλά νέα διδόμενα και άπαραιτήτους διορθώσεις.

Θέλομεν παραδεχθῇ εις την έκδοσιν του πονήματος την

εἰς δέκα τρεῖς ἐπαρχίας παλαιὰν διαίρεσιν τῆς Ἑλλάδος, καὶ θέλομεν ἀρχίσει ἀπὸ τὰς μεσημβρινὰς ἀναβαίνοντες πρὸς τὰς ἀρκτικές καὶ συμπεριλαμβάνοντες τὰς παρακειμένας νήσους, τὰ πάντα ὡς ἑξῆς.

Πελοπόννησος. α' Λακωνία, μετὰ τῆς νήσου Κυθήρας. β' Μεσσηνία. γ' Ἀργολίς, μετὰ τῶν νήσων Καλαυρείας καὶ Αἰγίνης. δ' Ἀρκαδία. ε' Ἥλις, μετὰ τῆς νήσου Ζακύνθου. ς' Ἀχαΐα.

Ἡ κυρίως Ἑλλάς. ζ' Ἀττικὴ μετὰ τῶν νήσων Σαλαμῖνος, Κέω καὶ Εὐβοίας. η' Βοιωτία. θ' Φωκίς. ι' Αἰτωλία. ια' Ἀκαρνανία, μετὰ τῶν νήσων Κεφαλληνίας, Ἰθάκης καὶ Λευκάδος. ιβ' Θεσσαλία, μετὰ τῆς νήσου Σκοπέλου. ιγ' Ἡπειρος, μετὰ τῆς νήσου Κερκύρας.

Ἡ συλλογὴ αὕτη περιέχει προσέτι 108 πίνακας καὶ 29 εἰκόνια. Τὰ μὲν δύο τρίτα τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πινάκων θέλουν ἔχει μέγεθος 19 δακτύλων ἐπὶ 14· οἱ δὲ λοιποὶ, 19 ἐπὶ 28. Εἴκοσι δὲ καὶ ἐννέα εἰκόνια παριστάνοντα διαφόρους τόπους καὶ μνημεῖα τῆς Ἑλλάδος, θέλουν στολίζει τὸ κείμενον, καὶ εἰς χάρτης ὁδοπορικὸς θέλει ἐπισυναφθῇ εἰς τὸ πόνημα.

Ὅλαι αὗται αἱ εἰκόνες θέλουν λιθογραφηθῇ εἰς τὸ πανομοιότυπον ἐκ τῶν πρωτοτύπων ἰχνογραφιῶν, ὥστε νὰ φυλαχθῇ τὸ γνήσιον καὶ καθαρὸν αὐτῶν· ἀρετὴ, ἥτις ἀνακαλεῖ τὸν κλάδον τοῦτον τῶν τεχνῶν εἰς τὸν ἀληθινόν του σκοπὸν, καὶ ἥτις εἶναι κατὰ τὴν γνώμην μας πολὺ ἀνωτέρα τῆς λεπτοτάτης ἐκείνης λιθογραφικῆς ἐργασίας, διὰ τῆς ὁποίας ὁ τεχνήτης ζητεῖ μᾶλλον νὰ κάμῃ πράγματα θελκτικὰ παρὰ νὰ παραστήσῃ μετ' ἀκριβείας τὸ φυσικόν.

Ἐκαστος πίναξ θέλει συνοδευθῇ ἀπὸ ἓν φύλλον ἐξηγήσεων, τὸ ὁποῖον θέλει περιέχει ἐρμηνείαν γεωγραφικὴν, ἱστορικὴν, καὶ ἀρχαιολογικὴν, δίδον ὅλας τὰς ἀναγκαίας εἰδήσεις περὶ τῆς φύσεως τῆς γῆς, τῶν τε παλαιῶν καὶ τῶν νέων κατοίκων, καὶ περὶ τῶν μνημείων τῆς ἀρχαιότητος.

Τὸ πόνημα τοῦτο θέλει ἐκδοθῇ εἰς 27 τετράδια, ἀνὰ ἓν κατὰ μῆνα, συνιστάμενα ἕκαστον ἐκ τεσσάρων πινάκων, ποτὲ μὲν μικρὰ, ποτὲ δὲ μεγάλα, ἀλλὰ πάντοτε εἰς τὴν αὐτὴν τιμὴν τῶν 15 φράγκων τὸ τετράδιον, περιεχομένων τοῦ τε ἀντιστοιχοῦντος μέρους τοῦ κειμένου, τῶν εἰκονίων καὶ τοῦ τοπογραφικοῦ χάρτου. Τὸ ὅλον θέλει σχηματίσει δύο τόμους εἰς φύλλον.

Ἡ ἐν Νεοκάστρω Ναυμαχία, ποίημα λυρικόν, στεφθὲν παρὰ τῆς ἐν Ἀμβιανῷ Ἀκαδημίας. Ὑπὸ τοῦ Κ. Παζερίου. Ἐν Παρισίοις 1829.

Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Κ. Κατανέον περὶ τῶν νομισμάτων τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει βασιλευσάντων Αὐτοκρατόρων Γάλλων. Ὑπὸ τοῦ Βαρῶνος Ν. Δ. Μαρσχάντου. Ἐν Παρισίοις 1829.

Γεωργία.

Οἶνοποιία.

Μία ἀπὸ τὰς ἀπαιτούμενας φροντίδας διὰ τὴν καλὴν κατασκευὴν καὶ διατήρησιν τοῦ οἴνου εἶναι τὸ μετάγγισμα. Ἡ φροντίς αὕτη εἶναι ἄγνωστη εἰς τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας, καὶ ὅπου εἶναι γνωστὴ, πολλὰ

ὀλίγοι τὴν βάζουν εἰς πρᾶξιν. Δὲν εἶναι λοιπὸν παράδοξον ὅπου τὰ κρασία μας χαλοῦν, καὶ οὔτε αὕτη ἡ ῥητσίνη, ἡ ὁποία τ' ἀποκατασταίνει ἀηδέστατα, δὲν εἶναι πολλάκις ἱκανὴ νὰ τὰ σώσῃ.

Ἀφοῦ τὸ κρασί μείνῃ μερικὸν καιρὸν εἰς τὸ βαρέλι, ὅλα τὰ βαρύτερα μόρια, τὰ ὁποῖα συνετέλουν ποτε τὸ σταφύλι, κατακαθίζουσιν εἰς τὸν πάτον τοῦ βαρελίου. Τὸ κατακάθισμα, κατὰ πᾶτι, ἢ ἡ λάσπη αὕτη μένει ἥσυχη καὶ χωρὶς κάμμιαν ἐνέργειαν καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα. Εὐθὺς ὅμως ὅπου ζεσταθῇ ὁ καιρὸς, ἀρχίζει νὰ βράζῃ, καὶ ἀπὸ τὴν βράσιν του γεννᾶται ἓνα ὄξύ, τὸ ὁποῖον ξυρίζει καὶ φθείρει τὸν οἶνον. Διὰ νὰ τὸν προφυλάξωμεν λοιπὸν ἀπὸ τοῦτο, εἶναι ἀναγκαῖον νὰ τὸν χωρίσωμεν ἀπὸ τὴν λάσπην τραβῶντάς τον ἀπὸ τὸ ἀγγεῖόν του εἰς ἓνα ἄλλο ἐργασίαν, τὴν ὁποίαν ὀνομάζουν μετάγγισμα.

Τὰ κρασία τῆς Εὐρώπης ἔχουν ὀλιγώτερον κατακάθισμα ἀπὸ τὰ ἐδικὰ μας. Ἐπειδὴ ἐκεῖ οἱ γεωργοὶ τ' ἀφίνουν νὰ βράσουν εἰς τὸν ληνὸν ἢ πατητῆρι, εἰς τὸ ὁποῖον, ἀφοῦ μείνῃ τρεῖς, τέσσαρας ἢ καὶ περισσοτέρας ἡμέρας (κατὰ τὸ κλίμα καὶ κατὰ τὸν καιρὸν), τότε τὰ τραβοῦν εἰς τὰ βαρέλια, εἰς τὰ ὁποῖα ἔχουν νὰ μείνουν. Καὶ μ' ὅλον τοῦτο πρὸς τὸν Μάρτιον τὰ μεταγγιάζουν, καὶ πολλοὶ λαμβάνουν αὐτὴν τὴν προφύλαξιν καὶ δευτέραν φορὰν. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐν γενεῇ ὁ μούστος βάζεται εἰς τὰ βαρέλια εὐθὺς ὅπου πατηθῇ εἰς τὸν ληνόν, διολὸς δηλαδὴ ἀκόμη καὶ φορτωμένος μὲ κουκκούτσια, μὲ πολλὰς φλούδας ὅπου περνοῦν ἀπὸ τὸν πίρον καὶ μ' ἄλλα μικρὰ ἄτομα, τὰ ὁποῖα ὅλα εἶναι μὲν ἀναπόφευκτα διὰ τὴν βράσιν τοῦ οἴνου, πλὴν πρέπει νὰ χωρισθοῦν ἀπὸ αὐτὸ εὐθὺς ὅπου παύσῃ ἡ βράσις. Τὸ καταπάτε λοιπὸν τοῦτο εἶναι περισσότερον εἰς τὰ Ἑλληνικὰ κρασία, καὶ τὸ μετάγγισμα εἶναι ἀκολούθως μᾶλλον ἀναγκαῖον εἰς τὰ ἐδικὰ μας παρὰ εἰς τὰ τῆς Εὐρώπης.

Ἐπειδὴ ὁ καιρὸς αὐτῆς τῆς ἐργασίας εἶναι κατὰ τὸν παρόντα μῆνα, σπεύδομεν νὰ παρακινήσωμεν ὅσους τῶν ὁμογενῶν ἔχουν κρασία νὰ τὰ μεταγγιάσουν χωρὶς ἀργεσιᾶς· ἃς προσέχουν δὲ ὅπου τὰ βαρέλια, εἰς τὰ ὁποῖα δὴ τὰ βάλλουν, νὰ μὴν εἶναι ἀπὸ ξύδι, ἢ χαλασμένον κρασί. Νὰ φροντίσουν νὰ τὰ ζεματίσουν καὶ νὰ τὰ ξεπλύνουν μὲ κρύον νερόν. Ἄν ἔχουν κάμμιαν κακὴν μυρωδίαν, νὰ τὰ καπνίσουν βουγῶντες ἓνα λουρὶ πανὶ εἰς λυωμένον θειάφι καὶ κρεμάζοντές το, ἀφοῦ κρυώσῃ, μὲ τέλι ἀπὸ τὸ στόμα εἰς τὸ βαρέλι, ἀνάπτοντές το καὶ βάζοντες τὴν τάπαν. Ἄν ρίψουν καὶ ὀλίγα κοπανισμένα μοσχοκάρυα καὶ ὀλίγην κανέλλαν μέσα εἰς τὸ θειάφι, ἢ μυρωδία τοῦτου σκεπάζεται, καὶ τὸ μεταγγιασμένον κρατὶ ἀποκτᾷ κάποιαν ἐλαφρὰν εὐωδίαν.

Διὰ τὸ τράξιμα τοῦ κρασίου ἀπὸ ἓν βαρέλι εἰς ἄλλο, μεταχειρίζονται εἰς τὴν Εὐρώπην τὸν σίφωνα, μηχανὴν καμπυλοειδῆ κατασκευασμένην ἀπὸ τεκεκὲν, τῆς ὁποίας ἐμβάζοντες τὴν μίαν ἄκρην εἰς τὸ γεμάτον βαρέλι, καὶ τὴν ἄλλην εἰς τὸ ἄδειον, τὸ ἥμισυ τοῦ κρασίου χύνεται μόνον τοῦ ἀπὸ τὸ πρῶτον εἰς τὸ δεύτερον (*). Οἱ Εὐρωπαῖοι μεταχειρίζονται ὁμοίως τὴν φυσοῦναν, καὶ ἄλλα μέσα ἡμεῖς ἃς εὐχαριστηθῶμεν κατὰ τὸ παρὸν εἰς τὸν εὐκολώτερον καὶ ἀπλούστερον τρόπον, κάμνοντες δηλ. μίαν ἰρύπαν εἰς

(*) Αὕτη ἡ μηχανὴ εἶναι εὐχρηστος καὶ ὀλιγοέξοδος. Ὅστις τῶν ὁμογενῶν ἐπιθυμεῖ νὰ τὴν ἀποκτήσῃ, ἃς μὲ γράφῃ, καὶ μετὰ προθυμίας θέλω δώσῃ τὸ σχέδιον εἰς τὸν τεκεκετῆν διὰ νὰ τὴν κατασκευάσῃ.

Τὸ βαρέλι, καὶ τραδῶντες τὸ κρασί μετὰ τοὺς κουβάδες. Πρέπει ὅμως νὰ προσέχωμεν ὅπου ἡ λάσπη νὰ μὴν ἀτακαλῶθῃ, ἐπειδὴ τότε ἀπολυχαίνομεν τὸν σκοπὸν μας.

Διὰ νὰ βεβαιωθῶν ὅσοι ἀμφισβῆλλον περὶ τῆς ὠφελείας αὐτῆς τῆς ἐργασίας, ἃς ἀφήσιν ἓνα βαρέλι ἀμετάγγιαστον κονία εἰς ἓνα μεταγγιασμένον, καὶ ἃς γευθῶν μετ' ὀλίγον καιρὸν τὸ ἓνα καὶ τὸ ἄλλο. Τὰ βαρέλια πρέπει νὰ γεμίσουν καλὰ καὶ νὰ στουμπωθῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ, 7ῃ 10 Μαρτίου 1830.

Ὁ Ἐφορος τῶν ἐθνικῶν κτημάτων καὶ Διευθυντὴς τοῦ Προτύπου Ἀγροκηπίου τῆς Τίρυνθος
Γρηγόριος Παλαιολόγος.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ κατὰ τὴν Ἡλίδι Γενικὴ Ἀστυνομία
Δηλοποιεῖ ὅτι,

Τὴν 24 τοῦ παρελθόντος Φεβρουαρίου ἐτελεύτησεν εἰς τὴν πόλιν ταύτην τοῦ Πύργου ἔμπορος τῆς ὀνομαζόμενης Κωνσταντίνος Δημητρίου ἐξ Ἰωαννίνων, ὅστις παραίτησεν ἐν ἐμπορικὸν ἐργαστήριον μετὰ πρᾶγμα, τὸ ὅποιον, παρόντων τοῦ Γεν. Ἀστυνόμου τοῦ Ε. Α. Σίμου, Δ. Αὐγερινῶ καὶ Χ. Δαραλέξη, κατεγράφη καὶ ἐσφραγίσθη, ὡς ὁ κατάλογος ὁ εὐρισκόμενος εἰς τὴν Ἀστυνομίαν ταύτην καὶ ὑπογεγραμμένος παρὰ τῶν ἄνω Κυβρίων διαλαμβάνει.

Προσκαλοῦνται λοιπὸν οἱ κληρονόμοι νὰ παρουσιασθῶσιν ἐνταῦθα, διὰ νὰ παραλάβωσι τὸ πρᾶγμα αὐτὸ, ἐνθυμούμενοι νὰ ἐφοδιασθῶσι μετὰ τὰ ἀνήκοντα ἔγγραφα ἀπὸ τὰς τοπικὰς Ἀρχάς, ἀποδεικτικὰ τῆς μετὰ τοῦ μακαρίτου συγγενείας, ἥτις τοὺς δίδει τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα.

Ἐν Πύργῳ, τὴν 4 Μαρτίου 1830.

Ὁ Γενικὸς Ἀστυνόμος **Ι. Μανιατόπουλος.**

Ποικίλα.

Ἀναλογία τῶν διδασκάλων πρὸς τοὺς μαθητὰς κατὰ τὰς διαφόρους Ἀκαδημίας τῆς Εὐρώπης.

Βερολίνου	1	πρὸς	13	Νεάπολεως	1	πρὸς	30
Λειψίας	1	πρὸς	17	Λουξεμβούργου	1	πρὸς	34
Γολίγγης	1	πρὸς	17	Πατανίου	1	πρὸς	36
Ἀλλης	1	πρὸς	20	Μοναχίου	1	πρὸς	36
Βιέννης	1	πρὸς	22	Καμβουρικῶ	1	πρὸς	48 !!
Οὐλάλης	1	πρὸς	26	Ὁξωνίου	1	πρὸς	40 !
Πράγας	1	πρὸς	26	Ἐδιμβούργου	1	πρὸς	102 !!!
Παρισίων	1	πρὸς	27				

Δὲν δυνάμεθα νὰ σημειώσωμεν ἐξηκριδωμένως τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπαρχουσῶν εἰς τὴν Εὐρώπην δημοσίων βιβλιοθηκῶν.

ἀλλὰ δὲν νομίζομεν νὰ εἶναι κατώτερος τῶν ἑπτακοσίων ἢ ὀκτακοσίων. Τὸ ὅλικόν ἄθροισμα τῶν ἐν αὐταῖς ἐμπεριεχομένων σωμάτων, κατὰ τὸν Μάλλους, ἀναβαίνει εἰς 19,847,100.

Ὁθησαυρὸς οὗτος εὐρίσκεται διαμερισμένος, ὡς ἐφεξῆς:

	Σώματα.
Εἰς τὰ Αὐστριακὰ κράτη.	2,220,000
Εἰς τὴν Πρωσίαν	907,000
Εἰς τὴν ἐπίλοιπον Γερμανίαν.	3,524,500
Τὸ ὅλον εἰς τὴν Γερμανίαν	6,651,500
Εἰς τὴν Γαλλίαν	6,427,000
Εἰς τὴν Μεγάλαν Βρεταννίαν.	1,533,000
Εἰς τὴν Ρωσίαν	880,000
Εἰς τὴν Ἰταλίαν	2,139,000

Αἱ μεγαλύτεραι καὶ πολυτιμότεραι ἐξ βιβλιοθηκῶν τῆς Εὐρώπης εἶναι:

	Σώματα.	Χειρόγρ.
1 ἡ βασιλικὴ βιβλιοθήκη τῶν Παρισίων	450,000	76,000
2 ἡ Βόδλαιαν τοῦ Ὁξωνίου	420,000	30,000
3 ἡ κεντρικὴ βασιλικὴ τοῦ Μοναχίου	400,000	9,000
4 ἡ βιβλιοθήκη τοῦ Βατικάνου εἰς τὴν Ῥώμην	100,000	40,000
5 ἡ βιβλιοθήκη τῆς ἀκαδημίας τῆς Γο- τίγγης	300,000	5,000
6 ἡ Βρεταννικὴ βιβλιοθήκη εἰς Λόνδραν	300,000	

(Le Voleur.)

ΝΑΥΤΙΑ.

ΛΙΜΝΗ ΣΠΕΤΣΩΝ. Ἀπὸ τῆς 1 Φεβρουαρίου μέχρι τῆς 8 Μαρτίου.

ΚΑΤΑΠΑΟΥΣ. Ἐκ Κερκύρας κώτερον Ἑλλ. μετὰ λάδι. — Ἐκ Ζακύνθου Ρωσικὸν βρίκιον καὶ κώτερον Ἰόνιον, μετὰ σαποῦνι καὶ λάδι. — Ἐξ Ἀρμυροῦ γολέττα Ἰόνιος μετὰ ξυλείαν, καρφία, ὑαλικά, σκευῖα κτλ. — Ἐκ Γενούας 2 Σαρδηνιακὰ πλοῖα, καὶ ἕτερον ἐκ Μεσσήνης, μετὰ στόφρας, ἀκόνες, ἀψάρια ταριχευτὰ, νίτρον, λάδι, οἶνον, ἱατρικὰ, σίδηρον, πανία, ἐνδύματα, κτλ. δύο δ' ἕτερα Σαρδηνιακὰ ἐκ Μεσσήνης καὶ Μάλτας, εὐκαῖρα. — Ἐκ Μεθώνης καὶ Νεοκάστρου δύο Ἰόνια πλοῖα, τὸ μὲν εὐκαῖρον, τὸ δὲ μετὰ λάδι καὶ σκαμνία. — Ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς ἐπικρατείας 21 Ἑλληνικὰ πλοῖα καὶ 369 πλοιάρια, τὰ μὲν εὐκαῖρα, τὰ δὲ μετὰ σῖτον, οἶνον, ῥακί, δέρματα, λιθῶνι, λάδι, μέλι, τυρὶ, σφακτὰ, σίδηρον, ξυλείαν καύσιμον, λειμόνια, πορτογάλλια, κῆστανα, μῆλα, ἀνθρακας, βαμβάκι, ὄσπρια, ἄλας, χαλκόν, θειάφιον, γεώμηλα, κτλ. — Καὶ ἐν Ὁθωμανικῶν ἐκ Κρήτης εὐκαῖρον.

ΑΠΟΠΑΟΥΣ. Εἰς Γένουαν καὶ Μασσαλίαν 2 Ρωσικὰ βρίκια μετὰ σῖτον. — Εἰς Ναύπλιον τραμπάκουλον Ἰόνιον μετὰ δέρματα καὶ πατμεῖ. — Εἰς Σύραν ἐν Ὁθωμανικῶν εὐκαῖρον — Εἰς Σμῆρνην ἓν, καὶ εἰς Κωνσταντινούπολιν 3 Σαρδηνιακὰ πλοῖα, μετὰ τὰ ἴδια τῶν φορτίων. — Εἰς Σύραν 2 Ἰόνια μετὰ τὸ ἴδιον τῶν φορτίων. — Εἰς Κωνσταντινούπολιν 5 Ἑλλ. πλοῖα εὐκαῖρα. — Εἰς Πόρον τραμπάκουλον Ἰόνιον εὐκαῖρον. — Εἰς διάφορα μέρη τῆς ἐπικρατείας 17 Ἑλλ. πλοῖα καὶ 452 πλοιάρια, τὰ μὲν πολλὰ εὐκαῖρα, τὰ δὲ μετὰ μέρος τῶν εἰσαχθέντων εἰδῶν.

ΛΙΜΝΗ ΛΙΓΙΝΗΣ. Ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου μέχρι 10 Μαρτίου.

ΚΑΤΑΠΑΟΥΣ. Ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς ἐπικρατείας 588 πλοιάρια, ἐν αἷς καὶ τινὰ μεγαλύτερα, μετὰ σῖτον, οἶνον, σφακτὰ, ξυλείαν καύσιμον καὶ ἐργάσιμον, λάδι, ἐλαίος, ἄλευρα, χαλκόν, ῥακί, λειμόνια, πορτογάλλια, ἀραβόσιτον, τυρὶ, σαποῦνι, δέρματα, ἀνθρακας, μῆλα, ἄλας, ῥητίνην, ὄσπρια, κτλ.

ΑΠΟΠΑΟΥΣ. Εἰς διάφορα μέρη τῆς ἐπικρατείας 47 πλοῖα Ἑλληνικὰ μεγαλύτερα καὶ 543 μικρότερα, τὰ μὲν πολλὰ εὐκαῖρα, ὀλίγα δὲ τινὰ μετὰ σῖτον, ἄλευρα, οἶνον, ῥακί, ξυλείαν, κεράμια, μύλους.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Έτησία. Φοίνικες 36

Εξαμηνιαία. 18

Τριμηνιαία. 9

Αί συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 22 ΜΑΡΤΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Άρ. 819.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ψήφισμα Ι.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπειδὴ σκοπὸν ἐθέμεθα νὰ ἐνεργήσωμεν, καθόσον αἱ περιστάσεις συγχωροῦσι, τὸ ὑπ' Ἀρ. Γ' ψήφισμα τῆς ἐν Ἀργεῖ Δ' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, τὸ ὁποῖον καταργεῖ τὰ τριτοδέκατα·

Ἐπειδὴ κατ' αὐτὸ τὸ ἴδιον ψήφισμα χρεωστοῦμεν νὰ διοργανίσωμεν τὸν τρόπον τῆς εἰσπράξεως τῶν δημοσίων δικαιωμάτων οικονομικώτερον διὰ τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον, καὶ εὐκολώτερον διὰ τοὺς πολίτας·

Ἐωσοῦ νὰ δυνηθῶμεν νὰ συναῶμεν τὰς ἀναγκαῖας γνώσεις εἰς ῥύθμισιν σταθεροῦ ὁμοιομόρφου καὶ δικαίου οικονομικοῦ συστήματος·

Θέλοντες ἀφ' ἑνὸς μὲν μέρους νὰ συμμορφωθῶμεν μὲ τὰ ψηφισθέντα παρὰ τῆς Δ' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ μὴ στερήσωμεν τὸ Κράτος ἀπὸ τοὺς ἐκ τῶν ἐφεινῶν προσόδων πόρους κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἰδίου ψηφίσματος, ταῦτοχρόνως δὲ νὰ χρηρήσωμεν καὶ εἰς τοὺς πολίτας ὅλην τὴν δυνατὴν εὐκολίαν εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν δικαίων φόρων, καὶ νὰ τοὺς ἐλαφρῶσωμεν ἀπὸ τὰ δυσβάστακτα βάρη τῆς μετακομίσεως τῶν γεννημάτων, κτλ.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,

Ψηφίζομεν.

Α. Αἱ ἐκ τῶν προϊόντων τῆς γῆς προερχόμεναι ἐθνικαὶ πρόσδοι ἐνοικιάζονται ἐπὶ δημοπρασίας δι' ἑν ὁλόκληρον, τὸν παρόντα, χρόνον, ἥτοι ἀπὸ 1 Μαρτίου τοῦ 1830 μέχρι τέλους Φεβρουαρίου τοῦ 1831.

Β. Ὅταν εἰς τὴν πρώτην δημοπρασίαν ἡ πλειοδοσία γενῇ ἐκ μέρους τῆς κοινότητος, δὲν τῆς ἀφαιρεῖται ἡ ἐνοικιαζομένη πρόσδος, παρ' αὐτῇ προστεθῶσιν εἰς τὴν δευτέραν καὶ γενικὴν δημοπρασίαν δέκα τοῖς ἑκατὸν περισσότερον.

Γ. Ἡ δημοπρασία θέλει γενῇ διτλή· ἡ πρώτη εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἐκάστης ἐπαρχίας κατ' ἑκάστην χωρίον, ἡ, τούτου μὴ γινομένου, κατὰ τριῆμα· ἡ δὲ δευτέρα καὶ γενικὴ εἰς τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως.

Δ. Οἱ ἐνοικιασταὶ θέλουσιν συναῶν αὐτὰς τὰς προσόδους

κατὰ τὴν ἐπισυναπτομένην διάταξιν, ἰσχύουσαν δι' ἐφέτος μόνον.

Δημητριακοὶ καρποί.

	Ἰδιόκτητα.		Ἐθνικά.	
	Φοίν.	Λεπ.	Φ.	Λεπτά.
Σῖτος τὸ κοιλὸν Κωνσταντινοπόλεως	-	32	-	80
Κριθάρι ὁμοίως	-	16	-	40
Σμιγάδι »	-	24	-	60
Ἀραποσίτι »	-	24	-	60
Καλαμπόκι ἄσπρον Σίκαλι, ἡ βρίζα »	-	20	-	50
Κεχρί, βρώμη, ταρί, Καναβοῦρι »	-	10	-	25

Ὀσπρία.

Ῥεβύθια ἡ ὀκτ.	-	2 2/3	-	6 2/3
Ὅλα ἐν γένει τὰ λοιπὰ ὄσπρια »	-	1 1/3	-	3 1/3
Ῥύζια »	-	5	-	12 1/2

Βαμβάκι μὲ σπόρον ἀπὸ τὸ καρῦδι

εὐγαλμένον ἡ ὀκτ.	-	4	-	10
Λινάρι καθαρισμένον »	-	4	-	10
Καπνὸς »	-	8	-	20
Σησάμι, γλυκάνισον, καὶ κύμινον »	-	6	-	15
Μελίσσια τὸ κοφίνι	10	-	-	-
Λεμόνια ἡ χιλιάς	40	-	-	-
Πορτοκάλια »	60	-	-	-
Ἐλαῖαι ἡ ὀκτ.	-	1	-	-
Ῥιζάρι τὸ ἡμερον »	-	8	-	20
Σταφίς Κορινθιακὴ	15	-	-	-
Βαλανίδι ψιλόν »	-	1 1/2	-	τὸ ὄκον.
Ὅμοιον χονδρόν »	-	1	-	»

Κρασί, ἐπὶ τῆς τιμῆς τοῦ μούστου

ὁκτὼ τὰ ἑκατὸν εἰς χρήματα, τὸ δὲ μέτρον θὰ γινεταὶ κατὰ τὰς συνηθείας, ἡ ἐπὶ τῶν ληνῶν ἡ ἐπὶ τῶν ἀποθηκῶν.

Σταφύλια πωλούμενα »	-	1	-	-
Σταφίς μύρον τῆς Σάμου καὶ τῶν ἄλλων μέρων »	-	1	-	-
Ἀμύγδαλα »	-	3	-	τὸ ὄκον.
Κάρνα »	-	2	-	-
Συκαὶ καὶ Συκαμινάϊαι } κατὰ τὸ ὑπ' Ἀρ.				

Ιδιόκτητα. Εθνικά.
Φοίν. Δεπ. Φ. Δεπτά.

Δένδρα καρποφόρα τέλεια.

Κυτριά, νεραντζιά, ροδιαί, μηλιάι, κυδωνιά, άπηδιαί, και λοιπά όμοίων όπωρών	10	
Καστανιά, ξυλοκερατιά, βισινιά, κερασιά, σχαρουνιά, μεσπηλιάι, και τὰ όμοια	5	
Ρητζίνι, και κατράμι, . . . ή όκα	1	1/2
Σκόρδα και κρομμύδια, φυόμενα εκτός των κήπων . . . τὸ καντάρι	20	50

Μποστάνια ιδιόκτητα κατ' εκτίμησιν
τοῦ έτησίου εισοδήματος όκτώ τοῖς
έκατόν, τὰ δὲ εθνικά μποστάνια
24 εἰς τὰ έκατόν.

Ε. Διὰ τοὺς ιδιοκτῆτους κήπους, και περιβόλια, εκτός
των περιεχομένων δένδρων, τὰ όποια φορολογούνται κατὰ τὴν
διάταξιν, όμοίως κατ' εκτίμησιν τοῦ έτησίου εισοδήματος
όκτώ τοῖς έκατόν εν δὲ μόνον στρέμμα, διὰ τὴν οἰκειανκὴν
χρήσιν, άφίνεται άφορολόγητον εἰς τὸν κύριον αὐτοῦ, όμοῦ με
τὰ έμπεριεχόμενα δένδρα.

Σ. Οἱ εθνικοὶ ελαιώνες, κήποι, περιβόλια και άμπελῶ-
νες θέλουν διατεθῆ άλλως πὼς ακολουθῶς.

Ζ. Τὸ περί κεραμέων, άσβεστοποιῶν, γυφοποιῶν, τουβλο-
ποιῶν και έργολάβων άλλων, ανάγεται εἰς τὸ περί έπιτοπίων
πόρων ψήφισμα.

Η. Τὰ ένοικια τῶν εθνικῶν μύλων, όσπητίων, έργαστηρί-
ων, φούρνων, ελαιωτριβείων και λοιπῶν φθαρτῶν κτημάτων
θέλουν λαμβάνεσθαι κατ' εὐθείαν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν.

Θ. Τὸ άχυρον και ἡ ρόβη, ὡς τροφή τῶν βοῶν, δὲν υπό-
κεινται εἰς κανένα φόρον, όμοίως και τὰ άσταχολόγια.

Ι. Τὰ λεγόμενα θεριστικά και άλλωνιστικά υπόκεινται εἰς
τὸν φόρον τῆς διατῆξεως ὡς τὰ ιδιόκτητα.

ΙΑ. Όταν οἱ ένοικιασταὶ ἀνακαλύψωσιν όποιονδήποτε κτη-
μα εθνικόν, καταπατούμενον ἀπὸ πολίτας, θέλουν άμέσως
ἀναφέρεσθαι διὰ τῆς τοπικῆς Αρχῆς εἰς τὴν έπι τῆς Οἰκονο-
μίας Εὔτροπὴν, ἡ όποία θέλει διατάττει νὰ τίθονται ὑπὸ
μεσεγγυον τὰ εκ τούτου εθνικά δικαιώματα, τὰ όποια θέλουν
παραχωρεῖσθαι εἰς τοὺς ένοικιαστὰς, όταν ἀποδειχθῇ ἡ ἀλή-
θεια τοῦ πράγματος.

ΙΒ. Οἱ ένοικιασταὶ εἶναι ὑπόχρεοι νὰ παραδώσουν εἰς τὴν
έπι τῆς Οἰκονομίας Εὔτροπὴν εἰς τὸ τέλος τοῦ χρόνου όλα
των τῆς συνάξεως τὰ κατάστιχα.

ΙΓ. Οἱ ένοικιασταὶ θέλουν πληρόνει εἰς τρεῖς δόσεις τὰ
εκ τοῦ ένοικίου χρήματα, άνευ τινὸς προφάσεως, τὸ εν τρίτον
εὐθὺς μετὰ τὴν δημοπρασίαν, τὸ δεύτερον τρίτον μετὰ πέντε
μῆνας, και τὸ ὑπόλοιπον μετ' άλλους τρεῖς μῆνας· αλλά χρε-
ωστοῦν νὰ παρουσιάζουν αξιόχρεων έγγυητὴν τοῦ χρέους των.
Οἱ δὲ έχοντες νὰ πληρώσωσι διὰ γεννήματα, ἤτοι τοὺς δη-
μητριακοὺς καρποὺς εἰς τοὺς ένοικιαστὰς, νὰ πληρόνωσι
μετὰ δύο μῆνας, ἀφ' ἧς γίνη τὸ μέτρομα τῶν προϊόντων· διὰ
δὲ τ' άλλα εἶδη, μετὰ ένα μῆνα· δυνείσης δὲ ἐναντιότητος εκ
μέρους τῶν χρεωστούντων πολιτῶν, ὁ Διοικητὴς θέλει εκθέ-
τει εἰς δημοπρασίαν τὸ πρᾶγμα, και πληρόνει τὸν ένοικια-
στὴν, ἡ θέλει τὸν ἀσφαλίζει με όποιανδήποτε άλλην ασφά-
λειαν.

ΙΔ. Διὰ τὸ δικαίωμα προϊόντων, ἡ κτημάτων, μὴ έμπερι-
λαμβανομένων, τυχόν, εἰς τὸ παρὸν ψήφισμα, οἱ ένοικιασταὶ
θέλουν ἀναφέρεσθαι διὰ τῆς τοπικῆς Αρχῆς εἰς τὴν έπι τῆς

Οἰκονομίας Εὔτροπὴν, ἡτις θέλει διατάττει σύμφωνα με τὰ
νομοθετηθέντα εἰς τὸ παρὸν ψήφισμα.

ΙΕ. Η ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Εὔτροπὴ θέλει ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν ψήφισμα.

Εν Ναυπλίῳ, τὴν 7 Μαρτίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης
Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Εὔκρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Εν Ναυπλίῳ, τὴν 17 Μαρτίου 1830.

Η ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Εὔτροπὴ
Ι ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.
Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.
Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Άρ. 820.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ψήφισμα ΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Έχοντες ἰπ' ὄψιν τὸ Γ' ψήφισμα τῆς εν' Αργεῖ Εθνικῆς
Συνελεύσεως, δι' οὗ καταργοῦνται τὰ τριτεδέκατα·

Θέλοντες κατὰ τὸ ὑπ' Αρ. Η' τοῦ αὐτοῦ ψηφίσματος
νὰ μεταρρυθμίσωμεν και τὸν ΛΘ' νόμον·

Ακούσαντες και τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,
Ψηφίσομεν.

Α'. Εκ τῶν συκῶν, ἀπὸ μὲν τῶν ιδιοκτῆτων
θέλει λαμβάνεσθαι διὰ τὰ ξηραίνόμενα σύκα τὰ
γινόμενα άρμαθιαῖς πρώτης ποιότητος, τὰ μὲν
(ταιέδες) λεγόμενα, τὴν χιλιὰν
Τὰ δὲ λοιπὰ
Δι' όλα δὲ τὰ λοιπὰ εἶδη τὴν ρίζαν εἰς τέ-
λεια δένδρα
12.
10.

10.

Απὸ δὲ τῶν ιδιοκτῆτων τῶν εἰς εθνικὴν γὴν
φυτευμένων, τὸ διπλοῦν ἀφ' ὅσον λαμβάινεται
ἀπὸ τὰς ιδιοκτῆτους.

Απὸ δὲ τῶν εθνικῶν, τὸ ὅλον τοῦ καρποῦ.

Β'. Εκ τῶν συκαμινῶν και μουριῶν, δηλαδὴ
τῶν μαύρων και άσπρων, ἀπὸ μὲν τῶν ιδιοκτῆ-
των εἰς τέλεια δένδρα τῶν συκαμινῶν τὴν ρίζαν.
Τῶν μουριῶν
20.
10.

Τῶν δὲ ιδιοκτῆτων εἰς γὴν εθνικὴν φυτευμένων, τὸ διπλοῦν
ἀφ' ὅσον λαμβάινεται ἀπὸ τὰς ιδιοκτῆτους.

Τῶν δὲ εθνικῶν τῶν συκαμινῶν } τὸ ὅλον
Τῶν μουριῶν

Γ'. Η ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Εὔτροπὴ θέλει ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν ψήφισμα.

Εν Ναυπλίῳ, τὴν 7 Μαρτίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Εὔκρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Εν Ναυπλίῳ, τὴν 8 Μαρτίου 1830.

Η ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Εὔτροπὴ
Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.
Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.
Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Εξ Αἰγίνης, 21 Μαρτίου.

Τὴν 9 τοῦ ἐνεστῶτος, μνήμην τῶν Ἀγίων Τεσσαράκοντα
Μαρτύρων, ἐτελέσθη εἰς τὸ ἐνταῦθα Ὀρφανοτροφεῖον έορτὴ
εἰς μνήμην τῆς καθ.δρύσεως αὐτοῦ. Ἡ ἐξῆς έπίσημος ἀνα-

φορὰ τοῦ Προέδρου καὶ ὁ παρ' αὐτοῦ ἐκφωνηθεὶς κατὰ τὴν πατήγγυριν λόγος διαγγέλλουσιν εἰς τὸ κοινὸν τῶν Ἑλλήνων ὅτι ἡ ἡμέρα αὕτη θέλει ἀναπολεῖ εἰς τοὺς Ἑλληνας τὴν καθίδουσιν τοῦ πρώτου κατὰ τὴν Ἑλλάδα φιλανθρωπικοῦ καταστήματος.

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματέα.

Ὁ Πρόεδρος τῆς ἐπὶ τοῦ Ὀρφανοτροφείου Ἐπιτροπῆς, Ἐφορος καὶ Διευθυντὴς τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου, Ἐφορος τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου.

Ἡ σημερινὴ ἑορτὴ, κατὰ συγκυρίαν ἐνιαύσιος οὕτα ἡμέρα τῆς κτίσεως τοῦ Ὀρφανοτροφείου, μ' ἐφάνη ἀξία νὰ ἑορτασθῇ διὰ τελετῆς δημοσίου. Μετὰ τὴν ἱερὰν λειτουργίαν τελεσθεῖσαν παρὰ τοῦ μητροπολίτου τῆς Αἰγίνης, παρόντος ἐμοῦ καὶ τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν, ἦλθαμεν εἰς τὸ μέγα ἀκροατήριον τοῦ σχολείου τῆς ἀλληλοδιδασκτικῆς μεθόδου. Ἐκεῖ ἀνεγνώσθη πρῶτον ὁ κατάλογος τῶν ὑποτρόφων, καὶ ἔπειτα ἐπροσκληθήσαν ἐν γένει κατὰ σειράν,

α' οἱ μαθηταὶ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης,
β' οἱ τῆς Ἀριθμητικῆς καὶ Γεωμετρίας,
γ' οἱ τῆς Ἰχνογραφίας,
δ' οἱ τῆς Μουσικῆς.

Τούτων ὅλων προεξεταθέντων γενικῶς, ἐξετάσθησαν σήμερον μερικῶς οἱ ἐγκριτώτεροι, ὅσοι δηλαδὴ προηγουμένως εὐρέθησαν ἄξιοι τῶν βραβείων, τὰ ὅποια καὶ δημοσίως ἔλαβαν εἰς βιβλία. Τὰ παραδείγματα τῆς καλλιγραφίας, τῆς ἰχνογραφίας, καὶ τὰ δοκίμια τῆς μουσικῆς ἔθελξαν τοὺς θεατάς. Μετὰ ταῦτα ἐγὼ ἀνέγνωσα τὸν ἐσώκλειστον λόγον, καὶ οἱ βραβευθέντες ἀπέθεσαν τὸν στέφανον ἐνώπιον τῆς προτομῆς τοῦ Κυβερνήτου· τὰ γυμνάσματα ἐτελείωσαν τὴν ἑορτήν. Πολλοὶ ἦσαν παρόντες ἀπὸ τῶν ἐγκρίτων πολιτῶν, καὶ πολλαὶ Κύριαι, τῶν ὁποίων ἡ μητρικὴ εὐαισθησία ἐτίμησεν ἀξίως μίαν ἑορτὴν ἀφιερωμένην εἰς τὰ ὀρφανὰ τῆς Ἑλλάδος τέκνα.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 9 Μαρτίου 1830.

Α. ΜΟΥΣΤΟΞΥΛΗΣ.

“Ἀκόμη δὲν ἀπεπληρώθησαν δύο ἔτη, ἀφ’ οὗτος ὁ τοπος οὗτος ἦτον ξηρὰ καὶ ἄφορος γῆ, καὶ τώρα ἀνεγείρεται ἐπ’ αὐτῆς οἰκοδόμημα σύμμετρον, εὐρύχωρον καὶ μεγαλοπρεπές. Καὶ δὲν τὸ ἀνήγειραν χεῖρες δούλων κατ’ ἐπιταγὴν τινος χαλεποῦ δεσπότη, ἀλλὰ χεῖρες πολιτῶν, οἵτινες ἀπαύτειδες, ἄστεργοι, ἄποροι, πρὸς μίαν καὶ μόνην φωνὴν συναθροισθέντες, εὐρηκαν τὸν τιμιώτερον πόρον ζωῆς μετὰ τοὺς κόπους τῶν. Καὶ δὲν ἐμελλαν οἱ κόποι οὗτοι νὰ θεραπεύσωσι τὴν τρυφὴν καὶ τὸν τύφον, ἀλλ’ ἀπὸ τὴν εὐεργεσίαν ὀριζόμενοι, ἀπὸ τὴν εὐεργεσίαν ὀδηγούμενοι, εἰς τὴν εὐεργεσίαν ἀπεδόθησαν. Σήμερον δὲ ἀκριβῶς ἐπεραιώθη ὁ κύκλος ἐνὸς ἐνιαυτοῦ, καθ’ ὃν τὸ νεόκτιστον τοῦτο οἰκοδόμημα, ἀναπετανύον τὰς πύλας του, ἔδωκεν ἄστυλον εἰς ἑκατοντάδας ὀρφανῶν, πυρὸς καὶ σφαγῆς λείψανα, παῖδας ἐξ ἀνδραποδισμοῦ λυτρωμένους, γυμνοὺς καὶ πλάνητας, ἀπὸ τὰ σπῆλαια ἐκβαίνοντας, ἐκδότους εἰς ἐπικείμενον θάνατον, καὶ εἰς χειρότερον τοῦ θανάτου κακόν, τὴν φαυλότητα.

„Ἐδὼ λοιπὸν ἐσεῖς, ὦ παῖδες Ἑλλήνων, συντηρηθέντες καὶ συντηρούμενοι, ἐδὼ τρεφόμενοι, ἐδὼ περιθαλπόμενοι, ἐδὼ τὰς εὐχρηστούς καὶ πολυχρηστούς πρὸς τὸν βίον τέχνας καὶ τὰ γράμματα διδασκόμενοι, παιδεύεσθε νόμιμον παιδίαν καὶ ἀγωγὴν σπουδαίαν, αἱ ὁποῖαι, ὡς αὖραι τερ-

πναὶ καὶ ὑγείαν πνέουσιν, ἐπιφέρουσιν ῥώμην καὶ εὐεξίαν τοῦ σώματος, εὐθυμίαν καὶ ἄνεσιν τῆς ψυχῆς, καὶ συντελοῦσι τὸ εὖθυμον καὶ διανοητικόν, ἐξ ὧν σύγκειται ὁ ἀληθὴς χαρακτήρ τῶν Ἑλλήνων. Τῶν μεγίστων δὲ τούτων ἀγαθῶν τίς εἶναι ὁ δοτὴρ; Ἡ ἐξ εὐγνωμοσύνης πάλλουσα καρδιά σας προαισθάνεται τὴν ἀπόκρισίν μου· εἶναι ἐκεῖνος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπανασταύθη ἡ Ἑλληνικὴ ἐπανάστασις, καὶ τοῦ ὁποίου ἡ σύνεσις ἐσυμπλήρωσε τὰ κατορθώματα τῆς ἀνδρίας. Σεῖς λοιπὸν, ὦ μεράκια, τὰ ὅποια ἐδῶκατε δείγματα τῆς εὐφυΐας καὶ ἐπιμελείας σας εἰς τὰ Γράμματα, τὴν Γυμναστικὴν, τὴν Μουσικὴν, τὴν Γραφικὴν, τὴν Μαθηματικὴν, καὶ διὰ ταῦτα ἠξιώθητε τὸν στέφανον, ἀποθέσατέ τον τώρα ἐνώπιον τῆς ἐκόνος τοῦ δοτῆρος, ἥτις κατὰ ταύτην τὴν ἑορτάσιμον ἡμέραν ἀνατίθεται. Ἀλλ’ ἡ εἰκὼν αὕτη εἶναι ὀλιγοχρόνιος, καθὼς ἡ ἐξεικονιζομένη εἰς αὐτὴν σωματικὴ μορφή. Ἀθάνατος μόνον καὶ θεία εἶναι ἡ ἀρετὴ, ὡς ἡ ψυχὴ, τὴν ὁποίαν αὕτη στολίζει, καὶ ὡς ἡ ψυχὴ, ἥτις ἐξεύρει νὰ τὴν τιμᾷ. Ἀρχίσατε σεῖς, ὦ φίλτατοι παῖδες, νὰ τὴν τιμᾶτε, καὶ αὕτη θέλει σὰς στολίσει· οὕτως ἐν τῷ μέσῳ ὑμῶν πάντοτε θέλει διαρκέσει ἡ ἀληθινὴ εἰκὼν τοῦ πατρὸς καὶ εὐεργέτου σας. „

Πρὸς τὸν Ἐκδότην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Παρακαλεῖται νὰ καταχωρήσῃ εἰς τὴν ἑφημερίδα σου τὸ ἐξῆς τραγικὸν συμβῆναι, διὰ νὰ γνωρίσῃ τὸ κοινὸν τὸν ἀληθῆ χαρακτήρα τοῦ Καρὰ Σουλεϊμάν πατῆ τῆς Κρήτης, τὸν ὁποῖον διευφήμησαν πολλάκις ὡς ἡμέρον καὶ φιλάνθρωπον.

Κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ παρελθόντος ἔτους, μία Ἑλληνεμπορικὴ γολέττα ἀπὸ τὰς Κασσίας, ὀνομαζομένη Ποσειδῶν καὶ πλοιαρχουμένη ἀπὸ τὸν Ἰωάννην Καραμανλῆν, περιπλέουσα διὰ τὸ ἐμπόριόν της εἰς τὰ παράλια τῆς Κρήτης, κατεσχέθη παρὰ τοῦ ἐν Στῆα τουφεξίμπαστη τοῦ ῥηθέντος Καρὰ Σουλεϊμάν Πασᾶ, ὅστις τὴν ἀπέπεμφεν εἰς τοῦτον, εἰς τὸ μέγαλον Κάστρον, μετὰ μόνον ἑξ ναύτας, διότι ὁ πλοίαρχος μετὰ τὸ ἐπίλοιπον τοῦ πληρώματος κατέφυγον μετὰ τὴν λέμβον εἰς τὰ παράλια θουνὰ καὶ διεσώθησαν. Ὁ πατὴρ οὗτος, ἀφοῦ ἐκράτησε τὴν γολέτταν καὶ τὸ ἐν αὐτῇ φορτίον, ἔρριψε τοὺς ἑξ ναύτας εἰς τὸ δετρωτήριον. Εἶναι δύο περίπου μῆνες, ἀφ’ οὗτος ἐπέερασεν ἀπ’ ἐδῶ ὁ ῥηθεὶς τουφεξίμπασσης, σταλμένος ἀπὸ τὸν Καρὰ Σουλεϊμάν Πασᾶν διὰ ὑποθέσεις του εἰς τὴν Σμύρνην, καὶ εὐεθέστες ἐνταῦθα τόσον ὁ Ἰωάννης Καραμανλῆς πλοίαρχος τῆς γολέττας, καθὼς καὶ μέρος ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς τῶν φυλακωμένων, ἔδωκεν εἰς τὸν Ἐκτακτὸν Ἐπίτροπον ἐνωμένοι μετὰ τοὺς συμμετόχους ἐμπόρους τοῦ πλοίου καὶ φορτίου αὐτοῦ ἀναφορὰν, διὰ νὰ ἐμποδισθῇ ὁ τουφεξίμπασσης, ἕως νὰ εἰδοποιηθῇ ἡ Κυβέρνησις καὶ νὰ γένῃ πρόνοια περὶ τῶν φυλακωμένων.

Ἡ Κυβέρνησις ἐν τούτοις διέταξε τὸν Ἐκτακτὸν Ἐπίτροπον νὰ ἀφήσῃ ἐλεύθερον τὸν τουφεξίμπαστην, τὸ ὁποῖον καὶ ἔγεινε, καὶ οὗτος ἀνεχώρησεν παρευθὺς διὰ τὴν Σμύρνην. Ἀλλ’ ὁ αἰμοδόρος Καρὰ Σουλεϊμάν Πασᾶς, εὐθὺς ὡς ἔμαθεν ὅτι ἐμποδίσθη ὁ τουφεξίμπασσης τοῦ εἰς τὴν Σύβαν, χωρὶς νὰ ὑπομείνῃ ὀλίγον διὰ νὰ ἰδῇ καὶ τὸ ἀποθησόμενον τῆς κρατήσεως, ἀμέσως τὴν 18 Ἰαννουαρίου διατάττει νὰ σύρουν τοὺς ἑξ δυστυχεῖς ναύτας ἀπὸ τὴν φυλακὴν, καὶ προστάζει ὁ ἀπάνθρωπος νὰ τοὺς ἀγχονήσουν, τὸ ὁποῖον καὶ παρευθὺς ἔγεινε.

Τοιοιτοτρόπως αὐτὸς ὁ ἄξιος τοῦ ὀνόματός του Καρὰ Πασᾶς εἰς πρώτην εἰδήσιν προσωρινῶ καὶ ἀπλοῦ ἐμποδίου

ένος ὑπαλλήλου του ἐθυσίᾳσεν ἀνηλεῶς ἐξ ἀθώους καὶ τιμίους Ἑλληνας, πατέρας οἰκογενειῶν, οἵτινες οὐδὲ μετοχὴν καὶ εἶχον εἰς τὸ ἐμπόδιον τοῦ τουφεξίμπαση.

Ἐν Σύρα, τὴν 13 Φεβρουαρίου 1830.

Εἰς τῶν Συνδρομητῶν σας.

Ποικίλα.

Περὶ Ὑδρας.

Τῆς νήσου ταύτης, ἥτις ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας κατέστη περὶ φημος διὰ τὴν ἐνεργητικότητά καὶ τὸ ἀτρόμητον τῶν ναυτῶν της, μόλις εὐρίσκεται τὸ ὄνομα εἰς τοὺς παλαιούς. Ὁ πατὴρ τῆς ἱστορίας (Ἡρόδοτ. ἐν Βιβλ. Γ'. 59.) διηγείται ὅτι οἱ Σάμιοι φεύγοντες μετὰ πλοῖά των τὴν τυρρανίαν τοῦ Πολυκράτους ἀφίχθησαν εἰς Σίφνον, καὶ ἀργυρολόγησαντες παρ' αὐτῆς τῆς νήσου, πολλὰ εὐδαιμονούσης τότε διὰ τὰ μεταλλεῖα, ἑκατὸν τάλαντα, ἠγόρασαν ἀπὸ τοῦ Ἑρμιονεῖς τὴν Ὑδρέαν νήσον προκειμένην τῆς Πελοποννήσου. Φαίνεται δὲ ὅτι οἱ φυγάδες οὗτοι ἐσκόπουν νὰ κτίσουν εἰς αὐτὴν ἀποικίαν, ἀλλ' εὐθὺς μετενόησαν, καὶ παραδόντες τὴν Ὑδρέαν εἰς τοὺς Τροίξηνιους διὰ νὰ τὴν φυλάττουν, ὑπῆγαν εἰς τὴν Κρήτην καὶ κατέκησαν εἰς τὴν Κυδωνίαν. Περὶ τῆς Ὑδρέας εἶχε γράψει καὶ ὁ ἱστορικὸς Ἑκαταῖος, καθὼς λέγει Στέφανος ὁ Βυζάντιος (ἐν λέξει Ὑδρέα). Ὁ γεωγράφος οὗτος ἀναφέρει ἀκόμη περικοπὴν τινὰ τοῦ ΚΑ Βιβλίου τῆς ἱστορίας τῆς Μουσικῆς Διονυσίου τοῦ Ἀλικαρνασσεύς, ἥτις ἀναφέρει περὶ ποιμένος τινὸς ἐξ Ὑδρέας ὀνομαζομένου Εὐαγροῦς, πάντη μὲν ἀγγραμμάτου, οὐχ ἥττον δὲ ποιητοῦ ἀγαθοῦ καὶ κωμωδοποιοῦ. Ὁ Πausanias τίποτε ἄλλο δὲν λέγει εἰμὴ ὅτι πρὸ τοῦ Βουπόρθμου ὄρους τῆς Πελοποννήσου κεῖται ἡ Ἀπεροπία νήσος, οὐ πολὺ ἀπέχουσα τῆς Ὑδρέας (Βιβλ. Β. Κεφ. 34). Ὅθεν τὸ μὲν ἀληθὲς ὄνομα τῆς νήσου εἶναι Ὑδρέα καὶ τὸ τῶν ἐγκατοίκων Ὑδρεάτης. Ὑδρα δὲ καὶ Ὑδραῖος ἤρμιζεν εἰς τινὰ τῆς Ἀφρικῆς νήσον παρὰ τὴν Καρχηδόνα κειμένην.

Μ—ι.

(Ταχυδρόμος τῆς Ἑλλάδος.)

Κάρολος ὁ Μέγας ἠθέλησε δι' αὐλῶνος νὰ συμμίξῃ τὸν Ῥῖνον καὶ τὸν Δούναβιν, ἀλλὰ τὸ ἐλλειπὲς τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τρόπων δὲν συνεχώρησε τότε τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ μεγάλου ἐκείνου ἐπινοήματος. Ἐταιρία τις συσταθεῖσα ἐν Παρισίοις τὴν σήμερον ἐτοιμάζεται ὑπὸ εὐμενεστέρους αἰώνους νὰ ἐπαναλάβῃ τὸ σχέδιον τοῦτο. Ὁ ροῦς τοῦ Δουνάβεως θέλει πλατυνθῇ καὶ ἀπαλλαχθῇ τῶν ἐμποδίων του ἀπὸ τοῦ Οὐλμου μέχρι τῆς Στουλγίγης. Ἡ ναυτιλία ἔπειτα θέλει διαχθῇ δι' αὐλῶνος διερχομένου διὰ τοῦ Μαύρου Ἰάσου πρὸς τὸν ροῦν τοῦ Κίντς-γκ. Τέλος πάντων θέλουν κάμει τὸν Κίντς-γκ πλωτὸν μέχρι τῆς μετὰ τὸν Ῥῖνον συρροῆς αὐτοῦ παρὰ τὸ Κέλ. Ἡ μεγαλητέρα δυσκολία θέλει ἀπαντηθῇ εἰς τὸ Μαῦρον Δάσος, ὅπου θέλει χρειασθῇ ν' ἀνοίξωσι διώρυγα.

Τὸ σχέδιον τοῦτο εἶναι ὅντως Εὐρωπαϊκόν· τὸ μεγαλύτερον καὶ τὸ ὠφελιμώτερον ἀφ' ὅσα ἐπινοήθησαν μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ βασιλείου. Διὰ τῆς συμμίξεως ταύτης οἱ μέγιστοι δύο ποταμοὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἡπείρου οἱ διαρρέοντες τοὺς εὐφορωτέρους αὐτῆς τόπους θέλουν συνιστᾶ ἓνα μόνον πλεόν. Ἀπειρος δὲ ἐσωτερικὴ ναυτιλία θέλει συνδέει τὰ δύο πέρατα τῆς Εὐρώπης. Διὰ μέσου τῶν ποταμῶν καὶ τῶν αὐλῶων τῆς Ὀλλανδίας ὁ περιηγητὴς θέλει εἰσβαίνει εἰς τὸ πλοῖον ἀπὸ τὸν ἐν Λονδίῳ Πύργον, καὶ θέλει ὑπαγαίνει εἰς Κωνσταντινούπολιν χωρὶς νὰ πατήσῃ τὴν γῆν· θέλει φθάσει μάλιστα διὰ τοῦ ὕδατος εἰς τὰ ἀπώτατα πέρατα τῆς Αἰθιοπίας, διερχόμενος ὅλην τὴν στερεὰν Εὐρώπην.

Ἡ ἀνατολὴ καὶ ἡ δύσις θέλουν εὐεθῇ τοιουτοτρόπως εἰς ἄμεσον σχεδὸν συναφῇ. Ἐξ αἰτίας αὐτοῦ τοῦ αὐλῶνος θέλει ἀποφεύγει τις τὰς ἐκτεταμένας τῆς Μεσογείου περιουσίας διὰ νὰ ἔρχεται εἰς τοὺς αἰγιαλοὺς τοῦ Βοσπόρου καὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Οἱ καλοὶ ἐκεῖνοι τόποι οἱ πλοισιώται ποτὲ χρηματίσαντες τοῦ κόσμου θέλουν εἶναι τρόπον τινὰ πρὸ τῶν θυρῶν μας. Τὸ ἐκ Λονδίνου ἀτμοκίνητον ταχύπλοον θέλει περιπλέει τοὺς αἰγιαλοὺς τοῦ Πόντου, καὶ, ὅν ἡ Ῥωσικὴ Κυβέρνησις θελήσῃ ν' ἀνιῇ αὐλῶνα μεταξὺ τοῦ Πόντου καὶ τῆς Κασπίας θαλάσσης, τῶν ὁποίων οἱ πυθμένες φαίνεται ὅτι ὑπῆρξαν ποτε ἠνωμένοι, θέλομεν ἐμπορεῖ, διὰ τῶν ρείθρων τῆς δευτέρας ταύτης, νὰ ἐρχώμεθα πλέοντες ἕως εἰς τοὺς πρόποδας τῆς Ὑμαλαίας. Ἀπλῶς δὲ εἰπεῖν, ὁ τοῦ Δουνάβεως αὐλῶν θέλει γένει ἔτι ὠφελιμώτερος εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὸν πολιτισμὸν παρὰ ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον διανοήθησαν ν' ἀνοίξωσι διὰ τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ Παναμά.

(Ἐφ. Λαυσάννης.)

ΝΑΥΤΙΛΙΑ.

ΛΙΜΝΗ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ. Καθ' ὅλον τὸν Φεβρουάριον.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. Ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς ἐπικρατείας 10 πλοῖα καὶ 124 πλοιάρια Ἑλλ. τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μετὰ σίτον, ἀλευρα, οἶνον, ῥακί, σταφίδας, λειμόνια, πορτογάλλια, ἀραβόσιτον, ἐλαίας, λάδι, βαμβάκι, ὄσπρια, καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη. — Καὶ ἐν Αὐστριακὸν μετὰ κυάμους.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. Εἰς διάφορα μέρη τῆς ἐπικρατείας 15 πλοῖα καὶ 152 πλοιάρια Ἑλληνικά, τὰ μὲν πολλὰ εὐκαιρα, τινὰ δὲ μετὰ ἀραβόσιτον, οἶνον, βαμβάκι, χαλκόν, ἐλαίας, πίτσαν, ξυλείαν, ὄσπρια, ἄλας. — Καὶ ἐν Αὐστριακὸν μετὰ σίτον εἰς Ζάκυνθον.

ΛΙΜΝΗ ΜΥΚΟΝΟΥ. Ἀπὸ τῆς 26 Ιανουαρίου μέχρι τῆς 1 Μαρτίου.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως Ἰόνιον βρεταντίνον μετὰ σίτον καὶ ξυλοκέρατα. — Ἐκ διαφόρων νήσων καὶ Ἑλληνικῶν παρχίων 8 Ἑλληνικά πλοῖα καὶ 100 πλοιάρια, ὀλίγα μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μετὰ σίτον, κριθάρι, λάδι, σφακτά, βαλανίδι, ἀνθρακας, ξυλοκέρατα, ὄσπρια, οἶνον, ῥακί, πορτογάλλια, ἀμύγδαλα, καπνόν, ἐλαίας, σπόγγους, δέρματα, μέλι, σῦκα, κτλ.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. Εἰς Κωνσταντινούπολιν βρετικὸν Ἰόνιον μετὰ διάφορα εἶδη. — Εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας 8 Ἑλληνικά πλοῖα καὶ 113 πλοιάρια, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μετὰ λάδι, σφακτά, οἶνον, τυρί, ἐλαίας, πορτογάλλια, ξυλείαν, ἄλας, μέλι, φοίνικας, χαλκόν, παξιμαδί, ἀνθρακας, κάδους, σπόγγους, δέρματα, κτλ.

Ἀριθ. 25.

Ἔτους Ε΄.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 26 ΜΑΡΤΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀρ. 64.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωροῦντες ὅτι τὸ ἔθνος, κατὰ τὸ ἄρθρον 142 τοῦ Νόμου τῆς Ἐπιδαύρου ἐφάνερωσε τὴν ἀποφασίν του νὰ διασαφήσῃ τοὺς πολιτικούς παλαιούς Βυζαντινούς νόμους·

Θεωροῦντες ὅτι οἱ νόμοι οὗτοι εὐρίσκονται ἐνωμένοι μετὰ τοσούτους ἄλλους ἐγκληματικούς, ἐκκλησιαστικούς, ἐμπορικούς, γεωργικούς, στρατιωτικούς, καὶ μετὰ κανόνας διαδικασίας, ἐνώσεις, ἧτις ἀποκατέστησε τὸ ὅλον αὐτῶν πολὺ ὀγκῶδες, πολυέξοδον, καὶ δυσεύρετον·

Θεωροῦντες ἐπ' ἀνάγκης νὰ ἔχωσιν ὑπὸ ὄψιν οἱ πολῖται μετὰ εὐκολίαν τὸ ὅλον τῶν πολιτικῶν ἐθνικῶν νόμων, καὶ νὰ τοὺς μεταχειρίζωνται ὡσαύτως οἱ δικασταὶ πρὸς ὑποστήριξιν τῶν πράξεων αὐτῶν·

Ἐπιθυμοῦντες τελευταῖον νὰ διδάξῃ ἡ πείρα διὰ τῆς συμπαραβολῆς τῶν ὑπαρχόντων γραπτῶν μετὰ τοὺς ἀγράφους νόμους (οἵτινες ἐπομένως δέλουσιν συλλεχθῇ) ὁποίας μεταρρυθμίσεις ἀπαιτεῖ τὸ συμφέρον τοῦ ἔθνους·

Διατάττομεν.

Α'. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς τόσον ἐκ τῶν Βασιλικῶν, ὅσον ἐκ τῶν Νεαρῶν τῶν μεταγενεστέρων αὐτοκρατόρων, δέλει συλλέξει ἅπαντας τοὺς πολιτικούς Βυζαντινούς νόμους, κατατάττων αὐτοὺς εἰς τὴν ἀνέκουσαν τάξιν.

Β'. Ὁ αὐτὸς Γραμματεὺς δέλει ὑποβάλλει εἰς τὴν ἐπιχειρῶσιν μας ὁποῖα κρίνει ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 4 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς
Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Ἐγκύκλιος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΠΡΟΣ ΤΑ ΚΑΤΑ Τὴν ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ.

Κύριοι,
Ἡ ἐπάνοδος τῶν ἐγκατοίκων τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰς ἐστί-

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἑνσίαια. Φοίνικες 36

Ἑξαμηνιαία. 18

Τριμηνιαία. 9

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς ἑπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ας τῶν, ἡ ἀνάγκη τοῦ ν' ἀπαλλαχθῶν ἀπὸ τὸ βάρος τῆς μακρᾶς ὁδοιπορίας, ὀφείλοντες ν' ἀπέρχωνται εἰς τὰ Τμηματικά Πρωτόκλητα Δικαστήρια, εἴτε ὡς διαφερόμενοι, εἴτε ὡς μάρτυρες, βιάζει τὴν Κυβέρνησιν νὰ μεταρρυθμίσῃ τὸν προσωρινὸν ὀργανισμὸν τῶν Πρωτοκλήτων Δικαστηρίων εἰς ἕκαστον Τμήμα, συσταίνουσα Πρωτόκλητα εἰς ἕκαστην ἐπαρχίαν.

Ὁφείλει ἡ Κυβέρνησις νὰ τακτοποιήσῃ τοὺς βαθμοὺς τῆς δικαιοδοσίας καὶ νὰ διακρίνῃ καὶ σαφηνίσῃ τὰ καθήκοντα ἕκαστης δικαιοδοσίας.

Ὁφείλει μετὰ τὰς προόδους τῶν δικαστικῶν ἐργασιῶν νὰ τελειοποιήσῃ καὶ τὰς πολλὰ ἐλλειπείας διαδικατίας, τὴν ἐγκληματικὴν καὶ τὴν πολιτικὴν ὅθεν

Ἡ Γραμματεία αὕτη ἐσχεδίασε τὴν μεταρρύθμισιν ταύτην καθ' ὅλα τὰς τὰ μέρη.

Πλὴν δισταζούσα εἰς τὴν εὐκταίαν ἐφαρμογὴν αὐτῆς, καὶ ἐπιθυμοῦσα νὰ φωτισθῇ ἐτι πολὺν ἀπὸ τὰς γνώσεις τῶν ἀτόμων ὅλων τῶν σχηματίζοντων τὸν δικαστικὸν κλάδον, ἐζήτησε καὶ ἔλαβε τὴν ἀδειαν παρὰ τῆς Α. Ε. διὰ νὰ διευθύνῃ εἰς ἕκαστον δικαστήριον τὴν μεταρρύθμισιν αὐτῶν, διὰ νὰ τὴν παρατηρήσουν ὠρίμως, γενικῶς τε καὶ μερικῶς, καὶ νὰ προμηθεύσουν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰς παρατηρήσεις των.

Κύριοι, ὁ σκοπὸς ὅλων ἡμῶν διὰ νὰ συντελέσωμεν πάσαις δυνάμεσιν εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τῆς δικαστικῆς τάξεως, ἐκ τῆς ὁποίας κρέμονται τὰ πολὺτιμα δίκαια τοῦ πολίτου, μᾶς ὑποχρεοῖ νὰ συνεισφέρωμεν ὅλοι ἀμοιβαίως τὸ κατὰ δύναμιν, καὶ οὕτω νὰ ἐκπληρώσωμεν καὶ τὸ χρέος μας, καὶ τὰς εὐχὰς τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Α. Ε. προσπάθειάς νὰ ὑποστηρίξῃ ἐτι μᾶλλον τὰ ἱερὰ δικαιώματα τοῦ πολίτου καὶ τὴν ἀτομικὴν ἀσφάλειαν καὶ ἡσυχίαν.

Εἶν' εὐέλπεις ἡ Γραμματεία ὅτι ὅλοι οἱ δικασταί, ὡς προσκαλοῦνται, δέλουσιν παραχρῆμα ἐνασχοληθῇ εἰς τὸ τοσοῦτον περισπούδαστον ἀντικείμενον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 24 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς
Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Ἀρ. 67.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωροῦντες τὰς πανταχόθεν τοῦ Κράτους ὁσημέραι γινομένης αἰτίας περὶ καταστάσεως τῶν Μνημόνων·

Τὴν ἀναπόφευκτον ἀνάγκην τοῦ τοσοῦτον σπουδαίου τοῦτου καὶ ἀπαραίτητου συστήματος τῆς κοινωνίας.

Καὶ ἐν ταύτῳ τὴν ἀνάγκην νὰ κανονισθῇ θετικῶς τὸ νεοείσακτον ἐπάγγελμα τοῦτο πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐνδεχομένων καταχρήσεων.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,

Ψηφίζομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῶν Μνημόνων τῆς ἐκλογῆς καὶ τῆς περιφερείας αὐτῶν.

1. Οἱ Μνήμονες εἶναι δημόσιοι ἀξιωματικοὶ διορισμένοι νὰ δέχονται διαθήκας, καὶ λοιπὰς πράξεις, καὶ συμβόλαια, εἰς ὅσα τὰ μέρη ὀφείλουν ἢ θέλουν νὰ δώσωσιν ἐπίσημον χαρακτῆρα, νὰ βεβαιώσουν τὴν χρονολογίαν τῶν, νὰ τὰς φυλάττουν ἀσφαλῶς, καὶ νὰ δίδωσιν ἀντίγραφα αὐτῶν.

2. Ὁ Μνήμων ἐκλέγεται παρ' ὅλων τῶν μελῶν τοῦ ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου, ἢ εἰς ἔλλειψιν, παρὰ τῆς ἐπαρχιακῆς Δημογεροντίας, προεδρευομένων ἀπὸ τὸν Διοικητὴν· πρέπει νὰ εἶναι κτηματίας, καὶ περιπλέον ὀφείλει νὰ δώσῃ ἐγγύησιν ὅτι θέλει μετέρχεσθαι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ μετὰ τὴν τιμωρίαν. Ἡ παρὰ τοῦ ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου ἐκλογή τοῦ ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῆς Κυβερνήσεως.

3. Ὁ Μνήμων, πρὶν ἀναδεχθῇ τὰ ἔργα του, ἐρκίζεται ἐνώπιον τοῦ Διοικητοῦ ἐπίσημως τὸν παραρτώμενον ὅρκον.

4. ἔχει μίαν σφραγίδα, τὴν ὅποιαν ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ νὰ ἐπικυρωθῇ. Ἡ σφραγὶς τοῦ πρέπει νὰ ἐπιφέρει τὰ στοιχεῖα τοῦ ὀνόματός του, συνεπιφέρουσα « Μνήμων τῆς Ἐπαρχίας δ' εἰναι ».

5. Ὁ Διοικητὴς κρατεῖ σημειώσιν τῆς ἐκλογῆς ἐκάστου Μνήμονος· εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἐκθέσεων, ὅπου ὑπογράφεται οὗτος, ἢ ἐπιτίθεται καὶ τὴν σφραγίδα τῆς ἰδίας τοῦ Μνημονεύου.

6. Οἱ Μνήμονες διορίζονται ἐπὶ ζωῆς.

7. Ἐκάστος Μνήμων διατρέχει εἰς τὸν διορισμένον εἰς αὐτὸν τόπον· ἄλλως, λογιζεται ὡς παραιτημένος· ἢ ἐπομένως ὁ Διοικητὴς προσκαλεῖ τὸ ἐπαρχιακὸν Συμβούλιον, ἢ εἰς ἔλλειψιν αὐτοῦ τὴν ἐπαρχιακὴν Δημογεροντίαν, νὰ ἐκλέξῃ τὸν διάδοχόν του καὶ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἐκλογὴν του.

8. Ἀνίσως ὁ Μνήμων ἐνδὸς τοῦ μεταβῇ εἰς ἄλλον ἐκτὸς τῆς οἰκίας περιφερείας, καὶ μετέλθῃ τὰ ἔργα του ἐκτὸς τῆς οἰκίας τοῦ περιφερείας, ἢ μὲν πράξις τοῦ δὲν ἰσχύει, εἰμὴ ὡς μερικὸν ἐγγραφοῦν, αὐτὸς δὲ γίνεται ὑπεύθυνος τῶν ζημιῶν καὶ τῶν διαφορῶν τῶν μερῶν, καὶ ἂν μεταπαύσῃ τὸ αὐτό, ἐξόνεται καὶ ἀπὸ τοῦ ἐπάγγελμά του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν καθηκόντων τῶν Μνημόνων, καὶ τῶν πράξεων, καὶ τῶν τύπων αὐτῶν.

9. Ἀπαγορεύεται μετὰ ποινὴν ἐξώσεως Μνήμων νὰ μετέλθῃ δημοσίως, ἢ κρυφίως, ἔργα Συνηγορικὰ, Δικαστικὰ, Διοικητικὰ, ἢ Ἀστυνομικὰ.

10. Ὄφειλε νὰ δέχεται ὅλας τὰς πράξεις, ὅσας δὲν ἀπαγορεύει ὁ νόμος· ἂν δὲ ποτε νομίσῃ ὅτι ἔχει εὐλόγους αἰτίας ν' ἀποδοκιμάσῃ κάμμιαν, ἀναφέρεται πρὸς τὸ Δικαστήριον, καὶ αὐτὸ πάλιν, ἂν κάμῃ χρεῖα, πρὸς τὸν Διοικητὴν.

11. Ἀπαγορεύεται νὰ γράψῃ δι' ὅσους συγγενεῖς του εἶναι μέρη, ἢ ὅσαι παρέχουν κάμμιαν διάταξιν εἰς ὄφελός των.

12. Ἡ φέρουσα ἀπαγορεύει συγγένεια εἴτε ἐξ αἵματος, εἴτε ἐξ ἀγχιστείας, ἐννοεῖται μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ κωλύοντος τὸν γάμον.

13. Ὁ Μνήμων ἀναφέρει εἰς τὴν πράξιν ὅτι γνωρίζει τὰ μέρη, ἢ ἄλλως βεβαιώνει τὴν ταυτότητα των ἀπὸ δύο μάρτυρας γνωστοῦς εἰς αὐτόν, καὶ κάμνει ὁμοίως μνείαν τοῦτου.

14. Πᾶσα πράξις βεβαιώνεται ἀπὸ δύο μάρτυρας ἐξουρύντας καὶ δυναμένους ν' ἀναγνώσουν καὶ νὰ ὑπογράψουν, καὶ ἔχοντας ὕψη νόον, ἀκακὴν καὶ ὁρᾶσιν.

15. Συγγενεῖς τοῦ Μνήμονος, ἢ τῶν μερῶν, μέχρι τοῦ ἀπαγορευομένου ἀπὸ τὸ 12 ἄρθρον βαθμοῦ, δὲν εἶναι δεκτοὶ νὰ μαρτυρήσουν μὴτε τὴν ταυτότητα τῶν μερῶν, μὴτε τὸ περιεχόμενον πράξεως τινός.

16. Ὁ Μνήμων ὀφείλει μετὰ ζημίαν 40 Φοινίκων ν' ἀναφέρῃ εἰς ἐκάστην πράξιν τ' ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ τὸν τῆς διαμονῆς τόπον τῶν μερῶν. Ὁφείλει ἀκόμη μετὰ τὰς περιεχομένας εἰς ἐπόμενον ἄρθρον ποιῆσαι ν' ἀναφέρῃ τ' ὄνομα, τὸ παρόνομα, τὴν πατρίδα καὶ τὸν τῆς διαμονῆς τόπον ἐκάστου μάρτυρος, καὶ τὴν ὥραν, τὴν ἡμέραν τοῦ μηνός, τὸ ἔτος, τὸν τόπον, ὅπου ἐγράφη ἡ πράξις.

17. Πᾶσα πράξις ὑπογράφεται καὶ εἰς τὸ τέλος ἐκάστης σελίδος τοῦ βιβλίου παρὰ τῶν μαρτύρων καὶ τοῦ Μνήμονος.

18. Αἱ πράξεις γράφονται καθαρὰ καὶ εὐαναγνώστως χωρὶς συγκεπὴν τῶν λέξεων, οὐδὲ μικρὸν ἢ μέγα διάστημα ἄγραφον δὲν ἀφίεται περιθώριον χαρτίου εἰς τὰς σελίδας τοῦ βιβλίου. Αἱ ποσότητες καὶ αἱ χρονολογίαι γράφονται ὁλόγραφοι· ἢ μεταξὺ τῶν στίχων ἀπόστασις εἶναι παντοῦ ἴση, οὐδὲ συγχωρεῖται διακοπὴ λέξεως εἰς τὸ τέλος τῶν στίχων τούτων· ἂν δὲ μείνῃ κενὸν διάστημα, πληροῦται διὰ γραμμῆς· ἢ ποινὴ τῆς παραβάσεως ἐνδὸς τούτων εἶναι 40 Φοινίκων ζημία.

19. Ἀπαγορεύονται αἱ προσθήκαι καὶ τὰ ξυσματα εἰς τὴν ἐκθεσιν τῶν πράξεων· αἱ προσθεμέναι καὶ ἐπὶ τῶν ξυσμάτων γεγραμμέναι λέξεις εἶναι ἀκυροὶ· τὰ λάθη σβύνονται εἰς τρόπον ὥστε νὰ μετρῶνται πόσα εἶναι τὰ σβύ-

σμένα γράμματα ἢ στοιχεῖα, τῶν ὁποίων τὸν ἀριθμὸν σημειώνει καὶ ἐγκρίνει εἰς τὸ τέλος τῆς πράξεως ὁ Μνήμων, καὶ τὸν ὑπογράφουν τὰ μέρη, οἱ μάρτυρες, καὶ αὐτὸς ἄλλως, κατὰδικάζεται εἰς 40 Φοινίκων ζημίαν, καὶ εἶναι ὑπεύθυνος τῶν ζημιῶν καὶ διαφορῶν, καὶ ἂν ἐπράξῃ ὅλον, καὶ ἐξώσεως.

20. Πᾶσα πράξις, τῆς ὁποίας κάμνει μνείαν ἡ γραμμένη, ἀντιγράφεται εἰς τὸ βιβλίον κατόπιν ταύτης, καὶ ἐν ταύτῳ μένει εἰς τὸν φάκελλον τοῦ Μνήμονος· ἡ ἀντιγραφή τῆς ὑπογράφεται παρὰ τῶν μερῶν καὶ αὐτοῦ.

21. Ἐπὶ τῆς ἀντιγραφῆς πράξεως ὁ Μνήμων σημειώνει, ὅτι ἀνάγεται εἰς τὴν γενομένην τὴν δεῖνα ἡμέραν, καὶ ὑπογράφεται ἀπὸ τὰ μέρη, τοὺς μάρτυρας, καὶ αὐτόν· ἄλλως, μένει ἀκυρος· περίληψιν δὲ τῆς πράξεως γράφει καὶ ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου.

22. Αἱ πράξεις, πρὶν ὑπογραφῶσιν, ἀναγινώσκονται μεγαλοφώνως.

23. Ἄν κάμνῃ τῶν μερῶν δὲν ἡξέυρη, ἢ δὲν ἡμπορῇ ν' ἀναγνώσῃ, ἢ νὰ ὑπογράψῃ, βεβαιώσει τὴν θέλησιν τοῦ τρεῖς μάρτυρες.

24. Ὁ Μνήμων ὀφείλει νὰ φυλάσῃ εἰς τὴν συντάξιν τῶν πράξεων τοὺς ἀπαιτούμενους κατὰ τὴν αὐτῶν φύσιν τύπους, καὶ νὰ εἰδοποιῇ εἰς τὰ μέρη τοὺς ἀναγομένους εἰς αὐτάς νόμους, τοὺς ὁποίους χρεωστοῦν ν' ἀκολουθοῦν.

25. Αἱ διαθήκαι γίνονται κατὰ τὸν ἰδιαίτερον περὶ αὐτῶν νόμον.

26. Ὁ Μνήμων ὀφείλει νὰ γράψῃ πᾶσαν πράξιν εἰς τὸ βιβλίον του, καὶ ἀπαγορεύεται νὰ ἐκθέσῃ κάμμιαν εἰς φύλλον πρόχειρον.

27. Δεῖν δύναται νὰ ἐπιστατήσῃ οὔτε νὰ γράψῃ εἰς μερικὰ ἐγγραφα.

28. Ὅταν τις ζητήσῃ νὰ λάβῃ ἐπίσημως περὶ ἐγγράφου μερικοῦ τινος μαρτυρίαν τῶν γνωριζόντων τὸν χαρακτῆρα τοῦ γράψαντος, ὁ Μνήμων γράφει πρῶτον τὴν πράξιν ταύτην εἰς τὸ βιβλίον του καταχωρῶν καὶ τὰ ἐν τῷ ἐγγράφῳ περιεχόμενα, καὶ ἔπειτα τὴν μεταγράφει κατόπιν τοῦ ἐγγράφου ἐκείνου· τὴν ὑπογράφουν δὲ εἰς τὸ πρωτότυπον καὶ εἰς τὸ ἀντίγραφον τὸ μέρος ἢ τὰ μέρη, οἱ μάρτυρες, καὶ αὐτός.

29. Πᾶσα κτημάτων καταγραφή ἢ ἐκτίμησις ὑπογράφεται παρὰ τῶν δοκιμαστῶν καὶ δύο μαρτύρων, καὶ ὡς ἐγγραφοῦν ἐπίσημον καταχωρεῖται εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Μνήμονος.

30. Ὅποιαδήποτε ἐξουσία, ἔχουσα δικαστικὴν εἴτε ἀνωτέραν διοικητικὴν δύναμιν, δύναται νὰ συμβουλευθῇ τὸ μνημονικὸν τῶν συνθηκῶν βιβλίον, παρόντος τοῦ Μνήμονος, ἀλλ' ὅχι νὰ τὸ πάρῃ εἰς χρῆσιν τῆς χωρὶς αἰτιολογημένην ἀνάγκης δὲ καλοῦσης, τὸ λαμβάνει, ἀφοῦ κάμῃ ἀντίγραφον, τὸ ὁποῖον, ὁμολογούμενον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτότυπῳ παρ' αὐτῆς καὶ δύο μαρτύρων, παραδίδεται εἰς ἐκείνον. Ἐὰν ἡ ἐξουσία θελῇ νὰ συμβουλευθῇ τὸ μνημονικὸν βιβλίον τῶν διαθηκῶν, ὁ Μνήμων ὀφείλει νὰ ζητήσῃ τὴν ἐκθεσιν τῶν αἰτίων ὑπογεγραμμένην ἀπὸ τὸν αἰτοῦντα καὶ ἀπὸ τὸν γραμματέα του· καὶ ἂν μὲν ἡ αἰτήσις ἀφορᾷ διαθήκην ζῶντος, ὁ Μνήμων δὲν εἶναι ὑπόχρεος νὰ δώσῃ τὸ βιβλίον· ἂν δὲ ἀφορᾷ διαθήκην ἀποθανόντος, τότε ὁ Μνήμων παραλαβὼν τὴν ρηθισάν ἐκθεσιν, σφραγίζει τὸ βιβλίον μετὰ τὴν μνημονικὴν σφραγίδα, καὶ μετὰ ἄλλην ἰδιαίτεραν ἂν θέλῃ, καὶ ἀφίνει μόνον ἀνοικτὸν ἐκείνο τὸ μέρος, ὅπου εἶναι καταχωρημένη ἡ ζητούμενη τοῦ ἀποθανόντος διαθήκη, διὰ νὰ μὴ ἡθελαν παρατηρηθῇ τὰ λοιπὰ περιεχόμενα τοῦ βιβλίου· τὸ παραδίδει δὲ διὰ μέσου ἐκθέσεως διαλαμβανούσης παραλαβὴν τῆς ἀνω ἐκθέσεως, τὴν σφραγίσαν τοῦ βιβλίου, τὴν σημειώσιν τοῦ ἀνοικτοῦ μέρους τοῦ βιβλίου καὶ τὴν παράδοσιν αὐτοῦ κτλ. ἡ δευτέρᾳ αὕτη ἐκθεσις πρέπει νὰ εἶναι ὑπογεγραμμένη ἀπὸ τὴν αἰτοῦσαν ἐξουσίαν, ἀπὸ τὸν γραμματέα τῆς, ἀπὸ δύο μάρτυρας καὶ ἀπὸ τὸν Μνήμονα. Ὅσας δὲ ἀναπόφευκτον ἀνάγκην ἡθελε ζητηθῇ νὰ γενῇ ἐξέτασις εἰς τὸ βιβλίον ἢ τῶν συνθηκῶν διὰ τὸ ἐγγραφοῦν, ἢ τῶν διαθηκῶν διὰ διαθήκην τινὰ τεθνηκότος, τοῦτο θέλει γίνεσθαι ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, παρόντος καὶ τοῦ Μνήμονος· ἄλλως δὲ, οὔτε Διοικητικῇ, οὔτε ἄλλῃ τις ἐξουσίᾳ δύναται νὰ λαμβάνῃ δι' ὅποιανδήποτε ἀνάγκην τὰ μνημονικὰ βιβλία.

31. Ὁ Μνήμων δὲν δύναται ν' ἀρνήσῃ εἰς κένενα ἀντίγραφα τῶν ἰδίων τῶν πράξεων, ἐκτὸς τῶν διαθηκῶν, ζώντων τῶν διατιθεμένων.

32. Πᾶν ἀντίγραφον φέρει τὸν ἀριθμὸν τοῦ βιβλίου καὶ τὸν τῆς πράξεως, σημειωμένους εἰς τὸ περιθώριον.

33. Δὲν ἡμπορεῖ χωρὶς δικαστικὴν διαταγὴν νὰ παραχωρήσῃ ἀντίγραφον, ἢ ἀναγνώσῃ εἰς ἄλλους παρὰ τοὺς ἔχοντας συμφέρον εἰς ἰδίῳ των ὄνομα, ἢ δικαίωμα· τὰς δὲ διαθήκας φυλάττει μυστικῶς, καὶ ἀπὸ τούτους ἐν ὅσῳ ζῶσιν οἱ διαθέται. Ἡ παραβάσις τοῦ πρώτου τιμωρεῖται μετὰ 40 Φοινίκων ζημίαν, καὶ εὐθύνῃ τῶν ζημιῶν καὶ διαφορῶν τοῦ μέρους καὶ τῶν μερῶν· ἡ δὲ τῆς φυλάξεως τῶν διαθηκῶν, ἐκτὸς τῶν ζημιῶν καὶ διαφορῶν φέρει καὶ ἀργίαν.

34. Ἀνίσως ἀντίγραφον διδόμενον ἀπὸ τὸν Μνήμονα παραλλάσῃ ἀπὸ τὸ πρωτότυπον, φέρει ποινὴν τριμηνιαίας ἀργίας, ἢ καὶ πλαστογραφίας, ἂν προέβηται ἀπὸ ὁλόν.

35. Ἡ ἀθέτησις τῶν περιεχομένων εἰς 11, 13, 14, 15, 17, 20, 23, 29 ἄρθρα διατάξεων, ἀκυροῖν τὴν πράξιν, ὅσας δὲν εἶναι ὑπογεγραμμένην ἀπὸ ὅλα τὰ συμφωνοῦντα μέρη· ἂν δὲν ἔχῃ τὰς ὑπογραφὰς ὅλων αὐτῶν, ἰσχύει μόνον ὡς μερικὸν ἐγγραφοῦν, καὶ φέρει κατὰ τοῦ Μνήμονος εὐθύνην τῶν ζημιῶν καὶ διαφορῶν τοῦ μέρους ἢ τῶν μερῶν.

36. Ἀφοῦ πληρωθῇ ἡ διορία τῆς ἀργίας, ὁ Μνήμων δὲν δύναται νὰ μεταρχίσῃ τὰ ἔργα του, ἂν δὲν ἀποζημιώσῃ προλαβόντως τὸ μέρος ἢ τὰ μέρη, ἂν εἴχε καταδικασθῇ καὶ εἰς τοῦτο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τῶν βιβλίων καὶ τῶν ὑπομνημάτων τῶν Μνημόνων.

37. Ὁ Μνήμων κρατεῖ δύο βιβλία καὶ ἐν ὑπόμνημα· τὸ ἐν τῶν βιβλίων περιέχει τὰς διαθήκας, καὶ τὸ ἄλλο ὅλας τὰς λοιπὰς πράξεις καὶ συμφωνίας. Τὸ δὲ ὑπόμνημα περιλαμβάνει σημειώσιν τῶν καθημερινῶν τοῦ Μνήμονος

πράξεων, κατὰ τὸ πρόγραμμά τοῦ παραρτωμένου τύπου, καὶ εἰς τὸ τέλος πίνακα τῶν ὀνομάτων καὶ παρανομάτων τῶν μερῶν.

38. Ἐκαστὸν τῶν βιβλίων ἀριθμεῖται καὶ υπογράφεται πρῶτον ἄνω καὶ κάτω ἐκάστης σελίδος ἀπὸ τὸν Διοικητὴν, καὶ ἔπειτα ἀρχίζει ὁ Μνήμων νὰ καταχωρῇ εἰς αὐτὸ τὰς πράξεις.

39. Ὁ Διοικητὴς κρατᾷ ὑπόμνημα περὶ τῶν Μνημόνων καὶ τῶν βιβλίων τῶν, καὶ σημειώνει εἰς αὐτὸ τὴν ποσότητα τῶν φύλλων τούτων, καὶ τὸν χρόνον, καθ' ὃν τοὺς παρεδόθησαν· ὁ δὲ Μνήμων ὁμολογεῖ εἰς αὐτὸ ἐνυπογράφως ὅτι ἔλαβε τὰ βιβλία του.

40. Ὁ Μνήμων δὲν ἐμπορεῖ νὰ δεχθῇ κάμμίαν πράξιν πρὶν λάβῃ τὰ εἰ-
κειὰ βιβλία.

41. Δὲν γράφει εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον, παρὰ ἂν εἶναι ἀνάγκη νὰ κα-
ταχωρήσῃ τέλος τινος ἀρχησιμῆς ἤδη πράξεως, οὔτε δύναται νὰ κόψῃ,
ν' ἀφαιρέσῃ ἢ νὰ προσθέσῃ φύλλον· ἄλλως, τιμωρεῖται μὲ ἀργίαν ἐνὸς ἔτους,
καὶ ἀποκρίνεται τὰς ζημίαις τῶν μερῶν.

42. Ἀν μείνῃ τόπος ἀγραφῆς εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα, γίνεται εἰς αὐτὴν
μνεία τούτου, καὶ χαράσσονται εἰς αὐτὸν δύο γραμμαὶ διεσταυρωμέναι.

43. Ὁ Διοικητὴς κατὰ μῆνα ἐξετάζει ὁ ἴδιος, ἢ δι' ἄλλου, τὰ βιβλία τῶν
Μνημόνων, τὰ βιβλία τῶν διαθηκῶν, πόσα φύλλα εἶναι γραμμένα, καὶ πόσα
ἀγραφα· ἔλα δὲ ταῦτα, παρόντος τοῦ Μνήμονος.

44. Ὁ Μνήμων χρεωστῇ νὰ κρατῇ τὰ ἀρχεῖα του ἐν τάξει. Ἐπὶ ἐκάστου
εἰσερχομένου ἐγγράφου σημειώνει τὸν ἀριθμὸν τοῦ βιβλίου, εἰς τὸ ὅποιον
ἀνάγεται.

45. Ὁφείλει ἀπαραιτήτως νὰ δίδῃ κατὰ μῆνα εἰς τὸν Διοικητὴν ἀντίγρα-
φον τοῦ ὑπομνήματος του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ τῆς Δικαστικῆς τῶν Μνημόνων.

46. Ὁ Διοικητὴς δικάζει τὰ πταίσματα τῶν Μνημόνων.

47. Ὁ ὑπόδικος Μνήμων παύει ἀπὸ τὰ ἔργα του δι' ὅποιονδήποτε ἔγ-
κλημα, ἢ ἂν κρίνεται, τὰ βιβλία, ἢ σφραγίς, καὶ διὰ τὰ ἐγγράφα του παρα-
δίδονται εἰς τὸ χαρτοφυλάκιον τῆς ἐπαρχίας μὲ καταγραφὴν, ἥτις γίνεται
τριπλῇ· καὶ μία μὲν δίδεται εἰς τὸ αὐτὸ χαρτοφυλάκιον, ἄλλη δὲ εἰς τὸν
Μνήμονα, καὶ ἡ τρίτη στέλλεται εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Κυβερνήσεως.

48. Ὁ Διοικητὴς χαράσσει ἀνυπερθέτως ἐπὶ τῆς σφραγίδος τοῦ ὑποδίκου
Μνήμονος σημεῖον τοιοῦτον, ὥστε νὰ γένῃ μὲν ἀχρηστὸς, ὅμως νὰ διακρί-
νεται ὁ τύπος τῆς.

49. Ἐπὶ βαρείας ἀσθενείας, ἢ μὴ δι' ἔγκλημα καλύμματος τοῦ Μνήμονος,
τὰ βιβλία του παραδίδονται εἰς τὸ ἀρχεῖον· τὰ δὲ δύο τρίτα τοῦ συναζόμε-
νου ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀντιγράφων νὰ δίδονται εἰς τὸν καλυμμένον.

50. Ἐκτὸς τῆς ἀθετήσεως τῶν προηγουμένων, ὁ Μνήμων κρίνεται καὶ
δι' ὅσας ἄλλας παραβάσεις κάμνῃ ἐναντίον τῶν ὁρισμένων παρὰ τοῦ νόμου
τύπων, διὰ τὴν ἰσχύϊν ἐκάστης πράξεως, ἢ συμβολαίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Περὶ τῶν τμηματικῶν ἀρχείων καὶ τῶν
χαρτοφυλάκων.

51. Πᾶσα ἐπαρχία ἔχει ἐν ἀρχεῖον τῶν βιβλίων τῶν Μνημόνων.

52. Ὁ τόπος τοῦ ἀρχείου προ-διορίζεται ἀπὸ τὸν Διοικητὴν.

53. Ὁ χαρτοφύλαξ ἀποθέτει εἰς ἰδιαιτέρα κιβώτια κατὰ χρονολογίαν τὰ
βιβλία τῶν Μνημόνων, καὶ παρ' αὐτοῖς τὰ ἐγγράφα τῶν, καὶ τὰ φυλάσσει
ἐπιμελῶς.

54. Πᾶν ἀρχεῖον ἐπαρχιακὸν ἔχει δύο πίνακας μνημονικῶν βιβλίων, καὶ
τῶν ὀνομάτων τῶν Μνημόνων καὶ τῶν μερῶν, κατὰ τὸν τύπον τοῦ παραρτω-
μένου προγράμματος.

55. Ὁ χαρτοφύλαξ δὲν παραχωρεῖ εἰς μερικὸν ἄνθρωπον τὴν ἔρευναν
μηδενὸς τῶν μνημονικῶν βιβλίων, οὔτε ἐπιτρέπει παντάπασιν εἰς κανένα τῶν
συνεργατῶν του τὴν ἀνάγνωσιν τῶν βιβλίων τῶν διαθηκῶν· δίδει ὅμως ἀντί-
γραφα κατὰ τὸ 31 ἄρθρον.

56. Φυλάσσει ἀγρύπνως τὰς μυστικὰς διαθήκας, καὶ τ' ἀντίγραφα τῶν
δημοσίων διαθηκῶν.

57. Πᾶς ἐφημέριος, ἱατρός καὶ ὑγειονόμος ὀφείλει νὰ δίδῃ ἀπαραιτήτως
ἀντίγραφον τῆς ἐπικηδείου ἐνδείξεως εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, ἥτις χρεωστῇ νὰ
τὸ διευθύνῃ εἰς τὸν χαρτοφύλακα ἀνυπερθέτως· ὅταν δὲ ὁ θάνατος συμβῇ
ἔξω τῆς ἐπικρατείας, ἀνάγκη νὰ παρουσιασθῶσιν ἀνάλογα μαρτυρικὰ.

58. Ὁ χαρτοφύλαξ λαμβάνων τὴν ἐπικηδείου ἐνδείξιν, ἂν εὐρίσκειται
παρακάταθεμένη εἰς τὸ ἀρχεῖον διαθήκη τοῦ ἀποθανόντος, τὴν δημοσιεύει
παρόντων δύο μαρτύρων, καὶ τοῦ γράψαντος αὐτὴν Μνήμονος ἂν ζῇ.

59. Ἀν ἡ διαθήκη εἶναι δημοσίη, καὶ ἔγεινεν ἐκτὸς τῆς πόλεως, ὅπου δια-
τρίβει ὁ χαρτοφύλαξ, ὁ Μνήμων πληροφоруμένος τὸν θάνατον τοῦ διαθέτου
τὴν δημοσιεύει ἐνώπιον δύο μαρτύρων· ἀλλ' ὀφείλει νὰ στείλῃ πάραυτα
πρὸς τὸν χαρτοφύλακα ἀντίγραφον τῆς πράξεως τῆς δημοσιεύσεώς της.

60. Ἀν ἡ διαθήκη εἶναι μυστικὴ, ὁ παραλαβὼν αὐτὴν Μνήμων, ἂν ζῇ,
εἰδοποιεῖ καὶ αὐτὸν τὸν χαρτοφύλακα περὶ τοῦ θανάτου τοῦ διαθέτου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

Ὁρκος τῶν Μνημόνων.

Ἐν ὀνόματι τῆς Ἀγιοτάτης καὶ Ἀδιαίρετου Τριάδος,

Ὁρκίζομαι νὰ διατηρῶ ἀκριβῶς ὅλας τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ὑπ'
Ἄρ. 67 ψήφισματος, καὶ νὰ διατηρῶ πάντ' ἄλλον νόμον ἢ διαταγὴν τῆς Σ.
Κυβερνήσεως, ἐκδοθείσαν ἤδη ἢ ἐκδοθησομένην, καὶ ἀφορῶσαν τὰ καθήκοντά
μου.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα·
Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 11 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

I. A. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς

I. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Ἄρ. 106.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐντάλμα ἐμφανίσεως.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΩ ΜΕΣΣΗΝΙΑΝ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ
ΩΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΝ.

Ἐπειδὴ ὁ Χρόνης Νικολόπουλος ἐκ τοῦ χωρίου Τρυπή-
λα τῆς ἐπαρχίας Ἀρκαδίας ἐγκαλεσθεὶς πρὸς τὸ βῆμα
τοῦτο ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς Κώνσταν καὶ Δημητράκην Καρα-
γιαννοπούλους ὡς φινεὺς τοῦ ἀδελφοῦ τῶν Καραγεώργη,
καὶ προσκληθεὶς διὰ τοῦ ὑπ' Ἄρ. 551 ἐντάλματος, ἵνα
ἐμφανισθῇ 20 ἡμέρας μετὰ τὴν εἰς τὴν διαμονὴν αὐτοῦ
γνωστοποίησιν τοῦ ρηθέντος ἐντάλματος, δὲν ἐνεφανίσθη
μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην.

Τὸ Δικαστήριον, κατ' αἴτησιν αἰτιολογημένην τοῦ εἰς τὸ
ἔγκλημα τοῦτο διορισθέντος ἐξεταστοῦ δικαστοῦ Κυρίου Α.
Καραπατά, ἐντέλλεται διὰ τοῦ παρόντος ἐντάλματος τῷ
εἰρημένῳ Χρόνῳ Νικολοπούλῳ ὅτι ὀφείλει νὰ ἐμφανισθῇ
προσωπικῶς ἐνώπιόν του ἐντὸς 20 ἡμερῶν μετὰ τὴν διὰ
τῆς Γενικῆς ἐφημερίδος δημοσίευσιν τοῦ παρόντος. Μὴ ἐμ-
φανιζόμενος δὲ θέλει διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολι-
τικῶν του δικαιωμάτων, καὶ τὸ Δικαστήριον θεωροῦν αὐτὸν
φυγόδικον· θέλει προχωρήσῃ εἰς τὴν δίκην τῆς κατ' αὐτοῦ
ἐγκαλέσεως κατὰ τοὺς κανόνας τῆς φυγεδικίας.

Ἡ ἐνέργεια τοῦ παρόντος ἐντάλματος συνίσταται εἰς
τὴν ἐπαγρύπνησιν τῶν Ἀστυνομιῶν τοῦ κράτους· ὅστις δὲ
τῶν πολιτῶν ἐξεύρῃ, ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ πρὸς τὸ Δικα-
στήριον τοῦτο ἢ τὰς ἐπιτοπίους Ἀρχάς, ποῦ εὐρίσκεται
ὁ ἐγκαλούμενος.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς ἐφημερίδος
καὶ θέλει κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος· ἐν ἀντίγραφον αὐτοῦ
θέλει κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου, καὶ ἕτερα
θέλουν ἀποσταλῇ πρὸς τὸν ἀστυνομικὸν ἐπιστάτην τῆς
ἐπαρχίας Ἀρκαδίας, ἵνα τοιχοκολλήσῃ ἀνὰ ἐν εἰς τὴν θύραν
τῆς Ἀστυνομίας, τῆς καθεδρικῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς δια-
μουῆς τοῦ ἐγκαλουμένου.

Ἐν Φιλιπποῖς, τὴν 15 Μαρτίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΤΑΚΗΣ.

Οἱ Συνδικασταὶ ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΔΗΣ.

Κ. ΚΑΡΑΠΑΥΛΟΣ.

Ὁ Πάρεδρος ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Π. Ἠλιάδης.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 25 Μαρτίου.

Τὴν 23 τοῦ ἐνεστῶτος ἄρξεν ἐν αὐθῇ ἡ Γαλλικὴ φρεγά-
τα Ἀρμῖς, ἐρχομένη ἐκ τῆς Γαλλίας, καὶ διαβάσα ἐκ Νεο-
κάστρου.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν τὸ ἑσπέρας ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Γαλ-
λίας Βαρὼν Ρουὲν ἀνεχώρησεν εἰς Ναύπλιον.

— Ὅσα ἀνεφέθησαν ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τῆς ἐφη-
μερίδος μας περὶ ἐξετάσεων, βραβείων, κτλ. τοῦ Ὀρφανοτρο-

φείου, ἀνῆκον δικαίως καὶ εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ Ἀλληλο-
διδασκικοῦ Σχολείου διευθυνομένου μετὰ ζήλον καὶ ἐπιμέλειαν
παρὰ τοῦ Κυρίου Νικητόπουλου.

Νεκρολογία.

Εἰς τῶν περιφήμων παλαιῶν καπετάνων τῆς Ρούμελης
καὶ τῶν ἀνδρειότερων ἀγωνιστῶν τῆς Ἑλληνικῆς ἐπανάστα-
σεως, ὁ γέρον Καρτάσιος, ἐτελεύτησε κατὰ τὴν 21 τοῦ
παρελθόντος Ἰανουαρίου ἐν Ναυπάκτῳ.

Γεννηθεὶς ἐν Δοξῇ τῆς Μακεδονίας, ἔδειξε παιδιόθεν
σημεῖα ἐλευθέρας φύσεως καὶ ἔφθιν εἰς τὰ πολεμικά.
Ἀνὴρ δὲ γενόμενος, ἀπέδειξε πραγματικῶς τὸ φιλελεύθερον
καὶ τὸ φιλόπατρι τοῦ χαρακτῆρός του, φυγὼν τὴν τυραν-
νίαν τῶν κρατούντων καὶ ὑπερασπιζόμενος μετὰ τῶν ὅσων εἰς
τὰς χεῖρας τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἐλευθερίαν καὶ τὰ δίκαια τοῦ
πληθὸς του. Ἐπὶ τοῦ Ἀλλῇ πασα ἐπολιτεύθη φρονίμως,
καὶ ὠφέλησε τὴν πατρίδα, τοῦτο μὲν ἐξολοθρεύων τοὺς
κακούργους, τοῦτο δὲ δίδων ἄσυλον καὶ καταφυγὴν εἰς πολ-
λοὺς κινδυνεύοντας ἀπὸ αὐτὸν τῆς Ἡπείρου τὸν ὀμότατον
τύραννον.

Ἄμα ἤχησεν ἡ σάλπιγξ τῆς ἐλευθερίας, καὶ ὁ Καρ-
τάσιος ἀκούεται εἰς τὴν Μακεδониαν. Τὸ ἄνισον τῆς πάλης
πρὸς πολυαριθμοὺς ἐχθρικοὺς δυνάμεις φέρεται τὴν ἀφευκτον
ἀπατυχίαν τῶν ἐκεῖ πραγμάτων. Φονεύεται ὁ πρῶτός του
υἱὸς καὶ αἰχμαλωτίζονται τρεῖς ἕτεροι μετὰ τῆς γυναικὸς
αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἀτρόμητος, τρέχει εἰς νέους ἀγῶνας ὅθεν
καὶ εἰς Τρίκερα καὶ εἰς Σκιάθον, καὶ εἰς Εὐβοίαν, καὶ εἰς
τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα, παντοῦ ἔστησε τρόπαια κατὰ τῶν
ἐχθρῶν. Πρῶτος ἐταπείνωσε τὴν ὄφρυν τοῦ Ἀραβὸς εἰς τὰ
πεδία τῆς Μεσσηνίας, δεῖξας καρτερίαν καὶ γενναϊότητα
ἡρωϊκὴν.

Διεφύλαξε μέχρι γήρατος ἀκμὴν νεανικὴν, ὑπῆρξε δὲ
γενναῖος καὶ εὐεργετικός.

Φιλολογία.

Τὸ Δέατρον τοῦ Σοφοκλέους, τοῦ ὁποῦ ἐξεδόθη
μετάφρασις πρό τινα μνηῶν παρὰ τοῦ Κυρίου Ἀρτῶδ,
εἶχεν ἤδη δώσει ἐξαίρετον ἰδέαν περὶ τοῦ τρόπου, μετὰ τὸν
ὅποιον ἐστοχάσθη ὅτι ἔπρεπε νὰ μεταφρασθῇ τὸ Ἑλλη-
νικὸν Δεατρον. Ἀντὶ τὴν ἀκολουθήσῃ τὸ παράδειγμα τοῦ
πατρὸς Βρυμόη καὶ τῶν διαδόχων του μεταφραστῶν, αἵτινες
ἐζήτησαν νὰ ἐκγαλλίσωσι τὴν ἀρχαίαν σκηνὴν καθ' ὅσον
ἐξήρητο ἀπὸ αὐτοὺς, ὁ νέος μεταφραστὴς ἐπάσχετο νὰ
τῆς διαφυλάξῃ πᾶν ὅ,τι ἔχει ἀρχέτυπον, εὐφυνὲς καὶ χαρα-
κτηριστικὸν ἢ φυσιογνωμίαν τῆς.

Αἱ προσπάθειαι αὐτοῦ, αἵτινες ἐξ ἀρχῆς ἠδωκίμησαν,
ἔλαβον ἤδη τελείαν ἐκβασιν εἰς τὴν ὁποίαν ἔκαμε μετά-
φρασιν τοῦ Δεατροῦ τοῦ Ἀριστοφάνους, ἥτις
πρὸ ἡμερῶν ἤρchiσε νὰ δημοσιευέται. Οὐδεὶς τῶν ποιητῶν
ἦτο δυσκολώτερος νὰ μεταφρασθῇ εἰς τὴν γλῶσσάν μας
(τὴν Γαλλικὴν), τοῦτο μὲν διὰ τὸ κυνικὸν τῶν ἐκφράσεών
αὐτοῦ, τοῦτο δὲ ὅτι συνεχῶς ὑπαινίττεται τὰ συμβαίνοντα,
τὰ ἦθη καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ καιροῦ αὐτοῦ. Οἱ μὴ δυνάμενοι νὰ ἀνα-
γνώσῃ τὰς κωμωδίας τοῦ ποιητοῦ τούτου Ἑλληνιστῇ,
ἀποκτοῦν τοῦλάχιστον σήμερον μετάφρασιν, ἥτις δέλει

τοῦς δώσει ἀληθινὴν ἰδέαν, τί ἦτον ἡ κωμωδία ἐπὶ τοῦ Δεά-
τρον τῶν Ἀθηναίων. Κατὰ τοῦτο δὲ ὁ Κ. Ἀρτῶδ ὑπηρέτησεν
εἰς τὴν φιλολογίαν, καὶ πρέπει νὰ ἀναγκασθῇ νὰ ἐξα-
κολουθήσῃ τὴν οὕτω δεξιῶς ἀρχθεῖσαν ἐπιχείρησιν.

[Γαλλ. Ταχυδρόμος.]

ΝΑΥΤΙΑ.

ΛΙΜΝΗ ΓΑΛΛΕΣΕΙΔΙΟΥ. Καθ' ὅλον τὸν Ἰανουάριον.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. Εἰς Ἰθάκης Ἰόνιον πλοῖον μετὰ κυάμους. — Ἐκ διαφορῶν
μερῶν τῆς Ἑλλάδος 11 Ἑλληνικὰ πλοῖα καὶ 65 πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαίρα,
τὰ δὲ μετὰ σίτους, οἶνον, λάδι, σκαποῦνι, κεράμια, δέρματα, σίδηρον, ρούδην,
βαμβάκι.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. Εἰς Βαστίσαν καὶ Λευτράκιον δύο Ἰόνια πλοῖα μετὰ κυά-
μους. — Εἰς Ἰθάκην Ἰόνιον μετὰ καπνὸν καὶ λάδι. — Εἰς διάφορα μέρη τῆς
Ἑλλάδος 13 Ἑλληνικὰ πλοῖα καὶ 98 πλοῖα, τὰ πλείοντα μὲν εὐκαίρα,
ὀλίγα δὲ μετὰ ἀραβόσιτον, λάδι, σκαποῦνι, κάδους, ἐλαίαι, σίτον, οἶνον, σφα-
κτὰ, δέρματα.

ΛΙΜΝΗ ΣΑΝΤΟΡΗΝΗΣ. Ἀπὸ τῆς 13 Ἰανουαρίου μέχρι τῆς 11 τοῦ Φε-
βρουαρίου.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. Ἐκ τῶν περὶ τῆς Ἀσίας πλοῖον Ἰόνιον μετὰ βαμβάκι
καὶ δέρματα. — Ἐκ Σύρας Ἰόνιον εὐκαίρον. — Ἐκ Νάξου Ἰόνιον μετὰ σίτον.
— Ἐκ Ζακύνθου Ἰόνιον μετὰ στεφάνια. — Ἐκ Κιμῆλου Ἰόνιον μετὰ σκαποῦνι.
— Ἐκ διαφορῶν μερῶν 81 Ἑλληνικὰ πλοῖα μετὰ σίτους, ὄσπρια, ξυλείαν
καύσιμον, σφακτὰ, κάδους, λάδι, ἄλας, τυρὶ, μέλι, ὀψαρικόν, καπνόν, κτλ.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. Εἰς Κρήτην ἐν Ἰόνιον μετὰ τὸ ἰδίον τοῦ φορτίου. — Εἰς
Σύραν Ἰόνιον μετὰ σταφίδας καὶ ξυλοκέρατα. — Εἰς Κόρινθον Ἰεροσολυμικὸν
εὐκαίρον. — Εἰς Σμύρνην Ἰόνιον μετὰ κάδους. — Εἰς διάφορα μέρη 96 Ἑλλ.
πλοῖα, τὰ μὲν πολλὰ εὐκαίρα, τινὰ δὲ μετὰ οἶνον, ρακί, ὄσπρια, ὀψαρικόν,
κριθάρι.

ΛΙΜΝΗΣ ΣΑΜΟΥ. Καθ' ὅλον τὸν Φεβρουάριον.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. Ἐκ Πάτρους βριγαντίνων Ῥωσικὸν εὐκαίρον. — Ἐκ Θεσσα-
λονίκης πλοῖον Ἑλλ. μετὰ ξυλείαν. — Ἐκ Σύρας Ῥωσικὸν μετὰ σίτον. — Ἐκ
Νεοκαστροῦ Ἀυστριακὸν μετὰ σπινίδια, βεργία κτλ. — Εἰς Ἰθάκην Ἰόνιον μετὰ
λάδι. — Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως Ἰόνιον μετὰ σίτον. — Ἐκ Σμύρνης ἐν Ἑλλ.
μετὰ ἀραβόσιτον καὶ ἕτερον Ῥωσικὸν εὐκαίρον. — Ἐκ Τεσσέλης Ἰόνιον μετὰ ἀρα-
βόσιτον καὶ κριθάρι. — Ἐκ διαφορῶν μερῶν 11 Ἑλλ. πλοῖα καὶ 28 πλοῖα,
ἐξ ὧν καὶ τινὰ Ὀθωμανικὰ, μετὰ σίτους, βαμβάκι, κέγχρον, χαλβάν, μέλι,
ὄσπρια, σφακτὰ, ἄλας, κτλ.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. Εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐν Ἰόνιον εὐκαίρον, ἐν μετὰ λάδι, καὶ
ἄλλο μετὰ ξυλοκέρατα, καὶ δύο Ῥωσικὰ μετὰ ξυλοκέρατα. — Εἰς Σπάρτην
Ἰόνιον ἐν μετὰ οἶνον καὶ ρακί. — Εἰς Ἑρζεβὸν 2 Ἑλλ. τὸ μὲν μετὰ λειμόνια, τὸ δὲ
εὐκαίρον. — Εἰς Ἑλλάσποντον Ὀθωμανικὸν μετὰ σταφίδας καὶ μέλι. — Εἰς
διάφορα μέρη 39 Ἑλλ. πλοῖα καὶ πλοῖα, μετὰ οἶνον, ρακί, σταφίδας, ξυλο-
κέρατα, μύλους, ἀραβόσιτον, σίτον, κρόμμυα, λάδι, ἀνθρακας, λειμόνια.

ΛΙΜΝΗ ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ. Ἀπὸ τῆς 16 Φεβρουαρίου μέχρι τῆς 8 Μαρτίου

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. Εἰς Ἀγκῶνας πλοῖον Παπικὸν μετὰ σίτον καὶ παξιμάδι.
— Ἐκ Μάλτας Ῥωσικὸν μετὰ ρεῦμα, χειροτεχνήματα κτλ. — Ἐκ Βενετί-
ας Ἀυστριακὸν μετὰ ξυλείαν κτλ. — Ἐκ Τεργέστης Ἀυστριακὸν μετὰ ξυλείαν
κτλ. — Ἐκ Ζακύνθου Παπικὸν μετὰ σίτον καὶ παξιμάδι. — Ἐκ Κυθήρων
Ἰόνιον μετὰ σκαποῦνι καὶ ἄλλεμμα. — Ἐκ διαφορῶν μερῶν τῆς ἐπικρατείας
ἔξωθεν τοῦ Ἀργελικοῦ κόλπου 84 Ἑλληνικὰ πλοῖα καὶ πλοῖα μετὰ ἀλευρα,
ὄσπρια, σίτον, σίδηρον, λάδι, σκαποῦνι, γαστήρια, ξυλείαν, ἐλαίαι,
κεράμια, μαλλί, γύψον, δέρματα, ρακί, λειμόνια, καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. Εἰς Πόρον ἐν Ῥωσικὸν μετὰ τὸ ἰδίον τοῦ φορτίου καὶ ἕτερον
Ἰόνιον μετὰ σκαποῦνι καὶ ἄλλεμμα. — Εἰς Νεοκαστρον καὶ Κέρκυραν 2 Παπικὰ
μετὰ τὸ ἰδίον τῶν φορτίων. — Εἰς διάφορα μέρη ἐντὸς τοῦ Ἀργελικοῦ κόλπου
84 Ἑλληνικὰ πλοῖα καὶ πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μετὰ καπνόν, ὄσπρια,
καπνόν, βαμβάκι, σκαποῦνι, τυρὶ, ξυλείαν, καὶ διάφορα ἄλλα.

Διόρθωσις. — Εἰς τὰ πρωτοεκδοθέντα φύλλα τοῦ προηγουμένου Ἀρ.
24 τῆς Γεν. Ἐφ. Σελ. 95, Στλ. β, Στλ. 3, ἀντὶ εὐθυμοῦν γράφει ἐν-
θυμοῦν. — Καὶ Σελ. 96, Στλ. α, Στλ. 25, ἀντὶ Ἀλκιβιάδου γράφει
Ἰστορικοῦ.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Έτησια. Φοίνικες 36
Εξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9

Αι συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρατοῦς, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 29 ΜΑΡΤΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 72. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ. Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωροῦντες ὅτι τὸ ἔγκλημα τῆς κίβδηλοποιίας ἐξέλιπε μὲν ἀπὸ τὸ Κράτος διὰ τῆς ἐπαγρυπνήσεως τῆς Κυβερνήσεως, ἐνδέχεται δὲ ν' ἀνακύψῃ κάμμία ἀπὸ τὰς παλαιὰς ἀξιοκατακρίτους πράξεις·

Θεωροῦντες ὅτι ὀφείλει ἡ Κυβέρνησις νὰ προλαμβάνῃ τὰ ἔγκληματα, καὶ κατ' ἐσχὴν τοῦτο τὸ προσβάλλον εἰς τὴν πίστιν τοῦ ἐμπορίου, εἰς τὴν ὑπόληψιν καὶ ἀξιοπρέπειαν τοῦ ἔθνους.

Θεωροῦντες τὴν ἀνάγκην τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ Κεφ. Δ τοῦ Ἀπανθίσματος τῶν ἐγκληματικῶν·

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,

Ψηφίζομεν.

Α. Οἱ ἐργαζόμενοι εἰς τὸ νομισματοκοπεῖον τῆς Κυβερνήσεως, ἂν νοθεύσουν νομίσματα εἴτε εἰς τὸ βῆρος, εἴτε εἰς τὸ μίγμα, τιμωροῦνται ὡς κίβδηλοποιοί.

Β. Οἱ καταβάλλοντες χρηματικὰ κεφάλαια, οἱ χορηγοῦντες ὅποιανδήποτε ὕλην εἰς κίβδηλοποιάν, οἱ ἐργαζόμενοι εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν κίβδηλων, ὅλοι εἶναι ἔνοχοι κίβδηλοποιίας, καὶ ὡς τοιοῦτοι καταδικάζονται νὰ δουλεύωσι μὲ δεσμὰ εἰς τοὺς πόδας ἐφ' ὅρου ζωῆς εἰς τὰ δημόσια κατὰστάματα τοῦ Κράτους, καὶ εἰς πρόστιμον χρηματικὸν διοριζόμενον παρὰ τοῦ Δικαστηρίου.

Γ. Ἡ οἰκία, ὅπου ἐνεργεῖται ἡ κίβδηλοποιία, καὶ ἂν ᾔθελεν ἀνήκει εἰς κτήτορα ἀγνοοῦντα τὸ πρᾶγμα, κατεδάφίζεται, καὶ ἐπιτίθεται στήλη μὲ ἐπιγραφὴν δεικνύουσαν τὸ αἶτιον τῆς κατεδάφίσεως. Εἰς τὸν ιδιοκτήτην δὲ τῆς οἰκίας, ἂν εἶναι ἄθως, ὀφείλεται ἀποζημίωσις ἀπὸ τοὺς ἐνόχους τοιοῦτου ἔγκληματος.

Δ. Οἱ ἐν γνώσει πράττοντες τ' ἀκόλουθα,

1 Οἱ εἰσάγοντες εἰς τὸ Κράτος κίβδηλα νομίσματα,

2 Οἱ μετακομίζοντες αὐτὰ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον,

3 Οἱ φροντίζοντες εἰς φύλαξιν αὐτῶν,

4 Οἱ ἐμπορευόμενοι ἐντὸς τοῦ Κράτους τὰ τοιαῦτα νομίσματα κατασκευαζόμενα, εἴτε ἐντὸς, εἴτε ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας,

5 Οἱ μὴ γνωστοποιούντες τ' ἄνωτέρω ἐντὸς 24 ὥρων, ἀφοῦ ἔλαβον τὴν εἰδησιν, ἐξαίρουμένων τῶν ἀνιόντων καὶ κατιόντων, τῶν ἀδελφῶν καὶ τῆς συζύγου,

Φυλακίζονται διὰ 5 μέχρι 15 ἐτῶν, καὶ εἰς δουλείαν μὲ δεσμὰ εἰς τοὺς πόδας, καὶ μὲ πρόστιμον προσδιοριζόμενον ἀπὸ τὸ Δικαστήριον.

Ε. Ὅποιος ἔχῃ ἐν ἡ πολλὰ κίβδηλα νομίσματα, παραλαβὼν αὐτὰ ἐξ ἀγνοίας, εἶναι ὑπόχρεος, ἅμα γνωρίσας τὴν κίβδηλότητά, νὰ φανερώσῃ ταῦτα πάντα εἰς τὸν Ἀστυνόμεν.

ΣΤ. Οἱ ἔξοντες καὶ περικοπτόντες ξένα ἢ ἔθνικα νομίσματα καταδικάζονται εἰς φυλακὴν διὰ 2 μέχρι 12 ἐτῶν, καὶ εἰς δουλείαν μὲ δεσμὰ εἰς τοὺς πόδας.

Ζ. Ὅποιος γνωρίσας αὐτὰ δὲν τὰ φανερώσῃ, θεωρεῖται συναίτιος τοῦ ἔγκληματος τῆς κίβδηλοποιίας καὶ ὑπόκειται εἰς τὰς ἐν τῷ Ε' ἄρθρῳ τοῦ Δ. Κεφ. τοῦ παρόντος ψηφίσματος ἐνδιαλαμβανόμενας ποινάς.

Η. Ὅποιος ἐργαστηριάρχιος ἢ ἐμπορος ἀνακαλύψῃ, εἰς τὰ ὅποια παραλαμβάνει νομίσματα, ἐν ἡ πολλὰ ἐξεσμένα ἢ περικομμένα, εἶναι ὑπόχρεος νὰ τὸ φανερώσῃ εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

Θ. Τὸ ἄρθρον Δ εἶναι κοινὸν διὰ τὰ ἄνω εἰρημένα ἔγκληματα ὡς πρὸς τὰς ἐν αὐτῷ εἰςποιημένας πέντε πράξεις· φυλακίζονται δὲ οἱ ἔγκλημαται διὰ 2 μέχρι 8 ἐτῶν, καὶ καταδικάζονται εἰς πρόστιμον διοριζόμενον παρὰ τοῦ Δικαστηρίου.

Ι. Καταδικάζεται εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν τὴν ἐν τῷ Β' ἄρθρῳ καὶ ὅστις μιμεῖται ἢ κατασκευάζει, ἐκδίδει ἢ εἰσάγει ἔγγραφα φέροντα ὑποχρέωσιν κατὰ τοῦ δημοσίου ταμείου, ἢ ἐξοφλήσεις τοῦ αὐτοῦ, ἢ συναλλαγματικὰς, ἢ ἄλλα ἐν χρήσει ἔγγραφα τῆς Τραπέζης τοῦ Κράτους.

ΙΑ. Ἄπανσαι αἱ ἐπὶ τῶν Ἀρχαῖ τοῦ Κράτους εἰς ἐκάστην ἐπαρχίαν εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ἀδιακόπως διὰ ν' ἀνακαλύπτωσι τὰ τοιαῦτα ἔγκληματα.

ΙΒ. Εἰν' ἐλεύθεροι ἀπὸ πάσαν ποινῆς οἱ ὅσοι μεταμεληθέντες κάμουν ἀποχὴν ἀπὸ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν εἰρημένων ἔγκληματων, καὶ καταμηνύσουν αὐτὰ β. ὅσοι ὡσαύτως εἰς τὴν ἐναρξίν τῆς διαδικασίας τοῦ ἔγκληματος τῶν φανερώσουν ὅλους τοὺς συντρόφους· ὅλοι οὗτοι μολόντοιο ὑπόκεινται εἰς τὴν εἰδικὴν ἐπαγρυπνήσιν τῆς Κυβερνήσεως.

ΙΓ. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα. Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς

Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Δικαστικά.

Αρ. 584. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐνταῦθα ἐμφανίσσεως.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΠΟ ΜΕΣΣΗΝΙΑΝ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ
ΩΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΝ.

Ἐπειδὴ ὁ κατὰ τὰ Μεσσηνιακὰ φρούρια Προσωρινὸς Διοικητὴς διὰ τοῦ ὑπ' Αρ. 1,008 ἐγγράφου του ἐγκάλεσεν εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο τοὺς ἀδελφούς Σπύρον καὶ Παναγιώτην Γκούσκου, δι' ἔγκλημα πειρατείας· ὁ δὲ Προσωρινὸς Ἀστυνόμος Νεοκάστρου ἀνήγγειλε συγχρόνως διὰ τῆς ὑπ' Αρ. 45 ἀναφορᾶς του, ὅτι οἱ ἐγκαλούμενοι οὗτοι ἐδραπέτευσαν ἀπὸ τὴν φυλακὴν ἐκείνης τῆς πόλεως·

Τὸ Δικαστήριον, κατ' αἴτησιν αἰτιολογημένην τοῦ εἰς τὸ ἐγκλημα τοῦτο διορισθέντος ἐξεταστοῦ δικαστοῦ Κυρίου Γ. Πονηροπούλου, ἐντέλλεται διὰ τοῦ ἐντάλματος τοῦτου τοῖς εἰρημέναις ἀδελφοῖς Σπύρῳ καὶ Παναγιώτῃ Γκούσκου, ὅτι ὀφείλουσι νὰ ἐμφανισθῶσι προσωπικῶς ἐνώπιόν του ἐντὸς 20 ἡμερῶν μετὰ τὴν διὰ τῆς Γενικῆς ἐφημερίδος δημοσίευσιν τοῦ παρόντος. Μὴ ἐμφανιζόμενοι δὲ, θέλουν διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν τῶν δικαιωμάτων, καὶ τὸ Δικαστήριον θεωροῦν αὐτοὺς φυγοδίκους θέλει προχωρήσει εἰς τὴν δίκην τῆς κατ' αὐτῶν ἐγκαλέσεως κατὰ τοὺς κανόνας τῆς φυγοδικίας.

Ἡ ἐνέργεια τοῦ παρόντος ἐντάλματος συνίσταται εἰς τὴν ἐπαγρύπνησιν τῶν Ἀστυνομιῶν τοῦ Κράτους· ὅστις δὲ τῶν πολιτῶν ἐξεύρη, ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἢ τὰς ἐπιτοπίους Ἀρχάς, ποῦ εὐρίσκονται οἱ ἐγκαλούμενοι, διὰ τὸν ἀναγνωρισμὸν τῶν ὁμοίων καταγράφονται τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτῶν, ὡς ἀκολουθῶς.

Ὄνομα καὶ ἐπίθετον Σπύρος Γκούσκου, πατὴρ Ζάκυνθος, ἡλικία χρόνων 27, ἀνάστημα ὑψηλόν, τρίχες ξανθαί, ὀφθαλμοὶ μαῦροι, στόμα μέτριον, μύτη ὁμοίως, ἐπάγγελμα ναύτης, μυστάκι ξανθόν, χρῶμα κιτρινωπὸν, πρόσωπον μακρόν.

Ὄνομα καὶ ἐπίθετον Παναγιώτης Γκούσκου, πατὴρ Ζάκυνθος, ἡλικία χρόνων 23, ἀνάστημα ὑψηλόν, τρίχες μαῦραι, μάτια γαλανὰ, στόμα μέτριον, μύτη ὁμοίως, ἐπάγγελμα ναύτης, μυστάκι ἄνευ, χρῶμα κιτρινωπὸν, πρόσωπον μακρόν.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς ἐφημερίδος, καὶ θέλει κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος ἐν ἀντίγραφον αὐτοῦ θέλει κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου, καὶ ἕτερα θέλουν ἀποσταλῇ πρὸς τὸν Προσωρινὸν Ἀστυνομὸν Νεοκάστρου, ἵνα τοιχοκολλήσῃ ἀνὰ ἓν εἰς τὴν θύραν τῆς Ἀστυνομίας καὶ τῆς καθεδρικῆς ἐκκλησίας ἐκείνης τῆς πόλεως.

Ἐν Φιλιατρῷς, τὴν 8 Μαρτίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Ι. ΚΟΤΑΚΗ.
Οἱ Συνδικασταὶ ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝΗΣ.
Ὁ Πάρεδρος Κ. ΚΑΡΑΠΑΥΛΟΣ.
 ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΑΡΑΠΑΥΛΟΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Π. Ἡλιάδης.

Ἀρ. 23.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διακηρύττει,

Κατὰ ζήτησιν αἰτιολογημένην τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ νὰ διακηρυχθῇ ὅτι ὁ Γιάννης Γαϊτανογιάννης Ἀποκορίτης ἐκ χωρίου Κορίνας, κατηγορούμενος ὡς φονεὺς τοῦ Κωνσταντίνου ἀδελφοῦ τοῦ Κλεπτογιάννη Βλάχου, εὐρισκόμενος ὑπὸ ἐξέτασιν καὶ ἐν φυλακῇ ἐδραπέτευσε, διακηρύττει νὰ ἐμφανισθῇ ὁ ῥηθεὶς Γιάννης Γαϊτανογιάννης ἐντὸς 20 ἡμερῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν ταύτης ἵνα ἀπολογηθῇ εἰς τὴν κατηγορίαν· εἰδὲ μὴ, μέλλει νὰ καταδικασθῇ κατὰ τὸ περὶ φυγοδικῶν ἄρθρον Κεφ. ΣΤ', κτλ.

Προσκαλοῦνται ταυτοχρόνως ἅπανται αἱ Ἀρχαὶ τοῦ κράτους, ἵνα συλλάβωσιν αὐτὸν τὸν φυγάδα Γιάννη Γαϊτανογιάννην, ὅπου φανῇ, καὶ νὰ τὸν πέμψωσιν ἀμέσως εἰς τὴν ἐνταῦθα Ἀστυνομίαν τοῦ Μεσολογγίου.

Προσκαλεῖται ἐξίσου καὶ ὁ καθέκαστος πολίτης νὰ εἰδοποιήσῃ εὐθέως τὴν ἐπιτόπιον Ἀστυνομίαν ὅπου ἅμα τὸν ἴδῃ, καὶ τὸν ἀναγνωρίσῃ.

Τὸ πρόγραμμα κολλᾶται εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου τοῦτου, εἰς τὴν θύραν τῆς καθεδρικῆς ἐκκλησίας, εἰς ἓνα τοῖχον τῆς ἀγορᾶς τῆς πόλεως ταύτης, εἰς τὴν θύραν τῆς Ἀστυνομίας τῆς διαμονῆς τοῦ ῥηθέντος φυγάδος εἰς τὸ Ἀπόκορον, καὶ δημοσιεύεται διὰ τοῦ κήρυκος καὶ τῆς Γενικῆς ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Μεσολογγίῳ, τῇ 4 Μαρτίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Δ. ΓΟΥΖΕΛΗΣ.
 ΒΕΝΔΡΑΜΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ.
 ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΥΚΑΣ.

Ὁ τόπον ἐπέχων τοῦ Γραμματέως Ἀνδρέας Γραμματικόπουλος.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 28 Μαρτίου.

Τὸ ἐν Σύρῳ Ἑλληνικὸν Ἀσφαλιστικὸν Κατάστημα παγιοῦται ὁλονὲν διὰ τε τὴν φρόνησιν, μετὰ τὴν ὁποίαν διοικεῖται, καὶ τὴν ὑπόληψιν καὶ ἐμπιστοσύνην, τὰς ὁποίας ἀποκτᾷ δικαίως εἰς τὸ ἐμπόριον ἐκ τῆς ἀκριβοῦς ἐκπληρώσεως τῶν ὑποσχέσεών του. Μέχρι τέλους τοῦ Φεβρουαρίου ἡ ἐξασφαλισμένη ποσότης ἀνέβαινεν εἰς ἓν ἑκατομμύριον περίπου Φοίνικας. Ἐξίσαστε δὲ καὶ θαλασσοζημίαν (avarie) τινὰ νεωστὶ συμβῆσαν, μετὰ ἅκρην εὐαρέστησιν τοῦ ἀσφαλισθέντος, δεῖξαν ὅλην τὴν καλὴν πίστιν, τιμιότητα καὶ εὐκολίαν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Λόγος τοῦ Βασιλέως τῆς Γαλλίας ἐκφωνηθεὶς τὴν 18 Φεβρουαρίου 1830 ἐν τῇ ἐνάρξει τῆς Βουλευτικῆς Συνόδου.

Κύριοι,

Πάντοτε μετ' ἐμπιστοσύνης συναθροίζω περὶ τὸν θρόνον μου τοὺς Ὀικετῆρας τοῦ βασιλείου καὶ τοὺς Ἀντιπρόσωπους τῶν θεμάτων.

Μετὰ τὸν τελευταῖόν σας σύλλογον πλείστου ἄξια λόγου συμβεβηκότα ἐστερέωσαν τῆς Εὐρώπης τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας τῶν λαῶν μεταξὺ τῶν συμμάχων με καὶ ἐμοῦ καθεστῶσαν συμφωνίαν.

Ἐσβέσθη ὁ κατὰ τὴν Ἀνατολὴν πόλεμος· τοῦ δὲ νικητοῦ μετριοφροσύνη καὶ τῶν Δυνάμεων ἡ φιλικὴ μεσολάβησις προφυλάξασαι τὸ Ὀθωμανικὸν βασίλειον ἐκ τῶν ἐπαπειλοῦ των αὐτὸ δεινῶν, διετήρησαν τὴν ἰσοσταθμίαν, καὶ ἐβέβαισαν τὰς παλαιὰς τῶν ἐπικρατειῶν σχέσεις.

Αὐτόνομος ἡ Ἑλλὰς ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν ἐν συνθήκῃ τῆς 6 Ἰουλίου ὁμοσπονδουσῶν Δυνάμεων, θέλει ἀναγεννηθῇ ἐκ τῶν ἐρειπίων τῆς ἡδ' ἐκλογῇ τοῦ διορισθέντος.

τος νὰ βασιλεύσῃ ἐπ' αὐτὴν Πρίγκιπος διατρανεῖ τοὺς ἀφιλοκερδεῖς καὶ εἰρηνικοὺς τῶν Ἡγεμόνων σκοπούς.

Διατελῶ κατὰ τὸ παρὸν ἐνασχολούμενος κινῶς μετὰ τῶν συμμάχων μου εἰς διαπραγματεύσεις τεινούσας εἰς τὸ νὰ φέρωσι μετὰ τῶν ἀνάκτων τοῦ Βριγαντινοῦ οἴκου συνδιαλλαγὴν ἀναγκαίαν εἰς τὴν ἡσυχίαν τῆς χερσονήσου.

Ἐν μέσῳ τῶν ἐμβριθῶν πραγμάτων τῶν ἀπασχολούντων τὴν Εὐρώπην ἔπρεπε ν' ἀναβάλω τὴν κατὰ βαρβαρικῆς τιнос Δυνάμεως δικαίαν μου ὀργήν· ἀλλὰ δὲν δύναμαι πλέον ν' ἀφήσω ἀτιμώρητον τὴν εἰς τὴν σημαίαν μου γενομένην ὕβριν. Ἡ περιφανὴς ἱκανοποίησις, τὴν ὁποίαν θέλω νὰ λάβω, εὐχαριστοῦσα τὴν τιμὴν τῆς Γαλλίας, θέλει ἀποδῇ τῇ τοῦ Παντοδυνάμου βοθείᾳ εἰς ὄφελος τῆς χριστιανοσύνης.

Οἱ λογαριασμοὶ τῶν προσόδων καὶ τῶν ἐξόδων θέλουν τεθῇ εἰσώπιόν σας, ἅμα δὲ καὶ ἡ κατάστασις τῶν χρημάτων καὶ τῶν πόρων τῶν ἐπὶ τῆς ἐργασίας τοῦ 1831 ἔτους. Εἶδον δὲ ἄσμενος ὅτι, ἂν καὶ ἔπαθόν τινα μείωσιν αἱ πόροι τοῦ 1829 ὡς πρὸς τὰς τοῦ προηγούμενου ἔτους, ἀλλ' ὅμως ὑπερέβησαν τὰ διατιμηθέντα ἐν τῷ προϋπολογισμῷ (budget).

Ἐκ τῶν νεωστὶ γινόμενων ἐνεδείχθη ἱκανῶς τὸ διάφορον, κατὰ τὸ ὅποιον ἐφθασαν νὰ πραγματεύωνται τὰ δάνεια· ἔγινε δ' ἐντεῦθεν προφανὲς τὸ ἐνδεχόμενον τῆς ἀνακουφίσεως τῶν φόρων τοῦ κράτους. Θέλει σὰς παρουσιασθῇ νόμος περὶ χρεωλυσίας (amortissement) συνωδευμένος μὲ σχέδιον πληρωμῆς ἢ συναλλαγῆς, τὸ ὅποιον ἐλπίζομεν ὅτι θέλει συμβεβῆαι τὰς ἀπὸ τὴν ἡμετέραν κηδεμονίαν προσδοκίας τῶν ἐσφερόντων μὲ τὴν δικαιοσύνην καὶ εὐμένειαν τὴν ὀφειλομένην εἰς τοὺς ὅσοι τῶν ὑπηκόων μας κατέθεσαν τὰ χρήματά των εἰς τὰ δημόσια κεφάλαια· τὰ περὶ ὧν θέλετε βουλευθῇ μέτρα ἀφορῶσιν εἰς τὸ νὰ εὐχαριστήσωσι ὅλα ταῦτα τὰ συμφέροντα· δύναται νὰ χορηγήσωσι τὰ μέτα εἰς τὸ νὰ ἐπαρκέσωμεν, χωρὶς νέας θυσίας, καὶ ἐντὸς ὀλίγων χρόνων, εἰς τὰς δαπάνας, τὰς ὁποίας ἰσχυρῶς ἀπαιτοῦσι, πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ βασιλείου καὶ πρὸς εὐτυχίαν τῆς γεωργίας καὶ τοῦ ἐμπορίου, αἱ ἐν τοῖς φρουρίοις ἐπισκευαὶ, αἱ τῶν λιμένων ἐπιχειρήσεις ἐργασίαι, αἱ διορθώσεις τῶν ὁδῶν καὶ ἡ ἐκπεραίωσις τῶν διωγμῶν.

Ἐχετε νὰ ἐνασχοληθῇτε ὡσαύτως περὶ νόμους τινὰς εἰς τὴν δικαστικὴν τάξιν ἀναγομένους, διάφορα σχέδια τῆς δημοσίου διαχειρίσεως, καὶ τινα μέτρα ἀφορῶντα εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς καταστάσεως τῶν ὑπερστρατευσίμων στρατιωτικῶν.

Ἐστέναξα διὰ τὰς κακοπαθείας, τὰς ὁποίας παρατεταμένος καὶ δριμύς χειμὼν ἐπροξένησεν εἰς τὸν λαόν μου· ἀλλ' ἡ εὐεργεσία ἐπολλαπλασίασε τὰ βοηθήματα, καὶ μετὰ τὴν ἀγαλλίασιν εἶδον τὰς ἐλευθεριότητας πλουσιοπαρόχως διδομένας εἰς τοὺς ἐνδεεῖς καθ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ βασιλείου μου, καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὴν καλὴν μου πόλιν τῶν Παρισίων.

Κύριοι, πρωτίστη μου χρεῖα εἶναι τὸ νὰ βλέπω τὴν Γαλλίαν, εὐδαίμονα καὶ σεβαστὴν, ν' ἀναπτύσῃ ὅλα τὰ πλούτη τῆς γῆς καὶ τῆς βιομηχανίας τῆς, καὶ ν' ἀπολαύῃ ἐν εἰρήνῃ τοὺς θεσμούς, τῶν ὁποίων θέλω σταθερῶς νὰ βεβαιώσω τὰ ἀγαθὰ. Ὁ Χάρτης ἔθεσε τὰς δημοσίας ἐλευθερίας ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν δικαίων τοῦ διαδήματός μου· τὰ δίκαια ταῦτα εἶναι ἱερά, καὶ ἔχω χρεὸς πρὸς τὸν λαόν μου νὰ μεταδώσω αὐτὰ ἀνέπαφα εἰς τοὺς διαδόχους μου.

Ὁμότιμοι τῆς Γαλλίας, Ἀντιπρόσωποι τῶν θεμάτων, δὲν ἀμφισβῆλω περὶ τῆς συνδρομῆς ὑμῶν εἰς τὸ νὰ διαπραξῶ τὸ ἀγαθόν, τὸ ὅποιον θέλω νὰ κάμω· θέλετε ἀποσκορακίσαι τὰς δολίας εἰσηγήσεις, τὰς ὁποίας θέλουν νὰ διαδώσωσιν οἱ κακόνουλοι. Ἐὰν δὲ ἀξιοκατάκριτοι σκευωρίαὶ ἀναστήσωσιν εἰς τὴν κυβέρνησίν μου ἐμπόδια, τὰ ὅποια δὲν ἀγαπῶ νὰ προῖδω, θέλω εὐρεῖ τὴν δύναμιν τοῦ νὰ τὰ ὑπερβάλω εἰς τὴν ὁποίαν ἔχω ἀπόφασιν τοῦ νὰ διατηρήσω τὴν δημοσίαν εἰρήνην, καὶ εἰς τὴν δικαίαν ἐμπιστοσύνην τῶν Γάλλων καὶ τὴν ἀγάπην, τὴν ὁποίαν πάντοτε ἔδειξαν πρὸς τοὺς βασιλεῖς των.

Α Γ Γ Λ Ι Α.

Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς τῶν Κοινῶν Βουλῆς τῆς 4—16 Φεβρουαρίου ὁ λόρδος Ἰω. Ρούσσελ ἐπαρουσίασε τὴν ὁποίαν εἶχε προαναγγεῖλει πρότασιν περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων.

Δι' ἰσχυρίσθη δὲ μάλιστα περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ δοθῶσιν ἐκτεταμένα ὄρια εἰς τὸ νέον Κράτος, ὡς συμφέροντος τούτου εἰς ὅλας τῆς Εὐρώπης τὰς Δυνάμεις καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Ἐτελείωσε δὲ τὴν ὁμιλίαν του μὲ τὸν ἐξῆς ἐπίλογον:

“Ἐλπίζω νὰ ἴδω ἐντὸς ὀλίγου τὴν Ἑλλάδα ἀναγεννωμένην εἰς τὴν εὐδαιμονίαν καὶ τὴν αὐτονομίαν. Ἡ εἰς ἐκείνον τὸν τόπον σύστασις ἐλευθέρας Κυβερνήσεως θέλει αὐξήσῃ βέβαια τὴν ὠφέλειαν τῶν πρὸς τὴν λοιπὴν Εὐρώπην σχέσεων του· διότι ἐγὼ δὲν συμφωνῶ μὲ ἐκείνους, ὅσοι νομίζουν ὅτι αἱ πόροι τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος ἐφ' ὅποιονδήποτε μέρος τῆς γῆς ἐμποροῦν ποτε νὰ βλάψωσι τὰ ἀληθινὰ τῆς Ἀγγλίας συμφέροντα.”

Συνίσταται δὲ ἡ πρότασις τοῦ Κυρίου Ρούσσελ εἰς τὸ νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ἀσμένως μαρτυρεῖ ἡ Βουλὴ ὅτι ὁ Μεγαλειότατος κοινῶς μετὰ τῶν Συμμάχων του ἐνασχολεῖται περὶ τῆς αὐτονομίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὅτι ἐλπίζει νὰ ἴδῃ μετ' οὐ πολὺ ὅλα τὰ ἔγγραφα, τὰ ὅποια θέλουν διαδηλώσει τὴν ὀριστικὴν διάταξιν τῶν πραγμάτων ἐκείνων.

Ὁ Κύριος Πήλος ἐπολέμησε τὴν πρότασιν ὡς ἄκαιρον, καὶ ὑπερασπίσθη τὴν διαγωγὴν τῆς Κυβερνήσεως, καθόσον ἀνάγεται εἰς τὸ περὶ τῆς αὐτονομίας τῆς Ἑλλάδος, διαβεβαιῶν τὴν εἰλικρινὴ αὐτῆς ἐφεσιν τοῦ νὰ ἐκτείνῃ ὅσον τὸ δυνατόν τὰ ὅρια τοῦ νέου Κράτους, καὶ ἀπορρίπτων ὡς συκοφαντίαν τὴν διαδοθεῖσαν φήμην ὅτι ἡ Ἀγγλία διενόηθη ποτὲ νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα δεσποτικὴν Κυβέρνησιν.

Ὁ λόρδος Πάλμερστον ὑποστηρίζει τὴν πρότασιν τοῦ λόρδου Ρούσσελ. Πρέπει, λέγει, νὰ εἶναι μεγάλη καὶ ἰσχυρὰ ἡ Ἑλλάς· πρέπει νὰ ἐκτείνωνται τὰ ὄριά της ἀπὸ τὸν κόλπον τοῦ Βώλου μέχρι τοῦ Ἀμβρακικοῦ, καὶ νὰ περιέχεται ἐν αὐτῇ καὶ ἡ νῆσος Κρήτη. Ἡ ὁροθετικὴ αὕτη γραμμὴ διεσχυμένη ἀφ' ἑνὸς εἰς ἕτερον κόλπον ἔχει τὸ προτέρημα τοῦ νὰ ἀσφαλίσῃ τὸ νέον Κράτος ἀπὸ πᾶσαν διὰ ξηρᾶς ἐφοδον. Ἀλλ' ἐὰν δὲν ἐνώσουν τὴν Κρήτην μὲ τὴν Ἑλλάδα, ἡ ἑκτασις αὐτῇ τῶν παραλίαν της τὴν ἐκθέτει, ὡς οὐδένα ἴσως ἄλλον τόπον τοῦ κόσμου, εἰς τὴν διὰ θαλάσσης ἐφοδον.

Ἐλπίζω λοιπὸν ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει στοχασθῆ, ὡς ἐγώ, ὅτι ἡ μὲ τὸ νέον Ἑλληνικὸν Κράτος ἑνωσὶς τῆς Κρήτης εἶναι οὐσιώδης εἰς τὴν στερέωσιν καὶ τὴν αὐτονομίαν αὐτοῦ. Φρονῶ ὅτι ἡ τιμὴ τῆς Ἀγγλίας καὶ ἡ φιланθρωπία ἐντέλονται τὴν ἑνωσιν ταύτην, καὶ ἐλπίζω ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει ἀποδείξει ὅτι φρονεῖ τὰ αὐτὰ, ἐπιψηφίζουσα ὑπὲρ τῆς προτάσεως.

(Ἐφ. Λαυσάνης.)

Φιλολογία.

ΛΟΓΓΟΙ ΤΑ ΠΟΙΜΕΝΙΚΑ, τὸ πρῶτον νῦν ἑλοσχερῶς ἐκδιδόμενα Ἑλληνιστὶ, κατὰ τὰ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ εὑρεθέντα δύο χειρόγραφα, παρὰ Κουρερίου. Νέα ἑκδοσις ἐπιθεωρηθεῖσα καὶ διορθωθεῖσα παρὰ Γ. Ρ. Λουδοβίκου Δεσιννέρου. Ἐν Παρισίοις 1829.

Ἡ ὡραία καὶ ἀξιόλογος αὕτη ἑκδοσις χρεωστεῖται εἰς νέον τινὰ φιλόλογον οὐχ ἥτιον εὐφυῆ ἢ μετρίῳφρονα, τὸν Κύριον Δεσιννέρον, τοῦ ὁποῖου οἱ σοφοὶ πόνοι πρέπει νὰ εἶναι προσφιλεῖς εἰς τοὺς φίλους τῆς Γαλλικῆς παιδείας, ἐπειδὴ ὑπεσχέθη ν' ἀφιερῶσθαι μέρος τῶν φροντίδων του εἰς τὴν μετατύπωσιν ἑνὸς τῶν μεγίστων μνημείων, μὲ τὰ ὁποῖα αὕτη τιμᾶται, τὸν Θησαυρὸν, λέγω, τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης Ἑρρίκου τοῦ Στεφάνου. Ἡ παρ' αὐτοῦ ἑκδοσις τοῦ Λόγγου, σύμφωνα μὲ τὴν τοῦ Κουρερίου οὕτω ταχέως σπανίσασαν, διακρίνεται διὰ τῶν ἐξῆς βελτιώσεων καὶ προσθηκῶν· ἅ διὰ τῆς μεγαλητέρας διορθώσεως τοῦ κειμένου, κατὰ τοὺς τόνους μάλιστα· β' διὰ τῆς ἀκριβοῦς ἐνδείξεως τῶν παρὰ τοῦ Π. Α. Κουρερίου εἰς τὰς σημειώσεις του ἀναφερομένων περικοπῶν· ὅτι ὁ Κουρερίου μὴν ἔχων βιβλία, ὅταν ἐτοίμαζε τὴν ἑκδοσιν τοῦ Λόγγου, τὴν ὁποῖαν ἐδημοσίευσεν ἐν Ῥώμῃ, ἀνέφερεν ἐκ μνήμης τὰς περικοπὰς· γ' διὰ πολυαριθμῶν καὶ ἀξιολόγων ἀποσπασμάτων ἐκ τῶν τοῦ Ρ. Π. Βρούγκ Γαλλικῶν σημειώσεων εἰς τὴν παρὰ τοῦ Βιλοῖσῶνος ἑκδοσιν τοῦ Λόγγου, σημειώσεων φυλαττομένων ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Βασιλέως. Εἰς τὸ μὲ ἀγχίνειαν συνθεμένον προοίμιόν του φανερώνει ὁ Κύριος Δεσιννέρος τὰς ὁποίας ἔλαβε βοήθειαν εἰς τὴν δημοσίευσιν τοῦ ποιήματός του. Περιέχεται δὲ ἐν αὐτῷ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ πῖναξ λεπτομερῆς τῶν πρὸ τῆς ἰδικῆς του γενομένων ἐκδόσεων τελείων τε καὶ ἀτελῶν, τῶν Γαλλικῶν, Γερμανικῶν καὶ Ἰταλικῶν μεταφράσεων τοῦ Λόγγου, ἔτι δὲ καὶ τῶν συγγραφέων, οἵτινες ὤμειλυσαν περὶ τοῦ εὐφυοῦς τούτου μυθιστορικοῦ. Μετὰ τὰς εἰς καλὴν ἑκδοσιν τοῦ Λόγγου ἀπαραιτήτους ταύτας λεπτομερεῖας ἔπεται καὶ περίεργος καὶ πάντῃ νέος κατάλογος τῶν νεωτέρων Ἑλληνικῶν μυθιστοριῶν. Ἐξ αὐτοῦ δὲ μαθαίνομεν ὅτι ὁ Κύριος Δεσιννέρος ἐλπίζει νὰ δημοσιεύσῃ ποτὲ ἑκδοσιν κριτικὴν τῆς Ἑλληνικῆς μεταφράσεως τῶν τοῦ Πιλπαίου μύθων, συνεθεῖσαν τὸ 1080 κατὰ διαταγὴν τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ. Προηγεῖται τοῦ κειμένου τὸ περὶ τὰς ποιμενικὰς λεγομένας μυθιστορίας ἀναφερόμενον μέρος τοῦ

περὶ μυθιστορίας συγγράμματός τοῦ Ι. Δουνλόπ. Εἶναι δὲ ἀξιόπαινος ὁ Κύριος Δεσιννέρος ὅτι ἐστόλισε τὴν ἑκδοσίν του μὲ ἀξιόλογον τεμάχιον, τὸ ὁποῖον παρεκτός τῆς πραγματικῆς του ἀξίας, ἔχει καὶ τὸ προτέρημα τοῦ νὰ γνωστοποιῇ βιβλίον ὀλίγον διαδεδομένον ἐν τῇ Εὐρώπῃ. Ἀκολουθεῖ δ' ἔπειτα τὸ κείμενον ἐπιμελῶς καὶ ἐντελῶς διορθωμένον καὶ τυπωμένον μὲ ὅλην τὴν πολυτέλειαν τῶν πιεστηρίων τοῦ Φ. Διδότου. Τὸ πῶνιμα τελειώνει μὲ τεσσαράκοντα σελίδων σημειώσεις, εἰς τὰς ὁποίας διάφορα μέρη τῆς φιλολογίας πραγματεύονται μὲ μάθησιν καὶ μὲ μετρίότητα σπανίαν εἰς τὰ πολυμαθῆ συγγράμματα.

E. B.

(Revue Encyclopédique.)

Ὁ περίφημος Οὐμπόλτ κατὰ τὰς ἐν τῇ Ἀσιατικῇ Ῥωσσίᾳ περιηγήσεις του ἐπισκέφθη ἐν Ἀμσκη τὸ στρατιωτικὸν σχολεῖον τῶν Σιβηριανῶν Κοσάκων, εἰς τὸ ὁποῖον προσετέθη καὶ σχολεῖον Ἀσιατικὸν διὰ νὰ μαθάνωσιν οἱ ἐρμηνεύται τῆς γλώσσης τῶν Ἰετσων. Τοῦτο εἶναι ἐν τῶν πολυαριθμῶν καταστημάτων, ὅσα ἔκαμεν ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος εἰς πρόσδον τοῦ πολιτισμοῦ. Εἰς τὸ κατάστημα τοῦτο διδάσκονται τὰ μαθηματικὰ 250 παῖδες Κοσάκων κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ Λακρόν, καὶ μαθαίνουν ἐν ταύτῃ τὴν ἰχθυογραφίαν, τὴν τριγωνομετρίαν, τὴν γεωγραφίαν, τὴν ἱστορίαν καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς φυσικῆς ἱστορίας τὰς περὶ τὴν γεωργίαν.

Τὸ Ἀσιατικὸν σχολεῖον ἔχει 18 νέους μαθαίνοντας τὴν Μογγολικὴν, τὴν Γαρταρικὴν, ἀπὸ τινος δὲ καιροῦ καὶ τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν. Εἰς τὴν ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν ἀκολουθοῦσι τὴν Λαγκατρικὴν μέθωδον. Ὀλίγα σχολεῖα εἰρρίσκονται ἐν τῇ Εὐρώπῃ, τὰ ὁποῖα δύναται νὰ παραβληθῶσι μὲ τὸ ἐν Ἀμσκη, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ συγκροτῶνται ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ, καὶ εἰς τὸ ὁποῖον νὰ ἐπιτραπῇ ἡ εὐλαξία, καὶ τῶν ἡθῶν ἡ ἀγνοία.

Διευθύνει δὲ τὸ καλὰ τῆμα τοῦτο ὁ στρατηγὸς Βρανιεύσκης.

(Οὐνεβὸς Παρατηρ.)

Ποικίλα.

Ἐν Ἀυγούστῃ ἐπέθανε τις τὸν Ἰανουάριον τοῦ παρόντος ἔτους εἰς ἡλικίαν 87 ἐτῶν. Οἱ ἀπ' αὐτοῦ καταγόμενοι (ἐξ ἑνὸς καὶ μόνοι γάμου) συνίστανται εἰς 16 υἱούς, 86 ἐγγόνους, καὶ 48 δισεγγόνους· ὅλοι δὲ οἱ διάδοχοί του συμπίσυνται εἰς 139, ἐξ ὧν 60 ἀποθαμένοι, καὶ 79 ζῶντες ἔτι.

(Αὐστρ. Παρατηρ.)

ΝΑΥΤΙΑ.

ΛΙΜΗΝ ΓΛΑΡΕΝΤΖΗΣ. Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι τῆς 21 Φεβρουαρίου.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. Ἐκ διαφόρων Ἑλληνικῶν παραλίων καὶ τῶν Ἰονίων νήσων 54 πλοίαρχα Ἑλλ. καὶ Ἰόνια, τὰ μὲν περὰστικά, τὰ δὲ ἀποβιβάσαντα ὀψαρια ἀλίπαστα, σφακτὰ, ἱπποὺς, σίδηρον, σίτον, λάδι, καπνὸν, βόας, καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. Εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἰονίων νήσων 59 πλοίαρχα Ἑλλ. καὶ Ἰόνια, τὰ μὲν μὲ τὰ ἴδιον των φορτίον, τὰ δὲ μὲ ἄλευρα, ἀραβόσιτον, σφακτὰ, κάδους, κριθάρια, ἄνθρακας, δέρματα.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 2 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1830.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ετησίαν. Φεύγουσας 36
Εξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9

Αί συνδρομαί γίνονται ενταύθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρα-
τους, παρὰ τοῖς ἑπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 68.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ περίσυστάσεως τῆς μνημονεύσεως ὑπ' Αρ. 67 ψήφισμα·
Οφείλοντες κατὰ συνέπειαν τούτου νὰ κανονίσωμεν καὶ τὰς περί διαθηκῶν
διατυπώσεις·

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,

Ψηφίζομεν.

1. Ἡ διαθήκη εἶναι ἡ δημοσία, ἡ μυστική, ἡ ιδιόγραφος, ἡ προφορική.
2. Ἐλάχιστη ἀπὸ αὐτὰς ἔχει ἰδίους τύπους, τῶν ὁποίων ἡ ἀθέτησις ἀκυρὸν
ναι τὴν διαθήκην.
3. Ἡ δημοσία διαθήκη εἶναι ἐκείνη, τὴν ὁποίαν καταχωρεῖ ὁ Μνήμων εἰς
τὸ βιβλίον του, δεχόμενος τὴν τελευταίαν θέλησιν τοῦ διαθέτου, παρόντων
τριῶν μαρτύρων ἢ τεσσάρων, ἂν ὁ διαθέτης δὲν ἤξευρῃ νὰ γράψῃ.
4. Ὁ Μνήμων χρεωστῇ νὰ σημειώσῃ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς πράξεως τὸν
ἄνθρωπον, διὰ τοῦ ὁποίου προσκαλεῖται νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸν διαθέτην,
καὶ νὰ ἀναφέρῃ εἰς αὐτὸν τὴν οἰκίαν καὶ ἐνορίαν τοῦ διαθέτου καὶ τῶν
μαρτύρων.
5. Ὁ Μνήμων χρεωστῇ νὰ γνωρίζῃ τὸν διαθέτην καὶ τοὺς μάρτυρας, καὶ
νὰ βεβαιωθῇ ἂν ὁ διαθέτης ἔχῃ σώας τὰς φρένας του· ὀρκώνει τοὺς μάρτυ-
ρας νὰ φυλάξωσι μυστικόν, μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ διαθέτου, ὅ,τι ἀκούσωσιν,
ἀναφέρει τὸ ὅλον εἰς τὴν διαθήκην, καὶ καταχωρεῖ ὅσα εἴπῃ ὁ διαθέτης,
χωρὶς νὰ κάμῃ καμίαν παρατήρησιν.
6. Ὅταν ὁ διαθέτης τελειώσῃ τὰς διατάξεις του, ὁ Μνήμων τὸν ἐρωτᾷ
ἂν ἔχῃ ἄλλο τι νὰ προσθέσῃ· καὶ ἂν ἀποκριθῇ ὅτι δὲν ἔχει, τὸν ἐνθυμίζει
ν' ἀφήσῃ ἐλεημοσύνην εἰς φιλανθρωπικά καταστήματα, καὶ ἐπειτα προσκαλεῖ
αὐτὸν καὶ τοὺς μάρτυρας ν' ἀκούσωσι τὴν ἀνάγνωσιν τῆς διαθήκης, ἡ ὁποία
ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν διαθέτην, τοὺς μάρτυρας καὶ τὸν Μνήμονα.
7. Οἱ μάρτυρες, πρὶν ὑπογράψωσι τὴν διαθήκην, εἶναι ὑπόχρεοι νὰ τὴν
παρατηρήσωσι καὶ νὰ τὴν ἀναγνώσωσιν.
8. Ἐὰν εἰς δημοσίαν διαθήκην παραμεληθῇ κάνεις τῶν ἀνωτέρω τύπων
ἐκτὸς τῆς ἀκυρώσεως αὐτῆς, ὁ Μνήμων καθυποβάλλεται εἰς τὰς ζημίας καὶ
τὰ διάφορα, ἂν συμβῶν, καὶ ἐξόνεται.
9. Ἀφοῦ ἡ διαθήκη ὑπογράψῃ, ὁ Μνήμων κάμνει ἀμέσως ἀντίγραφον
αὐτῆς ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τοὺς ἰδίους, τὸ σφραγίζει μὲ τὴν δημοσίαν σφρα-
γίδα μὲ βουλοκῆρι, καὶ τὸ διευθύνει ἀμέσως εἰς τὸν χαρτοφύλακα τῆς
ἐπαρχίας.
10. Ἡ ὑπογραφή τοῦ ἀντιγράφου διαλαμβάνει, ὅτι τὸ περιεχόμενον εἶναι
ἀντίγραφον τῆς διαθήκης τοῦ δεινός, καὶ φέρει τὸν ἀριθμὸν τοῦ βιβλίου καὶ
τοῦ φύλλου, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι καταχωρημένον τὸ πρωτότυπον, τὸν ἀριθμὸν
τῆς πράξεως, τὴν ὥραν, τὴν ἡμέραν, τὸ ἔτος, καὶ τὸν τόπον, καὶ τὴν ὑπο-
γραφήν τοῦ μνήμονος.
11. Ἄν ὁ Μνήμων εὐθὺς μετὰ τὴν καταχώρησιν τῆς διαθήκης εἰς τὸ βί-
βλίον του δὲν γράψῃ καὶ τὸ ἀντίγραφον, καταδικάζεται εἰς χρηματικὴν
ποινὴν ὅχι ὀλιγωτέραν τῶν ἑκατὸν εἰκοσι Φοινίκων, καὶ εἰς ἀργίαν ἐξ μηνῶν
τὸ ὀλιγώτερον.
12. Ἄν, ἐνῶ ἀντιγράφεται ἡ διαθήκη, ἐπέλθῃ εἰς τὸν διαθέτην ἀνικανότης
τοῦ ὑπογράφειν ἢ θάνατος, γίνεται μνεῖα τοῦ συμβάντος ἐν παρενθέσει, καὶ
ἐπειτα, ἂν ἡ ἀντιγραφή δὲ εἶναι τελειωμένη, ἐξακολουθεῖται μέχρι τέλους.
13. Ὁ Μνήμων χρεωστῇ νὰ προσέχῃ εἰς τὴν ἐκθεσιν τῆς θελήσεως τοῦ
διαθέτου, γράφων τοὺς ἰδίους λόγους του, χωρὶς νὰ μεταβάλλῃ τὰς ἐννείας του.
14. Ἄν, αὐτὸς γραφῇ καὶ κλεισθῇ ἡ διαθήκη, ὁ διαθέτης θελήσῃ νὰ κάμῃ
καμίαν προσθήκην, γίνεται μνεῖα τούτου, καὶ πρὶν τῆς ἀναχωρήσεως τῶν

μαρτύρων καταχωρεῖται ἀμέσως ἡ προσθήκη, ἡ ὁποία ὑπογράφεται κατὰ
τὸν αὐτὸν τρόπον τῆς διαθήκης· οἱ δὲ μάρτυρες καὶ ὁ διαθέτης ἐπαναλαμ-
βάνουν τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὅλου.

15. Ἐὰν ὁ διαθέτης δὲν δυνηθῇ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἐκφράσιν τῆς τε-
λευταίας θελήσεώς του, ἡ ἀποθάνῃ, τὸ καταχωρηθὲν μέρος ὡς μηδὲν λογί-
ζεται· ἐὰν ὅμως συνερχόμενος θελήσῃ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν διακεπεύσαν δια-
θήκην, ἡ παρουσία τῶν αὐτῶν μαρτύρων εἶναι ἀναγκαία· ἀλλῶς, ἡ διαθήκη
εἶναι ἀκυρὸς.

16. Ὁ Μνήμων δὲν ἔμπορεῖ νὰ λάβῃ λεγάτον, οὔτε νὰ γένῃ ἐπίτροπος
τῶν ὀρφανῶν, ἡ ἐκτελεστής τῆς διαθήκης.

17. Ἄν ὁ διαθέτης ἀτεκνὸς ὢν ἀφήσῃ εἰς τὴν γυναῖκά του τὴν ἐπικαρ-
πίαν τῆς περιουσίας του, ὁ Μνήμων χρεωστῇ νὰ τὸν ἐρωτήσῃ, ἂν ἡ γυνὴ ὑπαν-
δρευομένη ἐκ δευτέρου θέλῃ ἀπολαμβάνει τὴν ἐπικαρπίαν.

18. Εἰς τὸ μέρος, ὅπου ὁ Μνήμων γράφει τὴν διαθήκην, δὲν πρέπει νὰ
παρουρίσκωνται εἰμὴ ὁ διαθέτης καὶ οἱ μάρτυρες· ἐὰν δὲ παρευρεθῶσι καὶ
ἄλλοι, ἡ διαθήκη εἶναι ἀκυρὸς, καὶ ὁ Μνήμων ἐξόνεται.

19. Ἄν ὁ διαθέτης εἶναι κωφός, ἀναγινώσκει ὁ ἴδιος τὴν διαθήκην, καὶ
ἂν, κωφός ὢν, δὲν ἤξευρῃ νὰ ὑπογράψῃ, τότε ἡ διαθήκη ὑπογράφεται ἀπὸ
διπλοῦν ἀριθμὸν μαρτύρων· ὁ αὐτὸς ἀριθμὸς ἀπαιτεῖται καὶ ὅταν ὁ διαθέτης
εἶναι τυφλός.

20. Μυστικὴ διαθήκη εἶναι ἡ γραφομένη καὶ ὑπογεγραφομένη ἀπὸ τὸν
διαθέτην, ἡ γραφομένη παρ' ἄλλου καὶ ὑπογεγραφομένη ἀπὸ τὸν γράψαντα καὶ
τὸν διαθέτην, ὁμολογουμένη ἐνώπιον τοῦ Μνήμονος, ὅστις καταγράφει τὴν
ὁμολογίαν, καὶ παραδίδομένη εἰς τὸν χαρτοφύλακα τῆς ἐπαρχίας.

21. Ἡ μυστικὴ διαθήκη πρέπει νὰ φέρῃ τὴν ἡμέραν, τὸν μῆνα, τὸ ἔτος,
τὸν τόπον καὶ τὴν ὑπογραφήν τοῦ διαθέτου ἢ τοῦ γράψαντος, ἂν εἶναι ἄλλος,
εἰς ἐκάστην σελίδα.

22. Ὁ Μνήμων, ὅστις ἔγραψε τὴν μυστικὴν διαθήκην, δὲν ἔμπορεῖ νὰ
δεχθῇ τὴν ὁμολογίαν.

23. Ὅταν ὁ διαθέτης παρουσιάσῃ εἰς τὸν μνήμονα τὴν διαθήκην του,
οὗτος χρεωστῇ νὰ βεβαιωθῇ ἂν εἶναι εἰς τὰς φρένας του, καὶ νὰ τὸν ἐρω-
τήσῃ ἐμπροσθεν τριῶν μαρτύρων ἂν ἡ διαθήκη ἐγράφη καὶ ὑπεγράφη ἀπὸ
αὐτόν.

24. Ἄν ὁ διαθέτης ὁμολογήσῃ ὅτι ἡ διαθήκη ἐγράφη καὶ ὑπεγράφη ἀπὸ
τὸν ἴδιον, ὁ Μνήμων σημειώνει εἰς τὸ βιβλίον τῶν διαθηκῶν τὴν ἐμφάνισιν
τοῦ διαθέτου, τὴν ἐρώτησιν, καὶ ἀποκρίσιν, καὶ τὴν θέλησίν του, τὸ νὰ παρα-
κατατεθῇ ἡ διαθήκη του ἂν δὲν εἶναι ἐσφραγισμένη, ἀμέσως σφραγίζεται
ἀπὸ τὸν διαθέτην· ὁ δὲ Μνήμων ἐπιγράφει ὀπισθεν αὐτῆς τὴν ἡμέραν, τὸν
μῆνα, τὸ ἔτος καὶ τὸν τόπον, τὸ ὄνομα καὶ παρόνομα τοῦ διαθέτου, τὸν ἀριθ-
μὸν τοῦ βιβλίου καὶ τοῦ φύλλου, ὅπου ἐσημειώθη ἡ ἐμφάνισις, καὶ ἡ ἐπιγρα-
φή αὕτη ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν διαθέτην, τοὺς μάρτυρας καὶ τὸν μνήμονα.

25. Ὁ Μνήμων χρεωστῇ νὰ ὑπεθυμίσῃ εἰς τὸν διαθέτην, ὅτι, ἂν ἡ δια-
θήκη δὲν εἶναι γεγραμμένη καὶ ὑπογεγραμμένη ἀπὸ τὸν ἴδιον κατὰ τὴν
ὁμολογίαν του, εἶναι ἀκυρὸς· ἡ ἐρώτησις αὕτη καταχωρεῖται εἰς τὴν πράξιν
τῆς ἐμφανίσεως.

26. Ἀντίγραφον τῆς πράξεως τῆς ἐμφανίσεως ὑπογεγραμμένον ἀπὸ
τὸν διαθέτην, τοὺς μάρτυρας καὶ τὸν μνήμονα, στέλλεται μετὰ τὴν διαθήκην
εἰς τὸν χαρτοφύλακα τῆς ἐπαρχίας, ὅστις χρεωστῇ νὰ δώσῃ ἀποδείξιν τῆς
παραλαβῆς.

27. Ἄν ὁ διαθέτης φανερώσῃ ὅτι ἡ μυστικὴ διαθήκη, τὴν ὁποίαν ἐμφανί-
ζει, οὕσα γεγραμμένη ἀπὸ ἄλλον, καὶ μόνον ὑπεγράφη ἀπὸ αὐτόν, ὁ Μνήμων
διὰ νὰ βεβαιωθῇ περὶ τῆς καλῆς πίστεως τοῦ γράψαντος τὴν διαθήκην,
ἀφοῦ ἀπομάκρυνῃ τοὺς μάρτυρας ὥστε μόνον νὰ βλέπωσι καὶ νὰ μὴν ἀκούω-
σιν, ἀνοίγει τὴν διαθήκην, ἀναγινώσκει τὸ περιεχόμενον, τὴν ἐγχειρίζει εἰς
τὸν διαθέτην, προσκαλεῖ τοὺς μάρτυρας νὰ πλησιάζωσι, καὶ, παρόντων αὐτῶν,
ἐρωτᾷ τὸν διαθέτην, ἂν τὸ περιεχόμενον εἰς τὸ ἔγγραφο, τὸ ὁποῖον ἀνέγνω-
σεν ἐνώπιόν του, εἶναι ἡ τελευταία καὶ ἀληθὴς θελήσις του· ἂν αὐτὸς ἀπο-
κριθῇ καταφατικῶς, ὁ Μνήμων δέχεται τὴν διαθήκην, ἡ ὁποία σφραγίζεται.

τότε από τον διαθέτην, και γίνεται μνεία του όλου, εις την πράξιν της εμφανίσεως, ή οποία υπογράφεται, ως ανωτέρω.

28. Ο κωφός, ο τυφλός και βουβός, και ο μὴν ήξεύρων να γράψη, δὲν ἔμπορουν να κάμουν μυστικὴν διαθήκην.

29. Ἐκάστη ἀθέτησις τῶν ανωτέρω τύπων, ἀκυροῖναι τὴν μυστικὴν διαθήκην· ὁ δὲ Μνήμων καθυποβάλλεται εἰς τὰς ζημίας καὶ τὰ διάφορα, ἂν συμβοῦν, καὶ καταδικάζεται εἰς ἀργίαν, ἢ ἐξόνεται κατὰ τὸ βάρος τοῦ πταίσματος.

30. Διὰ πᾶσαν ὑστερωτέραν ἀλλοίωσιν εἰς τὸ ἀντίγραφον τῆς πράξεως τῆς εμφανίσεως, ἢ εἰς τὴν ὑπογραφὴν τῆς μυστικῆς διαθήκης, ἢ εἰς τὴν ἀποστολὴν πρὸς τὸν χαρτοφύλακα, ἢ διαθήκη δὲν ἀκυροῦται, ἀλλ' ὁ Μνήμων ἐξόνεται καὶ καθυποβάλλεται εἰς τὰς ζημίας καὶ τὰ διάφορα, ἂν συμβοῦν, μὴ ἐξαίρουμένων τῶν ἐγκληματικῶν ποινῶν.

31. Ἰδιόγραφος διαθήκη εἶναι ἡ γραφομένη καὶ ὑπογραφομένη ἰδιοχειρῶς ἀπὸ τὸν διαθέτην, καὶ εὐρισκομένη μετὰ τῶν χαρτῶν του μετὰ τὸν θάνατόν του, καὶ ὅχι εἰς χεῖρας ἄλλου· ἡ διαθήκη αὕτη πρέπει νὰ φέρῃ τὴν ἡμέραν, τὸν μῆνα τὸ ἔτος καὶ τὸν τόπον.

32. Ἡ ἰδιόγραφος διαθήκη, διὰ νὰ λάβῃ τὸ κύρος της, πρέπει νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ν' ἀνοιχθῇ ἐνώπιον τριῶν μαρτύρων, οἱ ὁποῖοι νὰ ἀναγνωρίσωσι τὸν χαρακτῆρα τοῦ διαθέτου.

33. Τὸ δικαστήριον, ἀφοῦ ἀκούσῃ τοὺς μάρτυρας, καταγράφει τὰς ὁμολογίας τῶν, καὶ κατὰ συνέπειαν αὐτῶν ἀποφασίζει τὴν διαθήκην κυρίαν, ἢ μὴ.

34. Ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου ἐκκαλεῖται ἐνώπιον τοῦ Ἐκκληίου.

35. Προφορικὴ διαθήκη εἶναι ἡ διαταττομένη εἰς τὰς λέξεις, ὅτε ὁ διαθέτης οὔτε νὰ γράψῃ δύναται, οὔτε κινεῖν ἔχει νὰ προσκαλέσῃ μνήμονα, γραφομένη εὐθὺς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ διαθέτου καὶ ὑπογραφομένη ἀπ' ὅλους τοὺς παρευρεθέντας μάρτυρας.

36. Μόνον, ὅταν πέσῃ τις ἐξαφνὰ εἰς ἀβυσσὶν θανατηφόρον, ἢ μὴ πορὶ νὰ κάμῃ προφορικὴν διαθήκην· δὲν συγχωρεῖται δὲ, ἂν ὁ διαθέτης ὑπερέβῃ τὸ τριακστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, καὶ ἂν ἔχῃ ἀνιόντας ἢ κατιόντας, καὶ τότε δὲν διαθέτει εἰμὴ τὸ τέταρτον μέρος τῆς περιουσίας του.

37. Ὁ διαθέτης, παρόντων πέντε μαρτύρων, προσφέρει τὴν τελευταίαν θέλησιν του, καὶ παρακαλεῖ τοὺς μάρτυρας νὰ τὴν δεχθῶσιν ἐγγράφως, καὶ νὰ μαρτυρήσωσι περὶ αὐτῆς· χωρὶς νὰ μακρυνθῇ ἀπὸ τὸν τόπον κἀνὲς τῶν μαρτύρων, πρέπει ἀμέσως νὰ γράφεται καὶ νὰ ὑπογράφεται ἀπὸ ὅλους· ἀμέσως δὲ μετὰ τὸν θάνατον τὴν παραδίδουν εἰς τὸ δικαστήριον· παραδίδόντες τὴν οφείλουν νὰ ἀπαιτήσωσι ἀντίγραφον ἐπικυρωμένον ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν, ἥτις τὴν παραλαμβάνει. Οἱ μάρτυρες ἐντὸς 24 ὥρων μετὰ τὸν θάνατον τοῦ διαθέτου νὰ παρουσιάσωσι τὴν παρ' αὐτῶν γραφεῖσαν τελευταίαν θέλησιν τοῦ διαθέτου εἰς τὸ δικαστήριον.

38. Τὸ δικαστήριον καλεῖ προσωπικῶς τὸς ὅσους ἔχοντας δικαίωμα ἀδιαθέτως, ὅσον καὶ τοὺς καλουμένους ἀπὸ τὴν διαθήκην εἰς κληρονομίαν, ἢ εἰς λεγάτον, ἂν αὐτοὶ εὐρίσκωνται εἰς τὸ τμήμα τῆς δικαιοδοσίας του, καὶ ἂν αὐτοὶ γνωρίζῃ τὸ τμήμα, τὸ ὁποῖον κατοικοῦν, κοινοποιεῖ εἰς αὐτοὺς τὴν ζήτησιν· οἱ δὲ ἀγνωστοὶ συγγενεῖς εἰδοποιεῖνται διὰ τριῶν προγραμμάτων ἔχοντων ἕκαστον μίαν προθεσίαν, προσδιοριζομένην κατὰ τὰς περιστάσεις, καὶ τὰ ὁποῖα δημοσιεύονται διὰ τῆς ἐφημερίδος.

39. Τὸ δικαστήριον χρεωστᾷ, ἐκτὸς τῶν πέντε μαρτύρων, νὰ προσκαλέσῃ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἱατρῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπισκέφθησαν τὸν διαθέτην, τῶν συγκατοίκων αὐτοῦ, καὶ ἂν εἶναι χρεῖα, καὶ τῶν γειτόνων του, διὰ νὰ βεβαιωθῇ περὶ τῆς ἀληθείας τοῦ πράγματος, καὶ ἂν ἐφυλάχθησαν οἱ ἀπαιτούμενοι ἀπὸ τὸν νόμον κανόνες.

40. Οἱ ἔχοντες δικαίωμα ἔμπορουν νὰ παρρησιάσωσι τὰ μέσα τῆς ἐναντιώσεως τῶν ἐντὸς 15 ἡμερῶν μετὰ τὴν προθεσίαν τοῦ τελευταίου προγράμματος.

41. Τὸ δικαστήριον, ἀφοῦ θεωρήσῃ τὰ μέσα τῆς πρώτης ζητήσεως, καὶ ὅλας τὰς περιφερομένας ἐναντιότητάς, ἂν ὑπάρχουν, ἀποφασίζει περὶ τοῦ κύρους τῆς διαθήκης.

42. Ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου ἐκκαλεῖται.

Κανόνες ἰδιαίτεροι περὶ τοῦ τύπου τῶν διαθηκῶν.

43. Αἱ διαθήκαι τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῶν προσκολλημένων εἰς τὰ στρατεύματα δύνανται νὰ γίνωνται εἰς ὁποιοδήποτε τόπον ἐνώπιον ἐνὸς ταγματάρχου ἢ λοχαγοῦ, παρόντων δύο μαρτύρων, ἢ ἐνώπιον δύο φροντιστῶν, ἢ καὶ ἐνὸς μονον, παρόντων δύο μαρτύρων.

44. Ἐὰν ὁ διαθέτης εἶναι ἀσθενὴς ἢ πληγωμένος, δύναται προσεῖν νὰ γίνωνται ἐνώπιον τῶν ἐπὶ τῆς ὑγείας ἀρχηγῶν, παρόντος καὶ τοῦ στρατιωτικοῦ ἀρχηγοῦ καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς Ἀστυνομίας τοῦ νοσοκομείου.

45. Τὰ ανωτέρω ἄρθρα ἰσχύουν μόνον ὑπὲρ τῶν εὐρισκομένων εἰς ἐκστρατείαν, ἢ ἐκστρατοπεδευμένων ἢ φρουρούμενων ἐκτὸς τοῦ κράτους, ἢ αἰχμαλώτων ὄντων εἰς τοὺς ἐχθρούς· δὲν δύναται δὲ νὰ ὠφεληθῶσιν ἀπ' αὐτὰ οἱ ἐστρατοπεδευμένοι ἢ φρουρούμενοι ἐντὸς τοῦ κράτους, ἔξω μόνον, ἂν εὐρίσκωνται εἰς φρούριον πολιορκημένοι, ἢ εἰς ἀκρόπολιν, ἢ εἰς ἄλλον τόπον, τοῦ ὁποῖου αἱ πύλαι εἶναι κλεισμέναι, καὶ ἡ κοινωνία ἐξ αἰτίας τοῦ πολέμου διακεκομμένη.

46. Ἡ γενομένη κατὰ τὸν προεκτεθέντα τύπον διαθήκη μένει ἀκυρὸς μετὰ 6 μῆνας, ἀφοῦ ὁ διαθέτης ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν τόπον, ὅπου δύναται νὰ κάμῃ διαθήκην κατὰ τοὺς συνήθεις τύπους.

47. Αἱ συμπιπτουσαι διαθήκαι εἰς τόπον, ὅπου πᾶσα κοινωνία εἶναι διακεκομμένη ἐξ αἰτίας τῆς πανώλης ἢ ἄλλης μεταδοτικῆς νόσου, δύναται νὰ γίνωνται ἐνώπιον ἐνὸς δικηκτικοῦ ἀξιωματικοῦ, παρόντων δύο μαρτύρων.

48. Ὁ κἀνὼν οὗτος ἰσχύει καὶ ὑπὲρ τῶν πασχόντων ἀπὸ τσαούτας νόσου, καὶ ὑπὲρ τῶν εὐρισκομένων εἰς μεμιασμένους τόπους ἂν καὶ μὴ πασχόντων.

49. Αἱ διαληφθεῖσαι διαθήκαι εἰς τὰ προηγούμενα δύο ἄρθρα μένουσιν ἀκυροὶ μετὰ 6 μῆνας, ἀφοῦ ἐπαναληφθῇ ἡ κοινωνία τοῦ τόπου, ὅπου εὐρίσκειται ὁ διαθέτης, ἢ μετὰ 6 μῆνας, ἀφοῦ οὗτος μεταβῇ εἰς τόπον ἐλευθέρας κοινωνίας.

50. Αἱ εἰς διάπλουν συμπιπτουσαι διαθήκαι δύνανται νὰ γίνωνται εἰς μὲν τὰ δημόσια πολεμικὰ πλοῖα τοῦ κράτους ἐνώπιον τοῦ πλοιάρχου, ἢ εἰς ἀπουσίαν αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ ὑποπλοιάρχου, παρευρισκομένου πάντοτε καὶ τοῦ φροντιστοῦ ἀξιωματικοῦ ἢ τοῦ ἐκπληροῦντος τὰ ἔργα αὐτοῦ, εἰς δὲ τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα δύνανται νὰ γίνωνται ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τοῦ πλοίου, ἢ οὔτινος ἀντ' αὐτοῦ, πάντοτε παρευρισκομένου τοῦ πλοιάρχου, ἰδιοκτῆτου ἢ κυρίου, καὶ εἰς ἀπουσίαν τούτων, παρευρισκομένων τῶν οὔτινες ἀντ' αὐτῶν· καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις αἱ διαθήκαι αὗται πρέπει νὰ γίνωνται, παρόντων δύο μαρτύρων.

51. Εἰς μὲν τὰ πλοῖα τοῦ κράτους ἡ διαθήκη τοῦ πλοιάρχου ἢ τοῦ διοικούντος ἀξιωματικοῦ, εἰς δὲ τὰ ἐμπορικὰ ἢ τοῦ πλοιάρχου, τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ κυρίου, ἢ ἡ τοῦ γραμματέως δύναται νὰ γίνωνται ἐνώπιον τῶν διαδεχομένων αὐτοὺς κατὰ τὰς ἐπὶ τῆς ὑπηρεσίας ὡς πρὸς τὸ ἐπίλοιπον, κατὰ τὸ πρηνόχουμένον ἄρθρον.

52. Καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις, γίνονται δύο πρωτότυπα τῶν διαθηκῶν, περὶ ὧν ὁ λόγος εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα.

53. Ἐὰν τὸ πλοῖον ἀράξῃ εἰς ξένον λιμένα, ὅπου εὐρίσκεται πρόξενος τῆς Ἑλλάδος, εἶναι ὑπόχρεοι οἱ ἐνώπιον τῶν ὁποίων ἐγένεον ἡ διαθήκη, νὰ παρακαταθέσωσι τὸ ἐν τῶν πρωτοτύπων κλεισμένον καὶ ἐσφραγισμένον εἰς τὰς χεῖρας τοῦ προξένου, ὅστις θέλει τὸ διευθύνει πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ οὗτος θέλει τὸ παρακαταθέσει εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου τοῦ τόπου, ὅπου ὁ διαθέτης ἔχει τὴν κατοικίαν του.

54. Ἀφοῦ τὸ πλοῖον ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἴτε εἰς τὸν ἐθνικὸν ναύσταθμον, εἴτε εἰς ὁποιοδήποτε ἄλλον, τὰ δύο τῆς διαθήκης πρωτότυπα κλεισμένα καὶ ἐσφραγισμένα, ἢ τὰ ἐν ἐξ αὐτῶν, ἂν τὸ ἄλλο ἤθελε παρακατατεθῇ ἐπὶ τοῦ διάπλου κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, παραδίδονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας, καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς διατάττει τὴν παρακαταθήκην αὐτῶν κατὰ τὸ ανωτέρω ἄρθρον.

55. Εἰς τὸ ναυτολόγιον τοῦ πλοίου, ἀντικρὺ τοῦ ονόματος τοῦ διαθέσαντος, σημειοῦται ἡ γενομένη τῶν πρωτοτύπων τῆς διαθήκης παράδοσις· εἴτε εἰς χεῖρας ἐμπορικοῦ προξένου, εἴτε εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας.

56. Ἡ διαθήκη δὲν θεωρεῖται ὡς γενομένη εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἂν ἤθελε γενῇ κατὰ τὸν διάπλου, ἂν καθ' ὃν χρόνον ἐγένεον, ἤθελεν εἶναι ἀραγμένον τὸ πλοῖον εἰς ξένον τόπον ἢ εἰς τόπον τοῦ κράτους, ὅπου ἤθελεν ὑπάρχει δημόσιος ἀξιωματικός· εἰς τοιαύτην περίπτωσιν εἶναι ἀκυρὸς ἡ διαθήκη, ἂν δὲν ἐκτεθῇ κατὰ τοὺς προσδιορισμένους τύπους τοῦ κράτους, ἢ κατὰ τοὺς ἐν χρήσει τοῦ τόπου, ὅπου ἐγένεον.

57. Αἱ πρὸρρηθεῖσαι διατάξεις εἶναι κοιναὶ καὶ διὰ τὴν διαθήκην ἀπλῶν ἐπιβατῶν μὴ σπυροκτούντων μέρος τοῦ πληρώματος.

58. Ἡ ἐπὶ τῆς θαλάσσης γενομένη διαθήκη, κατὰ τὸν διαληφθέντα τύπον εἰς τὸ ἄρθρον 51, δὲν ἔχει κύρος, εἰμὴ μόνον, ὅταν ὁ διαθέτης ἀποθάνῃ εἰς τὴν θάλασσαν· δὲν ἔχει κύρος ὡσαύτως μετὰ 21 ἡμέρας ἀφοῦ ὁ διαθέτης ἀποθῇ εἰς τόπον, ὅπου ἤθελε δυνεθῇ νὰ κάμῃ ἐκ νέου τὴν διαθήκην κατὰ τοὺς ἐν χρήσει τύπους.

59. Ἡ εἰς τὴν θάλασσαν γενομένη διαθήκη δὲν δύναται νὰ περιέχῃ αὐδεμίαν διατάξιν ὑπὲρ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πλοίου.

Τὸ περὶ ἐξαίρεσεως τῶν μαρτύρων ἄρθρον εἶναι κοινὸν καὶ διὰ τοὺς ἀξιωματικούς τοῦ πλοίου. Ἐὰν ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ εἶναι συγγενεῖς, τότε ἡ διαθήκη γίνεται ἐνώπιον διπλάσιου ἀριθμοῦ μαρτύρων.

60. Αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος διαθήκαι εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα ὑπογράφονται ἀπὸ τὸν διαθέσαντα καὶ ἀπὸ τοὺς ἐνώπιον τῶν ὁποίων γίνονται.

Ἐὰν ὁ διαθέτης δηλοποιήσῃ ὅτι δὲν ἠξεύρει, ἢ δὲν δύναται νὰ ὑπογράψῃ, γίνεται μνεία τῆς δηλοποιήσεως του ταύτης, ὡς καὶ τῆς αἰτίας, ἥτις τὸν ἐμποδίζει νὰ ὑπογράψῃ.

Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία δύο μαρτύρων, ἡ διαθήκη ὑπογράφεται τοῦλάχιστον παρ' ἐνὸς ἐξ αὐτῶν, καὶ γίνεται μνεία τῆς αἰτίας, δι' ἣν ὁ ἄλλος δὲν ὑπέγραψεν.

61. Ὁ Ἕλλην εἰς ξένον κράτος εὐρεθεὶς δύναται νὰ διαθέσῃ δι' ἰδιόγραφου διαθήκης ἢ ἐπὶ Μνήμονος, κατὰ τοὺς περὶ μνημονείας ἐν χρήσει τύπους τοῦ τόπου, ὅπου ἡ πράξις ἐγένεον.

62. Αἱ εἰς ξένον κράτος γενομένης διαθήκαι δὲν δύναται νὰ στέλλωνται πρὸς ἐκτελεσιν, ὅταν ἀφορῶσιν ὑπάρχοντα κείμενα ἐντὸς τοῦ κράτους, εἰμὴ μόνον, ἀφοῦ καταγραφῶσιν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ τόπου τῆς κατοικίας τοῦ διαθέσαντος, (ἂν οὗτος ἔχῃ τινὰ κατοικίαν) ἢ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ τόπου τῆς τελευταίας γνωστῆς αὐτοῦ κατοικίας ἐντὸς τοῦ κράτους. Ὅταν δὲ ἡ διαθήκη περιέχῃ διατάξεις ἀφορώσας ἀκίνητα κείμενα ἐντὸς τοῦ κράτους, ἡ διαθήκη πρέπει νὰ καταγράφεται καὶ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ τόπου, ὅπου εὐρίσκονται τὰ ἀκίνητα ταῦτα.

63. Οἱ τύποι, εἰς τοὺς ὁποῖους ὑπόκεινται αἱ διαφοροὶ διαθήκαι, μὴ διατηρούμενοι, τὰς ἀποτελοῦν ἀκύρους.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

Δὲν εἶναι δεκτοὶ ὡς μάρτυρες εἰς καμμίαν διαθήκην οἱ κληρονόμοι, οἱ λεγατάροι, οἱ ἐξ αἵματος καὶ ἐξ ἀγχιστείας συγγενεῖς αὐτῶν μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ καλύπτοντος τὸν γάμον, οἱ συγγενεῖς τοῦ ἰδίου βαθμοῦ εἴτε τοῦ διαθέτου, εἴτε τοῦ Μνήμονος, ὅστις δέχεται τὴν διαθήκην, ὁ πνευματικὸς τοῦ διαθέτου, καὶ ὁ ἱερεὺς τῆς ἐνορίας του, οἱ καταδικαζόμενοι δι' ἐγκλήματα προσερχο-

μενα ἐκ πλεονεξίας, οἱ ἐπίορκοι, παραχαράκται, πλαστογράφοι, ψευδομάρτυρες, κλέπται, μαστροποί, καὶ συκοφάνται.

Οἱ μὴ ἐπαγγελλόμενοι τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν δὲν δύνανται νὰ εἶναι μάρτυρες τῆς τελευταίας θελήσεως τοῦ χριστιανοῦ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 11 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

I. A. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς

I. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Δικαστικά.

Ἀρ. 1591.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐγκύκλιος.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΧΑΪΑΝ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Πρὸς τοὺς κατὰ τῆς Ἐπικράτειαν Ἐκτάκτους Ἐπιτρόπους καὶ Διοικητάς.

Κατὰ τὴν νύκτα τῶν 16 τοῦ ἱσταμένου ὁ Γρηγόριος Γιαμπανᾶς Κεφαλλῆν, τὸ ἐπαγγέλμα ναύτης, ἐξελεγχθεὶς πρῶτον ἡμερῶν πειράτης, καὶ καταδικασθεὶς εἰς ἐπταετὴ φυλακὴν ἐτοιχώρυσεν τὴν φυλακὴν τῆς πόλεως ταύτης καὶ ἐδραπέτευσεν.

Εἰδοποιεῖσθε λοιπὸν νὰ ἐπαγρυπνήσετε εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ δραπετοῦ τούτου καὶ τὴν ἀποστολὴν του πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο.

Σημειώτεον, ὅτι ὁ δραπετής οὗτος παρεκτός τοῦ γνησίου ὀνόματος αὐτοῦ, Γρηγόριος Γιαμπανᾶς Κεφαλλῆν, ἔχει καὶ τὴν ψευδωνυμίαν, Παναγῆς Δεμερούκης, Δραγαμεστινός.

Ἐν Βοστίτῃ, τὴν 19 Μαρτίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Ν. ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ.

A. ΓΚΡΙΑΝΗΣ.

ΣΩΓΗΡΙΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ.

Ὁ Γραμματεὺς Μ. Κασσιέρης.

Ἀρ. 1580.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΧΑΪΑΝ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Ἐγκαλεσθέντων ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου τῶν ἐκ Μαζίου, χωρίου τῆς ἐπαρχίας Καλαβρυτῶν, Σπανοθασίλη Γεωργίου, Ἑλένης ἀδελφῆς αὐτοῦ, καὶ Νικολάου Γιαννακού-λοπούλου παρὰ τοῦ ἱερομονάχου Ἰωαννικίου, κατηγορουμένων τοῦ μὲν πρῶτου ὡς ἀρπάξαντος τὴν ἀνεψίαν αὐτοῦ Κριστά-λων ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου, τῶν δ' ἐτέρων ὡς συνεργατῶν αὐτοῦ ἐπὶ τῇ πράξει ταύτῃ.

Τὸ Δικαστήριον, κατ' αἴτησιν τοῦ ἐπὶ τούτου διορισθέντος ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ, ἐξέδοτο τὸ ὑπ' Ἀρ. 1315 ἔνταλμα πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν Καλαβρυτῶν περὶ τῆς συλλήψεώς των· ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ μὲν, Σπανοθασίλης καὶ Ν. Γιαννακού-λου, δὲν συνελήφθησαν εἰσέτι, ἡ δὲ Ἑλένη οὕσα ἔγγυος δὲν δύναται νὰ μεταβῇ εἰς τὴν καβέδραν τοῦ Δικαστηρίου, ἐντέλλεται αὐτοὺς, κατ' αἴτησιν τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ ὑπὸ 10 τοῦ ἱσταμένου, νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἐντὸς 20 ἡμερῶν μετὰ τὴν διὰ τῆς Γενικῆς ἐφημερίδος δημοσίευσιν τοῦ παρόντος· ἄλλως, θέλουν διακοπὴ τῶν πολιτικῶν των δικαιωμάτων.

Ὁφείλει ἕκαστος τῶν πολιτῶν, γνωρίζων ποῦ εὐρίσκονται οἱ διαληφθέντες φυγόδικοι, ν' ἀναφέρῃ τοῦτο πρὸς τὰς κατὰ τόπους Ἀρχάς· αἱ δὲ Ἀρχαὶ θέλουσιν ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν

σύλληψιν καὶ ἀποστολὴν αὐτῶν πρὸς τὸ Δικαστήριον.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς ἐφημερίδος, καὶ κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος ἐν τῇ πόλει ταύτῃ· ἀντίγραφα αὐτοῦ θέλουν κολληθῇ ἐπὶ τῶν θυρῶν τοῦ Δικαστηρίου, τῆς καθεδρικῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν οἰκῶν τῶν ἐγκαλουμένων, ἔτερον δὲ δέλει διευθυνθῇ πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν Καλαβρυτῶν διὰ νὰ ἐνεργηθῇ.

Ἐν Βοστίτῃ, τὴν 18 Μαρτίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος

N. ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ.

A. ΓΚΡΙΑΝΗΣ.

X. N. ΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Μ. Κασσιέρης.

Πρὸς τὸν Ἐκδότην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος.

Κύριε,

Τὸ ἐσώκλεισθεν γράμμα ἦτον σταλμένον πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἰς ἐμένα ἀπὸ τῆς Κυρίας Λυδίας Ἀντλῆς Σιγούρη, μίαν Ἀμερικάνισσαν, μετένα δῶρον διὰ τὰς χήρας καὶ ὀρφανὰ τῶν Ἀθηνῶν, τὸ ὅποῖον δέλει νὰ ἐξοδεύσω εἰς τὸν τρόπον ὅπου δὰ προξενήσει τὴν μεγαλητέραν ὠφελείαν διὰ τοὺς ἄνωθεν εἰρημένους. Ὁ σκοπός μου εἶναι νὰ τὸ ἐξοδεύω, ὅταν ἔχω εὐκαιρίαν, διὰ τὰ σχολεῖα.

Σὰς παρακαλῶ νὰ καταχωρίσετε τὸ ἐσώκλεισθεν γράμμα εἰς τὴν ἐφημερίδα σας, καὶ νὰ δεχθῇτε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς εὐλικρινοῦς ὑπολήψεώς μου.

Ἐν Τήνῳ, τὴν 25 Μαρτίου 1830.

Ὁ φίλος σας

Ἰωάννης Κίγγ.

Ἐπιστολὴ πρὸς τὰς χήρας καὶ ὀρφανὰ τῶν Ἀθηνῶν

Ἀρτφορδ Κοννέτικουτ, 1 Αὐγούστου 1829.

Ἡμεῖς αἱ διὰ τῆς ὑποσημειωμένης διευθυόμεναι πρὸς σὰς ἀνεγνώταμεν με βαθεῖαν συμπάθειαν τὴν πρὸς τὸν αἰδεσιμώτατον Κύριον Κίγγ ἐπιστολὴν σας. Τὰ περὶ τοῦ ἐκπατρισμοῦ σας θλιβερά παράπονα, ἡ λιμοκτονία καὶ ἔλλειψις τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου ἐκίνησαν εἰς οἶκτον τὰς ψυχὰς μας. Ἡμεῖς εἰμεθα ὀλίγαι γυναῖκες, φιλικῶς συσχετισμέναι, πρότερον δὲ συμμαθήτριάι. Ἡ ἱστορία καὶ ἀγάπη τῆς πατρίδος σας περιεπλάκησαν μετὰ τὰ πρῶτα μαθήματά μας. Ἀλλὰ πρὸ πάντων αἱ νεαραὶ μας καρδίαι, ὡς διὰ περιηγήσεως, ἀνερεύνων με δάμβος τὸ ἐνδοξὸν ἔδαφος τῆς γεννησάσης σας γῆς, τὰς Ἀθήνας. Ἡ πολιτεία τοῦ Σόλωνος, ἡ ἀνδρία τοῦ Μιλτιάδου, καὶ ἡ φήμη τοῦ Περικλέους ἠχημάλωτισαν τὰς φαντασίας μας, ὥστε ἠκροώμεθα με εὐφροσύνην τὰς διδασχὰς τοῦ Σωκράτους, καὶ τὴν φιλοσοφίαν τοῦ Πλάτωνος.

Ἡ περίοδος τῶν σπουδῶν μας ἤδη ἔλαβε τέλος, καὶ τινες ἐξ ἡμῶν ἐμβῆκαν εἰς τὰ κοινωνικὰ χρέη τοῦ βίου λαβοῦσαι τὰς τοῦ γάμου καὶ μητρὸς σχέσεις. Δὲν παύομεν μόλον τοῦτο με ἡδονὴν νὰ σκεπτόμεθα πάλιν εἰς τὸ σχολεῖον ἐξοδευθέντα καιρὸν, καὶ νὰ φυλάττωμεν εἰς τὴν μνήμην μας τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐμβήκαμεν πρῶτον εἰς αὐτό, ἐορτάζοντες τὴν ἐτησίως. Σήμερον τὸ ἀπόγευμα συνειρωτάζαμεν τὴν δεκάτην πέμπτην ἐνιαύσιον ὑπὸ τὴν σκιάν ἐνὸς τερπνοῦ δάσους

ποτιζομένου από τινα ειρηνικόν ρύακα, όταν μάς ἔφθασαν
εἰς ἀπὸ τὰ ὑπόγεια τῆς Αἰγίνης στεναγμοί σας.

Με εἰλικρινές αἶσθημα συμπαθείας καὶ τρυφερότητος
συνεισφέρομεν πρὸς ἀνακούφισιν τῶν δεινῶν σας. Εἴθε νὰ
εἴμεθα εἰς κατάστασιν ὥστε νὰ δείξωμεν μεγαλητέραν ἐλευ-
θεριότητα· ἀλλ' ἡ πολυκαιρία ἤδη ἡλάττωσε τὸν ἀρχικόν
ἀριθμὸν μας.

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ κοινοῦ Σωτῆρος σᾶς προσφέρομεν τοῦτο
τὸ δῶρόν μας. Ἐκτείνουσαι δὲ τὰς χεῖράς μας πρὸς τὸ
ἡμισφαίριόν σας, σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ ἀντέχετε με θάρρος.
Πολλὰ καρδίαι εἰς ταύτην τὴν ἐλευθέραν μας γῆν κινού-
μεναι εἰς συμπάθειαν διὰ τὰ δεινά σας, θεωροῦν μὲ βαθύ-
τατον αἶσθημα ἀγάπης αὐτὴν τὴν κλασικὴν γῆν, ἥτις ἦτον
δι' ὁλοκλήρους αἰῶνας ἡ διδάσκαλος καὶ τύπος τοῦ κόσμου.
Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ εὐνοϊκὴ δέησις τῶν κατὰ τὴν Σύραν Ἑλ-
ληνίδων (" εἴθε συχνὰ αἱ προῖνάί μας εὐχαὶ νὰ κατει-
θύνωνται εἰς τὸν ὑψιστον ὑπὲρ τῆς πασχούσης Ἑλ-
λάδος! ") εἶναι εἰς τὴν μνήμην ἐκείνων τῶν πρώων πνευμά-
των, τὰ ὅποια ὁ Θεὸς εἰσακούει. Εἴθε ὁ παντοδύναμος
βραχίων, ὅστις ἔως τώρα σᾶς ἔσωσεν ἀπὸ τὴν κάμινον τῆς
Τουρκικῆς αἰχμαλωσίας, νὰ σᾶς ὑπερασπίζεται με τὴν
αὐτὴν πρόνοιαν, περιπόθηται καὶ στερημέναι φίλαι, ἔως οὔ
ἡ Ἑλλάς νὰ ἐπαναλαβῇ τὴν ἀρχαίαν της δόξαν, καὶ αἱ
Ἀθηναὶ νὰ γένουσι ὅτι ἡ Σιών ἦτον ἄλλοτε, " Διάδημα
κάλλους, καὶ δόξα ὅλης τῆς γῆς. "

Λυδία Ἀντλεη Σιγούρνεη.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Οἱ πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Ῥωσσίας Πρέσβεις τῆς
Τουρκίας ἐδέχθησαν εἰς δημόσιον συνέντευξιν τῆς Α. Α. Μ.
τὴν 28 τοῦ Ἰανουαρίου.

Τὴν 23 Δεκεμβρίου παρελθόντος ὑπεγράφη παρὰ τοῦ
ἐν Λονδίῳ Συμβουλίου τὸ νέον πρωτόκολλον τὸ περὶ τῆς
ὀριστικῆς διατάξεως τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων.

Αἱ Παρισιανὰ ἑφημερίδες ἀναφέρουν ὅτι ὁ στρατηγὸς
Γυλλεμινῶτος διωρίσθη Γενικὸς Ἀρχηγὸς τῆς κατὰ τοῦ
Ἀλγερείου τῶν Γάλλων ἐκστρατείας. Αἱ δὲ πολεμικαὶ
προπαρασκευαὶ γίνονται δραστηρίως.

Κατὰ τὴν 13 τοῦ Φεβρουαρίου τὰ Ἑλληνικὰ κεφάλαια
ἀνέβησαν ἀπὸ 36 1/2 εἰς 43 1/2. Ἐλέγετο δὲ ἐν τῇ τῶν
Παρισίων Λέσχῃ ὅτι ὁ ἐν Φραγκφούρτφ οἶκος τοῦ Ῥότσχिल्δ
ἐπρότεινε νὰ δανείσῃ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν πρὸς
70 τὰ 100, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις ὅτι καὶ ἡ Ῥωσσία αὐτὴ
ἀνεδέχετο τὴν ἐγγύησιν τῆς πληρωμῆς τῶν τόκων.

(Οὐνετ. Παρατηρ.)

Ἡ Ἐφημερίς τῆς Νυρεμβέργης δημοσιεύει ἀξιοσημειώ-
τον ἀρθρον περὶ τῆς τῶν ἐνδεῶν τάξεως.

Εἰς ὅλους, λέγει, τοὺς τόπους τῆς Εὐρώπης αὐξάνει
τρομερὰ τὸ πλῆθος τῶν πενήτων. Ἡ δ' αὐξήσις αὕτη εἶναι

ἐτι σημαντικώτερα σχετικῶς εἰς τοὺς τόπους, ὅπου αἱ τῆς
ἐθνικῆς εὐδαιμονίας πηγαὶ ρέουν ἀφθονωτέρως. Εἰς ὅποιους
τόπους ἀκμάζουν πλείοτερον ἢ γεωργία, τὸ ἐμπορίον καὶ
αἱ τέχναι, ἐκεῖ τῶντι τὸ κακὸν δεικνύεται μεγαλητέρον·
καὶ εἶναι εὐκόλον νὰ κατανοήσῃ τις τὴν αἰτίαν· ἐπειδὴ,
ὅπου εἶναι μέγιστον πλῆθος πλούτων, ἐκεῖ εἶναι καὶ μεγίστη
ἀνισότης εἰς τὴν διανομὴν αὐτῶν, καὶ ἐντεῦθεν αὐξήσις
ἀναφορικῶς τῆς τιμῆς τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἐπιτηδείων.

Ἡ Γαλλία, μὲ 32 ἑκατομμύρια ἐγκατοίκων καὶ 1000
ἑκατομμύρια σχεδὸν πρόσodon, ἔχει εἴκοσι-δύο καὶ ἡμισυ
ἑκατομμύρια ἀνθρώπων, οἵτινες, εἰς τρεῖς τάξεις διαιρού-
μενοι, δὲν ἔχουν νὰ δαπανῶσι καθ' ἡμέραν πλέον ἢ 5, 6
καὶ 8 Σολδιά. Ὁμολογεῖται δ' ἐν γένει ὅτι εὐρίσκονται ἐν
τῇ Γαλλίᾳ 5 ἑκατομμύρια πτωχῶν κατὰ τὴν ἀκριβεστέραν
ἐννοίαν τῆς λέξεως, καὶ ὅτι εὐρίσκονται ὑπὲρ τὰ 3 ἑκατομ-
μύρια, οἵτινες δὲν ἔχουν νὰ ζήσουν εἰς ἓνα μόνον μῆνα.
Δύναται δὲ τις νὰ ἐννοήσῃ τὴν ἐν Παρισίοις ἐπικρατοῦσαν
ἀθλιότητα, πόλει, ἥτις καθ' ἑαυτὴν πληροῖναι τὸ δεκατημό-
ριον ὅλων τῶν τῆς Γαλλίας εἰσφορῶν, ἐὰν παρατηρήτῃ ὅτι
ἐκ τῶν 25 χιλιάδων ἀνθρώπων τῶν κατὰ τὸ 1829 ἀποθα-
νόντων δεκαπεντακισχίλιοι, τὰ δύο τρίτα σχεδὸν, ἀπέθανον
ἐν τοῖς νοσοκομείοις.

Εἰς τὴν Ὀλλανδίαν δύναται τις νὰ μάθῃ τὸ μέγεθος τοῦ
κακοῦ ἐκ τοῦ πλῆθους τῶν πρὸς Θεραπείαν αὐτοῦ μέσων
καὶ συνδρομῶν. Κατὰ τὸ 1827 ἀπληροῦντο ἐκεῖ 6,445
εὐεργετικά καταστήματα, τὰ ὅποια ἐχορήγουν βοηθείας
εἰς 805,000 ἀνθρώπους, καὶ τῶν ὁποίων αἱ δαπάναι ἀν-
έβησαν εἰς 10 καὶ ἡμισυ ἑκατομμύρια Ὀλλανδικὰ φλωρία.

Ἀλλ' ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ, τῷ πλουσιωτάτῳ τοῦ κόσμου
τόπῳ, εὐρίσκεται ἡ μεγαλητέρα τάλαιπωρία. Κατὰ τὰ
τελευταία ὀκτὼ ἔτη αἰδιὰ τοὺς πτωχοὺς εἰσπράξεις ἑδεκα-
πλασιάστησαν, καὶ τοῦτο ὑπερβαίνει ἀναφορικῶς κατὰ
πολλὰ τὴν αὐξήσιν τοῦ πλούτου, τοῦ ἐμπορίου καὶ τοῦ
πληθυσμοῦ, ἥτις ἔπρεπε νὰ γένη κατ' αὐτὸ τοῦ χρόνου
τὸ διάστημα.

Ἡ Γερμανία αὕτη, ἥτις μέχρι τοῦδε διεφθμίζετο κατὰ
τὴν γενικὴν εὐπορίαν καὶ εὐτυχίαν τῆς πολυαρίθμου μέσης
τάξεως, καὶ ὅπου ἡ πρὸς ἄλληλα σύγκρισις τοῦ πλούτου
καὶ τῆς πτωχείας ἦτον ἡ ὀλιγώτερον καταπληκτικὴ, βλέπει
παρομοίως αὐξανόμενον τὸ πλῆθος τῶν ἐνδεῶν. Διάφοροι
πόλεις τῆς Γερμανίας, ὅπου μέχρι τοῦδε αἱ αὐτοπροαί-
ρετοι βοήθειαι ἤρκουν εἰς τὴν διατήρησιν τῶν πτωχῶν τῶν
ἡσθάνθησαν τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ συστήσωσιν ἰδιαιτέραν
εἰσφορὰν διὰ νὰ τοὺς βοηθῶσι. (Ἐφ. Λαυσάνης.)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Δύο ὁμολογίαι χρονολογημέναι ἀπὸ 14 καὶ 15 Ἀπρι-
λίου 1822, δηλοποιῦσαι ὅτι ὁ Ἀντώνιος Μακρίγλους ἐδα-
νείσθη ἀπὸ τὸν Βενέδικτον πατριαρχικὸν ἐφημέριον, κατὰ
μὲν τὴν μίαν Γρ. 2,500, κατὰ δὲ τὴν ἄλλην Γρ. 1500,
ἐμμάστου ἀμφότεραι, καὶ ἐπισυναπτόμεναι μετὰ Γαλλιστὶ
γεγραμμένην ἀπόφασιν τῆς ἐν Ὁδησσῷ Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν
διαφορῶν τῶν ἐκεῖ καταφυγόντων Ἑλλήνων, ὑπὲρ τοῦ Βενε-
δίκτου, εὐεθεῖσαι καθ' ὁδὸν παρακατετέθησαν εἰς τὸ ἀρχεῖον
τῆς Δημογεροντίας τῆς Ἑρμουπόλεως Σύρας διὰ νὰ δοθῶσιν
εἰς τὸν πρὸς ὃν ἀνήκουσιν, ὅταν γνωρισθῇ.

Αριθ. 28.

Έτους Ε.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 5 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1830.

Αρ. 2033.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρόγραμμα.

Έπειδὴ ὁ Μαρίνος Κλάδος χρηματίσας Προσωρινὸς Διοικητὴς τῶν ἐπαρχιῶν Καλαβρύτων καὶ Βοστίτης εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τῆς διαχειρήσεώς του ἐσφτερίσθη τὴν ποσότητα Γροσίων 14,790: 10/40 ἀπὸ τὰ εἰς αὐτὸν ἐμπιστευθέντα δημόσια χρήματα, ὡς ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴν γενομένην παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ἀναθεώρησιν.

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν ὑπ' Αρ. 993 διαταγὴν τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ἐπροσκήθη νὰ τὰ πληρώσῃ καὶ δὲν τὰ ἐπλήρωσεν.

Ἐπειδὴ ὁ εἰρημένος Μαρίνος Κλάδος ἐδραπέτευσε, καὶ ἀγνοεῖται τὸ μέρος, ὅπου ἐπρόσφυγεν.

Ἐπειδὴ κατὰ τὰς διατάγας τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης, γενομένης ἐπισκέψεως εἰς τὸ οἶκμά του, δὲν εὗρεθῇ τίποτε εἰς αὐτό.

Ἡ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Καλεῖ διὰ τοῦ παρόντος προγράμματος τὸν Μαρίνον Κλάδον νὰ παρουσιασθῇ πρὸς αὐτὴν ἐντὸς 21 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸ παρὸν πρόγραμμα καταχωρισθῇ εἰς τὴν Γενικὴν ἐφημερίδα, διὰ νὰ τὴν πληρώσῃ τὴν ρηθείσαν ποσότητα.

Ἐὰν δὲ δὲν ἤθελε παρουσιασθῇ ἐντὸς τῆς ρηθείσης προθεσμίας, ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ διαφυλάττεται νὰ κινηθῇ κατ' αὐτοῦ κατὰ τὰ παρὰ τῶν νόμων ὑπαγορευόμενα μέτρα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 31 Μαρτίου 1830.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.

Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Κύριος Νικηφόρος Παπαδόπουλος μεταξὺ τῶν πρὸς τὴν Πατρίδα ἐκδουλεύσεών του ἠκολούθησε πέρυσιν εἰς τὴν κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα ἐκστρατείαν, ἀγωνισθεὶς ἀμισθί καὶ ὡς ἐβελοντὴς ὑπὸ τὸν Στρατάρχην Δ. Ὑψηλάντην, καὶ ἀριστεύσας μάλιστα εἰς τὴν κατὰ τοῦ Στεφενίκου ἐφύδον. Ἄν διὰ τὰς περιστάσεις δὲν ἐτιμήθη μὲ βαθμὴν ἀτάλογον τῶν ἐκδουλεύσεων καὶ τῆς ἀνδρίας του, ἡ Κυβέρνησις ὅμως ἀπέδειξε, διὰ τοῦ ἐξῆς πρὸς αὐτὸν ἐπισήμου τῆς τῶν Πολεμικῶν Γραμματείας, πόσον εὐηρεστήθη εἰς τὴν

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἑτησία. Φοίνικες 36

Ἑξαμηνιαία. 18

Τριμηνιαία. 9

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

διαγωγῇ του, καὶ πόσον τιμᾷ τὸ εὐγενὲς τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τὴν ἀνδρίαν καὶ τὸν ζήλόν του.

Αρ. 1,779.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Πρὸς τὸν Κύριον Νικηφόρον Παπαδόπουλον.

Ἐλαθεν ὑπ' ὄψιν ἡ Γραμματεία αὕτη τὰς ἐντίμους ὑπὲρ ὑμῶν ἐγγράφους μαρτυρίας τῆς τε πατρίδος σου καὶ τοῦ Στρατάρχου καὶ κατὰ χρέος καὶ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου ὑποβάλουσα αὐτὰς εἰς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην, διετάχθη νὰ σοὶ διακοινώσῃ τὴν ἄκραν του εὐχαρίστησιν εἰς τὰ ὅσα ἀνδρείως καὶ ἐναρέτως ἐπραξας ὑπὲρ τῆς πατρίδος, διὰ τῶν ὁποίων, καὶ εἰς τὴν αὐτὴν πατρίδα ὠφέλειαν ἐπροξένησας, καὶ πρὸς τοὺς συμπατριώτας ἀξιομίμητα ἔδωκας παραδείγματα.

Ταῦτα μαρτυροῦσα διὰ τῆς παρούσης ἡ Γραμματεία πρὸς ὑμᾶς σ' ἐπιστρέφει τὰ μαρτυρικά ἐγγραφα τῆς δικαίας καὶ εἰλικρινοῦς ἀγάπης τῆς πατρίδος σου πρὸς σέ, καὶ σέ διαβεβαίωῃ ὅτι καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐπίσης σ' ἀγαπᾷ καὶ ἀγαθὸν τέκνον τῆς σέ νομίζει.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 25 Μαρτίου 1830.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν

Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως

Β. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Δικαστικά.

Αρ. 104.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ.

Ὁ Χριστόδουλος Διακοδημήτης Βουρλιώτης, κατοικῶν καὶ ἐμπορευόμενος εἰς Βαθὺ τῆς Σάμου, συλληφθεὶς ἐπ' αὐτοφώρῳ κλέπτῃ καὶ φυλακωθεὶς ἐκατηγορήθη ὡς τοιοῦτος παρὰ τῆς Γενικῆς Αστυνομίας Σάμου διὰ τῆς ὑπ' Αρ. 1138 ἀναφορᾶς τῆς.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ἀναφορᾶς ταύτης, τὸ Δικαστήριον διὰ τῆς ὑπ' Αρ. 59 προσκλήσεώς του διώρισε ἐξεταστὴν δικαστὴν εἰς τὸ ἔγκλημα τοῦτο τὸν Πάρεδρον Κύριον Μιχαὴλ Κωνσταντινίδην.

Ἡ Γενικὴ Ἀστυνομία Σάμου, προκληθεῖσα νὰ διευθύνῃ τὸν ῥηθέντα κατηγορούμενον ἐνώπιον τοῦ ἐξεταστοῦ δικαστοῦ πρὸς δευτέραν ἐξέτασιν, ἀνέφερε διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 1189 εἰδοποιήσεως, ὅτι οὗτος συντρίψας τὰ σίδηρα καὶ τὸ παράθυρον τοῦ δεσμοτηρίου, κατὰ τὴν μεταξὺ τῆς 2 καὶ 3 τοῦ ἐνεστῶτος νύκτα ἐδραπέτευσεν.

Ὅθεν τὸ Δικαστήριον, κατ' αἰτησιν τοῦ ῥηθέντος ἐξεταστοῦ δικαστοῦ, εἰδοποιεῖ διὰ τοῦ παρόντος ἐντάλματος τὸν διαληθθέντα φυγοδίκον Χριστόδουλον Διακοδημήτην Βουρλιώτην νὰ ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος· εἰ δὲ μὴ, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 117 τῆς ἐγκληματικῆς διαδικασίας θέλει διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων, καὶ θέλει δικασθῇ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς φυγοδικίας.

Ὅστις δὲ πολίτης ἤξεύρῃ, ποῦ εὐρίσκεται ὁ φυγοδίκος οὗτος, ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ τοῦτο πρὸς τὸ Δικαστήριον ἢ πρὸς τὰς ἄλλας Ἀρχὰς τῆς Ἐπικρατείας διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δικαιοσύνης.

Τὸ παρὸν ἐντάλμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος καὶ κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος· ἀντίγραφα δὲ αὐτοῦ θέλουν κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου, εἰς τὴν θύραν τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐνορίας τοῦ φυγοδίκου, εἰς τὴν θύραν τῆς κατοικίας του, καὶ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τῆς διαμονῆς του.

Ἐν Βαθεῖ Σάμου, τὴν 4 Μαρτίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος	ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΣΩΜΑΚΗΣ.
Οἱ Συνδικασταὶ	(Χ. ΜΑΤΑΚΙΔΗΣ.
	(Ι. ΚΑΡΠΑΘΑΚΗΣ.
Ὁ Πάρεδρος	Μ. ΣΚΟΝΗΣ.
Ὁ Γραμματεὺς	Π. Τουφεζόγλου.

Ἀρ. 165. Ἐντάλμα. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἀρ. 1146. τοῦ Γεν. ἐλέγχου.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛ. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ.

Ὁ Νικόλαος Παποῦ Ἰωάννου Σερίγκου, κάτοικος τῆς πόλεως τοῦ Κρανειδίου, ἐγκαλεσθεὶς παρὰ τοῦ ἐκεῖ Ἀστυνόμου, διὰ τῆς ἀπὸ τὰς 7 Νοεμβρίου 1829 ἀναφορᾶς του ὑπ' Ἀρ. 257, ὅτι ἀσυστόλως ἐκατηγόρησεν αὐτὸν ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ τῶν δημογερόντων τῆς πόλεως ἐκείνης, ὡς ἐπικυρώσαντα ἕτερον συνυποσχετικὸν συντεθέν παρ' αὐτοῦ πρὸς βλάβην τοῦ ῥηθέντος ἐγκαλουμένου ἀντὶ τοῦ ὁποίου οὗτος εἶχε παρουσιάσει, προσεκλήθη κατ' αἰτησιν τοῦ ἐπὶ τῆς ἐγκαλέσεως ταύτης διορισθέντος ἐξελαστικοῦ δικαστοῦ διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 1446 ἐντάλματος νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τούτου καὶ ἀπολογηθῇ.

Ἀλλ' ἐπειδὴ, ἀντὶ νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὴν δοθεῖσαν προθεσμίαν, ἐξήτει διὰ μὲν τῆς εἰς τὴν ἀστυνομίαν Κρανειδίου ἀναφορᾶς του τῆς 27 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς συγγνώμην, ὅτι κατὰ παραδρομὴν καὶ ἐξ ἀγνοίας ἔσφαλλε, διὰ δὲ τῆς εἰς τὴν ἐπαρχιακὴν δημογεροντίαν τοῦ Κάτω-Ναχαῆ τῆς πρώτης Φεβρουαρίου προβάλλων ὅτι εἶναι ἀσθενής, ἐξήτει προθεσμίαν εἰκοσι ἡμερῶν εἰσέτι, ὁ ἐξελαστικὸς δικαστής, παρελθούσης καὶ ταύτης τῆς προθεσμίας, καὶ μὴ ἐμφανισθέντος τοῦ ῥηθέντος ἐγκαλουμένου, διὰ τῆς ἀπὸ τὰς 13 τοῦ τρέχοντος Μαρτίου ἀναφορᾶς του ἐζήτησε νὰ ἐκδοθῇ τὸ κατὰ νόμον δεύτερον ἐντάλμα.

Διὰ τοῦτο τὸ δικαστήριον ἐντέλλεται τὸν ῥηθέντα Νικόλαον

Παποῦ Ἰωάννου Σερίγκου διὰ τοῦ παρόντος δημοσίου τρόπου, ὅτι ὀφείλει νὰ ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως ἐνώπιόν του ἐντὸς εἰκοσι ἡμερῶν, ἀφ' ἧς δημοσιευθῇ τὸ παρὸν ἐντάλμα διὰ τῆς Γενικῆς ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος· εἰ δὲ μὴ, θέλει διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων του.

Τὸ παρὸν ἐντάλμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος καὶ θέλει κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος· ἀντίγραφα δὲ αὐτοῦ θέλουν κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ δικαστηρίου, εἰς τὴν θύραν τῆς ἐκκλησίας, εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας τοῦ ἐγκαλουμένου, καὶ ἕτερον θέλει σταλῇ εἰς τὴν ἀστυνομίαν τοῦ Κρανειδίου, ὅπου εἶναι ἡ διαμονὴ τοῦ φυγοδίκου.

Ἐν Ἀργεῖ, τῇ 18 Μαρτίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Α. Α. ΜΕΤΑΞΕΣ.

Ὁ Πάρεδρος Π. ΒΑΡΒΟΓΛΟΥΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Γρ. Νικητάδης.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 4 Ἀπριλίου.

Τὴν 2 τοῦ ἐνεστῶτος φρεγάτα Αὐστριακὴ, διοικουμένη παρὰ τοῦ πλοιάρχου Ἀκούρλη, ἦλθεν ἐκ Βενετίας καὶ Σμύρνης.

Τὴν 3 τοῦ ἰδίου Γολέττα Αὐστριακὴ, ἡ Ἀρετοῦσα, διοικουμένη παρὰ τοῦ Κ. Ἰωάννου Λίτζαν ἦλθεν ἐκ Σύρας.

Γεωργία.

Ἀμπελοργία.

Πολλοὶ ὁμογενεῖς μ' ἐζήτησαν κατ' αὐτὰς ὁδηγίας περὶ φυτείας ἀμπέλου. Αἱ τοῦ ἐπαγγέλματός μου ἀσχολίαι, αἱ ὁποῖαι αὐξήσαν διὰ τῶν φροντίδων, ὅπου ἀπαιτοῦν αἱ οἰκοδομαὶ τοῦ καταστήματος, τὰς ὁποίας εὐτυχῶς ἀρχίσαμεν, δὲν μ' ἐσυγχώρησαν νὰ τοὺς εὐχαριστήσω, καθὼς ἐπεθύμουν. Τοὺς ζητῶ λοιπὸν συμπάθιον διὰ τὴν σύντομον κατὰ τὸ παρὸν ἀπόκρισίν μου. Νομίζων συγχρόνως, ὅτι μερικαὶ τῶν παρατηρήσεών μου ἢμποροῦν νὰ εἶναι γενικῶς ἀναγκαῖαι εἰς ὅσους φυτεύουν ἢ ἐφύτευσαν ἐφέτος ἀμπέλια, σπεύδω νὰ τὰς δημοσιεύσω.

Μ' ἐρώτησαν ποῖος τρόπος φυτεύματος εἶναι καλῆτερος; ὁ διὰ παλουκίου ἢ λάκκων [γούδων];

Καὶ ὁ ἓνας καὶ ὁ ἄλλος, ἀπεκρίθην. Ὁ πρῶτος εἶναι οἰκονομικώτερος, πλὴν δὲν πρέπει νὰ τὸν μεταχειρίζονται παρὰ εἰς γῆν καλῆς φύσεως καὶ βαθέως σκαμμένην, εἰς τρόπον ὅπου τὸ παλοῦκι νὰ ἐμδαίνῃ μὲ εὐκολίαν. Εἰς τὰς πετρώδεις, ἀσβεστώδεις, καὶ ἐν γένει ψιλὰς γαίας οἱ λάκκοι εἶναι ἀναπόφευκτοι.

Ἄλλοι ἠθέλησαν νὰ μάθουν, ἂν μεταξὺ τῶν νέων ἀμπελίων ἢμπορῇ τις νὰ καλλιεργήσῃ καὶ ἄλλα φυτά.

Κατὰ τὸν πρῶτον χρόνον τοῦ φυτεύματος ἢμπορεῖ νὰ τὸ κάμῃ χωρὶς νὰ προσεξήσῃ σημαντικὴν ζημίαν εἰς τὴν νεοφυτευθεῖσαν ἄμπελον. Κατὰ τὸν δεύτερον χρόνον, τότε μόνον πρέπει νὰ γίνεται, ὅταν ἡ γῆ εἶναι καλῆς φύσεως, ἢ θέλῃ τις νὰ τὴν κοπρίσῃ. Κατὰ τὸν τρίτον ὅμως χρόνον, εἶναι ἀνάγκη πᾶσα νὰ παύσῃ, ἐπειδὴ τὸ ἀμπέλι τότε ἀρχίζει νὰ δίδῃ καρπὸν, καὶ ἔχει περισσοτέραν χρεῖαν θρεπτικῆς οὐσίας, τὴν ὁποίαν ἤθελον τῆς ἀφαιρέσει τ' ἄλλα φυτά. Τὰ εἶδη τῶν προϊόντων, ὅπου ἢμπορεῖ τις νὰ φυτεύσῃ μεταξὺ τῶν νέων ἀμπελίων, εἶναι τὸ ἀραποσίτι, τὰ γεώμηλα, τὰ ρεθύθια, τὰ κοκκινογούλια καὶ τὸ βαμβάκι,

φυτὰ ἀπαιτοῦντα σκαλίσματα καὶ ἄλλα δουλεύματα, τὰ ὅποια ὠφελοῦν μέγας τὴν ἄμπελον καὶ τὴν ἀποξημιόουν δαψιλῶς διὰ τὴν θρεπτικὴν οὐσίαν, τὴν ὅποιαν ἀφαίρουν ἀπὸ τὴν γῆν αὐτὰ τὰ φυτὰ. Ὅσον συχνότερα δουλεύεται ἡ γῆ, τόσο καρποφορωτέρα ἀποκαθίσταται· τοῦτο εἶναι γνωστὸν εἰς ὅλους τοὺς γεωργούς· ἡ αἰτία ὅμως ἀγνοεῖται ἴσως ἀπὸ τοὺς περισσοτέρους.

Ἡ γῆ παχύνεται καὶ διὰ τῆς κέως ἢ τῶν σεσαπημένων φυτῶν, καὶ ἀπὸ τὰς οὐσίας, ὅπου ἐμπεριέχονται εἰς τὸν ἀέρα. Ὅσον λοιπὸν συχνότερα ἀνακατόνεται τὸ χῶμα, καὶ νέαι ἐπιφάνειαι γῆς ἐκθέτονται εἰς τὴν ἀτμοσφαῖραν, τόσο περισσότερον αὐτὴ ἡ γῆ καλητερεύεται· ἐκτὸς τούτου, εἰς μίαν ἀπαλὴν γῆν αἱ βροχαὶ διαπαιρνοῦν καὶ φθάνουν εὐκολώτερον εἰς τὰς ρίζας τῶν φυτῶν, αἱ ὅποια συγχρόνως εὐρίσκονται τὴν περὶ αὐτὰς γῆν ἀπαλὴν, αὐξάνουν καὶ ἐκτείνονται εὐκολώτερον. Ποῖος ἀγνοεῖ, ὅτι ὅσον αἱ ρίζαι πολλαπλασιάζονται, τόσο τὸ φυτὸν εὐδοκιμεῖ περισσότερον; ὅτι αἱ ρίζαι εἶναι ἐκεῖναι ὅπου τρέφονται κυρίως τὸ φυτὸν; Ἰδοὺ λοιπὸν τρία μεγάλα ἀποτελέσματα ὅπου πηγάζουν ἀπὸ τὸ δουλεῖν τῆς γῆς.

Ἐνας ἄλλος ἐξώησεν, ὅτι ἡ φυτεία τῶν δένδρων μελαζὺ τῆς ἀμπέλου εἶναι βλαβερὰ εἰς αὐτὰ.

Οὐδεὶς λόγος περὶ τοῦτου. Ὁ ἴσκιος βλάπτει μέγας τὴν ἄμπελον, ἡ ὅποιος ἔχει περισσότερον ἀπὸ τὰ ἄλλα φυτὰ χρεῖαν ἡλίου. Εὐρίσκονται ὅμως μέρη εἰς τὴν ἄμπελον ὅπου ἡμπορεῖ τις νὰ φυτεύῃ μερικά δένδρα χωρὶς νὰ βλάψῃ τὰ κλήματα, καὶ τὰ μέρη αὐτὰ εἶναι αἱ πρὸς τὴν μεσημβρίαν καὶ δύσιν ἄκραι τῆς ἀμπέλου· ὅταν ὅμως ὀπισθεν αὐτῶν δὲν εὐρίσκονται ἀμέσως ἄλλα ἀμπέλια, τὰ ὅποια τότε θέλουν ἐπισκιάσθαι· διότι φυσικῶς τῷ λόγῳ ἡ μεσημβρία ἐνὸς ἀμπέλου εἶναι ἄρκτος διὰ τὸ πλαιγιόν του, καὶ ἡ δύσις ἐνὸς ἄλλου εἶναι ἀνατολὴ διὰ τὸ γειτνιάζον αὐτῇ· αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου προσβάλλουν πολλὰ ὀλίγον ἀπὸ τὴν μεσημβρίαν, καὶ χάνουν τὴν δυνάμιν των, ὅταν ὀρμῶνται ἀπὸ τὴν δύσιν. Ὅθεν αἱ φυτεῖαι τῶν δένδρων εἰς αὐτὰς τὰς θέσεις δὲν βλάπτουν εἰς τὰ ἀμπέλια, ἢ ἂν καὶ βλάπτουν ὀλίγον, ὁ καρπὸς των ἀποξημιώνει ἀναμφιδόλως τὸν κτηματίαν, φθάνει νὰ μὴ βλάπτεται ὁ γείτων, ὁ ὅποιος πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἐμποδίξῃ τὸν θέλοντα νὰ τὸν βλάψῃ γείτονά του.

«Ὁ ἐσὺ μισεῖς, ἐτέρῳ μὴ ποιήσης.»

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 22 Μαρτίου 1830.

Ὁ Ἐφορος τῶν ἐθνικῶν κτημάτων κτλ.

Γρηγόριος Παλαιολόγος.

Ποικίλα.

Ἀριθμοῦνται ἐν τῇ Κίᾳ 1560 ναοὶ ἀφιερωμένοι εἰς τὸν Κονφύκιον. Αἱ δὲ κατὰ τὸ ἔαρ καὶ τὸ φθινόπωρον προσφερόμεναι ἀπαρχαὶ ἐν αὐτοῖς δαπανοῦν 27.000 χοίρους, 2.800 κριοὺς, 2.800 βορκαδία, καὶ 27.000 κουνέλια, πρὸς δὲ πούτοις καὶ 27.000 τόμους μεταξωτῶν ὑφασμάτων.

Ἡ Γαλλία ἔχει κατὰ τὸ παρὸν 72 ἀτμοκίνητα, ἡ δὲ Ἀγγλία 322, τῶν ὁποίων μεγαλότερον εἶναι τὸ Ἡνωμένον Βασίλειον λεγόμενον, χρησιμεύον ὡς ταχύπλου μεταξὺ Λονδίνου καὶ Ἐδιμβούργου, καὶ χωρητικὸν χιλίων τόνων. Οἱ Χαμηλοὶ Τόποι ἔχουν πλῆθος ἐξ αὐτῶν, καὶ τὸ μεγαλότερον εἶναι ὁ Ἀτλας, 216 ποδῶν ἔχων μῆκος καὶ τρεῖς μηχανὰς ἀπλῆς πιέσεως, ἐκάστη τῶν ὁποίων

ἰσχύει ὡς 100 ἵππων δυνάμεις. Τὸ Νεεβόρακον ἔχει τεσσαράκοντα τρία, καὶ οἱ Κιγκινάτοι τεσσαράκοντα καὶ ἓν. Ὅλοι οἱ μεγάλοι ποταμοὶ τῆς βορείου Ἀμερικῆς πλέονται ὑπὸ ἀτμοκινήτων κομψῶς καὶ μεγαλοπρεπῶς κατασκευασμένων. Οἱ Ἀμερικανοὶ ναυπηγοὶ μεταχειρίζονται τὸν κόκκινον κέδρον, τὴν ἀκακίαν καὶ τὴν συκαμινέαν μόνον ὡς ἀντέχοντα μᾶλλον παντὸς ἄλλου δένδρου.

Αἱ ἐν Ῥωσσίᾳ ἐκδοθεῖσαι περὺς ἐφημερίδες εἶναι τὸν ἀριθμὸν τριάκοντα καὶ ὀκτὼ, ἐξ ὧν αἱ μὲν εἰκοσι τέσσαρες ἐν Πετροπόλει, ἑνδεκα δ' ἐν Μόσχᾳ, μία ἐν Κασάν, μία ἐν Ὀδησσῷ καὶ μία ἐν Τύφλιδι.

— Ὁ ἀριθμὸς τῶν καθ' ἐν καὶ μόνον ἔτος παρουσιασθεισῶν εἰς τὰ Ῥωσσικὰ δικαστήρια ἐγκαλέσεων ἀναβαίνει εἰς 2,850,000.

— Τὸ ἀπὸ τῶν δασμῶν εἰσόδημα τῆς Πετροπόλεως κατὰ μὲν τὸ 1811 ἐλογίζετο εἰς 5,562,332 Ῥούβλια, κατὰ δὲ τὸ παρελθὸν 1829 ἀνέβη εἰς 36,474,192.

(Οὐνετ. Παρατηρ.)

Πάντοτε ἐπαινέσαμεν τὴν προθυμίαν τῶν φιλοκάλων ἀνδρῶν, οἵτινες συνεισέφερον ὑπὲρ συστάσεως σχολείων. Ἐχομεν ἤδη πολλοὺς καταλόγους τοιούτων συνδρομῶν, καὶ νομιζομεν χρεὸς μας νὰ κοινοποιήσωμεν αὐτοὺς ἐκ διαλειμάτων διὰ τῆς ἐφημερίδος μας, ὁμολογοῦντες ὅτι τὴν ὑπὲρ τοῦ καλοῦ ἀμίλλαν θέλουν μιμηθῆ καὶ ὅσαι πόλεις μένουσι εἰσέτι ὀπίσω εἰς τὸ στάδιον τοῦ φωτισμοῦ.

Συνδρομὴ ἐν Σαντορῇ νη.

Ἑκτακτος Ἐπιτροπὸς τῶν Νοτείων Κυκλάδων	Γρόσια
Κ. Πάνος Ῥάγκος	500
Γραμματεὺς τῆς Ἑκτάκτου Ἐπιτροπείας Ἰωάννης Χρυσοβελόνης	200
Πανιερώτατος Μητροπολίτης Σαντορῆνης	1000
Νεόφυτος Ζύγης ἡγούμενος	500
Γεράσιμος Μαυροματῆς ἡγούμενος	500
Κάτοικοι Θηρῶν Ἀνατολικοί.	
Μαρίνος Βεργῶτης	2000
Μαρίνος Βαλιάνος	200
Ἀλέξιος Ἰω. Κυπριώτης	200
Νούφριος Βαλιάνος	200
Δημήτριος μονόπωλης	100
Νικόλαος Γ. Ἰγκλέσης	200
Θεοδόσιος Μαθᾶς	100
Χριστόδουλος Κομνηνός	300
Ζαννῆς Γκίζης Δημογέρων	300
Εὐγενία θυγάτηρ ποτὲ Εὐαγ. Μαντσαράκη	100

Λατῖνοι.

Ἰάκωβος Δαλλέντας	200
Λουίζης Σιρήγος ἐπαρχ. δημογέρων	100
Ἡμεροβιγλίου.	
Γεώργιος Α. Γαβαλᾶ δημογέρων	100
Μαρίνος Σιρότος	100
Ἰωάννης Ν. Τζάννε Σκαρίτης	200
Καπετὰν Λάμπρος Βλασσόπουλος	50
Μεσαριᾶς.	
Βασίλειος Μαρκεζίνης	500
Μάρκος Ζ. Γαβαλλᾶς δημογέρων	30

7680

Η ὁπισθεν ποσότης	7680
Ἀντώνιος Ἀνδραβάνης	100
Χαράλαμπος Ποταμιάνος	50
Δημήτριος Βαλσαμάκης	50
Χρ. Μπουνηνάκης	100
Νικόλαος Πηπέρης	50

Βόθωνος.

Ἰωάννης Δεσμέζης δημογέρων	85
Βασίλειος Γαβαλλᾶς	100
Βασίλειος Μπαρμπάρης	50
Νικόλαος Γαβαλλᾶς	25

Ἀκρωτηρίου.

Μανόλης Μαθᾶς δημογέρων	30
-------------------------	----

Ἐπανωμερείας.

Γεώργιος Μετρέζης δημογέρων	300
Πέτρος Γαβρίλλης δημογέρων	300
Ἀλέξανδρος Μετρέζης	300
Δομένικος Σαρῆς	150
Κωνσταντῖνος Βενιέρης	100
Χριστόδουλος Δακορώνιας	50
Χ. Γιώργης Σαρῆς	50
Γεώργιος Ἀλαφούζος	50
Οἰκονόμος Μακάριος Πλατὺς	200
Σακκελάριος Πλατὺς	50

Πύργου.

Ἀντώνιος Ζάννης	200
Παῖσιος ἱεροδιάκονος Γουλιέλμου Ζάννης, σῶμα πινάκων τοῦ Κλεοβούλου διὰ τὴν ἀλληλο- διδασκτικὴν καὶ τὴν ἀριθμητικὴν Σωμ. 1	
Εὐαγγέλια	12
Εὐρήνους	6
Ἀλφειοτάριος τοῦ ἁ' μέρους	3
Ὁμοία τοῦ β'	3
Ἐμπνεύσεις	6
Ἀγίας βιβλίου	6
Τοῦ σωθῆναι	4
Δεήσεις	5
Ἀρχιμανδρίτης Δακορώνιας	50
Γεώργιος Βλάχος	50
Γεράσιμος Μπαζάνος	20
Γεράσιμος Γίζης	25
Ἱερόθεος Οἰκονόμος	30
Πρωτοσύγγελος Ἡμεροβελγίου	30
Ἀγαθάγγελος Κομνηνός	50
Νεόφυτος Πελεκᾶνος	50
Ἀθανάσιος ἱερομόναχος Καρχαμυλ.	15
Οἰκονόμος Καρτεράτου Σεβαστός	20
Πρωτοπαπᾶς Βαθόγλου	30
Νεόφυτος ἱερομόναχος Καρτερὸς	30
Παπᾶ Μαρκάκης Πνευματικός	10
Ἀντώνιος Μεσαριάς	10
Ἰγνάτιος Γιαννάκης	25
Σακκελλάριος Βοθῶνος	20

10535

Ἡ κάτωθεν ποσότης	10535
Γεδεὼν ἱερομόναχος Γωνίας	10
Παπᾶ Μάρκος Πνευματικός	10
Παπᾶ Μακάριος ἱερομόναχος	10
Παπᾶ Μαρκάκης	10
Παπᾶ Νικόλαος	15
Οἰκονόμος Γεωργίου Γεράσιμος	20
Πρωτοσύγγελος Πύργου	10
Σκευοφύλαξ Πύργου	10
Διονύσιος Ροῦσσος	10
Οἰκονόμος Μοναστηρίου Προφήτου Ἡλιοῦ	50
Παπᾶ Γουλιέλμου	10
Παπᾶ Ἀθανάσιος Μεγαλοχωρ.	25
Παπᾶ Μανόλης	10
Παπᾶ Κωνσταντῖνος	5
Γεράσιμος Πνευματικὸς	5
Συμεὼν Σκορδίλης	10
Παπᾶ Μάρκος	5
Ἀρχιμανδρίτης Βενιέρης	50
Ἀγάπιος Γιάννακας	10

Τὸ ὅλον Γρ. 10,820

ΝΑΥΤΙΛΙΑ.

ΛΙΜΗΝ ΣΥΡΑΣ. Ἀπὸ τῆς 23 Φεβρουαρίου μέχρι τῆς 8 Μαρτίου.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. Πλοῖα ξένων σημασιῶν. — Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως 3 πλοῖα Ἰόνια, δύο Ῥωσικὰ καὶ ἓν Ἑλληνικὸν με σῖτον, καὶ ἓν Αὐστριακὸν με κριθὰρι. — Ἐκ Ψαβῶν ἓν Ἰόνιον με δέρματα. — Ἐκ Σκοπέλου Ἰόνιον με ξυλείαν. — Ἐξ Ἀλεξανδρείας 2 Αὐστριακὰ με κυάμους, ἓν Ῥωσικὸν με κριθὰρι καὶ ἓν Ἱεροσολυμιτικὸν με διάφορα εἶδη. — Ἐκ Μιτυλήνης Σαρδηνιακὸν με σῖτον. — Ἐκ Ζακύνθου 3 Ἰόνια με σαποῦνι, λάδι, καπνὸν καὶ σταφίδα, καὶ ἓν Ῥωσικὸν με σῖτον. — Ἐξ Ἀρμυροῦ ἓν Ἰόνιον με φελόν, φοινίκας καὶ ἄλλα. — Ἐκ Κερκύρας ἓν Αὐστριακὸν με φέσια καὶ ἄλλα εἶδη, καὶ ἕτερον Ἰόνιον εὐκαίρον. — Ἐκ Κρήτης Ἰόνιον με σαποῦνι. — Ἐκ Κεφαλληνίας Ἰόνιον με λάδι. — Ἐκ Μασσαλίας Γαλλικὸν με σίδηρον καὶ ἄλλα. — Ἐκ Τεργέστης δύο Αὐστριακὰ με διάφορα εἶδη. — Ἐκ Λιβόρνου δύο Σουηκὰ εὐκαίρια. — Ἐκ Πόρου Σαρδηνιακὸν με λειμόνια. — Ἐκ Μάλτας καὶ Μεσσηνίας Ῥωσικὸν με λειμόνια καὶ ἄλλα εἶδη. — Ἐκ Γενούας 2 Σαρδηνιακὰ εὐκαίρια. — Ἐκ Θεσμίας Ἰόνιον εὐκαίρον. — Ἐξ Ἀνδρου Ἰόνιον με σῖτον. — Ἐκ Δήμου καὶ Σκύρου Ῥωσικὸν εὐκαίρον. — Πλοῖα Ἑλληνικά. Ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν παραλίων τῆς Ἀσίας 56 πλοῖα καὶ 285 πλοιάρια Ἑλληνικά, τὰ μὲν εὐκαίρια, τὰ δὲ με σῖτους, ξυλείαν, σφακτὰ, λάδι, σῦκα, ἄνθρακας, δέρματα, λειμόνια, πορτογάλλια, σταφίδας, ῥακί, πίσσαν, ἀσφαλτον, παξημάδι, μαστίχην, σπόγγους, καπνὸν, χαλβὸν καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. Εἰς Κωνσταντινουπόλιν 4 πλοῖα Ῥωσικὰ, 5 Ἰόνια, 4 Αὐστριακὰ, 2 Σουηκὰ, 2 Ἑλληνικά, 2 Σαρδηνιακὰ, ἓν Γαλλικὸν καὶ ἓν Ἀγγλικὸν, τὰ μὲν εὐκαίρια, τὰ δὲ με τὸ ἴδιόν των φορτίον. — Εἰς Μιτυλήνην ἓν Ἰόνιον εὐκαίρον καὶ ἓν Αὐστριακὸν με κυάμους. — Εἰς Σμύρνην ἓν Ἀγγλικὸν καὶ ἕτερον Αὐστριακὸν εὐκαίρια, καὶ ἓν Ἰόνιον με διάφορα εἶδη. — Εἰς τὰς Ἰονίους νήσους 2 Ἰόνια καὶ ἓν Σαρδηνιακὸν με σῖτον, καὶ ἓν Σαρδηνιακὸν εὐκαίρον. — Εἰς Τσεσμέν Ἰόνιον εὐκαίρον. — Εἰς Ἀλεξανδρείαν Ἰόνιον με ξυλείαν. — Εἰς Τεργέστην 2 Αὐστριακὰ με σῖτον. — Εἰς Λιβόρνον ἓν Αὐστριακὸν με κριθὰρι. — Εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰ παράλια τῆς Ἀσίας 85 Ἑλληνικά πλοῖα καὶ 253 πλοιάρια, με σῖτους, λάδι, καφὲν, οἶνον, χειροτεχνήματα, σφακτὰ, ἀραποσίτι, σαποῦνι, ὄσπρια, ῥακί, λουλάκι, δέρματα, ἄσπρους, βαμβάκι, ἐλαίαν, βεργία, καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη.

Αριθ. 29.
Έτους Ε.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 12 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1830.

Την παρελθούσαν Τετάρτην διὰ τὰς
εορτὰς δὲν ἐξεδόθη ἐφημερίς.

Δικαστικά.

Άρ. 372. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρώτον ἐντάλμα ἐμφανίσεως.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΔΥΤΙΚΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ.

Ὁ Κυριάκος Πριμικύρης Πορὶος, διατηρούμενος ἐν τῇ
εἰρκτῇ τῆς νήσου ταύτης ὡς πλεηγώσας τὸν Σλαμάτιον
Σπύρου Κοφινᾶ συμπόλιτὴν του, ἔδραπέτευσε τῆς φυλακῆς
πρὸς τῆς ἐνάρξεως τῆς διαδικασίας του.

Τὸ Δικαστήριον λοιπὸν, κατ' αἰτησιν τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐγκλή-
ματος τούτου διορισθέντος ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ Κ. Χ.
Ἀνδρέα Ἀργύρη, ἐντέλλεται, διὰ τοῦ παρόντος πρώτου ἐντάλ-
ματος, τῷ διαληφθέντι Κυριάκῳ Πριμικύρῃ νὰ παρουσια-
σθῇ ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς διὰ τοῦ τύπου
δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐντάλματος διὰ τὰ ἐπόμενα τῆς
δικαιοσύνης.

Ἐκ τοῦ ἐναντίου γνωστοποιεῖται, ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον
117 τῆς ἐγκληματικῆς διαδικασίας Δέλει διακοπῇ ἀπὸ
τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων, καὶ τὸ Δι-
καστήριον θεωροῦν αὐτὸν φυγόντα Δέλει προχωρήσει εἰς
τὴν δίκην τῆς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας κατὰ τοὺς νόμους
τῆς φυγοδικίας.

Ὅστις δὲ γινώσκει ποῦ ἐνδημεῖ ὁ φυγόντικος οὗτος, ὀφεί-
λει νὰ τὸ γνωστοποιήσῃ πρὸς τὸ βῆμα τοῦτο ἢ πρὸς τὰς
ἄλλας ἐπιτοπίους Ἀρχὰς διὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς δι-
καιοσύνης.

Ἡ ἐνέργεια τοῦ παρόντος ἐντάλματος συνιστᾶται εἰς τὴν
ἐπαγρύπνησιν τῶν Ἀστυνομικῶν τοῦ Κράτους.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς ἐφημερίδος
τῆς Ἑλλάδος, Δέλει κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος ἀντίγραφον
αὐτοῦ θέλει κολληθῇ εἰς τὴν Δύσαν τοῦ Δικαστηρίου τού-
του, ἕτερον εἰς τὴν Δύσαν τοῦ Διοικητηρίου Πόρου, τόπου
τῆς διαμονῆς τοῦ φυγόντικου, ἕτερον Δέλει κολληθῇ εἰς τὴν

θύραν τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐνορίας αὐτοῦ, καὶ ἕτερον εἰς τὴν
θύραν τῆς κατοικίας του.

Ἐκ Πετσῶν, τὴν 29 Μαρτίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Θ. ΣΟΥΝΤΙΑΣ.

Ὁ Συνδικαστής Β. Θ. ΓΚΙΝΗΣ.

Ὁ Πάρεδρος Α. ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ.

Ὁ τόπον ἐπέχων τοῦ Παρέδρου Κ. ΚΑΣΣΙΕΡΗΣ.

Ὁ τόπον ἐπέχων τοῦ Γραμματέως Ἐμμανουὴλ Πατέρος.

Άρ. 382. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΔΥΤΙΚΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ.

Ἐκαστος τῶν δημοσίων ἀνθρώπων τῆς Ἀστυνομίας
Πετσῶν Δέλει κηρύξει εἰς τὰ πολυανθρωπότερα μέρη τῆς
αὐτῆς νήσου πρὸς τοὺς ἔχοντας δικαίωμα εἰς τὴν κληρονο-
μίαν τοῦ μακαρίτου Ἰωάννου Φράγκου Φουντωτοῦ, τὴν εἰς
τὸ Δικαστήριον τοῦτο παρουσιασθεῖσαν ἀναφορὰν τοῦ Πα-
ναγιώτου Φουντωτοῦ τοῦ ποτὲ Ἀθανασίου, δι' ἧς ἐξαιτεῖ ὡς
γνήσιος ἀδελφὸς τοῦ τεθνεώτος νὰ ἀποφασισθῇ καὶ νὰ ἀπο-
δοθῇ εἰς αὐτὸν ἡ κληρονομία του, προβάλλων μάρτυρας διὰ νὰ
ἀποδείξῃ, ὅτι ἀληθῶς εἶναι γνήσιος ἀδελφὸς τοῦ ποτὲ Ἰωάν-
νου Φουντωτοῦ β', ὅτι ἀπέθανεν ἄγαμος, καὶ ἑσπεμένως ἄνευ
κατιόντων γ', ὅτι ἀπέθανεν ἀδιάθετος δ', καὶ ὅτι δὲν ἄφησεν
ἄλλον πλησιέστερον συγγενῇ εἰμὴ τὴν μητέρα του Ἑλένην
Δραπανιώτισσαν, καὶ ἕνα ἀδελφὸν ὁμοπατριὸν, ἀλλ' ἐξ ἄλλης
μητρὸς, ὀνομαζόμενον Νικόλαον Φουντωτὸν, κάτοικον εἰς
Κρανειδίον.

Προσκαλοῦνται συγχρόνως οἱ ἔχοντες δικαίωμα εἰς τὴν
διαληφθεῖσαν κληρονομίαν νὰ παρουσιάσων τὴν ἀπάντη-
σιν των καὶ πᾶσαν ἄλλην ἐναντίωσιν εἰς τὴν ἀπαίτησιν τοῦ
ἐνάγοντος ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς δημοσιευθῇ τὸ
παρὸν.

Ἀλλως, μετὰ παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης Δέλει
παραδεχθῇ ἡ ἀπαίτησις τοῦ αἰτούντος κατὰ τὴν τάξιν τοῦ
νόμου.

Τὸ παρὸν διάγγελμα μετὰ τὴν δημοσίευσίν του Δέλει
τοιχοκολληθῇ εἰς τὴν ὑπερέαν κατοικίαν τοῦ τεθνεώτος Ἰω-
άννου Φουντωτοῦ, ἕτερον ἀντίγραφον εἰς τὸν τόπον τῆς
κηρύξεως, ἕτερον Δέλει εἰδοποιηθῇ διὰ τῆς Ἀστυνομίας
Κρανειδίου πρὸς τὸν Νικόλαον Φουντωτὸν καὶ ἄλλο Δέλει
πεμφθῇ εἰς τὸν Συντάκτην τῆς Γενικῆς ἐφημερίδος, διὰ νὰ

να τὸ καταχωρήσῃ εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς ἐφημερίδος του.

Ἐκ Πετσῶν, τῇ 29 Μαρτίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Θ. ΣΟΥΝΤΙΑΣ.
Οἱ Συνδικασταὶ Χ. ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΡΓΥΡΗ.
Β. Θ. ΓΚΙΝΗΣ
Ὁ Γραμματεὺς Κ. Κασσιέρης.

Ἀρ. 1685. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΧΑΪΑΝ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Ὁ ἐκ Πτέρης, χωρίου τῆς ἐπαρχίας Βοστίτης, Νικόλαος Λιναρδοπούλος, ἐγκαλεσθεὶς παρὰ τῆς Ἀστυνομίας Βοστίτης ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου ὡς ἀρπάσας τὴν Φωτεινὴν θυγατέρα τοῦ Παναγιώτου Κουτσοπούλου συγχωρίου του, καὶ εὐρισκόμενος ἐν τῇ φυλακῇ τῆς πόλεως ταύτης, τοιχωρύξας αὐτὴν ἐδραπέτευσε τὴν νύκτα τῆς 16 τοῦ ἰσταμένου.

Κατ' αἴτησιν λοιπὸν τοῦ ἐπὶ τῷ ἀμαρτήματι τούτῳ διορισθέντος ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ Κυρίου Δ. Θεοχαροπούλου Συνδικαστοῦ, τὸ Δικαστήριον ἐντέλλεται τῷ διαληφθέντι Νικολᾷ Λιναρδοπούλῳ νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιόν του ἐντὸς 20 ἡμερῶν μετὰ τὴν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος δημοσίευσιν τοῦ παρόντος· ἄλλως, οὗτος θέλει διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων του.

Ὁφείλει ἕκαστος γνωρίζων πῶς εὐρίσκεται ὁ φυγόδικος, νὰ γνωστοποιήσῃ τοῦτο πρὸς τὰς κατὰ τόπον Ἀρχάς· αὐταὶ δὲ ὀφείλουσι νὰ συλλάβωσι καὶ πέμψωσιν αὐτὸν πρὸς τὸ Δικαστήριον.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, καὶ κηρυχθῇ διὰ τοῦ κηρυκὸς εἰς τὴν πόλιν ταύτην· ἀντίγραφα δ' αὐτοῦ θέλουσι κολληθῇ εἰς τὰς θύρας τοῦ Δικαστηρίου, τῆς καθεδρικῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς οἰκίας τοῦ ἐγκαλουμένου, ἕτερον δὲ θέλει σταλῇ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Βοστίτης.

Ἐν Βοστίτῃ, τὴν 29 Μαρτίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Ν. ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ.
Α. ΓΚΡΙΑΝΗΣ.
Χ. Ν. ΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ.
ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ.

Ὁ Γραμματεὺς Μ. Κασσιέρης.

Ἀρ. 525. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἀρ. 1186 Γ. ἐλέγχου.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ

Πρὸς τοὺς Κυρίους Παππᾶ Δημήτριον Χατζάκην καὶ Νικόλαον Πατωπαδάκην Κρήτας.

Ὁ Κύριος Ἀνάργυρος Φαρμάκης Ὑδραῖος ἐπαρουσίασεν ἀπαίτησιν εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο χρονολογημένην τὰς 14 τοῦ τρέχοντος Μαρτίου, διὰ τῆς ὁποίας ἀπαιτεῖ παρ' ὑμῶν:

α' Τὰ δανεισθέντα κεφάλαια καὶ τοὺς συμφωνηθέντας ναύλους ὁμοῦ μετὰ τὸν νόμιμον τόκον ἕως τῆς τελείας ἐξοφλήσεως, κατὰ τὸ ἐν Ναυπλίῳ γενόμενον μεταξὺ ὑμῶν καὶ αὐτοῦ συνάλλαγμα τὴν 17 Μαρτίου τοῦ παρελθόντος ἔτους· καὶ

β' Τὴν ἀποζημίωσιν του δι' ὅλας τὰς ζημίας καὶ ἑ-

ξοδα, τὰ ὁποῖα ὑπέφερε διὰ τὴν μὴ ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποσχέσεώς σας.

Προσκαλεῖσθε λοιπὸν, ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, νὰ ἀποκριθῇτε αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἐπιτρόπου σας· εἰδὲ μὴ, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης θέλει γενῇ ἡ δίκη καὶ εἰς ἀπουσίαν σας, κατὰ τὴν ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν τοῦ Δικαστηρίου τούτου.

Ἡ παροῦσα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος· ἀντίγραφον δὲ αὐτῆς θέλει σταλῇ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Κρήτης διὰ νὰ ἐγχειρισθῇ πρὸς τοὺς ρηθέντας ἐναγομένους.

Ἐν Ἀργεῖ, τὴν 24 Μαρτίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Α. Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.
Ὁ Συνδικαστής Δ. ΙΕΡΟΜΝΗΜΩΝ.
Ὁ Γραμματεὺς Γρ. Νικητάδης.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Κατὰ διαταγὴν τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου τῆς Ἡλίδος τίθενται εἰς δημοπρασίαν ἐν τῇ πόλει τοῦ Πύργου τὰ κτήματα τῆς ἀποθανούσης Μαρίας Ἀναγνώστου Μοσχούλα καὶ Κλεοπάτρας Αὐγερινού, τὰ ὁποῖα εἶναι τ' ἀκόλουθα:

Ἐρείπια τῆς εὐρυχωροτάτης οἰκίας Μοσχούλα εἰς μίαν τῶν καλητέρων θέσεων τοῦ Πύργου πλησίον τοῦ δημοσίου οἴκου μετὰ μεγάλην αὐλὴν, κήπον μετὰ διάφορα δένδρα, πηγᾶδιον καὶ τοίχους χιλίων ἐπτακοσίων περὶ τοῦ πῆχυνος λιθίνης οἰκοδομῆς.

Ἀμπέλιον σταφίδας τεσσάρων ἡμισυ στρεμμάτων τῆς Μέτρας εἰς Ἀγυλινίτσαν.

Ἀμπέλιον τεσσάρων στρεμμάτων τῆς Μέτρας εἰς Κεκκιλόκην.

Ἡ πρώτη κήρυξις θέλει γενῇ τὴν 28 τοῦ προσεχοῦς Ἀπριλίου, ἡ δευτέρα τὴν 7 Μαΐου, καὶ ἡ τρίτη καὶ τελευταία τὴν 16 τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ ἀγοραστὴς θέλει προσφέρει ἀμέσως τὸ τέταρτον τῆς τιμῆς, καὶ ἐντὸς 24 ὥρων τὴν ὀλέκληρον πληρωμὴν.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 11 Ἀπριλίου.

Ὁ Σεβαστὸς Κυβερνήτης, εἰς ἀμοιβὴν τῶν ὁποίων καταβάλλει κόπων ὁ Κύριος Ἰ. Κοκκῶνης ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς Ἀλληλοδιδασκτικῆς μεθόδου, διέταξε τὸν Πρόεδρον τοῦ Ὁρφανοτροφείου νὰ πληρώσῃ πρὸς αὐτὸν τὴν τιμὴν τεσσαράκοντα σωματίων ἀπὸ τὸ πονηθὲν παρ' αὐτοῦ βιβλίον ἐπιγραφόμενον περὶ Πολιτειῶν κτλ. καὶ νὰ τὰ ἀποθεσῇ εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Ὁρφανοτροφείου.

Φιλολογία.

Υγιεινά παραγγέλματα πρὸς χρῆσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἐρανισθέντα καὶ συνταχθέντα παρὰ Κ. Καραθεοδωρῆ (Ἀδριανουπολίτου) ἱατροῦ καὶ μέλους τῆς ἐν Παρισίοις Ἑλληνικῆς ἐταιρίας, ἐκδοθέντα δὲ φιλοτίμῳ δαπάνῃ τῆς αὐτῆς ἐταιρίας.

Ἐν Παρισίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίας Φερμίνου Διδότου 1829.

Τὸ σύγγραμμα τοῦτο ἐφωδιασμένον μ' ἐξαίρετον εἰσαγωγὴν (ἐξαιρουμένων τινῶν φράσεων ἐναντίων ὁπωσούν εἰς τὴν ἀκρίβειαν τοῦ περὶ αὐτοῦ λόγου ὑποκειμένου *) διαίρεται εἰς 5 βιβλία, εἰς τὰ ὅποια ὁ συγγραφεὺς ἐπεμελήθη νὰ δώσῃ καλὰς συμβουλὰς εἰς τὸν λαὸν πρὸς διαφύλαξιν τῆς υἱείας του. Τὸ ὕψος του εἶναι εὐληπτόν καὶ κατάλληλον

(*) Τοιαῦται φράσεις εἶναι αἱ ἑξῆς.

Εἰς φύλλ. α. « Ποῖος ἄλλος εἶναι ὁ σκοπὸς τῶν τεχνῶν καὶ μαθησέων... εἰμὴ ἡ εὐζωία, καὶ ἀκροβυθῶς ἡ διατήρησις τῆς υἱείας; »

(— Χωρὶς τὴν εὐζωίαν ἡμπορεῖ τις νὰ ἔχῃ υἱείαν, ἀλλὰ χωρὶς τὴν υἱείαν εὐζωία δὲν ὑφίσταται. Ὅθεν ἦτον κάλλιον νὰ ἔλεγεν, εἰμὴ ἡ εὐζωία, ἡ ὁποία χωρὶς τὴν υἱείαν δὲν ὑπάρχει, ἢ δὲν ἀποκτάται.)

Εἰς φύλλ. β. « Ὁ πολιτισμὸς διὰ τί τάχῃ ἐπιθυμεῖται... εἰμὴ διότι συντελεῖ τὰ μέγιστα εἰς τὴν βέλτιον καὶ ἀτάραχον ζωὴν, δηλαδὴ εἰς τὸ ν' ἀπολαμβάνῃ τις ὅσον τὸ δυνατόν καλὴν υἱείαν. (Ἡ ἐπεξήγησις δὲν φαίνεται τόσον ὀρθή· διότι ὁ πολιτισμὸς δὲν συντελεῖ πάντοτε εἰς τὴν υἱείαν· δι' αὐτὸν μάλιστα ἐνίοτε αὐτὴ βλάπτεται διὰ τὰς κακὰς συνηθείας, αἱ ὁποῖαι εἰσχωροῦν, καὶ διὰ πολλὰ ἐπαγγέλματα βλαβερά ὡς πρὸς αὐτήν. Προσέτι εἶναι ἀνθρώποι μὴ πολιτισμένοι, καὶ ἔχουσιν υἱείαν ἐνίοτε καλητέραν μερικῶν πολιτισμένων. Εἰς τὴν Ἑλλάδα (εἰς τὴν ὁποίαν ὁ συγγραφεὺς εἰς φύλλ. 130 προμηνύει τὸν πολιτισμὸν ἐντὸς ὀλίγου) δὲν εὐρίσκονται ἀράγε υἱεῖς; πολλοὶ μάλιστα παρομοίως καὶ εἰς τὴν βάρβαρον Τουρκίαν καὶ εἰς ἄλλα ἔθνη εἶναι πάμπολλοι υἱεῖς, ἐνῶ λείπει διόλου ὁ πολιτισμὸς). Κατὰ δυστυχίαν ὅμως τὰ μέσα, τὰ ὅποια ἡ φύσις ἐσκόρπισεν... — Ἐδῶ δὲν ἔχει χώραν τὸ ὅμως, διότι ὁ πολιτισμὸς δὲν εἶναι ἔργον τῆς φύσεως, ἀλλὰ τοῦ ἀνθρωπίνου λογικοῦ, οὗτε συμπεριλαμβάνεται εἰς τὰ μέσα, τὰ ὅποια ἡ φύσις ἐσκόρπισεν.

Εἰς φύλλ. ε. « Ἡ νύκτα, ἡ ὁποία ἔγεινε διὰ τὴν ἀνάπαυσιν τοῦ σώματος... γίνεται δι' αὐτοὺς μίᾳ μακρᾷ ἀγρυπνίᾳ. — Ἡ νύκτα νὰ γένῃ ἀγρυπνία εἶναι ὀλίγον δυσνόητον. ἦτον κάλλιον νὰ ἔλεγεν, αὐτοὶ ἀγρυπνοῦσιν ὅλην τὴν νύκτα, ἡ ὁποία ἔγεινε διὰ τὴν ἀνάπαυσιν τοῦ σώματος.

Εἰς φύλλ. η. « Ὅποιος δὲν εἶναι κύριος νὰ ἔχῃ αὐτὴν τὴν ἐπιβρῶν εἰς τὰ πάθη τῆς ψυχῆς του τὸ ἐν ἀπὸ τὰ δύο, ἢ δὲν ἔλαβε τὴν ἀνήκουσαν ἀνατροφὴν (— ὥσάν νὰ μὴν εἶναι πολλοὶ μὲ ἀνατροφὴν καλὴν, κυριευόμενοι ἀπὸ κἀνὲν πάθος),

Εἰς φύλλ. θ. « Ἡμ' ὅλον ὁποῦ ἔμαθε μερικὰ γράμματα [— ἄρα εἰς μερικὰ γράμματα συνίσταται ἡ ἀνατροφή], μ' ὅλον ὁποῦ διέτριψεν ἢ διατρίβει εἰς πολιτισμένους τόπους, ἐπιμένει πάντοτε εἰς τὴν κακοτροπίαν [— ὥσάν νὰ μὴν ὑπάρχουν κακοτροπίαι εἰς τοὺς πολιτισμένους τόπους], καὶ τότε ἀναγκαίως πρέπει νὰ συμπεράνῃ τις ὅτι αἱ νοητικαὶ τοῦ δυνάμεις δὲν εἶναι ἐντελῶς ἀνεπτυγμέναι [— ἡ φράσις αὕτη εἶναι δυσνόητος εἰς τὸν λαόν] καὶ ἀκολουθῶς δὲν πρέπει νὰ καταταχθῇ εἰς τὸ ἀνθρώπινον εἶδος, ὡς ὢν ἀτελέστερος. [— Πόσων ἀνθρώπων αἱ νοητικαὶ δυνάμεις εἶναι ἐντελῶς ἀνεπτυγμέναι, μολοντοῦτο εἶναι κακοήθεις καὶ κακοτροποι] Αὕτη ἡ ἀλήθεια εἶναι ἀναντίρρητος [— δὲν εἶναι τόσο ἀναντίρρητος· διότι πολλοὶ ἀπὸ τοὺς μεγάλους ἐστάθησαν κακοήθεις καὶ κακοτροποι], καὶ ἡμποροῦσα νὰ τὴν ἀποδείξῃ φυσικῶς... (— φυσικῶς, νομίζω, δὲν ἀποδεικνύεται τοῦτο, ἀλλ' ἠθικῶς, ἐκτὸς εἰμὴ ἂν ἐμῇ τις εἰς ἐξέτασιν τοῦ διαφοροῦ ὁργανισμοῦ, τὸν ὁποῖον λαμβάνει ὁ ἀνθρώπινος ἐγκέφαλος κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Γάλλ.

Εἰς φύλλ. λ. « Ὅπου υἱεία, ἐκεῖ καὶ ἡ ἰσχὺς τοῦ νὰ μετριάξῃ τις τὰ ψυχικὰ πάθη. [Εὐκατὶν πρᾶγμα, ἂν ἡ υἱεία μόνη ἐμετρίαζέ τὰ πάθη τῆς ψυχῆς· αὕτη μάλιστα ὅταν δὲν χαλινώνεται ἀπὸ τὸ λογικόν, τὰ ἐρεθίζει καὶ τ' αὐξάνει].

Παρατήρησις εἰς τὰ ὑγιεινὰ παραγγέλματα.

Φύλλ. α. « Ἀίσις τὸ ὀξυγόνον συνίστα μόνον τοῦ τὸν ἀτμοσφαιρικὸν ἀέρα, ἠθέλαμεν ζῆ ζῶν ἐνεργητικώτερον μὲν ἀπὸ τὴν τωρινὴν διὰ τὴν μεγάλαν του ζωτικὴν δύναμιν, ἀλλὰ καὶ δι' αὐτὴν τὴν αἰτίαν ἠθέλαμεν παύσει ἀπὸ τοῦ νὰ ζῶμεν πολὺ γρηγορώτερα. — Μὲ μόνον τὸ ὀξυγόνον τελείως δὲν ἡμποροῦμεν νὰ ζῶμεν, ἀλλ' εἰς ὀλίγας στιγμὰς ἀποθνήσκουμεν. Μὲ τοῦτο δὲν ὑπῆρχεν εἰς διάρκειαν ἡ ζωὴ μας, καθὼς ὁ συγγραφεὺς νομίζει, ἀλλ' ἔπαυεν εὐθύς.

Φύλλ. λβ. « Τὸ πολὺ νερόν δὲν βλάπτει ποτέ. — Ὅταν εἶναι πολὺ καὶ ὑπὲρ τὸ δέον, βλάπτει. Ὁ Ὅδιερ εἰς τὰ εἰς τὸν Σιγκλέρ σημειώματά του ἀναφέρει ὅτι εἶδε νὰ προέλθῃ ἀποπληξία εἰς νέον τινά, διότι ἔπιεν ὑπερβολικὴν ποσότητα νεροῦ. Παραπέμπει προσέτι τὸν ἀγαγνώστην νὰ παρατηρήσῃ εἰς τὸ Bihl. X ed art. vol. 33 Pag. 223.

δι' αὐτὸν, μολοντοῖ ἐνιαχέῃ μεταχειρίζεται λέξεις τινὰς ἀκατανόητους ὡς πρὸς αὐτὸν, καὶ τοῦτο, διότι ἐκεῖ τὸ νόημα εἶναι ὑψηλότερον καὶ ὑπὲρ τὴν δύναμιν τοῦ λαοῦ, ἀγκαλὰ εὐρίσκονται καὶ φράσεις ἀπλούσταται, πλὴν δυσνόητοι, καθὼς εἶναι ἐκείνη εἰς τὰ φύλλα 14. « Τὸ καλῆτερον μαγεῖρευμα τοῦ κρέατος εἶναι τὸ στουφφάτον, ἢ χρυστόν (καπαμάς). ἐν εἶδος τοῦτου εἶναι καὶ το τοσκάλι (Τζομπλέκι) ». Τὸ τοσκάλι βέβαια δὲν εἶναι μαγεῖρευμα οὔτε στουφφάτον, ἀλλ' ἀγγεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον γινεται τὸ μαγεῖρευμα. Ἰσως εἶναι ἰδιωτισμὸς τῆς πατρίδος του, καὶ ὡς ἄγνωστον παντάπασι εἰς τὴν ἐλευθερωμένην Ἑλλάδα ἔπρεπε νὰ τὸν σχολιάσῃ, καθὼς τὸ κάμνει εἰς ἄλλας τινὰς λέξεις, ὅχι ὅμως καὶ εἰς ὅλας, ὅσαι τὸ ἀπαιτοῦσι, καθὼς εἶναι τὸ, « ἡ ἀσθένεια ἀναπτύσσεται — καὶ ν' ἀσκήσῃ κἀνὲν ἀπὸ τὰ ὄργανά των κτλ. »

Ἀπλῶς ὅμως θεωροῦμεν τὸ βιβλίον εἶναι πολὺ ὠφέλιμον, καὶ ἠθέλεν εἶναι ἀκόμη ὠφελιμώτερον, ἐὰν ὁ συγγραφεὺς δὲν ἐδιόχετο ἀπὸ τὸν καιρὸν, ἢ ἀπ' ἄλλην τινὰ αἰτίαν, νὰ τὸ κάμῃ τόσον σύντομον, ὥστε νὰ καταστήσῃ ἐλλειπὲς εἰς πολλὰ πράγματα. Τοιούτου εἶδους βιβλίον ἐφάνη καὶ ἄλλο εἰς τὴν Ἑλλάδα περὶ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ λήξαντος ἔτους, καὶ ἐκρηύχθη διὰ τῆς Ἑφημερίδος ὑπ' Ἀρ. Ε' Ἰανουαρίου 15, ἐπιγραφόμενον καὶ ἐκεῖνο: « Παραγγελία περὶ υἱείας καὶ μακροβιότητος, ἐρανισθεῖσαι παρὰ Γρ. Καλλιρρόῃ ἱατροῦ », τὸ ὁποῖον παραβαλλόμενον μὲ τοῦτο εἶναι πληρέστερον κατὰ τὸ ὕλικόν καὶ τελειότερον κατὰ τὸ λεκτικόν· διότι ἐνῶ διαλαμβάνει ὅλα σχεδὸν τὰ εἰς τοῦτο, μάλιστα καὶ πλατύτερον ἐκθεμένα, περιέχει καὶ ἄλλα δεκαπλάσιως περισσώτερα καὶ μὲ φράσιν καλητέραν, καθὼς εἶναι εὐκόλον νὰ τὸ καταλάβῃ τις, ἐὰν παραβάλλῃ ἐν μόνον κεφάλαιον.

Μὲ τοῦτο ὅμως δὲν ἐννοοῦμεν νὰ καταφρονήσωμεν τὸν Κ. Καραθεοδωρῆν, ἀλλὰ νὰ ἐκθέσωμεν τὴν ἀλήθειαν, καθὼς ὁ ἴδιος εἰς τὴν εἰσαγωγὴν του μᾶς δίδει νύξιν εἰς τοῦτο, παρεισάγων τὸ σοφὸν τοῦ Πινδάρου παραγγέλμα. « . . .

. . . ἀψευδεῖ πρὸς ἄκμονι χάλκευε γλῶσταν », μάλιστα εἶναι ἐπαινετός διὰ τοὺς κόπους τοῦ ὑπὲρ τῆς ὠφελείας τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδος, ὅστις εὐγνωμονεῖ πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐν ταύτῃ ὁμολογεῖ μύριαν τὰς χάριτας εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐν Παρισίοις ἐταιρίαν, ἀπὸ τῆς ὁποίας τὸν ἀκάματον ζῆλον ἐλπίζει καὶ ἄλλα πολλά.

Κωστ. Στεφάνιδης.

Ποικίλα.

Ἡ Σικελία, κατὰ τὴν νεωτέραν πολιτειογραφίαν τῆς, ἔχει 1,780,000 κατοίκους, ἐξ ὧν 300,000 καταγίνονται εἰς τὴν γεωργίαν, τὰς τέχνας καὶ τὸ ἐμπόριον, ἄλλοι δὲ τόσοι ζῶσιν ἀπὸ ἐκκλησιαστικὰς προτοδούς. Εὐρίσκονται ἐν τῇ νήσῳ 1117 μοναστήρια, ἐν αἷς διαγούν 30,000 καλόγηροι καὶ καλογραῖαι. Ἀριθμῶνται τὰ νῦν ἐν τῇ Σικελίᾳ 61 δοῦκες, 217 πρίγκιπες, τόσοι μαρκίωνες, 2,000 βαρῶνες καὶ ἄλλοι εὐγενεῖς.

Ἡ Πάνορμος ἔχει 150,000 ψυχὰς, καὶ 388 ἐκκλησίας. Τὸ ὅλον τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ ἐμπορίου τῆς νήσου συμποσοῦται εἰς 5,600,000 ταλάρων, ἢ δὲ εἰσαγωγὴ εἰς 6,750,000.

Κατὰ τὸ λέγειν Ἀγγλικῆς τινος ἐφημερίδος (Lords Hist) ἡ Ἀγγλία κατὰ τὸ 1829 ἔτος ἀπώλεσε 310 μεγάλα πλοῖα εἰς μακρυνὴς πλώας, ἐξ ὧν τὰ μὲν 157 ναυαγήσαντα, 60 δὲ συντριφθέντα κατὰ τῶν ἀκτῶν, 21 ἀναστραφέντα, ἐν καταποντισθὲν, 27 ἀφεθέντα εἰς τὸ πέλαγος, 12 κατασταθέντα ἄχρηστα, 5 παραλυθέντα, καὶ 27, τὰ ὅποια ἀγνοεῖται τί ἐγέναν. Καὶ τὸ ἐμπόριον δὲ τὸ Ἀγγλικὸν ἔχασε 367 πλοῖα, ἐν οἷς ἐξ ἀτμοκίνητα.

(Οὐνετ. Παρατηρ.)

Κατάλογος τῆς συνδρομῆς τῶν πολιτῶν τῆς πόλεως
Βαλαξειδίου περὶ συστάσεως σχολείων.

	Γρόσια
Βασίλειος Ντούκας	150
Σταῦρος Ἀγγελῆς	200
Κωνσταντῖνος Στέφος	50
Παναγιώτης Κεφαλᾶς	50
Κωνσταντῖνος Δειδούσης	200
Μῆτρος Κατσούλης	100
Κωνσταντῖνος Ἀρβανίτης	150
Λουκᾶς Ἀρβανίτης	100
Δημήτριος Χριστόδουλος Κατσούλης	50
Ἀνδρέας Λουκέρας	50
Νικολάκης Σπόρκος	100
Γεωργάκης Ἀλίκουρης	100
Γεώργιος Κωστέλος	100
Δρόσος Βλάμης	100
Μαστρογιάννης Κανάτας	24
Γιαννάκης Ἀναστασόπουλος	100
Κωνσταντῆς Μπισπίκας	40
Νικολός Μπερνικόλας	80
Γιαννάκης Σουσουμάνης	10
Νικολῆς Ζαφειρόπουλος	5
Νικολάκης Βλασσόπουλος	35
Θεοδωρῆς Κοντόρηγας	50
Γεώργιος Παπαδάκης	50
Δήμιος Μουσκολιός	100
Στάθης Χαρδαβέλης	25
Παναγιώτης Μπαρτσιτάς	15
Παπᾶ Γιάννης	10
Νικολός Μπαϊκούσης	50
Παπᾶ Ἀνδριάς	50
Παναγιώτης Ρήγας	30
Γεωργάκης Μπασανάτσος	5
Νικολός Μπακογεώργης	50
Στάθης Μιχόπουλος	25
Γιάννης Χριστοδουλάπουλος	10
Ζαχαρίας Ζαχαρόπουλος	60
Ἀθανάσιος Κουρέβελης	50
Γεωργάκης Λοιδορικής	50
Γιαννάκης Δασκαλόπουλος	20
Ἀναγνώστης Λουκέρης	10

2454

Ἡ κάτωθεν ποσότης	2454
Ἡλίας Γαλάνης	15
Λουκᾶς Κολομποῦρος	15
Γιαννάκης Γκαβέρας	50
Γεωργάκης Κατσούλης	50
Χαραλάμπης Μοσχόπουλος	30
Θύμιος Μπουρνιάς	5
Ματθαῖος Ἀργυρόπουλος	15
Γιαννάκης Ἀνδρίκος	5
Ἀναγνώστης Καμένος	100
Ἡλίας Κατοίκας	15
Χαραλάμπης Πρίμας	49
Δημήτριος Μαλῆς	20
Γιαννάκης Μαυρῆς	25
Μιχάλης Παπᾶ Πέτρος	50
Ἡλίας Βαρνάβας	5
Γεωργάκης Μητρόπουλος	22
Ἀθανάσιος Μωραΐτης	28:20
Ἡλίας Παπᾶ Κωνσταντόπουλος	100
Νικολός Γεωργαντᾶς	100
Ἰωάννης Κοτσάνης	200
Γιαννάκης Χαρόπουλος	100
Κωνσταντῖνος Κόκκινος	50
Σπυριδων Παπαδάκης	100
Στάθης Στρογγυλός	110
Γιαννάκης Μπακογιώργης	70
Γιαννουτσός Χαραλαμπόπουλος	150
Νικολός Καμένος	160
Γεωργιλάκης Σταθόπουλος	50
Ἀγγελῆς Τσίπουρας	3:32
Ἡλίας Καραλῆς	3:20
Γεώργιος Μελίσσας	10
Γεωργάκης Κοντογιωργόπουλος	15
Γεώργης τοῦ Ἡλίας	8:10
Γιάννης Δροσόπουλος	8:10
Γεωργάκης Μπισπούκης	20
Δημήτριος Παπᾶ Κωνσταντόπουλος	14:10
Δῆμος Μπισπίκης	29
Κωνσταντῆς Καπάτσος	4
Πέτρος Πρίμας	14:10
Ἀθανάσιος Παπᾶ Κωνσταντόπουλος	20
Αὐγέρης Ζαχαρόπουλος	7:5
Ἀναγνώστης Τσαλογκύρας	8:14
Ἀθανάσιος Μαυρᾶς	15
Αὐγέρης Ἀνδριόπουλος	10
Μῆτρος Κορδοπάτης	14:10
Γρηγόρης Δημητρίου	5
Δημήτριος Κεφαλᾶς	10:20
Ἀθανάσιος Στάγιας	4
Ἀνδρέας Μαγκλέρας	8:10
Γεώργης Κουγιώλης	4
Γιάννης Κωλοκοτρώνης	10:25

Τὸ ὅλον Γρ. 4390:36

Αριθ. 30.

Έτους Ε.

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 16 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 881.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ψήφισμα 1B.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωροῦντες τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ συγκατατεθῶμεν εἰς τὰς ἀλλεπαλλήλους αἰτήσεις τῶν κατοίκων τῆς νήσου Ὑδρας, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ προμηθεύσωμεν πόρον ζωῆς εἰς τοὺς ἀπόρους, χαρίζοντες ἀτέλειαν εἰς τὸν λιμένα τῶν

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,

Ψηφίζομεν.

Α. Ὑδρας ἀτέλεια εἰς τὸν λιμένα τῆς νήσου Ὑδρας διὰ πέντε ἔτη, ἀρχομένη ἀφ' ἧς ἡμέρας δημοσιευθῇ τὸ παρὸν ψήφισμα.

Β. Ὁ λιμὴν οὗτος προσδιορίζεται ἀπὸ τὸ ἄκρον τοῦ λεγομένου Μανδρακίου ἕως τὸ ἄκρον τοῦ καλουμένου Καμινίου, παρεκτὸς τούτου δὲν συγχωρεῖται εἰς κανὲν ἄλλο μέρος τῆς νήσου νὰ εἰσάγωνται ἢ νὰ ἐξάγωνται πραγματεῖαι.

Γ. Ὅλαι αἱ ἀπὸ ξένην ἐπικράτειαν εἰσερχόμεναι πραγματεῖαι, καὶ ἐξαγόμεναι διὰ ξένην ἐπικράτειαν, δὲν θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς κανὲν εἶδος τέλους· μεταφερόμεναι δὲ ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας ὑπόκεινται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ τελωνίου τῆς εἰσαγωγῆς.

Δ. Ὅλαι αἱ εἰσερχόμεναι ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν πραγματεῖαι δὲν θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς κανὲν εἶδος τέλους, ὡσαύτως καὶ μεταφερόμεναι ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας, ἀλλ' ὅταν ἐξάγωνται διὰ ξένην ἐπικράτειαν, ὑπόκεινται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ τελωνίου τῆς ἐξαγωγῆς.

Ε. Συσταίνεται εἰς τὸ Μανδράκι τῆς νήσου Ὑδρας γενικὸν λοιμοκαθαρτήριον, ὅπου θέλουν καθαρίζεσθαι τὰ προσερχόμενα πλοῖα, αἱ πραγματεῖαι, καὶ οἱ ἐπιβάται, καὶ θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς ὅσα διαταχθῶσι δι' ἰδιαίτερου καιονισμού.

ΣΤ. Πρὸ ἑξ μηνῶν τῆς συμπληρώσεως τῶν πέντε ἐτῶν, θέλει κηρυχθῇ ἡ ἐξακολούθησις ἢ ἡ παῦσις τῆς ἀτελείας.

Ζ. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἡ ἐπὶ τῆς

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἔτησίαν. Φοίνικες 36

Ἑξαμηνιαία. 18

Τριμηνιαία. 9

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

Οἰκονομίας Ἐπιτροπῇ νὰ ἐνεργήσουν τὸ παρὸν ψήφισμα. Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 12 Μαρτίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἰσον ἐξ ἴσου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 1 Ἀπριλίου 1830.

Ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῇ

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.

Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ὁρφανοτροφείου.

Πρὸς τὴν Κυρίαν Δούκισσαν τῆς Πλακεντίας, ἀναλαβούσαν τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν δώδεκα Ἑλληνίδων καὶ μισθώσαν ἐπὶ τούτῳ διδάσκαλον τὴν ἐνάρετον χήραν τοῦ μακαρίου Κλεοδούλου, ὁμολογήσατε ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως τὰς ἀνηκούσας εὐχαριστίας, βεβαιῶντες ὅτι θέλομεν διαδεχθῇ τὸ ἔργον, τοῦ ὁποίου τὴν πρώτην ἀρχὴν θέλει ἀποδίδει ἡ ἐπερχομένη γενεὰ εἰς τὴν φιλέλληνα καὶ φιλάνθρωπον Κ. Δούκισσαν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 19 Μαρτίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας
Παιδείσεως Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Αρ. 2062.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Εἶδοποιεῖ.

Ἐπειδὴ ἐκτὸς τῶν ἡμίσεων καὶ τετάρτων τοῦ ἀστυλίου Ταλλήρου ὑπάρχουν καὶ πέμπτα, τὰ ὅποια ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος ἐκλαμβάνων ὡς τέταρτα δέχεται εἰς τὴν τιμὴν τῶν τετάρτων

τὸ Γαλλικὸν ἐμπόριον, παρρέιτε εἰς τὸ στήριγμα τοῦ λαοῦ σας, καθὼς καὶ εἰς τὴν ἀνδρίαν του.

„ Ἡ Βουλὴ θέλει συνδράμει εὐγνωμόνως εἰς τὰ ὅποια θέλετε τὴν προβάλει μέτρα, διὰ νὰ προσδιορισθῇ ἐπὶ τὸ βέλτιον ἢ τῶν ὑπερστρατευσίμων στρατιωτικῶν κατάστασις.

„ Οἱ περὶ τῆς δικαστικῆς τάξεως καὶ τῆς διαχειρίσεως προτεθησόμενοι εἰς αὐτὴν νόμοι θέλουν ἐξετασθῇ καὶ αὐτοὶ μετὰ τῆς δεούσης προσοχῆς.

„ Ἡ τῆς δημοσίου προσόδου μείωσις, τὴν ὁποίαν μᾶς ἀναγγέλλει ἡ Υ. Μ., εἶναι σύμπτωμα βαρὺ, θλίβον ἡμᾶς. Θέλομεν δὲ καταβάλει πᾶσαν φροντίδα εἰς ἀναζήτησιν τῶν αἰτιῶν τῆς ὁποίας ἐνδυνάμει κακοπαθείας.

„ Διέταξεν ἡ Υ. Μ. νὰ μᾶς προβληθῇ νόμος περὶ τῆς χρεωλυσίας καὶ τοῦ δημοσίου χρέους. Τὸ ἀξιόλογον τῶν ἐν τοῖς προδουλεύμασι τούτοις περιεχομένων ὑποθέσεων, καὶ ἡ ὑποχρέωσις τοῦ νὰ κρατῇται ἀκριβῆς ἰσοσταθμία μεταξὺ τῶν εἰς αὐτὰ ἀναφερομένων διαφορῶν συμφερόντων, θέλουν κινήσει εἰς τὸν ἄκρον βαθμὸν τὴν μέριμναν ἡμῶν. Ἐπιεικῆς καὶ δεξιῶς συνηροσμένος ὁργανισμὸς τῆς δημοσίας ὑπολήψεως (credit) θέλει γένει μὲν εἰς τὴν Γαλλίαν μέσον ἰσχυρὸν εὐδαιμονίας, θέλει δὲ ἀναδείξει τὴν Υ. Μ. καὶ κατὰ τούτο ἀξίαν τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν λαῶν της.

„ Ἀλλὰ προαπαιτεῖται τι ἀναγκαίως εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀγαθοποιίας ταύτης, καὶ χωρὶς τούτου αὐτὴ ἤθελε μείνει ἄγονος. Τούτο δ' εἶναι ἡ βεβαιότης τοῦ μέλλοντος, τὸ στερεώτερον τῆς ὑπολήψεως θεμέλιον καὶ πρῶτη τῆς βιομηχανίας χρεια. Συνδραμόντες πανταχόθεν τοῦ βασιλείου σας εἰς τὴν πρόκλησιν ὑμῶν, πανταχόθεν σᾶς φέρομεν, Βασιλεῦ, τὴν ὑπόκλησιν λαοῦ πιστοῦ, ὑποκεκινημένου ἔτι ὅτι σᾶς εἶδεν εὐεργετικώτατον πάντων ἐν τῷ μέσῳ τῆς καθολικῆς εὐεργεσίας, καὶ σεβομένου ὑμᾶς ὡς τὸ τέλειον πρωτότυπον ὅλων τῶν ἀρετῶν. Ὁ λαὸς οὗτος, Βασιλεῦ, ἀγαπᾷ καὶ σέβεται τὴν ἐξουσίαν σας. Δεκαπέντε ἐτῶν εἰρήνη καὶ ἐλευθερία, τὰς ὁποίας χρεωστεῖ εἰς τὸν σεβαστὸν ὑμῶν ἀδελφὸν καὶ εἰς ὑμᾶς, ἐνεφύτευται εἰς τὸ βάθος τῆς καρδίας του τὴν εὐγνωμοσύνην, ἥτις τὸν προσκολλᾷ εἰς τὴν βασιλικὴν ὑμῶν οἰκογένειαν. Ἀπὸ τὴν πείραν καὶ τὴν τῶν ἀνακρίσεων ἐλευθερίαν ὠριμάσαν τὸ λογικόν του, τὸν λέγει ὅτι εἰς τὰ περὶ τῆς ἐξουσίας μάλιστα ἡ ἀρχαιότης τῆς κυριότητος εἶναι τὸ ἱερώτερον ὅλων τῶν δικαίων, καὶ ὅτι διὰ τὴν εὐδαιμονίαν του, καθὼς καὶ διὰ τὴν δόξαν σας, ἔθεσεν ὁ μακρὸς χρόνος τὸν θρόνον σας εἰς χῶρον ἀπὸ τὰς τρικυμίας ἀπρόσιτον. Ἡ πεποίθησις του λοιπὸν συνάδει μὲ τὸ χρέος του, διὰ νὰ θεωρῇ τὰ ἱερὰ δίκαια τοῦ ὑμετέρου διαδήματος ὡς τὴν βεβαιότεραν ἐγγύησιν τῶν ἐλευθεριῶν του, καὶ τὸ ἀκαίρεον τῶν προνομίων σας ὡς ἀναγκαῖον εἰς τὴν διατήρησιν τῶν δικαίων τούτων.

„ Ἀλλ' ἐν μέσῳ τῶν ὁμοψύχων αἰσθημάτων τοῦ σέβας καὶ τῆς ἀγάπης, μὲ τὰ ὅποια σᾶς περικυκλῶναι, Βασιλεῦ, ὁ λαὸς σας, ἐμφαίνεται εἰς τὰ πνεύματα ζωηρὰ ἀνητυχία τὰράτλουσα τὴν ἀσφάλειαν, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀρχίσαι ν' ἀπολαύῃ ἡ Γαλλία, διαφθείρει τὰς πηγὰς τῆς εὐδαιμονίας της, καὶ παραλεινομένη ἠδύνατο ν' ἀποδῇ ὀλεθρία εἰς τὴν ἡσυχίαν της. Τὸ συνειδὸς, ἡ τιμὴ μας, καὶ ἡ πίστις, τὴν ὁποίαν ὠρκίσθημεν πρὸς ὑμᾶς, καὶ τὴν ὁποίαν θέλομεν τηρήσει διαπαντός, μᾶς προστάσσουν νὰ σᾶς ἀνακαλύψωμεν αὐτῆς τὴν αἰτίαν.

„ Ὁ Χάρτης, ὦ Βασιλεῦ, τὸν ὁποῖον χρεωστοῦμεν εἰς

τὴν συνέσιν τοῦ προκατόχου ὑμῶν, καὶ τοῦ ὁποῖου ἡ Υ. Μ. ἔχει τὴν σταθερὰν θέλησιν νὰ βεβαιώσῃ τὰ ἀγαθὰ, καθιερώνει ὡς δίκαιον τὴν μεσολάθεσιν τοῦ τόπου εἰς τὴν περὶ τῶν κοινῶν συμφερόντων διάσκεψιν. Ἡ μεσολάθεσις αὕτη ἔπρεπε νὰ εἶναι, καὶ εἶναι τῶντι πλαγία, φρονίμως μετρημένη καὶ περιωρισμένη εἰς ἀκριβῶς κεχαραγμένα ὅρια, τὰ ὅποια δὲν θέλομεν ὑποφέρει ποτὲ νὰ τολμήσῃ τις νὰ δοκιμάσῃ νὰ ὑπερβῇ· εἶναι ὁμῶς δετική κατὰ τὸ ἀποτέλεσμά της, διότι ἀναδεικνύει τὴν μόνιμον συνδρομὴν τῶν πολιτικῶν σκοπῶν τῆς κυβερνήσεώς σας μετὰ τῆς ἐφέσεως τοῦ λαοῦ σας, ὡς ἀπαραίτητον συνθήκην τοῦ τακτικοῦ δρόμου τῶν δημοσίων πραγμάτων. Ἡ εἰλικρίνεια καὶ ἡ ἀφοσίωσις ἡμῶν, ὦ Βασιλεῦ, μᾶς καταδικάζουν νὰ σᾶς εἰπώμεν ὅτι ἡ συνδρομὴ αὕτη δὲν ὑπάρχει.

„ Ἀδίκος δυσπιστία πρὸς τὰ φρονήματα καὶ τὸ λογικὸν τῆς Γαλλίας εἶναι τὴν σήμερον ὁ θεμελιώδης νοῦς τῆς κυβερνήσεως· λυπεῖται δὲ ὁ λαός σας, ἐπειδὴ τούτο τὸν φέρει ὕδριν· ταραττεται, ἐπειδὴ ἀπειλεῖ τὰς ἐλευθερίας του. Ἡ δυσπιστία αὕτη δὲν δύναται νὰ πλησιάσῃ εἰς τὴν εὐγενῆ σας καρδίαν. Ὅχι, Βασιλεῦ, ἡ Γαλλία δὲν θέλει τὴν ἀναρχίαν, ὡς οὐδ' ὑμεῖς τὸν δεσποτισμόν· εἶναι ἀξία τοῦ νὰ ἐμπιστευέσθε εἰς τὴν εἰλικρίνειάν της, ὡς αὕτη ἐμπιστεύεται εἰς τὰς ὑποσχέσεις σας.

„ Μεταξὺ ἐκείνων, οἵτινες δὲν γνωρίζουν καλῶς τὸ τίσον εἰρηνικὸν καὶ πιστὸν ἔθνος, καὶ ἡμῶν, οἵτινες μὲ βαθεῖαν πεποίθησιν ἐρχόμεθα νὰ καταθέσωμεν εἰς τοὺς κόλπους σας τὰς λύπας ὁλοκλήρου λαοῦ, ζηλωτοῦ τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Βασιλέως του, ἃς ἀποφασίσῃ ἡ ὑψηλὴ συνέσις τῆς Υ. Μ. Τὰ βασιλικά αὐτῆς προνόμια ἔθεσαν εἰς τὰς χεῖράς της τὰ μέσα τοῦ νὰ βεβαιώσῃ μετὰ τῶν δυνάμεων τῆς πολιτείας ἐκείνην τὴν συνταγματικὴν ἁρμονίαν, πρῶτην καὶ ἀναγκαίαν συνθήκην τῆς ἰσχύος τοῦ θρόνου καὶ τῆς μεγαλοσύνης τῆς Γαλλίας. „

Ὁ Βασιλεὺς ἀπεκρίθη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὴν ἀναγνώσαν τὴν ἀντιγραφὴν τὰ ἐξῆς:

„ Ἡκουσα, Κύριε, τὴν ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν μὲ παρουσιάζετε ἐν ὀνόματι τῆς τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς. „ Εἶχον δικαίωμα νὰ παρῶ εἰς τὴν συνδρομὴν τῶν δύο „ Βουλῶν, διὰ νὰ ἐκπληρώσω ὅλον τὸ ὅποιον ἐμελέτων ἀγαθόν. „ Θλίβομαι δὲ τὴν καεὶν βλέπων τοὺς Ἀντιπροσώπους „ τῶν θεμάτων νὰ κηρύττωσιν ὅτι, ἐκ μέρους των, ἡ συνδρομὴ αὕτη δὲν ὑπάρχει.

„ Κύριοι, ἐδήλωσα τὰς ἀποφάσεις μου εἰς τὸν λόγον „ μου τὸν κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς συνόδου· αἱ ἀποφάσεις „ αὗται εἶναι ἀμετάθετοι· τὸ συμφέρον τοῦ λαοῦ μου μὲ „ ἀπαγορεύει τοῦ νὰ ἀπομακρυνθῶ ἀπ' αὐτῶν.

„ Οἱ ὑπουργοί μου θέλουν σᾶς γνωστοποιήσῃ τὰς „ βουλὰς μου. „

Διὰ βασιλικὸν διατάγματος τῆς 7 τοῦ Μαρτίου ἡ σύνοδος τῶν Βουλῶν τῆς Γαλλίας τοῦ 1830 ἀνεβλήθη εἰς τὴν 20 τοῦ Αὐγούστου.

— Ἀρχηγὸς τῆς κατὰ τοῦ Ἀλγερίου Γαλλικῆς ἐκστρατείας διωρίσθη παρὰ τοῦ Βασιλέως ὁ Κύριος Βουρμόντος ὁ τῶν πολεμικῶν Ὑπουργός.

Φιλολογία.

Πλινίου ἐπιστολὴ ΚΔ' (Βιβλ. Η').

Πλίνιος Μαξίμω τῷ οἰκείῳ χαίρειν.

Ἡ πρὸς σέ φιλία μὲ διαζεῖ νὰ σὲ δώσω ὅχι παραγγέλματα, διότι δένεχθαι αὐτῶν χρεῖαν, ἀλλὰ νοθεσίας, διὰ νὰ ἐνθυμῇσαι ὅτι παρατηρεῖς, ὅτι ἤδη γινώσκεις καὶ ὅτι μάθης ἀκόμη καλῆτερα. Ἐνθυμοῦ ὅτι στέλλεσαι εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Ἀχαΐας, εἰς τὴν καθαρὰν καὶ ἀληθινὴν Ἑλλάδα, ὅπου λέγεται ὅτι πρῶτον εὐρέθησαν ὅσα κατέστησαν βελτίονα τὸν ἀνθρώπινον βίον, ὅπου ἐπενεκώθησαν τὰ γράμματα καὶ αὐτὴ ἡ τοῦ σίτου καλλιέργεια· ὅτι στέλλεσαι διὰ νὰ βάλῃς τὴν τάξιν εἰς ἐλευθέρας πολιτείας, καὶ τοῦτο μεταξὺ τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀνθρωποτέρων, καὶ τῶν ἐν ἐλευθέροις ἐλευθερωτέρων, τῶν φυλαζάντων διὰ τῆς ἀνδρίας, τῶν λειτουργῶν, τῆς φιλίας, καὶ τέλος διὰ τοῦ ἱεροῦ κύρους τῶν συνθηκῶν, τὰ ὅποια εἶχον λάβει παρὰ τῆς φύσεως δίκαια. Σέβου τὰς πόλεις τὰς ὑπὸ θεῶν κτισθείσας ἢ ἐπωνομασθείσας· εὐλαβοῦ δόξαν παλαιὰν, καὶ τὸ γῆρας αὐτὸ, τὸ ὅποιον σεβαστὸν ἐν ἀνθρώπῳ ὄν, ἐν τῇ πόλει εἶναι ἱερόν. Τίμα τὴν ἀρχαιότητα καὶ τὰ μεγαλουργήματα, τίμα τοὺς μύθους. Μὴ ἀφείρη τινὰ τοῦ ἀξιώματος καὶ τῆς ἐλευθερίας, μηδὲ τῆς κενοδοξίας αὐτῆς οὐδέν. Λογίζου ὅτι ἡ γῆ αὕτη εἶναι ἐκείνη, ἣτις μᾶς ἔσωσε· ψε νόμους· δὲν ἔλαθεν ἰδικούς μας νικηθεῖσα, ἀλλὰ μᾶς ἔδωκε παρακαλοῦντας. Εἰς τὰς Ἀθήνας ὑπάγεις· τὴν Λακεδαιμόνα κυβερνᾷς· νὰ τὰς ἀφαιρέσῃς ἐκείνην τὴν σκίαν καὶ ἐκεῖνο τὸ ὄνομα τῆς ἐλευθερίας, τὰ ὅποια ἐναπολείπονται εἰς αὐτάς, ἦτον ὦμόν, ἀπάνθρωπον, βάρβαρον. Ἰδὲ τοὺς ἰατρούς· αἱ καὶ κατὰ τὴν ἀσθένειαν οἱ ἐλεύθεροι οὐδὲν διαφέρουν τῶν δούλων, τοὺς μεταχειρίζονται ὅμως προσεκτικώτερον καὶ πρᾶτον. Ἀναμιμνήσκου ὅποια ὑπῆρξεν ἐκάστη ἐκείνων τῶν πόλεων· ἀλλ' ὅχι διὰ νὰ τὴν καταφρονῇς, ἐπειδὴ δὲν εἶναι πλέον τοιαύτη. Μακρὰν ἀπὸ σέ ἡ ὄφρυς καὶ τὸ θρασὺ τοῦ ἥθους. Καὶ μὴ φοβοῦ νὰ καταφρονῇς. Καταφρονεῖται ποτε, ὅστις ἔχει τὴν δύναμιν καὶ τὰς ῥαβδοχίας, εἴαν δὲν ταπεινωθῇ καὶ δὲν ἐξευτελεσθῇ αὐτὸς πρῶτος; Δὲν μαθάνει νὰ γνωρίζῃ ὅλην τοὺς τὴν δύναμιν οἰσχυρὸς ὑβρίζων τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους· οὐδ' ἐφέλκει τις εἰς ἑαυτὸν τὸ σέβας διὰ τοῦ τρόμου· ἡ ἀγάπη δὲ εἶναι πολὺ ἐπιτηδειότερα παρὰ τὸν φόβον εἰς τὸ νὰ κάμνῃ τις νὰ τὸν πείθωνται. Ἀπομακρύνῃται, καὶ ὁ φόβος ἐκλείπει· ἀλλ' ἡ ἀγάπη μένει, καὶ καθὼς ἐκεῖνος μεταβάλλεται εἰς μῖσος, αὕτη μεταβάλλεται εἰς σέβας. Ἐνθυμοῦ λοιπὸν (σὲ τὸ ἐπαναλέγω πάλιν), ἐνθυμοῦ ἀκαταπαύστως τὸ καθήκον τῆς ἀρχῆς σου συλλογίσθητι πόσον εἶναι μέγα, πόσον καλόν, τὸ νὰ βάλῃς τὴν τάξιν εἰς ἐλευθέρας πολιτείας. Τί ἀρμοδιώτερον τῶν ὄντι εἰς τὰς πόλεις παρὰ τὴν τάξιν, ἢ τιμιώτερον παρὰ τὴν ἐλευθερίαν; Τί ἐγίνετο λοιπὸν ἐάν, ἀντὶ τάξεως ἔβλεπέ τις σύγχυσιν, καὶ τὴν δουλείαν ἀντὶ τῆς ἐλευθερίας; Πρὸς δὲ τούτοις εἶναι καὶ ἡ ἁμίλλα, τὴν ὅποιαν ἄνεις πρὸς σὲ αὐτὸν φορτίον ἔχεις νὰ φέρῃς τὴν τιμὴν, τὴν ὅποιαν ἀπέκτητες, καὶ τὴν καλὴν ὑπόληψιν, τὴν ὅποιαν περιποίησας εἰς σεαυτὸν ἐκ τῆς ἐν Βιθυνίᾳ ταμείας σου, καὶ τὴν παρὰ τῶν ἡγεμόνων εὐκλειαν, καὶ τὴν ἐκ τοῦ δικαστηρίου, καὶ τὴν ἐκ τῆς ἐπαρχίας, καὶ τὴν ἐκ τῆς ἀρχῆς αὐ-

τῆς ταύτης ὡς ἀμοιβῆς διθείσης σοι. Ἐκυβέρνησας μὲν ἀπομακρυσμένην ἐπαρχίαν, τώρα δὲ κυβερνᾷς πλησιόχωρον· ἐκυβέρνησας δούλους, τώρα δὲ ἀνδρας ἐλευθέρους. κ' ἐκεῖ μὲν ἡ τύχη σὲ ἀνέδειξε, ἐδῶ δὲ στέλλεσαι κατ' ἐκλογὴν· ἀγνώριστος τότε καὶ ἄπειρος, τώρα εἶσαι γνωρισμένος καὶ δεδοκιμασμένος· πόσον λοιπὸν πρέπει νὰ προσπαθήσῃς διὰ νὰ μὴ φανῇς οὔτε ὀλιγώτερον φιλάνθρωπος, οὔτε ὀλιγώτερον ἀγαθός, οὔτε ὀλιγώτερον δεξιός; Προσέτι ἤκουσες πολλάκις καὶ ἀνέγνωσες πολλάκις, ὅτι αἰσχροτέρον εἶναι τὸ ν' ἀποβάλῃ τις τὴν δόξαν παρὰ τὸ νὰ μὴν ἀποκτήσῃ διόλου. Ἔστο δὲ πρὸ πάντων πεπεισμένος, ὡς εἶπον ἀρχόμενος, ὅτι αὐταὶ εἶναι νοθεσῖαι καὶ ὅχι παραγγέλματα· καὶ ὅμως καὶ παραγγέλματα ἂν ἦσαν, δὲν φοβοῦμαι βέβαια μὴν ὑπερβῶ τοὺς τῆς φιλίας ὅρους. Πῶς νὰ φοβῇται τις τὴν ὑπερβολὴν εἰς ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον πρέπει νὰ εἶναι ἄκρον; Ὑγίαινε.

ΝΑΥΤΙΛΙΑ.

ΛΙΜΝΗ ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ. Ἀπὸ τῆς 9 μέχρι τῆς 29 Μαρτίου.

ΚΑΤΑΠΑΛΟΥΣ. Ἐκ Τεργέστης πλοῖον Ἑλλ. μὲ χειροτεχνήματα, καφὲν, σάκχαρ κτλ. — Ἐκ Σύρας ἑνδεκα Ἑλλ. πλοῖα μὲ σῖτον, κυάμους καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη. — Ἐκ Κεφαλληνίας ἐν Ἑλλ. εὐκαιρον. — Ἐκ Βενετίας 2 Αὐστριακὰ καὶ ἐν Ρωσσίᾳ μὲ ξυλείαν, σάκχαρ, καφὲν καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη. — Ἐκ Μαραθωνησίου ἐν Ἑλλ. μὲ κέγχρον κτλ. καὶ ἕτερον εὐκαιρον κτλ. — Ἐκ Τήνου Ἑλλ. μὲ οἶνον καὶ ῥακί. — Ἐκ Καλαμάτας Ἑλλ. μὲ ὀκταπόδια καὶ φέσια. — Ἐκ Κινέτας Ἑλλ. μὲ ξυλείαν καὶ σῖμον. — Ἐξ Ὑδρας ἐν Ἑλλ. μὲ κυάμους καὶ ἕτερον Ἴόνιον μὲ λάδι καὶ μίαν γούμεναν. — Ἐκ Μάλτας Ἀγγλικὸν μὲ διάφορα εἶδη. — Ἐκ Κυθήρων Ἴόνιον μὲ σκευὴ οἰκισκὰ. — Ἐκ Νεοκάστρου Ἑλλ. μὲ ξυλείαν. — Ἐκ Μασσαλίας Γαλλικὸν μὲ οἶνους καὶ διάφορα εἶδη. — Ἐκ διαφόρων μερῶν ἔξωθεν τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου 150 πλοῖα Ἑλληνικὰ, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ σῖτον, ξυλείαν, ἄλευρα, ὄσπρια, οἶνον, σταφίδας, σῦκα, ἐλαίαι, μαλλί, λευμόνια, κάστανα, χαλβάν, κεράμια, μάρμαρα, ὀφθαλμικὰ, σίδηρον, ἄλλεμμα, σαποῦνι, νῆμα, βαμβάκον, καὶ διάφορα ἄλλα.

ΑΠΟΠΑΛΟΥΣ. Εἰς Σύραν πλοῖον Ἑλλ. μὲ τὸ ἐκ Τεργέστης φορτίον τοῦ, καὶ ἕτερα δέκα, ἐξ ὧν τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ διάφορα εἶδη. — Εἰς Κινέταν ἐν εὐκαιρον. — Εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐν Αὐστριακὸν μὲ ξυλείαν καὶ πανία, καὶ ἐν Ἑλλ. εὐκαιρον. — Εἰς Σμύρνην 2 Αὐστριακὰ, τὸ μὲν εὐκαιρον, τὸ δὲ μὲ σπόγγους καὶ μετάξι. — Εἰς Σπέτσας Ἑλλ. μὲ οἶνον, καὶ ἕτερον μὲ σῖτον. — Εἰς Σαλαμίνα Ἑλλ. μὲ ἄλευρα ἐθνικά. — Εἰς Κεφαλληνίαν Ἑλλ. μὲ κυάμους. — Εἰς Ὑδραν Ἑλλ. εὐκαιρον. — Εἰς Γραμβούσαν ἐν Ἑλλ. μὲ κυάμους καὶ ἕτερον Ἴόνιον εὐκαιρον. — Εἰς Μάλταν Ἑλλ. μὲ κυάμους καὶ πρινοκόκκι. — Εἰς διάφορα μέρη ἐκτὸς τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου 125 Ἑλλ. πλοῖα, τὰ μὲν πολλὰ εὐκαιρα, ὀλίγα δὲ μὲ ῥακί, καπνὸν, δέρματα, λάδι, κριθάρι, σαποῦνι, πανία, τυρί, οἶνον, κτλ.

ΛΙΜΝΗ ΓΑΡΑΣ. Καθ' ὅλον τὸν Μάρτιον μῆνα.

ΚΑΤΑΠΑΛΟΥΣ. Ἐκ Σύρας 18 Ἑλλ. πλοῖα μὲ σῖτον καὶ διάφορα εἶδη πραγματειῶν. — Ἐκ Ναυπλίου 5 Ἑλλ. εὐκαιρα, καὶ ἐν Ἴόνιον μὲ λαθῦρια. — Ἐκ Κεφαλληνίας ἐν εὐκαιρον. — Ἐκ Κούμης τέσσαρα μὲ οἶνον. — Ἐκ Ζακύνθου 3 Ἑλλ. καὶ 3 Ἴονια μὲ σαποῦνι, λάδι καὶ ῥύζι. — Ἐξ Αἰγίνης ἐν Ἴόνιον μὲ σῖτον. — Ἐκ Πόρου 3 εὐκαιρα καὶ 2 μὲ οἶνον καὶ ῥακί. — Ἐκ διαφόρων μερῶν 382 πλοῖα Ἑλλ. μὲ σῖτον, ἄλευρα, ὄσπρια, λάδι, σαποῦνι, λευμόνια, πορτογάλλια, χαλβάν, ῥητίνην, ἀσφαλτον, οἶνον, ῥακί, καπνὸν, καλλιὰν, ὀφθαλμικὰ, δέρματα, μύλους, ἀραβόσιτον, τυρί, σφακτά, κτλ.

ΑΠΟΠΑΛΟΥΣ. Εἰς Κωνσταντινούπολιν 3 Ἑλλ. πλοῖα εὐκαιρα. — Εἰς Σύραν ἔξ εὐκαιρα καὶ 10 μὲ διάφορα ἐκ τῶν εἰσχεθέντων εἰδῶν. — Εἰς Μαραθωνῆσι ἐν εὐκαιρον, καὶ ἕτερον μὲ δέρματα. — Εἰς Πόρον ἐν εὐκαιρον καὶ 2 μὲ παζηνάδι. — Εἰς σκόπελον 3 εὐκαιρα καὶ ἐν μὲ λάδι. — Εἰς Ναύπλιον 7 μὲ διάφορα εἶδη. — Εἰς Σαλαμίνα ἐν μὲ οἶνον. — Εἰς Μονεβασίαν ἐν μὲ σῖτον. — Εἰς Μάλταν Ἴόνιον μὲ κυάμους. — Εἰς Τεργέστην ἐν μὲ διάφορα εἶδη. — Εἰς Θεσσαλονίκην 2 Ἴονια μὲ τὰ ἴδια τῶν φορτίων καὶ τέσσαρα ἕτερα εὐκαιρα. — Εἰς Σάμον ἐν Ἑλλ. μὲ λάδι καὶ σαποῦνι. — Εἰς Σοφικὸν ἐν εὐκαιρον. — Εἰς διάφορα μέρη 412 Ἑλλ. πλοῖα μὲ διάφορα εἶδη ἐκ τῶν εἰσχεθέντων πραγματειῶν.

Αριθ. 31.

Έτους Ε.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Έτησια. Φοίνικες 36
Εξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9

Αί συνδρομαί γίνονται ένταύθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Ἐφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ ταῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 19 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀρ. 641. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κ. Παῦλος Ἀλιμπέγρης διορίζεται Γενικός
Ἀστυνόμος τῆς νήσου Σίφνου.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 7 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 646. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ ἀ ἄρθρον τοῦ ὑπ' Ἀρ. 14,301 ΔΔ' ψηφίσματος,
Διατάττει.

Α'. Ὁ Κ. Π. Σούτσος διορίζεται Γραμματεὺς τῆς Γε-
ρυσίας ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος Κ. Μ. Σούτσου.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 8 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 762. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Σπεύδοντες νὰ βάλαμεν εἰς πρᾶξιν τὰ διὰ τῆς ὑπ'
Ἀρ. 494 ἐγκυκλίου διαλαμβανόμενα ὑπὲρ τῶν ναυτικῶν
νῆσων.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ γίνῃ ἡ διανομὴ τῶν ἐπὶ τούτῳ προσδ-
ορισθέντων 50 χιλιάδων διστήλων κατὰ τὰς εἰδικὰς περι-
στάσεις αὐτῶν.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 25 τοῦ φθίνοντος ἀναφορὰν
τῆς ἐπὶ τῶν ἀποζημιώσεων Γερουσιαστικῆς ἐπιτροπῆς,
Διατάττει.

Α'. Ἐκ τῶν διαληφθέντων 50 χιλιάδων διστήλων,
προσδιορίζονται διὰ τὴν νῆσον Ὑδραν εἴκοσι τέσσαρες χι-
λιάδες καὶ πεντακόσια, διὰ τὰς Πέτσας δεκαπέντε χιλιάδες,
καὶ διὰ τὰ Ψαρρὰ δέκα χιλιάδες καὶ πεντακόσια.

Β'. Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ, ὁ Ε. Διοικητὴς
Ὑδρας καὶ Πετσῶν, καὶ ὁ Προσωρινὸς Διοικητὴς τῆς Αἰ-
γίνης νὰ ἐνεργήσουν τὸ παρὸν διάταγμα κατ' ὅς δέλουν
λάβει ὁδηγίας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 27 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 874. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κ. Γ. Κρασῆς διορίζεται Ὑγειονόμος Σάμου.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 11 Μαρτίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 95π. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κ. Νικόλαος Βιδῆς διορίζεται Ὑγειονομολιμε-
νάρχης Νησίου.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 20 Μαρτίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 1057. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦ ὑπ' Αρ. 504 Α' ψήφισματος,
Διατάττομεν.

Α'. Ὁ Κ. Ν. Μπούκουρας, διοικητὴς Μονεμβασίας
διορίζεται διοικητὴς καὶ τῆς Λακεδαιμόνος ἀντὶ τοῦ Κ.
Γ. Βελτινοῦ.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 29 Μαρτίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης
Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 1058. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κ. Δ. Κυριακόπουλος διορίζεται Ἀστυνόμος
Κορινθίας.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 29 Μαρτίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης
Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 1059. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ ὑπ' Αρ. 504 Α' ψήφισμα, ἄρθρον ἡ,
Διατάττομεν.

Α'. Ὁ Κ. Δ. Κωνσταντινίδης Καθάκος διορίζεται Το-
ποτηρητὴς τῆς Σαλαμίνος.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 29 Μαρτίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης
Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 2239. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Εἰδοποιεῖ.

Ὅτι κατὰ τὸ ὑπ' Αρ. 1028 διάταγμα τῆς Κυβερνή-
σεως αἱ πρόσοδοι τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος θέλουσι πωληθῆ
γενικὴν καὶ τελείαν δημοπρασίαν εἰς τὰ Σάλωνα διὰ μιᾶς
Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς.

Αἱ πρόσοδοι τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους εἰς τὴν
Σύραν ὡσαύτως.

Αἱ πρόσοδοι τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Πελοποννήσου, Γαστούνης,
Πύργου, Καλαβρύτων, Βοστίτσας, Π. Πατρῶν, Φαναρίου,
Μοθώνης, Κορώνης, Νεοκάστρου, Ἀρκαδίας, Ἀνδρουσῆς,

Νησίου, Μικρομάνης, Ἰμπλακίκων, καὶ Καλαμάτας εἰς τὸν
Πύργον ὡσαύτως.

Αἱ δὲ πρόσοδοι τῶν λοιπῶν ἐπαρχιῶν τῆς Πελοποννήσου,
καὶ τῶν νήσων Πόρου, Αἰγίνης, καὶ Σαλαμίνος εἰς τὸ Ναύ-
πλιον παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς, τοῦ Λο-
γιστικοῦ καὶ Ἐλεγκτικοῦ Συμβουλίου, καὶ τοῦ Διοικητοῦ
Ναυπλίου κτλ.

Προσκαλοῦνται οἱ θέλοντες ν' ἀγοράσωσι πρόσόδους, νὰ
ὑπάγωσιν εἰς ἓν ἐκ τῶν ἀνωτέρω τεσσάρων μερῶν, ὅπου θέ-
λουσι πωληθῇ εἰς γενικὴν δημοπρασίαν αἱ πρόσοδοι τῶν
ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 11 Ἀπριλίου 1830.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.

Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Αρ. 1183. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπειδὴ ἔφθασεν ὁ καιρὸς τῆς καλλιεργείας τῶν ἀλικῶν.
Καὶ ἐπειδὴ ἐπιθυμοῦμεν νὰ λάβωσιν αὐτὰς εἰς καλλιέρ-
γειαν οἱ πολῖται πρὸς ὄφελος ἑαυτῶν, καὶ χωρὶς ζημίαν
τοῦ Ἐθνικοῦ Ταμείου.

Διατάττομεν.

1. Ὅλαι αἱ κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν ἀναγκαῖαι
ἀλικάι θέλουσι ἐνοικιασθῇ ἐπὶ δημοπρασίας διὰ δύο ὁλόκληρα
ἔτη, καὶ θέλουσι παραχωρηθῇ εἰς τοὺς προσφέροντας πλειο-
τέραν τιμὴν· τὸ δὲ ἐνοίκιον θέλει λογίζεσθαι δι' ἓν ἔτος.

2. Τὸ εὐρισκόμενον παρ' ἐκάστη ἀλικῇ ἔθνικόν ἄλας θέ-
λει παραδοθῇ εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς πρὸς ἓνα Λεπτὸν τὴν ὁκάν.

3. Εἰς τὸ τέλος τῆς διετοῦς προθεσμίας, ὅσον ἄλας εὐ-
ρεθῇ παρ' ἐκάστη ἀλικῇ, θέλει ἀφίνεσθαι ἀπὸ τοὺς ἐνοικι-
αστὰς εἰς τὴν Κυβέρνησιν πρὸς 1½ Λεπτὸν τὴν ὁκάν.

4. Τὸ ἥμισυ τῆς τιμῆς τοῦ ἐνοικίου τοῦ πρώτου ἔτους
καὶ τοῦ παραδιδόμενου ἄλατος θέλει πληρῶνεσθαι εὐθὺς
μετὰ τὴν δημοπρασίαν, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ μετὰ ἑξ μῆνας·
τὸ δὲ ἐνοίκιον τοῦ δευτέρου ἔτους θέλει ἀποδιδεσθαι ὅλον εἰς
τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τούτῳ οἱ ἐνοικιασταὶ θέλουσι δίδει
εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴν χρεωστικὰς ἀποδεί-
ξεις καὶ ἀξιοχρεὼν ἐγγυητὴν.

5. Οἱ ἐνοικιασταὶ δὲν δύνανται νὰ πωλήσωσι τὸ ἄλας
εἰς τὰς ἀλικὰς περισσότερον τῶν δύο Λεπτῶν, μὴ ἐννοουμένου
τοῦ τελωνιακοῦ δικαιώματος, τὸ ὅποιον θέλει πληρῶνεσθαι
κατὰ τὸ περὶ τελωνίου ὑπ' Αρ. 1,018, ΙΔ' Ψήφισμα
τῆς Κυβερνήσεως.

6. Ἡ δημοπρασία θέλει γένει διπλῇ, ἡ πρώτη ἐπιτοπίως,
καὶ ἡ δευτέρα καὶ τελεία εἰς τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως.

7. Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 12 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἰσὺν ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 14 Ἀπριλίου 1830.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἀρ. 2310.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Εἰδοποιεῖ,

“Οτι κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον ἀντίγραφον τοῦ ὑπ’ Ἀρ. 1183 διατάγματος τῆς Κυβερνήσεως, θέλουν ἐκτεθῆ εἰς ἐπιτόπιον, καὶ ἀκολουθῶς εἰς γενικὴν ἐνταῦθα δημοπρασίαν αἱ ἀκόλουθοι ἀλικαί·

- 1 Ἡ τῆς Ταλαντίας,
- 2 Ἡ τῆς Δομπρένας,
- 3 Ἡ τῆς Σαλαμίνος,
- 4 Ἡ τῶν Μεγάρων,
- 5 Ἡ τοῦ Ἀγγιστρίου,
- 6 Ἡ τοῦ Μεσολογγίου μαύρη,
- 7 Ἡ τοῦ Μεσολογγίου ἄσπρη,
- 8 Ἡ τῶν Λεχαινῶν,
- 9 Ἡ τῆς Μουριάς,
- 10 Ἡ τῆς Θερμισίας.

Ἡ δὲ τῆς Βερερόντας θέλει μείνει κλεισμένη καὶ ἀδούλευτος, καὶ καμμία ἄλλη δὲν συγχωρεῖται ὑ’ ἀνοιχθῆ ἐντὸς τῆς Ἐπικρατείας, ἐκτὸς μόνον τῶν εἰς τὴν Μῆλον καὶ Νάξον δύο ἀλικῶν, αἱ ὁποῖαι λογίζονται ὡς ὑποθήκη παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 14 Ἀπριλίου 1830.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.
Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἀρ. 647.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ὁ Διοικητὴς Ναυπλίας, Ἀργους, καὶ Κάτω-Ναχαγέ.

Ἡ Διοίκησις αὕτη θεωροῦσα ὡς ἐν τῶν καθηκόντων καὶ χρέος τῆς τὰ πρὸς διάταξιν τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐμπορίου τῶν ἐπαρχιῶν τούτων·

Θεωροῦσα πόσον εἰς τοῦτο συντελεῖ μία ἐμπορικὴ πανήγυρις τῶν πλησιοχώρων μερῶν καὶ εἰς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην, καθ’ ὅσον οἱ ἄνθρωποι προμηθεύονται ἅπαντα τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα ἀπὸ τὰς πρώτας χεῖρας τῶν χωρικῶν, ἄφθονα, καθαρά, καὶ εἰς εὐθηνίαν, καὶ ἀπαλλάττει τοὺς πολίτας τοῦ νὰ γυμνῶνται καθ’ ἐκάστην ἐπαισθητῶς ἀπὸ τὰ δολιώματα τῆς αἰσχροκερδεῖας τῶν μεταπρατῶν, ἐμφυχώνει τὸ ἐμπόριον, καὶ πολλαπλασιάζει τὰς ὠφελείας, ἀποσκοποῦσα τὰς ἀφορμὰς τῶν καταχρήσεων, συντελεῖ δὲ καὶ ἐπαυξάνει τὰς πρὸς ἀλλήλους γνωριμίας καὶ σχέσεις τῶν ἀνθρώπων·

Ἐχουσα ὑπ’ ὄψιν καὶ τὴν ἔγκρισιν τῆς Σ. Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς διατάξεως ταύτης, δυνάμει τοῦ ὑπ’ Ἀρ. 1097·

Προκηρύττει.

Α’. Ἀποκαθίσταται ἐμπορικὴ πανήγυρις εἰς τὸ προάστιον Πρόνοιαν ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος.

Β’. Ἡ πανήγυρις αὕτη θέλει γίνεσθαι εἰς τὴν πλατείαν τοῦ προαστίου τούτου.

Γ’. Ἡ ἡμέρα τῆς τοιαύτης πανηγύρεως διορίζεται ἡ Πέμπτη ἐκάστης ἐβδομάδος, ἐπειδὴ εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ἀργους μία τοιαύτη πανήγυρις γίνεται καθ’ ἕκαστον Σάββατον τῆς ἐβδομάδος.

Δ’. Ἐκαστος προσκαλεῖται νὰ μεταφέρῃ εἰς τὸ προ-

άστιον Πρόνοιαν, κατὰ τὴν ῥητὴν ταύτην ἡμέραν τὰ τῆς πωλήσεως εἶδη του.

Ε’. Ἐπὶ τῆς ἐμπορικῆς πανηγύρεως ταύτης ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς καθέκαστον τῶν μεταπρατῶν ὑ’ ἀγοράζωσι λόγῳ ἐμπορίου πρὶν τῆς μεσημβρίας.

ΣΤ’. Ἡ Ἀστυνομία καὶ ὁ ἀγορανόμος Ναυπλίου θέλει ἐπιστατοῦν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἐνέργειαν τῆς παρούσης διατάξεως, καθ’ ὅσον ἐπὶ τῶν καθηκόντων του ἕκαστος, ἥτις θέλει δημοσιευθῇ καθ’ ὅλην τὴν ἑκτασιν τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Τμήματος τούτου, καὶ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 3 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Διοικητὴς

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ε. ΓΕΡΑΚΑΡΗΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 18 Ἀπριλίου.

Μετὰ διήμερον ἐν Πόρῳ διατριβὴν ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης μετέβη εἰς Σύβαν, ὅθεν ἐλπίζεται ὅτι θέλει ἐλθῇ μετ’ ὀλίγας ἡμέρας εἰς Αἴγιναν.

— Χθὲς ἦλθεν ἐκ Πόρου τὸ Ῥωσσικὸν δίκροτον Βλαδιμίρος.

— Σήμερον ἔφθασε διὰ δύο ἡμερῶν ἐκ Σμύρνης τὸ Γαλλικὸν δίκροτον Ἀνθὸς Κρίνου.

Ποικίλα.

Εἰς τὴν πόλιν τοῦ Νεοβοράκου τῶν Ἀγγλαμερικανικῶν Συμπολιτειῶν ἐκδίδονται δέκα καθημεριναὶ ἐφημερίδες, τῶν ὁποίων ἐκάστη τυπώνεται εἰς 1850 ἀντίτυπα, ὅθεν συνάγεται κεφάλαιον ἑκατὸν ἑνδεκα χιλιάδες φύλλων καθ’ ἐβδομάδα. Ἐπὶ ἑτέρας ἐκδίδονται δὲ τῆς ἐβδομάδος, καὶ τυπώνονται εἰς χίλια ὀκτακίσια φύλλα ἐκάστη, ἐξ ὧν γίνονται κεφάλαιον εἴκοσι πέντε χιλιάδες κατὰ πάσας ὀκτὼ ἡμέρας. Δέκα ἐξ τέλους πάντων ἄλλαι ἐβδομαδαῖαι φέρουν ὁμοῦ 52,000 ἀντίτυπα. Τὸ καθολικὸν δὲ κεφάλαιον τῶν καθ’ ἐβδομάδα τυπονομένων φύλλων ἀναβαίνει εἰς 188,000. Εὐρίσκονται δὲ πρὸς τούτοις κατὰ τὴν πολιτείαν ὅλην 140 ἐφημερίδες δημοσιεύμεναι κατὰ πᾶσαν ἐβδομάδα, καὶ συχνότερον· προστιθεμένων δ’ εἰς αὐτὰς καὶ τῶν ἐν τῇ πόλει 33, γίνεται τὸ ὅλον 173. Μὲ αὐτὰς δὲ συναριθμοῦνται αἱ ἐφημερίδες αἱ κατὰ δεκαπενθήμερον, μῆνα, τριμηνίαν κτλ. ἐκδιδόμεναι καὶ πραγματευόμεναι περὶ φιλολογίας, θεολογίας, ἱατρικῆς, κτλ. κτλ. Κατὰ τὸ 1828 ἔτος ἐδημοσιεύοντο ἐν ταῖς Συμπολιτείαις 825 ἐφημερίδες· ἀναφορὰ δὲ τις ἀξιωματικὴ γενομένη ἔπειτα, ἀριθμεῖ αὐτὰς εἰς 974. Τὴν σήμερον δὲ τέλος πάντων λογίζονται πάντῳ εἶδους πλέον ἢ χίλιναι.

(Γαλλ. Ταχυδρόμος.)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρὰ τῆς Ἀστυνομίας τῆς νήσου Σκοπέλου.

Ἡ Ἑλληνικὴ γολέττα, Ἀριστείδης, ἰδιοκτησία τοῦ

Παναγιώτου Φιλίππου Κασσανδρινού, 7 1/2 τόμων Ἑλλη-
κῶν, ἐξετέθη ἀπὸ τῆς 30 τοῦ παρελθόντος Μαρτίου εἰς δη-
μοπρασίαν, ἥτις ἐμελλε νὰ διαρκέσῃ τρεῖς κατὰ συνέχειαν
ἐβδομάδας. Τὰ δὲ ἐκ τῆς πωλήσεως χρήματα θέλουν παρα-
κατατεθῇ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Σκοπέλου, καὶ δὲν θέλει
γένει ἡ διανομὴ αὐτῶν πρὸς οὓς ἀνήκει εἰμὴ μετὰ 21 ἡμέ-
ρας τῆς διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδας ἐκδόσεως τῆς πα-
ρούσης εἰδοποιήσεως, πρὸς πληροφόριαν καὶ εἰδήσιν τῶν
ὅσοι τυχὸν εἶναι μέτοχοι ἢ δανεισταὶ ἐπὶ τοῦ σκάφους τοῦ
πλοίου τούτου.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὁ Κύριος Βενεδέττος Φινέλλας, 45 περίπου ἐτῶν, κατα-
γόμενος ἐκ Σαλυντιῶν τοῦ Πεδεμοντίου, χρηματίσας ἀξιω-
ματικὸς εἰς τὸ Γαλλικὸν στράτευμα ἐπὶ τῆς αὐτοκρατορίας,
ἀφικόμενος εἰς Μάλταν κατὰ τὸν Ἰούλιον ἢ Αὐγουστον τοῦ
1828, ἀπέπλευσεν ἐκείθεν ἐπὶ πλοίου Γαλλικοῦ εἰς τὴν
Ἑλλάδα.

Ὁ δόκτωρ Μιχαὴλ Φινέλλας ἀδελφὸς τοῦ ἀνωτέρω εἰ-
ρημένου ἀξιωματικοῦ, μετὰ τὸν θάνατον τῆς μητρὸς των
συμβάντα τὴν 18 Φεβρουαρίου 1829, κατασταθεὶς καθο-
λικὸς κληρονόμος αὐτῆς, εἰδοποιεῖ τὸν ἄνω εἰρημένον Κύ-
ριον Βενεδέττον Φινέλλαν ὅτι εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς διαθήκης
τῆς μητρὸς των κατελείφθη εἰς αὐτὸν, τὸν Κύριον Βενεδέ-
ττον Φινέλλαν, μία κληρονομικὴ δωρεὰ, καὶ τὸν προσκαλεῖ διὰ
τοῦτο νὰ διευθυνθῇ πρὸς τὸν ἐν Κεγκύρα Ἐκλαμπρότατον
Γενικὸν Πρόξενον τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Σαρ-
δηνίας, διὰ νὰ λάβῃ παρ' αὐτοῦ ὅλας τὰς χρειώδεις διατα-
φῆσεις περὶ τε τῆς εἰρημένης δωρεᾶς, καὶ περὶ τοῦ τρόπου
τῆς παραλαβῆς αὐτῆς.

Ὁ δόκτωρ Μιχαὴλ Φινέλλας προστρέχει περιπλέον εἰς
τὴν ἀγαθότητα τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν τῆς Ἑλ-
λάδος Ἀρχῶν, ὥστε νὰ τὸν δοθῇ διὰ μέσου τοῦ προειρη-
μένου Γενικοῦ Προξένου ἡ πιστοποιήσις, κατὰ τὴν τάξιν
ἐπωκυρωμένη, τῆς τελευταίας τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Βενεδέττου,
εἰς τυχὸν οὗτος μετήλλαξε τὸν βίον πολεμῶν μεταξὺ τῶν
Ἑλληνικῶν στρατευμάτων.

ΝΑΥΤΙΑ.

ΛΙΜΝΗ ΠΟΡΟΥ. Ἀπὸ τῆς 10 Φεβρουαρίου μέχρι τῆς 23 Μαρτίου.

ΚΑΤΑΠΑΛΟΥΣ. Ἐκ Σύρας 10 Ἑλλ. πλοῖα μὲ σίτους, σφακτὰ, ὄρυζι,
λάδι, καὶ ἄλλα διάφορα. — Ἐκ Μανταλίας 2 Ἑλλ. μὲ βόας, πρόβατα,
χαλβᾶν καὶ παξημάδι. — Ἐξ Αἰγίνης 5 Ἑλλ. μὲ εἶνον, σφακτὰ, γλυκά-
νισον. — Ἐκ Σπάρτης Ἑλλ. μὲ ἀραβόσιτον καὶ σῦκα. — Ἐξ Ἰθάκης Ἰο-
νιον μὲ διάφορα εἶδη. — Ἐξ Ἰδρας 2 Ἑλλ. μὲ εἶνον καὶ παξημάδι, καὶ
ἕτερα δύο εὐκαιρα, καὶ ἐν Ἰόνιον μὲ λάδι. — Ἐξ Ἑομιάνης Ἑλλ. μὲ
λάδι καὶ σαποῦνι. — Ἐκ Ναυπλίου ἐν Ἰόνιον μὲ σαποῦνι καὶ ἄλλειμμα,
καὶ ἐν Ῥωσικῶν μὲ διάφορα εἶδη. — Ἐκ Ταλαντίου Ἑλλ. μὲ ξυλείαν.
— Ἐκ Σκύρου Ἑλλ. μὲ διάφορα εἶδη. — Ἐκ Κύμης Ἑλλ. μὲ εἶνον, κηρί
καὶ λάδι. — Ἐκ Σπετσῶν 2 Ἰόνια καὶ ἐν Ἑλληνικῶν μὲ λάδι, καὶ ἐν Ἑλλ.
μὲ εἶνον καὶ ἕτερον εὐκαιρον. — Ἐκ Καλαμακίου Ἑλλ. μὲ ξυλείαν. — Ἐκ
Κρανειδίου Ἑλλ. μὲ λάδι καὶ σαποῦνι. — Ἐκ διαφόρων μερῶν 163 πλοῖα
μὲ σίτους, εἶνον, πανία, τυρί, σίδηρον, σανίδια, παξημάδι, ρακί, δέρ-
ματα, σαποῦνι, ὀφθαλμικόν, βαλάντι, ἐλαίας, βαμβάκι, λάδι, ὄσπρια, ἄλας,
δάδι, ἀσφαλτον, πλάκας, σῦκα, σταφίδας, ἀνθρακας, κεράμια, χαλβᾶν,
πινάκια, θεῖον, ρόμ, ταβάκον, κάδους, κτλ.

ΑΠΟΠΑΛΟΥΣ. Εἰς Σύραν 7 Ἑλλ. πλοῖα εὐκαιρα καὶ δύο μὲ ξυλείαν,
καὶ δύο Ἰόνια μὲ σαποῦνι καὶ λάδι. — Εἰς Σαλαμίνα 3 Ἑλλ. μὲ ἀραβό-

σιτον καὶ σίτον. — Εἰς Αἴγινα 3 Ἑλλ. εὐκαιρα καὶ ἕτερα 5 μὲ εἶνον,
λάδι, σίτον, καὶ διάφορα ἄλλα. — Εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐν Ῥωσικῶν καὶ
ἐν Ἰόνιον μὲ διάφορα εἶδη, καὶ ἐν Ῥωσικῶν εὐκαιρον. — Εἰς Ἰδραν 2 Ἑλλ.
μὲ λάδι καὶ ἔθνη ἀλευρα. — Εἰς Θεσσαλονίκην Σαρδηνιακὸν μὲ λειμόνια.
Εἰς Σκόπελον 2 Ἑλλ. μὲ λειμόνια, καὶ ἐν Ἰόνιον μὲ λάδι. — Εἰς ψαρρᾶ
Ἑλλ. μὲ λειμόνια. — Εἰς Σάμον Ἑλλ. εὐκαιρον. — Εἰς Ἄνδρον Ἑλλ.
μὲ λειμόνια. — Εἰς διάφορα μέρη 185 πλοῖα μὲ λειμόνια, σίτον, εἶνον,
ὀφθαλμικόν, χαλβᾶν, κάδους, σαποῦνι, βαλάντιον, λάδι, σανίδια, σταφίδας,
βαμβάκι, ἀνθρακας, ἐλαίας, δέρματα, καὶ διάφορα ἄλλα.

ΛΙΜΝΗ ΠΑΤΡΩΝ. Ἀπὸ τῆς 17 Φεβρουαρίου μέχρι τῆς 22 Μαρτίου.

ΚΑΤΑΠΑΛΟΥΣ. Ἐκ τῶν Ἰονίων νήσων 10 Ἑλλ. καὶ 6 Ἰόνια μὲ σίτον,
λάδι, εἶνον, χειροτεχνήματα, φέσια, ξυλείαν, σῦκα, καὶ διάφορα εἶδη.
— Ἐκ Μεσολογγίου 5 Ἑλληνικά καὶ 4 Ἰόνια μὲ εἶνον, σίτον, βαλάντι,
λάδι, λειμόνια καὶ διάφορα ἄλλα. — Ἐκ Καβουρλίμνης 2 Νεαπολι-
τικά καὶ 2 Ἰόνια μὲ ξυλείαν ἐργάσιμον. — Ἐκ Γαλαξειδίου 2 Ἑλλ. μὲ ἀμ-
πελόφυτα καὶ ξυλείαν καύσιμον, καὶ ἐν εὐκαιρον. — Ἐκ Αχαμυρίου ἐν Ἑλλ.
μὲ ἐλαίας καὶ 3 μὲ ξυλείαν καύσιμον. — Ἐκ Ρίου 2 Νεαπολιτικά μὲ ξυλεί-
αν ἐργάσιμον. — Ἐκ Τεργέστης ἐν Ἑλλ. καὶ 4 Αυστριακά μὲ διαφόρους
πραγματείας καὶ ξυλείαν. — Ἐκ Ναυπάκτου 3 Ἑλλ. καὶ 2 Ἰόνια μὲ ἄλας,
λειμόνια, ξυλείαν καύσιμον, σίτον, καὶ ἐν Αυστριακῶν μὲ διάφορα εἶδη.
— Ἐκ Βοστίτης ἐν Ἑλλ. καὶ ἐν Ἰόνιον μὲ σίτον καὶ ὄρυζ. — Ἐκ Σπετσῶν
βρίκιον Ἑλλ. εὐκαιρον. — Ἐξ Ἀγκώνος ἐν Αυστριακῶν μὲ χειροτεχνήματα
κτλ. — Ἐκ διαφόρων μερῶν 230 Ἑλλ. καὶ Ἰόνια πλοῖα, τὰ μὲν εὐ-
καιρα, τὰ δὲ μὲ εἶνον, σίτον, ἀλευρα, ὄσπρια, ξυλείαν, ὀφθαλμικόν, στα-
φίδας, δέρματα, λειμόνια, βαλάντι, ἀσφαλτον, λάδι, ὄσπρια, σφακτὰ,
κτλ.

ΑΠΟΠΑΛΟΥΣ. Εἰς τὰς Ἰονίους νήσους 11 Ἑλλ. μὲ ξυλείαν καύσιμον. —
Εἰς Μεσολογγίον καὶ τὰ πλησιόχωρα παράλια 35 Ἑλλ., 10 Ἰόνια καὶ 3
Νεαπολιτικά μὲ σίτον, ἀραβόσιτον, εἶνον, ξυλείαν, λάδι, ταβάκον, ἄλας
καὶ διάφορα εἶδη. — Εἰς Λονδίνον ἐν Ἀγγλικῶν μὲ σταφίδας καὶ βαλάντι.
— Εἰς Κωνσταντινούπολιν 2 Αυστριακά μὲ ξυλείαν καὶ διαφόρους πραγμα-
τείας. — Εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰς Ἰονίους νήσους 27 Ἑλλ.
πλοῖα καὶ 305 πλοῖα Ἑλλ. καὶ Ἰόνια, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ διά-
φορα εἶδη.

ΛΙΜΝΗΣ ΤΙΝΟΥ. Ἀπὸ τῆς 17 Φεβρουαρίου μέχρι τῆς 31 Μαρτίου.

ΚΑΤΑΠΑΛΟΥΣ. Ἐκ Σύρας 14 πλοῖα Ἑλληνικά μὲ σίτους, μέλι, καὶ διά-
φορα ἄλλα εἶδη. — Ἐκ Γενούας ἐν Σαρδηνιακῶν εὐκαιρον. — Ἐκ Κίρας Αὐ-
στριακὸν εὐκαιρον. — Ἐκ Μυκόνου Ἑλλ. μὲ ξυλείαν καὶ πίτσαν. — Ἐκ Ψαρ-
ρῶν ἐν Ἑλλ. μὲ ὄσπρια, χαλβᾶν, σίδηρον, καὶ παξημάδι, καὶ ἕτερον Ῥωσ-
σικὸν μὲ δέρματα καὶ ὀφθαλμικόν. — Ἐκ Σάμου Ἑλληνικὸν μὲ εἶνον, ρακί καὶ
χαλβᾶν. — Ἐκ Πάρου Ἰόνιον μὲ σμυρίγλην. — Ἐξ Ἠλιοδρομίων Ἑλλ. μὲ ξυ-
λείαν. — Ἐκ Σμύρνης 2 Ἑλληνικά μὲ δέρματα, πανία καὶ σανίδια, καὶ
διάφορα ἄλλα. — Ἐξ Ἄνδρου Ἑλληνικὸν εὐκαιρον. — Ἐκ διαφόρων με-
ρῶν 177 πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ σίτους, λάδι, σαποῦνι, ἐλαίας,
χαλβᾶν, σίδηρον, ὄσπρια, ξυλείαν, ὄρυζι, ἀνθρακας, τυρί, δέρματα, κεράμια,
μέλι, βούτυρον, εἶνον, ρακί, μύλους, κτλ.

ΑΠΟΠΑΛΟΥΣ. Εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐν πλοῖον Σαρδηνιακῶν, ἐν Ῥωσικῶν,
ἐν Αυστριακῶν, ἐν Ἰόνιον καὶ ἐν Ἑλληνικῶν εὐκαιρα, ἐν δὲ Ἰόνιον μὲ μάρμαρα,
καὶ ἐν Ἑλληνικῶν μὲ μέλι καὶ σῦκα. — Εἰς Σάμον Ἑλληνικὸν μὲ σίτους.
— Εἰς Σμύρνην ἐν Ἑλλ. εὐκαιρον, καὶ ἕτερον μὲ πλάκας καὶ μάρμαρα,
ἐν δὲ Ἰόνιον μὲ σμυρίγλην, καὶ ἕτερον εὐκαιρον. — Εἰς Σύραν 6 Ἑλλ.
μὲ σίδηρον, χαλβᾶν, παξημάδι, ξυλείαν, δέρματα καὶ λάδι. — Εἰς Ναύ-
πλιον Ἑλλ. μὲ εἶνον, χαλβᾶν καὶ ρακί. — Εἰς Σκόπελον 3 Ἑλλ. εὐ-
καιρα, καὶ ἐν μὲ διάφορα εἶδη. — Εἰς διάφορα μέρη 211 πλοῖα, τὰ
μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ ξυλείαν, δέρματα, κεράμια, εἶνον, χαλβᾶν, καύσιμον,
μάρμαρα, πλάκας, σαποῦνι, σῦκα, κτλ.

ΛΙΜΝΗ ΚΡΑΝΕΙΔΙΟΥ. Καθ' ὅλον τὸν Μάρτιον.

ΚΑΤΑΠΑΛΟΥΣ. Ἐκ διαφόρων μερῶν 148 πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ
μὲ σίτον, λάδι, σαποῦνι, σῦκα, σταφίδας, πλάκας, καφέν, ρόμ, σίδηρον,
σανίδια, ἀσφαλτον, ἄλας, κτλ.

ΑΠΟΠΑΛΟΥΣ. Εἰς διάφορα μέρη μία γολέττα καὶ 151 πλοῖα, τὰ μὲν
εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ μέρος τῶν εἰταχθέντων εἰδῶν, ξυλείαν καύσιμον, κτλ.

ΛΙΜΝΗΣ ΑΝΑΡΟΥ. Ἀπὸ τῆς 16 Φεβρουαρίου μέχρι τῆς 15 Μαρτίου.

ΚΑΤΑΠΑΛΟΥΣ. Ἐκ Σύρας 5 Ἑλλ. πλοῖα, ἐν Ῥωσικῶν καὶ δύο Ἰόνια,
τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ σίτον, καὶ διάφορα ἄλλα. — Ἐκ Ψαρρῶν ἐν
Ἑλλ. μὲ καύσιμον. — Ἐκ διαφόρων μερῶν 68 πλοῖα μὲ σίτον, ὄσπρια, βαμ-
βάκι, εἶνον, πινάκια, ἐλαίας, σίδηρον, ρόμ, κριθάρι, λάδι, ἀραβόσιτον.

ΑΠΟΠΑΛΟΥΣ. Εἰς Ναύπλιον Ἑλλ. πλοῖον εὐκαιρον. — Εἰς Σμύρνην 2 Ἑλλ.
μὲ πλάκας, μάρμαρα καὶ λειμόνια. — Εἰς Σύραν Ἰόνιον μὲ σίτον. — Εἰς
Κωνσταντινούπολιν Ἑλλ. μὲ λειμόνια. — Εἰς διάφορα μέρη 77 πλοῖα μὲ
σῦκα, λειμόνια, ἀνθρακας, βαμβάκι, ἡμίονους, εἶνον, ἐλαίας, ρακί, μαστίχην,
κάδους.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 26 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 497.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΕΡΟΥΣΙΑΝ.

Ύστερον ἀφοῦ ἔλαβα ἐκ μέρους τῶν Κυρίων Ἀντιπρόσβρων τῶν Συμμάχων Αὐλῶν τὴν διακοίνωσιν τῶν πράξεων τῆς ἐν Λονδίῳ συνδιαλέξεως, αἱ ὁποῖαι ἀφορῶσι τὴν τύχην τῆς Ἑλλάδος, σὰς ἐσυγκάλεσα περὶ ἐμὲ πολλάκις διὰ νὰ σὰς γνωστοποιήσω τὰς πράξεις ταύτας, καὶ διὰ νὰ φωτισθῶ ἀπὸ τὴν γνώμην σας.

Δὲν θέλω σὰς ἐπαναλέξει, Κύριοι, ὅλως τὰς παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας ἦτον ἐκ τῶν καθηκόντων μου νὰ σὰς κάμω, διὰ νὰ σὰς ἀποδείξω κατὰ τρόπον σαφῆ καὶ θετικὸν ὅφ ὁποῖαν πρόσσπον ἐθεωροῦσα τὴν πράξιν τῆς 3 Φεβρουαρίου, καὶ τὸ συνοδεύον αὐτὴν ἐπαγγελματικὸν ἔγγραφο.

Δὲν θέλω σὰς ἐπαναλέξει ὡσαύτως τὰς μεγάλας θεωρίας, καθ' ἃς ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἰς τὴν ἐμβριθῆ περίστασιν ταύτην ὤφειλε νὰ ρυθμίσῃ τὴν διαγωγὴν τῆς, τὴν ὁποῖαν ἐξηκολούθησεν ὡφείλεν αὕτη ἐξ ἑνὸς μὲν μέρους νὰ δικαιώσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην, μὲ τὴν ὁποῖαν τὸ ἔθνος τὴν τιμᾶ, καὶ ἀπ' ἑτέρου ν' ἀποδείξῃ τὰ αἰσθήματα τῆς εὐγνωμοσύνης, τὰ ὁποῖα ἐμπνέουσιν εἰς τοὺς Ἕλληνας οἱ γενναῖοι σκοποὶ τῶν Σεβαστῶν Συμμάχων Ἡγεμόνων, καὶ αἱ ἐκ τῆς μεγαλοδωρίας τῶν πρὸς αὐτοὺς εὐεργεσίαι.

Τοιοῦτον εἶναι τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον τὰ καθήκοντά μου μὲ ὑποχρέοναν νὰ ἐκπληρώσω, καὶ τολμῶ νὰ καυχῇθω ὅτι ἐπέτυχον εἰς τοῦτο.

Εἰς τὰς, Κύριοι, ἀνήκει νὰ κρίνετε περὶ τούτου, θεωρήσαντες τὰ συναπτόμενα ἐνταῦθα ἔγγραφα θέλετε ἴδωτε εἰς αὐτὰ τὰς διακοινώσεις τῶν Κυρίων Ἀντιπρόσβρων τῶν Συμμάχων Αὐλῶν, καὶ τὸ σχέδιον τῆς ἐπαγγελματικῆς ἀπαντήσεώς μου.

Εὐελπίς εἶμαι ὅτι θέλετε συμμεθεῖξαι, Κύριοι, καὶ τοὺς ἀγῶνάς μου καὶ τὴν εὐθύνην μου, καὶ θέλετε καταστήσει τοὺς μὲν, δραστηριοτέρους, τὴν δὲ εὐθύνην, ὀλιγώτερον βαρεῖαν, ἐμφανίζοντες πρὸς αὐτοὺς πρὸς τὴν Βασιλικὴν Αὐτοῦ Ὑψηλότητα τὸν Ἡγεμόνα Λεσπόλδον τὰς νομίμους εὐχὰς τοῦ ἔθνους. Αὐτὸς οὗτος μόνος εἰς τὸ ἐξῆς δύναται μετ' ἐπιτυχίας νὰ γένη τὸ ὄργανον τῶν εὐχῶν τοῦ ἔθνους παρὰ ταῖς Σεβασταῖς Συμμαχίαις Αὐλαῖς.

Σὰς προβάλλω ὡσαύτως τὸ νὰ συναποφασίσετε μετ' ἐμοῦ

περὶ τῆς ἀποστολῆς μιᾶς πρεσβείας, εἰς προὔπαντησιν τῆς Βασιλικῆς Αὐτοῦ Ὑψηλότητος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 4—16 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ

Ἐμπορ. Ναυτικοῦ Γραμματεὺς

Ι. ΡΙΖΟΣ.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 27 Μαρτίου (8 Ἀπριλίου) 1830.

Οἱ παρὰ τῇ Προσωρινῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει Ἀντιπρόσβεις τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν διατάχθησαν νὰ κοινοποιήσουν εἰς αὐτὴν τὰς ὀριστικὰς ἀποφάσεις ὁμοῦ μὲ τὰς συμπληρωτικὰς αὐτῶν πράξεις, τὰς ὁποίας ἀπεδέχθησαν τὰ συμβούλια τῶν εἰρημένων Δυνάμεων, διὰ νὰ καταντήσωσι τέλος πάντων εἰς τὸν ὁποῖον προέθεντο σκοπὸν, ὅτε συνυπέγραψαν τὴν Συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου.

Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ οἱ Πληρεξούσιοι τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ὑπέγραψαν ἐκ συμφώνου κατὰ τὴν 22 Ἰανουαρίου (3 Φεβρουαρίου) πύκταντος, τὸ πρωτόκολλον, ἀντίγραφον τοῦ ὁποίου ἔχουν τὴν τιμὴν οἱ ὑποφαινόμενοι νὰ παρουσιάσωσιν εἰς τὴν Ἑμετέραν Ἐξοχότητα. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο καθιερόναι τὴν τελείαν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος ὁμοῦ μὲ ἄλλα εὐεργετήματα, ἔργα τῆς ἐπιμόνου καὶ συμφώνου μεσολαβήσεως τῶν τριῶν Αὐλῶν.

Τὸ πρῶτον ἀναγκαῖον ἀποτέλεσμα τῆς πράξεως ταύτης, ὅστις εἶναι καὶ ὁ κύριος σκοπὸς ὅλων τῶν προσπαθειῶν, αἱ ὁποῖαι συνέτρεξαν εἰς ἀποπεράτωσιν αὐτῆς, εἶναι τὸ νὰ καταπαύσῃ ἐξ ὀλοκλήρου καὶ χωρὶς τὴν παραμικρὰν ἀναβολὴν πᾶσαν ἐχθροπραξίαν μεταξὺ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Ὀθωμανικῶν θαλασσιῶν καὶ πεζικῶν δυνάμεων. Ἀπαιτεῖται λοιπὸν ἀφεύκτως νὰ ἐκπληρώσῃ ἤδη ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις τὴν ὑποχρεωτικὴν ὑπόσχεσιν, τὴν ὁποῖαν προθύμως ἀνεδέχθη ὅτι θέλει ἀποθέσει τὰ ὄπλα, ἀμα συγκατατεθῶσιν οἱ Τοῦρκοι εἰς τὴν Συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου. Τούτου δὲ ἤδη ἐκτελεσθέντος, ἀφοῦ ἐνηργήθησαν τὰ δέοντα ἐκ συμφώνου καὶ παρὰ τῇ Ὀθωμανικῇ Πόρτᾳ, αἱ Σύμμαχοι Αὐλαὶ διέταξαν τοὺς Ἀντιπρόσβεις αὐτῶν ν' ἀπαιτήσωσι παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τὴν ἄμεσον καὶ πλήρη ἀποδοχὴν τῶν ἀκολουθῶν μέτρων.

Α. Νὰ δημοσιεύσῃ ἐπισήμως τὴν ἀνακωχὴν, ὑπάρχουσαν ἤδη πρᾶγματικῶς.

Β. Νὰ κενώσωσι τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα καὶ αἱ θαλάσσιοι ναυτικὴ μῆρι ὅλους τοὺς τόπους, μέρη καὶ νήσους, τὰ ὅποια δὲν θέλουν συμπεριληφθῇ εἰς τὸ νέον Ἑλληνικὸν κράτος, καὶ νὰ ἀποσυρθῶσιν ἐντὸς τῆς ὀροθετικῆς γραμμῆς, τῆς ὀριζομένης διὰ τοῦ πρωτοκόλλου.

Γ. Νὰ χαίρωσι τὴν προσωπικὴν καὶ κτηματικὴν ἀσφάλειαν ὅσοι τῶν Μουσουλμάνων προκίρουνται νὰ διαμείνωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Δι Σύμμαχοι Δυνάμεις ἀπαιτοῦσαι τὴν ἀποδοχὴν τούτων τῶν συμβιβαστικῶν μέτρων, ἔχουν ὅλην τὴν πεποιθῆσιν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐκπληροῦσα αὐτὰ μετὰ σπουδῆς, θέλει ἀναφανῇ ἀδιαλείπτως ἀξία τῶν πρὸς αὐτὴν εὐεργετημάτων.

Τὸ αὐτὸ πρωτόκολλον, τὸ ὅποιον δίδει εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ προνόμια ταῦτα, περιέχει καὶ ἄλλο ἄρθρον, τοῦ ὁποίου ἡ ἐκτέλεσις ἔδωκεν ἀφορμὴν νέων συνθηματικῶν πράξεων.

Δι Σύμμαχοι Δυνάμεις γνωρίζουσαι καλῶς ὅτι μόνη ἡ μοναρχικὴ καὶ διαδοχικὴ Κυβέρνησις δύναται νὰ ἐγγυηθῇ τὴν σταθερὰν κατὰστασιν, τὴν ὁποίαν ἀπαιτεῖ ἡ εἰρηνopoίησις, ὅπερ ἦτον τὸ ἀντικείμενον τῶν σκέψεων των, συνέθεντο ὁμοφώνως νὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ νέου κράτους ἡγεμὼν τοιοῦτος, τοῦ ὁποίου ὁ χαρακτὴρ νὰ ἐγγυᾶται ἀσφαλῶς τὴν ἡσυχίαν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὅλης τῆς Εὐρώπης.

Δι ψῆφοι καὶ τῶν τριῶν Δυνάμεων συνῆλθον χωρὶς ἀναβολῆς εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου, τοῦ ὁποίου αἱ προσωπικαὶ ἀρεταὶ καὶ ἡ πολιτικὴ καὶ ἀνεξάρτητος θέσις, ἐπλήρουν κατ' εὐχὴν τὸ ἐπιθυμητὸν τοῦτο ἀντικείμενον.

Δι Σύμμαχοι Δυνάμεις, ἀφοῦ διέθεσαν οὕτω περὶ τῶν εἰρημένων, ἀπεφάσισαν καὶ εἰδικούς τινας ὁρίσμοις, τοὺς ὁποίους διέταξαν τοὺς Ἀντιπρέσβεις αὐτῶν νὰ γνωστοποιήσωσιν ὡσαύτως εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Προσωρινὴν Κυβέρνησιν.

Ὁ πρῶτος εἶναι ὅτι αἱ τρεῖς Δύλαὶ νὰ δώσωσιν ἐξάπαντος εἰς τὸ νέον κράτος χρηματικὰ βοηθήματα δι' ἐνὸς δανείου, τὸ ὅποιον θέλει ἐνεργήσῃ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις μετὰ τὴν ἐγγύησιν τῶν Δυνάμεων. Τὸ δὲ δάνειον τοῦτο θέλει χρησιμεύει εἰς μισθοδοσίαν καὶ διατροφὴν τῶν στρατευμάτων, τὰ ὅποια ὁ Κυριάρχης Ἡγεμὼν ἐν ἀνάγκῃ ἤθελε στρατολογήσει πρὸς ἰδίαν ὑπηρεσίαν.

Συνεφωνήθη πρὸς τούτοις ἀπὸ τὰς τρεῖς Δυνάμεις νὰ διαμείνῃ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Α. Β. Υ. ἐνδιαστήματι ἐνὸς χρόνου, τὸ κατὰ τὴν Ἑλλάδα εὐρισκόμενον ἤδη Γαλλικὸν στρατεῦμα. Ἐὰν δὲ ἡ παραιτέρω διαμονὴ τῆς στρατιωτικῆς ταύτης μοίρας κριθῇ ἀφεύκτως ἀναγκαία, τότε ἀπαιτεῖται νὰ συγκατανεύσωσιν αἱ εἰρημέναι Δυνάμεις κατὰ ζήτησιν τοῦ Ἡγεμόνος συνεννοοῦμεναι μετ' αὐτοῦ.

Ἐκτὸς τῶν διαληφθεισῶν συνθηματικῶν πράξεων, ἐγένετο καὶ ἐκυρώθη ἰδιαίτερα σύμβασις ἀφορῶσα τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἑλλάδα Καθολικούς.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, ὅστις εἶχεν ἐξαιρέτως ὑπὸ τὴν προστασίαν καὶ ὑπεράσπισιν τοῦ τοῦς χριστιανούς τούτου τοῦ δόγματος ἐν ὅσῳ ὑπέκειντο ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας, κρίνει δίκαιον νὰ παραιτήσῃ σήμερον τὸ προνόμιον τοῦτο ὡς πρὸς τὰς ἐπαρχίας, - αἱ ὁποῖαι συμπεριλαμβάνονται εἰς τὸ νέον κράτος, καὶ νὰ ἐμπιστευθῇ τὴν ἐνεργεσίαν αὐτοῦ εἰς τὸν ὀνομασθέντα τῆς Ἑλλάδος Ἡγεμόνα. Ἀλλὰ συγχρόνως ἡ Α. Χ. Μ. ἀπήτησεν ἐγγυήσεις ἀποχρώσας ὑπὲρ τῆς ὑπερασπίσεως τῶν Καθολικῶν τούτων, τὴν ὁποίαν εἶχον ἄχρι τῆς σήμερον ὑπὸ τὴν δύναμιν τῆς Γαλλίας.

Ἐπειδὴ ἡ ἀξίωσις αὕτη ἀνεγνωρίσθη δικαία, ὥρισθη ἐκ συνθήκης, ὅτι ἡ Καθολικὴ θρησκεία νὰ ἐκτελῇ ἀκωλύτως εἰς τὸ νέον κράτος τὰς τελετὰς τῆς λατρείας της, καὶ αἱ εἰς αὐτὴν

ἀνήκουσαι ἰδιοκτησίαι νὰ εἴναι ἀνεπηρέαστοι. Οἱ δὲ ἐπίσκοποι αὐτῆς νὰ διατηρῶσιν ἀπαραιετώως τὰ ὑπουργήματα, τὰ δικαιώματα καὶ τὰ προνόμια, τὰ ὅποια ἔχουσιν ὑπὸ τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ Βασιλέως τῆς Γαλλίας. Καὶ τελευταῖον κατὰ τὰς αὐτὰς ἀρχὰς ὅλαι αἱ ἀνήκουσαι ἰδιοκτησίαι εἰς τὰς ἀνεκαθεν ἐκκλησιαστικὰς ἀποστολὰς τῆς Γαλλίας, ἡ εἰς καταστήματα Γαλλικὰ, νὰ ἀναγνωρίζωνται ὡς τοιαῦτα καὶ νὰ δικμίνωσιν ἀνεπηρέαστοι.

Οἱ Πληρεξούσιοι τῶν τριῶν Συμμάχων Δύλων, ἀφοῦ ὥρισαν οὕτω περὶ τῶν ἀντικειμένων τούτων, θέλοντες ἐκτὸς τούτων νὰ δώσωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα νέα δείγματα τῆς πρὸς αὐτὴν εὐνοίας τῶν Βασιλέων των, καὶ νὰ προφυλάξωσι τὸν τόπον τοῦτον ἀπὸ τὰ δεινὰ ἐπακόλουθα, τὰ ὅποια δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ἡ ἀντιζηλία τῶν ἐν αὐτῷ θρησκευομένων λατρεῶν, συνέθεντο ὅτι ὅλοι οἱ ὑπῆκοι τοῦ νέου κράτους, ὁποιασδήποτε θρησκείας, θέλουν εἶσθαι δεκτοὶ ἐπίσης εἰς ὅλας τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας, ὑπουργήματα καὶ τιμὰς, θεωρούμενοι ἐντελῶς ἴσοι καθ' ὅλας τὰς θρησκευτικὰς, κοινωνικὰς καὶ πολιτικὰς σχέσεις, μηδ' ὅλως περκτηρουμένης τῆς διαφορᾶς τοῦ δόγματος.

Οἱ Ἀντιπρέσβεις τῶν Συμμάχων Δυνάμεων κοινοποίησαντες ταῦτα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, καθὼς διέταχθησαν ἀπὸ τὰς ἰδίας αὐτῶν Κυβερνήσεις, τρέφουσι χρηστὰς ἐλπίδας, ὅτι θέλουν εὖρεῖ ὅλην τὴν ἀποδοχὴν ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους μετὰ αἰσθημάτων εὐγνωμοσύνης, τὰ ὅποια πρέπει νὰ τοῦ ἐμπνέωσιν αἱ πράξεις αὐταί, καὶ μετὰ τὴν ὁποίαν ἐκήρυξεν ἄχρι τοῦδε πεποιθῆσιν πρὸς τοὺς Κραταιοὺς ὑπερασπιστάς του. Ἰσχυροὶ καὶ δίκαιοι λόγοι ἦτον ἀκόλουθον νὰ ἐμπνεύσωσιν εἰς αὐτὸ τοιαῦτα αἰσθημάτων, διότι ἡ Ἑλλὰς ὀφείλει τὴν ὑπαρξίν της εἰς τὰ παντοῖα βοηθήματα, τὰ ὅποια ἐπεδαψίλευσαν εἰς αὐτὴν αἱ τρεῖς Δυνάμεις. Ἐλευθερώσαντες αὐτὴν, ἔλαβον ὑπὸ τὴν ἄμεσον προστασίαν των καὶ τὴν διέσωσαν ἀπὸ τὸν ἀναπόδραστον ὄλεθρον διὰ τούτους τοὺς λόγους προσεκτέσαντο θετικὰ δικαιώματα εἰς τὴν ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων τελείαν καὶ πρόθυμον προσχώρησιν εἰς τὰ δεδογμένα.

Αἱ Δυνάμεις αὐταὶ ἔχουσι νέα δικαιώματα εἰς τὴν εὐγνωμοσύνην της, διότι συμπληρώσασαι σήμερον τὸ νησιωτικὸν αὐτῆς σύστημα, δίδουσιν εἰς αὐτὴν τὴν ἀσφαλῆ κτῆσιν τόπων, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀγαπητοὶ διὰ τὴν ἀνάμνησιν τῶν προγόνων, καὶ ὠφέλιμοι διὰ τὴν γεωγραφικὴν αὐτῶν θέσιν.

Αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις συγκατατεθεῖσαι νὰ δώσωσιν εἰς τὸ νέον τοῦτο κράτος τελείαν ἀνεξαρτησίαν καὶ ὅλα τὰ ἐκ ταύτης πηγάζοντα δικαιώματα, ἀπαλλάξαντες αὐτὴν πρὸς τούτοις καὶ ἀπὸ ὑποχρεώσεως δυσφόρους, ὑπερέβησαν παρὰ πολὺ τὰς ἐλπίδας, τὰς ὁποίας νομίμως ἐδύνατο νὰ τρέφῃ. Ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἐσωτερικῆς της εὐτυχίας, ἡ ἀναγέννησις τοῦ ἐμπορίου της, εἶναι ἤδη ἀσφαλισμένοι, καὶ ἡ ἐκλογὴ αὐτῆ τοῦ Ἡγεμόνος, ὅστις μέλλει νὰ τὴν κυβερνήσῃ, δίδει εἰς αὐτὴν πᾶσαν ἐγγύησιν τῆς εὐταξίας καὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἡσυχίας, τῶν ὁποίων ἔχει ἀνάγκην, καὶ τὰ μέσα τοῦ νὰ συνταχθῇ κατὰ τὰς σωτηριώδεις ἀρχὰς, αἱ ὁποῖαι φέρουν τὴν εὐδαιμονίαν τῶν ἐπικρατειῶν. Αἱ Σύμμαχοι Δύλαὶ διέταξαν πρὸς τούτοις τοὺς Ἀντιπρέσβεις των νὰ διασαφηνίσωσιν ὅτι, μέχρι τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφίξεως τοῦ Ἡγεμόνος Λεοπόλδου, αἱ ὑπάρχουσαι σχέσεις μεταξὺ τῆς διοικητικῆς Ἀρχῆς τοῦ τόπου τούτου καὶ τῶν Συμμάχων, θέλουν διατηρεῖσθαι ὁποῖαι καὶ ὅπως ὑπάρχουσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρέσβεις τῶν τριῶν Δυνάμεων λαβὼν ἐπίσης ἀναλόγους διαταγὰς μετὰ τὰς σταλείσας ὁδηγίας πρὸς τοὺς παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει Ἀντιπρέσβεις. Δι-

ευθύνθησαν δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ναυάρχους τῶν κατὰ τὸ Ἀρχιπέλαγος θαλασσιῶν μαιρῶν, μὲ διαταγὴν νὰ συμπράξωσιν ἐκ συμφώνου εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ πρωτοκόλλου τῆς 22 Ἰανουαρίου (3 Φεβρουαρίου).

Οἱ ὑποχρινόμενοι ἔχουν τὴν τιμὴν νὰ προσφέρωσι πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Πρόεδρον τῆς Προσωρινῆς τῶν Ἑλλήνων Κυβερνήσεως βαθυτάτον σέβας.

(ὑπογεγραμμένοι)

ΔΟΚΙΝΣ.

ΒΑΡΩΝΟΣ ΡΟΥΑΝ.

ΚΟΜΗΣ Ν. ΠΑΝΝΙΝ.

Πρωτόκολλον τῆς ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν γενομένης συνδιαλέξεως τὴν 3 Φεβρουαρίου 1830, παρόντων τῶν Πληρεξουσίων τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ρωσσίας.

Ἀρξαμένης τῆς συνδιαλέξεως, ὁ Πληρεξούσιος τῆς Βρετανικῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, καὶ ὁ τῆς Χριστιανικωτάτης Αὐτοῦ Μεγαλειότητος παριστάνουσιν εἰς τὸν Πληρεξούσιον τῆς Αὐτοκρατορικῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τὴν ἔφασιν τοῦ νὰ μάθωσιν ὑφ' ὁποίαν πρόσοψιν βλέπει τὸ 10 ἄρθρον τῆς ἐν Ἀδριανουπόλει προσφάτως ὑπογραφθείσης εἰρήνης μεταξὺ τῆς Ρωσσίας καὶ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, ἄρθρον, τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται πρὸς τὰς ὑποθέσεις τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Πληρεξούσιος τῆς Αὐτοκρατορικῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος ἀποφαίνεται: ὅτι τὸ 10 ἄρθρον τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος Συνθήκης δὲν ἀκυροῖ τὰ δίκαια τῶν Συμμάχων τοῦ Αὐτοκράτορος, δὲν παρεμποδίζει τὰ βουλευματα τῶν εἰς συνδιάλεξιν συνελθόντων ἐν Λονδίῳ Ὑπουργῶν, μὴ δὲ κωλύει παντάπασι τοὺς συμβιβασμοὺς, ὅσους αἱ τρεῖς Αὐλαὶ ἤθελον κρίνει ὁμοφώνως ὅτι εἶναι οἱ ὠφελιμώτεροι, καὶ οἱ πρὸς τὰς περιστάσεις εὐαριστότεροι.

Μετὰ τὴν ἀπόφασιν ταύτην ὁ Πληρεξούσιος τῆς Βρετανικῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος κοινοποιεῖ εἰς τὴν συνδιάλεξιν ἐν ἔγγραφον συλληπτικόν, συναπτόμενον ἐνταῦθα ὑπὸ στοιχείῳ Α, διὰ τοῦ ὁποίου οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρέσβεις τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Γαλλίας διαβιβάζουσι μίαν ἀπόφασιν τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας μνηολογουμένην κατὰ τὴν 9 Σεπτεμβρίου, ἐπισυναπτομένην ἐνταῦθα ὑπὸ στοιχείῳ Β, καὶ ἀναγγέλλουσιν “ ὅτι ἡ Πόρτα συγκαταίνεσασα τέως εἰς τὴν συνθήκην τοῦ Λονδίνου, ὑπόσχεται καὶ προσέτι ὑποχρεοῦται τὴν σήμερον ἐνώπιον τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ὑπογραψαῶν τὴν εἰρημένην Συνθήκην Δυνάμεων, εἰς τὸ νὰ ὑπογράψῃ ὁλοσχερῶς ὅλα τὰ ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφασισθησόμενα ἀπὸ τὴν ἐν Λονδίῳ συνδιάλεξιν, .

Ἐκ τῆς ἀναγνώσεως αὐτοῦ τοῦ ἐγγράφου ἀναγνωρίζεται ὁμοφώνως, ὅτι εὐρίσκεται ἡ συμμαχία εἰς ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ ἐνεργήσῃ πρὸ πάντων τὰ περὶ τῆς ἀμέσου ἐγκαταστάσεως τῆς κατὰ γῆν καὶ θαλάσσαν ἀναχωχῆς μεταξὺ τῶν Τούρκων καὶ τῶν Ἑλλήνων.

Ἀποφασίζεται κατὰ συνέπειαν ὅτι οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει τῶν τριῶν Αὐλῶν Πληρεξούσιοι, οἱ ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐδρεύοντες αὐτῶν, καὶ οἱ εἰς τὸ Ἀρχιπέλαγος Ναύαρχοί των, θέλουν λάβει ἄνευ ἀναβολῆς τὴν διαταγὴν τοῦ ν' ἀπαιτήσωσι καὶ ἐπιτύχωσιν ἀπὸ τὰ ἀνταγωνιζόμενα μέρη μίαν ταχείαν καὶ ὁλοσχερῇ παύσιν τῶν ἐχθροπραξιῶν.

Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ αἱ ὑπὸ στοιχείῳ Γ. Α. Ε. παρηρητημέναι ἐνταῦθα εἰσηγήσεις δι' ὁμοφώνου γνώμης ἀπεφασίσθησαν περὶ τῶν εἰρημένων Πληρεξουσίων καὶ ἐδρευόντων, ἐπιτροπούσης εἰς τὸν Ῥωσικὸν Ναύαρχον τῆς μεταξὺ τῆς Ρωσσίας καὶ τῆς Πόρτας

ἀποκαταστάσεως τῆς εἰρήνης νὰ συμπράξῃ αὐτῆς μετὰ τῶν συναδελφῶν τοῦ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας.

Συμφωνηθεῖσιν τῶν πρώτων αὐτῶν ἀποφάσεων, τὰ μέλη τῆς συνδιαλέξεως εὐρίσκουσιν ὅτι αἱ τῆς Πόρτας ἀποφάνσεις τὰ θέτουσιν εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ νὰ συσχεθῶσι περὶ τῶν μέτρων, ὅσα ἤθελαν προκρίνει ὡς μᾶλλον παραδεκτέα κατὰ τὴν παρούσαν κατὰστασιν τῶν πραγμάτων, καὶ ἐπειδὴ ἐφίενται νὰ ἐπάζωσιν εἰς τὰς προτέρας διαθέσεις τῆς συμμαχίας βελτιώσεις τὰς μᾶλλον προσφευεῖς εἰς τὸ νὰ κρατύνωσι τὸ περὶ ὃ ἐνασχολεῖται ἔργον τῆς εἰρήνης μὲ νέα ἀσφαλίσματα μονιμότητος, ἀπεφασίσαν τὰ ἐξῆς ἄρθρα ὁμοφώνως.

1. Ἡ Ἑλλὰς θέλει σχηματίζει ἐν Κράτος ἀνεξάρτητον, καὶ θέλει χαίρει ὅλα τὰ δίκαια πολιτικά, διοικητικά, καὶ ἐμπορικά προσπεφυκότα εἰς ἐντελὴ ἀνεξαρτησίαν.

2. Κατὰ λόγον αὐτῶν τῶν εἰς τὸ νέον Κράτος παρεχομένων πλεονεκτημάτων, καὶ πρὸς συγκατάθεσιν εἰς τὴν ἣν ἐξέφρασεν ἔφασιν ἡ Πόρτα περὶ τῆς ἐλαττώσεως τῶν ὑπὸ τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 22 Μαρτίου τεθέντων ὁρίων, ἡ διοριστικὴ γραμμὴ τῶν συνόρων τῆς Ἑλλάδος ἀρξαμένη ἀπὸ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἀσπροποτάμου θέλει ἀνατρέξει τὸν ποταμὸν αὐτὸν ἕως κατέναντι τῆς λίμνης τοῦ Ἀγγελοκάστρου, καὶ διασχίσασα τόσον αὐτὴν τὴν λίμνην, ὅσον καὶ τὰς τοῦ Βρυχωρίου, καὶ τῆς Σαυροβίτσας, θέλει καταλήξει εἰς τὸ ὄρος Ἀρτοτίνα, ἐξ οὗ θέλει ἀκολουθήσει τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους Ἄξου, τὴν κοιλάδα τῆς Κοτούρης, καὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους Οἴτης ἕως τὸν κόλπον τοῦ Ζητουνίου, εἰς τὸν ὁποῖον θέλει καταντήσῃ πρὸς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Σπερχεῖου.

Ὅλαι αἱ χῶραι καὶ τόποι κείμενοι πρὸς μεσημβρίαν αὐτῆς τῆς γραμμῆς, τὴν ὁποίαν ἡ συνδιάλεξις ἐχάραξεν ἐπὶ τοῦ ἐνταῦθα ὑπὸ στοιχείῳ Ζ συναπτομένου γεωγραφικοῦ πίνακος, θέλουν ἀνήκει εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅλαι δὲ αἱ χῶραι καὶ τόποι πρὸς ἄρκτον κείμενοι τῆς αὐτῆς γραμμῆς, θέλουν ἐξακολουθῇ ν' ἀποτελῶσι μέρος τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας.

Θέλουν ἀνήκει ὡσαύτως εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ Νῆσος Εὐβοία ὁλόκληρος, αἱ Δαιμονόνησοι, ἡ νῆσος Σκύρος, καὶ αἱ νῆσοι ἐγνωσμέναι τὸ ἀρχαῖον ὑπὸ τὸ ὄνομα Κυκλάδες, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς νήσου Ἀμοργοῦ, κείμεναι μεταξὺ τοῦ 36 καὶ 39 βαθμοῦ πλάτους βορείου καὶ τοῦ 26 βαθμοῦ μήκους ἀνατολικοῦ τοῦ μεσημβρινοῦ τῆς Γρενδισχῆς.

3. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει εἶναι μοναρχικὴ καὶ κληρονομικὴ κατὰ τὰς ἑξῆς πρωτοτοκίας· θέλει ἐμπιστευθῇ εἰς ἓνα ἡγεμόνα, ὅστις δὲν θέλει εἶναι δυνατόν νὰ ἐκλεχθῇ μεταξὺ τῶν οἰκογενειῶν τῶν βασιλευουσῶν εἰς τὰς ἐπικρατείας τὰς ὑπογραψάσας τὴν Συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου 1827, καὶ θέλει φέρεи τὸν τίτλον Ἡγεμῶν Κυριαρχῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἐκλογὴ αὐτοῦ τοῦ ἡγεμόνος θέλει εἶναι τὸ ἀντικείμενον διακοινώσεων καὶ συμφωνιῶν κατοπινῶν.

4. Τα ἄρθρα τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου, ἅμα ἤθελον γνωστοποιηθῇ εἰς τὰ μέρη, τὰ ὁποῖα μέλει περὶ αὐτῶν, ἡ μεταξὺ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἑλλάδος εἰρήνη θέλει ἐκλαμβάνεσθαι ἀποκαταστημένη ἐξ αὐτοῦ τούτου τοῦ γεγονότος, καὶ ἐκάτερα τὰ κράτη θέλουν προσφέρεσθαι πρὸς τοὺς ὑπηκόους ἐκτέρων ἀμοιβαίως ὡς πρὸς τὰ δίκαια τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας, καθὼς πρὸς τοὺς ὑπηκόους τῶν ἄλλων ἐπικρατειῶν τῶν ἐν εἰρήνῃ μετὰ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἑλλάδος.

5. Πράξεις πλήρους καὶ ὁλοσχεροῦς ἀμνηστίας θέλουν ἀμέσως δημοσιευθῇ παρὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας καὶ παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ περὶ ἀμνηστίας πράξις τῆς Πόρτας θέλει κηρύξει ὅτι

κάνει Ελλην ἐφ' ὅλην τὴν ἐκτασὶν τῆς Ἐπικρατείας της, δὲν θέλει εἶναι δυνατόν νὰ στερηθῇ τὰς ἰδιοκτησίας του, μηδὲ νὰ ἐνοχληθῇ παντάπασι διὰ τὸν λόγον, ὅτι ἔλαβε τάχα μέρος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν. Ἡ περὶ ἀμνηστίας πράξις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως θέλει κηρύξει τὴν αὐτὴν ἀρχὴν ὑπὲρ ὅλων τῶν Μουσουλμάνων ἢ Χριστιανῶν, οἵτινες τυχόν ἔλαβον μέρος ἐναντίον τῆς ὑποθέσεώς της· θέλει δὲ εἶναι προσέτι ἐννοημένον καὶ δημοσιευμένον, τὸ ὅτι οἱ Μουσουλμάνοι, οἵτινες ἐκουσίως ἤθελον ἐξακολουθήσει νὰ κατοικῶσιν εἰς τὰς χώρας καὶ νήσους διορισθείσας εἰς τὴν Ἑλλάδα, θέλουν διατηρεῖ ἐν αὐταῖς τὰς ἰδιοκτησίας των, καὶ θέλουν χαίρει ἐν αὐταῖς ἀμεταβλήτως μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των ἐντελῇ ἀσφάλειαν.

6. Ἡ Ὀθωμανικὴ Πόρτα θέλει παρέξει εἰς ὅσους ἐκ τῶν ὑπηκόων της Ἑλλήνων ἤθελον ἐπιθυμήσει νὰ παραιτήσων τὸ Τουρκικὸν ἔδαφος προθεσμίαν ἐνὸς ἔτους διὰ νὰ πωλήσων τὰς ἰδιοκτησίας των, καὶ νὰ ἐξέλθωσιν ἐλευθέρως ἀπὸ τὸν τόπον.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει ἀφήσει τὸ αὐτὸ ἐλεύθερον εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Ἑλλάδος, οἵτινες ἤθελον ἐπιθυμήσει νὰ μεταφερθῶσιν εἰς τόπον Τουρκικόν.

7. Ὅλοι αἱ θαλάσσιοι καὶ πεζικαὶ Ἑλληνικαὶ δυνάμεις, θέλουν κενώσει τὰς χώρας, φρούρια καὶ νήσους, τὰ ὅποια κατέχουσιν ἐπέκεινα τῆς γραμμῆς τῆς τεθείσης εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἑλλάδος ἐν τῷ § 2, καὶ θέλουν ἀποσυρθῇ ὀπίσθεν αὐτῆς ταύτης τῆς γραμμῆς ἐντὸς τῆς πλέον συντόμου προθεσμίας. Ὅλοι αἱ θαλάσσιοι καὶ πεζικαὶ Τουρκικαὶ δυνάμεις, αἱ κατέχουσιν χώρας, φρούρια καὶ νήσους, περιλαμβανόμενα εἰς τὰ ἄνω εἰρημένα ὅρια, θέλουν κενώσει αὐτάς τὰς νήσους, φρούρια καὶ χώρας, καὶ θέλουν ἀποσυρθῇ ὀπίσθεν τῶν εἰρημένων ὁρίων καὶ ὡσαύτως ἐντὸς τῆς πλέον συντόμου προθεσμίας.

8. Ἐκάστη τῶν τριῶν Αὐλῶν φυλάττει τὴν δύναμιν, ἢ ὅποια τῇ βεβαιούται παρὰ τοῦ ἑκτοῦ ἄρθρου τῆς συνθήκης τῆς 6 Ἰουλίου, τοῦ νὰ ἐγγυᾶται περὶ τοῦ ὅλου τῶν συμβιβασμῶν ἢ ἄρθρων τῶν προηγουμένων. Αἱ περὶ ἐγγυήσεως πράξεις, εἰς γενῶσι, θέλουν συνταχθῇ χωριστά. Ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν διαφορῶν αὐτῶν πράξεων θέλουν γενῇ κατὰ συνέπειαν τοῦ ἄνω εἰρημένου ἄρθρου, τὸ ἀντικείμενον συνθηκῶν καταπινῶν τῶν Ἰψηλῶν Δυνάμεων.

Κάνενα στράτευμα ἀνῆκον εἰς ὁποτέραν τῶν συντασσῶν τὴν Συνθήκην τριῶν Δυνάμεων, δὲν θέλει δυνηθῇ νὰ ἐμβῇ εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ Ἑλληνικοῦ νέου Κράτους, ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῶν δύο ἐτέρων Αὐλῶν τῶν ὑπογραψασῶν τὴν συνθήκην.

9. Πρὸς ἀποφυγὴν τῶν συγκρούσεων, αἱ ὁποῖαι θέλουν ἀναμφιδόλως γεννηθῇ εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις ἀπὸ τὴν συναφὴν μετὰ τῶν ἐπιτρόπων ὁροθετῶν Ὀθωμανῶν, καὶ τῶν ἐπιτρόπων ὁροθετῶν Ἑλλήνων, ὅταν προτεθῇ τὸ ν' ἀποφασισθῇ ἐπιτοπίως ἢ διαγράξαι τῶν ὁρίων τῆς Ἑλλάδος, συμφωνεῖται ὅτι ἡ ἐργασία αὕτη θέλει ἐμπιστευθῇ εἰς ἐπιτρόπους Ἀγγλοὺς, Γάλλους καὶ Ρώσους, καὶ ὅτι αἱ τρεῖς Αὐλαὶ θέλουν διορίσει ἀνὰ ἓνα ἕκαστη. Οὗτοι οἱ ἐπιτροποὶ ἐφωδιασμένοι μετὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον Η' συναπτομένην ἐνταῦθα ὁδηγίαν, θέλουν ἀποφασίσαι τὴν διαγράξιν των εἰρημένων ὁρίων ἐπόμενοι μετὰ ὅλην τὴν δυνατόν ἀκρίβειαν εἰς τὴν ἐνδεικνυμένην ἐν τῷ § 2 γραμμῇ, τὴν ὁποίαν θέλουν ἐπισημάνει μετὰ πασσάλους, καὶ θέλουν σχεδιάσει δύο πίνακας τῆς ὑπογεγραμμένους παρ' αὐτῶν, καὶ ὁ μὲν εἰς θέλει δοθῇ εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Κυβέρνησιν, ὁ δὲ ἕτερος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν.

Θέλουν ὀφείλει ν' ἀποπερατώσουν τὰς ἐργασίας των ἐν τῷ διαστήματι μηνῶν ἑξ. Ἐὰν συμβῇ διαφορά γνώμῶν μετὰ τῶν τριῶν ἐπιτρόπων, ἡ πλειοψηφία θέλει ἀποφασίσαι.

10. Αἱ διχθεσεῖς τοῦ παρόντος πρωτοκόλλου θέλουν ἀμέσως γνωστοποιηθῇ εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Κυβέρνησιν διὰ τῶν Πληρεξουσίων τῶν τριῶν Αὐλῶν, οἵτινες θέλουν ἐφοδισθῇ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ μετὰ τὴν κοινὴν ὁδηγίαν τὴν ἐνταῦθα ὑπὸ στοιχεῖον Θ' συναπτομένην. Οἱ ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐδρεύοντες τῶν τριῶν Αὐλῶν, θέλουν λάβει ὡσαύτως περὶ αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως τὴν ὑπὸ στοιχεῖον Ι' συναπτομένην ἐνταῦθα ὁδηγίαν.

Αἱ τρεῖς Αὐλαὶ ἀποταμιεύουσι δι' αὐτάς τὸ νὰ κάμωσι νὰ εἰσχυθῶσιν αἱ παροῦσαι συμφωνίαι εἰς συνθήκην τινὰ ἐπίσημον, ὑπογεγραμμένην ἐν Λονδίῳ, θεωρηθησομένην ὡς ἐκτελεστικὴν τῆς κατὰ τὴν 6 Ἰουλίου 1827, καὶ διακοινωθησομένην πρὸς τὰς ἄλλας τῆς Εὐρώπης Αὐλὰς διὰ νὰ τὴν παραδεχθῶσιν, ἐν τῷ κρίνωσι προσήκον.

Συμπέρασμα.

Αἱ τρεῖς Αὐλαὶ φθάσαναι οὕτως εἰς τὸ τέλος μακρᾶς τινος καὶ χαλεπῆς διαπραγματεύσεως, συγχαίρουσιν αὐταὶ ἑαυτάς μετ' εὐλικρινείας, διότι ἐφῆλθον εἰς ἐντελὴ ὁμοθυμίαν ἐν μέσῳ τῶν πλέων ἐμβριθῶν καὶ τῶν πλέων ἀξίων προσοχῆς καὶ ἀκροσφαλῶν περιστάσεων.

Ἡ τῆς συναφείας αὐτῶν συντήρησις κατὰ στιγμὰς τοιαύτας, παρέχει τὸ ἀσφαλέστερον ἐνέχυρον τῆς διαρκείας της, καὶ αἱ τρεῖς Αὐλαὶ προσηνεῖς ἔχουσιν ἐλπίδας, ὅτι αὕτη ἡ τόσον μόνιμος, ὅσον ἀγαθοποιὸς ἐνωσις, δὲν θέλει παύσει ἀπὸ τοῦ νὰ συνεισφέρῃ εἰς τῆς παγκοσμίου εἰρήνης τὴν ἐμπέδωσιν.

Ἀρ. 498.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς Κυρίους Ἀντιπρέσβεις τῶν Συμμάχων Αὐλῶν.

Ἡ προσωρινὴ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἔλαβε τὸ κοινοποιηθὲν πρὸς αὐτὴν ἐπίσημον ἔγγραφον παρὰ τῶν Κυρίων Ἀντιπρέσβειν τῶν Συμμάχων Αὐλῶν τῆς 27 Μαρτίου 8 Ἀπριλίου.

Ἐμελέτησε μετὰ συντόνου σκέψεως τὴν πρᾶξιν τῆς 3 Φεβρουαρίου καὶ τὰς ἐπ' αὐτῇ ἐξηγήσεις καὶ ἀναπτύξεις τῶν Κυρίων Ἀντιπρέσβειν συναισθανομένη δὲ τὰ χρεῖα αὐτῆς, καὶ πόθον εὐλικρινῆ ἔχουσα τοῦ νὰ τὰ ἐκπληρώσῃ ἀξίως τῆς πρὸς αὐτὴν ἐμπιστοσύνης τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς τῶν Σεβαστῶν Συμμάχων Μοναρχῶν, δι' ἧς νὰ τὴν τιμήσουν εὐαρεστήθησαν, ἐσπούδασε νὰ βαθύνῃ τὸν μέγαν καὶ γενναῖον στοχασμὸν τῶν Σεβαστῶν αὐτῶν Δεμελιωτῶν τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Ἠρεύνησεν ἀκολουθῶς τίνι τρόπῳ ἤθελε δυνηθῇ νὰ συμμεθεῖν εἰς τὴν ἐκπλήρωσίν του, συμμορφωμένη ἐν ταύτῳ, ὡς ἀπαιτεῖται, καὶ μετὰ τὰς κοινοποιηθείσας πράξεις τῆς ἐν Λονδίῳ συνδιαλέξεως, καὶ μετὰ τὰ εἰδικῶς δοχθέντα, τὰ ὅποια οἱ Κύριοι Ἀντιπρέσβεις ἐπαρουσίασαν εἰς αὐτήν.

Ἡ ἀπόφάτις τῶν Συμμάχων Δυνάμεων τοῦ ν' ἀναγνωρίζεται ἡ Ἑλλὰς Κράτος ἀνεξάρτητον, ἐπλήρωσε τὰς νομίμους εὐχὰς τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἐπεσφράγισε τὰς ἀμέτρους εὐεργεσίας, τὰς ὁποίας ἤξισαν νὰ ἐπιδεικνύωσιν εἰς βοήθειαν αὐτῶν. Κινούμεναι δὲ ἀναμφιδόλως ἀπὸ λόγους ὑψηλῶν πολιτικῶν συμφερόντων ἔβησαν τὴν μέλλουσαν αὐτῆς τύχην ὑπὸ τὴν αἰγίδα μαναρχικῆς καὶ διαδοχικῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐξελέξαντο ἡγεμόνα τοιοῦτον, διὰ τοῦ ὁποίου δύναται νὰ ἐκτελέσουν τοὺς ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος γενναίους σκοποὺς των, καὶ ἱκανὸν νὰ δώσῃ τὰ πιστὰ σταθερὰς εἰρηνοποιήσεως τεθεμελιωμένης ἐπὶ τῆς πράξεως τῆς 3 Φεβρουαρίου.

Τὸ μέγα τοῦτο ἔργον ἐνεπιστεύθη τούντεῦθεν εἰς τὸν Ἡγεμόνα Λεωπόλδον καὶ ἡ Α. Β. Υ. ἀναδεξαμένη αὐτὸ, προέθετο νὰ δείξῃ εἰς τὸν πολιτισμένον κόσμον, ὅτι ἡ Ἑλλάς θέλει εὐρεῖ εἰς τὰ ἔξοχα προτεζήματα καὶ τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα, μὲ τὰ ὁποῖα χαρακτηρίζεται, πιστὰς ἐγγυήσεις τῆς ἀποκειμένης εἰς αὐτὴν τύχης.

Ἐγγυήσεις, τὰς ὁποίας δίδουν εἰς αὐτὴν ἀναμφιδόλως καὶ τὰ προσκτηθέντα ἤδη δικαιώματα διὰ τῶν μακροχρονίων παθημάτων καὶ τῶν αἰμοσταγῶν θυσιῶν της, καὶ αἱ θεσπισθεῖσαι συνταγματικαὶ βάσεις, τὰς ὁποίας οἱ Πληρεξούσιοι Ἀντιπρόσωποι αὐτῆς παρεδέχθησαν, μόναι ἱκαναὶ νὰ ἀσφαλίσωσι τὴν εἰς τὸ μέλλον εὐδαιμονίαν της.

Ἡ Ἑλλάς ἀναμετρουῖσα οὕτω τὴν ὀρισθεῖσαν τύχην της παρὰ τῆς ὑψηλῆς φρονήσεως καὶ εὐνοίας τῶν Σεβαστῶν Συμμάχων Μοναρχῶν, συναισθάνεται τὸ χρέος αἰωνίου ἐγνωμοσύνης καὶ ἀμέτρου ἐμπιστοσύνης πρὸς τοὺς εὐεργέτας αὐτῆς.

Ἄλλ' ὅσον ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος ἐπιθυμεῖ νὰ γενῇ πιστὸς διερμηνευτὴς τούτων τῶν αἰσθημάτων, τοσούτον ἀναγκάζεται νὰ ἐκφράσῃ τὴν ὁποῖαν αἰσθάνεται λύπην, μὴ δυναμένη νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ ἐμπιστευθὲν εἰς αὐτὴν ἔντιμον χρέος κατὰ τοὺς ὁποίους ὥρισαν τύπους αἱ πράξεις τῆς τελευταίας Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Οἱ Κύριοι Ἀντιπρόσωποι τῶν τριῶν Αὐλῶν διέτριβον εἰς Ἄργος εἰς τὰς γινομένας συνεδριάσεις κατὰ τὸν Αὐγουστον μῆνα, καὶ τὸ πρῶτον ψήφισμα τῆς Συνελεύσεως ἄξιον κατέστη ἀναμφιδόλως τῆς προσοχῆς των. Δὲν ἀγνοοῦσι λοιπὸν, ὅτι αἱ ὀριστικαὶ συμβάσεις, περὶ ὧν ἤδη πρόκειται λόγος, ἐμελλον νὰ καθυποβληθῶσιν εἰς τοὺς Πληρεξούσιους Ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους καὶ νὰ ἐπικυρωθῶσι παρ' αὐτῶν.

Ἡ Κυβέρνησις λοιπὸν ὥφειλε νὰ συγκαλέσῃ ἤδη τοὺς Πληρεξούσιους αὐτοὺς, καὶ δὲν ἤθελε διατάσει νὰ πράξῃ κατὰ τὸν ὅρον τοῦ ψηφίσματος, εἰάν τινα ἄρθρα τῆς πράξεως τῆς 3 Φεβρουαρίου, καὶ ἡ διάληψις τοῦ ἐπισήμου ἐγγράφου τῶν Κυρίων Ἀντιπρόσβρων, δὲν ἦσαν τοιαῦτα, ὥστε νὰ φέρωσι τοὺς Πληρεξούσιους Ἀντιπροσώπους εἰς τὴν χαλεπὴν ἀνάγκην, ἥ νὰ ἀπομακρυνθῶσιν ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἔλαβον ἐντάλματα παρὰ τῶν ἐπαρχιῶν, ἥ νὰ περιορισθῶσιν εἰς τὸ νὰ ἐξηγήσωσιν αὐτοῖς τὰς δικαίας εὐχὰς των τοῦ νὰ ἴδωσι τέλος πάντων τετελεσμένους τοὺς ὑπὲρ αὐτῶν γενναίους σκοποὺς τῶν Συμμάχων Αὐλῶν.

Ἄλλ' ἐπειδὴ αἱ πρὸς τοὺς Κυρίους Ἀντιπρόσβρους δοθεῖσαι διατάγαι περιορίζουσιν εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφασισθεῖσων συμβάσεων, δὲν μένει ἄλλο εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, εἰμὴ νὰ ἀπαντήσῃ πρὸς τοὺς Κυρίους Ἀντιπρόσβρους, ἀφοῦ ἔλαβε καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας.

Α'. Ὅτι ἡ ἐπίσημος δημοσίευσις τῆς ἀνακωχῆς, ὑπαρχούσης ἤδη πραγματικῶς, περιέχεται εἰς τὸ ἐπισυναπτομενὸν ἀντίγραφον τῆς ἐγκυκλίου, διευθυνομένης πρὸς τοὺς κατὰ θάλασσαν καὶ ξηρὰν ἀρχηγούς των Ἑλληνικῶν νηάμεων.

Β'. Ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει συμπράξει ὅσον ἐνεστὶν εἰς πᾶσαν περίπτωσιν, ὥστε νὰ κενωθῶσιν οἱ τόποι, μέρη, καὶ νῆτοι, τὰ ὁποῖα δὲν θέλουν συμπεριληφθῇ εἰς τὸ νέον Κράτος, κατὰ τὴν πράξιν τῆς 3 Φεβρουαρίου, ἀπὸ τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα, καὶ τὰς θαλασσίους Ἑλληνικὰς μοίρας, ἅμα οἱ Τούρκοι ἀποσυρθῶσιν ἀπὸ τὴν

Ἀττικὴν καὶ τὴν Εὐβοίαν. Εἶναι δὲ ἐπίσης ἀναγκαῖα καὶ ἢ ἐπὶ τῶν τόπων παρουσία τῶν ἐκ μέρους τῶν τριῶν Δυνάμεων ὁροθετῶν, οἱ ὁποῖοι δύνανται νὰ προλάβωσιν, ἢ τοῦλάχιστον νὰ μετριάσωσι τὰ ὀλέθρια ἐπακόλουθα, τὰ ἵποῖα ἐνδέχεται νὰ προκύψωσιν εἰς τὴν νέαν ὁροθεσίαν, καὶ ὅτι εἶναι ἐπ' ἀνάγκης ἐπίσης τὸ νὰ τεθῇ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἰς στάσιν, ὥστε νὰ βεβαιώσῃ μέσα πρὸς ζωάρκειαν ἱκανὰ, καὶ ἀρμόδιαν τινὰ κατάστασιν εἰς τὰς πολυαριθμούς οἰκογενείας, αἵτινες θέλουν συρρέυει ἀναζητοῦσαι πατριδα ἐντὸς τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Γ'. Ὅτι οἱ ἐν τῇ Ἑλλάδι κατοικοῦντες ἤδη Μουσουλμάνοι ὅχι μόνον χαίρουσι τελείαν προσωπικὴν ἀσφάλειαν, ἀλλὰ καὶ νέμονται μέρος τῶν ἰδιοκτησιῶν, τὸ ὁποῖον παρεχωρήθη εἰς τὰς αἰτήσεις αὐτῶν κατὰ διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ Κυβέρνησις θέλει καθυποβάλλει ὑπ' ὄψιν τῆς Α. Β. Υ. τὰς περὶ πᾶσας τὰς πράξεις τῆς ἐν Λονδίνῳ συνδιαλέξεως παρατηρήσεις της καὶ τὰς περὶ τῶν εἰδικῶς δοχθέντων, περὶ ὧν ἀναφέρει τὸ ἐπίσημον ἐγγράφον τῶν Κ. Κ. Ἀντιπρόσβρων.

Ταύτας δὲ θέλει διευθύνει μὲ ἀντίγραφον τῆς παρούσης, διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ πρὸς τὴν Α. Β. Υ. χρέος της.

Ἡ Α. Β. Υ. ἔχουσα πᾶσαν τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν Συμμάχων Αὐλῶν θέλει τύχει εὐμενοῦς ὑποδοχῆς, ἐνεργούσα παρ' αὐταῖς ὑπὲρ τοῦ τόπου, τοῦ ὁποῖου τὴν εὐδαιμονίαν ἐκλήθη νὰ παρασκευάσῃ ὑπὸ τὴν σκέπην σταθερᾶς καὶ διαρκοῦς εἰρήνης.

Ἡ Προσωρινὴ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις λαμβάνει ἀφορμὴν νὰ διαβεβαιώσῃ τὴν ἐξαιρετικὴν ὑπόληψιν καὶ τιμὴν πρὸς τοὺς παρ' αὐτῇ Κυρίους Ἀντιπρόσβρους τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 4—16 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΜΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ Γραμματεὺς
Ι. ΡΙΖΟΣ.

Ἀρ. 2450.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Εἶδο ποιεῖ.

Αἱ ἐπιτόπιοι δημοπρασίαι τῶν προσόδων τῶν ἐπαρχιῶν Κορίνθου, Τριφυλιῶν, Καρυνταίνης, Λεονταρίου, Μισθρᾶ, Μινεμβασίας, Πραστοῦ, Ἀγίου Πέτρου, Ἀργους, Ναυπλίου, Κάτω-Ναχαγιῆ, Πόρου, Αἰγίνης, καὶ Σαλαμίνος, αἵτινες θέλουν ἐκτεθῇ ἐκ δευτέρου εἰς δημοπρασίαν καὶ λάβει τέλος ἐνταῦθα, ἄρχισαν ἤδη νὰ μᾶς παρουσιάζωνται.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐδῶ δευτέρα καὶ τελεία δημοπρασία τῶν προσόδων τῶν διαληφθεισῶν ἐπαρχιῶν θέλει γίνεσθαι ἅμα φθάσῃ ἡ πρώτη δημοπρασία ἐκείτης, εἰδωσιόονται ὅσοι τῶν πολιτῶν ἐπιθυμοῦν νὰ ἀγοράσων ἀπ' αὐτὰς, διὰ νὰ παρευρεθῶσιν ἐν καιρῷ ἐνταῦθα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 19 Ἀπριλίου 1830.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.

Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 25 Ἀπριλίου.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον, 19 τοῦ ἐνεστῶτος, ἦλθεν ἐνταῦθα ἐκ Σύρας ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης ἐπὶ τῆς Ῥωσικῆς κορβέτας Λεβίτσας.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐπανῆλθεν ἐκ Ναυπλίου καὶ ὁ παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει Ἀντιπρόεδρος τῆς Γαλλίας Βαρὼν Ρουὰν ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ βρικόιου Γρενατιέρου.

Τὴν 21 ἦλθεν ἐκ Πόρου τὸ Ῥωσικὸν δίκροτον Φέρα Χαμπενία φέρον τὸν ναύαρχον Εἰδῆνον.

Τὴν 23 ἐφθασεν ἐκ Σμύρνης δι' ἑξ ἡμερῶν ἡ Ὀλλανδικὴ φρεγάτα Λεῦα φέρουσα τὸν Μοίραρχον Κύριον Παῦλον.

Τὴν 24 ἐφθασεν ἐκ Πόρου αὐθημερὸν τὸ Ῥωσικὸν βρικόιον Ἀχιλλεύς.

Σήμερον ἦλθεν ἐκ Νεοκάστρου καὶ βρικόιον Γαλλικὸν διὰ 4 ἡμερῶν.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Ἀρ. 256.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ.

Ὁ Νικόλαος Καραμανόλης, καὶ ὁ Μαυρουδῆς ἀπὸ Μανολάταις, καὶ ὁ Ἀναγνώστης Φωτεινῆς ἀπὸ Ἀρβανίταις, πάντες Σάμιοι, ἐκατηγορήθησαν ἀπὸ τὴν Γενικὴν Ἀστυνομίαν Σάμου, διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 1215 ἀναφορᾶς τῆς, ὅτι τὴν 26 τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου ἐφόνευσαν εἰς Ἀρβανίταις τὸν Παπᾶ Κωνσταντῆν ἀπὸ τὸ αὐτὸ χωρίον, ἐνδὸν τοῦ ἀμπελίου του.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ἀναφορᾶς ταύτης τὸ Δικαστήριον διώρισε, διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 131 προσκλήσεώς του, ἐξεταστὴν δικαστὴν εἰς τὸ ἐγκλημα τοῦτο τὸν Πάρεδρον Κ. Μ. Σκόνην, ὅστις διὰ τῆς ἀπὸ 31 τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἀναφορᾶς του ἐκθέτει, ὅτι οἱ ῥηθέντες ἐγκαλούμενοι προσκληθέντες δι' ἐνταλμάτων δὲν ἐπαρουσιάσθησαν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, ἀλλὰ περιφέρονται ἐνοπλοὶ εἰς τὰ βουνὰ τῆς νήσου ταύτης.

Ὅθεν τὸ Δικαστήριον κατ' αἴτησιν τοῦ ῥηθέντος ἐξεταστοῦ δικαστοῦ εἰδοποιεῖ διὰ τοῦ παρόντος ἐντάλματος τοὺς φυγοδίκους τούτους Νικόλαον Καραμανόλην, Μαυρουδῆν, καὶ Ἀναγνώστην Φωτεινῆς νὰ ἐμφανισθῶσιν αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου, ἐντὸς εἰκοσι ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος· εἰδὲ μὴ, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 117 τῆς ἐγκληματικῆς διαδικασίας, θέλουν διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν των δικαιωμάτων, καὶ θέλουν δικασθῇ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς φυγοδικίας.

Ὅστις δὲ πολίτης ἐξεύρει πού εὕρισχονται οἱ φυγοδίκαιοι οὗτοι, ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ τοῦτο πρὸς τὸ Δικαστήριον, ἢ πρὸς τὰς ἄλλας ἀρχὰς τῆς ἐπικρατείας, διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δικαιοσύνης.

Τὸ παρὸν ἐντάλμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος, καὶ κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος· ἀντιγραφὸν δὲ αὐτοῦ θέλει σταλθῇ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τῆς διαμονῆς τῶν ῥηθέντων φυγοδικῶν, ἕτερα θέλουν κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου, εἰς τὴν θύραν τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐνορίας τῶν φυγοδικῶν, καὶ εἰς τὴν θύραν τῆς κατοικίας των.

Εν βαθεῖ Σάμου, τὴν 1 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΣΩΜΑΚΗΣ.

Χ. ΜΑΤΑΚΙΑΝΗΣ.

Οἱ Συνδικασταὶ Ι. ΚΑΡΠΑΘΑΚΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Π. Τουφεζόγλους.

Εὐγενέστατε Κύριε Ἐκτακτε Ἐπίτροπε τῶν Νοτείων Κυκλάδων.

Ἐγὼ ὁ σημειωμένος Γεράσιμος Μ. Βεργοτῆς ἔλαβα παρὰ τοῦ πατρός μου τὰ ἐπίλοιπα Γρόσια πρὸς ἐξίσωσιν τῶν Γρ. 2,000, τὰ ὅποια συνεισέφερε διὰ τὴν σύστασιν τῶν σχολείων, τὰ ὅποια σᾶς παραδίδω διὰ νὰ τὰ ἐξοδεύσετε εἰς τοιαῦτα κοινωφελῆ καταστήματα, τὰ ὅποια εἰς τὴν πατριδα μας διὰ τῆς φρονήσεως καὶ ἀρετῆς σας ἀποκατεστήσατε. Δὲν ἐπιθυμῶ ἄλλο, Κύριε, εἰμὴ νὰ μὲ εὐχηθῆς ὡς πατὴρ κοινὸς καὶ ἀντιπρόσωπος τοῦ μεγάλου ἐκείνου ἀνδρός, νὰ ἐπιτύχῃ τὴν πρόοδον τῶν μαθημάτων μου, καὶ ν' ἀποκατασταθῇ μίαν ἡμέραν ἐγὼ εἰς τὴν πατριδα ὡφελιμος. Τὸ πρὸς τὴν εὐγενείαν σας, Κύριε, σέβας μου καὶ εὐπείθειαν αἰωνίως ὑπόσχομαι νὰ φυλάττω καὶ νὰ ἐγνωμονῶ διὰ τὸ μέγα καὶ φιλάνθρωπον ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐπεχειρίσθητε καὶ ἀποκατεστήσατε ἐνταῦθα, διότι οἱ πατέρες μας δὲν ἐφρόντιζαν εἰς τόσας καὶ τοσαύτας παρελθούσας ἐποχὰς νὰ μᾶς καταστήσωσι διὰ τῶν φώτων ἀξίους τῆς πολιτικῆς κοινωνίας· ἡ πατρικὴ ὁμως καὶ φιλόστοργος κηδεμονία, ἃμα ἀνεδέχθητε τὴν διοίκησιν τῆς πατρίδος μας, δὲν σᾶς ἄφητεν, ἀλλ' ἀμέσως ἐνασχόλησε τὴν προσοχήν σας διὰ τὴν ἀνατροφὴν καὶ ἐκπαίδευσιν τῆς πασχούσης ἐνταῦθα νεολαίας.

Παρακαλῶ, Κύριε, νὰ μὲ ἐφοδιάσετε μὲ τὴν ἀδειαν καὶ εὐχήν σας, ὡς τῆς νεολαίας προστάτης καὶ γενικὸς ἔφορος τῶν ἐνταῦθα σχολείων, νὰ ἀπέλθω εἰς τὴν σχολήν. Δὲν ἔχω λοιπὸν ἄλλο εἰμὴ νὰ παρακαλέσω τὸν προστάτην Θεὸν νὰ φυλάττῃ τὸν Ε. Σ. Κυβερνήτην μας, διότι διώρισε ἀξίον ἀντιπρόσωπόν του, καὶ νὰ σᾶς χαρίξῃ ὑγείαν νὰ προστατεύετε τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ πρόοδον τοῦ φωτισμοῦ μας. Ζήτω, Ζήτω, Ζήτω ὁ Σ. Κυβερνήτης μας καὶ ὁ Ἐκτακτος Ἐπίτροπός μας Κ. Π. Ράγκος!

Ἐν Σαντορῇν, τὴν 14 Φεβρουαρίου 1830.

Γεράσιμος Βεργοτῆς.

ΝΑΥΤΙΑΙΑ.

ΛΙΜΗΝ ΜΥΚΟΝΟΥ. Ἀπὸ τῆς 2 μέχρι τῆς 29 τοῦ Μαρτίου.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. Ἐκ Σπετσῶν πλοῖον Σαρδηνιακὸν μὲ σκαμνία. — Ἐξ Ἀλεξανδρείας Ἴονιον μὲ φοίνικας καὶ ἄλλα εἶδη. — Ἐκ Μεσσηνίας Νεαπολιτικὸν μὲ διάφορα εἶδη. — Ἐκ Σύρας ἐξ Ἑλλ. καὶ ἐν Ῥωσικόν, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ σίτον, δόγας, καὶ διάφορα εἶδη. — Ἐκ Ψαρῶν Ἑλλ. μὲ δέρματα καὶ χαλκόν. — Ἐκ Σμύρνης Ἑλλ. μὲ ὄσπρια, χαλβᾶν, καὶ διάφορα ἄλλα. — Ἐκ Τήνου Ἑλλ. εὐκαιρον. — Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως Ἑλλ. μὲ λάδι. — Ἐκ διαφόρων μερῶν 91 Ἑλλ. πλοίαρια, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ σίτον, λάδι, ἐλαίαι, ὄσπρια, σαποῦνι, σῦκα, καπνὸν, ἄλας, πορτογάλια, πετμεῖζι, δέρματα, χαλκόν, χαλβᾶν, ἄνθρακας, σφακτὰ, πανικά, τυρὶ, κτλ.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. Εἰς Ὀδησσὸν πλοῖον Σαρδηνιακὸν μὲ τὸ ἴδιόν του φορτίον, καὶ Νεαπολιτικὸν μὲ πανικά, πινάκια, σκαμνία, καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη. — Εἰς Σύραν 4 Ἑλληνικά μὲ σίδηρον, ὄσπρια, χαλβᾶν, ἰμπάδες, δέρματα, λάδι καὶ χαλκόν. — Εἰς Θεσσαλονίκην Ἴονιον μὲ φοίνικας καὶ γανήματα. — Εἰς Ψαρῶν 3 Ἑλλ. εὐκαιρα. — Εἰς Χίον Ἴονιον εὐκαιρον. — Εἰς Αἴνον Ἑλλ. μὲ διάφορα εἶδη. — Εἰς Σκιάθον Ἑλλ. μὲ λάδι. — Εἰς Ἅγιον Στράτιν Ῥωσικὸν εὐκαιρον. — Εἰς Σμύρνην Ἑλλ. μὲ μάρμαρα. — Εἰς Σάμον Ἑλλ. μὲ δόγας καὶ βεργία. — Εἰς Ἀστυπάλαιαν Ἑλλ. μὲ σίτον. — Εἰς διάφορα μέρη 110 Ἑλλ. πλοίαρια, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ λάδι, παξημάδι, μαστίχην, πορτογάλια, σταφίδας, ἐλαίαι, χαλκὸν δέρματα, χαλβᾶν, μέλι, πετμεῖζι, κάδους, σαποῦνι, κυάμους, πανικά, τυρὶ, σφακτὰ, κτλ.

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 30 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀρ. 1060. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διατάττει.

Α'. Λαβόντος τὴν ἄδειαν τοῦ κατὰ τὴν Λακωνίαν καὶ Κάτω-Μεσσηνίαν Ε. Ε. Κ. Α. Λυκούργου, κατ' αἴτησιν τοῦ ἰδίου, ν' ἀπέλθῃ εἰς τὰ ἴδια διὰ οἰκιακὰς ὑποθέσεις του, διορίζεται ὁ Γέρονσιαντὴς Κ. Ἰω. Γενοθέλης Ἐκτακτὸς Διοικητὴς τῶν αὐτῶν τμημάτων.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 29 Μαρτίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 1061. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κ. Λύσανδρος Βιλαέτης, μέλος τῆς ἐπὶ τοῦ δασμοτελωνείου καὶ λιμεναρχείου τῶν Π. Πατρῶν ἐπιτροπῆς, διορίζεται Ἀστυνόμος τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας.

Β'. Ὁ αὐτὸς ἐπιφορτίζεται καὶ τὰ χρέη τοῦ ὑγειονομείου καὶ τὴν ἐπιστάσιν τοῦ ταχυδρομείου.

Γ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 29 Μαρτίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 1076. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διατάττει.

Κατὰ τὸ ἀ ἄρθρον τοῦ ὑπ' Ἀρ. 504 Α' ψηφίσματος,

Ἔτησί. Φοίνικες 36
Ἑξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς ἑπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

Α'. Ὁ Κ. Σ. Ψωμᾶς διορίζεται Διοικητὴς τῶν ἐπαρχιῶν Ἀγίου Πέτρου καὶ Πραστοῦ.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 29 Μαρτίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 1106. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Λαβόντες ὑπ' ὧν τὴν ἐπ' Ἀρ. 1696 τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν Γραμματέως ἀναφορὰν, διὰ τῆς ὁποίας ἐξαιτεῖται τὴν ἄφεσιν τοῦ ἀπὸ τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπηρεσίαν καὶ τὴν διαμονὴν τοῦ εἰς μόνην τὴν τῆς Ναυτικῆς, Διατάττομεν.

Α'. Ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν Γραμματεία διαιρεῖται ἀπὸ τῆς σήμερον εἰς δύο χωριστὰς ὑπηρεσίας· τὰ δὲ χρέη ἐκάστης αὐτῶν θέλουν ἐκτελεῖσθαι ἐφεξῆς ἀπὸ δύο Γραμματεῖς τῆς Κυβερνήσεως.

Β'. Ὁ αὐτὸς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν Γραμματεὺς διαμένει ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως.

Γ'. Δι' ἐτέρου διατάγματος θέλομεν διορίσει τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία τῆς Κυβερνήσεως.

Δ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 1 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 1107. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' Ἀρ. 1,106 διατάγματος, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν Γραμματεία τῆς Κυβερνήσεως διαιρεῖται εἰς δύο χωριστὰς ὑπηρεσίας,

Διατάττομεν.

Α'. Ὁ Συνταγματάρχης Κ.Π.Γ. Ῥόδιος διορίζεται ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 1 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Δικαστικά.

Ἀρ. 75.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἔνταλμα Β ἐμφανίσεως.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΝΟΤΕΙΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ
ΩΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΝ.

Ὁ ἐν Κάστῳ Ἰωάννης Κανακάρης Κεῖς ἠγκαλέσθη πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας παρὰ τοῦ Κομνινοῦ Ἰω. ἐκ Βολάδος τῆς Καρπάθου δι' ἀναφορᾶς τοῦ τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1829 ὡς φονεὺς τῆς θυγατρὸς του καὶ τοῦ παιδίου αὐτῆς.

Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεία διέταξε τὸ Δικαστήριον τοῦτο διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 198 προσκλήσεώς του τῆς 29 Ὀκτωβρίου 1829, ἔαν τὸ ἐγκλημα τοῦτο εἶναι πεπραγμένον μετὰ τὴν ἔλευσιν τῆς Α. Ε. τοῦ Σ. Κυβερνήτου, νὰ πράξῃ ὅτι τῶν καθηκόντων του.

Τὸ Δικαστήριον, κατ' αἴτησιν αἰτιολογουμένην τοῦ εἰς τὸ ἐγκλημα τοῦτο διορισθέντος ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ Κ. Α. Κάλουλου, ἐξέδωκεν ἔνταλμα ἐμφανίσεως πρὸς αὐτὸν ὑπ' Ἀρ. 34 τῆς 2 Δεκεμβρίου 1829, καὶ ἕτερον ἔνταλμα συλλήψεως πρὸς τὴν ἐπαρχιακὴν δημογεροντίαν τῆς Κάσσου ὑπ' Ἀρ. 35, προσκαλοῦν αὐτὴν ὅπως συλλαβῶσα τὸν ἐγκαλούμενον τοῦτον ἀποστείλῃ αὐτὸν ἐνταῦθα ἐντὸς ἡμερῶν εἴκοσι, μετὰ τὴν πρὸς αὐτὸν παρουσίαν τοῦ ρηθέντος ἐντάλματος.

Ἡ δημογεροντία αὕτη παραδραμύσα τὰ εἰς τὸ οὐσιῶδες αὐτὸ ἀντικείμενον χρέη της καὶ ἀπαντήσασα διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 288 ἀναφορᾶς τῆς τῆς 2 Ἰανουαρίου 1830, ὅτι ἐπαρουσίασε πρὸς τὸν ἐγκαλούμενον τὸ ὑπ' Ἀρ. 34 ἔνταλμα τοῦ δικαστηρίου, ἐπροσκλήθη καὶ δεύτερον διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 48 ἐντάλματος τῆς 14 Ἰανουαρίου 1830, ὅπως κρατήσασα αὐτὸν ὑπὸ φύλαξιν ἀστυνομικὴν ἀποστείλῃ ἀσφαλῶς πρὸς τὸ Δικαστήριον.

Ἀπήντησε δὲ διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 362 δευτέρας ἀπολογίας τῆς τῆς 11 Μαρτίου 1830, ὅτι ὁ Ἰωάννης Κανακάρης ἐπέβρασεν εἰς Κεῖτην, καὶ συμπεραίνει ὅτι θέλει μείνει ἐκεῖ.

Τὸ Δικαστήριον, κατὰ ζήτησιν αἰτιολογημένην τοῦ ἐπὶ τούτῳ διορισθέντος ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ Κ. Τζάνε Γίζη, ἐντέλλεται τῷ εἰρημένῳ Ἰωάννῃ Κανακάρῃ διὰ τοῦ παρόντος β' ἐντάλματος πρὸς αὐτὸν, ὅτι ὀφείλει νὰ ἐμφανισθῇ αὐτοπρασώπως ἐνώπιόν του ἐντὸς νέας προθεσμίας ἡμερῶν εἴκοσι, μετὰ τὴν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος δημοσίευσιν τοῦ παρόντος. Μὴ ἐμφανισθεὶς δὲ, θέλει διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων, καὶ τὸ Δικαστήριον θέλει προχωρήσει εἰς τὴν δίκην τῆς κατ' αὐτοῦ ἐγκαλέσεως κατὰ τοὺς κανόνας τῆς φυγδικίας.

Ἡ ἐνέργεια τοῦ παρόντος ἐντάλματος συνίσταται εἰς τὴν ἐπαγρύπνησιν ἐκάστης τοῦ κράτους Ἀστυνομίας. Ὅστις

δὲ τῶν πολιτῶν ἐξεύρει, ὀφείλει νὰ γνωσταποιήσῃ πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἢ τὰς ἐπιτοπίους Ἀρχάς, ποῦ ὁ ἐγκαλούμενος ἤδη εὑρίσκεται.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, καὶ θέλει κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος ἐν ἀντίγραφον αὐτοῦ θέλει κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου, καὶ ἕτερα θέλουν ἀποσταλῇ πρὸς τὸν ἀστυνομικὸν ἐπιστάτην τῆς ἐπαρχίας Κάσσου, ἵνα τοιχοκολλήσῃ ἀνὰ ἐν εἰς τὴν θύραν τῆς Ἀστυνομίας, τῆς καθεδρικῆς ἐκκλησίας, καὶ τῆς διαμονῆς τοῦ ἐγκαλουμένου.

Ἐν Σαντορήνῃ, τῇ 14 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Α. ΒΑΦΙΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Συνδικασταὶ ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΠΟΖΕΓΙΟΣ.

ΜΗΝΑΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ.

Ὁ Πάρεδρος ΔΟΜΕΝΙΚΟΣ ΣΑΡΗΣ.

Ὁ τόπον ἐπέχων τοῦ Γραμματέως Δημήτριος Χαμάρτος.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 29 Ἀπριλίου.

Τὴν Κυριακὴν τὸ ἑσπέρας ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης ἐπιβὰς εἰς τὸ ἀτμοκίνητον τὸν Ἑρμῆν, ἀπέπλευσε πρὸς τὸν Κεγχρεατικὸν κόλπον, διὰ νὰ ὑπάγῃ ἐκεῖθεν διὰ τῆς Κορίνθου εἰς Ναύαγλιον.

Ἐπιστρέφων ἐκ Σύρας, ὁ κτὼ ἡμέρας μόνον διέτριψεν ἐνταῦθα ὁ Κυβερνήτης, τὰς ὁποίας καὶ ἀφιέρωσεν εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν δημοσίων διδακτικῶν καταστημάτων τῶν ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ εὑρισκομένων.

Συνίστανται δὲ τὰ καταστήματα ταῦτα κατὰ τὸ παρὸν ἐκ τοῦ Ὀρφανοτροφείου, τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου, τοῦ Πρωτοτύπου Σχολείου, τοῦ τῶν κορασίων, τοῦ τῶν νέων Ψαρριανῶν, καὶ τέλος ἐκ καμπόσων ἄλλων προπαιδευτικῶν σχολείων, φοιτωμένων ἀπὸ πολυαρίθμους μαθητὰς στελλομένους ἀπὸ οἰκογενείας, αἵτινες ὑπὸ ὑψηλοῦ καὶ καθολικοῦ πᾶρά τοῖς Ἕλλησιν αἰσθήματος κινούμεναι, προκρίνουν νὰ πεινώσι μᾶλλον ἢ νὰ ἐγκαταλείψωσι τὰ τέκνα των εἰς αἰσχροὺς ἀμαθίας.

Τρεῖς περίπου εἶχον παρέλθῃ μῆνες ἀφοῦ τελευταῖον ἐπεσκέφθη τὰ διάφορα ταῦτα καταστήματα ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης, καὶ μεγάλως ἐθαύμασε τὴν ἔκτοτε ταχεῖαν ἐπαύξησιν τῶν μαθητῶν.

Εἶναι δὲ μαθηταὶ τοῦ μὲν Ὀρφανοτροφείου 460, τοῦ δὲ Κεντρικοῦ Σχολείου 210, τοῦ Πρωτοτύπου 160, τοῦ τῶν κορασίων 32, τοῦ ἀλληλοδιδασκτικοῦ διὰ τοὺς Ψαρριανούς παῖδας 80, καὶ τῶν ἄλλων προπαιδευτικῶν σχολείων 140. Κεφάλαιον 1082.

Ὅσον δὲ παραμυθητικὴ καὶ ἂν εἶναι ἡ πρώτη αὕτη ἐκδοσις, λείπει πολὺ τοῦ νὰ πληρώσῃ τὰς τοῦ ἔθνους χρείας, καὶ τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ Κυβέρνησις ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς αὐτάς. Ὁ σκοπὸς οὗτος εἶναι πάντοτε τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐπιμόνου προνοίας της.

Συγχυτικώταται καὶ ὅλως ἀντιφατικαὶ φῆμαι διεδόθησαν περὶ τῶν ἐν Σύρα κατὰ τὴν 12 τοῦ λήγοντος γενομένων ταραχῶν. Ἐπειδὴ δὲ συμφέρει νὰ ἐξελεγχθῇ τῶν πραγμάτων ἡ ἀλήθεια, προθυμούμεθα νὰ κοινοποιήσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας εἰδήσεις, τῶν ὁποίων δυνάμεθα νὰ ἐγγυηθῶμεν πρὸς αὐτοὺς ὅτι πᾶσαν τὴν ἀκρίβειαν.

Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἀπριλίου μηνὸς διώρισεν ἡ Κυβέρνησις καὶ συνετάχθη παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς σχεδίων διατάγματος ἀφορῶντος νὰ δώσῃ εἰς τὸ ἐν Σύρα τῶν ἐμπορῶν σύστημα ὀργανισμὸν ἀνάλογον μὲ ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ἀπολαύει τὸ ἐμπόριον καθ' ὅλα τὰ ἐκπεπολιτευμένα κράτη. Κρίνουσα ὅμως ὅτι, προκειμένου λόγου περὶ τῶν συμφερόντων πολυαριθμοῦ καὶ ἀξιοσεβάστου τάξεως πολιτῶν, ὥφειλε πρὸ πάντων νὰ λάβῃ τὴν γνώμην των περὶ τοῦ ἀρμοδιωτέρου εἰς ὑπεράσπισιν αὐτῶν τρόπου, ἔπεμψε τὸ διάταγμα εἰς τὸν Ἐκτακτὸν Ἐπιτρόπον τοῦ Τμήματος μὲ διαταγὴν νὰ τὸ γνωστοποιήσῃ εἰς τὴν ἐπιτόπιον Ἀρχὴν καὶ εἰς τοὺς πρωτίστους ἐμπόρους τῆς Ἐρμουπόλεως. Τῶντι δὲ τὰ εἰς τὸ διάταγμα τοῦτο ἐνδιαλαμβανόμενα διεφιλονεικῆθησαν ἐκτεταμένως εἰς πολυαριθμὸν σύλλογον, καὶ ἐνῶ ἔμελλον νὰ τὸ ἀναπέμψωσι πρὸς τὴν Κυβέρνησιν συναδεδυμένον μὲ τὰς ὁποίας εἶχον κάμει περὶ αὐτοῦ παρατηρήσεις, τὸ Σάββατον, τὴν 12 Ἀπριλίου, ὁ λαὸς τῆς Κάτω πόλεως παρασυρθεὶς ἀπὸ τὰς παρακινήσεις ἀνθρώπων τινῶν, οἵτινες ἔβλεπον τὸν νέον ὀργανισμὸν ὡς τέλος τῶν ἀθεμιτῶν κερδῶν των, ἤρξατο νὰ συναθροίζεται ἐνθεν κἀκεῖθεν ταραχῶδως, κατακραυγάζων ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἤθελε νὰ συστήσῃ τὸ μονοπώλιον καὶ νὰ θῷ προνόμια εἰς ὀλίγους ἐμπορικοὺς οἴκους. Ἐσήμανε δὲ καὶ συνέρρευσαν σωρηδὸν οἱ κάτοικοι εἰς τὴν μητροπόλιν, καὶ οἱ ῥήτορες δὲν ἔλειψαν διὰ νὰ παροξύνωσιν εἰς ταραχὴν τὸν λαόν, προσπαθοῦντες νὰ τὸν καταπείσωσιν ὅτι ἔμελλε νὰ τὸν ἀφαιρεθῇ ὁ πόρος τοῦ ζῆν, τὸν ὁποῖον εὐρίσκει εἰς τὸ λεωτομερὲς ἐμπόριον, ὅτι ἐλεύθερον ἔτι ὄντα κατὰ τὴν ἐμπορίαν καὶ βιομηχανίαν του, ἤθελον τὸν ὑποβάλλει μετ' οὐ πολὺ εἰς ἐπιζημίους καὶ αὐθαιρέτους διατάξεις. Ἐν μέσῳ δὲ τοῦ θορύβου τοῦ προξηνηθέντος ἀπὸ τοὺς λόγους τούτους ὑπὸ ἀνθρωπαρίων τινῶν ἐκφωνηθέντας, οἱ Δημογέροντες καὶ ὁ Γραμματεὺς τοῦ Κυρίου Καλλέργη εἰσῆλθον εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Παραχρῆμα δὲ τὸ πλῆθος ἐζήτησε μετὰ κραυγῶν νὰ τῷ κοινοποιηθῇ τὸ σχέδιον τοῦ τοσοῦτον ἐπιφόδου διατάγματος· τὸ ἤρπασαν μάλιστα ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ Γραμματέως μὲ βίαν καὶ πρὶν αὐτὸς φθάσῃ νὰ ἐξηγηθῇ περὶ τῶν ὁποίων εἶχε διαταγῶν παρὰ τοῦ Ἐκτακτοῦ Ἐπιτρόπου. Εἷς δὲ τῶν ὀχλαγωγῶν ἀνέβη τότε ἐπὶ τοῦ βήματος καὶ τὸ ἀνέγνω, παραλίπων μὲν ἄρθρα τινὰ, μεταβάλλων δὲ τὸ κείμενον καὶ τὴν ἐννοίαν ἄλλων πολλῶν. Μ' ὅλην δὲ τὴν ἀξιοκατάκριτον ταύτην μηχανουργίαν, μὴ εὐρίσκον τὸ πλῆθος εἰς τὸ ἐγγραφὸν ἐκεῖνο τὴν ἐνδειξὴν κανονοῦ τῶν δεσποτικῶν μέτρων, περὶ τῶν ὁποίων τὸ ὠμίλησαν, ἐζήτην νὰ τῷ κοινοποιήσωσιν ἄλλα νομιζόμενα ψηφίσματα. Διὰ νὰ τὰ εὕρωσι δέτινες, κατήντησαν ὥστε καὶ νὰ ψαύσωσι τὸν Κύριον Οἰκονομίδην τὸν Γραμματέα

τοῦ Ἐκτακτοῦ Ἐπιτρόπου, ἀλλ' εἰς μάτην, διότι παρόμοια ἐγγραφα δὲν ὑπῆρχον. Ἐξελθὼν δὲ τὸ πλῆθος τῆς ἐκκλησίας, διεσκορπίσθη πάλιν εἰς τὰς ὁδοὺς, καὶ ταλαίπωροι τινὲς [ὠμολόγησαν δὲ τὴν ἐπιούσαν ὅτι ἔλαβον ἀνὰ τρία καὶ ἡμισυ Γρόσια ἕκαστος] φέροντες ἀναμμένους δαυλοὺς ἐπαπειλοῦν νὰ πυρπολήσωσι καὶ διαρπάσωσι τὰς τῶν πλουσιωτέρων ἐμπόρων οἰκίας. Ἡ φυλακὴ τῆς Ἀστυνομίας καὶ ὁ Ἐκτακτὸς Ἐπιτρόπος διὰ τῆς παρουσίας του κατῴρθησαν νὰ διασκεδάσωσι τὸ πλῆθος καὶ νὰ καταπραῦνωσι τὸν θόρυβον. Τὰς ἐξῆς ἡμέρας οἱ πολῖται ἐνησχολοῦντο κατὰ τὸ σῆμα εἰς τὰς ὑποθέσεις των. Δοθεισῶν δὲ αὐστηροτάτων διαταγῶν παρὰ τῆς ἐπιτοπίου Ἀρχῆς ὥστε νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὴν ἀναχώρησιν τῶν πλοιαρίων, ἰδόντες οἱ ἄνθρωποι ὅτι ἦτον ἀδύνατον νὰ δραπετεύσωσιν, ἤλθον διαδοχικῶς καὶ ὑπετάχθησαν, ὁμολογῆσαντες τὴν εἰλικρινῆ των μετάνοιαν. Ἐν τούτοις δὲ ἀφίχθη ὁ Κυβερνήτης.

Κατὰ τὰς πληροφορίας, τὰς ὁποίας σπεύσας ἐχορήγησεν εἰς τὸν Κυβερνήτην ὁ Ἐκτακτὸς Ἐπιτρόπος, καὶ αἱ ὁποῖαι ὅλως ἦσαν σύμφωνοι μὲ τὰς ὁποίας ἡ Α. Ε. ἔλαβε παρ' ἀνδρῶν τῶν σημαντικωτέρων τῆς νήσου, συνελήφθησαν οἱ πρωταίτιοι τῆς ταραχῆς. Ὑπεχρέωσε δ' ἐν ταύτῳ ἡ Κυβέρνησις τὸ ἐν Μυκόνῳ συνεδριάζον Δικαστήριον νὰ μεταβῇ πάραυτα εἰς Σύραν, διὰ νὰ κάμῃ χωρὶς ἀναβολὴν καὶ μὲ πασιφανεστάτους τρόπους τὴν ἐξέτασιν τῶν κατὰ τὴν 12 τοῦ μηνὸς γεγονότων. Τελειωθείσης δὲ τῆς ἐξετάσεως ταύτης, θέλει ἐπιστρέφει πάλιν τὸ Δικαστήριον εἰς τὴν καθέδραν του, διὰ νὰ δικάσῃ ἐκεῖ τὴν ὑπόθεσιν. Δὲν θέλομεν δὲ λείπει ἐν καιρῷ νὰ γνωστοποιήσωμεν εἰς τὸ κοινὸν τὴν περὶ αὐτῆς ἀπόφασιν.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Δίκαιον εἶναι, νομίζω, νὰ μὴν ἀποσιωπηθῇ ἐν περιλήψει ἡ κατάστασις, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκετο τὸ Τμήμα τῆς Ἀρκαδίας, καὶ ποίαν μεταβολὴν λαβὼν μεταξὺ τῆς διοικητικῆς διαρκείας τῆς ἐκτακτοῦ ἐπιτροπείας, ἐπιτροπεύοντος τοῦ Κυρίου Ἀλεξίου Βλαχοπούλου, παραδίδεται ἤδη εἰς τοὺς διαδοχικῶς ἡνιοχῆσαντας.

Ὅτε παρέλαβε τὰς διοικητικὰς ἡνίας ἡ ἔκτακτος ἐπιτροπεία, τὸ Τμήμα ἦτον ἐξημωμένον ἀπὸ τὸ πῦρ καὶ τὸν σῖδηρον τοῦ ἐχθροῦ· οἱ κάτοικοι τῶν τεσσάρων ἐπαρχιῶν διεσκορπισμένοι τῇδε κἀκεῖσε, δὲν ἐτόλμουν νὰ ἐπανακάμψωσιν εἰς τὰς κατεδαφισμένας καὶ πυρπολημένας ἐστί-ας των, φοβούμενοι τὴν ἐπάνοδον τοῦ ἐχθροῦ ἐμφωλεύοντος εἰς τὰ Μεσσηνιακὰ φρούρια καὶ ὁσημέραι μεταβαίνοντος εἰς τὰς Παλαιὰς Πάτρας.

Μόλις εὐρίσκοντο περίπου τῶν 26,000 ψυχῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας Φαναρίου, Καρυταίνης καὶ Ἀγίου Πέτρου· εἰς δὲ τὴν τῆς Τριπολιτσᾶς ὅχι περισσότεραι τῶν 3000.

Αἱ κωμοπόλεις τῶν ἐπαρχιῶν ὅλαι πυρπολημέναι καὶ μόλις τὸ ἐν δεκατημέριον ἐσώζετο· οἱ ναοὶ, τὰ σχολεῖα καὶ ὅλα τὰ καταστήματα ἦτο παρὰ πᾶν ὄλεον τοῦ ἐχθρικοῦ πυρός.

Ἡ περίφημος πόλις Τριπολιτσὰ κατεστραμμένη ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν ἦτο τὸ ἀξιοδάκρυτον θέαμα εἰς τοὺς ὀρῶντας, ὅπου δὲν ἐφαίνοντο εἰμὴ σωρεῖαι λίθων, τείχη κατεδαφισμένα, καὶ οἰκίαι πυρπολημέναι· δὲν ἐγνωρίζοντο πλατεῖαι ἢ δρόμοι, ὥστε καὶ οἱ ἴδιοι κάτοικοι μόλις ἐδύναντο νὰ γνωρί-

σωσι τὰ ἐρείπια τῶν ἐστίων τῶν εἰς ὅλην τὴν πόλιν δὲν ἦτον ἀνεγερμέναι εἰμὴ τρεῖς μόναι οἰκίαι μικραὶ, καὶ ὀλίγα ἐργαστήρια ἐπιστεγασμένα με κλάδους δένδρων ὡς ὑποσκιαί τινες· δὲν κατῴκουν περισσότεροι τῶν 15 οἰκογενειῶν εἰς ὅλην τὴν πόλιν, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ πεφθευμένοι ἐξήτουν ὃ ἀναχωρήσουν.

Ἐπαπειλεῖτο τὸ Τμήμα κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν καὶ ἀπὸ τὸν Ἰμπραήμ Πασᾶν, καὶ ἀπὸ τὸν ἀόρατον ἐχθρὸν, τὴν πανώλη νόσον.

Εἰς αὐτὴν τὴν κατάστασιν εὐζισκομένη ἡ πόλις τῆς Τριπολιτσᾶς, μόλις ἐναρξομένη βελτιοῦσθαι, ἔλαβε τὴν τιμὴν ὃ ἀξιώθη τῆς παρουσίας τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος (τότε πρῶτον ἐκ τοῦ Μεσσηνιακοῦ κόλπου ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν διελθόντος), ὅστις δὲν ἐδυνήθη νὰ θεωρήσῃ τὴν οἰκτρὰν αὐτῆς κατάστασιν ἀδακρυτὴ, αἰσθανθεὶς μεγάλην λύπην, ὅτε ὑποδεχθεὶς παρὰ τῶν κατοίκων, διερχόμενος ἐν μέσῳ τῶν ἐρειπίων, εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἐρείπιον τοῦ ναοῦ τοῦ μεγαλομάρτυρος Δημητρίου, (τὸν ὁποῖον ὁμοῦ με τὸ διοικητικὸν κατὰστημα διώρισε νὰ ἐπισκευασθῇ, ἐπιθαφιλεύσας τὰ χρηματικὰ μέσα).

Εἰς τοιαύτην κατάστασιν ἡ πόλις ἐδέχετο τοὺς φιλότατους κατοίκους τῆς κλαίοντος καὶ ἀγαλλομένου· ἀγχιλομένους, καθότι ἠξιώθησαν νὰ πατήσωσι τὸ ἔδαφος τῆς γλυκυτάτης πατριδος τῶν ὕστερον ἀπὸ τριετὴ παροικίαν· κλαίοντας δὲ, καθότι ἔβλεπον τὰς ἐστίαις τῶν κατεδαφισμένων, πυρπολημένων, καὶ ἀντὶ τῆς περιζήμου πόλεως τῶν μίαν σωρεῖαν παντοίων εἰδῶν λίθων ἀμόρφων καὶ συντεθλασμένων.

Μὲν ὅλα δὲ ταῦτα ἐφυλάττετο ἡ ὑγειονομικὴ τάξις καὶ εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν καὶ εἰς τὰς λοιπὰς τοῦ Τμήματος ἐπαρχίας με τοιαύτην δραστήριον ἀκρίβειαν, ὥστε, χάρις τῇ θεῇ προνοίᾳ, δὲν μετεδόθη οὐδαμοῦ τοῦ Τμήματος ἡ φθοροποιὸς νόσος, καὶ μὲν ὅλον ὅτι ἐγείνεν ἡ διάβασις τῶν ἀπὸ τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας ἀποσταλέντων ἀρχιερέων, ἐκ τῶν Μεσσηνιακῶν φρουρίων ἐλθόντων, καὶ τῶν ἐκ Κοζῶνης λειπολακτησάντων περίπου τῶν 3000 Τουρκαλβανῶν, οἵτινες διαβάντες διὰ τοῦ Τμήματος τούτου κατεσκήνωσαν εἰς διάφορα μέρη.

Ἡ διοικητικὴ Ἀρχὴ τοῦ Τμήματος περιεφέρετο εἰς τὰς ἐπαρχίας, ὑποδεχόμενη με λίτας μὲν, ἀλλὰ φιλοφρόνους δεξιώσεις· τὰ πρόσωπα τῶν κατοίκων πλήρη ἀγαλλιέσεως ἐφαίνοντο, καὶ πᾶσα ψυχὴ, μέχρι καὶ τῆς ἐφήβου καὶ παιδικῆς ἡλικίας, ἠγάλλετο τὴν παλιγγενεσίαν τῆς, ἐκβῶσα, Ζήτωσαν οἱ κραταιότατοι ἀντιλήπτορες τῆς Ἑλλάδος Βασιλεῖς! Ζήτω ὁ Κυβερνήτης! Δὲν ἦτο κάμμία πόλις, ἡ κωμόπολις, ἡ χωρίον εἰς κατάστασιν νὰ γνωρισθῇ τί ἦτο πρότερον, εἰμὴ πανταχοῦ λίθοι ἐπὶ λίθοις, καὶ ἐρείπια ἐπὶ ἐρείπιοις.

Ἀλλὰ, δοξα τῇ θεῇ προνοίᾳ, χάρις τοῖς ἀντιλήπτορσι καὶ ὑπερασπισταῖς τῆς Ἑλλάδος κραταιοτάτοις Βασιλεῦσιν, εὐκλεία τῇ ἐμφρόνῳ ἡγεσίᾳ τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος Κυρίου Ι. Α. Καποδίστρια, ἅμα τῷ ἀποβληθῆναι τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ τὸ Πελοποννησιακὸν ἔδαφος, οἱ κάτοικοι τοῦ Τμήματος ἐμψυχωθέντες, καίτοι ἐνδεεῖς καὶ ἄποροι, κατῴκησαν τὰς ἐστίαις τῶν ἀνεγείροντες βαθμηδὸν

καὶ καλλωπίζοντες αὐτάς, παρεχώρησαν εἰς τὴν γεωργικὴν καίτοι ἄποροι ἐργατικῶν βῶν καὶ τῶν ἀναγκαιούτων πρὸς καλλιέργειαν μέσων, καὶ εἰς τὴν βιομηχανίαν, ζῶντες ἡσυχῶς καὶ χαίροντες τὴν πατρικὴν κηδεμονίαν τῆς Σ. Κυβερνήσεως.

Δὲν συνέτεινεν ὀλίγον ἡ ἡγεσία τῆς διοικητικῆς τοῦ Τμήματος Ἀρχῆς καὶ τῶν ἐπαρχιακῶν δημογεγοντιῶν εἰς τὸ νὰ μορφώτῃ τοὺς κατοίκους βαθμηδὸν νὰ σέβωνται τὰ καθήκοντα, καὶ νὰ γνωρίζωσι Κυβερνήτην καὶ διοικητικὰς Ἀρχάς· καὶ μὲν ὅλον ὅτι παρὰ πολλῶν ἐδυσημοῦντο οἱ κάτοικοι τῶν κατὰ τὸ Τμήμα τοῦτο ἐπαρχιῶν ὡς ἀπηγεῖς καὶ ἀλίθαυτοι, μὲν ὅλα ταῦτα ἐφάνησαν οἱ πλεονεῦς καὶ εὐάγωγοι, ὥστε μετὰ τὸν διασπῆματος δὲν ἀνεφύη κανὲν εἶδος δημαγωγίας, ἡ ἀπειθείας, ἡ συγχύσεως μετὰ τῶν καὶ ἂν μικρὰ ἴνα κατὰ περίστανιν συνέβησαν, διελύθησαν ἐν ἀκαρεὶ διὰ τῆς ἐπαγρυπνήσεως τῶν διοικητικῶν Ἀρχῶν.

Τὸ Τμήμα ἤδη κατοικεῖται ἀπὸ 66,204 ψυχὰς κατοίκων	
Ἡ ἐπαρχία Φαναρίου, ἀπὸ	9,082
Ἡ ἐπαρχία Καρυταίνης, ἀπὸ	34,736
Ἡ ἐπαρχία Ἀγίου Πέτρου, ἀπὸ	8,161
Ἡ ἐπαρχία Τριπολιτσᾶς, ἀπὸ	11,845
Ἡ πόλις Τριπολιτσᾶς, ἀπὸ	2,380
	66,204

εἰς τὴν ὁποίαν ἐπεσκευάσθησαν περίπου τῶν 650 οἰκιῶν καὶ 250 ἐργαστηρίων· ἐπεσκευάσθη κατὰ τὸ δοθέν σχέδιον παρὰ τοῦ Κυρίου Θ. Βασιάνου ἡ περίφημος σχολή, ἡ ὁποία καίτοι ἀτελής εἰσέτι, θέλει φανῇ ὅμως Τελειοποιηθεῖσα τὸ ὠραιότερον καλὸν τῆς πόλεως Τριπολιτσᾶς κλίζονται ἐπάνω εἰς τὴν σχεδιασθεῖσαν παρὰ τῶν Κυρίων Στ. Βούλγαρη καὶ Γαρνῶλ Γακτοποίησησιν, ἥτις πραγματικῶς ἐνηργήθη παρὰ τοῦ Κυρίου Δ. Σλαυρίδου· αἱ πλατεῖαι, καθὼς καὶ αἱ λεωφόροι σχηματίζονται βαθμηδὸν, προμηνύονται τὸν ὠραιότερον τῆς πόλεως, ἀφοῦ Τελειοποιηθῶσιν αἱ ἐπισκευαὶ τῶν οἰκῶν, τῶν ἐργαστηρίων, τῶν πλατειῶν, καὶ τῶν δημοσίων καταστημάτων.

Τὰ κατὰ τὸ Τμήμα σχολεῖα τῆς ἀλληλοδιδασκικῆς καὶ τῆς ἐγκυκλιπαιδείας κατὰ τὴν Δημητρίαν, Ζυγοδίστι, Ζάβουναν, Βυλίνην, Τριπολιτσάν, Ἀγιον Πέτρον καὶ Ἀγιον Ἰω. προσοδεύουν.

Ἡ ἡθικὴ καλίστασις τῆς νεολαίας καὶ ὅλων τῶν καλοῦ καὶ βαθμηδὸν βελτιούμενην προμαντεύει τὴν ἐπὶ τὰ κρεῖττω ἐκβασίν τῆς διὰ τῶν προσδοκωμένων ἀντιλήψεων τῆς Κυβερνητικῆς κηδεμονίας.

Τῆς δὲ τοιαύτης τῶν πραγμάτων βελτιώσεως αἴτια εἶναι ἡ κραταιὰ τῶν βασιλέων ἀντίληψις, καὶ ἡ γαληνιώσα τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος διέπειρα, πρὸς τὰ ὁποῖα ἀμφότερα ὀφείλεται χάρις ἀνάγραφτος, καὶ διηνεκῆς ἐγγνωμοσύνη.

Ἐν Τριπολιτσᾷ, τὴν 5 Μαρτίου 1880.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐκτάκτου κατὰ τὴν Ἀρεαδίαν Ἐπιτροπείας
Δημήτριος Κ. Βυζάντιος.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 3 ΜΑΪΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀρ. 1108. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ ἡ ἄρθρον τοῦ ὑπ' Ἀρ. 504 Α' ψηφίσματος,
Διατάττει.

Α'. Ὁ Κύριος Ἐμμ. Βασιλειάδης, Τοποτηρητῆς τοῦ
Ἀγίου Πέτρου, μετατίθεται ὡς τοιοῦτος εἰς τὴν ἐπαρχίαν
Πραστοῦ.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 1 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 1109. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ ἡ ἄρθρον τοῦ ὑπ' Ἀρ. 504 Α' ψηφίσματος,
Διατάττει.

Α'. Ὁ Κ. Ν. Γαζώτης διορίζεται Διοικητῆς Ἀνδρου
καὶ Κέω.

Β'. Ὁ Κ. Ἰωάννης Γρυπώδης διορίζεται Γραμματεὺς
αὐτοῦ.

Γ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 1 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 1110. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ ἡ ἄρθρον τοῦ ὑπ' Ἀρ. 504 Α' ψηφίσματος,
Διατάττει.

Α'. Ὁ Κ. Κ. Πελαῖς διορίζεται Διοικητῆς τῆς ἐπαρ-
χίας Ἀρκαδίας.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 31 Μαρτίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 1111. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ ἡ ἄρθρον τοῦ ὑπ' Ἀρ. 504 Α' ψηφίσματος,
Διατάττει.

Α'. Ὁ Κ. Ι. Ἀμβροσιάδης διορίζεται Διοικητῆς Σύρας
καὶ Μυκόνου.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 1 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 1112. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ ἡ ἄρθρον τοῦ ὑπ' Ἀρ. 504 Α' ψηφίσματος,
Διατάττει.

Α'. Ὁ Κ. Φραγκίσκος Παπᾶ Μανόλης διορίζεται Διοι-
κητῆς Τήνου καὶ Θερμιῶν.

Β'. Ὁ Κ. Κ. Φεταλίδης διορίζεται Γραμματεὺς αὐτοῦ.

Γ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 1 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 1164. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,
Κατὰ τὸ ἀ ἄρθρον τοῦ ὑπ' Ἀρ. 504 Α' ψηφίσματος,
Διατάττει.

Α'. Ὁ Κ. Χ. Στεκούλης διορίζεται Διοικητὴς Ἰου, Σικίνου, Πολυκάνδρου καὶ Ἀμοργῶ.

Β'. Ὁ Κ. Φ. Βάρδας διορίζεται Γραμματεὺς αὐτοῦ.

Γ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 10 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 1172. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' Ἀρ. 604 διατάγματος,
Λαβόντες ὑπ' ὅψιν τὴν ὑπὸ 19 Φεβρουαρίου ἀναφορὰν
τοῦ Κ. Δημητρίου Βουλγάρεως ἐξαιτουμένου τὴν ἄφεσιν τοῦ
ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Διατάττομεν.

Α'. Ὁ Κ. Α. Λουκόπουλος διορίζεται μέλος τῆς ἐπὶ τῆς
Ἐθνικῆς Τραπέζης Ἐπιτροπῆς ἀντὶ τοῦ εἰρημένου Κ. Δ.
Βουλγάρεως.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 11 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 97. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωροῦντες κατέπειγον νὰ γενῇ θεραπεία τις ὅχι μόνον διὰ
τὰς ἀκαταπαύστως ἀναφυομένης διαφορὰς μεταξὺ τῶν ἐν-
οικιαστῶν τῶν ἐθνικῶν προσόδων τοῦ 1829 καὶ τῶν ἐγκατοί-
κων, ἀλλὰ καὶ μεταξὺ τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,

Ψηφίζομεν.

1. Ὅλαι αἱ μεταξὺ ἐνοικιαστῶν τῶν ἐθνικῶν προσόδων
τοῦ 1829 καὶ τῶν ἐγκατοίκων διαφοραὶ, καὶ αἱ μεταξὺ τῶν
αὐτῶν ἐνοικιαστῶν καὶ τῆς Κυβερνήσεως, δέλουν ἐξετάζε-
σθαι καὶ ἀποφασίζεσθαι ἀνεκκλήτως παρὰ μιᾶς ἐπιτροπῆς.

2. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη σύγκειται ἀπὸ τρεῖς μέλη, ἐξ ὧν
τὸ ἐν θέλει εἶσθαι Γερουσιαστὴς καὶ Πρόεδρος· ἔχει δὲ ἓνα
Γραμματέα διοριζόμενον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

3. Ἡ ἐπιτροπὴ δέλει πορισθῇ τὰς ἀναγκαίας γνώσεις
παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς, καὶ τῶν ἐπι-
τοπιῶν Διοικητῶν.

4. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς δέλει ἐνεργήσῃ
τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 22 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς
Ι. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Δικαστικά.

Αρ. 255. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ.

Ὁ Ντελῆ Παναγιώτης Ἀθηναῖος, Νικόλαος Λιάπης
Δρακιώτης, Νικόλαος Μανιάτης, ἀπὸ Γιαννιτζάνικα, Δη-
μήτριος Τσερέπας καὶ Γεώργιος Κουρτέσης, κάτοικοι τοῦ
Βαθέος τῆς νήσου Σάμου, ἐκατηγορήθησαν ἀπὸ τὴν ἐνταῦ-
θα Γενικὴν Ἀστυνομίαν διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 1173 ἀναφορᾶς
τῆς, ὅτι μετῆρχοντο εἰς Ἀσίαν τὴν κλοπὴν, ἀναχωρήσαν-
τες ἐντεῦθεν ἄνευ τακτικῶν διαβατηρίων.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ἀναφορᾶς ταύτης, τὸ Δικαστήριον
μέ τὴν ὑπ' Ἀρ. 133 πρόσκλησιν τοῦ διώρισεν ἐξεταστὴν
δικαστὴν εἰς τὸ ἐγκλημα τοῦτο τὸν Πάρεδρον Κ. Μ. Κων-
σταντινίδην, ὅστις διὰ τῆς ἀπὸ 29 τοῦ παρόντος ἀναφορᾶς
τοῦ ἐκθέτει, ὅτι οἱ ῥηθέντες ἐγκαλούμενοι Ντελῆ Παναγιώ-
της Ἀθηναῖος, Ν. Λιάπης Δρακιώτης, Νικόλαος Μανιάτης
ἀπὸ Γιαννιτζάνικα, Δημήτριος Τσερέπας καὶ Γεώργιος
Κουρτέσης, εὐρισκόμενοι ὑπ' ἀστυνομικὴν τήρησιν, ἐδραπέ-
τευσαν εἰς Ἀσίαν.

Ὅθεν τὸ Δικαστήριον, κατ' αἴτησιν τοῦ ῥηθέντος ἐξετα-
στοῦ δικαστοῦ, εἰδοποιεῖ διὰ τοῦ παρόντος ἐντάλματος τοὺς
διαληθέντας φυγοδίκους νὰ ἐμφανισθῶσιν αὐτοπροσώπως
ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς
δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος· εἰδὲ μὴ, δυνάμει τοῦ ἁρθροῦ
117 τῆς ἐγκληματικῆς διαδικασίας, δέλουν διακοπῇ ἀπὸ
τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν τῶν δικαιωμάτων, καὶ θέλουν
δικασθῇ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς φυγοδικίας.

Ὅστις δὲ πολίτης ἡξέυγει πῶς εὐρίσκονται οἱ φυγοδίκαι
οὗτοι, ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ τοῦτο πρὸς τὸ Δικαστήριον
ἢ πρὸς τὰς ἄλλας Ἀρχὰς τῆς ἐπικρατείας, διὰ τὴν ἐνέ-
ργειαν τῆς δικαιοσύνης.

Τὸ παρὸν ἐντάλμα δέλει δημοσιεῦθαι διὰ τῆς ἐφημερί-
δος, καὶ κοινοποιηθῇ διὰ τοῦ κήρυκος· ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ
δέλει σταλθῇ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τῆς διαμονῆς τῶν ῥηθέν-
των φυγοδικῶν, ἕτερα δέλουν κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ
Δικαστηρίου, εἰς τὴν θύραν τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐνορίας τῶν
φυγοδικῶν καὶ εἰς τὴν θύραν τῆς κατοικίας των.

Ἐν Βαθεῖ Σάμου, τὴν 29 Μαρτίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΣΩΜΑΚΗΣ.

(Χ. ΜΑΤΑΚΙΑΔΗΣ.

Οἱ Συνδικασταὶ (Ι. ΚΑΡΠΑΘΑΚΗΣ

Ὁ Γραμματεὺς Π. Τουφεζόγλου.

Αρ. 695. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐντάλμα ἐμφανίσεως.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΩ ΜΕΣΣΗΝΙΑΝ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ
ΩΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΝ.

Ἐπειδὴ ὁ Αποστόλης Μαυρογενής, ἐπαγγελλόμενος τὸν

ἱστῶν εἰς Μεθώνην, μετὰ τῆς Ἀναστασοῦλας Πλεξενοπούλας, συζύγου τοῦ Παρασκευᾶ Κατσουλίνου, ἐγκαλέσθησαν πρὸς τὸ βῆμα τοῦτο παρὰ τοῦ ρηθέντος Κατσουλίνου, ὃ μὲν ὡς ἀρπάσας διὰ νυκτὸς αὐτήν, ἡ δὲ ὡς ἐκουσίως μετ' αὐτοῦ δραπετεύσασα κατὰ τὴν πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ὑπ' Ἀρ. 340 ἀναφορὰν τοῦ προσωρινοῦ Ἀστυνομίου Μεθώνης, καὶ ἐπειδὴ προσκληθέντες διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 592 ἐντάλματος, ἵνα ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς εἴκοσι ἡμερῶν μετὰ τὴν εἰς τὴν διαμονὴν αὐτῶν γνωστοποίησιν τοῦ ρηθέντος, δὲν ἐνεφανίσθησαν μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην.

Τὸ Δικαστήριον, κατ' αἰτήσιν τοῦ ἐπ' αὐτὸ τὸ ἐγκλημα διορισθέντος ἐξεταστοῦ Κυρίου Ἀντωνίου Καραπατά, ἐντέλλεται διὰ τοῦ παρόντος τοῖς εἰρημένοις Ἀποστόλῃ Μαυριγένῃ καὶ Ἀναστασίᾳ Πλεξενοπούλᾳ, ὅτι ὀφείλουσι νὰ ἐμφανισθῶσι προσωπικῶς ἐνώπιόν του ἐντὸς 20 ἡμερῶν μετὰ τὴν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος δημοσίευσιν τοῦ παρόντος, ἵν' ἀπολογηθῶσι. Μὴ ἐμφανιζόμενοι δὲ, θέλουσι διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων, καὶ τὸ Δικαστήριον θεωροῦν αὐτοὺς φυγοδικούς. Θέλει προχωρήσει εἰς ὅσα οἱ περὶ φυγοδικίας κανόνες ὑπαγορεύουσιν.

Ἡ ἐνέργεια τοῦ παρόντος συνίσταται εἰς τὴν ἐπαγρύπνησιν τῶν Ἀστυνομίων τοῦ Κράτους. Ὅστις δὲ τῶν πολιτῶν ἐξεύρει, ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἢ τὰς ἐπιτοπίους Ἀρχάς, ποῦ εὐρίσκονται οἱ ἐγκαλούμενοι.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος καὶ θέλει κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος ἐν ἀντίγραφον αὐτοῦ θέλει κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου, καὶ ἔτετρα θέλουν ἀποσταλῇ πρὸς τὸν προσωρινὸν Ἀστυνομίον Μεθώνης, ἵνα τοιχοκολληθῇ ἀνὰ ἓν εἰς τὴν θύραν τῆς Ἀστυνομίας, τῆς ἐκεῖ καθεδρικῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ καταλύματος τῆς διαμονῆς τῶν ἐγκαλουμένων.

Ἐν Φιλιατροῖς, τὴν 15 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ἸΩ. ΚΩΤΑΚΗΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Π. ΗΛΙΑΔΗΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 2 Μαΐου.

Τὴν 29 τοῦ Ἀπριλίου ἦλθεν ἐκ Σμύρνης διὰ τριῶν ἡμερῶν ἐνταῦθα ὁ Ναύαρχος Δερικγῆς ἐπὶ τοῦ δικρότου Κογκεράντου, συνωδευμένος καὶ ἀπὸ μίαν κορδέλλαν καὶ δύο βρίκια τῆς μοίρας του.

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΤΑΙΡΙΑ.

Ἐκ Παρισίων, 25 Φεβρουαρίου 1830.

Ἐξοχώτατε Κυβερνήτα,

Ἐλαβε τὸ Ἑλληνικὸν Κομητάτον τὴν ἀπόκρισίν σας τῆς 22 Ὀκτωβρίου 1829 εἰς τὴν ἐπιστολὴν του τῆς 8 Σεπτεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Εἶδεν ὅτι, κατὰ τὴν ὁποίαν σᾶς εἶχε κάμει πρότασιν νὰ σᾶς ἐξαποστείλῃ τοὺς νέους Ἕλληνας, τοὺς ὁποίους ἀνεδέχθη νὰ ἐκπαιδεύσῃ ἐν Παρισίοις,

γράφετε πρὸς αὐτὸ ὅτι, ἂν δὲν ἦτο τρόπος ν' ἀναδεχθῇ τὴν ἐπιμέλειαν αὐτῶν, ἐπεθύμουν οἱ γονεῖς των νὰ πεμφθῶσιν εἰς Μονάχιον ἢ θέλατε ὅμως σκεφθῇ περὶ τοῦ πράγματος, καὶ ἤθέλατε γράψαι πρὸς αὐτὸ περὶ τούτου.

Οἱ παῖδες οὗτοι εἶχον βαλθῇ εἰς σχολεῖα ἐναντίον τῆς μερικῆς μου γνώμης, καὶ ἡ πεῖρα ἀπέδειξε τῶντι εἰς τὸ Κομιτάτον ὅτι οἱ μαθηταὶ δὲν ἤθελον κάμει εἰς αὐτὰ τὰς ὁποίας ἐνόμισαν ὅτι ἔπρεπε νὰ προσδοκῶσι προόδους μετὰ πολλὰς δοκιμὰς· κατ' ὁρθωτα ὅμως νὰ κάμῃ ἄλλην ἀπόφασιν τὸ Κομιτάτον, ἥτις δὲν θέλει εἶναι ὀλιγώτερον ὠφέλιμος εἰς τοὺς μαθητάς, ἢ ἀρμυδία εἰς τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰ τῆς Γαλλίας· ἕκαμα εἰς αὐτὸ πρότασιν τινὰ ἐκδηλουμένην ἐν εἴδει προγράμματος, τοῦ ὁποίου ἐπισυνάπτω ἐνταυθα τινὰ ἀντίτυπα.

Ἡ πρότασις αὕτη παραδέχθη ἀπὸ τὸ Κομιτάτον, τὸ ὁποῖον καὶ μὲ διώρισε νὰ τὴν ἐκτελέσῃ καὶ συνεφώνησα μετὰ τοῦ Κ.

Ὅστις ἠθέλησε νὰ λιθογραφηθῇ τὸ σχέδιον τοῦτο, διὰ νὰ γνωστοποιηθῇ εἰς τοὺς ἐν τῇ Εὐρώπῃ καὶ τῇ Ἀσίᾳ Ἕλληνας. Τὰ πάντα δὲ διέθεσα, ὥστε νὰ σχηματίσω παρευθὺς μικρὸν τι σχολεῖον ἢ Λύκειον Ἑλληνικόν, τὸ ὁποῖον ἐλπίζω ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θέλει ἐκτανθῇ. Ἀπεφατίσθη δὲ ἐν οἰκητήριον ἱκανὸν νὰ χωρέσῃ 40 ὑποτρόφους, καὶ τοῦ ὁποίου τὰ ἐπιπλά θέλουν εἶναι ὁσονούπω ἔτοιμα· ἐλπίζω δὲ ὅτι οἱ νέοι μαθηταὶ θέλουν ἐγκατασταθῶσιν εἰς αὐτὸ τὴν 15 Μαγτίου.

Ἐγραψε δὲ ὁ Κ.

πρὸς τε τοὺς ἐν

τῇ Εὐρώπῃ καὶ τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἀνταποκριτάς του διὰ νὰ τοὺς γνωστοποιήσῃ τὴν σύστασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ τούτου σχολείου, διὰ νὰ ατελῶσιν εἰς τὸ κατὰστημα τοῦτο τοὺς υἱούς των ὅσοι τῶν εὐπορούντων θέλουν νὰ δώσωσιν εἰς αὐτοὺς ἐπιμελημένην ἀγωγὴν καὶ παιδείαν ἐπιστημονικὴν.

Ἀπεσταλμένος τις παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Βλαχίας, ἦλθεν εἰς ἐμὲ πρὸ τινων ἡμερῶν, ἀφοῦ ἔμαθεν ὅτι εἶχον ἀναλάβῃ νὰ ὀργανίσω τὸ Ἑλληνικὸν Λύκειον, καὶ μ' ἠρώτησεν ἂν θέλουν εἶναι δεκτοὶ εἰς αὐτὸ οἱ ἐξ Ἑλλήνων καταγόμενοι Βλάχοι. Ὁμολογήσαντος δέ μου τοῦτο πρὸς αὐτὸν, μὲ εἶπεν ὅτι ἔμελλε νὰ γράψῃ εἰς τὴν Κυβέρνησίν του, καὶ ὅτι ἐντὸς ὀλίγου αὐτὴ ἔμελλε νὰ μᾶς στείλῃ μαθητάς.

Τὰ πάντα λοιπὸν, Ἐξοχώτατε, μὲ κάμνουν νὰ πιστεύω ὅτι θέλομεν ἐπιτύχει εἰς τὸ ἐπιχειρήμα μας, καὶ ὅτι θέλομεν συγκροτήσῃ εἰς αὐτὸ τὸ κατὰστημα νέους μὲ παιδείαν ἱκανῶς ἐντελῇ πρὸς τὰς χρεῖας τῆς πατρίδος σας, ἀναμένοντες ὥστε ἡ περίστασις καὶ ὁ καιρὸς νὰ σᾶς ἐπιτρέψωσι νὰ ἀνεγείρετε ἐν τῇ Ἑλλάδι καταστήματα, εἰς τὰ ὁποῖα νὰ διδάσκωνται αἱ ἐπιστῆμαι μὲ τόσῃ ἐπιτηδειότητά, μ' ὅσῃ ἐν Παρισίοις. Πάντα λίθον θέλω κινήσει, ὥστε οἱ σταλθησόμενοι εἰς τὸ κατὰστημα τοῦτο Ἕλληνες νὰ γένωσιν ἄνδρες διεσταλμένοι κατὰ τε τὸ ἥλικὸν καὶ κατὰ τὴν παιδείαν, καὶ νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν ταχεῖαν παλιγγενεσίαν λαοῦ κατὰ πολλὰ ἀξιοτιμήτου εἰς τοὺς γνωρίζοντας αὐτόν.

Δὲν θέλω ἐκτανθῇ πλείοτερον φοβούμενος μὴ καταχρασθῶ τὰς πολιτίμους στιγμὰς τοῦ καιροῦ σας· ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῆς προτάσεως, τὴν ὁποίαν ἕκαμα εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κομιτάτον, θέλετε κατανοήσῃ τὸ πνεῦμα, κατὰ τὸ ὁποῖον θέλει διευθύνεσθαι τὸ Ἑλληνικὸν Λύκειον, καθ' ὅσον καιρὸν εὐαρεστήθη τὸ Κομιτάτον νὰ μὲ ἐμπιστευθῇ τὴν διεύθυνσίν του.

Θέλω υποβάλλει εἰς τὴν σκέψιν σας καὶ ἄλλα τέλη, ὅταν βεβαιωθῇ ἡ ὑπαρξίς καὶ ἡ ἐπιτυχία τοῦ κατὰστήματος τούτου, τὸ ὅποῖον ἐλπίζω ὅτι δὲν θέλει βραδύνει, ἐὰν εὐαρεστηθῇτε νὰ τὸ ὑποστηρίξετε μὲ τὴν συναίνεσιν καὶ τὴν ἐπιρροήν σας. Σὰς συγχαίρομεν, δὲ Ἐξοχώτατε Κυβερνήτα, διὰ τὴν σύνεσιν, μὲ τὴν ὁποίαν ἐσυστήσατε τὴν προπαίδειαν εἰς τόπον οὕτω μικροῦς πόρους ἔχοντα. Ἀλλὰ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος χρεωστεῖ καὶ νὰ βάλῃ τὰ δυνατά του ὥστε νὰ ἐξισωθῇ ἐν διαστήματι ὀλίγου χρόνου μὲ τοὺς λαοὺς τοὺς μᾶλλον διαστελλομένους κατὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν ὠφελίμων ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν.

Ἐλπίζω λοιπὸν, Ἐξοχώτατε Κυβερνήτα, ὅτι θέλετε ἀποδεχθῇ τὴν νέαν ἀπόφασιν τοῦ Κομιτάτου, καὶ συνδράμει πάσῃ δυνάμει εἰς ἐπιτυχίαν κατὰστήματος, τὸ ὅποῖον μὲ φαίνεται ὅτι μέλλει νὰ χορηγήσῃ μεγάλας ὠφελείας εἰς τὴν πατρίδα σας.

Ἡ ἐκτύπωσις τῶν διὰ τὰ ἀλληλοδιδασκτικὰ σχολεῖα πινάκων ἐπὶ προχώρησεν ἱκανῶς. Θέλει δὲ σὰς τοὺς πέμψει τὸ Κομιτάτον ἅμα τελειωθῶσιν.

Ὁ Κύριος Εὐνάδος εὐαρεστεῖται νὰ ἐπιμεληθῇ νὰ σὰς διαπέμψῃ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, μὲ τὴν ὁποίαν συνάπτω καὶ ἐτέραν τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου Ζυγομαλά, ὅστις ἐπικαλεῖται τὴν συνέχειαν τῶν ἀγαθοεργιῶν σας. Ὁ νέος οὗτος, ὅστις δὲν ἔχει ἄλλα μέσα διὰ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς περὶ τὴν ἱατρικὴν καὶ τὴν χημικὴν σπουδὰς του, παρὰ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα τὸν ἐχορηγήσατε ὑμεῖς μέχρι τοῦδε, εἶναι ἄξιός, κατὰ τὰς ὁποίας ἔλαβον πληροφориα, τῆς εὐμενείας σας διὰ τὴν συνέχειαν καὶ τὸν ζήλον, τὰ ὁποῖα καταβάλλει εἰς τὴν σπουδὴν του.

Τολμῶ νὰ σὰς παρακαλέσω νὰ διαπέμψετε τὰ ἐπισυναπτόμενα δύο ἑτέρα γράμματα, τὸ μὲν πρὸς τὸν Κανάρη, τὸν ὅποῖον πολλὰ τιμῶ, καθὼς καὶ τὸν υἱόν του, τὸ δὲ πρὸς τὸν Θ. Κωλοκοτρώνην, ὅστις μ' ἐσύστησε μὲ εἰδικὸν τρόπον τὸν νέον υἱόν του.

Ἐχω τὴν τιμὴν τοῦ νὰ εἶμαι, Ἐξοχώτατε Κυβερνήτα, μετὰ τῆς ἐξαιρέτου τιμῆς καὶ ὑπολήψεως,

Ἐλάχιστος καὶ εὐπειθέστατος δοῦλός σας
ΛΑΣΤΕΥΡΙΟΣ.

Τὸ περὶ τῆς συστάσεως τοῦ σχολείου σχέδιον θέλομεν δημοσιεύσει εἰς ἓν τῶν προσεχῶς ἐκδοθησομένων φύλλων.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ.

Κατὰ τοὺς 1827 ἐπροκήρυξα περὶ τῆς συλλογῆς τῶν Ἐπιγραφῶν γενομένης παρ' ἐμοῦ, ἥτις ἤθελε τυπωθῇ ἀπὸ τὴν συνδρομὴν τοῦ μακαρίτου Γιλφὸρντ, καὶ τώρα στέλλεται νὰ ἐκδοθῇ ἀπὸ τὸν Κύριον Βαϊκ [Böckh]· ἀλλ' ἡ ἐλευθέρωσις τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος ἀπαιτοῦν τὴν ἐκδοσιν μιᾶς τοπογραφίας καὶ κατεξοχὴν τῆς Ἀττικῆς.

Ἡ αὐτοψία καὶ καθημερινὴ παρατήρησις τῶν ἀρχαιοτήτων

τῆς πατρίδος μου, ἡ μελέτη τῶν παλαιῶν συγγραφέων καὶ ἡ ἀνάγνωσις τῶν νέων περιηγητῶν ἀπὸ τὸν Γουίλλιτιέρ [Guillitier] ἔως εἰς τοὺς τελευταίους Λήκ [Leake] καὶ Κρούζε [Kruse] μὲ ἐσυντρόφευταν εἰς τὴν συγγραφὴν μου.

Ἡ τοπογραφία αὕτη περιγράφει κάθε ἀρχαιότητα τῆς Ἀττικῆς ἀναφερομένην ἀπὸ τοὺς παλαιούς καὶ νέους συγγραφείς, ἀπὸ ἐπιγραφᾶς, ἢ σωζόμενα λείψανα, ἐξηγεῖ πού ὑπῆρξε, πῶς ὀνομάζεται ὁ τόπος σήμερον, καὶ ποίας διαμετρήσεως καὶ τέχνης ἦτον ἢ εἶναι τὸ λείψανον.

Κρίνω περιττὸν νὰ ἐξηγήσω, ὅτι οἰκοδομήσας ἐπὶ τῆς ὕλης ὅλων τῶν ἀρχαίων καὶ νέων συγγραφέων, καὶ ἔχων βοηθὸν τὴν ἀγάπην διὰ τὰ προγονικά μας λείψανα, καὶ τὴν καθημερινὴν παρατήρησιν αὐτῶν, νὰ εὐδοκίμησα εἰς τὴν συγγραφὴν μου.

Τὸ βιβλίον θέλει ἀποτελεῖ ἓνα τόμον εἰς ὄγδοον, τυπωμένον μὲ καθαροὺς χαρακτῆρας, καὶ Χάρτην γενικὸν τῆς Ἀττικῆς, καὶ μερικοὺς τῆς πόλεως καὶ τοῦ Πειραιέως. Ἐκδίδεται καὶ Γαλλιστὶ εἰς χωριστὸν βιβλίον· ἡ δὲ τιμὴ των εἶναι ἓνα ἡμισυ τάλληρον Ἰσπανικὸν διὰ τὸν κάθε τόμον.

Ὅσοι λοιπὸν τῶν φιλομούσων ἐπιθυμοῦν τὴν ἀπόκτησιν τοῦ τοιούτου συγγράμματος, εὐχαριστοῦνται νὰ καταγράψουν τὰ ὀνόματά των εἰς τὴν παρῶν σιασθησομένην εἰς αὐτοὺς προκήρυξιν· τὴν δὲ πληρωμὴν θέλουσι καταβάλλει μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ βιβλίου.

Τῇ 22 Ἀπριλίου 1830.

Κ. Πιττάκης.

ΝΑΥΤΙΔΙΑ.

ΛΙΜΝΗ ΝΕΟΚΑΣΤΡΟΥ. Ἀπὸ τῆς 2 μέχρι τῆς 29 Μαρτίου.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. Ἐκ Τεργίστης πλοῖον Αὐστριακὸν μὲ σανάδια καὶ οἶνον. — Ἐκ Τολλῶνος Γαλλικὸν μὲ οἶνον. — Ἐκ Ζακύνθου Αὐστριακὸν μὲ οἶνον, Σαρδηνιακὸν μὲ σίδηρον παλαιόν, καὶ Ἑλλήν. εὐκαιρον. — Ἐκ Λιμενίου τῆς Σπάρτης Ἀγγλικὸν μὲ ἄλας, καὶ Αὐστριακὸν μὲ σχεινία. — Ἐκ Πρεβέζης Σαρδηνιακὸν μὲ λάδι, ῥακὶ καὶ ταμβάκον. — Ἐκ Γενούας Σαρδηνιακὸν μὲ καφέν. — Ἐκ Μεθώνης Παπικὸν εὐκαιρον. — Ἐκ Κεφαλληνίας Ἰόνιον μὲ διάφορα εἶδη. — Ἐκ διαφόρων μερῶν 22 πλοιάρια Ἑλληνικὰ καὶ Ἰόνια, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ οἶνον, κεραμίδας, λάδι, σίτους, ὀψαρικόν, κτλ.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. Εἰς Ἀλεξάνδρειαν πλοῖον Γαλλικὸν μὲ τὸ ἴδιόν του φορτίον. — Εἰς Μεσολόγγιον Αὐστριακὸν εὐκαιρον. — Εἰς Σαῦρην Αὐστριακὸν εὐκαιρον καὶ Γαλλικὸν μὲ ῥοῦμ κτλ. — Εἰς Μεθώνην Παπικὸν μὲ οἶνον. — Εἰς Ἀγκῶνα Παπικὸν εὐκαιρον. — Εἰς Μαρτινίαν Σαρδηνιακὸν μὲ καφέν. — Εἰς Ναύπλιον Ἑλληνικὸν μὲ ξυλείαν. — Εἰς Κύπρον Ἰόνιον μὲ τὸ ἴδιόν του φορτίον. — Εἰς Σύρον Ἑλληνικὸν μὲ λάδι καὶ κριθάρι. — Εἰς διάφορα μέρη περὶ τὰ 100 πλοιάρια Ἑλληνικὰ καὶ Ἰόνια, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ τὸ ἴδιόν των φορτίον, οἶνον, ἀραβόσιτον, ὀψαρικόν, κάδους, πινάκια.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 7 ΜΑΪΟΥ 1830.

Πράξεις της Κυβερνήσεως.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν διδάσκαλον τῆς ἐν Ναυπλίῳ ἀλληλοδιδασκτικῆς σχολῆς.

Πέμπομεν πρὸς σὲ τὰ νομισματικὰ βραβεῖα, δι' ὧν ἡ Κυβέρνησις τιμᾷ τοὺς εὐδοκμήσαντας εἰς τὰς τελευταίας ἐξετάσεις μαθητὰς σου, ὅσοι κατονομάζονται εἰς τὸν ἐπισυναπτόμενον κατάλογον· οἱ δὲ τούτων ἀξιοθέντες θέλουν φέρεи ἐπὶ τοῦ στήθους προσηρτημένα με δέμα ἑθνικοῦ χρώματος.

Τὴν πρώτην ταύτην ἀμοιβὴν τῆς περὶ τὰ καλὰ προθυμίας διανεμῶν εἰς αὐτοὺς ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, δύνασαι νὰ τοὺς βεβαιώσης ὅτι θέλουν λάβει τοὺς τόπους τῶν ἐξερχομένων ἀπὸ τοῦ Κεντρικοῦ σχολείου ὑποτρόφων τῆς Κυβερνήσεως, ἐὰν διδῶσιν ἀκολουθῶς δείγματα τῆς αὐτῆς προθυμίας· τοὺς δὲ λοιποὺς τῶν μαθητῶν σου θέλεις προτρέψει νὰ καταβάλωσι πᾶσαν σπουδὴν διὰ ν' ἀξιοθῶσι τὰ αὐτὰ παράσημα καὶ προνόμια.

Ἡδέως ἐκφράζομεν πρὸς σὲ τὴν εὐγνωμοσύνην μας διὰ τὸν ὅποιον ἔδειξας ζῆλον καὶ ἐπιμέλειαν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν τῆς ἐμπιστευθείσης ὑπηρεσίας, τῆς ὁποίας τὸ ἀντικείμενον εἶναι τὸ σπουδαιότατον πάντων ἀναμφισβόλως, τὸ νὰ παρασκευάσῃ δηλονότι πολίτας ἀγαθοὺς, ὠφελίμους εἰς τὴν πατρίδα διὰ τὴν περὶ τὰ θεῖα εὐσέβειαν, διὰ τὴν ἀρετὴν τῶν ἡθῶν καὶ διὰ τὴν παιδείαν.

Ἐπιθυμοῦντες δὲ νὰ δώσωμεν πρὸς σὲ καὶ πραγματικὰ δείγματα τῆς εὐγνωμοσύνης μας, διετάξαμεν νὰ συγκαταλεχθῇ ἀπὸ τῆς σήμερον εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ Κεντρικοῦ σχολείου ὁ ἀδελφός σου, ὅστις συνέπραξε με πολλὴν προθυμίαν καὶ ἰκανότητά εἰς τὴν πρόσδον τῶν μαθητῶν σου, καὶ δίδει χρηστὰς ἐλπίδας ὅτι θέλει κατασταθῇ ἄξιος τῆς ἀλληλοδιδασκτικῆς διδασκαλίας, τελειοποιηθεὶς εἰς τὸ Κεντρικὸν τῆς Αἰγίνης σχολεῖον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 5 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείσεως Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἔτησίαν. Φοίνικες 36

Ἑξαμηνιαία. 18

Τριμηνιαία. 9

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

Ἀρ. 1173.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κ. Π. Μαρκεζίνης διορίζεται Ἀστυνόμος Ναυπλίου ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος προσωρινοῦ Ἀστυνομίου Α. Παπαδιαμαντοπούλου.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 11 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 1182.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κ. Σ. Μπούρμπαχης διορίζεται Ἀστυνόμος Μιστρά, ἀντὶ τοῦ Κ. Α. Βαλτινοῦ.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 12 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 2685.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Διακηρύττει,

Ὅτι κατὰ συνέπειαν τοῦ 14 ἄρθρου τοῦ περὶ προσόδων ὑπ' Ἀρ. 819 Γ' ψηφίσματος, καὶ κατὰ τὸ ὑπ' Ἀρ. 1258 διάταγμα τῆς Κυβερνήσεως, ἀπὸ μὲν τὰ ἰδιόκτητα κηκιδία θέλει λαμβάνει ὁ ἐνοικιαστής πρὸς 8 Λεπτὰ εἰς τὴν ὁκάν, ἀπὸ δὲ τὰ ἐθνικά, ὅλον τὸν καρπὸν καὶ ἀπὸ τὰ καλάμια τὰ ἰδιόκτητα τῆς μὲν Ἀ κλάσεως, πρὸς 6 Λεπτὰ ἐξ ἑκάστου δέματος, συνισταμένου ἐκ 50 καλαμίων, ἐκ δὲ τῆς Β',

πρὸς 4 Λεπτά, καὶ ἐκ τῆς τρίτης, πρὸς 3· τὰ δὲ ἐθνικὰ δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τὴν ἐνοικίαν τῶν προσόδων, ἀλλὰ μένουσιν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Διοικητῶν, οἱ ὅποιοι θέλουν τὰ πωλεῖ διὰ συμφωνίας εἰς τοὺς πολίτας, ὅσοι θέλουν νὰ κόψουν ἀπ' αὐτά.

Προσέτι ἐπειδὴ μερικοὶ παρεξηγοῦντες τὸ ἐ' ἄρθρον τοῦ ἀνωτέρω ψηφίσματος, νομίζουσιν ὅτι θέλουν μείνει ἀφορολόγητα ὅσα εἶδη δένδρων καὶ γεννημάτων ἔχουν σπαρμένα ἢ φυτευμένα εἰς τοὺς οἰκιακούς των κήπους ἐξ ἐνὸς στρέμματος γῆς, εἰδοποιῶνται ὅτι κατ' ὁρθὴν ἐξηγήσιν τοῦ αὐτοῦ ἁρθροῦ καὶ τοῦ ἀνωτέρω διατάγματος τῆς Κυβερνήσεως θέλει μείνει ἀφορολόγητον ἐν στρέμμα οἰκιακῶν κήπων, τὸ ὅποιον σπείρεται ἀπὸ λαχανικά, ἢ φυτεύεται μὲ ὁπωρινὰ δένδρα· ἀνὰ δὲ εἶναι σπαρμένον ἀπὸ γεννήματα, καπνοῦς, καὶ ἄλλα εἶδη, καὶ ἀπὸ δένδρα ἄλλα παρὰ τὰ ὁπωρινὰ, θέλει φορολογεῖται καὶ αὐτὸ τὸ στρέμμα κατὰ τὰ ὑπ' Ἀρ. Ι' καὶ ΙΑ' ψηφίσματα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 2 Μαΐου 1830.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Γ. ΣΓΑΥΡΟΣ.

Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Δικαστικά.

Ἀρ. 1739. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρόγραμμα.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΧΑΪΑΝ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Κινηθείσης ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἀγωγῆς τοῦ Κυρίου Θεμιστοκλέους Παλαμᾶ καὶ δι' ἐπιτροπῆς τῶν Κυρίων Ἀ. Παλαμᾶ καὶ Μήτσενας Φραγκουλονύμφης ἐκ Μεσολογγίου κατὰ τῆς ἐξ Ἰωαννίνων καὶ παροικουσης ἤδη εἰς Π. Πάτρας Ἀσήμεως Γιαννακουλοπούλου ὡς κατακρατούσης τὴν προικὰ τῆς μακαρίτιδος Δρόσενας Φραγκουλοπούλου συζύγου τοῦ ἀποδιδώσαντος ἀδελφοῦ αὐτῆς Λάμπρου Γιαννακουπούλου, συγκεκλιμένην ἐκ φορεμάτων καὶ χρημάτων καὶ ἀνήκουσαν πρὸς αὐτὸν καὶ τοὺς ἐντολεῖς του, ὡς κληρονόμους εἰς ἅπασαν τὴν κινήτην καὶ ἀκίνητον περιουσίαν τῆς εἰρημένης Δρόσενας Φραγκουλοπούλου.

Τὸ Δικαστήριον προσκαλεῖ ἅπαντας, τοὺς ἔχοντας κληρονομικὰ δικαιώματα ἐπὶ τῆς αὐτῆς περιουσίας, νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν μετὰ τὴν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος δημοσίευσιν τοῦ παρόντος.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος ἀντίγραφον δ' αὐτοῦ θέλει κολληθῇ ἐπὶ τῶν θυρῶν τοῦ Δικαστηρίου καὶ τῆς μητροπόλεως, ἕτερον δὲ θέλει σταλῇ πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν Μεσολογγίου, διὰ νὰ τὸ κηρύξῃ καὶ δημοσιεύσῃ εἰς τὴν πόλιν ἐκεῖνην.

Ἐν Βοστίτῃ, τὴν 15 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Ν. ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ.
Δ. ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ.
Α. ΓΚΡΙΑΝΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Μ. Κασσιέρης.

Ἀρ. 65. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἀρ. 1374 γενικοῦ ἐλέγχου.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Ἐκτάκτους Ἐπιτρόπους καὶ Διοικητάς.

Ὁ Σάββας Νικολάου Ἀθηναῖος ἐγκαλούμενος ἐπ' ἐγ-

κλήματι ἱεροσυλίας, δραπτεύσας πρό τινων ἡμερῶν ἐκ τοῦ ἐνταῦθα δεσμοτηρίου, καὶ ἐπανελθὼν αὐθόρμητος, ἐδραπέτευσεν ἐκ νέου κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ παρελθόντος Μαρτίου.

Εἰδοποιούμενοι τοῦτο προσκαλεῖσθε νὰ ἐπαγρυπνήσετε εἰς τὴν συλλαβὴν καὶ ἀποστολὴν τοῦ ῥηθέντος φυγοδίκου εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο.

Ἐν Ἀργεῖ, τῇ 19 Ἀπριλίου 1830.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Προέδρου,

Οἱ Συνδικασταὶ (ΣΤΑΜΑΤΕΛΟΣ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.
Δ. ΙΕΡΟΜΝΗΜΩΝ.

Ὁ Γραμματεὺς Γρ. Νικητάδης.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 6 Μαΐου.

Τὴν 3 τοῦ ἐνεστώτος ἤλθεν ἐκ Σύρας διὰ δύο ἡμερῶν Αὐστριακὴ πολεμικὴ Γολέττα.

Ἐχθρὸς ὁ Ναύαρχος Δεριγνὴς ἀναχώρησεν ἐντεῦθεν εἰς Ναύπλιον ὁμοῦ μὲ τὰ συνοδεύοντα αὐτὸν ἕτερα πολεμικὰ πλοῖα.

Μετέβη δὲ εἰς Ναύπλιον ἐν ταύτῳ καὶ ὁ τῆς Γαλλίας Ἀντιπρέσβυς Βαζὼν Ρουάν.

ΠΕΡΙ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΛΥΚΕΙΟΥ

Σχέδιον προτεθὲν εἰς τὸ ἐν Παρισίοις ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων Κομιτάτον παρὰ τοῦ Κόμητος Κυρίου Λαστεῦρίου.

(Βλέπε τὸν προηγούμεν. Ἀρ. 34 τῆς Ἐφημερίδος.)

Τὸ συμφέρον καὶ ἡ τιμὴ τῆς Γαλλίας συμφώνως μὲ τὴν εὐδαιμονίαν καὶ τὴν εὐτυχίαν τῆς Ἑλλάδος μᾶς φαίνονται ὅτι καλοῦν τὴν σύστασιν καταστήματός τινος, τὸ ὅποιον ἀναδιδάξον ταχέως τοὺς Ἕλληνας εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ νὰ συσφίγῃ τοὺς δεσμούς, τοὺς ὁποίους ὁ χαρακτὴρ τῶν δύο τούτων λαῶν φαίνεται ὅτι φύσει ἐσχημάτισε μεταξὺ αὐτῶν. Τὸ δὲ κατάστημα τοῦτο ἠθέλην εἶναι Λύκειον ἀφιερωμένον εἰς τὴν ἀγωγὴν καὶ τὴν παιδείαν τῶν νέων Ἑλλήνων, καὶ εἰδικῶς τῶν παιδῶν τῆς Χίου, τῆς ὁποίας τὰ ὠραῖα καταστήματα τῆς δημοσίου παιδείας ἠφανίσθησαν παρὰ τῶν βαρβάρων. Κατηναλωμένη ἡ Ἑλλὰς καὶ στερουμένη πόρων, δὲν θέλει δυνηθῇ εἰς πολλὰ ἔτη ἀπὸ τοῦδε νὰ συστήσῃ κατάστημα, εἰς τὸ ὅποιον νὰ εὕρισκῃ ἡ νεολαία μέσα ἐπιστημονικῆς παιδείας οὕτω πολυειδῆ καὶ ἐκτεταμένα, ὅποια ἔχει ἡ τῶν Παρισίων πόλις. Ἐπὶ πολὺν χρόνον θέλει στερεῖσθαι ἡ Ἑλλὰς βιβλιοθηκῶν, σπουδαστηρίων, καὶ συλλογῶν παντοδαπῶν, καὶ ἐπιτηδείων διδασκάλων, ἅντι τῶν ὁποίων ἡ διδασκαλία δὲν δύναται νὰ λάβῃ τῆς τελειοποιήσεως τὸν βαθμὸν, εἰς τὸν ὅποιον κατήντησε παρ' ἡμῖν.

Εὐκολον ἦτο νὰ θεραπεύσωμεν ὅπως οὖν τὴν ἑλλειψιν ταύτην συσταίνοντες ἀπὸ τοῦ νῦν διὰ τὴν Ἑλλάδα κατάστημα, εἰς τὸ ὅποιον νὰ λαμβάνουν τὰ τέκνα τῆς ἐπιστημονικῆς παιδείας συνάδουσιν μὲ τὰς ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἀποκτημένας γνώσεις.

Εἰς αὐτὸ θέλουν συγκροτεῖσθαι διδάσκαλοι ἄξιοι, ἄνδρες ἱκανοὶ νὰ διασπείρῳσι τὰ φῶτα εἰς τὴν πατρίδα των, νὰ ἐπιχειρῶνται καὶ διευθύνωσι τὰς ἐπιστημονικὰς ἀσκήσεις καὶ ἐργασίας, ἄνδρες τέλος πάντων ἱκανοὶ νὰ καταστήσωσιν εὐδαίμονα τὴν γεωργίαν, τὰς τέχνας καὶ τὸ ἐμπόριον. Οὕτω

θέλει πληρώσει ἡ Γαλλία, ὥς πρὸς τὴν Ἑλλάδα, τὴν εἰς αὐτὴν παρὰ τῆς ἐκπεπολιτευμένης Εὐρώπης ὀφειλομένην εὐγνωμοσύνην.

Δὲν ἐμπορεῖ τις νὰ προσδοκᾷ εἰς τοὺς παρόντας καιροὺς ἀπὸ τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν νὰ συστήσῃ ἐξ ἰδίων τῆς τοιοῦτον κατάστημά· ὀφείλει ὅμως, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς καὶ τὸ συμφέρον τῆς Γαλλίας, νὰ τὸ συνδράμῃ, καὶ νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸ εἰδικὴν ὑπεράσπισιν. Ἔργον λοιπὸν τοῦ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων Κομιτάτου εἶναι νὰ συστήσῃ ἐν Παρισίοις Λύκειον εἰς ἀγωγήν τῶν Ἑλλήνων παιδῶν. Αὐτὸ μόνον διὰ τῆς πολιτικῆς ὑπολήψεως, μὲ τὴν ὁποίαν τιμᾶται ἐν τῇ Γαλλίᾳ, διὰ τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης, τὰς ὁποίας ἀπέκτησε καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα, καὶ διὰ τῶν ὁποίων ἔχει χρηματικῶν μέσων, ἐμπορεῖ νὰ εἶναι βεβαίον ὅτι θέλει κατορθώσῃ τοιοῦτον ἐπιχείρημα. Ἡ Ἑλλὰς περιμένει παρ' αὐτοῦ τὴν νέαν ταύτην ὑπαρξίν, τὴν νέαν ταύτην ἀγαθοποιίαν, ἣτις θέλει συμπληρώσῃ ὅλῃς, τὰς ὁποίας ἔλαβε μέχρι τοῦδε, καὶ ἣτις θέλει βεβαιώσῃ τὴν πρὸς αὐτὸ εὐγνωμοσύνην τῶν ἐπερχομένων γενεῶν.

Ἡ ἀνατροφή τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος παιδῶν κατὰ πολλὰ πρέπει νὰ διαφέρει τῆς ἀνατροφῆς τῆς δεδομένης ἐν τοῖς παιδαγωγείοις τῆς Γαλλίας· ἐκείνη πρέπει νὰ εἶναι ἀρρενωπὴ καὶ ὀλίγον μάλιστα αὐστηρὰ κατὰ τὴν θεραπεῖαν τῶν φυσικῶν χρειῶν. Τὰ παιδιά πρέπει νὰ τρέφονται μὲ τροφὰς ὑγιεῖας μὲν, ἀπλᾶς δὲ, νὰ ἐνδύνονται μὲ τρόπων ἀπλοῦν καὶ κόσμιον, νὰ κοιμῶνται ἐπὶ σκληροῦ στρώματος, καὶ νὰ συνηθίζονται εἰς τὰς δυσκρασίας τῶν ὥρων. Ἀναγκαῖον δὲ νὰ τοὺς ἐξασκῶμεν εἰς τὰ παίγνια τῆς γυμναστικῆς.

Πρέπει νὰ γνωρίζωσιν ἐντελῶς τὴν ἀρχαίαν καὶ τὴν νέαν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, καὶ νὰ ἐξεύρωσι καλῶς νὰ συντάττωσι τὰς ἰδέας τῶν εἰς τὴν τελευταίαν. Ἡ κυρίως φιλολογία πρέπει νὰ εἶναι εἰς αὐτοὺς πρᾶγμα ὑποδεέστερον, ἐνῷ πρέπει νὰ εἶναι ἐμπειροὶ εἰς τὰς ἀκριβεῖς ἐπιστήμας, οἷον τὰ Μαθηματικά, τὴν Φυσικὴν, τὴν Χημείαν καὶ τὴν Φυσικὴν Ἱστορίαν. Πρέπει δὲ νὰ ἔχωσι καὶ εἰδήσεις, ἂν μὴ πολλὰ ἐκτεταμένας, ἀκριβεῖς τοῦλάχιστον, τῆς Γεωγραφίας καὶ τῆς Ἱστορίας, νὰ γνωρίζωσι, παρεκτὸς τῆς μητρικῆς τῶν γλῶσσας καὶ τῆς Γαλλικῆς, τὴν Ἀγγλικὴν ἢ τὴν Γερμανικὴν. Ἡ ἰχνογραφία εἶναι ἐξάπαντος ἀναγκαῖα, χρησιμεύουσα πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ εἰς ψυχαγωγίαν, καθὼς καὶ ἡ μουσικὴ· ὅλοι οἱ μαθηταὶ πρέπει νὰ μαθάνωσι τὰ πρῶτα στοιχεῖα.

Γνωστὸν δὲ ὅτι αἱ πλείότεραι τούτων τῶν γνώσεων δὲν ἀποκτῶνται εἰς τὰ ἡμέτερα παιδαγωγεία, καὶ πολλὰ ἀτελῶς μάλιστα διδάσκονται ἐν αὐτοῖς ὁ ὑπολογισμὸς, ἡ ἱστορία καὶ ἡ γεωγραφία.

Εἰάν καλῶς ἐγνωρίσαμεν ὅποια πρέπει νὰ μαθάνωσιν οἱ Ἕλληνες παῖδες, συνάγεται ὅτι ἡ ἀνατροφή καὶ ἡ διδασκαλία τῶν ἡμετέρων παιδαγωγείων δὲν πρέπει νὰ ἀρμόζωσιν οὐδαμῶς, καθὼς ἡ πείρα ἀπέδειξεν ἄριστα.

Πρέπει λοιπὸν, εἰάν θέλωμεν νὰ σχηματίσωμεν ἐν τῇ Γαλλίᾳ τὴν ἀγωγήν τῶν Ἑλλήνων νέων, νὰ συστήθῃ Λύκειον, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ ἀνατροφή αὕτη νὰ διευθύνεται κατὰ ἀρχάς, σύστημα καὶ μεθόδους διαφερούσας τῶν ὡς ἐπιτοπολὺ μεταχειριζομένων ἐν τῇ Γαλλίᾳ.

Ἄλλη αἰτία τοῦ νὰ ἐνόνωνται οἱ Ἑλληνόπαιδες εἰς ἐν εἰδικὸν Λύκειον εἶναι ἡ ἀνάγκη, τὴν ὁποίαν ἔχουν ὄχι μόνον

νὰ μὴ λησμονοῦν τὴν μητρικὴν τῶν γλῶσσαν, ἀλλὰ καὶ νὰ μαθάνουν νὰ τὴν ὁμιλοῦν ἐντελῶς· διότι παιδία εὐρισκόμενα ἀναμέσον τῶν μαθητῶν τῶν παιδαγωγείων μας ἀπέβαλον ἐπὶ τέλους ὁλοτελῶς τὴν χρῆσιν τῆς γλώττης τῶν, οἷον συνέβη εἰς ὅσους ἔβαλε τὸ Κομιτάτον εἰς δημόσια παιδευτήρια. Ἡ συνάθροισις αὕτη τῶν Ἑλλήνων νέων ὁμιλούντων συνήθως τὴν γλῶσσαν τῶν δὲν τοὺς ἐμπόδιζε νὰ μαθάνωσι καλῶς τὴν Γαλλικὴν. Ἀκούοντες ἀκαταπαύστως ὁμιλουμένην περὶ αὐτοὺς τὴν γλῶσσαν ταύτην, θέλουν ἀναγκασθῇ ἀπὸ τὴν βίαν τῶν περιστάσεων νὰ τὴν ὁμιλῶσι καὶ νὰ τὴν μεταχειρίζονται μερικώτερον. Θέλουν δὲ λαμβάνει καὶ εἰδικὰ τινα μαθήματα Γαλλιστί.

Καθ' ὅλους τοὺς ὁποίους ἐξέθεσα ἀνωτέρω λόγους ἤθελον λάβει τὴν τιμὴν νὰ προτείνω εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κομιτάτον νὰ συστήσῃ ἐν Παρισίοις Λύκειον Ἑλληνικόν, ὃχι μόνον διὰ τὴν ἀνατροφὴν τῶν ὁποίων ἐπιμελεῖται πέντε μαθητῶν, ἀλλὰ καὶ δι' ἐκείνους τοὺς Ἕλληνας νέους, εἰς τοὺς ὁποίους ἐπιθυμοῦν οἱ γονεῖς νὰ δώσῃ δι' ἐξόδων τῶν ἐπιμελῇ ἀνατροφὴν καὶ ἐκτεταμένην μάθησιν. Ἰδοὺ δὲ τὰ μέσα, τὰ ὅποια μ' ἐφάνησαν ὅτι πρέπει νὰ μεταχειρισθῶμεν, διὰ νὰ φθάσωμεν νὰ θεμελιώσωμεν κατάστημα, ἐκ τοῦ ὁποίου ἤθελε προέλθῃ ὠφέλεια μὲν εἰς τὴν Ἑλλάδα, εὐκλεία δὲ καὶ συμφέρον εἰς τὴν Γαλλίαν.

Πρῶτον πάντων ἀπαιτοῦνται τὰ ἀναγκαῖα κεφάλαια εἰς σύστασιν καὶ διατήρησιν τοῦ καταστήματος. Τα χρήματα, τὰ ὅποια ἔχει εἰς χεῖρας τὸ Κομιτάτον διὰ τὴν ἀνατροφὴν τῶν Ἑλλήνων μαθητῶν, μὲ φαίνονται εἰς τοῦτο ἀνίκανα· θέλει δὲ εὐρεῖ τὸ κατάστημα παρεκτὸς τούτου καὶ ἄλλους χρηματικούς πόρους, καθὼς ἐσχόμεθα νὰ ἀποδείξωμεν.

Ἄς ἴδωμεν καταρχὰς πῶς θέλουν τεθῇ αἱ πρῶται βάσεις τοῦ Λυκείου τούτου, ποῖον ὀργανισμὸν θέλει ἔχει, καὶ μὲ ποίους τρόπους δύναται νὰ ἐκταθῇ καὶ νὰ στερεωθῇ.

Οἱ εἰς τὴν φροντίδα τοῦ Κομιτάτου ἐμπιστευμένοι πέντε μαθηταὶ νὰ βαλθῶσιν εἰς οἶκον ὑπὸ τὴν ἐφορείαν Ἑλλήνος τινὸς ἀξιολογούμενου διὰ τὸ ἠθικόν, τὸν χαρακτήρα, καὶ τὸ φιλόπατρίτον. Ἐκρίνε δὲ ὁ Κύριος Κοραῆς ὅτι ἀρμοδιώτατος εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ καιρίου τε καὶ πολλῆς σπουδῆς ἀξίου τούτου ἔργου εἶναι ὁ Κύριος Βάμβας, ἐκκλησιαστικὸς οὐχ ἥττον διὰ τὴν παιδείαν ἢ διὰ τὰς ἀρετὰς ἀξιότιμος. Ὁ διάστημα οὗτος σοφὸς ἐσπούδασεν ἐν Παρισίοις τὴν μὲν Χημείαν ὑπὸ τὸν Κύριον Θεοφάνη, τὰ δὲ Μαθηματικά ὑπὸ τὸν Κύριον Λακροῦά. Ἐδιδάξε δὲ τὰς δύο ταύτας ἐπιστήμας ἐν τῇ τῆς Χίου σχολῇ, καὶ εὐφημίζεται προσέτι ἀναπᾶσαν τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν ὁποίαν λόγῳ τε καὶ ἔργῳ ἐπαγγέλλεται ἠθικὴν ἐξέδωκε δὲ εἰς τὴν νεοελληνικὴν γλῶσσαν κάμποσα στοιχειώδη συγγράμματα Γραμματικῆς, Ῥητορικῆς καὶ Ἠθικῆς, καὶ θέλει φέρεи ἐντὸς ὀλίγου εἰς φῶς τὴν μετάφρασιν τῆς Χημείας τοῦ Κυρίου Θεοφάνη. Νὰ γένῃ διάταξις τις ἀφορῶσα τὴν ἐσωτερικὴν εὐταξίαν, τὸν ὀργανισμὸν καὶ τὴν μέθοδον τῆς διδασκαλίας, τὸ δὲ Κομιτάτον νὰ διορίσῃ δύο ἐκ τῶν συνέδρων του εἰς διευθύνσιν καὶ ἐφορείαν τοῦ Σχολείου.

Οἱ διδάσκοντες θέλουν ἔρχεσθαι καθημέραν εἰς τὸ Σχολεῖον. Ἡρεκε δὲ πρὸς ὥραν νὰ παραδίδεται εἰς τοὺς μαθητὰς ἡ ἀρχαία καὶ ἡ νεωτέρα Ἑλληνικὴ γλῶσσα, ἡ ἱστορία καὶ ἡ γεωγραφία, ὁ ὑπολογισμὸς καὶ τὰ μαθηματικά, καὶ ἡ Γαλλικὴ καὶ ἡ Ἀγγλικὴ γλῶσσα. Θέλουν δὲ διδάσκεσθαι ἡ Φυσικὴ, ἡ Χημεία καὶ ἡ Φυσικὴ Ἱστορία, ὅταν αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς μαθητῶν.

Ἐκ πάντων δὲ εἰκάζεται ὅτι ὁ ἀριθμὸς οὗτος θέλει αὐξήσει ταχέως. Διότι πολλαὶ Ἑλληνικαὶ οἰκογένειαι ὑπάρχουν ἔν τε τῇ Εὐρώπῃ καὶ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, αἵτινες εὐρίσκονται ὅπως ἀκόμη ἐν εὐπορίᾳ, καὶ αἱ ὁποῖαι περὶ πλείστου ποιούμεναι τὴν ἀγωγὴν τῶν τέκνων των, θέλουν σπεύσει νὰ στείλῃσι τοὺς υἱοὺς των εἰς κατάστημα εἰδικῶς προσδιδωρισμένον εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν Ἑλλήνων νέων, καὶ τόσον μᾶλλον, ὅσον τὸ παιδευτήριον τοῦτο ἤθελεν εἶναι μόνον εἰς τὸ εἶδος του, κείμενον εἰς τὴν πόλιν τῆς Εὐρώπης τὴν παρέχουσαν πλείστους πρὸς ἐκπαιδεύειν πόρους, καὶ τῆς ὁποίας τὰ ἥθη καὶ ἔθιμα συνάδουν πλείοτερον μετὰ τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν φυσικὴν κλίσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους. Ἀμα γνωστῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ ὑπαρξίς καταστήματος τοιούτου συστημένου διὰ τῶν φροντίδων σας καὶ ὑπὸ τὴν προστασίαν σας, δὲν εἶναι ἀμφισβησία ὅτι πλείστοι τῶν Ἑλλήνων θέλουν ὠφελῆσθαι ἀπὸ τὴν ἀγαθοεργίαν, τὴν ὁποίαν τοὺς προσφέρετε, καὶ μετ' οὗ πολὺ τὸ Λύκειον θέλει γένῃ ἱκανὸν νὰ εὐδαιμονήσῃ καὶ νὰ ὑποστηρίχῃ διὰ τῶν ἰδίων του μέσων.

Παρίσταται καὶ ἄλλη τις περίπτωσις, ἣτις ἐμπορεῖ νὰ παρῇ εἰς τὸ Λύκειον ἐκ πρώτης ἀφετηρίας χρηματικὸς πόρος· αὕτη δὲ εἶναι ἡ παραδοχὴ τῶν ἐκτὸς τοῦ Λυκείου Γάλλων μαθητῶν, οἵτινες θέλουν εὐρεῖ εἰς αὐτὸ τὸ Σχολεῖον παιδείαν ποικιλωτέραν καὶ στερεωτέραν παρὰ τὴν εἰς τὰ συνήθη παιδαγωγεῖα διδασκομένην.

Ἐκ τῆς συμμίξεως δὲ ταύτης θέλουν ἀποφέρει πάλιν ὄφελος οἱ Ἕλληνες νεανῖαι· καθότι εὐρίσκόμενοι συήθως εἰς τὰς τάξεις των, καὶ ἐπὶ τῆς ψυχαγωγίας των μεταξὺ τῶν Γάλλων, ἤθελον μάθει ταχέως χωρὶς τινος δυσκολίας νὰ ὁμιλῶσι τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν.

Θέλουν δέχεσθαι εἰς τὸ Λύκειον οἱ Ἕλληνες νεανῖαι ἐπὶ μισθῷ χιλίων πεντακοσίων Φράγκων διὰ διδασκῶν, θρεπτικῶν καὶ πᾶσαν ἄλλην χορηγίαν.

Ἀποφασίσαντος τοῦ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων φιλανθρωπικοῦ Κομιτάτου, κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἐκτεθειμένην πρότασιν, νὰ τεθῶσιν οἱ εἰς τὴν ἐπιμέλειάν του ἐμπιστευμένοι μαθηταὶ εἰς ἰδιαίτερον οἶκον ὑπὸ τὴν εἰδικὴν διεύθυνσιν τοῦ Κόμητος Κ. Λαστεῦριου, οὗτος συναινούντος τοῦ Κ. Κοραῆ διώρισε προσωρινῶς ὡς ἀρχηγὸν τοῦ καταστήματος τούτου τὸν Κ. Φουρναράκη, Ἕλληνα, τοῦ ὅποιον τὸ ἠθικὸν καὶ ὁ χαρακτήρ εἶναι γνωστὰ εἰς ὅλους τοὺς ἐν Παρισίοις διαμένοντας συμπατριώτας του.

Ὅσοι τῶν Ἑλλήνων θελήσωσι νὰ παιδευθῶσιν οἱ υἱοὶ των εἰς τὸ Λύκειον, δύνανται νὰ τοὺς στέλλωσιν ἀπὸ τοῦ νῦν διευθύνοντες αὐτοὺς πρὸς τὸν Κύριον Κοραῆν (ἐν τῇ ὁδῷ τῆς Κυρίας Ἀρ. 15) καὶ πρὸς τὸν Κόμητα Κ. Λαστεῦριον (ἐν τῇ ὁδῷ τῆς Γρενέλλης Ἀρ. 59), δίδοντες πρὸς τινὰ τῶν ἐν Παρισίοις τραπεζίτων ὁμολογίαν πρὸς πληρωμὴν τοῦ μισθοῦ. Οἱ δὲ μαθηταὶ οὗτοι θέλουν δέχεσθαι παρὰ τοῦ Λυκείου κείμενον ἐν τῇ ὁδῷ Προάστειον Ἀγίου Μαρτίνου Ἀρ. 35.

Ἐν Παρισίοις, τῇ 4 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Κομιτάτου

Κόμης ΛΑΣΤΕΥΡΙΟΣ.

ΛΙΜΝΗ ΣΥΡΑΣ. Ἀπὸ τῶν 10 Μαρτίου μέχρι τῆς 17 Ἀπριλίου.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. Πλοίων Εὐρωπαϊκῶν. — Ἐξ Ὀδησσού καὶ Κωνσταντινουπόλεως ἔξ Αὐστριακῶν πλοῖα, 11 Ἰόνια καὶ 15 Ῥωσικὰ, μεσίτους καὶ ἄλλα εἶδη. — Ἐκ Πόρου δύο Ἰόνια μετὰ λάδι, ἄλειμμα καὶ σαποῦνι. — Ἐκ Κυθωνίων ἐν Ῥωσικὸν μετὰ λάδι, καὶ ἕτερον Ἰόνιον μετὰ σφακτὰ. — Ἐκ Μιτυλήνης ἐν Παπικὸν καὶ ἕτερον Ἰόνιον μετὰ λάδι. — Ἐξ Ἀλεξανδρείας Ἰόνιον μετὰ κριθᾶρι, ὀρύζι, κτλ. — Ἐκ τῶν Ἰονίων νήσων ἐν Αὐστριακὸν, ἐν Σαρδηνιακὸν καὶ 25 Ἰόνια, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μετὰ σαποῦνι, λάδι, φέσια, δέρματα, πανία, κριθᾶρι, ρόυμ, οἶνον. — Ἐκ Μεσσηνίας Αὐστριακὸν μετὰ ἀραβόσιτον, Νεαπολιτικὸν μετὰ στεφάνια, καὶ Γαλλικὸν μετὰ ρόυμ. — Ἐκ Μυκόνου Ἰόνιον μετὰ λάδι, χαλκὸν καὶ γλυκάνισον. — Ἐκ Κρήτης 4 Ἰόνια, ἐν Σαρδηνιακὸν, καὶ ἐν Ἱεροσολυμιτικὸν, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μετὰ σπινθίδια κτλ. — Ἐκ Γενούας ἐν Σαρδηνιακὸν εὐκαίρον καὶ τρία μετὰ σάκχαρ, καπέλλα, καὶ διάφορα ἄλλα. Ἐκ Κιοβάτων καὶ Πάτμου Ἰόνιον μετὰ ἀραβόσιτον, λάδι, καὶ σαποῦνι. — Ἐκ Σαλαμῖνος Ἰόνιον εὐκαίρον. — Ἐκ Βενετίας Ἰόνιον μετὰ σχοινία, καὶ Ῥωσικὸν μετὰ διάφορα εἶδη. — Ἐξ Ἀμστελδάμου Ὁλλανδικὸν μετὰ διάφορα εἶδη. — Ἐκ Νεσχάστρου Αὐστριακὸν εὐκαίρον. — Ἐκ Νυμπλίου δύο Ἰόνια μετὰ λάδι, ὀλίγα λαγοτόμαρα καὶ μίαν γούρμην. — Ἐκ Σαντορῆνης Ἰόνιον μετὰ λάδι, καὶ Ῥωσικὸν μετὰ οἶνον. — Ἐκ Μάλτας ἐν Ῥωσικὸν καὶ ἐν Αὐστριακὸν εὐκαίρα. — Ἐκ Λιθόρνου καὶ Νεσχάστρου Σαρδηνιακὸν μετὰ σίτον. — Ἐκ Σμύρνης Σαρδηνιακὸν μετὰ διάφορα εἶδη. — Ἐξ Ὑδρας Ἰόνιον εὐκαίρον. — Ἐκ Τουνίστου Γαλλικὸν μετὰ διάφορα εἶδη. — Ἐκ Μασσαλίας Γαλλικὸν μετὰ διάφορα εἶδη. — Ἐκ Τεργέστης δύο Αὐστριακὰ καὶ ἐν Τοσκανικὸν μετὰ διάφορα εἶδη. — Ἐκ Χίου Ἰόνιον μετὰ ἄλευρα. — Ἐκ Σπετσῶν Ῥωσικὸν μετὰ ὀλίγον σαποῦνι. — Ἐκ Αἰνίου καὶ Ἀγιοστράτι Ῥωσικὸν μετὰ βαλανίδι. — Ἐξ Ἀθηνῶν Ἰόνιον εὐκαίρον. — Ἐκ διαφόρων μερῶν τοῦ Αἰγαίου ἡμετέρους 204 Ἑλληνικὰ πλοῖα καὶ 897 πλοιάρια, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μετὰ διάφορα εἶδη τῶν ἐντοπίων προϊόντων.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. Εἰς Κρήτην 15 Ἑλληνικὰ πλοῖα, 5 Ἰόνια καὶ ἐν Παπικὸν μετὰ σίτους, κυάμους, λάδι, βυμβάκι, καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη. — Εἰς Σμύρνην 4 Ἑλληνικὰ, 5 Ἰόνια, 3 Αὐστριακὰ, 2 Γαλλικὰ, 1 Ἀγγλικὸν, 1 Νεαπολ. καὶ 1 Ὁλλανδικὸν, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μετὰ μέρος τοῦ ἰδίου των φορτίου καὶ τὰ λοιπὰ μετὰ σιμύρι, ρόυμ, καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη. — Εἰς Λιθόρνον 2 Ἑλληνικὰ, ἐν Ῥωσικὸν καὶ 3 Αὐστριακὰ, μετὰ σίτον, δέρματα, σπόγγους. — Εἰς Κωνσταντινουπόλιν 19 Ἑλληνικὰ, 18 Ἰόνια, 7 Ῥωσικὰ, 6 Σαρδηνιακὰ, 14 Αὐστριακὰ, καὶ ἐν Γαλλικὸν, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μετὰ σάκχαρ, σχοινία, λιθᾶνι, οἶνον, λάδι, σαποῦνι, ρόυμ, πανία, καπέλλα, θειᾶφι, κεράτια κτλ. — Εἰς τὰς Ἰονίους νήσους 3 Ἑλληνικὰ, ἐν Ῥωσικὸν, 4 Ἰόνια, καὶ ἐν Ἱεροσολυμιτικὸν μετὰ κυάμους, σίτον, κτλ. — Εἰς Μάλταν ἐν Ἰόνιον μετὰ κυάμους. — Εἰς Ἀλεξανδρείαν ἐν Ῥωσικὸν καὶ ἐν Αὐστριακὸν εὐκαίρα, καὶ ἐν Ἱεροσολυμιτικὸν μετὰ διάφορα εἶδη. — Εἰς Τεργέστην ἐν Ἑλληνικὸν μετὰ διάφορα εἶδη, καὶ ἐν Ῥωσικὰ μετὰ βαλανίδι καὶ καλλιὰν. — Εἰς Θεσσαλονίκην Ἱεροσολυμιτικὸν καὶ Σαρδηνιακὸν μετὰ διάφορα εἶδη, Ἑλληνικὸν μετὰ κεράτια, καὶ Ἰόνιον μετὰ μέρος τοῦ φορτίου του. — Εἰς Ῥόδον Ἑλληνικὸν μετὰ κριθᾶρι. — Εἰς Μανταλίου 3 Ἑλληνικὰ εὐκαίρα. — Εἰς Ὀδησσὸν Αὐστριακὸν μετὰ μέρος τοῦ ἰδίου φορτίου του. — Εἰς Μασσαλίαν 2 Ἑλληνικὰ, 3 Ῥωσικὰ καὶ ἐν Ἰόνιον μετὰ σίτον καὶ ἐν Ἑλληνικὸν εὐκαίρον. — Εἰς Ἀγγαλίαν Ἑλληνικὸν μετὰ καφὲν καὶ ἄλλα εἶδη. — Εἰς Ἀσίαν Αὐστριακὸν εὐκαίρον. — Εἰς Αἶνον ἐν Ἑλλ. μετὰ σίτον καὶ σταφίδας καὶ ἕτερον εὐκαίρον, καὶ ἐν Τοσκανικὸν μετὰ διάφορα εἶδη. — Εἰς Καστελλόρριζον Ἑλληνικὸν εὐκαίρον. — Εἰς Δαμιάτι Ἑλλ. εὐκαίρον. — Εἰς Βῆλον Ὁθωμανικὸν μετὰ σαποῦνι. — Εἰς Γένουαν Σαρδηνιακὸν μετὰ διάφορα εἶδη. — Εἰς Κύπρον Ἑλλ. μετὰ διάφορα εἶδη. — Εἰς Ζαγοράν δύο Ἑλλ. εὐκαίρα. — Εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν παραλίων τῆς Τουρκίας 205 πλοῖα καὶ 890 πλοιάρια Ἑλληνικὰ, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μετὰ σίτους καὶ διάφορα ἄλλα.

ΛΙΜΝΗ ΠΑΤΡΩΝ. Ἀπὸ τῆς 24 Μαρτίου μέχρι τῆς 26 Ἀπριλίου.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. Ἐκ τῶν Ἰονίων νήσων 10 Ἑλλ. καὶ 5 Ἰόνια πλοῖα, μετὰ οἶνον, ρακί, λάδι, δέρματα καὶ διαφόρους πραγματείας. — Ἐκ Τεργέστης 2 Αὐστριακὰ μετὰ ξυλείαν, χειροτεχνήματα καὶ διαφόρους ἄλλας πραγματείας. — Ἐκ Βενετίας ἐν Αὐστριακὸν μετὰ ξυλείαν κτλ. — Ἐκ Μάλτας ἐν Τοσκανικὸν μετὰ χειροτεχνήματα κτλ. — Ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἰονίων νήσων 52 πλοῖα καὶ 240 πλοιάρια Ἑλληνικὰ καὶ Ἰόνια, ὀλίγα μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ λοιπὰ μετὰ τρόφιμα, ξυλείαν καὶ διάφορα εἶδη ἐμπορίου.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. Εἰς τὰς Ἰονίους νήσους 12 Ἑλλ. καὶ 5 Ἰόνια πλοῖα μετὰ ξυλείαν καύσιμον, δέρματα, σίτον, ἄλευρα, ὀρύζι, καὶ ἐν Αὐστριακὸν μετὰ διαφόρους πραγματείας. — Εἰς Τεργέστην 3 Ἑλλ. καὶ ἐν Αὐστριακὸν μετὰ σταφίδας. — Εἰς Κωνσταντινουπόλιν ἐν Αὐστριακὸν μετὰ ξυλείαν καὶ διαφόρους πραγματείας. — Εἰς Ἀλεξανδρείαν ἐν Αὐστριακὸν μετὰ διαφόρους πραγματείας. — Εἰς διάφορα Ἑλληνικὰ παράλια καὶ εἰς τὰς Ἰονίους νήσους 46 πλοῖα καὶ 231 πλοιάρια Ἑλλ. καὶ Ἰόνια, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μετὰ παντοδαπὰ τρόφιμα, ξυλείαν, δέρματα κτλ.

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ. Εἰς τὸ παράρτημα τοῦ Ἀρ. 32 τῆς Ἐφημερίδος ἐν τῇ περὶ τῶν Τελωνίων Διατάξει διορθωτέον τὸ Κεφάλαιον Δ' ὅγαί ὡς ἑξῆς:

Δόγμα	{ τῆς Μυτιλήνης Θαλάσσης καὶ Βογαζιανῆς ἡ χιλιάς Φοίν. 24 Λ. 24. τῆς Ἀνατολῆς 8 . 8.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
 Ετήσια. Φοίνικες 36
 Εξαμηνιαία. 18
 Τριμηνιαία. 9

Αί συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
 τῆς Ἐφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
 τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 10 ΜΑΪΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 67.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
 Η ΓΕΡΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
 ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ.

Τῇ ὅσιν λαβούσα τὸ ὑπ' Αρ. 497 διάγγελμα τῆς
 Ὑμετέρας Ἐξοχότητος ὁμοῦ καὶ τὰ εἰς αὐτὸ ἐπισυναπτό-
 μενα ἐφεξῆς ἔγγραφα:

Α'. Τὸ ἐν Λονδίῳ γενόμενον Πρωτόκολλον τὴν 3 Φε-
 βρουαρίου 1830, παρόντων τῶν Πληρεξουσίων τῆς Γαλλί-
 ας, τῆς μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ῥωσσίας.

Β'. Τὰ ἐπισυναπτόμενα εἰς αὐτὸ ἔγγραφα ὑπὸ στοι-
 χεῖα Α. Β. Γ. καὶ Ε'.

Γ'. Τὸ συνοδεῦον τὰ εἰρημένα ἐπαγγελματικὸν ἔγγρα-
 φον τῶν παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει Κυρίων Ἀντιπρέ-
 σβων τῶν Συμμάχων Αὐλῶν.

Δ'. Τὴν πρὸς τοὺς εἰρημένους Κυρίους Ἀντιπρέσβεις
 ἀπάντησιν τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος.

Γνωμοδοτεῖ.

Ἡχέτο ἡ Γερουσία νὰ εὐρίσκετο εἰς Δέσιν τοῦ νὰ ἐκ-
 φράσῃ ζωηρότατα πρὸς τοὺς Κραταιοτάτους Βασιλεῖς τοὺς
 Σεβαστοὺς εὐεργέτας τῆς Ἑλλάδος, τὰ αἰσθήματα τῆς βα-
 θείας εὐγνωμοσύνης τῆς διὰ τὸν γενναῖον σκοπὸν, τὸν ὁποῖον
 προέβητο ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας τοῦ ἔθνους.

Μ' ὅλον τοῦτο ἐγκρίνει παμφηρεῖ τὴν πρὸς τοὺς Κυρίους
 Ἀντιπρέσβεις τῶν Συμμάχων Αὐλῶν ἀπάντησιν τῆς Ὑμε-
 τέρας Ἐξοχότητος, καὶ ὁσονούπω δέλει ἐκφράσει τὰς
 λεωτομερεῖς σκέψεις καὶ παρατηρήσεις τῆς, ὅσας ἔκαμεν
 εἰς τὸ Πρωτόκολλον τῆς 3 Φεβρουαρίου, εἰς τὰ ἐπισυ-
 ναπτόμενα αὐτῷ ἔγγραφα, καὶ εἰς τὴν ἐπαγγελματικὴν
 διακοίνωσιν τῶν Κυρίων Ἀντιπρέσβων.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 5 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΙΣΙΝΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΟΥΤΣΟΣ.

Αρ. 68.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
 Η ΓΕΡΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
 ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ.

Ἀποχωρῶντως μελετήσασα τὸ Πρωτόκολλον τῆς 3 Φε-

βρουαρίου, τὰ εἰς αὐτὸ ἐπισυναπτόμενα ἔγγραφα, τὴν περὶ
 τούτου ἐπαγγελματικὴν διακοίνωσιν τῶν Κυρίων Ἀντιπρέ-
 σβων τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ
 Κυβερνήσει, καθὼς καὶ τὸ ὑπ' Αρ. 497 διάγγελμα τῆς
 Ὑμετέρας Ἐξοχότητος, ἐκθέτει κατὰ τὸ πρὸς αὐτὴν ὑπ'
 Αρ. 67 διάγγελμά της τὰς παρατηρήσεις τῆς στηριζο-
 μένας εἰς τὰς νομίμους εὐχὰς τοῦ ἔθνους, τοσάκις ἀπὸ
 αὐτὸ τὸ ἔθνος ἐκφρασθείσας, καὶ περιεχομένης εἰς τὸ ὑπ'
 Αρ. Α. ὑπόμνημα.

Μένει εἰς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα νὰ τὰς καθυποβάλ-
 ῃ ὑπ' ὅσιν τῆς Βασιλικῆς Αὐτοῦ Ὑψηλότητος τοῦ Πρίγ-
 κιως Λεοπόλδου.

Φρονούσα ἡ Γερουσία τὴν προβαλλομένην ἀπὸ τῆς Ὑμε-
 τέρας Ἐξοχότητος πρὸς προῦπάντησιν τῆς Βασιλικῆς
 Αὐτοῦ Ὑψηλότητος πρεσβεΐαν, καὶ χρέος, καὶ συμφέρον
 τοῦ ἔθνους, εἶναι πρόθυμος νὰ συναποφασίσῃ περὶ αὐτῆς
 ὅποταν ἐγκριθῇ ἡ ἀρμόδιος ἐποχὴ τῆς.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 10 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΙΣΙΝΗΣ

Ὁ Γραμματεὺς ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΟΥΤΣΟΣ.

Ὑπόμνημα ὑπὸ στοιχείου Α εἰς τὸ ἐν Λονδίῳ Πρωτόκο-
 λλον τῆς 3 Φεβρουαρίου (22 Ἰανουαρίου) καὶ εἰς τὴν
 συνοδεύουσαν αὐτὸ ἐπαγγελματικὴν διακοίνωσιν τῶν Κυ-
 ρίων Ἀντιπρέσβων τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν, τῶν
 παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει.

Ὁ διακαὴς πόθος τοῦ ν' ἀπαλλαχθῇ ἀπὸ δεινὰ πολυ-
 χρόνια, καὶ ν' ἀπολαύσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν του, ἔφερε τὸ
 Ἑλληνικὸν ἔθνος εἰς τὸν κατὰ Τουρκίας πόλεμον, καὶ
 καθ' ὅλον αὐτὸν τὸν αἰῶνα ἀγῶνα τοῦ ἐνέπνευσε τὴν κατα-
 φρόνησιν τοῦ θανάτου καὶ τὴν πρὸς τὰς δεινοπαθείας καρ-
 τερίαν του. Βλέπουσα ἡ Γερουσία σήμερον τὸ πολῦτιμον
 αὐτὸ εἰς ὅλους τοὺς Ἕλληνας ἀγαθόν, χορηγούμενον ἀπὸ
 τοὺς Σεβαστοὺς Μονάρχας, τοὺς γενναίους ὑπερασπιστάς
 των, δὲν δύναται, εἰμὴ μεθ' ὅλου τοῦ ἔθνους νὰ αἰσθάνεται
 δικαίαν καὶ βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην.

Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, ἅμα λαβὼν τὰ ὅπλα, ἐξελέξατο
 τύπων Διοικητικόν, τὸν ὁποῖον ἐνέκρινε τότε ἀρμόδιον εἰς

τὴν στάσιν του, καὶ τελευταῖον διὰ τῆς ἐν Τροίῃ ἔθνο-
 συνελεύσεως, Κυβερνήτην του ἐπιταεῖ, ἄνδρα, τὸν ὁποῖον
 ἐθεώρει καὶ θεωρεῖ ἄξιον τῆς ἐμπιστοσύνης του. Σκέψεις
 σήμερον ὑψηλῆς πολιτικῆς, ἀφωώτης τὴν ἀποκατάστασιν
 τοῦ ἔθνους εἰς Μοναρχικὸν καὶ διαδοχικὸν σύστημα, μετα-
 ξάλλουσι τὸν τῆς Κυβερνήσεως σχηματισμὸν, καὶ Ἡγε-
 μόνα τῆς Ἑλλάδος καθιερώνουσι τὴν Βασιλικὴν Αὐτοῦ Ὑψη-
 λότητα τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον. Ἡ Ἑλλὰς δὲ εἰμφορεῖ
 παρὰ τὰ τρέφει χρητὰς ἐλπίδας μεγάλων ἀγαθῶν διὰ τὴν
 ἐκλογὴν ἀνδρῶν, τοῦ ὁποῖου ἡ φήμη κηρύττει τὰς ἀρετὰς
 καὶ τὴν φρόνησιν, καὶ πολλῶ μᾶλλον, διότι μαθαίνει ὅτι ἡ
 Αὐτοῦ Βασιλικὴ Ὑψηλότης, ἐξήγησε νὰ μὴν ἀναδεχθῇ τὸ
 ἔνδοξον καὶ ἐπὶ πονον βᾶρος τοῦ νὰ καταστήτῃ ἐν ἔθνους εὐτυ-
 χές, πρὶν περὶ τούτου ἐξηγηθῇ αὐτοῦ τοῦ ἔθνους ἡ θέλησις. Ἡ
 ἀρχή, ἥτις τὸν ἔφερεν εἰς τόσον εὐγενῆ ἀπόφασιν, καθὼς καὶ
 ὁ φιλοδίκαιος χαρακτήρ του, ἐκ τῆς σήμερον ἐγγυῶνται εἰς
 τὸ ἔθνος περὶ τῆς στηρίξεως τῶν ἐσωτερικῶν δικαιωμάτων
 του καθιερωθέντων ἀπὸ τέσσαρας ἔθνο-συνελεύσεις, καὶ με-
 τὰ τὴν ζῶν ἐξίσου ἀναγκαίῳ εἰς αὐτὸ καὶ πολυτέμῳ.

Ἄλλο οὐσιώδες ἐπίσης συνδέει τὸ ἔθνος μετὰ τῆς Βασι-
 λικῆς Αὐτοῦ Ὑψηλότητος δι' αἰσθημάτων αἰωνίου εὐγνω-
 μοσύνης. Ἐμαθε τὰς ἐπιπόνους προσπάθειαις τῆς περὶ
 τῶν μεγάλων συμφερόντων του. Ἡ Γερουσία θεωρεῖ τὴν
 ἔκτασιν τῶν ὀρίων τῆς Ἑλλάδος, τόσον στενῶς συνενωμένην
 μετὰ τὴν πραγματικὴν ὑπαρξιν τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας,
 τόσον σημαντικῶς ἀναγκαίαν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν γενναίων
 καὶ ὑψηλῶν σκοπῶν τῶν προστατῶν τῆς Ἑλλάδος Ἡγεμό-
 νων, ὥστε δὲν δύναται νὰ τὸ διατρέξῃ χωρὶς τὰς ἀκολουθοῦ-
 σαι παρατηρήσεις τῆς.

Α'. Εἰς τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα αἱ ἀποσπώμεναι ἀπὸ τὸ
 Ἑλληνικὸν Κράτος ἐπαρχίαι, περιέχονται περίπου ἑκατὸν
 χιλιάδας κατοίκων, ἐκράτησαν πολλάκις τὸν χεῖμαρρὸν τῶν
 κατὰ τῆς Ἑλλάδος συρρέουσάντων κατὰ γῆν στρατευμάτων
 τῆς Τουρκίας. Εἰς τὴν θάλασσαν ἡ ἐννεα ἔτη ἀδιακόπως
 αἱματονομένη Κρήτη, ἡ ἀκαταδάμαστος Σάμος, αἱ μετὰ
 ἡρωϊκὴν ἀντίστασιν καταδρασθεῖσαι νῆσοι τῶν Ψαρρῶν καὶ
 Κάσσου, ὑπῆρξαν τὰ θαλασσιναὶ προπύργια τῶν κατὰ Βυζαν-
 τινῶν καὶ Ἀλεξανδρινῶν στόλων. Οἱ ἄνθρωποι τῶν μερῶν αὐτῶν
 μετὰ ποῖον ὄμμα θέλουν ἰδεῖ, ὅτι αὐτοὶ μὲν οἱ προμαχόμενοι
 ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἔθνους δουλοῦνται, οἱ δὲ λοιποὶ
 συναγωνισταὶ τῶν ἐλευθερόντων; Πῶ! θέλουν ἀφήσει γῆν,
 ἄλλην ζυμωμένην μετὰ τὸ αἷμα τῶν καὶ ἀνακαλοῦσαν εἰς
 αὐτοὺς τὰς λαμπροτέρας νίκας τῶν, τὰ λαμπρότερα ὀνόμα-
 τα τῶν στρατηγῶν τῶν, καὶ ἄλλην διαμείνασαν ἀνέπαφον
 ἀπὸ ἐχθρικῆς ἐπιδρομῆς; δὲν εἶναι φόβος μὴ εἰς τὴν ἀπελ-
 πισίαν τῶν ἀνανεώσωσι τὰς αἱμοσταγεῖς σκηνὰς τοῦ Με-
 σολογγίου καὶ τῶν Ψαρρῶν; Ἡμεῖς γνωρίζοντες τὴν ὑπὲρ
 πάντα λαὸν ἄλλον μετ' ἐνθουσιασμοῦ προσήλωσιν αὐτῶν τῶν
 κατοίκων εἰς τῆς γεννήσεώς των τοὺς τόπους, γνωρίζοντες
 ἐπίσης καὶ τὸν χαρακτήρα τῶν πολεμικῶν αὐτῶν γενεῶν,
 τρέμομεν μήπως ἐνταφιασμοὶ ἐκούσιοι ὀλοκλήρων λαῶν
 λυπησώσι μετ' ὀλίγον τὰς συμπαθητικὰς ψυχὰς τῶν φι-
 λανθρώπων προστατῶν μας Ἡγεμόνων.

Β'. Εἰς τὴν στερεὰν Ἑλλάδα τὰ ἀποφασισθέντα ὅρια
 δὲν ἐξασφαλίζονται οὔτε ἀπὸ δύο βᾶτα ὄρη, οὔτε ἀπὸ βαθεῖς
 ποταμούς. Ὁ Ἀχελῷος καὶ ὁ Σπερχειὸς περὶ τὸ θέρος
 μάλιστα, γίνονται διαβατοὶ καὶ καταπῶσι ῥύακες. Ἡ ὁρο-
 θετικὴ γραμμὴ δὲν διαπερᾷ διὰ στενῶν καὶ ἀποκρήμνων

μερῶν, ἀλλὰ δι' ἐρήμου καὶ ἐπιπέδου πολλάκις χώρας, μὴ
 περιχοῦσης καὶ ἐν εἶδος ὀχυρώματος· χρειάζονται λοιπὸν
 χιλιάδες πολλὰ στρατευμάτων καὶ δαπάναι πρὸς κατασκευὴν
 διαφόρου εἶδους οἰκοδομημάτων. Εἰς τὴν θάλασσαν, ἐπει-
 δὴ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἡ Κρήτη μένει, τὸ Αἰγαῖον πέλαγος
 ἀφίνεται ἐκτεθειμένον εἰς ἐχθρικὰς ἐπιδρομὰς, καὶ πρὸς
 ὑπεράσπισίν του χρειάζεται στόλος ἰσχυρὸς. Αἱ ἐθνικαὶ
 πρόσδοι μας, σήμερον, ἐνῶ ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἀκολύωτος, καὶ
 δὲν ἔχει πολυεξόδους διπλωματικὰς σχέσεις, οὔτε ὁργα-
 νισμὸν ἐσωτερικὸν ἐντελῆ, δὲν ἐξαρκοῦν οὔτε εἰς τὸ ἐν τρίτον
 μέρος τῶν ἀναγκαίων ἐξόδων τοῦ Κράτους. Θέλουν ἐπαρκε-
 σαι μετὰ τοιαύτην κολύβωσιν, καὶ μετὰ τοιαῦτα ὅρια δαπα-
 νηρά;

Γ'. Τὰ δύο τρίτα τοῦ κατὰ ξηρὰν στρατεύματος σύγκειν-
 ται σήμερον ἀπὸ τὴν ἐκτὸς μένουσαν Στερεὰν Ἑλλάδα.
 Ἄν ἐπιστρέψωσιν εἰς τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς των, δὲν στε-
 ρεῖται ἡ ἀνεξάρτητος Ἑλλὰς τὸ σημαντικώτερον μέρος
 τῆς δυνάμεώς της, τοὺς βραχίονας, οἵτινες ὑπερασπίστη-
 σαν τὸ Μεσολόγγιον καὶ τὰς Ἀθήνας μετὰ τόσον ἡρωϊσμόν;
 αἱ μείναντες τεθῶσιν, ἡ ἐντὸς τοῦ Κράτους, ἡ περὶ τὴν
 ὁροθετικὴν γραμμὴν του, θέλουν εἶσθαι ἀπαθεῖ; Θεαταὶ τῶν
 δυστυχῶν των, ἡ πιστοὶ φύλακες τῆς εἰρήνης; Τῆς Κρήτης,
 τῆς Σάμου, τῶν Ψαρρῶν, τῆς Κάσσου, τῆς Χίου, τῆς Ἰκα-
 ρίας, τῆς Πάτμου, τῆς Λέρου, τῆς Καλύμνου, τῆς Ἀστυ-
 παλαίας, τῆς Καρπάθου καὶ ἄλλων νήσων ἡ ἐγκατάλειψις
 ἐπιφέρουσα διατκόρπισιν πολλῶν μαχίμων καὶ ἀπελπι-
 σμένων ἀνθρώπων, δὲν θέλει καταγεμίσει ἀπὸ πειρατῶν
 τὴν Ἑλληνικὴν θάλασσαν, ἐπιδεκτικὴν πειρατείας καὶ διὰ
 τὰς πολλὰς ἐρημονήτους της, καὶ διὰ τὴν γειννιάσιν της
 μετὰ ἀφύλακτα παράλια; καὶ τότε εἰς τὸ νεώτεστον Κράτος,
 ποῦ κατὰ γῆν ἡ ἡτύχια, ποῦ κατὰ θάλασσαν ἡ ἀσφάλεια
 τοῦ ἐμπορίου; ποῦ τὰ μέσα τῆς ἀνεξαρτητοῦ Ἑλλάδος εἰς
 τὸ νὰ κρατῇ ἄγρυπνον διὰ παντὸς κατὰ μὲν τὴν θάλασσαν
 σημαντικὴν ναυτικὴν δύναμιν, κατὰ δὲ τὴν γῆν σφραγεύματα
 πολυάριθμα;

Δ'. Αἱ ἀποσπώμεναι τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος ἐπαρχίαι
 εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν ἐπικράτειαν δὲν ἐχορῆγουν ποτὲ πόρους
 οὐσιώδεις. Φυλεαὶ ἀνθρώπων ἐλευθέρων καὶ πολεμικῶν, ὑπῆρ-
 ξαν εἰς τὴν Τουρκίαν αἰτίαι αἰωνίου δαπάνης, αἰωνίου ἀν-
 ησυχίας. Αἱ αὐταὶ ἐπαρχίαι, παραλαμβάνουσιν ἀπὸ ἐννα-
 ετῆ ἀγῶνα κατὰ πολλὰ αὐξημένον τὸ αὐτὸ φιλοπόλεμον
 καὶ φιλελεύθερον πνεῦμα, δὲν θέλουν εἶσθαι εἰς τὰς θύρας
 τῶν δύο ἐπικρατειῶν ὕλαι καυστικά, περιμένοντα τὴν μι-
 κροτέραν περίστασιν διὰ νὰ μετανάψωσι καὶ αὖθις τὸ πῦρ
 τοῦ κατασβεσθέντος πολέμου;

Ἄς ὑποθέσωμεν ὅμως καὶ καταδρασθέντας αὐτοὺς τοὺς
 πολεμικοὺς κατοίκους, καὶ διὰ τοῦτο πᾶσαν αἰτίαν πιθανῆς
 καὶ ταχείας ἐκρήξεως παύσαν, τί θέλει συμβῆ; Οἱ Ὀθω-
 μανοὶ κρατοῦντες τὰς ὑψηλὰς καὶ δυνατὰς θέσεις, θέλουν
 ἔχει ὑπὸ πόδας των τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, καὶ θέλουν εἰς
 αὐτὸ διατηρεῖ ἐπιρροὰς μὴ συμβιβαστέας μετὰ τὸ ὑψηλὸν
 πνεῦμα, καθ' ὃ οἱ Σεισαστοὶ Προστάται τῆς Ἑλλάδος συν-
 ἔταξαν τὰ κατ' αὐτήν.

Ε'. Ὑποτιθεμένης καὶ πάσης φιλησυχίας εἰς τὴν Ὀ-
 θωμανικὴν Κυβέρνησιν, μετὰ τὴν τοιαύτην γωστὴν πρὸς τὰς
 θελήσεις της πολλάκις ἀπειθείαν τῶν ὑψηλῶν της, μετὰ τοι-
 αῦτα ἀπὸ τὴν φύσιν ἀνυπεράσπιστα ὅρια τῆς Ἑλλάδος,

ἑποῖα δύναται νὰ παραχθῇ ἀσφάλεια εἰς τοὺς ἐντὸς τοῦ Κράτους πλὴν ἐγγὺς τῶν συνόρων Ἑλλήνας κατὰ τῆς αἰφνηδίου ἐπιδρομῆς Ἀσιατικῶν καὶ Ἀλβανικῶν φυλῶν, καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο πῶς ἐγγύησίς μου εἰρήνης μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ὀθωμανῶν;

Δίδεται καὶ εἰς τοὺς κατοίκους αὐτῶν τῶν ἀφινόμενων εἰς τοὺς Τούρκους μερῶν τρόπος ἀληθῆς καὶ πραγματικὸς τοῦ νὰ μὴ στερηθῶσι τὰς ἰδιοκτησίας των, ὅν στερηθῶσι τὴν πατρίδα των; ὅχι ἐπειδὴ, ἂν κατὰ τὸ Πρωτόκολλον τῆς 3 Φεβρουαρίου ἐπίσης χορηγῇται ἄδεια εἰς τὸν Τούρκον τὸν εὐρισκόμενον ἐντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, καὶ εἰς τὸν Ἑλληνα τὸν ἐντὸς τῆς Τουρκίας, τοῦ νὰ πωλήσῃσι τὰ κτήματά των καὶ ν' ἀπέλθωσιν, εἰς μὲν τὸν πρῶτον, ὡς τὸν Τούρκον τῆς Εὐδοίας, ἐπειδὴ τὰ κτήματά του εὐρίσκονται εἰς ἔθνος ἀνακαλούμενον εἰς ἀπόκτησιν εὐνομίας, ἡ τοιαύτη πώλησις εἶναι πραγματικὴ καὶ ἀφέλιμος, εἰς δὲ τὸν Ἑλληνα ὡς τὸν Ἀκαρῆνα, εἶναι σχεδὸν ἀνωφελὴς, ἡ παντελῶς φαντασιώδης διότι ποῖος θέλει ἀγοράσει τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ Ἀκαρῆνος, εὐρισκόμενῃν εἰς γῆν ἐρίδος καὶ ἀνησυχίας, ὅπου οἱ νόμοι δὲν ἰσχύουσιν, καὶ μεταξὺ αἰφνηδίων ἐπιδρομῶν;

Ἐκτὸς τούτων τῶν δεινῶν ἐπακολουθημάτων τοιαύτη ὁροθέτησις θέλει ἐπισύρει ἀφεύκτως εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐνδεεῖς φυλάς ἀνθρώπων ἀνεστίων, ἀφινόντων μὲ δάκρυα καὶ ὀδυρμούς τὴν δουλωμένην γῆν των. Ἀδελφοί των οἱ ἐντὸς τοῦ Κράτους Ἕλληνες, συμπατριῶται ὀρκωμένοι ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων νὰ συμμοιρασθῶσι τὴν τύχην των, θέλουν ἀνιλεῶς τοὺς ἐγκαταλείψει ν' ἀποθάνωσιν εἰς τὰς δεινοπαθείας, καὶ μὲ τὸν θάνατόν των ἢ μὲ τὴν ἐπίμοχθον ζωῆν των νὰ ἐπιφέρωσιν ἐπιδημίας ἢ κλονισμόν εἰς τὴν τοσάκις δεκατισθεῖσαν ἀπὸ τὸν θάνατον κοινωνίαν των; Μέλη τῆς ἐθνικῆς οἰκογενείας δὲν χρήζουσι περιβάψεως; τὰ μέσα τῆς περιβάψεως αὐτῆς τὰ ποῖα; ἡ ἐθνικὴ γῆ, ἡ τὰ χεῖματα τοῦ Ταμείου; ἡ ἐθνικὴ γῆ!

Τὸ πέμπτον ἄρθρον τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 3 Φεβρουαρίου φέρει "Πράξεις πλήρους καὶ ὁλοσχεροῦς ἀμνηστίας θέλουν ἀμέσως δημοσιεῦθαι παρὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας, καὶ τῆς Ἑλλάδος."

"Ἡ περὶ ἀμνηστίας πρᾶξις θέλει κηρύξει, ὅτι κάνεις Ἕλλην ἐφ' ὅλην τῆς Ἐπικρατείας τῆς τὴν ἑκτασιν, δὲν θέλει εἶναι δυνατόν νὰ στερηθῇ τὰς ἰδιοκτησίας του, μηδὲ νὰ ἐνοχληθῇ παντάπασι διὰ λόγον, ὅτι ἔλαβε τάχα μέρος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν."

"Ἡ περὶ ἀμνηστίας πρᾶξις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως θέλει κηρύξει τὴν αὐτὴν ἀρχὴν ὑπὲρ ὅλων των Μουσουλμάνων, ἢ Χριστιανῶν, οἰτινες, τυχόν, ἔλαβον μέρος ἐναντίον τῆς ὑποθέσεώς της. θέλει εἶναι προσέτι ἐννοημένον καὶ δημοσιευμένον τὸ ὅτι οἱ Μουσουλμάνοι, οἰτινες ἐκουσίως ἤθελον ἐξακολουθήσει νὰ κατοικῶσιν εἰς τὰς χώρας καὶ νήσους διορισθείσας εἰς τὴν Ἑλλάδα, θέλουν διατηρεῖ εἰς αὐτὰς τὰς ἰδιοκτησίας των, θέλουν χαιρεῖ εἰς αὐτὰς ἀμεταβλήτως μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των, ἐντελῇ ἀσφάλειαν."

Ἀφίνομεν ὅτι, ἂν εἰς ἡμᾶς ἡ ἀμνηστία ὑπάρχῃ ἐκ τῆς σήμερον πραγματικὴ καὶ θέλῃ ὑπάρξει, εἰς τὴν Τουρκίαν ὅμως οὔτε ὑπῆρξε τοιαύτη, οὔτε θέλει ὑπάρξει διὰ λόγον γνωστούς ἀφίνομεν, ὅτι τῆς ἀμνηστίας τὸ ἄρθρον τοῦτο

δὲν περιέχει τὴν ἀπολύτρωσιν τόσων δυστυχῶν Ἑλλήνων χίμαλωτισθέντων καὶ πωληθέντων εἰς τὸ Τουρκικὸν κράτος, καὶ περὶ τῆς τύχης των ὁποίων εἶναι πικρὸν εἰς τὸ ἔθνος νὰ μὴν ἔχῃ καμμίαν θετικὴν παρηγορίαν ἀφίνομεν τοιαύτας παρατηρήσεις σημαντικοῦ συμφέροντος, καὶ εἰς μίαν ἄλλην ἐμψαινομεν μεγαλητέρας φύσεως.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐννοεῖ τάχα δύο περιστάσεις μόνον, καθ' ἃς αἱ ἰδιοκτησίαι τῶν Τούρκων θέλουν εἶσθαι ἀσφαλεῖς, τὴν πρώτην, ὅταν ὡς ἔμποροι, ὡς βιομήχανοι, ὡς πρόσφατοι ἀγορασταὶ γαιῶν, ἀποδειχθῶσιν οἱ Τούρκοι ἐκ νέου εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ τὴν δευτέραν, ὅταν, ὡς οἱ Τούρκοι τῆς Εὐρώπης, εὐρεθῶσι πολλοὶ αὐτῶν ἐκ τῆς σήμερον ἰδιοκτῆται; ἡ περιλαμβάνει διφορούμενως (πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον δὲν δυνάμεθα νὰ πιστεύσωμεν!) καὶ ἄλλην τρίτην ἰδέαν κατατρεπτικὴν ἐκ θεμελίω τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας, τὴν ἀποδόσιν τῶν Τουρκικῶν κτημάτων; κτημάτων Ἑλληνικῶν ἀρπαγέντων ἀπὸ τοὺς Τούρκους πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως, ἀνακτηθέντων εἰς τὴν ἐπανάστασιν ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας μὲ χειμαρρῶν αἱμάτων, ἄλλων ἤδη ἐκπονηθέντων, ἄλλων ἐξασφαλίζοντων τὰ δύο δάνεια τῆς Λόνδρας, ἄλλων τρεφόντων τὰ τρία τέταρτα τοῦ Ἑλληνικοῦ γυμνοῦ ἔθνους, καὶ ἄλλων φιλαρτομένων διὰ νὰ περιβάλωσι τοὺς δυστυχῆσαντας διὰ τὴν πατρίδα των Ἕλληνας καὶ νὰ ἐξοφλήσωσι χρεὴ τῆς Ἑλλάδος ἐσωτερικά. Ἀθεράπευτος δυστυχία! καταστροφὴ αἰώνιος τῆς Ἑλλάδος! ἀζητηθῇ μόνον ἡ πραγματικὴ τοιαύτης ἀποδόσεως! Ἡ Γερουσία προβλέπουσα δεινὰ ἐπακολουθήματα, νομίζει ἐν τῶν ἱερωτέρων χρεῶν της νὰ μὴν ἀποσιωπήσῃ εἰς τὴν Β. Α. Ὑψηλότητα, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς θεωρῶν τὰ πολυτιμότερά του δικαίωματα καὶ συμφέροντα προσβαλλόμενα κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θέλει τάχα διατηρήσει τὴν ἀπαρδειγμάτιστον ὑπομονὴν τοῦ νὰ στερηθῇ μὲ σιωπὴν τὰς ἀμοιβὰς τῶν ἀγώνων του, τὸ παρόν του, τὸ μέλλον του; καὶ ἂν εἰς τοιαύτην διαγωγὴν τὸν ὑποχρεώτῃ σύνεσις, γέννημα τῶν περιστάσεων, δὲν θέλει μετ' ὀλίγον γενῇ σωρὸς εἰλώτων σπαρμένος μεταξὺ Ὀθωμανῶν, δυναμένων νὰ τὸν τυραννήσωσι, καὶ διότι κατὰ συνέπειαν τῶν ἀναφερομένων πράξεων εἰς τὸ ἐν Λονδίῳ Πρωτόκολλον οἱ Ὀθωμανοὶ εἶναι παραδεκτοὶ εἰς πᾶσαν κοινὴν ὑπηρεσίαν, καὶ διότι διὰ τοῦ πλούτου των θέλουν ὡς πολῖται τῆς Ἑλλάδος ἔχει κατ' ἐξαίρεσιν τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου; καὶ τότε ἡ πολυτιμὸς δωρεὰ τῶν κραταιῶν Συμμάχων Ἡγεμόνων, ἡ ἀνεξαρτησία μας πῶς θέλει εἶσθαι πραγματικὴ δωρεά; καὶ τότε τί ἐκέρδησεν ὁ Ἕλλην μετὰ ἐνναετῇ καὶ αἱματώδη πόλεμον; ἀφοῦ εἰς ἐρημίαν ἀπέμεινε μὲ τὰ ὅστα τῶν φονευθέντων συγγενῶν του, καθιέρωσε νομίμως τὰ αἰώνια δεσμά του.

Ὑποτιθεμένης καὶ τῆς μὴ ἀποδόσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, ἡ ἐθνικὴ ἀράγε γῆ θέλει μόνον ἐξαρκέσει εἰς τὴν ἀνακούφισιν τῶν μελλόντων νὰ καταφύγωσιν εἰς ἡμᾶς ἀδελφῶν μας; δὲν εἶναι χρεὴ χρημάτων δι' ὅχι ὀλίγα ἔτη πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους, μὴ δυναμένων νὰ ἐκπηγάσουν ἀπὸ τὰς ἐθνικὰς προσόδους; Οἱ Κύριοι Ἀντιπρόεδμοι τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει εἰς τὸ συνοδεῦσαν τὴν πρᾶξιν τῆς 3 Φεβρουαρίου ἐπίσημον ἐγγράφον των παρέστησαν, ὅτι τὸ νέον τῶν προσταγμάτων εὐεργέτημα, τὸ δάνειον, θέλει χρησιμεύσει εἰς μισθοδοσίαν καὶ διατροφὴν τῶν στρατευμάτων, τὰ ὁποῖα ὁ Ἡγεμὼν ἐν

ἀνάγκη ἢ θελε στρατολογήσει πρὸς ἰδίαν ὑπηρεσίαν. Εὐέλπιδες ὅμως εἶναι οἱ Ἕλληνες, ὅτι αἱ ὀφειλόμεναι ἀποζημιώσεις πρὸς τὰς ναυτικὰς νήσους, πρὸς τὸν κατὰ ξηρὰν στρατὸν, πρὸς πολλοὺς ἄλλους διὰ τὸ ἔθνος δυστυχήσαντας, ἢ ἀριστεύσαντας πολίτας, ἢ ἐμφύχωσις τῆς Γεωργίας, τῆς βιομηχανίας, καὶ τοῦ ἐμπορίου, καθὼς καὶ ἡ ἀναγέννησις τῶν φώτων, θέλουν εἶσθαι πρὸ πάντων τὸ ἀντικείμενον τῶν ἀγαθοποιῶν σκοπῶν τῆς Βασιλικῆς Αὐτοῦ Ὑψηλότητος.

Πρὶν δώσωμεν τέλος εἰς τὰς παρατηρήσεις μας αὐτὰς, θέλομεν κάμει μίαν καὶ τελευταίαν.

Οἱ Κύριοι Ἀντιπρόεδμοι τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει εἰς τὴν ἐπίσημον διακοίνωσιν τῶν εἰδοποιήσαν περὶ ἰδιαίτης πράξεως γενομένης μεταξὺ τῆς Χριστιανικῆς Μεγαλειότητος καὶ τῆς Βασιλικῆς Αὐτοῦ Ὑψηλότητος, πράξεως καθιερονοῦσης δικαιώματα εἰς τοὺς Δυτικούς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἢ καθιέρωσις αὕτη σύμφωνος κατὰ μέγα μέρος με τοὺς ἐνυπάρχοντάς μας νόμους, προσδιορίζοντας τὰ πολιτικὰ δικαιώματα, ἀρκεῖ μόνον νὰ μᾶς πιστοποιήτῃ, ὅτι τοῦ Ἀνατολικοῦ Δόγματος ἡ θρησκεία θέλει εἶσθαι ἢ ἐπικρατοῦσα τῆς ἀνεξαρτήτου Ἑλλάδος. Πλὴν πόσης χαρᾶς δάκρυα ἤθελε χύσει τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, ἂν ἡ θρησκεία του, εἰς τὴν ὁποίαν χρεωστεῖ τὴν πολιτικὴν ὑπαρξίν του, τὰ ἀλίγα του φῶτα, τὴν γλῶσσαν τῶν προγόνων του, τὸ συνένονε καὶ διὰ θείων δεσμῶν μετὰ τῆς Β. Α. Ὑψηλότητος! Πίσσον ἢ ἀφοσίωσις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἤελεν αὐξηθῇ, ἂν ἔβλεπε μεθ' ἑαυτοῦ εἰς τοὺς νεοὺς τοῦ οὐρανοῦ Πατρὸς τὸν ἐπίγειον Πατέρα του προσφέροντα τὴν ἰδίαν λατρείαν!

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 10 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΙΣΙΝΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΟΥΤΣΟΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου.

(Λογίδριον ἐκφωνηθὲν παρ' ἐνὸς τῶν μαθητῶν τοῦ Ἀλληλοδιδασκτικοῦ Σχολείου, παρόντος τοῦ Ἐξοχωτάτου Κυβερνήτου, ὅταν ἐσχάτως ἐπεσκέφθη αὐτό.)

Βλέπετε, Σεβαστὲ Κυβερνήτα, ζωγραφισμένην εἰς τὸ πρόσωπον ἡμῶν τῶν εἰς τὸ Ἀλληλοδιδασκτικὸν τοῦτο σχολεῖον μαθητευομένων 160 Ἑλληνοπαίδων τὴν χαρὰν, τὴν ὁποίαν ἡ παρουσία τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος ἐχάραξεν εἰς τὰς καρδίας μας.

Ἡμεῖς, οἱ ὅποιοι ποτιζόμενοι εἰς τὸ σχολεῖον τοῦτο τὰ ἱερὰ νάματα τῆς παιδείας, σὰς προσφέρομεν τὸν φόρον τῆς παρ' ἡμῶν ὀφειλόμενης βαθείας εὐγνωμοσύνης. Ἡ εὐγνωμοσύνη αὕτη θέλει εἶσθαι αἰωνία, καθὼς θέλει εἶσθαι αἰωνία καὶ ἡ ὠφέλεια, τὴν ὁποίαν ἡ παιδεία μέλλει νὰ ἐπιφέρει εἰς ἡμᾶς.

Ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης ἐσύστησεν ἤδη Κεντρικὸν σχολεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον θέλουν στέλλεσθαι, διὰ νὰ διδάσκωνται

ὑψηλότερα μαθήματα ὅσοι ἐξ ἡμῶν διὰ τῆς ἐπιμελείας τῶν καὶ χρηστῆς διαγωγῆς τῶν ἀναδειχθῶσιν ἄξιαι τῆς εὐνοίας σας.

Ἡ φιλομάθεια εἶναι προτέρημα, τὸ ὁποῖον ἡ φύσις τῶν πον τινὰ ἐχάρισεν ἰδιαίτερος εἰς τοὺς παῖδας τῶν Ἑλλήνων· ἀλλ' ὁ Ἄσθης, ὅστις πρὸ ἐννέα ἐτῶν ἐβαρύνει ἀδιακόπως ταύτην τὴν κλασικὴν γῆν, εἶχε διώξει μακρὰν ἀπ' αὐτὴν τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὰς Μούσας. Ἡμεῖς ὅλοι, πρὶν τῆς ἐλεύσεως τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος, περιεπλανώμεθα τῇδε κἀκεῖτε, διότι δημόσιον ἐκπαιδεύσεως κατὰ τὴν μαθὲν ὑπῆρχε.

Μία ἀπὸ τὰς μεγάλας φροντίδας, αἱ ὁποῖαι ἐνησχόλησαν τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα, ἦλυν ἡ σύστασις δημοσίων σχολείων, εἰς τὰ ὁποῖα νὰ μορφώωνται νέοι ἄξιαι νὰ διατηρήσωσι τὴν ἐλευθερίαν, τὴν ὁποίαν διὰ τοσούτων θυσιῶν ἀπέκλῃσαν οἱ πατέρες τῶν.

Τὰ σωτήρια ἀποτελέσματα τῶν πρὸς φωτισμὸν ἡμῶν προσπαθειῶν τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος, ἐλπίζομεν ὅτι ἐλάβετε τὴν εὐχαρίστησιν νὰ τὰ παραληρήσετε εἰς τὴν δοκιμασίαν, τὴν ὁποίαν ἐσχάτως εὐαρεστήθητε νὰ μᾶς κάμετε.

Τὰ βραβεῖα, τὰ ὁποῖα ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης εὐαρεστήθη νὰ μοιράσῃ σήμερον εἰς ἡμᾶς, ὅσοι μὲν ἠξιώθησαν νὰ τὰ λάβωσι, τὰ θεωροῦσιν ὡς κέντρον, τὸ ὁποῖον θέλει διπλασιάζει τὴν φιλομάθειάν των, ὅσοι δὲ κατὰ τὴν παρούσαν δοκιμασίαν δὲν ἠξιώθησαν νὰ λάβωσι βραβεῖον, θέλουν φιλοτιμηθῇ νὰ γίνωσιν ἄξιαι διὰ νὰ λάβωσιν εἰς τὰς ἐλευσομένας ἐξετάσεις.

Ὅλοι δὲ ὁμοῦ προσφέρομεν ταύτην τὴν ἐγκάρδιον εὐχὴν, Κυβερνήτα κηδεμονικώτατε.

Ζήτω ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος! Ζήτω! Ζήτω!

Ποικίλα.

Ἡ Ἐφημερίς τῆς Ἀνγούστης τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς περιέχει τὴν ἐξῆς καταγραφὴν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ ναυτικοῦ.

Ἡ ναυτικὴ δύναμις τῆς Ἀγγλίας συνίσταται εἰς 610 πολεμικὰ πλοῖα διαφόρου μεγέθους, φέροντα συνάμα 22,920 κανόνια· ἡ τῆς Γαλλίας εἰς 222 πολεμικὰ πλοῖα, φέροντα κανόνια 7,240· ἡ τῆς Ρωσσίας εἰς 81 πολεμικὰ πλοῖα, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν νῦν ναυπηγουμένων, με 3,052 κανόνια. Τὸ ναυτικὸν τῆς Ὀλλανδίας συνίστατο κατὰ τὸν Μάιον τοῦ 1829 εἰς 93 πλοῖα με 1440 κανόνια, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀφωπλισμένων πλοίων. Ἡ Σουηκία καὶ Νορβηγία κατὰ τινὰ ἀναφορὰν τοῦ 1826 ἔχουν 372 πλοῖα με 2,243 πυροβόλα· ἀλλὰ μόνον δύο δίκροτα εὐρίσκονται μετὰξὺ αὐτῶν. Ἡ Ἰσπανία κατὰ τὸ Ἡμερολόγιον τῶν στρατιωτικῶν ἐπιστημῶν τοῦ 1826 ἔχει 124 πλοῖα με 1920 περίπου κανόνια. Ἡ Πορτογαλλία ἔχει 23 πολεμικὰ πλοῖα με 650 κανόνια. Ἡ Τουρκία πρὸ τῆς ἐν Νεοκάστρῳ ναυμαχίας εἶχεν 67 πλοῖα με 2,156 πυροβόλα.

Αριθ. 37.

Έτους Ε.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

Έτησια. Φοίνικες 36
Έξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9

Αί συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 14 ΜΑΪΟΥ 1830.

Αρ. 2774. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Θεωροῦσα, ὅτι εἰς τὸ ὑπ' Ἀρ. ΙΑ' ψήφισμα προσδιορί-
ζεται ἡ ἐπιβαλλομένη φορολογία εἰς τὰς συκάς καὶ συκα-
μινομωραίας, τὰς ἰδιοκτῆτους τὰς ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς φυτευ-
μένας, περὶ δὲ τῶν λοιπῶν τοιούτων δένδρων καὶ τῶν ἀμπελώνων
δὲν γίνεται μνεία πωσῶς.

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀνωτέρω ψηφίσματος, καὶ τοῦ ὑπ'
Ἀρ. 1313 διατάγματος τῆς Κυβερνήσεως,
Διακηρύττει.

Ὅτι οἱ ἰδιόκτητοι ἀμπελώνων, καὶ ὅλα τὰ ἰδιόκτητα
καρποφόρα δένδρα, ὅσα ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς εἶναι φυτευμένα,
δέλουν φορολογοῦνται τὸ διπλοῦν ἀπὸ τὰ ἐξολοκλήρως
ἰδιόκτητα τὴν δὲ φορολογίαν δέλει συνάξει ὁ ἐνοικιαστὴς
τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης, ἢ τοῦ χωρίου, εἰς τὸ ὅποιον ὑπάγονται.

Ἡ παροῦσα διακήρυξις ἐννοεῖται ὡς παράρτημα τοῦ ὑπ'
Ἀρ. 820 ΙΑ' ψηφίσματος, καὶ δέλουν συνοδεύεσθαι οἱ
ἐνοικιασταὶ μὲ ἀντίτυπα τούτου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 6 Μαΐου 1830.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.

Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Αρ. 2822. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Διακηρύττει,

Ὅτι κατὰ τὸ ὑπ' Ἀρ. 1344 διάταγμα τῆς Κυβερνή-
σεως ὅσων ἐπαρχιῶν αἱ πρῆτοι δὲν ἐνοικιάσθησαν εἰτέτι
τελειωτικῶς, οἱ ἐθνικοὶ κῆποι, περιβόλια, καὶ ἀμπέλια,
δέλουν συμπεριλαμβάνεσθαι εἰς τὴν ἐνοικίαν τῶν λοιπῶν
προσόδων, καὶ δέλουν φορολογοῦνται ἀπὸ τοὺς ἐνοικιαστὰς.
Καὶ ἀπὸ μὲν τοὺς ἐθνικοὺς κήπους καὶ περιβόλια οἱ ἐνοικι-
ασταὶ δέλουν συνάξει 20 τοῖς ἑκατὸν κατ' ἐκτίμησιν·
ὁμοίως 20 τοῖς ἑκατὸν θέλουν συνάξει ἀπὸ τὰ ἐθνικὰ ἀμπέ-
λια ἐπὶ τῆς τιμῆς τοῦ μούστου, τὰ δὲ ἐμπεριεχόμενα εἰς

αὐτὰ δένδρα δέλουν φορολογεῖ οἱ ἐνοικιασταὶ χωριστὰ
κατὰ τὸ Ι' ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 7 Μαΐου 1830.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.

Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Δικαστικά.

Αρ. 716.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Β' Ἐντάλμα ἐμφανίσεως.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΩ ΜΕΣΣΗΝΙΑΝ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ
ΩΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΝ.

Ἐπειδὴ ὁ Προσωρινὸς Ἀστυνομὸς Κορώνης διὰ τῆς ὑπ'
Ἀρ. 284 ἀναφορᾶς τοῦ ἐγκάλεσεν εἰς τὸ βῆμα ταῦτο τὸν
ἀπὸ Βλάτη, χωρίου τῆς ἐπαρχίας Ἀνδρούσης, Παναγιώτην
Γυφτοπούλου ὡς φονεύσαντα τὸν ἀπὸ Πλατάνια, χωρίου
τῆς ἐπαρχίας Κορώνης, Δῆμον Πανταζόπουλον· καὶ

Ἐπειδὴ ὁ ἐγκαλούμενος εὔτος προσκληθεὶς διὰ τοῦ ὑπ'
Ἀρ. 659 πρώτου ἐντάλματος, ἵνα ἐμφανισθῇ ἐντὸς 20 ἡμερῶν
μετὰ τὴν εἰς τὴν διαμονὴν αὐτοῦ γνωστοποίησιν τοῦ εἰρη-
μένου ἐντάλματος, δὲν ἐνεφανίσθη μετὰ τὴν προθεσμίαν
ταύτην, ὡς ἀπὸ τὴν ὑπ' Ἀρ. 434 ἀναφορὰν τοῦ Προσωρινοῦ
Ἀστυνομοῦ Ἀνδρούσης φαίνεται.

Τὸ Δικαστήριον, κατ' αἰτησιν αἰτιολογημένην τοῦ ἐπ'
αὐτὸ τὸ ἐγκλημα διορισθέντος διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 572 πρά-
ξεως ἐξετατοῦ δικατοῦ Κυρίου Α. Καραπατᾶ, ἐντέλλεται
κατ' ἐπανάληψιν τῷ εἰρημένῳ Παναγιώτῃ Γυφτοπούλῳ,
ὅτι ὀφείλει νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιόν του ἐντὸς νέας προθε-
σμίας 20 ἡμερῶν μετὰ τὴν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος
δημοσίευσιν τοῦ παρίντος, ἵν' ἀπολογηθῇ· μὴ ἐμφανιζό-
μενος δὲ, δέλει διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν
αὐτοῦ δικαιωμάτων, καὶ τὸ Δικαστήριον θεωροῦν αὐτὸν φυ-
γόντον δέλει προχωρήσει εἰς ὅσα οἱ περὶ φυγδικίας
κανόνες ὑπαγορεύουσιν.

“Οστις δὲ τῶν πολιτῶν ἐξεύρει ποῦ εὐρίσκεται ὁ ἐγκαλούμενος, ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ τοῦτο πρὸς τὸ Δικαστήριον ἢ τὰς ἐπιτοπίους Ἀρχάς, εἰς τὴν ἐπαγρύπνησιν τῶν ὁποίων συνίσταται ἡ ἐνέργεια τοῦ παρόντος ἐντάλματος.

Τὸ παρὸν Δέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, καὶ κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος· ἐν ἀντίγραφον αὐτοῦ Δέλει κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου, ἕτερα δὲ θέλουν ἀποσταλῇ πρὸς τὸν προσωρινὸν Ἀστυνόμον Ἀνδρούσης, ἵνα τοιχοκολλήσῃ ἀνὰ ἐν εἰς τὴν θύραν τῆς Ἀστυνομίας, τῆς καθεδρικῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ καταλύματος τῆς διαμονῆς τοῦ ἐγκαλουμένου.

Ἐν Φιλιατροῖς, τὴν 22 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΙΩ. ΚΟΤΑΚΗΣ.
Οἱ Συνδικασταὶ Ι. Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝΣ.
 Κ. ΚΑΡΑΠΑΥΛΟΣ.
Ὁ Πάρεδρος Γ. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Π. Ἡλιάδης.

Ἀρ. 191. Ἐνταλμ. α. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἀρ. 1340 γενικοῦ ἐλέγχου.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ.

Ὁ εἰρηνοδίκης τῆς πόλεως Κρανειδίου διὰ τῆς πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ὑπ’ Ἀρ. 104 ἀναφορᾶς του, χρονολογημένης τὴν 11 Δεκεμβρίου 1829, ἐνεκάλεσε τὸν Ἀναστάσιον Κοντοβράκην Κρανειδιώτην, ὅτι ἐντὸς τοῦ γραφείου τῆς εἰρηνοδικίας, καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ πολλῶν παρευρεθέντων διέβαλεν αὐτὸν, ὅτι δωροδοκηθεὶς παρὰ τοῦ Νικολάου Παπᾶ Ἰω. Στρίγκου ἀντιδίκου αὐτοῦ, ἐπροσπάθησε μὲ διαφόρους μηχανορραφίας νὰ τὸν ἀδικήσῃ εἰς τὴν περὶ ἐνὸς ἀνεμομύλου διαφορὰν του.

Ὁ ἐπὶ τῆς ἐγκαλέσεως ταύτης διορισθεὶς ἐξεταστικὸς δικαστὴς διὰ τῆς ἀπὸ τὰς 19 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀναφορᾶς του ἐζήτησε νὰ ἐκδοθῇ παρὰ τοῦ Δικαστηρίου ἔνταλμα ἐμφανίσεως.

Τὸ Δικαστήριον κατ’ αἴτησιν τοῦ ρηθέντος ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ ἐξέδωκε τὸ ὑπ’ Ἀρ. 264 ἐμφανίσεως ἔνταλμα.

Ὁ διαληφθεὶς Κοντοβράκης ἀντὶ νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἐντὸς τῆς παραχωρηθείσης προθεσμίας, ἐζήτησε συγχώρησιν παρὰ τοῦ διαληφθέντος εἰρηνοδίκου διὰ τῆς πρὸς αὐτὸν ἀναφορᾶς του χρονολογημένης τὰς 8 τοῦ παρελθόντος Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ εἰρηνοδίκης παραπέμφας πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο διὰ τῆς ὑπ’ Ἀρ. 154 ἀναφορᾶς του τὴν διαληφθεῖσαν ἀναφορὰν τοῦ Κοντοβράκη, ἐγνωστοποίησεν ὅτι συγκατένευσε νὰ δώσῃ τὴν ζητηθεῖσαν συγχώρησιν.

Ὁ ἐξεταστικὸς δικαστὴς ἐζήτησε δι’ ἀναφορᾶς του, χρονολογημένης τῇ 3 Ἀπριλίου 1830, νὰ ἐκδοθῇ τὸ κατὰ νόμον Β’ ἔνταλμα ἐμφανίσεως.

Ὅθεν τὸ Δικαστήριον, κατὰ συνέπειαν τῆς αἰτήσεως τοῦ ρηθέντος ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ, ἐντέλλεται διὰ τοῦ παρόντος δημοσίου τρόπου πρὸς τὸν ρηθέντα Ἀναστάσιον Κοντοβράκην Κρανειδιώτην νὰ ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως ἐνώπιόν του ἐντὸς εἰκοσι ἡμερῶν ἀπὸ τῆς διὰ τῆς ἐφημερίδος δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐντάλματος· εἰδὲ μὴ, Δέλει διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων του.

Τὸ παρὸν ἔνταλμα Δέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος καὶ κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος· ἀντίγραφα δὲ αὐτοῦ Δέλουν κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου, εἰς τὴν θύραν τῆς ἐκκλησίας, εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας τοῦ ἐγκαλουμένου, καὶ ἕτερον Δέλει σταλῇ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Κρανειδίου, ὅπου εἶναι ἡ διαμονὴ τοῦ φυγοδίκου.

Ἐν Ἀργεῖ, τὴν 17 Ἀπριλίου 1830.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Προέδρου

Οἱ Συνδικασταὶ ΣΤΑΜΑΤΕΛΟΣ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.
 Δ. ΙΕΡΟΜΝΗΜΩΝ.
Ὁ Γραμματεὺς Γρ. Νικητάδης.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ’ Ἀρ. 649 ἀποφάσεως τοῦ εἰρηνοδικείου Σύρας εἰδοποιούνται οἱ Κύριοι Φάβιος Μαλτέζος καὶ Ν. Ἰγγλέσης νὰ παρουσιάσουν ἐντὸς τριῶν μηνῶν μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς παρούσης αὐτοπροσώπως ἢ δι’ ἐπιτρόπων εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον τοῦτο, ἐὰν ἔχουν κἀνὲν δικαίωμα ἐπὶ τῶν ἐνεχύρων, δοθέντων ἐν Σύρᾳ παρὰ τοῦ Ν. Ἰγγλέση ἢ συζύγου του Αἰκατερίνης διὰ τοῦ ρηθέντος Φαβίου τῷ Κυρίῳ Σπυριδωνί Κορωναίῳ φραγκογράπτη παροικοῦντι ἐνταῦθα διὰ γρόσια πεντακόσια δάνεια Ἀρ. 500· ἄλλως δὲ, Δέλουν ληφθῇ παρὰ τῆς Αἰκατερίνης γυναικὸς τοῦ Ν. Ἰγγλέση κατὰ τὴν ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν.

Ἐν Ἑρμουπόλει Σύρας, τῇ 24 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Προσωρινὸς Εἰρηνοδίκης

Π. ΖΩΝΤΑΝΟΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 13 Μαΐου.

Τὴν 11 τοῦ ἐνεστῶτος ἤλθεν ἐκ Σμύρνης διὰ τριῶν ἡμερῶν Γαλλικὸν πολεμικὸν βρῖκιον.

Τὰ σχολεῖά μας χρεωστοῦν χάριτας εἰς τοὺς Ἀμερικανούς διὰ διάφρα παιδικὰ βιβλία ἐκδοδομένα εἰς τὴν ἀσλὴν ἡμῶν γλῶσσαν, καὶ γενικῶς ἀντικατασταθέντα εἰς τὸν τόπον τῆς ὀκτωήχου καὶ τοῦ ψαλτηρίου, τῶν ὁποίων ἀκαταλήπτων ὄντων εἰς τὰ παιδία δὲν παρεῖχεν ἡ ἀνάγνωσις κάμμιαν τέρεψιν εἰς ἀμοιβὴν τῆς πρώτης μηχανικῆς αὐτῶν σπουδῆς. Νεωστὶ δὲ ἔχομεν καὶ δύο ἕτερα τοιαῦτα βιβλιάρια, τὸ μὲν «Περὶ ληψὶς τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου» τὸ δὲ «Χρέη τοῦ μαθητοῦ» ἐπιγραφόμενα. Ταῦτα ἐξέδωκε μὲν τὸ πρῶτον ὁ Κύριος Ν. Νικητόπουλος.

κατὰ τὸ 1828 ἔτος, ἀφιερῶσας αὐτὰ εἰς τὸ φιλάνθρωπον τῶν Ἀμερικανῶν ἔθνος· μετατυπώσας δὲ ὁ τῆς ἐν Μελίτῃ Ἀμερικανικῆς τυπογραφίας ἐπιστάτης Κύριος Ἡλὶ Σμίθ, ἔπεμψε πρὸς τὸν εἰρημένον ἐκδότην, διὰ νὰ δωθῶσι δωρεὰν εἰς τὰ ἀλληλοδιδασκτικά τῆς Ἑλλάδος σχολεῖα, ἐκ μὲν τοῦ πρώτου 1480 ἀντίτυπα, ἐκ δὲ τοῦ δευτέρου 163, ὁμοῦ δὲ καὶ 1000 Ἀλφαθητάρια.

Ἐκ Κορίνθου, 30 Ἀπριλίου.

Τῇ 28 τοῦ λήγοντος μηνὸς ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης ἀνεχώρησεν ἐξ Αἰγίνης εἰς Καλαμάκι, καὶ τῇ ἰδίᾳ περὶ τῆς 10 ὥρας ἔφθασεν ἐκεῖ, καὶ ὑπεδέχθη ἀπὸ τὸν Διοικητὴν Κορινθίας Κύριον Ἰωάννην Μαρκῆν Μηλαίτην καὶ τοὺς ἐκεῖ ὑπαλλήλους αὐτοῦ. Ἐπομένως ἡ Α. Ε. ὑπεδέχθη καὶ ἔξω τῆς πόλεως ἐν παρατάξει ὑπὸ τῆς ἐπαρχιακῆς Δημογεροντίας, ἱερέων, καλοίκων τε καὶ παροίκων ἐκ τῶν περιχώρων, καὶ τῶν μαθητῶν τῆς ἀλληλοδιδασκτικῆς σχολῆς φερόντων κλάδους ἐλαίας, καὶ συνοδευομένων παρὰ τοῦ διδασκάλου αὐτῶν Κυρίου Γεωργίου Κοντοπούλου. Ἡκολούθουν δὲ καὶ 16 κοράσια τῶν καλοίκων καὶ παροίκων, μαθητρίαι, λαμπρῶς ἐνδεδυμέναι. Τρεῖς δ' ἐξ αὐτῶν ἔφερον τὸν ἐξ ἐλαίας στέφανον· ἀφοῦ δὲ ἔφθασαν ἔμπροσθεν τοῦ Κυβερνήτου, εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν, Ἀ. Τῶνιος Ἀγγελῆ, προσεφώνησε τὰδε.

“Ἐξοχώτατε,

„Πέσον καὶ ῥὺν ἐσπερήθημεν ὅλοι τὰ ζωογόνα φῶτα τοῦ ἡλίου καὶ ἐσπενάξαμεν πικρῶς ὑπὸ τὰ ζοφερώτατα σπήλαια καὶ τρομακτικούς βράχους πρὶν τῆς ἀφίξεώς σας εἰς τὸ κλεινὸν ἔδαφος τῆς ἐπαρχίας μας, εἰς τὸ ὅποιον δὲν ἐδυνήθητε νὰ ἴδετε ἄλλο τι, εἰμὴ μερικὰ ἐρείπια τῶν προγόνων μας, τὰ ὅποια μήτε ὁ πανδαμάτωρ χρόνος δὲν ἐδυνήθη νὰ ἐξαλείψῃ! Ἀλλ' ἐξαίφνης λαμπραὶ καὶ διαυγεῖς μετὰ ταῦτα ἀνεφάνησαν αἱ ἀκτῖνες τοῦ εἰς τὸν ὀρίζοντά μας λαμπρότεροι ἡμέραι ἀπὸ τίτε διαδέχονται λαμπρότερας ἡμέρας, καὶ τὸ πυκνότατον καὶ βαρύτατον νέφος τῶν πολυειδῶν δυστυχῶν μας διαλύεται πέραν τοῦ ὀρίζοντός μας· σχολεῖα ἀνεγείρονται, αἱ μοῦσαι ἔρχονται νὰ συνεδριασθῶσιν (ἐντεῦθεν ἴσως περάσῃ καὶ εἰς τὰς ἐστίαις τῶν εἰς Παρνασσὸν καὶ Ὀλυμπο). Τὰ πάντα βαθμυδὸν ἀναζωογονοῦνται πλέον καὶ ἀναψυχόνται ἐντὸς τῶν συνόρων μας καὶ ὅλης τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος. Ἡδὴ μάλιστα ἡ δευτέρα πρὸς τὰ ἐδῶτε ἔλευσις τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος δεικνύει τρανώτατα τὴν αἰσιον προόδον τῆς πόλεώς μας, καὶ τὴν κανονικὴν καὶ εἰρηνικὴν αὐτῆς ἀποκατάστασιν, ἥτις δύναται νὰ χερηγήσῃ εἰς τὸν ἀδύνατον πολέμῳ τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς στερῆσιν τῆς κοινῆς εὐδαιμονίας.

„Ὡς ἐκφωνήσωμεν λοιπὸν ἐκψυχῆς καὶ καρδίας. “ Ὑψίστε Θεέ, ὁ πατὴρ τῆς ἀληθοῦς σοφίας, ὅστις ἐφύλαξες τὸν Σεβαστὸν ἡμῶν Κυβερνήτην καὶ τὸν ἀπέστειλες ἐν καιρῷ τῷ δέοντι, διὰ νὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὰς πολυειδεῖς δυστυχίας καὶ νὰ μᾶς φέρῃ εἰς ὁδὸν εἰρήνης, χάρισε εἰς αὐτὸν, οὐράνιε πάτερ, ζωὴν πολυχρόνιον καὶ εὐδαίμονα, διὰ νὰ ἀγωνίζεται ὁ ὅλος ὁ κοινός μας πατήρ εἰς τὰ κοινὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος μας.

„Ζήλωσαν οἱ Σεβαστοὶ Μονάρχαι! Ζήτω ὁ Γεμισέσαςτος Κυβερνήτης Ι. Α. Καποδίστριας! Ζήτω ἡ Ἑλλάς! „Ὁ λαὸς ἔκραζε μετὰ τῶν μαθητῶν τὸ Ζήτω ὁ Κυβερνήτης! Ἐκ τῶν μαθητρίων, αἵτινες ἐπώρσφον τὸν ἐξ ἐλαίας στέφανον, ἡ

Χριστίνη Νικολάου ἐκφώνησεν ἐνώπιον τῆς Α. Ε. τὸ ἑξῆς: “Ἐξοχώτατε, Ἰδοὺ ἡ πατὴρ σὰς προσφέρει τὸν πατρογονικὸν στέφανον τῆς ἐλαίας, τὸν ὅποιον παρακαλεῖ νὰ δεχθῇ εὐμενῶς. „Ἡ Α. Ε. ἔλαβεν αὐτὸν εὐχαρίστας. Ὁ δὲ λαὸς ὑπεκινεῖτο ἀπὸ τὸ ἀθῶον δεῖγμα τῆς εὐγνωμοσύνης. Ἡ Α. Ε. ὑψήγεν εἰς τὸν ναὸν τῆς Θεομήτορος, καὶ ἐξελθὼν εὐφημίσθη ἀπὸ τὸν λαόν· φθᾶσαντα εἰς τὸ Διοικητήριον καὶ ἐκεῖ πάλιν ὁ λαὸς εὐφῆμαι χειροκρατῶν. Περί τὴν Τρίτην ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν ὑψήγεν εἰς Δεώρησιν τῆς ἀκροπόλεως Κορίνθου. Τῇ πέμπτῃ ὥρᾳ ἐπεσκέσθη τὴν ἀλληλοδιδασκτικὴν σχολὴν, καὶ οἱ μαθηταὶ τὸν ὑπεδέχθησαν εὐφημοῦντες με χειροκρατήματα, τοὺς ὁποίους ἡ Α. Ε. ἐξετάστα εἰς τὴν ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν, ἔδειξε σημεῖα εὐχαριστίας, καὶ ἐζήτησε τὰ ὀνόματα τῶν μαθητῶν. Ἐθεώρησε καὶ τὰ καλασθήματα τῆς πόλεως· περὶ δὲ τῆς 12 τῆς πρωτῆς ἀνεχώρησε διὰ Ἀργος.

Πρὸς τὸν Ἐκδότην τῆς Γενικῆς
Ἐφημερίδος.

Ἐκ Τεργέστης τὴν 13 Ἀπριλίου 1830.

Ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν μελαγχίνει εἰς Μόναχον ὁ Ἀρχιμανδρίτης τοῦ ἐνταῦθα Ἑλληνικοῦ ναυῦ Μισαήλ Ἀποστολίδης. Ὁ ἔνθεμος ζήλος τοῦ εἰς τὸ νὰ βοηθῇ τοὺς ἀπέρους καὶ νὰ ὁδηγῇ τοὺς χρεῖαν ἔχοντας τῆς συμβουλῆς του, ἀφίνει μνήμην ἀθάνατον εἰς ὅλους τοὺς εἰς Τεργέστην διατρίβοντας ὁμογενεῖς. Εἰς Μόναχον θέλει διδάτκει τὴν γλῶσσάν μας, τὴν ἠθικὴν καὶ τὴν ἱερὰν κατήχησιν εἰς τοὺς σπουδάζοντας ἐκεῖ ὁμογενεῖς νέους, Τελῶν καὶ ὅλας τὰς θεησκευτικὰς Τελετὰς εἰς τὸν ἀνεγερθέντα ἀπὸ τὴν φιλανθρωπίαν τοῦ Βασιλέως τῆς Βαυαρίας Ἑλληνικὸν ναόν. Ἄ μὴν ἀμφιδάλλουν οἱ γονεῖς καὶ οἱ οἰκεῖοι τῶν εἰς Μόναχον διατρίβόντων νεανίσκων, ὅτι τὰ τέκνα τῶν θέλουν ἀναδειχθῇ διὰ τῆς ἀρετῆς καὶ παιδείας τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Μισαήλ ἐγκρατεῖς τῆς γλώτσης τῶν καὶ ἐνάρετοι χριστιανοί.

Γ. Ρ.

ΠΡΟΚΗΡΤΞΙΣ.

Ἕλληνες!

Ὁ πολύτροπος δεκαετὴς πόλεμός μας ἐτελείωσε μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, καὶ μᾶς ἔφερε τὴν πολιτικὴν ὑπαρξιν. Νέον στάδιον πολέμου ἀνοίγεται τώρα, ὃχι πλέον εἰς τοὺς ἡλικιωμένους, ἀλλ' εἰς τοὺς νέους, εἰς τοὺς ὁποίους μέλλομεν ν' ἀφήσωμεν κληρονομίαν τὴν μὲ τόσα αἵματα ἀποκτηθεῖσαν ἀνεξαρτησίαν. Ἐνόσω ἡμεθα δοῦλοι, ἀξίαν συγγνώμης ἔκριναν οἱ φωτισμένοι τῆς Εὐρώπης τὴν ἀμάθειάν μας. Ἀφοῦ ἐγείναμεν ἐλεύθεροι διὰ τῆς καρτερίας ὅλου τοῦ ἔθνους, διὰ τῆς ἀνδρίας τῶν πολεμιστῶν μας, διὰ τῆς φιλανθρωπίας τῶν χριστιανικῶν λαῶν, καὶ διὰ τῆς ἐπιεικειᾶς τῶν κραταιῶν βασιλέων, εἰς τῶν ὁποίων τὰς χεῖρας εἶναι τῶν λαῶν ἡ τύχη, πλέον δὲν μᾶς υποφέρουσιν ἀμαθεῖς, ἀλλὰ μᾶς θέλουσιν ὡς τέκνα φωτὸς νὰ περιπατῶμεν. Ἡ Κυβέρνησις ἡμῶν ἔχει μυρίους ὄσους περισπασμούς, καὶ ὅμως δὲν ἀμελεῖ τὴν σύστασιν τῶν παιδευτηρίων, εἰς τὰ ὅποια θὰ πλαστοουργηθῶσιν οἱ μέλλοντες νὰ διαχειρισθῶσι τὰ πράγματα. Εἴμεθα στερημένοι ἀπὸ σχολικὰ βιβλία. Εἰς τὴν παιδιόθεν ἀφωρίσθη εἰς τὴν διδασκαλοσύνην. Ὅσάκις ἠθέλησα ν' ἀποσκιρτήσω ἀπ' αὐτὴν πάντοτε βαρέως ἐτιμωρήθη. Διὰ τοῦτο οὐδ' ἠθέλησα εἰς τὴν Ἑλλάδα

νά ἦμαι ἄλλο εἰμὴ διδάσκαλος, καὶ εἰς τοὺς δεινότερους καιροὺς στρατιώτης ἢ στρατοκέρυξ. Εἰς τὰ ξένα διδασκαλεύων ἐσύνταξα σειρὰν παιδικῶν βιβλίων. Τούτων μόνον μικρὸν μέρος ἐδυνήθην νὰ ἐκδώσω διὰ τύπου. Ἡ θύελλα τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας πολέμου ἐσχόρπισεν ὅλα μου τὰ βιβλία, καὶ μόλις πρὸ ὀλίγου μου ἦλθαν ὀλίγα λείψανα τῶν πονημάτων μου, καὶ ταῦτα κατακερματισμένα. Ἀπὸ ταῦτα σπουδάζω τόρα νὰ διευθετήσω, ὅσα κρίνω ἀναγκαῖα καὶ δύναμαι, διὰ νὰ τὰ ἐκδώσω. Ἐσυναρμολόγησα Γραμματικὴν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ὅσον ἐδυνήθην ἐντελεστέραν, συνοπτικωτέραν καὶ εὐληπτοτέραν. Αὐτὴ ἤμπορεῖ νὰ γείνη ὑπὲρ τὰς 20 τυπογραφικὰς κόλλας, καὶ τυπόμεται εἰς τὴν ἔθνικὴν τυπογραφίαν κατὰ τὴν παρούσαν προκήρυξιν. Τιμᾶται δὲ πέντε φοῖνικας. Εἶμαι πένης, καὶ δὲν δύναμαι δι' ἐξόδων μου νὰ τὴν τυπώσω. Ἐπικαλοῦμαι λοιπὸν τὴν συνδρομὴν τῶν ὁμογενῶν μου. Ἡ τιμὴ προκαταβάλλεται εἰς τοὺς ἐπιστάτας τῆς συνδρομῆς, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου καὶ θὰ λάβωσι τὸ βιβλίον εἰ συνδρομηταὶ ἐντὸς ὀλίγου.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 22 Ἀπριλίου 1830.

Γεώργιος Γεννάδιος.

Ποικίλα.

Τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ εὐρισκομένων κωδῶνων οἱ βαρύτεροι εἶναι οἱ ἑξῆς: Ὁ ἐν Ὁξωνίᾳ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἔλκων 1,700 λίτρας· ὁ ἐν Ἐξέτορι, 1,200· ὁ ἐν Τόρκ Μίνστερ, 6,600· ὁ ἐν Λιγκόλνχ (ὁ καλῆτερος τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ) 9,894· ὁ ἐν τῇ μητροπόλει τοῦ Ἀγίου Παύλου, 8,400· ὁ ἐν Γλουκέστρῳ, 6,500· ὁ ἐν Καρτερδούρῃ, 7,500.

Ὁρολογίων δὲ κώδωνες κατὰ τὴν Εὐρώπῃν περίφημοι εἶναι ὁ τῆς Μόσχας, ἔλκων 43,200 λίτρας· ὁ τοῦ Ἀγίου Πέτρου ἐν Ρώμῃ (μεταχωνευθεὶς τὸ 1785) 18,667· ὁ τῆς μητροπόλεως τῆς Φλωρεντίας 17,000.

(Observer.)

Κατάλογος τῶν συνδρομητῶν εἰς οἰκοδομὴν ἀλληλοδιδακτικοῦ σχολείου ἐν Μήλῳ.

	Γρόσια
Ἀντώνιος Βεργῆς	200
Ἀντώνιος Ἀρμενάκης	120
Ἀντώνιος Ἀφεντάκης	50
Ἀντώνιος Ἀλέξιος	100
Βασίλειος Ταταράκης	50
Γεώργιος Ἀντωνίου Κόμης	100
Γουλιέλμος Ἀρμενάκης	150
Γεώργιος Σακκόπουλος	150
Δημήτριος Τσιδηματᾶς	200
Ἰωάννης Βασιλείου	200
Ἰάκωβος Ἀρμένης	30
Ἰάκωβος Ταράκης	100
Ἰωάννης Μικέλης	150
Ἰωάννης Γεωργίου Κόμης	150
Λούης Βρέστ. Ἀντιπρόξενος Γαλλίας	300
Μιχαήλος Μαντινός	100
Μανόλης Βασιλείου	100
	2250.

Ἡ κάγωθεν ποσότης	2250
Μανόλης Βενιέρης	100
Μιχαήλ Κυπραῖος	100
Μανόλης Μοδινός	100
Μιχαήλ Ζουλιᾶς	100
Μανούσος Βῆχος	30
Νικόλαος Κόμης	80
Νικόλαος Μικέλης	100
Νικόλαος Βεργῆς	100
Νικόλαος Ταταράκης	60
Πῶλος Ζαρακινός	100
Πέτρος Ταταράκης	150
Πρωτόπαπας Κυπραῖος	100
Παπᾶ Ἀντώνης Βῆχος	80
Σίμος Λουγκᾶς	150
Σίμος Βεργῆς	100
Σταῦρος	50
Χαρτοφύλαξ	100
Ζώρης Μαραγκὸς Σίφνιος	50

Τὸ ὅλον Γρ. 3900

ΝΑΥΤΙΑΙΑ.

ΛΙΜΝΗ ΣΚΟΠΕΔΟΥ. Ἀπὸ τῆς 1 Μαρτίου μέχρι τῆς 15 Ἀπριλίου.

ΚΑΤΑΠΑΟΥΣ. Ἐκ Κασσανδρείας 4 Ἑλληνικὰ πλοῖα με ξυλείαν ναυπηγήσιμον. — Ἐκ Σύρας 3 εὐκαιρα, 4 με σίτον, φοῖνικας, καὶ ἐν με διάφορα εἶδη. — Ἐκ Ζαγοράς 3 με ξυλείαν. — Ἐκ Θεσσαλονίκης ἐν με ἀραβόσιτον καὶ ἕτερον με σανίδια καὶ γρίζους. — Ἐκ Σαύρης δύο εὐκαιρα. — Ἐκ διαφόρων μερῶν 13 Ἑλληνικὰ πλοῖα καὶ 150 πλοῖα με τροφίμα, ξυλείαν ναυπηγήσιμον, κτλ.

ΑΠΟΠΑΟΥΣ. Εἰς Σύραν 4 Ἑλλ. πλοῖα με ξυλείαν ναυπηγήσιμον. — Εἰς Ζαγοράν 9 Ἑλλ. καὶ ἐν Ρωσικὸν εὐκαιρα, καὶ ἐν Ἑλλ. με διάφορα εἶδη. — Εἰς Σαύρην ἐν Ἑλλ. με ξυλείαν. — Εἰς Μιτυλήνην ἐν με ξυλείαν. — Εἰς διάφορα μέρη 14 Ἑλληνικὰ πλοῖα καὶ 155 πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ με ξυλείαν, οἶνον, σφακτὰ, κτλ.

ΛΙΜΝΗ ΣΠΕΤΣΩΝ. Ἀπὸ τῆς 9 τοῦ Μαρτίου μέχρι τῆς 26 Ἀπριλίου.

ΚΑΤΑΠΑΟΥΣ. Ἐκ Κερκύρας πλοῖον Ἑλληνικὸν με λάδι. — Ἐκ Κεφαλληνίας Ἰόνιον με λάδι. — Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως δύο Ἑλλ. με σίτον. — Ἐκ διαφόρων μερῶν 20 Ἑλλ. καὶ Ἰόνια πλοῖα, καὶ 522 πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ με σίτους, οἶνον, ρακί, ὄσπρια, σταφίδας, λάδι, πανικὰ, ἄλεμμα, ἄσφαλτον, δέρματα, σφακτὰ καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη.

ΑΠΟΠΑΟΥΣ. Εἰς Κωνσταντινούπολιν ἔξ Ἑλλ. πλοῖα εὐκαιρα καὶ ἐν με λάδι. — Εἰς Κέρκυραν ἐν Ἑλλ. πλοῖον εὐκαιρον, καὶ ἕτερον με οἶνον. Εἰς Καστελλόριζον ἐν Ἑλλ. εὐκαιρον. — Εἰς διάφορα μέρη 32 πλοῖα καὶ 635 πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ με διάφορα τῶν εἰσχεθέντων εἰδῶν.

ΛΙΜΝΗ ΝΑΞΟΥ. Ἀπὸ τῆς 16 Μαρτίου μέχρι τῆς 3 Μαΐου.

ΚΑΤΑΠΑΟΥΣ. Ἐκ διαφόρων νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους 137 πλοῖα με σίτους, ὄσπρια, χαλκὸν, δέρματα, λάδι, ἄνθρακας, ξυλείαν, σφακτὰ, κτλ.

ΑΠΟΠΑΟΥΣ. Εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐν Ἰόνιον πλοῖον με οἶνον. — Εἰς διαφόρους νήσους 146 Ἑλληνικὰ πλοῖα με ἄλας, βαμβάκι, μέλι, τυρὶ, λειμόνια, ξυλείαν, μύλους, κτλ.

ΛΙΜΝΗ ΠΟΡΟΥ. Ἀπὸ τῆς 26 Μαρτίου μέχρι τῆς 6 Μαΐου.

ΚΑΤΑΠΑΟΥΣ. Ἐκ Μανταλείας ἐν Ἑλλ. πλοῖον με σφακτὰ καὶ ἕτερα εἶδη. — Ἐκ τῶν παρὰ τῆς μικρᾶς Ἀσίας δύο με βόας. — Ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος πλοῖα καὶ πλοῖα με διάφορα τροφίμα, ξυλείαν, μύλους, πίσσαν, χαλκὸν, δέρματα, ὀρυκτὰ ἄνθρακας, κτλ.

ΑΠΟΠΑΟΥΣ. Εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐν Ἰόνιον πλοῖον εὐκαιρον. — Εἰς διάφορα μέρη 28 πλοῖα καὶ 193 πλοῖα Ἑλληνικὰ με λειμόνια, καὶ διάφορα εἶδη ἐκ τῶν εἰσχεθέντων.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 17 ΜΑΪΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 102.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπειδὴ πολλαὶ ὑποθέσεις ἐναποκείνται εἰς τὰ Δικαστήρια διὰ τὴν δυσκολίαν τῆς διὰ συνηγόρων προφορικῆς αὐτῶν ὑπερασπίσεως,

Διατάττομεν.

Α'. Εἰς ὅλας τὰς ὑποθέσεις, εἴτε πολιτικὰς, εἴτε ἐγκληματικὰς, τὰ Δικαστήρια δύνανται νὰ ἀπαιτῶσιν ἀνακεφαλαιώσεις ἀπὸ τὰ μέρη ἐγγράφως.

Β'. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργῆσαι τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 6 Μαΐου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς

Κ. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Αρ. 103.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωροῦντες τὰς παρὰ τινων πραττομένας καταχρήσεις, αἵτινες μὴν ἐγκριθέντες συνηγόροι ταλμῶσι ν' ἀναλαμβάνουν ὑποθέσεις ὑπὸ τίτλον ἐπιτρόπων, καὶ δέχονται πελατείας, κάμνοντας νὰ ὑπογράφωνται τὰ ἐγγράφα παρὰ τῶν μερῶν καὶ ὑποκρύπτοντες ἐκτετατοὺς.

Θεωροῦντες τὰ συνεχῆ παράπτωκα διὰ τὰς ἀπρεπεῖς ἀπαιτήσεις τῶν καὶ τὰς ἀηκούστους δυσίας τῶν κρισιολογούντων.

Μέχρις οὗ ἡ Κυβέρνησις παραδεχθῇ τὰ προσήκοντα μέτρα πρὸς χαλίνωσιν αὐτῶν καὶ πρὸς ἀνακείφισιν τῶν κρισιολογούντων,

Διατάττομεν.

Α'. Κάθεῖς ἐπίτροπος δὲν δύναται νὰ εἶναι δεκτὸς εἰς προφορικὴν συνηγορίαν, ἀλλ' ἐγγράφως.

Β'. Ἀπαγορεύεται εἰς τὰ Δικαστήρια νὰ δέχωνται τίνα ὧ, συνηγόρων, ἐὰν δὲν εἶναι ἐγκεκριμένος ὧ, τιοῦτος.

Γ'. Οἱ Πρόεδροι τῶν Δικαστηρίων θέλουν ἐπαχρυσῶσαι τὴν διαγωγὴν ὅλων τῶν λεγομένων συνηγόρων, καὶ θέλουν ἀναφέρει πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας πᾶν ὅ,τι προκύψῃ ἀπὸ τὴν ἐπαχρύνουσιν τῶν.

Δ'. Ὅταν κάποιος πένης καὶ ἀγράμματος προσέρχεται εἰς τὸν Δικαστὴν καὶ αἰτῇ δικαιοσύνην, ἐπιφορτίζεται εἰς ὑπογραμματοῦς νὰ ἐκθέσῃ εἰς τὴν ἐγγράφῳ ἐκθεσιν τῆς ἡμέρας τὴν αἰτησίαν τοῦ ἐγγράφου. Ἡ διήγησις τοῦ πράγματος, τὰ ὑποστηρίγματα καὶ ἡ αἰτησίς του εἶναι τὰ τρία μέρη, τὰ ὅποια ὁ ὑπογραμματοῦς ὀφείλει νὰ ἐκθέσῃ καλῶς.

Ε'. Ἡ ἐκθεσις αὕτη ἐπέχει τόσον ἀναφορὰς γνωτωποιεῖται πρὸς τὸν ἀντίδικον, ὧ, ὅ, εἶχε παρουσιασθῇ ἐπὶ χωριστοῦ φύλλου ἀπὸ τὸν ἐνάγοντα.

ΣΤ'. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ διὰ τὸν ἐναγόμενον.

Ζ'. Ὁφείλει νὰ προτέχῃ ὁ ὑπογραμματοῦς νὰ μὴ συγχέῃ ἀγωγὰς με ἀνταγωγὰς, ν' ἀκολουθῇ τὸν κανόνα τοῦ νόμου, κάμνων χωριστὴν αἰτησίαν, καὶ ὅχι ἀπολογία, ὅσάκις ἡ ἀνταγωγὴ δὲν ἔχῃ ἄμετον σχέτιν με τὴν ἀγωγὴν.

Η'. Πᾶτα ἐπακολουθοῦσα πράξεις ἀναχωρίζεται γενεμένη κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

Θ'. Ὁ ὑπογραμματοῦς τοῦ Δικαστηρίου ὁ παραλαμβάνων τὴν ἀγωγὴν δὲν δύναται νὰ εἶναι ὁ αὐτὸς καὶ διὰ τὸν ἐναγόμενον.

Ι'. Πᾶσα πράξις, γινομένη κατὰ συνέπειαν τῶν ἀξθρῶν δ', ε', στ', ζ', η', θ' ὑπὲρ τοῦ πένητος, πρέπει νὰ ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν ὑπογραμματοῦ, καὶ ἀπὸ δύο μάρτυρας, πρὸς τοὺς ὁποίους ἀναγιγνώσκεται πρῶτον παρυσία τοῦ πένητος.

ΙΑ'. Ὅταν ὁ πένης ἐξεύρῃ νὰ γράφῃ, ὑπαγορεύεται ἀπὸ τὸν ὑπογραμματοῦ ὁ τρόπος, καὶ ὁ ὀφείλει νὰ ἐκφρασθῇ ἐγγράφως, καὶ τότε τὸ ἐγγράφον γίνεαι δεκτόν.

ΙΒ'. Δηλωποιεῖται ὅτι οἱ ὑπογραμματοῦς ὀφείλουν νὰ πράττωσι ταῦτα ἀμισθί. Ἐὰν δὲ ἀποδειχθῶσιν ὅτι ἐδέχθησαν ἢ πληρωμὴν, ἢ δῶρον ὁποιοῦνδήποτε, ὅχι μόνον ἐκπίπτουν ἀμέσως τοῦ ὑπογράφου τῶν, ἀλλὰ καὶ θέλουν πληρώσει πρὸς τιμὴν κατ' ἀρέσκειαν τοῦ Δικαστηρίου, καὶ θέλουν ὑποφέρει φυλάκισιν 3 μηνῶν μέχρι ἐνὸς ἔτους κατὰ τὰς περιστάσεις.

ΙΓ'. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργῆσαι το παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 6 Μαΐου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς
Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Ἄρ. 1281.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θέλונτες νὰ κανονίσωμεν τὸ κατάστημα τοῦ Νομισματοκοπείου, καὶ νὰ προσδιορίσωμεν τὰ χρέη καὶ τὰ καθήκοντα ὅλων τῶν εἰς αὐτὸ ἐπιστατούντων.

Καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ προφυλάξωμεν τὸ κατάστημα τοῦτο ἀπὸ πάσαν δολιότητα καὶ κατάχρησιν ἐπιζήμιον εἰς τὴν ὑπόληψίν του.

Διατάττομεν.

Α'. Τὸ κατάστημα τοῦ Νομισματοκοπείου ἔχει ἐπὶ κεφαλῆς ἓνα γενικὸν διευθυντὴν ὀνομαζόμενον ἔφορον, ὑπαλλήλους δὲ διευθυντὰς, ἓνα ἐπιστάτην, ἓνα νομισματοκόπον, ἓνα χύτην, ἓνα γραμματέα καὶ ὑπογραμματέα.

Β'. Ἐχει τοὺς ἀναγκαίους ἐργάτας διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Νομισματοκοπείου, τὴν ἀνάλυσιν τῶν μετάλλων καὶ τὰς ἀνηκούσας εἰς τὴν νομισματοκοπίαν ἐργασίας.

Γ'. Ὁ ἔφορος, ἐπιστάτης, νομισματοκόπος, χύτης καὶ οἱ δύο γραμματεῖς διορίζονται ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν.

Δ'. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀναγκαίων ἐργατῶν θέλει προσδιορισθῇ ἀπὸ τὸν ἔφορον ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ἐπιστάτου, τοῦ νομισματοκόπου καὶ τοῦ χύτου, καὶ οὔτε αὐξάνεται, οὔτε ἐλαττοῦται ἀνθαιρέτως παρ' οὐδενὸς τῶν ὑπαλλήλων διευθυντῶν· κατάλογος δὲ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν θέλει κρατεῖται εἰς τὸ κατάστημα, καὶ ὁμοίος κατάλογος ὑπογεγραμμένος ἀπὸ τὸν ἔφορον θέλει σταλῇ πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴν.

Ε'. Ὅσάκις ὁ ἐπιστάτης, ἢ ὁ νομισματοκόπος, ἢ ὁ χύτης κρίνωσιν ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ προστεθῇ, ἢ ν' ἀποβληθῇ, ἢ ν' ἀλλαχθῇ τις ἐργάτης, ἀναφέρουσι τοῦτο αἰτιολογημένον εἰς τὸν ἔφορον, καὶ οὗτος δίδει τὴν συγκατάθεσιν, ἀπὸ τὸ ἐγκρίνη, ἀναφέρον τὰ περὶ τούτου εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴν, καὶ σημειόνων τὸ ὄνομα τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐργάτου.

ΣΤ'. Ὁ μισθὸς τῶν ἐργαζομένων, προηγουμένης τῆς συγκαταθέσεως τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς, θέλει προσδιορισθῇ ἀπὸ τὸν ἔφορον, ἀφοῦ συμβουλευθῇ τὸν ἐπιστάτην, νομισματοκόπον καὶ τὸν χύτην, ἀναλόγως τῆς ἀξίας καὶ τῶν ἐργασιῶν ἐκάστου, καὶ δὲν αὐξάνεται οὔτε ἐλαττοῦται παρὰ διὰ τῆς ἀδείας τοῦ ἔφορου, καὶ ἀφοῦ οὗτος λαβῇ τὴν συγκατάθεσιν τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς· ὁ δὲ μισθὸς τοῦ ἔφορου καὶ ὅλων τῶν ὑπαλλήλων διευθυντῶν θέλει προσδιορισθῇ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν.

Ζ'. Οἱ ὑπάλληλοι διευθυνταί, ὅσάκις ἔχωσι νὰ προβάλλωσιν τι εἴτε περὶ ἑαυτῶν, εἴτε περὶ τοῦ καταστήματος,

ἀναφέρονται ἐγγράφως πρὸς τὸν ἔφορον, ὅστις χρεώσται νὰ διευθύνῃ τὴν πρότασιν τῶν μὲ τὰς παρατηρήσεις του εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῇ.

Η'. Εἰς θυρωρὸς διωρισμένος ἀπὸ τὸν ἔφορον φυλάττει πάντοτε εἰς τὴν θύραν τοῦ καταστήματος, καὶ δὲν συγχωρεῖ τὴν εἴσοδον εἰς τινὰ ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ ἐπιστάτου· ἀπαγορεύει δὲ τὴν ἐκκόμισιν ὁποιοῦδήποτε πράγματος τοῦ νομισματοκοπείου παρ' ὁποιοῦδήποτε χωρὶς τῆς ἀδείας τοῦ ἐπιστάτου.

Θ'. Τρεῖς ἐκ τῶν ἐργατῶν οἱ ἀξιότεροι ἐμπιστοσύνης κοιμῶνται πᾶταν νύκτα ἐντὸς τοῦ καταστήματος, ὁ εἰς αὐτῶν διορίζεται ἀπὸ τὸν ἔφορον, ὁ δεύτερος ἀπὸ τὸν ἐπιστάτην, καὶ ὁ τρίτος ἀπὸ τὸν νομισματοκόπον· οὗτοι δὲ θέλουσι εἶτθαι ὑπεύθυνοι δι' ὁποιοῦδήποτε ἔλλειψιν, ἢ κλοπῇν συμβῶσαν κατὰ τὴν νύκτα.

Ι'. Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ ἐνεργοῦσα τὸ παρὸν διάταγμα, θέλει δώσει τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας εἰς τὸν ἔφορον, ἐπιστάτην, νομισματοκόπον καὶ γραμματεῖς, ἀφοῦ πρῶτον τὰς καθυποβάλλῃ εἰς τὴν ἐγκρίσιν μας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 2 Μαΐου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 9 Μαΐου 1830.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.

Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Κ. Φίλιππον Χαρτῶν μαθητὴν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν ὠραίων τεχνῶν.

Ὁ Κύριος Μουστοξύδης μ' ἐπερσέφερε τὸ δῶρίν σου καὶ μ' ἔδωκε πληροφορίας περὶ τῆς φρονίμου καὶ χρηστῆς διαγωγῆς σου, καὶ περὶ τῶν αἰσιῶν προόδων σου εἰς τὴν ἰχνογραφίαν.

Εὐγνωμονῶν διὰ τὸ δῶρον παρήγγειλα νὰ καταταχῇ εἰς τὸ Μουσεῖον τοῦ Ὁρφανοτροφείου ὡς μαγνύριον τῆς δεξιότητος καὶ ἐμπειρίας μιᾶς Ἑλληνικῆς χειρὸς εἰς τὰς καλὰς τέχνας. Εἶμαι δὲ εὐελπίς ὅτι θέλεις δεῖξαι τῆς καλλίστης σου ἀρχῆς κάλλιστον καὶ τὸ τέλος διὰ τῆς ἐπιμονῆς σου εἰς τὴν περισπούδαστον ταύτην τέχνην, διὰ νὰ δυνηθῇς καὶ εἰς τῆς πατρίδος τὸν στολισμὸν νὰ συνεισφέρῃς, καὶ εἰς σεαυτὸν νὰ προξενήσῃς τὴν πρέπουσαν ἀμοιβήν.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 27 Ἀπριλίου (9 Μαΐου) 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Αρ. 2994.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Διακηρύττει.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' Αρ. 1380 διαταγῆς τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου, τὸ τελώνιον τοῦ ἁλατος (τὸ ὅποιον εἶναι προσδιωρισμένον ἀνὰ Λεωπὰ δύο εἰς ἐκάστην ὁκτὸν, καὶ πληγύνεται εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἐξάγεται τὸ ἅλας) ἐκτίθεται ἐνταῦθα εἰς δημοπρασίαν δι' ἐν ἑίως καὶ διὰ τὰς ἀκολουθοῦσας ἀλικίας:

Τὸ τοῦ ἁλατος τῆς Θερμητίδας,
 “ τοῦ Ἀγγιστρίου,
 “ τῆς Σαλαμίνος.

Ἡ δημοπρασία ἄρχεται τὴν 19 καὶ λαμβάνει τέλος τὴν 21 τοῦ παρόντος μηνός. Ἡ πληρωμὴ θέλει γίνεαι διὰ μὲν τὰ ἡμίση εἰς μετρητὰ εὐθὺς μετὰ τὴν δημοπρασίαν, διὰ δὲ τὰ λοιπὰ ἡμίση, μετὰ ἑξ μηνῶν, διὰ τὰ ὅποια καὶ ὀφείλει ὀφεικίας τῆς νὰ δώσῃ ἀξιοχρεὼν ἐγγυήσιν. Ἀκολουθῶς θέλει ἐκτεθῇ εἰς δημοπρασίαν καὶ τὸ τελώνιον τοῦ ἁλατος τῶν λοιπῶν ἀλικῶν τῆς ἐπικρατείας, ἐκτὸς τῶν τῆς Νάξου καὶ Μήλου.

Ἡ τιμὴ τοῦ τελωνίου τοῦ ἁλατος τῆς Θερμητίδας προσδιορίζεται . . . Φοίν. 20,000

Τοῦ δὲ Ἀγγιστρίου . . . 1,100

Τῆς Σαλαμίνος . . . 1,000

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 12 Μαΐου 1830.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.

Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Δικαστικά.

Αρ. 1827.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐνταλμα.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΧΑΪΑΝ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Κατηγορηθέντες ὡς συνεργάται τοῦ ἐπὶ ἀρπαγῇ τῆς Φωτεινῆς, θυγατρὸς τοῦ Παναγιώτου Κουτσοπούλου, ἐγκαλεσθέντος παρὰ τῆς Αστυνομίας Βοστίτσης Νικολάου Λιναρδοπούλου ἐκ Πτέρης χωρίου τῆς ἐπαρχίας Βοστίτσης, Κύριοι Ρόδης τοῦ Κανέλλου, Ἰωάννης τοῦ Σπηλιωτάκη, Νικόλαος Πριοβολόπουλος, Χριστόδουλος τῆς Ἀναγνώστενας, Χρήστος Κουλός, Ἀθανάσιος Βιλιβινιώτης, ἀπάντων ἐκ Βιλιβίνης χωρίου τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων, καὶ Ἀναγνώστης Κουτσογιαννόπουλος ἐκ Πτέρης χωρίου τῆς ἐπαρχίας Βοστίτσης, οἱ μὲν πρῶτοι πέντε ὡς συμπράκτορες τῆς αὐτῆς πράξεως, οἱ δὲ δύο ἕτεροι ὡς παρακινηταὶ αὐτῆς, προσεκληθήσαν, κατ' αἴτησιν τοῦ ἐπὶ τούτῳ διορισθέντος ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ Κυρίου Δ. Θεοχαροπούλου Συνδικαστοῦ, δι' ἐντάλματος τοῦ Δικαστηρίου κατὰ τὴν 7 Φεβρουαρίου 1830 ὑπ' Αρ. 1366, πλὴν ἐξ αὐτῶν μόνος ὁ Ἀναγνώστης Κουτσογιαννόπουλος ἐνεφανίσθη, οἱ δὲ ἕτεροι, ἐνῶ παρήλθεν ἡ δοθεῖσα αὐτοῖς προθεσμία τῶν 20 ἡμερῶν, δὲν ἐνεφανίσθησαν εἰσέτι.

Ὅθεν τὸ Δικαστήριον, κατ' αἴτησιν τοῦ αὐτοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ, ἐντέλλεται τοῖς εἰρημένοις Ρόδῃ τοῦ Κανέλλου, Ἰωάννῃ τοῦ Σπηλιωτάκη, Χρήστῳ Κουλῷ καὶ Ἀθανασίῳ Βιλιβινιώτῃ νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιόν του ἐντὸς νέας προθεσμίας εἴκοσι ἡμερῶν, ἀφ' ἧς δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος ἄλλως, θέλουσι διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν τῶν δικαιωμάτων.

Ὅφειλε ἕκαστος, γνωρίζων ποῦ εὐρίσκονται οἱ διαληφθέντες ἐγκαλούμενοι, νὰ τὸ γνωστοποιήτῃ πρὸς τὰς κατὰ τόπον Ἀρχάς· αἱ δὲ Ἀρχαὶ ὀφείλουσι νὰ συλλάβωσιν αὐτοὺς καὶ πέμψωσι πρὸς τὸ Δικαστήριον.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, καὶ θέλει κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος εἰς τὴν πόλιν ταύτην· ἀντίγραφα δ' αὐτοῦ θέλουσι κολληθῇ ἐπὶ τῶν θυρῶν τοῦ Δικαστηρίου, τῆς καθεδρικῆς ἐκκλησίας, καὶ τῶν τελευταίων οἰκῶν τῶν ἐγκαλουμένων.

Ἐν Βοστίτῃ, τὴν 28 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Ν. ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ.

Α. ΓΚΡΙΑΝΗΣ.

Χ. Ν. ΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ.

Ὁ Γραμματεὺς Μ. Κασσιέρης.

Αρ. 734.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρόγραμμα.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΔΥΤΙΚΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ.

Ἐν τῇ δικασίμῳ ἡμέρᾳ τῶν πολιτικοεμπορικῶν ὑποθέσεων τῆς 28 τοῦ προαπελθόντος Μαρτίου, ἐπαρουσιάσθη ἐνώπιον τοῦ βήματος τούτου ὁ Κ. Ἀθανάσιος Ζούλας, ἐξαιτῶν τὴν διαφιλονέκησιν τῆς ἐν τῷ δικαστικῷ πινακίῳ καταχωρηθείσης μετὰ αὐτοῦ καὶ τῶν Κυρίων Ἐμμανουὴλ Τομπάζης, Ἀλεξάνδρου Ῥαφαὴλ καὶ Ἐμμανουὴλ Ξένου διαφορᾶς. Παρουσιασθέντων δὲ τοῦ Κ. Τομπάζης, καὶ τοῦ Κ. Ἰωσήφ Ν. Κιάππε ἐπιτρόπου τοῦ Κ. Ἐμμανουὴλ Ξένου, πλὴν τοῦ Κ. Ἀλεξάνδρου Ῥαφαὴλ ἐλλείποντος ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας, τὸ Δικαστήριον ἐξέδοτο τῇ 22 Ἀπριλίου πρᾶξιν ἀναβολῆς, ὅρισαν νὰ προσκληθῇ ἐκ δευτέρου διὰ δημοσίου τρόπου ὁ Κ. Ῥαφαήλ.

Κατὰ συνέπειαν λοιπὸν τῆς διαληφθείσης πράξεως, τὸ Δικαστήριον προσκαλεῖ τὸν Κ. Ἀλεξάνδρου Ῥαφαὴλ Ὑδραῖον νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον αὐτοῦ μετὰ παρέλευσιν ἡμερῶν τριᾶκοντα, διὰ νὰ αἰτήσῃ, ἐὰν θέλῃ, τὴν ἀκρόασιν τῆς δικογραφίας τῆς εἰρημένης διαφορᾶς, ὡς διατάττει τὸ 5 ἄρθρον τοῦ § 8 περὶ καθηκόντων τῶν ἐπαρχιακῶν δικαστηρίων.

Παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας καὶ δὲν ἐμφανισθῇ, ὡς προσκαλεῖται, τὸ Δικαστήριον τὸν γνωστοποιεῖ ὅτι θέλει ἐκδώσει τὴν ἀπόφασίν του κατ' ἐρήμην δίκαν.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος· ἀντίγραφον αὐτοῦ θέλει τοιχοκολληθῇ εἰς τὸ πολυανθρακώτερον μέρος τῆς νήσου Ὑδρας, ἐν ἑτέρῳ εἰς τὴν θύραν τῆς

κατοικίας τοῦ Καπ. Ἀλεξάνδρου Ῥαφαήλ, καὶ ἄλλο εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου τούτου.

Ἐκ Πετσῶν, τὴν 10 Μαΐου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Θ. ΣΟΥΝΤΙΑΣ.
Οἱ Συνδικασταὶ Χ. ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΡΓΥΡΗ.
Β. Θ. ΓΚΙΝΗΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Κ. Κασσιέρης.

ΠΡΟΚΗΡΤΞΙΣ.

Τὸ ποίημα τοῦ περιφήμου Γάλλου Φενελῶν (αἰτί τὴν ἔχαι τοῦ Τηλεμάχου) εἶναι θησαυρὸς παιδείας ἀκένωτος εἰς ὅποιανδήποτε κατὰ τασιν καὶ βαθμὸν τοῦ ἀνθρώπου. Εἰς τὴν Γαλλίαν, ὅπου συνετέθη, εἶναι τὸ πρῶτον μᾶθημα τῶν νέων, καὶ ἡ μόνη πρὸς τε μελέτην καὶ διάχυσιν σπουδῇ τῶν πεπαιδευμένων, χωρὶς ποτε νὰ φέρῃ ἀηδίαν.

Ὁ Κύριος Δ. Π. Γοβδελάς τὸ μετέφρασε γλαφυρῶς εἰς τὴν νεωτέραν τῶν Ἑλλήνων γλῶσσαν (*). Καθεὶς γνωρίζει σαφέστατα πόσον θέλει ὠφελῆθῃ ἡ Ἑλληνικὴ νεολαία ἀπὸ τοιοῦτου βιβλίου ἀπόκτησιν.

Ἐπειδὴ δὲ καὶ τὸ σοφὸν τοῦτο σύγγραμμα κατεστάθη σπανιώτατον, εἴτε διὰ τὴν πρὸ πολλῶν χρόνων ἐκτύπωσίν του, εἴτε διὰ τὴν μεγάλην χρῆσίν του, ὠφέλιμον ἔκρινα νὰ τὸ ἐκδώσω ἤδη νεωστὶ διὰ τύπου, διὰ νὰ μὴν μένωσιν ὑστερημένοι πρὸ πάντων οἱ νέοι τοιοῦτον σεφοῦ ὁδηγοῦ.

Τὸ μέγεθος τοῦ βιβλίου εἶναι εἰς μέγα ὄφελον· τὸ σῶμα εἶναι δίτομον· τὸ χαρτίον, οἱ χαρακτῆρες, καὶ τὸ σχῆμα, ὡς τὸ ἐνταῦθα δεῖγμα· περιπλέον τὸ βιβλίον εἶναι στολισμένον μὲ εἰκονογραφίας· ἡ ἐκτύπωσις ἀρχεται τὸν ἐσχόμενον Φεβρουάριον, καὶ περὶ τὰ τέλη τοῦ Ἀπριλίου βλέπει τὴν φῶς ὁ πρῶτος τόμος.

Ἡ τιμὴ ἐκάστου σώματος εἶναι Λίτραι Βενετικάι δώδεκα (6 Φράγκα)· οἱ συνδρομηταὶ εἰς τὴν παραλαβὴν τοῦ πρώτου τόμου θέλουν πληρώσειν τὴν τιμὴν του, τὸ αὐτὸ ἐννοεῖται καὶ εἰς τὴν παραλαβὴν τοῦ δευτέρου· ὅστις τῶν συνδρομητῶν δεχθῇ διὰ μιᾶς σώματα δέκα, τοῦ δίδεται ἐν σῶμα δυρεάν.

Τὰ ὀνόματα τῶν συνδρομητῶν θέλουν σημειωθῆναι εἰς τὸ τέλος τοῦ δευτέρου τόμου.

Εἶμαι βίβλιος, ὅτι ἡ πρὸς τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ βιβλίου ὠφέλεια, ἡ μετ' ἄκρας ἐπιμελείας λεκτικὴ τε καὶ ὀρθογραφικὴ διόρθωσις του, ἡ ἀκύρατος προσοχὴ πρὸς ἐκτύπωσίν του καὶ ἡ μετρία τιμὴ του θέλουν τὸ πλεονεκτήσειν μὲ πολλῶν συνδρομητῶν ὀνόματα.

Ἐν Βενετίᾳ, τῇ 30 Ἰανουαρίου 1830.

Ὁ Ἐκδότης.

Ποικίλα.

Ἐν Συνταγῇ τῆς Ἀγγλίας ἀπέθανε πρὸ ὀλίγου ἄνθρωπος τῆς ὀμομιζόμενης κοινῆς Γίγας τοῦ Λικολνσίρ. Ἦγον ὑψηλὸς 7 πόδας καὶ 4 δακτύλους, καὶ εἶχε 318 λίτρας. Τὰ σκελετά του ἦσαν τὸ μὲν μήκος δακτύλων 14 καὶ ἡμίσεος, τὸ δὲ πλάτος 6 καὶ ἡμίσεος.

(*) Ἰπάρχει καὶ ἄλλη μετάφρασις εἰς τὴν γλῶσσαν μας τοῦ ἡθικοῦ τούτου ποιήματος, ἐκδομένη περὶ τὰ μίση τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος.
Σημ. τοῦ Συντ.

Ὁ μεγαλύτερος δὲ ὅλων τῶν ἀνθρώπων εὐρίσκεται κατὰ τὸ παρὸν ἐν Πίτνῃ τῆς Σουηδικῆς ἐπαρχίας Οὐεστερβότλντς. Οὗτος εἶναι νεανίας 19 χρόνων, ξυλουργοῦ υἱός. Εἶναι κατὰ τὸ παρὸν ὑψηλὸς 9 πόδας, 5 δακτύλους καὶ τρεῖς γραμμᾶς. Ὅσον δὲ κρίνεται ἐκ τῆς τῶν ὁστέων ἀρμονίας, φαίνεται ὅτι δὲν ἔφθασεν ἀκόμη εἰς τὸ τέλειον ἢ αὐξησίς του. Ὁκταεῖς ἔτι παιδάριον ὡς εἶχεν ὕψος 5 πιδῶν καὶ 4 δακτύλων. Ὁ γίγας αὗτος θέλει περιέλθῃ τὴν Εὐρώπην διὰ νὰ ὠφελῇ ἀπὸ τὴν κοινὴν περιέργειαν.

Τὸ μὴ περαιτέρω τῆς γυναικείας ὠριότητος εὐρίσκεται τανῦν ἐν τῇ Φιλαδελφίᾳ. Αὕτη δὲ εἶναι κόρη δεκαεξαετῆς, θυγάτηρ Ἑλουητοῦ τινος ἐκεῖ παροικούντος, καὶ ἐνόνονται εἰς τὸ σῶμά της ὅλοι οἱ πολύτιμοι χαρακτῆρες τῆς τῶν Μεδίκων Ἀφροδίτης. Ὁ πατήρ της φιλοκερδῶν, τὴν δεικνύει παρρησίᾳ λαμβάνων χρήματα, ἡ δὲ συρροὴ τῶν πληττωμένων καὶ τῶν μακρόθεν ἐσχαμένων περιέργων εἶναι τόσον μεγάλη, ὥστε εἰς ὀλίγους χρόνους καὶ πατήρ καὶ θυγάτηρ θέλουν ἀποκτήσει πολλὰ ἑκατομμύρια. Ἡ Δέα τῆς τελείας ταύτης ὠριότητος διήγειρε μέχρι τοῦδε εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους σφοδρότατον ἔρωτα, καὶ ἀποστροφὴν ἀνιλεῖ πρὸς ὅλας τὰς γυναῖκας. Ἀνύπανδρός τις ἐξηκοντούτης εἰς τὴν πρώτην αὐτῆς Δεῖαν ἐξήφθη ἀπὸ τόσον σφοδρὸν ἔρωτα, ὥστε τὴν ἐπερχομένην νύκτα ἐφρενιτίασε καὶ τὴν ἐπαύριον τὸ πρῶτ' ἔγεινεν αὐτόχειρα.

(Οὐεν. Παρατηρ.)

ΝΑΥΤΙΑ.

ΛΙΜΝΗ ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ. Ἀπὸ τῆς 30 Μαρτίου μέχρι τῆς 4 Μαΐου.

ΚΑΤΑΠΑΛΟΥΣ. Ἐξῶθεν τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου. — Ἐκ Σύρας 13 Ἑλλήν. πλοῖα, τὰ μὲν με σίτους, ὀρύζι, εἶνον, ῥακί, λινάρι, μάρμαρα καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη, τὰ δὲ εὐκαιρα. — Ἐκ Πετσῶν 2 με σίτον καὶ ἐν εὐκαιρῶν. — Ἐκ Τεργαστῆς δύο Αὐστριακὰ με ξυλείαν καὶ διάφορους πραγμ. — Ἐκ διαφόρων Ἑλληνικῶν τόπων 19 πλοῖα καὶ 222 πλοιάρια, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ με τροφίμα, ξυλείαν, χειροτεχνήματα κτλ.

ΑΠΟΠΑΛΟΥΣ. Ἐξῶ τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου. — Εἰς Σμύρνην ἐν Γαλλικὸν καὶ ἑτέρον Αὐστριακὸν εὐκαιρα. — Εἰς Σύρας 11 Ἑλληνικά, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ με ἀρκαδόσιτον, τυρὶ, δέρματα κτλ. — Εἰς Κωνσταντινουπόλιν δύο Αὐστριακὰ καὶ ἑτέρον Ἑλληνικόν, εὐκαιρα. — Εἰς Βενετίαν ἐν Ἑλλήν. με εἶνον καὶ σταφίδας. — Εἰς Δαμιάτι ἐν Ἑλλήν. εὐκαιρῶν. — Εἰς διάφορα μέρη 25 πλοῖα καὶ 208 πλοιάρια, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ με τυρὶ, βούτυρον, μετὰξι, χειροτεχνήματα, δέρματα κτλ.

ΛΙΜΝΗ ΜΥΚΟΝΟΥ. Ἀπὸ τῆς 4 μέχρι τῆς 26 Ἀπριλίου.

ΚΑΤΑΠΑΛΟΥΣ. Ἐκ Σύρας ἐν Ἰόνιον καὶ ἐν Ῥωσικὸν πλοῖον εὐκαιρα. — Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως Ῥωσικὸν με σίτον. — Ἐκ Βηρυτοῦ Αὐστριακὸν με διάφορα εἶδη. — Ἐκ διαφόρων νήσων τοῦ Αἰγίου πελάγους 76 πλοιάρια, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ με σίτους, λάδι, ἄνθρακας κτλ.

ΑΠΟΠΑΛΟΥΣ. Εἰς Μασσαλίαν ἐν Ῥωσικὸν πλοῖον με σίτον. — Εἰς διάφορους νήσους καὶ πελάγια τῆς Ἀσίας 119 Ἑλλήν. πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ με λάδι, παξιμαδί, ἄνθρακας, κτλ.

ΛΙΜΕΝΕΣ ΤΗΝΟΥ. Καθ' ὅλον τὸν Ἀπρίλιον.

ΚΑΤΑΠΑΛΟΥΣ. Ἐκ Σμύρνης δύο Ἑλλήν. πλοῖα με κριθᾶρι, δέρματα, κτλ. — Ἐξ Ἡλιοδρομίων ἐν με ξυλείαν ναυπηγήσιμον. — Ἐκ Σύρας 6 Ἑλλήν. εὐκαιρα, καὶ 4 με δέρματα, λεπτοκάρυκα, σιμύγλην καὶ διάφορους πραγμ. — Ἐκ διαφόρων μερῶν 126 πλοιάρια, τὰ μὲν εὐκαιρα τὰ δὲ με σίτους, σπαρκά, βαμβάκι, λάδι, ἄνθρακας, μύλους, ξυλείαν, κτλ.

ΑΠΟΠΑΛΟΥΣ. Εἰς Σμύρνην ἐν Ἰόνιον καὶ 2 Ἑλληνικά πλοῖα εὐκαιρα, τέσσαρα δ' Ἑλλήν. καὶ δύο Ἰόνια με μάρμαρα, πλάκας, σιμύγλην καὶ διάφορα εἶδη ἐμπορίου. — Εἰς Σύρας 3 Ἑλλήν. καὶ ἐν Ἰόνιον με δέρματα, ξυλείαν, κτλ. — Εἰς Κωνσταντινουπόλιν ἐν Ἰόνιον εὐκαιρῶν, καὶ ἑτέρον με λάδι, καὶ εἶνον. — Εἰς Σάμον δύο Ἑλλήν. εὐκαιρα, — Εἰς Σάοπειλον δύο Ἑλληνικά εὐκαιρα. — Εἰς διάφορα μέρη 132 πλοιάρια, τὰ μὲν πλεονέστερα εὐκαιρα, τὰ δὲ με μάρμαρα, πλάκας, μύλους, ῥακί, εἶνον.

Αριθ. 39.

Έτους Ε.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 21 ΜΑΪΟΥ 1830.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Ἐξοχώτατε,

Ὁ ἐν Τριεστίῳ αὐτάδελφός μου Ἀντώνιος μοι ἔπεμψε πέντε κιβώτια ἐμπεριέχοντα βιβλία διαφόρων συγγραφέων Ἑλλήνων, συμποσούμενα εἰς σώματα 1370 κατὰ τὸν ἐπισυναπτόμενον κατάλογον.

Τὰ βιβλία ταῦτα προσφέρει δωρεὰν εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ νὰ διανεμηθῶσιν εἰς τὰς διαφόρους σχολὰς, ἐπιθυμῶν νὰ προτιμηθῇ εἰς τὴν διανομὴν κατὰ μέρος ἡ τῆς πατρίδος μας τῆς Ἀνδριταίνης.

Μὲ ἀνήγγειλε πρὸς τούτοις νὰ λάβω παρὰ τῆς Χρηματιστικῆς Τραπέζης τοὺς τόκους τῶν διστήλων 2500 τοῦ πρώτου ἔτους, καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς χρῆσιν τῶν ἀλληλοδιδασκτικῶν σχολείων. Αἱ προσφοραὶ αὗται, τὰ βιβλία καὶ 200 δίστηλα, οἱ ἐτήσιοι τόκοι, εὐρίσκονται ἤδη εἰς χεῖράς μου καὶ σπεύδω νὰ ζητήσω κατὰ τὴν εὐχαρίστησίν σου τὰς διαταγὰς τῆς Ἱ. Ε. διὰ νὰ παραδώσω αὐτὰ, καθ' ὃν τρόπον ἐγκρίνη.

Ἵποσημειῶμαι μὲ ὅλην τὴν ὑψηλὴν ὑπόληψιν,

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 3 Μαΐου 1830.

Τῆς Ἱ. Ε.

Δούλος

Γ. Μ. Ἀντωνόπουλος.

Ἀρ. 710. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Κύριον Α. Μ. Ἀντωνόπουλον.

Ἐδέχθημεν μετὰ πολλῆς εὐγνωμοσύνης τὰς πέντε κιβώτους, περιεχούσας 1370 τόμους παλαιῶν Ἑλλήνων συγγραφέων, σταλέντας παρὰ σοῦ δωρεὰν εἰς χρῆσιν τῶν δημοσίων Ἑλληνικῶν σχολείων, ὁμοῦ καὶ τὰ 200 δίστηλα, τὰ ὅποια προσφέρεις διὰ τ' ἀλληλοδιδασκτικὰ καταστήματα. Ἐκπληροῦντες τὸν εὐγενῆ καὶ ἀξιώπαινον σκοπὸν σου, ὅχι μόνον θέλομεν μεταδώσει τῶν εὐεργετημάτων τούτων εἰς τὴν Ἀνδριταῖναν, ἀλλ' ἐπιθυμοῦντες νὰ πράξωμεν καὶ τι

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

Ἐτησία. Φοίνικες 36

Ἑξαμηνιαία. 18

Τριμηνιαία. 9

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

πλέον διὰ τὴν γῆν τῆς γεννήσεώς σου, θέλομεν συστήσει εἰς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην σχολεῖον ἀλληλοδιδασκτικόν, καὶ ἡ φιλότιμος προσφορά σου τῶν 200 διστήλων θέλει συντελέσει εἰς τὴν ταχεῖαν ἀποπεράτωσιν αὐτοῦ.

Τὰ ἀλληλοδιδασκτικὰ καταστήματα πληθύνονται καθ' ἡμέραν, καὶ ἐντὸς ὀλίγου δὲν θέλει εὐρεθῇ ἐπαρχία, ἥτις νὰ μὴν ἔχῃ τοῦλάχιστον ἐν σχολεῖον ἀλληλοδιδασκτικόν. Εἰς Αἴγινα ὁργανίσθησαν ἤδη δύο τυπικὰ σχολεῖα, τὸ μὲν τῆς ἀλληλοδιδασκτικῆς, τὸ δὲ διὰ τὰ στοιχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς φιλολογίας καὶ τῶν ἐπιστημῶν συσταίνεται κατόπιν τούτων καὶ σχολεῖον Ἐκκλησιαστικόν εἰς Πόρον.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητευομένων εἰς τὰ δύο ταῦτα τυπικὰ σχολεῖα, αὐξανόμενος καθ' ἡμέραν, ἀριθμεῖται ἤδη εἰς τινὰς ἑκατοντάδας· ἀλλὰ μᾶς λείπουν τὰ ἀναγκαῖα βιβλία, καὶ ἀκροατήρια χωρητικὰ τῶν μαθητῶν ἡ φιλότιμος προσφορά ἐπήρκεσεν ἐν μέρει εἰς τὴν πρώτην ἀνάγκην. Ἐλπίζομεν δὲ νὰ ἐτοιμασθῇ καὶ πρόσφορος τόπος ἐντὸς τοῦ παρόντος ἔτους.

Ἀπὸ τὴν εὐφύιαν καὶ πρὸς τὴν παιδείαν ἀμίλλαν τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας, ἥτις ἔρχεται κατόπιν ἡμῶν ἐπὶ τῆς κλασικῆς ταύτης γῆς, δυνάμεθα πρὸ πάντων νὰ ἐλπίσωμεν τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν εὐχῶν μας περὶ τῆς μελλούσης τύχης τῆς Ἑλλάδος· διότι στερεούμενοι πάντων τῶν ἀναγκῶν καὶ οἱ μαθηταί, ἐπίσης καὶ οἱ διδάτκαλοι, μόλις σκιαγραφηθέντων τῶν σχολείων μας, ἔδωσαν μόλα ταῦτα ἀμφοτέροι τρανώτατα δείγματα τοῦ ζήλου καὶ τῆς ἐπιμελείας των, τὰς ἐν ὀλίγῳ θαυμασίας προόδους.

Ἐὰν καὶ ἄλλοι ὁμογενεῖς, μιμούμενοι σὲ τὸν χρηστὸν πολίτην, ἀκολουθήσωσι τὸ παράδειγμα τῆς ἐντίμου καὶ εὐεργετικῆς τῶν Ζωσιμάδων Ἀδελφότητος, τοῦ ἀοιδήμου Βαρδάκη, τῶν ἀξιολύμων Σακελλαρίων καὶ Κεδραικῶν, καὶ τοσούτων ἄλλων, καὶ συντρέξωσιν εἰς βοήθειαν τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας, τὰ σχολεῖά μας βέβαια θέλουν πλουτισθῇ μὲ βιβλία καὶ μ' ὅλα τὰ βοηθητικὰ μέσα, τῶν ὁποίων ἔχουσιν ἤδη μεγάλην ἀνάγκην.

Περὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ἀντικειμένου εὐαρέστως ἐκτεινόμεθα γράφοντες πρὸς σέ, διὰ νὰ σοὶ δεῖξωμεν, πόσον ἐκτιμῶμεν τὴν δωρεάν σου καὶ τὰς τῶν ἄλλων ἐν ἀλλοδαπῇ συμπολιτῶν σου, τὰς ὁποίας διὰ προτροπῆς σου, εἵμεθα βέβαιοι, θέλουν συνεισφέρει διὰ τὰ σχολεῖα τῆς πατρίδος.

Δέχθητε, Κύριε, παρ' ἡμῶν τὴν ὀφειλομένην πρὸς τοὺς χρηστοὺς πολίτας ἐξαίρετον ὑπόληψιν καὶ τιμὴν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 8 Μαΐου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς
Δημοσίου Παιδείσεως Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 20 Μαΐου.

Περὶ τοῦ ἐν Βασιλείᾳ Σχολείου τῶν Ἑλ- λῆνων παίδων.

Τὸ ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν ἐν Βάλῃ τῆς Ἑλουητίας Ἑλληνοπαίδων Κομιτάτον ἔστειλεν ἀρτίως πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην ἀναφορὰν λεπτομερῆ περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ Καταστήματος ἐκείνου, περὶ τῶν ἐν αὐτῷ διδασκομένων μαθημάτων, καὶ περὶ τοῦ χαρακτῆρος, τῶν προτερημάτων καὶ τῆς ἐπιδόσεως ἐκάστου τῶν μαθητῶν. Ὁ ἐπὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματεὺς εὐνηροστήθη νὰ μᾶς κοινοποιήσῃ τὰ ἔγγραφα ταῦτα, ἡμεῖς δὲ δημοσιεύομεν ἀσμένως ἐκλέξαντες τὰ πλέον ἀξιοσημεῖωτα τεμάχια αὐτῶν.

Περιέχει τὸ παιδευτήριον ταῦν 21 μαθητάς. Τινὲς μετεκαλέσθησαν ἀπὸ τοῦ γυνεῖς των, καὶ ἐπανῆλθον εἰς τὴν πατρίδα των, τοῦτο μὲν διὰ τὴν ἐκ τοῦ κλίματος πάτχουσαν ὑγίαν των, τοῦτο δὲ, διότι τὸ ἀπλοῦν καὶ ἐπιτήδειον νὰ κάμνῃ ἄνδρας ῥωμαλαίους σύστημα τοῦ παιδαγωγείου τούτου δὲν ἤρμοζεν εἰς τὰς πρώτας των ἔξεις. Οἱ δὲ ἀπελθόντες ἦσαν ἐξ οἰκῶν μᾶλλον ἢ ἥττον εὐπορούντων.

Εἰς τρεῖς τάξεις διαιροῦνται οἱ μαθηταὶ κατὰ τὴν ἱκανότητά καὶ τὴν ἐπιδόσιν των.

Εἰς τὴν κατωτέραν τάξιν τοὺς διδάσκουν κυρίως τὴν νεοελληνικὴν ὡς ἐθνικὴν των γλῶσσαν. Μετ' αὐτῆς δὲ τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν καὶ τὴν Γερμανικὴν, τὴν ἀριθμητικὴν, τὸ ἄσμα, τὴν γραφὴν καὶ τὴν ἰχνογραφίαν.

Εἰς τὴν δευτέραν τάξιν ἔχει μὲν τὸν πρῶτον τρόπον ἡ ἀρχαία Ἑλληνικὴ, ἐξακολουθεῖται δὲ ἡ Γερμανικὴ, καθὼς καὶ ἡ ἀριθμητικὴ, τὸ ἄσμα, ἡ γραφὴ καὶ ἡ ἰχνογραφία, καὶ προστίθεται ἡ σπουδὴ τῶν μαθηματικῶν, τῆς ἱστορίας, τῆς γεωγραφίας καὶ τῆς Ἰταλικῆς γλώσσης.

Εἰς τὴν τρίτην τάξιν συγκεκμημένη ἐκ μαθητῶν τῶν νοημονεστέρων τε καὶ προβεβηκότων προέχει πάλιν ἡ ἀρχαία Ἑλληνικὴ παραδιδόμενη ἀπὸ διδάσκαλον σοφὸν εἰς τὴν γλῶσσαν ταύτην, ὅστις ἐν ταύτῃ τοῦ διδάσκει τὴν ἱστορίαν τῆς πατρίδος των καὶ τοὺς δεικνύει τοὺς μεγάλους αὐτῆς ἄνδρας. Ἀναγινώσκουν τώρα τὸν Ἡρόδοτον. Ἀκολουθοῦν δὲ τὰ μαθήματα τῆς δευτέρας τάξεως, ἐξαιρουμένης τῆς γραφῆς καὶ τῆς Γερμανικῆς γλώσσης, τὰς ὁποίας ἀρκούντως ἤδη γνωρίζου, καὶ ἀρχίζου τὴν Λατινικὴν.

Περὶ δὲ τῆς θρησκείας, διδάσκουν εἰς τοὺς μαθητάς των τριῶν τάξεων τὰς ἀληθείας τῆς ἀγίας Βίβλου χωρὶς ἁπολουθῶν κανὲν μερικὸν δόγμα. Τῷ ἡμῶν δὲ καὶ φέτος κατὰ τὸ σύνηθες νὰ ἐορτάσῃ τὸ πάσχα εἰς τὸ ἐν Βεργῇ Ἑλληνικὸν παρακλήσιον.

Αἱ ὥραι τῆς διασκεδάσεως ἀφιερόνται εἰς γυμναστικάς ἀτκήσεις, εἰς περιπάτους καὶ εἰς τὴν γεωργίαν.

Ἴδου τὰ ὀνόματα τῶν ἐν τῷ Σχολείῳ τῆς Βασιλείας εὐρισκομένων Ἑλληνοπαίδων.

Παυσανίας Πανταλέων Κρής, Κάτσανδρος Γούτα Θεσσαλονικεὺς, Νικίας Φραγγιὸς Κρής, Σπύρος Βασιλειάδης Ἡπειρώτης, Ἰδομενεὺς Γεωργίου Κρής, Ἀντώνιος Μανασράκης Συραῖος, Ἀριστείδης Βαλλῆς Σμυρναῖος, Ἐμμανουὴλ Κλήμης Χίος, Νικόλαος Πετσάλης Πάργιος, Παῦλος Περιδης Σμυρναῖος, Μιχαὴλ Γαλδάρης Χίος, Ἰακώβος Γανεωτάκης Χίος, Δημήτριος Κλήμης Χίος, Δημήτριος Βάλβης Μεσολογγίτης, Σωτήριος Ζούρας Ἀργαῖος, Νικόλαος Σπαρτιάτης, Μανόλης Γηράσης Κρής, Στάθης Ἀθανάσιος Πελοποννήσιος, Γεώργιος Πανάγου Ἀργαῖος, Τιμόλεων Καποράλλης Μεσολογγίτης, Μαργαρίτης Χαλαράμπους Σμυρναῖος, καὶ κόρη τις δωδεκαετὴς ὀνομαζομένη Ἀργυρῇ Κλήμη, μείνατά εἰς τὸ ἐν Βεγγεῇ παιδευτήριον.

Ἐκ Ναυπάκτου, 25 Ἀπριλίου.

Ἡ κατωτέρω ἐπισυναπτεμένη προτρεπτικὴ πρὸς τὴν παιδείαν ὁμιλία ἐξεφωνήθη ἐπ' ἐκκλησίᾳ παρὰ τοῦ διδασκάλου τῆς δημοσίου σχολῆς Γ. Χριστιανοῦ, παρόντων καὶ ὄλων τῶν ἐνταῦθα εὐρισκομένων στρατευμάτων. Τοσοῦτον δ' ἐκινήθη ἐντεῦθεν ἡ φιλομάθεια τῶν Ἑλλήνων, ὥστε εἰς διάστημα μιᾶς μόνης ἐβδομάδος συνηθροίσθησαν ὑπὲρ τοὺς ἐξήκοντα μαθητάς παρεκτὸς τῶν στρατιωτικῶν, τῶν ὁποίων οἱ μὲν ἀκολουθοῦσι μαθήματα, οἱ δὲ καταγίνονται εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, τὴν καλλιγραφίαν καὶ τὴν ἀριθμητικὴν.

Ὅμιλις προτρεπτικὴ πρὸς τὴν Παιδείαν.

“ Λάβετε παιδείαν καὶ μὴ ἀργύριον, καὶ γινώσιν ὑπὲρ χρυσίου δεδοκιμασμένον. ”

Πρὶν νὰ ἐξηγηθῇ τὴν αἰτίαν, διὰ τὴν ὁποίαν ὁ Σολομὼν μᾶς προτρέπει νὰ προκρίνωμεν τὴν παιδείαν καὶ τὴν γνῶσιν ἀπὸ τὸν χρυσὸν καὶ τὸν ἄργυρον, σὰς παρρησιάζομαι, ὡς Ἕλληνες, ὅλος χαρὰ, διαμαρτυρούμενος ὅτι αἱ ἡμέραι τοῦ πάσχα νὰ μὲν εἶναι πάντοτε λαμπραὶ καὶ χαρμόσυναι, ἀλλ' εἶναι ὅμως πολὺ περισσότερον λαμπρότεραι καὶ χαρμόσυναι εἰς τὸν ἐνεστώτα χρόνον. Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ, ὅπου τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος παιηγυρίζει αὐτὰς εἰς τὴν πόλιν Ναυπάκτον μὲ θριαμβεύουσαν τὴν σημαίαν τῆς ἀναστάσεως. Ταύτην δὲ ἔστησε πρὸ ἐνὸς ἡδὴ χρόνου ὁ ἐνάρετος καὶ ὁ, ὡς οὐδεὶς ἄλλος, πρῶτατος Πληρεξούσιος, ὁδηγῶν βέβαια, ὡς Ἕλληνες, αὐτά σας τὰ ἡρωϊκὰ ὄπλα.

Ἀληθινὰ ὁ κόσμος ὅλος θαυμάζει τὰ ἡρωϊκά σας κατορθώματα, ἀλλὰ πολὺ περισσότερον ζηλεύει τὴν ἀπαράδειγματίστον αὐτὴν ἐποχὴν σας, ἐπειδὴ καὶ σεῖς μόνοι τὴν ἐστεφανώσατε μὲ τὸν στέφανον ἐκείνης τῆς ἀθανασίας, τῆς ὁποίας μέχρι τοῦδε κανένα ἔθνος δὲν ἠξιώθη.

Ἐθνη, ὡς Ἕλληνες, ὅπου νὰ ἐδοκίμασαν τοσούτων αἰώνων

ζυγὸν τυραννίας καὶ ν' ἀναλάβουν πάλιν φρόνημα πατριωτισμοῦ καὶ ἐλευθερίας, ἕως τὴν σήμερον δὲν ἐφάνησαν. Εἴσθε λοιπὸν οἱ πρῶτοι καὶ οἱ μόνοι, οἱ ὅποιοι ἀναλαβόντες φρόνημα πατριωτισμοῦ καὶ ἐλευθερίας, παντελῶς δὲν ἐμικροψυχήσατε εἰς τὰς πολυαριθμούς δυνάμεις τοῦ τυράννου, ἀλλ' ὡς εὐσεβεῖς χριστιανοὶ ἀφιερῶσαντες τὰς ἐλπίδας σας εἰς τὸν Θεὸν ἐσηκώθητε κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, τῶν ὀπλων, ᾧ ἀπόγονοι τοῦ Ἀρμυδίου καὶ Ἀριστογείτονος, ἀνδρείως δραζάμενοι. Καὶ ἰδοὺ μὲ τὰς ἐλπίδας σας εἰς τὸν Θεόν, καὶ μὲ τὰ ὅπλα σας εἰς τὰς χεῖρας ἐνίκησατε τὸν ἀπὸ τοσούτων αἰῶνων ἐμφωλεύοντα τρομερὸν αὐτὸν τύραννον, καὶ τὸν ἀπεδιώξατε πανσπαρμηδὸν ἀπὸ τὴν ἱερὰν ἡμῶν πατρίδα. Καὶ οὕτω σεῖς σήμερον, ᾧ ἥρωες, ἐλεύθεροι χαίρεσθε τοὺς καρπούς τῶν ἀγώνων σας.

Ἀλλ' ἐκεῖνο, ᾧ Ἕλληνες, ὅπου πολὺ περισσότερον λαμπρύνει τοὺς ἀγῶνάς σας καὶ ἀποκατασταίνει τὴν ἐποχὴν σας νὰ εἶναι καὶ νὰ μένῃ εἰς αἰῶνας αἰῶνων μᾶλλον ἀξιοζήλευτος, εἶναι, διότι εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Ναυπάκτου καὶ τὴν παραδόσιν τῶν ἐν αὐτῇ ἐχθρῶν ἐδείχθητε ἀμέσως συμμεταμορφωμένοι μὲ ἐκείνην τὴν πράξη καὶ σύνεσιν τοῦ πρώην πρασιτάτου καὶ συνετοῦ ὁδηγοῦ σας Πληρεξουσίου.

Ἡ πράξις, ᾧ Ἕλληνες, καὶ ἡ σύνεσις τοῦ Πληρεξουσίου ἐνισχύσασα εἰς τὰς καρδίας σας, καὶ ποῖα καλὰ δὲν ἐκατέρωθωσεν; Ἰδοὺ σεῖς, ᾧ ἥρωες, ἐγνωρίσατε ἀμέσως νὰ εἴσθε πράξεις πρὸς τοὺς ἐχθρούς, πράκτορες πρὸς τοὺς ὁμογενεῖς λεχιίτας καὶ πραγματευτὰς τῶν πόλεων, καὶ πολὺ περισσότερον πράκτορες καὶ συμπαθητικοὶ πρὸς αὐτὰ τὰ ἀδελφία μας, τοὺς χωριάτας καὶ ἐσχάτως, ἰδοὺ συνετοὶ φερόμενοι ἐκπληροῦτε σχεδὸν ὅλα τὰ χρέη τῆς τακτικῆς μὲ τόσην γνῶσιν καὶ εὐπειθειαν, ὥστε εἰς ὀλίγους, ὅχι ποτὲ αἰῶνας, ἀλλ' εἰς ὀλίγους χρόνους θέλετε συγκρίνεσθαι σεῖς, ᾧ ἀπόγονοι τοῦ Ἀριστείδου, Φωκίωνος καὶ Ἐπαμινώδα, ὡς πρὸς τὴν πράξη, τὰ χρηστὰ ἦθη, καὶ πρὸς κάθε εἶδος εὐταξίας καὶ πολιτισμοῦ, θέλετε συγκρίνεσθαι μὲ αὐτὰ τὰ ἔθνη τῆς Εὐρώπης, τῶν ὁποίων τὸν πολιτισμὸν αἰῶνες ὀλόκληροι ἀγωνίζονται νὰ εἰσάξουν μὲ τὰ φῶτα τῆς μαθήσεως.

Εἶναι, ᾧ Ἕλληνες, ἀναμφίβολον ὅτι ἡ μάθησις εἶναι ἡ μόνη, ἥτις ἀποκατασταίνει τὸν ἄνθρωπον νὰ ξεχωρίξῃ καὶ νὰ ἐξέχῃ ἀπὸ τὰ θηρία· ἐπειδὴ καὶ τῆς μαθήσεως μόνης εἶναι τὸ ἔργον νὰ κάμῃ τὸν ἄνθρωπον γνωστικὸν καὶ νὰ τελειοποιῇ τὸ λογικόν του.

Καὶ αὕτη εἶναι λοιπὸν ἡ αἰτία, διὰ τὴν ὁποίαν καὶ ὁ Σολομὼν μᾶς προτρέπει νὰ προτιμῶμεν τὴν μάθησιν καὶ τὴν γνῶσιν ἀπὸ τοῦ χρυσὸν καὶ τοῦ ἀργυροῦ· “Λάβετε πᾶν, δεῖαν, καὶ μὴ ἀργύριον, καὶ γνῶσιν ὑπὲρ χρυσοῦν δεδο-, κιμασμένον.”

Διὰ τῆς μαθήσεως, ᾧ Ἕλληνες, μόνης ὁ ἄνθρωπος γνωρίζει πρῶτον τὸν ἑαυτὸν του, καὶ διὰ μέσου τῆς τοιαύτης γνώσεως ἀνέρχεται βαθμηδὸν εἰς τὸ νὰ μεγάλυνῃ τὸν παντοδύναμον καὶ πάνσοφον αὐτὸν πλάστην του· διὰ τῆς μαθήσεως μόνης ὁ ἄνθρωπος γνωρίζει νὰ σέβεται τοὺς γονεῖς, τὴν Κυβερνήτην καὶ ὅλας τὰς Ἀρχάς· διὰ τῆς μαθήσεως γνωρίζει ἐσχάτως νὰ εὐρίσκη τὸ ἀληθὲς συμφέρον του, κατὰ τὸν Παῦλον, εἰς τὸ συμφέρον τοῦ πλησίον του, καὶ οὕτω νὰ πείθεται καὶ εἰς τοὺς νόμους ἐξ ἰδίας τοῦ προαιρέσεως, ὅπου εἶναι τὸ σκοπούμενον τοῦ ἀληθοῦς πολιτισμοῦ.

Μόνη ἡ μάθησις, ᾧ Ἕλληνες, εἶναι ὅπου δύναται νὰ διαλῇ καὶ νὰ διασώξῃ τὴν ὁποίαν σεῖς ἐλευθερίαν διὰ τῆς

ἀνδρίας σας ἀπεκλήσατε· ἐπειδὴ καὶ μόνη ἡ μάθησις τελειοποιεῖ διὰ τῆς πολυπειρίας τοὺς ἀγχίνοας στρατηγούς, νομοθέτας καὶ διοικητάς· μὲ ἓνα λόγον, μόνη ἡ μάθησις ὀλόκληρον ἔθνος τελειοποιεῖ εἰς κάθε τέχνην καὶ ἐπιστήμην, αἱ ὁποῖαι εἶναι αἱ μόνοι τὰ ἀκαταμάχητα καὶ ἀνίκητα ὅπλα τῆς ἐλευθερίας.

Ἀλλὰ καὶ ποῦ γλῶσσα νὰ ἐπαριθμῇ τὰ καλὰ τῆς μαθήσεως; εὐσέβεια, πράξις καὶ ἰσότης, ᾧ Ἕλληνες, εἶναι ἡ βάση τῆς εὐδαιμονίας τῶν ἀνθρώπων· ἀλλὰ καὶ αἱ τρεῖς αὗται ἀρεταὶ πηγὴν τῶν ἔχουσι μόνην τὴν μάθησιν. Ὅθεν καὶ ὁ εὐσεβὴς, πρῶτος καὶ φιλοδίκαιος πρώην ὁδηγός σας Πληρεξούσιος, ἅμα ὡς παρέλαβε τὴν πόλιν αὐτὴν Ναύπακτον, ἡ πρώτη του φροντίς ἦν νὰ συστήσῃ ἀποκαταστήματα τῆς μαθήσεως, ἐκκλησίαν ἐπισκευάζωντας, καὶ διδάσκαλον μισθίνωντας εἰς τὸ νὰ διδάσκωνται τὰ τέκνα σας, ᾧ Ἕλληνες, καὶ τὰ τέκνα ὁλῶν ἐκείνων, ὅσοι ἀγωνιζόμενοι ἀπέθανον διὰ τῆς πατρίδος τὴν ἐλευθερίαν· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ διδάσκαλος, τὸν ὁποῖον ἐσύστησεν ἀνεχώρησε διὰ αἰτίας, τὰς ὁποίας ἐγὼ δὲν γνωρίζω, ἅμα λοιπὸν, ὅπου ὁ αὐτὸς καλοκάγαθος Πληρεξούσιος ἔφθασεν εἰς Ναύπليون, πρὸ παντὸς ἄλλου ἐνέκρινε νὰ προειδοποιήτῃ τὸν αὐτοῦ ἀδελφόν, Σεβαστὸν ἡμῶν Κυβερνήτην, τὴν ὁποίαν ἔλλειψιν διδάτκαλου πάτχει ἡ πόλις Ναύπακτος.

Ἡ Σεβαστὴ ἡμῶν Κυβερνήσις, ἥτις ἀκούραστος εἰς τοὺς ἀπείρους ἀγῶνάς τῆς σπεύδει τὴν βελτίωσιν τοῦ ἔθνους καὶ τὸν πολιτισμὸν του ὁμοῦ μὲ τὴν στεγέωσιν τῆς ἀληθοῦς ἐλευθερίας του, ἐνεπιστεύθη, ᾧ Ἕλληνες καὶ κάτοικοι τῆς Ναυπάκτου, τὴν παιδείαν τῶν τέκνων σας εἰς ἐμέ· ἐγὼ δὲ τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς Σεβαστῆς ἡμῶν Κυβερνήσεως περὶ πλείστον ποιούμενος ἤλθον· ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ἦλον χρειὰ ἐπισκευῆς σχολείου, ὅῃδ' ἔκλακτος Ἐπίτροπος τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, ὁ διάδοχος κατὰ τὴν τὸπον καὶ τὴν ἀρετὴν τοῦ πρώην ὁδηγοῦ σας Πληρεξουσίου, ὁ εὐγενέστατος Κύριος Κωνσταντῖνος Ράδος, συνάμιλλος καὶ οὗτος ὁ ἀνὴρ μὲ τὴν προθυμίαν τῆς Κυβερνήσεως, ἀμέσως ἐδιώρισε τὸν Προσωρινὸν Διοικητὴν Κύριον Δ. Τζάνογλου καὶ τοὺς Δημογερόντας, νὰ ἐπισταλήσουν εἰς τὴν ταχίστην ἐπισκευὴν τοῦ σχολείου, καὶ ἰδοὺ διὰ τῆς τοῦ Διοικητοῦ καὶ τῶν Δημογερόνων ἐπιστάσις τε καὶ ἐπιμελείας τὸ σχολεῖον ἤδη εἶναι ἐτοιμον. Ὅθεν καὶ εἰδοποιεῖσθε σήμερον, ὅσοι γονεῖς ἔχετε τέκνα καὶ θέλετε τὴν προκοπὴν των, ὅλοι ἐλευθέρως αὐριον πρῶτ' θέλετε τὰ στείλει εἰς τὸ καλούμενον Μπέϊτζαμί, ὅπου ἐγένετο τὸ σχολεῖον.

Ἀλλ' ἐνῶ, ᾧ Ἕλληνες, προσκαλεῖσθε νὰ στείλετε τὰ τέκνα σας εἰς τὸ σχολεῖον, συγχρόνως εἰδοποιεῖσθε ὅτι θέλετε εἶσθαι ὑπόχρεοι διὰ τὴν εὐταξίαν καὶ προκοπὴν τῶν τέκνων σας νὰ φυλάττετε καὶ τὰς ἐξῆς παραγγελίας:

“Ὅλοι οἱ πατέρες καὶ αἱ μητέρες θέλετε φανερόναι εἰς τὸν διδάτκαλον τὴν αἰτίαν, ὅπου ὁ υἱὸς ἐνὸς ἐκάστου ἤθελε λείψῃ ἀπὸ τὸ σχολεῖον.

“Ὅλοι οἱ πατέρες καὶ αἱ μητέρες θέλετε στέλλει τὰ τέκνα σας μὲ τὴν ἐνδεχομένην πείραν, ἐπειδὴ καὶ ἡ πείρα ζωογονεῖ τὸ πνεῦμα καὶ ὠφελεῖ πολὺ εἰς τὸν νοῦν.

Πρὸς τοῦτοῖς ὅλοι οἱ πατέρες καὶ αἱ μητέρες θέλετε παραγγέλλει τὰ τέκνα σας διὰ νὰ φυλάττουν ἀκριβῶς ὅλας τὰς παραγγελίας τοῦ διδασκάλου.

Εἰς αὐτὸν τὸν ἱερόπον, ᾧ Ἕλληνες πατέρες καὶ Ἕλληνίδες μητέρες, ἐξακολουθοῦντες, θέλετε ἰδεῖ τὰ τέκνα σας εἰς ὀλίγον καιρὸν διὰ τῆς μαθήσεως νὰ ἡξεύρουν νὰ περιποιῶνται τὸν ἑαυτὸν τους, νὰ λαβεῖν τὸν πλάστην τους, νὰ

σέβονται τοὺς γονεῖς των, νὰ εὐτακτοῦν πρὸς κάθε μεγαλή-
τερον, καὶ νὰ συνηθίζου τὴν ὑπακοὴν πρὸς τοὺς νόμους·
μὲ ἕνα λόγον, θέλετε ἰδεῖ τὰ τέκνα σας νὰ προχωροῦν εἰς
τὰ ὑπουργήματα καὶ ἀξιώματα, καὶ νὰ εὐδοκίμοῦν εἰς κάθε
τέχνην καὶ ἐπιστήμην, διὰ τῶν ὁποίων πάντοτε ὠφελοῦντες
καὶ ὠφελούμενοι νὰ εἶναι τοιοῦτοι ὅ,τι λογῆς πρέπει νὰ εἶναι
τὰ τέκνα τῶν σοφῶν καὶ ἡρώων Ἑλλήνων.

Εἶθε, ὦ Ἕλληνες, ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ νὰ μᾶς ἀποδείξῃ
ἀξιόους τῶν εὐχῶν καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Σεβαστῆς ἡμῶν
Κυβερνήσεως!

Ἐν Ναυπάκτῳ, τὴν 13 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ τῆς ἐν Ναυπάκτῳ δημοσίου
Σχολῆς διδάσκαλος

Γ. Χριστιανός.

Φιλολογία.

Ἱστορία τῆς Ἀχαϊκῆς Συμμαχίας, κατὰ
τὰς παραδόσεις τῶν συγγραφέων, ὑπὸ Ἐρ-
νέστου Ἐλουέγγου. Ἐν Λεμγούβια 1829.

Τὸ ὑποκείμενον τοῦτο συμπίπτει μὲ τὸ παρὰ τῆς Ἀκα-
δημίας τῶν Ἐπιγραφῶν καὶ Ἐγκυκλίων Μαθημάτων ἐπι-
κηρυχθέν εἰς τὸ 1830 ἔτος. Ὁφελεῖται μέγιστα λοιπὸν νὰ δια-
σημάνωμεν τὸ σύγγραμμα τοῦτο εἰς τοὺς πεπαιδευμένους μας.
Εἶναι πασίδηλον ὅτι ἐν γένει τίποτε δὲν ἐκφεύγει τὰς ἐρεῖνας
τῶν πεπαιδευμένων Γερμανῶν, καὶ, διὰ νὰ ἐπεξεργασθῇ ἐν-
τελῶς τι ὑποκείμενον, εἶναι καλὸν νὰ τοὺς συμβουλευώμεθα
πάντοτε. Ἐν τῇ εἰσαγωγῇ περιέχονται σκέψεις περὶ τῆς
ἀξιολογότητος τῆς ἱστορίας ταύτης, καὶ περὶ τῶν εἰς πολλοὺς
λαοὺς ἰδιαζόντων χαρακτήρων. Ἐπεται δὲ τὸ δεύτερον τμήμα,
ὅπου ὁ συγγραφεὺς διηγείται τὴν ἀρχαιοτέραν τῆς Ἀχα-
ϊας ἱστορίαν καὶ τὸν κατὰ τῶν Ἰώνων πόλεμον τῶν Ἀχαιῶν.
Ἐν αὐτῷ δὲ εὐρίσκονται περιεργοὶ λεπτομέρειαι περὶ πολλῶν
πόλεων, οἷον τῆς Πελλήνης, τῆς Αἰγείρας, τῶν Αἰγῶν, τῆς
Βούρας, τῆς Ἐλίκης κτλ. ἀναφέρονται ἔπειτα τὰ μεγαλουργή-
ματα τῶν Ἀχαιῶν ἀπὸ τῆς ἐνώσεως τῶν δώδεκα πόλεων,
καὶ διασαφίζεται πῶς συνέστη κατὰ τὸ 281 ἔτος πρὸ
Χριστοῦ ἡ δευτέρα συμμαχία, καὶ προσεχώρησεν εἰς αὐτὴν
ἡ Σικυών. Ἡ λεπτομερὴς ἐκθεσις τῶν ἀπὸ τῆς ἐλευθερώ-
σεως τῆς Σικυόνης μέχρι τῆς ἐν Κορίνθῳ εἰρήνης, ἡ ἐλευ-
θέρωσις τῶν Μεγάρων, τῆς Ἐπιδαύρου καὶ τῆς Τροιζήνης,
καὶ τέλος ἡ εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐφοδος τῶν Ἀχαιῶν, εἶναι τῆς
μεγίστης περιεργείας ἄξια. Ὁ Πτολεμαῖος διορίζεται
ἀρχὴν τῆς συμπολιτείας. Διήγησις τῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθε-
ρίας τοῦ Ἀργεῖος εἰς μάτην γενομένων προσπαθειῶν, καὶ τῆς
ἐν Κλεωναῖς μάχης· πόλεμος κατὰ τῶν Αἰτωλῶν· οὗτος
εἶναι σχεδὸν ὁ πίναξ τῶν κεφαλαίων, τὰ ὅποια μᾶς φέρουν
ἕως εἰς τοὺς Ἀργαίου χρόνους. Ὁ Κλεομένης καὶ ὁ Ἅγις
φαίνονται ἔπειτα εἰς τὴν σκηνήν. Ὁ Ἄρατος εἶναι τὸ ὑπο-
κείμενον ὅλου τοῦ δευτέρου βιβλίου· τὸ δὲ τρίτον περιέχει
πάντα τὰ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συμβάντα· καὶ προσέτι τὴν
εἰς τὰ πράγματα τῶν Ἀχαιῶν μεσολάβησιν τῶν Ῥωμαίων,
τὴν ἐν Σπάρτῃ κατασταθεῖσαν τυραννίαν, τὸν πόλεμον τῆς
Αἰτωλίας καὶ τῆς Συρίας πρὸς τοὺς Ῥωμαίους. Ὁ Φίλοποῖμην
προέχει μάλιστα ἐν αὐτῷ. Ὁ συγγραφεὺς ἐπεμελήθη

πάντοτε νὰ δικαιώσῃ ὅλας τοὺς τὰς διηγήσεις διὰ τῆς μαρ-
τυρίας, καὶ συχνάκις μάλιστα διὰ τῆς μεταγραφῆς τοῦ
κειμένου τῶν παλαιῶν συγγραφέων. (*)

P. de G.
(Revue Encyclop.)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρὰ τῆς Ἀστυνομίας τῆς Σύρας.

Κατὰ συνέπειαν τῆς τοῦ ἐνταῦθα Ἐμπορικοῦ Δι-
καστηρίου προσκλήσεως ὑπ' Ἀρ. 112, τίθεται εἰς δημοπρα-
σίαν διὰ τοῦ κήρυκος Κωνσταντίνου Πάνου ἡ ἐνταῦθα ἐλ-
λιμενισμένη Ἑλληνικὴ γολέττα, Ἀφροδίτη, τοῦ Μιχαὴλ
Μαλανδράκη, τόνων 29, μετὰ τῶν ἐπιπλωμάτων αὐτῆς, ὡς ὁ παρὰ
τῷ ῥηθέντι κήρυκι ὀνομαστικὸς κατάλογος αὐτῶν.

Ἡ πρώτη κήρυξις θέλει γένει τὴν 10 Μαΐου, ἡμέρ. Σάββατον
ἢ δευτέρα 17 τοῦ ἰδίου „ Σάββατον
ἢ τρίτη καὶ τελευταία . . . 24 τοῦ ἰδίου „ Σάββατον
εἰς τὰς 12 ὥρας τῆς μεσημβρίας, σβυσθέντος τοῦ φωτός.
Ἡ διαληφθεῖσα γολέττα μένει εἰς τὸν τὴν ἀνωτέραν τιμὴν
ἐπιβάλλοντα, ὅστις ἀμέσως θέλει πληρώσει τὸ ἐν τέ-
ταρτον τῆς τιμῆς, τὰ δὲ λοιπὰ τρία τέταρτα, μετὰ παρέλευ-
σιν ὥρων 24.

Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρας, τὴν 10 Μαΐου 1830.

Ὁ Ἀστυνόμος Κ. Τζένιος.

ΝΑΥΤΙΑ.

ΛΙΜΝΗ ΝΕΟΚΑΣΤΡΟΥ. Ἀπὸ 3 Ἀπριλίου μέχρι 3 Μαΐου.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. Ἐκ τῶν Ἰονίων νήσων 5 Ἰόνια πλοία εὐκαιρα, ἐν Ἀγ-
γλικὸν βρίκιον μὲ διάφορα εἶδη, καὶ μία Ἑλλήν. γολέττα μὲ οἶνον. — Ἐκ
Κωνσταντινουπόλεως ἐν Σαρδηνιακὸν καὶ ἑτερον Αὐστριακὸν πλοῖον μὲ σῖτον.
— Ἐκ Μασσαλίας Σουηικὸν μὲ διάφορα εἶδη. — Ἐκ Μάλτας Ἀγγλικὸν
μὲ οἶνον, χειροτεχνήματα κτλ. — Ἐκ Λιβόρνου Ἑλληνικὸν μὲ χειροτεχνή-
ματα καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη. — Ἐκ Βενετίας Αὐστριακὸν μὲ ξυλείαν κτλ.
— Ἐκ διαφόρων τόπων Ἑλληνικῶν 4 πλοῖα καὶ 45 πλοία, τὰ μὲν εὐ-
καιρα, τὰ δὲ μὲ τρόφιμα.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. Εἰς Πρέβεζαν δύο πλοῖα Σαρδηνιακά μὲ παλαιὸν σῖθρον
καὶ σχοινία. — Εἰς τὰς Ἰονίους νήσους 7 πλοία Ἰόνια, τὰ μὲν εὐκαιρα,
τὰ δὲ μὲ ὀλίγα τινὰ εἶδη. — Εἰς Τεργέστην ἐν Ἑλληνικὸν μὲ τὸ ἰδίον του
φορτίον. — Εἰς Γένουαν Σαρδηνιακὸν μὲ σῖτον καὶ κηρίον. — Εἰς Μάλταν
Σουηικὸν εὐκαιρον. — Εἰς Σμύρνην Ἀγγλικὸν μὲ διαφόρους πραγματείας.
Εἰς Ἀλεξάνδρειαν Αὐστριακὸν μὲ διαφόρους πραγματείας. — Εἰς Λιβόρνον
Αὐστριακὸν μὲ σῖτον. — Εἰς διάφορα Ἑλληνικά παράλια 5 πλοῖα καὶ 23
πλοία Ἑλληνικά καὶ Ἰόνια, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ καπνὸν, ἄλας,
οἶνον κτλ.

ΛΙΜΝΗ ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ. Ἀπὸ τῆς 3 Μαρτίου μέχρι τῆς 3 Μαΐου.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. Ἐκ διαφόρων πλησιόχωρων παραλίων καὶ τῶν Ἰονίων
νήσων 206 πλοία Ἑλλήν. καὶ Ἰόνια καὶ 2 Ὀθωμανικά, τὰ μὲν εὐκαιρα,
τὰ δὲ μὲ σῖτον, οἶνον, λάδι καὶ ἑτερα τροφίμα. Ἐν δὲ Αὐστριακὸν πλοῖον
ἐκ Τεργέστης μὲ διαφόρους πραγματείας.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. Εἰς τὰ πλησιόχωρα παράλια καὶ τὰς Ἰονίους νήσους 182
πλοία Ἑλλήν. καὶ Ἰόνια καὶ 2 Ὀθωμανικά, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ
σφακτὰ, δέρματα, τυρὶ, κτλ. τρία δὲ Αὐστριακά πλοῖα μὲ μέρος τοῦ ἰδίου
αὐτῶν φορτίου εἰς Γαλαξείδι, Πάτρας καὶ Καλαμάταν.

(*) Ὡς ἐπίμετρον τοῦ συγγράμματος τούτου δύναται νὰ θεωρηθῇ τὸ τοῦ
Κυρίου Κενσινέρη: Δοκίμιον Ἱστορικὸν κριτικὸν περὶ τῶν νομι-
σμάτων τῆς Ἀχαϊκῆς Συμμαχίας. Ἐν Παρίσι: 1825. — Περι-
έχει δὲ καὶ ὁ πέμπτος τόμος τῶν πρακτικῶν τῆς Ἀκαδημίας τῆς Πετρούπολεως
ὑπόμνημα τοῦ Κ. Βαυέρου, περὶ τῶν διασημοτέρων κατορθω-
μάτων τῆς Ἀχαϊκῆς Συμμαχίας, ἐπιγραφόμενον.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 24 ΜΑΪΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 782. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Κύριον Ἀντώνιον Παπαδόπουλον εἰς Βενετίαν (*).

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὁρφανοτροφείου Κ. Α. Μουστοξύδης ἀνήγγειλεν ἡμῖν ὅτι ἐπεμψας ἀργίως εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ ἐν Αἰγίνῃ Κεντρικοῦ Σχολείου ἀξιότιμον δῶρον, τὸ πολύτιμον σύγγραμμα τοῦ Γρενέου καὶ Γρονοβίου, περιεχόμενον εἰς τόμους 33, καὶ ἐπιγραφόμενον: Ὁ μέγας Θεσαυρὸς τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Ῥωμαϊκῶν Ἀρχαιοτήτων.

Συντελέσας διὰ τῆς γενναίας σου ταύτης προσφορᾶς εἰς τὸν πλουτισμὸν τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης καὶ τὸν φωτισμὸν τῆς Ἑλληνικῆς νομοθεσίας, δέχθητι ἀξίαν ἀμοιβὴν τῆς εὐεργετικῆς σου προαιρέσεως τὴν παρὰ τῶν ὁμογενῶν νέων εὐγνωμοσύνην, καὶ τὴν παρ' ἡμῶν ἐξαιρετικὴν ὑπόληψιν καὶ τιμὴν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 19 Μαΐου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς
Δημοσίου Παιδείσεως Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Αρ. 3120. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Π ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Εἰδοποιεῖ.

Ἐν γραμματίῳ ὑπ' Αρ. 4 καὶ διὰ Γρόσια 290 ἐκδοθέν παρ' ἡμῶν τὴν 14 Μαρτίου 1829 εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ Κυρίου Ἀναγνώστου Διδασκάλου, πληρωτέον τὴν 10 Αὐγούστου 1829, παρέπεσεν, ὡς μανθάνομεν.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ διαληφθεὶς Κύριος Ἀναγνώστης Διδασκάλου ἐξαίτεται ἤδη παρ' ἡμῶν τὴν πληρωμὴν τῶν ἀνωείρημένων Γρ.

(*) Ὁ γενναῖος οὗτος νέος καταγόμενος ἐκ Κερκύρας, καὶ πάντοτε φλεγόμενος ἀπὸ τὸν ἔρωτα τῆς φίλης πατρίδος, ἀν καὶ γεννηθεὶς εἰς τὴν Βενετίαν, εἶδεν εἰς πολλὰς καὶ διαφόρους περιστάσεις πῶς ἐξεύρει νὰ τιμᾷ καὶ νὰ ἀγαπᾷ ὅσα δύναται νὰ συντείνωσιν εἰς τὴν δόξαν καὶ εὐδαιμονίαν τῆς Ἑλλάδος. Αὐτὸς καὶ ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἐστελλαν ἤδη περίσου δωρεᾶν τὴν εἰκόνα τοῦ κλεινοῦ συγγενοῦ τῶν Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρου, ἥτις τὸν ὁμοιάζει θαυμασιώτατα, καὶ εἶναι ἀριστοτέλεια ἐμπειρεστάτου ζωγράφου.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἑτησίαν. Φοίνικες 36

Ἑξαμηνιαίαν. 18

Τριμηνιαίαν. 9

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

290, εἰδοποιεῖται τὸ κοινὸν ὅτι, ἐὰν ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀφ' ἧς θέλει καταχωρηθῇ ἡ παρούσα εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα τῆς Ἑλλάδος δὲν παρουσιασθῇ πρὸς ἡμᾶς τὸ περὶ αὐτοῦ λόγος γραμματίον, θέλομεν πληρώσει τὰ ρηθέντα Γρόσια 290 εἰς τὸν διαληφθέντα Κύριον Ἀναγνώστην Διδασκάλου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 17 Μαΐου 1830.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.

Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Αρ. 3200.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Π ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ.

Ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν γεωργῶν καταχρώμενοι τὴν ὀφειλὴν μένην εἰς τοὺς ἀπόρους καὶ ἐνδεεῖς πολίτας χάριν, τὴν ὁποίαν ἡ Κυβέρνησις ἐδειξε εἰς αὐτοὺς, ἐξαιροῦσα ἐκ τοῦ ὑπ' Αρ. 819 Ἰ' ψήφισματος διὰ τοῦ εἰς αὐτὸ 9 ἄρθρου τὰ ἀσταχολόγια ἀπὸ κάθε φόρον, εἰς τὸν ὅποιον ὑπόκεινται τὰ γεννήματα καὶ λοιπὰ προϊόντα τῆς γῆς, πλεονεξία κινούμενοι ὁδηγοῦσι τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τῶν εἰς συλλογὴν ἀσταχίων, καὶ ἀφίνουσιν ἐπιτήδες μέρος τῶν ἀγρῶν τῶν ἀθερίστον, ἢ τοὺς κακοθερίζουσι.

Καὶ ἐπειδὴ ὡς ἐκ τούτου θέλει προξενηθῇ ζημία εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς ἱκανή, καὶ ἐπομένως παράπονα.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη, διὰ νὰ προλάβῃ τὴν κατάχρησιν ταύτην,

Διατάττει.

Α'. Ἐὰν τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ γεωργοῦ, εἰς τὸν ὅποιον ἀνήκει ὁ θεριζόμενος ἀγρὸς, ἐξέλθωσιν εἰς συλλογὴν ἀσταχίων, τὰ παρ' αὐτῶν συλλεγόμενα ἀστάχια θέλουν φορολογεῖσθαι ἀπὸ τοὺς ἐνοικιαστὰς κατὰ τὸ ὑπ' Αρ. 819 Ἰ' ψήφισμα.

Β'. Ἐὰν ἡ ποσότης τῶν συναζομένων ἀσταχίων ὑπερβαίῃ τὰ 3 τοῖς 100 τὴν ποσότητα τοῦ θεριζομένου κασσιῶ, τὸ περιπλέον δὲν θέλει λογίζεσθαι ὡς συλλογὴ ἀσταχίων, ἀλλὰ θέλει φορολογεῖσθαι κατὰ τὴν διάταξιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 19 Μαΐου 1830.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.

Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Αρ. 779.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρόγραμμα.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΔΥΤΙΚΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ.

Διαφερομένων ενώπιον τοῦ βήματος τούτου τῶν Κ. Μιχαήλ Μυλωνᾶ καὶ Νικολάου Πάνου, ἀμφοτέρων Πετσωτῶν, τὸ Δικαστήριον ἀνεκάλυψεν ἐν τῇ δικασίμῳ ἡμέρᾳ, ὅτι οὗτοι κατακρατοῦν Γρόσια δέκα χιλιάδας χρεωστούμενα εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον, ἀφ' ἑαυτοῦ ὁ Κ. Ἀντώνιος υἱὸς τοῦ Νικολάου Πάνου ἐ χρημάτισε λιμενάρχης Σύρας, καὶ ὅτι ἴσως τὰ χρήματα ταῦτα νὰ ἐδόθησαν θαλασσοδάνεια εἰς τὴν Γολέτταν, ἢ Γερψιχόνη, τοῦ Ἀντωνίου Νικολάου Πάνου, πλοιαρχομένην παρὰ τοῦ Μιχαήλ Μυλωνᾶ μετέχοντος ἐξ αὐτῆς ἐνὸς ὀγδόου.

Ἀνακαλυφθέντος τούτου, ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου διώρισε τὸν Συνδικαστὴν Κ. Βασίλειον Θ. Γκίνη νὰ ἐνάξη προσωπικῶς τοὺς Κ. Μιχαήλ Μυλωνᾶ καὶ Νικόλαον Πάνου, καὶ διὰ κηρύξεως τὸν Ἀντώνιον Πάνου ἐνδημοῦντα εἰς τὴν δυτικὴν Εὐρώπην, καὶ ὑπερασπιζόμενος τὸ δικαίωμα τοῦ ἐθνικοῦ ταμεῖου νὰ αἰτήσῃ, ἵνα ὑποχρεωθῶσιν οἱ ἐναγόμενοι ἀλληλεπιδεῖν καὶ ἀλληλεγγύως εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς διαληφθείσης ποσότητος.

Κατὰ συνέπειαν λοιπὸν τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Συνδικαστοῦ Κ. Βασιλείου Θ. Γκίνη τῆς 28 τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου καὶ 12 Μαΐου, τὸ Δικαστήριον προσεκάλεσε προσωπικῶς τοὺς Κ. Μιχαήλ Μυλωνᾶ καὶ Νικόλαον Πάνου, καὶ προσκαλεῖ διὰ δημοσίου τρόπου τὸν Κ. Ἀντώνιον Ν. Πάνου, ἵνα παρουσιασθῇ ενώπιον αὐτοῦ, ἢ μόνος τοῦ, ἢ διὰ νομίμου ἐπιτρόπου τοῦ ἐντὸς τριάκοντα συναπλῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς διὰ τῆς ἐφημερίδος δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος προγράμματος, διὰ νὰ ἀπολογηθῇ περὶ τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος κατακρατούμενης ποσότητος.

Μὴ παρουσιαζομένου δὲ, τὸ Δικαστήριον τὸν γνωστοποιεῖ ὅτι θέλει κάμει πρῶτην σημείωσιν τῆς ἀπουσίας τοῦ.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος ἀντίγραφον αὐτοῦ θέλει τοιχοκολληθῇ εἰς τὸ πολυανθρωποπλεον μέρος τῆς νήσου Πελοῶν, ἕτερον εἰς τὴν Δύραν τῆς κατοικίας τοῦ Κ. Ἀντωνίου Νικολάου Πάνου, καὶ ἕτερον εἰς τὴν Δύραν τοῦ Δικαστηρίου τοῦτοῦ.

Ἐκ Πελοῶν, τῇ 12 Μαΐου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Θ. ΣΟΥΝΤΙΑΣ.

Ὁ Συνδικαστής Χ. ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΡΓΥΡΗ.

Ὁ τόπον ἐπέχων τοῦ Παρέδρου Κ. ΚΑΣΣΙΕΡΗΣ.

Ὁ τόπον ἐπέχων τοῦ Γραμματέως Ἐμμανουὴλ Πάτερος.

Φιλολογία.

Λεξικὸν Ἑλληνικὸν κατὰ τὸ τοῦ Πασσοβίου, ὑπὸ Πέτρου Χ. Βέρου καὶ Ἰωάννου Γιαννοῦλη. Καὶ ὀνομαστικὸν Ἑλληνικὸν, ὑπὸ τῶν αὐτῶν συνταχθέν.

Ὡς πρὸς τὰ ἀπαιτούμενα δύο βοηθητικὰ μέσα πρὸς μάθησιν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης εὐρίσκονται τὰ σχολεῖά μας εἰς δύο ἀντίθετα ἄκρα, πάσχουσι δηλαδὴ ἀπὸ παραπολλὰς γραμματικὰς καὶ ἀπὸ παραολίγα λεξικά. Ἐν πρῶχειρον,

εὐμεταχειρίστον, ἀκριδές, μὴ ἐλλιπές καὶ ἐν ταύτῳ εὐαπόκτητον λεξικὸν ἀπαιτεῖτο ἐξάπαντος. Τὴν ἐνδειαν ταύτην ἐπεχειρίσθημεν κατ' ἀρχὰς ν' ἀναπληρώσωμεν διὰ τῆς μεταφράσεως τοῦ λεξικοῦ τοῦ Σχμυττίου, ὡς ἐκ τῆς πρώτης προκηρύξεως γνωστὸν. Τὸ αἶτιον τῆς μεταβολῆς τοῦ σκοποῦ, μόνον ὅτι τόσους κόπους ἐπέφερε, τὰς δυσκολίας, τὰς ὁποίας φυσικὰ τὸ τοιοῦτον παρέσταινεν ἐπιχείρημα, καὶ τὸν τρόπον, τὸν ὁποῖον μετεχειρίσθημεν πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ, ἀναφέρομεν συντόμως εἰς τὸ προῖμιον. Οὕτως ἐφθασε τὸ παρὸν λεξικὸν εἰς κατάστασιν νὰ ἐκπληροῖ τὴν χρεῖαν ἐκάστου μαθητοῦ σπουδάζοντος τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, τὸ ὁποῖον διὰ τοῦ λεξικοῦ τοῦ Σχμυττίου ἦτον ἀδύνατον διὰ τὸ πολλὰ ἐλλιπές αὐτοῦ. Καὶ μ' ὅλα ταῦτα ὁ τρόπος τῆς ἀποκτήσεως αὐτοῦ μένει πάλιν εἰς καθένα εὐκολός· διότι ἡ τιμὴ αὐτοῦ δεμένου διορίζεται διὰ τοὺς συνδρομητὰς δύο ἡμισυ Ἀυστριακὰ ἢ δίστηλατάλληρα, δηλαδὴ ὁμοῦ μὲ τοιοῦτον δέσιμον ἐν τάλληρον περισσότερον ἀπὸ ὅσον κατὰ τὴν προκήρυξιν εἶχε διορισθῇ χωρὶς τὸ δέσιμον διὰ τὴν μετάφρασιν τοῦ λεξικοῦ τοῦ Σχμυττίου, τὸ ὁποῖον δὲν ἀποτελεῖ οὔτε τὸ ἡμισυ τούτου. Ὅθεν εἰμεθα βέβαιοι, ὅτι καὶ ἀπὸ τοὺς μέχρι τούδε συνδρομητὰς καθεὶς θέλει εὐχαριστηθῇ καὶ μετὰ εὐγνωμοσύνης δεχθῇ τὴν μικρὰν ταύτην μεταβολὴν τῆς τιμῆς ὡς πρὸς ἐκείνην τοῦ βιβλίου· ἐν ᾧ μάλιστα εἰς αὐτοὺς καθ' ὑπόσχεσιν δίδεται καὶ τὸ ὀνομαστικὸν ὡς ἐπίμετρον. Ἐφάνη δὲ εὐλογον νὰ σταλθῶσι καλοδεμένα, διὰ νὰ μὴ τύχη καὶ δυσκολευθῇ ποῦ τις περὶ τούτου. Κατὰ τὸ παρὸν στέλλονται αὐτὰ μόνον εἰς ἐκείνους, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ἕως τῶρα μᾶς ἐστάλησαν, καὶ μέρος ἐξ αὐτῶν εὐρίσκονται κατατεταγμένα εἰς τὸ τέλος τοῦ ὀνομαστικοῦ. Ὅσοι δὲ ἄλλοι θελήσωσι νὰ γένωσι συνδρομηταί, πρέπει ὁμοῦ μὲ τὰ ὀνόματά των νὰ στείλωσι καὶ τὴν εἰρημένην τιμὴν, δηλαδὴ δύο ἡμισυ τάλληρα (ἐπεὶδὴ ὅλα εἶναι κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον δεμένα), καὶ εὐθὺς θέλουσι τοῖς σταλθῇ τόσα σώματα, δι' ὅσα ἐπλήρωσαν. Ἐπειδὴ ὁμως ἀπὸ τὸ ὀνομαστικὸν ἐτυπώθησαν ὀλιγώτερα ἀντίτυπα, καὶ εἶναι πιθανὸν ἐντὸς ὀλίγου νὰ τελειώσωσι, τότε οἱ ἐπίλοιποι, δηλαδὴ ὅσοι ἤθελον γραφθῇ ὑστερώτερον, πρέπει νὰ πληρώσωσι τὴν αὐτὴν τιμὴν, δύο ἡμισυ τάλληρα, μόνον διὰ τὸ λεξικόν. Ὁ δεύτερος τόμος ἐκβαίνει εἰς φῶς τὴν ἐρχομένην ἀνοιξιν καὶ θέλει σταλθῇ ἀπαράλλακτα δεμένος διὰ τοῦ ἰδίου μέσου εἰς ὅλους, ὅσοι ἔλαβον τὸν πρῶτον. Καθεὶς πρέπει νὰ πληρώσῃ καὶ τι ἀσήμαντον διὰ τὰ ἔξοδα τῆς μετακομίσεως.

Ἐν Μενάχῳ, 1829 κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον.

Οἱ Μεταφρασταί.

Γεωγραφία.

Ἀκόμη εἰς τὰς ἡμέρας μας δὲν εἶναι καλῶς ἐγνωσμένη οὔτε ἐξηκριθωμένη ἡ τοπογραφία τῆς Πελοποννήσου, τῆς παλαιᾶς ἐκείνης πατρίδος τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῶν ἐλευθερίων τεχνῶν. Τὰ ἔργα τῶν παλαιῶν γεωγράφων, τοῦ Δανδύλλου, Βαρδιέ Δουδοκάδ, Λαπίου, καὶ με αὐτὴν τὴν συνδρομὴν τῶν ναυτικῶν παρατηρήσεων, συχνάκις ἐπισφαλῆ, δὲν κατάρθωσαν νὰ προσδιορίσωσι βεβαίως πῶς τὸ γεωγραφικὸν σχέδιον τοῦ περιφήμου τούτου τόπου, περὶ τοῦ ὁποίου ἐξ αὐτῆς ἀκόμη τῆς κοιτίδος ἀκούομεν νὰ λαλῶσιν.

Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις, ἥτις κατὰ τὴν τελευταίαν ἑκατονταετηρίδα ἔδωκε τὰ πρῶτα παραδείγματα τῶν μεγάλων

γεωδαιτικῶν ἐργασιῶν, δὲν ἡλαίωσε τὸν ζήλόν της, οὔτε ἀπέβαλε τὰ πρωτεῖα ὑπὲρ τῆς τελειοποιήσεως τῶν γεωγραφικῶν ἐπιστημῶν. Ὅθεν καὶ καθ' ὅλας της τὰς ἐκστρατείας προσήλωσε πάντοτε ἐξαίρετον προσοχὴν εἰς τὸ τότε λυσitelές τοῦτο μέρος τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων.

Ἡ εἰς Πελοπόννησον Γαλλικὴ ἐκστρατεία ἦτον ἀδύνατον νὰ μὴν ἔχῃ τὰς αὐτὰς συνεπειὰς ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς γεωγραφίας τῆς κλασικῆς ἐκείνης γῆς διὰ μετὰ τῆς ἐκστρατείας συναπεστάλη καὶ λόχος ἐκ τοπογράφων, συγκείμενος κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος ἐξ ἀξιωματικῶν ἀνωτέρων ὁμοῦ μὲ δύο ὀχυροποιούς — γεωγράφους ἀξιωματικούς, τῶν ὁποίων ὁ εἰς εὐρίσκετο ἀπὸ τινος καιροῦ παρὰ τῷ Κυβερνήτῃ τῆς Ἑλλάδος. Ἐφωδιασμένοι μὲ τ' ἀναγκαῖα ἐργαλεῖα οἱ δύο εὔτοι, παρηγγέλθησαν νὰ προσδιορίσωσι τὰς πρωτίστας γεωμετρικὰς βάσεις τοῦ ἔργου, παρέχοντες εἰς τοὺς ἀνωτέρους ἀξιωματικούς πολλὰς ἀκριβεῖς θέσεις, ὥστε ἐπ' αὐτῶν νὰ γένωσιν αἱ καταμετρήσεις καὶ αἱ ἐξετάσεις των. Πολυλοῦ δὲ λόγου ἄξια εἶναι αἱ περὶ τῆς σχεδιάσεως τοῦ τῆς Πελοποννήσου πίνακος σταλεῖσαι εἰς τὴν παρακαταθήκην τοῦ πολέμου εἰδήσεις μετὰ τῶν πρώτων ἐκβάσεων τοῦ ἔργου.

Ἡ ἐμπειρία καὶ τὰ προτεγήματα τῶν δύο ὀχυροποιῶν — γεωγράφων ἀξιωματικῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἐνεπιστεύθησαν αἱ γεωδαιτικαὶ ἐργασίαι μᾶς κάμνουν νὰ μὴν ἀμφισβάζωμεν περὶ τῆς ἀκριβείας τῶν θέσεων, τὰς ὁποίας προσδιώρισαν καὶ θέλουν προσδιορίσει, καὶ ὅτι τέλος ἀποδεικνύουν διαπαντός ἀναμφισβήτητον τὴν τοποθεσίαν πλείστων ἀξιοσημειώτων τῆς Πελοποννήσου μερῶν.

Αἱ πρὸς ἐκλογὴν τῶν τόπων τούτων ἐρευνᾶν αὐτῶν, καὶ ἡ ἔγερσις τοῦ πλείστου μέρους τῶν σημείων ἐκτείνονται ἤδη ἐπὶ τὴν ἡμίσειαν Χερσονήσον ὀριζομένην ἀπ' ἄρκτου ὑπὸ τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου, ἀλλὰ δὲν ἐμπεριλαμβάνονται αἱ Κυκλάδες νῆσοι. Αἱ ἐρευνᾶν αὗται ἐπιτελοῦνται κατὰ τὸ παρὸν καθ' ὅλην τὴν Ἀργολίδα καὶ μέρος τῆς Ἀρκαδίας καὶ τῆς Λακωνίας, ἐκ δὲ τῶν ἤδη γενομένων καὶ ἀναχθεῖσων παρατηρήσεων ἀπεδείχθη ἡ θέσις πολλῶν μερῶν, ἥτις θέλει χρησιμεύει ὡς βάσις εἰς τὴν τοπογραφίαν τῶν τριῶν φύλλων τοῦ πίνακος ἐπὶ τῆς κλίμακος 1|50000: τοῦ μὲν πρώτου περιέχοντος τὸ Ναύπλιον καὶ τὸ Ἄργος, τοῦ δὲ δευτέρου τὰ μετὰ ταῦτα πρὸς ἄρκτον μέχρι τῆς Κορίνθου, καὶ τοῦ τρίτου τὰ ἐπὶ ἀρκτικώτερα, συνεχομένου μὲ τὸ τελευταῖον τοῦτο καὶ περιέχοντος μέρος τι τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου. Τὰ τρία ταῦτα φύλλα, διὰ τὰ ὁποῖα ἐχρηγήθη ὁ μέγας ἀριθμὸς τῶν 120 ἕως 130 τριγωνομετρικῶν σημείων, εὐρίσκονται εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, διὰ νὰ ἰχνογραφήσωσιν ἐπ' αὐτῶν τὰ κατὰ μέρας. Εἶναι δὲ ἐπὶ τοῦτο ἐφωδιασμένοι μὲ πυξίδας μαγνητοφόρους, εἰς τὰς ὁποίας ἐφηρμόσθη ἐργαλεῖόν τι ἐπιτήδειον εἰς εὐκόλον μέτρησιν τῶν διαφορῶν τῆς ὑπὲρ τὴν θάλασσαν ὑψώσεως τῶν τόπων, ὅταν ἤθελον κρίνει τοῦτο ἀναγκαῖον (*).

Ὁ τῆς Πελοποννήσου χάρτης χωρὶς τῶν Κυκλάδων

(*). Αἱ ἐργασίαι τῆς διασταθμίσεως τῶν ὑψώσεων ἐπετράπησαν εἰδικῶς εἰς τοὺς τὴν τοπογραφίαν τῆς Πελοποννήσου ἀναλαβόντας ἀξιωματικούς, ὥστε νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς βάσις εἰς τὸ σχῆμα τοῦ ἐδάφους ἐμετρήθησαν δὲ ἤδη γεωμετρικῶς παρὰ τῶν ὀχυροποιῶν — γεωγράφων τὰ κυριώτερα ὕψη τοῦ τόπου.

κῆσων δύναται νὰ περιλάβῃ 28 ἢ 30 φύλλα ἐπὶ τῆς κλίμακος 1|50000, τὰ πλείοτερα ὅχι πεπωληρωμένα, καὶ αἱ γεωδαιτικαὶ ἐργασίαι θέλουν ἔχει ἰκανὴν προκαταβολήν, ὥστε νὰ διατηρήσωσι τὰς τοπογραφικὰς σχεδιάσεις καὶ ἐξετάσεις.

Ὅλοι οἱ τόποι ἀνάγονται εἰς τὸν μεσημβρινὸν καὶ τὴν κάθετον τοῦ ἐν Ναυπλίῳ μύλου τοῦ Ἰτκαλε, ὅπου ὁ ὀχυροποιός — γεωγράφος λοχαγὸς Πεϋτέριος ἐμέτρησεν ἐν ἀξιμουθ' ἀνατολικότητος, καὶ εἰς τὰ περιζ' μίαν προσωρινὴν βάσιν, ἥτις κατὰ κακὴν τύχην εἶναι 3,502 μόνον μέτρων, ἀλλ' εἰς τὸ τέλος τῆς ἐκστρατείας θέλει ἀντικατασταθῇ ἄλλη μεγαλητέρα καὶ μᾶλλον σύμμετρος πρὸς τὸ μήκος τῶν πλευρῶν τῶν τριγώνων, τῶν ὁποίων σχεδὸν ὅλοι εἶναι πλέον ἢ 20,000 μέτρων. Ὁ αὐτὸς Κύριος Πεϋτέριος, πρὶν παραγγελλθῇ νὰ ἐνασχοληθῇ εἰς τὸν τέλειον τριγωνισμόν τῆς Πελοποννήσου, εἶχε σχεδιάσει κατὰ διαταγὴν τοῦ Κυβερνήτου τὴν Κορίνθον ἐπὶ τῆς κλίμακος 1|20000, ἰχνογράφησε νέον σχέδιον τῆς πόλεως ταύτης, καὶ ἐκαθάρισε πρὸς ἐκτέλεσίν του δύο πλατείας καὶ τινὰς ὁδούς.

Αἱ πρὸς σχεδίασιν τοῦ τῆς Πελοποννήτου πίνακος ἐργασίαι θέλουν ἐκταθῇ κατὰ τὸ παρὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα μόνον κατὰ τὰ παρόντα αὐτῆς ὅρια, τὸ ὁποῖον δὲν ἐμποδίζει τοῦ νὰ προσδιορισθῶσι τριγωνομετρικῶς κατὰ περίστασιν καὶ τὰ ἐκτὸς τῶν συνόρων ἀξιοσημείωτα μέρη, ὅταν εἶναι ὁρατὰ ἐκ τῶν περίξ τοποθεσιῶν τῶν ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους ἐκλελεγμένων. Τοιοῦτοτρόπως γνωρίζεται ἤδη ἡ τοποθεσία τοῦ Παρθενῶνος τῶν Ἀθηνῶν, καὶ τῶν Μεγάρων, καὶ ὑστερώτερον θέλουν γνωρισθῇ ὁ Παρνασσὸς καὶ διάφοροι ἴσως τόποι τῆς Βοιωτίας πρὸς ἄρκτον τοῦ κόλπου.

Αἱ πολυάριθμοι ὁδοιπορίαι αἱ ἀναγκαίως ἀπαιτούμεναι εἰς τὰς γεωδαιτικὰς ἐργασίας δὲν εἶναι καὶ αὐταὶ καθ' ἑαυτὰς ἀλυσιτελεῖς εἰς τοὺς ὀχυροποιούς — γεωγράφους, ὡς παρέρχονται εἰς αὐτοὺς τὴν εὐκαιρίαν τοῦ νὰ σχεδιάσωσιν ὁδοιπορικὰ τῶν ὁποίων διέβαινον ὁδῶν, τὰ ὁποῖα προστιθέμενα εἰς τὰ παρὰ τῶν ἐπιτελῶν συντεθεισόμενα ἤθελον χρηγήσει ποτὲ πολύτιμον ὕλην εἰς βελτίωσιν τῆς γεωγραφίας τῆς Πελοποννήσου, ἐὰν τινες περιστάσεις ἐπελθοῦσαι ἤθελον ἐμποδίσαι τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐπιχειρισθέντος χάρτου.

Ὁ λόχος τῶν ἐπιτελῶν σύγκειται ἐκ δώδεκα ἀξιωματικῶν ἐπιφορτισμένων τὰς τοπογραφικὰς ἐργασίας, ἡγουμένου τοῦ ταγματάρχου Βαρθελεμῆ. Δύο ἐξ αὐτῶν ἀπέθανον ἀπὸ τοὺς πυρετοὺς, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ὑπέφερον πολλάκις καὶ τὰ μέλη τῆς Ἐπιστημονικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ οἱ ἐπιτελεῖς, καὶ οἱ ὀχυροποιοὶ — γεωγράφοι. Τὰ δεινὰ ταῦτα συμβεβηκίτα διὰ τὸ κατὰ τινὰς καιροὺς νοσῶδες τοῦ τόπου, ἐμποδίζοντα τοῖς ἀξιωματικῶς τούτους νὰ μεταχειρισθῶσιν ὅλον τὸν ἀποδεδειγμένον ἔνθερον ζήλόν των, προξενούν χροντριβὴν καὶ βραδύνουν τὰς ἐργασίας, αἵτινες ἠδύναντο νὰ τελειώσωσιν εἰς δύο ἔτη, ἐὰν δὲν ἀπαντήσωσαν ἐναντιότητος.

Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι, ἐπ' ἀγαθῶ τῶν ἀκαμάτων τούτων ἀξιωματικῶν, καὶ πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ὁποίου ἐπεχειρίσθησαν ἀγαθοῦ ἔργου, δὲν θέλουν πλέον ἀναφανῇ αἱ ἐναντιότητες αὗται, ἀφοῦ οὗτοι ἐθισθῶσιν εἰς τὸ κλίμα, καὶ ὅτι ἡ Γαλλία θέλει δυνηθῇ νὰ ἀπολαύσῃ ταχέως καὶ χωρὶς νέας λύπας τὸν καρπὸν τῶν ἔργων των ὅτι θέλει δυνηθῇ ἐντὸς ὀλίγου,

ἐναδρυομένη, νὰ ἐνώσῃ τὰ νέα ταῦτα ἐπιστημονικὰ τρόπαια μὲ τὰ ἤδη συνηγμένα εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ὥραιου χάρτου τῆς Αἰγύπτου· ὡς ἂν εἶχε ταχῆς αὐτὴ μόνη νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὸν κόσμον τὴν ἀκριβὴ γεωγραφίαν τῶν δύο παλαιῶν τόπων τῶν περιφημοτέρων τῆς οἰκουμένης.

(Ἡμερολόγιον τῆς Ἑταιρίας τῆς Γεωγραφίας.)

Ποικίλα.

Εἰδήσεις τινὲς πολιτειογραφικαὶ περὶ τῆς τῶν Παρισίων πόλεως συλλεχθεῖσαι ἐκ τῶν πινάκων τῶν παρὰ τοῦ ἐπάρχου τῆς βασιλευούσης ταύτης νεωστὶ ἐκδοθέντων.

Αἱ ἀπὸ τῆς πόλεως τῶν Παρισίων διδόμεναι εἰσπράξεις εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον λογίζονται εἰς 92 ἑκατομμύρια Φράγκων, τουτέστι τὸ δεκατημόριον τῶν ὅλων εἰσφορῶν τῆς Γαλλίας. Εἰς δὲ τὴν ποσότητα ταύτην περιέχονται ἐκ μὲν τῶν τῆς πολιτείας κτημάτων καὶ τῆς ἀναγραφῆς [enregistrement] 24:1|2, ἐκ δὲ τῶν τελωνείων καὶ ἀλάτων 1:1|2· ἐκ τῶν πλαγίων εἰσφορῶν 24:1|2· ἐκ τῶν γραμματοκομιστικῶν ἀγγαριῶν 5:1|3· ἐκ τῶν ληξείων [loteries] 7, καὶ ἐκ τῶν ἀμέστων φόρων 23:1|3. Τὸ μέσον γινόμενον τοῦ ἐπὶ τῆς ναυτιλίας τοῦ Σηκουάνα τέλους εἶναι 651 χιλιάδες Φράγκα κατ' ἔτος.

Ἀπὸ τοῦ 1817 μέχρι τοῦ 1827 τὸ πλῆθος ἐν γένει τῶν ἐγκατοίκων ἠῤῥησεν ἐξ 713 χιλιάδων εἰς 890 χιλιάδας ψυχάς. Ἐκ τῶν 1930 ἀδελφοτήτων γυναικῶν αἱ 680 εὐρίσκονται ἐν Παρισίοις. Αἱ παρὰ τῶν πτωχοτροφείων διανεμόμεναι βοήθειαι κεφαλαιοῦνται εἰς 11:1|2 ἑκατομμύρια, αἱ δὲ παρὰ τῶν ἐλεημονητικῶν ταμείων διδόμεναι εἰς 65 χιλιάδας εἰδεῶν συμποσοῦνται εἰς 1:1|2 ἑκατομμύριον.

Τὰ τῆς ἐλεημοσύνης σχολεῖα, 73 ὄντα κατὰ τὸ 1819 καὶ 9,400 μαθητὰς ἔχοντα, ἔγειναν 80 τὸ 1827 καὶ ἐφοιτῶντο ἀπὸ 12,000 μαθητὰς. Τὸ 1828 τὰ κατὰ χάριν προπαιδευτικὰ σχολεῖα 403 ὄντα τὸν ἀριθμὸν, ἐφοιτῶντο ἀπὸ 25,500 παιδῶν ἐκ 5 μέχρι 15 ἐτῶν ἡλικίας, τουτέστιν εἰς ἀνὰ 4 ἢ 5. Εἰς 7 σχολεῖα καὶ 108 ἀνατροφεῖα 7,669 μαθηταὶ λαμβάνουν τὴν παιδείαν τοῦ δευτέρου βαθμοῦ, καὶ

εἰς 329 παιδαγωγεῖα ἀνατρέφονται 10,000 κοράσια· Πρὸς τούτοις 17,000 ἀκροαταὶ ἀκολουθοῦν τὰ πολυάριθμα μαθήματα πλείστων σχολείων εἰδικῶν· εἰς ἑξοστὶ δὲ βιβλιοθήκας 1,337,000 τόμοι καὶ 98,000 χειρόγραφα εὐρίσκονται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κοινού.

875 χιλιάδες κάτοικοι ἐξοδεύουν κατ' ἔτος εἰς τροφὴν τῶν 308,745,000 Φράγκα, ἐξ ὧν 51 ἑκατομμύρια εἰς ἄρτον, 68 ἑκατομμύρια εἰς κρέας, 68 ἑκατομμύρια εἰς οἶνον, 22 ἑκατομμύρια εἰς σάκχαρ, 9 ἑκατομμύρια εἰς καφὲν κτλ., τὸ ὅσιον κατὰ κεφαλὴν φέρει 352 Φράγκα καὶ 43 ἐκατοστά· τὸ κεφάλαιον δὲ τῆς ἐτητίας δαπάνης αὐτοῦ τούτου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων ἐμπορεῖ νὰ εἶναι 894 ἑκατομμύρια· τουτέστιν: εἰσφοραὶ καὶ δοτίματα γενικὰ, 119 ἑκατομμύρια· ἐνοίκια, 80· διατήρησις καὶ ἐπισκευὴ οἰκῶν, 20· τροφὴ, 308· ἐνδυμασίαι, 61· τὰ πρὸς θερμοσίαν, 42· τὰ πρὸς φώτισιν, 17:1|2· τὰ πρὸς πλύσιν, 35:1|2· ἐπιπλά, 59:1|2· ἀνατροφὴ τῶν παιδῶν, 31· φιλοδωρήματα, 1:1|2· θέατρα, 6· μαμμαι καὶ τροφοὶ, 4· ἰατρὰι, 10, καὶ ἐφημερίδες 3· ἤχουν 1020 Φράγκα κατὰ κεφαλὴν.

Κατὰ μὲν τὸ 1804, 547,000 ψυχὰι κατῴκουν 25,000 οἴκους· κατὰ δὲ τὸ 1817, 713,000 κατῴκουν 26,715· καὶ τὸ 1827, 890,000 κατῴκουν 29,386.

(Γαλλ. Ταχυδρόμος.)

ΝΑΥΤΙΑΙΑ.

ΛΙΜΗΝ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ. Καθ' ὅλον τὸν Μάρτιον.

ΚΑΤΑΠΑΛΟΥΣ. Ἐκ διαφόρων μερῶν 205 Ἑλληνικὰ πλοίαρτα τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μετὰ παντοδαπὰ τρόφιμα, ξυλείαν, δέρματα, μύλους, καπνὸν κτλ.

ΑΠΟΠΑΛΟΥΣ. Εἰς Σύραν ἐν πλοῖον Αὐστριακὸν μετὰ κυάμους. — Εἰς διάφορα μέρη 333 Ἑλλήν. πλοίαρτα, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μετὰ ξυλείαν, οἶνον, λάδι, ἀραβόσιτον, ἄσφαλτον κτλ.

ΛΙΜΕΝΕΣ ΣΑΜΟΥ. Καθ' ὅλον τὸν Μάρτιον.

ΚΑΤΑΠΑΛΟΥΣ. Ἐκ Σύρας ἐν Ἰόνιον, δύο Ῥωσσικὰ καὶ δύο Ἑλλήν. πλοῖα εὐκαιρα· δύο δὲ Ἰόνια, ἐν Ῥωσσικὸν καὶ 28 Ἑλλήν. μετὰ σίτους, λινάρι, σαποῦνι, καὶ χειροτεχνήματα. — Ἐκ Κύπρου ἐν Ἰόνιον μετὰ οἶνον, λάδι καὶ βαμβάκι. — Ἐξ Ἐφέσου ἕτερον Ἰόνιον μετὰ ἀραβόσιτον καὶ ὄσπρια. — Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως Ἰόνιον μετὰ δέρματα καὶ πανικά. — Ἐκ Σμύρνης Ἀμερικανικὸν μετὰ διάφορα εἶδη. — Ἐκ Χίου Ἑλλήν. μετὰ ἄλας. — Ἐκ Θεσσαλονίκης Ἑλλήν. μετὰ βαμβάκι. — Ἐκ Πόρου, Ναυπλίου, Σύρας καὶ Πάτρμου, καὶ ἐκ τῶν παραλίων τῆς Ἀσίας 62 πλοίαρτα, μετὰ ξυλείαν, βαμβάκι, πετρεῖον, χαλκὸν, γεννήματα κτλ. — Ἐκ Πάτρμου ἐν Ῥωσσικὸν μετὰ κυάμους.

ΑΠΟΠΑΛΟΥΣ. Εἰς Κωνσταντινουπόλιν 6 Ῥωσσικὰ καὶ 4 Ἰόνια πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μετὰ οἶνον, κεράτια, σαποῦνι. — Εἰς Μιτυλήνην ἐν Ἰόνιον καὶ ἐν Ἑλλήν. μετὰ σίτον, οἶνον καὶ λειμόνια. — Εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἀσίας 87 πλοίαρτα μετὰ οἶνον, ῥακί, σταφίδα, κριθάρι, ἀραβόσιτον, λειμόνια, βαμβάκι, ξυλείαν κτλ.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 28 ΜΑΪΟΥ 1830.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

Ετησίαν. Φοίνικας 36
Εξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9

Αί συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 1007. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ψήφισμα ΙΓ. Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θέλοντες ἀφ' ἐνὸς μὲν μέρους νὰ προλάβωμεν τὴν περαιτέρω φθορὰν τῶν ἐθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων, ν' ἀνακαινισθῶσι ὅλαι αἱ οἰκοδομαί, ὅσαι κατήντησαν εἰς ἐρείπια, ἢ σώζονται ἀκέρμη, καὶ νὰ οἰκισθῶσι αἱ πόλεις·

Ἐπιθυμούντες δὲ ἀφ' ἑτέρου, νὰ προμηθεύσωμεν οἰκίας εἰς τοὺς πολίτας τῆς Ἑλλάδος καὶ κατ' ἐξοχὴν εἰς τοὺς ἀπόρους, καὶ νὰ τοὺς εὐκολύνωμεν εἰς τὴν ἀγορὰν αὐτῶν·

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' Ἀρ. Β' ψήφισμα τῆς ἐν Ἀρχαίᾳ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως·

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,
Ψηφίζομεν.

Α'. Ὅλα τὰ κατὰ τὰ διάφορα μέρη τῆς ἐπικρατείας κείμενα ἐθνικὰ φθαρτὰ κτήματα, εἴτε σωζόμενα, εἴτε κατηντημένα εἰς ἐρείπια, ἢ κατηδαφισμένα, εἴναι ὁπωσδήποτε, ὁπωσδήποτε, ἐργαστήρια, ἐργατηρότοποι, φῦρνοι, παιδοχεῖα, μύλοι, καὶ τὰ παρόμοια, κατὰ τὸ μνημονεύθην Β' ψήφισμα τῆς ἐν Ἀρχαίᾳ Συνελεύσεως, θέλουσι πωληθῇ ἐπὶ δημοπρασίας, καὶ θέλουσι παραχωρηθῇ εἰς τὸν ὅστις ἤθελε προσφέρει τὴν μεγαλητέραν τιμὴν.

Β'. Ὅμοιος θέλουσι πωληθῇ ἐπὶ δημοπρασίας καὶ ὅλα τὰ ἐθνικὰ κτήματα, ὅτα ἐπισκευάσθησαν κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἀπὸ διαφόρων πολιτῶν, οἱ ὁποῖοι θέλουσι ἀποζημιῶσθαι τὰ ἔξοδα τῆς ἐπισκευῆς μετὰ τοῦ νομίμου τόκου αὐτῶν, ἐκπιπτομένου τοῦ ἐνοικίου κατ' ἐκτίμησιν, ἂν τοχὸν ἀγοράσωσι αὐτὰ ἄλλοι παρὰ τοὺς ἐπισκευάσαντας· αἱ δὲ τὸ δημοπρατούμενον κτῆμα πέσῃ ὑπὸ τὴν κυριότητα τῶν ἐπισκευαστῶν, τότε τὰ ἔξοδα τῆς ἐπισκευῆς ἐκτιμώμενα, θέλουσι ἐκπίπτειν ἀπὸ τὴν τιμὴν τοῦ κτήματος, εἰς τὴν ὁποίαν θέλουσι προστεθῇ τὰ ἐνοίκια προσδιοριζόμενα ὁμοίως κατ' ἐκτίμησιν· ἢ δὲ ἐκτίμησις εἰς τὰς ἄνω εἰρημένας περιστάσεις θέλει γίνεσθαι ἀπὸ εἰδήμενας ἐκλεγόμενους ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν.

Γ'. Ἡ δημοπρασία εἶναι κοινὴ γίνεται δὲ μὲ μετρητὰ, ἢ διὰ πιστώσεως.

Δ'. Ἡ πίστις δίδεται εἰς τοὺς αὐτόχθονας Ἕλληνας τοὺς κατὰ νόμον λαβόντας τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοχθονίας, ἢ

τοὺς ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ἀγωνισθέντας· ὁμοίως δίδεται, πίστως καὶ εἰς τοὺς ἀποδεδειγμένως παθόντας ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα, διὰ νὰ κατασκευάσωσι ἀνάλογον οἰκίαν καὶ ἐργαστήριον, ἢ δὲ πρώτης τῆς πιστώσεως δὲν θέλει ὑπερβῇ τοὺς δέκα χιλιάδας Φοίνικας δι' ἕκαστον.

Ε'. Κανεῖς δὲν δύναται ν' ἀγοράσῃ πλείονον τῶν εἰκοσι χιλιάδων Φοινίκων, ἐμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν διὰ τῆς πιστώσεως ἀγοραζομένων· οἱ δὲ προαγοράσαντες ἐθνικὰ φθαρτὰ κτήματα, δὲν δύναται ν' ἀγοράσῃ ἄλλα, εἰμὴ ἔως νὰ συμπληρωθῇ ἡ ποσότης τῶν εἰκοσι χιλιάδων Φοινίκων.

ΣΤ'. Δίδεται εἰς τοὺς ἔχοντας τὸ δικαίωμα τῆς πιστώσεως προθεσμία ὅκτω ἐτῶν διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀγοραζομένων δι' αὐτῆς κτημάτων· θέλουσι δὲ προπληρύνει τὸ ὄγδον τῆς τιμῆς εὐθὺς μετὰ τὴν δημοπρασίαν, τὰ δὲ λοιπὰ, ἀνά ὄγδον εἰς τὰς ἀρχὰς ἐκάστου ἐτους ἄνευ τόκου· οἱ δὲ διὰ μετρητῶν ἀγορασταὶ θέλουσι προπληρύνει τὰ ἡμίση, τὰ δὲ ἄλλα ἡμίση μετὰ ἑξ μηνῶν.

Ζ'. Ἡ δημοπρασία θέλει γίνεαι διπλῇ· ἡ πρώτη ἐπιτοπίως, καὶ ἡ δευτέρα καὶ τελεία εἰς τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως.

Η'. Τὸ διὰ πιστώσεως ἐκποιηθὲν κτῆμα μέχρι τῆς τελείας πληρωμῆς θέλει θεωρεῖσθαι ὡς ὑπηθήκη εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον, καὶ διὰ τοῦτο αὐτὸ τὸ κτῆμα δὲν δύναται νὰ ἔμβῃ εἰς ὑποθήκην, μήτε νὰ μεταπωληθῇ πρὶν τῆς ἐξοφλήσεως τῶν χρεωστούμενων.

Θ'. Τὰ ἐκποιούμενα κτήματα θέλουσι καταμετρεῖσθαι ἢ ἐκτιμᾶσθαι ἀπὸ ἀρχιτέκτονα, καὶ εἰς τὴν δημοπρασίαν θέλουσι ἐκτιθεσθαι μὲ τὴν σημεῖωσιν τῆς θέσεως, τῆς ἐκτάσεως, τῶν κατὰ πῆχεις, τῆς καταστάσεως τῶν ὁρίων καὶ τοῦ ὕψους τοῦ πρώην οἰκοδομηθέντος.

Ι'. Ἐάν τις τῶν ἀγοραστῶν δὲν πληρώσῃ τὴν συμφωνηθεῖσαν ποσότητα εἰς τὰς διορισμένας ἐποχὰς, ἢ Κυβερνήσις ἐκθέτει τὸ κτῆμα εἰς δημοπρασίαν μὲ κέρδος ἢ ζημίαν εἰς λογαριασμὸν τοῦ πρώην ἀγοραστοῦ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 25 Μαρτίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.
Ἰσὺν ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 15 Μαΐου 1830.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ. Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ. Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἄρ. 1488.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Εγκύκλιος.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν ἐπικράτειαν Ἐκτάκτους Ἐπιτρόπους
καὶ Προσωρινούς Διοικητάς.

Τῶν πολιτῶν τινες, ἐπιθυμῶντες νὰ φέρωσι τὰ πρωτεῖα εἰς τὴν πατρίδα των, ἐνόμιζαν ὅτι ἐχρεώσονται νὰ ἐκφράσων ἀμέσως πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδου τὰ αἰσθήματα τῆς εὐγνωμοσύνης των διὰ τὰς εὐεργεσίας τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, καὶ τὰς εὐχάς των ὑπὲρ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν εὐεργεσιῶν αὐτῶν διὰ τῆς Α. Β. Υ., τοῦ ἰδίου αὐτοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου, τὸν ὁποῖον καὶ παρακαλοῦν νὰ ἔλθῃ ὅσον τάχος εἰς τοὺς κόλπους τῆς νέας πατρίδος του.

Ἐγκλειστα εὐρίσκετε τ' ἀντίγραφα δύο ἀναφορῶν των εἰς πληρεξουσίαν σας. Ὅσον ἐπιθυμοῦμεν νὰ φανῶσιν εἰς Ἕλληνας εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Ἡγεμόνος αὐτῶν ἄξιοι τῆς τύχης, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ Δεῖα πρόνοια τοὺς κατέταξε, τόσον λυπούμεθα, διότι τινες ἐξ αὐτῶν δὲν γνωρίζουν εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν ὅπως χρὴ ὀφείλουν νὰ ἐκπληρώσωσι πρὸς τὸν ἑαυτὸν των, διὰ νὰ φθάσιν ἐντίμως τὸν ὁποῖον προέβλετο σκοπὸν.

Οἱ πολῖται οὗτοι ἤθελαν φθάσει τὸν σκοπὸν των, ἀνίσως ἐνισχυόμενοι ἀπὸ τοὺς καθαρὺς καὶ εὐγενεῖς στοχασμοὺς, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους πρέπει νὰ κινῶνται, ἤξευραν νὰ ἐκτιμήσωιν κατ' ὅλους τοὺς λόγους τὸ βάρος τῆς πράξεώς των· τότε ἤθελον γνωρίσει ὅτι εἰς μόνην τὴν Κυβέρνησιν ἀνῆκε νὰ δώτῃ εἰς τὴν πράξιν των χαρακτῆρα νομιμότητος, καὶ ὅτι ἡ πράξις των μόνον ὑπὸ τοιούτους τύπους ἤθελε φανῇ εὐάρεστος εἰς τὴν Α. Β. Υ. τότε δὲ ἤθελαν μᾶς κοινοποιήσαι κατὰ συνέπειαν τοὺς στοχασμοὺς των, καὶ ἡμεῖς ἤθελαμεν τοὺς δώσει τὰ μέσα νὰ τοὺς βάλοιν εἰς πράξιν, ὅτε καὶ ἡ Α. Β. Υ. ὁ Ἡγεμὼν, ἀκούων δι' ἡμῶν τὴν φωνὴν τῶν εὐχῶν των, ἤθελε τὰς ἀποδεχθῆμεν εὐχαρίστησιν.

Ἀλλ' ἀντὶ νὰ ὁδηγηθῶν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, οἱ πολῖται οὗτοι, ἀποπλανηθέντες κατὰ δυστυχίαν, ἐπροτίμησαν ἴσως ν' ἀκολουθήσωσι συμβουλὰς ἀλλοτριᾶς τῶν ἀληθῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους.

Οὗτοι ἐσυμβουλευθήσαν διὰ τὴν πράξιν, περὶ τῆς ὁποίας ὁ λόγος, εἰς μυστικὰ διαβούλια δι' ἀνθρώπων κρυφίως ἀπεσταλμένων. ἐζήτησαν ὑπογραφὰς καὶ ταύτας τέλος πάντων ἔσπευσαν νὰ διευδύνωσι πρὸς τὴν Α. Β. Υ. ὑπὸ ἴνα πρᾶσιν, τὴν ὁποίαν δὲν ἀποτολμῶσι νὰ φανερώσωσιν. Ὁ Ἡγεμὼν δέλει μὲν λυπηθῆναι περὶ τοῦτου, καὶ ὡς καὶ ἡμεῖς λυπούμεθα, ἀλλ' ἡ Α. Β. Υ. δὲν δ' ἀμφισβᾷ, καθὼς αὐτὸ ἡμεῖς ἀμφισβᾷμεν, ὅτι πολλοὶ τῶν ὑπογεγραμμένων πολιτῶν παρεσύρθησαν εἰς τὴν παγίδα μὴ συνεδότες, εἴτε ὑπείκοντες εἰς τὴν ἐπιρροὴν εἰσηγήσεων, τῶν ὁποίων τὴν φύσιν δὲν ἠμῖς οὖν νὰ ἐνῆλθωσι.

Κρίνομεν χρεὶς μας νὰ σᾶς διασαφήσωμεν τὰ γενόμενα, διὰ νὰ τὰ κοινοποιήσετε εἰς τοὺς πολῖτας τῶν ὑπὸ τὴν διευθυνσίαν σας ἐπαρχιῶν.

Ὅθεν, ἀφοῦ ἀναγνώσετε εἰς αὐτοὺς τὴν παρούσαν μας, δέλετε τοὺς ἀναγγεῖλαι, ὅτι διετάχθητε παρ' ἡμῶν νὰ δεχθῆτε τὰς ἀναφοράς των, τὰς ὁποίας ἐπιθυμοῦσι νὰ ἀγέσωσιν ὑπ' ὄψιν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου, διὰ νὰ ἐκφράσωσι τὰ αἰσθήματα τῆς εὐγνωμοσύνης των πρὸς τὰς εὐεργετίας αὐτῶν Συμμάχους Αὐλὰς, καὶ τὰς εὐχὰς των ὑπὲρ τῆς ταχείας ἐλεύσεως εἰς τὴν Ἑλλάδα τῆς Α. Β. Υ.

Διερμηνεῖς τῶν αἰσθημάτων τε καὶ εὐχῶν αὐτῶν, ἡμεῖς ἤδη τὰ ἐξεφράσαμεν εἰς τὸν Ἡγεμόνα, ἀφ' ἧς ὥρας ἐλάβομεν τὰ ἔγγραφα, μετὰ τὰ ὁποῖα μᾶς ἐτίμησεν ἀπὸ τὸν παρ' ἐλθόντα Φεβρουάριον. Ὅλον τὸ ἔθνος ὁμοφώνως, ἔχον ἀπεριόριστον ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς γενναίους σκοποὺς τῆς Α. Β. Υ. τῶν ὁποίων ἐλάβεν ἤδη ἐχέγγυα, δὲν ἀμφισβᾷ ὅτι ἡ Α. Β. Υ. ὁ Ἡγεμὼν, ψηφισθεὶς ἀπὸ τὰς Συμμάχους Αὐλὰς διὰ νὰ κυβερνήτῃ τὴν Ἑλλάδα, ἡγίρει μόνος ἐφεξῆς νὰ προαγάγῃ τὴν πολιτικὴν τῆς ἀναγέννητιν ἐπὶ τῆς βάσεως τῶν ἐμφύτων εἰς ἐντελὲς ἐλεύθερον καὶ ἀνεξάρτητον ἔθνος δικαίως.

Διδομεν τέλος εἰς τὴν παρούσαν μας, ἐπαναλαμβάνοντες τὰς ἀξιώσεις μας, καὶ προσκαλοῦντές σας νὰ ἐξηγήσετε εἰς τοὺς πολῖτας κατὰ ποῖον τρόπον θεωρεῖ ἡ Κυβέρνησις τὸ γεινόμενον κίνημα τινῶν ἐκ τῶν συμπατριωτῶν αὐτῶν ὡς πρὸς τὴν Α. Β. Υ., συγχρόως δὲ νὰ τοὺς βεβαιώσετε, ὅτι θέλετε μᾶς διευδύνει ἀσφαλῶς τὰς ἀναφοράς των, τὰς ὁποίας τυχὼν ἤθελαν κάμει καθ' οὗς τύπους ὑπαγορεύει ἡ παρούσα μας, καὶ ὅτι θέλομεν καταδάσει πᾶσαν σπουδὴν νὰ τὰς διευδύνωμεν ἀφεύκτως πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 24 Μαΐου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Βασιλικὴ Ὑψηλότης.

Εὐγνωμοσύνης ἀνεξαλείπτου καὶ ἀγαλλιότητος ἀμέτρου εἰλικρινὲς αἶσθημα κατέσχε τὰς ψυχὰς τῶν εὐσεβάστως ὑποφαινομένων κατοίκων ἐν Τριφυλίᾳ.

Εὐγνωμοσύνης μὲν πρὸς τὰς συμμάχους Υ. Δυνάμεις, διότι ἐπισφραγίζονται τὰ ἄπειρα πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀγαθοεργήματά των ἀπεφάσισαν τὴν ἀνεξαρτησίαν της.

Χαρὰς δὲ, διότι ἐπὶ ὑψηλῇ κορυφῇ τῆς Υ. Β. Υ. ἀνατίθεται ἡ ἡγεμονία τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ ἀσφάλεια τοῦ δυσηνοῦ λαοῦ της, τῆς ὁποίας πρὸ πολλοῦ ἠύχετο ν' ἀξιώθῃ.

Ἀλλὰ σὺν πᾶσι τούτοις ἀποκαθίσταται ἀτελής ἡ τοιαύτη ἀγαλλίασις, ἐν ὅσῳ δὲν θεωροῦμεν τὴν Υ. Β. Υ. ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους, διὸ καὶ ἐπεκτείνοντες τὰς πρὸς τοὺς ὑψίστους Θεὸν δεήσεις μας ἵνα διατηρῇ τὸ κράτος ἀήττητον τῶν Υ. Σ. Δυνάμεων, εὐδότη τὴν Υ. Β. Υ. ὅσον ὑπὸ ἄκρως ὑγιαίνουσιν ἐν μέσῳ τοῦ ἀγαπητοῦ της λαοῦ.

Προσφέροντες λοιπὸν τὰ δείγματα ταῦτα τῆς εὐγνωμοσύνης μας διὰ τῆς Υ. Β. Υ. πρὸς τοὺς κραταίους Συμμάχους, μένομεν μὲ βεβαίαν καὶ σταθερὰν ἐλπίδα τοῦ νὰ ἀξιώθωμεν ὅσον τάχιστα τῆς λαμπρᾶς καὶ ἐνδόξου παρυπστάσεως της, καὶ προσφέρωμεν ὡσαύτως πρὸς τὴν Υ. Β. Υ. διὰ τῆς ταπεινῆς ἡμῶν ταύτης τὸ αἰετοπτεροῦ ὀφειλόμενον σέβας καὶ τὴν τελείαν μας διὰ πάντος ἀφοσίωσιν.

Δέξασθε ταῖνυν εὐμενῶς ταύτην ὡς τεκμήριον τῆς βαθυτάτης ἡμῶν εὐλαθείας πρὸς τὴν Υ. Β. Υ. ὅπου καὶ εὐλαβῶς ὑποσημειούμεθα.

Πρὸς τὴν Βασιλικὴν Αὐτοῦ Ὑψηλότητα
τὸν Ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος.

Μόλις μαθόντες ἐκ τῆς πρὸς τὴν προσωρινὴν Ἑλληνικὴν

Κυβερνήτην διακινώσεως τῶν παρ' αὐτῇ Κυρίων Ἀναγρέ-
σθων τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, οἱ οἱ κραταῖοι Προστάται
τοῦ πολυπαθοῦς Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀπεφάσισαν τελείαν τὴν
ἀνεξαρτησίαν του, ἐχύσαμεν οἱ δάκρυα ἀμέτρου χαρᾶς
καὶ αἰωνίου εὐγνωμοσύνης· ἀλλὰ ποῖα ἀγαλλίασις ψυχῆς
διέχυτε τὰς καρδίας ἡμῶν, ὅταν ἠκηύσθη ὅτι οἱ κραταῖοι
τοὶ καὶ φιλόανθρωποι Σωτῆρες ἡμῶν ἐπρονόησαν ἵνα ἀναγι-
ρεύσωσι καὶ Ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος ἄδρα ἀγαθὸν καὶ
ἐνάρετον, τὴν Υ. Β. Υ., ὡς μόνην δυναμένην ἵνα ἐξασφαλίσῃ
τὴν τύχην τοῦ πολυπαθοῦς ἔθνους ἡμῶν, δεξαμένη τὰ
πολυχόδια αὐτοῦ δεινὰ καὶ τὸ φέρῃ εἰς εὐδαιμονίαν.

Ἡ διαχειριστόνητις τῆς Υ. Β. Υ. ὑπάρχει δῶρον Θεοῦ·
ὁ ἐπουράνιος πατήρ, ὅστις ἀπ' ἀρχῆς τοῦ αἰῶνος ἡμῶν ἐν-
πνευσεν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Κραταιστάτων Βασιλέων το-
σαῦτα ἀγαθοεργείας καὶ φιλοανθρωπίας αἰσθήματα, αὐτὸς
ὁ ἐπουράνιος πατήρ, ἐμβλέψας εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος,
ἠυδόκησεν ἵνα τεθῇ ὑπὸ τὴν φρόνιμον κηδεμονίαν τῆς Υ. Β. Υ.,
ἥτις πάντοτε ἐστάνη τὸ ἀντικείμενον τῶν εὐχῶν τῶν Ἑλλή-
νων, καὶ εὐδαιμονία καὶ τύχη τοῦ πολυπαθοῦς ἡμῶν ἔθνους.

Δόξα εἰς τὸν ἐπουράνιον Θεόν, κράτος καὶ ἰσχύς εἰς τὰς
Συμμάχους Δυνάμεις!

Οἱ Ἕλληνες εὐφροσύνης πλήρεις διὰ τὴν εὐτυχὴ καὶ
ἐπιθυμητὴν διαχειριστόνητιν σας, λυποῦνται διὰ τὴν βρα-
δύτητά σας· ἀλλὰ διαλογιζόμενοι ὅτι ἡ μακρὰν τοῦ ἀγαπη-
τοῦ καὶ εὐπειθοῦς λαοῦ σας διαμονὴ τῆς Υ. Β. Υ., ἔχει
ἀντικείμενον ὑψηλὰ τοῦ ἔθνους συμφέροντα, παρηγοροῦσι μὲν
τὴν δικαίαν αὐτοῦ λύπην, εὐχονται δὲ πρὸς θεὸν τὸν ὑψίστον
ταχεῖαν καὶ εὐδαίμονα τὴν ἀριξίν σας, περιμένοντές σας
μὲ ἀνικτὰς τὰς ἀγκάλας.

Δεχθῆτε, παρακαλοῦμεν, τὸ βαθύτατον ἡμῶν σέβας καὶ
τὴν προσφευγμένην ὑποκλινῇ καὶ τελείαν ἡμῶν ἀφοσίωσιν.

Ἐξοχώτατε Κυβερνήτα,

Πρὸ ἀρκετοῦ καιροῦ ἤδη, ἡ ἡμετέρα κοινότης τῶν ἐν
Βιέννῃ κατοίκων ὀρθοδόξων Χριστιανῶν καὶ ὑπηκόων τῆς
Ἀουστρίας, ἐλέει κινουμένη πρὸς τοὺς δεινὰ παθόντας ὁμι-
πίτους ἐν Ἑλλάδι συναδελφοὺς, καὶ λαδοῦσα πρὸς τοῦτο
καὶ τῆς δικικῆτέως μας ἀδειαν, ἐσύναξε παρὰ τῶν φιλε-
σπλαγχνῶν ἐδῶ ὁμοθρήσκων μίαν ποσότητα Φιορίνιων,
ἥτις μεταδληθεῖσα εἰς τὰλληρα 2,007: 99/100 ἐστάλη
δι' ἐμοῦ πρὸς τὸν ἐν Κερκύρᾳ Κύριον Ἀναστάσιον Ι. Κόνια-
ρην, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος χειμῶνος, διὰ νὰ
μεταχειρισθῇ πρὸς βοήθειαν τῶν εἰς τὴν Ἐπτανήσον κατα-
φυγόντων ἐνδεῶν Γραικῶν, γερόντων, γυναικῶν καὶ ὀρφανῶν.

Ἀργῶ, πλὴν ἐβλάσεν ἐκεῖ ἡ μικρὰ τούτη συνδρομὴ μας·
ἐπειδὴ ἡ θεία πρόνοια εἶχε διαβῆται πλέον τοὺς δυοπίτους
διὰ τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀποστολῆς τῆς Ἐξοχότητός της,
ὡς εἴτερον σωτῆρος, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπαρχὴν οἱ ὁποῦδήποτε
δεσπαρμένοι φυγάδες ἐπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια, καὶ ζῶντι
ὑπὸ τὴν πατρικὴν αὐτῆς αἰγίδα, εἰς τρόπον ὅπου, κατὰ
τὸ γράφειν τοῦ Κυρίου Κόνιαρη, οὔτε εἰς ἐξ αὐτῶν εὐρίσκει-
ται πλέον ἐν τῇ Ἐπτανήσῳ, διὰ νὰ λάβῃ αὐτῆς μέρος.

Οὕτως οὖν ἐχόντων τῶν πραγμάτων, κοινῇ ἀπάντων τῶν
συνεισφερόντων γνώμῃ, καὶ συναίνεσι τῆς ἡμῶν Διοικήσεως,
ἀπεφασίσθη αὐτὰ τὰ πρὸς βοήθειαν τῶν ἐνδεῶν τοῦ γένους
μετρητὰ νὰ πεζάσωσιν εἰς χεῖρας τῆς Ἐξοχότητός της,
ἥτις ἐν ὀνόματι πάντων παρακαλεῖται ταπεινῶς δι' ἐμοῦ,

νὰ ἤθελε τὰ καταλέσει ὡς πρῶτον λίθον θεμελίων, πρὸς
σύστασιν τινὸς κοινωφελούς, καὶ διὰ τῆς ἐτησίου τῶν τόκων
διανομῆς διηλεκτῶς χρησίμῳ τοῖς ἐν Ἑλλάδι ὁμογενέσιν,
ἰνστίτου του, εἶον ὀρφανοτροφείου, νοσοκομείου κτλ.

Τούτη εἶναι μὲν ἡ ἐδική μας ἐπιθυμία· ἀρκεῖ δὲ βέβαια αἰεὶ
τῆς ἡμετέρας ὁδηγίας· ἡ φιλοπατεῖς καὶ φιλοανθρωποτάτη
φρόνησις τῆς Ἐξοχότητός της, διὰ νὰ ἐκλέξῃ τὸ συμφερέ-
τερον πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ παρ' ἡμῶν παθουμένου, ἐνῷ οὐδεὶς
γνωρίζει, ὡς αὐτῇ, τὰς ἀνάγκας καὶ ἐλλείψεις τοῦ ἔθνους.

Παρακαλεῖται δὲ μοῖον ἡ Ἐξοχότης της, τὸ μέλλον
τοῦτο σύστημα νὰ γένη ἐν ὀνόματι τῆς ἐδῶ κοινοῦτος τῶν
ἐντοπίων ὀρθοδόξων Γραικο-Βλάχων, καὶ νὰ μοῖ δοθῇ τοῦ
ἀποδάντος εἰδήσις καὶ ἀποδείξις πρὸς πληροφορίαν καὶ
ἀπολογίαν μου ἐνώπιον τῶν μετεχόντων ἀπάντων.

Διορίζω συγχρόνως τῷ ἐν Κερκύρᾳ Κ. Ἀναστάσιῳ Ι. Κόνια-
ρῇ νὰ ἤθελε περάσει τὰ αὐτὰ τὰλληρα 2007: 99/100
ἀκωλύτως καὶ κατὰ τὸν ἀσφαλέστερον τρόπον, τῇ Ἐξοχό-
τητί της. Ἐν ὀνόματι δὲ πάντων ἡμῶν, εὐχομαι αὐτῇ
θεοῦ ἐν ὑγείᾳ καὶ μακροημερίᾳ. Μετὰ μεγάλην μου εὐχαρί-
στησιν λαβὼν εἰς τοιαύτην εὐκαιρίαν τὴν χάριν καὶ τιμὴν
νὰ τῇ προσφέρω τὸ παρὸν ταπεινὸν μου, δὲν λείπω τοῦ νὰ
τὴν βεβαιώσω καὶ μερικῶς τὸ βαθύτατον σέβας μου, καὶ
ὅτι εἶμαι καὶ ἔσομαι πάντοτε διόλου ἀφιερωμένος εἰς τὰς
προσταγὰς, ὡς ἤθελε καταδεχθῇ νὰ μ' ἀξιῶσθαι.

Μένω δὲ εἰς ἀείποτε τῆς Ἐξοχότητός της
Βιέννα, τὴν 15—27 Μαρτίου 1830.

ὑποκλινέτατος δοῦλος

Σίμων Γρ. Σίνας.

Ἀρ. 766.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τὸν Κύριον Σίμωνα Γ. Σίαν.

Ἐδέχθημεν μετὰ πολλῆς εὐγνωμοσύνης τὴν ποσότητα
τῶν 2,007: 99/100 δισηλίων, τὰ ἐπεία μετὰ τῶν ἐν Βιέννῃ
συμμελιτῶν σας Γραικο-Βλάχων προσφέρετε δωρεὰν εἰς τὰ
δημόσια τῆς Ἑλλάδος καταστήματα.

Νομίζοντες δὲ καὶ συμφερότερον καὶ πρὸ πάντων εὐάρεστον
εἰς τοὺς δωρητὰς ν' ἀφιερῶσιν εἰς ὄφελος τοῦ Ὀρφανο-
τροφείου οἱ ἐτήσιοι τόκοι τῶν κεφαλαίων τούτων, ἀσφαλι-
σθέντων εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν, διετάξιμεν τὴν ἐπὶ
ταύτης Ἐπιτροπὴν νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τὸν ἐν Κερκύρᾳ Κύριον
Ἀναστάσιον Ι. Κόνιαρην· ἅμα δὲ λάβῃ παρ' αὐτοῦ τὴν
διαληφθεῖσαν ποσότητα, θέλει σὰς εἰδοποιήσῃ.

Εἰς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον παιδεύονται ἤδη 500 ὀρφανὰ,
καὶ οἱ ἐξελεῖντες μέχρι τοῦδε ἀπὸ τὸ κατάστημα τοῦτο,
κατὰ τὴν ἰδιαιτέραν κλίτην καὶ ἰκανότητα ἑκάστος ἐνασχέ-
λουται εἰς τὴν ταυτικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ τὰς τέχνας, καὶ
ἐργόχειρα, ἢ διδάσκονται εἰς τὰ ἐν Αἰγίνῃ δύο Τυπικὰ
σχολεῖα τῆς ἀλληλεδιδασκτικῆς καὶ τῶν ἀνωτέρων μαθημάτων.

Εἰάν καὶ ἄλλοι ὁμογενεῖς συνδράμωσι μετὰ τὴν αὐτὴν προ-
θυμίαν εἰς βοήθειαν τῶν Ἑλληνικῶν παιδῶν, τῶν ὁποίων γέμου-
σιν οἱ Ἑλληνικοὶ τόποι, καὶ μάλιστα αἱ ἐπαρχίαι, ὅπου
ὑπάρχον ποτε πόλεις, τότε καὶ τὰ διδασκτικὰ καταστήματα
δέλουν στερεωθῇ, καὶ ἡ ἐπομένη γενεὰ θέλει λάβῃ ἀγαθὴν
ἀξίαν τῆς μελλούσης τύχης, εἰς τὴν ὁποίαν προσεκλήθη
παρὰ τῆς θείας προνοίας.

Ἐῖθε τὸ ἰδικόν σας παράδειγμα καὶ τῶν ἐν ἀλλοδαπῇ Ἑλλήνων, ὅσοι συνεισέφερον φιλοτίμως ὑπὲρ τῆς ἐκπαίδευσως τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας, νὰ ἐγείρῃ καὶ τοὺς ἄλλους ὁμογενεῖς, οἱ ὅποιοι ἔχοντες τὰ αὐτὰ πρὸς τὴν πατρίδα αἰσθήματα δὲν ἔδειξαν εἰσέτι διὰ τῶν ἔργων τοῦς ὁποίους τρέφουσιν ὑπὲρ αὐτῆς ἀγαθὸς σκοπός.

Ἐκφράζομεν πρὸς σέ, Κύριε, καὶ διὰ σοῦ πρὸς τοὺς συμπολίτας σου Γραικο-βλάχους πολλὴν εὐγνωμοσύνην ἐκ μέρους τῶν ὀρφανῶν, καὶ παρ' ἡμῶν τὴν ἐξαίρετον ὑπόληψιν καὶ τιμὴν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 16 Μαΐου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

I. A. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς
Δημοσίου Παιδείσεως Γραμματεὺς
N. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Ἀρ. 84.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΝΟΤΕΙΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

Ὁ Κωστῆς Διακάκης καὶ Ἐμμανουὴλ Μαλλιάρᾶκης Κάσσιοι ἐγκαλεσθέντες παρὰ τοῦ Εὐσταθίου καὶ Ἀδελφῶν Φωκάδων, ὁ μὲν ὡς μετελθὼν τὴν πειρατείαν εἰς τὴν Μαρτινιάναν τοῦ Μάρκου Φωκά, ἐλλιμενισμένην εἰς τὴν νῆσον Σύμην, διοικητῆς ὧν ἐνὸς πειρατικῶν πλοίου [περάμπτος], ὁ δὲ ὡς συμμέτοχος τῆς τε ἰδιοκτησίας τοῦ πλοίου καὶ τῆς λείας.

Προσκληθέντες δὲ καὶ παρευρισθέντες, ὁ μὲν Κωστῆς Διακάκης μετὰ τὸ ὑπ' Ἀρ. 2, ὁ δὲ Ἐμμανουὴλ Μαλλιάρᾶκης μετὰ τὰ ὑπ' Ἀρ. 2, 230, 276 τρία ἐντάλματα τῆς 11 Σεπτεμβρίου, 16 Νοεμβρίου καὶ 2 Δεκεμβρίου τοῦ 1829 εἰς, ἐδικάσθησαν τὴν πολιτικὴν ἀγωγὴν δι' ἀποφάσεως διατηρητικοῦ κριτηρίου ἐκδοθείσης τῇ 13 Μαρτίου 1830, ἀνατιθεμένου τὰ περὶ τῆς ποινῆς αὐτῶν πρὸς τὴν Σεβαστὴν Κυβέρνησιν κατὰ τὸ IB ψήφισμα τῆς ἐν Ἀρχαίᾳ Δ' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Κατὰ δὲ τὴν ὑπ' Ἀρ. 158 ἀναφερῶν τῆς Ἀστυνομίας Σαντορῆνης πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο τῆς 14 Ἀπριλίου 1830, ἀρπάσαντες κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα τὸ πλοῖον τρεχαντήριον, ἰδιοκτησίαν τοῦ ἐκ τῆς Κώμης Ἐμπορείου Νικολάου Γαβαλά, διοικούμενον παρὰ τοῦ Βασιλείου Σιγάλα, ἐδραπέτευσαν μετὰ τῶν τριῶν ἀδελφῶν Νικολάου, Βασιλείου, καὶ Ἀντωνίου Ἀσλάνδων, καὶ τοῦ Πανταζῆ Καστελλορρόζου, καταδεδικασμένων ὧν ἐκείνων, τῶν μὲν Ἀτλάνδων εἰς 19 ἐτῶν, τοῦ δὲ Καστελλορρόζου εἰς δεκαετὴ φυλακὴν δι' ἔγκλημα πειρατείας, δι' ἀποφάσεως εἰδικῆς δικαστικῆς ἐπιτροπῆς τῆς 2 Ἰουλίου 1828.

Ἐντέλλεται λοιπὸν τὸ Δικαστήριον τοῦτο τοῖς διαληφθεῖσι φυγοδίκαις, καὶ ἐπ' ἐγκλήματι οὗτι τῆς ἀρπαγῆς τοῦ πλοίου τρεχαντηρίου, ἰδιοκτησίας τοῦ προρρηλείτου N. Γαβαλά, Κωστῆ Διακάκη, καὶ Ἐμμανουὴλ Μαλλιάρᾶκη, νὰ ἐμφανισθῶσιν αὐτοπερὶσώπως ἐνώπιόν του ἐντὸς τριᾶκοντα ἡμερῶν μετὰ τὴν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἐντάλματος· εἰδὲ μὴ, θέλει διακοπῇ ἀπὸ τὴν εἰσέρχων τῶν πολιτικῶν τῶν δικαιωμάτων.

Προσκαλοῦνται δὲ ἅπαται αἱ Ἀστυνομίαι καὶ ἐπιτόπισοι τοῦ κράτους Ἀρχαὶ νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὴν σύλληψιν

τούτων τῶν φυγοδίκων καὶ εἰς τὴν ἀσφαλῆ ἀποστολὴν αὐτῶν πρὸς τοῦτο τὸ Δικαστήριον.

Ἐν Σαντορῇ, 26 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Α. ΒΑΦΙΟΠΟΥΛΟΣ
Οἱ Συνδικασταὶ ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΠΟΖΕΓΙΟΣ.
ΜΗΝΑΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ.
Ὁ Πάρεδρος ΔΟΜΕΝΙΚΟΣ ΣΑΡΗΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Δ. Μαργαρίτου.

Πρὸς τὸν Ἐκδότην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 9 Μαΐου 1830.

Πρῶτον νὰ λάβῃ τὸ κοινὸν τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ἴδῃ εἰς φῶς τὸ περὶ τοπογραφίας τῆς Ἀττικῆς σύγγραμμα τοῦ Κ. Πιτλάκη, τοῦ ὁποίου ἡ προκήρυξις ἐφάνη εἰς τὸν 34 Ἀρ. τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, καλὸν εἶναι πρὸς ὄφελος καὶ τοῦ κοινῶ καὶ αὐτοῦ τοῦ συγγραφέως νὰ παρατηρηθῶν κατὰ τὸ παρὸν παραδρομαίτιες τοῦ Ἀττικῶν τοῦ καλῶς ὡς πρὸς τὸ λεκτικόν, διὰ νὰ εἴμεθα προσεκτικώτεροι κατὰ τὸν εἴτρον τοῦ γράφειν, ὅταν παρουτιαζώμεθα εἰς τὸ δημόσιον, τῶρα μάλιστα, ἐν ᾧ ἡ γλῶσσά μας μορφοῦται ταῦτοχρόνως μετὰ τὸ ἔθος.

Εἰς τὸν πρῶτον παράγραφον τῆς προκήρυξεως του λέγει· “Ἐπικηρύξα περὶ τῆς συλλογῆς τῶν ἐπιγραφῶν, ἧτις ἤθελε τυπωθῇ ἀπὸ τὴν συνδρομὴν τοῦ μακαρίτου Γυιλφόρδ, διὰ τῆς συνδρομῆς ἤθελεν ἴσως νὰ εἰπῇ· ὅθεν ἂς προχωρήσωμεν.

Εἰς τὸν τέταρτον παράγραφον (καὶ πρέπει νὰ τὸν ἀντιγράψω ὅλον διὰ νὰ ἐκτιμηθῇ καλῶς ἡ φράσις) λέγει.

“Κρίνω περιττὸν νὰ ἐξηγησῶ ὅτι οἰκοδομήτας ἐπὶ τῆς ὕλης ὅλων τῶν ἀρχαίων καὶ νέων συγγραφέων, καὶ ἔχων βοηθὸν τὴν ἀγάπην διὰ τὰ προγονικά μας λείψανα καὶ τὴν καθημερινὴν παρατήρησιν αὐτῶν νὰ εὐδοκίμηται εἰς τὴν συγγραφὴν μου. Ἀὐτὸ τὸ μόνον νὰ, δὲν ἐννοῶ ποῖαν σημασίαν ἔχει ἐδῶ, μήτε γραμματικῶς πῶς ὑπάρχει· Εἶναι ἄραγε νέος ἀναγραμματισμὸς Ἀττικὸς τοῦ ἂν, καὶ πάλιν μήτε περναίνει, μήτε ἔρχεται μετὰ τὸ ὀριτικὸν ῥήματιν ἐξηγησῶ, ἐκτὸς μόνον αἰεὶ αἰ χαρχαλιδαντικὸς ἰδιωτισμὸς ὡς τὸ, “ἐσ 7ων 7α σ 6 ποῦ καὶ νὰ ἐφα γ 7 ὀ ν 7 ρ α χ α ν ἂ.

Ὁ τελευταῖος παράγραφος περιέχει· “Ὅσοι λοιπὸν τῶν φιλομύσων ἐπιθυμοῦν τὴν ἀπόκτησιν τοιούτου συγγράμματος, εὐχαριστοῦνται νὰ καταγράψουν τὰ ὀνόματά των κτλ. “Τὸ εὐχαριστοῦνται αὐτὸ, πῶς ἐφύγρυνεν ἐδῶ; Ὁ συγγραφεὺς ἤθελεν ἴσως νὰ εἰπῇ ἐμπόρουν νὰ καταγράψουν, ἂς εὐχαριστηθῶν νὰ καταγράψουν, ἐπειδὴ τὸ εὐχαριστοῦνται προϋποθέτει βεβαιότητα τινὴ τῆς διαθέσεως καὶ εὐχαριστήσεως τῶν φιλομύσων, περὶ τῆς ὁποίας ἡ λογίτης του δὲ ἐδῶ νὰ ἔχῃ προὑπάρχουσαν εἰδησιν. Παρακατῶν δὲ λέγει· “τὴν δὲ πληρωμὴν θέλουσι καταβάλλει μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ βιβλίου, ἂς με συγχωρήσῃ ὁ συγγραφεὺς νὰ τοῦ κάμω τὴν παρατήρησιν ὅτι χορήματα, ποσότητες, ἄλλο τι καταβάλλεται, πληρωμὴ ὅμως δὲν καταβάλλεται, ἤτοι δὲν λέγεται εἰς τὴν γλῶσσάν μας, ἐκτὸς μόνον αἰ ἡ οἰκοδομὴ τῆς φράσεως εἶναι γοιθική, ἐπειδὴ βλέπω ὅτι ὁ συγγραφεὺς καταγίνεται νὰ οἰκοδομῇ ἐπὶ ὕλης. Καὶ ταῦτα μὲν παραιοτικῶς καὶ ὅχι βέβαια ἀπὸ ἄλλου λόγον κινούμενος, παρὰ χάριν φιλοκαλίας, διὰ νὰ μὴ κατατήσῃ τέλος ἡ γλῶσσά μας ἓνα τέρας ἀηδὲς.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 31 ΜΑΪΟΥ 1830.

Δικαστικά.

Αρ. 83.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ένταλμα.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΝΟΤΕΙΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

Οἱ ἀδελφοὶ Νικόλαος, Βασίλειος καὶ Ἀντώνιος Ἀσλάνιδες Κάσσιοι μετὰ τοῦ Πανταζῆ Καστελερρῶζου, καταδικασμένοι ὄντες δι' ἀποφάσεως εἰδικῆς ἐξεταστικῆς καὶ δικαστικῆς ἐπιτροπῆς τῆς 22 Ἰουλίου 1828 εἰ μὲν εἰς φυλακὴν 19 ἐτῶν, ὁ δὲ Πανταζῆς εἰς δεκαετὴ φυλακὴν, ὡς ὁμολογούμενοι πειραταὶ καὶ μέτοχοι εἰς τὴν κυριότητα τοῦ πειρατικοῦ πλοίου καὶ εἰς τὴν πειρατικὴν πράξιν κατὰ τοῦ βριγαντίνου, ὁ Ἑωαμινώδας, τοῦ Ἀντωνίου Βεργῆ, ἀρπάσαντες διὰ νυκτὸς μετὰ τῶν ὑπὸ κρίσιν ὄντων δι' ἐγκλημα πειρατείας Κωττῆ Διακάκη καὶ Ἑμμανυὴλ Μαλλιαράκη Κασσίων τοῦ πλοῖον τρεχαντήριον, ἰδιοκτησίαν τοῦ Νικολάου Γαβαλά ἐκ τῆς κώμης Ἑμπορείου τῆς Σαντορήνης, καὶ διοικούμενον παρὰ τοῦ Βασιλείου Σιγάλα, ἐδραπέτευσαν κατὰ τὴν ὑπ' Ἀρ. 158 ἀναφορὰν τῆς Ἀστυνομίας ταύτης τῆς νήσου τῆς 14 Ἀπριλίου 1830.

Προσκαλοῦνται λοιπὸν ἅπασαι αἱ Ἀστυνομίαι τοῦ κράτους νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὴν σύλληψιν τῶν δραπέτων τούτων, καὶ εἰς τὴν ἀσφαλὴ ἀποστολὴν αὐτῶν πρὸς τοῦτο τὸ Δικαστήριον.

Τὸ παρὸν Δέλει δημοσιευθὴ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος· ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ Δέλει κολληθῆ πρὸς τὴν Δύξαν τοῦ Δικαστηρίου τούτου, καὶ ἔτερα Δέλουν ἀποσταλῆ πρὸς τὸν Ἀστυνομικὸν ἐπιστάτην τῆς ἐπαρχίας Κάσσου ἵνα τοιχοκολληθῇ ἀνὰ ἓν εἰς τὴν Δύξαν τῆς Ἀστυνομίας, τῆς καθεδρικῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς διαμονῆς τῶν δραπέτευσάντων.

Ἐν Σαντορῇ, τὴν 26 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Α. ΒΑΦΙΟΠΟΥΛΟΣ.
Οἱ Συνδικασταὶ ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΠΟΖΕΓΙΟΣ.
ΜΗΝΑΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ.
Ὁ Πάρεδρος ΔΟΜΕΝΙΚΟΣ ΣΑΡΗΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Δ. Μαργαρίτου.

Αρ. 1884.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΧΑΙΑΝ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Ἐνάγοντος τοῦ ἁγίου Βαρδάρου, χωρίου τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων, Εὐσταθίου Κάτρα ἱερέως τὴν ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου ἀδελφὴν τοῦ Ἀγγελικῆ καὶ σύζυγον αὐτῆς Βασί-

λειον Γεωργαντᾶ περὶ τοῦ ἐπιβάλλοντος μέρους του ἐκ τῆς πατρικῆς καὶ μητρικῆς αὐτῶν περιουτίας·

Τὸ Δικαστήριον προσκαλεῖ τοὺς ἔχοντας κληρονομικὰ δικαιώματα (αν ὑπάρχωσιν) ἐπὶ τῆς εἰρημένης περιουτίας τοῦ ἀποθανόντος Γεωργίου Κάτρα καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ, νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιόν του ἐντὸς τριάντα ἡμερῶν μετὰ τὴν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος δημοσίευσιν τοῦ παρόντος.

Τὸ παρὸν Δέλει δημοσιευθὴ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος· ἀντίγραφα δὲ αὐτοῦ Δέλουνσι κολληθῆ ἐπὶ τῶν θυρῶν τοῦ Δικαστηρίου τούτου καὶ τῆς καθεδρικῆς ἐκκλησίας, ἕτερον δὲ Δέλει σταλῆ πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν Καλαβρύτων, διὰ νὰ τὸ δημοσιεύσῃ εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἐκείνην.

Ἐν Βοστίτση, τὴν 5 Μαΐου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Ν. ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ.

Δ. ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Α. ΓΚΡΙΑΝΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Μ. Κασσιέρης.

Αρ. 1264.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρόγραμμα.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ.

Ἐπειδὴ ὁ Πούλος Γεωργίου Σταϊκόπουλος, ἐναχθεὶς ἐνώπιον τοῦ βήματος τούτου ἀπὸ τὴν Γερακῖναν Χρίστιαν Ζαλίγκεναν, ὡς δολοφονήσας περὶ τὸν Ἰούλιον ἢ Αὐγούστου τοῦ 1822 μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Γεωργίου Σταϊκού καὶ ἄλλων συνηγόρων τὸν ἀνδράδελφόν τῆς μοναχὸν Χαράλαμ-πον Γιαννάκη Σαλίγκα ὁμοῦ καὶ τὸν ὑποτακτικὸν αὐτοῦ Νεόφυτον εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Μιστρὸς πωλητῆον τῆς Πελοποννήσου, καὶ ἀρπάσας παρ' αὐτοῦ μίαν μεγαλὴν χρηματικὴν ποσότητα καὶ ἄλλα εἶδη, ἐκαλέσθη διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 1200 καλέσεως τοῦ Δικαστηρίου, ἵνα ἐμφανισθῇ ἐνώπιόν του ἐντὸς δύο ἡμερῶν, ἂν ἦ ἤθελε τοῦ κοινοποιη-θῆ τὸ πρωτότυπον τῆς ῥηθείσης καλέσεως, διὰ νὰ διορίσῃ τὸν ἐκ μέρους του αἵρετον κριτὴν, ὡς ὑπαγομένης τῆς κατ' αὐτοῦ κινηθείσης ἀγωγῆς εἰς τὸ ἸΒ' ψήφισμα τῆς ἐν Ἀρχεὶ Δ. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως·

Ἐπειδὴ, κατὰ τὴν πρὸς τὸ Δικαστήριον τούτο ἀναφορὰν τοῦ Διοικητοῦ τῶν ἐπαρχιῶν Λακεδαιμόνους καὶ Μυεμδασίας ὑπ' Ἀρ. 178 τῆς 2 Μαΐου 1830, ὁ ἐναγόμενος Πούλος Σταϊκόπουλος ἀνεχώρησε μετὰ τῆς συζύγου του τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1829 ἔτους, ἐκ τοῦ χωρίου τοῦ Ζευγαλατίου, ὅπου εἶχε τὴν διαμονὴν του, καὶ ἀγνοεῖται πού εὐρίσκεται ἤδη·

Ἐπειδὴ ἡ ἐνάγουσα Γερακίνα Χρήστενα Ζελίγκενα, διὰ τῆς ἀπὸ 5 Μαΐου 1830 ἀναφορᾶς τῆς πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο, ἐκθέτουσα τὴν μὴ ἐμφάνισιν τοῦ ἐξαγομένου τῆς ζητεῖ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ Δικαστήριον ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν ὅτι οἱ νόμιμοι διακελεύωσιν.

Ἐπειδὴ οἱ μετὰ τοῦ ῥηθέντος Πούλου Γ. Σταϊκόπουλου συναναγομένοι Μιχαὴλ Σταϊκόπουλος, Ἰωάννης Ἀργύρη Μπολελιώτη καὶ Παρασκευῶν Παναγιώτου Σταϊκού εἶναι κάτοικοι τοῦ ἡμήματος τοῦτου, καὶ ἐπομένως ὑπάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Δικαστηρίου τοῦτου, εἰς τὸ ὁποῖον χρεωστεῖ νὰ κριθῇ μετὰ τῶν λοιπῶν συναναγομένων καὶ ὁ ῥηθεὶς Πούλος Γεωργίου Σταϊκόπουλος.

Γνωστοποιεῖ διὰ τοῦ παρόντος δημοσίῳ τρόπου εἰς τὸν Πούλον Γεωργίου Σταϊκόπουλον, ὅτι ὀφείλει νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τοῦτου ἐνὸς δέκα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸ παρὸν δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ διορισθῇ ὁ ἐκ μέρους ὧν τῶν συναναγομένων αἰτετὸς κριτῆς, πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς κατ' αὐτῶν κινήσεως ἀγωγῆς τῆς Γερακίνας Χ. Ζελίγκενας. ὅτι, ἀνίσως ἐνὸς τῆς ῥηθείσης προθεσμίας δὲν ἐμφανισθῇ, τὸ Δικαστήριον, κατὰ τὴν ὑπ' Ἀρ. 214 διάταξιν τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, θέλει εἰδοποιήσῃ τὸν ἐνταῦθα Διοικητὴν, διὰ νὰ διορίσῃ συνεννοούμενος μετὰ τῶν λοιπῶν συναναγομένων τὸν ἐκ μέρους τῶν αἰρετῶν κριτῆν, καὶ ὅτι θέλει γενῇ περὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἀποφάσις καὶ εἰς ἀπουσίαν του.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος ἐν ἀντίγραφον αὐτοῦ θέλει κολληθῇ εἰς τὴν Δύραν τοῦ Δικαστηρίου, ἄλλο θέλει σταλῇ πρὸς τὸν Διοικητὴν τῶν ἐπαρχιῶν Λακεδαιμόνος καὶ Μονεμβασίας, διὰ νὰ κολληθῇ ἐπὶ τῆς θύρας τῆς οἰκίας τοῦ ῥηθέντος Πούλου Γ. Σταϊκόπουλου, καὶ ἄλλο θέλει κολληθῇ εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς πόλεως ταύτης.

Ἐν Τριπλίτει, τὴν 9 Μαΐου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΚΥΡΙΤΣΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΥ.

Ὁ Γραμματεὺς Νικόλαος Πανταλέων.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 29 Μαΐου.

Ἀπὸ ἄνθρωπον ἐλθόντα νεωστὶ ἐκτῆς Εὐβοίας μανθάνομεν ὅτι οἱ ἐκ τῆς Εὐρίπου εἰς Λάρισσαν μετοικιζόμενοι Τούρκοι πράττουσι πολλὰς ὁμότητες κατὰ τῶν κατοίκων Χριστιανῶν, καὶ μάλιστα κατὰ τῶν νεανίσκων καὶ νεανίδων, τοὺς ὁποῖους μεταφέροντες κατ' ὀλίγους καὶ διὰ νυκτὸς, πωλοῦν ὡς ἀνδράποδα εἰς τὴν Θεσσαλίαν. Ἐσχάτως εἶχεν ἀναχωρήσει καὶ ἐν σῶμα Ἀλβανῶν ἐκ τοῦ φρουρίου, οἵτινες ἤρπασαν καὶ μετέφερον ἱκανὰς Ἑλληνίδας κόρας μεθ' ἑαυτῶν καὶ ἔπειδὴ πολλὰ κοράτια δὲν ἤθελον νὰ ἀποχωρισθῶσιν ἀπὸ τὰς μητέρας τῶν, οἱ βάρβαροι ἔσφαξαν τὰς γράϊας μετέρας, τὰς δὲ νεανίδας ἔσυραν δεδεμένας εἰς αἰχμαλωσίαν. Τοιαῦται τραγικαὶ σκηναὶ γίνονται καθημερινῶς εἰς τὴν πολυπληθεῆ Εὐβοίαν!

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐξ Αὐγούστης, 25 Ἀπριλίου Ν.

Τὰ ἐξῆς δημοσιεύει ἡ Ἐφημερίς τῆς Αὐγούστης:

Ἀρ. 2. Πρωτόκολλον τῆς ἐν τῷ Ἀρχεῖῳ τῶν Ἐξωτερικῶν γενομένης συνδιαλέξεως τῇ 4—16 Φεβρουαρίου 1830.

“ Παρόντων τῶν Πληρεξουσίων τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ τῆς Ῥωσσίας.

„ Ἐξακολουθήσαν τὸ συμβούλιον νὰ σκέπτεται περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐν τῷ ὑπ' Ἀρ. 1 σημερινῷ Πρωτοκόλλῳ περιεχομένων ὁρισμῶν, ἐνησχολήθη εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ μέλλοντος νὰ δοθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡγεμόνος.

„ Ἐθεώρησαν δὲ οἱ τῶν τριῶν Αὐλῶν Πληρεξούσιοι ὅτι μετὰ τῶν ἀνδρῶν, οἵτινες συνίστανται πλέον ἰδιαιτέρως εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς Συμμαχίας διὰ τῶν προσωπικῶν τῶν ἀρετῶν καὶ διὰ τῆς κοινωνικῆς τῶν ὑπάρξεως, ὁ Πρίγκιψ Λεοπόλδος τοῦ Σαξ-Κοβούργ παρεῖχεν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς ὁλόκληρον τὴν Εὐρώπην ὅλας τὰς δυνατὰς ἐγγυήσεις καὶ ὅτι κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε συνηγμένας πληροφορίας ἡμποροῦσέ τις νὰ στοχάζεται ὅτι οἱ Ἕλληνες ἤθελον τὸν δεχθῇ μετ' εὐγνωμοσύνης ὡς ἡγεμίνα τῶν.

„ Ὁ Πρίγκιψ Λεοπόλδος δὲν εἶναι μέλος τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας τῆς ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ βασιλευούσης, καὶ δὲν δύναται νὰ προσκληθῇ εἰς τὴν διαδοχὴν τοῦ θρόνου.

„ Ἀρα ὁ Πρίγκιψ τοῦ Κοβούργ δὲν εὐρίσκεται εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἐν τῷ Πρωτοκόλλῳ τῆς 22 Μαρτίου προνοουμένης ἐξαιρέσεως.

„ Ἀνὴρ τῆς πριγκιπίσσης Συνατρός τοῦ βασιλέως, ἐξωμοιώθη διὰ ψηφίσματος τῆς Βουλῆς, ὡς πρὸς τὰς τιμὰς, μετὰ τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν ὡμολογήθη δὲ καὶ ἐβεβαιώθη κατὰ τὰς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Βρ. Α. Μ. δοθείσας διασαφήσεις ὅτι ὁ Πρίγκιψ Λεοπόλδος δὲν εἶναι Πατρίκιος τοῦ βασιλείου ὅτι οὐδέποτε συνεδρίασεν εἰς τὸ βουλευτήριον, καὶ ὅτι μετὰ τὴν καταστροφὴν, ἣτις διέρρηξε τοὺς δεσμούς, οἵτινες τὸν συνέδεον μετὰ τὴν Ἀγγλίαν, δὲν ἐξετέλεσεν ἐν αὐτῇ κάμμιαν δημόσιον λειτουργίαν.

„ Κατὰ δὲ τὴν χρηματικὴν του οὐσίαν, ἀποκτημένην μὲν διὰ τοῦ συνοικεσίου, θεωρουμένην δὲ φύσει ἀπαραιτήστου, καὶ ἐπικυρωμένην διὰ ψηφίσματος τῆς Βουλῆς, ὁ Πρίγκιψ Λεοπόλδος εὐρίσκεται πάντῃ ἀνεξάρτητος, ὅτι καὶ ἂν ἐπισυμβῇ.

„ Ὁμολόγησαν τότε οἱ Πληρεξούσιοι ὅτι τῆς Γαλλίας, καὶ ὁ τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, καὶ ὁ τῆς Ῥωσσίας, ὅτι ἐνόουν τὰς ψήφους τῶν Αὐλῶν τῶν ὑπὲρ τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου τοῦ Σαξ-Κοβούργ, καὶ συνεφωνήθη νὰ συνθέσωσιν ἐκ κοινοῦ διακοίνωσιν, δι' ἧς νὰ τὸν προσφέρωσι κατὰ τοὺς ὅρους καὶ τὰς συμφωνίας τὰς ἐν τοῖς ὑπ' Ἀρ. 1, 2 καὶ 3 σημερινοῖς Πρωτοκόλλοις περιεχομένας, τὴν κυβερνήσιν τῆς νέας Ἑλληνικῆς Πολιτείας, μετὰ τὴν ἐπὶ κλήσιν ἡγεμῶν Ἀρχῶν τῆς Ἑλλάδος, ἣτις θέλει μεταβῇ διαδοχικῶς εἰς τοὺς ἀπογόνους του.

„ Τὰ σημερινὰ Πρωτόκολλα θέλουν διακοινωθῇ εἰς τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον τοῦ Σαξ-Κοβούργ, καὶ θέλει προσκληθῇ ὁ ἡγεμὼν οὗτος νὰ συγκατατεθῇ εἰς αὐτά. „

Ἀρ. 3. Πρωτόκολλον τῆς ἐν τῷ Ἀρχεῖῳ τῶν Ἐξωτερικῶν γενομένης συνδιαλέξεως τῇ 4—16 Φεβρουαρίου 1830.

“ Παρόντων τῶν Πληρεξουσίων τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ τῆς Ῥωσσίας.

„ Ψηφισθέντος κοινῇ παρὰ τῶν τριῶν τῆς Συμμαχίας Αὐλῶν ἡγεμόνος τῆς Ἑλλάδος τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου τοῦ Σάξ-Κοβούργ, ὁ τῆς Γαλλίας Πληρεξούσιος ἐκάλεσε τὴν προσοχὴν τοῦ Συμβουλίου εἰς τὴν ἰδιαίτεραν θέσιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκεται ἡ Κυβέρνησις του ὡς πρὸς τι μέρος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

„ Παρέστησε δὲ ὅτι ἀπὸ τινων αἰώνων ἐνῆργει ἡ Γαλλία ὑπὲρ τῶν Δυτικῶν Χριστιανῶν τῶν εἰς τὸν Σουλτάνον ὑποκειμένων προστασίαν τινὰ εἰδικήν, τὴν ὁποίαν ἡ Χ. Α. Μ. κρίνει νὰ παρακαταθέσῃ σήμερον εἰς τὰς χεῖρας τοῦ μέλλοντος ἡγεμόνος τῆς Ἑλλάδος, ὡς πρὸς τὰς ἐπαρχίας, ἐξ ὧν θέλει σύγκεισθαι ἡ νέα πολιτεία. Ἀποδυσμένη δὲ ἡ Χ. Α. Μ. τὸ προνόμιον τοῦτο, ὀφείλει, εἰς ἑαυτὴν, καὶ εἰς λαὸν, ὅστις τόσον καιρὸν ἔζησεν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν προγόνων του, νὰ ζητήσῃ, ὥστε οἱ ἐπὶ τῆς στερεᾶς καὶ τῶν νήσων Δυτικοὶ νὰ εὕρωσιν εἰς τὸν ὁργανισμόν, ὅστις θέλει δοθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐγγυήσεις ἱκανὰς ν' ἀναπληρώσωσι τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐξετέλει μέχρι τῆς σήμερον ὑπὲρ αὐτῶν ἡ Γαλλία.

„ Οἱ τῆς Ῥωσσίας καὶ τῆς Μεγάλης Βρετανίας Πληρεξούσιοι ἀνεγνώριζαν τὸ δίκαιον τοῦ ζητήματος, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ ἐκτελεῖται ἐλευθέρως καὶ δημοσίως εἰς τὴν νέαν Πολιτείαν ἡ λατρεία τῆς Δυτικῆς Φρεσκειᾶς· αἱ κτήσεις τῆς νὰ εἶναι ἡτθαλισμέναι· νὰ διατηρηθῶσιν ἀνέπαφα τὰ καθήκοντα, δίκαια, καὶ προνόμια τῶν ἀρχιερέων, τὰ ὁποῖα οὗτοι ἀπελάμβανον ἐπὶ τῆς προστασίας τῶν βασιλέων τῆς Γαλλίας· τέλος δὲ πάντων, κατὰ τὴν αὐτὴν ἀρχὴν, ν' ἀναγνωρίζωνται καὶ νὰ μένουν ἀνεπηρέαστα τὰ κτήματα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὰς ἀρχαίας Γαλλικὰς ἀποστολάς, ἡ Γαλλικὰ καταστήματα.

„ Θέλοντες δ' ἐπὶ πᾶσιν οἱ τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν Πληρεξούσιοι νὰ δώσωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα νέον δείγμα τῆς πρὸς αὐτὴν εὐμενοῦς κηδεμονίας τῶν ἡγεμόνων των, καὶ νὰ προφυλάξωσι τὸν τόπον τοῦτον ἐκ τῶν δεινῶν, τὰ ὁποῖα ἐδύνάτο νὰ προξενήσῃ εἰς αὐτὴν ἡ ἀντιζηλία τῶν ἐν αὐτῇ ἐπαγγελλομένων λατρεῶν, συμφωνοῦν ὅτι ὅλοι οἱ τῆς νέας Πολιτείας ὑπήκοοι, ὅποιασδήποτε καὶ αἱ εἶναι θρησκείας, θέλουν εἶναι δεκτοὶ εἰς ὅλα τὰ δημόσια ὑπουργήματα, ἀξιώματα καὶ τιμὰς, καὶ θεωρεῖσθαι καθ' ὅλας τὰς διοικητικὰς, ἀστυκὰς καὶ πολιτικὰς αὐτῶν σχέσεις πάντῃ ἴσοι, μηδαμῶς λογιζομένης τῆς διαφορᾶς τῆς πίστεως.

(Journal des débats.)

Ἐκ Λονδίνου, 6 Ἀπριλίου Ν.

Διεσπάρη φήμη ὅτι ὁ Πρίγκιψ Λεοπόλδος Κοβούργ ἀπεποιεῖτο νὰ δεχθῇ τὴν ἡγεμονίαν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὅτι ἀποδειλιάσας ἐκ τῶν ἀπὸ τινος καιροῦ διαδοθεισῶν κακῶν εἰδήσεων, ἐπιθυμεῖ ν' ἀπαλλαχθῇ τῆς ἐπαγγελίας τοῦ νὰ περαιώσῃ τὴν παλιγγενεσίαν τοῦ τόπου ἐκείνου. Ἀποδεικνύεται δὲ ἀρκούντως τὸ ἀπίθανον τῶν λεγομένων ἐκ τῶν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἡγεμόνος γινόμενων προπαρασκευῶν, αἵτινες ὑποθέτουσιν ἀναχώρησιν. Πρὸς δὲ τούτοις ὁ Δετικὸς τρόπος, μὲ τὸν ὁποῖον ἐφάνερωσε τὴν συγκατάθεσίν του ἐν τῇ πρὸς τοὺς Πληρεξούσιους τῶν τριῶν Δυνάμεων ἐπιστολῇ του, ἀπομακρύνει εἰκότως τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ὅτι ἀπεποιήθη. Παρατηρεῖται δὲ ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ ἡ ἐξῆς περι-
κοπή :

“ Ὁ ὑποσημαινόμενος ἐναδρύνεται ἐνδομύχως διὰ τὴν τιμὴν, τὴν ὁποίαν κατεδέχθησαν νὰ κάμωσιν εἰς αὐτὸν οἱ σεβαστοὶ ἡγεμόνες, ἐκλέξαντες αὐτὸν διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὰς

ὑπὲρ τῆς νέας Ἑλληνικῆς Πολιτείας γενναιοφρόνας βουλὰς των. Σπεύδει δὲ νὰ δεχθῇ τὸ ἀγαθὸν καὶ ἐντιμὸν στάδιον, τὸ ὁποῖον ἀνοίγουν εἰς αὐτὸν αἱ Ὑψηλαὶ Δυνάμεις. ”

Ἡ συγκατάθεσις τοῦ ἡγεμόνος δὲν ἠδύνάτο νὰ γένη θετικωτέρα· ἐὰν δὲ αὐτὴ αὐτῇ ἐπιστολῇ ὑποβάλλῃ ἔπειτα εἰς τὰς Δυνάμεις παρατηρήσεις τινὰς καὶ ἐφέσεις ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς ἡσυχίας τῆς νέας ἐπικρατείας του, δὲν δύναται νὰ συμπεράνῃ τις ἐκ τούτου ὅτι ἀνένευσσε τοῦ νὰ λάβῃ τὴν Κυβέρνησιν της. Ἴδου δὲ πῶς ἐκφράζεται :

“ Ἀλλ' ὅμως ἐνόμιζεν ὅτι δὲν ἤθελε πράξει ἄξια τῆς ἐμπιστοσύνης, τὴν ὁποίαν καταδέχονται νὰ δέσωσιν εἰς αὐτὸν αἱ Ὑψηλαὶ Δυνάμεις, ἐὰν, συγκατατιθέμενος εἰς τὰ διάφορα Πρωτόκολλα τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς 1830, δὲν ὑπέβαλλεν εἰς αὐτὰς τὰς ἐξῆς παρατηρήσεις :

Ἐξήγησεν ἔπειτα ὁ ἡγεμὼν τὴν ἐφεσίην του :

“ Α'. Νὰ εὐδοκήσωσιν αἱ Ὑψηλαὶ Δυνάμεις αἱ ὑπογράφαι τὴν συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου 1827 νὰ δώσωσιν εἰς τὴν νέαν Ἑλληνικὴν Πολιτείαν τελείαν ἐγγυήσιν, καὶ νὰ ὑποσχεθῶσι βοήθειαν ἐν καιρῷ ἐξωτερικῆς ἐπιδρομῆς.

“ Β'. Οἱ τὰς νήσους Κρήτην καὶ Σάμον κατοικοῦντες Ἕλληνες, οἵτινες μέλλουν νὰ ὑποταχθῶσιν εἰς τὴν Πόρταν, νὰ ἔχωσι τὴν θρησκευτικὴν καὶ πολιτικὴν των θέσιν οὕτως προσδιωρισμένην, καὶ βελτιωμένην διὰ τῆς μεσιτείας τῶν ὕψηλων Δυνάμεων, καθὼς καὶ διὰ τῆς προσαρμογῆς τῆς συνθήκης τῆς 6 Ἰουλίου, ὥστε νὰ προφυλάττωνται ἀπὸ πάσης ἐπηρεείας, καὶ νὰ προστατεύωνται ἐναντίον ὅλων τῶν πρᾶξεων, αἵτινες ἠδύναντο νὰ ἐπιφέρωσιν αἰματοχυσίαν. Περὶ τούτου δὲ, τὸ ὁποῖον ἀπλῶς εἶναι ἔργον φιλάνθρωπον, ὁ Πρίγκιψ Λεοπόλδος ἔχει εἰς τὸ ἐξῆς νὰ κάμῃ πλέον ἐκτεταμένας διακοινώσεις μετὰ τῶν Πληρεξουσίων τῶν Σεβαστῶν ἡγεμόνων.

“ Γ'. Νὰ εὐαρεστηθῶσιν αἱ Ὑψηλαὶ Δυνάμεις, ὥστε τὸ κατὰ δυσμὰς νέον σύνορον νὰ διορισθῇ τοιοῦτοτρόπως, ὥστε νὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ἀναβαίνει τὴν ἀριστερὰν ὄχθην τοῦ Ἀσπροποτάμου μέχρι τῶν πρὸς ἄρκτον σημειωμένων ὀρίων, ὡς τὰ τῆς ἐπαρχίας τοῦ Βλοχοῦ, ἀκολουθοῦν ἐκεῖθεν πρὸς ἀνατολὰς τὸ φύσει παρὰ τῶν ὀρέων τῶν μετὰ τῆς Οἰτῆς συνευγμένων σχηματιζόμενον μεθόριον, ἀπαραιτήτως ἀναγκαιοῦν εἰς ἐξασφάλισιν τοῦ ἀξιολόγου ἐκείνου μέρους τῆς νέας Πολιτείας.

“ Δ'. Νὰ καταδεχθῶσιν αἱ Ὑψηλαὶ Δυνάμεις ν' ἀποδείξωσιν εἰς τὴν νέαν Ἑλληνικὴν Πολιτείαν, ἐωσοῦ ἐπαναλάβωσι τὴν δύναμιν των οἱ ἴδιοι αὐτῆς πόροι, βοηθήματα χρηματικὰ ἀνάλογα τῶν χρειῶν της, ἐπειδὴ εἶναι πασίδηλον ὅτι ἡ προσωρινὴ Κυβέρνησις δὲν ἠδυνήθη νὰ ὑπάξῃ μέχρι τοῦδε εἰμὴ διὰ μέσου τῶν παρὰ τῆς μεγαλοδωρίας τῶν ὕψηλων Δυνάμεων χορηγηθέντων βοηθημάτων.

“ Ε'. Νὰ εὐδοκήσωσιν αἱ εἰρημέναι Δυνάμεις νὰ δώσωσιν ἐπικουρίαν στρατιωτικὴν εἰς τὸν νέον ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος μέχρις ὅτου δυνηθῇ νὰ ὁργανίσῃ τὰ εἰς αὐτὸν ἀναγκαιοῦντα στρατεύματα. ”

Ἀναγνούς τις τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, θέλει καταλάβει ἀναμφισβότως ὅτι ἡ προσπάθεια, τὴν ὁποίαν ἐκφράζεται ὁ ἡγεμὼν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, μᾶλλον ἐπιβεβαιώνει τὴν εἰς τὸ Πρωτόκολλον τῆς 20 Φεβρουαρίου συγκατάθεσίν του, ἢ καταγγέλλει αὐτὸν παραιτούμενον τῆς ἐκτελέσεώς του.

[Ἐφ. Λαυσάν.]

ΠΟΙΗΤΙΚΟΝ ΔΟΚΙΜΙΟΝ.

ὑπὸ Ἀριστείδου Καλογεράκη.

Εἰκὼν τῆς Πάτρας.

² Ἀνάμεσα εἰς χλοεράς κί ωραίαις πεδιάδας,
 ποῦ συνορεύουν πανταχοῦ μὲ ὄρη καὶ κοιλάδας,
 ὅπου γεννῶνται ἄφθονα τῆς φύσεως τὰ δῶρα,
 καὶ βασιλεύει πάντοτε ἡ ποικιλόχρους Φλώρα,
 ἵψοῦνται λόφοι εὐκαρποὶ σ' τὴν θάλασσαν πησίον,
 στολισμα σ' τὴν μονότονον θείαν τῶν παραλίων.
 Ἐκεῖ ἐπάν' εὐρίσκεται ἡ τῶν Πατρίων πόλις,
 πρωτίστη καὶ περίφημος, τῆς Ἀχαΐας ὅλης.
 Μακρόθεν, ἀνυψούμενα τ' ἀθύναντα τῆς τείχης,
 φαίνονται, ὡς νὰ τᾶσθαισε σκληρὰ πολέμων τύχη,
 αὐτὰ ποῦ καταφύγιον ἔγιναν τῶν τυράνων,
 ἄσειστον ὀρμητήριον θανάτου καὶ βασάνων.
 Ἐκεῖ εἰς τὸ διάστημα τῶν θλιβερῶν ἀγώνων,
 ἔστι τ' ἡ ἡμισέλιος τὸν τρομερὸν τῆς θρόνου,
 Κι ἔρριπτε φλόγ' ἀφηνισμοῦ εἰς τὴν ἀθλίαν πόλιν,
 ἀγρίως τὴν κατέκαυσε τὴν ἀπετέφρωσ' ὅλην.
 Τρόμος εἰς τὰ εἰρήνια καὶ φρίκη κατοικοῦσαν,
 μόν' αἱ ἀλύσις αἱ πικραὶ καὶ οἱ θρήνοι ἀντηχοῦσαν.
 Ἡ φύσις ἀπ' τὴν βάρβαρον χεῖρα καταθλιμμένη,
 ἐφαίνεται ὅτι στενάζει, κί ἔμενε νεκρωμένη.
 Ὁ γεωργὸς περίλυπος, ἄφινε τ' ἄροτρόν του,
 μὲ δάκρυ' ἔδρεχε πικρὰ τὸν ἔρημον ἀγρόν του.
 Καὶ ὁ φυλάκιστος ποιμὴν ἔφευγ' ἀπληπισμένος,
 τὰ φίλτατά του ποίμνια ν' ἀφίσ' ἀναγκασμένος.
 Σ' τὰ ὄρη ἡ φλογέρα τοῦ πλέον δὲν ἀντηχοῦσε,
 μόνον ἡ τρομερὰ κλαγγὴ τῶν ὄπλων ἐκροτοῦσε.
 Ναί! ποῖος δὲν χύνει δάκρυα, δάκρυα εὐσπλαγχνίας,
 ὅταν ἰδῇ τὸ θέαμα τοιαύτης δυστυχίας,
 τὰ βλέμματά τ' ὅταν στραφοῦν κί ἰδῇ τὴν ἐρημίαν,
 τὴν γενικὴν καὶ θλιβεράν φύσεως ληθηργίαν;
 Δὲν βλέπει πλέον τοὺς πυκνοὺς καὶ τόσους ἐλαιῶνας,
 ὅπου τερπνῶς ἐσκήαζον παντοῦ τοὺς ἀμπελώνας;
 Δὲν βλέπει πλέον θεριστὰς χαίροντας, εὐθυμούντας,
 ἀλλὰ ἀθλίους γεωργούς, μ' ἰδρωτὰ γεωργοῦντας;
 Τὴν γῆν, ἥτις κατήντησε μόνον νὰ δίδῃ κόπεν,
 κί ὅπου ἡ βᾶτος ἐλαβὲ τῆς σταφυλῆς τὸν τόπον.
 Ἐρχεται τῶρ' ἡ ἀνοιξίς, κί οἱ κῆποι δὲν ἀνθίζουν,
 τὴν εὐωδίαν ζέφυροι τριγύρω δὲν σκορπίζουν.
 Τὰ κελαιδιστικά πτηνὰ ὡς ἀποξενωμένα,
 ματαίως ζητοῦν ἄσυλον, καὶ δένδρον, τὰ καίμένα.
 Πλέον δὲν ψάλλουσι τερπνῶς τ' ἀμιμητ' ἀηδονία,
 ἐπάνω σ' ταῖς πορτοκαλιαῖς πησίον σ' τὰ λεμόνια.
 Τώρα κοράκιων λυπηρῶν κατάμαυρα κοπάδια,
 πικρῶς κατακλύπτουσι τὰ τρυφερά λιβάδια.
 Τώρα κατέβ' ἀπ' τὰ βουνὰ ὁ αἰμιθόρος λύκος,
 ἐκεῖ ποῦ ἦτον πρότερον τοῦ κηπουροῦ ὁ οἶκος.
 Ἄν ὅμως ἀφῇσαν παντοῦ ἔχνη σκληρῶν πολέμων,
 μάλιστα αἱ βαρβαρικαὶ καὶ τοῦ ὀλέθρου ὁ δαίμων,
 ἔμειν' ἀκόμ' ἡ φυσικὴ τοῦ τόπου εὐμορφία,
 ποῦ θριαμβεῖται πάντοτε, καὶ εἶναι αἰώνια.
 Ὅποια μεγαλοπρεπὴς θέσις κί εὐτυχισμένη,
 ὅπου ἡ πόλις ἐκπλᾶν εἶν' ὠκεοδημένη.
 Ὄρη, πεδία, θάλασσα τὴν περιτριγυρίζουν,
 κί ὠραίον ἀμυθιάτρον τριγύρω σχηματίζουν.
 Ἡ ὄψις χαίρεται παντοῦ ἀπὸ τῆς ποικιλίας,
 παντοῦ νέα θεάματα εὐρίσκει μ' εὐκολίαν,
 Πηδᾶ ἀπ' τὰ ψηλὰ βουνὰ εἰς λόφους πεδιάδας,
 ὅπου φοροῦσι τὴν τερπνὴν πέπλον τῆς πρασινάδας,
 καὶ στρεφόμενη ἐπειτα ἐπάνω τῶν ὁδῶν,
 χάνεται εἰς ὀρίζοντα, βαλὺν, ἄνευ περάτων,
 ὅπου ἐνοῦντ' ἡ θάλασσα, καὶ τ' οὐρανὸς τὸ χάος,
 κί ὅπου δὲν φθάνει ὁ λογισμὸς, κί ἂν τρέχῃ ἀενάως.
 Ἐπάνω δὲ τῆς πόλεως σ' τὰ νέφη κεκρυμμένη,
 ὑψοῦται ὄρεος κορυφὴ ξηρὰ, κατασπρισμένη,
 ὅπ' αἱ ἀκτίνες τοῦ φωτὸς ὅλον σχεδὸν τὸν χρόνον,
 ἀντανακλουντὰ σ' τὸν λαμπρὸν μανδύαν τῶν χιόνων.

Ἐκεῖ πετᾷ ὁ αἰὲς σ' ἐλεύθερον αἰθέρα,
 καὶ τρέχει σ' τὸν ἀπέραντον τῶν οὐρανῶν ἀέρα,
 Ἐκεῖθεν φεύγ' ὁ ἄνεμος ὡς χεῖμαρρὸς τις πνέων,
 κί ἐκεῖθεν σχηματίζονται τὰ πνεύματα τῶν νεφῶν.
 Ὅλ' αἱ σκιναὶ τῆς φύσεως ἐδῶ ἔχουν γλυκεῖαν,
 λαμπρὰν μεγαλειότητα, ζῶν καὶ παρρησίαν.
 Ὅταν ὁ ἥλιος λαμπρὸς, ἐγγίξῃ εἰς τὴν δύσιν,
 καὶ κίχνη τοὺς ὑπερινοὺς χαιρετισμούς σ' τὴν φύσιν,
 Ὅποιον μεγαλοπρεπὲς θέαμα παρασταίνει;
 ἡ γῆ τριγύρω φαίνεται, ὡς ἂν ἐκπεπληγμένη.
 Ἢδὲ ἀλλὰζ' ἡ ὄψις τῆς, ὡς ἂν νὰ σκυθρωπάξῃ,
 χάνουσα τὸν φωστῆρά τῆς, φαίνεται πῶς στενάζει.
 Ὅλα τριγύρω ἡρεμοῦν εἰς σιωπὴν βαθεῖαν,
 οἱ ἄνεμ' ὅλοι στέκονται, καὶ πνέουν ἡσυχίαν,
 Μόνον οἱ ζέφυροι σιγὰ τὴν θάλασσαν χαϊδεύουν,
 ζῶν καὶ δρόσον φέρουσιν ἐν ὄσῳ προσδεύουν.
 Ἢδὲ τὰ μακρινὰ βουνὰ, ὅπου σ' τὰ νέφ' ὑψοῦνται,
 μὲ τὰς ὑπέρτας τοῦ φωτὸς ἀκτίνες στεφανοῦνται,
 Κί ἐπάνω εἰς τὰ ἡσυχὰ κύματα τῆς θαλάσσης,
 ἀλλεπαλλήλως λάμπουσι μωρὴ ἀντανάκλασις.
 Τότ' ἡ ψυχὴ κλύεται, ἐξάπτεται, ὑψοῦται,
 δὲν εἶναι πλέον εἰς τὴν γῆν, πετᾷ καὶ ἀλλοιούται.
 Τί αἰσθημα ἀνέκφραστον αἰτλάνετ' ἡ καρδιά!
 σ' αὐτοὺς τοὺς τόπους μάλιστα, ὅπου ἡ φαντασία
 εἰς κάθε ἀντικείμενον νέαν ὀρμὴν λαμβάνει,
 κί εἰς τὰς ἐνδόξους ἐποχὰς εὐθὺς πηδᾷ καὶ φθάνει.
 Ἰδὲ ἐκεῖ ποῦ ἔρχεται ὁ ἥλιος νὰ δύσῃ,
 καὶ ἡδὴ εἰς τὸ πέλαγος κοντεύει νὰ βουτήσῃ,
 Ἐκεῖ ἐστᾷθῃ θέατρον πολέμων φρικτοτάτων,
 ἐκεῖ εἶναι τὰ λείψανα ἡρώων ἀθανάτων.
 Ἐκεῖ, ἐπὶ τοῦ χαμηλοῦ αὐτοῦ τοῦ παραλίου,
 Ναί! κίτ' ἡ πολυθρύλητος πόλις Μεσολογγίου.
 Ἐπάνω τῆς ὁ ἥλιος, φαίνεται, ῥίπτει βλέμμα,
 κί αὐτὸς ὅτ' ἀποστρέφεται, καὶ φρίττ' ἀπὸ τὸ αἶμα.
 Τὰ νέφη δὲ τὰ πορφύρα, ποῦ στέκονται πησίον,
 λαμπρὸν ὅτ' ἀνηγέρθησαν σ' τοὺς ἡρώας μνημείον.
 Χαῖρε, ὦ πόλις ἐνδοξέ, Ναὲ Ἀθανασίε!
 Ἐλλάδος τὸ προπύργιον, στήλη ἐλευθερίας!
 Χαίρετε, Σεῖς, ὦ ἱερὰ εἰρήνια καὶ λίθοι!
 ὅπου ἐπακουμβίσθησαν τὰ τῶν ἡρώων στήθη.
 Ὡ γῆ παντοῦ μὲ αἵματα Τυράνων ποτισμένη,
 παντοῦ μὲ λαμπρὰ τρόπαια θριαμβῶν στολισμένη.
 Οἱ βάρβαροι ἐνόμιζον νὰ σὲ καταποντίσουν,
 καὶ τοῦτο ἐκατέρωθον, νὰ σ' ἀπαθανατίσουν.
 Ἐπεσε, ἀλλ' ὑψώθηκε· ἐσθύθη, ἀλλ' ἀστράπτει,
 καὶ φλόγα ἐνθουσιασμοῦ εἰς τὰς ψυχὰς ἀνάπτει.
 Ἀλλ' ἡδ' ἔχῃθ' ὁ ἥλιος, σκίον τὸ πᾶν καλύπτει,
 κί ἡ νύκτα τὸν κατὰμαυρον πέπλον τῆς παντοῦ ῥίπτει.
 Ὅλα λυποῦντ', ὁ ἄνθρωπος, τὰ ζῶα τεθλιμμένα,
 μένουσιν ὡσεὶ λήθαργον καὶ ὕπνον βυθισμένα.
 Ὅμως ἡ φύσις δὲν ἀργεῖ νὰ τὰ παρηγορήσῃ,
 αὐτὴ ποτὰ δὲν στέκεται, χωρὶς νὰ ἐνεργήσῃ.
 Ἰδὲ ὅπισ' ἀπ' τὰ βουνὰ, ὀλίγον κατ' ὀλίγον
 πῶς χύνεται φῶς ἀμυδρόν, τὸ σκότος διανεῖγον,
 Νά! ἡ σελήνη ἐφάσεν, ἀνέρχεται, εὐχαίνει,
 ν' ἀναδεχθῇ τὸν ἥλιον π' τὸ χάος ἀναδύει,
 καὶ ῥίπτει βλέμμα ἱλαρὸν ἐπάνω σ' τὰ πεδία,
 ὡς ἂν μῆτέρα π' ἔρχεται διὰ παρηγορίαν.
 Ὡ φῶς ἡδὺ καὶ θεῖον! πόσον εἰς τὰς καρδίας
 ῥίπτει αἰσθημ' ἀνέκφραστον γλυκεῖαν μεγαληγορίαν!
 Πόσον κινεῖς ἡδονικὰ τὸν νοῦν νὰ συλλογῇται!
 καὶ μέσα εἰς φαντασιῶν χάος νὰ λησμονῇται!
 Ἢδὲ εἰς τὰ εἰρήνια τῆς Πάτρας τὰ καμμένα
 ὅτ' εἰς βαθεῖαν σιωπὴν εἶν' ὅλα βυθισμένα,
 Ἀκούς... ὁ ζέφυρος σιγὰ τὰ χορτὰ πῶς κλανίζει,
 καὶ μέσα σ' τὰ εἰρήνια φύσας καὶ μουρμουρίζει;

Ἀκούς ἐπάνω σ' τοῦ ντζαμιῦ τὸν κρημνισμένον τοῖχον,
 αὐτὸν τὸν λυπηρότατον καὶ τὸν θρηνηθῆ ἤχον;
 Εἶναι τὸ ἀθλίον πτηνόν, ποῦ ἀπαισιῶς κράζει...
 μαζί κί ἡ φύσις φαίνεται ὅτι ἀναστενάζει...
 Τί λέγει ἄρα γε αὐτὸ; ... Τίς δύναται νὰ μάθῃ...
 ἴσως θρηνεῖ τῆς δυστυχούς πατρίδος τοῦ τὰ πάθη...
 Βαθιά σ' τὸν κάμπ' ἀκούεται μιὰ λυπηρὴ φλογέρα,
 καὶ ἡ φωνὴ τῆς λιγυρὰ τραντάζει τὸν ἀέρα.
 Ἀκούς... φαίνεται, κλέουσι τριγύρ' αἱ πεδιάδες...
 σιγὰ βομβοῦσι τὰ βουνὰ... στενάζουν αἱ κοιλάδες.
 Εἶν' ἡ φωνὴ τινος πτωχοῦ καὶ δυστυχούς ποιμένου,
 ποῦ κάθετ' εἰς κατάξηρον λίθον ἀκουμβισμένος,
 καὶ τραγοῦδᾷ τ' ἀνίκατα πολυεῖδῃ τοῦ πάθους,
 στενάζων θλιβερώτατα ἀπ' τῆς ψυχῆς τὰ ἐσθῆ.
 Πιάνει, ἀφίν' ὁ ἀθλίος τὴν ἀχαρὴ φλογέρα,
 κί ἀνυπομόνως κερταεῖ πότε νὰ ἔλθ' ἡμέρα.
 Τὸ πρόσωπον σ' τὸν οὐρανὸν ἔχει προσηλωμένον,
 μὲ δάκρυα θαρυστάλακτα, στάζον, καταδρεγμένον.
 Τ' ἀνίσυχά του βλέμματα παντοῦ συχογυρίζει,
 παντοῦ πῶς βλέπει ἀγρία φαντάσματα νομίζει.
 Σ' τὸ ἔδαφος ποῦ κάθεται, ναί, εἰδ' ἐξηπλωμένους
 τοὺς δυστυχεῖς τοῦ τοῦ; γονεῖς ἀψύχους, νεκρωμένους.
 Τὴν ἀδελφὴν τοῦ σ' τὴν σφαγὴν ἀγρίως συρρομένην...
 τὴν πατρικὴν καλύβην τοῦ πίπτουσιν, καίκομένην.
 Ἀκόμη εἰς τὰ ὄσα του περιβομβοῦν οἱ θρήνοι,
 κί οἱ τῶν βαρβάρων τρομεροὶ ἀλαλαγμοὶ ἐκείνοι.
 Ἀκόμη λάμπει τὸ σπαθὶ σ' τὰ φλογερά του μάτια,
 ποῦ τὸν πατέρα τ' ἔκαψε σ' τοὺς πόδας του κομματῆται.
 Ἰδοὺ βλέπει τριγύρω τοῦ σκιάς περὶ πταμένας,
 σκιάς χωρὶς παρηγορίαν, μὲ χεῖρας ὑψωμένας,
 Πῦ φόρεμ' αἰματωστάγας καὶ νεκρικὸν φορεῖσι,
 καὶ τὰς πληγὰς τῶν δείχνουσαι ἐκδίκησιν ζητοῦσι.
 Σιάσου μὴν ἀπελπίζεσαι, τὰ δάκρυά σου παῦσε,
 καὶ τὴν φλογέραν τῶν κλαυθμῶν ἀπόρριψεν καὶ θραύσε.
 Στρέψου κί ἰδὲ τὸν ἥλιον, λαμπρῶς πῶς ἀνατέλλει.
 κί ἀκτίνες εὐεργετικὰς ἐπάνω σου πῶς στέλλει.
 Ἀκούσον πῶς ὁ οὐρανὸς ἐδρόντησεν αἰσίως,
 κί ἡ θεὰ σάλπιγξ ἤχησε γιὰ νένα σωτηρίας.
 Ναί! ἡδὴ ἐθριάμβευσε λαμπρὰ εὐεργεσία,
 κί ἐστέφθ' ὁ πατριωτισμὸς καὶ ἡ ἐλευθερία.
 Ἐλθέ, ἐλθέ σ' τὸ ἔδαφος αὐτὸ ποῦ θὰ πατήσῃς,
 τὸν οὐρανὸν γονυπετῶς τῶρ' ν' εὐχαριστήσῃς,
 Διὰ τὴν χεῖρ', ὅπου αὐτὸς εἶχε προωρισμένην
 νὰ σώσῃ τὴν πατρίδα σου, ἡδὴ κλονιζομένην,
 εἰς τὰς πληγὰς σου βάλασμον ζωοποιὸν νὰ χύσῃ,
 τὴν νεκρωμένην σου ψυχὴν νὰ ἀναζωοπυρήσῃ.
 Καὶ ἄφες πλέον τοὺς κλαυθμούς, ἄφες τὴν τρωγυδίαν
 τοὺς εὐεργετὰς ὕμνησον, καὶ τὴν ἐλευθερίαν.
 Ἰδὲ κοντὰ σ' ὁ γεωργὸς τὸ ἄροτρόν του πιάνει,
 κί ἡσύχως τῶν ὁδῶν του καρπὸν ἀπολαμβάνει.
 Στρέφεται περὶ ἑαυτὸν, καὶ δὲν βλέπει τυράννους
 ν' ἀρπάξωσιν ἀκέρεστα μὲ πόρους καὶ βασάνους.
 Ναί! ἀναπνέει πανταχοῦ ἐλεύθερον ἀέρα.
 ὅποια τύχη δι' αὐτὸν γίνεταί καλὴτέρα!
 Θὰ ἰδῇ ταχέως τὰ βουνὰ καὶ ταῦτα νὰ ἀνθίσουν,
 τοὺς κήπους νὰ ἀνεγερθοῦν, καὶ νὰ καρποφορήσουν.
 Τὰ φίλτατά σου ποίμνια νὰ διπλασιασθῶσι,
 καὶ παρὰ τὴν ἐλπίδα σου εἰς νὰ αὐξηθῶσι.
 Αὐτὰ δὲ τὰ εἰρήνια, ποῦ τώρα ταλανίζεις,
 σ' ὀλίγου χρόνου ἐπειτα πλέον δὲν θὰ γνωρίζῃς.
 Ποῖα κηλὰ δὲν ἔρχονται ἐκ τῆς ἐλευθερίας,
 καὶ ἀπὸ τὴν ὁμόνοιαν, ψυχὴν τῆς κεινωνίας!

Αριθ. 43.

Έτους Ε.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Έτησια. Φοίνικες 36

Έξαμηνιαία. 18

Τριμηνιαία. 9

Αί συνδρομαί γίνονται ένταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 4 ΙΟΥΝΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 265. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ὁ Διοικητὴς Καρυταίνης καὶ Φαναγίου.

Ἐπισυνάπτεται ἀντίγραφον ἀναφορᾶς τοῦ ἐκ τῆς κομπόλεως Ἀνδριταίνης γέροντος Κυρίου Νικολάου Μπαρπαδήμου, ἀπὸ τοῦ ὁποῖον πληροφореῖται ἡ Γραμματεία αὕτη, ὅτι ὑπόσχεται νὰ ἐπισκευάσῃ δι' ἰδίᾳς του δαπάνης τὴν ὁποίαν πρὸ χρόνων ὁ αὐτὸς εἶχε κτίσει σχολήν· ἀλλ' ἔπειδὴ ὁ φιλόμουσος οὗτος πολίτης δὲν δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἀνάγκας τῆς σχολῆς, παρακαλῶ τὴν Γραμματείαν νὰ καθυποβάλῃ τοῦτο εἰς τὴν προστασίαν τῆς Α. Ε. τοῦ Σεβαστοῦ Κυβερνήτου, ὅπως εὐαρεστηθῇ νὰ λάβῃ πρόνοιαν καὶ περὶ τῶν μισθῶν τῶν ἀναγκαίων διδασκάλων εἰς ἐκπαίδευσιν τῆς σχολαίας.

Ἐν Καρυταίνῃ, τὴν 5 Μαΐου 1830.

Ὁ Διοικητὴς ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ.

Αρ. 758. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τὸν Διοικητὴν Καρυταίνης καὶ Φαναγίου.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δημοσίου Παιδείσεως Γραμματεὺς καθυπέβαλεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ὑπ' Αρ. 265 ἀναφορὰν σου, κοινοποιῶσαν τὸν γενναῖον καὶ ἀξιώπαινον σκοπὸν τοῦ πολίτου τῆς Ἀνδριταίνης Κυρίου Νικολάου Μπαρπαδήμου, ἀναδεχομένου νὰ ἀνορθώτῃ δι' ἰδίᾳς δαπάνης τὴν ὁποίαν ὁ ἴδιος ἀνήγειρε πρὸ χρόνων σχολήν· διὰ τὴν ἔλλειψιν δὲ ἀρκούντων πόρων αἰτεῖται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως νὰ χορηγῇ τοὺς μισθοὺς τῶν ἀναγκαίων διδασκάλων.

Τὴν προσφορὰν τοῦ ἀξιότιμου τούτου πολίτου διαδεχόμενοι μετ' εὐγνωμοσύνης, εἰμεθα διατεθειμένοι νὰ χορηγῶμεν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως τὸν μισθὸν τοῦ ἀλληλοδιδασκικοῦ διδασκάλου.

Ταῦτα θέλεις κοινοποιῆσαι πρὸς τὸν καλὸν αὐτοῦ γέροντα καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους πολίτας, ἱξηγούμενος αὐτοῖς τὸν ἐπεὶ ἔχει σκοπὸν ἡ Κυβέρνησις περὶ ἀλληλοδιδασκικοῦ

σχολείου εἰς τὴν κομόπολιν ταύτην, καὶ καθὼς σὲ εἰδοποίησε διὰ τῆς ὑπ' Αρ. 731, τῆς ὁποίας τὴν ἀπάντησιν περιμένομεν, διὰ νὰ διατάξωμεν περὶ τῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ ἔργου κατὰ τὸ ὁποῖον ἐγκριθῇ σχέδιον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 14 Μαΐου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς
Δημοσίου Παιδείσεως Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Αρ. 788. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Κύριον Ἰωσήφ Ἄων.

Ἐδέχθημεν ἄσμενοι τοὺς λυτρωθέντας παρὰ τῆς φιλανθρωπίας σου Ἑλληνοπαῖδας Γεώργιον καὶ Δημήτριον, καὶ κατετάξαμεν αὐτοὺς εἰς τὸ Ὁρφαντροφεῖον τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐκφράζοντες δὲ ἐκ μέρους τῶν ὀρφανῶν τούτων τὴν ὀφειλομένην εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν εὐεργετικὴν σου διάθεσιν, καὶ τὴν παρ' ἡμῶν ἐξαίρετον ὑπόληψιν καὶ τιμὴν, εὐχόμεθα νὰ μιμηθῶσι τὸ παρὰδειγμά σου οἱ λατρεύοντες τὸν Θεὸν τῶν εἰκτιρμῶν καὶ τῆς φιλανθρωπίας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 20 Μαΐου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς
Δημοσίου Παιδείσεως Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Αρ. 1943. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΧΑΙΑΝ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Ἡ Κ. Διαμάντη θυγάτηρ τοῦ μακαρίτου Ἀναγνώπτη Λαγονυτζίῃ ἐκ τοῦ Ἀγίου Βλάσση, χωρίου τῆς ἐπαρχίας

Καλαβρύτων, διὰ τοῦ ἐπιτρόπου τῆς Κ. Χριστ. Καλιοντζῆ ἐνάγει τὸν ἀδελφόν τῆς Σταβάκης Λαγουμτζῆν περὶ τοῦ ἐπιβάλλοντος αὐτῇ μέρους ἐκ τῆς πατρικῆς αὐτῶν οὐσίας.

Τὸ Δικαστήριον λοιπὸν προσκαλεῖ τοὺς ἔχοντας κληρονομικὸν δικαίωμα (ἂν ὑπάρχωσιν) ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ μακαρίτου Ἀναγνώστη Λαγουμτζῆ, νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιόν του ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος· ἀντίγραφα δ' αὐτοῦ θέλουσι κολληθῇ ἐπὶ τῶν θυρῶν τοῦ Δικαστηρίου τούτου καὶ τῆς καθεδρικῆς ἐκκλησίας, ἕτερον δὲ θέλει σταλῇ πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν Καλαβρύτων, διὰ νὰ τὸ δημοσιεύσῃ εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἐκείνην.

Ἐν Βυστίτῃ, τὴν 14 Μαΐου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Ν. ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ.
Δ. ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ.
Δ. ΓΚΡΙΑΝΗΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Μ. Κασσιέρης.

Ἀρ. 1301.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐντάλμα ἐμφανίσεως.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ.

Ἐπειδὴ ὁ Ἀναγνώστης Κούτσελας Καστρίτης ἐγκαλέσθεις δι' ἀλλεπαλλήλων τριῶν ἀναφορῶν τοῦ Ζαχαρία Κωνσταντῆ Μακρῆ τῆς 26 Νοεμβρίου, τῆς 17 Δεκεμβρίου 1829, καὶ 9 Ἰανουαρίου 1830, ὡς ἐπιθέσας ἀνθαιρετον χεῖρα εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν του, συνάξας τοὺς καρπούς τῶν κτημάτων του καὶ πωλῆσας αὐτούς·

Ἐπειδὴ ὁ ῥηθεὶς Ἀναγνώστης Κούτσελας, κατὰ τὴν ἀπὸ 15 Ἀπριλίου 1830 ἐγγράφον ζήτησιν τοῦ ἐπὶ τοῦ κατηγορουμένου τούτου ἐγκλήματος διορισθέντος ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ Κυρίου Ἀντωνίου Καραγιαννοπούλου, Παρέδρου τοῦ Δικαστηρίου, καλεσθεὶς διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 1143 ἐντάλματος ἐμφανίσεως τῆς 15 Ἀπριλίου 1830, διὰ νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου καὶ ἀπολογηθῇ εἰς τὴν κινηθεῖσαν κατ' αὐτοῦ ἐγκάλεισιν παρὰ τοῦ ῥηθέντος Ζαχαρία Μακρῆ, δὲν ἐνεφανίσθη εἰς τὴν παραχωρηθεῖσαν εἰς αὐτὸν προθεσμίαν·

Ἐπειδὴ, κατὰ τὴν πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἀναφορὰν τοῦ κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Ἀγίου Πέτρου Τοποτηρητοῦ τῆς Διοικήσεως ὑπ' Ἀρ. 73 τῆς 21 Ἀπριλίου 1830, τὸ πρωτότυπον τοῦ ῥηθέντος ἐντάλματος ἐμφανίσεως τοῦ Δικαστηρίου ἐνεχειρίσθη εἰς τὸν Ἀναγνώστην Κούτσελαν τὴν 20 τοῦ Ἀπριλίου 1830·

Ἐπειδὴ ὁ ἐγκαλούμενος Ἀναγνώστης Κούτσελας, ἂν καὶ ἔλαβε τὸ ῥηθὲν ἐντάλμα ἐμφανίσεως τοῦ Δικαστηρίου τὴν 20 Ἀπριλίου 1830, πληρὴ δὲν ἐνεφανίσθη μέχρι τοῦδε ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου πρὸς ἀπολογίαν·

Ἐπειδὴ ὁ διορισθεὶς ἐξεταστικὸς δικαστὴς Κ. Ἀντώνιος Καραγιαννόπουλος, διὰ τῆς ἀπὸ 16 τοῦ ἐνεστῶτος Μαΐου ἀναφορᾶς του, ἐκθέτων τὴν μὴ ἐμφάνισιν μέχρι τῆςδε τοῦ ἐγκαλουμένου Ἀναγνώστου Κούτσελα, ζητεῖ νὰ ἐκδώσῃ τὸ Δικαστήριον τὸ κατὰ νόμον ἕτερον ἐντάλμα ἐμφανίσεως·

Τὸ Δικαστήριον ἐντέλλεται τῷ Ἀναγνώστῃ Κούτσελα Καστρίτῃ, νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιόν του ἐντὸς 20 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸ παρὸν ἐντάλμα δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφη-

μερίδος, καὶ ἀπολογηθῇ εἰς τὴν κινηθεῖσαν κατ' αὐτοῦ ἐγκάλεισιν τοῦ Ζαχαρία Μακρῆ· μὴ ἐμφανισθεὶς δὲ θέλει διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων του, καὶ τὸ Δικαστήριον θεωροῦν αὐτὸν ὡς φυγοδίκον, θέλει ἀρχίσει μετὰ δέκα ἡμέρας τὴν κατὰ φυγοδικίας κρίσιν.

Ἐκαστος δὲ πολίτης ἡξεύρων ποῦ εὕσκεται ὁ φυγοδίκος χρεωστὴ νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ αὐτοῦ τὸ Δικαστήριον ἢ ὅποιανδήποτε ἄλλην ἐπιτόπιον Ἀρχήν.

Τὸ παρὸν ἐντάλμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, καὶ θέλει κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος· ἐν ἀντίγραφον αὐτοῦ θέλει σταλῇ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τῆς διαμονῆς τοῦ ἐγκαλουμένου, ἄλλα τρία ἀντίγραφα θέλουσι κολληθῇ ἐπὶ τῶν θυρῶν τοῦ Δικαστηρίου, τῆς ἐκκλησίας, καὶ τῆς κατοικίας τοῦ ἐγκαλουμένου.

Ἐν Τριπολιτσᾷ, τὴν 16 Μαΐου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΚΥΡΙΤΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΥ.
Ὁ Συνδικαστὴς Ζ. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ.
Ὁ Πάρεδρος ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Ν. Πανταλέων.

Ἀρ. 1302.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐντάλμα ἐμφανίσεως.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ.

Ἐπειδὴ ὁ Χρῆστος Γιάννη Κουλούρη ἐκ τῆς ἐπαρχίας Ἀγίου Πέτρου καὶ ὁ γυναικαδελφὸς αὐτοῦ Σωτῆρος ἐγκαλέσθησαν δι' ἀναφορᾶς τῆς Κυριακούλας Γιάννη Κουλούρη τῆς 27 Δεκεμβρίου 1829, ὡς ξυλίσαντες αὐτὴν σκληρότατα, πληγύσαντες, καὶ συντρίψαντες τὰ ὀστέα της·

Ἐπειδὴ οἱ ῥηθέντες ἐγκαλούμενοι Χρῆστος Γ. Κουλούρης καὶ ὁ γυναικαδελφὸς του Σωτῆρος, κατὰ τὴν ἀπὸ 15 Ἀπριλίου 1830 ἐγγράφον ζήτησιν τοῦ ἐπὶ τῆς ἐγκαλέσεως ταύτης διορισθέντος ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ Κ. Ἀντωνίου Καραγιαννοπούλου, Παρέδρου τοῦ Δικαστηρίου, καλεσθέντες διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 1141 ἐντάλματος τῆς 15 Ἀπριλίου 1830, διὰ νὰ ἐμφανισθῶν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου καὶ ἀπολογηθῶν εἰς τὴν κινηθεῖσαν κατ' αὐτῶν ἐγκάλεισιν παρὰ τῆς ῥηθείσης Κυριακούλας Γ. Κουλούρη, δὲν ἐνεφανίσθησαν εἰς τὸ διάστημα τῆς παραχωρηθείσης εἰς αὐτοὺς προθεσμίας·

Ἐπειδὴ, κατὰ τὴν πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἀναφορὰν τοῦ κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Ἀγίου Πέτρου Τοποτηρητοῦ τῆς Διοικήσεως ὑπ' Ἀρ. 73 τῆς 21 Ἀπριλίου 1830, τὸ ἀντίγραφον τοῦ ῥηθέντος ἐντάλματος τοῦ Δικαστηρίου ἀφέθη εἰς τὴν διαμονὴν τῶν ἐγκαλουμένων Χρήστου Γ. Κουλούρη καὶ Σωτῆρος γυναικαδέλφου του, ἐξ ὧν ὁ πρῶτος ἐσημείωσεν ἐπ' αὐτῷ τὴν ἐποχὴν τῆς παραλαβῆς τοῦ ἀντιγράφου ἐντάλματος τὴν 20 τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου 1830·

Ἐπειδὴ οἱ ἐγκαλούμενοι Χρῆστος Γ. Κουλούρη καὶ ὁ γυναικαδελφὸς του Σωτῆρος, ἂν καὶ ἔλαβον τὸ ἀντίγραφον τοῦ ῥηθέντος ἐντάλματος τὴν 20 Ἀπριλίου 1830, πληρὴ δὲν ἐνεφανίσθησαν μέχρι τοῦδε ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου πρὸς ἀπολογίαν·

Ἐπειδὴ ὁ διορισθεὶς ἐξεταστικὸς δικαστὴς Κύριος Ἀντώνιος Καραγιαννόπουλος, διὰ τῆς ἀπὸ 16 τοῦ ἐνεστῶτος Μαΐου ἀναφορᾶς του, ἐκθέτων τὴν μὴ ἐμφάνισιν μέχρι τῆςδε

τῶν ἐγκαλουμένων Χρήστου Γ. Κουλούρη καὶ Σωτήρου γυναικαδέλφου του, ζητεῖ νὰ ἐκδώσῃ τὸ Δικαστήριον τὰ κατὰ νόμον ἔτερον ἔνταλμα ἐμφανίσεως.

Τὸ Δικαστήριον ἐντέλλεται τῷ Χρήστῳ Γιαννάκῃ Κουλούρη καὶ τῷ γυναικαδέλφῳ του Σωτήρῳ, νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιόν του ἐντὸς 20 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸ παρὸν ἔνταλμα δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, καὶ ἀπελογηθῶν εἰς τὴν κινήσειαν κατ' αὐτῶν ἐγκάλεσιν τῆς Κυριακούλας Γιαννάκη Κουλούρη· ἀνίσως ὅμως δὲν ἐμφανισθῶν, δέλουν διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν τῶν δικαιωμάτων, καὶ τὸ Δικαστήριον θεωροῦν αὐτοὺς ὡς φυγιδέκους, δέλει ἀρχίσει μετὰ 10 ἡμέρας τὴν κατὰ φυγιδικίας κρίσιν.

Ἐκαστος πολίτης, ἡξεύρων ποῦ εὐρίσκονται οἱ φυγιδικοί, χρεωστεῖ νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ αὐτῶν τὸ Δικαστήριον ἢ ὅποιον ἀνδρώποτε ἄλλην ἐπιτόπιον Ἀρχήν.

Τὸ παρὸν ἔνταλμα δέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, καὶ δέλει κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος· ἐν ἀντίγραφον αὐτοῦ δέλει σταλῆναι εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τῆς διαμονῆς τῶν ἐγκαλουμένων, ἄλλα τρία ἀντίγραφα δέλουν κολληθῇ ἐπὶ τῶν θυρῶν τοῦ Δικαστηρίου, τῆς ἐκκλησίας, καὶ τῆς κατοικίας τῶν ἐγκαλουμένων.

Ἐν Τριπολιτῇ, τὴν 16 Μαΐου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΚΥΡΙΤΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΥ.

Ὁ Συνδικαστής Ζ. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Πάρεδρος ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Νικόλαος Πανταλέων.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 3. Ἰουνίου.

Διὰ τὴν εἰς χρῆσιν τῶν Ἀλληλοδιδασκτικῶν σχολείων μας ἐκ Μελέτης ἀποστολῆν παιδικῶν βιβλίων, περὶ τῆς ὁποίας ἀναφέραμεν εἰς τὸν 37 Ἀριθμ. τῆς Ἐφημερίδος μας, χρεωστεῖται χάρις ὅχι μόνον εἰς τὸν Κύριον Ἡλὶ Σμιθ, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν Κύριον Δανιὴλ Τέμπλην, ἔτερον ἐπιστάτην τῆς ἐν τῇ νήσῳ ἐκείνῃ τῶν Ἀμερικανῶν τυπογραφίας.

Ἐκ Μαγαβωνησίου, 12 Μαΐου.

Τὴν 7 τοῦ τρέχοντος ἔφθασεν εἰς τὸ Ῥωσσικὸν δίκροτον Βλαδίμιρος. Ὁ εἰς αὐτὸ ἀντιναύαρχος Π. Ι. Ρικάρδος ἠθέλησε νὰ θεωρήσῃ εἰς τὸ ἀλληλοδιδασκτικὸν σχολεῖον τῆς πόλεως μας τὸν τρόπον, μετὰ τὸν ὁποῖον ἀκολουθεῖται ἡ ἀλληλοδιδασκτικὴ, ἡ ἱερὰ αὕτη μέθοδος, τὴν τάξιν καὶ τὰς προόδους τῶν μαθητῶν. Τὴν ἐπαύριον τῆς ἀφίξεώς του κατὰ τὴν 11 ὥραν πρὸ μεσημβρίας εἰσῆλθεν εἰς τὸ σχολεῖον, ἐνδεδυμένος τὴν τῆθενόν του καὶ τὰ παράσημα τοῦ βαθμοῦ του, καὶ συνωδευμένος παρὰ τοῦ διερμηνευτοῦ καὶ ὑπασπιστοῦ αὐτοῦ Κυρίου Ι. Παπαρηγόπουλου. Οἱ μαθηταὶ τὸ μὲν πρῶτον παραταχθέντες εἰς εὐθείαν γραμμὴν, τὸν ὑπεδέχθησαν καὶ ἡσυχάζοντες στρατιωτικῶς τῷ τρόπῳ. Ἐπειτα δὲ ὑπῆσαν ὅλοι ἐν ἄκρῃ εὐταξίᾳ καὶ σιωπῇ εἰς τὰς τάξεις των, καὶ ἔγειναν γυμνάσεις εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, τὴν γραφὴν καὶ τὴν ἀριθμητικὴν. Μετὰ ταῦτα ὁ διδάσκαλος προσεφώνησε διὰ στίχων ἀνάλογόν τι ἐγκώμιον πρὸς τὸν ναύαρχον, ὅστις, πρὶν ἀναχωρήσῃ, ἀπέδειξε διὰ λόγων τὴν ἄκρην τὸν εὐχα-

ρίστησιν διὰ τὴν εὐταξίαν καὶ τὰς ἐπιδόσεις τῶν μαθητῶν, καὶ ἐχάρισεν εἰς τὸν διδάσκαλον τὴν εἰκόνα τοῦ Κυρίου Α. Μουστοξύδου, Ἐφόρου τῶν Σχολείων, ὑποσχεθεὶς νὰ πέμψῃ καὶ ἐκείνῃ τοῦ Ἐξοχωτάτου Κυβερνήτου, πρὸς δὲ καὶ χρηματικὴν βοήθειαν εἰς τὸ σχολεῖον, 70 τάλαρα Ἰσπανικὰ (*) ὁμοῦ μετ' ἑτέρας χορηγίας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Λονδίνου, 23 Ἀπριλίου.

Ἐν τῇ χθεσινῇ ἐκκλησίᾳ τῆς τῶν Πατρικίων Βουλῆς ὁ Κόμης Μωντεκάσελ ἐξεφώνησε μακρὰν ὁμιλίαν εἰς ὑποστήριξιν τῆς προτάσεώς του περὶ τῆς μεταρρυθμίσεως τῆς Ἀγγλικῆς ἐκκλησίας. Μέμφεται ὅτι αἱ πολλὰ κοσμικαὶ τελεταὶ τῆς κοινότητος ταύτης ἀποκαθιστῶσιν ἕκαστον τῶν ναῶν αὐτῆς ὡς εἰδός τι θεάτρου. Ἐν τῇ Ἰρλανδίᾳ τὰ πέντε ἑκτημόρια τῶν Προτεστάντων στεροῦνται ἐκκλησιῶν· ἐν δὲ τῷ Λονδίνῳ συχρότατα αἱ ἐκκλησίαι στεροῦνται πιστῶν. Εἰς πλῆθος Λαοῦ λογιζόμενον εἰς 1,400,000 ψυχὰς διίσχυρίζονται ὅτι εὐρίσκεται ἐν ἑκατομμύριον ἀμελούντων συνήθως τὰ θρησκευτικὰ χρέη των. Ἡ ταῦ κλήρου διαγωγὴ φαίνεται εἰς τὸν εὐγενῆ λόγον μίαν τῶν δραστικωτέρων αἰτιῶν τῆς παρακμῆς ταύτης τοῦ Χριστιανισμοῦ. Αἱ εἰς τὴν συλλογὴν τῶν δεκάτων προσκείμεναι καταχρήσεις εἶναι σκαιδαλιστικαί, μάλιστα ἐν τῇ Ἰρλανδίᾳ. Εἰς ἐνορίαν τινὰ ὁ ἱερεὺς δὲν ἡσχύνθη ν' ἀρπάξῃ, μετὰ τὴν ἄλλων ἐπίπλων, τὴν Ἀγίαν Γραφὴν πτωχῆς τινος γυναικὸς στεγνυμένης καὶ αὐτῶν τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων. Εἰς ἄλλην δὲ τινὰ ἀπεδεκατίσθησαν ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁδῶν ἀγγέλαι χηνῶν καὶ χοίρων ὑπὸ πλουσίων διοικητῶν ὑπαγόντων εἰς τὸ κυνήγιον. Καὶ ἐντεῦθεν ἐγενήθησαν μνησικακίαι προξενήσασαι πολλὰ ἐγκλήματα. Ἡ δὲ τῶν Ἐφημερίδων κηρυττομένη δημοπρασία τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀξιομάτων δὲν εἶναι ὀλιγώτερον ταραχοποιά. Τοιαῦται καταχρήσεις καὶ τὰ ἀνάληγτα καὶ

[*] Τὴν 10 τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ παρελθόντος 1829 ἔτους, εὐρισκομένης εἰς ἐκεῖνο τὸ παράλιον τῆς Ῥωσικῆς φρεγάτας Μαρίας, ὁ τριήραρχος μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν ἀξιωματικῶν ἔδωκαν τὴν ἐξῆς συνδρομὴν ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ σχολείου.

	Ῥωσία
Ὁ Πλοίαρχος Κ. Πέτρος Μικάρης	150
Ὁ Κ. Ἰωάννης Παπαρηγόπουλος, διερμηνεὺς τοῦ Ῥωσσικοῦ στόλου, διὰ μὲν τὸ πρῶτον ἔτος διὰ δὲ τὸ ἐξῆς ὑποσχέθη νὰ διδῇ ἀνὰ 100	225
Ῥωσία κατ' ἔτος.	
Οἱ Ἀξιωματικοί.	
Ὁ Κ. Νικόλαος Κερνήλοβ	75
Ὁ Κ. Βασίλειος Κρέντζετνικόβ	60
Ὁ Κ. Ἀλέξανδρος Τζουγέβνικ	60
Ὁ Κ. Κοπετάγκικ Δουδάκοβ	60
Ὁ Κ. Παῦλος Μουραβιόβ	60
Ὁ Κ. Ἀλέξανδρος Μεντσόν	60
Ὁ Κ. Παῦλος Σεβλόδσκη	75
Ὁ Κ. Γιλδεγέρνικ Ἰατρός	70
Ὁ Κ. Παῦλος Πέπιγκ	30
Ὁ Κ. Κάρλοβ	45

Ὁλον Ῥωσ. 970

(Σημ. τοῦ Ἐκδ.)

παραλελυμένα ἤθη μέρους τινὸς τοῦ κλήρου βλάπτουν τὴν ἐκκλησίαν εἰς τὸ πνεῦμα τῶν λαῶν πολὺ πλειότερον, ἢ αἱ θρασυτάται προσβολαὶ τῶν ἀντιπάλων τῆς.

(Γαλλ. Ταχυδρ.)

Ἐκ Τολλῶνος, 30 Ἀπριλίου.

Ἡ κατὰ τοῦ Ἀλγερίου ἐκστρατεία θέλει ἀναχωρήσει τὴν 4 τοῦ Ἰουνίου. Ὁ δὲ Γενικὸς Ἀρχηγὸς αὐτῆς ἐξέδωκε τὴν ἐξῆς προκήρυξιν.

“ Σ τ ρ α τ ι ῶ τ α ι !

„ Ἡ εἰς τὴν Γαλλικὴν σημαίαν γεγεννημένη ὕβρις σὰς καλεῖ πέραν τῶν θαλασσῶν διὰ νὰ τὴν ἐκδικήσετε, ὅλοι ἐξαφθέντες ἀπὸ τοῦ ἐξ ὕψους τοῦ θρόνου δοθὲν σύνθημα ἐδράμετε εἰς τὰ ὄπλα, καὶ παλλοὶ ἐξ ὑμῶν ἄφησαν μὲ ζέσιν τὴν πατρίαν ἐστίαν.

„ Κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἀνεπετάσθησαν αἱ Γαλλικαὶ σημαῖαι ἐπὶ τῆς Ἀφρικανῆς παραλίας. Ὁ καύσων τοῦ κλίματος, ὁ κάματος τῶν ὁδοιποριῶν, αἱ ἐλλείψεις τῆς ἐρήμου, τίποτε δὲν ἴσχυσε νὰ σαλεύσῃ τοὺς πρὸ ὑμῶν ἐκεῖσε στρατεύσαντας. Ἡ ἀτάραχος ἀνδρία τῶν ἤρκεσεν εἰς τὸ νὰ ἐκκρούσῃ τὰς θορυβώδεις προσβολὰς τοῦ ἀγαθοῦ μὲν, ἀτάκτου δ' ἐκείνου ἱππικοῦ· σεῖς θέλετε ἀκολουθήσει τὰ ἐνδοξα ἐκείνων παραδείγματα.

„ Τὰ ἐκπεπολιτευμένα ἔθνη τῶν δύο τῆς οἰκουμένης μερῶν προσηλόνουν ἐπάνω σας τὰ βλέμματά των, καὶ αἱ εὐχαὶ των σὰς συνοδεύουν. Ὁ τῆς Γαλλίας ἀγὼν εἶναι ἀγὼν τῆς ἀνθρωπότητος· δείχθητε ἄξιοι τῆς εὐγενοῦς ἀποστολῆς σας. Κιμμία παραδρομὴ ἃς μὴ θαμβώσῃ τὴν λάμπιν τῶν ἀνδραγαθημάτων σας· τρομεροὶ ἐν τῇ μάχῃ, γίνεσθε δίκαιοι καὶ φιλόανθρωποι μετὰ τὴν νίκην· τοῦτο σὰς ἐντέλλεται καὶ τὸ συμφέρον σας καὶ τὸ χρέος.

„ Πολὺν καιρὸν καταδυναστευμένος ἀπὸ ἀπληστον καὶ ὠμὸν στρατιωτικὸν ὁ Ἀραβ, θέλει ἰδεῖ ἡμᾶς ὡς ἐλευθερωτάς του. Θέλει ἐπικαλεσθῇ τὴν συμμαχίαν μας. Ἐκθαρσῆσας δὲ ἀπὸ τὴν ἀγαθὴν πίστιν σας, θέλει φέρεῖ εἰς τὰ στρατιωδὰ μας τὰ προϊόντα τῆς γῆς του. Οὕτως ἀποκαταστήσαντες τὸν πόλεμον ὀλιγώτερον ἐκτεταμένον καὶ ὀλιγώτερον φονικόν, θέλετε ἐκπληρώσει τὰς ἐφάσεις τοῦ τόσο φειδόμενου τοῦ αἵματος τῶν ὑπηκόων, ὅσον καὶ ζηλωτοῦ τῆς τιμῆς τῆς Γαλλίας, ἡγεμόνος.

„ Στρατιῶται, σεβαστὸς ἄναξ διῆλθεν ἄρτι τὰς τάξεις σας, θελήσας νὰ πεισθῇ ἀφ' ἐαυτοῦ ὅτι οὐδὲν ἡμελήθη τῶν πρὸς κατόρθωσιν τοῦ ἔργου σας συντελεστικῶν, καὶ νὰ προνοήσῃ περὶ τῶν χρειῶν σας. Ἡ ἀμετάθετός του προσπάθεια θέλει σὰς ἀκολουθήσει εἰς τοὺς ἀξένους τόπους, ὅπου ὑπάγετε νὰ πολεμήσετε. Θέλετε δὲ γένῃ αὐτῆς ἄξιοι, φυλάττοντες τὴν αὐτὴν ἐκείνην εὐταξίαν, ἣτις ἐπροξένησεν εἰς τὸ στράτευμα, τὸ ὁποῖον ὠδήγησεν εἰς τὴν νίκην, τὴν παρὰ τῆς Ἰσπανίας καὶ ὅλης τῆς Εὐρώπης τιμὴν.

Ὁ ἑξαρχὸς Στρατηγὸς, Πατρίκιος τῆς Γαλλίας,
Γενικὸς Ἀρχηγὸς τῆς ἐπὶ τὴν Ἀφρικὴν ἐκστρατείας,
Κόμης ΔΕ ΒΟΥΡΜΟΝΤ.

Ἐκ διατάγματος τοῦ Βασιλέως τῆς Γαλλίας τῆς 4 Μαΐου ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων διελύθη, καὶ συγκαλοῦνται αἱ ἐκλεκτικαὶ σύνοδοι. Ἡ δὲ τῶν δύο Βουλῶν συνάθροις προσδιωρίσθη εἰς τὴν 22 τοῦ ἐρχομένου Ἰουλίου.

[Γαλλ. Ταχυδρ.]

Φιλολογία.

Περὶ τῶν παρὰ τοῖς Ἑλλησιν ἐποχῶν τῶν ἐμβληματικῶν τεχνῶν, ὑπὸ Φρεδερ. Θιέρσχου. Δευτέρα ἔκδοσις, μετὰ λιθογραφιῶν ἐν Μοναχίῳ, 1829.

Αἱ τέχναι, οἱ μῦθοι καὶ ἡ θεηλατρεία τῶν Ἑλληνικῶν λαῶν καὶ τῶν προγενεστέρων των, προήρχοντο κατ' εὐθείαν ἐκ τῆς Αἰγύπτου, καὶ τὰ πάντα ἐχρεωστοῦντο εἰς τὴν ὑπερβάλλουσαν τοῦ τόπου ἐκείνου ἐπιρροίαν. Αἱ θεωρίαι αὗται στηρίζονται ἀπὸ τὸν συγγραφέα ἐναντίον τῆς δόξης τῶν σοφῶν Μείερ, Οφφριέρδου, Μυλλέρου καὶ Ἴργου.

Τὸ σύγγραμμα τοῦτο συνίσταται ἐκ πολλῶν καὶ ἀξιολόγων σκέψεων καὶ παρατηρήσεων, μεταξὺ δὲ ἄλλων, περὶ τοῦ Κριτέα, τῶν τριπύδων, καὶ τῶν δύο Πολυκλείτων. Εὐρίσκονται δὲ ἐν αὐτῷ καὶ περιεργόταται λεπτομέρειαι περὶ τῶν μνημείων τῆς Σελινούντος. Διατείνεται δὲ ὁ συγγραφεὺς ὅτι μέχρι τῆς πεντηκοστῆς Ὀλυμπιάδος ἐπεκράτησε διηνεκῶς ὁ ἀρχαῖος τῆς Ἑλλάδος θρησκευτικὸς τρόπος.

(Ταχυδρ. τῆς Ἑλλάδ.)

ΝΑΥΤΙΑ.

ΛΙΜΗΝ ΣΚΟΠΕΛΟΥ. Κατὰ τὸν Ἀπρίλιον.

ΚΑΤΑΠΑΟΥΣ. Ἐκ Κασσανδρίας δύο Ἑλληνικά πλοῖα μὲ ξυλείαν ναυπηγῆσμον καὶ σφακτά. — Ἐξ Ἡλιοδρομίων δύο μὲ ξυλείαν καὶ σφακτά. — Ἐκ Σμύρνης δύο εὐκαιρα, καὶ ἐν μὲ ὀλίγον σίδηρον. — Ἐκ Θεσσαλονίκης ἐν μὲ σανίδια καὶ γρίζους. — Ἐκ Σύρας ἐν εὐκαιρον, δύο μὲ σίτον καὶ ἐν μὲ σίτον, φοίνικας καὶ ἄλλα. — Ἐξ Ἀνδρου ἐν μὲ σίτον καὶ ἕτερον εὐκαιρον. — Ἐκ Ταλαντίου ἐν εὐκαιρον. — Ἐκ τοῦ Ὀλύμπου ἐν μὲ σανίδας. — Ἐκ Ζητούνιου ἐν Ἰόνιον μὲ ὀλίγον λιγὸς πορον. — Ἐκ Ζαγοράς 4 Ἑλληνικά μὲ ξυλείαν ἐργάσιμον. — Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐν Ἑλλήν. μὲ σίτον, ἄλευρα κτλ. — Ἐκ Σκύρου ἐν μὲ σίτον καὶ ἄλλα. — Ἐκ διαφόρων μερῶν 106 πλοῖα μὲ ξυλείαν, σίτον, καπνόν, κτλ.

ΛΙΜΗΝ Σ. Εἰς Ζαγοράν ἐν Ῥωσικόν καὶ 7 Ἑλληνικά εὐκαιρα. — Εἰς Ναύπλιον 3 Ἑλλήν. μὲ ξυλείαν καὶ ἐν μὲ ξυλείαν καὶ γρίζους. — Εἰς Σύραν 4 μὲ ξυλείαν, ὀλίγον θαμβάκι καὶ δόγας. — Εἰς Ὑδραν ἐν μὲ σίτον. — Εἰς Ταλάντιον ἐν μὲ σίτον. — Εἰς Κασσανδρίαν ἐν εὐκαιρον. — Εἰς Σμύρνην ἐν μὲ ξυλείαν. — Εἰς Ζητούνιον ἐν Ἰόνιον μὲ κάδους καὶ ὀλίγον λιγὸς πορον. — Εἰς Βῶλον ἐν μὲ σπρίκα καὶ ἐνδύματα. — Εἰς Ὀλύμπον ἐν εὐκαιρον. — Εἰς Χίον ἐν μὲ ξυλείαν. — Εἰς διάφορα μέρη 110 πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ ξυλείαν, σφακτά, σίτον, κτλ.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Έτησίαν. Φοίνικας 36
Έξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9

Αί συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 7 ΙΟΥΝΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 845. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Συμφώνως μὲ τὰ διαλαμβανόμενα εἰς τὸ Ἀρθ. Β' καὶ Γ' τοῦ ὑπ' Ἀρ. 7 ψηφίσματος,

Διατάττομεν.

Α'. Ὁ Κύριος Ἀναστάσιος Ἐρκουλίδης διορίζεται διδάσκαλος τῆς Γαλλικῆς γλώσσης εἰς τὸ ἐν Αἰγίνῃ Κεντρικὸν Σχολεῖον.

Β'. Προσδιορίζεται μηνιαίος μισθὸς αὐτοῦ Δίστηλα 25 ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν θέλει ἀρχίσει τὰ χρέη του.

Γ'. Ὁ Ἐφορὸς τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου θέλει ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν τακτικὴν παράδοσιν τοῦ μαθήματος τοῦτου, καὶ θέλει προσδιορίσει τὴν ὥραν τῆς παραδόσεως καὶ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ, συνεννοούμενος μετὰ τῶν διδασκάλων τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου.

Δ'. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 29 Μαΐου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς
Δημοσίου Παιδείας Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Ἀναφορὰ τῆς Κοινότητος τῶν Αἰγινητῶν πρὸς τὸν Κυβερνήτην.

Ἐξοχώτατε,

Ἡ κοινότης τῆς νήσου ταύτης Αἰγίνης, πληροφορηθεῖσα δι' ἣν ἡ Ἐξοχότης ἀνέλαβε πρὸς τοὺς ἄλλοις καὶ τὸν θεάρεστον τοῦτον σκοπὸν διὰ τὴν ἀνορθωτὴν κοινὴν κατάστημάς τοῦ σχολείου εἰς τὴν νήσον τῆς πρὸς κοινὴν ἐκπαιδεύσειν τῆς νεολαίας, τολμᾷ νὰ καθικετεύσῃ τὴν Ἐξοχότητα ἵνα εὐαρεστηθεῖσα νὰ ἤθελε δεχθῇ τὸν ἐξαρκέσαντα τόπον διὰ τοιοῦτον κατάστημα ἐκ τῆς παρακειμένης Δέσεως τῆς με-

γάλης ἐκκλησίας τῆς Παναγίας, ὡς ἀρμόζοντα διὰ τὸ τοιοῦτον.

Καὶ μὲ τὸ πλέον βαθύτατον σέβας ὑποσημειοῦνται.
Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 15 Μαΐου 1830.

Ἡ Κοινότης τῆς νήσου Αἰγίνης

Γεώργιος Λογιωτατίδης, Μιχαὴλ Μαλουκάς, Σωτήριος Λογιωτατίδης, Μ. Λιβερωπούλου, Ἰω. Σολομός, Ἀνδρέας Καρύδης, Νικόλαος Κάτσας, Γεώργιος Λυκούρης, Σπυρ. Ἐλευθερίου, Ἀναγνώστης Π. Μιχαὴλ, Σιμεὼν Καρύδης, Δ. Π. Μοίρας, Ν. Λαλαούνης, Χ. Νικόλας, Γ. Χατζήγλου, Ἰ. Μιχαλάκης, Κ. Ἡλίας, Σπυρ. Ἀμπελάς, Μ. Μαργαρώνης, Ἀντ. Κουκκούλης, Ν. Χαλδαῖος, Σπ. Ἀλυφαντής, Ν. Σκριβάνος, Σπυρίδων Μοίρας, Ἀναγνώστης Χρυσόχοις, Ἰ. Μωίτρος.

Αρ. 831. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Ἐφορὸν τοῦ ἐν Αἰγίνῃ Κεντρικοῦ Σχολείου κτλ.

Ἐδέχθημεν μετ' εὐγνωμοσύνης τὴν προσφορὰν τῆς κοινότητος τῶν Αἰγινητῶν, παραχωρούντων ἀπὸ τῆς ἰδιοκτητοῦ γῆς τῆς κοινῆς ἐκκλησίας τῆς Παναγίας τὸν ἀρκούντα τόπον εἰς οἰκοδομὴν διδακτικοῦ καταστήματος εἰς χρῆσιν τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου.

Σεβόμενοι δὲ τὰ ὅσια, ἀφίεμεν τὸ πρὸς τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον χρέος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας Φοίνικας 320, καὶ διετάξαμεν τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴν ν' ἀποσβέσῃ τὸ χρέος τοῦτο.

Ταῦτα θέλεις γνωστοποιήσῃ καὶ πρὸς τὴν Κοινότητα τῶν Αἰγινητῶν, κοινοποιῶν τὴν πράξιν ταύτην τῆς Κυβερνήσεως, τὴν ὁποίαν θέλεις ἀποθέσει εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου, ὁμοῦ μὲ τὸ ἀποσπελλόμενον ἔγγραφον τῆς αὐτῆς Κοιότητος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 28 Μαΐου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς
Δημοσίου Παιδείας Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Αρ. 793.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

18 Β' Απόφασις.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΩ ΜΕΣΣΗΝΙΑΝ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΩΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΝ.

Θεωρήσαν την ύπ' Αρ. 1008 δημόσιον ἐγκάλεσιν τοῦ κατὰ τὰ Μεσσηνιακὰ φρούρια Προσφυγινῶν Διοικητοῦ, δι' ἧς ἐγκαλῶν τοὺς ἐκ Ζακύνθου ἀδελφοὺς Σπύρον καὶ Παναγιώτην Γκούσκον δι' ἐγκλημα πειρατείας, ἐπισυνάπτει·

α'. Ὑπ' Αρ. 51 ἀναφορὰν τοῦ Ἐκτάκτου Γεν. Ἐφόρου τῶν λιμένων πρὸς τὴν Α. Ε. ἀφορῶσαν τὰ κατὰ τὴν σύλληψιν τῶν ἐγκαλουμένων τούτων, καὶ ἐγκλείουσιν ἑτέραν τῶν αὐτῶν πρὸς τὴν Α. Ε. τῆς 5 Μαΐου 1829, δι' ἧς ὁμολογοῦντες ἑαυτοὺς ἐνόχους τοῦ διὰ τὸ ὅποσον ἐγκαλοῦνται ἐγκλήματος, ἐπικαλοῦνται τὸ ἔλεος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως· καὶ

β'. Ὑπ' Αρ. 582 ἀπάντησιν τοῦ κατὰ τὰ Μεσσηνιακὰ φρούρια Προσφυγινῶν Διοικητοῦ πρὸς τὸν Ἐκτάκτον Γεν. Ἐφορον ἀφορῶσαν τὰ περὶ τῆς παραλαβῆς τοῦ πειρατικοῦ πλοιαρίου, ἐγκλείουσιν δὲ καὶ κατάλογον τῶν ὀπλῶν μετὰ τῶν ἐπίπλων τοῦ αὐτοῦ τῆς 5 Μαΐου 1829·

Θεωρήσαν την ύπ' Αρ. 45 ἀναφορὰν τοῦ Προσφυγινῶν Ἀστυνόμου Νεοκάστρου, δι' ἧς εἰδοποιήθην τὸ Δικαστήριον τὴν ἐκ τῆς φυλακῆς τῆς πόλεως ταύτης δραπέτευσιν τῶν ἐγκαλουμένων τούτων, ἐξέδωκε τὸ ὑπ' Αρ. 584 ἔνταλμα δημοσιεῦσθαι διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος τὴν 29 Μαρτίου 1830, προσκαλοῦν αὐτοὺς, ὅπως ἐμφανισθέντες ἐντὸς τῆς κατὰ νόμον παραχωρηθείσης προθεσμίας ἀπολογηθῶσιν εἰς τὴν κατ' αὐτῶν δημόσιον ἀγωγὴν, καὶ εἰδοποιεῖν συγχρότως, ὅτι μὴ ἐμφανιζόμενοι, θέλουσι διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων, καὶ δέλουσι δικασθῆναι κατὰ τοὺς κανόνας τῆς φυγοδικίας·

Θεωρήσαν τελευταίον τὴν ἀπὸ τὴν 1 τοῦ λήγοντος ἀναφορὰν τοῦ ἐπ' αὐτὸ τὸ ἐγκλημα διορισθέντος διὰ τῆς ὑπ' Αρ. 478 πράξεως ἐξεταστοῦ, δι' ἧς ἀπαιτεῖ τὴν κατὰ τοῦ ἐγκλήματος τούτου ἀτάλογον ἐφαρμογὴν τοῦ ΞΗ' ἄρθρου τοῦ Ἀπανθίσματος τῶν Ἐγκληματικῶν·

Σ Κ Ε Ψ Τ Ε Τ Α Ι,

Ὅτι, μὴ ὑπαρχούσης ἀμφισβολίας τινὸς περὶ ὑπάρξεως τοῦ διὰ τὴν πειρατείαν προμελετημένου σκοποῦ τῶν ἐγκαλουμένων τούτων, ἐξομολογηθέντων τοῦτο αὐτὸ εἰς τὴν πρὸς τὴν Α. Ε. ῥηθεῖσαν ἀναφορὰν τῶν, οὗτοι μὴ ἐμφανισθέντες προσωπικῶς εἰς τὸ βῆμα τοῦτο εἰκοσιν ἡμέρας μετὰ τὴν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος δημοσίευσιν τοῦ ῥηθέντος ἐντάλματος, ἢ ἀπολογηθῶσιν, ἐπέφεραν καθ' ἑαυτῶν νέαν εὐθύνην, ἐπιβαρύναντες τὸ ἀρχικὸν αὐτῶν ἐγκλημα μὲ τὸ τῆς φυγοδικίας·

Ὅτι τὸ ὑπὸ Ἰονικὴν σημαίαν πλοιάριον “ἡ Ὁδηγήτρια”, διοικούμενόν ποτε παρὰ τοῦ φυγοδίκου Σπύρου Γκούσκου, ὡς ὑπάρξαν τὸ ὄργανον τοῦ σκοποῦ, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρ' ὅλων τῶν χριστιανικῶν σημαίων καταδιωκόμενου τούτου βδελυροῦ ἀνοσιουργήματος, δίδει νόμιμον καὶ δικαίαν ἀφορμὴν πρὸς τὸ Δικαστήριον, διὰ νὰ ἐφαρμόσῃ καὶ κατ' αὐτοῦ τὸν ἀνήκοντα νόμον πρὸς ἀσφάλειαν τῆς κοινωνίας· ὅθεν

Δ Ι Κ Α Ζ Ε Ι.

Α'. Οἱ ἀδελφοὶ Σπύρος καὶ Παναγιώτης Γκούσκου Ζακύνθιοι καταδικάζονται εἰς φυλάκισιν δεκαεννέα ἐτῶν δυνάμει τοῦ ΞΗ' ἄρθρου τοῦ Ἀπανθίσματος τῶν Ἐγκληματικῶν.

Β'. Τὰ ὡς ἐκ τῆς δημοσίου ταύτης ἐγκληματικῆς ἀγω-

γῆς δικαστικὰ ἔξοδα, συμποσούμενα εἰς Φοῖνικας 19, εἶναι εἰς βάρος τῶν καταδικαζομένων τούτων.

Γ'. Τὸ ὑπὸ Ἰονικὴν σημαίαν πλοιάριον “ἡ Ὁδηγήτρια”, διοικούμενόν ποτε παρὰ τοῦ Σπύρου Γκούσκου δημεύεται μετὰ τῶν ὀπλῶν καὶ ἐπίπλων αὐτοῦ.

Ἀντίγραφον τῆς παρούσης δέλει διευθυνθῆναι πρὸς τὸν κατὰ τὰ Μεσσηνιακὰ φρούρια Προσφυγινῶν Διοικητὴν δι' ἐκτέλεσιν τῶν ὅσων ἀφερᾷ τὸ δημόσιον δικαίωμα, καὶ ἕτερα πρὸς τοὺς Ἀστυνόμους τοῦ Τμήματος τούτου, ἵνα δημοσιεύσωσιν εἰς τὰς μητροπόλεις τῶν ἐπαρχιῶν τῶν.

Ἐν Φιλιατροῖς, τὴν 20 Μαΐου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΙΩ. ΚΟΤΑΚΗΣ.

Οἱ Συνδικασταὶ Ι. Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝΣ.

Κ. ΚΑΡΑΠΑΥΔΟΣ.

Ὁ Πάρεδρος Α. ΚΑΡΑΠΑΤΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Π. Ἡλιάδης.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 6 Ἰουνίου.

Τὴν 4 τοῦ ἐνεστῶτος ἤλθεν ἐξ Ἀθηνῶν τὸ Γαλλικὸν δίκροτον, Ἀ τ α λ ἄ ν τ η, φέρον τὸν Ἀντιπρόεδμον τῆς Γαλλίας Βαρῶνα Ρυάν.

— Τὴν 15 τοῦ παρελθόντος Μαΐου ἔγεινεν ἔξωθεν τοῦ Ναυπλίου στρατιωτικὴ παράταξις, εἰς τὴν ὁποίαν συνηθροίσθησαν ὅλα τὰ ἔτοιμα εὐρεθέντα τακτικὰ στρατεύματα, καὶ 200 μάλιστα ἵππεῖς ἐλθόντες ἐξ Ἀργους. Οἱ Ναύαρχοι Κοι Δεριγνῆς, Εἰδῆνος καὶ Ρικὸρδος, οἵτινες εὐρέθησαν εἰς Ναύπλιον μὲ τὰ δίκροτά των, παρεστάθησαν εἰς τὴν θελκτικὴν ταύτην θεωρίαν. Οἱ βράχοι οἱ περικυκλοῦντες τὴν πεδιάδα ἐκαλύπτοντο ἀπὸ πλῆθος ἀνθρώπων. Ἀλλ' ἡ κακὴ τύχη ἐπελθοῦσα βροχὴ διεσκόρπισε τοὺς θεατὰς, ἀφοῦ ἐχάλασε τὰς κομψὰς γυναικῶν τινῶν περιβολὰς.

— Ἐπανελθόντος τοῦ Ναυάρχου Ρικὸρδου ἐκ Μαραθωνησίου τῆς Λακωνίας, ἐστάλη εἰς τὴν στάσιν ἐκείνην τὸ δίκροτον ὁ Ἀ λ ἔ ξ α ν δ ρ ο ς - Ν ε ὕ σ κ η ς.

— Τὴν 20 Μαΐου ὁ Ναύαρχος Κύμης Εἰδῆνος ἔδωκεν ἐν τῷ δίκροτῳ αὐτοῦ μεγαλοπρεπεῖα χορόν. Ἐστήθη ἐπὶ τοῦ καταστρώματος σκηνὴ συνηρμοσμένη ἐκ σημαίων παντοδαπῶν χρωμάτων, καὶ κομψότατα καλλωπισμένη. Ἡ ἐξαίσιος μουσικὴ, ἡ φαιδρότης τῶν παρευρεθέντων, καὶ τὸ ἀξιαγάπητον τοῦ Ναυάρχου καθήδυναν τὴν πανήγυριν ταύτην, γενομένην ἐν αἰθρίᾳ, καὶ τελειωθείσαν διὰ πυροτεχνικοῦ μηχανήματος.

— Περὶ τὰ τέλη τοῦ Μαΐου ἤλθεν εἰς Ναύπλιον καὶ ὁ στρατηγὸς Σχινεῖδης Γενικὸς Ἀρχηγὸς τῶν ἐν Πελοποννήσῳ διαμενόντων Γαλλικῶν Στρατευμάτων. Φαίνεται δὲ ὅτι μέλλουν νὰ συμφωνηθῶσι τὰ ὁποῖα ἔχουν νὰ ληφθῶσι μέτρα ὡς πρὸς τὴν παρὰ τοῦ Πρωτοκόλλου τοῦ Φεβρουαρίου ὀριζομένην εὐκαίρῳ τῶν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τούρκων ἀμοιβαίως κρατουμένων τόπων.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἡ Πύρτα ἔστειλε πρὸς τοὺς Πρέσβεις τῆς Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Ρωσσίας ἀξιωματικὴν διακοίνωσιν, ἐν ἣ ὁμολογεῖ ὅτι κατ' οὐδὲν ἔχει νὰ ἐναντιωθῇ εἰς τὰ παρὰ τῶν τριῶν Δυνάμεων περὶ τῆς Ἑλλάδος ἀποφασισθέντα, καὶ ὅτι στέγγει εἰς τὸ Πρωτόκολλον τοῦ Λονδίνου. Ἐν τῷ ἅμα δὲ οἱ τρεῖς Πρέσβεις ἔστειλαν γραμματοκομιστὰς ἕκαστος

εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ Αὐλὴν, διὰ τὰς εἰδικοποιήσας περὶ τῆς συγκαταθέσεως ταύτης, καὶ περὶ τῆς διαλύσεως ὅλων τῶν ἐμποδίων τῶν κωλύοντων μέχρι τοῦδε τὴν ῥητὴν ἀναγνώρισιν τῆς νέας Ἑλληνικῆς Πολιτείας. Ἡ τοῦ Λονδίνου Αὐλὴ εἶχεν ἀναστήσει ἐσχάτως δυσκολίας τινὰς πρὸς τὴν παρὰ τῶν Δυνάμεων πασιφανῆ ταύτην ἀναγνώρισιν, πρέπον, κατὰ τὴν Αὐλὴν ταύτην, νὰ προηγηθῇ ἢ παρὰ τῆς Πόρτας. Τώρα δὲ, ὅτε τὸ Διδάκτωρ διεκήρυξεν ὅτι συγκατανεύει εἰς πᾶν ὅ τι ἐκρίθη ἀναγκαῖον εἰς τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς κοινῆς ἡσυχίας, αἱ δυσκολίαι αὗται ἐξωμαλύνθησαν, καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς νομίμως συντεταγμένη.

Ὁ Ρεῖς Ἐφθέντης ἐκφράζεται οὕτω πῶς ἐν τῇ ἀνωτέρῳ εἰρημένῃ διακοίνῳται.

“ Ἡ παρὰ τῶν τριῶν Ἱσπανικῶν τῶν παρὰ τῇ Ὑψηλῇ Πόρτᾳ συστημένων δοθεῖσα διακοίνωσις ἐγνωστοποιήθη εἰς τὸν Σουλτάνον, καὶ ἡ ὑπόθεσις αὐτῆς ἔγεινε τὸ ἀντικείμενον τῆς προσοχῆς καὶ τῶν σκέψεων τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας. Ἡ παρὰ τῶν τριῶν Δυνάμεων δηλωθεῖσα ἐπιθυμία τοῦ νὰ τύχῃσιν εὐμενοῦς ὑποδοχῆς τὰ ἐπὶ τῶν ἐν Λονδίῳ συνδιαλέξεων ἀποφασισμένα, διὰ τὴν ἀποδείξωσιν ἀπρακτοῦ πᾶν δοκίμιον ἐπιχειρησθὲν ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ταραξῇ τὴν γενικὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἀγαθὴν τύχην ἀποκαταστήσῃ τὴν ἐν τῇ Πόρτᾳ ἀναγκάσει τὴν Πόρταν νὰ ἐκπληρώσῃ ἀπὸ μέρους τῆς τὴν ἔφεσιν ταύτην. Κάμνει δὲ τοῦτο διὰ τῆς παρούσης πράξεως, διακηρύττουσα ὅτι ἀναγνωρίζει ὡς ὅρια τῆς νέας Ἑλλάδος τὰ κεχαραγμένα ἐπὶ τοῦ χάρτου τοῦ συνοδευόντος τὴν παρὰ τῶν τριῶν Ἱσπανικῶν παρουσίασθεῖσαν διακοίνωσιν. ”

(Καθολικὴ Ἐφημερὶς τῆς Αὐγούστης)

Πρωτόκολλον τῆς ἐν τῷ Ἀρχεῖῳ τῶν Ἐξωτερικῶν γενομένης τῆν 8—20 Φεβρουαρίου 1830 συνδιαλέξεως, παρόντων τῶν Πληρεξουσίων τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ῥωσσίας.

Συνελθόντων τῶν Πληρεξουσίων τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν, προέκειτο νὰ γνωρίσῃ τὸ Συμβούλιον τὴν παρὰ τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου τοῦ Σάξ-Κοβούργ γενομένην ἀποκρίσιν εἰς τὴν κοινὴν παρὰ τῶν Πληρεξουσίων πρὸς αὐτὸν σταλεῖσαν διακοίνωσιν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ὑπ’ Ἀρ. 2 καὶ ἀπὸ 22 Ἰανουαρίου [3 Φεβρουαρίου] 1830 Πρωτοκόλλου. Ἐξετάσαντες δὲ τὰς παρατηρήσεις τὰς παρὰ τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου γενομένας κατὰ συνέπειαν τῆς ἀποδοχῆς τῆς εἰς αὐτὸν προσφερθείσης κυριαρχίας τῆς Ἑλλάδος, οἱ Πληρεξούσιοι τῆς Συμμαχίας ἀπεφάτισαν ὁμογυμνῶς τὰ ἐξῆς περὶ τῶν πέντε προτάσεων τῶν ἐν τῷ ἀντιγράφῳ (ἀπαντήσῃ) τῆς Β. Α. Υ. ἐμφαινόμενων.

Α. Αἱ τῶν τριῶν Αὐλῶν βουλαὶ εἶναι σύμφωνοι μὲ τὴν παρὰ τοῦ Ἡγεμόνος ἐξηγηθεῖσαν ἔφεσιν περὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς νέας Ἑλληνικῆς Πολιτείας διὰ τῆς ἐγγυήσεως τῶν ὑπογραψασῶν τὴν συνθήκην Δυνάμεων. Καὶ θέλουν προσκληθῇ αἱ ὑψηλαὶ Δυνάμεις νὰ συγκατατεθῶσιν εἰς τοῦτο.

Β. Αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις δὲν δύνανται ν’ ἀποδεχθῶσιν τὸ δίκαιον τῆς μεσολαβήσεως τοῦ Ἀρχόντος τῆς Ἑλλάδος Ἡγεμόνος ὡς πρὸς τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον μετέρχεται ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις τὴν ἐξουσίαν τῆς εἰς τὴν Κρήτην καὶ τὴν Σάμον. Αἱ νῆσοι αὗται πρέπει νὰ μένωσιν ὑπὸ τὴν κυριότητα τῆς Πόρτας καὶ νὰ εἶναι ἀνεξάρτητοι ἀπὸ τὴν νέαν Δύναμιν, ἥτις συνεφωνήθη νὰ συστηθῇ ἐν τῇ Ἑλλάδι.

Ἄλλ’ ὅμως αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις προθυμεῖνται νὰ ὁμολογήσωσιν εἰς τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον, πρὸς ἰδίαν τῆς Β. Α. Υ. εὐχαρίστησιν, ὅτι, δυνάμει τῶν ὁποίων κοινῇ γνώμῃ συνέθεντο ὑποσχεσέων, νομίζουν ὅτι εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ἐγγυηθῶσιν εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Κρήτης καὶ τῆς Σάμου ἀσφάλειαν ἀπὸ πάσης βλάβης, διότι συνεμέθεξαν εἰς τὰς προηγηθείσας ταραχάς. Ὁψέποτε δὲ ἡ Τουρκικὴ ἐξουσία ἤθελε πραχθῇ ἀπανθρώπως, ἐκάστη τῶν τριῶν Συμμάχων Δυνάμεων (χωρὶς ὅμως νὰ δώσῃ εἰδικὴν καὶ ῥητὴν ἐπὶ τοῦτο ὑπόσχεσιν) θέλει κρίνει ὡς χρέος τῆς νὰ μεταχειρισθῇ τὴν ἰδίαν αὐτῆς ἐπιβρόχον πρὸς τὴν Πόρταν, διὰ νὰ βεβαιώσῃ εἰς τοὺς κατοίκους τῶν ἀνωτέρω εἰρημένων νήτων προστασίαν ἐναντίον τῶν δυναστικῶν καὶ αὐθαγῶν πράξεων.

Γ. Ἀνεγνώρισε τὸ Συμβούλιον ὅτι ἦσαν ἐμπόδια ἀνυπερβλήτα διὰ νὰ τροποποιηθῇ τὰ περὶ τῶν ὁρίων τῆς νέας Πολιτείας ἀποφασισθέντα.

Δ. Ἐχουν ἀπόφασιν αἱ τρεῖς Δυνάμεις νὰ ἀσφαλίσωσιν εἰς τὴν νέαν Πολιτείαν χρηματικὰ βοηθήματα διὰ τῆς ἐγγυήσεως δανείου, τὸ ὁποῖον θέλει κάμει ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐπαρκῇ εἰς τὴν μισθοδοσίαν καὶ διατροφὴν τῶν στρατευμάτων, τὰ ὅποια ὁ Ἀρχὼν Ἡγεμὼν θέλει χρειασθῇ νὰ στρατολογήσῃ πρὸς ὑπηρεσίαν του.

Ε. Διὰ νὰ προλάβωσι τὰς προσωρινὰς δυσκολίας, τὰς ὁποίας ἠδύνατο νὰ δοκιμάσῃ ὁ Ἡγεμὼν προτοῦ νὰ στρατολογήσῃ τὰ στρατεύματά του, συγκατανεύουσιν αἱ τρεῖς Αὐλαὶ ν’ ἀφήσωσιν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς Β. Α. Υ. ἐπὶ ἓν ἔτος τὸ ἐν τῇ Ἑλλάδι ταῦν εὐρισκόμενον Γαλλικὸν στρατεύμα. Ὅταν δὲ κριθῇ ἀπαραίτητος ἡ ἐπιπλέον διαμονὴ τῶν στρατευμάτων τούτων, αἱ Δυνάμεις θέλουν συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ Ἀρχόντος Ἡγεμόνος, διὰ νὰ συγκαταθεθῶσιν εἰς τὴν θέλησίν του.

Ἀπεφασίσθη ἔπειτα ὅτι ἡ κοινὴ παρὰ τῶν Πληρεξουσίων τῆς συμμαχίας ἐπιστολὴ καὶ τὸ ἀντίγραφον τῆς Β. Α. Υ. τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου θέλουν εὐρίσκεσθαι ἠνωμένα μὲ τὸ παρὸν Πρωτόκολλον ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Α καὶ Β, διὰ νὰ συναποδεικνύωσι τὴν εἰς αὐτὸν τὸν Ἡγεμόνα γενομένην προσφορὰν τῆς κυριαρχίας τῆς Ἑλλάδος, καθὼς καὶ τὴν ἀποδοχὴν καὶ συγκατάθεσιν του εἰς τὰς μεταξὺ τῶν τριῶν τῆς Συμμαχίας Αὐλῶν ὁρισμένας συμφωνίας.

Ἀπεφασίσθη δὲ προσέτι ὅτι οἱ ὁρισμοὶ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου θέλουν διακοινωθῇ παρευθὺς εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Πόρταν καὶ εἰς τὴν Προσωρινὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν. Ὁ δὲ τρόπος τῶν τοιούτων κοινοποιήσεων θέλει προσδιορισθῇ εἰς προσεχῇ τινα συνδιάλεξιν, μέχρι δὲ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφίξεως τοῦ Πρίγκιπος Σάξ-Κοβούργ, αἱ μεταξὺ τῆς ἐνεστώσης Κυβερνήσεως τοῦ τόπου ἐκείνου καὶ τῶν συμμάχων Αὐλῶν ὑπάρχουσαι σχέσεις θέλουν διατηρηθῇ τοιαῦται, ὅποιαι εἶναι τώρα.

ΛΕΒΕΡΔΗΝ, ΜΟΝΤΜΟΡΕΝΣΗ-ΛΑΒΑΛ, ΛΙΕΒΗΝ.

Α Διακοίνωσις πεμθεῖσα πρὸς τὴν Β. Α. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον τοῦ Σάξ-Κοβούργ κοινῇ παρὰ τῶν Πληρεξουσίων τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ῥωσσίας, τὴν 22 Ἰανουαρίου [3 Φεβρουαρίου] 1830 ἐκ Λονδίνου.

Οἱ ὑποσημαινόμενοι Πληρεξούσιοι τῶν τριῶν Αὐλῶν τῶν κυρωσασῶν τὴν συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου 1827 διετράχθησαν.

ἕκαστος παρὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ Κυβερνήσεως νὰ διακοινώ-
σωσι πρὸς τὴν Β. Α. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδου τοῦ Σάξ-
Κοβούργ τὰ ἑξῆς: “ Ἐπιθυμοῦσαι αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις,
” νὰ δώσωσι νέα πιστὰ σταθερότητα εἰς τὸ ἔργον τῆς
” εἰρήνης, περὶ τὸ ὅποιον καταγίνονται, καὶ θεωροῦσαι
” τὰ παρὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας ὁμολογημένα, συν-
” εφώνησαν μεταξὺ αὐτῶν περὶ τῶν βάσεων τοῦ τελειωτικοῦ
” ὁργανισμοῦ, τὸν ὅποιον ἤθελε δεχθῇ ἡ Ἑλλάς. Ὅθεν
” καὶ ὥρισαν νὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς νέας Πολιτείας
” Ἡγεμὼν, τοῦ ὁποῖου ὁ χαρακτήρ νὰ παρέχῃ εἰς τὴν Ἑλ-
” λάδα καὶ εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην βεβαίαν ἐγγύησιν. Ἀπε-
” φάσισαν δὲ νὰ προσφέρωσιν εἰς τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλ-
” δον τοῦ Σάξ-Κοβούργ τὴν διαδοχικὴν κυριαρχίαν τῶν
” τόπων ἐκείνων μὲ τὴν ἐπικλήσιν, Ἡγεμὼν Ἀρχων τῆς
” Ἑλλάδος. ”

Εἰδοποιοῦντες οἱ ὑπογεγραμμένοι τὸν Πρίγκιπα Λεο-
πόλδον περὶ τῆς ἀποφάσεως ταύτης τῶν Αὐλῶν των, λαμ-
βάνουν τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσωσιν ἀπερρήτως πρὸς αὐτὸν
τὰ Πρωτόκολλα Α, Β, καὶ Γ τῆς 22 Ἰανουαρίου [3 Φεβρου-
αρίου] 1830, ἐν οἷς περιέχονται αἱ βουλαι τῶν ὑψηλῶν
Δυνάμεων περὶ τε τῶν πρὸς τὴν Β. Α. Υ. ἀναφερομένων,
καὶ περὶ τοῦ ὁργανισμοῦ τῆς Ἑλλάδος. Ἐλπίζουσιν δὲ ὅτι
ἡ Β. Α. Υ. θέλει συγκατατεθῇ εἰς τὰ ὀριζόμενα ἐν ταῖς
τρισὶ ταύταις πράξεσι, καὶ ὅτι θέλει δεχθῇ τὴν λαμπρὰν
μαρτυρίαν τῆς τιμῆς καὶ ἐμπιστοσύνης, τὰς ὁποίας θερμοῦς
ἐπιθυμεῖ νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν ἡ Συμμαχία.

Οἱ ὑποφαινόμενοι εὐφραίνονται ὅτι καθίστανται ἑρμη-
νευταὶ τῶν σεβαστῶν αὐτῶν Ἡγεμόνων, καὶ τυγχάνοντες
τῆς εὐκαιρίας λαμβάνουν τὴν τιμὴν τοῦ νὰ προσφέρωσιν
εἰς τὴν Β. Α. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον τὸ ὀφειλόμενον
βαθὺ σέβας των.

ΜΟΝΤΜΟΡΕΝΣΗ-ΛΑΒΑΛ, ΑΒΕΡΔΗΝ, ΛΙΕΒΗΝ.

(Εφ. τῶν Ἴον. Νήσων.)

Τὸ περιεχόμενον τῆς ἀποκρίσεως τῆς Β. Α. Υ. τοῦ
Ἡγεμόνος εἰς τὴν ἀνωτέρω διακοίνωσιν ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ
παρατελευταῖον φύλλον τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος Ἀρ. 42.

Κατάλογος συνεισφορᾶς ὑπὲρ τῆς δημοσίου σχολῆς
τῆς νήσου Σαλαμίνας.

	Γρόσια
Μονὴ τοῦ Ἀγίου Νικολάου	500
Μονὴ τῆς Φανερωμένης	200
Χ. Γιάννης Ἀμπελακίου	250
Ἀντώνιος Μπιρμπιλῆς	114
Ἀναγνώστης Μπιρμπιλῆς	93
Ἀναγνώστης Καρνέσης	80
Ἀναγνώστης Λάζαρος	50
Πανούσης Λουκάς	50
Γιάννης Βιέννας	40
Δημητράκης Τσακῶνης	85
Ἀναγνώστης Παπῶν	50

1512

Ἡ κάτωθεν πισότης	1512
Κωνσταντῆς Σωφρᾶς	45
Κόλιας Σωφρᾶς	63
Μῆτρος Μωακογιάννης	40
Γιάννης Σταμουλῆς	35
Ἀναστάσης Μωύγγης	40
Θανάσης Λάζαρος	50
Γιάννης Καπετάνης	40
Μιχάλης Κριτσίκης	30
Γεωργάκης Βενετσάνης	25
Κόλιας Μάθεςης	20
Γιάννης Μπιρμπιλῆς	25
Πανούσης Κορὸς	15
Σπύρος Κορὸς	10
Κωνσταντῆς Ἀνδριανὸς	20
Πέτρος Νάννος	25
Σιδερῆς Νάννος	20
Μιχάλης Πάστρας	16
Ἀναγνώστης Παπᾶ Γιάννης	18
Οἰκονόμος Παπᾶ Σταμάτη	31
Σακκελάριος Παπᾶ Πέτρος	50
Σωτήρης Περδικούρης	50
Ἀργυρὸς Μάθεςης	20
Παπᾶ Δημήτρης Σαλιάρης	41
Παπᾶ Παναγιώτης Πρωτόπαπας	35
Γιάννης Λευκάς	32
Μῆτρος Ἀνδρέου	35
Μιχαὴλ Σπαθῆς	22
Νικόλαος Μωάρμπας	30
Ἀναστάσης Μωυτουρῆς	21
Δῆμος Λάμπρου Κανάκη	42
Παπᾶ Ἀργυρὸς Πάντης	23
Μιχάλης Μαγκούφης	15
Πανούσης Χ. Ἀθανάση	24
Παπᾶ Σπύρος Παπᾶ Γεωργίου	85
Δημητράκης Φίλη	30
Γιάννης Ρούσης	45
Μιχάλης Τσακῶνης	25
Δημητράκης Καρβελᾶ	19
Σταμάτης Περδικούρης	23
Σπύρος Πρωτόπαπας	12
Γιάννης Λεμπέσης	8
Μῆτρος Κόλια Νίκα	21
Παναγιώτης Κουδεύνας	13
Ἀναγνώστης Σωφρᾶς	16
Δημητράκης Ἀνούστης	19
Γιάννης Κριτσίκης	42
Γιάννης Μάθεςης	26
Παπᾶ Σιδερῆς Παλαφούτας	20
Ἀναγνώστης Καπετάνης	18
Ἀπὸ τὴν Κοινότητα	365
Ἅγιος Μητᾶς	281
Ἅγιος Ἀνδρέας	256

Τὸ ὅλον Γρ. 3844

Αριθ. 45.
Έτους Ε.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Έτησία. Φοίνικες 36
Εξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9

Αί συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Ἐφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 11 ΙΟΥΝΙΟΥ 1830.

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ. — Κατὰ παραδρομὴν τὸ “Ἀκούσαν-
τες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,” δὲν
ἐσημειώθη εἰς τὸ ὑπ’ Ἀρ. 1018: ἸΔ’ ψήφισμα τὸ ἐν τῷ
Παραρτήματι τοῦ Ἀρ. 32 τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος
ἐκδοθέν.

Δικαστικά.

Ἀρ. 195. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΚΑΤΩ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ
ΩΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΝ.

Ὁ Σαράντος Ἀντωνίου Σαραντόπουλου ἐκ τοῦ χωρίου
Βλαχοράπη τῆς ἐπαρχίας Καρυταίνης, ἐτῶν δέκα ἑπτὰ,
κατηγορηθεὶς παρὰ τῆς Αστυνομίας Νησίου κτλ. ὡς κλέψας
μετὰ τοῦ νεωτέρου ἀδελφοῦ του Δημητρίου δύο ἄλογα ἐξ
Ἀργους, τὸ μὲν τοῦ Κυρίου Γεωργίου Κοκκινόπουλου, τὸ δὲ
τοῦ ἐκείτε Μητροπολίτου, καὶ ὧν ὑπὸ στρατιωτικὴν φύλα-
ξιν παρὰ τῆς ἐνταῦθα Αστυνομίας, χθὲς τὸ πρῶν διαφυ-
γὼν τὴν προσοχὴν τῆς φρουρᾶς ἐδραπέτευσε.

Κατὰ συνέπειαν τῆς χθεσινῆς ἀναφορᾶς τοῦ ἐπὶ τῷ ἐγ-
κλήματι τούτῳ διορισθέντος ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ Κυρίου
Ἰωάννου Καλογερόπουλου, τὸ Δικαστήριον ἐντέλλεται τῷ
διαληφθέντι Σαράντῳ Σαραντόπουλῳ νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον
τοῦ Δικαστηρίου τούτου, ἵνα καθυποβληθῇ εἰς τὴν ἐναρχθεῖ-
σαν διαδικασίαν, ἐντὸς ἡμερῶν 20, ἀφ’ ἧς δημοσιευθῇ τὸ
παρὸν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος· ἄλλως, θεωρούμενος
ὡς φυγοδίκος θέλει ἀποφασισθῇ ἐσχάτην, καὶ θέλει διακο-
πῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων.

Ἐκαστος ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ τὸ Δικαστήριον τούτο
ἢ τὰς ἐπιτοπίους Ἀρχάς, πού εὐρίσκεται ὁ ῥηθεὶς Σαράντος
Σαραντόπουλος.

Τὸ παρὸν ἔνταγμα νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφη-
μερίδος τοῦ Κράτους, καὶ ἀντίγραφα τούτου νὰ τοιχοκολλ-
ηθῶσιν εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν
τῆς πόλεως Καλαμάτας, καὶ ἕτερον νὰ διευθυνθῇ πρὸς τὴν
Ἀστυνομίαν τῆς ἐπαρχίας Καρυταίνης διὰ νὰ κοινοποιηθῇ
εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ δραπέτου.

Ἐν Καλαμάτᾳ, τὴν 20 Μαΐου 1830.

Ὁ τόπον ἐπέχων Προέδρου
Α. ΚΥΡΙΑΚΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Π. Τιπαλδος.

Ἀρ. 2010.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρόγραμμα.

Τὸ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΧΑΪΑΝ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Τὸ Δικαστήριον κατὰ τὴν 9 Δεκεμβρίου 1829 διὰ τῆς
ὑπ’ Ἀρ. 49 πράξεώς του δημοσιευθείσης διὰ τῆς Γενικῆς
Ἐφημερίδος (*) ἐκήρυξε τὴν πτώχευσιν τοῦ ἐκ Π. Πατρῶν
Κωνσταντίνου Ἀθανασοπούλου, διόρίζον ἐπιτροποδικαστὴν
τὸν Συνδικαστὴν Κ. Α. Γκριάνην, καὶ πράκτορα τὸν Κ.
Εὐστάθιον Μπόγδανον ἑμπορὸν Βοστίτης.

Ὁ εἰρημένος ἐπιτροποδικαστὴς διὰ τῆς ὑπὸ 7 τοῦ ἰστα-
μένου ἀναφορᾶς του προβάλλων ὅτι προσεκληθήσαν ἅπαντες
οἱ δανεισταὶ τοῦ Κωνσταντίνου Ἀθανασοπούλου νὰ ἐμφα-
νισθῶσιν ἐντὸς προθεσμίας, οἱ μὲν κατοικοῦντες εἰς Π. Πά-
τρας δύο μηνῶν, οἱ δὲ ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας ἐξ μηνῶν,
καὶ παρελθούσης τῆς προθεσμίας τῶν δύο μηνῶν, καθ’ ἣν
ὄφειλον οἱ ἐν Π. Πάτραις νὰ ἐμφανισθῶσι, δὲν ἐνεφάνισθη-
σαν, αἰτεῖ νὰ ἐκδοθῇ πρόγραμμα παρὰ τοῦ Δικαστηρίου, διὰ
νὰ ἐμφανισθῶσιν ἅπαντες ἐντὸς νέας προθεσμίας.

Κατὰ συνέπειαν λοιπὸν τὸ Δικαστήριον προσκαλεῖ διὰ
τοῦ παρόντος ἅπαντας τοὺς δανειστὰς τοῦ εἰρημένου πτω-
χεύσαντος, νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς προθεσμίας, οἱ μὲν ἐντὸς
τῆς Ἐπικρατείας τεσσαράκοντα ἡμερῶν, οἱ δὲ ἐκτὸς ἐξ
μηνῶν· ἄλλως, ὁ ἐπιτροποδικαστὴς μετὰ τοῦ πράκτορος θέλει
προχωρήσῃ εἰς τὰς ἐργασίας τῶν καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτῶν.
Ἐν Βοστίτῃ, 23 Μαΐου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Ν. ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ.
Δ. ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Μ. Κασσιέρης.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 10 Ἰουνίου.

Σήμερον ἀνεχώρησεν εἰς Ναύπλιον ἐπὶ τοῦ δικρότου
Ἀγαλάντης ὁ Βαρὼν Κύριος Ρουὰν μετ’ ὅλων τῶν
περὶ τὴν Γαλλικὴν Ἀντιπροσβείαν.

— Ἀπὸ γράμματᾶ ἐκ Σκοπέλου τῆς 2 τοῦ ἐνεστώτος
μανθάνομεν ὅτι περὶ τοὺς 5,000 Ἀλβανοὶ ἀποσταλήσαντες
περιφέρονται εἰς τὰς κωμοπόλεις καὶ χωρία, λεηλατοῦντες
αὐτά. Κατὰ τὰς διηγήσεις τῶν ἐκ τοῦ Ὀλύμπου ἐρχομένων,

[*] Ἰδε φύλλον 88, ἔτος Δ’.

Τὸ σῶμα αὐτὸ εἶχεν ἐμβῆ εἰς Σιάλιστα καὶ Κόζανην, καὶ ἐξεπόρθησαν τὰ δύο ταῦτα Μακεδονικὰ πολίχνια· ἐμελέτων δὲ νὰ ἐπιπέσωσι καὶ κατὰ τῆς Βερροίας. Προσθέλουν δὲ οἱ τῆς Λαρίσσης καὶ Θεσσαλονίκης πατᾶς ἐξῆλθεν εἰς κατὰδ' ὧξίν των, ἀλλὰ μέρος των ἐναντίον των σταλέντων Τακτικῶν καὶ δελίδων ἠνώθησαν μετ' αὐτοὺς ἀποστάτας.

Ὁ ἐκ Μαυροβουνίου τῆς Ἀνατολικῆς Σπάρτης Κύριος Ν. Λιναρᾶς προσέφερε τὴν ιδιόκτητόν του οἰκίαν, δια νὰ χρησιμεύσῃ εἰς σχολεῖον ἀλληλοδιδασκτικὸν τῆς πατριδος του, δείξας μετ' αὐτὸ παράδειγμα τὴν περὶ τὰ κοινωφελῆ προαίρεσίν του.

Προτοῦ νὰ προσκληθῇ ὁ Ἐξοχώτατος ἡμῶν Κυβερνήτης διὰ νὰ διοικῇ τὴν Ἑλλάδα, ἔργον καὶ τοῦτο ἦτον τῆς φιλοπατρίας καὶ ὑπὲρ τῆς ἀγωγῆς τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας πατρικῆς του κηδεμονίας, αἱ ὁποῖαι ἀρεταὶ ἐλάμπρυναν τὸν βίον του καθ' ὅλας τὰς διαφόρους καταστάσεις, εἰς ὅσας τὸν ἔταξεν ἡ Δεῖα πρόνοια, νὰ συστήσῃ καὶ ποιοκίσῃ εἰς τὴν Βενετίαν παρὰ τῷ φιλοπατρίδι καὶ ἀξιοτίμῳ Κυρίῳ Ἀλεξίῳ Νικολαΐδῃ ἐν ταμεῖον διὰ τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ ὀρφανούς Ἑλληνας. Δίκαιον εἶναι νὰ μνημονεύῃ μετ' εὐγνωμοσύνης τὸ ἔθνος τὰ ὀνόματα των εἰς τοῦτο τὸ θεάρεστον ἔργον συνδραμόντων.

Ὁ Κύριος Ἀλέξιος Νικολαΐδης.

Τάλ. 50

Ἡ Κόμισσα Ἑλένη Ἀρμένη Μοτσενίγου ἐκ Κερκύρας

200

Οἱ ἀνεψιοὶ τοῦ αἰδίδιμου Νικηφόρου Θεοτόκη,

Στέφανος Θεοτόκης Κερκυραῖος καὶ ἔτος

50

καὶ Ἰωάννης Θεοτόκης Κερκυραῖος

50

Σπυρίδων Πετρετίνης ἐκ Κερκύρας

30

Ἰωπέως Ἀντώνιος Μελόχης ἐκ Κερκύρας

50

Νικόλαος Πολίτης ἐκ Κερκύρας

40

Ἡ Κόμισσα Ρόζα Σικούρου ἐκ Ζακύνθου

50

Τὸ ὅλον 520

Πρὸς τὴν φιλόμουσον Ἑταιρείαν τῆς Ἀμερικῆς.

Ἐν Ἑρμούπολει, 1829 Ἰουλίου 19.

Κύριαι,

Ἡ αἰτία τῆς τόλμης, ὅπου λαμβάνομεν νὰ κινήσωμεν εὐχαριστήριον κάλαμον πρὸς τὴν Φιλανθρωπὸν Ἑταιρείαν σας, εἶναι αἱ πολλαὶ εὐεργεσίαι ὅπου καθημερινῶς ἀπονέμετε εἰς τὸ γένος μας· αὗται μᾶς ἐνθάρρουν νὰ σᾶς προσφέρωμεν τὰς εὐχαριστίας τῆς εὐγνωμοσύνης μας, καὶ ἐπομένως νὰ σᾶς ἀναγγεῖλωμεν τὴν νέαν οἰκοδομὴν μιᾶς ἀλληλοδιδασκτικῆς σχολῆς των κορασίων ἰδιαιτέραν, ὅπου μέχρι τοῦδε ὑστερούμεθα, διὰ νὰ σπουδάζουν ἐν αὐτῇ ἀνάγνωσιν, καλλιγραφίαν, ἀριθμητικὴν, γεωγραφίαν, καὶ ἐργόχειρα, ἐκ των ὅποιων μερικὰ σᾶς προσφέρουν, εἰ καὶ ἀμαθῆ, διὰ νὰ σᾶς φανερώσουν τὴν ἐπιθυμίαν ὅπου ἔχουν νὰ ὑπακούουν εἰς τὰς προστακτικὰς σας ὁδηγίας.

Μία ὀκταμελὴς ἐπιτροπὴ μητέρων ἐκλέχθη νὰ προστατεύῃ καὶ νὰ παρατηρῇ ἐπιμελῶς ὅσα ἀποβλέπουν εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ ἡθοποιήσιν των κορασίων τούτων, ὁ ἀριθμὸς των ὁποίων συμποσοῦται μέχρι των 130. Παρακαλεῖσθε λοιπὸν, Κύριαι, νὰ μᾶς τιμήσετε μετ' ὁδηγητικὰς σας ἐπιστολάς, διατάσσωντάς μας ὅσα ἀγνοοῦμεν, διὰ νὰ ἐκπληρώσωμεν τὰ χρέη μας, καὶ θέλομεν καταβάλλει ὅλας μας τὰς δυνάμεις νὰ μιμηθῶμεν τὰ ἴχνη σας, εἰ καὶ ἀνάξια.

Δι' ἐλπίδες μας ἀφιερωμένοι εἰς τὴν ἀγαθουργὸν καὶ φιλόμουσον Ἑταιρείαν σας μᾶς ἐνθάρρουν νὰ ἀρχίσωμε ἤδη, ἐλπίζουσαι καὶ τώρα ὡς ἄλλοτε τὴν γενναίαν σας συνδρομὴν καὶ τὴν ποθυμένην σας ἀλληλογραφίαν, ἔχουσαι

προσέτι καὶ τὴν προστασίαν τοῦ φιλέλληνός Διευθυντοῦ ταύτης τῆς σχολῆς Κυρίου Κόρκ, ὅστις μᾶς βοηθεῖ λόγῳ τε καὶ ἔργῳ, ἀπονέμων καθημερινῶς εἰς τὰ τέκνα μας τὰς εὐεργεσίας του· μετ' αὐτὴν ἐπιμελῇ προστασίαν του αὐξάνει τὴν ἐπιμελείαν των, καὶ μετ' αὐτὴν εὐσπλαγχνόν του προαίρεσιν ἀνταμείβει τὰ ἐνδεῆ καὶ ἄπορα μετ' ἀνάλογα πρὸς τὰς ἀνάγκας των· οὗτος μᾶς ἐχαροποίησεν εἰς τὰς 2 τοῦ Ἰουλίου μετ' ἑξέτασιν, ὅπου ἔκαμεν, ὅλων των μαθητῶν, εἰς τὴν ὁποίαν εἶδομεν τὰς προόδους των, δίδωντάς μας χρηστὰς ἐλπίδας καὶ εἰς τὰς ἐφεξῆς.

Περὶ πάντων δὲ τούτων θέλετε πληροφορηθῇ καὶ διὰ ζώσης φωνῆς παρὰ τοῦ Κυρίου Ἀνδρεῶν, ὅστις κατεδέχθη νὰ λάβῃ τὸ βάρος τῆς ἐπιστολῆς μας. Ὁ εὐγενὴς οὗτος ἀνὴρ ἔφθασεν (ὡς ἀπὸ Θεοῦ) ὁμοῦ μετ' αὐτὸν συντροφόν του Κυρίῳ Σμῖθ εἰς τὴν στιγμὴν, ἐν ᾗ ἡμεθα εἰς ἀπορίαν τίνι τρόπῳ νὰ οἰκονομήσωμεν τὰ ἀναγκαῖα χρήματα πρὸς οἰκοδομὴν ταύτης τῆς σχολῆς, ὅντος τοῦ γένους μας εἰς μεγίστην ἐνδειαν διὰ τὰς πολυχρονίους του δυστυχίας, τὰς ὁποίας δὲν ἀγνοεῖτε, καὶ δὲν ἔλειψε νὰ μᾶς συνδράμῃ μετ' αὐτὴν πλουσίαν του συνεισφοράν. Πύστη ἀχαριστίᾳ εἰς ἡμᾶς νὰ ἀποσιωπήσωμεν ὅτι αἱ πλουσιώτεραι συνεισφοραὶ καὶ βοήθειαι εἶναι ἐκ μέρους τῆς φιλανθρωπικῆς Ἑταιρείας σας, αἱ ὁποῖαι ἀναλογοῦν μετ' ὅλας, ὅσας ἐκ τοῦ ὑστερήματος ἐδυνήθη νὰ προσφέρῃ τὸ γένος μας. Ναί, Κύριαι, εἴμεθα, καὶ θέλει εἴμεθα εὐγνώμονες εἰς τὰς εὐεργεσίας σας, κηρύττουσάς σας εὐεργετίδας τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους. Περιμένευσαι σημεῖα ἀμνημοσύνης σας, ὑποφαινόμεθα.

Ἡ Γραμματίσσα Αἰκατερίνη Ζαφείρογλου.

Βοστον, τῇ 3 Ἰανουαρίου 1830.

Περιωθήται φίλοι,

Ἐλαβον τὴν εὐχαρίστησιν νὰ διαβάσω τὸ καλὸν σας γράμμα, τὸ ὁποῖον ἐφῆρθε εἰς ταύτην τὴν πατριδα ἀπὸ τὸν αἰδέσιμον Κύριον Ἀντερσον. Αὐτὸς ὁ τίμιος ἄνθρωπος εἶναι ἕνας ξεχωριστὸς φίλος καὶ συγγενὴς τῆς φαιλλίας μας, καὶ μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν του, πρὸ δύο ἐβδομάδων, μερικοὶ ἐμαζεύθησαν εἰς τὴν οἰκίαν μας, διὰ νὰ συγχαροῦν διὰ τὸ εὐτυχὲς εὐδοίαν του, καὶ διὰ νὰ εὐχαριστήσουν τὸν θεόν, διότι τὸν ἐφύλαξεν.

Ἡ ἐπιστολή σας ἀνεγνώσθη, καὶ ὅλοι ἦσαν εὐχαριστῆμένοι.

Τὰ εὐμορφα παραδείγματα των ἐργοχείρων, καμωμένα εἰς τὸ σχολεῖόν σας, ἐδείχθησαν, καὶ ἐπαινέθησαν κατὰ πολλὰ. Ἐλπίζομεν εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ἔχωμεν εἰδήσεις διὰ τὸ ὠφελιμώτατον κατὰστημά σας (Institution), καὶ εἰς κάθε καιρὸν θὰ ἔχωμεν εὐχαρίστησιν οἷα νὰ ἀποκρινόμεθα εἰς τὰς ἐπιστολάς σας.

Βεβαία ἡμεῖς εἴμεθα εὐγνώμονες εἰς τὸν Κύριον, διότι ἡ πατρίς σας τώρα ἀπολαμβάνει τὰς εὐλογίας τῆς εἰρήνης, καὶ τὰ σχολεῖα πληθύνουν τριγύρω σας· αἰσθανόμεθα ξεχωριστὴν εὐαρέστησιν εἰς τὸ σχολεῖόν των κορασίων, μετ' αὐτὸ ὁποῖον ἔχετε σχέσιν, καὶ ὁμοῦ μετ' αὐτὴν παρῶν θὰ σᾶς στείλωμεν περιγραφὰς μερικῶν σχολείων μας. Τὸ εὐγενὲς παράδειγμα, τὸ ὁποῖον ἐδόσατε, ἂς μιμηθῇ εἰς πολλὰ μέρη τῆς πατριδος σας, καὶ ἄλλα ὅμοια σχολεῖα ἂς ἀνεγερθῶν, τὰ ὁποῖα θὰ χύσουν τὰς εὐλογίας τῆς παιδείας ἐπάνω εἰς πολλὰς θυγατέρας τῆς Ἑλλάδος.

Ἐλπίζομεν ὅτι ὁ ἀγαπημένος μας συμπατριώτης, ὁ Κύριος Κίγγ, τὸν ὁποῖον ἔχω τὴν εὐχαρίστησιν νὰ γνωρίσω, θέλει εἶναι τὸ μέσον τοῦ νὰ προδιδάξῃ τὸ ἔργον τῆς

φιλανθρωπίας, εἰς τὸ ὅποιον ἐνασχολήθη τόσον καιρόν. Μᾶς ἔδωσε μεγάλην εὐχαρίστησιν, τὸ νὰ μάθωμεν ὅτι ἐκεῖνος καὶ ἡ γυναῖκά του ἐσύστησαν ἐν σχολεῖον διὰ τὰ κοράσια εἰς τὴν Τήνν.

Ἐπειδὴ μερικαὶ ἄλλαι γυναῖκες θὰ σᾶς γράψωσιν ἐντὸς ὀλίγου, δὲν θὰ προσθέσω εἰς τὴν παροῦσαν παρὰ ὅτι θέλω εἶμαι πολλὰ εὐχαριστημένη νὰ μὲ ξαναγράψετε, καὶ μένω,
Ἀκριδαὶ φίλαι,

Ἡ εὐμενὴς σας ἀδελφὴ

Λάυρα Π. Χίλλ.

Βόστον, τὴν 15 Ἰανουαρίου 1830.

Φίλαι,

Ἐνῶ εἶναι καιρὸς, ἀφοῦ αἱ θλίψεις τῆς πασχούσης καὶ ἀδικουμένης σας πατρίδος ἐφανερώθηκαν εἰς ἡμᾶς, ἡ διάθεσις, ὅπου εἶχαμεν τότε εἰς τὸ καλὸν σας, καὶ ἡ συμπάθεια, ὅπου ἐδοκιμάσαμεν εἰς τὴν κατάστασίν σας, ἔκαμαν τόσῃ ἐντύπωσιν εἰς τὴν ἀνάμνησίν μας, καὶ σᾶς ἐγχάραξαν τόσον ἀνεξαλείπτως εἰς τὰς καρδίας μας, ὥστε ἐλάδαμεν μεγάλην εὐχαρίστησιν ἀπὸ τὸ γράμμα, τὸ ὅποιον ἐλάδετε τὴν καλοσύνην νὰ μᾶς στείλετε.

Μὲ βαθέα αἰσθήματα ἐλάδαμεν τὴν εἶδσιν διὰ τὸν κτύπον, ὅπου ἐδόθη εἰς τὸν βραχίονα τῶν τυράννων σας, χαίρομεν εἰς τὴν ἐλπίδα ὅτι, ἐντὸς ὀλίγου, ἡ ἡσυχία καὶ ἡ εἰρήνη θὰ σᾶς περικυκλώσουν.

Μὲ αὐξάνουσιν εὐχαρίστησιν μαυθάνομεν, ὅτι ἡ ἐπιθυμία τῆς ἠθικῆς καὶ λογικῆς προκοπῆς ἐξαπλώνεται μὲ ὀγληγορότητα εἰς τὸ ἔθνος σας, καὶ ὅτι τὴν νεολαίαν ἀπολαμβάνει τώρα τὴν ὠφέλειαν ἐνός καλοῦ συστήματος τῆς παιδείας. Μὲ χαρὰν δεχόμεθα τοῦτο, ὅπου φαίνεται ὡς αὐγὴ μιᾶς λαμπροτέρας καὶ εὐτυχῆς ἡμέρας. Χαίρομεν μὲ τὴν προσδοκίαν ὅτι ἡ εὐδαιμονία καὶ ἡ εὐτυχία θὰ χύσουν τὴν λαμπρότητα τῶν ἐπάνω εἰς τὴν πατρίδα τῆς γεννήσεώς σας, καὶ τὰς ἐστίας τῶν προγόνων σας. Σᾶς εὐχόμεθα ὅλα τὰ ἀτίμητα προτερήματα, τὰ ὅποια μία ἐλευθέρα καὶ ἀνεξάρτητος πατρίς δίδει εἰς τὰ τέκνα της, καὶ πέμπει ὡς κληρονομίαν εἰς τοὺς ἀπογόνους της. Περισσότερον ἀπὸ ὅλα ὅμως, βλέπουνται τὴν ἀθανασίαν, εἰς τὴν ὅποιαν εἴμεθα ὅλοι διωρισμένοι, σᾶς εὐχόμεθα κατὰ πολλὰ ἐκείνας τὰς ξεχωριστὰς καὶ ἀτιμήτους εὐλογίας, αἱ ὅποια ἀναβρύνουν εἰς ἡμᾶς ἐκ τῆς ἀγάπης, καὶ (τῆς ὁποίας δὲν εἴμεθα ἄξιοι) χάριτος τοῦ ἐν οὐρανοῖς Πατρός μας διὰ τῆς μεσιτείας τοῦ εὐεργετικοῦ λυτρωτοῦ μας.

Μὲ εἰλικρινὴ καὶ ἔνθερον καρδίαν εὐχόμεθα νὰ σᾶς γίνετε ἐπὶ τὸ μᾶλλον προσφιλὴς ἡ τὴν ὅποιαν αὐτὸς ἤλθε νὰ φανερώσῃ καὶ τὴν ὅποιαν ἐσφράγισε μὲ τὸ αἷμά του θρησκεία! Εἶθε ἡ παιδεία, μὲ τὴν ὅποιαν ἐδοκιμασθήκατε, νὰ ἐνδυνάμωσιν τοὺς δεσμούς, ὅπου σᾶς δένουν μὲ τὸν Σωτῆρά σας!

Ἀποχωρισμένοι εἰς τὴν παροῦσαν ζωὴν, θὰ ἀπαντηθῶμεν εἰς τὴν αἰωνιότητα. Εκκεῖ, ἂν εὐρεθῇ ὅτι ἡμεῖς “οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος”, καὶ ἐμπιστευμένοι μόνον εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ αἵματος τοῦ Σωτῆρος, θὰ στεκώμεθα δικαιωμένοι ἔμπροσθεν εἰς τὸ κριτήριον τοῦ δικαίου Κριτοῦ μας, διὰ τῆς ἀμέτρου χάριτός του.

Μὲ αἰσθήματα ὑπολήψεως, καὶ μὲ χριστιανικὴν εὐμενίαν ὑποσημειοῦμαι,

Ἡ ἐδική σας

Μ. Α. Κόδμαν.

ὑποσημείωσις. — Τὸ ἄνωθεν γράμμα ἐγράφθη ὑστερον, ἀφοῦ ἐδιάβασεν ὁ αἰδέσιμος Κύριος Ἀντερσον ἕνα γράμμα ἀπὸ μίαν γυναῖκα τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ σχολείου διευθυνόμενον εἰς τὰς γυναῖκας τῆς Ἀμερικῆς εἰς μίαν αἰτήσιον συνέλευσιν τῆς ἀποστολικῆς Ἑταιρείας τῶν γυναικῶν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Ἐνώσεως εἰς τὸ Βόστον. Ἀφοῦ ἀνεγνώσθη τὸ γράμμα, ἡ Ἑταιρεία ἐψήφισεν ὁμοθυμαδὸν τὸ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὴν Ἑλληνικὴν ἕνα γράμμα διὰ μέσου τῆς γραμματίσεως Κυρίας Μαρίας Ἀννης Κόδμαν.

ἡ Πρόεδρος Δ. Γρήν.

(Μετεφράσθησαν ὑπὸ I. Κίγγ.)

Πρὸς τὸν Ἐκδότην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Εἰς τὸ 41 φύλλον τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος ἀνέγνωσα διατριβὴν τινα, κάτωθεν φέρουσαν ὑπογραφὴν τὸ Ῥστοιχεῖον. Ὁ σημειούμενος διὰ τοῦ στοιχείου τούτου κρίνων τὴν προκλήρυσιν μου εἰς τὴν φρεσίν ἀπὸ τὴν συνδρομὴν λέγει ὅτι ἔπρεπε νὰ γραφθῇ διὰ τῆς συνδρομῆς. Ἀλλ' εἰς τοῦτο ἂν μὲ συγχωρήσῃ. Οἱ Ἀττικοὶ καὶ ὅλοι οἱ Ἕλληνες, διὰ τοὺς ὁποίους γράφω, λέγουν “Ἀπὸ τὸ κεφάλαιον, βρωμᾷ τὸ ψάρι καὶ ὄχι διὰ τῆς κεφαλῆς”, ἀπὸ τὴν μεγαλοδωρίαν τῶν Βασιλέων ἐδοθηθήμεν, καὶ ὄχι διὰ τῆς μεγαλοδωρίας. Ἐπειτα ἀπὸ τὴν συνδρομὴν, ἐννοεῖται ἀπὸ μόνου αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου τὴν συνδρομὴν.

Εἰς τὸν δεύτερον παράγραφον λέγω. Κρίνω περιττὸν νὰ ἐξηγήσω ὅτι νὰ εὐδοκίμησα. Καθ' ἕνα γνωρίζει ὅτι τὸ νὰ, ἐδῶ εἶναι συνειθισμένον, ὡς λέγομεν, δὲν νιμίζω ὅτι νὰ ἦταν τοιοῦτος, ὅτι νὰ ἐκατήντησε νὰ γένῃ προδότης. Ἐπειτα τὸ νὰ, εἶπον ἐν εἰδεί μετριοφροσύνης, ὅτι νὰ εὐδοκίμησα.

Εἰς τὸν τελευταῖον λέγω· ὅσοι λοιπὸν τῶν φιλομούσων ἐπιθυμοῦν τὴν ἀπόκτησιν τοῦ τοιοῦτου συγγράμματος, εὐχαριστοῦνται, καὶ τοῦτο εἶναι τὸ αὐτὸ, ὡς νὰ ἔλεγα· ὅσοι εἶναι φίλοι τῶν ἀρχαιοτήτων, ἐκεῖνοι ἔχουν τὴν εὐχαρίστησιν, χωρὶς νὰ παρακαλεσθῶν μὲ τὸ ἄν.

Παρακατῶν δὲ λέγω· τὴν δὲ πληρωμὴν θέλουσι καταβάλλει, καὶ τοῦτο λέγεται κοινῶς, ὡς πληρωμὴν καταβάλλει; ἔδωσε τὴν πληρωμὴν του; κτλ. Ἀλλ' ὁ Κύριος Ῥ. ἂν μάθῃ ὅτι εἰς τὸ σύγγραμμά μου δὲν ἐπαγγέλλομαι οὔτε γραμματικὴν, οὔτε κανόνας περὶ γλώσσης.

Ὁ Κ. Ῥ. λέγει ὅτι ταῦτα τὰ εἶπε παραινενικῶς· ἀλλὰ διατὶ νὰ μὴ γράψῃ καὶ τὸ ὄνομά του διὰ νὰ γνωρισθῇ προσωπικῶς ἢ φρονήσις καὶ ἀρετὴ του; Ποῦ ἡξεύρω ποῖος εἶναι νὰ τὸν εὐχαριστήσω; Ἐπειτα ἡ παραινέσις γίνεται μυστικῶς καὶ ὄχι διὰ τῆς ἐφημερίδος μὲ λόγους χαρχαλι-βαντικούς καὶ Γοθτικούς.

Τελευταῖον λέγει· διὰ νὰ μὴ γένῃ ἡ γλῶσσά μας ἕνα τέρας ἀηδὲς· ὠραία φράσις! ἀλλὰ ποῦ εἶναι ἡ γραμματικὴ του ἢ τὸ λεξικόν του, διὰ νὰ διδασκῶν οἱ ἄνθρωποι;

Δυστυχεῖς, ἐὰν τρέχωμεν νὰ ἐξονυχίζωμεν τὸ νὰ καὶ ἀπό.

Ταῦτα, διότι δὲν γνωρίζω τὸ ὄνομα τοῦ παραινενικοῦ ἀνθρώπου· ἐὰν τὸ ἡξεύρα, ἐξακοῦσε νὰ γράψω, ὁ δεῖνα εἶναι ὁ γραφεὺς τῆς κατὰ τὸν 41 Ἀ. τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος διατριβῆς σημειωμένης τῇ 9 Μαΐου 1830.

Κ. Πιττάκης.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Παρά τῳ ἐν Τεργέστη Κυρίῳ Παύλῳ Σχουβάρτ [Piazza della Borsa N° 515] εὐρίσκεται ἡ σειρά τῶν στερεοτύπως παρα τοῦ Σχαϊφερ ἐκδομένων Κλασικῶν Ἑλλήνων, τῶν ὁποίων σημειοῦται κατωτέρω ἡ τιμὴ ἰδιαιτέρως ἐκάστου. Θέλει δὲ γένει συγκατάθεσις τῆς τιμῆς εἰς τοὺς ὅσοι ἀγοράσωσιν ὅλην τὴν συλλογὴν.

Ἀρ. τῶν
Τόμων.

Ποιηταί.

1 Αἰσχύλου Τραγωδία

1 Ἀνακρέων

3 Ἀνθολογία Ἑλληνικὴ

1 Ἀπολλωνίου Ῥοδίου Ἀργοναυτικά

3 Ἀριστοφάνους Κωμῳδία

4 Εὐριπίδους Τραγωδία

1 Ἡσιόδου Ἔπη

2 Ὀμήρου Ἰλιάς

2 " Ὀδύσσεια

1 Ὀεφικά:— Καλλιμάχου, κτλ.

1 Πινδαρος

1 Γνωμικοὶ Ποιηταί

1 Κοῖντου Σμυρναίου Ποιήματα

1 Σοφοκλέους Τραγωδία

1 Θεόκριτος, Βίων, Μόσχος

Πεζογράφοι

1 Αἰλιανῷ Ἱστορία

1 Αἰσχύνους τοῦ ῥήτορος Λόγοι

1 Αἰσώπου Μῦθοι

1 Ἀντωνίου τὰ πρὸς ἑαυτὸν

4 Ἀππιανῷ Ἱστορία Ῥωμαϊκὴ

1 Ἀρρίανῷ Ἐκστρατεία Ἀλεξάνδρου

4 Δίωνος Κασσίου Ἱστορία Ῥωμαϊκὴ

5 Δημοσθένους Λόγοι

6 Διοδώρου Βιβλιοθήκη Ἱστορικὴ

6 Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεύς

1 Ἡρωδιανῷ Ἱστορία Ῥωμαϊκὴ

3 Ἡροδότου Ἱστορία

1 Ἰσαίου Λόγοι

2 Ἰσοκράτους Λόγοι

4 Λουκιανός

1 Λυσίου Λόγοι

3 Πανσανίου Ἑλλάδος Περίγησις

8 Πλάτων

9 Πλουτάρχου Βίαι

6 " Ἠθικά

4 Πολυβίου Ἱστορία

1 Θεόφραστος, Ἐπικτήτος καὶ Κέβης

2 Θουκυδίδης

5 Ξενοφῶν

3 Στράβων

1 Παλαιὰ Γραφή

1 Ἡ Καινὴ Διαθήκη

1 Ἡ αὐτὴ εἰς 16ον

Φιορίνια

50

24

3

36

2:

15

2:

30

15

1:

15

1:

15

30

45

36

1:

8

1:

15

30

1

45

24

40

3

15

1:

30

4:

30

5:

30

6

30

5:

40

2:

15

40

2:

30

45

2:

15

8

6:

45

6:

45

4:

30

15

1:

30

3:

24

3:

24

4

1:

8

50

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρά τῆς Ἀστυνομίας τῆς νήσου Σύρας.

Ἐν Ἐρμούπολει, 3 Ἰουνίου 1830.

Κατὰ ἀπόφασιν τοῦ ἐν Σύρῳ Ἐμπορικοῦ Δικαστηρίου τίθεται εἰς δημοπρασίαν ἡ Ἰονικὴ Βομβάρδα, Ἀριστείδης, τοῦ Νικολάου Μαυροκεφάλου μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ ἐπιπλῶν.

Ἡ πρώτη κήρυξις θέλει γένῃ

τὴν 10 τοῦ τρέχοντος ἡμέρα Τρίτη,

ἡ δευτέρα,

17 τοῦ ἰδίου . . . Τρίτη,

ἡ τρίτη καὶ τελευταία, 24 τοῦ αὐτοῦ . . . Τρίτη.

Εἰς τὰς 12 ὥρας τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν μεσημβρίαν, σβυσθέντος τοῦ φωτός, ἡ περὶ τῆς ὁλόγος Βομβάρδα θέλει μείνει εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα, ὅστις θέλει πληρώσει ἀμέσως τὸ ἐν τέταρτον τῆς τιμῆς, τὰ δὲ λοιπὰ τρία τέταρτα μετὰ παρέλευσιν ὥρων 24.

ΝΑΥΤΙΔΙΑ.

ΛΙΜΝΗ ΣΥΡΑΣ. Ἀπὸ τῆς 17 Ἀπριλίου μέχρι τῆς 30 Μαΐου.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. Πλοίων Εὐρωπαϊκῶν. — Ἐκ Τουνισίου βρίκιον Σαρδηνιακὸν εὐκαιρον. — Ἐξ Ὀδησοῦ 5 Ῥωσικὰ πλοῖα, 2 Αὐστριακὰ, καὶ ἐν Ἰόνιον, με σίτον. — Ἐκ Τριπόλεως Σαρδηνιακὸν με λιμὸν καὶ νεράντζια. — Ἐκ Λονδίνου 4 Ἀγγλικὰ με χειροτεχνήματα, καφὲν καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη. — Ἐκ Πόρου ἐν Ῥωσικὸν καὶ δύο Ἰόνια εὐκαιρα, ἐν δὲ Ἰόνιον με ταριχευμένον κρέας, καὶ ἐν Τοσκανικὸν με πλάκας. — Ἐκ Μητικῶν καὶ Κατακόλου 3 Ἰόνια εὐκαιρα. — Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως 10 Ἰόνια, 7 Ῥωσικὰ, ἐν Αὐστριακὸν καὶ ἐν Παπικὸν με σίτον, ἄλευρα, κριθὴν, δέρματα, λεπτοκάρυα καὶ διάφορα ἄλλα. — Ἐκ τῶν Ἰονίων νησῶν 18 Ἰόνια καὶ δύο Αὐστριακὰ, τὰ μὲν πλεῖστον εὐκαιρα, τὰ δὲ με λάδι, σαποῦνι, σίδηρον, χαλκὸν κτλ. — Ἐκ Σίφνου ἐν Ῥωσικὸν εὐκαιρον. — Ἐξ Ἀλεξανδρείας Ἱεροσολυμικὸν με ὀρύζι. — Ἐκ Μασσαλίας Γαλλικὸν με διάφορα εἶδη, Ῥωσικὸν με καφὲν καὶ σίδηρον, καὶ Ἀγγλικὸν εὐκαιρον. — Ἐκ Μιτυλήνης Ῥωσικὸν με δόγας καὶ στεφάνια. — Ἐκ Σπετσῶν Ἰόνιον με λάδι, καὶ Ῥωσικὸν εὐκαιρον. — Ἐκ Μάλτας ἐν Ῥωσικὸν εὐκαιρον, καὶ ἕτερον με σάκχαρ καὶ καφὲν, δύο δὲ Ἰόνια, ἐν Σαρδηνιακὸν, καὶ δύο Ἀγγλικὰ με διάφορα εἶδη. — Ἐκ Σάμου 2 Ἰόνια με βαμβάκι, γεννήματα, λάδι καὶ οἶνον. — Ἐκ Πατρῶν δύο Ἰόνια εὐκαιρα καὶ ἐν με σκαμνία. — Ἐκ Γενούας 2 Σαρδηνιακὰ εὐκαιρα καὶ 3 με οἶνον, ῥακί καὶ διάφορα εἶδη. — Ἐκ Σμύρνης Ἱεροσολυμικὸν εὐκαιρον, καὶ Ῥωσικὸν με βόας. — Ἐξ Ἰου Ἰόνιον εὐκαιρον. — Ἐκ Σεβενίκου Αὐστριακὸν εὐκαιρον. — Ἐκ Βατικῶν Ἰόνιον με τυρόν. — Ἐκ Σαντορῆνης Ῥωσικὸν εὐκαιρον καὶ ἕτερον με οἶνον. — Ἐκ Κρήτης Αὐστριακὸν εὐκαιρον καὶ 4 Ἰόνια με τυρόν, λάδι καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη. — Ἐξ Ἀθηνῶν Ἰόνιον με τυρόν. — Ἐξ Ἀστρους Ἰόνιον με τυρόν. — Ἐκ Σύμης, Ἐφέσου καὶ Σάμου Ἱεροσολυμικὸν με διάφορα εἶδη. — Ἐκ Ναυπλίου Ἰόνιον εὐκαιρον καὶ ἕτερον με τυρόν. — Ἐκ τοῦ Ἁγίου Ὄρους Ῥωσικὸν με ξυλείαν. — Ἐκ Ταγανρόκου 3 Ῥωσικὰ με σίτον καὶ σχοινία. — Ἐκ Φωκαίας Ἰόνιον με δέρματα. — Ἐκ Λιθόρνου Αὐστριακὸν με χειροτεχνήματα. — Ἐκ Κορώνης Ἰόνιον με τυρόν. — Ἐκ Κασσανδρείας Ἱεροσολυμικὸν με ξυλείαν ναυπηγήσιμον. — Ἐκ Μαρνανουπόλεως δύο Αὐστριακὰ με σίτον. — Ἐκ Μεθώνης Ἰόνιον με διάφορα εἶδη. — Ἐκ Μήλου Ἰόνιον με λάδι. — Ἐκ Βρέστης Σαρδηνιακὸν εὐκαιρον. — Ἐκ Τεργέστης Ῥωσικὸν ἐν, καὶ ἕτερον Αὐστριακὸν με διάφορα εἶδη. — Ἐξ Ὑδρας Ἰόνιον με διάφορα εἶδη. — Ἐκ Καββάλας Ἰόνιον με διάφορα εἶδη. — Πλείων Ἑλληνικῶν. Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως 9 πλοῖα με σίτον, λάδι, ὀψαρικόν, λεπτοκάρυα, ξυλείαν, οἶνον, καὶ διάφορα ἄλλα, 4 δὲ εὐκαιρα. — Ἐκ Ζακύνθου ἐν με λάδι. — Ἐκ Μανταλίων 2 εὐκαιρα, καὶ 2 με βόας. — Ἐκ Καστελλορίζου ἐν εὐκαιρον, καὶ ἕτερον με πίσσαν. — Ἐκ Κω ἐν εὐκαιρον. — Ἐκ Καλλιπόλεως ἐν εὐκαιρον. — Ἐξ Ἀλεξανδρείας ἐν με ὀρύζι. — Ἐκ Σμύρνης ἐν με διάφορα εἶδη, καὶ 3 ἕτερα εὐκαιρα. — Ἐκ Θεσσαλονίκης ἐν με ξυλείαν. — Ἐκ Λιθόρνου ἐν εὐκαιρον. — Ἐκ Τεργέστης ἐν με χειροτεχνήματα. — Ἐκ Γενούας ἐν εὐκαιρον. — Ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν παραλίων τῆς Ἀσίας 256 πλοῖα καὶ 880 πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ με τρόφιμα, ξυλείαν, δέρματα, χαλκόν, καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 14 ΙΟΥΝΙΟΥ 1830.

Δικαστικά.

Αρ. 678. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Δεύτερον ένταλμα έμφανίσεως.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΩΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΝ.

Ἡ γενική Ἀστυνομία τοῦ τμήματος τούτου, διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 265 ἀναφορᾶς τῆς τῆν 29 Ἀπριλίου 1830, ἐπισυνάπτουσα τὴν ὑπ' Ἀρ. 163 ἀναφορὰν τῆς τοπικῆς Ἀστυνομίας Μεγαρίδος μετὰ διαφόρων ἐξετάσεων, ἐγκάλεσεν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου τὸν Πανούσην Κουτζουμπέλην, ὡς φονεύσαντα κατὰ τὴν 7 τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου παρθένον τινὰ ὀνόματι Καλομοῖραν τοῦ Ἰωάννου Σακκελαρίου εἰς τὸν κάμπου τῆς Μεγαρίδος, ὅστις μετὰ τὴν πρᾶξιν τοῦ φόνου ἐδραπέτευεν.

Ὁ ἐπὶ τῆς κατηγορίας ταύτης διερισθεὶς ἐξεταστικὸς Δικαστὴς Κ. Σ. Παλαιολόγος Πάρεδρος, διὰ τῆς ὑπὸ 5 φθίνοντος ἀναφορᾶς τοῦ, ἐξήγησεν ἵνα ἐκδοθῇ κατ' αὐτοῦ παρὰ τοῦ βήματος τοῦτο τὸ κατ' ἀνὸμον ένταλμα έμφανίσεως.

Τὸ Δικαστήριον κατὰ συνέπειαν τῆς αἰτήσεως τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ ἐξέδωκε τὸ ὑπ' Ἀρ. 573 ένταλμα πρὸς τὸν εἰρημέμον Πανούσην Κουτζουμπέλην, προσκαλοῦν αὐτὸν ἵνα ἐντὸς 20 ἡμερῶν (ἀπὸ τῆς 5 φθίνοντος) παρουσιασθῇ ἐνώπιον αὐτοῦ. Τὸ ένταλμα τοῦτο διευθύνθη πρὸς τὴν Γενικὴν Ἀστυνομίαν, ἵνα δημοσιεύσῃ τοῦτο κατὰ τὴν τάξιν εἰς τὴν διαμονὴν τοῦ κατηγορουμένου, κτλ.

Ἐπειδὴ δὲ παρήλθεν ἡ προθεσμία τῶν 20 ἡμερῶν, καὶ ὁ Κουτζουμπέλης δὲν ἐμφανίσθη εἴτε κατεσχέθη, ὁ ἐξεταστικὸς δικαστὴς διὰ τῆς ὑπὸ σήμερον ἔλεσας τοῦ ἀναφορᾶς ζητεῖ ἵνα ἐκδοθῇ τὸ κατ' αὐτοῦ δεύτερον ένταλμα έμφανίσεως.

Κατ' αἴτησιν λοιπὸν τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ, καὶ δυνάμει τοῦ 117 άρθρου τῆς ἐγκληματικῆς διαδικασίας, τὸ Δικαστήριον ἐντέλλεται διὰ τοῦ παρόντος δευτέρου έντάλματος τὸν Πανούσην Κουτζουμπέλην, ἵνα παρουσιασθῇ ἐμπροσθέν του αὐτοπροσώπως ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς διὰ τῆς Γενικῆς Εφημερίδος τῆς Ἑλλάδος δημοσιεύσεως τοῦ έντάλματος τούτου διὰ τὰ ἐπακόλουθα τῆς δικαιοσύνης· μὴ ἐμφανιζομένου δὲ ἐντὸς ταύτης τῆς προθεσμίας, κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον τῆς ἐγκληματικῆς διαδικασίας θέλει διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν τοῦ δικαιωμάτων, καὶ τὸ Δικαστήριον θεωρεῖν αὐτὸν φυγοδικόν.

Θέλει προοδεύσει εἰς τὴν δίκην τῆς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας κατὰ τοὺς κανόνας τῆς φυγοδικίας.

Ὅστις δὲ γινώσκει, ποῦ διατρίβει ὁ φυγοδικὸς αὗτος, ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ τοῦτο πρὸς τὸ Δικαστήριον ἢ πρὸς τὰς ἄλλας ἐπιτοπίους Ἀρχὰς τῆς ἐπικρατείας διὰ τὰ τέλη τῆς δικαιοσύνης.

Ἡ ἐνέργεια τοῦ έντάλματος τούτου ἀφιεροῦται εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐπαγρύπνησιν τῶν τῆς ἐπικρατείας Ἀστυνομιῶν.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Εφημερίδος, θέλει κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος· ἀντίγραφον αὐτοῦ θέλει κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου τούτου, ἕτερον θέλει πεμφθῇ πρὸς τὴν Γενικὴν Ἀστυνομίαν διὰ νὰ διευθύνῃ τοῦτο εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τῆς διαμονῆς τοῦ φυγοδικίου, ὅπου κολληθήσεται εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἐνορίας του.

Ἐν Σαλόνις, τὴν 25 Μαΐου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Δ. Ν. ΔΡΟΣΟΣ.
Οἱ Συνδικασταὶ { ΙΩΑΝΝΗΣ ΦΙΛΩΝΟΣ.
 ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ ΚΕΧΑΓΙΑΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Κυριακὸς Βασιλειάδης.

Αρ. 1006. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Β ένταλμα έμφανίσεως.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΔΥΤΙΚΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ.

Ἐγκαλεσθέντος ἐνώπιον τοῦ βήματος τούτου τοῦ Ἰωάννου Παπα Γκίκα Ἰδραίου παρὰ τοῦ συμπολίτου αὐτοῦ καὶ πενθεροῦ Παναγιώτου Τζουμπανᾶ, ὡς κακῆς διαγωγῆς ἀνθρώπου, ὡς ἀπαιτοῦντος παρὰ τῆς συζύγου θυγατρὸς τοῦ διαληφθέντος Τζουμπανᾶ αἰσχρὰς καὶ παρὰ φύσιν ἀπαιτήσεις ἀσχολούμενος νὰ τὴν φαρμακίσῃ, μὴ ἐνδιδούσης εἰς τὰς βδελυρὰς ὀρέξεις του, καὶ ὡς φερόμενος κατ' αὐτῆς σκληρῶς καὶ γιγμένου φυγοδικίου προστεκλήθη κατ' αἴτησιν τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ Κ. Ἀντωνίου Μαρκέλλου Παρέδρου δι' έντάλματος ὑπ' Ἀρ. 558, ἵνα ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ βήματος τούτου ἐντὸς 20 ἡμερῶν διὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς δικαιοσύνης.

Παρελθούσης δὲ τῆς δοθείσης πρὸς αὐτὸν προθεσμίας, καὶ μὴ ἐμφανισθέντος, τὸ Δικαστήριον, κατ' αἴτησιν τοῦ ἐξεταστοῦ δικαστοῦ Κ. Βασιλείου Θ. Γκίνη ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος Παρέδρου Κ. Ἀντωνίου Μαρκέλλου, ἐντέλλεται τῷ

ρήθεντι Ἰωάννη Παπᾶ Γκίκα Ὑδραῖφ νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιόν του ἐντὸς 20 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς δημοσιευθῇ τὸ παρὸν Β' ἔνταλμα διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος· ἄλλως, οὗτος θέλει διακοπῇ ἀπὸ τῆς ἐνέργειας τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων κατὰ τὸ ἄρθρον 117 τῆς ἐγκληματικῆς διαδικασίας, καὶ τὸ Δικαστήριον θεωρῶν αὐτὸν φυγοδικὸν θέλει προχωρήσει εἰς τὴν δίκην τῆς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας κατὰ τοὺς νόμους τῆς φυγοδικίας.

Ὅστις δὲ γινώσκει ποῦ διατρίβει οὗτος, ὀφείλει νὰ τὸ γνωστοποιήσῃ πρὸς τοῦτο τὸ βῆμα ἢ πρὸς τὰς ἄλλας ἐπιποπίους Ἀρχάς, διὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς δικαιοσύνης.

Ἡ ἐνέργεια τοῦ παρόντος ἐντάλματος συσταίνεται εἰς τὴν ἐπαγρύπνησιν τῶν Ἀστυνομικῶν τοῦ κράτους.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος, θέλει κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος· ἀντίτυπον αὐτοῦ θέλει κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου τούτου, ἕτερον εἰς τὴν θύραν τῆς Ἀστυνομίας Ὑδρας, τόπου τῆς διαμονῆς τοῦ φυγοδικίου, ἕτερον θέλει κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐνορίας αὐτοῦ, καὶ ἕτερον εἰς τὴν θύραν τῆς κατοικίας του.

Ἐκ Πελοπόν, τὴν 27 Μαΐου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Θ. ΣΟΥΝΤΙΑΣ.
Ὁ Συνδικαστής Χ. ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΡΓΥΡΗ.
Ὁ τόπον ἐπέχων τοῦ Παρέδρου Κ. ΚΑΣΣΙΕΡΗΣ.
Ὁ τόπον ἐπέχων τοῦ Γραμματέως Ἐμμανουὴλ Πάτερος.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 13 Ἰουνίου.

Ἐκ τῶν τοῦ Ἀγγλικοῦ Βουλευτηρίου διαφειλονεικῶσεων βεβαιούται ἡ τοῦ Πρίγκιπος Λεωπόλδου παραίτησις ἀπὸ τὴν ἡγεμονίαν τῆς Ἑλλάδος.

Τὴν νύκτα τῆς 5 Ἰουνίου ἀπέθανεν εἰς Ναύπλιον ὁ Γερουσιαστὴς Ἰωάννης Νάκος ἀπὸ φλογιστικὴν ἀσθένειαν. Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ἔγινεν ἡ παράταξις τῆς κηδείας του. Εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Μητροπόλεως ἡ Α. Ε. μετ' ὅλης τῆς Γερουσίας καὶ τῶν Ὑπουργῶν τῆς Κυβερνήσεως, παρευρεθεῖσα συνώδευσεν ἐκεῖθεν τὸν νεκρὸν εἰς τὸν τόπον τῆς ταφῆς του. Ἰδιὸν ὁ ἐπιτάφιος λόγος, τὸν ὁποῖον ἐπρόφερεν ἐπὶ τοῦ λειψάνου τοῦ ὁ Γραμματεὺς τῆς Γερουσίας Π. Σούτσος.

Κύριοι,

Ὁ θάνατος δὲν μένει ἀργός. Περιπατοῦμεν εἰς τὸν δρόμον τῆς ὑπάρξεως; περιπατεῖ κατόπιν μας; λησμονοῦμεν τὸν ἀπαίσιον συνακόλουθόν μας; αὐτὸς δὲν μᾶς λησμονεῖ. Ἐνῶ φιλονεικοῦμεν διὰ μάταιον καπνὸν δόξης, διὰ σκιὰς μεγαλειότητων, μᾶς σπρώχνει μὲ σκληρὰν χεῖρα καὶ μᾶς λέγει « αἱ τρεῖς ὀργαῖαι τοῦ τάφου σας, ἰδοὺ ὅλαι σας αἱ μεγαλειότητες. »

Αἱ σκέψεις αὗται, Κύριοι, πρὸς σᾶς ἀποτείνονται ἐπεθύμουν ἡ φωνή μου εἰς τὴν ψυχὴν σας νὰ γεννήσῃ στιγμῶν ὀλίγων καὶ μελέτην περὶ τὰ ἐγκόσμια. Εἰς αὐτὸ τὸ προσωρινὸν κατάλυμα, ὅπου ἤλθομεν, ὅθεν θέλομεν φύγει χωρὶς νὰ ἐρωτηθῶμεν, ἠθέλομεν εἶσθαι φιλανθρωπίας, ἀρετῆς ἄνθρωποι, ἂν κατὰ νοῦν εἶχμεν στερεάν τὴν ἰδέαν τῆς προσωρινῆς μᾶς ὑπάρξεως· ἀλλὰ τὸ σήμαντρον τοῦ θανάτου ἐκτύπησεν; ἐσκεμμένοι μένομεν· ὁ ἦχος τοῦ ἐφυγε; φεύγουν αἱ σπουδαῖαι σκέψεις μας.

Οἱ λόγοι μου αὐτοὶ δὲν δύνανται νὰ παροξύνωσι τὴν σκιάν σου, Γερουσιαστὰ Ἰωαννὺλ Νάκε! ἔζησας ἡσυχῶς τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ δικαίου χριστιανοῦ τὸν βίον· τῆς νίκης αἱ δάφναι δὲν στεφανώνουν τὸ μέτωπόν σου· ἡ λαμπράς τῆς σοφίας σ' ἐρώτισεν εἰς τὴν διακρίσιν μόνον τῶν ἱερῶν χρεῶν σου. Ποῦ τοῦ πανηγυριστοῦ ὁ λόγος θέλει ἐπιστηριχθῇ; Ποῦ! . . . εἰς τὴν καλοκάγαθίαν σου.

Ἡ ἀρετὴ καὶ ὁ νοῦς μᾶς διακρίνουν ἀπὸ τὰ λοιπὰ τῆς ὕλης ὀργανικὰ ὄντα, καὶ πρὸς τὸν θεὸν μᾶς προσεγγίζουν. Πλὴν πόσον τῆς ἀρετῆς ὁ δρόμος συντομώτερος πρὸς τὸν θρόνον τοῦ ὑψίστου ἀπὸ τὸν δρόμον τῆς μεγαλοφυΐας! Τοῦ Νεύτωνος ἡ χεὶρ ἐζήτησε νὰ ἀποσπᾷ τὸ μυστηριώδες κάλυμμα τῆς φύσεως, καὶ ὁ μακάριος οὗτος ἀνὴρ, ὅσον οὐδεὶς ἄλλος τῶν πρὸ αὐτοῦ, ἀνέβη τὴν κλίμακα τοῦ συλλογισμοῦ. Συγκρίνετε τὴν μεγαλοφυΐαν αὐτοῦ μὲ τὴν μεγαλοφυΐαν τοῦ γεννησαντος τὴν αἰωνιότητα καὶ τὴν ἔκτασιν.

πόσον ὁ διὰ τοῦ νοῦς ζητήσας νὰ ἐξομοιωθῇ μὲ τὸν θεὸν ἄνθρωπος εἶναι μικρός! Ὑποθέσατε ὅμως εἰς τὴν γῆν ἐνάρετον ἄνθρωπον, μετρήσατε τὸ διάστημα, τὸ χωρίζον αὐτὸν ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς· πόσον τὸ διάστημα τοῦτο εἶναι ὀλίγον!

Ἄνθρωπος ἄξιός νὰ ζῇ διὰ τὴν χριστιανικὴν ἀγαθότητά σου, Ἰωαννὺλ Νάκε, ἀπέθανες, ἔχων καὶ τὴν βεβαιότητα τῆς προσεγγίζουσας εὐτυχίας τῶν συμπολιτῶν σου, ἔκλεισες τοὺς ὀφθαλμούς σου, ἀφοῦ εἶδον τὸ λυκαυγὲς τῆς ἀναγεννήσεως τῆς πατρίδος σου, ὑπὲρ τῆς ὁποίας καὶ σὺ ἐδεινοπάθησας· ἀπὸ τὴν σημερινὴν ἐποχὴν, ἐποχὴν ἀσφαλείας, καὶ πρόδρομον ἐντελοῦς τάξεως, ἐποχὴν, καθ' ἣν τῆς κοινωνικῆς οἰκοδομῆς τὰ πρῶτα θεμέλια ἐτέθησαν ἀπὸ τὴν πλαστοργὸν χεῖρα τῆς εὐφυΐας, τὰ ἔρριψας εἰς τὴν λαμπρὰν ἐποχὴν, ἥτις ἐρχεται ὑποσχομένη τὴν εὐημερίαν.

Ἡ φωνὴ τοῦ κυρίου εἶχε πρὸ πολλοῦ κηρύξει τὴν γεννήσιν Ἑλλάδος χριστιανικῆς, καὶ εἰς ἀνάγκησιν τῆς παλαιᾶς τῆς δόξης προσωρισμένης. Οἱ Σεβαστοὶ Σύμμαχοι Βασιλεῖς ἐκτελοῦν σήμερον τὰ ψηφίσματα τῆς θείας προνοίας· τὸ βρέφος ἐγεννήθη, αἱ δυνάμεις τοῦ καθ' ἡμέραν θέλουν ἀναπτυχθῇ, καὶ τοῦ θεοῦ ἡ εὐλογία θέλει τὸ φέροι· ἄνευ δακρύων καὶ ἐξυθρισμῶν εἰς τὴν ἀνδρικὴν τοῦ ἡλικίαν· θέλει ἀνατελεῖ εὐτυχία ἡμέρα, καθ' ἣν θέλομεν ἰδεῖ πόλεις ἀντιερείπων, κοιλάδας ἀνθοῦσας ἀντὶ ἀγρίων βλάτων, καὶ πεδιάδας σίτου ἀντὶ ξηρᾶς ἐρήμου· εἰς μίαν τούτων, εἰς τὴν καρποφόρον καὶ μακαρίαν γῆν τῆς Βοιωτίας θέλει τοῦ τάφου σου ὑψωθῇ ἡ πέτρα, ὅπου ἡ φιλία θέλει φέροι τὰ δάκρυά της, καὶ ἡ πατρίς τὴν εὐγνωμοσύνην της.

Τὴν 25 Μαΐου ἐπλήρωσε τὸ κοινὸν χρέος εἰς τὴν Βενετίαν ὁ Σπυριδων Βλαυτής.

Ὅτι ὁ ἀνὴρ οὗτος ἀξίως καὶ πολυτρόπως ἠγωνίσθη ὑπὲρ τῆς ἀνορθώσεως τῆς Ἑλληνικῆς φιλολογίας μας, τὸ μαρτυροῦσι καὶ τὰ ἰδιά του συγγράμματα καὶ πολλοὶ τοῦ μεταφράσεις ἐκ τῆς Ἰταλικῆς, Λατινικῆς καὶ Γαλλικῆς, ἐτι δὲ καὶ τῶν κλασικῶν αἱ ἐκδόσεις καὶ παντοίας ὕλης ἄλλων βιβλίων, τὰ ὁποῖα διὰ πολλῶν χρόνων ἐξέδιδεν ἡ τυπογραφία τῆς Βενετίας εἰς χρῆσιν τῶν σχολείων καὶ τῶν ἐκκλησιῶν μας. Ἀλλὰ καὶ παλαιούς τινας ἱστορικοὺς μετεγλώττισεν εἰς τὴν Ἰταλικὴν γλῶτταν μὲ ὕψος ἀφελὲς καὶ καθαρὸν, ὡς ἐγκρατὴς μὲν αὐτῆς, εἰς δὲ τὴν Λατινικὴν ἔμπειρος. Ἐξ ἐντίμου οἰκογενείας Κυθηρίας γεννηθεὶς εἰς τὴν Βενετίαν, διετήρησε πάντοτε ἐνθερμὸν καὶ ἀκραίφνη τὴν πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπην του, καὶ ἐδείχθη ἄξιός τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος. Εἰς πολλῶν ἐτῶν περίοδον χρηματίσας Καθηγητὴς εἰς τὸ Γραικοφλαγγινιανὸν τῆς Βενετίας Φροντιστήριον, ἠθέλεν ἐπανεξῆσει πολὺ πλέον τὴν φήμην του, ἂν ἡ μετριοφροσύνη του δὲν ἐζήτηε νὰ σμικρύνῃ τοὺς βαθμοὺς τῆς ἀξίας του. Φιλόπονος καὶ πτωχὸς πάντοτε (ἐπειδὴ ὅτι ἐκέρδιζε τὸ μετέβαλλεν εἰς εὐεργεσίας) ἀπλοῦς καὶ εἰλικρινὴς, ἠγαπᾶτο ἀπ' ὅσους τὸν ἐγνώρισαν, καὶ ὁ βίος του ἦτον τῶντι φιλοσοφικός. Ἀπέθανεν ἐξηκονταπεντούτης μὲ ἀταραξίαν ψυχῆς, δι' ἧς ἔλαμπε τὸ ἀτάραχον συνειδὸς του. Ὅλοι τὸν ἐθρήνησαν, καὶ ἡ κηδεῖα του ἔγινεν εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου μετὰ πομπῆς μαρτυρούσης τὴν ὑπόληψιν, τὴν ὁποίαν εἶχαν εἰς αὐτὸν οἱ ὁμογενεῖς. Ὁ Κύριος Αἰμίλιος Τιπάλδος, ἀξιόλογος Ἕλληνας, ποτὲ μαθητὴς τοῦ μακαρίου, νῦν δὲ Καθηγητὴς εἰς τὴν Βασιλικὴν Σχολὴν τοῦ Ναυτικοῦ, ἐξεφώνησεν εἰς τιμὴν τοῦ ἐπιτάφιου λόγον, καὶ ὑπόσχεται νὰ μᾶς δώσῃ βιογραφίαν τοῦ σοφοῦ καὶ ἐναρέτου ἀνδρός, τοῦ ὁποῖου τὴν ἀπώλειαν τώρα δὲν ἐμποροῦμεν νὰ κλαύσωμεν ἱκανῶς.

Ἐκ Μοθώνης, 4 Ἰουνίου.

Ἡμερούσιος ἀγγελία ἐκ μέρους τοῦ κατὰ τὰ Μεσσηνιακὰ Φρούρια Διοικητηρίου τοιχοκολληθεῖσα ἐγνωστοποίησεν εἰς τοὺς κατοίκους ὅτι ἡ α' τοῦ Ἰουνίου ἦτον ἡ ἡμέρα τῆς ἐορτῆς τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἀρχιστρατήγου τοῦ κατὰ τὴν Πελοπόννησον Γαλλικοῦ στρατοῦ Κυρίου Ἀντωνίου Σινεδέρου. Ἀμέσως οἱ κάτοικοι ὅλοι ἀναπολήσαντες τὰ ζῶντὰ τῆς βα-

θείας των εὐγνωμοσύνης αἰσθήματα, ἐφιλοτιμήθησαν καὶ νὰ τὰ ἐκφράσουν πασιφανῶς.

Ἐδαφνοστόλησαν ὅλοι τὰς θύρας καὶ τὰ παράθυρα τῶν οἰκιῶν των, καὶ ἀπηρτήθησαν ἐπιγραφαὶ εἰς τιμὴν τοῦ Ἀρχιστρατήγου. Εἰς διάφορα τῆς πόλεως μέρη ἐφαίνετο Γαλλιστὶ καὶ Ἑλληνιστὶ ἀναγεγραμμένη ἡ ἀνεξάλειπτος μνήμη τῶν πρὸς τοὺς Ἕλληνας εὐεργετημάτων τοῦ τροπαιοῦχου τῶν Γάλλων στρατοῦ.

Εἰς τὸν ἐν τῷ φρουρίῳ ναὸν τοῦ Σωτῆρος ἐτελέσθη ἡ ἱερουργία ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἀρχιστρατήγου, συνελθόντων παντὸς γένους καὶ πάσης τάξεως τῶν ἐγκατοίκων· ἐμνημονεύθησαν κατὰ τὸ σὺνηθες οἱ τρεῖς Σεβαστοὶ Σύμμαχοι, καὶ πάντες ὁμοφώνως παρηκολούθησαν τὰς εὐχάς, ἐπευφημοῦντες μὲ κατάνυξιν τὰ ὀνόματα τῶν γενναίων εὐεργετῶν τῆς Ἑλλάδος.

Τὴν νύκτα ἡ πόλις, τὸ Διοικητήριον καὶ αἱ ἀγοραὶ ἐφωτίσθησαν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ φρουρίου. Ὁ Ἀρχιστρατήγος ἔτυχε κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἀπὼν· ἀλλ' ὅμως ὅχι ὀλιγώτερον ἀνευφημίσθη τὸ ὄνομά του ὑπὸ τοῦ εὐγνωμοῦντος λαοῦ. Οὕτως ἡ πόλις μας ἀπέδειξε τρανῶς ὅτι αἰσθάνεται τὴν ἀξίαν τῶν εὐεργεσιῶν, ὅτι ἐξεύρει νὰ τιμᾷ τοὺς ἐναρέτους καὶ ἀγαθοὺς ἄνδρας, καὶ ὅτι σέβεται καὶ θέλει σέβεσθαι τοὺς γενναίους τῆς εὐεργέτας, παρόντας τε καὶ ἀπόντας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Λονδίνου, 9 Ἀπριλίου.

Συνεκροτήθη ἐνταῦθα ἔρανος, εἰς τὸν ὁποῖον συντρέχουν πολλοὶ ἀπὸ τοὺς πλείον ἐλευθερίους, διὰ νὰ διαδοθῶσι κατὰ τὴν Ἑλλάδα τὰ ἀγαθὰ τῆς ἀνατροφῆς διὰ τῆς ἐν αὐτῇ συστάσεως σχολείων Λαγκαστρικῶν. Δὲν θέλει δὲ θαυμάσει τὸ κοινόν, ἔλεπον ὅτι πολλοὶ τῶν σπουδαίων ἐκείνων ἀνδρῶν, οἵτινες συνέβαλον εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ συστήματος τούτου ἐνταῦθα, καὶ τὴν εἰς τοὺς ξένους τόπους διάδοσίν του, ἀνέλαβον τὴν διεύθυνσιν τοῦ πράγματος κατὰ τὴν παροῦσαν περίστασιν. Ἡ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον ἐνωσις ἐμπορεῖ τῶρα νὰ ὀνομασθῇ *ίε ρ α*, καὶ τὰ μέλη αὐτῆς θέλουν ἀποκτήσει δίκαια ἐπὶ τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς Ἑλλάδος, σχεδὸν ἴσα μὲ τὰ ἐκ τῆς ἐλευθερώσεώς της ἀπὸ τὴν πολιτικὴν τῆς τυραννίαν.

(Ταχυδρόμος.)

Φιλολογία.

ΘΡΗΣΚΕΙΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ἥτοι ἔρευναι περὶ τῆς ἀρχῆς, τῶν ιδιοτήτων, καὶ τῆς λατρείας τῶν κυριωτέρων Ἑλληνικῶν θεοτήτων ὑπὸ Π. Ν. Ρόλλου, διατηρητοῦ τῆς βιβλιοθήκης τῆς τῶν Παρισίων πόλεως, κτλ. Τόμος Α'.

Γὰρ παρὸν σύγγραμμα δυνεῖται τὸ πρῶτον δοκίμιον τοῦ Κυρίου Ρόλλου κατὰ τὸ μέγα στάδιον τῆς παλαιᾶς μυθολογίας. Ἐξέδωκεν ἤδη ὁ συγγραφεὺς καὶ Ἐρεῦνας περὶ τῆς τοῦ Βάκχου λατρείας, συμβόλου τῆς ἀναγεννητικῆς τῆς φύσεως δυνάμεως, αἵτινες ἐξεκρίθησαν παρὰ τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιγραφῶν καὶ Ἐγκυκλίων Μαθημάτων (Ὁρα Revue Encyclop. Τομ. ΚΕ, Σελ. 405). Αἱ ἐρευναι αὗται, αἵτινες συμπληροῦσι τρεῖς τόμους, εἰχον ὁδηγήσει τὸν συγγραφεῖν νὰ ἀναδείξῃ ὡς ἀξίω-

μα ὅτι αἱ θρησκεῖαι τῆς ἀρχαιότητος ἀνήκουν ὅλαι εἰς δύο συστήματα: πρῶτον μὲν τὸ τῶν ἀπορροίων, κατὰ τὸ ὁποῖον παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὡς ὑπερτάτου ὄντος, ἀπερρέυσαν, ἥτοι ἐξεπορεύθησαν θεότητες ὑποδεέστεραι, καὶ παρ' αὐτῶν πάλιν ἐξεπορεύθησαν πνεύματα κατωτέρας τάξεως· ἔπειτα δὲ τὸ σύστημα τῆς Αἰγυπτιακῆς τριάδος, ἥτις ὑποθέτει τὴν ἐνωσιν τῆς ἐνεργητικῆς καὶ τῆς παθητικῆς ἀρχῆς, καὶ τὸ ἐκ τῆς ἐνώσεως ταύτης προῖον, τὸν κόσμον. Αἱ θρησκεῖαι τῆς Ἑλλάδος τὸν φαίνονται ὅτι ἀνήκουν εἰς τὸ δεύτερον τῶν δύο τούτων συστημάτων· ἐξήγησε δὲ ν' ἀποδείξῃ ἐν τῷ πρώτῳ αὐτοῦ συγγράμματι ὅτι ἡ τοῦ Βάκχου, τῆς Δήμητρος καὶ τοῦ Ἰάκχου ἐν τῇ Ἑλλάδι λατρεία ἐυστοίχει μὲ τὴν τοῦ Ὀσίριος, τῆς Ἰσίδος καὶ τοῦ Ὄρου ἐν τῇ Αἰγύπτῳ, ἡ ὅτι αἱ τρεῖς Ἑλληνικαὶ θεότητες ἦσαν αἱ αὐταὶ μὲ τὰς τρεῖς Αἰγυπτιακάς. Τὸ νέον τοῦ Κυρίου Ρόλλου σύγγραμμα ἀφορᾷ εἰς τὸ νὰ ἀναπτύξῃ τὴν γνώμην ταύτην καὶ νὰ δείξῃ ὅτι ἡ λατρεία ὅλων τῶν μεγάλων θεῶν τῆς Ἑλλάδος ἐθεμελιόυτο εἰς τὴν τριθεΐαν ταύτην, εἰσαχθεῖσαν εἰς τὸν τόπον αὐτὸν ἀπὸ τὰς ἀποικίας τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Κατωτέρω-Ἀσίας.

Ὁ πρῶτος τόμος πραγματεύεται μόνον περὶ τῆς λατρείας τοῦ Διὸς. Εἰς δὲ τοὺς ἐξῆς τόμους ὁ συγγραφεὺς θέλει ἐξετάσει πιθανῶς τοὺς ἄλλους μεγάλους θεοὺς τοῦ Ὀλύμπου. Ἐπεθυμοῦσαμεν ν' ἀναλύσῃ μυθογράφος τις τὸ νέον τοῦτο καὶ ἀξιόλογον πόνημα τοῦ συγγραφέως τῶν Περι τῆς λατρείας τοῦ Βάκχου ἐξετάσεων, ὑποβάλλων τὰς δόξας καὶ τὰς διῆχυσίσεις τοῦ Κυρίου Ρόλλου εἰς αὐστηρὰν ἐξέτασιν, συγκρίνων τὰ συμπεράσματα, εἰς τὰ ὁποῖα ἔφθασεν αὐτὸς μόνος καὶ χωρὶς νὰ συμβουλευθῇ τὰ συγγράμματα ἄλλων νεωτέρων σοφῶν, μ' ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα εὑρον οἱ πεπαιδευμένοι τῆς Γερμανίας μετὰ βαθείας ἐρεῦνας περὶ τῆς αὐτῆς ὕλης, συμπεράσματα, τὰ ὁποῖα ἐξέθεσαν εἰς πλείστα συγγράμματα ὀλίγον γνωστὰ ἐν τῇ Γαλλίᾳ. Ἡμεῖς δὲ, ὡς μὴ σπουδάσαντες εἰδικωτέρως τὴν μυθολογίαν, δὲν δυνάμεθα νὰ ἐπιχειρισθῶμεν οὔτε τὴν κριτικὴν ἐξέτασιν, οὔτε τὴν σύγκρισιν, περὶ ἧς ἄρτι εἴπομεν. Ὅθεν θέλομεν περιορισθῇ εἰς τὸ νὰ ἐκθέσωμεν ἀνάλυσιν ἱκανὴν νὰ δώσῃ εἰς τοὺς ἀναγνώστας συνοπτικὴν τινὰ ἰδέαν τῆς βίβλου τῆς περὶ τῆς τοῦ Διὸς λατρείας πραγματευομένης.

Εἰς δύο τμήματα διήρξεν ὁ συγγραφεὺς τὸν τόμον τούτον· καὶ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ ἐκθέτει τὴν ἀρχὴν τῆς τοῦ Διὸς λατρείας καὶ τὴν κατὰ τὴν Ἑλλάδα διάδοσίν της, καθὼς καὶ τὰς κυριωτέρας ιδιότητας τοῦ πρώτου τῶν θεῶν κατὰ τὴν τῶν Ἑλλήνων πίστιν. Τὸ δὲ δεύτερον τμήμα φαίνεται ὅτι εἶναι ἀνάπτυξις τοῦ τέλους τοῦ πρώτου, καὶ πραγματεύεται περὶ τῶν διαφορῶν ἐπωνυμιῶν, ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐλατρεύετο ὁ Ζεὺς παρὰ τῷ αὐτῷ λαῷ.

Ἐν τῇ Αἰγύπτῳ εὐρίσκει ὁ Κύριος Ρόλλος τὴν ἀρχὴν τῆς τοῦ πρώτου θεοῦ λατρείας. Ὁ Νεῖλος, διαχέων εἰς γαίας κατεξηραμένας παρὰ τοῦ ἡλίου τὰ λιπαντικὰ αὐτοῦ ὕδατα καὶ τὴν ἰλὺν, παριστάνετο εἰς τὸν λαὸν ὡς ἀρχὴ ἐνεργητικῆς, παραγωγῆς· ἐνῷ ἡ γῆ δεχομένη τὴν σωτήριον ἐπιρροὴν τῆς ἐνεργητικῆς ταύτης αἰτίας, ἦτο τὸ σύμβολον τῆς παθητικῆς ἀρχῆς, τῆς θηλείας θεότητος· κακεῖνη μὲν ἦγον ὁ Ἄμμων, ὁ Ὀσίρις, ὁ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ῥωμαίων Ζεὺς. αὕτη δὲ ἡ Ἴσις, ἡ τούτων Ἥρα ἡ Δήμητρα. Ἀπὸ τὸν Ἡρόδοτον μαθηθάνομεν ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι ἐπωνόμαζον

Ἄμμωνα τὸν Δία, αὐτὸς εἶχε ναὸν ἐν Θήβαις, καθὼς καὶ παρὰ τοῖς Ἀμμωνίοις τῆς Λυβίας, παριστάνετο δὲ μετὰ τοῦ κριοῦ ἀνεγεννῶντο αἱ ψυχαὶ ἐν τοῖς μυστηρίοις τοῦ Ἀμμωνος. Οἱ δ' Ἕλληνες ὄντες φιλόκαλοι παρίστανον τὸν Δία αὐτῶν ὑπὸ μορφᾶς κοσμιωτέρας· ἔμενον ὅμως ἰχνη τοῦ παχυλοῦ εἶδους, ὑπὸ τὸ ὅποιον εἶχον δεχθῆ τὴν λατρείαν τοῦ Θεοῦ τούτου. Ἐν Κρήτῃ, ὅπου ἐδείκνυτο τὸ μῆμα τοῦ Διὸς, παριστάνετο ἀκόμη μετὰ κεφαλὴν κριοῦ. Ἐν Θήβαις τῆς Βοιωτίας τὸν ἐσεβάζοντο ὑπὸ τὸνομα τοῦ Ἀμμωνος· τὰ νομίσματα τῆς Κασσανδρείας, πόλεως Μακεδονικῆς, ἔφερον ἐντετυπωμένην τὴν κεφαλὴν του. Οἱ Ἕλληνες ἤρχοντο προσέτι συχνότατα νὰ συμβουλεύωνται τὸ ἐν τῇ Λυδίᾳ μαντεῖον τοῦ Διὸς Ἀμμωνος· προσέτρεχον δὲ μάλιστα εἰς αὐτὸ οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ Ἡλείοι. Φαίνεται ὅτι ἡ τοῦ Διὸς Ἀμμωνος λατρεία ἔφθασε διὰ πολλῶν ὁδῶν ἐκ τῆς Αἰγύπτου εἰς τὴν Ἑλλάδα· εἶχε μὲν φερθῆ ἐκ Θηβῶν εἰς Δωδώνην ἅμα καὶ εἰς Λυδίαν, μετεδόθη δὲ καὶ διὰ τῆς Φρυγίας, ὅθεν οἱ Αἰγυπτιακὴ λατρεία ἔφθασεν εἰς Ὀλυμπίαν.

Διασαφεῖ ἔπειτα ὁ Κύριος Ῥόλλος τὴν εἰς τοὺς διαφόρους τόπους τῆς Ἑλλάδος διάδοσιν τῆς λατρείας ταύτης. Ἄν δὲ καὶ ἕκαστος μικρὸς λαὸς ἐναθρύνετο, ἀξίων ὅτι εὔρε τὴν τοῦ Διὸς λατρείαν, ἢ Ἀρκαδίᾳ ἐνομίζετο ὅτι ἤγειρε πρώτη βωμοὺς καὶ ἱερὰ εἰς τὸν ὑπὲρλαον Θεόν· ἐπὶ Γίνος βωμοῦ τοῦ ὄρους Λυκαίου, ὅθεν ἐγένετο κάτοικον τὸ μεγαλύτερον τῆς Πελοποννήσου μέρος, ἐτελοῦντο πρὸς αὐτὸν θυσίαι μυθικαί· ἐν δὲ τῷ αὐτῷ ὄρει ἦτο καὶ Γέμενος τοῦ Πανός, τοῦ ὁποίου καὶ ἄγαλμα ἦν μαρμαρίνον ἐν τῷ κατὰ τὴν μεγαλόπολιν ναῷ τοῦ Λυκαίου Διός· ἐφαίνετο λοιπὸν ὅτι αἱ τῶν δύο Θεῶν λατρεῖαι ἦσαν ἠνωμέναι ἐν τῇ Ἀρκαδίᾳ, καὶ πιθανὸν ὅτι ὁ λαὸς συνέχεεν ἐνὶ ὅλῃ αὐτᾷ. Τὸ Λυκαίος, ἐπώνυμον τοῦ ὄρους καὶ τοῦ Διὸς, παράγεται ἀπὸ τὸ λύκη τὸ σημαίνει φῶς· ὡς πατρὶς δὲ τοῦ φωτός ἐλατρεύετο καὶ ἀπὸ τοῦ Κρήτας ὁ Ζεὺς, οἵτινες ἤριζον πρὸς τοὺς Ἀρκαδας, ὡς αὐτοὶ εὐρόντες θυσίας καὶ μυθήσια. Ὁ λαὸς οὗτος εἶχε ἰφόντι καὶ ἰδίαν βίον τοῦ Διὸς, διίσχυριζόμενος ὅτι ἐγεννήθη ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ ἀπὸ τὸν Κρόνον καὶ τὴν Ῥέαν· ὁ Κρόνος ἐλατρεύετο ἴσως πρότερον, ἀλλ' εἰσαχθείσης ὑστερον ἐν Κρήτῃ τῆς τοῦ Διὸς λατρείας, παρήκμασεν ἡ τοῦ Κρόνου. Ἐνταῦθα δὲ ὁ Κύριος Ῥόλλος κάμνει παρέκθασιν περὶ τῆς τοῦ Κρόνου θρησκείας παρὰ τῆς τοῦ Ἑλλήσι καὶ τοῖς Ῥωμαίοις. Παρατρέχομεν δὲ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, διὰ νὰ μὴν ἀπομακρυνθῶμεν ἀπὸ τὴν πρώτην, ἀναφέροντες μόνον τὴν ἀξιώπαινον γνώμην τοῦ συγγραφέως, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ τοῦ Κρόνου λατρεία εἶχε διαδοθῇ καθ' ὅλην τὴν Δύσιν ὑπὸ τῶν Φοινίκων, καὶ διεληρήθη μὲν ἐν τῇ Παλίᾳ, ὑπεχώρησε δ' ἐν τῇ Ἑλλάδι εἰς τὸν μέγιστον τῶν Θεῶν. Οἱ Κούρητες, τοιούτων οἱ πρότεροι ἐν Κρήτῃ ἱερεῖς τοῦ Διὸς, ἐξεπολίτευσαν, ὡς νομίζεται, τοὺς νησιώτας, καὶ ἐσύστησαν τὰ μυστήρια, τὰ ὁποῖα ἐμιμήθησαν ἔπειτα οἱ τῆς στερεᾶς Ἑλλήνης. Συμπεραίνει δὲ ὁ συγγραφεὺς ἀπὸ περικοτῆν τινα τοῦ Στράβωνος ὅτι οἱ Κούρητες ἦσαν ἐκ γένους ἱερατικοῦ, τὸ ὁποῖον ἀναχωρήσαν ἐκ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, τῆς Φρυγίας καὶ τῆς Θράκης, ἔφερον εἰς τοὺς τόπους, ὅπου κατέκρησε, τὴν λατρείαν τῶν ξένων Θεῶν, εἰς

τὴν ὁποίαν ἦτον ἀφιερωμένον. Διὰ τῆς παρούσης δὲ περιστάσεως ἐξηγεῖ ὁ Κύριος Ῥόλλος τὴν ταυτότητα τῶν θρησκευτικῶν ἐθίμων τῶν κατὰ τὰς διηγήσεις τῶν παλαιῶν συγγραφέων εἰς τὸ Λίγαϊον πέλαγος, τὴν Φρυγίαν, τὴν Θράκην, τὴν Κολχίδα, τὴν Βακτριανὴν, καὶ αὐτὴν τὴν Ἰνδίαν ἐπικρατούντων.

Παράδοξον δὲ εἶναι ὅτι ἄλλη τις ἱερατικὴ φυλὴ, οἱ Δάκτυλοι, κατέστησε τὴν τοῦ Διὸς λατρείαν ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ, ὡς εἶχον συστήσει αὐτὴν οἱ Κούρητες ἐν τῇ νήσῳ Κρήτῃ· δὲν ἦσαν δὲ ἐκεῖνοι μόνον ἱερεῖς, ἀλλὰ καὶ τεχνῖται, καθὼς τὰ μέλη τῆς ἐν τῇ Αἰγύπτῳ ἱερατικῆς φυλῆς, καὶ οἱ ἐν τῇ Ἰνδίᾳ Βραχμᾶνες· εἰς αὐτοὺς ἀπέδιδον οἱ Ἕλληνες τὴν εὔρεσιν τῆς μεταλλουργίας καὶ τῆς ἱατρικῆς διὰ μέσου τῆς μαγείας. Πασίγνωστοι εἶναι οἱ εἰς τιμὴν τοῦ Διὸς συστηθέντες ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ ἀγῶνες· ὅχι ὀλιγώτερον περίφημον καὶ ἴσως ἀρχαιότερον ἦτο τὸ ἐν Δωδώνῃ τοῦ Διὸς μαντεῖον· ὅθεν καὶ Ὀμηρος, καὶ ὁ Ἡσίοδος, καὶ ἄλλοι τῶν παλαιοτάτων συγγραφέων διηγοῦνται λαλούσας τὰς δρύας τῆς Δωδώνης, ἐνῷ ἡ πόλις Ὀλυμπία δὲν διασημαίνεται ἀκόμη παρὰ τῷ Ὀμήρῳ εἰμὴ ὑπὸ τὸνομα Πίσας (*).

Ὁ Ζεὺς-Δρὺς τῆς Δωδώνης ἀναμιμνήσκει τὸν Δία-Φηγὸν ἐν τινι ναῷ τῆς Θεσσαλίας λατρευόμενον.

Ἐκδηλώτας οὕτω ὁ συγγραφεὺς τὰ ἀρχαιότερα κατὰ τὴν Ἑλλάδα τοῦ Διὸς θυσιαστήρια, καταγίνεται περὶ τῶν κυριωτέρων τῶν εἰς τὸν θεὸν τοῦτον ἀπονεμομένων κατὰ τὴν θρησκείαν τοῦ τόπου ιδιοτήτων· δοξάζει δὲ ἐμπροσθίους ὅτι αἱ ἐθνικαὶ θρησκείαι, ἐν μέσῳ τῆς πολυθείας, παρεδέχοντο πάντοτε ἓνα πρῶτον θεόν, ἀρχὴν καὶ πηγὴν ὅλων τῶν ἄλλων τῶν εἰς αὐτὸν ὑποκειμένων. Ἀλλ' οἱ πατέρες τῆς ἐκκλησίας, οἵτινες ζητοῦν ν' ἀποδείξουν τοῦτο, δὲν παρέχουν ἴσως τὰς ἀσφαλεστέρας μαρτυρίας εἰς τὴν ὑπόθεσιν· ἀλλ' ὅμως εἶναι ἀληθές ὅτι πολλοὶ τῆς ἀρχαιότητος φιλόσοφοι εἶχον μεγάλας καὶ ὀρθὰς περὶ τῆς ὑπερτάτης θεότητος ἰδέας, καθὼς καὶ περὶ τῆς παγκοσμίου Προνοίας τῆς τὸ πᾶν κυβερνώσης, τῆς ἐπιμελουμένης μάλιστα τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ ἀνθρώπινα· φιλοσοφικαί τινες δὲ μόνον αἰρέσεις ἀποδοκιμάζουν τὸ δόγμα τοῦτο. “Μέγα καὶ θαύμαστον θέαμα εἶναι εἰς τοὺς φίλους τῆς ἀληθινῆς φιλοσοφίας, λέγει ὁ Κύριος Ῥόλλος, τὸ νὰ βλέπουν τοὺς δύο μεγαλοφρεστέρους τῆς ἀρχαιότητος ἀνδρας, τὸν Πλάτωνα καὶ Ἀριστοτέλη, τόσον κατὰ τὰλλα ἀντιφερομένους, νὰ συμφωνῶσιν ἐντελέστατα κατὰ τὴν δόξαν, ἐπὶ τῆς ὁποίας θεμελιοῦνται τὰ μέγιστα τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς ἀληθείας συμφέροντα, ἀκολουθοῦντες συνάμα τὰ ἰχνη τοῦ Ἀναξαγόρου καὶ τοῦ Σωκράτους, διὰ νὰ προσφέρωσι τὴν λογικὴν λατρείαν εἰς τὸν ὑπέρτατον τῶν ὄντων δημιουργόν.”

(Ἀκολουθεῖ.)

(*) Διότι ποτὲ δὲν ὑπῆρξε πόλις Ὀλυμπία λεγομένη. Πολλοὶ τῶν σοφῶν ἠπατήθησαν. Ὀλυμπία ὠνομάζετο ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἔκειτο ὁ τοῦ Διὸς ναὸς, καὶ μικρόν τι μέρος τῆς Πισατίας, ἥτις συμπεριελήφθη ὑστερον ἐν τῇ Ἠλίδι.

[Σημ. τοῦ Ἐκδ. τοῦ Ταχυδρ. τῆς Ἑλλ.]

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ
Έτησια. Φόινικες 36
Έξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9
Αι συνδρομαί γίνονται ένταυθα μέν έν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπά μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρά τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 18 ΙΟΥΝΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 7. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπιθυμοῦντες νὰ δώσωμεν εἰς τὸν πλοίαρχον Α. Γ. Κρι-
εζήν δείγμα τῆς εὐαρεσγήσεώς μας διὰ τὰς πιστὰς πρὸς
τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις του, καὶ μάλιστα διὰ τὸν ἔντιμον
τρόπον, καθ' ὃν ἐξεπλήρωσε τὰ ἐμπιστευθέντα εἰς αὐτὸν
χρέη τῆς ἀρχηγίας τῆς κατὰ τὸν Ἀμβρακικὸν κόλπον
μοίρας.

Ἀκούσαντες τὰς προτάσεις τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν
Γραμματέως μας,

Διατάττομεν.

Α'. Ὁ πλοίαρχος Α. Γ. Κριεζῆς προδίδάζεται εἰς τὸν
βαθμὸν Μοιγάρχου τοῦ ἐθνικοῦ στόλου.

Β'. Ἐπὶ τοῦ παρόντος θέλει ἐκπληρῶναι τὰ χρέη Πλοι-
άρχου ἐπὶ τοῦ δικρότου, ἢ Ἑλλάς.

Γ'. Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς μας θέλει κοινο-
ποιήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα εἰς τὸν Ναύαρχον Κύριον Α.
Μιαούλην, καὶ εἰς τὴν Ναυτικὴν Ὑπηρεσίαν, καὶ θέλει τὸ
ἐκτελέσει κατὰ πάντα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 30 Μαΐου 1830.

(Τ.Σ.) Ὁ Κυβερνήτης
(ὑπογεγρ.) Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν
Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως
(ὑπογεγρ.) Β. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ἰσὸν ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν

Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως

(Τ.Σ.) (ὑπογεγρ.) Β. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Αρ. 9. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπιθυμοῦντες νὰ δώσωμεν εἰς τὸν πλοίαρχον Γ. Σαχίνην
δείγμα τῆς εὐαρεσγήσεώς μας διὰ τὰς πιστὰς πρὸς τὴν
πατρίδα ἐκδουλεύσεις του, καὶ μάλιστα διὰ τὸν ἔντιμον τρέ-

πον, καθ' ὃν ἐξεπλήρωσε τὰ ἐμπιστευθέντα εἰς αὐτὸν χρέη
τῆς ἀρχηγίας τῆς κατὰ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος μοίρας.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν
Γραμματείας ὑποβληθεῖσαν εἰς ἡμᾶς σήμερον ἀναφορὰν τῆς

Ἀκούσαντες καὶ τὰς προτάσεις τῆς ἰδίας,

Διατάττομεν.

Α'. Ὁ Κύριος Γ. Σαχίνης προδίδάζεται εἰς τὸν βαθμὸν
Μοιγάρχου τοῦ ἐθνικοῦ στόλου, ἐκπληρῶναι τὰ χρέη
Πλοίαρχου ἐπὶ τῆς κορσέτας, ἢ Ὑδρα.

Β'. Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς μας θέλει κοινο-
ποιήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα εἰς τὴν Ναυτικὴν Ὑπηρεσίαν,
καὶ εἰς τὸν Ναύαρχον Κύριον Α. Μιαούλην, καὶ θέλει τὸ
ἐκτελέσει κατὰ πάντα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 9 Ἰουνίου 1830.

(Τ.Σ.) Ὁ Κυβερνήτης
(ὑπογεγρ.) Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν

Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως

(ὑπογεγρ.) Β. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ἰσὸν ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν

Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως

(Τ.Σ.) (ὑπογεγρ.) Β. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Δικαστικά.

Αρ. 1007. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΑΥΤΙΚΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ.

Συνεδριάσαντος τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἐν τῇ πολιτο-
εμπορικῇ δικασίμῳ ἡμέρᾳ τῆς 14 τοῦ φθίνοντος μηνὸς,
ἐνεφανίσθη ἐνώπιον αὐτοῦ ὁ Παναγιώτης Φουντωτὸς Ἀρ-
γεῖος, ἐξαιτῶν νὰ θεωρηθῇ ἢ ἐν τῷ δικαστικῷ πινακίῳ κατα-
χωρηθεῖσα ἀπαίτησίς του, ὅπως γνωρισθῇ διὰ τῶν προ-
βληθέντων παρ' αὐτοῦ μαγύρων γνήσιος ἀδελφὸς τοῦ ποτὲ
Ἰωάννου Φράγκου Φουντωτοῦ, καὶ ἀποφασισθῇ νὰ λάβῃ τὴν
κληρονομίαν αὐτοῦ.

Τὸ Δικαστήριον κῆρξεν τρεῖς διὰ τοῦ κλήτορός του τοὺς
ἔχοντας δικαίωμα εἰς τὴν κληρονομίαν τοῦ Ἰωάννου Φραγ-
κου Φουντωτοῦ, καὶ ὀνοματικῶς τὸν Νικόλαον Φουντωτὸν
ὁμοπατριὸν ἀδελφόν, ἀλλ' ἐξ ἄλλης μητρὸς, τοῦ αἰτοῦντος

Παναγιώτου Φουντωτού, δὲν ἐφάνισθη οὐδεὶς τοιοῦτος, οὔτε ἄλλος ἐκ μέρους αὐτῶν.

Τὸ Δικαστήριον λοιπὸν, σημειῶσαν τὴν πρώτην ἀπουσίαν των τῇ 14 τοῦ ἐνεστῶτος, προσκαλεῖ αὐτοὺς καὶ αὖτις διὰ δημοσίου λόγου, ἵνα κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' Ἀρ. 384 διαγγέλματος τοῦ δημοσιευθέντος διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος φύλλ. 29 παρουσιάσωσι τὴν ἀπάντησίν των καὶ πᾶσαν ἄλλην ἐναντίωσιν εἰς τὴν ἀπαίτησιν τοῦ ἐνάγοντος ἐνὸς νέας προθεσμίας τριάκοντα ἡμερῶν, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς διὰ τοῦ ἴσου δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος προγράμματος.

Ἄλλως, γνωστοποιῦνται ὅτι, παρερχομένης τῆς προθεσμίας ταύτης, καὶ δὲν πράξουσιν, ὡς προσκαλοῦνται, τὸ Δικαστήριον θέλει ἐκδώσει εἰς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος αἴτησιν τοῦ Παναγιώτου Φουντωτοῦ κατ' ἐρήμην δίκην τὴν ἀπόφασίν του κατὰ τὴν τάξιν τῶν νόμων.

Τὸ παρὸν μετὰ τὴν δημοσίευσίν του, γεννηθησομένην εἰς τὴν νῆσον ταύτην παρὰ τῆς Ἀστυνομίας, θέλει τοιχοκολληθῇ εἰς τὴν ὑπεραίαν κατοικίαν τοῦ Γενοβίου, Ἰωάννου Φουντωτοῦ ἐν ἀντίγραφον αὐτοῦ εἰς τὸν τόπον τῆς κηρύξεως, ἔτερον θέλει εἰδοποιηθῇ διὰ τῆς Ἀστυνομίας Κρανεϊδίου πρὸς τὸν Νικόλαον Φουντωτὸν, καὶ ἄλλο θέλει πεμφθῇ εἰς τὸν Ἐκδότην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, διὰ νὰ τὸ καταχωρίσῃ εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς Ἐφημερίδος του.

Ἐκ Πελοῶν, τὴν 27 Μαΐου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Θ. ΣΟΥΝΤΙΑΣ.
Ὁ Συνδικαστὴς Β. Θ. ΓΚΙΝΗΣ.
Ὁ τόπον ἐπέχων τοῦ Παρέδρου Κ. ΚΑΣΣΙΕΡΗΣ.
Ὁ τόπον ἐπέχων τοῦ Γραμματέως Ἐμμανουὴλ Πάτερος.

Ἀρ. 1355. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐνταλμα ἐμφανίσεως.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ.

Ἐπειδὴ ὁ Θεοδωρὸς Δημητρακόπουλος, διὰ τῆς ἀπὸ 24 Μαρτίου 1830 ἀναφορᾶς του, ἐγκάλεσεν ἐνώπιον τοῦ βήματος τοῦτου τὸν Δημήτριον Γιαννακόπουλον ἐκ Μοσθενίτζης, ὡς ἐπιχειρήσαντα νὰ τὸν θανατώσῃ, πληγώσαντα αὐτὸν καὶ διαρπάσαντα αὐθαίρετως τὴν ἰδιοκτησίαν του.

Ἐπειδὴ, κατ' ἐγγραφον αἴτησιν τοῦ ἐπὶ τοῦ κατηγορουμένου τούτου ἐγκλήματος διορισθέντος διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 1058 προσκλήσεως τοῦ Δικαστηρίου ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ Κ. Ἀντωνίου Καραγιαννοπούλου Παρέδρου τοῦ Δικαστηρίου, ἐξέδοσε τὸ Δικαστήριον τὸ ἀπὸ 25 Μαρτίου 1830 ὑπ' Ἀρ. 1101 ἔνταλμα συλλήψεως τοῦ ἐγκαλουμένου Δημητρίου Γιαννακοπούλου, τὸ ὁποῖον διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 1102 προσκλήσεώς του διεύθυνε πρὸς τὸν Διοικητὴν τῶν ἐπαρχιῶν Καρυταίνης καὶ Φαναρίου, διὰ νὰ ἐκτελεσθῇ.

Ἐπειδὴ εἰς τὴν ὑπ' Ἀρ. 368 πρὸς τὸ Δικαστήριον ἀναφορὰν τοῦ Διοικητοῦ Καρυταίνης καὶ Φαναρίου τῆς 19 Μαΐου 1830 ἀναφέρεται, ὅτι εἰσέτι δὲν ἐσυλλήφθη ὁ ἐγκαλούμενος Δημήτριος Γιαννακόπουλος ἐκ Μοσθενίτζης.

Ἐπειδὴ ὁ ῥηθεὶς ἐξεταστικὸς Δικαστὴς Κ. Α. Καραγιαννόπουλος, διὰ τῆς πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἀναφορᾶς του τῆς σημερινῆς χρονολογίας ἐκθέτων τῆς εἰσέτι μὴ συλλήψιν τοῦ ἐγκαλουμένου, ζητεῖ νὰ ἐκδώσῃ τὸ Δικαστήριον τὸ κατὰ νόμον ἔνταλμα ἐμφανίσεως.

Τὸ Δικαστήριον ἐντέλλεται τῷ Δημητρίῳ Γιαννακοπού-

λῳ Μοσθενιτζιώτῃ ἵνα ἐμφανισθῇ ἐνώπιον του ἐντὸς 20 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸ παρὸν ἔνταλμα δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος· ἀνίσως ὅμως ἐντὸς τῆς ῥηθείσης προθεσμίας δὲν ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, διὰ ν' ἀπολογηθῇ εἰς τὴν κατ' αὐτοῦ κινηθεῖσαν κατηγορίαν παρὰ τοῦ Θεοδωρὸς Δημητρακοπούλου, θέλει διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων, καὶ τὸ Δικαστήριον θεωροῦν αὐτὸν ὡς φυγόδικον θέλει ἀρχίσει τὴν κατὰ φυγόδικίας κρίσιν μετὰ δέκα ἡμέρας, ἀφ' ἧς τὸ παρὸν δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος.

Καθεὶς ἡξεύρων ποῦ εὐρίσκεται ὁ φυγόδικος, χρεωστεῖ νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου τὸ Δικαστήριον ἢ ὅποιανδήποτε τοπικὴν Ἀρχήν.

Τὸ παρὸν ἔνταλμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, καὶ θέλει κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος· ἐν ἀντίγραφον αὐτοῦ θέλει σταλῇ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τῆς διαμονῆς τοῦ ἐγκαλουμένου, ἄλλα τρία ἀντίγραφα θέλει κολληθῶν ἐπὶ τῶν θυρῶν τοῦ Δικαστηρίου, τῆς ἐκκλησίας, καὶ τῆς κατοικίας τοῦ ἐγκαλουμένου.

Ἐν Τριπόλει, τὴν 29 Μαΐου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΚΥΡΙΤΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΥ.
Οἱ Συνδικασταὶ Ζ. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ.
ΑΝΑΓΝ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.
Ὁ Πάρεδρος ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Ν. ΠΑΝΤΑΛΕΩΝ.

Ἀρ. 204. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΚΑΤΩ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ
ΩΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΝ.

Ὁ Σαράντος Λαμπρόπουλος ποτὲ Λάμπρου, ἐτῶν τριάκοντα, ἐκ τῆς κωμοπόλεως Κουρτζαούση τῆς ἐπαρχίας Ἰμπελακίων, κατηγορηθεὶς παρὰ τοῦ Προσωρινοῦ Ἀστυνόμου τῶν ἐπαρχιῶν Νησίου κτλ. διὰ τοῦ ἐγγράφου του τὴν 28 τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου ὑπ' Ἀρ. 461, ὡς πληγώσας μαχαίρᾳ τὸν Ἀναστάσιον Δουργόπουλον, καὶ Γεώργιον Χρονᾶ ἐκ τῆς ἰδίας κωμοπόλεως (ἐκ τῶν ὁποίων ὁ δεύτερος μετὰ παρέλευσιν δύο ἡμερῶν ἐτελεύτησε), καὶ κρατούμενος ὑπ' Ἀστυνομικὴν φύλαξιν παρὰ τῇ Ἀστυνομίᾳ Καλαμάτας, κατὰ τὴν 3 ἰσταμένου ἐδραπέτευσε τῆς φυλακῆς.

Κατ' αἴτησιν τοῦ ἐπὶ τῷ ῥηθέντι ἐγκλήματι διορισθέντος ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ Κ. Ἰωάννου Καλογερόπουλου, τὸ Δικαστήριον ἐντέλλεται τῷ ῥηθέντι Σαράντῳ Λαμπρόπουλῳ νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον αὐτοῦ, ἵνα καθυποβληθῇ εἰς τὴν εὐθύνην τῶν νόμων· ἄλλως, ἐὰν ἐντὸς ἡμερῶν εἴκοσιν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος δὲν ἐμφανισθῇ οἰκιοθελῶς ἢ κατασχεθῇ ὑπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς δυνάμεως, θεωρούμενος ὡς φυγόδικος θέλει διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων, καὶ θέλει κριθῇ ἐρήμην.

Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ θέλουν ἐπαγρυπνεῖ αἱ κατὰ τόπον Ἀστυνομίαι τοῦ κράτους· ἕκαστος δὲ πολίτης ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἢ τὰς ἐπιτοπίους Ἀρχάς, ἀνίσως ἡξεύρῃ ποῦ εὐρίσκεται ὁ ῥηθεὶς Σαράντος Λαμπρόπουλος.

Τὸ παρὸν ἔνταλμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τοῦ κράτους, καὶ ἀντίτυπα τούτου θέλουν κολληθῇ εἰς τὴν ἐν Κουρτζαούση κατοικίαν τοῦ φυγόδικου, καὶ

εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς πόλεως Καλαμάτας, καὶ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου.

Ἐν Καλαμάτᾳ, τὴν 6 Ἰουνίου 1830.

Ὁ τόπον ἐπέχων Προέδρου
Α. ΚΥΡΙΑΚΟΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Π. ΤΙΠΆΛΔΟΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 17 Ἰουνίου.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἑσπέρως ἤλθεν ἐνταῦθα ἐκ Ναυπλίου διὰ τοῦ Πόρου ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως Κόμης Β. Α. Κατωδίστριας, καὶ μετὰ 24 ὥρων διαμονὴν ἀνεχώρησε πάλιν εἰς τὴν καβέδραν τῆς Κυβερνήσεως.

Κύριε Ἐκδότα τῆς Γενικῆς
Ἐφημερίδος.

Ἐπειδὴ εὐαρεστήθητε νὰ δημοσιεύετε διὰ τῆς ἐφημερίδος σας τὴν σύστασιν καὶ τὴν πρόοδον τοῦ ἐνταῦθα Ἑλληνικοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Καταστήματος, νομίζομεν πρέπον νὰ γνωστοποιήσετε περὶ αὐτοῦ καὶ τὰς ἐξῆς εἰδήσεις, αἱ ὁποῖαι θέλουν παραδεχθῆ εὐχαρίστως ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστὰς σας Ἕλληνας, καὶ τόσον περισσότερον, ὅσον προμηνύουν τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ Τακτικοῦ ἐμπορίου, καὶ ἐπομένως τοῦ πολιτισμοῦ εἰς τὴν πολυπαθὴ μητέρα πάσης ἐπιστήμης Ἑλλάδα.

Τὴν 8 τρέχοντος, ἡμέραν Κυριακὴν, συνεκροτήθη κατὰ τὸ 13 ἄρθρον τοῦ συμφωνητικοῦ τῆς ἐταιρίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Καταστήματος εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐμπορικὴν λέσχην ἡ γενικὴ συνέλευσις τῶν συμβολαίων αὐτοῦ, καὶ τῆς παρεστήθη παρὰ τῶν Διοικητῶν ὁ γενικὸς ἰσολογισμὸς (bilan) τῶν ἐξ μηνῶν, κατὰ τὸν ὁποῖον ἡσφαλίσθησαν παρὰ τῆς ἐταιρίας

Φ. 2,000,722.

ἐξ ὧν κατενοδόθησαν

1,600,542.

Καὶ μένουσιν κίνδυνοι ἐκκρεμεῖς 400,180. Τὸ καθαρὸν κέρδος, μετὰ τινὰς ἀποζημιώσεις καὶ μετὰ τὸν ἐκπαισμὸν ὅλων τῶν ἐξόδων, εἶναι Φοίνικες 31,000.

Με τοιαύτας καλὰς ἀρχὰς μᾶς ἐπιτρέπεται νὰ ἐλπίσωμεν (ἂν δὲν μᾶ, ὀργισθῇ ὁ Ποσειδῶν) τὸ μέλλον εὐτυχέστερον.

Δεχθῆτε, Κύριε Συντάκτα, τὴν ἐντελὴ μας ὑπόληψιν.

Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρας, τῇ 10 Ἰουνίου 1830.

Οἱ Διοικηταὶ τοῦ Ἑλλην. Ἀσφαλ. Καταστήματος

Α. Νίκας.

Γ. Ψύχας.

Πρὸς τὸν Ἐκδότην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Κύριε,

Εἰς τὸν 96 Ἀρ. τοῦ Ταχυδρόμου τῆς Σμύρνης ἐκατηγορήθη ψευδῶς δι' ὅσα ἐκεῖ κατ' ἐμοῦ ἐξεσφειδονίσθησαν καὶ ἀγκαλὰ δὲν ἔπρεπε τελείως νὰ συνερισθῶ τὸν συκοφάντην ἐκεῖνον καὶ ψευδολόγον κατήγορόν μου, ὁποιοσδήποτε καὶ ἂν εἶναι, διὰ νὰ μὴν ἐκδώσω βιβλίον ὀλόκληρον περιεκτικὸν τῶν ἀποδείξεων τοῦ σεμνοῦ βίου καὶ τῆς καλῆς μου διαγωγῆς, δύσφορον μ' ὅλον τοῦτο μοὶ ἐφάνη καὶ τὸ νὰ σιωπήσω διόλου· διὸ καὶ περιορίζομαι μόνον εἰς τὰς ἐφεξῆς δύο ἀποδείξεις, ἀφορώσας τὴν ὕλην τῆς κατ' ἐμοῦ ἐκείνης συκοφαντίας, τὰς ὁποίας παρακαλῶ νὰ καταχωρίσῃς εἰς τὴν ἐφημερίδα σου, ὅχι διὰ ν' ἀθωωθῶ πρὸς τοὺς συμπολίτας

μου Ἕλληνας (ἐπειδὴ οὗτοι καλῶς γνωρίζουν τὴν διάθεσιν καὶ διαγωγὴν μου), ἀλλὰ διὰ νὰ ἔβγουν, ὅσοι δὲν γνωρίζουν τὸν Μ. Βερνάρδον, ἀπὸ τὴν ἀπάτην ἐκείνην, εἰς τὴν ὁποίαν ἐνδέχεται νὰ περιέπεσον ἐξ αἰτίας τῆς κατ' αὐτοῦ ἐκείνης σκληρᾶς καὶ ἀναιδοῦς συκοφαντίας.

Ναύπλιον, τὴν 25 Μαΐου 1830.

Ὁ συμπολίτης σου Μ. Βερνάρδος.

Μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ κατὰ λέξιν τῆς
πρώτης ἀποδείξεως.

Ἐγγραφὸς μάρτυρία τοῦ Κυρίου Σαγρὸς προεστῶτος τοῦ εἰς Νάξον Γαλλικοῦ μοναστηρίου.

Ὁ ὑποφαινόμενος προεστὴς καὶ ἀπεσταλμένος τοῦ εἰς Νάξον Γαλλικοῦ μοναστηρίου δηλοποιεῖ πρὸς ἅπαντας, εἰς ὅσους ἀνήκει, ὅτι ὁ Κύριος Μ. Βερνάρδος Κρήτης, Πρόεδρος τοῦ κατὰ τὰς Κεντρικὰς Κυκλάδας Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου, ἔζησε μὲ τιμὴν καὶ ὑπόληψιν καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς εἰς τὸ μοναστήριόν μας διατριβῆς του ὡς οἰκότροφος (pensionnaire), ὅτι δὲν ἐμέθεξε τελείως εἰς τὰς λεηλασίας μερικῶν πατριωτῶν του, καθὼς ψευδῶς ἐκατηγορήθη εἰς μίαν γραφὴν καταχωρημένην εἰς τὸν Ταχυδρόμον τῆς Σμύρνης ὑπ' Ἀρ. 96· ὅτι ἐξ ἐναντίας μετεχειρίζετο ὅλους τοὺς δυνατοὺς τρόπους εἰς τὸ νὰ τὰς προλαμβάνῃ (prevenir), καὶ ὅτι κατ' εὐτυχίαν πολλάκις εὐδοκίμησε περὶ τούτου· καὶ εἶναι ὁμοίως ψευδὲς τὸ ὅτι κατέφυγεν εἰς ἡμᾶς, ὅταν οἱ Ἀυστριακοὶ ἤλθον νὰ ζητήσουν πραγματείας, τὰς ὁποίας οἱ πειράται εἶχον πωλήσει εἰς τὸν τόπον τοῦτον, ἐπειδὴ εὐρίσκετο μὲ ἡμᾶς πολὺν καιρὸν πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης, καὶ ἤλθε νὰ μὲ εὕρῃ εἰς τὸ πλοῖον τοῦ Κυρίου Ναυάρχου, ὅπου ἔλαβε τὰς εὐνείκτερας ὑποδεξιώσεις, καὶ προσεκλήθη εἰς τὸ γεῦμα ὁμοῦ μὲ ἡμᾶς· καὶ ὅτι δὲν ἔπαυσε καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς διατριβῆς τοῦ στόλου εἰς Νάξον τοῦ νὰ ἔχῃ τὰς φιλικωτέρας σχέσεις μὲ τοὺς ἀξιωματικούς, οἵτινες τὸν μετεχειρίζοντο μάλιστα εἰς τὸ νὰ διαπραγματεύεται τὴν εἰρήνην μετὰ τῶν Κρητῶν, οἱ ὁποῖοι κατεῖχον τὴν ἐξοχὴν καὶ ἤθελον νὰ ἐναντιωθῶν εἰς τὰ ἀποδιδασθέντα στρατεύματα.

Πρὸς πιστοποιήσιν λοιπὸν τούτων τῶν ἔδοσα τὴν παροῦσάν μου διακήρυξιν διὰ ν' ἀποδώσω τὸ πρὸς τὴν ἀλήθειαν σέβας μου.

Νάξος, τῇ 30 Δεκεμβρίου 1830.

(Τ.Σ.)

Σαγρὸς Προεστῶς.

Sig. Missionis Domus Naxiensis.

Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ.

Ὁ Πρόξενος τῆς Βρετανικῆς Α. Μ. εἰς Νάξον κτλ.

Πιστοποιοῦμεν ὅτι ὁ ὀπισθεν ἐνταῦθα ὑπογεγραμμένος Κύριος Σαγρὸς Προεστῶς τῆς ἀποστολῆς τῆς Γαλλίας εἰς ταύτην τὴν νῆσον εἶναι οἷος λέγεται· καὶ ὅτι τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα ὑπὲρ τοῦ ὀπισθονομαζομένου Κυρίου Βερνάρδου εἶναι σεσημειωμένα εἰς τὸν τύπον τῆς καθαρᾶς ἀληθείας, καθ' ὅσον μᾶς εἶναι γνωστόν, εἰς ἐνδειξιν τοῦ ὁποίου κτλ.

Ἐν Νάξῳ, τὴν 10 Μαΐου 1830.

(Τ.Σ.)

Νικόλαος Φραγκόπουλος.

Ἀντίγραφον τῆς δευτέρας ἀποδείξεως.

Ἄνδρὸς ἔμφορος καὶ πολίτου δικαίου ἴδιον εἶναι τὸ νὰ παρατηρῇ καὶ ἐξακριβοῖ μὲν τὰς ἐκάστου συμπολίτου του πράξεις, νὰ περιβάλλῃ δὲ καὶ νὰ τιμᾷ τὸν ἐνάρετον, ἵνα

πρὸς αὐτὸν μὲν ἀποδίδῃ τὴν προσήκουσαν ἀμοιβήν, παρακινῇ δὲ εἰς τὸ νὰ διαγωνίζωνται καὶ διαφιλοτιμῶνται πρὸς ἀλλήλους οἱ πολῖται περὶ τοῦ καλλίονος καὶ τοῦ κρείττονος. Ἐπειδὴ ὅσον δύσβατος, ἐπίπονος καὶ στενὴ εἶναι ἡ φέρουσα εἰς τὴν ἀρετὴν ὁδὸς, τόσον μᾶλλον πρέπει νὰ τιμῶνται καὶ νὰ βραβεύωνται οἱ ἐνάρετοι. Γνωρίσαντες λοιπὸν τὸν εἰς τὴν νῆσόν μας πρό τινων χρόνων παρεπιδημήσαντα Κύριον Μανουὴλ Βερνάρδον τὸν Κρητᾶ, ἄνδρα ἐπ' ἀρετῇ καὶ συνέσει διαπρέποντα, καὶ ἐν καιρῷ ἀνωμάλῳ τῶν ἀτάκτων οὐκ ὀλίγον συντελέσαντα εἰς τὴν εὐταξίαν τῆς νῆσου μας, μᾶλλον δὲ καθ' ὅλον τὸ μικρὸν διάστημα τῆς εἰς τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον τοῦ τμήματος τούτου προεδρείας του, κατὰ τὰς δικαστικὰς ἐργασίας καὶ πράξεις του, ἀμερόληπτον καὶ ὅλως δίκαιον, πρᾶον καὶ ἐπιεικῆ, οὐ μόνον πρέπον, ἀλλὰ καὶ ἐπάναγκες ἐνομίσαμεν νὰ γνωστοποιήσωμεν αὐτὸν τοιοῦτον ὄντα διὰ τῶ παρόντος ἡμῶν συστατικῷ εἰς τεκμήριον μὲν τῆς πρὸς τὴν Σεβαστὴν Κυβέρνησιν εὐγνωμοσύνης μας, τοιοῦτον ἐκλέξασαν καὶ ἀποστείλασαν ἡμῖν ἐπὶ τῶν δικανικῶν πράξεων, πρὸς αὐτὸν δὲ ν' ἀποδώσωμεν τὸ προσήκον τῆς ἀμοιβῆς καὶ τιμῆς, ἵνα καὶ ἄλλους παρακινήσωμεν εἰς τὰ παρόμοια καὶ παραπλήσια, καὶ ἵνα δηλὸς γένηται, ὅπου ποτ' ἂν ἤθελε τὸ καλέσει ἡ περίστασις.

Ἐν Νάξῳ, τὴν 15 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ ἐπαρχιακὸς δημογέρον Παῦλος Λεντούδης

καὶ οἱ πρόκριτοι τῆς πόλεως Νάξου

Νικόλαος Ἀταλιώτης, Νικόλαος Κόκκος, Δημήτριος Παζαίγιος, Δημήτριος Πάλλωης, Νικόλαος Α. Παρότης, Δημήτριος Κόκκος, Κωνσταντῖνος Κόκκος Ἰακώβου, Χατση Βασίλειος Λάσκαρις, Πέτρος Κόκκος, Στυλιανὸς Κούμουλος, Ἰωάννης Λεντούδης, Γεώργιος Κάνδιας, Δημήτριος Γιουστινιάνος, Σταματέλος Μπάφος, Ἀλεξίος Σέρβος, Νικόλαος Μάρκου Παρότης, Ἰάκωβος Δ. Κόκκος, Νικόλαος Παζαίγιος, Ἀντώνιος Παρότης Νικολάου.

Ἀρ. Πρωτοκ. Β' 274. Ὅτι ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ εἰς τὰ Ἀρχεῖα τῆς δημοσίου νοταρίας καταχωρηθέντι πρωτοτύπῳ.

Ἐν Νάξῳ, τὴν 22 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ τῆς νήσου Νάξου Δημόσιος Νοτάριος
Κωνσταντῖνος Κόκκος.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Δύο νέοι Ἕλληνες, ὁ μὲν Εὐστράτιος Πέτρου Καλλιπολίτου ὀνομαζόμενος, ἐκ Περιστάτωσης, χωρίου τοῦ Μυριοφύτου, ὁ δὲ, Χατζῆ Κοσμάς, ἐκ Γάνου, ἀπὸ πέρυσιν εἶναι χαμένοι ἀπὸ τοὺς γονεῖς των. Ὅστις λοιπὸν ἐξεύρει τί ἔγειναν, ἢ ποῦ εὐρίσκονται, θέλει πράξει ἔργον φιλόφρονον, δίδων τὰς περὶ αὐτῶν πληροφορίας εἰς τὸν Ἐκδότην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, ὅστις θέλει τὰς μεταδώσει εἰς τοὺς λυπημένους αὐτῶν γονεῖς.

Ποικίλα.

Εἰδησις Ἰατρική: — Ὁ περίφημος Βοερχάδς ἄφησεν, εἰς τὸν θάνατόν του, βιβλίον ὀγκῶδες ἐπιμελέστατα ἐσφραγισμένον, καὶ περιέχον, κατὰ τὸ λέγειν του, τὸ

συμπέρασμα ὅλης τῆς ἐμπειρίας εἰς τὴν ἱατρικὴν τέχνην. Οἱ ἐκτελεσταὶ τῆς διαθήκης, χωρὶς νὰ λύσωσι τὴν σφραγίδα, ἐξέθεσαν τὸ σύγγραμμα τοῦτο ὁμοῦ με ἄλλα του πράγματα εἰς δημοπρασίαν, καὶ ἐπωλήθη εἰς μεγάλην τιμὴν. Ἀνοίξας δὲ αὐτὸ ὁ ἀγοραστὴς, ἐθαύμασε καθ' ὑπερβολὴν εὐρίσκον ἄγγραφον ὅλον τὸ βιβλίον, ἐξηρημένης μιᾶς μόνης σελίδος ἐν τῷ μέσῳ, εἰς τὴν ὁποίαν ἦσαν γεγραμμένα τὰ ἑξῆς: “Ἐχε τὴν κεφαλὴν σου δροσε-
,, ραν, τὴν γαστέρα εὐκοίλιον, καὶ τοὺς πόδας
,, ζεστοὺς, καὶ δὲν θέλεις χρειασθῇ ἰατρὸν.,,

Μικρόμετρον. — Εἰς Ἀγγλικήν τινα ἐφημερίδα ἀναφέρεται ἡ παράτινος Ῥώσσον (τοῦ Κυρ. Σκιαδάν *) ἐφεύρεσις ἐνὸς μικρομέτρου ἱκανοῦ νὰ μετρεῖ 1/10000 τῆς εὐγγίας με ἀκρίβειαν.

ΝΑΥΤΙΑΙΑ.

ΛΙΜΝΗ ΣΥΡΑΣ. Ἀπὸ τῆς 18 Ἀπριλίου μέχρι τῆς 31 Μαΐου.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. [Ὅρα Γεν. Ἐφ. Ἀρ. 45.]

ΛΗΟΠΛΟΥΣ. — Εἰς Σμύρνην ἐν Γαλλικὸν πλοῖον με μέρος τοῦ ἰδίου φορτίου του, 7 δὲ ἑλληνικά, 3 ἰόνια, ἐν Ῥωσσικόν, ἐν Σαρδηνιακόν, ἐν Ἀγγλικόν, καὶ ἐν Ὀθωμανικόν, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ με καφὲν, δέρματα, καπνόν, τυρόν, ὄσπρια καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη. — Εἰς Καστελλόρριον 4 ἑλληνικά, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ με καφὲν καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη. — Εἰς Κύπρον ἐν ἑλλ. εὐκαιρον. — Εἰς Κωνσταντινούπολιν 3 Ἀγγλικά, ἐν ἰόνιον, καὶ ἐν Αὐστριακόν με μέρος τοῦ ἰδίου φορτίου των, 33 δὲ ἑλληνικά, 17 ἰόνια, 7 Αὐστριακά, 13 Ῥωσσικά, 11 Σαρδηνιακά, ἐν Ἀγγλικόν καὶ ἐν Τσκανικόν, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ με λειμόνια, πορτογάλλια, λάδι, οἶνον, ῥακί, κριθάρι, σκαυνία, καφὲν, σάκχαρ, σαποῦνι, ὀρύζι, φέσια, κεράτια, πλάκας, σχοινία, καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη. — Εἰς Ναύπλιον 21 ἑλληνικά, καὶ ἐν ἰόνιον, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ με σίτον, οἶνον, ῥακί, βόας, σανίδια, λιναρί, ὀρύζι, γύψον, καὶ διάφορα ἄλλα. — Εἰς Μασσαλίαν 2 ἑλληνικά με σίτον. — Εἰς Μανταλίαν 6 ἑλλ. εὐκαιρα καὶ ἐν με τυρόν. — Εἰς Σκόπελον 3 ἑλληνικά εὐκαιρα καὶ 5 ἕτερα με σίτον καὶ διάφορα ἄλλα. — Εἰς Σάμον 52 ἑλληνικά καὶ ἐν ἰόνιον, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ με σίτους, ὀρύζι, τυρὶ, μαλλί, δέρματα, ἄλας, κτλ. καὶ ἐν Ῥωσσικόν με μέρος τοῦ ἰδίου φορτίου του. — Εἰς Ζαγοράν καὶ Εὐβοίαν ἐν ἑλληνικόν με διάφορα εἶδη, 10 δὲ ἕτερα καὶ ἐν Ὀθωμανικόν εὐκαιρα. — Εἰς Ἄδρον 10 ἑλλ. καὶ 2 ἰόνια, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ με σίτους, βαμβάκι, ἄλας, βόας, δέρματα, κτλ. — Εἰς Θεσσαλονίκην 7 ἑλλ. καὶ ἐν Ὀθωμανικόν, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ με καφὲν, σαποῦνι, ἄλας, καὶ διάφορα ἄλλα. — Εἰς τὰς ἰονίους νήσους 4 ἰόνια, 2 Ῥωσσικά καὶ ἐν ἑλληνικόν, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ με σίτους. — Εἰς Κασάνδρειαν 5 ἑλληνικά εὐκαιρα. καὶ ἐν ἰόνιον με σίτηρον καὶ χαλκόν. — Εἰς Ἰδρον 14 ἑλληνικά, ἐν ἰόνιον καὶ ἐν Ῥωσσικόν, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ με σίτον, σφακτά, μάρμαρα, καπνόν, ἀνθρακας, καὶ ἄλλα. — Εἰς Χίον 8 ἑλληνικά, καὶ ἐν ἰόνιον, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ με τυρόν, κριθήν, λεπτοκάρυα, καὶ διάφορα ἄλλα. — Εἰς Πόρον 8 ἑλληνικά, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ με οἶνον, ῥακί, σίτον, σφακτά, κτλ. — Εἰς Νάξον 9 ἑλληνικά, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ με σίτους, ὀρύζι, γρύζους, κυάμους, κτλ. — Εἰς Μάλταν ἐν ἰόνιον με κριθάρι. — Εἰς Σαντορήνην 13 ἑλληνικά καὶ ἐν Ῥωσσικόν, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ με σίτους, σαποῦνι, δέρματα, λάδι, δόγας, σταφάνια, κτλ. — Εἰς Κω 3 ἑλληνικά εὐκαιρα. — Εἰς Αἴγινα 12 ἑλλ. καὶ ἐν ἰόνιον, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ με σίτον, οἶνον, ῥακί, κτλ. — Εἰς Μιτυλήνην ἐν ἑλληνικόν εὐκαιρον. — Εἰς Ἀλεξάνδρειαν, 2 ἱεροσολυμικά εὐκαιρα. — Εἰς Δαμιᾶτι ἐν ἑλληνικόν εὐκαιρον. — Εἰς Βενετίαν Αὐστριακόν εὐκαιρον. — Εἰς Κρήτην 4 ἑλληνικά, ἐν ἰόνιον, ἐν Ῥωσσικόν καὶ ἐν Ὀθωμανικόν, με σίτους, ἄλευρα κτλ. — Εἰς Λιθόρνον 2 Αὐστριακά, ἐν ἑλλ. καὶ ἐν Ῥωσσικόν με σίτον. — Εἰς Σπέτσας 2 ἑλληνικά με οἶνον, ῥακί, σταφίδας κτλ. — Εἰς διάφορα μέρη 71 πλοῖα καὶ 1025 πλοιάρια ἑλληνικά, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ με σίτους, οἶνον, ῥακί, ὄσπρια, χσιροτεχνήματα κτλ.

(*) Τὸ ὄνομα εἶναι ἑλληνικόν, καὶ ἐξ ὅσων Κεφαλήνιον. Κάμποσαι οἰκογένηται εὐρίσκονται ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ φέρουσαι τὸ ὄνομα τοῦτο. Εἰς Σκιαδάν ἐσύνθεσε κατ' ἀρχὰς τῆς παρελθούσης ἐκατονταετηρίδος τὸν κατάλογον τῶν χειρογράφων τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Μόσχας. Ἡ ἱστορία τῆς μηχανικῆς ὁμιλεῖ μετὰ θαυμασμοῦ περὶ τῆς ὑφ' ἐτέρου Κεφαλήνιου, Καρβούρη, ἐπὶ τῆς Αὐτοκρατορίας Αἰκατερίνης τῆς Β', γενομένης μετακομιδῆς τῆς ὑπερμεγέθους πέτρας, ἧτις χρησιμεύει ἐν Πετροπόλει ὡς βάσις εἰς τὸν ἀνδριάντα Πέτρου τοῦ Μεγάλου. — Σημ. τοῦ Ἐκδότου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Έτησια. Φοίνικες 36
Εξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9

Αι συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 21 ΙΟΥΝΙΟΥ 1830.

Αρ. 258.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Εἰδοποιεῖ,

Ὅτι, κατὰ τὸ ὑπ' Ἀρ. 1684 διάταγμα τῆς Κυβερνή-
σεως, τίθεται εἰς δημοπρασίαν τὸ προῖν τῶν ἐθνικῶν στα-
φιδαμπελώνων Κορίνθου καὶ Βοστίτσης τοῦ τρέχοντος ἔτους.
Ἡ πρώτη δημοπρασία θέλει γενῆ ἐπιτοπίως εἰς Κόρινθον
καὶ Βοστίτσαν παρὰ τῶν ἐκεῖ Διοικητῶν, καὶ ἄρχεται τὴν
τριακοστὴν τοῦ τρέχοντος Ἰουνίου, ἡ δὲ τελευταία δημο-
πρασία θέλει γενῆ εἰς Ναύπλιον παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκο-
νομίας Ἐπιτροπῆς, καὶ θέλει λαμβάνει τέλος τὴν 20
Ἰουλίου ἐρχομένου. Θέλει δ' ἀφεθῇ εἰς τὸν προσφέροντα
πλειότεραν τιμὴν, ὅστις χρεωστῇ ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων
ὥρων νὰ μετρήσῃ τὸ ἐν τέταρτον τῆς τιμῆς, καὶ εἰς τρεῖς
ἀκυλόβητους ἡμέρας θέλει πληρῶναι τὰ λοιπὰ τρία τέταρτα.

Προσκαλοῦνται ὅσοι εἶναι ἀγορασταί, νὰ παρευρεθῶσι
εἰς τοὺς προσδιορισθέντας τῆς δημοπρασίας τόπους ἐντὸς
τῆς εἰρημένης προθεσμίας.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 18 Ἰουνίου 1830.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Α. ΛΟΥΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Α. ΓΙΑΝΝΙΤΣΗΣ.

Δικαστικά.

Αρ. 203.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΚΑΤΩ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ
ΩΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΝ.

Ὁ Δημήτριος τοῦ Ἀντωνίου Σαραντόπουλου ἐκ τοῦ χω-
ρίου Βραχοράπη τῆς ἐπαρχίας Καρυταίνης, συλληφθεὶς
ἐπ' αὐτοφώρῳ κλέπτῃς ἐνὸς ἀλόγου παρὰ τῆς προσωρινῆς
Ἀστυνομίας Νησίου κτλ. διευθύνθη πρὸς τὸ Δικαστήριον
τοῦτο διὰ τοῦ ἐγγράφου τῆς Ἀστυνομίας τῶν 16 τοῦ
ἀπελθόντος Μαΐου ὑπ' Ἀρ. 26· κρατούμενος δὲ ὑπὸ
Ἀστυνομικὴν φύλαξιν παρὰ τῇ προσωρινῇ Ἀστυνομίᾳ
Καλαμάτας κατὰ τὴν 3 ἰσταμένου ἐδραπέτευσε τῆς
φυλακῆς.

Κατὰ συνέπειαν τῆς σημερινῆς ἀναφορᾶς τοῦ διορισθέν-
τος ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ Κ. Ἰωάννου Καλογερωπούλου,

τὸ Δικαστήριον ἐντέλλεται τῷ ῥηθέντι Δημητρίῳ Σαραντό-
πουλῳ νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον αὐτοῦ, ἵνα καθυποβληθῇ εἰς
τὴν εὐθύνην τῶν νόμων· ἄλλως, ἐὰν ἐντὸς ἡμερῶν εἰκοσι ἀπὸ
τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος δὲν ἐμφανισθῇ οἰκειοθελῶς
ἢ κατασχεθῇ ὑπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς δυνάμεως, θέλει δια-
κοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν τοῦ δικαιωμάτων, καὶ
θέλει κριθῇ ἐρήμην.

Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ θέλουν ἐπαγορευεῖ αἱ κατὰ τόπον
Ἀστυνομίαι τοῦ Κράτους· ἕκαστος δὲ πολίτης ὀφείλει νὰ
εἰδοποιήσῃ τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἢ τὰς ἐπιτοπίους Ἀρχάς,
ἐὰν ἡξεύρῃ ποῦ εὐρίσκεται ὁ ῥηθεὶς Δημήτριος Σαραντό-
πουλος.

Τὸ παρὸν ἔνταλμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς
Εφημερίδος τοῦ Κράτους, καὶ ἀντίτυπα τούτου θέλουν
κολληθῇ εἰς τὴν Δύραν τοῦ Δικαστηρίου, εἰς τὴν ἀγορὰν
τῆς πόλεως Καλαμάτας, καὶ ἕτερον θέλει διευθυνθῇ εἰς
τὴν Ἀστυνομίαν τῆς ἐπαρχίας Καρυταίνης, ἵνα τοιχοκολ-
ληθῇ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ δραπετεύου.

Ἐν Καλαμάτῃ, τὴν 6 Ἰουνίου 1830.

Ὁ τόπον ἐπέχων Προέδρου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Π. Τιπάλδος.

Αρ. 1180.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Β ἔνταλμα ἐμφανίσεως.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΔΥΤΙΚΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ.

Κατηγορούμενος ἐνώπιον τοῦ βήματος τούτου ὁ Κωνσταν-
τῖνος Δημητρίου Μοσκοβίτης Σπετσιώτης παρὰ τοῦ Θεο-
δώρου Κώνστα Καλαντζῆ Πραγματιώτου παροικούντος εἰς Σπέ-
τσας, ὡς ἐξαπατήσας αὐτὸν τὴν νύκτα τῆς 20 Φεβρουαρίου
1830 ἐξέβαλε τοῦ ἐργαστηρίου του, τὸν ἔφερεν εἰς τὸν
λιμένα τῆς νήσου ταύτης, καὶ τὸν ἐπεβίβασεν ἐπὶ μιᾶς
μικρᾶς ὀλμου σκοπὸν ἔχων νὰ τὸν θανατώσῃ, ἐδραπέτευσε
τῆς φυλακῆς κατὰ τὴν πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἀναφο-
ρὰν τῆς Ἀστυνομίας Σπετσῶν.

Τὸ Δικαστήριον, κατ' αἴτησιν αἰτιολογημένην τοῦ ἐπὶ
τοῦ ἐγκλήματος τούτου διορισθέντος ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ
Κ. Χ. Ἀδρέα Ἀργύρη, διέταξε τὸν δραπέτευσαντα Κων-
σταντῖνον Δημητρίου Μοσκοβίτην διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 448
πρώτου ἐντάλματος ἐμφανίσεως, κοινοποιηθέντος εἰς τὴν

διαμονήν του, να παρουσιασθῇ ενώπιον τοῦ βήματος τούτου ἐντὸς 20 ἡμερῶν.

Παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης καὶ μὴ ἐμφανισθέντος, τὸ Δικαστήριον κατ' αἴτησιν τοῦ αὐτοῦ ἐξεταστοῦ δικαστοῦ ἐντέλλεται τῷ κατηγορουμένῳ Κωνσταντίνῳ Δημητρίου Μοσκοβίτη νὰ παρουσιασθῇ ἐντὸς νέας προθεσμίας 20 ἡμερῶν, ἀρχομένων ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς διὰ τοῦ τύπου δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐντάλματος, διὰ τὰ ἐπόμενα τῆς δικαιοσύνης.

Ἐκ τοῦ ἐναντίου, γνωστοποιεῖται ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 117 τῆς ἐγκληματικῆς διαδικασίας δέλει διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων, καὶ τὸ Δικαστήριον θεωροῦν αὐτὸν φυγόδικον δέλει προχωρήσει εἰς τὴν δίκην τῆς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας κατὰ τοὺς νόμους τῆς φυγοδικίας.

Πᾶς πολίτης γινώσκων ποῦ ἐνδημεῖ ὁ φυγόδικος αὗτος, ὀφείλει νὰ τὸ γνωστοποιήσῃ πρὸς τὸ βῆμα τοῦτο ἢ πρὸς τὰς ἐπιτοπίους Ἀρχὰς διὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς δικαιοσύνης· αἱ δὲ ἐπιτόπιοι Ἀρχαὶ προσκαλοῦνται νὰ ἐπαγρυπνήσουν εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ παρόντος ἐντάλματος.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος, δέλει κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος· ἀντίγραφον αὐτοῦ θέλει κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου τούτου, ἄλλο εἰς τὴν θύραν τῆς Ἀστυνομίας Σπετσῶν, ἕτερον θέλει κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐνορίας τοῦ φυγοδικίου, καὶ ἐν ἑτέρῳ εἰς τὴν θύραν τῆς κατοικίας του.

Ἐκ Σπετσῶν, τὴν 5 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Θ. ΣΟΥΝΤΙΑΣ.

Ὁ Συνδικαστὴς Β. Θ. ΓΚΙΝΗΣ.

Ὁ τόπον ἐπέχων τοῦ Παρέδρου Κ. ΚΑΣΣΙΕΡΗΣ.

Ὁ τόπον ἐπέχων τοῦ Γραμματέως Ἐμμανουὴλ Πάτερος.

Ἀρ. 2105. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΧΑΪΑΝ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Κατηγορηθέντων ενώπιον τοῦ Δικαστηρίου τοῦτου παρὰ τοῦ Ἀλεξίου Θεοδώρου Ἀγιοπώλου, τοῦ Μήτρου Χρειαζομένου, καὶ Νικολάου Βιολιντζόπουλου, καλοίκων Π. Πατρῶν, ὡς κλειψάνων ἐκ τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ ἱκανὴν ποσὸν ἡλεκτρικῶν χρημάτων.

Τὸ Δικαστήριον, κατ' αἴτησιν τοῦ ἐπὶ τοῦτω διορισθέντος ἐξελαστικοῦ δικαστοῦ Κυρίου Δ. Θεοχαροπούλου Συνδικαστοῦ, ἐξέδοτο πρὸς τοὺς κατηγορουμένους τοῦτους κατὰ τὴν ἐνάτην τοῦ παύσαντος ἐντάλμα ἐμφανίσεως ὑπ' Ἀρ. 1914, ὅπερ τοῖς ἐνεχειρίσθη κατὰ τὴν 12 τοῦ αὐτοῦ· ἀλλὰ, παρελθούσης ἤδη τῆς δεθείσης αὐτοῖς προθεσμίας 20 ἡμερῶν, δὲν ἐνεφανίσθησαν.

Ὅθεν, κατ' ἀναφορὰν τοῦ αὐτοῦ ἐξελαστικοῦ δικαστοῦ ὑπὸ 4 τοῦ ἰσταμένου, τὸ Δικαστήριον ἐντέλλεται τοῖς αὐτοῖς Μήτερι Χρειαζομένῳ καὶ Νικολάῳ Βιολιντζοπούλῳ νὰ ἐμφανισθῶσιν ενώπιόν τοῦ ἐντὸς ἐτέρας προθεσμίας 20 ἡμερῶν μετὰ τὴν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος δημοσίευσιν τοῦ παρόντος· μὴ ἐμφανιζόμενοι δὲ θέλουν διακοπῇ τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τῶν.

Ὁφείλει ἕκαστος τῶν πολιτῶν, γνωρίζων ποῦ εὕρισκονται οἱ κατηγορούμενοι οὔτοι, νὰ τοὺς φανεροποιήσῃ πρὸς τὰς κατὰ τόπον Ἀρχὰς· αὗται δὲ ὀφείλουσι νὰ ἐπαγρυπνήσιν εἰς τὴν σύλληψιν καὶ ἀποστολὴν αὐτῶν πρὸς τὸ Δικαστήριον.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, καὶ κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος εἰς τὴν πόλιν ταύτην ἀντί-

γραφα δὲ αὐτοῦ θέλουσι κολληθῇ ἐπὶ τῶν θυρῶν τοῦ Δικαστηρίου, τῆς καθεδρικῆς ἐκκλησίας, καὶ τῶν τελευταίων οἰκῶν τῶν κατηγορουμένων, ἕτερον δὲ θέλει σπαλῇ πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν Π. Πατρῶν, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ἐντάλμα. Ἐν Βοστίτση, τὴν 6 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Ν. ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ.

Α. ΓΚΡΙΑΝΗΣ.

Α. Ν. ΑΛΑΒΡΥΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Σ. ΙΩΑΝΝΟΥ.

Ὁ Γραμματεὺς Μ. Κασσιέρης.

Ἀρ. 297.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ Ἀστυνομία Αἰγίνης.

Κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἁ ἁρθροῦ τῆς ὑπ' Ἀρ. 140 ἀποφάσεως τοῦ κριτηρίου τῆς νήσου ταύτης περὶ τῆς κληρονομίας τοῦ ἀποθανόντος εἰς αὐτὴν Μιχαὴλ Τεπόρτου Χίου, προειδοποιεῖται παρὰ τῆς Ἀστυνομίας ταύτης οἱ δανεισταὶ τοῦ διαληφθέντος Τεπόρτου νὰ παρουσιασθῶσιν ἐντὸς 30 ἡμερῶν εἰς τὸ βῆμά της, ὅπου συνεννοούμενοι μετὰ τοῦ ἐπιτρόπου τῆς μητρὸς καὶ κληρονόμου τοῦ εἰρημένου Τεπόρτου Μαγίας Τεπόρτου Κ. Ζ. Κ. Γεημάλη, νὰ ἐξοφληθῶσιν διὰ τὸ ἀποδειχθέντος νομίμου χρέος των ἐκ τῆς εἰς τὴν Ἀστυνομίαν παρακατατεθειμένης αὐτοῦ οὐσίας, συνισταμένης εἰς ὀλίγα τινὰ χρήματα καὶ εἰδήσματα.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 19 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Ἀστυνόμος Γ. Φωτόπουλος.

Εἰδοποίησις παρὰ τῆς Ἀστυνομίας Σύρας.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' Ἀρ. 134 προσκλήσεως τοῦ ἐνταῦθα Ἐμπορικοῦ Δικαστηρίου, λήθεται ἐκ δευτέρου εἰς δημοπρασίαν διὰ τοῦ κήρυκος Ἰωάννου Μυριόφτην οἱ Ἑλληνικὸς Μαρτίγος, Ἡρακλῆς, τοῦ πλοιάρχου Νικολάου Μαγκασιανού, τόνων Ἑλληνικῶν 12: 1/2.

Ἡ πρώτη κήρυξις δέλει γένει

εἰς τὰς 20 τοῦ τρέχοντος ἡμέρας Παρασκευῇ,

ἡ δευτέρα 27 τοῦ ἰδίου „ Παρασκευῇ,

ἡ τρίτη καὶ τελευτ. 4 Ἰουλίου „ Παρασκευῇ.

Εἰς τὰς 12 ὥρας (κατὰ τὴν μεσημβρίαν), ὁδυσθέντος τοῦ φωτός, ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος Μαρτίγος δέλει μείνει εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα, καὶ ὅστις ἀμέσως δέλει μετρήσει τὸ ἐν τέταρτον τῆς τιμῆς, τὰ δὲ λοιπὰ τρία τέταρτα μετὰ παρέλευσιν ὥρῶν 24.

Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρας, τὴν 13 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Ἀστυνόμος Κ. Τζένιος.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 21 Ἰουνίου.

Τὴν 19 τοῦ ἐνεστῶτος ὁ Ἐσχώτατος Κυβερνήτης ἦλθεν εἰς Πόρον ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ ἀτμοκινήτου Ἐρμού, καὶ τὴν ἐπαύριον ἀπέπλευσε πάλιν ἐπὶ Ῥωσικῆς φρεγάτας, ἥτις ἐφάνη διευθυνομένη πρὸς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου.

— Ὁ Ναύαρχος Εἰδῆνος μέλλει αὔριον νὰ ἀναχωρήσῃ μὲ μέρος τοῦ ἐν τῷ Αἰγαίῳ Πελάγει Ῥωσικοῦ στόλου εἰς τὴν Βαλτικὴν θάλασσαν.

Ἐξ Ἀγίου, 13 Ἰουνίου.

Τὴν 12 τοῦ ἐνεστῶτος κατεβλήθησαν ἐνταῦθα τὰ θεμέ-

λια ἀλληλεδιδασκτικοῦ σχολείου. Ὁ Διοικητικὸς Τοποτηρη-
τὴς Κύριος Ἰ. Δ. Βρατσίανος μετὰ τῶν ὑπαλλήλων Ἀρχῶν
καὶ πλῆθος πολιτῶν παρεστάθησαν εἰς τὴν δημόσιον ταύτην
τελετὴν. Ἀγιασθέντων δὲ τῶν θεμελίων, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἡλιουπόλεως ἐξεφώνησε λόγον κατάλληλον, εἰς τὸ τέλος
τοῦ ὁποίου ἀνευφημίσθη ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης, ὡς τῆς
παιδείας προστάτης καὶ εὐεργέτης τῆς νεολαίας.

— Παρομοία τελετὴ ἔγεινεν ἤδη κατὰ τὴν 28 τοῦ
Ἀπριλίου καὶ ἐν Μεσολογγίῳ.

Φιλολογία.

Τὰ λοιπὰ τῆς ἀναλύσεως τοῦ Περὶ Θρησκευτῶν συγ-
γράμματος τοῦ Κυρίου Π. Ν. Ρόλλου (Ὁρα Γενικὴν
Ἐφημερίδα Φύλλ. 46).

Περὶ τῆς εἰμαρμένης, θέλει ὁ Κύριος Ρόλλος νὰ δια-
κρίνωμεν τὸ εἰς τὴν θρησκείαν ἀνήκον δόγμα ἀπὸ τῶν
φιλοσόφων καὶ ποιητῶν. Κατ' αὐτὸν οἱ σοφοὶ τῶν παλαιῶν
ἐπολέμησαν πάντοτε τὸ τυφλὸν πεπρωμένον, καὶ ἐθεώρησαν
πάντοτε τὸν ἄνθρωπον ὡς ὃν ἠθικόν, ἱκανὸν νὰ κρίνῃ οἰκειο-
θελῶς περὶ τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ, καὶ ὑπεύθυνον διὰ τὴν
χρῆσιν τῆς ἐλευθερίας του. Τὸ πεπρωμένον εἰς τὰς παλαιὰς
θρησκείας ἄλλο δὲν εἶναι εἰμὴ ἡ κυβερνήσις τῶν ἐν οὐρανῷ
θεῶν. Ἀλλ' ὅμως ἐπιστενέτο καὶ ἄλλης λογῆς πεπρωμέ-
νου: δηλαδὴ ὅτι ὁ Θεὸς, ἀντὶ νὰ κυβερνᾷ ἀμέσως τὸν ὑλικὸν
κόσμον, μεταχειρίζεται εἰς τοῦτο τὴν ὑπουργίαν τῶν πρω-
τίστων αὐτοῦ πνευμάτων, καὶ ἐδόξαζον ὅτι ὁ Θεὸς προσδιώ-
ρισεν εἰς τὰς νοεὰς ταύτας οὐσίας νόμους, τοὺς ὁποίους
αὐταὶ δὲν ἠδύναντο ποτε νὰ παραβαίνωσιν. Ἐλογίζοντο πρὸς
τοῖς ἄλλοις τὸ πεπρωμένον ὡς εἶδος τι ἀνάγκης προερχο-
μένης ἐκ τῆς φύσεως τῆς ὕλης καὶ τῶν ἐλαττωμάτων τῆς.
Περὶ τοῦτο οἱ φιλόσοφοι εἶναι πάντῃ ἀσύμφωνοι· ἐπιφέ-
ρει δὲ ὁ Κύριος Ρόλλος τὰς δόξας τοῦ Πλάτωνος, τοῦ Ἡ-
ρακλείτου, τοῦ Πυθαγόρου, ἥτοι τοῦ ἐξ ὀνόματος τοῦ φιλο-
σόφου τούτου ὁμιλοῦντος, τοῦ Χρυσίππου κτλ. Τὸ πεπρω-
μένον, τὸ ὁποῖον μετεχειρίζοντο οἱ ποιηταὶ ὡς ἐλαττήριον
δραματικόν, ἦτο τὸ ὑπὸ τῶν Στοικῶν διδασκόμενον· τουτέ-
στι τὸ τῆς εἰμαρμένης δόγμα, ἐν τῇ θρησκείᾳ ἄγνωστον.
Νομίζει δὲ μάλιστα ὁ Κύριος Ρόλλος ὅτι ὁ λαὸς ἐν γένει
εἶχεν ἀπλουστεράς καὶ ἀκριβεστεράς ἰδέας, ἢ οἱ ποιηταὶ
καὶ τῶν φιλοσόφων οἱ πλείστοι, περὶ τῆς τῶν θεῶν προνοίας,
περὶ τῆς ἀγαθότητος καὶ δικαιοσύνης αὐτῶν, καὶ περὶ τῶν
εἰς τοὺς κακοὺς ἀποκειμένων κολάσεων.

Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ τμήματι προτίθεται ὁ συγγραφεὺς νὰ
ἐξετάσῃ τὰς διαφορὰς ἐπωνυμίας, ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐλα-
τρεῦετο παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ὁ Ζεὺς. Οἶον, οἱ Αἰγύπτιοι ἐπέ-
σοντο τὸν παρ' αὐτοῖς Δία Ἀμμωνα ἐπωνομάζοντες αὐτὸν
Κνέφ, καὶ τὸν συνέχεον μετὰ τὸν Νεῖλον αὐτὸν, διὰ τὰς ἀγα-
θοποιὰς ἀρετὰς τῶν ὑδάτων τοῦ ποταμοῦ τούτου, ὅθεν καὶ
τὸν ὀνόμαζον Κύριον τῆς Εὐφορίας. Παρίστανον δὲ
τὸν Κνέφ ὑπὸ τὸ σύμβολον τοῦ ὄφεως· ἄλλοτε δὲ τὸν ἐζω-
γράφουν ὡς ἀνθρώπινον ὃν μὲ κριοῦ κεφαλὴν, ἐπὶ θρόνου
καθήμενον, ἢ ἐπὶ λέμβου ἰστάμενον. Τυφῶνα δ' ὀνόμα-
ζον προσωποποιήσαντες τὴν Ἀγρονίαν, τὴν Φθορὰν, τὴν Ἀτέ-
λειαν, ἔμφυτον οὖσαν εἰς τὴν ὕλην. Οἱ Ἕλληνες πάλιν
ἐφεύρον τὸν μῦθον τῶν Τιτάνων, περὶ τοῦ ὁποίου διδίδει ὁ
συγγραφεὺς ὅλας τὰς ἀναγκαίας διασαφήσεις.

Ἐλατρεῦετο προσέτι παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ὁ Ζεὺς, Σωτὴρ
ἐπωνομαζόμενος καὶ Ἐλευθέριος, ὡς εἰς αὐτοὺς δούς
τὴν νίκην. Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις ναὸν τοῦ Ἐλευθερίου
Διὸς ἀπηρτῶντο αἱ ἀσπίδες τῶν εἰς τὴν μάχην πιπτόν-
των μαχητῶν· καὶ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ δὲ ἐπροσκυνεῖτο ὁ Ἐλευ-
θερωτὴς Ζεὺς, καὶ ὁ Σωτὴρ Ζεὺς εἶναι ἐγκεχα-
ραγμένοις εἰς νομίσματα τοῦ Διοκλητιανοῦ. Φαίνεται μά-
λιστα ὅτι ὁ Ζεὺς Στάτωρ τῶν Ῥωμαίων ἄλλο δὲν
ἦτο πλὴν Θεὸς νικητῆς. Ἐξετάζει ὁ Κύριος Ρόλλος κάμ-
ποσας ἐπωνυμίας τοῦ Διὸς ὀλιγώτερον γνωστὰς, οἷον Δο-
λίχιος, Βουλαῖος καὶ Ὀμόριος· ἡ δὲ τελευταία
αὕτη ἐπωνυμία συστοιχεῖ μετὰ τὸν τοῦ Λατίου θεοῦ Τέρμου.
Ὁ Νικηφόρος Ζεὺς μᾶς ἔγεινε γνωστὸς ἐκ τῶν τῆς
Ἀντισχίας νομισμάτων. Πολλὰ ἄλλα ὀνόματα καὶ ἐπωνυ-
μίας ἡμῶς τις ν' ἀναφέρῃ, τῶν ὁποίων τινὰ ἀναφερόμενα
εἰς τοπικὰς ἰδιαιτέρας περιστάσεις εἶναι ὅχι ὀλίγον παρά-
δοξα, οἷον τὸ Ἀπόμυιος, μυιοδιώκτης.

Θεωρῶν ἔπειτα ὁ συγγραφεὺς τὸν Δία, ὡς τύπον τῆς
δυνάμεως, ἔρχεται νὰ πραγματευθῇ περὶ τοῦ Ὀλυμπίου
Διὸς, τὸν ὁποῖον αἱ τέχναι καὶ ἡ ποιήσις ἐπανηγύρισαν
κατὰ τοὺς καλλίστους τῆς Ἑλλάδος χρόνους, τοῦ ὁποῖου
τὸν ναὸν ἐκόσμησεν ὁ Φειδίας, καὶ τοῦ ὁποῖου αἱ ἐορταὶ συν-
ήθροισαν τὸ ἄθος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, καὶ ἐχρημάτισαν
ἐποχαὶ ἐνώστεως εἰς τοὺς κατοίκους τῆς μητροπόλεως καὶ
τοὺς ἀποίκους. Δὲν ἐσεβάζετο δὲ ἐν μόνῃ τῇ Ἡλίδι ὁ
Ὀλύμπιος Ζεὺς. Εἶχον ἐγείρει ἐπίσης ναοὺς εἰς αὐτὸν καὶ
ἐν Μεγάρῳ, καὶ ἐν Κορίνθῳ, καὶ ἐν Σπάρτῃ, καὶ ἐν ἄλλαις
τῆς Ἑλλάδος πόλεσι· παρίσταται δὲ οἰκοθεν ὁμοιότης τις
τοῦ τῶν Ἑλλήνων Διὸς μετὰ τὸν Δία Καπιτώλιον τῶν Ῥω-
μαίων. Ὁ συγγραφεὺς παραβάλλει ἀκόμη τὸν πρῶτον με-
τὰ τὸν Βάαλ, ἥτοι Βῆλον τῶν Ἀσσυρίων, καθὼς καὶ μετὰ τὸν
Παντοκράτορα Θεὸν τῶν Αἰγυπτίων, τῶν Κελτῶν, καὶ πολ-
λῶν ἄλλων λαῶν. Καταντᾷ τέλος πάντων εἰς τὸ ἐν τῇ ἀρχῇ
τοῦ βιβλίου του προκαταγγελλθὲν ἀξίωμα, τὴν λατρείαν τοῦ
προστάτου Θεοῦ, καθολικῆς ψυχῆς τοῦ κόσμου, καὶ τὴν ἐνω-
σιν τῆς ἐνεργητικῆς μετὰ τῆς παθητικῆς τῆς φύσεως
ἀρχῆς, παρισταμένην παρὰ τοῖς Ἕλλησι διὰ τοῦ γάμου
τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας. «Αὕτη, λέγει, ἡ ἀρχὴ τῆς παγ-
κοσμίου ἐνεργείας ἀφ' ἑαυτῆς ὑπάρχουσα, καὶ ζωοδότειρα
πάντων τῶν ὄντων οὗτα, ἐπροσωποποιήθη καὶ ἐλατρεύθη
παρὰ πάντων τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς, ὡς Θεὸς ὑπέριπτος, ὡς τὸ
πρῶτον τῶν ὄντων, ἡ μόνη ἀναγκαία ἀρχή. Ἡ παγκόσμιος
αὕτη ἀρχὴ ἐλατρεύθη παρὰ μὲν τοῖς Ἕλλησιν ὑπὸ τὸ ὄνο-
μα τοῦ Διὸς, παρὰ δὲ τοῖς Ῥωμαίοις ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ
Ἰούπιτερ (Jehova ego qui sum). Ὡς ἀρχὴ δὲ γεννητικὴ, ἐσή-
μαινε τὸν τρόπον, τὸν ὅποιον αὕτη αὕτη ἡ ἀρχὴ μεταχει-
ρίζεται εἰς τὴν δημιουργίαν τῶν ὄντων, τοὺς περὶ τῆς δια-
τηρήσεως αὐτῶν καθεστηκότας νόμους, διὰ τῶν ὁποίων τηρεῖ
τὴν μεταξὺ αὐτῶν τάξιν, ὅθεν καὶ ἔχει μετὰ τῆς δημιουρ-
γικῆς δυνάμεως τὸ κράτος καὶ τὴν εὐεργεσίαν. Ἀλλ' ὁ μὲν
δημιουργικὸς τρόπος, τὸν ὁποῖον μεταχειρίζεται, δεικνύε-
ται εἰς ἡμᾶς ἀπὸ τῶν πρὸ ὀφθαλμῶν ἡμῶν θεάσθων, πάντα δὲ
τὰ ἐν τῷ κόσμῳ κηρύττουν τὰς δύο ταύτας αἰτίαις ἀλλεπαλ-
λήλως ἐνεργούσας, καὶ ἡμεῖς πρῶτον γνωρίζομεν αὐτὰς διὰ
τῶν αἰσθήσεων, ἔπειτα δὲ διὰ τοῦ λόγου καταλαμβάνομεν
ἕως καὶ αὐτὰς τὰς πρῶτας ἐνεργείας τῆς φύσεως. Ἐξ ἀπλῆς
ἄρα παρατηρήσεως γνωρίζεται ἡ ἀρχὴ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ
νοὸς ἡ εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου διεσκορπισμένη· τοῦτο μόνον

παρελήθησαν οἱ ἀρχαῖοι, καὶ πάντοτε ἐλάτρευσαν τὴν πρώτην ἀρχὴν, τὴν δημιουργικὴν ἀρχὴν, ἡνωμένην μὲ τὸ παθητικὸν μέρος τῆς φύσεως, τὴν κοινὴν ὅλων τῶν ὄντων μητέρα.»

Ἄν δὲ καὶ ἡ ἀρχὴ ἐξεδηλώθη ἐνταῦθα κατ' ἀπόλυτον ἔννοιαν, εἶναι πιθανὸν ὅτι ὁ συγγραφεὺς ἠθέλησε νὰ τὴν ἐκλείνῃ μόνον εἰς τὰς ἐποχὰς καὶ εἰς τοὺς λαοὺς, οἵτινες εἶχον μυθολογικὸν καὶ κοσμολογικὸν σύστημα ὅπως ἀνεπτυγμένον, θρησκείαν συμβολικὴν, καὶ τέλος θρησκείαν μελαφυσικὴν διότι οἱ βάρβαροι λαοὶ καὶ οἱ βάρβαροι χρόνοι δὲν ἔφερον ἴσως ἕως ἐκεῖ τὰς συναρμογὰς τῶν θρησκευτικῶν των πίστεων. Ὁ Κύριος Ῥόλλος ἀποδεικνύει τὴν ἔνωσιν τῶν δύο ἰδεῶν, πρῶτον μὲν παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις, οἵτινες, κατ' αὐτὸν, ἐπενόησαν τὴν μυθολογικὴν ταύτην ἀρχὴν, ἔπειτα δὲ παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν. Οὗτοι δὲ ἐθεώρουν, ὡς καὶ ἄλλοι λαοὶ, τὴν ὑπερτάτην αὐτῶν θεότητα, τῶρα μὲν ὡς δημιουργόν, τῶρα δὲ ὡς δημιουργημένον ὃν ὅθεν καὶ ὁ Ζεὺς αὐτῶν, θεωρούμενος ἐν γένει ὡς ἀρχὴ πλαστογενεῖα, ἐνομιζέτο ὅμως καὶ ὡς θεὸς γεννημένος, καὶ ὁ βίος τοῦ Διὸς νηπιάζοντος κατέχει ὅχι ὀλίγον τόπων εἰς τὴν μυθολογίαν τοῦ φιλομύθου ἐκείνου λαοῦ. Τὰ Κρητικὰ νομίσματα τὸν παριστάνουν εἰς τὴν ἡλικίαν ταύτην ἐπὶ αἰγὸς καθήμενον. Ἐθεωρεῖτο δὲ ὁ δημιουργὸς θεὸς ὡς συνώνυμος τοῦ ἀστέρος τοῦ βοηθοῦντος καὶ ταχύνοντος τὴν παραγωγὴν καὶ ἐντεῦθεν ἡ τοῦ Διὸς Ἡλίου λατρεία, καὶ ἡ θεμελιώδης ἰδέα τῆς ἀστρολατρείας.

Ἐνταῦθα τελειώνει ὁ Κύριος Ῥόλλος τὰς ἐρεῖνας του, ὑποστηρίζων αὐτὰς μὲ πλεῖστα λογικὰ καὶ ἀξιοσημείωτα σχόλια. Ἐπιθυμοῦμεν δὲ νὰ ἐκδοθῇ ὅσον τάχιστα καὶ ἕτερος τόμος, ὥστε νὰ διέλθωμεν μετὰ τοῦ συγγραφέως τὸ μέγα στάδιον τῆς ἀρχαίας μυθολογίας διότι εἶναι σπάνιον νὰ μὴν ἐμπνεύσῃ ἡ σπουδὴ αὕτη ἰδέας καὶ συστήματα εὐφυῆ εἰς τοὺς ἐπιμελουμένους αὐτὴν συγγραφεῖς διὰ τῶν ἀρχαίων βιβλίων καὶ μνημείων.

Deping.
(Revue Encyclopédique).

Ποικίλα.

Κατάστασις τινῶν Αὐλῶν τῆς Εὐρώπης κατ' ἀρχὰς τοῦ 1830.

ΡΩΣΣΙΑ. — Ὁ Αὐτοκράτωρ Νικόλαος ἔχει 34 ἐτῶν ἡλικίαν ἐνυμφεύθη τὸ 1817 τὴν Πριγκίπισσαν τῆς Πρωσίας Καρλότταν. Πέντε τέκνα ἐγεννήθησαν ἐκ τοῦ συνοικεσίου τούτου. Ὁ πρωτότοκος μέγας Δούξ διάδοχος, ἀρχιστράτηγος ὅλων τῶν Κοσάκων, εἶναι δωδεκαετής.

Δύο μὲν ἀδελφοὺς ἔχει ὁ Αὐτοκράτωρ: τὸν μέγαν Δούκα Κωνσταντῖνον συνευγμένον τὴν Πριγκίπισσαν Λόβιτς καὶ τὸν μέγαν Δούκα Μιχαὴλ λαβόντα εἰς γυναῖκα τὴν μεγάλην Δούκισσαν Ἑλένην θυγατέρα Παύλου τοῦ τῆς Βυρτεμβέργης Πρίγκιπος. Δύο δὲ ἀδελφάς: τὴν μεγάλην Δούκισσαν βασίλισσαν τοῦ Σάξ Βέιμαρ καὶ τὴν βασιλικὴν Πριγκίπισσαν τῶν Κάτω Χωρῶν.

ΑΥΣΤΡΙΑ. — Ὁ Αὐτοκράτωρ Φραγκίσκος εἶναι ἐξήκοντα καὶ διετής. Συνεζεύχθη εἰς τέταρτον γάμον τὴν Πριγκίπισσαν Καρολίαν θυγατέρα Μαξιμιλιανοῦ Ἰωσήπου βασιλέως τῆς Βαυαρίας.

Ἐκ τοῦ β' αὐτοῦ γάμου μετὰ τῆς Πριγκίπισσας τῆς

Νεαπόλεως τὸν ἔμειναν ἕξ τέκνα: — Δύο μὲν Πρίγκιπες, ὁ ἀρχιδούξ Φερδινάνδος ὁ κατ' ἀξίωσιν διάδοχος, 37 ἐτῶν, καὶ ὁ ἀρχιδούξ Φραγκίσκος: τέσσαρες δὲ Πριγκίπισσαι, ἡ Αὐτοκρατορίσσα Μαρία Λουδοβίκη ἔχουσα σήμερον 39 ἐτῶν ἡλικίαν ἡ σύζυγος Λεοπόλδου τοῦ Πρίγκιπος τῶν Δύο Σικελιῶν, ἡ τοῦ Φρεδερίχου Αὐγούστου Πρίγκιπος τῆς Σαξωνίας, καὶ ἡ ἀρχιδούκισσα Μαριάννα.

Ἐπὶ ἀδελφοὺς ἔχει ὁ Αὐτοκράτωρ: — Τὸν ἀρχιδούκα Κάρολον, πενήκοντα καὶ ἐννεαετῇ, ὅστις ἀπώλεσεν ἄρτι τὴν σύζυγόν του τὴν Πριγκίπισσαν Νασσὼ Βεϊλβούργ, καὶ τοὺς ἀρχιδούκας Ἰωσήπον τὸν τῆς Οὐγγαρίας διοικητὴν, Ἀντώνιον τὸν μέγαν ἀρχόντα τοῦ Τευτωνικοῦ τάγματος, Ἰωάννην τὸν γενικὸν τῶν ὁχυροποιῶν διευθυντὴν, Ρενιέρ τὸν τῆς Λομβαρδίας ἀντιβασιλέα, Λουδοβίκον τὸν γενικὸν τοῦ πυροβολικοῦ διευθυντὴν, καὶ Ροδόλφον τὸν ταυὺν καρδινάλιον καὶ ἀρχιεπίσκοπον τοῦ Ὀλμούτς.

ΠΡΟΥΣΙΑ. — Ὁ βασιλεὺς Φρεδερίχος Γουλιέλμος ἔχει ἐξήκοντα ἔτη. Χηρεύσας πρὸ 19 ἐτῶν ἀπὸ τῆς Πριγκίπισσας τοῦ Μέκλεμβουργ Στρελίτς, ἀενυμφεύθη τὸ 1824 Αὐγούσταν τὴν Πριγκίπισσαν τοῦ Λιέγνιτς.

ἔχει ὁ βασιλεὺς ἑπτὰ τέκνα: — Τὴν Αὐτοκρατορίσσαν τῆς Ῥωσίας, τὴν διάδοχον Πριγκίπισσαν τοῦ Μεκλεμβουργ Σχουέριν, Φρεδερίκην τὴν πριγκίπισσαν τῶν Κάτω Χωρῶν, καὶ τοὺς Πρίγκιπας Φρεδερίχον Γουλιέλμον, βασιλικὸν Πρίγκιπα 35 ἐτῶν, Γουλιέλμον τὸν ὑπασπιστὴν στρατηγόν, τὸν Κάρολον Ἀλέξανδρον, καὶ τὸν Ἀλβέρτον.

Ἀδελφοὶ δὲ τοῦ βασιλέως, οἱ Πρίγκιπες Ἑρρίκος ὁ τοῦ πεζικοῦ στρατηγός, καὶ Γουλιέλμος ὁ τῆς Μαϊέγκης διοικητής καὶ ἀδελφαί, ἡ βασίλισσα τῶν Κάτω Χωρῶν καὶ ἡ Ἐκλεκτορίσσα τοῦ Ἑσσε Κατσέλ.

(Ἑφ. Λαυσάνης.

Ἀπεδείχθη ὅτι μεταξὺ 7,396 ἐγκαλεσθέντων καὶ κριθέντων ἐν τῇ Γαλλίᾳ κατὰ τὸ 1828 ἔτος 4,166 δὲν ἤξευρον ὁλοτελῶς οὔτε νὰ ἀναγνώσωσιν, οὔτε νὰ γράψωσι.

— Ὁ πληθυσμὸς τῆς Δανίας λογίζεται κατὰ τὸν Ἀγγλικὸν Ταχυδρόμον

ἐν μὲν τῇ Εὐρώπῃ εἰς	1,768,000
ἐν δὲ ταῖς Δυτικαῖς Ἰνδίαῖς	45,000
καὶ ἐν ταῖς Ἀνατολικαῖς	50,000
	<hr/> 1,863,000

Παρεκτὸς τῶν Δουκάτων Ὀλστεῖν καὶ Λανεμβούργου, τῆς Ἰσλανδίας, τῶν νήσων τῆς Φερόης, καὶ τῶν ἔξω τῆς Εὐρώπης κτήσεων, οἱ κατὰ τὸ 1828 ἐγκαλεσθέντες δι' ἀπώλως δημόσια ἐγκλήματα εὐρέθησαν 1964, δηλαδὴ 1 πρὸς 610 περίπτωσι, λογιζομένων εἰς 1,200,000 τῶν λοιπῶν κατοίκων τοῦ βασιλείου. Ἐκ δὲ τῶν 1964 τούτων ἐναχθέντων 196 ἀνῆκον εἰς τὸ στρατιωτικόν, καὶ 1768 ἦσαν ἐκ τῶν πολιτῶν, ἐκ δὲ τῶν τελευταίων τούτων πάλιν ὀλιγώτερόν τι ἢ ἐν τρίτον, δηλαδὴ 547 ἀνῆκον εἰς τὴν πρωτεύουσαν Κοπεναῆγην.

(Οὐεν. Παρατηρ.)

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡΙΘ. 48 ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τὸν Ἐκδότην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Καὶ πάλιν λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σοὶ ἐγκλείσω κατὰ χρέος τὸν κατάλογον τῶν ἐν τῷ τοῦ Ναυπλίου Νοσοκομείου περιποιουμένων ἀσθενῶν, καὶ λογαριασμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων αὐτοῦ εἰς τὸν παύσαντα χρόνον μέχρι τέλους Φεβρουαρίου τοῦ 1830, ἔτι δὲ καὶ τὴν καταγραφὴν τῶν ἐν αὐτῷ ὑπηρετούντων, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπισυνάπτονται καὶ παρατηρήσεις τινὲς ἀναγκαῖαι, καὶ ταῦτα παρακαλῶ νὰ καταχωρίσετε μετὰ τῆς παρούσης μου εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα πρὸς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ.

Δὲν δύναμαι δὲ νὰ ἀποσιωπήσω ὅτι τὸ κατὰστημα τοῦτο δὲν ἐξέφυγε τὰς πολυασχόλους φροντίδας τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλ' ἐν μέσῳ τούτων ἡ φιλάνθρωπος πρόνοια τοῦ Σεβαστοῦ Κυβερνήτου μας ἐπεμελήθη κατ' αὐτὸν τὸν χρόνον εἰς τὴν ἐπισκευὴν τοῦ ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης, ὥστε δύναται νὰ παραβληθῇ μετὰ τῶν πρὸ πολλοῦ καλῶς συστημένων καὶ ἡσυχῶν πόλεων τοιούτου εἶδους καταστήματα, καὶ διὰ τὰ ἐλλείποντα τῶν ἐξόδων φροντίζει, καὶ διὰ τὴν βελτιωτέραν, ὡς πατὴρ τῶν δυστυχῶν καὶ ἀπώρων, ἀποκατάστασίν του καταγίνεται.

Οἱ δὲ φιλάνθρωποι ἔμποροι ταύτης τῆς πόλεως ἐξακολουθοῦν τὴν συνήθη συνεισφορὰν τῶν πρὸς ἐν τέταρτον τοῖς ἑκατὸν ἐκ τῶν πραγματειῶν των, καὶ αὕτη διὰ τῆς ἐπιμελείας τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν Δασμοτελωνίων τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου Κυρίου Διαμαντῆ Μανιάρη, ἀνέβη κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον εἰς Γρόσια 12,082: 3|40. Τοιαύτας φιλανθρώπους πράξεις καθυποβάλλων ὑπ' ὄψιν τοῦ κοινοῦ, δὲν λείπω νὰ ἐκφράσω καὶ τὴν ἀνέκδοτον εὐγνωμοσύνην ἐκ μέρους τῶν ἀσθενῶν, οἵτινες ὀφείλουν τὴν ὑπαρξίν των εἰς τὴν πρόνοιαν τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεως, καὶ εἰς τὰς γενναίας τῶν φιλανθρώπων συνεισφορὰς.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 23 Μαρτίου 1830.

Ὁ Ἱατροχειρουργὸς καὶ Ἐπιστάτης τοῦ ἐν Ναυπλίῳ Νοσοκομείου Π. Δ. Στεφανίτσης.

Δ ΕΘΝΙΚὸΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΪΟΝ ΝΑΥΠΛΙΟΥ.

Συνοπτικὸς κατάλογος βιβλίων ληφθέντων παρὰ τῶν ἐν τῷ Νοσοκομείῳ τούτῳ καταστίχων τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἀσθενῶν καὶ πτωχῶν ἐκαστοῦ μηνός, πτωχῶν, στρατιωτῶν ἀτάκτων, φυλακωμένων, ἀλλοεθνῶν, ὀρφανῶν καὶ ἐθνικῶν ναυτῶν, ἀπὸ ἀ. Μαρτίου 1829 ἕως τέλους Φεβρουαρίου 1830. Ε. Π.

Σύνοψις τῶν ἐξόδων καὶ ἐσόδων ἀπὸ ἀ. Μαρτίου 1829 ἕως τέλους Φεβρουαρίου 1830 Ε. Π.

Ἀριθμός.	Καταγραφὴ τῶν Μηνῶν	Ἀριθ. ἐκάστου μηνός.	Πτωχοί.	Στρατ. ἀτάκτοι.	Φυλακωμένοι.	Ἀλλοεθνεῖς.	Ὀρφανά.	Ἐθνικοὶ Ναῦται.	Κλάσις ἱατρικῆς.	Κλάσις χειρουργίας.	Ἰγίεις.	Ἀπεθαμμένοι.	Μεῖναντ. ἐν τῷ νοσοκ.	Παρατηρήσεις.
1	Μάρτιος.	92	31	1	1	2	60	1	38	54	73	1	18	Ἐκτὸς τῶν χρονικῶν ἀσθενῶν εἰς ὅλους τοὺς ἀσθενεῖς θνήσκουσιν καὶ ἀναχωροῦντες ἀπὸ τοῦ νοσοκομείου.
2	Ἀπρίλιος.	45	31	1	1	2	10	1	20	25	28	2	17	
3	Μάιος.	62	59	1	1	1	1	6	23	39	36	1	23	
4	Ἰουνίος.	62	52	2	1	1	19	6	32	30	40	3	25	
5	Ἰουλίος.	79	49	6	3	3	12	6	40	39	47	5	25	
6	Αὐγούστος.	67	40	3	3	2	11	2	47	20	48	6	17	
7	Σεπτέμβρ.	86	67	2	2	2	23	2	74	12	54	3	33	
8	Ὀκτώβριος.	84	55	2	2	2	24	4	62	22	52	3	24	
9	Νοέμβριος.	81	53	2	2	1	18	1	47	34	37	4	26	
10	Δεκέμβριος.	66	44	2	1	1	23	1	36	30	45	5	26	
11	Ἰανουάριος.	76	50	1	1	1	20	1	47	29	29	3	35	
12	Φεβρουάριος.	67	34	5	1	1	20	7	36	31	29	3	35	
	Τὸ ὅλον	867	565	24	14	14	222	41	502	365	540	36	35	

Ἀριθμός.	Γενικὸν ἐξοδὸν ἐκάστου μηνός.	Γρόσια.	Παραδ.	Ἀριθμός.	Γενικὸν ἐσοδὸν ἐκάστου μηνός.	Γρόσια.	Παραδ.	Παρατηρήσεις.
1	Μάρτιος.	1797	23	1	Μάρτιος.	1329	29	Τὸ τέταρτον ἐξόδον ἐκ τῶν ἐσόδων ἀπὸ τοῦ νοσοκομείου.
2	Ἀπρίλιος.	1197	34	2	Ἀπρίλιος.	1000	9	Ἐκτὸς τῶν χρονικῶν ἀσθενῶν εἰς ὅλους τοὺς ἀσθενεῖς θνήσκουσιν καὶ ἀναχωροῦντες ἀπὸ τοῦ νοσοκομείου.
3	Μάιος.	1310	15	3	Μάιος.	1002	24	Ἐκτὸς τῶν χρονικῶν ἀσθενῶν εἰς ὅλους τοὺς ἀσθενεῖς θνήσκουσιν καὶ ἀναχωροῦντες ἀπὸ τοῦ νοσοκομείου.
4	Ἰουνίος.	1388	24	4	Ἰουνίος.	989	6	Ἐκτὸς τῶν χρονικῶν ἀσθενῶν εἰς ὅλους τοὺς ἀσθενεῖς θνήσκουσιν καὶ ἀναχωροῦντες ἀπὸ τοῦ νοσοκομείου.
5	Ἰουλίος.	1531	19	5	Ἰουλίος.	961	33	Ἐκτὸς τῶν χρονικῶν ἀσθενῶν εἰς ὅλους τοὺς ἀσθενεῖς θνήσκουσιν καὶ ἀναχωροῦντες ἀπὸ τοῦ νοσοκομείου.
6	Αὐγούστος.	1337	7	6	Αὐγούστος.	1227	27	Ἐκτὸς τῶν χρονικῶν ἀσθενῶν εἰς ὅλους τοὺς ἀσθενεῖς θνήσκουσιν καὶ ἀναχωροῦντες ἀπὸ τοῦ νοσοκομείου.
7	Σεπτέμβρ.	2223	11	7	Σεπτέμβρ.	993	39	Ἐκτὸς τῶν χρονικῶν ἀσθενῶν εἰς ὅλους τοὺς ἀσθενεῖς θνήσκουσιν καὶ ἀναχωροῦντες ἀπὸ τοῦ νοσοκομείου.
8	Ὀκτώβριος.	2327	18	8	Ὀκτώβριος.	1340	3	Ἐκτὸς τῶν χρονικῶν ἀσθενῶν εἰς ὅλους τοὺς ἀσθενεῖς θνήσκουσιν καὶ ἀναχωροῦντες ἀπὸ τοῦ νοσοκομείου.
9	Νοέμβριος.	2029	36	9	Νοέμβριος.	1199	8	Ἐκτὸς τῶν χρονικῶν ἀσθενῶν εἰς ὅλους τοὺς ἀσθενεῖς θνήσκουσιν καὶ ἀναχωροῦντες ἀπὸ τοῦ νοσοκομείου.
10	Δεκέμβριος.	1632	23	10	Δεκέμβριος.	1720	6	Ἐκτὸς τῶν χρονικῶν ἀσθενῶν εἰς ὅλους τοὺς ἀσθενεῖς θνήσκουσιν καὶ ἀναχωροῦντες ἀπὸ τοῦ νοσοκομείου.
11	Ἰανουάριος.	2017	37	11	Ἰανουάριος.	1295	13	Ἐκτὸς τῶν χρονικῶν ἀσθενῶν εἰς ὅλους τοὺς ἀσθενεῖς θνήσκουσιν καὶ ἀναχωροῦντες ἀπὸ τοῦ νοσοκομείου.
12	Φεβρουάριος.	1502	24	12	Φεβρουάριος.	906	2	Ἐκτὸς τῶν χρονικῶν ἀσθενῶν εἰς ὅλους τοὺς ἀσθενεῖς θνήσκουσιν καὶ ἀναχωροῦντες ἀπὸ τοῦ νοσοκομείου.
	Τὸ ὅλον	20356	321		Τὸ ὅλον	13965	36	

Α. Ἐθνικὸν Νοσοκομεῖον Ναυπλίου.

Καταγραφή τῶν ἐν τῷ Νοσοκομείῳ εὐρισκομένων ἐν τοῖς ἐπαγγέλμασι υπεηρετούντων κατὰ μῆνα.

Ἀρ. Ἀ διαίτα τῶν ἀσθενῶν
καὶ πληρωμένων.

Εἶδ. η.	Δράμ.	Παρ.	Ἀριθμ.	Ὄνομα καὶ ἐπίθετον.	Πατρίς.	Ἡλικία.	Ἐπαγγελμα.	Τρόσιμ.	Παράδες.	Μερὶς ψωμίου.	Παρατηρήσεις.
Ρύζι.	30	5	1	Πέτρος Στεφανίτης.	Λευκαδία	39	{ Ἱατροχειρουργὸς καὶ ἐπιστάτης ἐκτελῶν ὡσαύ- τως καὶ τὰ χρέη φαρμακοποιοῦ καὶ γραμματέως Ἐσωτερικὸς ἐπιστάτης καὶ ψωνιστῆς Συμβουθὸς τῆς χειρουργίας καὶ μπαρπέρης Ἱερεὺς τῆς ἐκκλησίας καὶ νοσοκομείου Νεροκουβαλιτῆς Ἀ δούλος Μάγειρος Β δούλος καὶ κηπουρὸς Α δούλος Β δούλος Γ δούλος Γ δούλος Ἱππρέτης εἰς μικρὰ θελήματα τῶν ἀσθενῶν Συμβουθὸς τοῦ παπᾶ	400			{ Ἱατροχειρουργὸς τοῦ Ὑγειονομείου (καὶ τῶν δημοσ. φυλακίων ἀμισθί. (Οἱ ἑνθήμεροι μὴ φυλάττοντες τὰ χρέη τῶν ἀλλοτρίων κατὰ μῆνα. Αὐτὸ εἶναι τὸ ὄφρα νὸν ὅπου ἔπρεπε ἀπὸ ἑκατέρω καὶ χάρ. τῶν θεῶν ἐσώθη.
Βούτυρον.	4	2	2	Σταῦρος Παλαιολόγος.	Σμύρνη	22		60			
Λεμόνια.	Ἀρ. 2	2	3	Παναγιώτης Κωνσταντίνου.	Κύπρος	30		30			
Β Δίαιτα.	Ὄλον 9		4	Παναγιώτης Κουμαριώτης.	Τριπολιτσά	42		45			
Εἶδ. η.	Δράμ.	Παρ.	5	Φίλιππος Ἀντωνόπουλος.	Κύπρος	24		45			
Ψωμί	100	6	6	Βασίλης Παπαντώνης.	Πάτρα	23		40			
Γάλα	100	5	7	Μῆτρος Νικολάου.	Ἀθήναι	25		40			
Ρύζι	30	5	8	Νικόλαος Σαμιώνης.	Ἄργος	46		30			
Βούτυρον	4	2	9	Μαρία Ἀράπισσα.	Ἄργος	28		28			
Λεμόνια	Ἀρ. 1	1	10	Κωνσταντιῶ Κατζοῦ.	Ἄργος	55		26			
Γ Δίαιτα.	Ὄλον 19		11	Χρυσούλα Κωνσταντίνου.	Ἀνατολή	32		24			
Εἶδ. η.	Δράμ.	Παρ.	12	Ἰωάννης Γιακουμάκης.	Σπέτσαι	15		16			
Ψωμί	200	13	13	Ἰωάννης Ἀντωνίου.	Γαστούνη	12		12			
Αὐγά	Ἀρ. 2	10	14	Κωνσταντῖνος Καμεριώτης.	Τριπολιτσά	14		816			
Ρύζι	30	5									
Βούτυρον	4	2									
	Ὄλον 30						Τὸ ὅλον				

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

Έτησία. Φοίνικες 36
Εξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 25 ΙΟΥΝΙΟΥ 1830.

Παρακαλοῦνται οἱ συνδρομηταί, ὅσων τὸ ἑξάμηνον παύει κατὰ τὸ τέλος τοῦ λήγοντος μηνός, νὰ προκαταβάλωσι τὴν νέαν συνδρομήν, διὰ νὰ μὴ διακοπῇ ἡ πρὸς αὐτοὺς ἀποστολὴ τῆς ἐφημερίδος.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 1308. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ ἀ ἄρθρον τοῦ ὑπ' Ἀρ. 504 ψηφίσματος,
Διατάττομεν.

Α'. Ὁ Κ. Γαλάνης Κομμουνδαράκης διορίζεται Διοικητὴς τῶν ἐπαρχιῶν Μικρομάνης, Ἐμωλακίκων καὶ Ἀιδρούσης ἀντὶ τοῦ Κ. Στάμου Σεραφεῖμ.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 3 Μαΐου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 1312. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ ἡ ἄρθρον τοῦ ὑπ' Ἀρ. 504 ἀ ψηφίσματος,
Διατάττομεν.

Α'. Ὁ Κ. Δημήτριος Νικολέπουλος διορίζεται Τοπικτῆρ τῆς ἐπαρχίας Βοστίτσης, ἐπιφορτίζεται δὲ καὶ τὰ χρεὴ τοῦ Ἀστυνομίου.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 3 Μαΐου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 1345. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κ. Δημήτριος Τομαρᾶς διορίζεται Γραμματεὺς τοῦ Διοικητοῦ Μικρομάνης, Ἀνδρούσης καὶ Ἐμωλακίκων.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 7 Μαΐου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 1346. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ γ' ἄρθρον τοῦ ὑπ' Ἀρ. 1281 διατάγματος,

Διατάττομεν.

Α'. Ὁ Κ. Α. Λουκόπουλος, μέλος τῆς ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Γραπῆς Ἐπιτροπῆς, διορίζεται Ἐφορος τοῦ Νομισματσκοπείου.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 7 Μαΐου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 1403. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ ἡ ἄρθρον τοῦ ὑπ' Ἀρ. 504 ἀ ψηφίσματος,
Διατάττομεν.

Α'. Ὁ Κ. Γεώργιος Γουρτούρης διορίζεται Τοπικτῆρ τῆς νήσου Σαπείων.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 13 Μαΐου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 1524. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κ. Χαράλαμπος Μάλης διορίζεται Γραμματεὺς τῆς Ἐκτάκτου Ἐπιτροπείας τῆς Ἡλίδος.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 27 Μαΐου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 1578. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κ. Γ. Δεσποτόπουλος διορίζεται Ὑγειονομολογάρχης τῆς ἐπαρχίας Μονεμβασίας.

Β'. Ὁ μισθὸς τοῦ προσδιορίζεται ἀνὰ Φ. 100 κατὰ μῆνα, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας του.

Γ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 4 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 1579. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ ἡ ἄρθρον τοῦ ὑπ' Ἀρ. 504 ἀ ψηφίσματος,

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κ. Γεώργιος Οἰκοδόμου διορίζεται Τοποτηρητὴς τῆς ἐπαρχίας Μονεμβασίας, ἐπιφορτίζεται δὲ καὶ τὰ χρεὴ τῆς Ἀστυνομίας.

Β'. Ὁ μισθὸς τοῦ προσδιορίζεται ἀνὰ Φ. 160 κατὰ μῆνα, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας του.

Γ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 4 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 1647. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ ἀ ἄρθρον τοῦ ὑπ' Ἀρ. 504 ἀ ψηφίσματος,

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κ. Δημήτριος Ταγκόπουλος διορίζεται Διοικητὴς Καλαμάρας καὶ Νησίου.

Β'. Ὁ μισθὸς τοῦ προσδιορίζεται ἀνὰ Φ. 200 κατὰ μῆνα.

Γ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 8 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 1686. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Διατάττει.

Α'. Κατὰ τὸ β' ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 8 Σεπτεμβρίου 1829 ὑπ' Ἀρ. 18 ψηφίσματος, ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Δ. Τσαμαδὸς διορίζεται Πρόεδρος τῆς Γερουσίας ἀντὶ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Γ. Σισίνη.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 15 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 1687. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ γ' ἄρθρον τοῦ ὑπ' Ἀρ. 504 ἀ ψηφίσματος,

Διατάττει.

Α'. Ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Α. Μεταξᾶς διορίζεται Ἐκτακτὸς Ἐπίτροπος τῆς Πελοποννήσου. Θέλει ἀρχίσῃ τὴν περιοδίαν τοῦ ἀπὸ τὴν Λακωνίαν καὶ τὰς ἐπαρχίας τῆς Κάλω Μεσσηνίας.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 15 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 1701. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α'. Ἄμα ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Α. Μεταξᾶς ὑπάγγειν τὰς ἐπαρχίας τῆς Κάτω Μεσσηνίας, ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Γενοβέλης, ὡς διορισθησόμενος εἰς ἄλλο ὑπουργεῖον, θέλει παραχωρήσει ἕως μέχρι τοῦδε χρόνου εἰς τὸν Κ. Α. Μεταξᾶν.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 15 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 1724. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κ. Α. Παπαδιαμαντιόπουλος διορίζεται Ἀστυνομὸς Σύρου ἀντὶ τοῦ Κυρίου Κυριάκου Τζένιου.

Β'. Ὁ μηνιαίος μισθὸς τοῦ προσδιορίζεται ἀνὰ Φοίνικας 160, λογιζόμενος, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀναλάβῃ τὰς ἐργασίας τοῦ.

Γ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 17 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 918. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ
ΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Πρὸς τὸν Κύριον Ἰωάννην Σαγρέδον.

Ἐτέθη ὑπὸ ὄψιν τῆς Α. Ἐξουχότητος ἡ πρὸς τὴν Γραμματεῖαν ἀναφορὰ σου τῆς 9 Ἰουνίου, δι' ἧς προσφέρεις εἰς ὄφελος τοῦ Ὁσφανατροφείου καὶ τὸν τόκον τοῦ παρίντος ἔτους τῶν 500 διστήλων, τὰ ὅποια κατέθεσας εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν κατὰ τὸ 1828.

Ἡ Α. Ἐξουχότης διέταξε τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς νὰ διαθέσῃ τὴν ποσότητα τῶν 40 διστήλων κατὰ τὴν θέλησίν σου. Λαβοῦσα δὲ παρὰ σοῦ νέα δείγματα τῆς περὶ τὰ καλὰ προθυμίας, σοὶ ἐκφράζει διὰ τῆς Γραμματείας ταύτης τὴν ἀπὸ μέρους τῶν ὀρφανῶν εὐγνωμοσύνην, καὶ τὴν εὐαγέστησιν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς ἔργοις σου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 13 Ἰουνίου 1830.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς
Δημοσίου Ἐκπαίδευσέως Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ

Αρ. 3988. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Διακηρύττει,

Ὅτι, κατὰ τὰ ὑπ' Αρ. 1679 καὶ 1691 διατάγματα τῆς Κυβερνήσεως, περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐρχομένου Ἰουλίου μηνὸς θέλει ἐκτελεῖν ἐνταῦθα εἰς γενικὴν καὶ τελειωτικὴν

δημοπρασίαν τὸ ἐνοίκιον τοῦ συλλεχθησομένου ἐφειτεινοῦ καρποῦ τῶν κατὰ τὴν Πελοπόννησον ἐθνικῶν σταφίδων.

Θέλει δὲ ἐνοικιασθῇ, ἂν δοθῇ ἀνάλογος μετὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν τιμὴν, εἰδὲ μὴ, θέλει συναχθῇ διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰδοποιούνται λοιπὸν ὅσοι τῶν πολιτῶν ἐπιθυμοῦσι νὰ λάβωσι μετοχὴν εἰς τὴν ἐνοικίαν τῶν εἰρημέων σταφίδων, διὰ νὰ παρευρεθῶσιν ἐνταῦθα κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἐποχὴν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 18 Ἰουνίου 1830.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.

Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 24 Ἰουνίου.

Τὸ ἐν Παρισίοις ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου Σαραζίνου Ἐγχειρίδιον τῶν προπαιδευτικῶν σχολείων παρεδόχθη ἤδη ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, καὶ μετεφράσθη εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς Προπαιδείας Ἐπιτροπῆς. Ὁ Κύριος Κοκκῶνης, μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης, εἶχε διορισθῇ νὰ ἐξειάσῃ τὸ σύγγραμμα τοῦτο καὶ ν' ἀναφέρῃ περὶ αὐτοῦ. Ἐξετέλεσε δὲ δεξιῶς καὶ ἐπισταμένως τὸ τόσον δυσκολώτερον τοῦτο ἔργον, ὅσον πρῶτον ἤδη ἐκδίδεται Ἑλληνιστὶ τοιοῦτου εἶδους ἀναφορά. Ὁ Κύριος Κοκκῶνης ἀνέβη εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς μεθοδου, ἐξέθεσε σαφῶς καὶ ἀκριβῶς τὸν προκείμενον αὐτῆς σκοπὸν, τὰ ἐξ αὐτῆς ἀποβαίνοντα, καὶ τοὺς τρόπους, τοὺς ὁποῖους μεταχειρίζεται διὰ νὰ στοχασθῇ αὐτὸν τὸν σκοπὸν. Ἐξετάσεν ἔπειτα εἰς ποίαν κατάστασιν εὐρίσκεται κατὰ τὸ παρὸν ἡ Ἀλληλοδιδασκτικὴ μέθοδος παρ' ἡμῖν, εὑρε τὰς αἰτίας τῆς παραφθορᾶς τῆς, καὶ ἐπιθεωρήσας τὰ κατὰ τὴν Ἑλλάδα ὑπάρχοντα διάφορα συστήματα, καὶ ἀποδείξας τὴν ὑπεροχὴν τῆς μεθοδου τοῦ Κυρίου Σαραζίνου, ἐπρότεινε τὴν εἰσαγωγὴν αὐτῆς εἰς τὰ προπαιδευτικὰ σχολεία μα, καὶ τοὺς προσφύεις εἰς τὴν στερέωσιν αὐτῆς τρόπους. Ἡ Ἐπιτροπὴ παρεδόχθη τὴν πρότασιν ταύτην, τὴν ὁποῖαν ἐνέκρινε καὶ ἡ Κυβέρνησις. Ἐντεῦθεν δὲ διωρίσθη ὁ Κύριος Κοκκῶνης νὰ μεταφράσῃ αὐτὸ τὸ σύγγραμμα, τοῦ ὁποῖου πολλὰ φύλλα τυπωθέντα ἐστάλησαν εἰς τοὺς διδασκάλους, προσκεκλημένους παρὰ τῆς Κυβερνήσεως νὰ συμμορφωθῶσι μετὰ αὐτό. Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι ἐντὸς ὀλίγου τὰ προπαιδευτικὰ σχολεία μας θέλουν κατὰ πάντα ὀργανισθῇ ὡς τὰ τῆς Γαλλίας. Γίνεται δὲ κατὰ τὸ παρὸν φροντὶς νὰ προμηθευθῶσιν εἰς τὰ σχολεία μας οἱ πίνακες καὶ τὰ βιβλία τὰ εἰς τὸν κλάδον τοῦτον τῆς παιδείας ἀρμοζοντα.

Ἡ ἐν τῷ 44 φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος μας δημοσιευθεῖσα συνεισφορά τῶν Σαλαμινίων ὑπὲρ τῆς δημοσίου σχολῆς τῆς νήτου, ἔγεινε πρὸ τεσσάρων ἐτῶν εἰς οἰκοδομὴν ἄχρηστον δι' ἀλληλοδιδασκτικὸν σχολεῖον, ἡ ὁποία πρὸ ὀλίγου ἀνεκαινίσθη, ὡς βεβαιούμεθα, διὰ συνδρομῆς τῆς Κυβερνήσεως.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ὁ τῆς Ῥωσσίας Αὐτοκράτωρ πέμπων πρὸς τὸν Κύριον Εὐνάρδον τὸν σταυρὸν Ἰππῶος τοῦ Τάγματος τῆς Ἀγίας

“Αννης, ἔγραψε πρὸς αὐτὸν διὰ τοῦ Κυρίου Νεσσελρόδου ἐπιστολήν, εἰς τὴν ὁποίαν παρατηρεῖται ἡ ἐξῆς περικοπή.

“ Δίδων εἰς ὑμᾶς ὁ Μεγαλειότατος τὴν ἐνδειξιν ταύτην τῆς τιμῆς, ἡδουλήθη νὰ ἐπαινέσῃ τὰς διαπαντὸς καθαρὰς ἀρχὰς σας ἠνωμένας μετὰ τὴν καρτεροψυχίαν καὶ τὴν ἀφιλοκέρδειαν, ὑπὸ τῶν ὁποίων διασημαίνονται αἱ παρ’ ὑμῶν γενόμεναι ὑπηρεσίαι εἰς ἀγῶνα, μετὰ τοῦ ὁποίου τὸν Δρίαμδον συναμιμνήσκει ἡ ἱστορία τὸ ὄνομά σας. »

(Γαλλ. Ταχυδρ.)

Ἡ Ἐφημερίς τῆς Ὀδησοῦ τῆς 4 τοῦ Μαρτίου δημοσιεύει τὴν ἀπαρίθμησην τῶν ἐγκατοίκων ταύτης τῆς πόλεως. Κατ’ αὐτὴν λοιπὸν τὸ πλῆθος τῆς πόλεως καὶ τῶν δύο προαστείων μετὰ τινων ἀγροικίων ἐντὸς τῆς γραμμῆς τοῦ ἀτελοῦς λιμένος περιεχομένων λογίζεται εἰς 41,152, ἐξ ὧν 33,646 Χριστιανοί, οἱ μὲν 18,413 ἄνδρες, αἱ δὲ 15,233 γυναῖκες· καὶ 7,906 Ἑβραῖοι, ἐξ ὧν 4,462 ἄρρενες, καὶ 3,444 τοῦ γυναικείου εἴδους.

(Οὐεν. Παρατηρ.)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὁ στρατιώτης Νικόλαος Ἰωάννου ἀπὸ Μ. τρεῖς, κατατεταγμένος εἰς τὸν Β’ λόχον τοῦ Δ’ Π. Ε. τάγματος, ἀπέθανεν εἰς Σαλαμίνα τὴν 13 τοῦ ἡδὴ λήγοντος μηνός.

Ὅσοι τῷ ἀνήκου ἀπὸ τὴν Β’ τριμηνίαν εἰς μισθοσιτηγεία, 33 Φοίνικες, εὐρίσκονται πλησίον μου.

Εἰδοποιημένοι τοῦτο οἱ συγγενεῖς του προσκαλοῦνται νὰ με διευθύνωσι τακτικὸν ἔγγραφον, διὰ νὰ μετρήσω τοὺς ἀνωλέγω Φοίνικας εἰς ὅποιον ἤθελον με φανερῶσωσιν.

Ἐκ τοῦ στρατοπέδου τῶν Σκούρων, τὴν 28 Μαΐου 1830.

Ὁ Καταλυματίας τοῦ Δ’ τάγματος
Εμμ. Καλός.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ’ Ἀρ. 1208 ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τῶν Δυτικῶν Σποράδων ἐκτίθεται εἰς δημοπρασίαν ἡ Ἑλληνικὴ γολέττα Τερψιχόρη, ναυπηγηθεῖσα πρὸ τριῶν καὶ ἡμισυ ἐτῶν, τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ Κ. Ἀντωνίου Νικολάου Πάνου 7|8, καὶ 1|8 τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ Κ. Μιχαὴλ Μυλωνᾶ πλοιαρχοῦντος αὐτήν, ἀγκυρωμένη εἰς τὸν λιμένα τῆς κήσου Πετσῶν, χωρητικότητος τόνων 59 μεθ’ ὅλων τῶν ἐν αὐτῇ ἐπίπλων διὰ θαλασσοπλοΐαν.

Αἱ κηρύξεις θέλουν ἐκφωνηθῇ εἰς τρεῖς Κυριακὰς ἐνταῦθα εἰς Σπέτσας· ἡ πρώτη εἰς τὰς 29 τοῦ ἱσταμένου Ἰουνίου, ἡ δευτέρα εἰς τὰς 6 τοῦ ἐλευσομένου Ἰουλίου, καὶ ἡ τρίτη εἰς τὰς 13 τοῦ αὐτοῦ.

Τῇ τρίτῃ Κυριακῇ εἰς τὰς ὥρας δώδεκα κατὰ τὴν μεσημβρίαν, σβυσθέντων τῶν φώτων, ἡ Ἑλληνικὴ γολέττα Τερψιχόρη θέλει μείνει εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα, ὅστις θέλει πληρώσει τὴν ἀξίαν αὐτῆς μετὰ παρέλευσιν ὥρων εἰκοσιτεσσάρων.

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 19 Ἰουνίου 1830.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Παρὰ τῷ ἐν Αἰγίνῃ Κυρίῳ Κ. Κοκκινάκῃ πωλῶνται τὰ ἐξῆς βιβλία εἰς τὰς ἀντικρυς τιμὰς.

Φράγκα.

Β’ Τόμος τῶν ΑΤΑΚΤΩΝ Κοραῆ.

Ἐν Παρισίοις, 1829.

10

Θεοφράστου Χαρακτῆρες μετὰ τῆς Γαλλικῆς μεταφράσεως.

Ἐν Παρισίοις, 1799 παρὰ Κοραῆ

6

Παρέργων Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης Κοραῆ τόμος 5. Πλουτάρχου τὰ Πολιτικά. Ἐν Παρισίοις, 1824.

6

Περὶ τῶν Ἑλληνικῶν Συμφερόντων Διάλογος, ἰδιαίτερος ἐκδοθεὶς ἐν Ὑδρᾷ, 1825.

3

Ἐρμῆς ὁ Λόγιος, ἐτῶν 1817—18—19—20, ἐν Βιέννῃ, 4 τόμοι, ὁ τόμος πρὸς

8

Ταρτοῦφος, Κωμῳδία δια στίχων ἐκ τοῦ Γρόσια Γαλλικοῦ μεταφρασθεῖσα. Ἐν Βιέννῃ, 1815

5

Στρελίτσοι, δράμα ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ εἰς πεζὸν λόγον. Ἐν Βιέννῃ, 1818.

3

Τιμολέων, τραγωδία δια στίχων. Ἐν Βιέννῃ, 1818.

3

Ἰφιγένεια ἡ ἐν Ταύροις. Ἐν Βιέννῃ 1818, τραγωδία ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ.

2

Ἱστορίας τοῦ ἐμπορίου ἐπιτομή ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ.

2

ΝΑΥΤΙΑ.

ΛΙΜΝΗ ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ. Ἀπὸ τῆς 5 Μαΐου μέχρι τῆς 7 Ἰουνίου.

ΚΑΤΑΠΑΥΟΣ. Ἐξ Αἰγίνης ἐν Ἑλληνικὸν πλοῖον εὐκαιρον. — Ἐκ Σπετσῶν 6 εὐκαιρα καὶ 3 με ξυλίαν ἐργάσιμον καὶ καύσιμον, χειροτεχνήματα, γύψον, κτλ. — Ἐκ Σκιάθου δύο με σανίδας. — Ἐκ Σύρας 15 με σῖτον, οἶνον, ῥακί, σαπῶνι, καὶ διάφορα ἄλλα. — Ἐκ Μονεμβασίας ἐν εὐκαιρον. — Ἐκ Μαραθωνησίου ἐν με γεώμηλα. — Ἐξ Ὑδρας ἐπτά με σανίδας, ῥακί, ξυλίαν καὶ διάφορα ἄλλα, καὶ 2 εὐκαιρα. — Ἐκ Πατρῶν Ἰόνιον με ξυλίαν καὶ καρφία. — Ἐκ Σκοπέλου Ἑλληνικὸν με ξυλίαν. — Ἐκ Μάλτας ἐν με διάφορα εἶδη. — Ἐκ Πόρου ἐν με ἄνθρακας. — Ἐκ Λιθόρου ἐν με σίδηρον, χειροτεχνήματα, σφάρια ταριχευτά, κτλ. — Ἐκ Ζακύνθου Ἰόνιον με σκευῖα κτλ. — Ἐκ διαφόρων μερῶν ἔξωθεν τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου 181 πλοῖα, ὀλίγα μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ λοιπὰ με σῖτον, οἶνον, χειροτεχνήματα ξυλίαν κτλ.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. Εἰς Ταλάντιον ἐν Ἑλληνικὸν πλοῖον με ἄλευρα ἐθνικά. — Εἰς Μέγαρον ἐν εὐκαιρον. — Εἰς Σύραν δύο εὐκαιρα καὶ 13 με βούτυρον, μετᾶξι, τυρὸν, μέλι, σάκχαρ, χειροτεχνήματα, καπνὸν, κτλ. — Εἰς Πόρον ἐν εὐκαιρον. — Εἰς Αἴγινα ἐν εὐκαιρον καὶ ἑτερον με ὀλίγον καφέν. — Εἰς Σκόπελον ἐν εὐκαιρον. — Εἰς Εὐθέρᾳ ἐν Ἰόνιον με διάφορα εἶδη. — Εἰς Νεόκαστρον 5 Ἑλλ. με οἶνον, ῥακί καὶ διάφορα ἄλλα. — Εἰς Σάμον ἐν με ὀλίγον ῥακί. — Εἰς Γαλαξείδι ἐν εὐκαιρον. — Εἰς Ὑδραν 2, τὸ μὲν με ἄλευρα ἐθνικά, τὸ δὲ με τυρὸν, βούτυρον καὶ καπνόν. — Εἰς Σπέτσας Ἰόνιον εὐκαιρον καὶ Ἑλλ. με σανίδι, καὶ σπάγκον. — Εἰς Κωνσταντινούπολιν Αὐστριακὸν εὐκαιρον. — Εἰς Κίμωλον Ἑλληνικὸν εὐκαιρον. — Εἰς διάφορα μέρη ἔξω τοῦ Ἀργολικοῦ 186 πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ με τυρὸν, βούτυρον, καπνόν, βαμβάκι, ἀραβόσιτον, κριθάρι, κτλ.

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

Έτησια. Φοίνικες 36

Έξαμηνιαία. 18

Τριμηνιαία. 9

Αί συνδρομαί γίνονται ένταυθα μέν έν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρά τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 28 ΙΟΥΝΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 953.

Εγκύκλιος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τοὺς Ἐκτάκτους Ἐπιτρόπους καὶ Διοικητὰς τῆς Ἐπικρατείας.

Δὲν ἀγνοεῖτε, Κύριε, ὅτι ἡ ἐν Ἀργεὶ Ἐθνικὴ Συνέλευσις ἐπεκύρωσε διὰ τοῦ 10 ψηφίσματος τὴν πρᾶξιν τῆς ἐν Τροιζίνι, ἀπαγορεύουσας τὴν πώλησιν καὶ ἐξαγωγὴν τῶν ἀρχαιοτήτων ἐκτὸς τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας.

Γνωρίζετε ὡσαύτως, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐσύστησε πρὸς τὸ παρὸν, διὰ τοῦ ὑπ' Αρ. 49 καὶ κατὰ τὴν 20 τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου ἐκδοθέντος ψηφίσματος, κατάστημα δημόσιον εἰς Αἶγιναν, ὅπου προσπαθεῖ ν' ἀποταμιεύσῃ ὅσας δυνατῇ νὰ συλλέξῃ ἀρχαιότητας μετ' ἐξοδα τῆς Ἐπικρατείας, ἢ ἀπὸ προσφορὰς φιλοκάλων πολιτῶν, οἱ ὅποιοι προαιροῦνται νὰ συνδράμωσι φιλοτίμως εἰς πλουτισμὸν τοῦ ἐθνικοῦ τούτου καταστήματος.

Κατὰ συνέπειαν τοῦ Ἀρθ. 2 τοῦ διαληφθέντος ψηφίσματος τῆς 20 Ὀκτωβρίου, ὁ Διευθυντὴς τοῦ ἐθνικοῦ τούτου Μουσείου καθυπέβαλε δι' ἀναφορὰς του πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τὰ μέτρα, διὰ τῶν ὁποίων τὸ δημόσιον τοῦτο κατάστημα ἡμπορεῖ νὰ πλουτισθῇ βαθμὴδὸν μετὰ τὰ πολῦτιμα τῆς ἀρχαιότητος λείψανα, τὰ ὅποια καλύπτει ἡ κλασικὴ γῆ τῆς Ἑλλάδος.

Τὰ μέτρα ταῦτα ἐγκριθέντα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ σοὶ ἐκθέσωμεν εἰς τὴν παρούσαν ἐγκύκλιον, διὰ νὰ δυνατῇ, νὰ συντελέσῃς εἰς τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν, ἔχων ὑπ' ἄψιν τὰς ἀκολουθοῦσας διατάξεις.

1. Θέλεις κοινοποιῆσαι εἰς τοὺς κατοίκους τῆς ὑπὸ τὴν διοίκησίν σου ἐπαρχίας, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐνεργοῦσα τὸ ψηφίσμα τῆς Συνελεύσεως, ἀπαγορεύον τὴν πώλησιν καὶ ἐξαγωγὴν τῶν ἀρχαιοτήτων ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας, δὲν ἀνέχεται κατ' οὐδένᾳ τρόπῳ νὰ ἐπηρεασθῶσιν, ἢ νὰ βλαφθῶσιν ὅπως οὖν τὰ δίκαια τῆς ἰδιοκτησίας· διότι ὁ μόνος αὐτῆς σκοπὸς εἶναι τὸ ἀληθινὸν συμφέρον τοῦ κοινού, καὶ τοῦ μερικοῦ πολίτου, διὰ τὸν ὁποῖον καὶ μόνον ζητεῖ νὰ γνωρίσῃ τὰς εἰσέτι διασωζομένας ἀρχαιότητας εἰς τὴν Ἑλ-

λάδα, νὰ ἐκτιμήσῃ αὐτὰς ἀξίως πρὸς ὄφελος τῶν ἐχόντων αὐτὰς κυρίων, καὶ νὰ τοὺς ὑποχρεώσῃ ἀπλῶς νὰ εἰδοποιῶσι διὰ τοῦ Διοικητοῦ τὸν Ἐφόρον τοῦ ἐθνικοῦ Μουσείου, ὁποῖον ἔχουσι σκοπὸν περὶ αὐτῶν, καὶ πῶς θέλουν νὰ τὰς διαθέσωσιν.

2. Θέλεις προσκαλέσει διὰ τοῦτο τοὺς ὅσοι ἔχουν παρ' ἑαυτοῖς, ἢ γνωρίζουν ὅτι ὑπάρχουν εἰς ἀγρὸν ἢ οἰκίαν ἀρχαιότητες ὅπως οὐδὴποτε εἶδους, οἷον ἀγάλματα, ἀνάγλυφα, ἐπιγραφαί, τορεύματα, μνημεῖα, νομίσματα, νὰ δηλωποιήσωσιν αὐτὸ τούτο παρουσιασθέντες τὸ συντομώτερον εἰς τὸ Διοικητήριον· τὸ ἴδιον ὑποχρεοῦνται νὰ πράξωσι καὶ οἱ κατ' ἐνορίας ἐκκλησιαστικοὶ καὶ οἱ ἡγούμενοι τῶν μοναστηρίων.

3. Μετὰ τὰς πληροφορίας ταύτας θέλεις ζητήσῃ περὶ τῶν ἀναφερομένων σημείωσιν λεπτομερῇ τῶν τεχνουργημάτων τούτων, τὴν ὁποίαν ἀφοῦ διασαφηνίσῃς μετὰ τὰς ἰδίας σου παρατηρήσεις, ὅσας εἶναι δυνατόν, θέλεις διευθύνει εἰς Αἶγιναν πρὸς τὸν Διευθυντὴν τοῦ ἐθνικοῦ Μουσείου. Ἐν τοσούτῳ δὲ ὀφείλεις νὰ λάβῃς πρόνοιαν, ὥστε καὲν τῶν τεχνουργημάτων τούτων νὰ μὴ κολοσθῇ, ἀποξενωθῇ, ὑποκλαπῇ ἢ μετακομισθῇ λαθραίως ἔξω τῆς ἐπικρατείας.

4. Θέλεις προσκαλέσει τοὺς εἰρημένους ἰδιοκτήτας νὰ σᾶς κοινοποιήσωσι ποῖον ἔχουσι σκοπὸν περὶ τῶν ἀρχαιοτήτων τούτων, καὶ νὰ ὁμολογήσωσιν ἔαν θέλωσι νὰ πωλήσωσιν αὐτάς. Εἰς ταύτην τὴν περίστασιν θέλεις εἰδοποιῇ τὸν Διευθυντὴν τοῦ ἐθνικοῦ Μουσείου. Ἀφοῦ δὲ λάβῃ παρ' αὐτοῦ τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας ἡ Κυβέρνησις, θέλει δώσῃ τὴν ἄδειαν τῆς ἐξαγωγῆς ἀκολουθοῦσα τὸ Ἀρθ. 2 τοῦ 10 ψηφίσματος· ἔαν δὲ κρίνῃ ἀναγκαίαν τὴν κτήσιν ἀρχαιοτήτιός τινος διὰ τὸ ἐθνικὸν Μοσεῖον, θέλει ἀγοράζῃ αὐτὴν κατὰ προτίμησιν, προσδιοριζομένης τῆς τιμῆς ἀπὸ ἐπιτροπὴν συγκειμένην ἀπὸ ἀρχαιογνώστας ἐμπείρους. Ἀλλ' ἐν ταύτῳ θέλεις παραστήσῃ εἰς τοὺς πολίτας, ὅτι τὸ καλὸν ἔργον τοῦτο, φέρει κοινὴν ὠφέλειαν καὶ δοξάν εἰς τὸ ἔθνος, δέχεται τὰ προσφερόμενα δωρεὰν τῆς ἀρχαιότητος τεχνουργήματα ἀπὸ τοὺς φιλοπάτριδας καὶ φιλοκάλους πολίτας, καὶ παραπέμπον τὴν εὐεργεσίαν αὐτῶν εἰς τὰς μελλούσας γενεάς, θέλει καταγράφει τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ διορισμένον ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν δωρητῶν καὶ εὐεργετῶν τοῦ ἐθνικοῦ Μουσείου· θέλει δὲ ἐκδίδει καὶ πρὸς τοὺς ἰδίους ἐπὶ σῆμα ἐνδεικτικὸν τῆς προσφορᾶς ἐκάστου.

5. Ὁ κύριος ἀρχαιοτήτος τινος ἔχει ἀπαράδιαστον τὸ δικαίωμα τῆς ιδιοκτησίας, ὅταν δὲν θέλῃ νὰ πωλήσῃ αὐτὴν εἰς ἄλλον· ἀλλὰ τότε θέλεις παραστήσῃ πρὸς αὐτὸν ὅτι χρεωστῇ νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν συντήρησιν αὐτῆς, διὰ νὰ μὴ συντριβῇ ἢ κολοσθῇ.

Ὁμοίως ἐὰν ὑπάρχῃ ἢ ἀνακαλυφθῇ εἰς ιδιοκτήτην γῆν πολίτου κτίριον ἢ μνημεῖον ἀρχαιοτήτος, θέλει μένει ἀνέπαφον, ἕως ὅτου λάβῃ ἐπίσημον ἄδειαν μετὰ τὴν ἀνήκουσαν ἐξέτασιν.

Ὅταν δὲ ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ συντήρησις τοιούτου μνημείου ἢ κτιρίου φέρει ζημίαν εἰς τὸν ιδιοκτήτην τοῦ ἀγροῦ, ἡ Κυβέρνησις ἀναδέχεται νὰ ἀποζημιώσῃ αὐτὸν κατὰ τὸ δίκαιον διὰ τὴν ἀφαιρέσιν τοῦ ὁποῖου κατέχει ἐδάφους τὸ μνημεῖον τοῦτο.

6. Αἱ ἀνασκαφαὶ ἀγρῶν ἢ ἐρειπίων ἐθνικῶν εἶναι ἀπηγορευμένα· χωρὶς τὴν ἄδειαν τῆς τοπικῆς διοικήσεως, ἣτις χρεωστῇ νὰ ἀναφερθῇ προηγουμένως περὶ τοῦτου εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ ἐθνικοῦ Μουσείου· ὡσαύτως οἱ θέλοντες νὰ ἀναζητήσωσιν ἀρχαιοτήτας εἰς τὴν ἰδίαν γῆν, ἢ παραχωροῦντες αὐτὴν εἰς ἄλλους ἐπ' αὐτῷ τούτῳ, πρέπει νὰ λάβωσι πρὸ τῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ ἔργου τὴν ἄδειαν τῆς τοπικῆς διοικήσεως, ὡς ἄνωθεν.

7. Εἶναι ἀνάγκη νὰ γνωρίσωσιν οἱ κάτοικοι τῆς ὑπὸ τὴν διοίκησίν σου ἐπαρχίας, ὅτι πᾶσα ἐπιχείρησις λαθραίας ἐξαγωγῆς ἀρχαιοτήτων εἰς ξένην γῆν, μνημονεμένη εἰς τὰ Δικαστήρια, θέλει τιμωρεῖσθαι κατὰ τοὺς νόμους.

8. Ἐὰν τελευταῖον, κατὰ τὰς ὁποίας θέλεις λάβει ὁδηγίας, κρίνης ὡφέλιμον νὰ γενῶσιν ἀνασκαφαὶ εἰς ἀνακαλύψιν ἀρχαιοτήτων εἰς γῆν ἐθνικὴν, ἢ ἰδιώτου, μετὰ τὴν συγκατάθεσιν τοῦ ιδιοκτήτου, θέλεις διαμηνύει περὶ τούτου τὸν Διευθυντὴ τοῦ ἐθνικοῦ Μουσείου. Ἐχεις δὲ τὴν ἄδειαν νὰ ὑποσχεθῇς ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀμοιβῇ τινὰ εἰς τοὺς ἀνακαλύπτοντας ἀρχαιοτήτας κατωρυγμένας, ἢ τόπους, τῶν ὁποίων αἱ ἀνασκαφαὶ δὲν θέλουν εἶσθαι ἀλυσιτελεῖς.

Ἡ ἐγκύκλις αὕτη θέλει κοινοποιηθῇ εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ ἐθνικοῦ Μουσείου, μετὰ τὸν ὁποῖον σὲ διατάττομεν νὰ συνεινοῇσαι, καθ' ὅσον ἀνάγεται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐκτεθέντων ἐνταῦθα μέτρων.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 23 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Συμφωνοῦσαι αἱ ἐπαρχίαι μετὰ τὴν ἀπὸ 24 Μαΐου (5 Ἰουνίου) ἐγκύκλιον τῆς Κυβερνήσεως, τὴν ὁποίαν ἐξεδώκαμεν ἐν τῷ 41 Ἀρ. τῆς ἐφημερίδος μας, ἔστειλαν πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην ἀναφορὰς, τὰς ὁποίας θέλομεν δημοσιεύσει ἅμα μᾶς κοινοποιηθῶσι. Ἐκείνη δὲ, τὴν ὁποίαν ὑποβάλλομεν σήμερον ἐνώπιον τῶν ἀναγνώστων μας, εἶναι τῆς Τριπολιτσᾶς.

Ἀρ. 377.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ

Ὁ Διοικητὴς Τριπολιτσᾶς καὶ Λεονταγίου.

Ἐμπερικλείεται ἀναφορὰ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῶν κατοίκων τῆς Τριπολιτσᾶς, τὴν ὁποίαν μία ἐπιτροπὴ ἐξ

αὐτῶν παρουσίασθεισα μετὰ κινήν ἀναφορὰν χωριστὴν πρὸς τὸν Διοικητὴν, καταχωρισμένην ὑπ' Ἀρ. 336 τῶν εἰσερχομένων, ὑπεχρέωσεν αὐτὸν ζῶντως νὰ τὴν διευθύνῃ πρὸς τὴν Υ. Ε.

Ὁ Διοικητὴς δὲν ἔκρινεν ἴδιον εἰς αὐτὸν ὅτε νὰ ἐπικρίνῃ τὴν πράξιν ταύτην, ὅτε νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς τοιαύτης δελήσεως μιᾶς κοινότητος.

Ἐν Τριπολιτσᾷ, τὴν 26 Μαΐου 1830.

Ὁ Διοικητὴς

Ν. ΚΑΡΟΠΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Δ. Καψάλης.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Πρό τινων ἡμερῶν ἐγένετο ἐνταῦθα ἀναφορὰ τις διευθυνομένη ἀμέσως πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Ἡγεμόνα Λεοπόλδον ἐπὶ λόγῳ εὐγνωμοσύνης, ἣτις καὶ δὲν ἔπαυσε νὰ ἐνεργῇται μυστικῶς, ἀφ' οὗ καὶ ἡ Διοίκησις ἐφάνερωσεν ὅτι δὲν ἐμποδίζεται ἀπὸ κανένα νὰ κάμωσιν ὅσοι θέλουσι δημοσίως τοιαῦτα ἔγγραφα, καὶ οἱ λοιποὶ πολῖται ἐπροσκαλέσαμεν τοὺς ὑπογεγραμμένους εἰς τὸ μυστικὸν ἐκεῖνο ἔγγραφο διὰ νὰ μᾶς τὸ κοινοποιήσωσι καὶ ὑπογραφῇ κοινῶς, ἐν φανῇ ἀθῶος ὁ σκοπὸς τοῦ.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ τρόπος τῆς ἐνεργείας αὐτῆς ὄχι μόνον μᾶς ἔδωκεν ἱκανὴν αἰτίαν νὰ ὑποπτεύσωμεν ὅτι ἐν τοιούτῳ δὲν εἶναι ἄλλο τι εἰμὴ γέννημα κακοβουλίας δολίων τινῶν, εὐαρεστουμένων νὰ σφετερίζωνται εἰς ἐχυτοὺς τὸ ὄνομα τῆς πόλεως, καὶ νὰ προσβάλλωσι διὰ τούτου τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὴν πρόνοιαν τῆς ὁποίας ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος ἀφιέρωσε διὰ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ὅλα τὰ νόμιμα συμφέροντά του.

Διὰ ταῦτα ἔκριναν χρέος των οἱ ὑποσημειούμενοι νὰ γνωστοποιήσωσιν εἰς τὴν Σ. Κυβέρνησιν τὰς ἀναφνεύσας εἰς τὴν πόλιν μας ἐπεισάκτους ταύτας ραδιουργίας, νὰ βεβαιώσωσιν αὐτὴν, καὶ δι' αὐτῆς ὅπου ἀνήκει, ὅτι μακρὸν τοῦ νὰ ἐπικρατῇ εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Τριπολιτσᾶς καὶ ἐν πνεύμα διχονοίας καὶ ἀταξίας, οἵτινες οὗτοι αἰσθάνονται βαθέως, καὶ δύνανται συμφώνως εἰς πᾶσαν περίστασιν νὰ ὁμολογήτωσι τὴν ἄκραν εὐγνωμοσύνην των, πρῶτον πρὸς τοὺς Σ. Συμμάχους Βασιλεῖς τοὺς ὑπερασπιστὰς τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰς ἀπείρους ἀγαθοεργίας των πρὸς αὐτὴν, καὶ διὰ τὰς τελευταίας γενναίας πράξεις των περὶ τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ἀποκαταστάσεώς της, δεύτερον πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Ἡγεμόνα Λεοπόλδον, εἰς τοῦ ὁποῖου τὸν φιλοδίκαιον καὶ ἐνάρκτον χαρακτῆρα εἶναι πεπεισμένοι οἱ ὑποσημειούμενοι διὰ τὴν στήριξιν τῶν ἐσωτερικῶν τοῦ ἔθνους δικαιωμάτων, καὶ τρίτον πρὸς τὴν Υ. Ε. διὰ τὰς καθημερινὰς ἐνεργείας περὶ τῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους, τὰς ὁποίας παρατηροῦντες καὶ πληροφορούμενοι καθ' ἡμέραν αἰσθάνονται τὰ ζωηρότερα τῆς εὐγνωμοσύνης αἰσθήματα πρὸς τὴν Υ. Ε. ἐνεργοῦσαν ἀξίως τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ ἔθνους καὶ τῶν εὐχῶν τοῦ λαοῦ.

Ἐν Τριπολιτσᾷ, τὴν 24 Μαΐου 1830.

Καὶ ὑποσημειοῦνται μετὰ σέβας βελύτατον

Οἱ εὐπειθέστατοι πολῖται Τριπολιτσᾶς

Παναγιώτης Παπαδάκης, Νικόλαος Παπαδιαμαντόπουλος, Σ. Σαρδέλης, Γ. Γαλανόπουλος, Ν. Τριανταφυλλῆς, Π. Ταμχτσῆς, Στάθης Τσιάλας, Χρῆστος Μαρκόπουλος, Κωνσ. Πετούνης,

Ν. Κωνσταντόπουλος, Κωνσταντίνος Μοῦτσος, Γιάννος Τσάβρις, Αντώνιος Ροδόπουλος, Π. Θεοδωρόπουλος, Δ. Πετρόπουλος, Χ. Μανόλης Μπεγλής, Σπήλιος Καβαθόπουλος, Μ. Κουδουνάπουλος, Π. Αθανασόπουλος, Ιω. Γ. Καραβελόπουλος, Βασίλειος Βαλαάνος, Γ. Νικολόπουλος, Ιω. Πετρόπουλος, Εὐθύμιος Φωτόπουλος, Δημήτριος Κοντονικολάκης, Χαράλαμπος Ζέγκελης, Κωνσταντίνος Νικολάου, Κωνστ. Ιωάννου, Θεοδωρὸς Σπυρόπουλος, Θανάσης Πηλάλης, Γεώργιος Μπίκος, Γιαννάκης Κούνας, Χ. Ηλίας Μαμουναῖς, Γιαννακὸς Γεωργόπουλος, Θεόδωρος Μιχαλόπουλος, Π. Καλημέρης, Χ. Σαράντος, Γ. Γεωργόπουλος, Σπήλιος Τουρόπουλος, Παναγιώτης Τσαουσόπουλος, Δημ. Κωνσταντινóπουλος, Παναγιώτης Σαλαπάτας, Προκόπης Θεοχαρόπουλος, Αντώνης Τολατίτσας, Δημήτριος Μαρκόπουλος, Χρῆστος Λιμπερόπουλος, Γιαννακὸς Τσάπαλης, Νικόλαος Σταθόπουλος, Γεώργιος Πασακιώτης, Ιωάννης Ηλιοπούλος, Νικόλαος Π. Ζέρβας, Αναστάσης Φωτόπουλος, Ζαφείρης Παπαδόπουλος, Νικολάκης Δημητρόπουλος, Γεώργιος Χελιώτης, Νικολῆς Καραχάλιος, Γεώργιος Πινόπουλος, Κώστας Τσορόπουλος, Βασίλης Μουσαγιόπουλος, Γ. Αθανασίου Ιατροῦ, Θανάσης Δημητρίου, Θ. Μ. Πετρινός, Γεώργιος Κοντόγιωργος, Γ. Ιωάννου, Κωνσταντίνος Σαρακόπουλος, Γιάννης Ὀρφανός, Κωνσταντίνος Παπαγιαννακόπουλος, Κωνσταντίνος Λάγχιος, Γιάννης Σπηλιόπουλος, Αθανάσιος Κόκορης, Παναγ. Κατσιμπαλής, Δημήτριος Παναγιωτόπουλος, Φώτιος Σαράκης, Νικολάκης Ζαραχάνης, Πέτρος Γιαθόπουλος, Γεώργιος Κουμπούνης, Δήμος Παπουτσῆς, Δημήτριος Καζαντζῆς τοῦ Ηλίου, Αντώνης Σαράκης, Σωτῆρος Κωνσταντόπουλος, Σταῦρος Γιαννόπουλος, Ιωάννης Παντζόπουλος, Θανάσης Παναγόπουλος, Καλόγηρος Δουλουγιέρης, Γιαννάκης Καρανικολόπουλος, Κωνστ. Ν. Μαρμπέρης, Τζώρτζης Μεμόπουλος, Βασίλης Ἀλμπάνης, Βασίλης Ἀγγελόπουλος, Γιαννάκης Βρακιέλος, Μιχάλης Γελινιάτης, Δ. Σαλαπάτας, Νικόλαος Παχυγιάννης, Γεώργιος Φαρμακόπουλος, Δ. Ἀρσένης, Αναστάσιος Λαμπρόπουλος, Κυριάκος Μπάκουλης, Κώστας Καρύδης, Γιαννάκης Κρεντιρᾶς, Πέτρος Ἀσημακόπουλος, Παναγιώτης Ηλιοπούλος, Παναγῆς Ιωάννου, Στρατῆς Σχινόπουλος, Γιαννάκης Μεγαλοφῶνος, Γεώργιος Χριστοφιλόπουλος, Νικολῆς Προκόπη, Χρῆστος Δημητρόπουλος, Σπύρος Ροϊνιώτης, Γεώργιος Κωνσταντόπουλος, Εὐγ. Γιαννακόπουλος, Νικόλαος Κουλιτσόπουλος, Κυριακὸς Κωνσταντῆς, Χρῆστος Καραγιαννόπουλος, Π. Κωστόπουλος, Ιω. Παναγόπουλος, Δημήτριος Γκούμας, Ηλίας Σακκελαρίου, Δ. Εὐταξόπουλος, Γιάννος Παπαθανασόπουλος, Αθανάσιος τοῦ Τάση Καζάκη, Γιάννης Τσεπιανίτης Παπουτσῆς, Καραχάλιος Δουλουγιέρης, Σταυρὸς Πρωτόπουλος, Γεώρ. Νικολάου, Γιάννης Διαμαντακόπουλος, Μῆτρος Γεωργόπουλος, Κώστας Ἀργυρόπουλος, Βασίλης Παπαθανασόπουλος, Νικόλαος Σταμέλου, Ἀγγελῆς Τακτόπουλος, Εὐθύμιος Κωνσταντίνου, Αντώνιος Ἀγγελατόπουλος, Γιάννης Ἀδριανόπουλος, Γιαννακὸς Κοντογεώργος, Θανάσης Πουλῆς, Γεώργιος Σαμαρτζόπουλος, Ηλίας Δριγούρης, Χρῆστος Πλατόπουλος, Φώτης Λάχανης, Βασίλειος Χαράλαμπος, Νικόλαος Προκοπίου, Νικόλαος Καζάκης, Θεόδωρος Μελιδονόπουλος, Δ. Παναγόπουλος, Αντώνιος Ἀρσένης, Αναστάσης Κοτσονόπουλος, Κωνσταντ. Μπουκουτόπουλος, Κωνσταντ. Γαλανόπουλος, Σπύρος Μαντούρης, Κωνσταντίνος Αναστασόπουλος, Γιαννάκης Δημητρίου, Γεώργιος Νικολάου, Μαυραϊδῆς, Μῆτρος Μανσεῶτης, Μῆτρος Μπάκος, Αναστάσης Τούρης, Κωνστ. Κομίνης, Κωνσταντίνος Ἀρσενόπουλος, Ν. Κουδούνης,

Γεώργιος Καντρεβιώτης, Ἀνδριανὸς Ροδόπουλος, Δημήτριος Κοκόρης, Θεοδωρῆς Λιμπερόπουλος, Γιαννάκης Παπουτσῆς, Αναστάσης Καρανευτῆς, Ἀποστόλης Παναγόπουλος, Ιωάννης Εὐσταθίου Κουσαῖς, Δημήτριος Γιαννακόπουλος, Προκόπης Προβολόπουλος, Γ. Ἀργυράκος, Γιάννος Αθανασόπουλος, Χαράλαμπος Γροδιώτης, Γιαννακὸς Μπερτζοβίτης, Γεώργιος Μαντσαγρώτης, Αναστάσιος Μαντᾶς, Γεώργιος Παπαγεωργάκης, Θανάσης Σικομαδοῦρος, Βασίλειος Γεωργίου, Βασίλειος Ἀγγελόπουλος, Σπύρος Χριστόπουλος, Δημήτριος Νάσος, Δημήτριος Παρασκεβόπουλος, Δ. Ροϊνιώτης, Δημήτριος Κασκέρης, Χ. Κωνσταντῆς, Παναγῆς Τσιλιγκερόπουλος, Γεώργιος Σωτηρόπουλος, Νικόλαος Μπακάλης, Μπάμμα Κωστάκης, Χρῆστος Τενιτόπουλος, Δημήτριος Παπαγιαννακόπουλος, Θανάσης Καρκούλης, Κωνσταντίνος Σωτηρόπουλος, Κωνσταντίνος Καρανευτῆς, Αντώνης Ἀλμπάνης, Αθανάσιος Γρηγορόπουλος, Αναστάσιος Τσιούσης, Ντάνος Μπακάλης, Χαράλαμπος Ζολοτίτσας, Ἐλευθέριος Ἀργυρόπουλος, Νικολῆς Γεωργόπουλος, Σπύρος Χ. Γιακουμόπουλος, Ντάνος Κερασοτόπουλος, Γεώργιος Μιχαλόπουλος.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Ἀρ. 1745.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐνταλμα.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΧΑΪΑΝ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεία κατ' ἀνωτέραν διαταγὴν παραπέμφασα πρὸς τὸ δικαστήριον τοῦτο διαφόρους κατηγορίας κατὰ τοῦ Κ. Μαρίνου Κλάδου πρῶην προσωρινῷ Διοικητοῦ Καλαβρύτων καὶ Βοστίτσας, ἥδη παρενδημούντος εἰς Ἄργος, διαφέρων πολιτῶν τῶν ἐπαρχιῶν τούτων ἐπὶ καταχρῆσει τοῦ ὑπουργήματός του, τὸν ὑποβάλλει εἰς δίκην.

Τὸ Δικαστήριον τοῦτο, κατ' αἴτησιν τοῦ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ διορισθέντος ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ Κ. Χ. Ν. Καλαβρυτινοπούλου Παρέδρου, ἐξέδοτο πρὸς τὸν κατηγορούμενον Κ. Μαρίνον Κλάδον ἔνταλμα, τὴν 10 Δεκεμβρίου 1829 ὑπ' Ἀρ. 1100, νὰ ἐμφανισθῇ ἐντὸς 20 ἡμερῶν ὁ δὲ Κ. Μ. Κλάδος, διὰ τῆς ἀναφορᾶς του ὑπὸ 12 Ἰανουαρίου 1830, ἐζήτησεν ἐτέραν προθεσμίαν καὶ τὸ Δικαστήριον διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 1239 τῶν 15 Ἰανουαρίου 1830 πράξεώς του τῷ παρεχώρησε καὶ ἐτέραν μὴ ἐμφανισθέντος δὲ οὐδ' ἐντὸς αὐτῆς, τὸ Δικαστήριον, κατ' αἴτησιν τοῦ αὐτοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ ὑπὸ 14 Φεβρουαρίου 1830, ἐξέδοτο Β' ἔνταλμα, τὴν 17 Φεβρουαρίου ὑπ' Ἀρ. 1362, νὰ ἐμφανισθῇ ἐντὸς νέας προθεσμίας 20 ἡμερῶν.

Ἐν ᾧ δὲ ὁ ἐξεταστικὸς δικαστὴς ἐμελλε νὰ προχωρήσῃ εἰς τὰς ἐργασίας του καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἐγκαλουμένου, ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεία διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 1012 πράξεώς της ἀνέβαλλε πρὸς ἡμέρας πᾶσαν πρᾶξιν, καὶ διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 1083 ἐτέρας διώρισε τὴν πρόδον τῆς διαδικασίας. Ὅθεν, ἂφ' οὗ ὁ Κ. Μ. Κλάδος, προσεκλήθη καὶ ἐκ τρίτου διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 1481 πράξεως τοῦ Δικαστηρίου τῶν 5 Μαρτίου νὰ ἐμφανισθῇ ἐντὸς προθεσμίας 3 ἡμερῶν, καὶ, ἂφ' οὗ τῷ παρεχωρήθη ἐτέρα προθεσμία 30 ἡμερῶν κατ' αἴτησιν τῆς συζύγου του, φυγεδικῶν δὲν ἐνεφανίσθη, ἥδη κατ' αἴτησιν τοῦ αὐτοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ, τὸ Δικαστήριον ἐντέλλεται καὶ τελευταίον τῷ αὐτῷ Μαρίνῳ Κλάδῳ νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιόν του ἐντὸς 20 ἡμερῶν μετὰ τὴν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος δημοσίευσιν τοῦ παρόντος, διὰ νὰ δώσῃ

λόγον δι' ὅσα ἀμαρτήματα κατηγορεῖται ὅτι ἔπραξε, κατα-
χράμενος τὴν ἐμπιστευθεῖσαν εἰς αὐτὸν διοίκησιν τῶν ἐπαρ-
χιῶν Βοστίτης καὶ Καλαβρύτων, δηλαδή:

“Ὅτι δωροδοκῆναι παρὰ τοῦ Σπύρου Χρυσανθακοπούλου
ἐπεκύρωσε συμφωνητικόν τι ἔγγραφον·

“Ὅτι ἔβλαψε τὴν ἀτομικὴν ἐλευθερίαν τοῦ Γεωργίου Πα-
τζίτσου, καὶ τὴν τοῦ Γεωργίου Μπούεδαλα, ἀφ' οὗ ἔλαβε
παρὰ τοῦ δευτέρου ἀποδεικτικὸν ὅτι τοῦ ἐπλήρωσεν ἀγω-
γιάτικα, ἐν ᾧ μηδὲν ἔδωκεν·

“Ὅτι ῥαβδίσας καὶ κουρεύσας τὸν Γεώργιον Λαλιωτό-
πουλον, τοῦ ἐκράτησε Γρόσια 300, ἀφ' οὗ προηγούμενως
ἐδωροδοκῆθη παρ' αὐτοῦ·

“Ὅτι δωροδοκῆναι παρὰ τοῦ Ἀνδρίκου καὶ Μήτρου Τζιά-
φου ἐπεκύρωσεν ἔγγραφά των τινὰ, τὰ ὅποια μετὰ ταῦτα
διέρρηξεν·

“Ὅτι δωροδοκῆναι παρὰ τοῦ Γεωργίου Κουτρουδέλη
ἐπεκύρωσε πωλητήριόν τι ἔγγραφον·

“Ὅτι ἔλαβε παρὰ τοῦ Χρήστου Κανέλλου Γρόσια 200
διὰ τὴν κλοπὴν μιᾶς φοράδας·

“Ὅτι, διαφερομένων ἐνώπιόν του τῶν κατοίκων τῆς Βεγ-
σοῦσας κατὰ τῶν κατοίκων Ἀρφαρῶν, χωρίων Καλαβρύτων,
περὶ νεροῦ, ἐδωροδοκῆθη παρ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ὑπο-
σχόμενος εἰς ἕκαστον αὐτῶν τὴν δικαίωσίν του·

“Ὅτι, καθυδρίσας τὸν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του στρατιώτην
Πανάγον Πετριχιάνον κατεκράτησε καὶ τὸν μισθὸν αὐτοῦ·

“Ὅτι, ἀφ' οὗ ἐφυλάκωσέ τινας τῶν κατοίκων τοῦ Χαμά-
κου, χωρίου τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων, τοὺς ἔδειρεν ἐν
τῷ μέσῳ τῆς ἀγορᾶς, καὶ ἐπῆρε παρ' αὐτῶν βούτυρον κτλ.

“Ὅτι ἐπῆρεν ἀπὸ τὸν Μαστροκωνσταντῖνον καὶ Ἀνα-
στάσιον Μιχαλόπουλον χρήματα, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ διατα-
γὴν τινὰ τῆς Κυβερνήσεως·

“Ὅτι διορίσας τὸν Κωνσταντῖνον Οἰκονομόπουλον Εἰρη-
νοδίκην εἰς τὸ χωρίον Ἁγίου Βλάσιον, ἐπῆρε παρ' αὐτοῦ
Γρόσια ἑκατὸν·

“Ὅτι, διὰ νὰ θεωρήσῃ διαφορὰν τινὰ τοῦ Γεωργίου Ἱε-
ρέως εἰς Βλογοκᾶν περὶ κληρονομικῶν δικαιωμάτων, ἔλαβε
παρ' αὐτοῦ 16 τάλαρα·

“Ὅτι σὺν τούτοις ἔπραξε καὶ ἄλλα τε ὁμοφυῆ καὶ

“Ὅτι ἐσφτερίσθη ἐκ τῶν εἰς χεῖρας του ἐθνικῶν χρημά-
των Γρόσια 14,790: 11, διὰ τὰ ὅποια ἐγκαλεῖται παρὰ τῆς
ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν ὑπ' Ἀρ. 2035
πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖαν πρόσκλησίν
της, ἥς τὸ ἀντίγραφον διευθύνθη πρὸς τὸ Δικαστήριον παρὰ
τῆς αὐτῆς Γραμματείας διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 1437 πράξεώς της.

Ἐὰν δὲ οὐδ' ἐντὸς τῆς τελευταίας ταύτης προθεσμίας
δὲν ἐμφανισθῇ, θέλει διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν
δικαιωμάτων του, καὶ τὸ Δικαστήριον θέλει προχωρήσει εἰς
τὰς ἐργασίας του καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ. Ὁφείλουσι δὲ ἅπα-
σαι αἱ κατὰ τὸν ἄρχαι νὰ ἐπαγρυπνήσωσιν εἰς τὴν σύλ-
ληψιν καὶ ἀποστολὴν τοῦ εἰς τὸ Δικαστήριον.

Ἐκαστος δὲ πολίτης ὀφείλει γνωρίζων ποῦ εὐρίσκειται
ὁ φυγόδικος, νὰ τὸ γνωστοποιήσῃ πρὸς αὐτὰς.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος,
καὶ θέλει κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος· ἀντίγραφα δ' αὐτοῦ
θέλουσι κολληθῇ ἐπὶ τῶν θυρῶν τοῦ Δικαστηρίου τοῦτου,

τῆς καθεδρικῆς ἐκκλησίας, καὶ τῆς τελευταίας κατοικίας
τοῦ εἰς Ἄργος. Ἐν Βοστίτῃ, τὴν 16 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Ν. ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ.

Δ. ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Δ. ΓΚΡΙΑΝΗΣ.

Σ. ΙΩΑΝΝΟΥ.

Ὁ Γραμματεὺς Μ. Κασσιέρης.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 27 Ἰουνίου.

Σήμερον πρὸς τῆς μεσημβρίας, ὥραν 8, λεπτὰ 17,
ἔγινε σεισμὸς ἐλαφρότατος διαρκέσας 4 ἕως 5 δεύτερα.

— Γράφουν ἐκ Σύρας ὅτι ἡ Γαλλικὴ ἐκστρατεία κα-
τάρῃσθε τὴν ἀπόδασίν της εὐτυχῶς ὀλίγα μίλια μακρὰν
τοῦ Ἀλγερίου, καὶ ἐκυρίευστε καὶ τὸ ὑπερασπιζόμενον τὸν
τόπον τῆς ἀποβάσεως κανονοστάσιον με ἀσήμενον σχεδὸν
ζημίαν.

— Λέγεται προσέτι ὁ τῆς Αἰγύπτου Σατράπης Μεχμέτ
Ἀλλῆς κάμνει ἐτοιμασίας πολεμικὰς, καὶ συμπεραίνεται
ὅτι αἱ πρὸς τὴν Πόρταν σχέσεις του δὲν εὐρίσκονται εἰς
καλὴν ἁρμονίαν.

— Ἀπόσπασμα γράμματος ἐκ Μαργαριτῶν τῆς Κρήτης,
ἀπὸ 11 Ἰουνίου 1830.

«... Εἰς τὰς 5 τοῦ τρέχοντος ἐπαρουσιάσθησαν πλοῖα
Ῥωσικῆς καὶ Γαλλικῆς δυνάμεως, καὶ μᾶς ἐπρότειναν τὴν
ἀνακωχὴν, καὶ οἱ Τοῦρκοι καὶ ἡμεῖς τὴν παρεδέχθημεν· ἀλλ'
οἱ Τοῦρκοι τοῦ Ἡρακλείου πρὸ πάντων τὴν κατεπάτησαν.
Μετὰ τὴν ἀνακωχὴν μᾶς ἔχουν κάμπους σκοτωμένους.
Ἡμεῖς προσπαθοῦμεν καὶ τὴν φυλάττομεν κατὰ τὰς συμ-
βουλάς τῶν πλοιάρχων, καὶ ἀναφερόμεθα ἤδη εἰς τοὺς
Ναύαρχους περὶ τούτου.»

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ.

Χθὲς ἐτελεύτησεν ἐνταῦθα ὁ Κύριος Νικόλαος Χ. Ἀλε-
ξανδρῆ Ψαρρίανος ἀπὸ μακρὰν φλογιστικὴν ἀσθένειαν. Ὁ
νεκρὸς ἐφέσθη εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς μητροπόλεως, ὅπου
ἐψάλησαν αἱ συνήθεις δεήσεις ὑπὸ τῶν ἀρχιεπισκόπων, Αἰ-
γίνης, Ρεθύμνης, Ταλαντίου καὶ παντὸς τοῦ κλήρου, παρόν-
των τοῦ Προσφυρινῶ Διοικητοῦ, τῶν δημογερόντων καὶ πλῆ-
θους λαοῦ, καὶ ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ρεθύμνης ἐξεφώνησε σύν-
τομον λόγον εἰς ἔπαινον τῆς ἀρετῆς τοῦ μακαρίτου. Συν-
ωδεύθη ἔπειτα ὁ νεκρὸς μετὰ τὴν ἀνήκουσαν ἐπικηδειὸν πομπὴν
εἰς τὸ κοιμητήριον τοῦ Ἁγίου Τρύφωνος, ἀκολουθούτων
πολλῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν, πενθούτων ἐκείνων, ἀπὸ τὸν
ὅποιον εὖρον πολλάκις παραμυθίαν εἰς τὴν ἔνδειαν καὶ ἀπο-
ρίαν των.

Ὁ μακαρίτης ἦτο μὲν εἰς τῶν σημαντικωτέρων Ψαρρία-
νῶν, διὰ δὲ τοὺς εὐθεῖς καὶ χρηστοὺς τρόπους του ἔχαιρεν
εἰς ὑψηλὸν βαθμὸν τὴν ὑπόληψιν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην
τῶν συμπολιτῶν του, καὶ διὰ τοῦτο πολλάκις ἐχρημάτισε
δημογέρων καὶ ταμίας τῆς κοινότητος τῶν Ψαρρίανῶν, καὶ τοι-
οῦτος ἤδη διατελὼν ἐτελεύτησεν. Αἱ ὑπερ τῆς ἐλευθερίας
τῆς πατρίδος θυσίαι του, καθὼς καὶ αἱ προσωπικαὶ καὶ αἱ
διὰ τῶν πλοίων του ὑπηρεσίαι, εἶναι τόσον γνωσταί, ὥστε
μᾶς ἀπαλλάττουσιν ἀπὸ τὸν κόπον τοῦ νὰ τὰς ἀπαριθμῶμεν.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 2—5 ΙΟΥΛΙΟΥ 1830.

Τὴν 16—28 τοῦ Μαΐου ἐπαρουσιάσθησαν εἰς τὴν Βουλὴν τῆς Ἀγγλίας παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἰπουργοῦ Λόρδου Ἀβερδείνου ὅλαι αἱ εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς Ἑλλάδος ἀναφερόμεναι ἐπίσημοι πράξεις ἀπὸ τῆς 24 Ἰουνίου (6 Ἰουλίου) 1827 μέχρι τῆς 2—14 Μαΐου 1830, αἵτινες συγκροτοῦν ὁγκώδη τινὰ βιβλίον. Εἰς αὐτὰς δὲ ἔπονται καὶ τὰ ἐξῆς ἐπίσημα ἔγγραφα.

Γράμματα τῆς Β. Α. Υ. τοῦ Ἡγεμόνος Λεοπόλδου πρὸς τὰς Συμμαχικὰς Δυνάμεις, εἰς τὰ ὅποια ἡ Α. Υ. ἐφανέρωσεν τὴν παραίτησιν τοῦ ἀπὸ τῆς ἡγεμονίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Α. Β. Υ. ὁ Πρίγκιψ Λεοπόλδος

Πρὸς τοὺς Πληρεξουσίους τῶν τριῶν Συμμαχικῶν Αὐλῶν.
Marlborough House, 15. Μαΐου 1830.

Ὁ ὑπογεγραμμένος, μόλις ἔλαβε τὰ ἐγκλειστα ἀξιόλογα ἔγγραφα, καὶ τὰ κοινοποιεῖ εἰς τὸ πρωτότυπον πρὸς τοὺς Πληρεξουσίους τῶν τριῶν Συμμαχικῶν Αὐλῶν.

Ὁ ὑπογεγραμμένος βλέπει μὲ ἄκραν του λύπην, ὅτι ἐβελαιώθησαν οἱ ἀπ' ἀρχῆς τούτων τῶν διαπραγματεύσεων ἐκφρασθέντες φόβοι τοῦ μήπως ἡ ἀπόκλεισις τῶν Ἑλλήνων ἀπ' αὐτὰς τὰς διαπραγματεύσεις, καὶ ἡ ἤδη γενομένη ὀροθεσία τῆς Ἑλλάδος ἤθελαν ἐπιφέρει τὰς μεγίστας δυσκολίας καὶ τοὺς μεγίστους κινδύνους. Αὗται αἱ δυσκολίαι καὶ οἱ κίνδυνοι τὴν φαίνονται τώρα πολὺ δικαιότεροι, καὶ πολὺ μεγαλύτεραν ἀνησυχίαν τὸν προξενούσι, καθότι εἶναι συνδεδεμένοι καὶ μεσυνθήκας, τὰς ὁποίας ὁ ὑπογεγραμμένος δὲν ἐμπορεῖ νὰ παραδεχθῇ ὁ δὲ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος τὸν λέγει καθαρά, ὅτι ἀπορεῖ πῶς ἄλλως δύναται νὰ γένη ἀσπαστὸς εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, χρεωστὲς ὁ ὑπογεγραμμένος νὰ παρακαλέσῃ θερμῶς τοὺς Πληρεξουσίους διὰ νὰ συσχεφῶσιν, ὅτι αἱ ἀποφασισθεῖσαι συμβάσεις δὲν δύνανται, ἄνευ οὐσιωδῶν μεταρρυθμίσεων, νὰ συμφωνήσωσι μὲ τ' ἀληθὴ συμφέροντα τῶν Δυνάμεων, ὡς δὲν συμφωνοῦσιν οὔτε μὲ τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ ὑπογεγραμμένος εὐρίσκεται, ὅσον ἀπὸ μέρους τοῦ, εἰς τὴν πλέον δεινὴν ἀμηχανίαν. Μὲ δυσπρόσχειάν του βέβαια ἤθελεν ἀποβάλλει ἐν ἐπιχείρημα, τὸ ὅποion ἡμποροῦσε νὰ εἶναι πολλὰ ὠφέλιμον μ' ὅλον τοῦτο βλέπει ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων, ὡς τὸ προεῖδε, τὸν ἐκθέτει πολὺ πλέον εἰς παντοίους κινδύνους, ἔτι δὲ καὶ εἰς τὸν κίνδυνον νὰ μισηθῇ ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας, ὅταν ἤθελε τοὺς θιάσει νὰ ὑποταχθῶσιν εἰς μίαν συνθήκην, μὲ τὴν ὁποίαν ὅτι δὲν συμφωνεῖ ἡ Γερουσία, τὸ ἐφανέρωσεν ἤδη εἰς τὸν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῆς ὁποίας ἐπιθυμεῖ αὐτὴ νὰ μείνῃ ἀμέτοχος.

Ὁ ὑπογεγραμμένος, πρὶν διακοινώσῃ τὴν τελευταίαν ἀπόφασίν του, θέλει προσμεινὶ τὸ φθάσιμον τῶν ἐγγράφων, τῶν ὁποίων εἶναι ἀντίγραφα τὰ παρόντα. Κρίνει ὅμως χρεὸς τοῦ νὰ προπαρασκευάσῃ τοὺς Πληρεξουσίους εἰς τὴν παραίτησιν τοῦ ἀπὸ ἐν ἐπιχείρημα, τὸ ὅποion εἶχε μὲν δεχθῇ μὲ ἄκραν του εὐγνωμοσύνην διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἐνδειχθεῖσαν ἐμπιστοσύνην τῶν Συμμαχικῶν Δυνάμεων, ἀλλὰ τοῦτο τὸ ἔκαμῃ καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θέλει συνεισφέρει εἰς τὴν παροῦσαν εἰρήνην, ἀνεξαρτησίαν καὶ εὐδαιμονίαν τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ ὑπογεγραμμένος λαμβάνει τὸ ἐλευθερον νὰ βάλλῃ ὑπ' ὄψιν τῶν Πληρεξουσίων τὴν λυπηρὰν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκεται ταύτην τὴν στιγμὴν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, καὶ τὴν ὁποίαν εἶναι τόσον εὐκολον εἰς αὐτοὺς νὰ θεραπεύσωσιν.

Ὁφελεῖται ἀπὸ αὐτὴν τὴν περίστασιν διὰ νὰ ἐκφράσῃ τὰ πρὸς αὐτοὺς ἐξαιρέτα τοῦ αἰσθήματα.

ΛΕΟΠΟΛΔΟΣ ΠΡΙΓΚΙΨ ΤΟΥ ΣΛΕ.

Οἱ Πληρεξούσιοι τῶν τριῶν Συμμαχικῶν Αὐλῶν

Πρὸς τὴν Α. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον.

Λονδίνον, τὴν 17 Μαΐου 1830.

Οἱ ὑποφαινόμενοι Πληρεξούσιοι τῶν τριῶν Συμμαχικῶν Αὐλῶν δὲν ἔλειψαν νὰ δώσωσιν ἄμεσον προσοχὴν εἰς τὸ ἔγγραφον τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου τῆς χθεςινῆς ἡμερολογίας, ὡς καὶ εἰς τὰς ἐπισυναπτομένας τρεῖς ἐπιστολάς, διευθυνθείσας παρὰ τοῦ Κόμητος Καποδίστρια εἰς τὴν Α. Β. Υ. ὡς πρὸς Ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ Πληρεξούσιοι ἤθελαν μοιρασθῇ μετὰ τῆς Α. Β. Υ. τὰ λυπηρὰ αἰσθήματα καὶ τοὺς φόβους, τὰ ὅποια ἐπροξένησεν εἰς αὐτὴν ἡ ἀνάγνωσις τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Κόμητος Καποδίστρια, ἐν τὰ αἷτια τούτων τῶν αἰσθημάτων καὶ φόβων δὲν ἀναιροῦντο ἀπὸ τὴν προηθὲς ληφθεῖσαν ἀγγελίαν, τὴν ὁποίαν οἱ Πληρεξούσιοι εἶχαν τὴν τιμὴν νὰ διακοινώσωσιν ἀνυπερθέτως εἰς τὴν Α. Β. Υ. περὶ τῆς τελείας ἀποδοχῆς τῶν πρωτοκόλλων τῆς Λαύδρας ἐκ μέρους τῆς Πρωτοβουλῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Εἶναι ἀναμφίβολον ὅτι μετὰ τοῦ Κυβερνήτου καὶ τῆς Γερουσίας ὑπάρχει εὐτυχὴς σύμπνοια· διότι ὅχι μόνον ἐφάνερωσεν ἡ Γερουσία τὴν μετὰ τοῦ Κυβερνήτου σύμπνοιάν της εἰς τὴν ἀπόφασίν του, ἀλλὰ καὶ ἐπαμψε πρεσβείαν ἐκ τοῦ σώματος της, δι' ἧς ἐξέφρασεν εἰς τοὺς Ἀντιπρέβεις τῶν τριῶν Αὐλῶν τὴν εὐχαρίστησιν της διὰ τὰς περὶ τῆς Ἑλλάδος προδληθείσας συμβάσεις τῶν τριῶν Ὑψηλῶν Δυνάμεων.

Ἀναγγέλλεται προσέτι, ὅτι ἄμεσως ἤθελεν ἐξαποστείλει ἐν συγχαρητικὸν δι' ἄγγελμα πρὸς τὸν Ἀρχόντα Ἡγεμόνα.

Μετὰ τὴν πλήρη καὶ τελείαν συγκατάνευσιν τῆς Πόρτας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τοῦ Συμβουλίου τὰς ἀποφάσεις, κατὰ συνέπειαν τῶν ὁποίων ἀμφοτέρω τὰ μέρη ἀνεγνώρισαν ἐπισήμως τὴν Β. Α. Υ. ὡς Ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος, καὶ μὴ οὐσιώδους δυσκολία ἢ πραγματικὸς κίνδυνος δὲν ἐμπορεῖ πλέον νὰ ὑπάρξῃ. Κάποιαι δυσκολίαι δύνανται τῶντι νὰ προμηντευθῶσιν εἰς τὴν ὀροθετηθησομένην γραμμὴν τῆς νέας Ἐπικρατείας, ἀλλὰ δὲν εἶναι πιθανὸν ὅτι ἡμπορούσαμεν νὰ ἀποφύγωμεν αὐτάς, ἐὰν ἀντὶ τῶν συμφωνηθέντων ἐδιωρίζοντο ἄλλα ὁποιαδήποτε ὅρια. Ὅπως καὶ ἂν εἶναι, ἡ παρουσία τῶν ἐπὶ τῶν ὁρίων ἀπεσταλμένων, αἱ εὐκολίαι, τὰς ὁποίας περιέχουσιν αἱ ὁδηγίαι τῶν, καὶ τὰ βοηθήματα, τὰ ὁποία θέλουν λάβει εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου τῶν, θέλουν σηκώσει πᾶν ἐμπόδιον εἰς τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς προκειμένης ταύτης ὑπηρεσίας.

Εἶναι ἀναμφίβολον ὅτι ἡ κατάστασις τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἡ Β. Α. Υ. παρρηρεῖ, εἶναι τοιούτη, ὅποια ἀπαιτεῖ τὴν ἐνέργειαν ἀνδρὸς χορηγημένου μὲ μεγάλα προτερήματα· καὶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος εἶναι δεινὸν καὶ ἐπισφαλὲς ἐπιχείρημα· ἀλλ' οἱ ὑπογεγραμμένοι ἤθελαν παρεξηγήσει τὴν πεποιθήσιν τῆς συνειδήσεώς τῶν, ἐὰν ἐδυσκολεύοντο νὰ ὁμολογήσουν ὅτι ἡ Β. Α. Υ. λαμβάνει τὴν ἡγεμονίαν εἰς περιστάσεις πολλὰ πλέον ἀρμόδιας καὶ μὲ πολλὰ ὀλιγωτέρας πραγματικὰς δυσκολίας συνδεσμένης ἀπ' ὅσας ἐδυνάτο τις νὰ προμηνεύσῃ.

Οἱ ὑπογεγραμμένοι χρεωστοῦν πρὸς τούτοις νὰ παρατηρήσουν ὅτι, καὶ κατ' αὐτάς ἀκόμη τὰς ἐπιστολάς τοῦ Κόμητος Καποδίστρια, δύο πράγματα ἐπιθυμεῖ ἐνθέρμως ἡ Ἑλλάς, ὡς οὐσιωδέστατα εἰς τὴν εὐδαιμονίαν καὶ ἡσυχίαν τῆς· τοῦτέστι τὴν παρουσίαν τοῦ Ἡγεμόνος τῆς, καὶ τόσα χρήματα, ὅσα ἀπαιτοῦσιν αἱ ἄμεσοι χρεῖαι τῆς Ἐπικρατείας αὐτῆς.

Ἄς συγχωρηθῇ πρὸς τούτοις εἰς τοὺς ὑπογεγραμμένους ἡ πρὸς τὴν Β. Α. Υ. παρατήρησις, ὅτι εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς νὰ ἐκπληρώσῃ ἀμφοτέρω τὰς χρεῖας ταύτας. Οἱ πληρεξούσιοι ἀναφερόμενοι εἰς τὸ χθεσινὸν ἐγγράφον τῶν, τολμοῦν νὰ ἐπαναλάβουν ὅτι ἐμπορεῖ ἡ Β. Α. Υ., ὅποταν θέλῃ, νὰ λάβῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων ποσότητα χρημάτων ὑπερεξαρκούσαν πρὸς ἀπέντησιν τῶν τωρινῶν χρεῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ὅσον ὑψηλὰ καὶ ἂν ἤθελαν αὐταὶ ὑπολογισθῶσιν.

Ὁ Κόμης Καποδίστριας φκίνεται ὅτι εἶναι καταπεπεισμένος περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ταχίστης ἀφίξεως τοῦ Ἡγεμόνος εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ οἱ Πληρεξούσιοι συνομολογοῦσι καὶ αὐτοὶ ὅτι ἔχουν τὴν αὐτὴν πεποίθησιν· τολμοῦν δὲ νὰ δηλοποιήσωσιν εἰς τὴν Β. Α. Υ. μὲ ὅλον τὸ σέβας, ἀλλ' ἐν ταύτῃ καὶ σπουδαίως, ὅτι καὶ τὰ πρὸς τὸν ἴδιον Αὐτῆς χαρακτῆρα καθήκοντα, καὶ τὰ πρὸς τὰς Συμμαχικὰς Δυνάμεις, καὶ τὰ πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀπαιτοῦσι νὰ μὴ ἀναβάλῃ περαιτέρω τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀξιολόγου ταύτης καὶ εἰς ἄκρον ἐντίμου ἀποστολῆς, τὴν ὁποίαν ἀνεδέχθη.

Οἱ ὑπογεγραμμένοι ἔχουσι τὴν τιμὴν νὰ εἶναι κ.τ.λ.

ΑΒΕΡΔΕΙΝΟΣ. ΜΟΝΤΜΟΡΕΝΣΗ - ΛΑΒΑΛ. ΛΙΕΒΗΝ.

Ἡ Β. Α. Υ. ὁ Πρίγκιψ Λεοπόλδος

Πρὸς τοὺς Πληρεξούσιους τῶν τριῶν Συμμαχικῶν Ἀρλῶν.

Λονδίνον, 21 Μαΐου 1830.

Ὁ ὑπογεγραμμένος, σκεφθεὶς ὅσον ἐνδέχεται ὠρίμως,

δὲν δύναται νὰ μεταβάλῃ τὴν γνώμην του, τὴν ὁποίαν διακοίνωτε πρὸς τοὺς Πληρεξούσιους τῶν Συμμαχικῶν Ἀρλῶν εἰς τὸ ἐγγράφον του τῆς 15 τοῦ ἐνεστῶτος. Ἀλλ' οὐγ' ἐμπαρεῖ νὰ θεωρήσῃ τὴν πρὸς τοὺς Ἀντιπρόσβεις ἀπόκρισιν τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος ὡς περιέχουσαν πλήρη καὶ τελείαν τοῦ Πρωτοκόλλου ἀποδοχήν. Τὸ ἐγγράφον τοῦτο ἀναγγέλλει, κατὰ τὴν γνώμην του, βεβιασμένην ὑπὸ τὰ γῆν εἰς τὴν θέλησιν τῶν Συμμαχικῶν Δυνάμεων, καὶ ἡ ὑποταγὴ αὕτη μάλιστα γίνεται μὲ προφυλάξεις πολλοῦ λόγου ἀξίας.

Ὁ Κυβερνήτης ἐκφράζεται σαφέστατα πρὸς τοὺς Ἀντιπρόσβεις, ὅτι κατὰ τὸ ψήφισμα τῆς ἐν Ἀργεὶ Ἐθνοσυνελεύσεως ἡ Προσωρινὴ Κυβέρνησις δὲν ἔχει καμμίαν ἐξουσίαν νὰ ἀποφασίσῃ τὴν ἀποδοχήν τοῦ Πρωτοκόλλου ἐπὶ ὀνόματι τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους. Ὅτι εἶναι γνωστότατον εἰς τοὺς Ἀντιπρόσβεις, οἵτινες ἦσαν ἐκεῖ παρόντες, τὸ περιεχόμενον τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ψήφισματος, κατὰ τὸ ὁποῖον εἰς κἀνένα μεταξὺ τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Συμμαχικῶν Δυνάμεων συμβιβασμὸν δὲν θέλει εἶσθαι ὑπόχρεων τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος νὰ καθυποβάλλεται, ἐὰν ὁ συμβιβασμὸς οὗτος δὲν ἀναγνωρισθῇ καὶ ἐπικυρωθῇ ἀπὸ τοὺς Ἀντιπροσώπους του. Ὅτι, ἂν οἱ Ἀντιπρόσωποι ἐπυροκαλῶντο εἰς Συνέλευσιν, ἤθελαν παρεκτραπῇ ἀπὸ τὰς ὁδηγίας τῶν ἐπαρχικῶν τῶν, ἀποδεχόμενοι τυχόν τῶν Συμμαχικῶν Δυνάμεων τὰ προβλήματα. Ἀλλὰ τὸ τελευταῖον μέρος τῆς ἀποκρίσεως τοῦ Κυβερνήτου σαφηνίζει ἀκριβέστερον τὸ πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἀναγκάζεται νὰ θεωρῇ συμβῶναι ὁ ὑπογεγραμμένος· διότι ὁ Κυβερνήτης λέγει, ὅτι, ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως, φυλάττει ἡ Κυβέρνησις εἰς ἑαυτὴν τὸ δικαίωμα νὰ βάλῃ ὑπ' ὄψιν τοῦ Ἡγεμόνος, ἐκτὸς τῆς πρὸς τοὺς Ἀντιπρόσβεις ἀποκρίσεως, ὅσας παρατηρήσεις δὲν ἐμπορεῖ ν' ἀποκρύψῃ πρὸς αὐτὸν, χωρὶς νὰ παραδῇ τὰ πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν Ἡγεμόνα χρεὴ τῆς.

Ἐδῶ κρίνει δίκαιον ὁ ὑπογεγραμμένος νὰ ἀναιρέσῃ μίαν σφαλερὰν γνώμην, τὴν ὁποίαν ἡμπορούσε νὰ πιστεύσῃ τις κατὰ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Κυβερνήτου τῶν 6 Ἀπριλίου. Ὁ ὑπογεγραμμένος δὲν ἔδωκε ποτε ἀφορμὴν εἰς τὸν Κυβερνήτην νὰ νομίσῃ ὅτι πιθανὸν τὸ νὰ ἐναγκαλισθῇ τὸ Ἀνατολικὸν Δόγμα.

Οὕτως αἱ εἰρημέναι λεπτομερεῖς καὶ πραγματικαὶ παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας ὁ ὑπογεγραμμένος καθυπέβαλεν εἰς τοὺς Πληρεξούσιους διὰ τοῦ ἐγγράφου του τῶν 15 τοῦ ἐνεστῶτος, εἶναι ἐπισήμως συνδεσμέναι μὲ τὴν πρὸς τοὺς Ἀντιπρόσβεις ἀπόκρισιν τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως.

Αὐταὶ εἶναι πολλοῦ λόγου ἀξίαι, ἐπειδὴ φανερόνουςι τὰς περὶ τῆς διατάξεως τοῦ Πρωτοκόλλου γνώμης τῆς Ἑλληνικῆς Γερουσίας, καὶ δὲν ὑποκρύπτεται ἡ παραμικρὰ ἀμφιβολία εἰς τὸν νῦν καὶ τὸν σκοπὸν τῶν, οὐτε εἶναι ἀξία παραδρομῆς τὰ ἐπακόλουθα αὐτῶν.

Ὁ Κυβερνήτης λέγει ῥητῶς ὅτι τὴν διακοίνωσιν τοῦ Πρωτοκόλλου ἀπεδέχθη ἡ Γερουσία μὲ κατήφειαν καὶ σιωπῇ, καὶ ὅτι ὑπερὸν ἀπὸ ἐν συμβούλιον γενόμενον μετὰ μεγάλης σκέψεως, ἡ αὕτη Γερουσία τὸν ἐκοινοποίησεν, ὅτι δὲν εἶχε τὴν ἐξουσίαν νὰ δεχθῇ τὴν πρᾶξιν τῆς 3 Φεβρουαρίου, ἀλλὰ καὶ ἂν ἐλάμβανε τοιαύτην πληρεξουσιότητα ἀπὸ τὸ ἔθνος, δὲν ἡμπορούσε νὰ τὴν βάλῃ εἰς πρᾶξιν χωρὶς νὰ παραδῇ τὰ πρὸς τοὺς συναδελφούς της καὶ ἰδίᾳ τῆς καθήκοντα. Ὅτι δὲν θέλει στέρξει πρὶν νὰ ἀναδεχθῇ

ὁ Κυβερνήτης ἐπὶ ὀνόματι καὶ ἐκ μέρους τοῦ ἔθνους τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Πρωτοκόλλων· ὅτι αἱ Συμμαχικαὶ Δυνάμεις δύνανται μὲν νὰ ἐκτελέσωσι τὰς ἀποφάσεις των, αὐτὴ ὁμῶς ἡ Γερουσία ἀναγκάζεται νὰ μὲν πάντοτε μακρὰν ἀπὸ ταύτης ἐκτέλεσιν, καὶ ὅτι, ἂν ἐδίδοντο εἰς τὰς ἐπαρχίας ἐκτελεστικαὶ διαταγαί, κανεὶς δὲν ἤθελεν ὑπακούσει. Εἰς ἄλλο ἔγγραφον μηρολογημένον 22 Ἀπριλίου, μεταγενέστερον τῆς πρὸς τοὺς Ἀντιπρέσβεις ἀποκρίσεώς του τῶν 16 Ἀπριλίου, περὶ τῆς ὁποίας οἱ Πληρεξούσιοι ὁμιλοῦσιν ὡς ἀπαλλακτικῆς τοῦ φόβου των, ὁ Κυβερνήτης λέγει ὅτι ἡ Γερουσία τέλος πάντων ἐγκρίνει τὴν πρὸς τοὺς Ἀντιπρέσβεις ἀπόκρισίν του, καὶ ὅτι καταγίνεται εἰς τὴν σύταξιν τινος διαγγέλματος καὶ τινος ὑπομνήματος, τὸ ὁποῖον κατὰ τὰς προηγουμένας διακρινώσας δέλει ἐκθέσει τοὺς λόγους, δι' οὓς ἀποδοκιμάζει τὰς γενομένας τῶν Συμμάχων συμβάσεις.

Τὸ ἔγγραφον τοῦτο μακρὰν τοῦ νὰ διαλύσῃ τοὺς ἐκ τῆς προηγουμένης ἀγγελίας προξηνηθέντας φόβους, τοὺς βέβαιον εἶναι μάλιστα πληρέστερα, διότι ὁ Κυβερνήτης ἀναφέρεται πάλιν εἰς τὰς παραιτηθεῖσας τὰς συναποσταλθείσας μετὰ τὴν ἐπίσημον πρὸς τοὺς Ἀντιπρέσβεις ἀπόκρισίν του, καὶ ἀπὸ ὅλα ταῦτα πληροφορεῖται κάλλιστα ὁ ὑπογεγραμμένος, ὅτι ἡ ἀληθὴς καὶ μὴ ἀμφιρρέπων γνώμη τῆς Γερουσίας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἀντίκειται σταθερῶς καὶ ἀμετατρέπτως εἰς τὰς ἀποφάσεις τῶν Συμμαχικῶν Αὐλῶν.

Τὰ ἀναμνησθέντα ἔγγραφα συνοδεύονται μετὰ τὸ παρὸν καὶ εἶναι σημειωμένα Α. Β. Γ.

Ὁ ὑπογεγραμμένος θεωρεῖ ὡς πρᾶγμα ἀτυμβαστον μὲ τὸν χαρακτήρα του καὶ μετὰ τὰ αἰσθήματά του τὸ νὰ ὑποχρεωθῇ, ὥστε ν' ἀρπάσῃ τῷ τινὰ τὴν ἡγεμονίαν ἐνὸς λαοῦ μὴ στέργοντος εἰς τοῦτο καὶ νομίζοντος αὐτὸν αἰτίον τῆς ἐλαττώσεως τῶν ὀρίων του, τῆς ἐγκαταλείψεως τῶν συναγωνιστῶν ἀδελφῶν του, καὶ τῆς ἀποξενώσεως ἀπὸ τὰς γαίας καὶ ἐστίας των, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἕως τῶρα οἱ Τούρκοι δὲν ἠμπόρεσαν ποτε νὰ τοὺς ἐξώσωσι παρὰ διὰ προσκαίρων ἐπιδρομῶν. Τὰς ἐκβάσεις ταύτας πάντοτε τὰς ἐφοδεῖτο ὁ ὑπογεγραμμένος. Εἰς τὴν πρὸς τὸν Λόρδον τοῦ Θησαυροῦ διακοίνωσίν του τῆς 9 Φεβρουαρίου διεμαρτυρήθη ἐναντίον τοῦ νὰ ὑπάγῃ διὰ νὰ διοικήσῃ τοὺς Ἕλληνας πρὸς ἐκτέλεσιν συνθήκης, ἣτις ἦτον ἐνδεχόμενον νὰ ἐπιφέρῃ πρὸς τοὺς ἄλλους αἵματοχυσίας καὶ φόνους τῶν συναδελφῶν των· ἀπεδοκίμασε δὲ καὶ τὴν νέαν ὀρεσσίαν ὡς ἀσθενὴ καὶ κακῶς ἡτφалиσμένην ὡς πρὸς τὴν πολεμικὴν της τοποθεσίαν, καὶ ἐπεκαλέσθη ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων τὸ δικαίωμα νὰ φανερώσῃ τὴν περὶ τῆς ἐκλογῆς του γνώμην των. Ὁ ὑπογεγραμμένος χρεωστεῖ ἐδῶ νὰ σημειώσῃ, ὅτι εἰς ὅλον τὸ διάστημα αὐτῶν τῶν διαπραγματεύσεων, ποτὲ δὲν ἔγεινε τὸ παραμικρὸν κίνημα πρὸς σύστασιν συνθήκης, τῆς ὁποίας τὸ Πρωτόκολλον δὲν ἐθεωρήθη ποτὲ παρ' αὐτοῦ ἄλλο τι, εἰμὴ ὡς βάσις, ἢ δὲ συνθήκη ἐξεικονίσθη ἀπ' αὐτὸν, ὡς ἀναγκαιοτάτη, εἰς τὴν πρὸς τὸν Δούκα Οὐλιγκτῶνα ῥηθείσαν διακοίνωσίν του· ἢ ἡ συνθήκη αὕτη ἀνεβλήθη, ἢ ἀναβολὴ αὕτη δὲν εἶναι βέβαια πταῖσμα τοῦ ὑπογεγραμμένου· ποτὲ δὲν ἀπέκρυψεν ἀπὸ τοὺς Πληρεξούσιους ὅτι, ὅσον ἐπεθύμει νὰ κάμῃ τὰς μεγίστας προσωπικὰς θυσιάς χάριν τῆς Ἑλλάδος, ποτὲ ὁμῶς δὲν εἶχαν κανὲν δίκαιον νὰ νομίζωσι περὶ αὐτοῦ ὅτι ἤθελεν ὑπάγει εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον, χωρὶς νὰ ἔχῃ τὴν δι' ἑαυτὸν καὶ διὰ τοὺς Ἕλληνας ἀσφάλειαν, τὴν ὁποίαν ἠμποροῦσε νὰ δώσῃ μόνον καὶ μόνον

συνθήκη, ἣτις ἐπικυρωμένη γίνεται πασιφανῶς· μάλιστα εἰς τὸ ἀπὸ 8 Μαρτίου ὑπόμνημά του αὐτὸς ἐξηγήθη μετὰ λόγους ἐπίσης σαφεστάτους, δι' ἐπιθυμίας ὅτι, διὰ νὰ δοθῶν εἰς τοὺς Τούρκους αἱ εἰς αὐτοὺς ὑποχωρηθεῖσαι ἐπαρχίαι, ἦτον ἀναγκαῖον νὰ τοὺς κατακτήσωσιν αὐτοὶ διὰ τῶν ὁπλῶν ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας, καὶ ὅτι ὁ νέος Ἡγεμὼν δὲν ἠμποροῦσε νὰ κάμῃ τὴν ἀρχὴν τῆς Κυβερνήσεώς του μετὰ ἀτυνομικὰ μέτρα, διὰ νὰ ἀναγκάσῃ τοὺς Ἕλληνας νὰ ἐγκαταλείψωσι τὰς ἰδίας των ἐστίας.

Ἐὰν ἡ Ἑλληνικὴ Γερουσία, εἴτε δὲν εἶδεν οὐδεμίαν γνώμην, εἴτε τοῦλάχιστον ἤθελε γνωμοδοτήσῃ εἰς τρόπον ὥστε νὰ ὑποφαίνεται εὐλόγος τις ἐλπίς ὅτι στέργει εἰς αὐτὰ τὰ μέτρα, ὁ ὑπογεγραμμένος, ἂν καὶ ἀκουσίως, ἤθελεν ὁμῶς συγκατανεῦσαι νὰ γένῃ ὄργανον τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων τῶν Συμμαχικῶν Δυνάμεων, καὶ ἤθελε προσπαθήσῃ ὅσον τὸ δυνατόν νὰ μετριάτῃ τὴν αὐστηρότητα τῶν μέτρων τούτων ἀντιδρῶν εἰς τοὺς σκοπούς των· ἀλλὰ τὸ ὕψος της εἶναι τόσον ἔντονον, ὅσον τὰ αἰσθήματά της εἶναι φυσικά.

Οὕτως ἡ θέσις τοῦ ὑπογεγραμμένου κατασταίνεται θλιβερὰ, διότι ἡ ἐκλογὴ του συνέχεται μετὰ αὐτὰ τὰ ἀπενκατὰ μέτρα. Τὸ πρῶτον κίνημά του, ὡς Ἡγεμόνος, ἀνάγκη νὰ εἶναι, ἢ νὰ βιάτῃ τοὺς ἰδίους του ὑπηκόους, μετὰ τὴν δύναμιν ξένων ὁπλῶν, νὰ ὑποχωρήσωσι τὰ ὑπάρχοντα καὶ τὰς ἰδιοκτησίας των εἰς τοὺς ἐχθρούς των, ἢ νὰ ἐνωθῇ μετὰ αὐτοὺς διὰ νὰ ἐναντιωθῇ, καὶ νὰ ἀποβύγῃ τὴν ἐκπλήρωσιν ἐνὸς μέρους αὐτῆς ταύτης τῆς συνθήκης, ἢ ὁποία τὸν ὑψώνει εἰς τὸν θρόνον τῆς Ἑλλάδος.

Ὅτι ἤθελεν ἀναγκασθῇ νὰ περιπέσῃ εἰς μίαν ἀπὸ τὰς δύο ταύτας περιπτώσεις εἶναι βέβαιον, διότι οἱ ἐκτὸς τῆς γραμμῆς κείμενοι τόποι, εἴτε Ἀκαρνανία καὶ μέρος τῆς Αἰτωλίας, οἱ ὁποῖοι χρεωσταῖνται τώρα νὰ ἐπιστραφῶν εἰς τοὺς Τούρκους, ἐξουσιάζονται εἰρηρικῶς ὁμοῦ μετὰ τὰ φρούριά των παρὰ τῶν Ἑλλήνων. Οἱ τόποι οὗτοι δύνανται καλῆτερα νὰ ἐφοδιαζῶσι τὴν Ἑλλάδα μετὰ ξυλίαν πρὸς ναυπηγίαν ἀπὸ τούτους τοὺς τόπους ἐπερισθῇ ἡ Ἑλλὰς τοὺς ἀρίστους στρατιώτας της καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ ἀγῶνος, ἀπὸ Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλικῆς φυλᾶς ἔλαβε τοὺς ὁπλαρχηγούς της. Μετὰ τὸ εἰς τὴν Ἑλλάδα φθάσιμον τοῦ ἀπὸ 22 Μαρτίου 1829 Πρωτοκόλλου, καὶ τῆς, κατὰ συνέπειαν τῆς ἐν Ἀδριανουπόλει συνθήκης, δημοσιευθείσης συναιρέσεως τῶν Τούρκων ὑπὲρ τῆς ἐκτάσεως τῶν ὀρίων, ὅλαι αἱ σωθεῖσαι ἀπὸ τὸν πόλεμον οἰκογένειαι ἐπέστρεψαν καὶ ἄρχισαν νὰ ἀνακτίζωσι τὰς οἰκίας καὶ πόλεις των, καὶ νὰ καλλιεργῶν τοὺς ἀγρούς των. Οὗτοι οἱ λαοὶ δὲν δέλουν ποτὲ ὑποταχθῇ πάλιν εἰς τὸν Τουρκικὸν ζυγόν, χωρὶς ἀντίστασιν, καὶ οἱ λοιποὶ Ἕλληνες οὐτε θέλουν, οὐτ' ἐμποροῦν νὰ τοὺς ἐγκαταλείψωσιν.

Εἰς τοιαύτας περιστάσεις τὸ πρὸς τὴν Ἑλλάδα χρέος τοῦ ὑπογεγραμμένου εἶναι προφαὲς καὶ ἀναντιρρήτον. Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῶν προκειμένων διαπραγματεύσεων δὲν ἀπέβλεπεν ὁ ὑπογεγραμμένος εἰς ἄλλο παρὰ εἰς τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος, διαμαρτυρούμενος κατὰ συνέπειαν τούτου τόσον εἰς τὰς ἐγγράφους διακοινώσεις του, καθὼς καὶ εἰς τὰς προσωπικὰς συνδιαλέξεις του μετὰ τῶν Ὑπουργῶν τῆς Ἀγγλίας, ἔτι δὲ καὶ μετὰ τῶν Πληρεξουσίων τῶν Συμμαχικῶν Αὐλῶν, ἐναντίον τοῦ νὰ παραδιασθῶσιν οἱ Ἕλληνες νὰ δεχθῶσιν ὅποιανδήποτε σύμβουλον, παρ' αὐτοῦ θεωρουμένην ὡς ἀντιδρῶν εἰς τὰς εὐχὰς των,

καὶ ἀρπάζουσιν ἐκεῖνα τὰ δικαιώματα, τὰ ὅποια, καθὼς ὁ Κυβερνήτης δικαίως παρατηρεῖ, αἱ μεγάλαι των Δυνάμεις τοὺς ἔδωκαν τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτῶσιν.

Ὅταν ὁ ὑπογεγραμμένος ἐθεώρει τὴν λαμπρὰν τιμὴν τοῦ ν' ἀποκατασταθῇ Ἡγεμὼν τῆς Ἑλλάδος, ἔτρεφε τὴν ἐλπίδα τοῦ ν' ἀναγνωρισθῇ ἐλευθέρως καὶ ὁμοφώνως, ὡς τοιοῦτος ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, καὶ νὰ χαιρετηθῇ παρ' αὐτοῦ ὡς φίλος, διὰ μέσου τοῦ ὁποίου ὁ πολυχρόνιος καὶ ἡρωϊκὸς τῶν Ἑλλήνων ἀγὼν ἔμελλε νὰ ἀνταμειφθῇ μετὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἰδιοκτησίας των καὶ μετὰ τὴν παντοτεινὴν ἔντιμον καὶ βάσιμον ἀποκατάστασίν των.

Μετὰ ἀπαρηγόρητον λύπην του βλέπει ὁ ὑπογεγραμμένος μεματαιωμένης τὰς ἐλπίδας του ταύτας καὶ βιάζεται νὰ διακηρύξῃ, ὅτι αἱ συμφάσεις τῶν Συμμαχικῶν Δυνάμεων, καὶ ἡ ἀντίστασις τῶν Ἑλλήνων τὸν ἐμποδίζουσι νὰ ἐκτελέσῃ τὸ ἱερὸν καὶ ἑνδοξὸν τοῦτο ἔργον, καὶ ἤθελεν τὸν καταδικάσει εἰς ἀποπλήρωσιν μιᾶς ὑπηρεσίας ὅπως διόλου διαφορετικῆς φύσεως, τοιούτου νὰ καταντήσῃ νὰ γένῃ ἀπεσταλμένος τῶν Συμμαχικῶν Δυνάμεων, διωρισμένος ἀπὸ αὐτὰς νὰ κρατῇ εἰς ὑποταγὴν τὴν Ἑλλάδα διὰ τῆς δυνάμεως τῶν ὁπλων των. Τοιαύτη ἀποστολὴ ἤθελεν εἶσθαι τόσον ἀποτρόπαιος εἰς τὰ αἰσθήματά του, καὶ ὑδριτικὴ εἰς τὸν χαρακτήρα του, ὅσον ἀντιβάνουσα κατ' εὐθείαν εἰς τὸν σκοπὸν τῆς Συνθήκης τῆς 6 Ἰουλίου, εἰς τὴν ὅποιαν αἱ τρεῖς Δυνάμεις ἐσυντρόφευσαν ἐπὶ σκοπῶν νὰ ἐνεργήσωσιν τὴν εἰρηνποίησιν τῆς Ἀνατολῆς.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, ὁ ὑπογεγραμμένος παραδίδει ἐπισήμως εἰς τὰς χεῖρας τῶν Πληρεξουσίων Ἀξίαν, τῆς ὁποίας τὰ καθήκοντα δὲν τὸν συγχωροῦν πλέον αἱ περιστάσεις νὰ ἐκπληρώσῃ οὔτε πρὸς ἴδιαν του τιμὴν, οὔτε πρὸς ὄφελος τῆς Ἑλλάδος, οὔτε διὰ τὰ γενικὰ συμφέροντα τῆς Εὐρώπης.

ΛΕΟΠΟΛΔΟΣ ΠΡΙΓΚΙΨ ΤΟΥ ΣΑΞ.

Ὁ Κόμης Καποδίστριας πρὸς τὴν Β. Α. Τ.
τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον.

Πρίγκιψ,

Ἡ πρόνοια δὲν ἐγκαταλείπει τὴν Ἑλλάδα. Εὐρίσκω δὲ τῆς ἀληθείας ταύτης νέαν ἀπόδειξιν εἰς τὰ γενναῖα αἰσθήματα, ἐκ τῶν ὁποίων ὁρμωμένη ἡ Τ. Β. Τ. ὑπερασπίσθη τὰ νόμιμα τοῦ τόπου τούτου συμφέροντα, καθ' ἣν ὥραν ἡ τύχη του εἶναι ἐν τῷ κρῖνέσθαι. Ἡ ἐπιστολὴ, τὴν ὁποίαν ἡ Τ. Β. Τ. μ' ἔκαμε τὴν τιμὴν νὰ μετὰ διευθύνῃ ἀπὸ 16 — 28 Φεβρουαρίου, δίδει εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰς πλέον ἐνθαρρυντικὰς βεβαιώσεις περὶ τῆς μελλούσης τύχης της· εὐρίσκει δὲ τὰς βεβαιώσεις ταύτας εἰς τὰς ὁποίας βύλλετε προσπάθειας, Πρίγκιψ, τοῦ νὰ κατορθώσετε, ὥστε τὰ εἰς τὴν γῆν αὐτῆς τιθέμενα ὅρια νὰ εἶναι συμφωνότερα μετὰ τὰς ἐπιθυμίας της, καὶ νὰ μεθεῖξῃ καὶ αὐτὴ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἡγεμόνος, ὅστις μέλλει νὰ δοθῇ εἰς αὐτήν.

Τὸ Πρωτόκολλον τῆς 3 Φεβρουαρίου καὶ αἱ μετ' αὐτοῦ συνημμέναι πράξεις δέλουν κοινοποιηθῇ ἐπισήμως εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν· δὲν ἐξεύρω μετὰ ποίους ὅρους· εἰκάσω ὅμως ἐκ τῶν ἐξηγήσεων τῶν ἀπὸρρήτως μεταξὺ τῶν Ἀντιπρέσβεων τῶν τριῶν Δυνάμεων καὶ ἐμοῦ γεγενημένων, ὅτι αἱ

Κύριοι οὗτοι δέλουν ἀπαιτῆσαι τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ὁποίων φέρουν διαταγὰν, χωρὶς νὰ συγκατανεύσωσιν εἰς κἀμμίαν διαπραγματεύσιν, οὐδ' εἰς ἐκείνας μάλιστα, αἵτινες ἤθελον ἀφορᾶ τὸ νὰ διαρρύθμισωσι τοὺς τρόπους, καθ' οὓς ἤθελον ἐκτελεσθῇ αἱ παρὰ τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ἀποφασισθεῖσαι διατάξεις.

Ἐὰν ἡ Τ. Β. Τ. εὐαρεστηθῇ ν' ἀποβλέψῃ εἰς τὰ ψηφίσματα τῆς ἐν Ἀργεὶ Συνελεύσεως, τῶν ὁποίων ἐπισυναπτῶν ἐνταῦθα ἀντίγραφον, δέλει ἰδεῖ (Ψήφ. Α'. Ἀρθρ. 3) ὅτι δὲν μετ' ἐπιτρέπεται νὰ συμφωνήσῃ ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, καὶ ἐν ὀνόματι αὐτοῦ κἀμμίαν ὑποχρέωσιν ὡς πρὸς τοὺς προκειμένους ὀριστικοὺς συμβιβασμούς, πρὶν ἢ γνωστοποιηθῶσιν εἰς τοὺς πληρεξουσίους αὐτοῦ ἀντιπροσώπους, καὶ ἐπωκυρωθῶσι παρ' αὐτῶν.

Ἄλλ' ὅμως, ἐπειδὴ ἡ ἐπιθυμία, ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἔπρεπε νὰ θεωρῇ ἡ ἐν Ἀργεὶ Συνέλευσις τὴν συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου, διαφέρει οὐσιῶδως ἐκείνης, ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἔκριναν ἀρμόδιον νὰ τὴν θεωρήσωσιν αἱ ὑψηλαὶ συμφωνοῦσαι Δυνάμεις εἰς τὰ παρ' αὐτῶν δεδομένα κατὰ τὸν Φεβρουάριον· καὶ ἐπειδὴ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις μ' ὅλας τὰς ἀλλεπαλλήλους ἰκεσίας της δὲν ἐπρωτοκλήθη νὰ μεθεῖξῃ οὐδαμῶς εἰς τὰ νεωστὶ διαπραγματευθέντα, ἐμπορεῖ νὰ συμμορφωθῇ μετὰ τὸ ἀποδοῦν αὐτῶν χωρὶς προηγουμένως νὰ ζητήσῃ συναθροίσιν τῆς Ἑθνικῆς Συνελεύσεως, καὶ χωρὶς νὰ ἐλεγχθῇ ὅτι παραδιδάσκει ἐκ τούτου τοὺς ὅρκους, τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὰ δίκαια τοῦ ἔθνους. Συναθροισθέντες, τῶντι, οἱ τῶν ἐπαρχικῶν πληρεξούσιοι εἰς Συνέλευσιν, διὰ νὰ τοὺς κοινοποιηθῶσιν αἱ πράξεις τοῦ ἐν Λονδίνῳ συμβουλίου, ἤθελον εὐρεθῇ, ὡς πρὸς τὰ περὶ ὁρίων ἀποφασισμένα, εἰς τὴν διαιτῆσιν τοῦ νὰ πράξωσι τὸ ἐν τῶν δύο, ἢ νὰ λείψωσι τῶν πρὸς τοὺς ἀπιστεῖλαντας αὐτοὺς ἱερωτέρων χρεῶν των, ἢ νὰ μὴν ἐκπληρώσωσιν ἐκεῖνα, τὰ ὅποια δικαίως ἐντέλλεται ἡ εὐγνωμοσύνη εἰς τοὺς Ἕλληνας ὡς πρὸς τοὺς Σεβαστοὺς αὐτῶν εὐεργέτας.

Ἡ ἐνδόμυχος δὲ πάλιν αἰσθητικὴ τῶν χρεῶν τούτων ἤθελεν ἀναγκάσει τοὺς πληρεξουσίους τοῦ ἔθνους νὰ παραδεχθῶσι μετ' εὐγνωμοσύνης ὅλας τὰς ἄλλας διατάξεις, αἵτινες ἐγγυῶνται εἰς αὐτὸ ἀγαθὰ ἀνεκτίμητα, καὶ ἡ Τ. Β. Τ. ἤθελε λάβει τότε τὴν εὐχαρίστησιν νὰ προσκληθῇ ὁμοψήφως καὶ δημοτελῶς παρὰ τῆς Ἑθνικῆς Συνελεύσεως νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν παλιγγευσίαν τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν ἐγγίστησιν τῶν δεσμῶν, τῶν ὁποίων ἐτέθησαν αἱ βάσεις ἀπὸ τὴν ἐν Ἀργεὶ Συνέλευσιν. Κατὰ τὴν παρούσαν δὲ τῶν πραγμάτων κατάστασιν, αἱ ἀνωτέρω ἐκτεθειμέναι θεωρίαι, καὶ ὁ τρόπος ἐν γένει, καθ' ὃν ἀπεφάσισται αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις νὰ ἐκτελέσωσι τὰ ἐψηφισμένα, δέλουν μετ' ὑποχρέωσιν νὰ ἀποκριθῶ ἀνεὺ ἀναβολῆς εἰς τὰς ὁποίας δέλω λάβει διακοινώσεις, καὶ νὰ παραβλέψω τὴν συγκάλεισιν τῆς Συνελεύσεως. Ὅθεν θέλω πληροφορήσει τὴν Γερουσίαν καὶ τὸ ἔθνος περὶ τῶν αἰτίων, ὑφ' ὧν ἀναγκάζομαι ν' ἀναλάβω τὴν μεγίστην ταύτην εὐθύνην. Ἐλπίζω δὲ ὅτι ἡ Γερουσία θέλει συγκατανεύσει νὰ συμμεθεῖξῃ μετ' ἐμοῦ εἰς αὐτήν, ἐπειδὴ συμμετέχει ἐπίσης εἰς τὴν ἀπεριόριστον ἐμπιστοσύνην, τὴν ὁποίαν ἐγὼ ἔχω εἰς τὰς εὐγενεῖς καὶ γενναίας βουλὰς τῆς Τ. Β. Τ., βουλὰς ἐξηγημένας σαφέστατα ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐτῆς τῆς 16 — 28 Φεβρουαρίου. Εἰς τοὺς κόλπους σας, Πρίγκιψ, ἐναποθέλω τιν οἱ Ἕλληνες

τὰς εὐχὰς τῶν. Δεχόμενοι δὲ μετ' ἀγαθότητος τὰς εὐχὰς ταύτας, ἠθέλατε τοὺς καταστήσει ἱκανοὺς νὰ καταλάβωσι καὶ ἐκτιμήσωσιν ὅλον τὸ μέγεθος τῆς εὐδαιμονίας, τὴν ὁποίαν προορίζουν εἰς αὐτοὺς αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις, ἐνῶ τοὺς ὑψόνουν εἰς τὴν τάξιν λαοῦ ἐλευθέρου καὶ αὐτονομίου.

Στοχάζομαι ὅτι εἶναι τοσοῦτον ἀναγκαῖον νὰ προϋποβάλω εἰς τὴν Τ. Β. Τ. τὸ σχέδιον τῆς ὁποίας προεθέμην διαγωγῆς, ὥστε τὸ διαπέμπω πρὸς αὐτὴν προτοῦ μάλιστα νὰ λάβω τὰς ἀξιωματικὰς διακοινώσεις τῶν Ἀντιπρέσβων τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, καὶ πρὶν διαγγεῖλω τι εἰς τὴν Γερουσίαν περὶ τῶν σπουδαίων τούτων προβλημάτων. Ἐλπίζω ὅτι δὲν θέλω εἶσθαι ὑπόχρεως ν' ἀναβάλω ἐπὶ πολὺ τὸ διάγγελμα τοῦτο, καὶ ὅτι καὶ ἡ Γερουσία αὕτη θέλει γνωστοποιήσει εὐτεστάτως πρὸς τὴν Τ. Β. Τ. τὰς ἐφέσεις τοῦ ἔθνους.

Εἶμαι προϋπαρχόντως πολλὰ πεπεισμένος ὅτι ἡ ἀπόκρισις σας θέλει μὲν διασκεδάσει ὅλας τὰς ἀμφιβολίας, θέλει δὲ καταπραῖνει ὅλα τὰ πνεύματα, καὶ κατανύξει ὅλας τὰς καρδίας μετὰ τὰ αἰσθήματα εὐγενεῶς καὶ εἰλικρινοῦς προσκολλητέως εἰς τὴν Τ. Β. Τ.

Ὅσον δὲ θερμῶς καὶ ἂν ἐκπληρώσωσι τὸ ἔργον των οἱ παρὰ τῇ Ὀθωμανικῇ Πόρτᾳ Πρέσβεις τῶν τριῶν Συμμάχων Δυνάμεων, ἀμφιβάλλω ἂν ἔχη νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ εὐκαιρῶσις τῆς Εὐβρίας καὶ τῆς Ἀττικῆς τόσον ταχέως, ὅσον φαίνεται ὅτι πιστεύουν οἱ παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει Ἀντιπρέσβεις. Ὑποθεθέντος μάλιστα ὅτι ἡ Πόρτα ἤθελε στείλει τὰ ἀναγκαῖα φερμάνια, δὲν εἰκάζεται ὅτι ὁ Ὁμέρ πασας καὶ ὁ τῶν Ἀθηνῶν φρούραρχος ἤθελον ὑποταχθῇ εἰς αὐτὰ, χωρὶς νὰ φέρουν τινὰς δυσκολίας καὶ μεταχειρισθῶσι τινὰς βραδύτητας. Πρὸς δὲ τούτοις μὲ φαίνεται ἀδύνατον νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ εὐκαιρῶσις τῶν κατὰ τὸ παρὸν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων κατεχομένων τόπων, χωρὶς νὰ γένῃ καὶ τοῦτο εἰς τὸν τόπον αἰτία ταραχῆς καὶ συγχύσεως, πᾶρεξ ἂν ἐκτελεσθῇ κατὰ τὰς ἐξῆς συμφωνίας:

α. Νὰ γένῃ ταυτόχροινως, καθ' ὃν καιρὸν οἱ Τούρκοι θέλουν ἐγκαταλείψει τὰς γαίας τὰς εἰς τὴν νέαν Ἑλληνικὴν Πολιτείαν ἐμπεριληφθησομένας.

β. Νὰ ἐπιφθισθῶσι τὰ πρὸς τὴν εὐκαιρῶσιν ταύτην ἀναγόμενα μέτρα οἱ διωρισμένοι ἐπίτροποι εἰς τὴν ὁροθεσίαν, περὶ ἧς γίνεται λόγος ἐν τῇ 9 παραγράφῳ τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 3 Φεβρουαρίου.

γ. Νὰ τεθῶσιν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως κεφάλαια ἱκανὰ, ὥστε νὰ δύναται νὰ χορηγῇ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἐπιτήδεια εἰς τὰς πολυαριθμοὺς οἰκογενείας, αἵτινες θέλουν καταφύγει εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Δε μὲ συγχωρήσῃ ἡ Τ. Β. Τ. νὰ στήσω πρὸς ὥραν τὴν προτομήν της ἐφ' ἐκάστου τῶν ὄρων τούτων. Δὲν θέλουν φθάσει νὰ πιστεύωσιν οἱ Ἕλληνες, εἰμὴ μόνον ὅταν πραγματικῶς ἴδωσιν, ὅτι, καθ' ὃν καιρὸν ἐγκαταλείπουν τοὺς διὰ τοῦ αἵματος τῶν κατακτηθέντων τόπους, ἐν ταύτῳ κερδαίνουν ἄλλους, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ τοῦ πολέμου τύχη ἔγεινεν πρὸς αὐτοὺς ὀλιγώτερον εὐνική. Αἱ Σύμμαχοι ὅμως Δυνάμεις εἶναι ἐν τῷ ἀπαιτεῖν τὴν ἄμεσον ἀποχώρησιν τῶν πεζικῶν καὶ ναυτικῶν δυνάμεων, τὰς ὁποίας ἔχουν οἱ Ἕλληνες ἐν τῇ Δυτικῇ Ἑλλάδι. Ἐμπορεῖ δὲ νὰ ἐκτελεσθῇ τοιαύτη ἀποχώρησις χωρὶς ἀταξίαν, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἐπὶ τοὺς

τόπους αὐτοὺς ἐξουσία τις ἱκανὴ νὰ ἐμβάλῃ σέβας. Νομίζω ἀνωφελὲς νὰ χρονοτριβῶ ἀποδεικνύων ὅτι τὰ δυστυχήματα, τὰ ὁποία ἤθελον ἀπαραίτητως συμβῆναι, ἐὰν ἀνεδέχετο ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐπιστατήσῃ εἰς αὐτὴν τὴν ἐργασίαν, ἐμποροῦν νὰ προληφθῶν μόνον διὰ τῆς παρουσίας τῶν ἐπιτρόπων ὁροθετῶν, καὶ τῆς ἠθικῆς δυνάμεως, τὴν ὁποίαν θέλει δώτει εἰς αὐτοὺς ἡ ἐμφάνισις τῶν ναυτικῶν δυνάμεων τῶν συμμάχων Αὐλῶν.

Μετὰ τὴν κυρίευσιν τῆς Ναυπάκτου, τοῦ Μεσολογγίου καὶ τῆς Βονίτσης, εἶχε προσπαθήσει ἡ Κυβέρνησις νὰ χορηγήσῃ εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος τὰ μέσα τοῦ νὰ σπείρῃσι τὰς γαίας των, καὶ νὰ προσμένωσι μέχρι τοῦ θέρους τοῦ παρόντος ἔτους. Οἱ ταλαίπωροι τῶρα οὗτοι κινδυνεύουν κατὰ τὸ φαινόμενον νὰ ἐγκαταλείψωσι τὸν τόπον, ὅπου εἶναι ἡ πατρὶς οὐσία των. Θέλει ἄρα γε δυνηθῇ ἡ Κυβέρνησις νὰ τοὺς δώσῃ ἄτυλον, ἐὰν δὲν εἶναι ἱκανὴ νὰ τοὺς χορηγήσῃ πάλιν βοηθήματα; Θέλουν ἄρα γε εὐρεῖ αὐτὸ μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν των τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Πελοποννήσου, οἵτινες μόλις ἀρχίζουν νὰ ἐκβαίνουν ἀπὸ τὴν βαθεῖαν ἀθλιότητα, εἰς τὴν ὁποίαν τόσον καιρὸν ἦσαν βεβηλωμένοι;

Δὲν εἶναι ἴδιον ἐμοῦ νὰ κρίνω, ἐὰν ἡ γραμμὴ τοῦ Ἀσπροποτάμου εἶναι ἐκείνη, ἣτις ἐμπορεῖ νὰ διατηρήσῃ μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας τὰς σχέσεις τῆς εἰρήνης καὶ τῆς γειτνιάσεως, αἱ ὁποῖαι εἶναι τόσον ἀναγκαῖον νὰ συστηθῶσιν ἐκεῖνο ὅμως, τὸ ὁποῖον ποτὲ δὲν θέλω παύσει ἐπαναλέγων, εἶναι ὅτι αἱ ὀκτὼ ἐπαρχίαι, αἵτινες ἔχουν νὰ μείνωσιν ὑπὸ τὸν Ὀθωμανικὸν ζυγόν, ἡγοῦν ἡ Ἀκαρνανία, ἡ Βαίστα, ὁ Βάλτος, ὁ Βλοχός, τὰ Ἀγρεφα, τὸ Κεράδσαρι, τὸ Καρπενήσι καὶ τὸ Πατραϊκί, αἱ ὀκτὼ, λέγω, αὗται ἐπαρχίαι περιέχουν χριστιανικοὺς κατοίκους ἀπὸ 80 ἕως 100,000 ψυχὰς, πληθὺν, ἣτις καθ' ἑαυτὴν χορηγεῖ τὰ δύο τρίτα τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατεύματος, συγκεκλιμένον κατὰ τὸν τελευταῖον ὀργανισμὸν ἀπὸ εἰκοσι τάγματα ἐκ 400 ἀνδρῶν ἑκάστον. Εἶναι δὲ πρὸς τοῖς ἄλλοις πατιδῆλον ὅτι αἱ ἐπαρχίαι αὗται, κατοικημέναι μόνον καὶ μόνον ἀπὸ Ἑλλήνων, οὐδέποτε ὑπετάχθησαν ὀλοτελῶς εἰς τὴν Πόρταν, καὶ εἰ ἐξ αὐτῶν προελθόντες στρατιῶται καὶ ἀρχηγεῖ συνετέλεσαν ταμέγιστα διὰ τῆς ἀνδρείας των εἰς τὸ νὰ βασταχθῇ ὁ κατὰ τῶν Τούρκων πόλεμος. Ὅταν ἀναγγελθῇ εἰς τοὺς ἀνδρας ἐκείνους, ὅτι τὸ πατρῶν των ἔδαφος τίθεται πάλιν ὑπὸ τὸν ζυγόν τῶν Μουσουλμάνων, τί θέλουν κάμει; Ἐὰν μείνωσιν εἰς τὰς τάξεις τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατεύματος, δὲν θέλει ἐμπορέτῃ τις νὰ ἐμπιστευθῇ εἰς αὐτοὺς τὴν φύλαξιν τοῦ νέου συνορίου; ἐὰν δὲ, διὰ ν' ἀφιερωθῶσιν εἰς τὸ παλαιόν των ἐπιτήδευμα τὸ Ἀρματολίκι, ἀποφασίσωσι νὰ μείνωσιν ὑπήκοοι τῶν Τούρκων, θέλουν ἄρα γε σεβασθῇ τοῦτο τὸ σύνορον, ὅπως καθ' ἕξιν πρὸς τοὺς Μουσουλμάνους πολέμιοι; Δὲν πιτεύω ὅτι θέλουν τὸ σεβασθῇ, διότι ἀξιόπιστοι ἄνδρες μὲ βεβαιόουν ὅτι ὁ Ἀσπροποτάμος καὶ ὁ Σπερχεῖος ἔχουν κατὰ τινα μέρη ὀλιγώτερον ὕδωρ, καὶ παρ' ἔχουν πόρους εὐδιαβάτους· προσθέτουν δὲ ὅτι τὰ ἐντεῦθεν τῶν δύο τούτων ποταμῶν εἶναι ἐκτεταμένη ἔρημος, ὅπου οὐτε πόλις, οὐτε κώμη ὑπάρχει· ἐν ἐνὶ λόγῳ, ὅτι ἡ παρὰ τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 3 Φεβρουαρίου κεχαραγμένη γραμμὴ δυσκολώτατα δύναται νὰ χορηγήσῃ εἰς τὸν τόπον τὰ μέσα τῆς Φυτικῆς ὑπερασπίσεως, τὰ ὁποῖα μὲ ὅλον τοῦτο εἶναι

ἀναγκαιότατον νὰ ἀσφαλίσωσιν εἰς αὐτὸν, ἐὰν θέλουν νὰ ἐμπεδώσῃ τὸ ἔργον τοῦτο τῆς εἰρήνης, διὰ τὸ ὁποῖον ἔκαμαν ἤδη αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις τοσαύτας θυσίας. Δὲν θέλω ἐκταυθῆ περισσώτερον περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, τὸ ὁποῖον πρέσβει νὰ εἶναι ἀχθεινὸν εἰς τὴν Υ. Β. Υ., θέλω δὲ προσθέσει μόνον ὅτι, ἐὰν τὰ περὶ συνόρων ἀποφασισμένα παρὰ τῶν Συμμάχων Αὐτῶν εἶναι ἀμετάγρεπτα, μόνη ἡ Ὑμετέρα Ὑψηλότης δύναται ἐπὶ τοὺς τόπους αὐτοὺς νὰ ἐξομαλύνῃ τὰς ἀνυπερβλήτους σχεδὸν δυσκολίας, αἵτινες θέλουν προκύβει εἰς τὴν ἐκτέλεσιν, καὶ νὰ προλάβῃ τὰ διὰ τὸν τόπον τοῦτον ὀλέθρια παρεπόμενα.

Ὅθεν σᾶς παρακαλῶ νὰ σπεύσετε τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφίξίν σας. Εἰς τόσον σπουδαίαν περίπτωσιν οὐδεὶς ἡδύνατο, Πρίγκιψ, νὰ ἐπιχειρησθῇ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν τόπον σας, χωρὶς νὰ δώσῃ εἰς τοὺς Ἕλληνας, εἰς τὰς Συμμάχους Δυνάμεις, καὶ εἰς τὴν Πόρταν ἀκόμη, ἀφορμὰς, ὥστε νὰ ἀχθῶνται διὰ τὴν ἀπουσίαν σας.

Διὰ τὴν ἀνακουφίσῃ τὴν Τалаπωρίαν, καὶ νὰ προλάβῃ τὰς Ταραχὰς, τὰς ὁποίας θέλει φέρεῖ ὡς πρῶτον ἀποτέλεσμα ἡ σύστασις τῶν νέων ὁρίων, ἔωσπε νὰ ἔχῃ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις τὸν ἱερόπον νὰ δώσῃ μὲν ἐπὶ τοῦ παρόντος βοηθήματα, νὰ ὑποβάλῃ δὲ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος ἐλπίδας. Ὥρα δὲ δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ μετ' ἐπιτυχίας τοιοῦτον ἔργον Κυβερνήτης, ἐγγὺς οὕτω τοῦ νὰ τελειώσῃ τὸ στήδιόν της; Ὅχι βέβαια, καὶ ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐμπορεῖ οὔτε εἰς τοὺς Τούρκους νὰ ἐμπνεύσῃ τὴν ἀναγκαίαν ἐμπιστοσύνην, οὔτε παρὰ ταῖς Συμμάχοις Δυνάμεσι νὰ ἔχῃ ἀρκετὸν κύρος (credit), διὰ νὰ τὰς καταπείσῃ ὅτι αἱ ἐμπεριτωλοκαί, αἵτινες μέλλουν νὰ προκύψωσιν ἐκ τῆς ὑπ' αὐτῶν παραδεχθείσης διατάξεως, θέλουν εἶναι συνέπεια ἀναγκαία τῆς φύσεως αὐτῆς ταύτης τῆς διατάξεως. Αἱ ὑποθέσεις, αἱ ὁποῖαι ἐμποροῦν ἀκόμη νὰ ἐπέχωσι τὴν Υ. Β. Υ., θέλουν φανῇ εἰς αὐτὴν, νομίζω, ὀλιγωτέρου λόγου ἄξια, ὅταν θεωρήτῃ τὰ αἴτια, τὰ ὁποῖα ἄρτι ἐξέθεσα εἰς αὐτὴν.

Τὸ κατ' ἐμὲ, ἂν καὶ καταβεβαρυμένος ἀπὸ τὰς ὑποθέσεις, καθὼς καὶ ἀπὸ τὴν ἀνησυχίαν, θέλω ἐξακολουθήσει οὐχ' ἥττον προσπαθῶν πᾶσιν δυνάμει, διὰ νὰ δικαιώσω τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἐκείνην, μετὰ τὴν ὁποίαν μετὰ τὴν Υ. Β. Υ., καὶ θέλω νομίσαι ἐμαυτὸν εὐδαίμονα ἐκπληρῶν τὸ διπλοῦν τοῦτο χρέος, ὅσον καιρὸν μετὰ συγχωρεῖ ἡ ὑγεία μου, καὶ εἶναι εὐπρόσδεκτος εἰς τὴν Υ. Β. Υ. ἡ μικρὰ προσφορά τῶν ὑπηρεσιῶν μου.

Ε. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Πρόσθετη.

Ἐκ Νυμπλίου, 26 Μαρτίου (7 Ἀπριλίου) 1830.

Ἐθὲς ἐκοινοποιήσα ἀπορρήτως εἰς τὴν Γερουσίαν τὸ Πρωτόκολλον τῆς 3 Φεβρουαρίου, καὶ τὴν ἐπιστολὴν τῆς Υ. Β. Υ.

Ἐπεμελήθη κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην νὰ ἐξηγήσω εἰς τοὺς ἄρχοντας τούτους τὰς παρὰ τῶν πράξεων τοῦ Λονδίνου βεβαιουμένας εἰς τὴν πατρίδα τῶν ὠφελείας, καὶ τελειόνων τὸν λόγον μου, τοὺς ἀνήγγειλα ὅτι, ἅμα λαβὼν τὰς ἀξιωματικὰς διακρινάσεις, θέλω συμβουλευθῇ μετ' αὐτῶν περὶ τοῦ σχεδίου, τὸ ὁποῖον σκοπῶ ν' ἀκολουθήσω, διὰ νὰ ἐκπληρώσω πρὸς τὴν Ἑλλάδα χρέη μου, καὶ νὰ δικαιώσω ἐν ταύτῃ

τὴν ἐμπιστοσύνην, μετὰ τὴν ὁποίαν μετὰ τιμοῦν αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις καὶ ἡ Υ. Β. Υ.

Ἀφοῦ μετὰ ἤκουσε σκυθρωπά ζουσα καὶ μετὰ βαθείας σιωπῆς ἡ Γερουσία, ἐζήτησε τὴν ἀδειαν ν' ἀπέλθῃ διὰ νὰ σκεφθῇ περὶ τῆς προτεθείσης ἡδὴ ὑποθέσεως. Σήμερον δὲ πρεσβεία συγκειμένη ἐκ τοῦ Προέδρου καὶ δυο Συνέδρων μετὰ ἐζήτησεν ἀκρόασιν. Ἡδὴ ἀπῆλθεν ἡ πρεσβεία αὕτη. Ἰδοὺ δὲ ἡ οὐσία τοῦ διαγγέλματος, τὸ ὁποῖον ἔφερον: « Ἀγνοοῦμεν κατὰ τίνας ὁρους θέλουν μᾶς εἰδοποιήσῃ αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις τὰ παρ' αὐτῶν ἀποφασισμένα, ἀλλὰ χωρὶς νὰ γνωρίζωμεν αὐτοὺς τοὺς ὁρους, καὶ μόνον κατὰ τὰς ὁποίας μᾶς ἐκάματε παρατηρήσεις, ἔχομεν λόγον ν' ἀμφιβάλλωμεν, ἂν αἱ ἀποφάσεις μᾶς ἀφίνουν τὸ ἐλεύθερον τοῦ νὰ στέρξωμεν ἢ ν' ἀποποιηθῶμεν. Δὲν ἔχομεν τὰς ἀναγκαιὰς δυνάμεις διὰ νὰ δεχθῶμεν τὴν πράξιν τῆς 3 Φεβρουαρίου, οὐδὲ τὰς μετ' αὐτῆς συνημμένας· καὶ ἐὰν δὲ μάλιστα τὸ ἔθνος μᾶς εἶχε δώσει τοιαύτην ἐξουσίαν, μᾶς ἦτον ἀδύνατον νὰ τὴν μεταχειρισθῶμεν χωρὶς νὰ λείψωμεν τῶν πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς καθηκόντων, καὶ χωρὶς νὰ λείψωμεν τοῦ χρέους τοῦ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, τῆς Κρήτης, τῆς Σάμου καὶ τῶν ἄλλων νήσων, αἵτινες μέλλουν νὰ παραδοθῶν εἰς τοὺς Τούρκους. Ἡ Υ. Β. θέλει κάμει ὅτι κρίνῃ ἀρμοδιώτερον διὰ τὸ καλὸν τοῦ τόπου· ἡμεῖς ὁμῶς δὲν θέλομεν συγκατατεθῇ ποτε ὥστε ἐσεῖς, ἐνεργούντες ἐν ὀνόματι τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὑπὲρ αὐτῆς, νὰ ἐπιφορτισθῇτε νὰ ἐκτελέσετε τὸ Πρωτόκολλον τῆς 3 Φεβρουαρίου. Αἱ σύμμαχοι Δυνάμεις ἐμποροῦν νὰ βάλλουν εἰς πρᾶξιν τὰς ἀποφάσεις των, ἀλλ' ἡμεῖς θέλομεν μείνει κατὰ τοῦτο πάντῃ ἀμέτοχοι. Εἴμεθα ἑτοίμοι νὰ ἐκθέσωμεν ἐν ὑπομνήματι τὰ αἴτια, τὰ ὁποῖα μᾶς ἀναγκάζουν νὰ μὴν παρασαλεύσωμεν ἀπὸ τὴν γραμμὴν ταύτην τῆς διαγωγῆς. Θέλομεν δὲ σᾶς παρακαλέσει νὰ καταθέσετε τὸ ὑπόμνημα τοῦτο ἐνώπιον τῶν Συμμάχων Ἠγεμόνων· αὐτοὶ δὲ θέλουν κρίνει αὐτὸ μετὰ δικαιοσύνης καὶ φιλανθρωπίας. »

Ἐλπίζω ὅτι ἡ Υ. Β. Υ. δὲν ἀμφισβᾷ πόσον ἐπροσπάθησα νὰ ἐπαναγάγω τὴν πρεσβείαν εἰς μετριώτερα αἰσθήματα. Τὴν παρέστησα ζωηρότατα τοὺς κινδύνους, εἰς τοὺς ὁποίους τοιαύτῃ ἀπόφασιν ἤθελεν ἐκθέσει τὰς ἐπαρχίας τὰς διωρισμένας νὰ μείνωσιν ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν κυριότητα, καὶ ἐκείνας ἀκόμη, αἵτινες μέλλουν νὰ συνιστῶσι τὴν νέαν Ἑλληνικὴν Πολιτείαν. Ἐκ τῶν μελῶν τῆς πρεσβείας, ὁ Κύριος Λίνιχ ὁ ἐκ Πατρατζικίου, μετ' εἶπε τότε: « Ἡ Υ. Β. θέλει δώσει διαταγὰς εἰς τὰς ἐπαρχίας μας, ἀλλ' οὐδεὶς θέλει ὑπακούσει εἰς αὐτάς. Τί θέλετε καταρθώσῃ δίδοντες τὴν συγκατάθεσίν σας εἰς μέτρα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐκτελεσθῶσι; — Πῶς θέλει εἶναι ἀδύνατος ἡ ἐκτέλεσις των, ἀπεκρίθη: « ἐγὼ, ἐὰν ἔχωμεν γαίαν νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς συμπατριώτας μας εἰς τὰς ἐπαρχίας, αἵτινες μένουν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἐὰν τοὺς δώσωμεν τὰ μέσα νὰ πορίζωνται ἡσυχῶς καὶ ἐντὶ μὴν τὰ πρὸς τὸ ζῆν; »

Δὲν θέλω ἐνοχλήσει τὴν Υ. Β. Υ. διηγούμενος καταλεπτῶς τὰ τῆς μακρᾶς ταύτης συνεντεύξεως. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι τὰ πνεύματα εὐρίσκονται εἰς μεγάλην ταραχὴν, καὶ ὅτι δὲν εἶναι εὐκλινὸν νὰ καταπραυνθῶσι. Διὰ νὰ καταρθώσω τοῦτο, ἔκαμα πᾶν ὅτι ἦτο τῆς δυνάμεώς μου, καὶ πάλιν θέλω κάμει. Ἀλλ' ἐπαναλέγω πρὸς τὴν Υ. Υ. ὅτι αὐτῆς ἔργον εἶναι ν' ἀναλάβῃ αὐτὴν τὴν φροντίδα, καὶ ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐλθῇ. Ἐλπίζω δὲ τότε ὅτι τὸ ἔργον μου θέλει εἶναι ὀλιγώτερον δύσκολον.

Ἐπιστολὴ τοῦ Κόμητος Καποδίστρια
πρὸς τὴν Β. Α. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον.

Ἐκ Ναυπλίου, 25 Μαρτίου (6 Ἀπριλίου) 1830.

Ἰδιαιτέρα.

Κύριε,

Ἡ Ὑμετέρα Βασιλικὴ Ὑψηλότης ἔχει τὴν ἀγαθότητα νὰ με
ζητῇ ἐμπειστευμένον τινὰ ἄνδρα, ὅστις νὰ διδῇ εἰς αὐτὴν
πληροφορίαν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν
παροῦσαν τῶν πραγμάτων ἀκμὴν.

Ἀδύνατον μὲ ἦτον νὰ κάμω τὴν ἐκλογὴν ταύτην χωρὶς
νὰ διεγείρω τὴν ζηλοτυπίαν, καὶ χωρὶς νὰ δώσω εἰς τὸ φα-
τριαστικὸν πνεῦμα νέαν εὐκαιρίαν τοῦ νὰ ἐπιβαρύνῃ διὰ μυσα-
ρῶν σκευωριῶν τὰς δυσκολίας, αἵτινες ἤδη ὑπερεπληθύνθησαν,
καὶ τῶν ὁποίων αἱ μὲν προέρχονται ἐκ τῆς θέσεως τῶν ἀνθρώ-
πων, αἱ δὲ ἐκ τῆς φύσεως αὐτῆς τῶν συμφερόντων τοῦ τό-
που. Καλλίτερον λοιπὸν ἔκρινα νὰ σᾶς δίδω ἐγὼ τὰς πληροφο-
ρίας διὰ γραμμάτων.

Ζητῶ δὲ τὴν ἄδειαν τῆς Υ. Β. Υ. νὰ τὴν ὁμιλήσω πάλιν
περὶ τῆς ὁποίας τρέφω ἐλπίδος τοῦ νὰ τὴν ἴδω ν' ἀποφασίσῃ
νὰ ἔλθῃ ὅσον τάχιστα εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ ἐλαχίστη ἀναβολὴ
ἡδύνατο νὰ φέρῃ εἰς τὸν τόπον συνεπειὰς ὀλεθρίας, καὶ νὰ
ἐμπεριπλέξῃ ἔτι μᾶλλον τὰ πράγματα, τῶν ὁποίων μέλλει
τέλος πάντων νὰ λάβῃ τὴν διεύθυνσιν ἡ Υ. Β. Υ.

Τὰ πράγματα ταῦτα ἐκ φύσεως εἶναι δυσχερῆ, καὶ νομίζω
ὅτι ἀρκούντως ἐδήλωσα τοῦτο ἐν τῇ προλαβούσῃ μου ἐπιστολῇ.
Ἀφ' ἧς στιγμῆς ἀναδέχεται ἡ Υ. Υ. τὸ ὑπέρμεγα ἐπιχείρη-
μα τοῦ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ εἰς τὴν Ἑλλάδα προωρισμένα, δὲν
δύναται νὰ εὕρῃ εἰμὴ εἰς ἑαυτὴν μόνην τὰ μέσα τοῦ νὰ ἐπι-
χειρισθῇ ὑπὸ αἰσίουσ οἰκονομίας τὸ ὑψηλὸν τοῦτο ἔργον. Τὸ νὰ
ἐμπιστευθῇ εἰς ἄλλον ἄνθρωπον τὰ μέσα ταῦτα, θέλει νὰ
εἴπῃ ὅτι ἐξασθενίζετε, καὶ ἴσως ὅτι ἀφανίζετε αὐτῶν τὸ ἀπο-
τέλεσμα. Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ τοῦτο. Ἐπειδὴ ἡ ὀρθότησις
εἶναι τῶν ἀδυνάτων νὰ μὴ γένῃ εἰς τὸν τόπον αἰτίαι δεινῶν
πραγμάτων, διὰ τί νὰ μὴ δράσῃ τὴν εὐκαιρίαν ταύτην ἡ Υ. Υ.
διὰ νὰ δώσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐν πρῶτον δείγμα τῶν ὁποί-
ων ἔχει πατρικῶν αἰσθημάτων, καὶ τῶν ὁποίων ἀπεφάσισε
νὰ κάμῃ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους θυσιῶν; Ἐάν ἐγὼ ἔκαμὰ τινὰς
προόδους εἰς τὴν παρὰ τοῦ λαοῦ τούτου τιμὴν· ἐάν αὐτὸς
διατελῇ δίδων εἰς ἐμὲ ἐνδείξεις εὐκρινούς καὶ ἀπεριόριστου
ἐμπιστοσύνης, τοῦτο γίνεται, διότι εἶδεν ὅτι, ἐνῶ ἐπρο-
σπάθουν νὰ τοῦ ἀνακουρίσω τὰς ταλαιπωρίας καὶ τὰ παθή-
ματα, ἐγινόμην αὐτοπροσώπως καὶ ἐγὼ αὐτῶν συγκοινωνός.
Μὲ εἶδε πολλάκις, λησμονοῦντα τὴν ἡλικίαν καὶ τὰς σωμα-
τικὰς ἀσθενείας μου, νὰ καταφρονῶ, ὡς αὐτὸς, τὴν δυσκρα-
σίαν τοῦ ἀέρος. Πολλάκις ἐν τῷ ὑπαίθρῳ καὶ ὑπὸ τὴν στέ-
γην ἀθλίας καλύψεως πολῖται καὶ στοχαζοῦνται συνωμίλῃσαν
ματ' ἐμοῦ περὶ τῶν κοινῶν συμφερόντων· ἐκεῖ ἔμαθον νὰ μὲ
γνωρίζουν· ἐκεῖ ἠμπόρεσα νὰ τοὺς ἐμπνεύσω τὸ αἶσθημα τῶν
πρὸς ἑαυτοὺς, πρὸς τὴν Κυβερνήτην των καὶ πρὸς τὸν ἐκπε-
πολιτευμένον κόσμον καθηκόντων αὐτῶν. Τολμῶ νὰ εἴπω,
Πρίγκιψ, ὅτι ἐκ τούτων θέλουν σᾶς κρίνει οἱ Ἕλληνες κατ'
ἀρχάς. Ἐάν παρουσιασθῇτε εἰς αὐτοὺς ὡς μέγας, ἀνίκανος
νὰ ὑποφέρετε τὴν πτωχίαν καὶ τὰς ἐλλείψεις των, ἀντὶ νὰ
τοὺς κάμετε νὰ σᾶς σέβωνται, δὲν θέλετε κατορθώσει ἄλλο,
εἰμὴ νὰ στερηθῇτε προῖκα τὸ βεβαιότερον μέσον τοῦ νὰ κά-
μετε αἰσίαν ἐντύπωσιν εἰς τὰ πνεύματα.

Τώρα σᾶς παρουσιάζεται ἡ εὐκαιρία τοῦ νὰ κάμετε τὴν
πρώτην ταύτην θυσίαν. Ἐλθετε λοιπὸν καὶ παραστάθητε

αὐτοπροσώπως εἰς τὴν θλιβεράν πράξιν τῆς ὀρθότησεως· εἰς
κάνένα ἄλλον μὴ ἐμπιστευθῇτε αὐτὴν τὴν φροντίδα. Ἀδύνα-
τον μὲ εἶναι, ὦ Πρίγκιψ, νὰ εὕρω τὸν ἀναγκαῖον καιρὸν διὰ νὰ
ἀνακρίνω λεπτομερῶς τὰς πράξεις τοῦ ἐν Λονδίνῳ συμβουλί-
ου· ἐκεῖνο δὲ, τὸ ὁποῖον μὲ φαίνεται πρόδηλον, εἶναι ὅτι
εὐρέθη καλλίτερον καὶ συντομώτερον, νὰ ἐπιβάλλουν εἰς τοὺς
Ἕλληνας σύμβασιν, ἐξ ἧς μέλλει νὰ προέλθῃ εἰς αὐτοὺς ἡ
αὐτονομία, παρὰ νὰ τοὺς ἀφήσων νὰ δεχθῶν τὴν σύμβασιν
ταύτην κατὰ νόμιμον τρόπον. Δὲν εἶναι ἴδιον ἐμοῦ νὰ ἐξετάσω
τὰ αἰτία, τὰ ὁποῖα ἔκαμον νὰ προτιμηθῇ τοῦτο τὸ σχέδιον·
ἐκεῖνο δὲ, τὸ ὁποῖον δύναμαι νὰ εἴπω μόνον, εἶναι ὅτι δὲν
ἡδύνατο νὰ ἐκλεχθῇ ἄλλο ὀλιγώτερον αἴσιον εἰς τὰ συμφέρον-
τα τοῦ δυστυχοῦς τούτου τόπου, εἰς τὰ τῆς Υ. Β. Υ.

Ἡ πράξις τῆς 3 Φεβρουαρίου, καὶ ἐκείνη, ἥτις ἀναθέτει
εἰς τὴν Ὑμετέραν Ὑψηλότητα τὴν δύναμιν Ἡγεμόνος διαδο-
χικοῦ, δὲν λέγουσιν οὔτε μίαν μόνην λέξιν περὶ τῶν δημοσίων
δικαίων τῶν Ἑλλήνων. Ἡ δὲ σιωπὴ αὕτη ἐνδεικνύει ἐν τῶν
δύο· ἢ ὅτι αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις ἐνόησαν ὅτι τὸ πρόσωπον
τοῦ Ἡγεμόνος ἐμπεριλαμβάνει καὶ συγκεντρώνει ἐν ἑαυτῷ ὅλα
τὰ δίκαια τῶν Ἑλλήνων, ἢ ὅτι διεφυλάξαν εἰς τὸν Ἀρχοντα
Ἡγεμόνα τὴν δύναμιν τοῦ ν' ἀναγνωρίσῃ ταῦτα τὰ δίκαια
διὰ διακήρυξεως, τὴν ὁποίαν ἤθελε κάμει, ἀμὰ λάβῃ τὴν διευ-
θύνσιν τῶν πραγμάτων. Τὴν δευτέραν ταύτην ἐξήγησιν ἔδωκα
εἰς τὰ μέλη τῆς Γερουσίας, καὶ εἰς ὅλους τοὺς πολίτας, οἵτι-
νες ἀκαταπαύστως μὲ θίβουν μετὰς ἐρωτήσεως των, ἀφ' οὗ
ἐγνωρίσθησαν ἐδῶ αἱ ἐν Λονδίνῳ πράξεις· καὶ κατὰ ταύτην
τὴν ἐννοιαν ἴσως θέλει διαλαμβάνει καὶ ἡ ἐπιστολὴ τῆς Γερου-
σίας.

Ἐκεῖνο δὲ, τὸ ὁποῖον λείπεται τώρα νὰ γένῃ, ἐξήρηται ὅλως
διόλου ἀπὸ τῆς Ὑμετέρας Ὑψηλότητος. Ἡ ἀπόκρισις σας, ὦ
Πρίγκιψ, περιμένεται μὲ ἀνησυχίαν· αὕτη θέλει εὐχαριστήσῃ
τὰς ἐπιθυμίας ὅλων, ἐν ἐκφραστῇ θετικῶς περὶ τινῶν ὅρων,
τοὺς ὁποῖους λαμβάνω τὸ ἐλευθερὸν νὰ καθυποβάλλω ἐνταῦθα
εἰς τὴν προσοχὴν σας.

α. Οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι ἡ Υ. Β. Υ. εἶναι διατεθειμένη
νὰ ἐναγκαλισθῇ τὴν θρησκείαν τοῦ τόπου· ἄς λάβῃ τὴν καλο-
σύνην νὰ δημοιοιῇ τὸ τοῦτο. Ἡ δὲ ἀπλὴ αὕτη διακήρυξις
θέλει ἐνώσει διαπαντός καὶ δι' ἱερωτάτων δεσμῶν τὸ Ἑλλη-
νικὸν ἔθνος μετὰ τὴν Υ. Β. Υ. καὶ μετὰ τοὺς διαδόχους τῆς.

β. Δὲν σκοπεῖτε βέβαια, ὦ Πρίγκιψ, νὰ κυβερνήσετε
χωρὶς νομίμων κανόνων, ἢ νὰ μὴ συγχωρήσετε εἰς τὴν Ἑλλάδα
νὰ συμβεβῇ τὸν τρόπον τινὰ εἰς τὴν παραδοχὴν τούτων τῶν
κανόνων. Τούτου τεθέντος, ἐάν θέλετε νὰ λάβετε τὸν κόπον
ν' ἀναγνώσετε τὸ δεύτερον ψήφισμα τῆς ἐν Ἀργεὶ Συνελεύσεως,
θέλετε ἰδεῖ ὅτι, δεχόμενοι τὰς ὑπὲρ τοῦ εἰρημένου ψηφίσμα-
τος τεθειμένας βάσεις, διαφυλάττετε ἐν σεαυτῷ, καὶ ὅλως
σεβόμενοι τὰ τῶν Ἑλλήνων δίκαια, τὴν δύναμιν τοῦ νὰ τοὺς
δώσετε σοφοὺς θεσμούς κατὰ τοὺς κανόνας, τῶν ὁποίων ἀπ-
έδειξεν ἡ πεῖρα τὴν ὀρθότητα.

γ. Τὰ ἄλλα ψηφίσματα τῆς ἐν Ἀργεὶ Συνελεύσεως ἐγγυῶν-
ται τὰ νόμιμα ὅλων τῶν τάξεων τῶν πολιτῶν συμφέροντα, οἵ-
τινες ἔκαμον ἐπὶ τοῦ πολέμου μεγάλας θυσίας. Ἄς ἀναγγεί-
λῃ ἡ Υ. Β. Υ. δι' ἐνὸς μόνου λόγου τὴν βουλὴν τῆς τοῦ ν'
ἀσφαλίσει τὰ συμφέροντα ταῦτα, ἐπικυροῦσα τὰ ἐν τοῖς εἰρη-
μένοις ψηφίσμασιν ἐμπεριεχόμενα μέτρα, καὶ θέλει πράξῃ
πᾶν ὅ τι προσδοκᾶται ἐξ αὐτῆς· ὁ λαὸς θέλει τὴν ὑποδεχθῇ
μετὰ εὐλογίας εἰς τὴν ἐλευσίαν τῆς.

Πυχρόν νά λάβω καιρόν ν' αναπτύξω τὰ αἷτια, τὰ ὅποια μὲ κάμουν νά σᾶς καθυποβάλω τὰ τρεῖς ταύτας προτάσεις· ἐλπίζω δὲ ὅτι ἡ Υ. Υ. μὲ δικαιώνει ἀρκετὰ, ὥστε νά καταπεισθῇ ὅτι τὰ κινουντά με εἶναι καθαρὰ καὶ εὐσυνείδητα. Ἰσως ἀπατώμικι· ἀλλὰ δὲν ἤθελον ριψοκινδυνεύσει νά ἐγγυηθῶ διὰ τὴν ὁποίαν ἤθελον κάμει οἱ Ἕλληνες ὑποδοχὴν εἰς τὸν Ἡγεμόνα των, ἐὰν ἡ ἀφίξις του δὲν προηγηθῇ, ἢ καὶ δὲν συνοδευθῇ μὲ εὐχάριστον περὶ τῶν τριῶν τούτων ἐξηγήσιν.

Θέλετε συγχωρήσει, Πρίγκιψ, τὴν παρρησίαν, μὲ τὴν ὁποῖαν σᾶς λαλῶ. Ἡ παρρησία αὕτη ἐγκτεται εἰς τὸν χαρακτῆρά μου, καὶ αὕτη μ' ἐπρομήθευσέ ποτε τὴν εὐνοίαν τῆς Υ. Υ.

Ἦθελαν νά σᾶς ὁμιλήσω περὶ τῶν προσοδοξόδων μας, περὶ τοῦ στρατεύματος, περὶ τοῦ ναυτικοῦ, καὶ ἐν γένει περὶ πάσης τῆς διοικήσεως· φοβοῦμικι ὅμως μήπως δὲν δυνηθῶ νά τὸ κάμω· τόσον μέγα εἶναι τὸ πλῆθος τῶν ὑποθέσεων, ἀπὸ τὰς ὁποίας σήμερον μᾶλλον παρά ποτε εἰμαι καταβεβαρυμένος. Ἡ ἐπαύρισις τοῦ κόπου, εἰς τὸν ὁποῖον μὲ καταδικάζει ἡ διπλωματία, εἶναι τοιαύτη, ὥστε αἱ δυνάμεις μου ἀρχίζουν νά ἐξασθενοῦν, καὶ ἀναγκάζομαι νά ὑπηρετοῦμαι μάλιστα ταύτην τὴν ἐπιστολήν· καὶ παρακαλῶ τὴν Υ. Υ. νά εὐαρεστηθῇ νά μὲ συμπαθήσῃ. Ὁ Ἰππεὺς Εὐινάρδος, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ τόπος οὗτος χρεωστεῖ τόσας ὑπηρεσίας, θέλει σᾶς γνωτοποιήσῃ τὴν ἀμνηστὴν μας, καὶ τὴν ἀπόλυτον ἀνάγκην, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρισκόμεθα, τοῦ νά λάβωμεν, ὅσον τάχος, χρηματικὰς βοηθείας. Ἐὰν ἦτο δυνατόν νά γένετε αὐτὸς μόνος σας, ὦ Πρίγκιψ, κομιστὴς αὐτῶν, ἤθελετε ἀποπληρώσει τὰς εὐχάς, τὰς ὁποίας ἀκαταπαύτως ἐκφράζομικι.

Δέχθητε, κτλ.

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Κόμης Καποδίστριας πρὸς τὴν Β. Α. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον.

(Ἀπόρρητος.)

Ἐκ Ναυπλίου, 10-22 Ἀπριλίου 1830.

Πρίγκιψ,

Ὁφελοῦμαι ἀπὸ τὸν γραμματοκομιστὴν, τὸν ὁποῖον ἐξαποστέλλει σήμερον ὁ Κύριος Δόκιμος, διὰ νά πέμψω πρὸς τὴν Υ. Β. Υ. ἀντίγραφον τῆς διακοινώσεως τῶν Ἀντιπρέσβων Ὑπουργῶν τῶν Συμμάχων Αὐλῶν, καὶ τῆς ὁποίας ἕκαμα εἰς αὐτὴν ἀπαντήσεως. Στέλλω δὲ διὰ τῆς αὐτῆς εὐκαιρίας καὶ τὸ ἀντίγραφον τῶν ἐπιστολῶν μου καὶ τοῦ ἰδιαίτερου μου γράμματος τῆς 25 Μαρτίου (6 Ἀπριλίου).

Ἡ ἐκθεσις τῶν πράξεων τῆς Γερουσίας, καὶ αἱ παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας ἐπρόσθεσα ἐγὼ εἰς αὐτήν, θέλουν διαδελώσῃ εἰς τὴν Υ. Β. Υ. τὰς ὁποίας ἔχει πρὸς αὐτὴν ἐφέσεις τὸ ἔθνος.

Δὲν θέλω ἐκταχθῇ πλεῖστον σήμερον περὶ τῶν ἀξιολόγων τούτων ἀντικειμένων. Δὲν δύναμικι μ' ὅλον τοῦτο νά λείψω ἀπὸ τοῦ νά παρκαλέσω τὴν Υ. Β. Υ. νά ἐνασχοληθῇ ὅσον τάχιστα περὶ τῶν μέσων τοῦ νά ἀπαντηθῶσιν αἱ περικυκλοῦσά με χαλεπαὶ δυσκολίαι.

Ἐτελειώσαμεν σχεδὸν τὰ βοηθήματα τὰ διὰ τὸν Ἰανουάριον, Φεβρουάριον καὶ Μάρτιον λογισμένα. Ὅτι δὲ ἡδυνηθῇ νά κάμω, εἶναι τὸ νά ἐπαρκέσω εἰς τὰς δαπάνας τοῦ

Ἀπριλίου μηνός, ἀλλὰ πλεῖστον δὲν ἡδυνηθῇ νά πράξω. Τὴν 11-23 Μαΐου θέλει χρεωστεῖσθαι τριῶν μηνῶν μισθός εἰς τὸ στράτευμα, καὶ κατὰ τὴν παρούσαν καιρίαν στιγμήν ἀναγκαιοῦ τὰ μέγιστα νά τὸν πληρώσωμεν ἀκριβέστατα. Θέλουν ἄρα μᾶς χρειασθῇ 1,000,000 Φράγκα κατ' ἀρχὰς τοῦ Μαΐου, καὶ ἐκετεύω πάλιν τὴν Υ. Β. Υ. νά διατάξῃ νά δοθῇ ἐν καιρῷ τῷ δέοντι ἡ ποσότης αὕτη.

Ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν θέλω καθυποβάλλει εἰς τὴν Υ. Β. Υ. ἀναφορὰν περὶ τῆς ἐνεστώσης καταστάσεως τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου, καθὼς καὶ περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ (budget) τῆς τριμηνίας διὰ τὴν καθολικὴν ὑπηρεσίαν.

Κατὰ δύο μόνον συμφωνίας δύναμαι νά δώσω ἐλπίδας εἰς τὴν Υ. Β. Υ. τοῦ νά εὕρῃ τὸν τόπον εἰς κατάστασιν εὐταξίας καὶ ἡσυχίας. Καὶ ἡ μὲν εἶναι τὸ νά ἔλθῃ ταχέως εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ Υ. Β. Υ., ἡ δὲ, τὸ νά ἔχῃ ἡ Προσωρινὴ Κυβέρνησις τὰ μέσα τοῦ νά πληρόνῃ τακτικῶς τὸ στράτευμα, τὸ ναυτικὸν καὶ τοὺς δημοσίους λειτουργούς. Μὴ ἐκπληρουμένων δὲ τῶν δύο τούτων συμφωνιῶν, ἐξάπαντος δὲν δύναμαι νά κάμω τίποτε· καὶ δὲν θέλει μὲ κάμει τὸ ἀδίκον ἡ Υ. Β. Υ. ἀμφισβάλουσα περὶ τῶν αἰσθημάτων, τὰ ὅποια μὲ ἠνάγκασαν νά κοινοποιήσω εἰς αὐτὴν ὅσα περὶ τούτου φρονῶ.

Ὁφελοῦμαι ἀπὸ τὴν παρούσαν εὐκαιρίαν διὰ νά προσφέρω εἰς τὴν Υ. Β. Υ. τὴν ἐκφράσιν τῆς ὑποκλίσεώς μου.

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Προσθήκη — Ἀποδέχεται τέλος πάντων ἡ Γερουσία τὴν ἀπόκρισίν μου εἰς τοὺς Ἀντιπρέσβεις Ὑπουργούς τῶν Συμμάχων Δυνάμεων· καταγίνεται δὲ τώρα εἰς τὴν ἐπιστολήν καὶ εἰς τὸ ὑπόμνημα, τὰ ὅποια μέλλει νά καθυποβάλῃ διὰ μέσου μου ἐνώπιον τῆς Υ. Β. Υ.

Ἐλπίζω δὲ ὅτι ἡ Υ. Β. Υ. θέλει εὐχαριστηθῇ διὰ τὸ ἐκδῶν τῶν μακρῶν καὶ ἐπιπόνων μου συνεντεύξεων μετὰ τῶν Γερουσιαστῶν, καὶ τῶν ἐχόντων τὴν μεγαλητέραν ἐπιρροίαν εἰς τὸ ἔθνος.

Ἐπιθυμῶ νά κάμω περισσότερον. Θέλω νά πέμψω πρεσβείαν εἰς ὑπάντησιν τῆς Υ. Β. Υ. καὶ νά τὴν στείλω μὲ μίαν φρεγάταν καὶ τινὰ ἄλλα πλοῖα τοῦ ἐθνικοῦ ναυτικοῦ εἰς τὸν λιμένα, ὅθεν μέλλετε ν' ἀποπλεύσετε.

Ἄν καὶ ἡ ἐκλογὴ τῆς πρεσβείας ταύτης δὲν εἶναι πράγμα εὐκόλον, καὶ ἡ κητάρισις τῆς φρεγάτας καὶ δύο ἄλλων πλοίων ἀπαιτῇ δαπάνην, τὴν ὁποίαν τὸ ταμεῖόν μας δὲν δύναται νά ὑποφέρῃ, θέλω προσπαθῆσαι νά προπαρασκευάσω πάντα τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ μέτρου τούτου, περιμένων τὰς ὁποίας ἤθελον εὐαρεστηθῇ νά μὲ δώσῃ διαταγὰς ἡ Υ. Β. Υ. Διὰ τοῦτο παρκαλῶ νά μὲ πέμψῃ ὅσον τάχιστα τὰς διαταγὰς ταύτας, καὶ νά μὲ δηλώσῃ ἀκριβῶς τὸν καιρὸν καὶ τὸν τόπον, ὅπου ἀπεράσιτε νά ἐκπλεύσῃ ἡ Υ. Β. Υ.

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

[Ἐκ τῆς Ἀγγλοῦταλικῆς ἐφημερίδος τῆς Μάλτας — καὶ ἐκ τῆς Γαλλικῆς Le Globe.]

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 9 ΙΟΥΛΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 1794.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Κύριον Α. Κοντόσαυλον.

Ἐπειδὴ ἐπιμένεις ἐξασιτούμενος τὴν ἀφασίν σου ἀπὸ τὴν ὑ-
πηρεσίαν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἀν καὶ με δυσχρέσκειαν, συγκα-
τανεύομεν εἰς τὴν αἰτήσιν σου, καὶ δεχόμεθα τὴν ἀφασίν σου
συμπαύει λοιπὸν καὶ πᾶσα εὐθύνη ἀπὸ μέρους σου ὡς πρὸς
τὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἀφ' ἧς ἔπαυσε τοῦ νὰ συνυπηρετῇς
εἰς αὐτήν. Καὶ ταῦτα εἰς ἀπάντησιν τῆς ἀπὸ 18 τοῦ φθίνον-
τος ἐπιστολῆς σου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 25 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Πολλάκις ἠκούσαμεν νὰ λαλῶσι περὶ τῶν ὀρυκτῶν νερῶν
τῶν Θερμίων, νὰ ἐπαινωτῇ τὰς ὠφελίμους αὐτῶν ἰδιότη-
τας, καὶ νὰ ἀναφέρωσι θαυμασίας θεραπείας ἀπ' αὐτὰ γεγενημέ-
νας. Ἐξηγουῦντο λεπτομέρεις εἰδήσεις περὶ τῆς φύσεως τῶν
νερῶν τούτων, καὶ οἱ μὲν ἔλεγον ὅτι ἦσαν θειώδη, οἱ δὲ σι-
δηρώδη, καὶ ἄλλοι ἄλλοι, ὡς τὸ θαλάσσιον ὕδωρ. Ἡ Κυ-
βερνητικὴ ἡλέλητε νὰ ἐξακριβώτῃ τὰ περὶ αὐτῶν, καὶ ὁ Ἐξο-
χώτατος Κυβερνήτης παρεκάλεσε τὸν Νύαρχον Κύριον
Δεργινὴν καὶ τὸν Νάυαρχον Κύριον Εἰδῆνον, νὰ διορίσω-
σιν ἕκαστος ἀνὰ ἓνα τῶν ἰατρῶν τοῦ στόλου τῶν νὰ ἐνωθῇ
μετὰ τὸν Κύριον Ζουκκαρόνιν ἀρχιατρὸν τοῦ τακτικοῦ, καὶ με-
τὰ τὸν Κύριον Μὲν φαρμακοποιὸν νεωτὶ ἐξ Ἐλουητίας ἐλθόν-
τα, ὥστε νὰ συσταθῇ ἐπιτροπὴ ἐξ ἐμπειρῶν ἀνδρῶν, ἥτις
νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν τόπον νὰ κάμῃ τὴν ἀνάλυσιν τῶν νερῶν,
καὶ νὰ παρῶσι δι' ἀναφορὰς τὰς ὁποίας ἤθελε συναθροί-
σει παρατηρήσεις.

Ἐπακούσαντες οἱ ἄνδρες εὖ μετὰ σπουδῆς εἰς τὴν
παρὰ τοῦ Ἐξοχωτάτου Κυβερνήτου δηλωθεῖσαν ἐπιθυμίαν,
συνήλθον ἀνευ βραδύτητος, καὶ ἐμδύντες εἰς τὸ θεῖον εἰς
αὐτοὺς κότερον ἔωλευσαν εἰς τὰ Θερμιά, ὅπου διέτριψαν
ἡμέρας τινάς· ἐπανελθόντες δὲ διεύθυναν πρὸς τὴν Κυβερ-
νητὴν τὴν ἀξιόλογον ἀναφορὰν, τὴν ὅποian ἄγμενοι δημοσι-

εύομεν μετὰ τῆς πρὸς αὐτοῦ, τοῦ Ἐξοχωτάτου Κυβερνήτου
ἀπαντήσεως.

Ἐξοχώτατε Κυβερνήτα,

Ἡ Ἐπιτροπὴ, ἐπιφορτισμένη ν' ἀναλύσῃ τὰ ὀρυκτὰ νερά τῶν Θερμίων καὶ
νὰ κρίνῃ περὶ τῆς αὐτῶν ἐνεργείας εἰς τὴν θεραπείαν τῶν ἀσθενειῶν, ἔχει
τὴν τιμὴν νὰ παρῶσι πρὸς τὴν Ἐξοχότητά σας τὸ ἀπεθάν τῶν παρα-
τηρήσεων τῆς.

Τὰ ὀρυκτὰ νερά τῶν Θερμίων ἐγνωρίσθησαν ἀπὸ τοὺς παλαιούς, εἴτινες
διὰ τὰς φαινομένας φυσικὰς αὐτῶν ιδιότητας εἶχον ὀνομάσει τὴν νῆσον Θερ-
μία, ὀνομα παραγόμενον ἀπὸ τὴν λέξιν θερμῶ, τὴν ὅποιαν ἐμεταχειρίζοντο
διὰ νὰ σηκάνουν ὅλα τὰ θερμὰ νερά ἐγγένει (*). Τὰ πλησίον τῶν πρωτίστων
πηγῶν θεωρούμενα ἐραίπια ἦσαν μόνον ἄλλως ἀρκετὰ νὰ δείξουν, ὅτι, καταστα-
θέντων ἀπ᾽ ἐκεῖ λουτρῶν, εἶχε βέβαια γνωρίσθῃ πότε ἡ ὑγιεινὴ αὐτῶν ἐπι-
ρροὴ εἰς τὴν ἰκσιν διαφόρων ἀσθενειῶν· ἀλλὰ δὲν σώζεται τῶν παλαιῶν τίποτε
περὶ τῆς συνθέσεως τῶν νερῶν αὐτῶν, ἅτινα, διὰ τὰς ὁποίας ἐκείνοι εἶχον
μικρὰς εἰς τὴν χημείαν γνώσεις, δὲν ἤμπορουσαν ν' ἀναλύσουν, οὔτε περὶ
τῆς φύσεως τῶν παθῶν, ἐναντίον τῶν ὁποίων ἐμεταχειρίζοντο αὐτά. Τὰ
πάντα ἔμενον νὰ ἐξεργασθῶσι.

Ταῦτα αἰσθανομένη ἡ ἐπιτροπὴ ἐπρεσπάθη νὰ συλλάβῃ ὅσα ἡδύνατο
φῶτα περὶ τῶν χημικῶν καὶ θεραπευτικῶν ιδιοτήτων αὐτῶν τῶν νερῶν.

Ἡ νῆσος τῶν Θερμίων κατέχει τὸ βορειο-δυτικὸν μέρος τῶν Κυκλάδων.
Καίτοι εἰς τὸ βορεῖον τῆς Σαρίφου, εἰς τὸ νότιον τῆς Κέας, εἰς τὸ δυτικὸν
τῆς Σύρας, καὶ εἰς τὸ ἀνατολικο-νότιον τῆς Μινώας (Ἀγ. Γεωργίου), εἶναι
μεγάλαι, ὀρεινῇ, ὀπωσιῶν ἐφορος, στερημένη δένδρων, καὶ εἰς αὐτὴν δὲ,
καθὼς καὶ εἰς τὸ πλείοντον μέρος τῶν λοιπῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους,
φαίνονται ἔχον κρατήρων· εἰς τὸ βορειο-ανατολικὸν αὐτῆς μέρος εὐρίσκονται
αἱ πηγαὶ τῶν θερμῶν νερῶν· τὰ περίε αὐτῶν ἔχουν, ὡς ἐρεξῆς.

Εἰς τὸ βορεῖον, εἰς τὸ δυτικόν, εἰς τὸ νοτιο-δυτικόν, καὶ εἰς τὸ νοτιο-
ανατολικόν εἶναι βουνά, ἱκανὰ ὑψωμένα, ἀπὸ κοιλάδας διακεκομμένα, ὀλίγον

(*) Πρέπει νὰ ἐγνώρισαν βέβαια οἱ ἀρχαῖοι τὴν ἀγαθὴν ιδιότητα τῶν
νερῶν τῆς νήσου τούτης, ἀλλὰ δὲν ἀναφέρουν περὶ αὐτῶν οὐδὲ τὴν
ὀνομαζομένην Θερμίαν. Τὸ παλαιὸν αὐτῆς ὄνομα ἦτο Κῦθνος, καὶ ἐπὶ ἀρχαι-
ότερον ἐλεγτο Ὀφιοῦσα καὶ Δρύοπις. Ἐρμηνεύτο δὲ ὡς φέρουσα
τυρὸν ἄριστον, καὶ ὡς ὑπάρχουσα πατρίς τοῦ Κυδίου, ζωγράφου ἀγαθοῦ
[Στ. Βυζ. ἐν λέξει Κῦθνος]. Οἱ Κῦθνιοι ἐστάσαν μίαν τριήρη καὶ μίαν
πεντηκόντορον εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στόλον κατὰ τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμα-
χίαν [Ἡρόδ. Η', 46.]

Ὁ Μάρκος Βλακίνης, ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ Ἀρχιπέλαγος ἐπι-
γραφομένου καὶ ἐν Βενετίᾳ τὸ 1658 ἐκδομένου, εἶναι ὁ πρῶτος, ὅστις
εἰσέειρε ὅτι ὠφέλιμα περὶ τῶν νερῶν τῶν Θερμίων. Ἰδοὺ δὲ καὶ οἱ
λόγοι τοῦ αὐτοῦ ἐν Σελ. 34. « Ἐνταῦθα εὐρίσκονται λουτρὰ
θερμοῦ ὕδατος τόσον ἀγαθὰ, ὥστε δὲν εἶναι κατώτερα τῶν
τοῦ Ἀπόνου [Abano], εἰς τὰ ὁποῖα συντρέχουν ἐκ διαφό-
ρων μερῶν ἄνθρωποι διὰ νὰ ἰατρεύωνται ἀπὸ διαφόρων
ἀσθενειῶν, καὶ ὀλίγοι ἀπέρχονται χωρὶς νὰ λάβωσιν ὠφέ-
λειαν. » — Ὁ Φραγκίσκος Πλακέντας, Περὶ τοῦ Αἰγαίου Ἀναστη-
μένου, ἐν Μυτιλή (Modene) 1683, Σελ. 303, στήριζόμενος εἰς τὴν
μαρτυρίαν τοῦ Πορκάκη καὶ τοῦ Δελιάνου, λέγει ὅτι τὰ θερμὰ ταῦτα
νερά εἶναι θειώδη, καὶ ἐπαινεῖ τὴν ιδιότητα αὐτῶν τοῦ νὰ θεραπεύωσι
διάφορα εἶδη ἀσθενειῶν. — Ἰσπερὶ ἄλλων δὲ, τὸ 1701, ἕτερος κριτὴς
μᾶλλον πεπεισμένος, ὁ Τζουρνεφόρτος ἐν τῇ τῆς Ἀνατολῆς αὐτοῦ
Περιηγήσει, Ἐπιστ. Η', ὁμιλεῖ περὶ αὐτῶν οὕτω.

« Παρεκτός τῶν φρεάτων τῶν περίε τῶν χωρίων κειμένων,
δὲν στερεῖται οὐδὲ βρύσεων ἡ νῆσος· αἱ πλεον δὲ ἀξιοσημεῖαι.

πλούσια από φυτικήν γῆν, ἐξ ολοκλήρου γυμνά, καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων φύονται ῥόνον φυτὰ τινὰ παρκαίτα συντίθενται δὲ ἀπὸ πέτρας, αἵτινες σχηματίζουσιν τρία διακεκριμένα κατὰστρώματα· ἐν ἐπιπόλαιον σχισμῶδες, ἑπειτα ἐν περιέχον σιλικόνην (mica), καὶ τέλος ἐν εἰς τὸ βάθος τιτανώδες (ἀσβεστοῦδες)· εἰς αὐτὰ δὲν εὐρίσκεται κάμμιαν πηγή, ἀλλὰ μόνον φρέατα (πηγάδια) τινὰ ἐσκαμμένα εἰς τὸ χαμηλὸν τῶν κοιλάδων.

Εἰς τὸ νότιον εἶναι μικρά τις πεδιάς, καὶ δύο ἔλη (βάλτοι) στενά, διατηρούμενα ἀπὸ τὰ νερά τῶν πηγῶν, αἵτινα ἐκεῖ ἐπιτολάζουσιν, καθὼς ὀλίγον ὑπὲρ τὴν στάθμην τῆς θαλάσσης ὑψωμένα. Τὰ ἔλη καὶ ἡ πεδιάς εἰς διάμετρον περίπου πεντακοσίων βημάτων καλύπτονται ἀπὸ ἐξάνθισιν τινὰ [efflorescence] ἀλικήν, ἥτις σχηματίζεται μὲν ἀπὸ τὴν ὑπόστασιν τῶν θερμῶν νερῶν, εἰς πολλὰ δὲ μέρη φαίνεται, ὅτι εἶναι γέννημα σταθερᾶς τινος ἀναθυμιάσεως ἀτμῶν, οἷτινες πυκνούμενοι ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, ἀφίουν λεπτὸν τι κατὰστρώμα ἀλάτων.

Κατὰ τὸ μέσον αὐτοῦ τοῦ ἔλους [εἰς τὸ ὅποιον λήγει χεῖμαρρος ἔχων τὴν τάφρον εἰς τὴν ἔκτασιν κοιλάδος τινος] ἀναβρύει πηγή ψυχροῦ ὕδατος, ὅχι ὀλίγον ἀφθινος, γεννῶσα μικρὸν ῥύακα, οὗτος δὲ παρ' οὗ πολὺ μινύεται μετὰ ὀρυκτὰ νερά, καὶ γίνεταί εἰς τὴν θάλασσαν. Τὸ νερὸν τοῦτο εἶναι ἀλικόν, ὑπόπικρον, ἄχρωμον, ἔχει ὑπόστασιν γαιώδη, καὶ κατὰ τὴν χημικὴν ἀνάλυσιν περιέχει ἀλίτην σόδα [muriate de soude], ἀλίτην τιτάνου [muriate de chaux], ἀλίτην μαγνησίας [muriate de magnésie] καὶ ὀλίγον θειήτην σόδα [sulphate de soude] καὶ ἀνθρακίτην τιτάνου [carbonate de chaux].

Ἐκεῖθεν δὲ βήματ' αἰ εὐρίσκεται ἄλλη πηγή ἐπίσης ψυχρά, ἀλλὰ γλυκεῖα καὶ πολλὰ πόσιμος, τελευταίον δὲ ὀδυνηκόντα βήματα ἀπὸ τὴν δευτέραν ταύτην πηγήν εὐρίσκεται φρέαρ, ἔχον νερὸν γλυκὺ, καθαρὸν, ἄγευστον καὶ ἄχρωμον, ἐκ τοῦ ὁποίου πίνουσιν συνήθως οἱ ἀσθενεῖς.

Εἰς τὸ βορειο-ανατολικὸν αἰ πηγαὶ θέλπουσιν πρὸς λιμένα τινὰ ὀλίγον βαθύν, διὰ πλοίαρχα μόνον ἐπιτίθειον. Ἡ αὖρα, ἥτις τὸ καλακίριον φυσᾷ ὡς ἐπιτοπλεῖστον ἀπὸ τὸ βορειο-ανατολικόν, δροσίζει τὴν ἀτμοσφαιραν, διασκεδάζει τὸν καύσονα, καὶ καθαρίζει τὸν ἀέρα. Ὁ ἀήρ δὲ οὗτος ὀλίγον ἀλλοιούται ἀπὸ τὰ ἐκ τῶν θερμῶν νερῶν ἀπολυόμενα ἀέρια.

Αἱ πηγαὶ τῶν ὀρυκτῶν νερῶν ἐξέρχονται ἐκ τῆς κλίσεως χαμηλοῦ τινος λόφου, ἀπὸ βήματα ἀπὸ τὸ παράλιον, ἐπὶ πεδίου τραχείου, στερημένου πάσης φυτείας, ῥέουσιν κατὰ τὴν διεύθυνσιν ἀπὸ τὸ βορειο-δυτικόν πρὸς τὸ νοτιο-ανατολικόν. Εἶναι δὲ τρεῖς αἱ πρώτισται. Καὶ ἡ μὲν ὑψηλότερα ἡ ἐπὶ κορυφῇ εἰς τὰ λευτὰ ἐξέρχεται ἀπὸ σωρὸν τιτανωδῶν πετρῶν [rochers calcaires], αἱ δ' ἕτεραι δύο ἀπὸ ἐπίπεδον 60 βήματα χαμηλότερον.

Ἐκ τῆς θέσεως τούτων, καὶ τῆς ὅχι μικρᾶς κλίσεως, ἥτις ὑπάρχει μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν καὶ τῆς πρώτης, ὑποτίθεται, ὅτι καὶ αἱ τρεῖς εἶναι αἱ αὐταὶ ἀλλ' ὅμως διαφέρουσιν ἀπ' ἀλλήλων ἐκαστηρῶς κατὰ τὰς φυσικὰς αὐτῶν ιδιότητας, τὴν θερμοκρασίαν, καὶ τὴν ὁποίαν περιέχουσιν ποσότητα ἀλάτων.

Ἡ θερμοκρασία τῆς ὑψηλότερας πηγῆς δὲν ἀναβαίνει ποτὲ ὑπὲρ τοῦς 44 βαθμοῦς τοῦ ἐκατοεσθμίου θερμομέτρου, ἢ 35 τοῦ Ρεωμέτρου. Ὃταν τὴν ταράξῃ τις, πολλὰ ὀλίγον μόνον ἀέριον ἀπολύεται ἐξ αὐτῆς, τὸ νερὸν τῆς δὲν παρλάζει, ἔχει χυμὸν ἄμυρον καὶ πικρὸν, εἶναι ἄχρωμον, διαυγές, ἀποφέρει ἐλαφρὰν τινὰ ὁσμὴν, ὀλίγον δυσάρεστον, καὶ δὲν ἔχει κάμμιαν ἀλικήν.

τοὶ εἶναι τὰ θερμὰ νερὰ, ἀφ' ὧν ἔλαβε τ' ὄνομα ἡ νῆσος. Τὰ νερὰ ταῦτα εἶναι ἐν τινὶ μυχῇ τοῦ κόλπου ἀρκτανατολικῶς πρὸς δεξιὰν τοῦ εἰσπλου· καὶ ἡ μὲν κυριωτέρα αὐτῶν πηγή ἀναδίδει παφλάζουσα κατὰ τοὺς πρόποδας τοῦ λόφου εἰς οἶκον, ὅπου πλύνουσιν οἱ ἄνθρωποι ἐνδύματα, καὶ ὅπου ἔρχονται οἱ ἀσθενεῖς διὰ νὰ ἰδρύνουσιν, αἱ δὲ ἄλλαι ἀναβρύουσιν ὀλίγα βήματα περαιτέρω κατὰ μικρὰς πομπόλυντας, καὶ συνιστῶσι ῥύακα, ὅστις ἐκβάλλει εἰς τὴν θάλασσαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν εἶχον ἀνέλθῃ ὅλα ταῦτα τὰ νερά· διότι εἶναι μὲν ἀλυμνώτατα, θερμαίνονται δὲ ἀναμφιβόλως ἐν τῇ διερχέσθῃ τὸν λόφον διὰ μέσον μεταλλείων σιδήρου, ἢ σιδηρωδῶν ὑλῶν. Αἱ ὕλαι αὗται, καθὼς τὸ εἶπον ἐν τῇ τῆς Μήλου περιγραφῇ, εἶναι ἡ ἀληθὴς αἰτία τῶν πλειοτέρων θερμῶν νερῶν. Τὰ τῶν θερμῶν λευκαίνουσιν τὰ ταρταρικὸν ὄξυ (huile de tartre), καὶ δὲν φέρουσιν κάμμιαν ἀλλοίωσιν εἰς τὴν διάλυσιν τοῦ ὑπερενθείου ὕδρογόνου (Sublimé Corrosif), ὡς οὐδὲ αἱ θερμαὶ πηγαὶ τῆς ἐν Μήλῳ Πρωτοθαλάσσης, αἵτινες εἶναι ἀσυγκρίτως λόγῳ θερμότεραι τῶν περὶ ὧν νῦν ὁ λόγος. Τὰ παλαιὰ τῶν θερμῶν λουτρὰ ἔκειτο κατὰ μέσον τῆς κοιλάδος, ὅπου ἀκόμη φαίνονται τὰ λείψανα δοχείου ἐκ ταύβλων καὶ λίθων κτισμένου, μὲ μικρὸν αὐλακα, διὰ τοῦ ὁποίου διενέμετο, εἰς ὅποιον μέρος ἤθελέ τις, τὸ τῆς μεγαλητέρας πηγῆς νερόν. Τὰ νερὰ ταῦτα διεφύλαξαν τὴν ιδιότητά των, ἀλλ' ἔχασαν τὴν φήμην των, ἐπειδὴ δὲν ἔρχονται πλέον εἰς αὐτὰ εἰμὴ ἐκεῖνοι μόνον τῶν ἀσθενούντων, τοὺς ὁποίους δὲν ἤθελον δυνηθῇ νὰ θεραπεύουσιν ὅλα τὰ ὀρυκτὰ νερὰ τοῦ κόσμου. — Σημ. τοῦ Συντάκτου τοῦ Ταχυδρ. τῆς Ἑλλ.

ἡ σιδηρώδης ὑπόστασις. Οἱ κάτοικοι τῆς νῆσου δι' ἐκτετατοῦς ὅτι, ὅταν ἐκτίσῃ ἢ ἐκδομῇ, ὅπου τὸ σημερινὸν λουτρὸν εἶναι, ὑπῆρχον δύο πηγαί, ἡ μὲν ψυχρά, ἡ δὲ θερμή, αἵτινες ἐμύχθησαν διὰ νὰ γεμίσουν εὐρύχωρον δεξαμενὴν εἰς τὴν μίξιν δὲ ταύτην πρέπει ἀναμφιβόλως ν' ἀποδοθῶσιν ἡ ὀλίγη ἀνάγκη τῆς θερμοκρασίας τοῦ νεροῦ, ἢ μὴ ἀπόλυσις ἀερίων ἐξ αὐτοῦ, καὶ ἡ μικρὰ ἀλάτων ποσότης. ἡ ἐκ τῆς ἀναλύσεως μας προκύψασα. Τὸ νερὸν ῥέον διαχέεται εἰς τοῖχον κατωθεν καίμενον, οὕτως ἡ ἐπιφάνεια εἶναι ἐπίσης κακαλυμμένη ἀπὸ λεπτὸν κατὰστρώμα ἀλάτων, γέννημα τῆς ἀποσυνθέσεως [décomposition]· ἔχει δὲ τὰ αὐτὰ συστατικὰ στοιχεῖα, ὡς καὶ τὰ τῶν χαμηλοτέρων πηγῶν νερά.

Αἱ χαμηλότεραι πηγαὶ εἶναι μὲν δύο τὸν ἀριθμὸν, ἐκαστὴ δὲ γεννᾷ πολλὰς ἄλλας εἰς διάφορα μέρη τῆς ἐπιφανείας αὐτῆς· εἰς τὸν τόπον, ὅπου τὸ νερὸν ἀναβρύει, σχηματίζεται ἐπίσης ἡ ἀλικὴ ἐξάνθισις, ἥτις εὐρίσκεται καὶ εἰς τὸ ἔλος καὶ εἰς τὴν πεδιάδα. Τὸ νερὸν ῥέον καλύπτει μεγάλην ἔκτασιν γῆς, καὶ ἀποθέτει ἐπάνω εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, τὴν ὁποίαν διατρέχει, ἄλλατα, αἵτινα ἐσχημάτισαν ἐκεῖ παχύτατον τινὰ κύτταρον, χρωματισμένον μὲ ξανθὸν τῆς σκωρίως χρώμα, μεταδεδόν ἐν αὐτῇ ἀπὸ τὸ δευτεροεξίδιον σιδήρου [deutoxyde de fer], τὸ ὅποιον κατεκρημνίσθη διὰ τῆς ἐπαρῆς τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος. Πασιόν εἰς αὐτὰς τὰς πηγάς φαίνονται τὰ εἰσπλάγια τῶν παλαιῶν λουτρῶν, ὅθεν ὑποτίθεται, ὅτι αὐτοῦ τούτου τοῦ νεροῦ ἔκαμινον χρῆσιν οἱ παλαιοί. Ἡ θερμοκρασία του εἶναι 57 βαθμῶν τοῦ ἐκατοεσθμίου, ἢ 45 τοῦ Ρεωμέτρου, ἐν ᾧ ἡ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀέρος εἶναι 32 βαθμῶν τοῦ ἐκατοεσθμίου, ἢ 25 τοῦ Ρ. Ἐκ τῆς πηγῆς αὐτῆς ἀπολύεται πολλὰ μεγάλη ποσότης ἀερίων, ἐκ τῆς ἐξόδου τῶν ὁποίων παφλάζει τὸ νερὸν. Τὸ νερὸν τοῦτο ἀποθέτει ἀφθονωτάτην ὑπόστασιν βορβορώδη, ὑπομέλαιναν καὶ σιδηρώδη· ὁ χυμὸς του εἶναι ἄμυρῶτατος, καὶ ἔχει δυσάρεστον πικρίαν· ἡ ὁσμὴ του εἶναι ὁξεία ναυτιώδης· ἐπάνω εἰς τὸ νερὸν τοῦτο ἔγειναν κατ' ἐξίρετον αἱ πεῖραι μας.

Δὲν θέλομεν σὰς περιγράψαι, ἔξωχάτε, τὰ διάφορα μέσα, δυνάμει τῶν ὁποίων κατωρθώσαμεν νὰ ἀποσυνθέσωμεν τὸ νερὸν καὶ τὰ ἀέρια, καὶ ν' ἀνακαλύψωμεν τὰ συστατικὰ αὐτῶν στοιχεῖα. Αἱ ἐργασίαι μας εἶναι ἐκθεμέναι εἰς ἰδιαίτερον ἐπὶ τούτῳ ἡμερολόγιον· ἐδῶ δὲ περιοριζόμεθα νὰ σὰς παρουσιάσωμεν τὸ φερόμενον αὐτῶν.

Τὰ συναχθέντα ἀέρια ἐπεξεργασθέντα διὰ διαφόρων ἀντιδραστικῶν, εἶναι ἀέριον ἀνθρακικὸν ὁδὸν εἰς μεγάλην ποσότητα, πλέον ἢ εἰς τὸν ἀτμοσφαιρικόν ἀέρα· μεταίως ἐζητήσαμεν νὰ εὐρωμεν ἀέριον ὕδρογονο-θεικόν [gaz hydrogène-sulphuré], τοῦ ὁποίου τὴν ὑπαρξιν ἔως σήμερον ὑπέθετον· κανέν τῶν ἀντιδραστικῶν δὲν ἐδυνήθη νὰ δείξῃ τὴν παρουσίαν αὐτοῦ.

Ἡ ἀνάλυσις τοῦ νεροῦ, ἐπεξεργασθέντος ὁμοίως διὰ τῶν ὅσα εἰχομεν χημικῶν ἀντιδραστικῶν, καὶ διὰ τῆς ἐργασίας τῆς ἐξατμήσεως ἔδειξε τὰ ἐρεζῆς:

4 οὐγκίαι νεροῦ μετὰ τὴν ἐξάμνησιν ἄρῃσαν ὑπόλειπον ἀλικὸν, ζυγίζον 83 κόκκους· εἰς δὲ τοὺς 83 τούτους κόκκους εὐρέθησαν

ἀνθρακίτης σιδήρου [carbonate de fer]	2 1/3 κόκκων.
ἀνθρακίτης τιτάνου [carbonate de chaux]	8 "
ἀνθρακίτης σόδας [carbonate de soude]	2 "
ἀλίτης σόδας [muriate de soude]	28 "
ἀλίτης Μαγνησίας [muriate de Magnésie]	21 "
ἀλίτης ποτάσσης [muriate de potasse]	9 "
θειήτης τιτάνου [sulphate de chaux]	4 "
θειήτης Μαγνησίας [sulphate de Magnésie]	2 "
ἀλίτης τιτάνου [muriate de chaux]	6 "
καὶ ἴχνη πυρίτιδος [silice].	

Ἐνδέχεται νὰ παρεξέδωκεν εἰς τὴν ἀνάλυσιν ταύτην τινὰ λάθην, μάλιστα εἰς τὴν ἀναλογίαν τῶν ποσοτήτων δι' ἑλλειψιν ἐξεταστικῶν τινῶν μέσων, τὰ ὅποια δὲν ἐδυνήθημεν νὰ προμηθευθῶμεν. Πρὸς ἐπανόρθωσιν δὲ ἐφέραμεν μεθ' ἐκείνων νερὸν καὶ ἄλλος ἐκ τῆς ἐξατμήσεως ἐναπολειφθὲν, ἐπὶ τῶν ὁποίων θέλει γένῃ κατ' ἐπαλήθευσιν ἡ ἐργασία, τῆς ὁποίας τὸ ὀριστικὸν ἀποτέλεσμα ἔχει τὴν τιμὴν νὰ σὰς παρουσιάσωμεν.

Διὰ τὴν εἰς τὰ θερμὰ σύντομον διατριβὴν μας δὲν ἠμπορέσαμεν νὰ κάμωμεν παρατηρήσεις ἱατρικὰς, οὕτε νὰ κρίνωμεν περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν εἰς τοὺς ἐκεῖ κατὰ τὸ παρὸν εὐρισκόμενους ἀσθενεῖς. Δὲν δυνάμεθα νὰ σὰς παρουσιάσωμεν, εἰμὴ εἰκόνα τινὰ τῶν παθῶν, ἐναντίον τῶν ὁποίων πιστεύομεν, ὅτι αὐτὰ τὰ νερά κατὰ τὴν χημικὴν αὐτῶν σύνθεσιν ἐμπορεῖν νὰ εἶναι προσφυῇ.

Τὸ νερὸν τοῦτο ἔπεται νὰ εἶναι ἐλαφρὸν καθαρικόν, ἀλλ' ἤθελε χρειασθῇ νὰ ποθῇ εἰς μεγαλωτάτην ποσότητα, ὥστε νὰ φέρῃ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο· τοιοῦτοτρόπως δοκιμασθὲν εἰς ἀσθενῇ τινι, δὲν ἔδειξε πολὺ διακεκριμένον ἀποτέλεσμα· μολοντοῦτο μετὰ τὴν χρῆσιν τινῶν λουτρῶν, δὲν εἶναι σπάνιον νὰ ἐπέλθῃ κακουχία, καὶ τὰ σημεῖα ἐλαφροῦ τινος ἐρεθισμοῦ ἐντερικοῦ. Εὐκόλον ἤθελεν εἶσθαι νὰ προσδιορισθῇ δι' ἐπιτοπίων παρατηρήσεων ἡ δόσις, εἰς τῆς ὁποίας αὐτὸ ἔχει τὴν καθαρτικὴν ιδιότητα, καὶ ὁ ἀρμολιότερος τρόπος τῆς χρήσεώς του, καὶ τότε εἶναι ἀναμφιβόλον, ὅτι ἡ ἐσωτερικὴ ἤθελε βοηθήσει τὰ μέγιστα τὴν συνήθως γινόμενην ἐξωτερικὴν αὐτοῦ χρῆσιν.

Τὰ λευτὰ αὐτὰ ἔπεται νὰ ἀρμόζουσιν εἰς τοὺς πάσχοντας παλαιὸς ῥευματικὸς πόνοτος, εἰς περιπτώσεις τινὰς τῆς παραλύσεως [paralysie], εἰς τὰ λευκάειδήματα τῶν ἀρθρῶν [tumeurs blanches des articulations] ὅταν ἀκόμη δὲν ἐγεννήθησαν ἀλλοιώσεις εἰς τὰ ὅσθα, καὶ εἰς τοὺς ἀρθρικοὺς ὑμένας.

Ἐπεται νὰ πρεξινεὺν εὐτυχὲς ἀποτέλεσμα εἰς τὰς χρονίους ἐμφραξεις τῶν ἀρθρῶν [engorgements des articulations], αἵτινες δὲν φέρουσιν πλέον πόνοτος, ἢ μόνον ὀλίγους. Τὰ ἀποτελέσματα αὐτὰ τότε θέλουν εἶσθαι τόσον πλέον διακεκριμένα, ὅσον οἱ πάσχοντες εἶναι νεώτεροι, καὶ ὅσον τὰ διάφορα

φυστήματα τοῦ σώματος, καὶ μάλιστα τὸ λεμφατικὸν [lymphatique] εὐρίσκονται εἰς κατὰστασιν ἀτονίας, ὅπου εἶναι αἱ χειράδας πάσχοντες [scrophuleux].

Ἡ μεγάλη ποσότης τοῦ εἰς αὐτὸ τὸ νερὸν περιεχομένου σιδήρου ἐπεταὶ νὰ καθιστᾷ τὸ λουτρον αὐτὸ ὑγιεινὸν εἰς τὰ διάφορα πάθη τῆς μήτρας, προερχόμενα ἀπὸ ἀδυναμίαν τοῦ ὀργάνου τούτου, εἰς τὴν στέρεσιν τῶν ἐμμηνῶν [ἀμηνόρρῳαν amenorrhée], τὴν λευκόρροϊαν [leucorrhée] καὶ τὰ ὑστερικά [hysterie]. Καὶ ἡμεῖς ἐδυνάθημεν νὰ κρίνωμεν περὶ τῶν καλῶν ἀποτελεσμάτων αὐτοῦ τοῦ νεροῦ ἐπάνω εἰς δύο γυναῖκας, αἵτινες εὐρέθησαν τότε εἰς τὰ λουτρά.

Διάφοροι ἀσθενεῖαι τοῦ στομάχου προερχόμεναι ἀπὸ τὴν ἀτονίαν τοῦ ὀργάνου τούτου, ἢ ἀπὸ νευρικὴν ἐμπάθειαν, ἐμποροῦν, ἀντὶ νὰ ἱαθοῦν, τοῦλάχιστον νὰ μετρίσθωσιν διὰ τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς χρήσεως αὐτῶν τῶν νερῶν· ἀλλὰ, διὰ νὰ λάβῃ τις ὅλην τὴν ἐξ αὐτῶν ἐλπιζομένην ὠφέλειαν, πρέπει νὰ κάμῃ μετρίαν αὐτοῦ τὴν χρῆσιν· τὸναντίον δὲ τὸ σύστημα τῶν μόνων ἐξισθενοῦται, αἱ δυνάμεις ἐλαττοῦνται, καὶ ἐπέρχονται κακουχίαι, κεφαλαλγίαι χρόνιοι καὶ δυσπεψίαι, αἵτινες ἀναγκάζουν τὸν πάσχοντα νὰ διακόψῃ, ἢ νὰ παύσῃ τὴν χρῆσιν τῶν λουτρῶν, ἐν ᾧ καιρῷ ἡμποροῦσε νὰ λάβῃ μεγάλην ὠφέλειαν ἐξ αὐτῶν.

Τὰ νερά τῶν Θερμίων φαίνεται, ὅτι εἶναι προσφυῇ νὰ ἀναζωογονοῦν μέλη ἐκ τραυματικῶν ἐξασθενηθέντων, νὰ ἐνδυναμώσιν οὐλὰς, καὶ ἴσως νὰ ἱατρεύουσιν τὰ ἐξ αὐτῶν κίπτα ἐπισυμβαίνοντα ἔλκη. Πρὸς τοῦτους εἶναι προσφυῇ εἰς τὰς χρόνιους ψώρας, εἰς χρόνιους τινὰς λειχήνας, εἰς τὰ κακοήθη ἔλκη τῆς λέπρας [ulcères sordides de la lepre], καὶ εἰς τὰς χρόνιους ἐμφράξεις τῶν ἐνδοσθίων τοῦ ὑπογάστρου, συχνὰ μετὰ τοὺς διαλείποντας πυρετοὺς ἐπερχόμενας. Ἐπειδὴ δὲ αἱ ἀσθενεῖαι οὗτοι εἶναι ὅχι ὀλίγον συχναὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἢ ἐπιτροπὴ κρίνει χρέος νὰ τὰς ὑποδείξῃ ἰδιαιτέρως εἰς τὴν μέριμναν τῆς ὑμετέρας ἑξοχότητος. Εἶναι περιττὸν νὰ προσθίσωμεν, ὅτι τὴν χρῆσιν τῶν νερῶν πρέπει νὰ βοηθήσιν ἀρμεδία δίαιτα, καὶ προσφυῇ εἰς τὴν φύσιν τῆς ἀσθενείας θεραπείαι (*).

ὑπὲρ τοὺς τριακοσίους ἀσθενεῖς ὑπάρχουν κατ' ἔτος εἰς τὰ Θερμιά ζητοῦντες παρηγορίαν εἰς τοὺς πόνους τῶν· ἐκεῖ δὲ εὐρίσκουν εἰμὴ δύο εὐτελεῖς καλύψας μολὶς ἱκανὰς νὰ τοὺς προφυλάττουν ἀπὸ τὰς δυσκρασίας τοῦ ἀέρος· ὅθεν ἀναγκασίως ἀπαιτεῖται νὰ γένη ἐκεῖ κατὰστημα, τὸ ἐποῖον ἡμποροῦσε καὶ νὰ ἐφελκύσῃ εἰς τὴν νῆσον τὸ ἐμπόριον καὶ τὰ ἀγαθὰ τοῦ πολιτισμοῦ.

Τοιαῦτα εἶναι, ἑξοχώτατε, αἱ παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας ἡ ἐπιτροπὴ ἔκρινε χρέος νὰ καθυποβάλῃ εἰς τὴν ὑμετέραν ἑξοχότητα, ἐλπίζει δὲ ὅτι θέλουν τύχει τῆς ἀποδοχῆς σας· εἴθε νὰ μὴ ψευσθῇ τῶν ἐλπίδων τῆς.

Δέχθητε, ἑξοχώτατε, τὴν βεβαίωσιν τοῦ βαθύς σεβασμοῦ, μεθ' οὗ ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ εἴμεθα.

Τῆς ὑμετέρας ἑξοχότητος

Ἐλάχιστοι καὶ εὐπειθέστατοι δούλοι

Δόκτωρ ΚΥΒΕΡ Ἀρχίατρος τῶν ἐν τῇ Μεσογείῳ ναυτικῶν δυνάμεων, Αὐλικὸς Σύμβουλος τῆς Ρ. Α. Α. Μ., Ἰππεὺς κτλ. κτλ.

Γ. ΤΑΒΙΣΣΟΤ δεύτερος χειρουργὸς τοῦ Γαλλικοῦ δικροῦ Κ ο γ κ ε ρ ά ν τ ο υ.

Δόκτωρ ΖΟΥΚΚΑΡΙΝΗΣ Ἀρχίατρος τοῦ Ἑλληνικοῦ τακτικοῦ σώματος. Α. ΜΑΝ Φαρμακοποιός.

Ἐ. Ναυπλίῳ, τὴν 8—20 Ἰουνίου 1830.

(*) Οἱ ἐλλόγιμοι οὗτοι ἄνδρες ἐπιχειρήσαντες ἤδη πρῶτον, ὅσον ἡμεῖς γνωρίζομεν, χημικὴν ἀνάλυσιν τῶν ὀρυκτῶν νερῶν τῶν Θερμίων, ἔκαμαν ἀξιόλογον ὑπηρεσίαν ἐν γένει εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἀνυπομόνως περιμένομεν νὰ ἴδωμεν καὶ τὸ ἡμερολόγιον αὐτῶν, ὅπου ἐκτιθεσθῇ λεπτομερῶς αἱ ἐργασίαι τῶν, ἐκ τῶν ὁποίων βέβαια θέλουν λάβει φῶτα, ὅσοι δύνανται καὶ θέλουν νὰ ἐπιχειρήσθωσιν εἰς τὸ ἐξῆς κατ' ἐπανάληψιν τὴν αὐτὴν ταύτην ἀνάλυσιν. Εἶναι ἀναντιρρήτον, ὅτι αἱ πολλαὶ ἀπὸ πολλοὺς γενησόμεναι κατ' ἐπανάληψιν ἀναλύσεις θέλουν μᾶς ὁδηγήσει εἰς ὅσον τὸ δυνατόν ἀκριβεστέραν χημικὴν γνῶσιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος νερῶν, καθὼς τοῦτο συνέβη καὶ εἰς ἕλα τὰ ἄλλα ὀρυκτὰ νερά τοῦ φωτισμένου κόσμου. Εὐχῆς ἔργον εἶναι νὰ ἀποκτήσωμεν καὶ ἀκριβεστέρας ὀρυκτολογικὰς τῶν μερῶν αὐτῶν γνώσεις.

Ὅσον δὲ ἀνάγεται εἰς τὸ θεραπευτικὸν μέρος αὐτῶν τῶν νερῶν, οἱ ἐλλόγιμοι οὗτοι ἄνδρες κινούμενοι ἀπὸ ζῆλον ἠθέλησαν νὰ δώσουν τὴν γνώμην των. Ὁ ζῆλος των εἶναι τῶν ἀξίειται, οὔτε ἔχομεν νὰ εἰπωμέν τι κυρίως ἐναντίον τῆς γνώμης των, ἀλλ' ἂς μᾶς συγχωρηθῇ νὰ κάμωμεν μικρὰν τινα παρατήρησιν. Ἡ γνώμη των βέβαια διὰ τὸ ὀλιγοχρόνιον τῆς ἐκεῖ διατριβῆς των δὲν θεμελιόνεται εἰς ἰδίαν πείραν· ἐὰν ἐξ ἀναλογίας ἐκρίναν περὶ τῆς ὠφελείας αὐτῶν, μᾶς φαίνεται ὅτι ἤθελεν εἰσθαι ἀπλούστερον νὰ παραλληλίσουν αὐτὰ τὰ νερά μετ' ἄλλα ὀρυκτὰ νερά γνωστὰ εἰς τὸν φωτισμένον κόσμον, καὶ τότε ἐκ τῆς παραλληλίας ταύτης ὁ ἱατρὸς χειραγωγούμενος ἀπὸ τὴν πείραν, τὴν ὁποίαν χρόνοι πολλοὶ καὶ σοφῶν ἀνδρῶν κοποὶ ἐπεκύρωσαν, ἐμπορεῖ νὰ κρίνῃ ἀσφαλέστερον περὶ τῆς ὠφελείας αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τότε πάλιν αἱ ἐπιτόποι πείραι εἶναι ἀπαραίτητοι. Μεταξὺ ἄλλων καὶ ὁ Ἀλιβέρτης (Alibert) κάμνει τὴν ἐξῆς παρατήρησιν. Κάνει δὲν ἀγνοεῖ, λέγει, ὅτι τὰ ὀρυκτὰ νερά, καὶ ὅταν ἀκόμη κατὰ τοὺς ἐξωτερικοὺς χαρακτῆρας των παρομοιάζων, δὲν ἐμποροῦν νὰ ἐαλοθευνεῖς χρῆσιν ἀδιακρίτως, καὶ ὅτι αὐτὰ δὲν ἀρμόζουν εἰς ὅλας τὰς ἀσθενείας, οὔτε εἰς ὅλους τοὺς βαθμοὺς αὐτῶν τούτων τῶν ἀσθενειῶν. κτλ.

Ἐπισημειώσεις ἱατροῦ τινος.

Ἀρ. 1651.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς Κυρίους Δίκτορας Κύδε, Ταδισσότ, καὶ Ζουκκαρίνην, καὶ τὸν φαρμακοποιὸν Κ. Μαν, μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς διορθώσεως νὰ ἐξακριβώσῃ καὶ νὰ ἀναλύσῃ τὰ μεταλλικὰ ὕδατα τῶν Θερμίων.

Κύριοι,

Ἐλάδομεν τὴν ἀναφορὰν, τὴν ὁποίαν μᾶς διευθύνετε περὶ τῶν ὑδάτων τῶν Θερμίων, καὶ ἀνέγνωμεν μετ' ἐμῶν μὴ μεγάλην μας εὐχαρίστησιν τὰς παρατηρήσεις σας περὶ τῶν φυσικῶν καὶ θεραπευτικῶν ποιοτήτων τῶν ὑδάτων τούτων.

Σὰς εὐχαριστοῦμεν, Κύριοι, διὰ τὸν κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην ἐνδειχθέντα ἐνεργόν σας ζῆλον. Ἡ ἐκδύλευσις, τὴν ὁποίαν ἐκάμετε ἤδη, θέλει ἐκτιμηθῇ κατ' ἀξίαν, καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη τῶν Ἑλλήνων θέλει διατηρήσῃ τὴν μνήμην τῆς.

Ὁδηγομένη ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐδώκατε πληροφορίας, ἡ Κυβέρνησις θέλει σπεύσει νὰ κατασκευάσῃ προσωρινῶς πλησίον εἰς τὰ Θερμιά ὕδατα στέγην τινὰ διὰ τοὺς ἀσθενεῖς, προμηθεύουσα εἰς αὐτοὺς συγχρόνως καὶ ἱατρὸν· καὶ κατὰ τὸ παρὸν μὲν δὲν δύναται νὰ πράξῃ τι πλέον· ἐλπίζει δὲ ὅτι μετὰ τὸν καιρὸν καὶ μετὰ τὴν συνδρομὴν τῶν τε κατοίκων καὶ τῶν ἐξωθεν πρὸς ἀνάρρωσιν ἐρχομένων, τὰ λουτρά ταῦτα, λαμβάνοντα τοὺς ἀπαιτούμενους πόρους, θέλουν βελτιωθῇ βαθμυδόν.

Ἐκαστος ὠφελοῦμενος ἐντεῦθεν θέλει ἀπολαμβάνει τοὺς καρπούς τῶν κόπων σας, καὶ ὑμεῖς ἀντὶ ἀμοιβῆς θέλετε ἔχει τὴν ἡδυτάτην συναίσθησιν τῆς ἀγαθοεργίας.

Δέχθητε, Κύριοι, τὴν βεβαίωσιν τῆς ἐξόχου περὶ ὑμῶν ὑπολήψεώς μας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 10—22 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀναφορὰ τῆς ἐπρχίας Ἀργους πρὸς τὸν ἑξοχώτατον Κυβερνήτην.

Ἐξοχώτατε.

Καθὼς εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις τῆς πατρίδος εἶδομεν πάντοτε προηγουμένην τὴν πατρικὴν σας πρόνοιαν, οὕτω καὶ εἰς τὴν προκειμένην τῶν πραγμάτων μεταβολὴν εἶχομεν ἀπ' ἀρχῆς πλήρη τὴν πεποίθησιν περὶ τῆς ἀπαιτουμένης προνοίας σας διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν ἀναφαίρετων δικαιωμάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, τὰ ὁποῖα ἀπέκτησεν ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἐν τῷ μεταξὺ κινδύνῳ, θυσίῳ καὶ παθῶν ἀνηκούστων.

Ἡ πρὸς τοὺς Ἀντιπρόσβους τῶν Συμμάχων Αὐλῶν ἀπάντησίς σας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Γερουσίας κατὰ συνέπειαν τῶν πρὸς

τὴν Κυβέρνησιν διακοινώσεων παρὶ τῆς τύχης τῆς Ἑλλάδος, ἐπεσφράγισαν τὴν πεποιθήσιν μας ταύτην, ἐκ τῶν ἐν αὐτοῖς ἀντικειμένων, συμφωνοτάτην καὶ ὅλα μὲ τὰς εὐχὰς καὶ ἐγκαρδίους ἡμῶν ἐφέσεις.

Ὅθεν καὶ εὐγνωμονοῦντες πρὸς τοὺς σεβαστοὺς εὐεργέτας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ Συμμάχους Βασιλεῖς, διὰ τὰς πρὸς αὐτὸν εὐεργεσίας των, καὶ εὐχάριστοι μένοντες καὶ πρὸς τὴν ὑμετέραν ἔξοχότητα διὰ τὰς τοιαύτας πατρικὰς προνοίας σας πρὸς τὴν πατρίδα, δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἡ Α. Β. Υ., ὁ Σεβαστὸς Ἡγεμὼν, ὡς ἐναποτεθεῖσα εἰς αὐτὸν τοῦ λοιποῦ ἡ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἀναγέννησις καὶ εὐδαιμονία, καὶ ἡ καθ' ὅλα συμμόρφωσις του μὲ τὰ ἀνεξάρτητα καὶ ἐλευθερά ἔθνη, θέλει ἐπιταχύνει τὴν ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ αἴσιον ἔλευσιν του.

Ἀλλ' ἐπειδὴ, ὡς μανθάνομεν, ἄτομά τινα ἐκ τῆς ἐπαρχίας ταύτης, κινούμενα ἀπὸ μέτρα φατριαστικὰ καὶ ἰδιοτελεῖ, ἐτίληψαν νὰ κάμουν κατ' αὐτὰς κρυφίως καὶ κατὰ ῥαδιουργίαν ἀναφορὰν καὶ πρᾶξιν χωρὶς τὴν ἄδειαν καὶ χωρὶς εἰδήσιν τοῦ κοινοῦ μας, διὰ νὰ προσβάλλωσι βέβαια οἱ μισόκαλοι τὰ ἀνεκτίμητα δίκαιά μας, καὶ νὰ παρεξηγήσουν τὰς εὐχὰς καὶ ἐφέσεις μας, ἀναφερόμεθα ὅτι ἡ τοιαύτη των ἀναφορὰ καὶ πρᾶξις νὰ μὴν ἦθελε λογισθῇ, εἰμὴ χαρτίον ἄγραφον καὶ ἄκυρον, διότι ἐν τῇ παρούτῃ μας παριστάνονται ἐλευθέρως καὶ ἐφετικῶς αἱ εὐχαί, ὡς εἴρηται, ἀπάσης τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας ταύτης.

Μενομεν μὲ σέβας βαθύτατον.

Ἐν Ἀργεῖ, τὴν 2 Ἰουνίου 1830.

Οἱ πολῖται τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας Ἀργους.

Ὁ Κληρὸς. — Ἡλιουπόλεως Ἀνθιμος, καὶ τοποτηρητὴς Ἀργους καὶ κατὰ Ναχαγιέ, μετὰ τοῦ ὑπὸ τὴν πνευματικὴν μου διεύθυνσιν ἱεροῦ κλήρου. Ὁ πρωτόπαπας Γεώργιος Καραμνιτζᾶς, — Οἱ Στρατιωτικοί. — Δ. Τζόκρης, Γιαννάκος Νταγρῆς, Κ. Ἀναστάσιος, Νέκις, Ἀναστάσιος Τζόκρης, Κωνσταντῆς Γ. Τριμεύρας, Ἀναγνώστης Μονοδασίτης. — Οἱ Πολῖται τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας Ἀργους. — Σταματέλος Ἀντωνόπουλος, Παναγιώτης Ἰωαννοῦσης, Γ. Παρούκας, Ἀθανάσιος Παπαδοῦκας, Ἰω. Σέκερης, Γεώργιος Θεοφανόπουλος, Δημήτριος Μπατουβανός, Νικόλαος Θ. Ζήντζιας, Νικόλαος Τελπεράκης, Ἀπόστολος Ν. Ἀποστολόπουλος, Γεώργιος Τζόκρης, Γεώργιος Ἀνυφιώτης, Ἀναστάσιος Ψιροβίλης, Νικόλαος Ζέρας, Ἰωάννης Τζουλοφιδής, Μ. Παπᾶ Μιχαλόπουλος, Ἀνδριανὸς Πέπας, Παναγιώτης Ζεγκίνης, Νικόλαος Βόκος, Ἀθανάσιος Ἀσημακόπουλος, Παναγιῆς Μητρόπουλος, Ἀνδρῆκος Ἀλίκουλης, Ἐμμανουὴλ Τεφανοῦσης, Γεώργιος Σαλωνισκόπουλος, Ἀνδρέας Παπᾶ Σπύρου, Γεώργιος Μάλος, Παναγιώτης Κλασοῦχος, Ἀθανάσιος Σμυρναῖος, Ἠλίας Ἀνυφιώτης, Δημήτριος Αἰμαρῆς, Παναγιῆς Λεγαδημόπουλος, Παναγιῆς Παπαδόπουλος, Σαράντης Παπᾶ Χρηστόπουλος. Θεοδόσιος Λεκούφης, Νικολῆς Τζαργαῖς, Κωνσταντῖνος Αἰγυδῆς, Γεώργιος Καραλατόπουλος, Κωνσταντῖνος Ἡλιακόπουλος, Δημήτριος Τριγανόπουλος, Γεώργιος Σκραντόπουλος, Κωνσταντῖνος Βόκος, Σπύρος Μοντζόπουλος, Δημήτριος Μπαρμπαλόπουλος, Γιαννούλης Φικιώτης, Μιχαὴλ Ζωάννος, Ἀναγνώστης Τζουλοφίδης, Μιχαὴλ Καζάκος, Γιάννης Φικιώτης, Ἀλέξιος Νικολόπουλος, Γεώργιος Πετρόπουλος, Δημήτριος Φημιώτης, Γιάννης Λικορέμος, Σωτήριος Παπᾶ Μιχαλόπουλος, Παναγιῆς Α. Παπᾶ Παναγιώτου, Μιχαλάκης Μπαγιαντζῆ, Νικολῆς Θεοδοσίου, Δημήτριος Τζιανλῆς, Δημήτριος Ἀναστασίου, Νικολῆς Καραντζόπουλος, Παναγιῆς Γρέτζης, Δημήτριος Ἀθανασίου, Θεοδωράκης Κοντόπουλος, Ἀγγελῆς Χρυσικός, Ἀναγνώστης Παναγιώτου, Α. Γεωργίου, Χρῆστος Βαθῆς, Νικολῆς Φιλῆας, Νικολῆς Παπαμούντζας, Γιαννάκος Παπ. Μιχαλόπουλος, Ἀναστάσιος Στασινοῦπουλος, Ἀναγνώστης Μασουριδόπουλος, Δημήτριος Θεοτόκης, Σταματῆς Μιχαλόπουλος Σπαρτιάτης, Ἰωάννης Γ. Βλάσης, Κωνστ. Παρασκευόπουλος, Ἀναστάσιος Σταματόπουλος, Ἀἴμος, Θανάσοπουλος, Μ. Βούρλος, Χρῆστος Φίρος, Δημήτριος Μιχαλόπουλος, Παναγιῆς Καρβουνάκης, Σωτῆρος Ραχίτζης, Κωνστ. Λιμπερακόπουλος, Θεοδ. Ἰωάννου Ἀπάσης, Χρῆστος Χατάρας, Μαθθαῖος Γεωργίου, Νικόλαος Μεθωνιός, Θ. Μιχαλόπουλος, Α. Μεθωνιός, Μανόλης Μάρσης, Ἀθανάσιος Π. Μιχαλόπουλος, Γιάννης Χαλιώτης, Νικολῆς Σταμαράτης Κωνστ. Παπ. Δημητρίου, — Οἱ Δημογέροντες τῶν χωρίων. — Τοῦ Κουρσοπέδου, Γιαννάκος Βασιλείου, Σωτῆρος Δανόπουλος. — Τῆς

Φυγιάς, Ἀνδρέας Σάββας. — Τῆς Μυροσίης, Θεοδ. Μανώλης. — Τοῦ Κουρτακίου, Κωνσταντῆς Κοκογγῆλης. — Τῆς Ἀρις, Ἀναγ. Παπ. Μιχαλόπουλος. — Τοῦ Σκαφιδάκτου, Νικολῆς Μπούκουση. — Τῆς Καριάς, Τάσος Μπούτζικος. — Τοῦ Πουγακίου, Ἀναγνώστης Κωνσταντόπουλος, Τάσος Δημητράκης Ζάχος. — Τοῦ Κάτω Πελεσίου, Γεωργάκης Μητρόπαπας. — Τοῦ Ἐπάνω Πελεσίου, Ἀναγνώστης τοῦ Οἰκονόμου. — Τοῦ Μέρμπαχ, Γιάννης Μιχόπουλος. — Τοῦ Καπαρελίου, Γιάννης Ντέντερ. — Τοῦ Νιοχωρίου. Ἀναγνώστης Παπ. Κωνσταντόπουλος.

Οἱ Δημογέροντες τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας Ἀργους, συνοπεγραφομένοι μετὰ τῶν πολιτῶν τῆς ἐπαρχίας ταύτης, ἐπικυροῦσι καὶ τὸ αὐτόγνωμον καὶ γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν αὐτῶν.

Ἐν Ἀργεῖ, τὴν 9 Ἰουνίου 1830.

Οἱ Δημογέροντες. Νικόλαος Ζεγκίνης, Γ. Ἀλπινδόπουλος, Θ. Μεθωνιός, Α. Καραγερόπουλος, ὁ Γραμματεὺς Ν. Ἰω. Κορδίας.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 8 Ἰουλίου.

Τὴν 20 Ἰουνίου ἀνεχώρησεν ἐκ Πύρου ὁ Ναύαρχος Ἐθνηος ἐπὶ τοῦ δικρότου Βλαδιμήρου, συνωδευόμενος καὶ ἀπὸ τὴν κορδέτταν Λεαίαν, εἰς τὴν βαλτικὴν θάλασσαν. Ἀναχωρῶν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἡ Α. Ε. ἀφίνει εἰς αὐτὴν περιπόθητον μῆνιμα. Τὸ πρῶν καὶ τὸ ἀξιεπαινετὸν τοῦ χαρακτήρος του, τὸ ἐλευθέρων καὶ τὸ εἰλικρινὲς τῶν ἀρχῶν του, καὶ ἐκεῖνα αἱ ἀρεταί, αἵτινες, κοσμοῦνται τὸν ἐν εἰρήνῃ διάγοντα πατέρα οἰκογενείας, φαίνονται λαμπρότεροι εἰς τὸν πολεμιστὴν, τὸν κατέστηται τόσον ἀξιαγάπητον καὶ ἀξιότιμον εἰς ὅλους, ὅσοι τὸν ἐγνώριταν, ὅσον ἄξιον τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν φιλανθρώπων τὸν ἀπέδειξεν ἡ ἐν Νεοκάρττῳ ναυμαχίᾳ. Καθ' ἣν στιγμὴν σχεδὸν ἐμελλε ν' ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὰ παράλια ταῦτα ὁ Ναύαρχος, εὐηρεττήθη νὰ στείλῃ εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ὀρφανοτροφείου τὴν ποσότητα 144 διστήλων μὲ τὴν ἐξῆς, ἐπιστολήν.

“Τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἀνεδέχθητε, ἀγαπητέ μου Κύριε, τιμᾷ τὰ αἰσθήματά σας, καὶ δὲν θέλομεν ἀποκάμει θυμαλίζοντες τὴν ὁποίαν δεικνύετε ἀφοσίωσιν εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τῆς ἐπερχομένης γενεᾶς τῆς Ἑλλάδος. Προσκιτᾶτε δὲ ἐντεῦθεν ὁμοῦ μὲ τόσα ἄλλα καὶ τοῦτο νέον δίκαιον εἰς τὴν παρὰ τῶν φιλοκάλων τιμῇ.

„Εὐτυχὴς θέλω εἶσθαι, ἂν δύναμαι νὰ συμπράττω πάντοτε κατευθεῖαν, εἴτε πλαγίως, εἰς τὸν ὁποῖον προέθεσθε σκοπὸν, καὶ ἐλπίζω ὅτι θέλετε εὐδοκῆσαι νὰ μεταχειρισθῆτε εἰς κόσμησιν τοῦ ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ ναοῦ τὰ ὁποῖα σᾶς πέμψω σήμερον ὀλίγα χρήματα. Ἡ θρησκεία συνιτᾷ τὴν κρηπίδα τῆς εὐτυχίας τοῦ ἀνθρώπου, καὶ δὲν δύναται τις νὰ σᾶς ἐπαινήσῃ ὅσον πρέπει διὰ τὴν ὁποίαν καταβάλλετε ἐπιμέλειαν, διὰ νὰ τὴν ἐντυπώσετε εἰς τὰς ψυχὰς τῶν παιδῶν τῶν εἰς τὴν διεύθυνσιν σας ἐμπεπιστευμένων.

„Τοὺς δίδω δὲ τὸ μικρὸν τοῦτο σημεῖον μνήμης, διὰ νὰ τοὺς ἐνθυμίσω ὅτι τὸ μεγαλύτερόν των θάρρος πρέπει νὰ ἔχωσιν εἰς τὸν Θεόν. Πιστεύετε δὲ ὅτι περὶ πλείστου ποιούμεαι τὴν μνήμην σας, καὶ ὅτι ἀμετατρέπτως θέλει εἶσθαι προσκολλημένος εἰς ἐτᾶς.

„Ὁ εἰλικρινὲς ἀφυσιωμένος δοῦλός σας

Ἐκ Πόρου, τὴν 19 Ἰουνίου (1 Ἰουλίου) 1830.

ΕΙΔΗΘΟΣ.

Τῷ Κυρίῳ Μυσταξοῦδῃ, ἱππότη διαφόρων ταγμάτων.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Έτησίαν. Φοίνικες 36
Εξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9

Αί συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, ΠΙΟΤΛΙΟΥ 1830.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀκολουθία τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀπεσταλμένων ἀνα-
φορῶν τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Πελοποννήσου (βλ. εἰς τὰ προηγούμενα
φύλλα τῆς Γεν. Ἐφημ. Ἀρ. 50 καὶ 53 τὰς ἀναφορὰς τῶν ἐπαρ-
χιῶν Τριπολιτσᾶς καὶ Ἀργου.)

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς
Ἑλλάδος.

Ἐν Κορίνθῳ, τὴν 23 Ἰουνίου 1830.

Ἡ Κορινθία Διοίκησις λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ διευθύνῃ
πρὸς τὴν Γ. Ε. ἀναφορὰν τῶν Κορινθίων, διὰ τῆς ὁποίας
ὁμολογοῦσιν ὅτι τὰ ὅσα εἰλικρινῶς εἰς τὴν παρούσαν
μεταβολὴν τῶν πολιτικῶν πραγμάτων τῆς πατρίδος ἐπιθυ-
μοῦσι καὶ εὐχονται.

Καὶ ἀντιπολιτευόμενοι εἰς τὰ μερικώτερα τῶν οἱ ἐπαρ-
χιῶται οὗτοι, ἀλλὰ, προκειμένου ἤδη ἐρωτήματος περὶ τοῦ
κοινῆς συμφέροντος, ὁμοφώνως συνήφθησαν εἰς μίαν ἁρμο-
νίαν, καὶ δὲν ἐδέχθη, εἰμὴ τῆς συμμαχίας τοῦ θεοῦ λόγου,
διὰ νὰ φέρῃ ἡ Διοίκησις ἅπαντας εἰς κατανόησιν τῶν ἀλη-
θινῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος.

Ἡ ἑκτασις τῆς ἐπαρχίας καὶ ἡ ἀπόστασις τῶν κωμο-
πόλεων πρὸς ἀλλήλας ἐβράδυναν τὴν σύνταξιν τῆς ἀναφορᾶς
ἕως σήμερον. Μένω μὲν βαθύτατον σέβας.

Ὁ Διοικητὴς Κορινθίας Ι. Μ. ΜΙΛΑΝΤΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Ἰω. Μάγνης.

Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Κυβερνήτην τῆς
Ἑλλάδος.

Ἐξοχώτατε,

Ἀφ' οὗ ἀνέγνωσαν τὴν ἀπάντησιν τῆς Κυβερνήσεως εἰς
τὰς διακοινώσεις τῶν Συμμάχων Αὐλῶν περὶ τῆς τύχης τῶν
Ἑλλήνων, καὶ τὰς παρατηρήσεις τῆς Γερουσίας, οἱ πολῖται
τῆς ἐπαρχίας Κορίνθου εἶναι πεπεισμένοι προηγουμένως ὅτι
διὰ τῆς ἐλλόγου καὶ πατριωτικῆς προνοίας τῆς Κυβερνήσεως
τῶν εἰς τὴν μεταβολὴν ταύτην τῶν πραγμάτων θέλουσιν
ἀσφαλισθῇ τοῦ ἔθνους τὰ δίκαια, διὰ τὰ ὁποῖα ἔπαθον
μυρία δεινὰ καὶ ἑκάμαν ἀπειροὺς θυσίας.

Ὅτι αἱ εὐχαὶ τῆς ἐπαρχίας ταύτης ὁλοκλήρου εἶναι
κατὰ πάντα σύμφωνοι μὲ τὰς εὐχὰς τῆς Κυβερνήσεως, τὰς
ἤδη ἐκπεφρασμένας εἰς τὴν Α. Β. Γ. ἐξ ὀνόματος καὶ ἐκ
μέρους ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Ὅτι ὅλοι οἱ πολῖται τῆς ἐπαρχίας αὐτῆς εὐγνωμονοῦν εἰλι-
κρινῶς πρὸς τὰς εὐεργέτιδας αὐτῶν Συμμάχους Δυνάμεις καὶ

Ὅτι ἐλπίζουν ὁμοῦ μὲ τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι ἡ Α. Β. Γ.
θὰ ἐπιταχύνῃ τὴν ἐλευσίαν τοῦ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν, ἐνῷ εἰς
τὴν Α. Β. Γ. ἀπόκειται ἐφεξῆς νὰ τελειώσῃ τὸ μέγα ἔργον
τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλλάδος.

Τέλος πάντων ὅτι πᾶτα πράξεις ἡ ἀναφίρᾳ ὑπογεγραμ-
μένη κρυφίως ἐξ ἀτόμων τινῶν τῆς ἐπαρχίας ταύτης, ἐὰν
ἔγεινε, πρέπει νὰ θεωρῆται ἄκυρος καὶ ὡς χάρτης ἄγραφος.
Καὶ ὑποστημεινόμεθα μὲ βαθύτατον σέβας.

Ἐν Κορίνθῳ, τὴν 20 Ἰουνίου 1830.

Οἱ εὐπειθεῖς πολῖται καὶ κάτοικοι τοῦ λαοῦ τῆς
ἐπαρχίας Κορίνθου.

Ὁ Κορίνθου Κύριλλος, Παπᾶ Λέκας, Παπᾶ Γεωργάκης,
Ἀναγνώστης Ρομπόκος, Ἡγούμενος Δανιὴλ Βράχου, Βησσα-
ρίων Εὐσταθιάδης, Δημήτριος Τολόπουλος, Ἀναγνώστης
Γραμματικόπουλος, Μιχαὴλ Κορδογιαννόπουλος, Διονύσιος
Ἀραβαντινός, Σταῦρος Καμπερόπουλος, Δημ. Λεοναρδόπου-
λος, Δημήτριος Περγουτζόπουλος, Σωτήριος Σπ. Νοταρᾶ,
Π. Τζολακκόπουλος, Γεώργιος Ζέρβας, Ἀναγνώστης Ἐλευθέρης,
Ἀναγνώστης Κάσσιος, Ποπόνικας, Νικολῆς Κρίτζεπης, Ἀνα-
γνώστης Μπισπίνης, Κωνσταντῆς Γκιούλης, Ἀναγνώστης
Εὐσταθιάδης, Γιαννακὸς Οἰκονόμου, Σπύρος Τζήλιος, Ἀθα-
νάσιος Δασκαλόπουλος, Κωνσταντῖνος Δημητριάδης, Γ. Π.
Ἰωάννου, Ἀναγνώστης Ἀραβαντινός, Σταῦρος Νικολάου,
Χριστόδουλος Νοταρᾶς, Σπυρίδων Δαφ., Εὐθύμιος Καλαρᾶς,
Ἀναγνώστης Γαρούσης, Ἀναγνώστης Λογοθέτου, Ἀνδρια-
νὸς Σάββας, Παναγιώτης Καλαρᾶς, Σπύρος Λελέκος, Σταῦ-
ρος Ἀναγνώστη, Ἀναγνώστης Δροσόπουλος, Γεώργιος Οἰκο-
νόμου, Παναγιώτης Οἰκονόμου, Δημ. Ευθυμίου, Ἀναγνώ-
στης Μπενιζελόπουλος, Παναγῆς Τρόνος, Γεώργιος Ραφιο-
πουλος, Κωνσταντῖνος Νικολάου Οἰκονόμος, Ἀναγνώστης
Παντελῆς. Γεώργιος Νοταρᾶς, Ἰωάννης Σταυρόπουλος, Σπυ-
ρίδων Δημητρίου, Γ. Πολυχρονιάδης, Ν. Δ. Κανελλόπουλος,
Δημ. Νικολόπουλος, Σπύλιος Κροκυδάς, Βασίλειος Εἰρήνης,
Σωτήριος Φαρὸς, Γεώργιος Ἀντωνόπουλος.

Ἀρ. 1279.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Σ. Κυβερνήτην
τῆς Ἑλλάδος

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Κορινθίας.

Ἐξοχώτατε,

Οἱ πολῖται τῆς ἐπαρχίας Κορινθίας, συνελθόντες εἰς ἐν

καὶ συγκροτήσαντες ἐπαρχιακὴν συνέλευσιν κατὰ τὴν 20 τοῦ ἱσταμένου μηνὸς, προκαθημένου καὶ τοῦ Μητροπολίτου αὐτῶν, ἀνέγνωσαν συνεχῶς τὴν εἰς τὰς διακοινώσεις τῶν Συμμάχων Αὐλῶν ἀπάντησιν τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεως περὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων τύχης, καὶ τὰς ὁποίας παρατηρήσεις ἐμδριθῶς ἔκαμεν εἰς αὐτὰς ἡ Γερουσία, ὡς ἐξ ὀνόματος ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Πεποιθότες λοιπὸν ὄντες ὅτι διὰ τῆς φιλοστοργικῆς, πατρικῆς καὶ ἐμδριθῶς προνοίας τῆς Υ. Ε. τὰ μέγιστα δίκαια ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους θέλουσιν ἀσφαλισθῆ ἀδυστάκτως εἰς τὴν ἡδὴ μεταβολὴν ταύτην τῶν πολιτικῶν πραγμάτων διὰ τοὺς ἀπειροὺς κρουνοὺς αἱμάτων, τοὺς ὁποίους ἔχυσαν οἱ Ἕλληνες ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας των, καὶ διὰ τὰ ὁποία ἔπαθον μυρία δεινὰ, κάμνοντες ἀπειροὺς θυσίας.

Ὅθεν ἐνῶ συνερχόμενοι ἐνταῦθα κατεγίνοντο νὰ γράψωσι καὶ αὐτοὶ πρὸς τὴν Β. Α. Υ. τὸν Πριγκίπα Λεωπόλδον τὰς εὐχὰς των συμφώνως μετὰ τὰς εὐχὰς τὰς πρὸ ὀλίγου ἐκπεφρασμένας εἰς τὴν Α. Β. Υ. ἀπὸ τὴν Σ. Κυβερνήσιν των ἐξ ὀνόματος καὶ ἐκ μέρους ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, καὶ νὰ προσφέρουν πρὸς τὰς εὐεργέτιδας αὐτῶν Συμμάχους Δυνάμεις τὰς εἰλικρινεῖς εὐγνωμοσύνας των, καὶ ὅτι εἰς τὴν Β. Α. Υ. ἀπέκειτο ἐφεξῆς νὰ τελειώσῃ τὸ μέγα καὶ ὑπέρλαμπρον ἔργον τῆς ἀναγεννήσεως τῆς πολυπαθεστάτης Ἑλλάδος, ἡκουσα βαρέως συγχρόνως καὶ τὴν παραιτήσιν τῆς Α. Β. Υ. ἀπὸ τὴν τῆς Ἑλλάδος ἡγεμονίαν.

Ὅθεν συσκεφθέντες ἐνέκριναν καὶ ἀπέδωκαν ἐγγράφῳ πρὸς τὴν Υ. Ε. τὴν εὐγνωμοσύνην των, διὰ τῆς ἀπὸ 20 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ἀναφορᾶς των, τὴν ὁποίαν καὶ διεύθυνον διὰ μέσου τῆς ἐνταῦθα Διοικήσεως (ὡς διαλαμβάνει ἡ ἐγκύκλις) ἀποδεικνύοντες τέλος πάντων, ὅτι πᾶσα πρᾶξις ἡ ἀναφορά ὑπογεγραμμένη ἐξ ἀτόμων τινῶν τῆς ἐπαρχίας ταύτης, ἀέγεινε, πρέπει νὰ θεωρῇται ὅπως διόλου ἄκυρος καὶ ὡς χάσθη ἄγραφος.

Ἐπεφορτίσθημεν οὖν καὶ ἡμεῖς νὰ ἐκφράσωμεν πρὸς τὴν Υ. Ε. διὰ τῆς παρούσης ἀναφορᾶς ἡμῶν, ὅτι ἅπας ὁ λαὸς τῆς Κορινθίας συνάδει μετὰ τὸ φρόνημα τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήτεώς του, καὶ προσφέρει χεῖρας ἱκετηρίους ὑπὲρ τῆς μακροδιότητος καὶ διατηρήσεως τῆς Υ. Ε. τοῦ κοινοῦ πατρὸς αὐτῶν διὰ τὰς ὁποίας εὐεργεσίας καὶ ἀγαθὰ ἀπῆλause καὶ ἀπολαμβάνει, ἀφ' ἧς ὥρας καὶ στιγμῆς ἡ Υ. Ε. ἐπάτησε τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος.

Δέχθητε λοιπὸν εὐμενῶς, Ἐξοχώτατε Κυβερνήτα, τὰ εἰλικρινῆ αἰσθήματα καὶ τὴν ἐξ εὐγνωμοσύνης ἀφοσίωσιν εἰς τὴν Υ. Ε. ὅλου τοῦ λαοῦ τῆς Κορινθίας καὶ ἡμῶν.

Διὸ καὶ ὑποσημειούμεθα μ' ὅλον τὸ ὀφειλόμενον καὶ βαθυτάτον σέβας.

Ἐν Κορίνθῳ, 24 Ἰουνίου 1830.

Οἱ Δημογεροντες Σταῦρος Νικολάου, Βασίλειος Εἰρήνου, Σπύλιος Κροκιδᾶς, Παναγιώτης Οἰκονόμου.

Ὁ γραμματεὺς Α. Μιλτιάδης.

Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Κυβερνήτην
τῆς Ἑλλάδος.

Πληροφορούμεθα ὅτι τινὲς κακεντρεχεῖς καὶ κακόβουλοι τολμηταί, ὁποῖοι ἐστάθησαν ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἱεροῦ τούτου ἁγῶνος, αὐτοκρητυττίμενοι πρέκριτοι, δολιοτρόπως ἔγραψαν

καὶ ὑπέγραψαν κρύφια ἔγγραφα, ἔγνωστα ὅπως διόλου παρὰ τῶν κοινοτήτων, ἀποτεινόμενα πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν ψηφισθέντα ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος, ὅτινα ἡμεῖς ὁποῖα καὶ ἂν ἤθελεν εἶσθαι ἡ φύσις αὐτῶν, τὰ ἀποδοκιμάζομεν ὡς τολμηρὰ καὶ δόλια, καθ' ὅσον καὶ ἡ φύσις αὐτῶν καὶ ὁ σκοπὸς τοιοῦτος.

Ἐκοινοποιήθη δὲ πρὸς ἡμᾶς ἡ ὑπ' Ἀρ. 1488 ἐγκύκλις τῆς Υ. Ε., δι' ἣν προσκαλούμεθα νὰ ἐξηγήσωμεν τὰ αἰσθήματα μας πρὸς τὴν Β. Α. Υ. τὸν ψηφισθέντα ἡμῶν ἡγεμόνα μετὰ τρόπον πασιφανῆ καὶ ἔννομον, καὶ μολοῦντι βλέπομεν διὰ τῶν ἐφημερίδων, ὅτι ἡ Α. Ε. μετὰ τῆς Γερουσίας ἐξέφρασε καὶ πρὸς τοὺς κραταιοὺς Συμμάχους καὶ πρὸς τὸν ψηφισθέντα ἡγεμόνα ἡμῶν Λεωπόλδον τὰς εὐχὰς καὶ αἰσθήματα τοῦ ἔθνους, τὰ ὁποῖα ἡμεῖς γνωρίζομεν σύμφωνα κατὰ πάντα μετὰ τὴν θέλησιν καὶ εὐχαρίστησιν ὅλων ἡμῶν.

Πληροφορηθέντες δὲ καὶ παρὰ τῆς Υ. Ε., Σεβαστῆς ἡμῶν Κυβερνήτα, τὰ ἀγαθὰ καὶ ἐνάρετα προτερήματα καὶ τὸν φιλελληνικὸν ζῆλον τῆς Α. Β. Υ. τοῦ ἡγεμόνος Λεωπόλδου, καὶ ἐπιστηριζόμενοι εἰς τὰς καθημερινὰς ἀγαθοεργίας τῆς Υ. Ε., ἡγίς οὐδὲ μικρὸν παραδλέπει εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ τὸ ἔθνος εὐδαίμων, εἵμεθα πεπεισμένοι ὅτι καὶ ἡ Β. Α. Υ. ὁ ἡγεμὼν δὲν θέλει παραδλέφει πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ καταστήσῃ τὸ πολυταδὲς τοῦτο ἔθνος τοιοῦτον, καὶ ἐσμὲν βέβαιοι ὅτι θέλει πραγματοποιήσῃ τὰς εὐχὰς μας ἡ παρουσία του.

Παρακαλοῦμεν λοιπὸν, Σ. ἡμῶν Κυβερνήτα, νὰ προσφέρετε πρὸς τοὺς κραταιοὺς εὐεργέτας τῆς πατρίδος ἡμῶν τοὺς Σ. Συμμάχους τὰ αἰσθήματα τῆς εὐγνωμοσύνης μας, ἀποπέμποντες καὶ πρὸς τὴν Β. Α. Υ. τὸν ἡγεμόνα τὰς ἐκ μέρους μας ἐγκαρδίους εὐχὰς.

Ἐν Κρανειδίῳ, τὴν 8 Ἰουνίου 1830.

Οἱ τῆς ἐπαρχίας τοῦ Κάτω-Ναχαγιέ.

Ὁ Κλῆρος τῆς πόλεως Κρανειδίου.

Οἰκονόμος Παπᾶ Παντελέων, Σακκελάριος Παπᾶ Ἀντώνιος, Πρωτόπαπας Παπᾶ Μιχαὴλ, Σύγκελος Διονύσιος, Χαρτοφύλαξ Παπᾶ Λουκάς, Πρωτονοτάριος Παπᾶ Ἰωάννης, Σακκελίων Παπᾶ Δημήτριος, Παπᾶ Κυριάκος Σκαραπάτος, Παπᾶ Κυριάκος Σάββας, Παπᾶ Ἰωάννης Ρεμπότζη, Ἀρχιμανδρίτης, Παπᾶ Δημ. Παπᾶ Ἰωάννου, Παπᾶ Ἰωάννης Τζούτζας, Παπᾶ Ἰω. Σακκελαριάδης. — Οἱ πολῖται τοῦ Κρανειδίου, Ἰω. Οἰκονόμου, Βασίλειος Παπαντωνίου, Γιάννης Βάγης, Ἰω. Ζέρβας, Παντελῆς Μωραχάτζης, Ἀναγνώστης Κρεμμύδης, Νικόλαος Γκίκα Λάμπρου, Γεώργιος Ἰωάν. Οἰκονόμου, Δημήτριος Ἰω. Μπία, Γεωργάκης Πανούτζας, Γεωργ. Γκιόνη, Ἀναγνώστης Νόνης, Ἀναγνώσ. Κ. Μερμετή, Λογοθέτης Ζέρβας, Δημ. Γ. Νόνη, Ἀναγνώστης Δέκας, Δημήτριος Ἰω. Παπανδρέου, Ἀνδρέας Βισπικῆς, Παντελῆς Ἰω. Γεωργίου, Κυριάκος Παπᾶ Τριβούλης, Ἀγγελος Γουζιάσας, Ἀναγν. Βασιλείου, Κωνστ. Ἰω. Ζέρβας, Ἰω. Κρεμμύδης, Μάρκος Σοφικίτης, Δημήτριος Ταχομπίρης, Ἀναστ. Παπᾶ Ἰωάννου, Δημήτριος Γκιόνης, Μῆτρος Κρέστας, Κυριακὸς Βασιλείου, Ἀναγν. Παπανδρέου, Ἰω. Κορδόνης, Παντελῆς Κωνστ. Κοντοβράκη, Κόλιας Ζαχαρίας, Ἀναγν. Γουζούσας, Ἀναγν. Α. Μερμετή, ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς Κοιλαδὸς Σεραφεῖμ, ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς Ἀγίων Ἀναργύρων Γρηγόριος. — Ὁ Κλῆρος τῆς Ἑρμιόνης, Νικόλαος ἱερεὺς Οἰκονόμος, Λάζαρος ἱερεὺς Σακκελάριος. — Οἱ πολῖται τῆς Ἑρμιόνης, Λογοθ. Ράδων

Δημογ., Αναγν. Μπουκουβάλας Δημογ., Γιάννης Σαρής, Αναγν. Χ. Σταύρου, Σταμάτιος Γεωργίου, Γεώργιος Σκρεπετός, Αναγν. Οικονόμου, Μητρος Βασίλειος, Λάζαρος Ταρούσης, Αποστόλης Μπούρης, Σταμάτ. Μιτζας, Γεώργιος Μέσης, Κοσμάς Οικονόμου, Μανόλης Σκούρης, Μητρος Βελιώτης, Λάζαρος Νικολάου, Παναγ. Χότας, Αναγ. Σκρεπετός, Ανδρέας Χούτος, Αναγν. Καφετζής, Σταμάτης του Κοσμά Σαρής, Λάζαρος Μπαρδάκος, Ιω. Μητρος Δημᾶ, Λάζαρος, Σακκελαρίου, Σπύρος, Μιρκούρης. — Ο Κληρὸς τοῦ Διδυμοῦ, Οικονόμος Παπαθανάσιος, Ιω. ἱερεὺς τοῦ Γεωργακῆ Χελιώτου. — Οἱ πολῖται τοῦ Διδυμοῦ, Αναγν. Αντωνόπουλος, Αναγ. Παναγιώτου, Αναγ. Κονομόπουλος, Ιω. Τζατζαρος, Αντώνιος Αντωνόπουλος, Αναστ. Δημήτριος, Δήμας, Δημάκης, Αναγν. Μητρος Παπᾶ, Γεώργιος Βαλιώτης, Κώστας Προσηλῆς, Πέτρος Βλάχος, Μητρος Γιάννης, Γεωργακάς, Δήμας, Γκόκας, Γιάννης Μάδης, Γεωργάκης Γζάνης, Χριστόφίλος Μαρνέρης. — Οἱ πολῖται τοῦ χωρίου Φούρνων, Σταύρος Αντωνίου Πέτρος Μητρος, Αναγνώστης τοῦ Μητρογεώργη, Αναγνώστης Θεοδώρου, Γεώργιος Μπίπας, Μητρος Πούτρος, Γιάννης Κούτζη, Κωνσταντῆς Κορωνιάς, Κυριάκης Ζέρβας, Γιάννης Μπάμπα, Κόλιας τοῦ Βασιλείου, Γιάννης τοῦ Μητρος, Γιάννης τοῦ Βασίλη, Ανάργυρος.

Ἡ Ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία τοῦ κατω-Ναχαγιῆ κατ' αἵτησιν τῶν υπογραψάντων τὴν παροῦσαν πολιτῶν τῆς ἐπαρχίας ταύτης πιστοποιεῖ τὸ γνήσιον καὶ αὐτόγνωμον τῶν υπογραφέντων, γραφέντων τῶν μὲν ἰδιοχείρως, τῶν δὲ διὰ χειρῶν ἑτέρων.

Ἐν Κρανιδίῳ, τὴν 9 Ἰουνίου 1830.

Οἱ προσωρινοὶ Δημογέροντες, Ἰωάννης Οικονόμου, Γιάννης Βαγής, Βασίλειος Παπαντωνίου, Ὁ Γραμμ. Δ. Α. Μιτσόπουλος.

Πρὸς τὴν Β. Α. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον.

Ψηλότατε Βασιλικὴ Πρίγκιψ.

Ἐπεξηλήθμεν τὴν ἀπαντησιν τῆς Σ. Κυβερνήσεως πρὸς τὰς διακοινώσεις τῶν συμμάχων Δυνάμεων διὰ τὴν τύχην τῶν πολυπαθῶν Ἑλλήνων, καὶ τὰς παρατηρήσεις τῆς Γερουσίας, τὰς ὁποίας ὡς πρὸς τὰ δίκαιά των ἔκαμε πλήρεις πεποιθήσεως εὐλικρινοὺς εἰς τὴν ἔμφρονα καὶ πατρικὴν πρόνοιαν τῆς Σεβ. ἡμῶν Κυβερνήσεως, εἰς αὐτῶν τῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος τὴν μεταβολὴν, ὅτι θέλουσιν ἀσφαλισθῇ τὰ δίκαια τοῦ ἔθνους μας, διὰ τὰ ὁποῖα ὑπεφέραμεν τόσα δεινὰ, καὶ ἐκάμαμεν τόσας θυσίας.

Συμφωνοῦν αἱ εὐχαι τῶν κατοίκων ὅλης τῆς ἐπαρχίας μας μὲ ἐκείνας τῆς Σεβ. ἡμῶν Κυβερνήσεως καὶ τῆς Γερουσίας, τὰς ὁποίας ἐξέφρασαν εἰς τὴν Υ. Β. ὕψηλότητα ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, εὐγνωμονοῦμεν ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας ταύτης εἰς τὰς εὐεργετίας ἡμῶν συμμάχους Δυνάμεις, ἐλπίζοντες ὁμοῦ μὲ τὴν Σεβ. Κυβέρνησιν τὴν ταχεῖαν ἔλευσιν ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν τῆς Υ. Β. Υ., εἰς τὴν ὁποῖαν ἀπόκειται ἐφεξῆς νὰ τελειώσῃ τὸ μέγα ἔργον, τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος, καὶ νὰ ἀσφαλίσῃ τὰ ἱερά δίκαιά της. Ἐπειδὴ δὲ μανθάνομεν ὅτι τινὲς μυστικῶς καὶ δολίως οἰκαιοποιοῦμενοι δίκαια καὶ ἐξουσίαν, τὴν ὁποῖαν δὲν ἔλαβον οὐδ' ἔχουσι, ζητοῦν κρυφίως ὑπογράφας ἐσαπατῶντες, τοὺς ἀπλουστέρους διὰ τοὺς ὀλεθρίους σκοποὺς των διὰ νὰ προσκαλέσων τῆς Υ. Β. τὴν ταχεῖαν ἔλευσιν, διακηρύττομεν διὰ τοῦ παρόντος μας ἐπισήμως ὅτι καθε πρᾶξις ἢ ἀναφορὰ ἐξ ἀτόμων τῆς ἐπαρχίας μας, κρυφίως ὑπογεγραμμένη καὶ μὴ φέρουσα τὴν ἐπι-

κύρωσιν τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν θέλει γνωρίζεται ἄκυρος καὶ ὡς χάρτης ἄγραφος.

Προσφέροντες δὲ οἱ ὑποσημειούμενοι τὸ βαθὺ ἡμῶν σέβας καὶ τῶν συμπολιτῶν ὅλης τῆς ἐπαρχίας μας, μένομεν, Τῆς Υ. Β. Υ.

Ἐν Ἀνδριτσαινῇ, τῇ 7 Ἰουνίου 1830.

Εὐπειθέστατοι δοῦλοι

Οἱ πρόκριτοι καὶ Δημογέροντες τῆς ἐπαρχίας Φαναρίου

Ἀνδρέας Ζαριφόπουλος, Αναγνώστ. Π. Ζαριφόπουλος, Αναγνώστ. Κανελλόπουλος, Γεώρ. Σακκελαρίου, Πούλος Μιχαλόπουλος, Ἀσημάκης Ἀργυρόπουλος, Τζαν. Χριστόπουλος, Γεώργης Κρυκώτης, Π. Ἰατρόπουλος, Ἀναστάσιος Φ. Αντωνόπουλος, Πούλος Γεωργίου, Γιάννης Εὐσταθίου, Πανάγος Λιανόπουλος, Βασίλης Λιμπέριος. — Χωρίον Ἀμπελιῶνα, Αναγνώστης Γιαννόπουλος, Ἀγγελῆς Παππαδόπουλος, Χρήστος Αντωνόπουλος, Θεοδωράκης Βασιλόπλος, Γεωργάκης Θεοδωρόπουλος. — Χωρίον Κακαλέτες, Αποστόλης Ἀναστασόπουλος, Διαμαντῆς Μιχόπλος, Τάσης Δημητρόπλος. — Παλέτου, Χρήστος Γιωργακόπλος, Ἀναστάσης Δημόπλος. — Ἀγιοσώση, Κωσταντῆς Ρηγόπουλος, Χρόνης Δρακόπλος, Δῆμος Λιμπερόπουλος, Λιμπέρης Νικολόπουλος. — Τζελέχωρα, Πανάγος Νικολόπλος, Ἀναστάσης Σπηλιωτόπλος, Ἀναστάσης Γιωργιόπλος, Νικολάκης Χόχουλας. — Στάγγα, Καλόγερος Ποντῆς, Γιάννης Κουτῆς, Νικόλας Χουρούκης. — Μπάρτζι, Γιάννης Κοπάνης, Γεροκωνσταντῆς, Ἀναστάσης Ζαχαρίας. — Σέκουλα, Θανάσης Παπᾶς, Ἀναστάσης Μπατίκας. — Κράνα, Φώτης Θανασούλας, Φωτεινὸς Τσουκαλᾶς. — Δλέγα, Γεώργης Ἀγγελόπουλος, Ανδρέας Κάτζιος. — Μαρίνα, Γεώργιος Ἰλιόπουλος, Αντώνης Κουμπούρης, Γεωργάκης Γιαννόπλος. — Πλατιάκον, Γιάννης Ἀργυρόπλος, Τριαντάφυλλος Ἀργυρόπλος, Γ. Σταθόπουλος. — Λαδικάκη, Παναγιώτης Σκαλτζολιάς. — Πισσιπάρδι, Γιάννης Παναγιωτόπλος, Δημητράκης Τράκης. — Προυμάζη, Λιμπέρης Χιπόπλος, Διονύσιος Κανελλόπλος. — Σκληφόν, Βασίλης Γιουργαλόπλος, Γιάννης Παγκινόπλος. — Φτελιά, Κανέλλος Φρέλης, Παναγῆς Γιατρογόπλος. — Καλυδάκια, Θανάσης Ξυπολιάς, Κωστ. Καραχάλιος, Κωστ. Βλάχος. — Ἀνεμοχωράκι, Στάθ. Κωσαντόπλος, Δῆμος Θανασόπλος, Θεοδωρῆς Δημόπουλος. — Τογιά, Κανέλλος Αντωνόπουλος, Παρασκευᾶς Τζακόπουλος, Φωτεινὸς Νικολόπουλος. — Μᾶζι, Ἀναστάσης Σταϊκόπλος, Θανάσης Λαμπρόπουλος. — Λάβδα, Καλόγερος Λιμπερόπλος, Γεωργάκης Μπουῖλος, Γιάννης Κολόπουλος, Γεώργης Κουτρούμπουλος, Ἀγγελῆς Καμάς. — Ρουβία, Γεωργάκης Μουρίψικας. — Ἰσαρι, Αναγνώστης Κότζιρος, Παναγ. Ἐκτρυπινὸς, Ἀσημάκης Τσουτσούμπρης. — Τζιορβάτζι, Φώτης Μισοχρόνης, Ἀναστάσιος Παπαδιονυσίου, Παναγ. Μισοχρόνης, Κωστ. Γοβορός. — Κουτσοχέρα, Γεώργης Ρηγόπλου. — Ξεροχωρί, Γεώργιος Καραπότζις, Νικολὸς Σταματοπλος. — Τραγώγη, Μητ. Τζαβέλας, Θεοδᾶκης Κρέστος. — Πόγικα, Σταύρος Θανασόπλος, Χρόνης Μυλωνᾶς. — Λινιστενα, Νικολὸς Ἀγγελόπουλος, Λάμπρος Φωτεινόπουλος, Μιχαλᾶκης Σκουπούρης. — Σκληρόν, Γεωργάκης Μποζινάκη, Ἀναστάσης Δημητρόπουλος, Παναγιώτης Σαφρᾶς, Μητρος Θανόπλος. — Στασιμον, Γεώργης Διακούπη, Νικολάκης Ταλαβούρα. — Βρονά, Πανάγος Παπαδόπουλος, Λάμπρος Παπαδόπουλος, Μιχαλῆς Καρασόλος. — Ροσοβόν, Κωσταντῆς Σάγρης, Ἠλίας Γιωργόπλος, Γεωρ. Σβίγκος. — Μούτριζα, Κωσταντῆς Παρτα-

Ξελιώτης. — Κρέστενα, Αναγνώστης Αναστασόπουλος, Παναγιώτης Θανατούλης, Κωσταντῆς Κουτζιμπός. — Αλτζάλασι, Κωσταντῆς Κριαράς, Κωσταντῆς Σηλιγιώργης. — Ανεμοχώρι, Γιώργος Δρακόπουλος, Χρήστος Κάρμας. — Γαρέκα, Πανάγος Σταθόπουλος, Στάθης Παναγόπουλος. — Τροῦπες, Αύγερινος Στέριος, Αδαμμιανός ἀπὸ χωρίον Ράπτη, Δήμος Γιαννακόπουλος, Παρασκευᾶς Μπεριόπουλος. — Μακρυσίνη, Αναστάσης Γκότης, Ηλίας Γιωργόπουλος, Γεώργιος Ντερνᾶς, Κωσταντῆς Καούκης. — Κουμουθέρι, Γιαννάκης Αναστασόπουλος. Μπαράκου, Λάμπρος Γαλανός. — Στέρνα, Παναγιωτάκης Πανταζόπουλος, Κωσταντῆς Κόλας. — Μάτεσι, Γεωργάκης Αλεξαδρόπουλος, Πανχ. Λιμπερόπουλος, Παναγῆς Κουτσοῦκος. — Κάρμε, Νικολῆς Νικολόπουλος.

Ἐπικυροῦται ἡ γνησιότης τῆς πράξεως καὶ τῶν ἄνωθεν ὑπογραφῶν.

Ἐν Ἀνδριτσαινῇ, τὴν 19 Ἰουνίου 1830.

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Φαναρίου, Γιαννάκος Γ. Τζανέτου, Δημητράκης Δημητρακόπουλος, Αναγνώστης Αναστασόπουλος, Αναγνώστης Γιαννόπουλος.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Πολλὰ διαφόρως ὁμιλοῦν αἱ Ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες περὶ τῆς παραιτήσεως τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου καὶ τῶν ἐντεῦθεν προκυπτόντων προβλημάτων. Ὡς πρὸς τὴν διαγωγὴν τοῦ Πρίγκιπος, ἡ διαφορὰ αὕτη τῶν λεγομένων ἀνάγεται εἰς τὰς περὶ τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς διαφωνίας, αἰτινές ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἐμποροῦν νὰ διαγραφῶνται καλῆτερα... Οἱ δημόσιοι λόγοι, τοὺς ὁποίους ἔδωκε, περὶ τῆς παραιτήσεώς του, καὶ ἐν μέρει τὸ περὶ τῶν ὁρίων τῆς Ἑλλάδος ζήτημα, παρίστανται ὡς τὰ πλείστου λόγου ἄξια, καθὼς καὶ ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἀντικατασταθησομένου. Ἰδοὺ δέ τινες περὶ τούτων κρίσεις τῶν εὐνοπολητοτέρων τοῦ Λοιδίνου ἐφημερίδων.

Ἡ Σφαῖρα καὶ Περιηγητῆς ὁμιλεῖ σήμερον περὶ τῆς διαδοθείσης φήμης ὅτι ὁ τῶν Κάτω Χωρῶν Πρίγκιψ Φρεδερίκος, δεύτερος υἱὸς τοῦ Βασιλέως, εἶναι ἀπ' ὅλους τοὺς ζητητὰς τοῦ θρόνου τῆς Ἑλλάδος ὁ ἔχων πλείστους πιθανότητας ἐπιτεύξεως. Βεβαίονε δὲ ὅτι ἡ φήμη αὕτη εἶναι πάντῃ ἀστήρικτος, καὶ τίποτε ἀκόμη περὶ τούτου δὲν ἀπεφασίσθη. «Ἡ Κυβέρνησις, λέγει, τῆς Βρετανικῆς Α. Μ. δὲν ἔλαβε κατὰ τοῦτο μέχρι τοῦδε καμμίαν ἀπόφασιν, οὐδὲ προσδιώρισε τὸν δρόμον, τὸν ὁποῖον ἔχει ν' ἀκολουθήσῃ. Ἀλλὰ δὲν ἐξήρτηται μόνον ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν τὸ ν' ἀποφασίσῃ τὰ περὶ τῆς Ἑλλάδος μόνῃ, ἐνῶ συμπαύτου καὶ ἄλλαι δύο Δυνάμεις.

Ὁ Ταχυδρόμος πάλιν δὲν θέλει μὲν νὰ θεωρήσῃ τῆς Ἑλλάδος τὴν τύχην ὡς κειμένην εἰς τὸν κόλπον τῆς Ἀγγλίας, καὶ ἔχει ὀλιγωτέραν φιλαυτίαν παρὰ τὸν συναδελφόν του· ἀλλ' ἤθελε νὰ μὲν διὰ παντὸς ἡ Ἑλλὰς ἐξ ηγετημένη ἀπὸ τὰς τρεῖς Δυνάμεις. «Διῶσχυ, ρίσθησαν, λέγει, ὅτε διεφιλονεικῆθη ἐν τοῖς βουλευτηρίοις περὶ τῆς παραιτήσεως τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου, ὅτι

κατὰ τὸ Πρωτόκολλον τῆς 3 Φεβρουαρίου ἡ Ἑλλὰς μένει, χωρὶς ὅρια, τὰ ὁποῖα νὰ ἐμποροῦν νὰ τὴν ὑπερασπίζωνται, καὶ ὅτι ἡ ἐπικράτειά της μένει ἀνοικτὴ εἰς τὸν θέλοντα νὰ ἐμβῇ εἰς αὐτήν, ὥσταν νὰ μὴν εἶναι ἡ Ἀγγλία, ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ῥωσσία διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς Ἑλλάδος ἀντὶ ποταμῶν καὶ βουνῶν μεταξὺ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τοῦ Ἀδριατικοῦ. Τοιοῦτοτρόπως ἡ Ἑλλὰς ἤθελεν ἐπιτροπεύεσθαι παντοτείνως. Ὁ τι δὲ καὶ ἂν εἴπῃ ὁ Ταχυδρόμος, ὁ Πίνδος, ἀπὸ τοῦ Ἀμβρακικοῦ μέχρι τοῦ κόλπου τοῦ Βώλου, ἦτο κατὰ τὴν γνώμην μας καλῆτερον περίβραγμα εἰς τὴν Ἑλλάδα ἢ ἡ μετέωρος τῶν τριῶν Συμμάχων Δυνάμεων ὑπεράσπισις.

Ὁ Χρόνος δὲν συνηγορεῖ ὑπὲρ οὐδενὸς τῶν ἀμιλλωμένων. Λέγει δὲ ὅτι ἔλαβε γράμματα ἐκ Παρισίων, διὰ τῶν ὁποίων βεβαιοῦνται ὅτι ὁ Πρίγκιψ Φρεδερίκος εἶναι ὁ ὑποψήφιος τῆς Ῥωσσίας καὶ τῆς Ἀγγλίας, καὶ ὅτι ἡ Γαλλία μόνῃ δὲν συναινεί.

Δὲν εἶναι δὲ καὶ κατὰ τὰ ἄλλα τῆς Ἑλληνικῆς ὑποθέσεως τόσο προφυλακτικὸς ὁ Χρόνος· ἐλέγχει μὲν κατὰ πολλὰ τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον διὰ τὴν παραίτησίν του, ἐπιπλήττει δ' ἐν ταύτῃ αὐστηρὰ τὴν διπλωματίαν περὶ τῶν ὁποίων ἔδωκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα παραλόγων καὶ στενῶν ὁρίων. Ἡ περὶ τῶν δύο τούτων τοῦ Χρόνου γνώμη εἶναι ἀξιοπαρατήρητος, διότι θεωρεῖται ὡς ἐν τῶν ὀργάνων τοῦ ὑπουργείου.

Ἐπαινέσας ὁ Χρόνος τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ἀγγλίαν διὰ τὴν σταθεράν των συμφωνίαν εἰς τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα, ἐπιφέρει τὰ ἐξῆς: «Ἐλπίζομεν λοιπὸν βεβαίως ὅτι τὸ ἔργον τῶν μεγάλων Δυνάμεων, διακοπὴν εἰς τὴν σειρὰν τῶν σοφῶν αὐτῶν βουλευμάτων, μέλλει νὰ ἐπαναληφθῇ με πλείοτερον παρ' ἄλλοτε δραστηριότητα. Οἱ Πληρεξούσιοι εἶναι ἀναμφιβόλως διατεθειμένοι νὰ ἐπανορθώσωσι τὸ κακόν, τὸ ὁποῖον ἤδη ἔγεινεν. Ἡ δευτέρα των προσφύρα τοῦ θρόνου τῆς Ἑλλάδος, ὁποῖος καὶ ἂν εἶναι ὁ ὑποψήφιος, θέλει στηριχθῇ με συμφωνίας τόσο αἰσίας, ὅσον καὶ ἡ πρώτη, καὶ δὲν ἔγεινεν ἄλλο τι εἰμὴ καιροῦ ἀπώλεια πρὸς κατόρθωσιν τῶν δυσκόλων τούτων διαπραγματεύσεων. Ἀς ὁμολογήσωμεν ὅμως ὅτι ἦτο δυνατόν νὰ κατορθωθῶσιν ὑπὲρ τῶν παλυπαθῶν Ἑλλήνων ὁπωσοῦν καλῆτερα πράγματα. Τὸ εἰς αὐτοὺς δοθὲν σύνορον δὲν εἶναι τὸ καλῆτερον. Διὰ τί νὰ μὴν ἐμμείνωσι κατὰ τοῦτο εἰς τὸ Πρωτόκολλον τῆς 22 Μαρτίου 1829, τὸ ὁποῖον καὶ αὐτὸ ἡλάττονον ἤδη τὰ ὅρια; καθότι τὰ πρῶτα παρὰ τῆς Ῥωσσίας προτεθέντα σύνορα ἐκτείνοντο μέχρι τῶν ὁρίων τῆς Μακεδονίας· ἀλλὰ σήμερον πλέον εἶναι παράκαιρα. Παραπολὺ ἐπεσχώρησαν αἱ Δυνάμεις εἰς τὰς διαπραγματεύσεις των, ὥστε δὲν τὰς εἶναι συγχωρημένον νὰ ὀπισθοδρομήσωσιν. Ἀνυπερβλήτοι ἤθελον εἶναι αἱ δυσκολίαι νέας τινὸς διατάξεως. Ἀν δὲ καὶ ἡ ἐνεστῶσα διάταξις δὲν εἶναι πολλὰ ἀρμόδια, πρέπει ὅμως νὰ ὑπάρξῃ, ἐπειδὴ ἐξάπαντος πρέπει νὰ εἰρηνευθῇ τὴν σήμερον ἡ Ἀνατολή.»

(Ἐκ τῆς Γαλλικῆς ἐφημ. Le Globe.)

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 12 ΙΟΥΛΙΟΥ 1830.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀκολουθία τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀπεσταλμένων ἀναφορῶν τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Πελοποννήσου (βλ. εἰς τὰ προηγούμενα φύλλα τῆς Γεν. Ἐφημ. τὰς ἀναφορὰς τῶν ἐπαρχιῶν Τριπολιτσᾶς, Ἀργους, Κορινθίας κτλ.)

Ἀναφορὰ τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν.

Ἐξοχώτατε Κυβερνήτα,

Προσκαλεθέντες σήμερον παρὰ τοῦ Διοικητοῦ μας Κ. Ἀλεξάνδρου Ἀξιώτου εἰς τὴν ὁποίαν συνεκρότησε συνέλευσιν, συμπαραυρισκομένης καὶ τῆς ἐπαρχιακῆς δημογεροντίας μας, ἠκροάσθημεν μετὰ προτοχῆς τὴν ὁποίαν ὀρήθει Διοικητῆς ἑκαμὲν ἀνάγνωτιν τῆς ὑπ' Ἀρ. 1488 ἐγκυκλίου τῆς Υ. Ε.

Ἡ ἀνάγνωσις αὕτη ἐμεγάλυνεν (εἰ δυνατόν) τὴν ὁποίαν πάντοτε ὠμολογήσαμεν καὶ ὁμολογοῦμεν εἰλικρινῇ εὐγνωμοσύνην πρὸς σὲ τὸν Κυβερνήτην καὶ πατέρα μας διὰ τὰς ἀπείρους ἀγαθοεργίας, τὰς ὁποίας ἐπέφερες καὶ ἐπιφέρεις ἀδιακόπως ἐφ' ἡμῶν.

Ἡ Υ. Ε. μὴ εὐχαριστουμένη εἰς τὰ ὅσα μᾶς ἐχορήγησεν ἄχρι τοῦδε μυρίοις τρόποις ἀγαθὰ, κυβερνώσα ἡμᾶς ὡς πατὴρ φιλόστοργος, φροντίζει νὰ μᾶς ὀδηγήσῃ καὶ ὡς πρὸς τὸν τρόπον, μετὸν ὁποῖον ἠμποροῦμεν χωρὶς πρόσκρουσιν τῶν χρεῶν μας νὰ ἐκφράσωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην μας διὰ τὴν σωτηριώδη ἐκλογὴν, τὴν ὁποίαν αἱ προστατεύουσαι ἡμᾶς εὐεργέτιδες Σύμμαχοι Δυνάμεις ἑκαμὲν, χορηγοῦσάι μας Ἡγεμόνα ἐνάρετον καὶ ἱκανὸν καθ' ὅλα νὰ ἐπισφραγίσῃ τὴν συμπλήρωσιν τῶν δικαίων ἐλπίδων μας, χωρὶς νὰ φανῶμεν ποταποὶ καὶ ἀνάξιοι ἐξ ἀγνοίας ἐνώπιον καὶ τῶν Ὑψηλῶν Συμμάχων καὶ τοῦ ἰδίου ἡμῶν Ἡγεμόνος νὰ ἀπολαύσωμεν τὰ ὅσα ὁ ἐρχομὸς του εἰς τὴν Ἑλλάδα μᾶς ὑπάρχειται ἀγαθὰ.

Ἡμεῖς λοιπὸν οἱ ὑποφαινόμενοι πολῖται Πατρεῖς πεπο-
θότες, ὅτι, ἐπειδὴ ἔχομεν Ἀρχὴν, ἣτις οὐδὲν παραμελεῖ τῶν συμφερόντων μας, καὶ ἣτις, καθὼς ἤδη ἐν ὀνόματι ὅλου τοῦ ἔθνους ἑκαμὲν, αἱ ἐγκρίνη ὀρθόν, καὶ ἐπομένως θέλει κάμει διεγερμένοντα τὰ αἰσθήματα τῆς εὐγνωμοσύνης μας πρὸς τὸν νέον Ἡγεμόνα μας, παρακαλοῦμεν θερμῶς τὴν Υ. Ε. νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ ἀναγγείλῃ καὶ μερικώτερον ὡς ἐκ μέρους ἡμῶν πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεωπόλδον, ὅτι

εὐχόμεθα πρὸς Θεὸν νὰ τὸν ἀπολαύσωμεν ὅσον τάχος, βέβαιον ὄντες ὅτι ἡ παρουσία του θέλει ἐπιφέρει εἰς τὴν δυστυχῇ πατρίδα μας πᾶν ἐλπιζόμενον καλόν, τὸ ὁποῖον ἔπεται νὰ προεῖδον αἱ Συμμαχικαὶ Αὐλαί, ὅταν ἀπεφάσι-
σαν νὰ μᾶς τιμήτουν μετὰ τοσοῦτον ἔδοξον ἐκλογὴν.

Ταῦτα δὲ ἱκετεύομεν νὰ γνωστοποιηθῶσι πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν νέον Ἡγεμόνα μας ὅταν, καὶ ὅπως ἤθελε κρίνῃ νόμιμον ἡ Σ. Κυβέρνησις, εἰς τὴν πρόνοιαν τῆς ὁποίας μετὰ Θεὸν χρεωτοῦμεν ὅλα τὰ ἐλπίζόμενα μέλλοντα ἀγαθὰ, ἀποδοκιμάζοντες καὶ διαμαρτυρούμενοι, καθ' ὅσον μᾶς ἀνήκει, ἐναντίον πάσης ἄλλης ἀναφορᾶς, ἥτις, μὴ ἔχουσα τὴν τῆς Κυβερνήτεώς μας ἐπικύρωσιν καὶ οὕτω ἀγνωστος εἰς αὐτήν, ἢ διευθύνῃ, ἢ ἤθελε διευθυνθῇ πρὸς τὴν Α. Β. Υ. ἐν ὀνόματι τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας ἢ τῆς πόλεως ταύτης· ἐπειδὴ ἐν τοιοῦτον ἔγγραφον κρυφίως γεγραμμένων δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀποβλέπῃ εἰμὴ εἰς ἰδιοτελεῖς σκοπούς τινων σπουδαρχῶν, εἴτινες ἀπαγῶντες ἀπλοῦν λαόν ἐπὶ ἄλλῳ προσχήματι παρέσυραν αὐτόν, ὥστε νὰ δώσῃ τὴν ὑπογραφήν του εἰς ἔγγραφα, τῶν ὁποίων τὸ περιεχόμενον βέβαιον δὲν ἐννόησαν. Μένομεν μὲ βαθύτατον σίβας.

Ἐκ Πατρῶν, τῇ 1 Ἰουνίου 1830.

Τῆς Υ. Ε.

Εὐπειθέστατοι πολῖται

Χριστόδουλος Λόντος, Θεόδωρος Πῶλος, Π. Πατρινός, Ἀγγελῆς Ρηγόπουλος, Γεώργιος Καλαμογδάρτης, Ἀγγελῆς Σακκέτος, Μ. Παναγόπουλος, Κωνστ. Μελικόπουλος, Γεώργιος Παναγόπουλος, Χρυσανθάκης Σιδέρης, Εὐστάθιος Οἰκονόμου, Λάμπρος Λαμπρόπουλος, Πλίας Χαβαλάς, Ἀνδρέας Κυράγγελος, Δ. Ἀντωνόπουλος, Χαράλαμπος Γιαννόπουλος, Γιάν. Δ. Κεραμιδόπουλος, Ν. Δημητρόπουλος, Νικ. Βενετάν-
τες, Α. Παναγόπουλος, Γεώρ. Καραγκιόζης, Χ. Κλινδερά, Πίπερος Σταυρόπουλος, Γ. Θανατόπουλος, Δημῆς Ἀλεξόπουλος, Σαράντος Δομέλος, Χαράλαμπος Παπασημακόπουλος, Χρυσανθάκης Μπακάλης, Παναγ. Πικραινόπουλος, Ἀνδρέας Βαφιδόπουλος, Κωσταντῆς Κοφινίδης, Ἀνδρούτσος Μιχόπουλος, Γεώργιος Θεωρόπουλος, Κωσταντῆς Τζιπουργιάς, Σπύρος Σχι-
νόπουλος, Σταῦρος Δημητρόπουλος, Ἀποστόλης Καλογερόπου-
λος, Γεώργιος Κρομόπουλος, Ἀντώνιος Κοτζιδάκης, Ἀποστόλης Τουνιόπουλος, Ἀντ. Κοτζιδάκης, Ἰω. Τσιριπλάνας, Ἰω. Καλογερό-
πουλος, Ἰω. Πῶλος, Δημήτριος Ροδιθάνου, Ἰωάν. Μποκανούρης,

Χριστόδουλος Ντζίνος, Παῦλος Παπαδιαμαντόπουλος, Ἀντώνιος Χειλόπουλος, Δ. Καφρόπουλος, Ε. Μιχαλόπουλος, Κάρολος Δρακόπουλος, Ἀνδρέας Α. Συνοδινός, Κωνσταντῖνος Γερμάκης, Ἀνδρέας Τριπολιτζωτόπουλος, Κωνστ. Φραγκογιαννόπουλος, Νικόλαος Καζάκης Σκετοφόλος, Παναγ. Χαλικιάς, Λουκάς Καρχαμπίνης, Γεώργιος Ἀλεξανδρόπουλος, Θανάσης Μποῦκος, Ἀνδρέας Δρεπανιώτης, Γεώργιος Χαλινόπουλος, Ἰωάννης Π. Κριζίβελος, Θεόδωρος Μεγάρης, Μῆτρος Μπακαλόπουλος, Σπύρος Γιαννόπουλος Σκαλτζάς, Γεώργιος Χαμαμουτζόπουλος τοῦ ποτὲ Δημητρίου, Σταῦρος Λυγερόπουλος, Γεράσιμος Παναγιωτόπουλος, Ἀσημάκης Θεοδωρόπουλος, Μῆτρος Σαρανταρόπουλος, Παναγ. Γεωργόπουλος, Μῆτρος Λαϊνόπουλος, Σπύρος Ἀνδρεόπουλος, Ἰωάννης Π. Σαραντινόπουλος, Παναγιώτης Γαρουφαλῆς, Πέτρος Ρωμανέλης, Ἀθανάσιος Ἀνδρικόπουλος, Βασίλειος Ἀναστασόπουλος, Γιάννης Πολυδωρόπουλος, Κ. Χρυσανθακόπουλος, Χριστόδουλος Καλόγλης, Γρηγόριος Ρηγόπουλος, Παναγῆς Ἰω. Μπαθέκρας, Μῆτρος Καραντζάς, Ἀνδρέας Μελισσαρόπουλος, Νικόλαος Χαλικόπουλος, Σπύρος Δημ. Μπαλαγάπα, Ἰω. Νεράγκας, Νικόλαος Χειλόπουλος, Στάθης Μαργδατόπουλος, Γιάννης Μελικπρόπουλος, Δημ. Νεράγκας, Γιάννης Καραγιάννης, Διονύσιος Ἀθ. Ρουμανέλης, Ματθαῖος Κηλαριτόπουλος, Κωνσταντῖνος Ἰωάννου, Ἀγγελῆς Δημητρόπουλος, Γεωργάκης Βασιλείου, Σ. Δευκαδίτης, Δημήτριος Βλαχοπαπαδόπουλος, Σωτήριος Χειλόπουλος, Ἀναγνώστης Κρητικός, Α. Χρυσανθακόπουλος, Γαλάνης Σοφιανόπουλος, Δημάκης Στομακόπουλος, Βασίλης Πολιδωρόπουλος, Πολυζώης Ἀνδρεόπουλος, Π. Σακετόπουλος, Α. Χούρμπας, Γ. Ἀντωνόπουλος, Στάμος Ἀλεξόπουλος, Σθενίδης Λιβαρζινόπουλος, Δημήτρης Τσεριγιώτης, Φρατζέσκος Καμινάκης, Ἀσημάκης Ἀλεξόπουλος, Μῆτρος Μπαχταλῆς, Γιαννάκος Χαλιτσιάς, Γεώργιος Κοκοράκης, Δημήτριος Γεωργακόπουλος, Τάσος Τζιλιγκέρης, Γεράσιμος τοῦ Δημητρίου, Ἀνδρέας Μπούκουρης, Χρήστος Φουρνάκης, Γιάννης Σπηλιωτόπουλος, Γιαννάκης Δαβώτης, Κανέλλος Χαλικιόπουλος, Ἀσημάκης Λεχανίτης, Γεώρ. Νεζαρίτης, Χ. Α. Τζέρτος, Ἀναγνώστης Λαμπρόπουλος, Ἀνδρέας Δ. Κατσιβελος, Γεώρ. Κωνσταντινόπουλος, Κωνσταντῖνος Τζανετόπουλος, Κων. Ἰω. Τσετσώνης, Θάνος Μαλόπουλος, Γεώργιος Βασιλείου, Γεώργιος Πάρλος, Μῆτρος Θανασόπουλος, Γεώργιος Κονταναστασόπουλος, Ἀναστάσιος Χαλβατζόπουλος, Ἰωάννης Πετζικίτης, Δημήτριος Ἀναστασίου, Κανέλλος Μοθωνιός, Ἀλέξιος Μ. Ἀλεξανδρόπουλος, Σπυριδών Τζατζώνης, Γεώργιος Ἀθανασίου, Νικόλαος Σπηλιωτόπουλος, Λάμπρος Γεωργακόπουλος, Πέτρος Κρασιόπουλος, Ἀθ. Στεφανόπουλος, Εὐθύμιος Θανασόπουλος, Γεώργιος Κωνσταντινόπουλος, Νικόλαος Α. Βασιλόπουλος, Δημήτριος Παναγιώτου, Γλυκαδιώτης Ἀνδρέου, Γεώργιος Κωνσταντινόπουλος, Δημ. Μπούπας, Παναγιώτης Κατσιβελος, Μόσχος Μοσχόπουλος, Ἀθ. Πετρόπουλος, Μ. Γεωργακόπουλος, Κωσταντῆς Συνοδινός, Διονύσιος Συνοδινός, Πανάγιος Μακρυγιαννάς, Θεόδωρος Κονοφάκος, Θάνος Τζανετόπουλος, Ἀνδρέας Ρητιμιώτης, Παναγῆς Κυράγγελος τοῦ Νικολάου, Δημήτριος Ἀλεξόπουλος, Χαράλαμπος Χαβελόπουλος, Κωσταντῆς Πιγούλας, Φώτιος Γεωργίου, Νικόλαος Γιαννοτζόπουλος, Παναγιώτης Νικολόπουλος, Γιάννης Χρυσικός Γεωργίου, Στάθης Κανελλόπουλος, Μιχάλης Δημακόπουλος, Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπουλος, Πέτρος Παλαμάς, Γεώργιος Παπ. Γιανιόπουλος, Γεώργιος Καλαματιανός, Λογύρης Στασινός, Γεώργιος Καρατζάς, Γεώργιος Ἀθανασίου, Ἀντώνιος Καζάκης, Ἀνδρέας Χρη-

στόπουλος, Κωσταντῆς Δρεπανιώτης, Ἀναστάσιος Δημακόπουλος, Παναγιώτης Καυρικόπουλος, Ἰωάννης Πετρίκης, Ἀναγνώστης Γιαννακόπουλος, Ἰωάννης Τζανετόπουλος, Τριαντάφυλλος Τομαράς, Παναγιώτης Δημητρόπουλος, Κωσταντῆς Ἀνδρέου, Ἀναστάσης Κοτοφάκας, Ν. Φαφουτόπουλος, Θεόδωρος Λαγγουρόπουλος, Γεώργιος Σταματόπουλος, Γιάννης Πολυχρονόπουλος, Παναγιώτης Ἀντρισιόπουλος, Θεοδ. Γλυκαδιώτης, Μῆτρος Κωνσταντινόπουλος, Βασίλης Λυκαδημόπουλος.

Κυροῦται μόνον τὸ γνήσιον τῶν προηγουμένων ὑπογραφῶν. Ἐν Π. Πάτραις, 6 Ἰουνίου 1830.

Οἱ Δημογέροντες Μπενιζέλος Ροῦφος, Θάνος Μαντζαβῖνος, Εὐθύμιος Ἀερεῦς.

Τοῦ Ἀγίου Πέτρου.

Ἐξοχώτατε,

Ἀφοῦ ἀποχρώντας παρετηρήσαμεν τὸ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος ὑπὸ φύλλον 32 Ἀρ. 497 καὶ 498 τῆς Τ. Ε. διάγγελμα εἰς τὰς διακοινώσεις τῶν Συμμάχων Αὐλῶν περὶ τῆς τύχης τῶν Ἑλλήνων, καὶ τὰς ὑπὸ φύλλον 36 Ἀρ. 68 καὶ 67 παρατηρήσεις τῆς Γερουσίας στηριζόμενας εἰς τὰς νομίμους εὐχὰς τοῦ ἔθνους πολλάκις παρ' αὐτοῦ ἐκφρασθείσας, καὶ περιεχομένας εἰς τὸ ὑπόμνημα ὑπὸ στοιχείον Α εἰς τὸ ἐν Λονδίῳ Πρωτόκολλον τῆς 3 Φεβρουαρίου καὶ εἰς τὴν συνοδευούσαν αὐτὸ ἐπαγγελματικὴν τῶν Κυρίων Ἀντιπρέσβων τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν τῶν παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει διακοινώσιν, δὲν ἀμφισβάλλομεν ποσῶς ὅτι διὰ τῆς ἐλλόγου καὶ πατριωτικῆς προνοίας τῆς Τ. Ε. εἰς ταύτην τῶν πραγμάτων τὴν μεταβολὴν θέλουσι ἐξασφαλίσθαι τὰ Ἑλληνικὰ δίκαια, διὰ τὰ ὁποῖα ἐδράξαμεν ὁμοθυμαδὸν τὰ ὄπλα εἰς τὸν κατὰ Τουρκίας πόλεμον καθ' ὅλον τὸν παρελθόντα αἰῶνα ἀγωνοῦντες καταφρόνησιν θανάτου καὶ καρτερίαν δεινοπαθειῶν κτλ., τὰς ὁποίας ἐπεσφράγιτε τὸ ἐν Λονδίῳ Πρωτόκολλον μετὰ τὴν τελείαν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ μετὰ ἄλλα εὐεργετήματα, ἔργα τῆς ἐπιμόνου καὶ συμφώνου μεσολαβήσεως τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν, πρὸς τὰς ὁποίας οἱ τῆς ἐπαρχίας ταύτης πολῖται χρεωστοῦμεν δικαίαν καὶ βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην.

Αἱ νομίμοι εὐχαὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ πάντων ἡμῶν, πάτης ἡλικίας τε καὶ τάξεως, εἶναι κατὰ πάντα σύμφωνοι μετὰ ἐκεῖνας τῆς Τ. Ε. τὰς ἡδὴ ἐκπεφρασμένας εἰς τὴν Α. Β. Τ. τὸν Ἠγεμόνα Λεοπόλδον ἐξ ὀνόματος καὶ ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, τοῦ ὁποίου ἡ Τ. Ε. ἐνεπιστεύθη πρεσβύτως τὸ ἐπταετὲς πηδάλιον τῆς Κυβερνήσεώς του.

Ἐπομένως ἐλπίζομεν μετὰ τῆς Τ. Ε. ὅτι ἡ Α. Β. Τ. θέλει ἐπιταχύνει τὴν ἐλευσίαν τῶν προαγαγόντων ἐφεξὺς τὴν πολιτικὴν τοῦ ἔθνους ἀναγέννησιν ἐπὶ τῆς εἰρήσεως τῶν ἐμφύτων εἰς ἐντελὲς ἐλεύθερον καὶ ἀνεξάρτητον ἔθνος δικαίων.

Μ' ἄκραν ὁμῶς λύπην μας μεταξὺ τῶν ἐμβριθῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους πληροφοροῦμενοι ὅτι ἐκ μέρους τινῶν πολιτῶν μὴ εἰδότες τὴν νομιμότητα καὶ τὴν ἀληθὴ τοῦ ἔθνους συμφέροντα ἴδιαι τινὲς ἀναφοραὶ πρὸς τὴν Α. Β. Τ. γίνονται, εἰς τὰς ὁποίας βέβαια ἡ Α. Β. Τ. δὲν ἠθέλει εὐαρεστηθῆ, ὡς ἀμαρυνούσας τὸν ἐθνικὸν χαρακτήρα διὰ τὸν σφετερισμὸν τοῦ κοινῷ δεκαίωματος μὴ αὐθαίρετον καὶ ἄδουλον σκοπὸν, σπεύδωμεν διὰ τῆς παρούσης μας νὰ κηρύξωμεν αὐτὰς ἀκύρους καὶ ὡς χάσιν ἀγραφὸν ἅμα δὲ παρακαλοῦμεν τὴν Τ. Ε. νὰ προλάβῃ συνήθως διὰ τῆς ἐξόχως ἀγχινοίας τῆς τὸ αὐθαίρετον τοῦτο ἐπιχείρημα τῶν ὀλε-

τήρων, καὶ καθυποβάλλη καὶ ἤδη ὑπ' ὄψιν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου τὰ εἰλικρινῆ πάντων τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας ταύτης αἰσθήματά μας, ἅτινα διημολογοῦμεν, ὡς ἐπὶ τούτῳ συνελθόντες εἰς ταύτην τὴν κοινὴν συνεδρίασιν, καὶ μ' ὅλην τὴν ὑψηλὴν ὑπόληψιν καὶ βαθύτατον σέβας ὑποσημειούμεθα,

Τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος,

Ἐν Ἀγίῳ Πέτρῳ, τὴν 1 Ἰουνίου 1830.

Οἱ Προκριτοδημογέροντες τῶν χωρίων τῆς ἐπαρχίας Ἀγ. Πέτρου.

Οἱ τῆς κωμοπόλεως Ἀγίου Πέτρου, Θανάσης Κοντάκης, Ἀναγνώστης Μανολάκης, Θεόδωρος Νεζούκης, Ἀναγνώστης Μπεκλόπουλος, Γεώργιος Δεσποτόπουλος, — Οἱ τῆς κωμοπόλεως Καστρίου, Ἀναγνώστης Κούτζελας, Γεώργιος Μουδολῆς, Γεώργιος Πρωτοπάπου, Γεώργιος Μαρινάκος, Γιάννης Σταυράκος. — Οἱ τῆς κωμοπόλεως Ἀγίου Ἰωάννου, Ματθαῖος Πρωτοπαπᾶ, Ἰωάννης Ζαφειρόπουλος, Εὐθύμιος Νικολάου, Δ. Σαριγιάννης, Δ. Πάσχος. — Τῆς κωμοπόλεως Βερβένων, Γιαννάκης Κρητικός, Ἰωάννης Παπαγιαννόπουλος, Κωνσταντῖνος Κατζάμπελης, Γιάννης Ἀδραχτᾶς. — Οἱ τῆς κωμοπόλεως Καρακοβουνίου, Νικόλαος Παλαδάς, Δημήτριος Λεβαίτης, Ἀναγνώστης Μπογδάνος, Γεωργάκης Πρεβανᾶς. — Οἱ τῆς κωμοπόλεως Μελιγούς, Φώτιος Σιάκου, Γεώργιος Πετροβολήσιμος, Παναγῆς Γεώργης. — Τῆς κωμοπόλεως Πολλιχνῶν, Γεωργάκης τοῦ Ἀναγνώστη, Ἀναγνώστης Κωνσταντίνου, Ἠλίας Κωνσταντόπουλος, Παῦλος Κωνσταντίνου. — Τῆς κωμοπόλεως Σηκοῦ, Νικόλαος Μιακόπουλος, Ἀναγνώστης Κυριάκου, Ἀναγνώστης Πετρόπουλος, Σωτήρης Τράμπας, Ἀναγνώστης Παπαντωνόπουλος. — Τῆς κωμοπόλεως Νεοχωρίου, Γεώργης Λιζόπουλος, Γεώργιος Λιμπερόπουλος, Κυριακὸς Ταμάκης, Γεωργούλης Καραφώτιος. — Τοῦ χωρίου Σουλσπαῖ, Παναγιώτης Πακόπουλος, Ἠλίας Μόγοβης. — Τοῦ χωρίου Ζευγολατίου, Κωνσταντῖνος Τζαροῦχος, Χρήστος Ἀντωνάκης. — Τοῦ Ἀχλαδοκάμπου, Παναγιώτης, Μῆτρος Λαγκῆς, Δ. Ἀναγνωστόπουλος. — Τοῦ Πλατάνου, Δ. Ἰωάννου, Θεόδωρος Μαΐκος, Ἀναγνώστης Σακκελαρόπουλος.

Ἄρ. 1846. Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

Ἡ Ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Ἀγίου Πέτρου,

Ἐπικυροῖ τὸ αὐτοθέλητον καὶ γνήσιον τῶν ὑπογραφομένων.

Ἐν Ἀγίῳ Πέτρῳ, 7 Ἰουνίου 1830.

Οἱ Δημογέροντες Α. Μανολάκης, Εὐθύμιος Νικολάου.

Τοῦ Πραστοῦ.

Ἐξοχώτατε Κυβερνήτα τῆς Ἑλλάδος.

Με μεγίστην ἡμῶν λύπην ἠκούσαμεν ὅτι τινὲς τῶν συμπολιτῶν, σπεύδοντες νὰ συστήσωσιν ἑαυτοὺς πρὸς τὴν Α. Β. Υ. καὶ ν' ἀναδειχθῶσι πρῶτοι τῶν πολιτῶν, ἐξέφρασαν μὲ ἐγγράφα ἴδια καὶ πλαστὰ κρύφα τῶν ἄλλων αἰσθημα χαρᾶς πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον, καὶ δι' αὐτῆς τὴν εὐγνωμοσύνην πρὸς τοὺς Κραταίους Συμμάχους εὐεργέτας τῆς Ἑλλάδος. Ἡ πράξις τούτων, ὅσον δικαία καὶ ἐντιμὸς ὑπάρχει καθ' ἑαυτὴν διὰ τὴν ἔκφρασιν τῆς χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης αὐτῶν, τοσοῦτον ἀποδεικνύει αὐτοὺς ἀδίκους καὶ αὐθαγέτους, διότι σφετεριζόμενοι ἀφαιροῦσιν ἀπὸ τὸν λαὸν δικαίωμα θεῶν καὶ ἱερὸν, τὸ ὅποιον ἀνήκει οὐχὶ εἰς ἓν ἢ δύο ἄτομα, ἀλλ' εἰς τὸν ὅλον λαὸν πάσης πόλεως καὶ ἐπαρχίας, ὅστις κοινῶς ὑπέφερε δεινὰ ἀνέκφραστα δι' αὐτὸ τοῦτο τὸ δικαίωμα, καὶ σπεύδουσι νὰ φανῶσιν ἀρχηγοὶ λαοῦ, εἰς τὸν ὅποιον μὴτ' εἰσὶ, μῆτε νομίζονται παρ' αὐτοῦ.

Ἄρα τῶν Ἑλλήνων μόνοι αὐτοὶ εἰσιν εὐαίσθητοι καὶ εὐ-

γνώμονες; Ἡ ἱερὰ ἀλήθεια διατρανεῖ ὅτι ἅπας ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εὐγνωμονεῖ πρὸς τοὺς Κραταιτάτους Συμμάχους Βασιλεῖς εὐγνωμοσύνην βαθύτατα ἀναγεγραμμένην ἐπὶ τῶν καρδιῶν αὐτῶν, καὶ ἀγαλλώμενος χαίρει χαρὰν ἀνέκφραστον, διότι θὰ ὁδηγηθῇ εἰς τὴν ποθεινοτάτην εὐδαιμονίαν παρὰ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Ἡγεμόνος τῆς Ἑλλάδος, τὸν ὅποιον καλλωπίζει λαμπρῶς εὐσέβεια, δικαιοσύνη καὶ φρόνησις μετὰ τῶν λοιπῶν ἀρετῶν· ἀλλ' ἐπίσης γνωρίζει κεφαλὴν καὶ Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος τὸν ἤδη διευθύνοντα αὐτὴν σοφῶς, ἐνθυμεῖται ὅτι διηρμήνευσεν ἡ Α. Ε. καὶ πρὸς τὰς Κραταίας Συμμάχους Δυνάμεις καὶ πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸ κοινὸν τῆς Ἑλλάδος αἰσθημα καὶ τὸν γενικὸν διακαῆ πόθον τῶν ἀλλήλων αὐτῇ συμπερόντων κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν πάντων, καὶ ἀξίως τῆς ἱερᾶς παρακαταθήκης, τὴν ὅποιαν πέρυσι εἰς τὴν ἐν Ἀργεὶ Δ'. Συνέλευσιν ἀφιέρωσεν ὁμοθυμαδὸν πρὸς αὐτήν.

Διὸ ἱεροσυλίαν θεωροῦντες ταύτην τὴν πράξιν τούτων, καὶ μὴ ἀνεχόμενοι συνήλθομεν εἰς κοινὸν συνέδριον οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Πραστοῦ, καὶ δημοσίᾳ ἀποφασίζομεν.

Α, Νὰ σταλῇ πρὸς τὴν Υ. Ε. ἡ παρούσα ἡμῶν ἀναφορά, δι' ἧς κηρύττομεν ὅτι τινὲς κινούμενοι ἀπὸ ἐλαττήρια ἰδιοτελείας, ἐπλασαν ἐγγράφῳ πλαστὰ, εἰς τὰ ὅποια δὲν περιέχεται ἡ κοινὴ θέλησις.

Β', Ἡ Υ. Ε. νὰ προσφέρῃ τὸ βαθύτατον σέβας ἡμῶν, τὸ ὅποιον ὀφείλομεν πρὸς τοὺς σεβαστοὺς κραταιοτάτους Συμμάχους Βασιλεῖς, καὶ πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον, καθυποβάλλουσα ὑπ' ὄψιν αὐτῆς τὴν βαρύτητα τῶν τοιούτων ἀτομικῶν ἢ καὶ πλαστῶν ἐγγράφων νομιζομένων πάντῃ ἀκυρων.

Προσφέροντες πρὸς τὴν Υ. Ε. βαθύτατον σέβας ὑποσημειούμεθα.

Ἐν Λεωνειδίῳ, τὴν 2 Ἰουνίου 1830.

Οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Πραστοῦ.

Ἀναστάσιος ἱερεὺς καὶ Οἰκονόμος, Ἀντώνιος ἱερεὺς, Γεώργιος ἱερεὺς, Κυριακὸς ἱερεὺς, Παπᾶ Νικόλαος, Γιαννάκης Γόλενος, Γεωργάκης Μιχαλάκης, Δικαῖος Ἰωαννουῆς, Θεόδωρος Βροτίσης, Κωνσταντῆς Μπεκίρης, Μιχαὴλ Ἀρκουδάρης, Παναγ. Γούλενος, Κων. Χ. Παναγιώτου, Κων. Θεοδώρου, Γεώργιος Μπούγας, Παναγιώτης Σαράντης, Νικόλαος Δημητρίου, Σταμάτης Ἐμμανουὴλ Τροχάνης, Κώνστας Τούνιας, Μιχαλάκης Μερικας, Σταμάτης Τροχάνης, Γεωργάκης Π. Τροχάνη, Ἀναγνώστης Χρυσικός, Θεόδωρος Καραμάνος, Κώνστας Τροχάνης, Γεώργιος Π. Παπαδόπουλος, Μιχαὴλ Τροχάνης, Δημήτριος Χ. Γεωρ., Γεώργιος Δημ. Σταμάτη, Ἰωάννης ἱατροῦ, Γεώργιος Χ. Θεοδώρου, Γεώργιος Λεν. Μπαρπέρης, Νικόλαος Μ. Οἰκονόμου, Παναγιώτης Κανάκης, Μιχαὴλ Χ. Γεωρ., Ἰωάννης Χ. Ρούδης, Μιχαὴλ Χ. Νικολάου, Κωνσταντῆς Μαχαίρας, Θεόδωρος Μιχαλάκης, Γεωργάκης Τροχάνης, Λεὸς Τροχάνης, Θεόδωρος Χ. Γεωργ., Λεὸς Ἰωάννου Ἡρακλῆ, Νικόλαος Χ. Θεοδώρου, Νικολῆς Βροτίσης, Λίας Κορολόγος, Νικόλαος Χατζῆ Κώνστας, Νικόλαος Κυριάκη, Θεόδωρος Δημητρίου, Βασίλης Χ. Θεοδώρου, Γιάννης Ἀναγνώστου, Ἰωάννης Λέου, Γιάννης Σόντρας Πολίτης, Γεωργάκης Μετρετίκας, Γεώργιος Νικολάου Χαντζῆ, Ἰωάννης Τροχάνης, Γιάννης Γιωργίτζης, Δημητράκης Κωσταντῆς, Ἰωάννης Μάμαλης, Θεοδώρος Γιωργίτζης, Ἠλίας Χρυσικός, Γεωργάκης Καραμάνος, Νικόλαος Χρυσικός, Πολύτιμος Ταντινός, Δημήτριος Τροχάνη, Γληγόρης Μίχας, Μιχαὴλ Κάνης, Κωσταντῆς Ἀρκουδάρης, Γεώργιος Λατζῆ, Δημοσ Πούρης, Νικόλαος Λιόντας, Μιχαὴλ Γιωργίτζη, Ἀναγνώστης Γιαννιός, Νικόλαος ὁ Ἀλεζαρώτου, Ἰωάννης Αναγ.

Γιαννίδης, Μιχαήλ Νικολάου, Γεωργάκης Μπούγας, Γεωρ. Η. Πεταλά, Γεώργιος Γιάννης Λάτζη, Κυριάκος Παπουτσής, Παναγιώτης Ζορβάνος, Γεωργάκης Μαρίζος, Γεώργιος Ιωάννου Τζάκα, Παναγ. Αλισμπόνας, Μανόλης Μπούγας, Γιάννης Μπούγας, Γεωρ. Μανόλ. Μπούγας, Νικόλαος Πολίτης, Θεόδωρος Μερίκας, Κώστας Σωτήρος, Μίχλης Τζίχλος, Κωνσταντῆς Κολογιάννης, Γιάννης Κωνσταντῆ Αλφάτζη, Δημήτρης Μίχας, Αντώνης Ζεάννης, Γεώργιος Τζίχλος, Μιχαήλ Κάνης, Κυριάκος Μάγος, Γεώργιος Σκαρπούνης, Δημήτρης Κολογιάννης, Μιχαήλ Παπᾶς, Παναγιώτης Γ. Σαραντάρης, Νικόλαος Μακρομύχλος, Γεωργανούσης, Γιάννης Ζαφείρης, Λεόντιος, Νικολῆς Μουτριωτῆς, Θεοδωρῆς Κούρτεση, Κώστας Ρουσσάλης, Νικόλαος Πεταλάς, Παναγιώτης Θεοδώρου, Θεόδωρος Πουτζελάς, Ἀῆμος Σμίρος, Γεώργιος Ρουμπάνος, Ἀναγνώστης Μ. Τζασούτας, Μανόλης Χιλάρης, Γεώργιος Διγενής, Γεωρ. Κολογιάννης, Κώστας Ζουκάτος, Δημήτρης Χιλάρης, Δημήτρης Ξαγιάς, Γιάννης Μπουρνάκης, Δημήτρης Βροντίσης, Γιάννης Χασταβέρης, Ιωάννης Ντούσιας, Μ. Οικονόμου, Τζωρτζῆς Τζάκας, Πωλημένος Τανέσης, Ιωάννης Λεφᾶς, Γιάννης Κουστακαριάς, Μιχαήλ Στόνης, Μιχαήλ Τσούκαλος, Παναγιώτης Τσούκαλος, Γιάννης Μακρομύχλος, Μανόλης Ἀλτίγος, Μανόλης Καραβάστος, Παναγιώτης τοῦ Ἀθανάση Καλάτζη, Γεώργιος Τζιόλινας, Σωτήρος τοῦ Θεοδώρου, Γεώργιος Μακρομύχλος, Νικόλαος Πουτζελά, Γεώργιος Κουμπούζος, Μιχαλ. Τόπτοση, Γιάννης Μαλάτας, Νικόλαος Μαλάτας, Ἀῆμος Μαστοράκης, Μανόλης Πλούμος, Παναγιώτης Τζουκάτος, Γιαννάκης Πόνιλα, Λέων Βροντίσης, Κώστας Οικονόμου.

Ἐπὶ κοινῆς Συνελεύσεως τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας ταύτης, παρούσης τῆς Δημογεροντίας, καλεσθέντος καὶ τοῦ Τοποτηρητοῦ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ, ἐγένετο ἡ παρούσα ἀναφορά αὐτοθέλητος μετὰ τὰς ἰδίας τῶν ὑπογραφῶν, διό καὶ ἐπικυροῦται ἡ γνησιότης παρὰ τῆς ἐπαρχιακῆς Δημογεροντίας Πραστοῦ.

Ἐν Λεωνιδίῳ, τὴν 3 Ἰουνίου 1830.

Οἱ Δημογέροντες Παναγιώτης Μερίκας, Δημήτριος Καραμάνος, Παναγιώτης Τροχάνης.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἡμερολόγιον τοῦ Γαλλικεῦ Στρατεύματος.

Ἐν Ταρρέτα-Κίκα, τὴν 7—19 Ἰουνίου, 8ην ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν.

Τιμὴ εἰς τὸ Γαλλικὸν στρατεῦμα! νίκη λαμπροτάτη μᾶς κατέστησεν ἄρτι κυρίους τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοπέδου καὶ ἀπείρων λαφύρων.

Τὴν 4 ὥραν τὸ πρῶν προσεβλήθησαν τὰ στρατεύματά μας ἀπὸ τὰς ἐχθρικὰς δυνάμεις συνοιθρισμένας καὶ συσταμένας ἐκ 30 ἕως 35,000 ἀνθρώπων. Ἡ μάχη μετ' οὐ πολὺ ἐγένετο καθολικὴ κατὰ γραμμὴν. Τραπέντες δὲ πανταχόθεν ἀπὸ τὴν ὁρμὴν τῶν στρατευμάτων μας οἱ Ἀλγερινοὶ, ἐβιάσθησαν νὰ ὀπισθοδρομήσωσι, καὶ ἐδιώχθησαν ἕως εἰς αὐτὸ τὸ περιχαρακωμένον στρατόπεδόν των. Ἐκεῖ δὲ συνεκροτήθη πεισματικωτάτη μάχη, ὁ πυρροβολισμὸς διέτη-

ρήθη μετ' ἀκμὴν ἀμφοτέρωθεν, τοῦ δ' ἐχθροῦ τὸ πυρροβολικὸν, τὸ ὅποιον ἠδύνατο νὰ τὴν κάμῃ νὰ ὑπερτερῇ, δὲν ἵσχυσε νὰ ἀμείνῃ τὴν ὁρμὴν τῶν στρατιωτῶν μας. Οὗτοι ἐπέπεσαν εἰς τὸν χάρακα, καὶ ἐξῆλθον κύριοι τῆς τρομερᾶς ταύτης θέσεως, τὴν ὅποιαν ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλείψῃ ὁ ἐχθρὸς.

Εὐρήκαμεν εἰς τὸ στρατόπεδον ἀναριθμήτους σκηνάς, καὶ παντοδαπὰ ἐφόδια, 8 πυρροβόλα καὶ 2 ὄλμους, τὸ μόνον πυρροβολικόν, τὸ ὅποιον ἐξουσίαζεν ὁ ἐχθρὸς, λέβητας, κάμψοσα κιβώτια στρατιωτικὰ περιέχοντα 60,000 Φράγκα εἰς χρυσόν, 900 καμήλους καὶ 500 κριούς.

Τὸ 59 σύνταγμα τῆς γραμμῆς περιεκύκλωσε τὸ ἐχθρικόν στρατόπεδον κατὰ τὴν ἐφοδὸν ταύτην. Οἱ ἀκροβολισταί μας, ἀκολουθούτων διαφόρων συνταγμάτων βαδίζόντων κατὰ περικυκλωμένην φάλαγκα, ἐκυρίευσαν μετὰ τὰ λογχόφρα ὅπλα ὅλον τὸ πυρροβολικόν.

Ἡ ἀξιωματικὸς αὕτη μάχη μᾶς καθιστᾷ κυρίους ἀξιολόγου πεδιάδος, πλουσίας εἰς γεώμηλα, ὀπώρας, καὶ ἀγαθόσιτον. Διὰ τὰς σοφὰς διατάξεις τοῦ Στρατάρχου δὲν ἔχομεν νὰ λυπούμεθα εἰμὴ τὴν ζημίαν 30 θανατωμένων καὶ περίπου 400 πληγωμένων. Δὲν δέλουν δὲ παρέλθῃ πολλαὶ ἡμέραι, καὶ τὰ παλληκάτιά μας δέλουν εἶναι ὑπὸ τὰ τείχη τοῦ Ἀλγερίου.

Πεντήκοντα ἐννέα πλοῖα ἱππαγωγὰ ἔφθασαν ἄρτι, καὶ κατεγίνοντο εἰς τὸ ν' ἀποδιδάτωσιν ἵππους διὰ τὸν στρατόν.

Τὸ ἐχθρικὸν στρατεύμα ἐσύγκειτο κατὰ μέγα μέρος ἐκ στρατιωτῶν τῆς Κίρτης (Κωνσταντίνης) καὶ τῶν ἄλλων Ἀλγερινῶν ἐπαρχιῶν.

Κατελάδομεν ἤδη τὴν θέσιν τοῦ στρατοπέδου Σαλόγκι. Ἡ νίκη αὕτη ἠλέκτρισε τοὺς γενναίους μας.

—Τὴν 17—29 πρέπει νὰ ἤρχισεν ὁ κατὰ τοῦ Ἀλγερίου πυρροβολισμός.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρὰ τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου τῶν Δυτικῶν Σποράδων.

Κατὰ συνέπειαν τοῦ 3 ἄρθρου τῆς ὑπ' Ἀρ. 1215 πράξεως τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἐκτίθεται εἰς δημοπρασίαν ἡ ἐν τῇ νήσῳ Αἰγίνῃ ἐλλιμενισμένη γολέττα, Εὐαγγελίστρια, τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ Κ. Παναγῆ Κολυβά, χωρητικότητος τόνων Ἑλληνικῶν 65: 26|40 μετὰ τῶν ἐπιπλῶν αὐτῆς διὰ θαλασσοπολείαν, κατὰ τὴν καταγραφὴν αὐτῶν, γενομένην παρὰ τοῦ εἰρηνοδικοῦ Αἰγίνης καὶ ἐνώπιον μαρτύρων, καὶ εὐρισκομένην εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ εἰρηνοδικοῦ Αἰγίνης, καὶ εἰς ἐκεῖνο τοῦ Δικαστηρίου τούτου.

Αἱ κηρύξεις δέλουν ἐμφανθῇ εἰς τρεῖς Κυριακὰς εἰς τὴν νῆσον Αἰγίναν ἡ πρώτη, εἰς τὰς 13 τοῦ ἐνεστώτος Ἰουλίου, ἡ δευτέρα εἰς τὴν 20 τοῦ αὐτοῦ μηνός, καὶ ἡ τρίτη εἰς τὰς 27 τοῦ ἰδίου.

Τῇ τρίτῃ Κυριακῇ εἰς τὰς ὥρας δώδεκα τὴν μεσημβρίαν, στυθέλων τῶν φῶτων, ἡ γολέττα Εὐαγγελίστρια θέλει μείνῃ εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα, ὅστις δέλει πληρῶσαι ἀμέσως τὸ ἐν τέταρτον τῆς ἀξίας αὐτῆς, τὰ δὲ λοιπὰ τρία τέταρτα μετὰ παρέλευσιν ὥρων 24.

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

Ἔτησίαν. Φοίνικες 36

Ἑξαμηνιά. 18

Τριμηνιά. 9

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 19 ΙΟΥΛΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀρ. 16. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττομεν.

Ὁ Μαίραρχος Κύριος Κωνσταντῖνος Κανάρης διορίζεται Διοικητὴς τῆς κορθέτας, ἢ Νήσος τῶν Πετσῶν, καὶ θέλει ἐκπληροῦν τὰ χρέη τοῦ Πλοιάρχου ἐπ' αὐτῆς.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς θέλει κοινοποιήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα πρὸς τὴν Ναυτικὴν Ἱπηρεσίαν, καὶ θέλει τὸ ἐκτελέσῃ κατὰ πάντα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 29 Ἰουνίου 1830.

(Τ.Σ.) Ὁ Κυβερνήτης
(ὑπογεγρ.) Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν
Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως
(ὑπογεγρ.) Β. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ἀρ. 135. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπειδὴ πλησιάζει ἡ σύναξις τῆς σταφίδος.

Ἐπειδὴ μετ' αὐτὴν ἐπακολουθεῖ ὁ τρυγητὸς διὰ τὴν οἶνοποιάν, κτλ. καὶ

Ἐπειδὴ, διὰ τὰς ἐκαστοὺς πολίτης τὴν ἀπαιτουμένην εὐκαιρίαν, διὰ τὰς ἐνασχοληθῆναι εἰς τὰ ἔργα ταῦτα, ἀπαιτεῖται διακοπὴ τῆς τῶν ἐργασιῶν τῶν Δικαστηρίων.

Διατάττομεν.

Α. Προσδιορίζονται ἡμέραι διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῶν Δικαστηρίων ἀπὸ τὴν 20 Ἰουλίου 1830 μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1830.

Β. Δι' ὅσας τὰς ἐμπορικὰς, ἐπανορθωτικὰς, καὶ ἐγκληματικὰς ὑποθέσεις δὲν γίνεται διακοπὴ.

Γ. Ὡσαύτως καὶ διὰ τὰς πολιτικὰς, εἰς τὰς ὁποίας ὑπάρχει κατεπείγουσα ἀνάγκη.

Δ. Ὅψέποτε τὰ διαφερόμενα μέρη αἰτήσωσιν ἐκ συμφώνου τὴν συζήτησιν πολιτικῆς τινος ὑποθέσεως τῶν, χωρὶς νὰ

ὑπάρχῃ κατεπείγουσα ἀνάγκη, τὰ Δικαστήρια ὀφείλουν νὰ ἐνδώσουν εἰς τὴν αἴτησιν τῶν, καὶ ν' ἀποπερατώσουν τὰς ὑποθέσεις τῶν.

Ε. Ὁ Πρόεδρος διαμένει εἰς τὴν ἑδραν τοῦ Προτοκλήτου Δικαστηρίου, οἱ δὲ Συνδικασταὶ καὶ Πάρεδροι ἀπέρχονται εἰς τὰς ἰδιαιτέρας ὑποθέσεις τῶν ἀνὰ δύο διὰ 15 ἡμέρας, εἰς τρόπον ὥστε δύο ἐξ αὐτῶν θέλουν παρευρίσκεσθαι πάντοτε εἰς τὸ Δικαστήριον.

ΣΤ. Τὸ γραφεῖον τοῦ Δικαστηρίου μένει, ὅπου εἶναι ὁ Πρόεδρος, εἰς ἐνέργειαν.

Ζ. Ὅλα τὰ μέλη τοῦ Ἀνεκλήτου μένουν εἰς τὴν ἑδραν τοῦ Δικαστηρίου διὰ τὰς ἐνδεχόμενας περιστάσεις, ὡσαύτως καὶ τὸ γραφεῖον αὐτοῦ.

Η. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 10 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης
Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς
Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Ἀρ. 140. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπειδὴ διάφορα Δικαστήρια ἀμνηχανοῦν, ἂν μὴ παρουσιαζομένου τοῦ ἐνὸς μέρους διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ διαιτητοῦ του, κατὰ τὸ ὑπ' Ἀρ. 12,574 ψήφισμα περὶ προθεσμίας εἰς τὴν ἐξόφλησιν τῶν ἐκκαθαρισθέντων δανείων παρὰ τοῦ Δικαστηρίου.

Ἐπειδὴ διάφοροι δυστροποῦντες προξενοῦν συχνὰ παράπονα εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ

Ἐπειδὴ χρειάζεται ἐρμηνεία τοῦ 3ου ἄρθρου τοῦ αὐτοῦ ψηφίσματος, διὰ τὰς γενεὴς ἢ ἀναγκαίαν θεραπείαν.

Διατάττομεν.

1. Ὁ Πρόεδρος ἐκάστου Δικαστηρίου ἐπιστατεῖ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν διαιτητῶν.

2. Ὅσκις ἐν τῶν διαφερομένων μερῶν ζητήσῃ μετὰ τὴν ὀριστικὴν ἀπόφασιν περὶ ἐκκαθαρίσεως τοῦ χρέους τὴν ἐκλογὴν τῶν διαιτητῶν, κατὰ τὸ ρηθὲν ψήφισμα, ὀφείλει νὰ αἰτήσῃ παρὰ τοῦ Δικαστηρίου πρῶτην πρόσκλησιν, διὰ τὰς παρουσιασθῆναι ὁ ἀντιφερόμενος διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν διαιτητῶν μὴ

παραστασθέντος εἰς τὴν διωρισμένην ἡμέραν, λαμβάνει καὶ δευτέραν πρόσκλησιν, καὶ μὴ παρουσιάζοντος οὐτε εἰς τὴν δευτέραν, λαμβάνει καὶ τρίτην· μὴ παρουσιάζοντος δὲ οὐτε εἰς τὴν τρίτην πρόσκλησιν, τότε ὁ Πρόεδρος ἐμβάλλει πέντε ὀνόματα τῶν ἐνυποληπτοτέρων τοῦ τόπου εἰς κἀδίσκον, καὶ, παρόντων δύο μαρτύρων, ἐξάγει ἓνα λαχόν, καὶ ὁ ἐξαχθεὶς εἶναι ὁ δια τὸν ἀρνούμενον διαιτητής.

3. Κρατεῖ ἔγγραφον ἔκθεσιν, τὴν ὁποίαν ὑπογράφει καὶ αὐτὸς ὁ δικαστής, καὶ οἱ δύο μάρτυρες.

4. Δύνεται, ἂν συμφωνήσουν τὰ μέρη, νὰ παύσῃ ὁ οὕτως ἐκλεχθεὶς, καὶ νὰ ἀντικατασταθῇ ἀπὸ νεοεκλεγόμενον οἰκεία βουλὴ τῶν μερῶν.

5. Ὅσάκις οἱ δύο διαιτηταὶ δὲν συμφωνοῦνται μετὰ τὸ 4^{ον} ἄρθρον τοῦ ὑπ' Ἀρ. 12,574 ψηφισμῆτος, καὶ ἐπομένως λάβῃ χώραν τὸ 5^{ον} ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ ψηφισμῆτος, ὁ ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως διοριζόμενος εἶναι ὁ τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου Πρόεδρος.

6. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 14 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς
Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Ἀρ. 525. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κύριον Ἀντὶναύ-
αρχον Κόμητα Δὲ Ἐἰδὴν κτλ. κτλ.

Ὁ Ῥωσικὸς στόλος ἀπῆρεν ἤδη ἀπὸ τὰ παραλία ταῦτα, καὶ ἡ Υ. Ε. μέλλει νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ. Ἡ Ἑλλὰς εἰθι-
σμένη νὰ θεωρῇ τὴν παρουσίαν του καὶ τὴν τῆς Υ. Ε. ὡς
μεγάλην εὐεργεσίαν, ὀφείλει διὰ τῆς Κυβερνήσεώς της νὰ
σᾶς ἐκφράσῃ, Κύριε Ναύαρχε, τῆς εὐγνωμοσύνης της τὰ
αἰσθήματα, δι' ὅσα γενναίως συνεργήσατε μετὰ πάντων τῶν
ὑπὸ τὰς διαλαγὰς σας ἀξιωματικῶν, ὑπὲρ τῆς ἐπανορθώ-
σεώς της. Ἀπηυδισμένη διὰ τοὺς αἱματηροὺς αὐτῆς ἀγῶνας
καὶ διὰ τὴν ἀναρχίαν, εἶχε τοὺς ὀφθαλμοὺς της προσηλω-
μένους εἰς τοὺς στόλους τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, ὅταν πρὸ
τρίων ἡδὴ σχεδὸν ἐτῶν ἦλθον ἐνωμένοι καὶ περιπλέοντες κατ-
ἐναντίον τῶν Μεσσηνιακῶν παραλίων. Κατὰ τὴν αἰμεινῆστον
ἡμέραν τῆς 20 Ὀκτωβρίου, οἱ νικηταὶ μετὰ δάφνας τῆς νίκης
ἀμαραντίνους ἐστεφανώθησαν. Ἡ ναυαρχίς σας καταβεβλαμ-
μένη καὶ πτωματώστροφος, ἐμαρτυροῦσεν ὅτι κατὰ τὴν ναυ-
μαχίαν ἴσος ἦτον ὁ κίνδυνος μετὰ τὴν ἀνδρείαν.

Τὸ ἔθνος, ἔσπευσεν διὰ τῶν πληρεξουσίων του νὰ ἐκφράσῃ
τὸν πόθον τοῦ νὰ διακωνίσῃ τὴν μνήμην τῶσιν καλορθωμάτων
καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην του. Ἡ ἐν Ἀργεὶ Ἐθνικὴ Συνέλευσις
ἐψήφισε τὴν ἔγερσιν ἐνὸς μνημείου, καὶ τὴν σύστασιν τοῦ
Τάγματος τοῦ Σωλήρος, δοῦσα εἰς ἐμὲ τὸ κύρος νὰ σᾶς προσ-
φωτῇ τῆς ἀαυτοῦ κλάσεως τὰ παράσημα. Δὲν ἀγνοεῖτε,
Κύριε Ναύαρχε, τὰς αἰτίαι, δι' αἷς μέχρι τοῦδε ἐμποδίσθη
ἀπὸ τοῦ νὰ ἐκπληρώσῃ πρὸς τὴν Υ. Ε. καὶ πρὸς τοὺς ἀξιω-
ματικούς, περὶ τῶν ὁποίων θέλετε εἰδοποιήσῃ τὴν Ἑλλη-
νικὴν Κυβέρνησιν, αὐτὸ τὸ ὄφλημα τῆς ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης.

Χρεώσῃ ἄρα με λύπην μου νὰ περιορισθῇ τὴν σήμερον
εἰς τὸ νὰ γενῶ παρὰ τῆς Υ. Ε. ὁ διερμηνεὺς τῶν εὐχῶν καὶ

τῶν εὐλογιῶν, μετὰ τὰς ὁποίας σᾶς συνοδεύουσιν οἱ κάτοικοι
ὅλων τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ κράτους, καὶ μάλιστα ἐκείνων, ὅπου
μακρότερον ἐδιατρίψατε.

Ὁ Πόρος ἦτο πρὸ ὀλίγου ἀκόμῃ ἐν πλωχὸν πολίχνιον μὴ
ἔχων μὴδὲ δρόμον οὐδέ τιμὸν, μὴδὲ καλὰ στήματι δημόσιον.
Ἡ Υ. Ε. ἐξελέξατο τὸν λιμένα του ὡς μέγας ἀθροίσεως τοῦ
στόλου, καὶ ἐντὸς ὀλίγου ἡ νῆσος αὕτη ἀνεξυγονήθη. Οἰκ-
δομαὶ εὐρύχωροι ἐπιχειρήσθαι διὰ τῶν διαλαγῶν τοῦ Σ.
Μονάρχου σας, ἐπρομήθευταν ἔνλημα ὑπάρξεως μέσα καὶ εἰς
μεγάλον ἀριθμὸν ἐργατῶν, καὶ εἰς πλῆθος ἐνδεῶν καὶ ἐξηπο-
ρημένων. Ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν, χάρις εἰς τὴν αὐξητικὴν τῆς
μετὰ τῶν καλοῖ κων γενικῆς ἀνέσεως, καὶ εἰς τοὺς γενναίους
χωρηματικούς ἐράνους τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στόλου, ἡ πόλις
τοῦ Πόρου διεπνεύσθη μετὰ ῥυμοποιίας, ἐκαλλωπίσθη μετὰ πλα-
τείας καὶ λιθόστρωτα παραγιάλια, καὶ ἐν εὐρύχωρον σχο-
λεῖον ἐκτίσθη εἰς αὐτὴν καὶ διωργανίσθη.

Ἡ δὲ Υ. Ε. ἔχει μόνον εἰς Πόρον, ἀλλὰ καὶ εἰς Αἴγινα
καὶ εἰς Ναυπλίαν, ἠθέλησε νὰ καταλείψῃ ὡταύτως σημεῖα
ἀγάρας τῆς ἀγαθοεργίας, ἥτις εἶναι ὁ χαρακτὴρ σας
ὁ ἰδιαίτερος.

Εἰς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον, εἰς τὸ Νοσοκομεῖον καὶ εἰς ἄλλα
δημοσίου ὠφελείας καταστήματα, ἐχρηγήσατε βοήθειαν
δαφιλεί, ἐν ἐνὶ λόγῳ οἱ δυστυχεῖς καὶ οἱ πένητες ὡτάκις
ἐπεκαλέσθησαν τὸν ἐλεόν σας, τοσάκις ἀπήλαυσαν παρηγο-
ρίας.

Πρὸς ἀμοιβὴν τῶν ὅσων ἐπράξατε ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ τόπου,
τὸ ὄνομά σας θέλει μένει ἐν αὐτῷ διὰ παντὸς ἀγαπώμενον
καὶ σεβόμενον· παρρησιασθέντες δὲ πρὸς τὸν Σεβαστόν σας
Μονάρχην, θέλετε ἀπολαύει τὴν γλυκυτάτην τῶν ἀμοιβῶν,
τὴν εὖνοιαν τοῦ Αὐτοκράτορος, ὅστις θέλει καταδεχθῇ
(τὸ ἐλπίζει ἡ Ἑλλὰς) νὰ δεχθῇ εὐμένως καὶ τὰς κατὰ
χρέος προσφορὰς τῆς εὐγνωμοσύνης της πρὸς τὴν Υ. Ε.,
διὰ τὰς ἐξόχους πράξεις, ὅσας ὁμοῦ μετὰ τῶν ὑπὸ τὰς δια-
λαγὰς σας ἀξιωματικῶν κατωρθώσατε ὑπὲρ αὐτῆς, ἐκπλη-
ροῦντες οὕτω τοὺς γενναίους σκοποὺς τῆς Α. Α. Μεγαλειό-
τητος.

Ὅσον τὸ ἐμὸν μέρος, ἐπαναλαμβάνω, Κύριε Ναύαρχε,
πρὸς τὴν Υ. Ε. τὴν βεβαίωσιν τῆς ὑπερεξαίρετου ὑπολή-
ψεώς μου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 17 — 29 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ
Ἐμπορ. Ναυτικοῦ Γραμματεὺς
Ι. ΡΙΖΟΣ.

Ἀρ. 829. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ὀρφανοτροφείου.

Ἐλάδομεν ὑπὸ ὄψιν τὸν ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν φι-
λοκάλων πολιτῶν, οἱ ὅποιοι ἐσπρώτφερον δωρεὰν διάφορα
βιβλία εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου.

Ἐκφράζοντες δὲ δι' ἡμῶν τὴν πρὸς αὐτοὺς εὐγνωμοσύνην,
ἀξιόμην νὰ συγκαταλέξῃς αὐτοὺς μετὰ τῶν ἄλλων, ὅσοι

συντελέσαν, ἢ θέλουν συντελέσει διὰ τῶν τοιούτων βοηθημάτων εἰς τὴν δημόσιον τοῦ ἔθνους ἐκπαίδευσιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 27 Μαΐου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς
Δημοσίου Παιδείσεως Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Ὁνομαστικὸς κατάλογος τῶν
Δωρησαμένων.

[Δὲν σημειοῦνται συντομίας χάριν ἢ ἐπιγραφή καὶ ἡ ποσότης τῶν βιβλίων, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ τινὰ χειρόγραφα, ὡς φαίνεται ἀπὸ τὴν μερικὴν καταγραφὴν τὴν σωζομένην εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Ὁρφανοτροφείου.]

Ὁ Μητροπολίτης Αἰγίνης.

Ὁ Δεξιμανδρίτης Λεόντιος Καμπάνης.

Ἡ Δημογεροντία Αἰγίνης.

Ἡ ἐν Αἰγίνῃ μονὴ τοῦ Λεοντίου.

Ἡ ἐν Σαλαμίνι μονὴ τῆς Φανερωμένης.

Ὁ Ἡγούμενος τῆς μονῆς τοῦ Σοφικοῦ.

Ὁ ἱερομόναχος Παΐσιος τῆς μονῆς τῶν Ἀγ. Πάντων.

Οἱ Κύριοι Samuel Howe.

Ἀλεξάνδρος Στούρτσας.

Ἰωάννης Ξένος.

Εὐμανουὴλ Βεργάρδος.

Κωνσταντῖνος Κοκκινάκης.

Γρηγόριος Καλλιρρόης.

Λαμπρίκης Καρατζᾶς.

Φώτιος Βουτυράς.

Ἀκολουθία τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορῶν τῶν ἐπαρχιῶν.

Ἀναφορὰι τῶν νήσων Αἰγίνης, Πόρου, Σύρας, Νάξου, Σπετσῶν καὶ Ὑδρας.

Ἀρ. 3024. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Προσωρινὴ Διοίκησις Αἰγίνης

Λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ διευθύνῃ πρὸς τὴν Υ. Ε. ἀναφορὰν τῶν κατοίκων τῶν νήσων Αἰγίνης καὶ Ἀγκιστρίου, διὰ τῆς ὁποίας ὁμολογοῦσιν οὗτοι τὰ ὅσα εἰλικρινῶς εἰς τὴν παρυῦσαν μεταβολὴν τῶν πολιτικῶν πραγμάτων τῆς πατρίδος ἐπιθυμοῦσι καὶ εὐχονται.

Μένω μὲ βαθύτατον σέβας,

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 7 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Προσωρινὸς Διοικητὴς Αἰγίνης
Α. ΓΙΑΝΝΙΤΣΗΣ.

Ὁ γραμματεὺς Κ. Γ. Αἰμυνίου.

Ἀρ. 1684. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρὸς τὴν Προσωρινὴν Διοίκησιν Αἰγίνης

Ἡ Δημογεροντία αὐτῆς.

Οἱ αὐτοχθόνες πολῖται τῆς περιφερείας τῆς νήσου ταύτης Αἰγίνης καὶ Ἀγκιστρίου μετὰ τοῦ ἱεροῦ κλήρου συνελθόντες εἰς ἐν ἐν τῷ πανσέπτῳ ναφ τῆς Μητροπόλεως, καὶ συγκροτήσαντες ἐπιτόπιον συνέλευσιν, παρευρισκομένου καὶ τοῦ Μητροπολίτου αὐτῶν, καὶ ἀναγνόντες τὰς τῆς Σ. Κυβερ-

νήσεως καὶ τῆς Γερουσίας μετὰ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου πρὸς ἀλλήλους ἐμξέθει διακοινώσεις περὶ τῶν ἀληθῶν συμφερόντων τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἰδόντες αὐτὰς συμφῶνους μὲ τὰς εὐχὰς καὶ ἐπιθυμίας τοῦ ἔθνους, ἔχοντες καὶ ἱερώτατον χρέος νὰ παραστήσουν εἰς τὴν Σ. Κυβέρνησιν τὰ διακαῆ αἰσθήματα τῆς ἀνεξαλείπτου ἐγνωμοσύνης των πρὸς τε τοὺς Σ. Συμμάχους Μονάρχας, πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον, καὶ πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν ἡμῶν, διακηρύττοντες ἐπομένως τὰ ἰδιαιτελῆ καὶ παράνομα ἐπιχειρήματα ὁποιοῦνδήποτε αὐτοκινήτων ἀτόμων ἀποχωρισθέντων ἐκ τοῦ ὅλου τοῦ ἔθνους ἡμῶν, καὶ σφετερισάντων ἐν τῷ κρυπτῷ τὸ ἱερώτατον καὶ νομιμώτατον δικαίωμα ἀνήκον μόνον ὁλικῶς πρὸς αὐτὸ, καὶ διαμαρτυροῦμενοι ἐναντίον τοιούτων, ὡς μηδαμινὰ, Φατριαστικὰ καὶ ἄκυρα τὰ ἐπιχειρήματα αὐτῶν, ἐξέθεντο τὴν παροῦσαν πρωτότυπον καὶ ἐνυπόγραφον αὐτῶν ἀναφορὰν, ἣτις κατ' αἰτησιν αὐτῶν ἐσωκλείεται, καὶ προσκαλεῖται ἡ Προσωρινὴ αὕτη Διοίκησις νὰ διευθύνῃ αὐτὴν πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν, εὐαρεστηθεῖσα νὰ εἶναι καὶ διερμηνεύτρια τῶν ἐν αὐτῇ ἐκτεθέντων εἰλικρινῶν αἰσθημάτων, καὶ τῆς διὰ βίου πρὸς αὐτὴν ἀφοσιώσεώς των.

Μὲ τὴν προσήκουσαν ὑπόληψιν ὑποσημειούμεθα,

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 5 Ἰουλίου 1830.

Οἱ Δημογέροντες τῆς νήσου Αἰγίνης, Γεώργιος Λογιωτατίδης, Μιχαὴλ Μαλουκάς, ὁ Γραμματεὺς Γρηγόριος Ραστῆς.

Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Σεβ. Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Ἐξοχώτατε,

Ἐπειδὴ ἡ δημοσιεὺς τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 3 Φεβρουαρίου ἐνέπνευσε μὲν εἰς τὰς ψυχὰς ὅλων τῶν Ἑλλήνων ἀθάνατον ἐγνωμοσύνην πρὸς τοὺς σεβαστοὺς εὐεργέτας τῆς Ἑλλάδος Συμμάχους, ἐπροξένησε δὲ λύπην ὡς κατὰ μέρος μόνον βραβευθέντων τῶν ἀπείρων θυσιῶν καὶ τῶν ἱερῶν τοῦ ἔθνους δικαιωμάτων, ὁμογνωμονοῦντες καὶ ἡμεῖς μὲ ὁλόκληρον τὸ ἔθνος ἀφιερῶθημεν ὅλως διόλου εἰς τὴν κατὰ πολλὰς καὶ διαφόρους δεινὰς περιστάσεις ἀποδειχθεῖσαν πατρικὴν πρόνοιαν τῆς ἡμετέρας Κυβερνήσεως καὶ ἡ μὲν Κυβέρνησις μὲ τὴν πρὸς τοὺς Ἀντιπρέσβεις τῶν Συμμάχων Αὐλῶν ἀπάντησιν τῆς, ἡ δὲ Γερουσία μὲ τὸ ὑπόμνημα πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον, τὸν μεσιτεύοντα μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν κραταιοτάτων Βασιλέων, καὶ μέλλοντα κοσμήτορα τῆς ἐσωτερικῆς ἡμῶν πολιτείας, ἐξέφρασαν κατὰ πάντα τὰς εὐχὰς μας καὶ ἐπιθυμίας μας, καὶ ἐσυμβίβασαν ἀρμοδίως τὰ αἰσθήματα καὶ συμφέροντα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους μετὰ τοῦ Ἡγεμόνος του.

Ἀλλ' ἐν τοσούτῳ τινὰ ἄτομα χωριζόμενα ἀπὸ τὸ ὅλον τοῦ ἔθνους, μὴν ἔχοντα τίποτε πρὸς τοῦτο νόμιμον, ἐτόλμησαν νὰ σφετερισθῶσιν ἀπὸ τὸν λαόν δικαίωμα θεῖον καὶ ἱερὸν ἀνήκον μόνον εἰς αὐτὸν ὁλοσχερῶς, καὶ ὄχι διακεκριμένως εἰς ἄτομα αὐτοκίνητα, καὶ νὰ παρρησιασθῶν διερμηνεῖς τῶν κοινῶν φρονημάτων, τῶν ὁποίων ὁ μόνος καὶ ἀξιόχρεως διερμηνεὺς εἶναι ἡ Κυβέρνησις, τῆς ὁποίας αἱ ἀπ' ἀρχῆς τῆς λαοσώστου ἐλευσεώς τῆς ἐμβριθεῖς καὶ ὑψηλαὶ πράξεις ἀπέβλεπον καὶ ἀποβλέπουν μέχρι καὶ θαύματος, μᾶλλον τῶν εὐχῶν καὶ ἐφάσεων τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, πρὸς τὰ μόνον ἀληθῆ συμπεφέροντά του, καὶ διασπείροντες λαθραίως διαγγέλματα, καὶ πλανῶντες τοὺς ἀπροφυλάκτους εἰς τὸ νὰ τὰ ὑπογράψωσιν, ὅχι μόνον ἀπερισκέπτως καὶ κακὴ βουλή κινούμενοι διέβαλαν

οὕτω τοὺς σκοποὺς αὐτῆς ταύτης τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τοῦ πλείστου μέρους τῶν πολιτῶν, οἱ ὅποιοι ἐτήρησαν σιωπὴν ἢ, μᾶλλον εἰπεῖν, ὠμίλησαν δημοσίως διὰ τῆς φωνῆς τῶν πρωπίστων Ἀρχῶν τῆς ἐπικρατείας, ἀλλὰ καὶ τρόπον τινὰ ἐνέπνευσαν εἰς τὴν Εὐρώπην τὴν ὑποψίαν, ὅτι μόνοι οἱ ὀλίγοι ἐκεῖνοι ἐπιθύμουν καὶ ἐπρόσμεναν τὴν Β. Α. Υ. ὡς ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος, σπεύδοντες χωρισμένοι ἀπὸ τοῦ ἄλλου νὰ προσφέρωσι τάχα τὴν ὑποταγὴν τῶν διὰ τὸ σύστημα τῆς ἰδιοτελείας τῶν. Ἰδόντες μὲ βαθυτάτην λύπην τὰ παράνομα ταῦτα ἔγγραφα, καὶ συνκισθανόμενοι, ὅτι καὶ ἀπὸ τὰς μυστικὰς καὶ σκοτεινὰς συνελεύσεις, καὶ ἐπομένως δυστυχεστάτας αὐτῶν παρεκτροπὰς πρὸς τὴν καθεστῶσαν Κυβέρνησιν, ἥκιστα μαρτύρια ἀγάπης, πίστεως, τιμῆς, διδόντες πρὸς τὴν μέλλουσαν Κυβέρνησιν, καὶ πρὸς τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τοῦ ἔθνους μας, διαμαρτυρόμεθα παρρησίᾳ ἐναντίον τούτων τῶν λεγομένων διαγγελεμάτων ἀφορώντων εἰς προσωπικὰ συμφέροντα, καὶ κηρύττομεν αὐτὰ μηδαμινὰ, φατριαστικά καὶ ἄκυρα.

Καὶ μένομεν μὲ τὸ βαθύτατον σέβας,

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 3 Ἰουλίου 1830.

Οἱ εὐπειθεῖς πολῖται αὐτόχθονες τῆς νήσου Αἰγίνης καὶ Ἀγκιστρίου.

Ὁ Κλῆρος αὐτῆς, Αἰγίνης, Ἰδρας καὶ Πόρου Γεράσιμος μετὰ τοῦ ὑπ' ἐμὲ ἱεροῦ κλήρου. Ἀρχιμανδρίτης Γρηγόριος Μοίρας, Οἰκονόμος Γεώργιος Καλέκας, Ἡγούμενος Κύριλλος Λαμπαδάριος, Σκευοφύλαξ Λεονάρδος Χρυσόχοι, Χαρτοφύλαξ Ἰωάννης ἱερεὺς Τρίμης, Ἐλευθέριος ἱερεὺς καὶ Σακκελίων, Πρωτονοτάριος Κωνσταντῖνος Λαμπαδάριος, Πρωτόπαπας Μιχαὴλ Μούρτσης, Δημήτριος ἱερεὺς Μπόγρης, Οἰκονόμος Ἰωάν. Σταματίου, Γρηγ. Ἱερομόναχος Ποθητοῦ.

Μιχαὴλ Μαλουκάς, Μῆτρος Φαμιλιάρης, Νικολὸς Σκριβάνος, Κωνστ. Πέπας, Χριστόδ. Λεούσης, Σπύρος Ἀλυφαντής, Δημήτριος Κουκκούλης, Γεώργιος Λογιωτατίδης, Νικολὸς Κάτσας, Ἀναγνώστης παπᾶ Μιχαὴλ, Δημήτριος Λαμπαδάριος, Ἀνδρέας Νικολάου Καρύδης, Νικόλαος Πέπας, Σιμεὼν Καρύδης, Ἀναγνώστης Γεωργάκης Λαδιά, Ἰωάννης Ἰριώτης, Θεοδόσης Απόστολος, Ἀναστάσης Μούρτσης, Ἀντώνιος Καρακούσης, Γεώργιος Χατζόγλους, Γεώργιος Καμπανᾶς, Γεώργιος Μούρτζης, Ἀναγνώστης Μανόλης, Κωνσταντῆς Γιενίτσαρης, Σταῦρος Βρέξης, Σπύρος Καρύδης, Γεώργιος Ἰριώτης, Ἀνδρέας Κάλλαβρος, Μιχαὴλ Μαργαρώνης, Μιχαὴλ Κάτσας, Γεωργάκης Γιαννάκης Μούρτσης, Νικόλαος Λαλαούνης, Δημήτριος Καλαμάρας, Χριστόδουλος Λεκούρης, Διονύσιος Μοίρας, Θωμᾶς Κιμπένας, Δημήτριος Μπόγρης, Κωνσταντῆς Χριστοδούλου Κούρη, Ἀντώνιος Γριπιώτης, Παναγιώτης Σοφικίτης, Ἀντώνιος Κουκκούλης, Ἀνδρέας Δ. Καρύδης, Ἀναγνώστης Χρυσόχοι, Γεώργιος Λεκούρης, Ἰωάννης Σολομών, Παυλῆς Νικολάκης, Ἀναγνώστης Παλόρης, Γεωργάκης Γ. Πάνου, Γεωργάκης Πέπας, Δημήτριος Ἀντωνίου, Δημήτριος Δέδε, Χρηστ. δούλος Δημητρίου, Μιχαὴλ Κομματᾶς, Γεωργάκης Σακκελίου Τζουάννη, Μιχαὴλ Κοτάκης, Γιαννάκης Μπήτρου, Ἀναγνώστης Κοτάκης, Βελισσάριος Πάνου Μοίρας, Μῆτρος Γεωργάκης Τρίμης, Νικόλαος π. Χαλδαίου, Γεώργιος Χρυσόχοι, Γιαννάκης πετρίτης, Ἰωάννης Νικολάου Διδυμιώτης, Κωνσταντῆς Γεωργίου Πάνου, Θανάσης Ἀναγνώστης Πάνου, Γεωργάκης Μεγαρίτης, Σπύρος Ἀντωνίου Κάτσας, Χρηστὸς Γιάννης Παλούρης, Ἀντώνιος Δέδε, Δημήτριος Πούλης, Σταμάτης Δημητρίου Παλούρης, Γεώργιος Γ. Μοίρας, Γεώργιος Χ. Λαμπριανοῦ, Ἀνδρέγος Νερούτσου, Κυριάκος Γελάρης, Γεωργάκης Λαζάρου Τρίμης, Γιαννάκης Κομματᾶς, Δημήτριος Χριστοδούλου.

Τῆς παρούσης ἀναφορᾶς γενομένης ἐπὶ πληρεστάτης ἐπιτοπίου συνελεύσεως ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τῆς Μητροπόλεως, ἐπικυροῦνται παρὰ τῆς Δημογεροντίας ταύτης, κατ' αἴτησιν τῶν ὑπογραψάντων, τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα καὶ ἡ γνησιότης τῶν ὑπογραφῶν.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 5 Ἰουλίου 1830.

Οἱ Δημογέροντες Αἰγίνης, Γεώργιος Λογιωτατίδης, Μιχαὴλ Μαλουκάς, ὁ Γραμματεὺς Γρηγόριος Ρασγῆς.

Ἀρ. 2760.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον καὶ Σεβαστὸν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Προσωρινὸς Διοικητὴς Πόρου.

Οἱ πολῖται θέλοντες νὰ δεῖξωσι νέα δείγματα εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν Υ. Ε. καὶ πρὸς τοὺς Σ. Μονάρχας διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος, ἀπεφάσισαν νὰ ἐκφράσωσι ταῦτα διὰ τῆς παρούσης ἀναφορᾶς τῶν, παρακαλοῦντες ταῦτοχρόνως τὴν Υ. Ε. νὰ συγχερῇ τὸν Πρίγκιπα Λεωπόλδον ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος. Ἐξ αὐτῆς θεωρεῖ ἡ Υ. Ε. τὰ φρονήματα τῶν πολιτῶν τῆς νήσου ταύτης, οἵτινες ἀποστρέφονται τὰς βουλὰς καὶ πράξεις τῶν κακοδούλων.

Ἡ Διοίκησις αὕτη, κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' Ἀρ. 1488 ἐγκυκλίου, δεξαμένη ταύτην, σπεύδει κατὰ χρέος νὰ τὴν διευθύνῃ πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν, ἥτις, ὡς δὲν ἀμφισβάλουν οἱ πολῖται, θέλει εὐαρεστηθῇ νὰ πράξῃ τὰ ἀνήκοντα.

Ἐν τοσούτῳ ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ὑποσημειοῦμαι μὲ βαθύτατον σέβας.

Ἐν Πόρῳ, τὴν 24 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Προσωρινὸς Διοικητὴς Πόρου
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΕΙΩΤΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Α. Μ. Κοπιώλης.

Ἐξοχώτατε καὶ Σεβαστὲ ἡμῶν
Κυβερνήτα.

Ἀφ' ἧς στιγμῆς ἡξιώθημεν ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἑδάφους νὰ ἴδωμεν κατὰ πρόσκλησιν τοῦ ἔθνους τὴν Υ. Ε. ἐπὶ κεφαλῇ Ἀρχηγόν, ἡ Ἑλλὰς ἤρχισε νὰ αἰσθάνεται καὶ γεύεται τοὺς καρποὺς τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀσφαλείας τοῦ ἔθνους· εἶδομεν καὶ ἐγνωρίσαμεν εἰς πᾶσαν περίστασιν ὅτι οὐδεὶς ἄλλος ὥς ἡ Υ. Ε. ἐδύνατο νὰ πράξῃ μὲ τὴν μεγαλητέραν δραστηριότητα καὶ ἀκριβεστέραν ἐπιμέλειαν εἰς τὸ νὰ συντελέσῃ πᾶν τι συντεῖνον εἰς ὄφελος τῶν ἀληθῶς συμφερόντων, καὶ εὐδαιμονίαν τοῦ ἔθνους.

Θεωροῦμεν καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, καθ' ἣν ἐκοινοποιήθη πρὸς τὴν Υ. Ε. 7^η ἐν Λονδίῳ Πρωτόκολλον τῆς 3 Φεβρουαρίου 1830, ὅτι δὲν παρέτρεξεν ὅσα ἔπρεπε νὰ γένωσιν ἀπὸ μέρος τοῦ ἔθνους, σύμφωνα κατὰ πάντα μὲ τὰς εὐχὰς αὐτοῦ. Δὲν ὑποφέρομεν, Ἐξοχώτατε Κυβερνήτα, νὰ ἀποσιωπήσωμεν ὅτι ἡ πρὸς τοὺς Ἕλληνας διαγωγή τῆς Υ. Ε. ἐστάθη καὶ εἶναι ὡς εἰς ἀγαθὸς πατὴρ πρὸς τὰ φίλτατα τέκνα του.

Διὸ γνωρίζοντες τοὺς πατριωτικοὺς ἀγῶνας, τοὺς ὁποίους ἡ Υ. Ε. κατέβαλε καὶ καταβάλλει καθ' ἐκάστην, καὶ μὴ ἀνεχόμενοι νὰ ἀποσιωπήσωμεν δι' ὅλου τὰ εὐγενῆ καὶ εὐλικρινῆ αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα τρέφει ἡ Υ. Ε. ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀποφασίζομεν κατὰ χρέος ἀπαραίτητον ἡμεῖς οἱ κάτοικοι Πέριοι διὰ τῆς ταπεινῆς μας ταύτης ἀναφορᾶς νὰ προσφέρωμεν ἀπείρους εὐγνωμοσύνας πρὸς τὴν Υ. Ε. δέομενοι ταύτης, νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ

πληροφόρηση τούς Σεβαστούς Μονάρχας και υπερασπιστάς του Ἑλληνικοῦ κράτους ὅτι ὅποια αἰσθήματα βαθύτατης εὐγνωμοσύνης κατέχουσι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, διὸ ἐπισφραγίζοντες τὰ ἄπειρα πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀγαθοεργήματα ἀπεφάσισαν τὴν Ἑλλάδα ἀνεξάρτητον κράτος.

Παρακαλοῦμεν προσέτι τὴν Υ. Ε. νὰ συγχωρῇ ἐκ μέρους τῶν κατοίκων τὸν Ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐλπίζου ὅλα τὰ δίκαιά των, ὅσα ἀχάριστα ἀπὸ τὴν ἀληθῆ ἀνεξαρτησίαν τῶν ἐθνῶν, καὶ πληρεστάτην τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ ἔθνους. Ἄν δὲ κανὲν ἔγγραφον ἔγεινε κρυφίως πρὸς τὴν Β. Α. Υ., λογίζεται παρὰ τοῖς καλοῖς κρις ἄκυρον καὶ ὡς ἄγραφον ὄν, ἀτακτον καὶ αὐθαίρετον καὶ χωρὶς εἰδήσειν τῆς Κε. ὁ ητος.

Εὐέλπιδες ὄντες οἱ κάτοικοι τῆς νήσου Τάβτης ὅτι ἡ Υ. Ε. θέλει καταβάλει πᾶσαν σπουδὴν καὶ ἐπιμέλειαν εἰς πάντα ταῦτα, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποσημειούμεθα, παρακαλοῦντες τὴν Υ. Ε. τὸν Σεβαστὸν ἡμῶν Κυβερνήτην νὰ δεχθῇ τὸ βαθύτατον ἡμῶν σέβας καὶ τὴν προσφερομένην ὑποκλινὴ καὶ ταχεῖαν ἡμῶν ἀφοσίωσιν.

Ἐ. Πόρφ. τὴν 7 Ἰουνίου 1830.

Οἱ Δημογεροντες Γεώργιος Δ. Κριεζῆ, Κωνσταντῖνος Α. Δουζίνας, Γεώργιος Χρ. Παπαῖ Κυριάκου, Νικηφόρος ἡγούμενος τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ὁ γραμμ. τῆς Δημογερον. Οἰκονόμου. — Ἡ κοινότης τῆς νήσου Πόρου, Χ. Ἀναστάσης Μάνεσης, Ἡλίας Κωλοκούδαρης, Ἀντώνης Λεγεθέου, Κυριάκος Καραδήμας, Χριστόδουλος Δουζίνας, Ἰω. Α. Δουζίνας, Ἀθανάσιος Ντάκλης, Ἀνάργυρος Ν. Οἰκονόμος, Ἀναγ. Γιάννη Γκόκου, Δημήτριος Στ. Καραμάνου, Ματθαῖος Πιππίης, Ἀναστάσης τοῦ Οἰκονόμου, Στάθης Γεωργίου Δουζίνα, Κοσμάς πρωτόπαπας, Γεώργιος Δημητρίου Δουζίνα, Ἀντώνης Χ. Καραμάνου, Δημήτριος Κυριάκου Γεώρ. Δημήτρη Γεωργάκη Πουκάκης, Ἀντώνης Γιάννη Καραδήμας, Ἰωάννης Μακός, Ἀνδρέας τοῦ Δεμιανοῦ Λαγᾶ, Γιάννης Πάνου Νικοκρεῖθης, Ἀναγνώστης Ἀναγνώστου Νικολάου, Γιάννης Παντελῆς, Δημήτριος Λαζάρου Κουμπή, Πέτρος Κωνσταντῆ Μήτρου Περαμαζῆς, Γεώργιος Κοραξῆς, Πέτρος Σέρφος, Δημήτρη Γκούμας, Σταμάτης Κωνστ. Μήρου Περματιζῆς, Σταμάτης Μωκάς, Θανάσης Γιαννακοῦ, Γεώργιος Ἡλίας, Γεωργάκης Γιάννη Δουζίνα, Ἀλέξανδρος Γ. Δουζίνα, Δημήτριος Πλατανίτης, Σταμάτης Ἰωάννου Σταύρου Κωνσταντῆς Κυριάκου Δουζίνα, Κωνσταντῆς Δημήτρη Τζουρδῆ, Σπύρος Λάλας, Ἀναστάσης Ἀλυφανῆς.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ πολῖται τῆς Ἐρμουπόλεως πληροφοροῦμεθα με λύπην μας ὅτι ἐν ἔγγραφον, προσφωνούμενον πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον, περιφερθὲν μυστικῶς ἀπὸ τινος, ὑπεγράφη παρὰ διαφόρων ἀπλῶν πολιτῶν, οἵτινες οὔτε τὸ περιεχόμενον τοῦ ἐγγράφου, οὔτε τὸν σκοπὸν τῶν κινούντων κατηνόησαν, ἀλλ' οὐδὲ γνωρίζουν τὰ χρέη καὶ δικαιώματα τοῦ πολίτου Ἑλλήνος. Ἡ πράξις αὕτη μᾶς δυσχερεῖται ἐτι μᾶλλον, διότι ἠθέλησαν νὰ τῆς δώσουν χαρακτῆρα ἐγγράφου τῆς κοινότητός μας. Τούτου ἕνεκα κρίνομεν χρεὸς μας νὰ ὁμολογήσωμεν ἐπισήμως πρὸς τὴν Υ. Ε., καὶ νὰ κηρύξωμεν δημοσίως, ὅτι τὸ ῥηθὲν ἔγγραφον, ὅποιαδήποτε καὶ ἐν ὑπάρχωσι τὰ ἐν αὐτῷ διαλαμβανόμενα, δὲν πρέπει νὰ θεωρῆται, εἰμὴ ὡς πράξις ἄκυρος καὶ ἔργον ἀνθρώπων κινουμένων ἀπὸ σπουδᾶρχαν καὶ ἰδιαιτέρους σκοπούς.

Οἱ πολῖται τῆς Ἐρμουπόλεως πεποισμένοι εἰς τὴν σοφίαν καὶ πατρικὴν φρόνησιν τῆς Σεβ. Κυβερνήσεως ἐλπίζουν ὅτι, εἰς ταύτην τὴν κρίσιμον μεταβολὴν τῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος, θέλει υπερασπίσει καὶ συνεργήσει εἰς τὴν κατ' εὐχὴν ἐξασφάλισιν τῶν ἱερῶν δικαίων τοῦ ἔθνους.

Ὅλοι εὐγνωμονοῦμεν εὐλικρινῶς πρὸς τὰς εὐεργέτιδας ἡμῶν Συμμάχους Δυνάμεις, καὶ ἐλπίζομεν μετὰ τῆς Κυβερνήσεώς μας ὅτι ἡ Α. Β. Υ., ὁ παρὰ τῆς θείας προνοίας προορισθεὶς, καὶ παρὰ τῶν Κρατικῶν Συμμάχων διορισθεὶς Ἡγεμὼν τῆς Ἑλλάδος, Πρίγκιψ Λεοπόλδος, θέλει εὐχεσθητῆ νὰ ἐπιταχύνη τὴν ἔλευσιν του εἰς τὴν πατρίδα διὰ νὰ τελειώσῃ τὸ μέγα ἔργον τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖον εἰς τὴν Α. Β. Υ. ἐφεξῆς ἀπόκειται.

Ταῦτα διομολογοῦντες σήμερον οἱ πολῖται τῆς Ἐρμουπόλεως, συνελθόντες μετὰ τῶν Δημογερόντων των εἰς ἐπιτόπιον συνέλευσιν, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ προσφέρωμεν πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν τὴν ἄκραν εὐπειθειάν μας, τῆς ὁποίας καυχώμεθα ὅτι ἐδόσαμεν ἕως τώρα τὰ πλέον καθαρὰ δείγματα.

Παρακαλοῦμεν ταπεινῶς τὴν Υ. Ε. νὰ δεχθῇ εὐμενῶς τὸ βαθύτατον ἡμῶν σέβας, μεθ' οὗ ὑποσημειούμεθα.

Ἐν Ἐρμουπόλει, τῇ 6 Ἰουνίου 1830.

Εὐπειθεῖς κάτοικοι τῆς Ἐρμουπόλεως

Εὐστάθιος Σουγδουρῆς, Α. Νίκας, Α. Δούμας, Π. Γούσιος, Ν. Ταρποχτζῆς, Θεόδωρος Πλατανίτης, Γ. Καρχιαννόπουλος, Θ. Τομπακάκης, Π. Οἰκονομόπουλος, Μανόλης Μπαλαμπάνος, Ν. Φωκᾶς, Ἀλέξανδρος Ἰωάννου, Πέτρος Λάμαρης, Μ. Γερούσης, Ἀργύριος Δ. Ταρποχτζῆς, Μ. Πολέμων, Π. Γεραλόπουλος, Κ. Κάζιρας, Γ. Γαϊτάνου, Νικόλαος Δοντάς, Πέτρος Νεδοβικ, Α. Χ. Κυριάκου καὶ Στ. Μ. Σάλτος, Γεώργιος Παναγιώτου, Παρασκευᾶς Ἀθανασέλη, Νικόλαος Μεταξᾶς, Λάμπρος Π. Ἀναστασίου, Γεώργιος Πετρίτσας, Παντολέων Πηγάζη, Μανουὴλ Τζάνου, Χ. Α. Κορνῆλιος, Ἀλ. Παῖκος, Σπυρίδων Κορνῆλιος, Κωνστ. Δημητρίου, Ἰω. Λέκου, Παῦλος Σκαμπαδίας, Τριαντάφυλλος Δημητρίου, Βασίλειος Ἰωάννου, Κωνσταντῖνος Πολάτης, Κ. Ἀδαμντιάδης, Ἐμμανουὴλ Εὐστρατίου, Νικόλαος Μαρσέλος, Π. Πετρόπουλος, Ζήσιμος Κωνσταντίδης, Ἀδελφ. Κωνσταντινίδης, Ἐλευθεράκος Μιχαήλου, Παρασκευᾶς Πέσκας, Ἰω. Χ. Θεοδώρου, Ν. Λάζος, Α. Σάλτας, Ἰω. Ζαφειρόπουλος, Μιχαὴλ Παπάζογλου, Παναγιώτης Κωνσταντίνου, Γεώργιος Ἰωάννου, Ἰω. Εὐστρατίου, Μιχαήλος Γεωργίου, Ἀντώνιος Μαρδοῦνης, Λευτέρης Λαζάρη, Ἀναστάσιος Δημητρίου, Πολυχρόνης Πετρόπουλος, Ἀποστόλης Ἀλατζιάς, Χ. Ἰω. Παπακυριαζόγλου, Δημήτριος Μαϊδῆς, Εὐστράτιος Ἐμμανουὴλ, Εὐαγγέλης Δημητρίου, Ἀθανάσιος Γεωργίου, Κωνσταντῆς Δημητρίου, Ἀθανάσιος Γεωργίου, Δημήτριος Ἀθανασίου, Γεώργιος Ἀντωνίου, Π. Κέρτης, Ἰωάννης Ἀβλονίτης, Νικόλαος Πιπινωθρεμμένος, Ἀντώνιος Ζουλότας, Δημήτριος Κοκκίνης, Γεώργιος Παρούδης, Γεώργιος Μένεγας, Χριστοδουλῆς Χ. Γαρουφάλου, Χ. Μανόλης Δημητρίου, Δημήτρη Νάγρης, Νικόλας Πεῖκας, Χ. Γαλαῖγος Γονατᾶ, Παρασκευᾶς Δημητρίου, Παναγιώτης Τριανταφύλλου, Δημήτρη Ἡσπιαγοῦ, Παναγιώτης Ἀθανασίου, Βασίλειος Κόκκου, Γεώργιος Παναγιώτου, Νόνης Μάγκου, Παναγιώτης Παπλωματᾶς, Δημήτριος Δράκος, Στρατῆς Ἀναστασίου, Νικόλας Κότση, Στρατῆς Γεωργίου, Στρατῆς Ἀποστόλη, Αθ. Μιχαήλ, Α. Χ. Μιχαλόγλου, Εὐστράτιος Τζετζετέλης, Δημήτριος Ζωντανός, Εὐαγγέλος Ζωντανός, Γιαννάκος Προδρόμου, Ἰωάννης Παρούδης, Νικόλαος Ζωντανός, Ἰω. Μαυριδόγλου, Νικόλαος Φραγκούλης, Μιχαὴλ Τζούγας, Δημήτριος Γκούρ-

της, Κωνσταντῆς Ἰωάννου, Γεώργιος Διαμαντῆ, Στρατῆς Χ. Ἀγγελῆ, Δημήτριος Μπαρέφης, Βελισάριος Νικολάου, Κωνσταντῖνος Ἀντωνίου, Σταῦρος Χ. Σπύρου, Δημήτριος Μαρχατώνης, Παντελής Δημητρίου, Μπαλῆς Ἰωάννου, Ἰωάννης Σμυρναῖος, Ζήσιος Γκριπώτης, Ἀθανάσιος Ζωντανός. Οἱ Δημογέροντες τῆς Ἑρμοπολέως Ἀθ. Λαδόπουλος, Γεώργιος Γιουρδῆς, Ι. Ράλλης, Π. Ζωντανός, ὁ Γραμματεὺς Κ. Ἀγγελίδης.

Πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Ἡγεμόνα
τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ ὑποφαινόμενοι πολῖται τῆς νήσου ταύτης ἐπεξεληθόντες τὴν ἀπάντησιν τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰς διακοινώσεις τῶν Συμμάχων Αὐλῶν περὶ τῆς τύχης τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὰς παρατηρήσεις τῆς Γερουσίας, εἰμεθα πεπεισμένοι προηγουμένως διὰ τῆς ἐλλόγου καὶ πατρικῆς προνοίας τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι εἰς τὴν μεταβολὴν ταύτην τῶν πραγμάτων θέλουν ἀσφαλισθῇ τοῦ ἔθνους τὰ δίκαια, διὰ τὰ ὁποῖα ἐπάθαμεν μυρία δεινὰ, καὶ ἐκάμαμεν ἀπείρους θυσίας. Σύμφωνοι αἱ εὐχαὶ τῶν κατοίκων τούτων κατὰ πάντα μὲ τὰς εὐχὰς τῆς Κυβερνήσεως τὰς ἡδὴ ἐκπεφρασμένας πρὸς τὴν Α. Β. Υ. ἐξ ὀνόματος καὶ ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, οἱ πολῖται ὅλοι τῆς νήσου ταύτης εὐγνωμονοῦντες εἰλικρινῶς πρὸς τὰς εὐεργετίας ἡμῶν Συμμάχους Αὐλὰς, ἐλπίζομεν ὁμοῦ μὲ τὴν Κυβερνήσιν μας, ὅτι ἡ Β. Α. Υ. θὰ ἐπιταχύνη τὴν ἑλευσίν του ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν, ἐνῶ εἰς τὴν Α. Β. Υ. ἀπέκειται ἐφεξῆς νὰ τελειώσῃ τὸ μέγα ἔργον τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλλάδος.

Σύμφωνοι κατὰ πάντα ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας ταύτης εἰς τὴν ἐκφρασιν τῶν αἰσθημάτων, συνάδομεν ὅτι πᾶσα ἄλλη πρᾶξις ἢ ἀναφορὰ ὑπογραμμένη κρυφίως ἐξ ἀτόμων τινῶν τῆς νήσου ταύτης πρέπει νὰ θεωρῆται ἄκυρος καὶ ὡς χάρτης ἄγραφος.

Ἀς δεχθῇ, παρακαλοῦμεν, ἡ Α. Β. Υ. τὴν βαθυτάτην καὶ εἰλικρινῆ ἡμῶν εὐλάβειαν.

Ἐν Νάξῳ, τὴν 3 Ἰουνίου 1830.

Οἱ τῆς νήσου Νάξου κάτοικοι

Ὁ δημόσιος Νοτάρος Κωνσταντῖνος Δ. Κόκκος, Ἀνδρόνικος Μπαζέγος, Μιχαὴλ Μαρκωπολίτης, Νικόλαος Μ. Μπαρότζης, Ἰωάννης Λειτούδης, Δημήτριος Μπαζέγος, Νικόλαος Μαυρομμάτης, Ἀλεξίζος Σέξβος, Χ. Βασίλειος Λάσκαρις, Ἰωάννης Χάμπας Ἀθανασίου, Σταματέλος Μπαφός, Γεράσιμος Σαλομών, Ἡλίας Παυλιώτης, Γιάννης Χάμπας, Μάρκος Δαμιράλης, Γεώργιος Μελισσινός, Νικόλαος Καρτάλης, Σπυρίδων Πετρόπουλος, Κωνστ. Π. Γεωργίου Κρητικὸς. Πέτρος Κόκκος, Μανουὴλ Μελισσινός, Ἰάκωβος Κόκκος, Ἀντώνιος Τζιτζίνας, Στυλιανὸς Καρτάλης, Χ. Γιάννης Ἀελῆτης, Νικόλαος Βάρδης, Χ. Γεωργῆς Τζαννετῆς, Γεώργιος παπᾶ Δεμένσου, Χ. Πέτρος Ἀνωμερίτης, Βασίλειος Βρούζης, Ν. Κόκκος, Νικόλαος Ἀγκωνάκης, Ἰω. Ν. Ἀναπλιώτου, Ἀργύρης Μονιάτης, Τζάννης Λαμπαδάκης, Ἀντώνιος Λιανού, Δομέστικος Βλυσίδης, Ἰω. Μακανάρης, Ἐμμανυὴλ Κατζούλης, Α. Π. Παπαδόπουλος, Ἀντώνιος Καλλιβούρτζης, Χ. Νικόλαος Χάμπας, Μ. Τζαννετῆς δημόσιος Νοτάρος Νάξου, ὁ τῶν χωρίων Νάξου δημόσιος Νοτάρος Μανουὴλ Ἀναπλιώτης, Θεοδοσίος Γκίλης, Στυλιανὸς Κούμouλος, Πάν. Καραπαρέλης, Μανόλης Βασιλείου,

Ματθαῖος Πολίτης, Δημήτριος Κόκκος, Ἰω. Μπιλιᾶς, Παῦλος Βάλης, Χ. Γιακουμῆς Ἀπτιζούλης, Δημήτριος Σιγάντες, Κωνσταντῖνος Κόκκος Ἰακώβου, Χ. Μανόλης Καρτάλης, Κωνστ. Μαλικοῦργος Στεφάνου, Γεώργιος Κοράλης, Ἀναστάσιος Ἀναπλιώτης, Μανουὴλ Γράτζιας, Σιμεὼν Λεντούδης, Ἀναστάσιος Χαμπούκης, Σταμάτιος Μοῦτζος, Μάρκος Παλιδρᾶς, Ἰωάννης Τζακενιάτης, Ἰω. Κατσούλης, Δημήτριος Σπανός, Γεώργιος Καύτας, Νικόλαος Λεάνδρος, Τζαννέτος Ραπτόπουλος, Βασίλειος Ἀναπλιώτης, Στυλιανὸς Μπιλίας, Νικόλαος Τέστης Δημογέρων, Πρωτόπαπας, Δημήτριος Πάφος, Γεώργιος Καλογεῖτων, Ἰω. Δαμιράλης, Δημήτριος Λάσκαρις, Κωνσταντῖνος Λεντούδης, ἀλέξανδρος Παζέγιος, Μανόλης Τζαννετῆς, Χ. Λιάς Σάββας, Μανόλης ἀντιόπουλος, Χ. Γ. Σαραντινόπουλος, Χριστόδουλος Τζου. Βρεντινός, Ψάλης Δρυμαλίας, ἀντώνιος Νταγαίτας, Μιχαὴλ Γαλατερός, Ἰω. Μαντριδός, Μάρκος Παλαεᾶς, Δημήτριος Κοτοπιδῆς, Μανούσος Κούτζουπας, Γεώργιος ἀφεντάκης, Ἰωάννης Μπαράκης, Νικόλαος Δημητριάκης, Νικόλαος Τζιώτης, Ἰωάννης Μανόλας, Ἰωάννης Κολές, Νικόλαος Γαλατερός, ἀντώνιος Τζαννετῆς, Μανόλης Σκυλάκης, ἀποστόλης Κλουδάτος, Νικόλαος Λαογιάννης, Μιχαὴλ Κατζούλης, Γεώργιος Κανδύλης, Μανόλης Καρὲς, Δημήτριος Χωριανόπουλος, Ἀθανάσιος Μαρούλης, Ἰωάννης Τζαννετῆς, Ἰάκωμος Κρητικὸς, Γεώργιος Σιμαρίπας, Γεώργιος Τζογίτης, Γιακουμος Μάϊτος, Δημήτριος Ζαχαράτος, ἀναγνώστης Στάτης, ἀναγνώστης Τριαντάφυλλος, αὐγουστῆς Κουτιλᾶς, Πασχάλης Τριανταφύλλου. — Οἱ ἐπαρχιακοὶ τῆς Νάξου Δημογέροντες, Π. Λεντούδης, Ἰάκωβος Κόκκος, Μ. Γαλατερός, ἀναγνώστης Ζανίνης.

Ἀρ. 501.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην
Ὁ Ἐκτακτὸς Διοικητὴς τῶν νήσων Ὑδρας καὶ Σπετσῶν.

Τὸ ἐγκλειόμενον ἔγγραφον πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον, ἅμα σταλὲν εἰς τὴν Διοίκησιν παρὰ τῆς κοινότητος τῶν Πετσῶν, διευθύνει αὐτὸ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὁμοῦ μὲ τὸ ἀντίγραφον, δι' οὗ τὸ διευθύνει ἡ Δημογεροντία τῆς αὐτῆς νήσου εἰς τὸν Τοποτηρητὴν.

Παρακαλεῖται δὲ ἡ Κυβέρνησις ἵνα εὐαρεσθητῇ καὶ πέμψῃ αὐτὸ πρὸς τὸν Πρίγκιπα, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ἀναφερομένων.

Ἐν Ὑδρᾷ, τῇ 13 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Ἐκτακτὸς Διοικητὴς
Γ. ΜΑΓΡΟΜΜΑΤΗΣ.

Ἀρ. 1724.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρὸς τὸν Τοποτηρητὴν τῆς νήσου Πετσῶν

Ἡ Δημογεροντία τῆς αὐτῆς νήσου.

Ἐγκλείεται πρὸς τὸν Τοποτηρητὴν ἀναφορὰ τῆς κοινότητος τῆς νήσου ταύτης πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος, ἐμπεριέχουσα φόρον εἰς ἀπότισιν βαθυτάτης εὐγνωμοσύνης τῶν πρὸς ταὺς Σεβαστοὺς Σωτῆρας τῆς Ἑλλάδος, καὶ δείγματα ἀνεκκαλήτου αὐτῶν χαρᾶ καὶ ἀγαλλιάσεως, τὰ ὁποῖα αἰσθάνονται διὰ τὴν ἐπιθυμητὴν ἀφίξιν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου.

Παρακαλεῖται λοιπὸν ὁ Τοποτηρητὴς εἰς τὸ νὰ καθυπο-

βάλῃ αὐτήν, ὅπου ἀνήκει, ἀσφαλῶς, διὰ τὴν διευθυνθῆ τακτικῶς ἐνθα ἡ ἐπιθυμία της.

Καὶ μετέπειτα ὑποσημειούμεθα,

Ἐν Πέτσαις, τὴν 11 Ἰουνίου 1830.

Οἱ Δημογέροντες, Γεώργιος Μπούκουρης, Γεώργιος Μαλοκίνης, Ἰωάννης Ράπτης.

Πρὸς τὴν Υ. Β. Υ. τὸν Ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος.

Προκληττισμένοι ὄντες ἀπὸ τὰς μεγάλας καὶ ἀθανάτους εὐεργεσίας καὶ βασιλικὰς προσπαθήσεις τῶν Σεβαστῶν Μονάρχων, τὰς ὁποίας φιλανθρώπως ὑδόκησαν νὰ προκαταβάλωσιν εἰς τὸν πολυπαθὲ τῆς Ἑλλάδος λαόν, καὶ ἐπεσφράγισαν ἤδη μετὰ τὴν εἰς τὸν ἀρτιπαγῇ αὐτῆς θρόνον πρόσκλησιν τῆς Υ. Β. Υ., ἐνεπλήσθησαν χαρᾶς τὴν ψυχὴν πάντες ἐν γένει οἱ Ἕλληνες.

Μὲν ὅλον ὅτι ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης καὶ ἡ Γερουσία ἐγκρίτως ἐξέφρασαν εἰς τὴν Β. Α. Υ. τὴν διαθέσιν ἐν γένει ὅλων τῶν Ἑλλήνων, ἀλλ' οὐν γε καὶ ἡ κοινότης τῆς νήσου Σπετσῶν, πλήρης οὖσα ἀπὸ τὴν κοινὴν ταύτην χαρὰν τῶν τοσούτων ἀγαθῶν καὶ ἐφετῶν ἀγγελιῶν, σπευδεὶ ἤδη πρῶτον νὰ ἐκφράσῃ διὰ τῶν εὐσεβάστως ὑποφαινομένων τὴν μεγάλην αὐτῆς χαρὰν διὰ τὴν εὐτυχῇ ἐπὶ τοῦ ἀρτισυντάτου αὐτῆς θρόνου ἀποκατάστασιν τῆς Υ. Β. Υ., τῆς ὁποίας αἱ ἀρεταὶ καὶ τῶ ὄντι βασιλικὰ πλεονεκτήματα ἐνηλούμενα, ἐγγυῶνται μὲν ἀδιστακτικῶς τὴν τοῦ Κράτους στερέωσιν, καὶ ἡμῖν τὴν ἐφετὴν τοῦ λαοῦ εὐδαιμονίαν.

Προσφέρουσα δὲ διὰ τῆς Υ. Β. Υ. τὴν αἰώνιον εὐγνωμοσύνην αὐτῆς πρὸς τοὺς Σ. Σωτῆρας τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰς τοσαύτας πρὸς αὐτὴν μεγαλοδωρίας, μετὰ τὰς ὁποίας τέλος ὑδόκησαν νὰ συνενώσωσι κατὰ τὴν ἀρίστην ἐκλογὴν τῆς Υ. Β. Υ., ἐξ ὧν πέποιθε καὶ ἐλπίζει τὰ κράτιστα, εὐχεταὶ πρὸς τὸν ἐπουράνιον πατέρα ἵνα δώῃ ἡμῖν, πρὸς ὃν ὑδόκησε, καὶ ὃν ἡρετίσατο, ἐπίγειον ἡμῶν πατέρα, μένουσα μετὰ βαθύτατον σέβας καὶ ὑπόκλισιν.

Ἐκ Σπετσῶν, τῇ 7 Ἰουνίου 1830.

Ἡ Κοινότης τῆς νήσου Σπετσῶν.

Ὁ Κληρὸς, Ἐκκλησιαστικὸς Τοποτηρητής, Θεόδωρος Ἱερεὺς καὶ Οἰκονόμος, Γεώργιος Ἱερεὺς καὶ Πρωτόπαπας, Μανουὴλ Ἱερεὺς, Μιχαὴλ Ἱερεὺς καὶ Σακκελάριος, Νικόλαος Ἱερεὺς καὶ Χαρτοφύλαξ, Γεώργιος Ἱερεὺς, Γεώργιος Ἱερεὺς, Ματθαῖος Ἱερομόναχος, Θεόδωρος Ἱερεὺς πρωτονοτάριος, Γεώργιος Ἱερεὺς, Δημήτριος Ἱερεὺς, Μιχαὴλ Ἱερεὺς. — Οἱ Πρόκριτοι, Χ. Γιάννης Μέξης, Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου, Νικόλαος Χ. Ἰω. Μέξης, Ἀναστάσιος Κυριακοῦ, Παναγ. Χ. Ἰω. Μέξης, Γεώργιος Κούτζης, Βασίλειος Ν. Λαζάρου Ὁρλόφ, Παναγιώτης Γουδῆς, Νικόλαος Δ. Ὁρλόφ, Γεώργιος Κ. Μωριάτης, παῦλος Χ. Ἀναργύρου, Χ. Ἰωάννης Σπυρίδου, Γεώργιος Κυριακοῦ, Κωνσταντῖνος Ὁρλάνδος, Καμαρινὸς Π. Μουριάτης, Σταμάτης Παναγ. Μέξης, Νικόλαος Λιώσης, Ἀναργύρος Λεμπέσης, Νικόλαος Β. Δρίτσας, Θεοδωράκης Χ. Ἰωάννου Μέξης. — Οἱ Δημογέροντες, Γεώργιος Μπούκουρης, Γεώργιος Μαλοκίνης, Ἰω. Ράπτης. — Οἱ Πλοίαρχοι, Γεώργ. Ἀνδρούτσου, Μανόλης Δ. Λαζάρου, Κωνσταντῖνος Μπουκουβάλας, Ἀναγνώστης Γεωργίου Κυριακοῦ, Θεόδωρος Δ. Λαζάρου, Ἀντώνιος Β. Δρίτσας, Δημητράκης Ὁρλόφ, Γεώργιος Κλίσας, Κωνσταντῖνος Ἰωάννου, Ἀθανάσιος Δ. Λαζάρου, Γεώργιος Δ. Λαζάρου, Γεώργιος Κωνσταντῖνου Κοκκοράκης, Ἰω. Γεωργίου Ἀνδρούτσου, Μανόλης Κ. Μπουκουβάλας, Παν. Μπουκουβάλας, Λαζάρος Κουτρομπῆς, Ἰω. Π. Μπούκουρης, Δ. Γ. Μπούκουρη,

Νικόλαος Γ. Μπούκουρη, Νικόλαος Ἰω. Ράπτης, Δημ. Ἰω. Ράπτης, Σωτήριος Ἰω. Ράπτης, Βασίλειος Ἰω. Ράπτης, Γκίκας Δημ. Τσούπα, Ἰω. Γκίκας Τσούπα, Ἰω. Γ. Ματθιοῦ, Δημήτριος Ν. Λάμπρου, Γεώργιος Ν. Λάμπρου, Γεωργάκης Ὁρλάνδου, Παντελῆς Λεμπέσης, Ἀνδρέας Φραγκιά, Νικόλαος Ἀνδρ. Φραγκιά, Ἀργύρης Στιμζιώτης, Ἀναστάσιος Φραγκῆς, Μανόλης Παναγ. Μέξης, Πάνος Καλομοίρη. — Οἱ πολῖται, Λευτέρης Γεωργίου Λευτέρη, Δημήτριος Οἰκονόμου, Ἀναγνώστης Παπᾶ Νικολάου, Δημήτριος Γεωργίου Μαλοκίνης, Νικόλαος Φραγκῆς, Λάζαρος Δρίτσα, Νικόλ. Ἀναγν. Μπότσης, Γεωργάκης Ἀθανασίου Τρατάρη, Νικόλαος Ἀναγνώστη Λέκα, Ἀναστάσιος Ὁρλάνδος, Γαρούφαλος Νικολάου, Κωνσταντῆς Πατρινός.

Ἀρ. 484. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην
Ὁ Ἐκτακτὸς Διοικητὴς Ὑδρας καὶ Πετσῶν.

Τὴν ἐσώκλειστον ἐπιστολὴν πρὸς τὴν Β. Α. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον ἔλαβον πρὸ ὀλίγου παρὰ τῶν πολιτῶν τῆς νήσου Ὑδρας δι' ἐπιτροπῆς αὐτῶν, ἀποσταλείσης ἐπιτηδὲς διὰ τὴν μετὰ τὴν ἐγχειρίσιν κατὰ τὰ ἐπισυναπτόμενα ἀντίγραφα.

Ἐκπληθῶν τὴν θέλησιν τῶν πολιτῶν τούτων ἀποστέλλω κατὰ χρέος τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐγγράφον πρὸς τὴν Υ. Ε. διὰ τὴν εὐαγεστηθῆ νὰ πράξῃ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν των.

Ἐν Ὑδρᾷ, τὴν 7 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Ἐκτακτὸς Διοικητὴς
Γ. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ.

Ἀρ. 1534. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρὸς τὸν Ἐκτακτὸν Διοικητὴν τῶν νήσων
Ὑδρας καὶ Πετσῶν

Ἡ Δημογεροντία Ὑδρας.

Ἡ κοινὴ συνέλευσις ἐξελέξατο πενταμελῆ ἐπιτροπὴν τοὺς Κυρίους Ἀντώνιον Ἰωάννου Κριεζῆ, Λάζαρον Πινότζη, Ἰωάννην Γ. Κριεζῆ, Δημήτριον Α. Θεοδωράκη καὶ Νικόλαον Βατζαζῆ, διὰ τὴν διευθύνῃ πρὸς τὸ Ἐκτακτὸν τοῦτο Διοικητήριον τὸ ὁποῖον ἀποστέλλει πρὸς τὴν Β. Α. Υ. συγχαρητικὸν, καὶ ἐνεργήσῃ ἐπομένως τὰ περὶ αὐτοῦ συμφώνως μετὰ τὸ πνεῦμα τῆς ὑπ' Ἀρ. 1488 ἐγκυκλίου διαταγῆς τῆς Α. Ε. τοῦ Σ. Κυβερνήτου.

Ὅθεν εἰδοποιεῖται τὸ Διοικητήριον τοῦτο τὰ μέλη τῆς εἰρημένης ἐπιτροπῆς, διὰ τὴν γνωρίτῃ αὐτὰ ὡς τοιαῦτα.

Ἐν Ὑδρᾷ, τὴν 5 Ἰουνίου 1830.

Οἱ Δημογέροντες Λάζαρος Δ. Τζαμαδοῦ, Γκίκας Γ. Γκικόη, Βασίλειος Ν. Μπουδούρη, Νικόλαος Οἰκονόμου.

Πρὸς τὸν Ἐκτακτὸν Διοικητὴν τῶν νήσων
Ὑδρας καὶ Σπετσῶν.

Αἰσθανομένη ἡ κοινότης τῆς Ὑδρας τὰ ἐκ τοῦ Πρωτοκόλλου τῶν 3 Φεβρουαρίου προκύψαντα εἰς τὴν Ἑλλάδα μέγιστα ἀγαθὰ, ἐκφράζει τὰ δι' αὐτὰ χαροποιὰ αἰσθήματα τῆς πρὸς τὴν Β. Α. Υ. τὸν Ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος, προσφέρουσα διὰ τῆς ἰδίας Β. Α. Υ. τὴν βελτίαν εὐγνωμοσύνην πρὸς τοὺς Σεβαστοὺς Μονάρχας τοῦ αἰμνήστου εὐεργέτη τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰς πρὸς αὐτὴν βασιλικὰς τῶν

μεγαλοδωρίας με τὴν ἐσώκλειστον, τὴν ὁποίαν ἐπεφορτίσθη-
μεν οἱ ὑποφαινόμενοι νὰ σᾶς διευθύνωμεν διὰ νὰ ἐνεργήσετε
τὴν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον ἀποστολὴν τῆς.

Διευθύνοντες τὴν λοιπὸν μετὰ τὴν παροῦσάν μας, παρακα-
λοῦμεν νὰ διευθύνετε αὐτὴν ὅσον τάχος πρὸς τὸν Σεβαστὸν
Κυβερνήτην, ἵνα ἀποστείλῃ πρὸς τὴν Α. Β. Υ. ἢ Α. Ε. κατὰ
τὸ περιεχόμενον τῆς ὑπ' Ἀρ. 1488 ἐγκυκλίου καὶ ἐξόχου
διαταγῆς.

Ἐπιστημειούμεθα μετὰ τὸ ἀνῆκον σέβας,

Ἡ παρὰ τῆς κοινῆς συνελεύσεως διορισθεῖσα ἐπιτροπὴ,
Ἀντώνιος Ἰω. Κριεζῆ, Λάζαρος Πινότσης, Ἰωάννης
Γ. Κριεζῆ, Δημήτριος Θεοδωράκης, Νικόλαος Βα-
τσαζῆς.

Ἐψηλότατε καὶ Γαληνότατε Ἡγεμὼν
τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ πληροφορία ὅτι οἱ Σεβαστοὶ Μονάρχαι οἱ ἀθάνατοι
προστάται καὶ εὐεργέται τῆς πολυπαθοῦς Ἑλλάδος, ἐπι-
σφραγίζοντες τὰς μέχρι τοῦδε φιλανθρωπίας καὶ πολυχρο-
νίους προσπάθειάς των, ἐξέχεον μὲν εἰς τὴν κλασικὴν ταύ-
την γῆν τοσαῦτα πολυειδῆ μεγαλοδωρήματα τῆς ἀγαθοερ-
γίας των, ἐπροσκάλεσαν δὲ εἰς τὸν ἀρτιπαγῆ αὐτῆς Φρόνον
τὴν Υ. Β. Υ., ἐνέπλησε χαρᾶς τὰς καρδίας ὅλων ἐν
γένει τῶν Ἑλλήνων.

Πλήρης καὶ ἡ κοινότης τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὴν πάγκοινον
ταύτην χαρὰν τῶν τόσων ἐφετῶν ἀγγελιῶν, σπεύδει νὰ ἐκ-
φράσῃ κατὰ πρῶτον διὰ τῶν εὐσεβάστων, ὑποφαινόμενων
τὰ χαροποιὰ τῆς αἰσθήματος, διότι ἔλαβε τὴν εὐτυχίαν νὰ
ἰδῇ ἐπὶ τοῦ ἀρτισυστάτου Ἑλληνικοῦ Φρόνου τὴν Υ. Β. Υ.,
τῆς ὁποίας τὰ παρὰ τῆς φήμης διασταλπιζόμενα ὑψηλά
σπᾶνια καὶ βασιλικά τῶντι πλεονεκτήματα ἐγγυῶνται
ἀδυστάκτως τὴν παγίωσιν τοῦ Φρόνου καὶ τὴν εὐδαιμονίαν
τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ ἐν ταύτῳ νὰ προσφέρῃ διὰ τῆς
αὐτῆς Υ. Β. Υ. τὴν αἰώνιον εὐγνωμοσύνην τῆς πρὸς τοὺς
Σεβαστοὺς Σωτῆρας τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰς τοσαύτας πρὸς
αὐτὴν μεγαλοδωρίας των, καὶ διὰ τὴν ἀρίστην ἐκλογὴν τῆς
Υ. Β. Υ., τὰ ὁποῖα ταῦτα ὑποθαρρύνουν τοὺς Ἑλληνας
ὅτι ἡ γενναία καὶ κραταιὰ των προστασία θέλει εἶναι ἀένναος
πρὸς ἐντελῆ ἀπαρτισμὸν τοῦ ὁποίου ἡξίωσαν νὰ φανῶσιν
εὐκλεεῖς θεμελιωταὶ κράτους.

Ἡ κοινότης τῆς Ἑλλάδος ἐπισφραγίζει τὰ χαροποιὰ
αἰσθήματά της μετὰ τὴν ἐφεσιν τοῦ νὰ ἰδῇ ὅσον οὕτω πε-
πληρωμένας τὰς κοινὰς εὐχὰς περὶ τῆς ταχείας καὶ εὐκταίας
παρουσίας τῆς Υ. Β. Υ. καὶ μετὰ τὴν ὀφειλομένην βαθεῖαν
ὑπόκλισιν τῆς καὶ σέβας.

Ἐν Ἑλλάδι, τὴν 31 Μαΐου 1830.

Λάζαρος Κουτουριώτης, Γεώργιος Κουτουριώτης, Στα-
μάτιος Ν. Μπουτούρης, Λάζαρος Δ. Τζαμαδοῦ, Γκίκας
Γ. Γκιόνης, Ἀναγνώστης Οἰκονόμος, Φραντζέσκος Βούλ-
γαρης, Βασίλειος Ν. Μπουτούρης, Νικόλαος Οἰκονόμος,
Δημήτριος Γ. Βούλγαρης, Νικόλαος Θ. Γκίκας, Ἀντώνιος
Ἰω. Κριεζῆ, Λάζαρος Πινότσης, Δημήτριος Θεοδωράκης,
Κωνσταντῆς Μεθενίτης, Νικόλαος Βατσαζῆς, Λάζαρος Μα-
κρὺς, Πέτρος Ζώτης, Γεώργιος Κισσώτης, Λάζαρος Μπου-
σκου, Κυριάκος Μπουρσκού, Ἡλίας Γεώρτζου, Κυριάκος Δ.

Σερφίδου, Νικόλαος Ῥαβιδῆς, Ἰωάννης Μαρούκας, Ἰωάν-
νης Βατσαζῆς, Ἰωάννης Α. Παλεχοῦ, Σταμάτης Ἰωάν-
νου Δανου, Βαγγελῆς Δημητρίου, Λάζαρος Ν. Νέγκας,
Παντελῆς Μπουρσκού, Ἀλέξανδρος Α. Γκίστης, Μανό-
λης Χ. Μιχάλης, Ἰωάννης Κατζιλέρης, Ἰωάννης Α. Κοκ-
κίνης, Ἰωάννης Σπᾶνης, Ἰωάννης Ἀθρανός, Λάζαρος Τζώρτζας,
Ἀναγνώστης Γιαννίκης, Λευθέριος Ι. Κριεζῆ, Ἰωάννης Γ.
Κριεζῆ, Παντελῆς Γιάννης Γκίκας, Ἐμμανουὴλ Νέγκας,
Ἐλευθέριος Ντρίτζας, Δημήτριος Λαζάρου, Μανόλης
Ἐλευθερίου Μανόλης, Χατζῆ Ἀντώνης Ζερβού, Σταμάτης
Γεωργίου Χ. Γκιόνης, Δημήτριος Β. Δόντας, Νικόλαος Α.
Γιουρδῆ, Μανόλης Γιουρδῆ, Ἀναγνώστης Δημ. Θεοδωρά-
κης, Λάζαρος Ν. Ζάκας, Θεόφιλος Ῥήγας, Ἀντώνης Δη-
μητρίου Μωρῆς, Ἰωάννης Χ. Γ. Ποριώτου, Νικόλαος Δ.
Κοκκίης, Νικόλαος Νέγκου, Νικόλαος Ε. Γκίκας, Ἰωάννης
ἀργαστηριάρης.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 18 Ἰουλίου.

Γράφουν ἐκ Ναυπλίου ὅτι τὴν 12 τοῦ ἐνεστῶτος ἔφθα-
σεν ἐκεῖ ἐξ Ἀλγερίου διὰ 14 ἡμερῶν Γαλλικὸν πολεμικὸν
βρίκιον, τὸ ὁποῖον ἔφερε τὴν εἰδησιν ὅτι οἱ Γάλλοι ἐκυρίευ-
σαν τὸ Ἀλγέριον δι' ἐφόδου. Τὰ ἐν Ναυπλίῳ εὐρισκόμενα
Γαλλικὰ βασιλικά πλοῖα ἐώρτασαν εἰς τὴν χαροποιὰν
ταύτην Ἀγγελίαν. Εἴμεθα ἀνυπόμονοι νὰ λάβωμεν βε-
βαίαν τινὰ πληροφορίαν περὶ τοῦ λαμπροῦ τούτου ὑπὲρ τῆς
χριστιανιστοσύνης καὶ τοῦ πολιτισμοῦ καλορθώματος τῶν Γάλλων.

— Ἐφθασαν νεωστὶ εἰς Νεόκαστρον δισχίλιοι Γάλλοι
σταλέντες εἰς ἀλλαγὴν τοῦ ἐν Πελοποννήσῳ διαμένοντος
Γαλλικοῦ στρατεύματος.

Δύο σχεδὸν ἑβδομάδας κατὰ συνέχειαν ἐβλέπομεν ἐντεῦ-
θεν πυρπολουμένην τὴν γῆν τῆς Ἀττικῆς. Ἐξηφάνιστε δὲ
ἡ πυρκαϊὰ, ὡς νομίζεται, τὰ τρία τέταρτα τοῦ ἐλαιῶνος
τῆς πόλεως (ὅστις ἐλογίζετο πρὸ τῆς πρώτης πυρπολή-
σεώς του εἰς 117,000 ἐλαιόφυτα) μέγα μέρος τῶν ἐλαιώ-
νων τῶν χωρίων καὶ πολλὰ ἄλλα ὀπωριφύρα δένδρα. Τὸ πῦρ
ἀνεδόθη ἀπὸ διάφορα μέρη, καὶ κατὰ τὰς ὁποίας ἐφθάσαμεν νὰ
λάβωμεν πληροφορίας ἐβλήθη ἀπὸ τοὺς Τούρκους· ἐκεῖνο δὲ,
τὸ ὁποῖον ἐπὶ πᾶσιν ἐπεβεβαίωσε τὰς πληροφορίας μας,
εἶναι ἡ ἄκρα ἀδιαφορία, τὴν ὁποίαν ἔδειξεν ὁ τῶν Ἀθηνῶν
διοικητῆς, ἐνῶ εἶχε χρέος νὰ καταβάλλῃ πᾶσαν σπουδὴν, εἰς
τὸ ν' ἀπαντήσῃ τὸ μέγα τοῦτο δυστύχημα. Τοιαῦτα ἔχον
βαρβαρότητος ἀφίνουσι ὀπισθὲν τῶν οἱ Τούρκοι, ἐκδικούμενοι
κατὰ τῶν ἀψύχων ὄντων, ὅταν πλέον δὲν δύνανται ἀτιμωρητὶ
νὰ ἐξυβρίζωσιν αὐτὴν τὴν ἀνθρωπότητα.

Αριθ. 58.

Έτους Ε΄.

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Έτησία. Φοίνικες 36

Έξαμηνιαία. 18

Τριμηνιαία. 9

Αί συνδρομαί γίνονται ένταυθα μέν έν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρά τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 23 ΙΟΥΛΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 899. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωρήσαντες τὸ ὑπ' Αρ. 97 καὶ κατὰ τὴν 1 τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου ἐκδοθέν ψήφισμα·

Ἐπιθυμοῦντες νὰ χορηγήσωμεν τὰ δυνατὰ πρὸς τὸ παρὸν βοηθήματα εἰς τοὺς ἐνδεεῖς σπουδαστὰς τῶν ἐν Αἰγίνῃ τυπικῶν σχολείων, ὅσοι πρὸ πάντων ὑπόσχονται ν' ἀναδεχθῶσι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ διδασκάλου εἰς τὰ ὑπάρχοντα καὶ συστηθησόμενα ἀλληλοδιδασκτικὰ καὶ Ἑλληνικὰ σχολεῖα, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ διαληφθέντος ψηφίσματος·

Κρίνοντας δὲ ἀναγκαῖον νὰ καταταχθῶσι συστηματικῶς, ὅσοι λαμβάνουν ἤδη ἢ θέλουν λάβει ἀκολουθῶς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως βοηθήματα, καὶ νὰ κανονισθῇ ὀριστικῶς ὁ κλάδος αὗτος τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς ὑπ' Αρ. 669 καὶ κατὰ τὴν 27 Ἀπριλίου διαταγῆς πρὸς τὸν Ἐφορον τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου·

Διατάττομεν.

1. Ἡ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει ὀρισμένον ἀριθμὸν ὑποτρόφων εἰς τὸ ἐν Αἰγίνῃ Κεντρικὸν καὶ Ἀλληλοδιδασκτικὸν Σχολεῖον, ἐκλεγεγμένων μεταξὺ τῶν ἐνδεῶν σπουδαστῶν, ὅσοι δίδουσι δείγματα χρηστοτηείας καὶ φιλομαθείας, καὶ ὑπόσχονται ν' ἀναδεχθῶσι τελειοποιηθέντες τὸ ἐπάγγελμα τοῦ διδασκάλου εἰς τὰ ἀλληλοδιδασκτικὰ καὶ Ἑλληνικὰ τῆς ἐπικρατείας σχολεῖα.

2. Μετὰ τούτων καταλέγονται καὶ ὅσοι τῶν ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας ὁμογενῶν κρίνονται ἄξιοι τοῦ ἐλέους τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὰς ἰδιαιτέρας περιστάσεις, ἢ διὰ τὰς ὑπὲρ πατρίδος θυσίας τῶν ἰδίων πατέρων, καὶ ἔχοντες χρεῖαν προσωρινῆς βοηθείας.

3. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποτρόφων προσδιορίζεται πρὸς τὸ παρὸν εἰς 45, συμπληρούμενος ἀπὸ 35 σπουδαστὰς ἐκλεγομένους ἀναλόγως ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς ἐπικρατείας, κατὰ τὸν ἰδιαίτερον περὶ τούτου κανονισμόν, καὶ ἀπὸ τοῦ λοιποῦς 10, τοὺς ὁποίους ἡ Κυβέρνησις κρίνῃ ἄξιους βοηθείας κατὰ τὸ ἄρθρον 2.

4. Πληρωθέντος τοῦ ὀρισθέντος ἀριθμοῦ Ἀρθρου 3, οὐδεὶς εἶναι δεκτὸς ὡς ὑπότροφος, ἐκτὸς ὅταν μένῃ τόσος, κενός·

τούτον δὲ λαμβάνει μεταξὺ τῶν σπουδαστῶν ὁ πρὸ τῶν ἄλλων αἰτησάμενος, ἐὰν εἶναι εὐδοκιμώτερος διὰ τὰ ἤθη καὶ τὴν παιδείαν.

5. Οἱ καταλεγόμενοι εἰς τοὺς ὑποτρόφους κατὰ τὸ ἄρθρον 1, ἀπαιτεῖται νὰ ἔχωσιν ἡλικίαν 15 ἕως 20 χρόνων, καὶ ἀρχὰς τινὰς τῆς Ἑλληνικῆς γλώττης· ἐκ δὲ τῶν ὑπὲρ τὰ 20 ἔτη ἐκείνοι μόνον εἶναι δεκτοὶ, ὅσοι προχωρημένοι ὄντες ἔχουν ἀνάγκην ν' ἀποκτήσωσιν εἰδικὰς ἢ τελειοποιητικὰς γνώσεις· οὐδεὶς δὲ συναριθμεῖται εἰς τοὺς ὑποτρόφους πρὶν δοκιμασθῇ δύο μῆνας πρότερον, καὶ δώσῃ δείγματα τῆς ἀρετῆς τῶν ἡθῶν καὶ τῆς προσωπικῆς τοῦ ἀξιότητος.

6. Μετὰ τὰς εἰρημένας πληροφορίας, τὰς ὁποίας θέλει δίδει περὶ ἐκάστου ὁ Ἐφορος τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου, συνωδευμένας μετὰ τὰς μαρτυρίας τῶν διδασκάλων, ἡ Κυβέρνησις θέλει καταγράφει εἰς τοὺς ὑποτρόφους τὸν προβαλλόμενον κατὰ τὸ ἄρθρον 4.

7. Ἐκ τῶν 35 ὑποτρόφων, οἱ μὲν θέλουν προπαρασκευάζεσθαι ὡς διδάσκαλοι τῆς ἀλληλοδιδασκτικῆς, οἱ δὲ τῆς Ἑλληνικῆς, κατὰ τὴν ἱκανότητα ἢ τὴν κλίσιν ἐκάστου· ἀπαιτεῖται δὲ καὶ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ δεύτεροι νὰ συγκροτηθῶσι μετὰ τὰς ἀναγκαίας γνώσεις, κατὰ τοὺς περὶ τούτων κανονισμούς.

8. Ἀναλόγως μετὰ τὴν ἡλικίαν, τὴν κλάσιν τῶν μαθημάτων, τὰς περιστάσεις καὶ τὸν ἀπαιτούμενον καιρὸν εἰς τελειοποίησιν, θέλει χορηγεῖ ἡ Κυβέρνησις τὰ μηνιαία βοηθήματα εἰς τοὺς ὑποτρόφους· προσδιορίζεται δὲ ὁ μὲν ἐλάχιστος ἀριθμὸς Φοίνικας 16, ὁ δὲ μέγιστος 28.

9. Ὁ Ἐφορος τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου, συνεννοούμενος μετὰ τῶν διδασκάλων, ἔχει τὴν ἀδειαν νὰ αὐξάνῃ βαθμυδὸν κατὰ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους τὰ χρηματικὰ ταῦτα βοηθήματα χάριν τῶν ὑποτρόφων, ὅσοι ἐξεταζόμενοι δίδουσι δείγματα τῆς πρὸς ἀρετὴν καὶ παιδείαν προκοπῆς των, καθὼς καὶ νὰ στερῇ τούτων τοὺς ἀμελεῖς καὶ ἀδιαθέτους εἰς τὰ κακά.

10. Ἡ Κυβέρνησις μετὰ τὰς δημοσίους ἐξετάσεις θέλει χορηγεῖ πλείωτερα βοηθήματα εἰς τοὺς εὐδοκιμοῦντας ὑποτρόφους.

11. Ὅσοι ἐκ τῶν ὑποτρόφων τελειοποιηθέντες δὲν ἀναδεχονται, παρὰ τὴν ὑπόσχεσίν των, τὸ ἐπάγγελμα τοῦ διδασκάλου κατὰ τὸ ἄρθρον 1, ὀφείλου ν' ἀποδώσωσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ ὅσοια ἔλαβον παρ' αὐτῆς τροφεία.

12. Ὁ ἐπὶ τῆς Δημοσίου Παιδείσεως Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 10 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ
τῆς Δημοσίου Παιδείσεως Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Ἄρ. 900. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ συνέπειαν τῶν Ἀρθ. 1, 2, 3, τοῦ ὑπ' Ἀρ. 899 διατάγματος, θέλοντες νὰ ὀρίσωμεν τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑποτρόφων τῆς Κυβερνήσεως, ἐκλελεγμένων ἀπὸ ὅλα τὰ μέλη τῆς ἐπικρατείας.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς παρούσας περιστάσεις ἐκάστου τῶν μερῶν τούτων, διὰ τὰς ὁποίας δὲν ἐσυστήθησαν πανταχοῦ ἐπίσης τὰ ἀναγκαῖα διδακτικὰ καταστήματα.

Διατάττομεν.

1. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποτρόφων τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ ἐν Αἰγίνῃ Κεντρικὸν καὶ Ἀλληλοδιδασκικὸν Σχολεῖον ἀπαρτίζεται ἀπὸ Στερεοελλαδίτας 14
- Πελοποννησίου. 12
- Νησιώτας. 10
- Δυστυχούντας διὰ τὴν πατρίδα αὐτόχθονας καὶ ξένους 9

45

2. Θέλουν προστεθῇ ἀκολούθως κατὰ τὰς τεθείσας βάσεις οἱ ἐλλείποντες εἰς συμπλήρωσιν ἐκάστου τῶν ἀνωτέρω ἀριθμῶν.

3. Ὁ κατάλογος τῶν ἤδη παραδεχομένων ὡς ὑποτρόφων κατὰ τὰς ἀναφορὰς τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, διορισθείσης διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 669 ἐπισήμου, θέλει κοινοποιηθῇ εἰς τὸν Ἐφραγον τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου, ἐπικυρωμένος παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 10 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλ. καὶ τῆς Δημοσίου
Παιδείσεως Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Ὁ σοφὸς τῆς Βασιλείας Ἡγεμὼν ἐπεσκέφθη αὐτοπροσώπως τὴν 2-14 Ἰουνίου τὸ ἐν Μοναχίῳ Λύκειον τοῦ Κ. Δεζαδίνου, καὶ εἶδε μὲ χαρὰν μεγάλην ὅλα τὰ ἐκεῖ Ἑλληνικὰ μετὰκτα, εἰπὼν ὅτι ἀπὸ ταῦτα ἐλπίζει τὰ μέγιστα ἀγαθὰ διὰ τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὅτι γρήγορα θέλουν ἔχει πλησίον τῶν τὸν σεβασμίου ἱερέα Μισαήλ.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος Κύριον Κόμητα Ι. Α. Καποδίστριαν.

Ἐπειδὴ ἡ Ἑλληνικὴ ἐταιρία τῆς Βαυαρίας, συναίνεσι τοῦ Βασιλέως, κατέστησεν ἄμισθον τὴν ἐκπαίδευσιν ἑνὸς νέου Ἑλλήνου εἰς τὸ ἐν Μοναχίῳ βασιλικὸν σχολεῖον τῶν Δοκίμων.

Καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἀρθρον 5 τῆς καταστατικῆς πράξεως ἀπαιτεῖται νὰ κοινοποιηθῇ ἀντίγραφον αὐτῆς εἰς τὴν Ἑλληνι-

κὴν Κυβέρνησιν, λαμβάνω τὴν τιμὴν, Κύριε Κόμη, νὰ διευθύνω πρὸς τὴν Ἑμετέραν Ἐξοχότητα τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀντίγραφον, ἐκ τοῦ ὁποίου θέλετε γνωρίσει τρανώτερον, πόσον περισπούδαστον εἶναι εἰς τὴν Βαυαρίαν ἡ ἀναγέννησις τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐξαιρέτως εἰς τὴν Α. Μεγαλειότητα, ἣτις εὐπρεστήθη νὰ δώσῃ νέα δείγματα τῆς πρὸς αὐτὴν εὐνοίας.

Ἰππηταιοῦμαι δὲ τῆς Ἑμετέρας Ἐξοχότητος

Ταπεινότατος δοῦλος

Ἐν Μοναχίῳ, τὴν 29 Μαρτίου 1830.

Κ. Α. ΑΡΜΑΙΦΕΛΗΣ.

Πρᾶξις τῆς ἐν Βαυαρίᾳ Ἑλληνικῆς Ἑταιρίας, δ' ἣς καθίσταται ἄμισθος ἡ ἐκπαίδευσις ἑνὸς νέου Ἑλλήνου εἰς τὸ Βασιλικὸν Σχολεῖον τῶν Δοκίμων.

Ἐπειδὴ ἡ Α. Μεγαλειότης ὁ σεβαστὸς ἡμῶν Κύριος Βασιλεὺς Λουδοβίκος Ι' εὐπρεστήθη νὰ γνωστοποιήσῃ, ὅτι ἠξίωσε νὰ χορηγήτῃ ἐξ ἰδίων τὰ ἀναγκαῖα μέσα, διὰ νὰ ἐξακολουθῇ καὶ τελειοποιηθῇ ἡ ἀγωγή μιᾶς Ἑλληνίδος κόρης, καὶ ἐξ Ἑλληνοπαίδων, τῶν ὁποίων τὰ ἔξοδα ἐπρομηθεύσε μέχρι τοῦδε ἡ Ἑλληνικὴ ἐταιρία ταύτης τῆς πόλεως.

Ἡ Ἑταιρία θεσπίζει.

Ἀρθ. 1. Ἐπειδὴ διὰ τῆς μεγαλοδωρίας τοῦ Βασιλέως, ἡ Ἑλληνικὴ ἐταιρία μένει ἐλευθέρᾳ ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐμελλε νὰ ἐκπληρώτῃ χρέη πρὸς τοὺς δυστυχεῖς ὀρφανοὺς Ἑλληνοπαῖδας, καὶ ἐπειδὴ αἱ δεινὰς περιστάσεις τῆς Ἑλλάδος ἡλκισθῆσαν ἤδη παρὰ πολὺ, συγκαταθέσει τῆς Α. Μεγαλειότητος, καθίσταται ἄμισθος διὰ παντὸς ἡ ἐκπαίδευσις ἑνὸς νέου Ἑλλήνου εἰς τὸ Βαυαριανὸν βασιλικὸν σχολεῖον τῶν Δοκίμων. θέλουν δὲ ἀφιερωθῇ εἰς ὄφελος τοῦ καταστήματος τούτου τὰ συναχθέντα εἰς τὴν Βαυαρίαν χρηματικὰ βοηθήματα χάριν τῶν ἐνδεῶν Ἑλλήνων, εὐρισκόμενα πρὸς τὸ παρὸν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς ἐταιρίας.

2. Πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν ἡ ἐταιρία καταθέτει εἰς τὸ βασιλικὸν σχολεῖον τῶν Δοκίμων κεφάλαια δέκα χιλιάδων Φλωρίων (νόμισμα τοῦ Ρίνου) ἐπὶ ῥητῇ συνθήκῃ νὰ τοκισθῇ ἡ ποσότης αὕτη, ὅσον οἶόν τε ἀσφαλέστατα, τουλάχιστον 4 τοῖς 100, καὶ νὰ συνάζωνται οἱ ἐτήσιοι τόκοι.

3. Ἀπὸ τῆς ποσότητος τῶν τόκων τούτων θέλουν λαμβάνεσθαι αἱ πληρωμαὶ τῆς πρώτης καταβολῆς, τὰ κατ' ἔτος διδόμενα εἰς τὸ κατάστημα, τὸ διπλοῦν διὰ τὰ πρόχειρα ἡμεροῦσια ἔξοδα, καὶ αἱ ἄλλαι ἀναγκαῖαι δαπάναι εἰς τὴν ἄλλην διαίταν τοῦ μαθητευομένου Ἑλλήνου, καὶ τὴν ἐπιστροφὴν αὐτοῦ εἰς τὴν πατρίδα.

4. Ἀμέσως μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ μαθητοῦ, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ βασιλικοῦ σώματος τῶν Δοκίμων, ὀφείλει νὰ καθυποβάλῃ τακτικῶς καὶ κατὰ τὴν ἀκρίβειαν τῶν νομικῶν τύπων εἰς τὸν Ἱπουργὸν τοῦ Πολέμου τῆς Α. Μεγαλειότητος τοὺς ἀφορῶντας λογαριασμοὺς, τὴν χρῆσιν τῶν τόκων τῶν ἀφιερωμένων εἰς τὸ κατάστημα τούτο, καὶ τὴν κατάστασιν τοῦ ἀρχικοῦ κεφαλαίου. Ἐάν δὲ, ἐξετασθέντων τῶν λογαριασμῶν τούτων, εὐρεθῶσιν ἐλαττωθέντα τὰ κεφάλαια, ἡ πρόσκλησις τοῦ διαδόχου μαθητοῦ θέλει ἀναβληθῇ, ἕως οὗ νὰ γένωσιν ἰσάριθμα τὰ ἔσοδα μὲ τὰ ἔξοδα διὰ τῆς ἀκολουθοῦ τῶν τόκων συνάξεως.

5. Θέλουν γένει διπλᾶ ἀντίγραφα τοῦ καταστατικοῦ διπλώματος, καὶ τῶν ἐνδεικτικῶν ἐγγράφων τῶν κατατεθέντων κεφαλαίων, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ μὲν ἐν θέλει ἐναποτεθῇ εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Ἱπουργείου τοῦ Πολέμου, τὸ δὲ θέλει κοινοποιηθῇ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν.

6. Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς θέλει ὀνομάσῃ τὸν πρῶτον μαθητὴν, ὅστις θέλει ταχῆς εἰς τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος τόπον ἄλλ.

ἀκολούθως καὶ διὰ πάντος ἡ ἐκλογή ἀνήκει εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν. Ἐπὶ τούτῳ θέλει προβάλλει δι' ἐπισήμου αἰτιολογημένου εἰς τὸν Βασιλέα, ἢ εἰς τὸν διδόχον αὐτοῦ, τὰ ὀνόματα τριῶν Ἑλληνοπαίδων, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ Α. Μεγαλειότης θέλει ὀνομάζει τὸν παραδεχόμενον εἰς τὸ σῶμα τῶν δοκίμων· ὁ δὲ προβαλλόμενος ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ ἡλικίαν ἐννέα ἐτῶν τ' ὀλιγώτερον, ἢ δώδεκα τὸ περισσώτερον, καὶ νὰ εἶναι υἱὸς πολίτου ὑπηρετήσαντος ἀξίως τὴν πατρίδα, καὶ, εἰ δυνατόν, ὀρφανὸς ἐνὸς τῶν ὑπὲρ πατρίδος πετόντων προμάχων· ἀπαιτεῖται πρὸς τοῦτο νὰ εἶναι ἀδιάφθορος κατὰ τὰ ἥθη, καὶ εὐφυὲς εἰς μάθησιν.

7. Κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου, ἅμα μείνη κενὸς ὁ τόπος, θέλει εἰδοποιεῖσθαι ἐγκαίρως ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις· ἀλλ' ἐν βραδύνῃ πλέον τοῦ ἐνὸς χρόνου νὰ προβάλλῃ τοὺς ὑποψηφίους, μένει εἰς τὴν κυριότητα τῆς Α. Μεγαλειότητος νὰ διορίσῃ ὅποιον ἐγκρίνῃ εἰς τὸν τόπον τοῦτον, ἡ δὲ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ δικαίον τοῦ προβάλλειν, παρὰ μὲ τὴν ἀκόλουθον πρώτην τοῦ τόπου κένωσιν.

8. Ἐάν τυχὸν τὸ βασιλικὸν σῶμα τῶν δοκίμων διαλυθῇ, ὁ ἀφιερωθείς οὗτος τόπος εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ νέου Ἑλλήνου θέλει διορισθῇ εἰς ὅποιονδήποτε ἄλλο παιδευτικὸν κατὰστημα, συστήθησόμενον κατ' ἀρεσκείαν τῆς Α. Μεγαλειότητος, φυλαττομένων πίτης ἀπαράλλακτως τῶν προεκτεθέντων περὶ τούτου κανονισμῶν.

9. Ἡ καταστατικὴ αὕτη πράξις τίθεται ὑπὸ τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ Δημοσίου Δικαίου τῆς Βαυαρίας, καὶ κυρίως ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν θεμελιωδῶς συνταγματικῶν ὅρων τῶν εἰς τὸν τίτλον Δ § 10 τοῦ Χάρτου διαλαμβανομένων, ἐνθα ὀρίζεται τὸ περὶ συστάσεως τοιούτων καταστημάτων δικαίον.

Ἐγράφη ἐν Μοναχίῳ, τὴν 16 Ὀκτωβρίου 1829.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς ἐν Βαυαρίᾳ Ἑλληνικῆς Ἑταιρίας, συναινέσει τῆς Α. Μεγαλειότητος

Σ. ΕΪΚΤΑΔ, — ΚΛΑΡ, — Μ. ΟΒΕΡ, — Ε. ΜΕΪΝΕΛ, — Δ. ΤΡΟΥΝ-
HAMBURGH, — Δ. ΕΪΝΖΟΥ, — ΔΕΣΚΕΝΤΟΣ, — ΚΕΡΣΤΟΦ, — ΤΡ.
ΘΥΡΣΙ.

Ἡμεῖς ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ, ἐλέω Θεοῦ Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας, ἐκρίναμεν δεόν νὰ ἐπικυρώσωμεν τὴν παροῦσαν πρᾶξιν καθ' ὅλον τὸ περιεχόμενον, καὶ νὰ ἐμπεδώσωμεν ἐπομένως τὴν γενομένην παντοτεινὴν ἀφιέρωσιν, κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους ὅρους, ἐνὸς τόπου εἰς τὸ ἐν Μοναχίῳ ἡμέτερον σχολεῖον τῶν δοκίμων εἰς ἐκπαίδευσιν νέου Ἑλλήνου, ἀξιούντες νὰ θέσωμεν τὸ κατὰστημα τοῦτο ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν συνταγματικῶν νόμων τοῦ ἡμετέρου κράτους, διὰ νὰ ἐκτελῶνται ὑπὸ τὴν βασιλικὴν προστασίαν καθ' ὅλην τὴν ἀκρίβειαν αἱ περὶ τούτου διατάξεις.

Ἐξεδόθη ἐκ τῆς ἡμετέρας πρωτευούσης καὶ καθέδρας Μοναχίου, τὴν 11 Μαρτίου 1830.

(ὑπογεγραμμένος) ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ.

Κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Βασιλέως,

Ὁ Γ. Γραμματεὺς
ΦΑΚΟΒΕΛΟΣ.

Ἀρ. 984.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Κύριον Κόμητα Δ. Ἀρμαιφέλην.

Σπεύδωμεν νὰ ἀπαντήσωμεν, Κύριε Κόμη, εἰς τὴν ἐντιμὴν ἐπιστολήν σας τῆς 29 τοῦ παρελθόντος Μαρτίου, διὰ τῆς ὁποίας μᾶς ἀναγγέλλετε, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἐν Βαυαρίᾳ Ἑλληνικῆς ἑταιρίας κατέστησε διὰ πάντος ἀμισθον τὴν ἐκπαίδευσιν ἐνὸς Ἑλλήνου νέου, ἀφιερῶσασα ἐπ' αὐτῷ τούτῳ τὸν τόπον ἐνὸς μαθητοῦ εἰς τὸ βασιλικὸν σχολεῖον τῶν δοκίμων.

Ἡ συνοδεύουσα τὴν ἐπιστολήν σας πρᾶξις ἐναπετέθη εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς ἐπὶ τῆς Δημοσίου Παιδείσεως Γραμματείας· διετάξαμεν δὲ ἀμέσως νὰ δημοσιευθῇ πανδήμως, διὰ νὰ συναίσθανῶσι μὲ ἡμᾶς ὅλοι οἱ Ἕλληνες τὴν ἐγκάρδιον πρὸς τοὺς συμπολίτας σας καὶ τὸν Βασιλέα τὸν Σ. αὐτῶν Μονάρχην εὐγνωμοσύνην διὰ τὰ ὁποῖα ἔδωκαν νέα δείγματα τῆς πρὸς τοὺς Ἕλληνας εὐνοίας.

Εὐχόμεθα νὰ μᾶς ἀναγγέλετε συντόμως τὴν ἐνέργειαν τῆς διαληφθείσης πράξεως, καὶ τὴν πρώτην ἐκλογήν τοῦ μαθητοῦ παρὰ τῆς Α. Μεγαλειότητος, διὰ τὴν ὁποίαν ἐναδρυνόμεθα.

Ὅταν ἀκολούθως ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις προσκληθῇ νὰ προβάλλῃ τοὺς ὑποψηφίους, κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ Ἀρθ. 6, θέλει ἐκπληρώσει τὸ εἰς αὐτὴν ἀνήκον, ἀφορῶσα πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Φιλελλήνων.

Εὐαρεσθήητε, Κύριε Κόμη, νὰ ἐκφράσετε τὴν εὐκρινῆ εὐγνωμοσύνην μας πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν ἑταιρίαν, ἥτις ἐπεσφράγισεν ἀξίως τὰς ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων εὐεργεσίας τῆς διὰ τοῦ νέου τούτου καταστήματος, τὸ ὁποῖον ἡ Ἑλλάς νομίζει μέγα εὐτύχημα, λαβοῦσα δι' αὐτοῦ διηνεκεῖς σχέσεις μὲ ἐν κράτος, τοῦ ὁποῖου ὁ ἡγεμὼν καὶ οἱ κάτοικοι ἀμιλλῶνται ἐπίσης νὰ ἐπιδραφεύωσιν εἰς αὐτὴν τὰς εὐεργεσίας τῶν.

Δέχθητε, Κύριε Κόμη, κτλ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 30 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς
Δημοσίου Παιδείσεως Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Τὰ ἀνωτέρω γράμματα ἀνεγνώσθησαν εἰς τὸ Κεντρικὸν Σχολεῖον κατὰ κέλευσιν τοῦ Ἐφόρου εἰς ἐπὶ πάντων τῶν μαθητῶν, οἵτινες ἐπευφήμησαν εἰς τὸ τέλος ἀναφωνήσαντες ὁμοθυμαδόν: Ζήτω ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας! Ζήτω ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης!

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Τὴν 14 Ἰουνίου ἐτελεύτησεν εἰς τὸ ἐν Β.ζὸρ παλάτιον ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας Γεώργιος Δ'.

Αὐθμερὸν δὲ ἀνηγορεύθη ἐν τῷ παλατίῳ τοῦ Ἀγ. Ἰακώβου κατὰ τοὺς συνήθεις τύπους καὶ τελετὰς ἡ Α. Μ. Γουλιέλμος ὁ Τέταρτος. Ἀφοῦ πρῶτον ὤμοσε τὸν ὄρκον τοῦ βασιλεὺς, προέδρευσε εἰς τὸ ἐν τῷ παλατίῳ τοῦ Ἀγίου Ἰακώβου συγκροτηθὲν συμβούλιον κατὰ τὴν πρώτην καὶ ἡμισειαν ὥραν. Οἱ Δικασταὶ καὶ πλῆθος Πατρικίων ὑπῆγαν τὸ πρῶτον εἰς τὸ Βουλευτήριον τῶν Πατρικίων, ὅπου ὠρκίσθησαν πίστιν εἰς τὸν ἐνεστῶτα Βασιλέα.

Εἰδῆσθαι ἐκ τοῦ ἐν τῇ Ἀφρικῇ Γαλλικοῦ στρατεύματος.

(Ἐν τῷ 55 φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος μας ἐδημοσιεύσαμεν περὶ τῆς μάχης τῆς 17-29 Ἰουλίου. Μᾶς ἔλειπον ὅμως αἱ πρὸ αὐτῆς πράξεις, καὶ εἰς ἀναπλήρωσιν σπεύδομεν νὰ κοινοποιήσωμεν συνοπτικῶς εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας καὶ τὰ περὶ αὐτῶν.)

Ἐκ τοῦ Γκίκα Πύργου, ἀπὸ 2 ἕως 12 Ἰουνίου.

Τὴν 4 τοῦ Ἰουνίου ἄραξεν ὁ Γαλλικὸς στόλος εἰς τὸ παράλιον τῆς Ἀφρικῆς κατὰ τὸν ὄρμον τοῦ Σιδί—Φερνύχ (ἡ Γκίκαν Πύργου) λεγόμενον, δέκα περίπου μίλια ἀπέχοντα τοῦ Ἀλγερίου, χωρὶς ν' ἀπαντήσῃ καμμίαν ἀντίστασιν. Τὴν ἐπαύριον πρῶτον εἰς τῶν ναυτῶν τοῦ πρώτου τῆς ἀποβάσεως πλοίου προχωροῦντος πρὸς τὸν αἰγιαλόν, ρίφθεις εἰς τὴν θάλασσαν, ἀνέβη ἐπὶ τινος φρουρίου ὠχυρωμένου μὲ 12 κανόνια· ἐν δὲ τῷ μυχῷ τοῦ κόλπου, ὅπου ἦτο

ἀραγμένος ὁ στόλος, ἔστησε τὴν λευκὴν σημαίαν, ἣτις εὐθὺς ἐχαιρετήθη ἀπὸ ὅλους κρίζοντας Ζήτω ὁ Βασιλεὺς! Ἡ πρώτη μοῖρα ἔκαμε τὴν ἀπόδασίν της χωρὶς νὰ ἐνοχληθῇ παντελῶς. Τὴν 6 ὥραν μόνον ἐρρίφθησαν τινὰ βόλια, καὶ τὴν 7 τὸ κανονοστάσιον ἐκυριεύθη μὲ τὰ λογχοφόρα.

Ἐτερον κανονοστάσιον ὠπλισμένον μὲ 5 πυροβόλα ἤρχισε νὰ κανονοβολῇ, ἀλλ' εἰς ὀλιγώτερον ἢ ἡμίσειαν ὥραν τριῶν κανονίων συνετρίβησαν τὰ ὄχεϊα, καὶ τὴν 9 ὥραν καταφλεχθὲν καὶ τὸ ὄχυρμα τοῦτο ἀπὸ τὸν κανονοβολισμόν πολλῶν βρικίων, μιᾶς κορδέτας, καὶ τοῦ διὰ ξηρᾶς πυροβολικοῦ μας, ἐκυριεύθη, ὡς τὸ πρῶτον.

Ἡ ζημία τῶν Γάλλων ἐλογίσθη ἐνταῦθα εἰς πεντήκοντα περίπου θανατωμένους, ἐν οἷς δύο ἀξιωματικοί, καὶ εἰς 120 σχεδὸν πληγωμένους· ἡ δὲ τῶν ἐχθρῶν εἶναι δύσκολον νὰ μετρηθῇ, ἐπειδὴ μετεκομίζοντο οἱ νεκροὶ τῶν ἐκυριεύσαμεν δὲ 20 κανόνια καὶ 2 ὄλμους, καὶ ἠχμαλωτίσαμεν πολλούς. Ὁ στόλος εὔρε νερὸν ἄφθονον καὶ ὑγιεινότατον.

Ἀφοῦ ἐκυριεύσε τὰς ἀνωτέρω εἰρημένας θέσεις τὸ στρατεύμα, διετάχθη εἰς φάλαγκας διὰ ν' ἀποκρούσῃ τὸ Ἀλγερινὸν ἱππικόν, τὸ ὁποῖον δὲν ἔδειχνε μεγάλην ἀντίστασιν.

Ἡ λευκὴ σημαία ἀνεπετάσθη ἐπὶ τῆς κορυφῆς καὶ ἐπὶ τῶν κανονοστασίων τοῦ Γκίκα Πύργου. Εἶναι δὲ ἀξιοθαύμαστον ὅτι τοιαῦτα ἔργα κατωρθώθησαν μὲ ἄκραν εὐταξίαν μὲ ὅλην τὴν τοῦ γηπέδου ἀνωμαλίαν.

Τὸ ἑσπέρας τῆς 2 τοῦ μηνὸς ἀπεβιβάσθησαν καὶ οἱ ἵπποι τοῦ στρατεύματος, καὶ τὰς ἐξῆς ἡμέρας τὸ ὑλικόν. (Ἐφ. Ἰον. Νῆσ.)

Ἀλωσις τοῦ Ἀλγερίου.

Ἐκ τοῦ δικρότου Προβιγκίας, ἐν τῷ λιμένι τοῦ Ἀλγερίου. 27 Ἰουνίου (9 Ἰουλίου) 1830.

Κύριε Ναύαρχε,

Μετὰ τὴν μάχην τῆς 17 Ἰουνίου, περὶ τῆς ὁποίας ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ σᾶς εἰδοποιήσω διὰ τῆς ἐπιστολῆς μου τῆς 30, τὰ στρατεύματά μας ἐπολιόρκησαν τὸ φρούριον τοῦ Αὐτοκράτορος, καὶ ἤρχισαν τὴν κατασκευὴν τῶν ἐκπολιορκητικῶν κανονοστασίων. Τὴν 19 Ἰουνίου μία μοῖρα τοῦ ναυτικοῦ στόλου, ἡγουμένου τοῦ ἀντιναυάρχου Ροσαμέλ, ἔκαμεν ἐπίπλαστον προσβολὴν κατὰ τοῦ κανονοστασίου τοῦ αἰγιαλοῦ, διὰ νὰ ἐφελκύσῃ εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος τὴν προσοχὴν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ νὰ στρέψῃ ἐκεῖ τοὺς πυροβολιστάς καὶ μέρος τῶν στρατευμάτων του. Τὴν 21 παραλαβὼν τὸν ναυτικὸν στόλον διεύθυνα προσβολὴν τινὰ σπουδαιότεραν παρατάξας τὰ πλοῖα εἰς ἡμισείας βολῆς ἀπόστασιν κατέναντι τῶν ὀχυρωμάτων καὶ κανονοστασίων τοῦ αἰγιαλοῦ καὶ τοῦ φρουρίου. Ὅλα δὲ συνεμέθεξαν τοῦ ἀγῶνος, ἕως καὶ τὰ βρίκια καὶ αἱ βομβάρδαι, τὰ ὁποῖα ἀναπεπταμένα ἔχοντα τὰ ἱστία, εἰς 500 καὶ 600 ὀργυῖας ἀπὸ τῶν ὀχυρωμάτων, ἀντέσχον εἰς τὰς παρὰ τοῦ ἐχθροῦ σωρηδὸν ῥιπτομένας βομβας καὶ εἰς τὸν συνεχῆ πυροβολισμόν τῶν κανονοστασίων. Ὁ κανονοβολισμὸς διήρκεσε δέκα ὥρας, κατὰ τὰς ὁποίας ἕκαστον τῶν πλοίων ἀντεπάλαυε 40 περίπου λεπτὰ μὲ ἐν ἢ πολλὰ κανονοστάσια. Τὴν 22 πρὸ τῆς αὐγῆς ἤρχισαν τὰ ἐκπολιορκητικὰ κανονοστασιά μας νὰ πυροβολῶσι κατὰ τοῦ φρουρίου τοῦ Αὐτοκράτορος, ὅστις διήρκεσε μέχρι τῆς 4

ὥρας, ὅτε οἱ ἐχθροὶ βιασθέντες ἐξῆλθον τοῦ φρουρίου, ἀφ' οὗ ἔβαλον πῦρ εἰς μίαν τῶν πυριτοθηκῶν, ἣτις ἐξαφθεῖσα ἐκρήμνισε μέρος τοῦ φρουρίου. Ὀλίγον δὲ ὕστερον κατέλαβον αὐτὸ τὰ στρατεύματά μας.

Ὁ ναυτικὸς στόλος ἐκινεῖτο τότε διὰ νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν κατὰ τῆς πόλεως προσβολὴν, ἀλλ' αὐτὴ ἀνεβλήθη ἐκ τῆς ἀφίξεως ἐνὸς κήρυκος, καθ' ἣν ὥραν ἕτερος ὑπήγαιεν ὡσαύτως διὰ ξηρᾶς πρὸς τὸν Στρατάρχην, διὰ νὰ ζητήσῃ τὴν κατάπαυσιν τῶν ἐχθροπραξιῶν, καὶ νὰ προτείνῃ ἐξ ὀνόματος τοῦ Δαῆ τὴν τελείαν ὑποταγὴν τοῦ φρουρίου. Αἱ συνδιαλέξεις διήρκεσαν ἕως τὴν ἐπιούσαν, 23 τοῦ μηνός· τὴν δὲ μεσημβρίαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἡ ἐπὶ τοῦ παλατίου τοῦ Δαῆ ἀναπετωμένη σημαία κατεβιδάσθη, καὶ τὴν 4 ὥραν, 40 λεπτὰ, εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν τὰ στρατεύματά μας, καὶ ἀνυψώθη ἡ σημαία τοῦ Βασιλέως ἐπὶ τῆς Καρόδας καὶ ἐφ' ὅλων τῶν φρουρίων.

Ἀφοῦ τὸ Δαρὶ ὑπετάχθη, αἱ ἐπαρχίαι τῆς Κίρτης καὶ τοῦ Ὁράνου θέλουν ἀκολουθήσει ἀναμφισβόως τὸ παράδειγμά του.

Ὁ Δαῆς ἔσωσε τὴν ζωὴν του ἀπὸ τὴν μανίαν τοῦ παρωργισμένου ὄχλου καὶ τῶν στρατιωτῶν. Τὸν ἐσυγχώρησε δὲ ὁ Στρατάρχης ν' ἀπέλθῃ ὅπου τὸν ἀρέσκει, καὶ ἐγὼ τὸν ἔστειλα κατ' αἰτησίαν του εἰς Λιβύον. Ὁ Στρατάρχης μὲ ζητεῖ νὰ μετακομίσω εἰς Σμύρνην τοὺς ἀνυπάδρους γενιτάρους· εἰσεβιδάσα δὲ τὸν ἀριθμὸν 1800 ἐπὶ τριῶν δικρότων εἰς φορητὰ κατηρτισμένων, καὶ σπεύδω νὰ σᾶς εἰδοποιήσω περὶ τούτου διὰ νὰ συνδιαρρυθμίσετε μετὰ τοῦ Προξένου τὰ περὶ τῆς παραδόσεως αὐτῶν εἰς τὸν Πασᾶν, καὶ νὰ ἐξομαλύνετε τὰς δυσκολίας, αἵτινες ἠδύναντο νὰ προκύψωσιν.

Διέταξα τὸν πλοίαρχον νὰ σᾶς ζητήσῃ εἰς Νεόκαστρον κατ' ἀρχάς, ἔπειτα δὲ εἰς Ναύπλιον, καὶ νὰ ὑπάγῃ εἰς Σμύρνην διὰ νὰ παραλάβῃ τὴν ἐκεῖσε ἀφίξιν τῶν δικρότων. Ἡτο δὲ καὶ ἡ παρουσία σας ἐκεῖ ἀναγκαιοτάτη.

Ὁ Θεσαυρὸς τοῦ Βεϊλικίου εὐρέθη τῷντι τόσον μέγας, ὅσον τὸν προεῖπον. Τὸ Ταμεῖον τοῦ παλατίου περιέχει 60 ἕως 80 ἑκατομμύρια Φρ. εἰς χρυσὸν καὶ ἄργυρον, καθὼς αὐτοφείδεσθαι ὠθῆν· τὸ δὲ πυροβολικόν καὶ τὰ τροφίμα ἀξίζουν ὅλα 100 περίπου ἑκατομμύρια. Ἡ ζημία τοῦ στρατεύματος συνίσταται περίπου εἰς 400 ἢ 500 θανατωμένους καὶ εἰς 1800 τραυματισμένους, τῶν ὁποίων πολλοὶ δὲν εἶναι καιρίως πληγωμένοι. Ἐκ δὲ τῶν σημαντικῶν ἀπωλέσαμεν ἕνα μόνον ταγματάρχην τῶν ὀχυρωματιῶν, καὶ ἕνα τῶν υἱῶν τοῦ Στρατάρχου· εἰς λοχαγὸς τοῦ ἱππικοῦ, ὑπασπιστὴς τοῦ στρατηγοῦ Δεσκάρος, ἔλαβε μίαν πληγὴν, ἡ ὁποία θεωρεῖται ὡς θανατηφόρος.

Εἰς τὴν κατὰ τῶν πυροβολούντων κανονοστασίων προσβολὴν μου δὲν ἔχασα κανένα, ἰσταμένων τῶν πλοίων ἐνδοτέρω τοῦ τῆς βολῆς σημείου, πρὸς τὸ ὁποῖον συνήθως ὁ ἐχθρὸς ἐρρίπτε, χωρὶς νὰ τὸ ἀλλάξῃ, καὶ ἐπομένως τὰ βόλια του μᾶς ὑπερέβαινον. Ἀπαίσιον δέ τι συμβεβηκὸς ἔγεινεν ἀκατανοήτως ἐπὶ τῆς Προβιγκίας· διαρράγεν ἐν κανόνιον τῶν 36 ἐφόνησε 10 ἀνθρώπους, καὶ ἐπλήρωσε 14, μετὰ τῶν ὁποίων τούτων εἶναι καὶ ὁ ὑποπλοίαρχος Δεκάρεδ, ὅστις εἶναι καλὰ.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Έτησια. Φοίνικες 36

Εξαμηνιαία. 18

Τριμηνιαία. 9

Αί συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 26 ΙΟΥΛΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 1847. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κύριος Ἐμμανουὴλ Βασιλειάδης, Τοποτηρητῆς τῆς διοικήσεως Πραστοῦ, διορίζεται Ἀπτινύμος Ναυπλίου ἀντὶ τοῦ Κ. Π. Μαρκέζη διορισθησομένου ἀλλαχῶ εἰς ὑποθησίαν.

Β'. Ὁ μισθὸς τοῦ προσδιορίζεται πρὸς Φ. 160 κατὰ μῆνα.

Γ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 1 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 1852. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κ. Ἰωάννης Βρατσάνος μετατίθεται ὡς Τοποτηρητῆς τῆς διοικήσεως εἰς τὴν νῆσον Κέα.

Β'. Ὁ μισθὸς τοῦ προσδιορίζεται ἀνὰ Φ. 200 κατὰ μῆνα, λογιζόμενος ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας του.

Γ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας δέλει ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 2 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 1853. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κ. Νικόλαος Μαυρομμάτης διορίζεται Τοποτηρη-

τῆς τῆς διοικήσεως εἰς Ἄργος ἀντὶ τοῦ Κ. Ἰωάννου Βρατσάνου μετατιθεμένου εἰς Κέα.

Β'. ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ διευθύνεται ἀναφέρων καὶ ἀμέσως εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅσας τὸ κρίνῃ ἀναγκαῖον, δι' ὅσας ἀφορῶσι τὰ χρέη του.

Γ'. Ὁ μισθὸς τοῦ προσδιορίζεται ἀνὰ Φ. 200 κατὰ μῆνα, λογιζόμενος ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας του.

Δ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 2 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 1953. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κ. Διονύσιος Ὁρφανὸς διορίζεται Διοικητῆς Μεγαρίδος καὶ Θηβῶν δέλει λάβει δὲ τὰς ἀναγκαῖας ὁδηγίας ἀπὸ τὸν Ἑκτακτὸν Ἐπιτροπὸν τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος.

Β'. Ὁ μισθὸς τοῦ προσδιορίζεται πρὸς Φ. 200 κατὰ μῆνα, λογιζόμενος ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας του.

Γ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 17 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 1954. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Ὁ Κ. Γρηγόριος Πέρβελης διορίζεται Διοικητῆς Λοιδωρικίου, Νέων Πατρῶν καὶ Ζητουνίου δέλει δὲ λάβει τὰς ἀναγκαῖας ὁδηγίας ἀπὸ τὸν Ἑκτακτὸν Ἐπιτροπὸν τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος.

Β'. Ὁ μισθὸς τοῦ προσδιορίζεται πρὸς Φ. 200 κατὰ μῆνα, λογιζόμενος ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας του.

Γ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 17 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 1955. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κ. Παναγιώτης Λοιδωρῆκης διορίζεται Διοικητὴς Σαλόνων, Μαλανδρινίου καὶ Γαλαξειδίου. Θέλει λάβει δὲ τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας ἀπὸ τὸν Ἐκτακτὸν Ἐπιτρόπον τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος.

Β'. Ὁ μισθὸς τοῦ προσδιορίζεται πρὸς Φ. 200 κατὰ μῆνα, λογιζόμενος ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας του.

Γ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 17 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 1956. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κ. Ἰωάννης Μαμμούνης διορίζεται Διοικητὴς Λεβαδίας, Ταλαντίου καὶ Μενιδίου. Θέλει λάβει δὲ τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας ἀπὸ τὸν Ἐκτακτὸν Ἐπιτρόπον τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος.

Β'. Ὁ μισθὸς τοῦ προσδιορίζεται πρὸς Φ. 200 κατὰ μῆνα, λογιζόμενος ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας του.

Γ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 17 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 531. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην

Ὁ Διοικητὴς τῆς Ἀρκαδίας.

Ἀφ' οὗ ἔλαβεν ἡ Διοίκησις τὸ ὑπ' Ἀρ. 764 ἐγγράφον τῆς Σ. Κυβερνήσεως, κομισθὲν παρὰ τοῦ ἰδίου Κυρίου Γεωργίου Μελισσινίου, διορισθέντος πρὸς αὐτῆς δημοσίου διδασκάλου τῆς κατὰ τὴν πόλιν ταύτην ἀλληλοδιδασκτικῆς σχολῆς, δὲν ἔλειψε νὰ καταβῇ πᾶσαν σπουδὴν εἰς τὸ νὰ φέρῃ αὐτὴν εἰς κατὰστασιν, ὥστε νὰ γίνῃ ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερα εἰσπράξις τῆς σχολῆς, τὸ ὅποιον καὶ ἐγένετο κατὰ τὴν 18 τοῦ ἡδὴ λήγοντος, προηγηθείσης δοξολογίας, καθ' ἣν ἐνέπεμψαν οἱ παρ' ἐνταύθα πολῖται μετὰ τῶν μελητευμένων παιδῶν τὰς

εὐχὰς τῶν πρὸς τὸν ὕψιστον ὑπὲρ τῆς στερεώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, καὶ τῆς μακροβιότητος τοῦ Ἀρχηγοῦ αὐτοῦ, τοῦ χορηγήσαντος αὐτοῖς τὰ μέσα τοῦ νὰ ἀξιώθωσιν εἰς τὴν πατρίδα τῶν τὴν εἰσῆλθιν τῶν φώτων.

Οἱ πολῖται ὅλοι συναισθανόμενοι τὰς πρὸς αὐτοὺς εὐεργεσίας τῆς Σ. Κυβερνήσεως, διομολογοῦσι διὰ τῆς Διοικήσεως ταύτης τὰ αἰσθήματα τῆς ἐγκαρδίου αὐτῶν εὐγνωμοσύνης.

Ἐπισυνάπτεται δὲ καὶ κατάλογος τῶν συναχθέντων μέχρι τοῦδε μαθητῶν, 81 παιδῶν, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς αὐξάνει καθ' ἡμέραν.

Ἐν Ἀρκαδίᾳ, τῇ 25 Ἰουνίου 1830.

Τῆς Ἰ. Εξοχώτητος ταπεινότητος δοῦλος
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΕΤΑΛΑΣ.

Δικαστικά.

Ἀρ. 797. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Β' ἔνταλμα ἐμφάνσεως.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΩΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΝ.

Ἡ Ἀστυνομία Λεβαδίας διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 164 ἀναφορᾶς τῆς τὴν 25 Ἀπριλίου 1830 χρονολογουμένης ἐγκάλεσε δημοσίῳ, διὰ τῆς κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα Γενικῆς Ἀστυνομίας, ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου ὡς ληστὰς τὸν Ἰωάννη Ἀνατολίτην, Γαβριήλ Πολίτην, Λουκᾶν Ἀγγέλου Ζαχαρίτην, Μοῦρτον Μουκάλην Ὀθωμανὸν, Νικόλαον καὶ Δημήτριον Διαβογιάννην, τοὺς ὁποίους καὶ παρέπεμψεν ἐταῦθα συλληφέντας κατ' ἐκείνην τὴν ἐπαρχίαν. Ὁ κατὰ τὰς διωρισθεὶς ἐπὶ τῆς κατηγορίας ταύτης ἐξεταστὴς δικαστὴς διὰ τῆς ὑπὸ 9 παρελθόντος ἀναφορᾶς του, ἀφ' οὗ ἐξέτασεν ὅσα προαπαιτοῦνται εἰς τὰς ἐργασίας του, εἰδοποιῶν τὸ Δικαστήριον ὅτι εὔρε συνενόχους τρεῖς ἄλλους συντρόφους τῶν διαληφθέντων, ὁνόματι Ἰωάννην Ῥαχωδίτην, Ἰωάννην Μελέτην Ἀθηναῖον, καὶ Δημήτριον Μοσχχωρίτην, ἐζήτησεν ἵνα ἐκδοθῇ παρὰ τοῦ Δικαστηρίου κατ' αὐτῶν ἔνταλμα συλλήψεως.

Τὸ Δικαστήριον, κατὰ συνέπειαν τῆς αἰτήσεως τοῦ ἐξεταστοῦ δικαστοῦ, ἐξέδοτο τὴν 9 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Μαΐου τὸ κατὰ τῶν τριῶν συνενόχων τῆς αὐτῆς κατηγορίας πρὸς τὴν Γενικὴν Ἀστυνομίαν τοῦ Τμήματος τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος ἔνταλμα κατασχέσεως ὑπ' Ἀρ. 591 ἄλλ' ἐπειδὴ ὁ ἐξεταστὴς δικαστὴς διὰ τῆς ὑπὸ 6 ἐνεστῶτος ἐκθέσεώς του πρὸς τὸ Δικαστήριον θεωρῶν αὐτοὺς φυγοδίκους, ὡς μὴ ἐμφανισθέντας ἢ κατασχεθέντας ἄχρι τοῦδε, ἀπαιτεῖ ἵνα ἐκδοθῇ δημοσίῳ τρόπῳ δεύτερον ἔνταλμα ἐμφάνσεως, τὸ Δικαστήριον, κατ' αἴτησιν τοῦ αὐτοῦ ἐξεταστοῦ δικαστοῦ, καὶ δυνάμει τοῦ 117 ἄρθρου τῆς ἐγκληματικῆς διαδικασίας, ἐντέλλεται διὰ τοῦ παρόντος τὸν 7ε Ἰωάννην Ῥαχωδίτην, Ἰωάννην Μελέτην Ἀθηναῖον, καὶ Δημήτριον Μοσχχωρίτην ἐκ Ζητουνίου, ἵνα παρευρισθῶσιν αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ βήματος τούτου ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος δημοσιεύσεως τοῦ ἐντάλματος τούτου διὰ τὰ ἐπόμενα τῆς δικαιοσύνης· εἰδεμὴ, κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον τῆς ἐγκληματικῆς διαδικασίας, θέλουν διακοπῇ ἀπὸ τῆς ἐνέργειας τῶν πολιτικῶν τῶν δικαιωμάτων, καὶ τὸ Δικαστήριον θεωρῶν αὐτοὺς ὡς φυγοδίκους θέλει προχωρήσει εἰς τὴν δίκην τῆς κατ' αὐτῶν κατηγορίας κατὰ τοὺς κανόνας τῆς φυγοδικίας.

„Ὅστις δὲ γινώσκει ποῦ διατρέθουν οἱ φυγῶντες οὗτοι, ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ τοῦτο πρὸς τὸ Δικαστήριον ἢ πρὸς τὰς ἐπιτοπίους Ἀρχὰς τῆς ἐπικρατείας διὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς δικαιοσύνης. Ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐντάλματος τούτου συνίσταται εἰς τὴν ἐπαγρύπνησιν τῶν Ἀστυνομιῶν τοῦ Κράτους. Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Εφημερίδος, θέλει κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος ἀντιγραφὸν αὐτοῦ θέλει κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου τούτου, ἕτερον θέλει πεμφθῇ πρὸς τὴν Γενικὴν Ἀστυνομίαν τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ κοινοποιηθῇ εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς ἐνὸς ἐκάστου, καὶ τοιχοκολληθῇ εἰς τὰς ἐκκλησίας τῆς ἐνορίας καὶ κατοικίας τῶν.

Ἐν Σαλόνικις, τὴν 12 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Δρ. Ν. ΔΡΟΣΟΣ.
Σ. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Κυριάκος Βασιλειάδης.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 25 Ἰουλίου.

Ἀφοῦ αἱ ὑψηλαὶ Δυνάμεις ἐπέθεσαν τὸν κολοφῶνα τῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα εὐεργεσιῶν τῶν, ἀποκαταστήσαντες τὴν πολιτεὺμα αὐτόνομον, νῦν δόκησαν νὰ χορηγήσωσι καὶ αὐτῇ ἐράνους εἰς ἀπάντησιν τῶν κατεπειγουσῶν αὐτῆς ἀναγκῶν. Ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ῥωσσία πέμπουν κατὰ τὸ παρὸν ἀνὰ 500,000 Φράγκα εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς Κυβερνήσεως, τὰ ὅποια ἔφθασαν εἰς Μεθώνην ὑστερῶ εἰς δὲ θέλει πεμφθῇ παρομοία ποσότης καὶ παρὰ τῆς Ἀγγλίας.

— Πρὸ τινων ἐβδομάδων ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ὁ διάσκαλος Κύριος Κωνσταντῖνος ὁ Βαρδαλάχος. Κατ' αὐτὰς δὲ περιμένεται ἐνταῦθα ἐκ Σύρας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἡ Γαλλία εὐρίσκεται εἰς ἐσωτερικὰς ταραχὰς ἐξ αἰτίας τῶν νέων ἐκλογῶν.

Ὁ Βασιλεὺς ἐξέδωκε τὴν ἐξῆς προκήρυξιν.

„ΚΑΡΟΛΟΣ κτλ.

„Γάλλοι. Τὸ τελευταῖον τῶν ἀντιπροσώπων συνέδριον δὲν ἠθέλησε νὰ γνωρίσῃ τὰς βουλὰς μου. Εἶχον δίκαιον νὰ παρῶ εἰς τὴν συνδρομὴν του, διὰ νὰ πράξω τὸ ὅποῖον ἐμελέτων ἀγαθόν, αὐτὸ δὲ μὲ τὴν ἀπηρηνήθη! Ὡς μὲν πατὴρ τοῦ λαοῦ μου, ἐλυπήθην ἐγκάρδια, ὥς δὲ βασιλεὺς, ὑβρίσθην. Ἀπεφάσιστα τὴν διάλυσιν αὐτοῦ τοῦ συνεδρίου.

„Γάλλοι, ἡ εὐδαιμονία σας κάμνει τὴν δόξαν μου, καὶ ἡ εὐτυχία ἡ ἰδική σας εἶναι ἰδική μου. Καθ' ἣν στιγμὴν μέλλουν νὰ συγκροτηθῶσι καθ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ βασιλείου μου αἱ ἐκλεκτικαὶ σὺνδοι, θέλετε ἀκούσει τὴν φωνὴν τοῦ βασιλέως σας.

„Ἡ διατήρησις τοῦ Συνταγματικοῦ Χάρτου καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ κατασταθέντων δεσμῶν ὑπῆρξε καὶ θέλει εἶναι διὰ παντὸς ὁ πρὸς ὃν ὅρος τῶν προσπαθειῶν μου.

„Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐπιτύχω αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ, χρεωστῶ νὰ ἐνεργῶ ἐλευθέρως, καὶ νὰ καταστήσω σεβαστὰ, τὰ ἱερά δίκαια, τὰ ὅποια εἶναι κλῆρος τοῦ διαδήματος μου.

„Ἐν τούτοις εἶναι ἡ ἀσφάλεια τῆς κρινῆς ἡσυχίας καὶ τῶν ἐλευθεριῶν σας. Ἡθελε διαφθαρή ἡ φύσις τῆς κυβερνήσεως, ἐὰν ἀξιοκατάκριτοι προσβολαὶ ἐξησθέιζον τὰ προνόμιά μου, καὶ ἠθελε γένῃ ἐπίορκος, ἐὰν ὑπέφερον τοῦτο.

„Ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς κυβερνήσεως ταύτης ἔγεινεν εὐδαιμών καὶ ἐλευθέρᾳ ἡ Γαλλία. Εἰς αὐτὴν χρεωστῶ τὰς ἐλευθερίας τῆς, τὴν χρηματικὴν τῆς ὑπόληψιν καὶ τὴν βιομηχανίαν τῆς. Διὰ τίποτε δὲν ἔχει νὰ ζηλεύσῃ ἡ Γαλλία τὰς ἄλλας πολιτείας, καὶ ἄλλο δὲν δύναται νὰ ἐπιθυμῇ παρὰ τὴν διατήρησιν τῶν ὁποίων ἀπολαμβάνει ἀγαθῶν.

„Θαρσεῖτε λοιπὸν περὶ τῶν δικαίων σας. Ἐγὼ θεωρῶ αὐτὰ ἀδιαχώριστα ἀπὸ τὰ ἰδικά μου, καὶ θέλω τὰ προστατεύει μὲ τὴν αὐτὴν πρόνοιαν.

„Μὴ σὰς πλανήσωσιν οἱ δολεροὶ λόγοι τῶν ἐχθρῶν τῆς ἡσυχίας σας. Ἀποσκορακίσατε τὰς ποταπὰς ὑποψίας καὶ τοὺς πλαστοὺς φόβους, οἵτινες ἠθέλον ἀναμοχλεύσει τὴν κοινὴν ἐμπιστοσύνην, καὶ ἠδύναντο νὰ διεγείρῳ δεινὰς ἀταξίας. Ὅποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι τὰ βουλευματα τῶν διασπειρόντων τοὺς φόβους τούτους, θέλουν ἀστοχήσει ἐμπροσθεν τῆς ἀμετατρέπτου ἀποφάσεώς μου. Ἡ ἀσφάλειά σας καὶ τὰ συμφέροντά σας δὲν θέλουν κινδυνεύσει, ὥς οὐδὲ αἱ ἐλευθερίαι σας. Ἐγὼ ἐπαγρυπνῶ δι' ἐκεῖνα, καθὼς καὶ διὰ ταύτας.

„Ἐκλογεῖς, σπεύσατε νὰ ὑπάγετε εἰς τὰς συνόδους σας. Μὴ δὲ ἀμέλειαν ἀξιόμμεμπτον λείψετε ἀπὸ αὐτὰς. Ἐν καὶ τὸ αὐτὸ φρόνημα ἔχετε, μία καὶ ἡ αὐτὴ σημαία ἂ, σὰς συναθροίξῃ.

„Ὁ βασιλεὺς ὑμῶν σὰς τὸ ζητεῖ ὑπὸ πατρὸς προσκαλεῖσθε.

„Ἐκπληρώσατε τὰ χρέη σας καὶ ἐγὼ θέλω ἐκπληρώσει τὰ ἰδικά μου.

Ἐδόθη ἐκ τοῦ ἡμετέρου παλατίου τῶν Τουλεριῶν, τὴν 1 — 13 Ἰουνίου 1830.

ΚΑΡΟΛΟΣ.

Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου

Πρίγκιψ ΔΕ ΠΟΛΙΓΝΑΚ.

(Ἐφημ. Λαυσάννης.)

Λέγεται ὅτι ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας Γεώργιος Δ' ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τοῦ θανάτου του εἶπεν εἰς τὸν λόρδον Ἀβερδηνον: „Σὰς συνιστῶ τὴν δέσποιναν Μαρίαν Δα „Γλῶρια, καὶ τοὺς Ἑλληνας. Ἐσύστησα αὐτοὺς εἰς τὸν „διάδοχόν μου καὶ εἰς τὴν ἀδελφὴν μου, οἵτινες δὲν θέλουν λησμονήσει τὰς παρακλήσεις μου. „Ἐπαίνεσε δὲ καὶ τὴν διαγωγὴν τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου.

Λέγεται ὅτι ἡ παρὰ τῆς συνθήκης τῆς Ἀδριανουπόλεως ὀρισθεῖσα ἀποζημίωσις τῆς Τουρκίας πρὸς τὴν Ῥωσίαν ἡλαττώθη ἀπὸ 3 ἑκατομμύρια Φράγκα διὰ τινος συμβάσεως γενομένης ἐν Πετροπόλει μεταξὺ τῆς Ῥωσσίας καὶ τῶν τῆς Πάρτας Πρέσβων.

(Ἐφημ. Λαυσάννης.)

Ποικίλα.

Ἡ Ἡχώ τῆς Ἀληθείας, ἐφημερὶς ἐν Νεαπόλει.

ἡκδιδομένη, καταριθμῶ τὸ πλῆθος τῆς οἰκουμένης εἰς 632 ἡκατομμύρια : τουτέστιν ἐν μὲν τῇ Εὐρώπῃ 172, ἐν δὲ τῇ Ἀσίᾳ 330, ἐν τῇ Ἀφρικῇ 70, ἐν τῇ Ἀμερικῇ 40, καὶ ἐν τοῖς Αὐστραλικοῖς τόποις 20. Ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν γεννήσεων καὶ τῶν θανάτων λογίζεται κατ' ἔτος, ὡς ἐφεξῆς : αἱ μὲν γεννήσεις εἰς 23,407,410, οἱ δὲ θάνατοι, εἰς 18,588,235. Καθ' ἕκαστον δὲ λεπτὸν ἀναλογοῦν 44 γεννήσεις καὶ 35 τελευταί.

Ἡ βάρβαρος συνήθεια τῶν Ἰνδῶν τοῦ νὰ καίωσι τὰς χήρας κατηγγήθη ἤδη διὰ προκηρύξεως τοῦ λόρδου Οὐ. Βέ-
τιγκ Γενικοῦ Διοικητοῦ τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν. Οἱ Βραμί-
νοι, οἵτινες μόνοι ἠδύναντο νὰ ἐμποδίσωσιν ὅπωςδῇποτε τὸ
μέτρον τοῦτο, φαίνεται ὅτι τὴν παρεδέχθησαν εὐνοϊκῶς.

Ὅτι τὰ κελύφη (Γτέφλια) τῶν καρῶν περιέχουν ἐλαιώδη
τινὰ ὕλην, ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς καύσεως αὐτῶν γενομένης με
ζωηρὰν φλόγα. Ἀνεκαλύφθη δὲ νεωστὶ ὅτι, τριβόμενα διὰ τῶν
ἰγδίων καὶ τῶν μύλων, γίνονται ἄλευρα χρήσιμα εἰς πάχι-
σιν τῶν ὄρεσι τῶν χοίρων χωρὶς ἐτέρας τροφῆς. Τὰ ἄλευρα
ταῦτα ἀναμιγνύονται με νερόν, ἢ δίδονται καὶ ξηρά.

(Ἐφ. Ἰον. Νῆσ.)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὁ φιλέλλην Γεώργιος Ζέρβα (Zerbas) Ἀμερικανὸς, ἀ-
ντιστράτηγος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν δούλευσιν, ἐτελεύτησε
κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1828 εἰς Ἄργος καὶ ἐπειδὴ μέλλει
νὰ διατεθῇ ἢ εὐρεθῆσα παρ' αὐτῷ περιουσία κατὰ τὰς ὁδη-
γίας τῶν κληρονόμων του, εἰδοποιεῖται ὅτι, ἂν τις ἔχη
νὰ λαμβάνῃ ἀπὸ τὸν ἀποθανόντα, νὰ παρουσιάσῃ ἐντὸς
τριῶν μηνῶν μετὰ τὴν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς
Ἑλλάδος δημοσίευσιν τῆς παρούσης εἰδοποιήσεως τὰς ἀπο-
δείξεις του εἰς τὸν ὑπογεγραμμένον διορισθέντα διαιτητὴν
τῶν λογαριασμῶν τοῦ μακαρίτου, διευθύνων αὐτὰς εἰς τὸν
Αὐστριακὸν ἀντιπρόξενον τῶν Ἀθηνῶν, ἥδη διατρίβοντα εἰς
Ναύπλιον.

Παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης, δὲν θέλει
γίνει καμμία ἀπόδειξις πλέον δεκτὴ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 1 Ἰουλίου 1830.

Γ. Παπαμανώλης.

ΝΑΥΤΙΑΙΑ.

ΔΙΜΗΝ ΠΑΤΡΩΝ. Ἀπὸ τῆς 1 Μαΐου μέχρι τῆς 14 Ἰουνίου.

ΚΑΤΑΠΑΛΟΥΣ. Ἐκ Ναυπάκτου 3 Ἑλληνικά καὶ Ἰόνια πλοῖα εὐκαιρα, καὶ 5 μὲ σίτον, τυρόν, ῥακί καὶ καπνόν. — Ἐκ τῶν Ἰονίων νήσων 4 Ἑλλ. καὶ Ἰόν. εὐκαιρα, 3 δὲ Σαρδηνιακά, καὶ 15 Ἑλληνικά καὶ Ἰόνια, μὲ λάδι, οἶνον, παξιμάδι, σαποῦνι, σίδηρον, βούτυρον, καὶ διάφορα ἄλλα. — Ἐκ Μισολογγίου ἐν Ἰόνιον εὐκαιρον, δύο δ' Ἑλληνικά, 2 Ἰόνια καὶ ἐν Σαρδηνιακὸν μὲ οἶνον καὶ δέρματα. — Ἐκ Κορίνθου Ἑλληνικὸν μὲ ἄλευρα. — Ἐκ Δραγαμίστου Ἰόνιον μὲ πρόβατα. — Ἐκ Γαλαξειδίου 4 Ἑλληνικά εὐκαιρα, δύο δὲ μὲ ξυλίαν καύσιμον καὶ οἶνον. — Ἐκ Καλαμάτης Ἑλληνικὸν μὲ οἶνον. — Ἐκ Βοστίτης ἐν Ἑλληνικὸν εὐκαιρον, 2 δὲ Ἑλλ. καὶ 2 Ἰόνια μὲ σταφίδας καὶ κριθάρι. — Ἐκ Τεργέστης 3 Ἑλληνικά ἐν Ἰόνιον καὶ ἐν Αὐστριακὸν μὲ ξυλίαν καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη. — Ἐκ

Μυτήκων Αὐστριακὸν μὲ διάφορα εἶδη. — Ἐκ Σύρας Ἑλλ. μὲ διάφο-
ρα εἶδη. — Ἐκ Μεθώνης 2 Ἑλλ. μὲ οἶνον. — Ἐκ Σάμου Ἑλλ. μὲ οἶνον. — Ἐκ Καθουρολίμνης Ἑλλ. μὲ δόγας. — Ἐκ Σπετσῶν Ἑλλ. μὲ οἶνον. — Ἐκ Κατακόλου 2 Ἰόνια εὐκαιρα. — Ἐκ Γλαρέντζης Ἑλλ. εὐκαιρον. — Ἐξ Ἀγκῶνος Παπικὸν μὲ διάφορα εἶδη. — Ἐκ Τριζωνίων Ἑλλ. εὐκαιρον. — Ἐκ διαφόρων μερῶν 385 πλοῖα Ἑλληνικά καὶ Ἰόνια τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ διάφορα τρόφιμα.

ΑΠΟΠΑΛΟΥΣ. Εἰς Σύραν ἐν Ἑλλ. καὶ Ἰόνιον εὐκαιρα, δύο δὲ Ἑλλ. μὲ ξυλίαν καὶ διάφορα εἶδη. — Εἰς τὰς Ἰονίους νήσους 9 Ἰόν. καὶ Ἑλλ. εὐκαιρα, δύο δὲ Σαρδηνιακά, 2 Ἑλλ. καὶ 5 Ἰόνια μὲ ξυλίαν, ἀρα-
βόσιτον, κριθάρι, οἶνον, ῥακί, δόγας καὶ παστὰ ὀψάρια. — Εἰς Μήτικα Ἰόνιον μὲ οἶνον καὶ λάδι. — Εἰς Μισολογγίον ἐν Ἰόν. εὐκαιρον, 3 δ' Ἑλλ. καὶ ἐν Ἰόνιον μὲ σάνιδας, τυρί, χαλβάν, σαποῦνι, οἶνον, κτλ. — Εἰς Γαλαξειδί 3 Ἑλλ. εὐκαιρα, 4 δ' ἑτερα καὶ ἐν Ἰόνιον μὲ ἄλευρα, λάδι, οἶνον, καὶ διαφόρους πραγματείας. — Εἰς Ἰδραν Ἑλλ. εὐκαιρον. — Εἰς Δραγαμίστον Ἑλλ. εὐκαιρον, καὶ ἑτερα 2 μὲ οἶνον, τυρί, κτλ. — Εἰς Σπίτσας Ἑλλ. εὐκαιρον. — Εἰς Σάμωνα Ἑλλ. μὲ λάδι. — Εἰς Βοστίτην 4 Ἑλλ. καὶ ἐν Ἰόνιον μὲ λάδι, ὀρεῖχαλκον, καὶ διάφορα ἄλλα. — Εἰς Ναύπακτον 5 Ἑλλ. καὶ ἐν Ἰόνιον μὲ οἶνον, ῥακί, σίτον, ἀραβόσιτον, κτλ. — Εἰς Τεργέστην 3 Ἑλλ. μὲ σταφίδας καὶ ὀρεῖχαλκοι. — Εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐν Παπικὸν μὲ διαφόρους πραγματείας, καὶ ἐν Ἑλλ. εὐκαιρον. — Εἰς Ἀγκῶνα Αὐστριακὸν μὲ μαλλὶ καὶ λαγοτόμαρα. — Εἰς Καθουρολίμνην Ἰόνιον καὶ Ἑλλ. εὐκαιρα. — Εἰς Λουτράκι Ἑλλ. καὶ Ἰόν. εὐκαιρα. — Εἰς Κατάκολον Ἑλλ. εὐκαιρον, καὶ ἑτερον μὲ ὀρύζι. — Εἰς Βόνιτσαν Ἑλλ. μὲ σίτον. — Εἰς Κόρινθον Ἰόν. εὐκαιρον. — Εἰς Γλαρέντζαν Ἰόν. μὲ ξυλίαν. — Εἰς Ζαβέρδαν Ἑλλ. μὲ σίτον. — Εἰς διάφορα μέρη 309 πλοῖα Ἑλλ. καὶ Ἰόνια, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ διάφορα εἶδη.

ΔΙΜΗΝ ΝΕΟΚΑΣΤΡΟΥ. Ἀπὸ τῆς 4 Μαΐου μέχρι τῆς 4 Ἰουνίου.

ΚΑΤΑΠΑΛΟΥΣ. Ἐκ τῶν Ἰονίων νήσων ἐν πλοῖον Γαλλικόν, ἐν Ἰόνιον καὶ ἑτερον Αὐστριακόν, μὲ κάρους, ἄλευρα καὶ διαφόρους ἄλλας πραγ-
ματείας. — Ἐκ Μεθώνης ἐν Ἑλλ. εὐκαιρον, ἑτερον δὲ ἐν, καὶ ἐν Αὐστριακόν, μὲ σάνιδας, κριθάρι, καπνόν, οἶνον κτλ. — Ἐκ Κορώνης Ἑλλ. μὲ οἶνον. — Ἐκ Πιτρῶν Ἑλλ. μὲ ῥακί. — Ἐκ διαφόρων μερῶν 45 Ἑλληνικά καὶ Ἰόνια πλοῖα μὲ διάφορα τρόφιμα κτλ.

ΑΠΟΠΑΛΟΥΣ. Εἰς Κωνσταντινούπολιν Αὐστριακὸν μὲ τὸ ἴδιόν του φορ-
τίον. — Εἰς Κέρκυραν Αὐστριακὸν εὐκαιρον. — Εἰς Πάτρας 3 Ἑλληνικά, τὰ μὲν εὐκαιρον, τὰ δὲ μὲ τὸ ἴδιόν του φορτίον, καὶ τὸ ἄλλο μὲ οἶνον. — Εἰς Γένουαν Σαρδηνιακὸν μὲ σίδηρον καὶ κανόνια. — Εἰς Σύραν Αὐστριακὸν μὲ ξυλίαν, καὶ Ἑλλ. μὲ τὸ ἴδιόν του φορτίον. — Εἰς Μάλταν Ἀγγλικὸν μὲ καλαὶ σχοινία. — Εἰς Μεθώνην Ἰόνιον εὐκαιρον. — Εἰς διάφορα μέρη 32 Ἑλλ. καὶ Ἰόνια πλοῖα μὲ μέρος ἐκ τῶν εἰσαχθέντων εἰδῶν.

ΔΙΜΗΝΕΣ ΑΝΔΡΟΥ. Κατὰ τοὺς μῆνας Ἀπρίλιον καὶ Μαΐον.

ΚΑΤΑΠΑΛΟΥΣ. Ἐκ Σύρας 7 Ἑλλ. καὶ τρία Ἰόνια πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ δόγας, δέρματα, λεπτοκάρυα, κτλ. — Ἐκ Τήνου ἐν Ἑλληνικὸν μὲ πλάκας. — Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως δύο Ἑλλ. μὲ σίτον, δέρματα καὶ ὀψαρίκον. — Ἐκ Χίου ἐν Ἰόνιον μὲ δέρματα καὶ λεπτο-
κάρυα. — Ἐκ Σκοπέλου ἐν Ἑλλ. μὲ σάνιδας. — Ἐκ διαφόρων μερῶν 153 πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ σίτους, σφακτά, δέρματα, βαμβάκι, ἄλας, κτλ.

ΑΠΟΠΑΛΟΥΣ. Εἰς Σύραν 4 Ἑλληνικά καὶ 2 Ἰόνια, μὲ σάνιδας, κτλ. — Εἰς Πόρον Ἰόν. εὐκαιρον. — Εἰς Σμύρνην 2 Ἑλλ. μὲ πλάκας καὶ λειμόνια. — Εἰς Χίον Ἰόν. μὲ λειμόνια, καὶ Ἑλλ. μὲ τυρόν. — Εἰς Σκόπελον Ὀθωμανικὸν μὲ διάφορα εἶδη, καὶ Ἑλλ. μὲ σίτον. — Εἰς Σκιάθον Ἑλλ. μὲ σίτον. — Εἰς Τάλαντιον Ἑλλ. εὐκαιρον. — Εἰς Κωνσταντινούπολιν 2 Ἑλλ. καὶ ἐν Ἰόν. μὲ λειμόνια. — Εἰς διάφορα μέρη 178 πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ σῦκα, οἶνον, μύλους, ἀνθρακας, λειμόνια, κτλ.

ΔΙΜΗΝ ΝΑΞΟΥ. Ἀπὸ τῆς 4 Μαΐου μέχρι τῆς 14 τοῦ Ἰουνίου.

ΚΑΤΑΠΑΛΟΥΣ. Ἐκ Σύρας ἐν Ἑλληνικὸν πλοῖον εὐκαιρον, καὶ τρία μὲ γρύζους, τυρί, καὶ διάφορα ἄλλα. — Ἐκ Κιμύλου ἐν μὲ μύλους. — Ἐκ Κορώνης ἐν μὲ ξυλίαν. — Ἐξ Ἀσίας ἐν μὲ ξυλίαν. — Ἐκ διαφόρων μερῶν 137 πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ σίτους, λάδι, ξυλίαν, οἶνον, δέρματα, ὀψαρίκον, μαλλί, βούτυρον, καὶ διάφορα ἄλλα.

ΑΠΟΠΑΛΟΥΣ. Εἰς Καλαμάκι ἐν Ἑλληνικὸν πλοῖον μὲ ἄλας. — Εἰς Αἴγινα ἐν μὲ σφακτά. — Εἰς Μύκωνον ἐν μὲ μύλους. — Εἰς Σύραν ἐν Ἑλλ. καὶ ἑτερον Ἰόνιον μὲ ξυλίαν καὶ διάφορα ἄλλα. — Εἰς ἀστελλοβόριον ἐν Ἑλλ. εὐκαιρον. — Εἰς Νάυπλιον ἐν μὲ ξυλίαν. — Εἰς διάφορα μέρη 134 πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μὲ ξυλίαν, λαχανικά, ἄλας, σφακτά, βαμβάκι, τοῦβλα, κτλ.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

Ἑτησία. Φοίνικες 36
Ἑξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 30 ΙΟΥΛΙΟΥ 1830.

Ἐπιστολὴ τῆς Β. Α. Υ. τοῦ Πρίγκιπος
Λεοπόλδου.

Πρὸς τὸν Κύριον Κόμητα Καποδίστριαν,
Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος κτλ. κτλ.

Κύριε Κόμη,

Σὰς κοινοποιῶ ἔγκλειστα εἰς τὴν παροῦσαν ἐπιστολὴν
τὰ δύο ἐσχατὰ ἐπίσημα ἔγγραφα κατὰ τὴν 15 καὶ 21
ἐπιγραφθέντα εἰς τοὺς Πληρεξουσίους τῶν τριῶν Συμμάχων
Αὐλῶν. Τὰ ἔγγραφα ταῦτα θέλουν εἰς πλάτος σὰς ἐξη-
γήσει τοὺς λόγους, δι' οὓς παραιτήθην τὴν ἡγεμονίαν τῆς
Ἑλλάδος. Σὰς παρακαλῶ νὰ τὰ διακοινώσετε εἰς τὴν Γε-
ρουσίαν, ἐξηγουντές τινι συγχρόνως, πόσον εἶναι λυπηρὰ
εἰς ἐμὲ ἢ ἐξ ἀπροελέπτων περιστάσεων διάλυσις τῶν
συνδέσμων, οἱ ὅποιοι μὲ εἶχον συναίψει ὀλιγοχρόνως μὲ τὴν
Ἑλλάδα.

Ἦδη μὲ μένει ἡ παρηγορία, ὅτι πιστῶς καὶ μὲ συνείδη-
σιν καθαρὰν ὑπεράσπισα τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος,
κατ' ὅσον ν' ἀπολαύσῃ διὰ τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 20
Φεβρουαρίου πραγματικὰς καὶ οὐσιώδεις ὠφελείας, τὰς
ὁποίας δὲν τὴν ἔδιδε παντελῶς τὸ Πρωτόκολλον τῆς 3, καὶ
δὲν εἶχα πρὸ ὀφθαλμῶν ἄλλο ἀντικείμενον εἰς ὅλον τὸ διά-
στημα τῶν ἐπιπονωτάτων αὐτῶν συζητήσεων, εἰμὴ τὴν
ἀληθινὴν ἀνεξαρτησίαν, καὶ τὴν πραγματικὴν εὐτυχίαν
αὐτοῦ τοῦ τόπου. Διὰ νὰ τὰς κατορθώσω, ἔτοιμος ἤμην
νὰ προσφέρω τὰς μεγαλητέρας ἀτομικὰς δυσίας. Τὸ ὅλον
τῶν ἐγγράφων τῶν εἰς τὰς διαπραγματεύσεις ἀναφερομέ-
νων, τὰ ὁποία ὠταύτως κοινοποιῶ εἰς τὴν Υ. Ἐξοχότητα.
Θέλει σὰς ἀποδείξει τοῦτο ἐναργῶς. Μ' ὅλον ὅτι δὲν εἶμαι
εἰδήμων τῶν τόπων, μ' ὅλον τοῦτο πάντοτε μὲ κατέπληττον
αἱ ἄπειροι δυσκολίαι, ὅσαι ἔμελλον νὰ προκύψωσιν ἀπὸ
τὰς διὰ τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 3 Φεβρουαρίου προβληθεί-
σας ὁροθεσίας, πόσον περὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ τόπου,
ὅσον καὶ περὶ τῆς συντηρήσεως τῆς εἰρήνης, ἡ ὁποία ἐν
τοσούτῳ εἶναι τὸ φανερόν ἀντικείμενον τῆς Συνθήκης τῆς 6
Ἰουλίου καὶ τῶν μετὰ ταῦτα Πρωτοκόλλων. Ἡ κατὰ τὴν
28 Φεβρουαρίου ἐπιστολὴ μου σὰς ἐξήγησε μὲ πόσῃν δυσ-
αρέστησιν συγκατετέθην εἰς τὰ ἄρθρα τοῦ Πρωτοκόλλου
τῆς 3 Φεβρουαρίου, καὶ μετὰ ταῦτα ἐλυπήθην εἰλικρινῶς
διὰ τὸ ὅτι νομίσας ὡς ὠφέλιμον εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν τα-
χείαν διάπραξιν τῆς ὑποθέσεως, εἶχα ἐνδῶτει εἰς τὰς πρὸς

ἐμὲ γενομένας ἐπιμόνους προτροπὰς. Αἱ ὑποψίαι μου ἀν-
εφάνησαν, ὅτι ἦσαν βάσιμοι, διότι τὸ ὑπόμνημα τῆς Γε-
ρουσίας καὶ αἱ διάφοροι ἐπιστολαὶ σας περιγράφουσιν, ὑπὸ
πρόσωπον πολλῶ ἐπιφειδωτέραν ὑπὲρ τὴν εἰκατίαν μου,
τὰς ὁλοθρίους συνεπειὰς, τὰς ὁποίας ἤθελον ἐπιφέρει πι-
θανῶς αἱ ὁροθεσίαι. Ἡ διάληψις αὐτῶν τῶν ἐπιστολῶν
ἔκαμιν εἰς ἐμὲ ἐντύπωσιν τόσον πλέον μεγαλητέραν, ὅσον
ἦτον σύμφωνος μὲ τὰς ἐκ διαφόρων μερῶν κατὰ τὴν αὐτὴν
ἐποχὴν διευθυνθείσας πρὸς ἐμὲ ἰδιαιτέρας διακοινώσεις. Ὁ
Στρατηγὸς Τσουρτζ μάλιστα ἐκφράζει ὑποψίας τὰς αὐτὰς
μὲν μὲ τὰς τῆς Ἐξοχότητός σας, ἀλλὰ μὲ λέξεις πολλὰ
πλέον ἐντυωτέρας. Ἀφ' ἧς ἄρα στιγμῆς ἐπιστήμῳς μὲ
ἐγνωστοποιήσατε τὴν δυσარέστησιν τῆς Γερουσίας καὶ τοῦ
Ἑλληνικοῦ ἔθνους εἰς τὸ νὰ ἐπικυρώσουν τὴν πράξιν τῆς
3 Φεβρουαρίου, ἐπικύρωσις, τὴν ὁποίαν ἡ Γερουσία ὀνομάζει
αὐτὴ ἡ ἰδία αἰωνίου δουλείας νομιμοποίησιν, διεύθυνα κατὰ
τὴν 15 τοῦ Μαΐου πρὸς τοὺς Πληρεξουσίους ἔγγραφον ἐπί-
σημον, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπιμόνως τοὺς παρακαλοῦσα νὰ
σκεφθῶσιν, ἐὰν κατὰ τὴν διάληψιν τῶν ἐπιστολῶν σας τὰ
ληφθέντα μέτρα εἶναι ἀκόμῃ ἱκανὰ, μὴ γενομένων εἰς αὐτὰ
μεγάλων μεταβολῶν, νὰ ἐκπληρώσουν τοὺς σκοποὺς τῶν
Συμμάχων Δυνάμεων καὶ τὴν προσδικίαν τῆς Ἑλλάδος.
Συγχρόνως τοὺς προπαρεσκεύατα εἰς τὸ νὰ μὲ ἴδωσι πα-
ραιτούμενον. Ἐὰν ἤθελε γενῇ συγκατάθεσις εἰς αὐτοῦ τοῦ
ἐγγράφου τὰ περιεχόμενα, ἤθελα ὑννηθῇ ἴτως μὲ διαπραγ-
ματεύσεις νὰ ἐπιτύχω ὠφελιμώτερον ἀποτέλεσμα· ἀλλ'
ἐπειδὴ δὲν ἔγινε παραδεκτὴ ἡ πρότασίς μου, τὸ μόνον
ἀποκείμενον εἰς ἐμὲ μέσον τοῦ νὰ ἐλευθερώσω τὴν Ἑλλάδα
ἀπὸ τὰς ὅσας ὁ παρὼν συμβιβασμὸς ἐπέβαλεν εἰς αὐτὴν
ὑποχρεώσεις, ἦτο τὸ νὰ παρῶσις τὴν παραιτήσιν μου.
Αὕτη μὴν καταττίνει ἀκόμῃ δυνατὴν μίαν ὠφέλιμον με-
ταβολὴν τῶν συνόρων, καὶ εὐχομαι εἰλικρινέστατα νὰ πραγ-
ματιωθῇ ἡ ἐλπίς αὕτη. Ἀμφοτε ὠριμνότερα τις ἐπεξερ-
γασία τῶν ὁροθεσιῶν νὰ προτρέψῃ τὰς τρεῖς Συμμάχους
Αὐλὰς εἰς τὸ νὰ μὴν ἐμμένωσιν εἰς τὰς διὰ τοῦ Πρωτοκόλ-
λου τῆς 3 Φεβρουαρίου ἀποφασισθείσας ὁροθεσίας. Πα-
ρακαλῶ τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα νὰ παρατῇτετε ἐν ὀνό-
ματί μου τόσον εἰς τὴν Γερουσίαν, ὅσον καὶ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν
ἔθνος, τὴν ὅσῃ συναισθάνομαι λύπην, ἀναγκασμένος νὰ πα-
ραιτηθῶ ἀπὸ τὸ νὰ συνεισφέρω εἰς τὸ ἐνδοξὸν ἔργον τῆς

ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλλάδος. Ἑλλάς, ἥτις ἦτον εἰς ἐμὲ θελκτικωτάτη, καὶ μὴδὲ θέλω παύσει ποτὲ εὐχόμενος διαπύσως ὑπὲρ τῆς εὐημερίας της καὶ ὑπὲρ τῆς τελειοποιήσεως τῆς ἀληθινῆς της ἀνεξαρτησίας.

Δέχθητε, Κύριε Κόμη, τὴν ἐκφρασιν τῶν ὑπερεξαίρετων αἰσθημάτων μου.

Ἐν Λονδίῳ, τὴν 1 Ἰουνίου 1830.

ΛΕΟΠΟΛΔΟΣ

Πρίγκιψ Δὲ Σαξ-Κοβούργ.

Αρ. 530. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος

Πρὸς τὴν Β. Α. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον
κτλ. κτλ. κτλ.

Κυριέ μου!

Εἶχον ἤδη γενῆ γνωστὰ διὰ τῶν ἐφημερίδων εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα συνώδευαν τὴν πρὸς ἐμὲ κατὰ τὴν πρώτην Ἰουνίου ἐπιστολὴν τῆς Υ. Β. Υ.

Ἐάν, καθὼς τὸ ἐλπίζω, ἔλαβεν ἡ Υ. Β. Υ. τὰς κατὰ τὸν Μαΐον ἐπιστολάς μου, ἔπεται νὰ ἔκρινε περὶ τῶν αἰτιῶν, δι' ἃ ἐξητούμην μετὰ μεγίστης ἐπιμονῆς παρὰ τῆς Υ. Β. Υ. τὸ νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν ἔλευσιν της εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ κατὰ τὴν 30 Μαΐου (11 Ἰουνίου) ἐπιστολή μου σὰς εἰδοποιούσε, Κυριέ μου, κατ' ἔκτασιν λεπτομερεστάτην περὶ τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως τοῦ τόπου, καὶ σὰς ἔδιδε λόγον περὶ τῶν μέτρων, ὅσα εἶχα λάβει διὰ νὰ φωράτω τὰς μισητάς βαδουργίας σκοπον ἔχουσας τὴν ἀποπλάνησιν τῶν ἐπαρχιῶν. Εἶχα θέσει ὑπ' ὄψιν τῆς Υ. Υ. τὴν κατὰ τὴν 24 Μαΐου (5 Ἰουνίου) ἐγκυκλίον, ἀναγέλλων πρὸς αὐτὴν συγχρόνως ὅτι δὲν ἐδίσταζα περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων της.

Ἡ προσδοκία μου αὕτη ἐπραγματιώθη. Ὅλαι αἱ ἐπαρχίαι ἐξέφρασαν δι' ἀναφορῶν νομίμως γενομένων τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην, τὴν ὁποῖαν ἐμπνέουν εἰς αὐτάς αἱ εὐεργεσίαι τῶν Συμμάχων Αὐλῶν, καὶ ἡ κατ' εὐτυχίαν εἰς τοὺς εὐγενεῖς σκοποὺς σας ἐναποθεῖσα ἀπεριόριστος ἐμπιστοσύνη των. Ὅλαι αἱ ἐπαρχίαι ὁμοφώνως καθικέτευον τὴν Υ. Β. Υ. νὰ ἐπισπεύτῃ τὴν στιγμὴν τῆς ἐλεύσεώς της, διότι ἐγνώριζαν, ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς ἀπέκειτο εἰς τὸν Κυρίαρχον Ἡγεμόνα, περιβεβλημένον μὲ τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν Συμμάχων Αὐλῶν, τὸ νὰ τελειοποιήσῃ τὴν τύχην τῆς Ἑλλάδος. Ἐτοιμος ἦμην νὰ διαπέμψω εἰς τὴν Υ. Β. Υ. τὴν παράστασιν αὐτῶν τῶν αἰσθημάτων καὶ τῶν εὐχῶν, ἀλλὰ ἡ δημοσίευσίς των κατὰ τὴν 15 καὶ 21 Μαΐου ἐπίσημον ἐγγράφον ἐπιφανείσα, κατέπληξε καὶ κατελυπησε τοὺς Ἕλληνας.

Ἀς ἐπιτρέψῃ εἰς ἐμὲ ἡ Υ. Β. Υ. τὸ νὰ στήσω μίαν ἀκόμη φοράν τὴν προσοχὴν της εἰς τὴν διαγωγὴν, τὴν ὁποῖαν ἡ Κυβέρνησις ὤφειλε ν' ἀκολουθήσῃ, διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ πρὸς τὸν τόπον καθήκοντά της, καὶ φερθῇ ἐν ταύτῳ καταλλήλως μὲ τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν Συμμάχων Αὐλῶν καὶ τῆς Υ. Ὑψηλότητος.

Τὸ ἐπαναλέγω, Κυριέ μου, ἡ Κυβέρνησις ἤθελε νομίσει ὅτι δὲν ἐκτελεῖ δεόντως τὸ διπλοῦν αὐτὸ καθήκον της, ἂν παρεσιώποῦσε καὶ ἄφινεν ἀγνώστους εἰς τοὺς Σεβαστοὺς θεμελιωτάς τοῦ νέου κράτους καὶ εἰς τὴν Υ. Β. Υ. τὰς παρατηρήσεις της τόσον ἐπ' αὐτῶν εἰς μερικὰς ἀπὸ τὰς διαθέσεις τὰς διαλαμβανόμενας εἰς τὸ Πρωτόκολλον τῆς 3 Φεβρουαρίου, ὅσον καὶ περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν εἶχε πρὸς αὐτὴν γνωστοποιηθῇ.

Ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου μέρους τόσον διεικτιμῶσεν ἡ Κυβέρνησις τὴν ἔκτασιν τῶν υποχρεώσεων, τὰς ὁποίας ἐπέβαλλεν εἰς τὴν

Ἑλλάδα ἡ πράξις αὕτη ἐξασφαλίζουσα εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος τὴν μεγίστην τῶν εὐεργεσιῶν τὴν ἐντελῆ ἀνεξαρτησίαν, ὥστε ἀφέθη νὰ ὁδηγηθῇ ἀπὸ μόνον τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ ἐλατήριον, ὅταν ἐπίσημως ἀπεκρίθη πρὸς τοὺς Ἀντιπρέσβεις τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν.

Εὐδοκήσατε, Κυριέ μου, νὰ ἐπιρρίψετε τὰ βλέμματά σας εἰς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπίσημον ἀπάντησιν, καὶ εἶμαι εὐελπίς ὅτι περὶ τούτου θέλετε καταπεισθῇ.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐφανέρωσεν εἰς αὐτὸ τὸ ἔγγραφον ὅτι ἤθελεν ἐκτελέσει τὰ ἄρθρα τοῦ Πρωτοκόλλου, ὅταν τὴν ἐπροβάλλετο ἡ ἀπαίτησις αὕτη, καὶ ὅτι, ἐπειδὴ ἔμεναν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἄλλα ἀκόμη ἀντικείμενα τῶν εὐχῶν της καὶ τῶν ἐλπίδων της, αὕτη ἤθελε τὰ παρακαταθέσει εἰς τὴν πατρικὴν κηδεμονίαν τῆς Υ. Β. Υ.

Τὰς εὐχὰς ταύτας καὶ τὰς ἐλπίδας ἡ Γερουσία τὰς διέλαβεν εἰς τὸ ὑπόμνημά της, ἐγὼ δὲ διὰ τῆς ἰδιαιτέρας μου ἀναποκρίσεως ἐπεριωρίσθην εἰς τὸ νὰ δώσω εἰς τὴν Υ. Υ. ὅλας τὰς ιδέας, ὅσαι ἤθελον εἶναι ἱκαναὶ νὰ τὴν θέσωσιν εἰς στάσιν τοῦ νὰ κρίνῃ περὶ αὐτῶν· αὐτὸ ἄρα τὸ μέρος τῶν διακοινώσεων μου ἦτον ἔξω τῆς σφαίρας τῆς διπλωματίας. Ὁ σκοπὸς, διὰ τὸν ὁποῖον ἐκλεξά τὸν ἐμπιστευτικὸν αὐτὸν τρόπον τοῦ γράφειν, δὲν ἀπετείνετο εἰμὴ εἰς τὸ νὰ προσφέρω πρὸς τὴν Υ. Β. Υ. τὴν εὐκαιρίαν, καὶ ἴσως ἀκόμη τὰ μέσα τοῦ νὰ τελειοποιήσῃ τοὺς ὅσους γενναίους σκοποὺς εἶχεν ἐκθέσει ἀριδῆλως εἰς τὴν κατὰ τὴν 28 Φεβρουαρίου ἐπιστολὴν της.

Ἡ Υ. Β. Υ. δικαίως θέλει φερθῇ πρὸς ἐμὲ πιστεύουσα ὅτι δὲν ἠδυνάμην ἐπ' οὐδεμιᾷ περιπτώσει νὰ συλλάβω τὸν στοχασμὸν τοῦ νὰ παρρησιάσω εἰς τὸν κόσμον τοὺς Ἕλληνας ἀγνωμονοῦντας πρὸς τὰς Δυνάμεις, καὶ ὅτι οὐχ ἦτον ἦτον εἰς ἐμὲ ἀδύνατον τὸ νὰ προκαλέσω συζητήσεις, αἱ ὁποῖαι ἦτον ἐνδεχόμενον νὰ προξενήσωσι βαρεῖαν βλάβην εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ νέου Κράτους τὰ τιμιώτερα.

Ἄν τῷ ὄντι αἱ συζητήσεις ἠδύναντο ἀκόμη νὰ προσφέρωσιν ἐνδόσιμά τινα δεξιὰ, μόνη ἡ Υ. Β. Υ. ἤθελεν εἶναι εἰς στάσιν τοῦ νὰ τὰ μεταχειρισθῇ ἐπ' ὠφελείᾳ, καὶ νὰ καταστήσῃ παραδεκτὰς τὰς νομίμους εὐχὰς τῆς εἰσποιητῆς πατρίδος της· ἀλλ' ἂν ἄλλως πως ἀκολουθοῦσε, τότε τὸ στάδιον, τὸ ὁποῖον εἶχετε προσκληθῇ νὰ διατρέξετε, ἤθελε περιχίπει, τολμῶ νὰ τὸ διαβεβαιώσω, μεγαλῆτερον κλέος εἰς τὴν Υ. Ὑψηλότητα.

Ἡθέλετε ἐναποδυθῇ εἰς αὐτὸ τὸ στάδιον, ἐνισχυμένος ἀπ' ὅσα γενναῖα αἰσθήματα ἡ τύχη αὐτοῦ τοῦ τόπου σὰς ἐμπνέει· οἱ Ἕλληνες ἤθελον θαυμάσει τὴν εὐγενὴ σας καρτερίαν, ἡ δικαιοσύνη τῶν ὑποθέσεων ἤθελε καταπαλαίσει θριαμβευτικῶς ὅλα τὰ ἐμπόδια, καὶ ἡ ὑπερτάτη πρόνοια ἤθελεν εὐλογῆσαι τὰς θυσίας καὶ τοὺς ἀγῶνάς σας· ὁροθεσία τις καταλλήλοτέρα μὲ τὰς ἐλπίδας τῶν Ἑλλήνων δὲν ἤθελε τοὺς ἀφήσει βέβαια ἄλλο τι πλέον νὰ ἐπιθυμήσουν, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν εὐτυχίᾳ θέσιν ἡ Υ. Β. Υ. ἤθελεν ἰδεῖν νὰ γενῶσιν ἀφνεῖς πολλαὶ δυσκολίαι ἀχώριστοι ἀπὸ τὴν φύσιν τῶν συμβιβασμῶν, τοὺς ὁποίους ἤδη πρόκειται λόγος νὰ φέρωσιν εἰς ἐκτέλεσιν.

Ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου μέρους ὅσον αἱ δυσκολίαι εἶναι μεγάλαι, τόσον τρανωτέρα ἐνδείξεις ἀξίας καὶ ἱκανότητος εἶναι τὸ νὰ τὰς ἀναδεχθῇ τις, καὶ τόσον πλειότερον κλέος εἶναι τὸ νὰ τὰς ἐξομαλῶσῃ. Εἰς τὰς ἀνθρωπίνους ὑποθέσεις τὸ κατ' ἀρχὰς φαινόμενον ἀπίθανον γίνεται συχνάκις δυνατόν δια πόνου μακροῦ καὶ ἐξακολουθομένου μὲ καλὴν πίστιν καὶ μὲ τὴν ἐπιμονὴν, ἡ ὁποία πάντοτε πηγάζει ἀπὸ τοὺς εὐθεῖς καὶ καθαροὺς σκοποὺς.

Ἡ Υ. Β. Υ. ἐξ αὐτῶν τῶν παρατηρήσεων θέλει λάβει, ἐλπίζω, τὸ μέτρον τῆς βαθείας καὶ εἰλικρινεστάτης λύπης

μου διὰ τὴν ἀπόφασίν της. Τὴν αὐτὴν λύπην, βεβαία ἔστω ἡ Υ. Υ., συνησθάνθησαν κοινῶς καὶ ζωηρῶς ἡ Γερουσία καὶ τὸ ἔθνος.

Θέλω γνωστοποιήσει ἤδη πρὸς αὐτοὺς τὴν κατὰ τὴν ἁ Ἰουνίου ἐπιστολὴν τῆς Υ. Β. Υ. καὶ τὴν παροῦσαν ἀπάντησιν, ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ ἐπαγγελματικὸν ἔγγραφον, δι' οὗ κοινοποιῶ ἀμφοτέρας ταύτας τὰς ἐπιστολάς εἰς τοὺς Ἀντιπρόεδμοις τῶν Συμμάχων Αὐλῶν.

Πεπεισμένη ἡ Υ. Υ., ὡς ἔπεται, περὶ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀφοσιώσεως, τῶν ὁποίων δειγματα ἤθελε λάβει παρὰ τῶν Ἑλλήνων, ἃς εὐδοκήσῃ νὰ διατηρῇ πρὸς αὐτοὺς τὴν εὐνοϊκὴν διάθεσίν της, καὶ αὐτοὶ δὲ ἀμοιβαίως θέλουν φυλάξει διὰ παντὸς ἀνεξάλειπτον τὴν εὐγνώμονα μνήμην τῶν ὅσα ἡ Υ. Β. Υ. ἔπραξεν ὑπὲρ αὐτῶν.

Ὅσον τὸ ἀπὸ μέρους μου, παρακαλῶ τὴν Υ. Υ. νὰ μὴν ἀμφιβάλλῃ ὅτι ἡ πρὸς ἐμὲ ἀγαθότης διαθέσις θέλει εἶναι παρ' ἐμοὶ ἀείποτε πολυτιμοτάτη.

Εὐδοκίσατε νὰ δεχθῆτε κτλ.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 14—26 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ
Ναυτικοῦ Γραμματεὺς
Ι. ΡΙΖΟΣ.

Ἀρ. 531. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος

Πρὸς τοὺς Κυρίους Ἀντιπρόεδμοις τῶν
τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ
Κυβερνήσει.

Ἡ Προσωρινὴ Κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος σπεύδει νὰ σᾶς διευθύνῃ συναπτομένη ἐνταῦθα τὴν ἐπιστολὴν, τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ἤδη ἐκ μέρους τῆς Β. Α. Υ. τοῦ Πρίγκιπος Δὲ Κοβούργ, ὡσαύτως δὲ καὶ τὴν πρὸς αὐτὸν ἀπάντησίν της, καὶ τὸ διάγγελμα, δι' οὗ γνωστοποιεῖ τὰ ἐπίσημα ταῦτα ἔγγραφα εἰς τὴν Γερουσίαν καὶ τὸ ἔθνος.

Σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ θέσετε ὑπ' ὄψιν τοῦ Σεβαστοῦ σας Μονάρχου τὴν παροῦσαν διακοίνωσιν. Ἡ Α. Μ. θέλει ἰδεῖ ἐν τῇ διακοινώσει ταύτῃ τὴν ἐκφράσιν τῆς ζωηροτάτης ἀθυμίας, τὴν ὁποίαν συνησθάνθησαν καὶ ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Κυβερνήσις της διὰ τὴν παραίτησιν τῆς Β. Α. Υ. τοῦ Πρίγκιπος Δὲ Κοβούργ. Θέλει ἰδεῖ ἐν αὐτῇ παρομοίως πόσον ἐνθέρμως εὐχεται τὸ ἔθνος, ἵνα μὴ τὸ ἀπρόβλεπτον αὐτὸ συμβεβηκὸς παρατείνῃ εἰς τὴν μίαν στάσιν ἀδηλίας καὶ κρισιμότητος, ἢ ὁποία δύναται νὰ ἐμβάλῃ εἰς κίνδυνον τὰ τιμαλφέστατα συμφέροντά του. Ἡμεῖς εἰμεθα εὐέλπιδες πρὸς τοῦτοις, Κύριε Ἀντιπρόεδμοι, ὅτι μάρτυρες ὄντες ὅλων τῶν εἰς τοῦτον τὸν τόπον διατρεχόντων θέλετε ὁμολογήσει εὐλόγους καὶ δικαίας τὰς εὐχὰς του.

Ἐπεταὶ νὰ παρατηρήσατε μ' εὐχαρίστησιν, ὅτι ἡ εὐταξία καὶ ἡ ἡσυχία δὲν ἐταράχθησαν μ' ὅλους τοὺς ἀγῶνας ὀλιγαριθμοτάτων τινῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι φαίνονται ὅτι συνασπίσθησαν μὲ σκοπὸν τοῦ ν' ἀποπλανήσωσι τοὺς πολίτας πανταχοῦ, ὅπου δυνήθωσιν, ἀπὸ τὴν εὐθείαν ὁδόν,

τὴν ὁποίαν ἀκολουθοῦσιν. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι διατείνονται νὰ σχηματίσωσι μίαν ἀντιπολιτείαν καὶ νὰ ἀποταμιεύσωσιν εἰς ἑαυτοὺς ἴσως τὰ μέσα τοῦ νὰ τὴν βάλωσιν εἰς πρᾶξιν ἀναφανδὸν ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐσχάτως μάλιστα ἐτόλμησαν νὰ ἀποστείλωσι πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκιπα Δὲ Κοβούργ ἀναφορὰς λαθραίως καὶ ἀπορρήτως ὑπογεγραμμένας.

Δι' αὐτῶν τῶν ἀναφορῶν εἶχον τὴν οἴησιν τοῦ νὰ χαρακτηρίσωσι τὴν κοινὴν γνώμην καὶ τὰς εὐχὰς τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Γερουσίας εἰς τὰ περὶ τῆς τύχης τῆς Ἑλλάδος ἐμδριθῇ ζητήματα, ὡς μίαν γνώμην καὶ ὡς εὐχὰς, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶχον δῆθεν τὴν ἐθνικὴν συγκατάθεσιν.

Εἰς τὴν βαρεῖαν αὐτὴν περίστασιν ἡ Κυβέρνησις ὤφειλε νὰ ἐκκαλεσθῇ περὶ αὐτῶν εἰς τὸ εὐθὲς καὶ φιλάγαθον τῶν ἐπαρχιῶν. Λαβῶνται αὗται τὴν ἐγκύκλιον, τῆς ὁποίας ἀντίγραφον ἐπισυνάπτομεν ἐνταῦθα, ἐφέρθησαν κατὰ τὴν προσδοκίαν μας.

Διασκεψάμενοι τὰς παρατηρήσεις καὶ τὰ γεγονότα περὶ ὧν ἀνωτέρω ἐν συνόψει διαλαμβάνομεν, θέλετε κρίνει, καθὼς καὶ ἡμεῖς, ὅτι εἶναι προϋργαίτατον τὸ νὰ προφυλαχθῇ ἡ Ἑλλὰς, ἢ ὁποία δεικνύει ἀνεπρόσμενος ἀξιώσιμα αἰσθήματα, ἀπὸ νέας συμφορᾶς, εἰς τὰς ὁποίας ἤθελεν εἶναι κίνδυνος μήπως ἐμπέσῃ διὰ τὴν συνέχειαν τῶν ῥαδιοεργιῶν καὶ τῶν ἑξωτερικῶν περιστάσεων, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι ἀπίθανον τὸ νὰ γενῶσι μὲ τοῦ καιροῦ τὴν παράτασιν ἔρμαιον εἰς αὐτὰς τὰς ῥαδιοεργίας. Ἀς εὐδοκήσῃ ὁ Σεβαστός σας Μονάρχης, ὁμοῦ μετὰ τῶν Συμμάχων αὐτοῦ, νὰ ἐπιταχύνῃ διὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Κυβάρχου Ἡγεμόνος τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν ἡ Ἑλλὰς, ἀπηλλαγμένη ἀπὸ τὰς περιστοιχούσας αὐτὴν ἀβεβαιότητος, νὰ δυνήθῃ τέλος πάντων νὰ χαρῇ τὴν ἐντελὴν τῆς ἀνεξαρτησίας. Ἀς ἐπινεύσῃ ὡσαύτως κινουμένη ἀπὸ τὴν γενναιοψυχίαν της, νὰ βιηθήσῃ τὴν Κυβέρνησιν διὰ προκαταβολῶν ἐπὶ τοῦ δανείου καὶ μὴ διστάσετε ἀμοιβαίως πρὸς ταύτας τὰς ἐνεργεσίας εἰς τὸ νὰ διαβεβαιώσετε τὴν Α. Μ. περὶ τοῦ ὅτι ἡ ἐνεστῶσα Κυβέρνησις πᾶσαν σπουδὴν θέλει καταβάλλει, διὰ νὰ διατηρήσῃ εἰς τὸν τόπον τὴν ὁποίαν ἐπὶ τοῦ παρόντος χαίρει ἡσυχίας.

Ἐπιστηριζομένη εἰς τὴν εὐθύτητα τῶν σκοπῶν της, εἰς τὸ εὐδιάθετον τοῦ λαοῦ, καὶ εἰς τὴν ἡλικίαν ἐνίσχυσιν τῶν Συμμάχων Αὐλῶν, ἡ Κυβέρνησις ἐλπίζει ὅτι σὺν θεῷ θελεῖ ἀποδείξει δικαίαν τὴν πρὸς αὐτὴν ἐμπιστοσύνην τῶν Σεβαστῶν Μοναρχῶν καὶ τοῦ ἔθνους.

Σᾶς ἐπαναλαμβάνομεν, Κύριε Ἀντιπρόεδμοι, (Κόμη) (Βαρῶν) τὴν βεβαίωσιν τῆς ὑπερεγκρίτου ὑπολήψεώς μας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 14—26 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ

Ἐμπορ. Ναυτικοῦ Γραμματεὺς
Ι. ΡΙΖΟΣ.

Αρ. 532.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΕΡΟΥΣΙΑΝ.

Σας ἔγειναν ἤδη γνωσταὶ διὰ τῶν ἐφημερίδων αἱ πράξεις, δι' ὧν ἡ Β. Α. Υ. ὁ Πρίγκιψ Λεοπόλδος Δὲ Κομβούργου παραιτήθη τὴν κυριαρχικὴν ἡγεμονίαν τῆς Ἑλλάδος, τὴν ὁποίαν εἶχε δεχθῇ προσφερθεῖσαν παρὰ τῶν Συμμάχων Αὐλῶν.

Σας κοινοποιούμεν σήμερον κατὰ τὸν πόθον τοῦ Πρίγκιπος τὰ αὐτὰ ἐπίσημα ἔγγραφα, ὡταύτως καὶ τὴν πρὸς ἡμᾶς κατὰ τὴν ἁ' Ἰουνίου ἐπιστολὴν του. Ἐπισυνάπτομεν προτέτι καὶ τὴν πρὸς τὴν Α. Β. Υ. ἀπάντησίν μας καὶ τὸ ἐπαγγελματικὸν ἔγγραφον, διὰ τοῦ ὁποίου εἰδοποιούμεν περὶ αὐτῆς τοὺς Κυρίους Ἀντιπρέσβεις τῶν Συμμάχων Αὐλῶν. Διὰ νὰ κρίνετε δὲ, Κύριοι, περὶ αὐτῶν τῶν διακοινώσεων, θέλετε εὐαρεστηθῇ νὰ ἐπανέλθετε εἰς ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι τὰς αἰτιολογοῦσι.

Σεῖς ἐτιμήσατε μὲ τὴν ψῆφόν σας τὴν ἐπαγγελματικὴν ἀπάντησίν μας πρὸς τὰς ἐπισήμους κατὰ τὴν 4—16 Ἀπριλίου εἰδοποιήσεις τῶν Κυρίων Ἀντιπρέσβειων τῶν Συμμάχων Αὐλῶν· ἀλλὰ συγχρόνως διελάβετε εἰς τὸ κατὰ τὴν 10—22 Ἀπριλίου ὑπόμνημά σας τὰς παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας, ἐὰν ἄφινεν ἀγνώστους εἰς τὴν Β. Α. Υ., ἤθελεν ἐλλεῖπει εἰς τὰ καθήκοντά της ἡ Γερουσία. Τόσον τὸ ὑπόμνημά σας, ὅσον καὶ ἡ ἐπαγγελματικὴ ἀπάντησίς μας ἐστήριξαν τὴν προσοχὴν ὅλων τῶν πολιτῶν τῆς Ἑλλάδος.

Δὲν ἀγνοεῖτε, Κύριοι, τὰς αἰτίας, δι' αἷς κατόπιν ἀπεφασίσαμεν νὰ ἐκδώσωμεν κατὰ τὴν 24 Μαΐου 5 Ἰουνίου τὴν ἐγκύκλιον ὁδηγίαν πρὸς τοὺς Διοικητὰς τῆς ἐπικρατείας· δὲν σας εἶναι ἄγνωστα ἐπίσης αὐτοῦ τοῦ μέτρου τ' ἀποτελέσματα.

Ὅλαι αἱ ἐπαρχίαι ὁμοφώνως παρέστησαν τὰ αἰσθήματα τῆς εὐγνωμοσύνης των περὶ τῶν εὐεργεσιῶν, μὲ τὰς ὁποίας εὐαρεστοῦνται αἱ Σύμμαχοι Αὐλαὶ νὰ ἐμπλήσωσι τὸ ἔθνος. Ὅλαι σπεύδουσι νὰ κατατάξωσιν εἰς τὴν σειρὰν αὐτῶν τῶν εὐεργετημάτων τὴν ἀναγόμενσιν τοῦ Κυριάρχου Ἡγεμόνος, καὶ ὅλαι ἐπιτάχυνουσι μὲ τὰς διαπύρους αὐτῶν εὐχὰς τὴν ἑλευσίν του, διότι ὅλαι γνωρίζουσιν ὁμολογουμένως, ὅτι αὐτὸς μόνος δύναται εἰς τὸ ἐξῆς νὰ τελειοποιήσῃ τὴν πολιτικὴν ἐπανόρθωσιν τῆς Ἑλλάδος.

Ἡμεῖς μῆτε ἠδυνάμεθα, μῆτε ὠφείλαμεν νὰ προσδοκώμεν, ὅτι, καθ' ἣν στιγμὴν αὐτομάτως καὶ κατὰ τρόπους νομίμους καὶ πασιφανεῖς τὸ ἔθνος παρίστανε τὴν εὐγνωμοσύνην του περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἡγεμόνος, τὸν ὁποῖον μὲ ἀναπεπταμένας ἀγκάλας ἐπροσκαλοῦσεν, ἡ Α. Β. Υ. ἔμελλε νὰ δώσῃ τὴν παρὰ τῆς αὐτοῦ.

Τὸ ἀπρόβλεπτον αὐτὸ συμβεβηκὸς δὲν πρέπει μ' ὅλον τοῦτο νὰ μᾶς φέρῃ εἰς μικροψυχίαν· δὲν πρέπει ἐπίσης νὰ

θεωρηθῇ ἀπὸ ἡμᾶς ὡς συγκυρία δεξιὰ εἰς τὴν τελειοποίησιν ὅλων τῶν εὐχῶν, τὰς ὁποίας μ' ὅλον τοῦτο χρέος ἡμῶν εἶναι τὸ νὰ μὴ παύωμεν νὰ τὰς κάμνωμεν.

Ἡμεῖς ἐπληρώσαμεν μὲ εὐθύτητα ὅλα τὰ καθήκοντά μας· διότι αἱ εὐχαὶ αὗται εἶναι τὴν σήμερον γνωσταὶ εἰς τὰς Συμμάχους Σεβαστὰς Δυνάμεις, καὶ ἡ πεποίθησίς μας εἰς τὸ φιλοδίκαιον, εἰς τὴν γενναϊότητα καὶ εἰς τὴν ὑψηλὴν αὐτῶν σύνεσιν, εἶναι ἀπεριόριστος· εἰς αὐτοὺς ἤδη ἀνήκει νὰ ἐπιταχύνωσι τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν νὰ δυνηθῇ ἡ Ἑλλὰς νὰ συλλέξῃ τέλος πάντων τοὺς καρποὺς τῶν μακροχρονίων θυσιῶν της χαίρουσα τὴν ἐντελὴ αὐτῆς ἀνεξαρτησίαν. Ἐπειδὴ ἄρα καταλλήλως μὲ τὰ τοῦ Πρωτοκόλλου ἄρθρα ἡ ἄπειρος αὕτη εὐεργετία πηγάζει ἀπὸ τὴν ἀναγόμενσιν τοῦ Ἡγεμόνος Κυριάρχου, τὸ ἔθνος θέλει μάθει τὴν ὁποίαν αἱ Δυνάμεις θέλουσι κάμει ἐκλογὴν μὲ τόσῃν χαρὰν, ὅσην συνησθάνῃ λύπην, ὅταν εἶδε τὴν Β. Α. Υ. τὸν Πρίγκιπα Δὲ Κομβούργου παραιτηθέντα ἀπὸ τὸ ἐμπιστευθὲν εἰς αὐτὸν ἔνδοξον καὶ περικλεῆς ἔργον.

Ἦν αὐτὴν τὴν γενικὴν ἐποψίν σας προτρέπομεν νὰ διασκεφθῇτε τόσον ἐπὶ τῇ ἀπάντησί μας πρὸς τὴν Β. Α. Υ., ὅσον καὶ ἐπὶ τῷ ἐπαγγελματικῷ ἡμῶν ἐγγράφῳ πρὸς τοὺς Κυρίους Ἀντιπρέσβεις τῶν Συμμάχων Αὐλῶν, καὶ εὐέλπιδες εἴμεθα, ὅτι δὲν θέλετε ἀποδοκιμάσει τὰ ἐν αὐτοῖς διαλαμβανόμενα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 14—26 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ Γραμματεὺς
Ι. ΡΙΖΟΣ.

Αρ. 534.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΕΡΟΥΣΙΑΝ.

Διὰ νὰ συμπληρώσωμεν τὰς ὁποίας σας εἶχομεν διευθύνει διακοινώσεις κατὰ τὴν 14—26 Ἰουλίου, συνάπτομεν ἐνταῦθα τὴν ἀπάντησιν τῶν Κυρίων Ἀντιπρέσβειων πρὸς τὸ ἐπαγγελματικὸν μας ἔγγραφον τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 17—29 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ Γραμματεὺς
Ι. ΡΙΖΟΣ.

(Ἀκολουθεῖ.)

Πρὸς τὴν Α. Β. Γ. τὸν Κυβερνήτην τῆς
Ἑλλάδος κτλ. κτλ. κτλ.

Ἐξοχώτατε!

Ἐδέχθην μετὰ τῶν συναδελφῶν μου τὸ κατὰ τὴν 14
(26 τοῦ παρόντος) πρὸς ἡμᾶς ἐπίσημον ἔγγραφο τῆς Υ. Ε.,
ὁμοῦ καὶ τὰ εἰς αὐτὸ συναπτόμενα τρία ἔγγραφα, δηλ. τὴν
ἐπιστολὴν τῆς Α. Β. Γ. τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου, τὴν ἀπάν-
τησίν σας καὶ τὸ διαγέγραμμά τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς
τὴν Γερουσίαν.

Διαπορθεύοντες ἀμέσως τὰ σπουδαῖα ταῦτα ἔγγραφα εἰς
τὰς προσηκούσας ἡμῶν Αὔλας, καθήκον ἡμῶν θέλει εἶναι τὸ
νὰ γνωστοποιήσωμεν πρὸς αὐτάς, ὅτι καὶ τὸ αἶσθημα τῆς λύ-
πης τῶν Ἑλλήνων κατέστη κοινόν, καὶ αἱ εὐχαι τῶν ὁμο-
φώνως ἦσαν αἱ αὐταί, ὅταν ἡ ἀγγελία τῆς παρατιθήσεως τοῦ
Πρίγκιπος Λεοπόλδου ἐλθοῦσα ἐδύθισεν ἐκ νέου τοῦτον τὸν
τόπον εἰς τὴν ἀγωνίαν καὶ τὴν ἀβεβαιότητα, τὰς ὁποίας τὸ
τελευταῖον Πρωτόκολλον ἐφάνηκε ὅτι εἶχεν ἐξαλείψει.

Ἀλλ' εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν θέλουν μάθει αἱ Κυβερνήσεις
πρὸς θεδαίως μὲ ζωηρὰν εὐχαρίστησιν, ὅτι ὅλαι αἱ ἐπαρχίαι
τῆς Ἑλλάδος ἐφάνερωσαν ὁμοφώνως τὰ αἰσθήματα τῆς ἐμπι-
στοσύνης των, τόσον εἰς τοὺς Σεβαστοὺς Προστάτας τοῦτου
τοῦ τόπου, ὅσον καὶ εἰς τὴν διχτάξιν τῶν πραγμάτων τὴν
προσδιορισμένην εἰς τὸ νὰ τὸν διοική. Ἡ βαθεῖα εὐγνωμοσύνη,
τὴν ὁποίαν οἱ Ἕλληνες ἐκφράζουσι κατὰ τὴν εὐκαιρίαν ταύτην,
δεν εἶναι ἀμφιβολία ὅτι θέλει κατ' ἀξίαν διατιμηθῇ. Ἀσμέ-
νως ἡμεῖς ἐκλαμβάνομεν τὴν ταυτότητα τῶν ὧν ἐφάνερω-
σαν αἰσθημάτων ὡς ἓνα ὡσαύτως τεκμήριον τῆς μελλούσης
αὐτῶν ὁμονοίας, καὶ τὸ τεκμήριον τοῦτο νομίζομεν ὅτι δυ-
νάμεθα νὰ παρρησιάσωμεν ἀδιστακτικῶς πρὸς τοὺς Σεβαστοὺς
ἡμῶν Μονάρχας, βλέποντες ὑπερευχαρίστως ὅτι ἡ εὐταξία
καὶ ἡ ἡσυχία δὲν διαταράχθησαν, καὶ ὄντες μάρτυρες αὐτό-
πται τοῦ ὅτι οἱ ἄγωνες τῆς Ἑλληνικῆς Προσωρινῆς Κυβερνή-
σεως ἀποβλέπουσιν εἰς τὸ νὰ φθάσουν ἡσυχῶς εἰς τὴν εὐτυχὴ
στιγμὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ νέα ἐκλογὴ τοῦ Κυριάρχου ἡγε-
μόνος γνωσθεῖσα καὶ διασαφηνεῖσα θέλει ἐπισφραγίσαι ὅλας
τὰς ἐλπίδας, καὶ κατευνάσει ὅλας τὰς ἀνηυχίας ἐπ' αὐτῷ
τούτῳ τῷ σκοπῷ, τὸν ὁποῖον ἐπιταχύνομεν διὰ τῶν ἐπιμό-
νων μας κινήματων παρὰ ταῖς ἀνηκουσiais ἡμῶν Κυβερνήσε-
σι, σπεύδομεν νὰ συντρέξωμεν εἰς τὴν ὁποίαν ἐκφράζετε ζή-
τησιν περὶ τῆς ἐξακολουθήσεως τῶν βοηθειῶν, τὰς ὁποίας ἡ
εὐνοία τῶν Συμμάχων Αὐλῶν ἐχορήγησε μέχρι τοῦδε εἰς
τὴν Ἑλλάδα.

Παρακαλοῦμεν τὴν Υ. Ε. ὅπως εὐδοκήσετε νὰ συνάψετε
τὴν ὁποίαν ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς διευθύνωμεν ἀπάντησιν,
μὲ τὰς διακοινώσεις, τὰς ὁποίας σκοπεύετε νὰ κάμετε πρὸς
τὴν Γερουσίαν, καὶ νὰ περιλάβετε αὐτὴν τούτην μας τὴν
ἀπάντησιν εἰς τὴν δημοσίευσιν, ἡ ὁποία ἤθελε γενῆ περὶ
τῶν εἰρημένων αὐτῶν ἐγγράφων.

Ἐχω τὴν τιμὴν τοῦ ν' ἀνανεώσω πρὸς τὴν ὑμετέραν Ἐξο-
χώτητα κατὰ τὴν παρούσαν εὐκαιρίαν τὴν βεβαίωσιν τῆς
ὕψλης μου ὑπολήψεως καὶ τῶν βαθέων σεβασμάτων μου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 18 Ἰουλίου Ν. 1830.

(ὑπογεγραμμένος) ΔΟΚΙΝΣ.

Ὁμοίον ἐστάλη συγχρόνως καὶ παρὰ τῶν ἐτέρων δύο Ἀντιπρέσβειων τῆς
Ρωσσίας καὶ τῆς Γαλλίας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

Ἀρ. 92.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΓΕΡΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α. Β. Γ. ΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ.

Ἐθεώρησεν ἡ Γερουσία τὸ ὑπ' Ἀρ. 532 διάγγελμα τῆς
Κυβερνήσεως καὶ τὰ ἐπισυναπτόμενα εἰς αὐτὸ ἔγγραφα:

α' Τὴν ἀπὸ πρώτης Ἰουνίου ἐπιστολὴν τοῦ Πρίγκιπος
Λεοπόλδου Δὲ Σαξ-Κοβούργ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

β' Τὴν πρὸς τὴν Αὐτοῦ Βασιλικὴν Ὑψηλότητα ἀπάν-
τησιν τῆς Κυβερνήσεως ὑπ' Ἀρ. 530.

γ' Τὸ ἐπαγγελματικὸν ἔγγραφο τῆς Κυβερνήσεως
πρὸς τοὺς παρ' αὐτῇ Κυρίους Ἀντιπρέσβεις τῶν Συμμάχων
Αὐλῶν.

δ' Τὴν πρὸς αὐτὸ ἀπάντησιν τῶν Κυρίων Ἀντιπρέσβειων.

Διεξεληθῶσα δὲ ἐσκεμμένως τὰ ἐν αὐτοῖς διευθύνει πρὸς
τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἐφεξῆς ἀπάντησιν τῆς.

Ὅταν τῶν ὑπερασπιστῶν τῆς Ἑλλάδος ἡγεμόνων αἱ
διαλαμβανόμεναι εἰς τὸ Πρωτόκολλον τῆς 3 Φεβρουαρίου καὶ
εἰς τὰς συμπληρωτικάς του πράξεις ὑψηλαὶ ἀποφάσεις
ἐκοινοποιήθησαν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, καὶ τὸ ἔθνος,
τὸ ὁποῖον ἀπεταμίευεν εἰς μόνον ἑαυτὸ τὴν δύναμιν τοῦ νὰ
ζυγίσῃ τὸ βάρος των, δὲν ἠδύνατο νὰ συνέλθῃ, ἡ Γερουσία,
ἀφ' οὗ ἐξέφρασε τὴν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην τῆς πρὸς τοὺς
Σεβαστοὺς Μονάρχας διὰ τὸν ὑψηλὸν καὶ γενναῖον στοχα-
σμόν, τὸν ὁποῖον προέθεντο ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ
Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ἀφ' οὗ ἐνέκρινε τὴν πρὸς τοὺς Κυρίους
Ἀντιπρέσβεις ἀπάντησιν τῆς Κυβερνήσεως, προσφερομένης
εἰς τὸ νὰ ἐκτελέσῃ τὸ κατὰ δύναμιν τῆς τὰς διαθέσεις τοῦ
Πρωτοκόλλου, δὲν ἐδυνήθη νὰ ὑπεκφύγῃ τὴν ἀναποδραστικὴν
ἀνάγκην τοῦ νὰ θέσῃ παρατηρήσεις τινὰς ἐνώπιον τῆς
Β. Α. Γ. τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου, βάλλουσα ὑπ' ὄψιν
τοῦ ἡγεμόνος τῆς Ἑλλάδος ὅσα μέσα ἐνόμισεν ἀρμόδια εἰς
τὴν ταχεῖαν ἐκπεραίωσιν τοῦ ἐνδοξοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον ἀν-
έλαθεν.

Αἱ ἐπαρχίαι τῆς Ἑλλάδος δεικνύουσιν τὴν ἐμπιστοσύ-
νην των πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν Γερουσίαν ἐνώθησαν
μ' αὐτάς διὰ νὰ εὐγνωμονήτωσι πρὸς τοὺς Σεβαστοὺς
θεμελιωτὰς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐπιταχύνωσι
μὲ τὰς εὐχὰς των τὸν ἐρχομὸν τοῦ ἡγεμόνος ἐξ ἐνὸς μέ-
ρους αἱ ὑψηλαὶ θελήσεις τῶν Σεβαστῶν Συμμάχων χορη-
γήσασθαι εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ μέγιστον ἀγαθόν, τὴν ἀνεξαρ-
τησίαν, εἰς ἡγεμόνος χεῖρας εἶχαν τὴν παρακαταθέσει,
ἐξ ἄλλου ἐκλεχθεῖς παρὰ τῶν Κρατῶν Αὐλῶν, καὶ δι' αὐτὸ
ἔχων τὴν πίστιν των καὶ τὰ μέσα τοῦ νὰ πραγματοποιήσῃ
τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτὴν, ἓνας ἡγεμὼν εἰς τοὺς Ἕλλη-
νας εἶχε φανῇ πρόδρομος εὐτυχῶς μέλλοντος. Τοῦ ἀνα-
γορευθέντος πρὸς τούτοις ἡγεμόνος αἱ προσωπικαὶ ἀρεταὶ
καὶ τὰ πολλάκις ἐκφρασθέντα εὐγενῆ αἰσθήματά του ἐδι-
δαν εἰς τὸ ἔθνος ἐγγυήσεις περὶ τῆς διατηρήσεως τῶν δικαί-
ων του. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς λοιπὸν, ὅταν δι' ἀναφορῶν του
πολυαριθμῶν ἐξέφρασε μὲ ζωηρὸν αἶσθημα χαρᾶς τὴν εὐ-
γνωμοσύνην του πρὸς τοὺς Σεβαστοὺς Συμμάχους, ὑπὸ
τὴν φάσιν ταύτην εἶδε τοῦ ἡγεμόνος τὴν ἐκλογὴν καὶ ἀπὸ
γλυκειᾶς ἐλπίδας ἐνεπλήσθη!

Πόσον ἡ ἀθυμία τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ δικαίως ὑπάρχει
μεγάλῃ σήμερον, ὅτε ἡ παραίτησις τοῦ Πρίγκιπος Λεο-
πόλδου ἀφίνει ἐκκρεμεῖς τὰς ἐλπίδας του! Συμβαν λυπη-
ρὸν! καθ' ὅσον μᾶλλον ἡ Β. Α. Γ. ἔδωκε πρὸς τὸ ἔθνος
ἀγαθὰ τεκμήρια μέλλοντος!

Ἡ Γερουσία, εἰς τὴν πρὸς τοὺς Κυρίους Ἀντιπρόσβει, περὶ ἀναγορεύσεως νέου ἡγεμόνος ἀπόσιν τῆς Κυβερνήσεως, δὲν δύναται νὰ γνωμοδοτήσῃ παρὰ ἐπιστηριζομένη εἰς τὰς καθαρῶς ἐκφρασθείσας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐπιθυμίας διὰ τῶν ἐπισήμων ἀναφαιρῶν του, καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν ἔποψιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ θεωροῦσα τὴν ἐκλογὴν ἡγεμόνος, τὴν ἐπιθυμεῖ μ' ὅσῃν ζωνρότητα πᾶν ἔθνος ἐπιθυμεῖ τὴν πολιτικὴν εὐτυχὴ ἀποκατάστασιν του. Ἐμπνεομένη ἐπομένως ἀπὸ ἀπεριόριστον πίστιν εἰς τὴν βαθεῖαν σύνεσιν καὶ τὸ φιλοδίκαιον τῶν ὑπερασπιστῶν τῆς Ἑλλάδος, περιμένει τὰς τελικὰς ἀποφάσεις τῶν ὡς ἀγαθῆς προνοίας ψηφίσματα, καὶ συλλαμβάνει ἐκ τῶν παρελθόντων εὐεργετημάτων χαροποιὰς εἰκασίας περὶ τοῦ μελλόντος.

Ἡ Γερουσία διαπέμπουσα πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Κυβερνήτην τὸ διάγγελμα τοῦτο, τὸν παρακαλεῖ νὰ παραστήσῃ ἐξ ὀνόματός της εἰς τὴν Β. Α. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον τὴν δικαίαν ἀθυμίαν της διὰ τὴν ἀπροσδόκητον παραίτησιν του, τὴν εὐγνωμοσύνην της δι' ὅσα γενναῖα αἰσθήματα ὑπὲρ Ἑλλάδος ἐξέφρασε, καὶ τὰς ἐλπίδας της τοῦ ὅτι θέλει διατηρεῖ πρὸς τὸ ἔθνος τὴν εὐνοϊκὴν του διάθεσιν. Εἰς τὴν πλήρη ὁμῶς ὑποχρεωτικῶν ἐκφράσεων ἐπιστολὴν τῆς Β. Α. Υ. ἀναφέρεται, ὅτι τὴν ἐπικύρωσιν τῆς πράξεως τῆς 3 Φεβρουαρίου ἡ Γερουσία ὠνόμασε δουλείας αἰώνιου νομιμοποίησιν. Ἡ Γερουσία εὐρίσκεται εἰς δυσάρεστον ἀνάγκην νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι τοιοῦτον ὄνομα δὲν ἔδωκε ποτε εἰς τὴν ἀξιωματικόν αὐτὴν πρᾶξιν τὴν καθιερόνυσαν τὴν ἀνεξαρτησίαν, τὴν μεγίστην μεγαλοδωρίαν τῶν εὐεργετῶν τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 23 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Α. ΤΣΑΜΑΔΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Η. ΣΟΥΤΣΟΣ.

Ἀρ. 538. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τοὺς Κυρίους Ἀντιπρόσβει τῶν Συμμάχων Αὐλῶν παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις σπεύδει νὰ σᾶς διαπέμψῃ ἀντίγραφον τῆς ἀπαντήσεως τῆς Γερουσίας εἰς τὸ διευθυνθὲν πρὸς αὐτὴν κατὰ τὴν 14 (26 Ἰουλίου) διάγγελμα τῆς, τοῦ ὁποίου εἶχε τὴν τιμὴν γὰρ σᾶς κάμῃ τὴν ἀνακοίνωσιν.

Θέλετε ἐνδεῖ, Κυριε, ὅτι ἡ Γερουσία θεμελιόνουσα τὴν γνώμην της ἐπάνω εἰς τὰς εὐχὰς τὰς ὑπὸ τῶν ἐπαρχιῶν ὁμοφώνως ἐκφρασθείσας, εὐχεται τὸ αὐτὸ μὲ τὸ ὅπερ ἡμεῖς παρεστήσαμεν διὰ τοῦ ἐπαγγελματικοῦ ἐγγράφου μας κατὰ τὴν 14 (26 Ἰουλίου.)

Ἡμπορεῖτε ἐπομένως νὰ δώσετε καὶ ἄλλην μίαν φορὰν ἀκόμη εἰς τὸν ἡμέτερον Σεβαστὸν Μονάρχην τὴν βεβαίωσιν περὶ τοῦ ὅτι θέλει προξενήσῃ αἰσθημα βαθεῖα, εὐγνωμοσύνης εἰς τὸ ἔθνος ἡ ἀγγελία τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἡγεμόνος, εἰς τὸν ὁποῖον αἱ Συμμαχοὶ Αὐλαὶ θέλουν ἐμπιστευθῇ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν γενναίων σκοπῶν τῶν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος.

Μετὰ πόθου ἐλπίζομεν, ὅτι κατὰ τὴν εὐκαιρίαν ταύτην θέλετε θέσει ὑπ' ὄψιν τοῦ ἡμετέρου Σεβαστοῦ Μονάρχου τὰς παρατηρήσεις τὰς πλέον προσφυσῆς εἰς τὸ νὰ καταπείσωσιν τὴν Α. Μεγαλειότητα περὶ τῆς κατεπειγουσῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ ἔλθῃ ὁ ἐκλεχθεὶς ἡγεμὼν μίαν ὥραν πρότερον εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Σᾶς ἐπαναλαμβάνομεν, Κυριε Ἀντιπρόσβει (Κυριε Βασιλεῦ)

(Κυριε Κόμη) τὴν βεβαίωσιν τῆς ὑπερεξαίρετου ὑπολήψεώς μας. Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 24 Ἰουλίου (5 Αὐγούστου) 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

(Ἰπογεγραμ.) Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ Γραμματεὺς
(Ἰπογεγραμ.) Ι. ΡΙΖΟΣ.

Ἐκ τῆς πρὸς τὸν Κύριον Ἐϋνάρδον ἐπιστολῆς τοῦ Κυβερνήτου, ἀπὸ Ναυπλίου τὴν 6 Ἀπριλίου 1830, δημοσιευμένης εἰς τὰς Ἐφημερίδας τῆς Γαλλίας.

“Ὅλον ἐνατενίζω εἰς τὰς πράξεις τοῦ ἐν Λονδίῳ συμβουλίου.

„Οἱ Κύριοι Ἀντιπρόσβει τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ρωσίας, ἀναμένοντες τὸν συαδελφόν των, ὅστις μέλλει νὰ ἔλθῃ ἐξ Αἰγίνης, δὲν ἔκαμιν μετ' ἐμοῦ παρὰ ἀπορρήτους τινὰς συνεντεύξεις· ἀλλ' ἐξ ἀπάντων ὁμοῦ τῶν ἐννοιῶν, τὰς ὁποίας, ἡδυνήθην νὰ λάβω, διαγινώσκω ὅτι αἱ ὁριστικῶς παρὰ τῶν Συμμάχων Αὐλῶν ψηφισθεῖσαι διατάξεις εἶναι ἀπόλυτοι καὶ συντελικάι.

„Ὡφειλον πρὸ πάντων νὰ καλέσω τὴν προσοχὴν τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου εἰς τὰς ὁποίας δύναται ν' ἀπαντήσῃ δυσκολίας, δὲν λέγω, ἡ ἀποδοχὴ των, ἀλλὰ ἡ ἐκτέλεσίς των. Ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔχει ἄλλο παρὰ νὰ ὑπακούσῃ, καὶ θέλει ὑπακούσει.

„Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ τοῦτο· αὐτὴ ὀφείλει καὶ ν' ἀποδείξῃ τὴν ὁποίαν τὴν ἐμπνέουν εὐγνωμοσύνην αἱ πολυάριθμοι ἀγαθοεργίαι τῶν σεβαστῶν αὐτῆς προστατῶν, καὶ ἐλπίζω ὅτι θέλει ἐκπληρώσει ἐντίμως τὸ χρέος τοῦτο. Θέλει ἐναποθέσει τοῦ λοιποῦ ὅλην τὴν τὴν ἐμπιστοσύνην εἰς τὰς εὐγενεῖς καὶ πατρικὰς βουλὰς τοῦ ἡγεμόνος της· εἰς αὐτὸν θέλει κατευθύνει τὰς εὐχὰς της καὶ τὰς ἐλπίδας της, καὶ ἡ Β. Α. Υ. ἔχει νὰ συμπληρώσῃ τὰ ἐναπολειφθέντα.

„Τοιοῦτος εἶναι ὁ νοῦς τοῦ σχεδίου τῆς διαγωγῆς, τὴν ὁποίαν θέλω ἀκολουθήσει κατὰ τὴν ὁποίαν ἔχω νὰ κάμω ἀπάντησιν εἰς τὰς τῶν Συμμάχων Αὐλῶν διακοινώσεις, καὶ διὰ νὰ δώσω εἰς τοὺς Ἕλληνας, νὰ καταλάβωσι τὰ ὁποία προμνηστεύονται εἰς αὐτοὺς αἱ ἐν Λονδίῳ συμβάσεις ἀγαθὰ· τοιαύτη εἶναι καὶ ἡ οὐσία τῆς μακρᾶς ἐπιστολῆς, τὴν ὁποίαν γὰρ σήμερον πρὸς τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον, καὶ ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀποδεικνύω εἰς τὴν Β. Α. Υ. ὅτι τὰ χρέη του, καθὼς καὶ τὰ προσφιλέστερά του συμφέροντα, πρέπει νὰ τὸν ἀναγκάσουν νὰ ἔλθῃ ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα.

„Ἀπερὶ τὴν ὁροθεσίαν πράξεις εἶναι δυσχερεῖς καὶ ἀλγεῖναι, καὶ αὐτὸς μόνος δύναται νὰ τὰς διευθύνῃ οὕτως, ὥστε τὰ παρεπόμενα νὰ μὴν ἀπεβῶσιν ὀλέθρια μὲν εἰς τὴν Ἑλλάδα, λυπηρὰ δὲ εἰς τὰς Συμμαχίας Αὐλὰς.

„Ὅσον πλέον ἐπιθυμῶ νὰ δικαιώσω τὴν ἐμπιστοσύνην, τὴν ὁποίαν ἔχουν εἰς ἐμὲ οἱ Ἕλληνες, καὶ μὲ τὴν ὁποίαν μὲ τιμᾷ ὁ κυριάρχης αὐτῶν, τόσον πλέον χρεωστῶ νὰ ζητῶ μετ' ἐπιμονῆς, ὥστε ἡ Β. Α. Υ. νὰ εὐρεθῇ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν καθ' ἣν ὡραν τὰ πράγματα ἴστανται ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς· αὐτὸς μόνος δύναται διὰ τῶν φροντίδων καὶ προσπαθειῶν του νὰ μετριάσῃ τὰ ἐξ αὐτῆς ἀποδοσόμενα. Πῶς ἄρα γε δὲν θέλει δράξῃ τὴν πρώτην ταύτην εὐκαιρίαν τοῦ νὰ δείξῃ εἰς τὴν νέαν του πατρίδα τὰ ὁποία τρέφει ὑπὲρ αὐτῆς γενναῖα φρονήματα;

„ Τράφω καὶ εἰς τὴν Β. Α. Υ. διὰ βραχέων περὶ τῆς ἀμνηστίας μας, καὶ τὴν παρακαλῶ νὰ μάθῃ παρ' ὑμῶν τὰς κατεπειγούσας χρεῖας, ἀπὸ τὰς ὁποίας περικυκλούμεθα.

„ Παρεκτὸς τοῦ τριμήνου, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ πληρώσωμεν εἰς τὸ στράτευμα, πρέπει νὰ προνήσωμεν καὶ περὶ τῶν προκαταβολῶν, τὰς ὁποίας χρεωστεῖ ἀναγκαιῶς νὰ δώτῃ ἡ Κυβέρνησις εἰς τὰς πολυαριθμους οἰκογενείας, τὰς ὁποίας ἡ ὀροθεσία θέλει κάμει νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Αὐταὶ ἀφίνουσιν ἐν ταῖς δυτικαῖς ἐπαρχίαις πεδιάδας, τὰς ὁποίας δὲν ἠδυνήθησαν νὰ σπεύρωσιν εἰμὴ διὰ μέσου τῶν ὁποίων τὰς ἐχορήγητα κατὰ τὸ παρελθὸν φθινόπωρον βοηθειῶν, καὶ ἔρχονται πάλιν νὰ ζητήσωσιν ἐνταῦθα στέγη καὶ ἄρτον. Τὸ αὐτὸ θέλουν κάμει ἴσως οἱ δυστυχεῖς γεωργοὶ πολλῶν ἐπαρχιῶν τῆς Κρήτης, τῆς Σάμου καὶ τῶν ἄλλων νήσων τῶν ἀποκλεισμένων τοῦ νέου συνόρου. Τί θέλουν γένῃ ὅλοι οὗτοι οἱ θύστηνοι εἰς τόπον, ὅστις ἐξέρχεται τῆς μεγίστης ἀθλιότητος;

„ Μετ' ὀλίγας ἡμέρας θέλω σὰς γράψῃ, ἀνίσως ὅμως δὲν χάσω τὰς ὀλίγας μου δυάμεις. Ἀπέκαμα ἀπὸ τὸ βάρος τῆς ἐργασίας, ἣτις γίνεται καθ' ἡμέραν δυσφορωτέρα ἐξ αἰτίας τῶν περιστάσεων. Δὲν εἶναι Ἑλλήν, ὅστις δὲν θέλει νὰ μάθῃ τί γίνεται ἡ πατρίς του. Ἡ θύρα μου εἶναι ἀνεκτὴ, καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐπιπόνοιον τούτων συνομιλιῶν χρεωστῶ νὰ ἐπιμελῶμαι αὐτοπροσώπως, πλέον παρὰ ποτὲ τὰς ἐνετῶτας ὑποθέσεις, καὶ αὐτοπροσώπως νὰ συνδιαλέγωμαι μετὰ τῶν ξένων ὑπουργῶν περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐποίων φέρουν ἀπολύτων διαταγῶν. Σὰς λέγω δὲ πάλιν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον σὰς προεῖπον. Δὲν δειλιῶ, καὶ ὁ Θεὸς θέλει μὲ βοηθήσει. Σὰς δεξιούμαι.

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ἀκολουθία τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορῶν τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος. (Βλ. τὰ προηγούμενα φύλλα τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.)

Ἀναφορὰ τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας Ναυπλίου.

Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Ἀπὸ εἰλικρινῆ αἰσθήματα ἀφορμωμένη ἡ τῆς πόλεως Ναυπλίου κοινότης δὲν δύναται, ὡς ἐλευθέρως συναισθάνεται, παρὰ νὰ ὁμολογήσῃ διὰ δημοσίου τρόπου, ὅτι σύμφωνα μὲ τὰς ἐξ ὑπαρχῆς ἀρχάς, ἐταυτίσθησαν αἱ εὐχαὶ τοῦ ἔθνους διὰ τῶν ἐπαγγελματικῶν παρατηρήσεων, αἱ ὁποῖαι παρὰ τῆς Υ. Ε. μετὰ τῆς Γερουσίας εἰς ἀπάντησιν τῶν διπλωματικῶν διακοινώσεων ἐξεφράσθησαν.

Ἀπὸ καρδίας δὲ βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην διὰ τῆς Υ. Ε. ἀναπέμπουσα πρὸς τοὺς Σεβ. Ἀνακτας, διὰ τὸν ὁποῖον οἱ Σιβαστοὶ οὗτοι Μονάρχαι ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τοῦ πολυπαθοῦς Ἑλληνικοῦ ἔθνους προέβεντο καθαρὸν σκοπὸν, ἔχει ἀνεπισφαλῆ ἐσωτερικὴν πεποίθησιν, ὅτι διὰ τῆς εὐτυχῆς περιμενομένης Α. Β. Υ., εἰς τὴν ὁποίαν ἐναποτίθεται τοῦ λοιποῦ ἡ ἀναγέννησις του, θέλει ἀποκατασταθῇ ἐλεύθερον ἐντελὲς καὶ εὐδαίμων ἀξίως τῶν αἵματων ἀγώνων του καὶ τῶν ἱερῶν δικαίων του, τὰ ὁποῖα δι' ἀλλεπαλλήλων Συνελεύσεων καὶ Συνταγμάτων προταποκτήσαν καθιέξωσιν.

Ἐκφράσασα ἡ κοινότης αὕτη τὰ καθαρὰ φρονήματά της, δὲν δύναται εἰμὴ νὰ ἐξελέγξῃ ἄκυρα, ὅσα ἰδιαιτέρως καὶ μυστικῶς ἐσυντάχθησαν ἐνταῦθα ἔγγραφα, ὡς μὴ κατὰ

συνέπειαν πάντοτε τῆς ὑγιᾶς ἀναγνωρισμένης τάξεως, ἢ ὁποῖα προεπὸντως ἐπιζητεῖται διὰ τὴν ἐπιστημότητα καὶ δημοσιότητα.

Τέλος ἐξαιτουμένη τοῦ νὰ ἤθελε διευθυνθῇ ἡ παρούσα καὶ πρὸς τὴν Α. Β. Υ. εἰς δεῖγμα εὐχαριστήσεως, προσφέρει τὸ βαθύτατον σέβας της.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 4 Ἰουνίου 1830.

Οἱ πολῖται Ναυπλίου καὶ παρικοῦντες

Ὁ Τοποτηρητὴς Ναυπλίου Διονύσιος, Οἰκονόμος Ναυπλίου, Ν. Χρυσόγερος, Α. Μεταξᾶς, ὁ Πνευματικὸς Καλλίνικος Ἱερομόναχος, Σαμουὴλ, Παναγιώτης Ἱερεὺς, Γεώργιος Ἱερεὺς Σακελλίων, Ἰωάννης Ἱατρίδης, Γεώργιος Θ. Ὀρφανίδης, Π. Γκουζελέτος, Χαράλαμπος Μηλιάνης, Λάκκος Κιάφας, Ἠλίας Ἀτρημακόπουλος, Π. Α. Κοτῆρας, Πανάγιος Μορέλας, Μιχαὴλ Οἰκονόμος, Δημήτριος Τσαμαδός, Α. Σ. Χαράλαμπος, Νικολῆς Κοτζιάς, Γ. Ι. Κώπας, Ἀντώνιος Μενδόρος Ἱατρός, Θεόδωρος Βαλλιᾶνος, Μιχαὴλ Ἱατρός, Γ. Μ. Ἀντωνόπουλος, Ν. Α. Φωτεινός, Ρήγας Παλαμῆδης, Γ. Ἀγαλόπουλος, Χριστόδουλος Οἰκονομίδης, Παναγιώτης Βάρβαγλος, Κ. Τασσίνας, Χ. Παπαδόπουλος, Μ. Κοτζινόπουλος, Χρήστος Σ. Ἀντωνόπουλος, Ἰω. Μεϊδανόπουλος, Τζέρτος Ἰωαννοῦση, Ἰω. Χρηστόπουλος, Π. Μαρκεζίνης, Δημήτριος Ἀθανασόπουλος, Μανόλης Βαρσαμῆς, Π. Α. Στεφανίτζης, Ν. Μαυρομαμάτης, Α. Γιαννακόπουλος, Σ. Α. Βαλλιᾶνος, Παναγιώτης Νασὺμ, Νικόλαος Γιαννόπουλος, Μ. Γρουπάρης, Θ. Μαθιός, Χαϊδούλης Ἰωάννου, Ἀπόστολος Χ. Ἰωάννου, Ἀντώνης Σαρατζόπουλος, Κωνστ. Παπαζαφειρόπουλος, Θεόδωρος Μπαρμπέρης, Γεώργιος Λάμπρου, Δημήτριος Παπᾶ Κυριακοῦ, Μανόλης Ἀνδρέας, Κωνσταντίνος Κιάφας, Χ. Ν. Λιώσης, Φώτης Σιλαιδόπουλος, Γεώργιος Παπαντωνόπουλος, Προκόπης Σαρδέλης, Γεώργιος Κανελλόπουλος, Γεώργιος Ἀδάμης, Εὐστράτιος Ἀναστασίου, Βασίλειος Γεωργιάδης, Θ. Κωνσταντῆς Μιχαλόπουλος, Ἀθανάσιος Κουγιάς, Ἠλίας Βαζούλης, Παναγιῆς Μάνεσης, Δημήτριος Κιαμπέρης, Ἰωάννης Νικολάου, Ἰωάννης Μετρητίκας, Χριστόδουλος Χ. Ἰωάννου, Θεοδωράκης Μοναχόπουλος, Κωνσταντίνος Κορδίας, Πασχάλης Τζαρδινέρης, Γιαννακὸς Γεωργίου, Σπύρος Σωτηρόπουλος, Ἰωάννης Βυζούλας, Βάιος Γεωργίου, Ἀθανάσιος Σκανδαλίδης, Μ. Κ. Πάγκαλος, Κωνστ. Ζ. Ζαφειρόπουλος, Σταῦρος Παπᾶ, Γεώργιος Σπανόπουλος, Παναγιώτης Μέρκας, Ἠλίας Τζαρουχόπουλος, Παναγιώτης Σπαζιώτης, Μανόλης Πολίτης, Στρατῆς Χ. Ἀθανασίου, Εὐστάθιος Σκόρδης, Ἀθανάσιος Σταϊκόπουλος, Νικόλαος Ἰωάννου, Ἀναστάσιος Δραλόπουλος, Σ. Σπηλιωτάκης, Ἀναγνώστης Νικολάου, Γεώργιος Ρόδιος Καταξινός, Ἀναστάσιος Σειτιανόπουλος, Κωνσταντίνος Ρελογιάς, Γεώργιος Σπιθάκης, Ἀνδρέας Πολυγένης, Α. Καρανέπουλος, Σταῦρος Κρεμμύδης, Μιχαὴλ Γεωργίου, Γεώργιος Σουδενιώτης, Γιάννης Νικολόπουλος, Σπυρίδων Βαλασαμάκης, Δημήτριος Βαλασαμάκης, Νικόλαος Γεωργίου, Διονύσιος Κώπας, Χατζῆ Πανάγιος, Ἰωάννης Δημητρίου, Νικόλαος Βραβᾶτος, Ἀλέξης Ἀλεξανδρόπουλος, Γιάννης Ράλλης, Ἀναστάσιος Ἀνδρούτσου, Κωνσταντίνος Φραγκούλης, Σταμάτης Ἰωάννου, Ν. Σπηλιεῖδης, Ἰω. Δημητρακόπουλος, Γ. Σταῦρος, Α. Παπαδόπουλος, Ι. Κοντουμάς, Γ. Ζαῆρης, Ἀντώνιος Τζούνης, Κ. Γ. Πολιτῆς, Π. Α. Δημητρακόπουλος, Α. Καμπάνης, Α. Σέκερης, Αλ. Βλαχόπουλος, Σωτήριος Δημητράπουλος, Παναγιῆς Σπυρόπουλος, Διαμαντῆς Μανιάρης, Κ. Ἀθανασίου, Κωνστ. Μαυρίκος, Φίλιππος Κάπαρης.

Ἄρ. 2542.

Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

Οἱ Δημογέροντες τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας Ναυπλίου, Συνοπογραφόμενοι μετὰ τῶν συμπολιτῶν τῶν ἐπικυροῦσι τὴν γνησιότητα τῶν ἄνωθεν ὑπογραφῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 12 Ἰουνίου 1830.

Οἱ Δημογέροντες, Ἰω. Π. Σκαῦρος, Δαβὶδ Οἰκονομίδης, ὁ Γραμματεὺς Α. Στ. Ἀντωνόπουλος.

Ἐξοχώτατε!

Ἡ κοινότης τῆς ἐπαρχίας Ναυπλίου ἀναγνοῦσα ἤδη τὰ περὶ τῆς τύχης τῆς πατρίδος διακοινωθέντα ἔγγραφα πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν, καὶ τὰ ὅσα ἡ ἰδία μετὰ τῆς Γερουσίας εἰς ἀπάντησιν καὶ παρατήρησιν ἐξέθεσε, σύμφωνα μὲ τὰς εὐχὰς τοῦ ἔθνους, καὶ πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ἀπαραγράπτων αὐτοῦ δικαίων εἰς τὴν προκειμένην τῶν πραγμάτων μεταβολὴν, παρουσιάζεται διὰ τῆς παρούσης της διὰ νὰ προσφέρῃ κατὰ χρέος διὰ τῆς Υ. Ε. τὴν βελθεῖαν εὐγνωμοσύνην της πρὸς τοὺς εὐεργέτας αὐτῆς Συμμάχους Βασιλεῖς διὰ τὸ δῶρον τῆς ἀνεξαρτησίας του, καὶ τὰς διαφορὰς ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς πατρίδος μας ὑψηλὰς προσπάθεισιν των, καὶ εὐγνωμοσύνην καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν ἰδίαν Κυβέρνησιν περὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν εὐχῶν μας, καὶ διὰ τα τοιαῦτα περισπούδαστα ἀντι-

κείμενα ἀναλόγως τῆς ἐθνικῆς πρὸς αὐτὴν ἐμπιστοσύνης καὶ ἀφοσιώσεως.

Ἀλλ' ἔχει σὺν τούτοις καὶ χρηστὰς τὰς ἐλπίδας, ὅτι ἡ Α. Β. Υ. ὁ Ἡγεμὼν Λεοπόλδος, εἰς τὸν ὁποῖον κατ' ἐγκρίσιν ἀνωτάτην διεμπιστεύεται ἡ τε Κυβέρνησις καὶ τύχη τῆς Ἑλλάδος, δὲν θέλει ἔχει προσφιλέστερον ἀντικείμενον ἄλλο, εἰμὴ τὴν εὐδαίμονα ἀποκατάστασιν τοῦ πολυπαθοῦς τούτου ἔθνους, καὶ τὴν ὑποστήριξιν τῶν αὐτοῦ δικαιωμάτων, τὰ ὅποια διὰ δεκαετοῦς ἀγῶνος, μὲ ὑπέρτασιν ἀδελφῶν, καὶ συγγενῶν, καὶ πάσης καταστάσεως, προσεκτήσατο.

Πληροφορηθεῖσα ὅμως ὅτι ἰδιωταὶ τινες, συνδέσμων φητρι-αδικῶ ἐνούμενοι, ἐτόλμησαν νὰ ἀναδεχθῶσι διαφορῶν ἐπαρχιῶν δέκα καὶ παρρησιαζόμενοι δι' ἀναφορῶν τῶν εἰς τὴν αὐτοῦ Βασιλικὴν Ὑψηλότητα, ἐνῶ τὸ κοινὸν τοιαύτην ἐμπιστοσύνην δὲν ἔδωκε πρὸς αὐτοὺς, δὲν λείπει νὰ κηρύξῃ τὰς τοιαύτας πράξεις καὶ ἔγγραφα, ἄκυρα καὶ πάσης ἐπισημότητος στερουμένα, καὶ διὰ τὸ ὁποῖον προσκαλεῖται ἡ Σ. Κυβέρνησις νὰ κοινοποιήτῃ καὶ ὅπου ἀνήκει. Μένοντες δὲ εὐσεβῶς.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 6 Ἰουνίου 1830.

Οἱ τῆς ἐπαρχίας Ναυπλίου πολῖται.

Χωρίον Λαλουκά, Παπᾶ Χρήστος, Παπᾶ Δημήτρις, Παπᾶ Χρηστόπουλος, Παπᾶ Σπύρος Παπᾶ Χρήστου, Νικόλαος Αἰγας, Ἀναστάσιος τοῦ Θεοδοσίου, Δημήτριος Κόκκος, Μιχαὴλ Ρέμης, Σπύρος Λίζας. — Χωρίον Ἀνιάς, Παπᾶ Παναγιώτης Ἀγγελόπουλος, Παῦλος Κωστόπουλος Δημογέρων, Μανόλης Ἀντωνίου, Στάθης Μανολόπουλος, Ἀναγνώστης Χατζόπουλος, Τάσος Γεωργίου, Στέριος Ἀδριανῶν, Ἀναστάσιος Γιαννάκου. — Χωρίον Κοῦτζι, Παπᾶ Δημήτρ. Κωστόπουλος Δημογέρων, Μῆτρος Εἰρέας, Ἀναγνώστης Παπᾶ Γεωργίου, Ἀναστάσιος Καλόγερος, Παναγῆς Λοῖζος, Γιαννάκης Αἰγυριώτης, Δημήτριος Ἰωάννου. — Χωρίον Κατζίηρι, Δ. Θεοδωρόπουλος, Σ. Τζιρίκος, Μῆτρος Σκοῦφος, Γεώρ. Κονδύλης, Μῆτρος Κασκατάκης. — Χωρίον Ἀντίμπεϊ, Θωμᾶς Παναγιώτου, Ἀναγ. Μπεδάρδος Δημογέρων, Ἀνδρῖκος Μπαβελᾶς, Μῆτρος τῆς Κώστενας, Γεωργάκης τῆς Κώστενας, Ἀναγνώστης Σουρίλος, Χρ. Μπόλσης, Ἀνδρ. τοῦ Μπεδάρδου. — Χωρίον Πασία, Παπ. Ἀνδρέας Σωτηρόπουλος, Κολίος Χ. Γεωργίου, Ἀνδρέας Σ. Αἰναρδόπουλος, Ἀδριανὸς Σίκκος, Μῆτρος Καραμίδης, Δημήτριος Σωτηρόπουλος, Ἀδριανὸς Μούσνος. — Χωρίον Πηριέλα, Ἀναγ. Μακρυπουκάμισος Δημογέρων, Πέτρος Μακρυπουκάμισος, Ἀναγ. Νανόπουλος, Γεώργιος Φώτης, Παναγῆς Τεμιτρόπαπα, Ἀθανάσιος Τρίτζας, Ἀθανάσιος Μπαλῖος. — Χωρίον Χόνικα, Ἀναδρινὸς Κούτζης, Νικόλαος Καλιούρος, Χρήστος Γαμπρούλας, Θανάσης Μανός. — Μπούτια, Ἀνδρῖκος Μπεκιάρης, Γεώργιος Κουρούλης, Τάσιος τοῦ Κολία, Παναγιώτης Μουλέτης, Γεώργιος Τζωτζος, Γιάννης Πλατῆς. — Πίφτενα, Ἀντριανὸς Ντέμος, Νικόλαος Γεωργίου, Ἀναστάσιος τοῦ Κωσταντῆ. — Μάνεσι, Μίχος Ζήδας Δημογέρων, Μίχος Ζέρβας, Πάνος Σατήρης. — Δένδρα, Ἀναστάσιος Αἰγας Δημογέρων, Γιάννης Μπουλούσκας, Πάνος τοῦ Μίχου, Ἀθανάσιος Μπουλούσκας, Κολίας Νότης. — Παναρήτι, Γιάννης Πούνος Δημογέρων, Γιάννης Βαλῆς, Γιάννης Κοστούλας, Τάσος Πήτης. — Πουλακίδα, Οἰκονόμος καὶ Νοτάριος, Δημογ. Κολίας Διαμάντης, Ἀναγνώστης τοῦ Τζανόση, Μῆτρος Ἠλίας, Μίχος τοῦ Μήτρουλα. — Κοφίνι, Παπᾶ Γεώργιος, Τ. Ταχαῆς, Κ. Σμυρνιώτης, Μ. Καραμίδας, Πάνος Παβαλῆς, Ἀνδριανὸς Τεληγιάννης. — Αἰγυρίον, Κυριακὸς Αἰάτος, Ἀθανάσιος Δάσκαλος, Ἀναστάσιος Μελάς, Σταῦρος Σακελλαρίου, Γιάννης Καμπίτης. — Δαλαμανάρα, Δημογέρων Ἀντ. Τασόπουλος, Μπατζιώτης Μπεβερέτος, Ἀθανάσιος Λοκανίκος Κακουργιώτης, Γιάννης Σκαρπάτζας, Γιαννάκης Μπέγκος, Σπύρος Ζερβόπουλος. — Τευνίκη καὶ Πούγα, Τάσος Γάτζιος, Γέρο-Σταῦρος, Ἀναστάσιος τοῦ Δημητρίου, Κωνσταντῖνος τοῦ Ἀποστόλη, Γέρο-Δημήτρις, Ἀναγνώστης Τζόρης, Π. Γεώργιος Κατάνης. — Σαρτουβᾶ, Μαστρο-Κωνσταντῆς, Νικόλαος Γεωργίου. — Ἀρία, Ἀναγνώστης Π. Ἰωάννου, Γεώργιος Εὐλιπόδης, Μίχος Τζουρδίνης. — Ἀδάμι, Μῆτρος Καρπουνάκης, Κωνσταντῖνος τοῦ Ἀναστασίου. — Λεσία, Νικολέτος, Γιάννης Δημογέρων, Μῆτρος Μεθενίτης, Γιάννης Κουτσός. — Σαμπάριζα, Παντελῆς Δημογέρων, Γεώργιος Κούνας, Γιάννης Χήνας, Γέρο-Δημήτρις, Χριστόδουλος τοῦ Γεωργίου, Ἀρσένιος Ἡγούμενος τῆς Μεταμορφώσεως, Διονύσιος Ἡγούμενος τοῦ Καρακαλᾶ, Σιμεὼν Ἡγούμενος τοῦ Ἀγίου Μερκουρίου.

Ἀρ. 2549. Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

Ἡ Δημογεροντία τῆς Ναυπλίας

Ἐπικυροῖ τὴν γνησιότητα τῶν ἀνωθεν καὶ ὀπισθεν ὑπογραφῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 16 Ἰουνίου 1830.

Οἱ Δημογέροντες Ἰ. Π. Σκοῦφος, Δαβὶδ Οἰκονομίδης, ὁ Γραμματεὺς Α. Στ. Ἀντωνόπουλος.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 29 Ἰουλίου.

Τὴν 24 τοῦ λήγοντος ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης μετέβη ἐκ Ναυπλίου εἰς Μεθώνην.

Ἐφθασε νεωστὶ εἰς Ναύπλιον ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐπιτροπὴ διωρισμένη νὰ ἐπιστατήσῃ εἰδικῶς εἰς τὴν εὐκαίρωσιν τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Εὐβοίας.

Περιμένονται δὲ ὁσονούπω καὶ οἱ παρὰ τῶν Συμμάχων Αὐλῶν διορισθέντες τρεῖς Ἐπίτροποι, ἐφωδιασμένοι μὲ τὰς ἐπὶ τὴν ὁροθεσίαν ἀναγκαίας ὁδηγίας.

— Ὁ πλοίαρχος τῆς Ῥωσικῆς Φρεγάτας, Ἐλισσάβετ, Π. Τσίστακοφ μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν ἀξιωματικῶν συνεισέφερεν ὑπὲρ τῆς ἐν Σαλαμῖνι σχολῆς Φοίνικας 120, ὅταν κατ' ἀρχὰς τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς διέβη ἐκεῖθεν ἡ εἰρημένη φρεγάτα.

— Τὴν νύκτα τὴν 19 πρὸς τὴν 20 τοῦ λήγοντος ἐναυάγησεν εἰς τὴν ἐρημόνησον, Πεπέρη λεγομένην, κατ' ἀνατολὰς τῶν Θερμίων, Ἑλληνικὴ γολέττα ἐρχομένη ἐκ Σύρας εἰς Αἶγιναν. Ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ δὲ ἐβδόμηκοντα περίπου ἐπιβατῶν καὶ ναυτῶν ἐπνίγησαν μία γυνὴ μετὰ τῆς κόρης τῆς καὶ δύο ἄνδρες, εἰς τῶν ἐποίων εἶναι ὁ σεβάσμιος γέρον Κ. Βαρδαλάχος. Περὶ τούτου θέλομεν ἀναφέρει ἐφεξῆς πλατύτερον, ὡς ἄνδρὸς ἀξιολόγου, καὶ πολλὰ ὠφελήσαντος τὴν πατρίδα μὲ τὰς γνώσεις του καὶ τὰς ἀρετὰς του.

Ἀκολουθία τοῦ καταλόγου τῶν φιλομούσων καὶ φιλικῶν συνδρομητῶν τοῦ δι' ἐκπαίδευσιν τῶν κορασίων τῆς Ἐρμουπόλεως συσταθέντος ἀλληλοδιδασκαλικοῦ σχολείου. (Βλ. Γεν. Ἐφ. Ἀρ. 70 τοῦ Δ' ἔτους.)

Οἱ Κύριοι, Μεταφορὰ 9,501:40

Γρηγόριος Στεφάνου ἀντιπρόξενος Αὐστρίας Γρ. 20, Π. Γεωργόπουλος 30, D^e Svenener 28:20, Ζαχαρίας Ζαχάρεβ 150, Luca Silarich 50, Ant. S. Vitali 100, Ἰωάννης Γιαννακόπουλος 5, Δ. Στάγκαλας 25, Δ. Ν. Καβίλιας 25, Γ. Ράλλης 25, Μανόλης Βαλαουδάκης 50, Μ. Φ. Μαυρογορδάτος 20, Ant. Vacondio 50, Gaetano Moraglia 20, Γ. Ρούσσος 15, Γρηγόριος Στέφανος Μικρός 15, Καρόλος Ἀρτμαν 15, Natale Vaccino 15, Π. Καλλιγᾶς 100, Ἰερομόναχος Ζαχ. Χατζόγλου 14:10. Αἱ Κύριαί, Μαριγὼ Νικολάου Μαρσέλου 50, Μαριγὼ Λευτέρ 40, Ἐλισάβετ Κοτζιά 20, Κατήγκω Θ. Μαλάνου 30, Ζωήτσα Σχηνᾶ 6, Ἀγγελικὴ Ἀθαν. Ραφαέλη 30, Κατερία Σταμούλη 15, Βιτορίτσα Μαγουλᾶ 15, Μαριγὼ Ἀγγερίνου 10. Τὰ Κοράσια, Κατήγκω Κορωναίου 3:30, Μαρ. Βίβνη 3:30, Μαριγὼ Βαλσαμάκη 3:30, Ἀννέτα Μανασάκη 3:30, Εἰρ. Βρούσκου 3:30, Καλλιῶπη Νκύτη 3:30, Ματρώνα Σιμιριώτη 3:30, Χρυσ. Περατζῆ 3:30, Φαν. Χάρδα 3:30, Ἀννέτ. Παχαντάκη 3:30, Μαντὸν Καστέλλη 3:30, Θέκλα Τζωάννη 3:20, Μαρ. Ρεμβίκη 3:27, Ἀδὰμ Ρέγγος 3:30, Παναγ. Μιχαλόπουλου 3:30, Ἐλένη Μ. Χαλόπουλου 3:25, Ἐλένη Καπ. Ἀνδρέα 3:30, Ἐλένη Γεωργίου 3:20, Ἐλισάβετ Καπ. Κοσμᾶ 3, Ἀνθ. Ράπη 3:28, Σμαράγδα Ἀλτεντζῆ 3:30, Κατήγκω Ἀλατζάκη 3:30, Χρυσ. Κουτοῦ 2, Μαριγὼ Ἰγγλέσου 3:30, Μαριγὼ Γεωργίου 3:30, Ἀννέτα Γεωργαρά 3:20, Κισρ. Γεωργαρά 3:20, Σοφία Ζαχαρίου 3:30, Σεβαστὴ Σγούτα 3:30, Μαρ. Ἀγγελέτου 3:30, Καλλιῶπη Χαραλάμπου 3:30, Ἀνώνυμος τις 3:30, Βασίλειος Ζαφειρόγλου 3:30. Τὸ ὅλον 10,610:30

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἔτησίαν. Φοίνικες 36

Ἑξαμηνιαία. 18

Τριμηνιαία. 9

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 2 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1830.

Ἀκολουθία τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορῶν τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος. (Βλ. τὰ προηγούμενα φύλλα τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.)

Ἀναφορὰ τῶν ἐπαρχιῶν Βοστίτης καὶ Καρυταίνης.

(Ὅλοι συνοδεύονται μὲ ἐπίσημα ἔγγραφα τῶν ἀνηκόντων Διοικητῶν πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην, μαρτυροῦντα τὴν κοινὴν θέλησιν καὶ τὸ αὐθόρμητον τοῦ λαοῦ εἰς τὰς πράξεις ταύτας.)

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Βασιλικὴν Ὑψηλότητα τὸν Ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος.

Συνελθόντων ἡμῶν τῶν ὑποφαινομένων δημογερόντων καὶ κατοίκων τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας Βοστίτης ἐκρίναμεν σπουδαῖον ἔργον νὰ πληροφρονηθῶμεν περὶ τῆς ἐνεστῶτης τῶν πραγμάτων καταστάσεως.

Ἐπὶ τῆς συνεδριάσεως ταύτης διήλθομεν κατὰ πρῶτον μετ' ἐπιστάσις πολλῆς τὴν πρὸς τοὺς Κυρίους Πρόσβεις τῶν Συμμάχων Αὐλῶν ἀπάντησιν τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰς ἀφορώσας διακινώσεις τὴν τύχην τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐπομένως τὰς παρατηρήσεις τῆς Γερουσίας.

Ἐκ τούτων κινηθέντες σπεύδομεν νὰ ὁμολογήσωμεν διὰ τῆς παρούσης μας ὅτι ἡ πατριωτικὴ πρόνοια τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεως, ἀποδειχθεῖσα καὶ ἤδη, φέρει πρὸ πάντων τὴν πεποιθήσιν εἰς ὅλους ἡμᾶς τοὺς πολίτας τῆς ἐπαρχίας ταύτης, ὅτι θέλει θέσει εἰς ἀσφάλειαν τὰ δίκαια τοῦ ἔθνους, εἰς τὴν παροῦσαν μεταβολὴν, δίκαια, διὰ τὰ ὅποια ἀναλαβὸν τὰ ὅπλα κατεφρόνησε τὸν θάνατον, ἔκαμε τὰς τοσαύτας καὶ ὑπέφερε τὰ τοσαῦτα δεινά.

Ὁμολογοῦμεν πρὸς τούτους ὅτι αἱ εὐχαὶ τῆς ἐπαρχίας ταύτης ἐν γένει εἶναι καθ' ὅλα σύμφωνοι μὲ τὰς εὐχαὶ τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεως, ἐκφρασθεῖσας εἰς τὴν Υ.Β.Υ. ἔξ ὀνόματος καὶ ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ἐκφραζόμεναι τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην πρὸς τοὺς Σεβαστοὺς Μονάρχας τοὺς εὐεργέτας τῆς Ἑλλάδος.

Ἐχομεν τὴν πεποιθήσιν μετὰ τῆς Κυβερνήσεώς μας νὰ ἴδωμεν ὅσον τάχος τὴν Υ.Β.Υ. ἐν μέσῳ ἡμῶν, καθότι δύναται νὰ τελειώτῃ ἐφεξῆς τὸ τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλλάδος μέγα ἔργον.

Διεννοήθημεν πρὸς τοῖς ἄλλοις νὰ ἐκφωνήσωμεν διὰ τῆς παρούσης μας ὅτι, ἂν καὶ τινες τῶν ὑποφαινομένων προὔψωγαν ἄλλας τινὰς ἀναφορὰς ἀποτεινομένας εἰς τὴν Υ.Β.Υ., λαμβάνουσιν αὐτὴς τὴν τιμὴν νὰ ὑποστημειωθῶσιν

εἰς τὴν παροῦσαν σύμφωνον οὕταν μὲ τὰ ἀληθῆ αἰσθήματά των, καὶ διότι ὡς ἐπληροφρονηθῶσιν, αἱ προλαβοῦσαι ἢ διευθυνηθῶσιν, ἢ ἔσεται νὰ διευθυνηθῶσιν οὐχὶ διὰ τῆς ἀνηκούσης ὁδοῦ.

Διὸ καὶ πρὸς βεβαίωσιν τούτων ἀπάντων ὑποφαινομένθα μ' ὅλον τὸ ὀφειλόμενον σέβας.

Ἐν Βοστίτῃ, τῇ 29 Μαΐου 1830.

Οἱ ἑπαρχιακοὶ Δημογέροντες, Μιχαὴλ Θεοδώρου, Δημήτριος Ἰωάννου, Πέτρος Χαλαλάμπης. — Οἱ πρόκριτοι τῆς πόλεως καὶ κάτοικοι, Κωνσταντῖνος Θεοχάρης, Σωτήριος Ἰωάννου, Ἀναγνώστης Ἀλεξανδρόπουλος, Κωνσταντῖνος Στεριόπουλος, Ἰωάννης Χαλαλάμπης, Χρήστος Ζούδης, Σταῦρος Θεοχάρης, Ἀναγνώστης Δημητρίου, Νικόλαος Χαλαλάμπης, Παῦλος Χαλαλάμπης, Δημήτριος Νικολάου, Ἀλέξιος Ἰγνλέσης, Χ. Ν. Καλαβρυτινός, Ἰωάννης Ἀθανασίου, Σωτήριος Κωστήπουλος, Ἀλέξανδρος Ἀσημακόπουλος, Γεώργιος Κωνσταντινίδης, Γεώργιος Σταμπλωῆς, Κωνσταντῖνος Ἰωάννου, Γεώργιος Καζόνης, Χρήστος Κριάρας, Νικόλαος Βούργας, Λευκᾶς Καλαντζής, Ἀναστάσης Καραχάλιος, Διμπέρης τῆς Κώστενας, Χρήστος Νταλακούρας, Κανέλλος Μπακόπουλος, Σπύρος Καλαντζής, Γεώργιος Θεοδωρακόπουλος, Γιαννάκης Μέτης. — Οἱ Δημογέροντες καὶ Πρόκριτοι τῶν χωρίων τῆς ἐπαρχίας, Δημογέροντες Τέμενης Ἀθανάσιος Ἀντωνόπουλος. — Οἱ τοῦ Διακοπτοῦ Κωμοπόλεως, Κυριάκος Ἀθανασίου, Παπ. Γεώργιος Οἰκονόμου, Σπῆλιος Γεωργίου, Πέτρος Παναγόπουλος. — Οἱ ἐκ τοῦ χωρίου Ἀράχου, Σταῦρος Σταυρόπουλος, Δημήτριος Χουσανθής. — Ἀπὸ Λόμον, Ἀναγνώστης Τζαουσόπουλος, Παναγιώτης Θάκας. — Οἱ ἀπὸ Γκέκα, Γεώργιος Ροδόπουλος. — Οἱ ἀπὸ Τούμπα, Γεωργάκης Τουμπιώτης. — Οἱ ἀπὸ Μαμουτιάν, Γεώργιος Δημητρίου, Ἀναγνώστης Δημητρακόπουλος. — Ἀνω Τέμενη, Παπαδημήτριος, Παπαθανάσιος, Θανάσης, Μαλλάρης. — Τρανὸν Ζευγαλατεῖον, Ἀθανάσιος ἱερεὺς καὶ Οἰκονόμος. — Οἱ ἀπὸ Κακοχώριον, Ἀναγνώστης Πολίτης, Γεώργιος Πολυδωρόπουλος, Γιάννης Ζωάπουλος. — Οἱ ἀπὸ Μαυρίκου, Γιαννάκης Καρβέλος, Κανέλλος Γεωργόπουλος, Θεοδωράκης Ἀγγελατόπουλος, Παναγιώτης. — Ἀπὸ Κουνορά, Ἀναγνώστης Θεοδώρου, Εὐστάθιος Λιπαναγιώτης, Γιάννης Ράπτης, Θανάσης

Σκαρτζίλας. — Ἀπὸ Ῥιζομυλων, Γεροαναγνώστης Ῥιζομυλιώτης, Γερονικόλος. — Κάτω Τέμενη, Κωνσταντῆς Μπλάνης, Γεώργιος Παπαδόπουλος, Γεώργιος Κουλουπᾶς. — Ἀπὸ Πούκετα, Χρῆστος Παρίτης. — Κάτοικοι Πόλεως, Θεόδωρος Σπηλιόπουλος, Παναγιώτης Κωνσταντινίδης, Ἰωάννης Μεντζελόπουλος, Ἰωάννης Κανατᾶς, Παναγιώτης, Χριστόδουλος Μπογιατζῆς, Μῆτρος Κουτροκουλάκος, Δημητράκης Παναγιωτακόπουλος, Ἰωάννης Σταθεροῦ, Γεώργιος Κουδούνης, Κανέλλος Ψόφος, Σωτήρης Τερζῆ, Σπύρος Χρυσαντακόπουλος, Γεώργιος Τζιλιμπουδῆς, Ἀναστάσης Κιόρας, Κατιδοσωτήρης, Ἀναστάσης Καραμούζος, Παναγιώτης Πακογιάννης, Γεώργιος Τερσῆς, Παναγιωτάκης Ἀλεξάνδρου, Βασίλης Κονομώπουλος, Νικόλης Κουτρογηγόπουλος, Ἀνδρέας Κανέλλου, Παναγιώτης Γούτζης, Γιάννης Ἀντρικόπουλος, Ἀναγνώστη Νικολάου, Κωνσταντῆς Ποντίκης, Ἀνδριαδέλος, Παναγιώτης Κατζίρος, Νικολάκης Μαγαθῖος, Γεώργιος Μαγαθῖος, Δημήτριος Τζουμάκης, Χρῆστος Κούτας, Γεώργιος Μπερέτας, Νικόλος Πολυμερόπουλος, Κωνσταντῆς Μσύμη, Νικόλος Λινάρδος, Ἡλίας Πολυμερόπουλος, Κωνσταντῆς Ἀναγνωστόπουλος, Πανάγος Κλειδιάπουλος, Κωνσταντῆς Σταυρόπουλος, Νικόλης Χαλκεύς. — Ἀπὸ Γληγορί, Γαλάνης Τζιμπουκλῆς, Παπᾶ-Ἡλίας. — Ἀπὸ Μουελά, Μῆτρος Μπαλαρούτης, Θεόδωρος. — Ἀπὸ Πρασκευῆν, ὁ Δημογέρον Εὐστάθιος Ἀγγελόπουλος, Φίλιππος Κουτρομόπουλος, Κωνσταντῆς Θεοδωρακόπουλος, Παναγιώτης Μουφλῆ, Δημήτριος Ἀποστολόπουλος, Ἀντρί-ας Μπραρόπουλος, Πέτρος Τσίληθης, Ἀναγνώστης Ράλλης, Εὐστάθιος Ρελοπούλος, Γιάννης Σπανός, Γεώργιος Σπανός, Γιαννάκης Ἀναγνωστόπουλος, Ἀντρί-ας Μιχαλόπουλος, Κωνσταντῖνος Εὐσταθίου, Κωνσταντῆς Ἀθανασίου, Θανάσης Παναγιωτόπουλος, Γεώργιος Γιαννακόπουλος, Παναγιώτης Κακοθανάτοπουλος, Γεώργιος Θιατουλόπουλος, Ἀναγνώστης Κομπογιαννόπουλος, Θανάσης Χαντακάσης, Διονύσιος Καφάτης, Διονύσιος Στραβογιώργης, Κωνσταντῖνος Χαλμουκόπλος, Γεώργιος Παπαδέπουλος, Γιαννάκης Παπουτζίς, Πάνος Χαλικιάς, Γιάννης Ἀλπάνης, Ἀντώνης Ψειροσταθόπουλος, Ἀναγνώστης Κολομαχόπουλος. Ἐπικυροῦται ἡ γνησιότης τῶν ἄνωθεν ὑπογραφῶν.

Ἐν Βοστίτση, τῇ 12 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Τοποτηρητῆς τῆς Ἐπαρχίας Βοστίτση

ΔΗΜ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐξοχώτατε,

Ἀναγνώσαντες τὴν διὰ τῆς ἐφημερίδος κοινοποιηθεῖσαν ἐγκύκλιον τῆς Ἱμετέρας Σεβ. Κυβερνήσεως πρὸς τοὺς κατὰ τὴν ἐπικράτειαν ἑκτάκτους Ἐπιτρόπους καὶ Διοικητάς, ἐμεῖς ναμεν μετὰ λύπην βαθεῖαν διὰ τὴν κακοβουλίαν τινῶν, οἵτινες ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐπαναστάσεως, θέλοντες νὰ διχταράττωσι τὴν ἡσυχίαν τῆς ἐπαρχίας μας, σφετεριζόμενοι παντοιοτρόπως τὸ ἀπαράβιαστον τῶν δικαιωμάτων μας καὶ τῆς θελήσεώς μας, ἀπο τὰ ἐπόμενα τῆς ὁποίας μόλις διὰ τῆς σοφῆς προνοίας τῆς Υ. Ε. ἀπηλλάγημεν, ἅμα ἐλάβετε τὰς ἡνίας τῆς Κυβερνήσεως.

Καὶ ἤδη ἀπετόλμησαν νὰ κάμνωσιν ἀναφορὰς πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος ἐκ μέρους τῆς ἐπαρχίας

μας μετὰ πλαστὰς καὶ μυστικὰς ὑπογραφὰς, χωρὶς νὰ ἔχῃ ἡ ἐπαρχία μας τὴν παραικρὴν περὶ τούτου εἰδήσιν, καὶ χωρὶς νὰ τοὺς ἔχωμεν δοσμένην καμμίαν περὶ τούτου πληρεξουσιότητα.

Ἀναγνώσαντες δὲ καὶ τὰς ὁποίας ἡ Σεβ. Κυβέρνησις εἰς τὰς διακοινώσεις τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ἔκαμεν ἀπαντήσεις, καὶ τὰς παρατηρήσεις τῆς Γερουσίας εἰς τὰ δίκαια τῶν Ἑλλήνων, συμφώνως μετὰ τὰς εὐχὰς τῶν Ἑλλήνων, εὐγνωμονῶντες εἰς τὰς εὐεργετικὰς συμμάχους δυνάμεις διὰ τὰς μεγάλας τῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα εὐεργεσίας.

Παρακλοῦμεν τὴν Σεβ. Κυβέρνησιν νὰ ἤθελεν εὐαρεστηθῇ νὰ καθυποβάλῃ εἰς τὰς ὀφείας τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου τὴν ἐσώκλειστον πρὸς τὴν Α. Β. Υ. ταπεινὴν ἀναφορὰν τῆς ἐπαρχίας μας, διὰ νὰ γνωστοποιήσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην μας εἰς τὰς συμμάχους Δυνάμεις διὰ τὰ πρὸς τὸ ἔθνος μας εὐεργετήματά των, καὶ διὰ νὰ γνωρίσῃ ὅτι ὁποιαῖδήποτε ἄλλαι ἀναφοραὶ δολίως καὶ μυστικῶς ὑπογεγραμμέναι, μὴ φέρουσιν τὴν ἐπικύρωσιν τῶν ἐπιτοπίων Ἀρχῶν, θεωροῦνται παρὰ τῆς ἐπαρχίας μας ἄκυροι καὶ ὡς χάρτης ἄγραφος καὶ μένομεν βαθυσταθῶς.

Ἐν Καρυταίνῃ, τὴν 6 Ἰουνίου 1830.

Τῆς Ἱμετέρας Ἐξουχότητος

Εὐπειθεῖς πολῖται.

Αἱ αὐταὶ ὑπογραφῆ, αἱ ὁποῖαι περιέχονται εἰς τὴν ἐξῆς πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον ἀναφορὰν τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας, ἔπονται καὶ εἰς τὴν παρούσαν.

Ἰψηλότατε Βασιλικὴ Πρίγκιψ.

Ἀναγνώσαντες μετὰ σκέψεως τὴν ἀπάντησιν τῆς Σ. Κυβερνήσεως πρὸς τὰς διακοινώσεις τῶν Συμμάχων Κρατῶν Δυνάμεων διὰ τὴν τύχην τῶν πολυπαθόντων Ἑλλήνων, καὶ τὰς ὁποίας ἡ Γερουσία ἔκαμε παρατηρήσεις ὡς πρὸς τὰ δίκαια των, καὶ ὄντες πεπεισμένοι εὐκρινῶς ὅτι, διὰ τῆς νουνοχοῦς καὶ πατρικῆς προνοίας τῆς Σεβ. ἡμῶν Κυβερνήσεως εἰς τὴν μεταβολὴν ταύτην τῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος, θέλουν ἐξασφαλισθῇ τοῦ ἔθνους μας τὰ δικαιώματα, ἕνεκα τῶν ὑποίων ὑπέστημεν ἡ ἀπεριγράπτα δεινὰ, καὶ ἐκάμαμεν ὑπεραπείρους θυσίας συνάδουσων τῶν εὐχῶν ὅλων τῶν πολιτῶν τῆς ἐπαρχίας μας μετὰ ἐκείνας τῆς Σεβ. Κυβερνήσεως καὶ τῆς Γερουσίας, τὰς ὁποίας ἐξέφρασαν εἰς τὴν Υ. Β. Υ. ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, εὐγνωμονοῦμεν ἀπὸ τῶν πάντων οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας ταύτης πρὸς τὰς εὐεργετικὰς ἡμῶν Κρατῶν Συμμάχους Δυνάμεις, ἐλπίζοντες μετὰ τῆς Σεβ. ἡμῶν Κυβερνήσεως τὴν ἐπιτάχυσιν τῆς ἐλευσεως ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν τῆς Α. Β. Υ., εἰς ἣν ἀπόκειται ἐφεξῆς νὰ ἐκπεραιώσῃ τὸ μέγα ἔργον, τὴν ἀναγέννησιν τῆς πατρίδος μας, καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰ ἱερὰ δίκαια τῆς.

Ἐπεὶ δὲ μνησθόμενοι, ὅτι τινὲς σφετεριζόμενοι δολίως καὶ μυστικῶς ἐξουσίαν καὶ δίκαια, τὰ ὁποῖα δὲν ἔλαβον, οὐδ' ἔχουσι, ζητοῦν κρυφίως ὑπογραφὰς διὰ τοὺς ὀλεθρίους σκοποὺς τῶν ἐξαπατούντων τοὺς ἀπλουστεροὺς, διὰ νὰ προσκαλέσων δῆθεν τὴν Α. Β. Υ. νὰ ἔλθῃ ὅσον τάχος, διὰ κηρύττομεν ἐπισήμως διὰ τοῦ παρόντος ὅτι πᾶσιν πράξις ἡ ἀναφορὰ, ἀπ' ἄτομα τῆς ἐπαρχίας μας κρυφίως ὑπογεγραμμένη, καὶ μὴ ἐπικυρωμένη ἀπὸ τὰς τοπικὰς μας Ἀρχάς, θέλει θεωρεῖται ἄυρος καὶ ὡς χάρτης ἄγραφος.

Προσφέροντες δὲ τὸ βαθύτατον σέβας ἡμῶν τῶν ὑπογεγραμ-

μένων καὶ τῶν λοιπῶν συμπολιτῶν μας ἀπάσης τὰς ἐπαρχίας μας, ὑποσημειούμεθα

Τῆς Υ. Β. Υ. εὐπειθεῖς ὑπηρεταί,

Ἐν Καρυταίνῃ, τὴν 6 Ἰουνίου 1830.

Οἱ Δημογέροντες καὶ πρόκριτοι τῶν πόλεων, χωριῶν καὶ χωρίων τῆς ἐπαρχίας Καρυταίνης.

Γιάννης Παπαγιαννόπουλος, Χρήστος Ἡλιόπουλος, Διαμαντῆς Δημητράκοπουλος, Κώστας Ζαννῆς, Λάμπρος Ροῦλος, Νικολάκης Κανδοῦς, Δήμος Γιώργας, Σπήλιος Κουλάς, Δημητράκης Μιχαλόπουλος, Σπυρίδων Καριδῆς, Παπᾶ Ἀθανάσιος, Παρασκευᾶς Κολιόπουλος, Κυριαζῆς Ἀλεξόπουλος, Κωσταντῆς Τζακαλῆς, Γιάννης Μητρόπουλος, Παρασκευᾶς Παπᾶ Πατρόπουλος, Γιαννάκης Καραλῆς, Στάθης Μαρδιάκος, Ἀντώνης Κωλοκοτρώνης, Κωσταντῆς Καψιμαλάκος, Παπᾶ Γιάννης, Ἡλίας Πολυζωγόπουλος, Ἀναγνώστης Παπαλιμπιρόπουλος, Συμεὼν Περγιάκης, Κωνσταντῆς Ταμπακόπουλος, Διονύσιος Θεοφιλόπουλος, Χαράλαμπος Γιαννόπουλος, Ἀναγνώστης Χριστιανός, Γιάννης Δημητράκοπουλος, Δημήτριος Ν. Πούκουρα, Β. Π. Δημητράκοπουλος, Ν. Γιαννακόπουλος, Γιάννης Παπαγιαννόπουλος, Σπήλιος Παπαδόπουλος, Δήμος Κουβαρῆς, Σπύρος Γεωργακόπουλος, Κώστας Κατζικερὰς, Ἀναγνώστης Μπαλάσης, Ζαφείριος Ἱερεὺς, Ἀναγνώστης Νικολούλης, Θανάσης Μπράμος, Κωσταντῆς Γιαννόπουλος, Πανάγος Κρεπουγιάννης, Γεωργιάννης, Βασίλ. Τρουκας, Παναγιώτης Τούντας, Θεόδωρος Ζάρης, Α. Λεοναρδόπουλος, Χρήστος Μπέριος, Ἀναγνώστης Πετρόπουλος, Γιάννης Θεοφιλόπουλος, Γεώργης Σπηλιόπουλος, Δημήτρ. Μτλάβος, Θεοδωράκης Λογιώτατος, Νικολάκης Κάψης, Παπαγεωργάκης, Χρόνης Ροδόπουλος, Βασιλείος Σπηλιόπουλος, Ἀργύρης Απαγρίτης, Πανάγ. Τσουκαλάς, Θεοδωράκης Δημητρίου, Ἀντριάς Κοκκινῆς, Διάκος Πινόπουλος, Βασίλ. Μπουδας, Ἀνδρ. Κάρχος, Σκυλογιάννης, Κώστας Τζάκας, Χρήστος Δημητράκοπουλος, Γεωργάκης Καζαβός, Γεώργιος Καραλέκας, Χρόνης Χρονόπουλος, Πανάγος Στρίγκος, Πανάγος Πατρινέλης, Ἀποστόλης Τζαραβῆς, Κωσταντῆς Γιαννακόπουλος, Γιάννης Ἀναγνώστη, Δημητράκης Συριόπουλος, Κωνσταντῆς Σπυρόπουλος, Νικολῆς Σπηλιωτακόπουλος, Στασινός Κούτρης, Ἀναγνώστης Συριόπουλος, Καρατσογιάννης, Πέτρος Μαριζιώτης, Γιάννης Τσίγκανος, Γεωργάκ. Κανάκης, Γεώργης Ζέρβας, Θανάσης Ξηταβελόνης, Δημήτρης Κωστόπουλος, Φώτης Κοτσάκης, Θεοδωράκης Βασιλόπουλος, Προκόπης Μανίτης, Ἀδριανός Κοτσάκης, Νικολός Μπιτζας, Κωσταντῆς Οικονομόπουλος, Ἀναγνώστης Καραπέτσος, Παρασκευᾶς Λέκας, Κωσταντῆς Καραπέτσος, Γεωργάκης Μιχρὺς, Ἀνάστος Ἀντωνόπουλος, Παναγιώτης Ἀναστόπουλος, Θανάσης Παρτσούκας, Παναγιώτης Κολιόπουλος, Παναγιώτης Θανασόπουλος.

Ἐπικυροῦται ἡ γνησιότης τῶν ὀπισθεν καὶ ἄνωθεν ὑπογραφῶν τῶν ἐν τῇ μητροπόλει ταύτῃ συναθροισθέντων δημογερόντων καὶ προκρίτων τῶν χωρίων τῆς ἐπαρχίας ταυτῆς.

Ἐν Καρυταίνῃ, τῇ 10 Ἰουνίου 1830.

Οἱ Δημογέροντες τῆς ἐπαρχίας Καρυταίνης

Πάνος Ἀναγνωστόπουλος, Δημήτριος Ταγκόπουλος, Φώτιος Δαρας, ὁ Γραμματεὺς Π. Παπᾶ Θεοδώρου.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Ἀρ. 21.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΒΟΡΕΙΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ
ΩΣ ΕΓΚΑΡΜΑΤΙΚΟΝ.

Ὁ ἐν Ἱερᾷ Πέτρᾳ τῆς Κρήτης μπίμπασης Χουσεΐμπεης.

Ὁθωμανὸς ἐκάτηγόρησεν ἐνώπιον τοῦ ἑκτάκτου Ἐπιτρόπου τοῦ Τμήματος τούτου διὰ τοῦ παρ' αὐτοῦ ἀπεσταλμένου Σταυρινοῦ Λουκούρη διὰ τῆς ὑπὸ 8 Δεκεμβρίου 1829 ἀναφορᾶς του τὸν πλοίαρχον Νικολάον Τριακόσια, τὸν ὅποιον εἶχε ναυλώσει νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Ἰταλίαν, ὅτι ἐπνίξε τὸν ἄνθρωπον του ὀνομαζόμενον Μεχμέτην Γερούλακην, τὸν ὅποιον εἶχε βάλει εἰς τὸ πλοῖόν του ὡς ἐπιφορτωτὴν (Sopracarico) κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον, τρία τέσσαρα μίλλια μακρὴν τῆς Ἱερᾶς Πέτρας, καὶ τὸν ἐπῆρε τάλληρα 752, καὶ ζητεῖ τὴν ἐνέργειαν τῶν νόμων ἀναλόγως τῆς βαρύτητος τοῦ ἐγκλήματος.

Ὁ ἑκτάκτος Ἐπίτροπος διέταξε τὴν Ἀστυνομίαν Σύρας διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 5, 276 διαταγῆς του, καὶ συνέλαβε τὸν κατηγορηθέντα πλοίαρχον Τριακόσια καὶ τοὺς εὐρισκόμενους εἰς τὸ πλοῖόν του συντροφοναύτας, Γιάννην Ἀγγελῆ, Ἀνδρέαν Μπίμπαν καὶ Κωνστ. Ἰωάννου, Εὐδοεῖς, τοὺς ὁποίους, ἀφοῦ ἐξέτασεν, ἀπέστειλεν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 1, 125 ἀναφορᾶς τῆς τῶν 16 Δεκεμβρίου 1829. Ὁ ἐπὶ τῆς ἐγκλήσεως ταύτης διορισθεὶς παρὰ τοῦ Δικαστηρίου ἐξεταστὴς δικαστὴς Κ. Ἰω. Ν. Κουζόβιχ Συνδικαστῆς, παρατηρήσας ὅτι ὁ Κωνστ. Ἰω. Εὐριπαῖος, εἰς τῶν συντροφοναυτῶν τοῦ πλοίαρχου Τριακόσια, ὡμολόγησεν εἰς τὴν ἐξομολόγησίν του, ὅτι τὸν ἔγεινε παρὰ τῆς Ἀστυνομίας Σύρας τὴν 5 Δεκεμβρίου 1829, ὅτι ὁ Ἰω. Ἀνδρόνης, τερος τῶν συντροφοναυτῶν τοῦ πλοίου τοῦ πλοίαρχου Τριακόσια, ἐφόνευσε ἑαυτὸν μετὰ τὸν πλοίαρχον τὸν ῥηθέντα Μεχμέτην Γερούλακην, κτυπὼν αὐτὸν εἰς τὴν κεφαλὴν ὁ μὲν πρῶτος μετὰ ἑνὶ μαχαίρι, ὁ δὲ δεύτερος μετὰ τὸ δοῖάκι τοῦ τιμωνίου, καὶ ὅτι, ἀφοῦ τὸν ἔρριψαν εἰς τὴν θαλάσσαν, ἐπῆραν ὅσα εὐρον εἰς τὸ κιβώτιόν του Γρόστ. 6,000 εἰς τάλληρα σπαθᾶτα, καὶ ἑνὶ Βενέτικον, καὶ ἑνα μισὸν Μαχμουτιγιέ, ἑνὶ μαχαίρι ἀσημένιον, καὶ ἑνὶ πιστόλι, τὰ ὅποια διένειμαν πρὸς ἀλλήλους οἱ ἐξ ναῦται μετὰ τὸν ἐπιφορτωτὴν, ὅταν μετὰ ταῦτα ὑπῆγαν εἰς τὴν νῆσον Θερμίων καὶ εὐρίσκοντο ὑπὸ κάθαρσιν, καὶ ἐπῆρεν ὁ καθεὶς ἀνὰ ὀκτακόσια Γρ., ὁ δὲ πλοίαρχος ἐπῆρε 500 Γρ. περισσότερον, καὶ θεωρῶν ὅλους τοὺς συντροφοναύτας τοῦ πλοίαρχου Τριακόσια, καθὼς καὶ τὸν ἐπιφορτωτὴν Κωνσταντῆνον Κυριαζῆν Ζαγοραῖον, συνενόχους τῆς δολοφονίας πρὸς τὸν ῥηθέντα Μεχμέτην Γερούλακην, ἐπροσκάλεσε, διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 3 προσκλήσεώς του τῶν 17 Ἰανουαρίου 1830, τὴν Ἀστυνομίαν Σύρας νὰ συλλάβῃ τὸν Κωνστ. Κυριτζῆν Ζαγοραῖον ἐπιφορτωτὴν κατοικοῦντα εἰς Σύραν, νὰ τὸν ἀποστείλῃ ἐνώπιον τοῦ ἐξεταστοῦ δικαστοῦ διὰ τ' ἀποτελέσματα τῆς δικαιοσύνης. Προσεκάλεσεν ὡσαύτως τὴν Ἀστυνομίαν Αἰγίνης διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 4 προσκλήσεώς του τῶν 19 Ἰανουαρίου 1830 νὰ συλλάβῃ τὸν συντροφοναύτην Ἀθανάσιον Ἰωάννου Εὐδοέα κατοικοῦντα εἰς Αἶγιναν, καὶ τὸν ἀποστείλῃ ἐνώπιον τοῦ ἐξεταστικοῦ βήματος διὰ τ' ἀποτελέσματα τῆς δικαιοσύνης.

Προσεκάλεσεν ὡσαύτως τὴν Ἀστυνομίαν Πόρου διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 5 προσκλήσεώς του τῶν 17 Ἰανουαρίου 1830 νὰ συλλάβῃ τὸν συντροφοναύτην Ἰωάννην Ἀνδρόνην εὐρισκόμενον εἰς τὸ παρὰ τοῦ Καπ. Νικολάου Ψαφῖανου διοικούμενον ἐθνικὸν πλοῖον, καὶ κατοικοῦντα εἰς Αἶγιναν, καὶ νὰ τὸν ἀποστείλῃ ἐνώπιον τοῦ ἐξεταστικοῦ βήματος διὰ τ' ἀποτελέσματα τῆς δικαιοσύνης.

Ἡ Ἀστυνομία Σύρας, διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 1077 ἀναφορᾶς τῆς τῶν 23 Ἰανουαρίου 1830 πρὸς τὸν ἐξεταστὴν δικαστὴν, ἀνέφερεν ὅτι ὁ ζητούμενος Κωνσταντῆνος Ζαγοραῖος, κατὰ τὰς πληροφορίες ἔλαβεν, εἶχεν ἀναχωρήσει ἤδη ἐκ Σύρας.

Ἡ δὲ Ἀστυνομία Αἰγίνης, διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 151 ἀναφορᾶς τῆς τῶν 27 Ἰανουαρίου 1830 πρὸς τὸν ἐξεταστὴν δικαστὴν,

ἀνέφερον ὅτι ὁ ζητούμενος Ἀθανάσιος Ἰωάννου εἶχεν ἀναχωρήσει πρὸς κεντρὸν ἐξ Αἰγίνης.

Ὁ δὲ Προσωρινὸς Διοικητὴς Πόρου, διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 2354 ἀναφρᾶς, τοῦ τῶν 31 Ἰανουαρίου 1830 πρὸς τὸν ἐξεταστὴν δικαστὴν, ἀνέφερον ὅτι ὁ ζητούμενος Ἰωάννης Ἀνδρόνης Εὐβοεὺς Νκῦτης εἰς τὸ πλοῖον διοικούμενον παρὰ τοῦ Νικοδήμου Ψόρικου περιπλέει τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους μετὰ αὐτὸ πλοῖον. Μη συλληφέντες δὲ οἱ εἰρημένοι Κωνσταντῖνος Κιριτσῆς Ζαγοραῖος, Ἀθανάσιος Ἰωάννου καὶ Ἰωάννης Ἀνδρόνης, ζητεῖ ὁ δικληφθεὶς ἐξεταστὴς δικαστὴς διὰ τῆς ὑπὸ 2 τοῦ ἐνεστῶτος ἀναφρᾶς τοῦ νὰ ἐκδοθῇ κατ' αὐτῶν τὸ κατὰ νόμον ἐγκλημα ἐμφανίσεως διὰ τ' ἀποτελέσματα τῆς δικαιοσύνης.

Τὸ Δικαστήριον λοιπὸν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 117 τῆς ἐγκληματικῆς διαδικασίας ἐτέλλεται τοὺς εἰρημένους Κωνσταντῆν Κιριτσῆν Ζαγοραῖον, Ἀθανάσιον Ἰωάννου καὶ Ἰωάννην Ἀνδρόνην νὰ ἐμχισθῶσιν αὐτοπροσώπως ἐνώπιόν του ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐντάλματος διὰ τ' ἀποτελέσματα τῆς δικαιοσύνης ἄλλως δὲ, θέλουν διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τῶν κατὰ τὸ ρηθὲν ἄρθρον, καὶ τὸ Δικαστήριον θεωροῦν αὐτοὺς φυγοδίκους θέλει προχωρήσει εἰς τὴν δίκην τῆς κατ' αὐτῶν κατηγορίας κατὰ τοὺς κανόνας τῆς φυγοδικίας. Ὅστις δὲ γινώσκει ποῦ διατρίβουν οἱ διαληφθέντες φυγοδίκιοι, ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ τοῦτο πρὸς τὰ Δικαστήρια ἢ πρὸς τὰς ἄλλας ἐπιτοπίους Ἀρχὰς τῆς ἐπικρατείας.

Τὸ παρὸν ἐντάλμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος καὶ κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος ἀντίγραφα αὐτοῦ θέλουν κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου καὶ εἰς τὴν θύραν τῆς ἐνταῦθα ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Νικολάου, εἰς τὴν θύραν τῆς κατοικίας τῶν ἐγκαλουμένων καὶ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τῆς διαμονῆς αὐτῶν.

Ἐν Μυκόνῳ, τὴν 16 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΦΩΚΑΣ.

Ὁ Συνδικαστὴς Α. ΒΑΛΕΤΑΣ.

Ὁ Πάρεδρος Α. ΚΑΜΠΑΝΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Ἰωάννης Βεάκης.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 27 Ἰουλίου.

(Ἐξ ἰδιαιτέρου γράμματος.)

Γράμματα ἐκ Κρήτης ἀναγγέλλουν ὅτι οἱ ἐκεῖ Τούρκοι δύνουν καὶ ἀπολύουν κατὰ διάφορα χωρία, ὅπου οἱ ἰδιοί μας ἢ δὲν ἔχουν δύναμιν, ἢ δὲν θέλουν νὰ τοὺς κτυπήσουν ἐξ αἰτίας τῆς ἀνακωχῆς. Νέοι Ἀλβανοὶ ἤλθον εἰς τὰ Χανία, καὶ οἱ Τούρκοι λέγουν ὅτι περιμένουν καὶ ἄλλους, διὰ νὰ κινήσουν πανστρατιᾶ κατὰ τῶν χριστιανῶν. Τὸ περι ἀμνηστίας φερμάνι τῆς Πόρτας δὲν ἐκοινοποιήθη, καὶ, καθὼς πληροφοροῦνται οἱ ἰδιοί μας, φαίνεται ὅτι οἱ Τούρκοι ἔχουν σκοποὺς ἐξολοθρευτικούς. Οἱ Κρήτες σκοπεύουν νὰ στείλουν πρεσβείαν εἰς τὰς Συμμάχους Δυνάμεις, καὶ μένουν ἀπαρσάλευτοι εἰς τὴν ἀποφασίν των ἢ νὰ ἐλευθρωθῶν ἢ νὰ ἀποθάνουν.

— Πλοῖα πειρατικὰ μετ' Ὀθωμανικὴν σημαίαν ἐβγήκαν ἀπὸ Κῶ, Κρήτην, Ρόδον, Θεσσαλονίκην καὶ Ἀθήνας, καὶ ἔχουν τὸ καταφύγιόν των εἰς Τυρκικοὺς τόπους.

— Λέγεται ὅτι ἡ Βουλὴ τῶν Πατρικίων τῆς Γαλλίας ἔκαμιν ἀναφορὰν εἰς τὸν Βασιλέα κατὰ τοῦ ἐνεστῶτος ὑπουργείου, καὶ ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἀπεκρίθη ὅτι, ἀφοῦ ἴδῃ καὶ τὴν γνώμην τῆς νέας Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων, θέλει σκεφθῇ. Ὑποψήφιοι λέγονται πρὸς τοῖς ἄλλοις διὰ τὸ νέον Ὑπουργεῖον ὁ Στρατάρχης Μιζὼν καὶ ὁ Ναύαρχος Δεργινῆς.

— Εἰς τὸ Ἀλγέριον λέγεται ὅτι εὗρον οἱ Γάλλοι παρεκτὸς τοῦ εἰς νόμισμα χρυσοῦ καὶ ἄλλο πολὺ εἰς πλάκας. Τὰ πολεμικὰ Ἀλγερινὰ πλοῖα ἦσαν δώδεκα. Ὁ οὗς ὁ τόπος ὑπετάχθη εἰς τοὺς Γάλλους, καὶ τὸ πειρατικὸν κράτος ἔπεσε πλέον διαπαντός.

Ὁ Ταῖρ πασας, ὅστις εἶχε πρότερον σταλῇ διὰ νὰ μεσολαβήσῃ ἐκ μέρους τῆς Πόρτας εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Ἀλγερίου, καὶ κρατηθεὶς ἀπὸ τὴν πολιορκουσαν μοῖραν εἶχε φερθῇ εἰς Τολλῶνα, ἐπέστρεψεν ἤδη εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Φιλολογία.

Λουκιανὸς Σαμοσατέως ΤΟΞΑΡΙΣ ἢ ΦΙΛΙΑ: Μετατυπωθεὶς, πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τοῦ ἐν Αἰγίνῃ Κεντρικοῦ Σχολείου, ἐκ τῆς ἐθνικῆς Τυπογραφίας. Ἐν Αἰγίνῃ, 1830.

Λουκιανὸς Σαμοσατέως λόγος ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΡΑΔΙΩΣ ΠΙΣΤΕΥΕΙΝ ΤΗ ΔΙΑΒΟΛΗ, καὶ ΒΙΟΣ ΔΗΜΩΝΑΚΤΟΣ: Μετατυπωθέντες, πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τοῦ ἐν Αἰγίνῃ Κεντρικοῦ Σχολείου, ἐκ τῆς Τυπογραφίας τοῦ Ὁρφανοτροφείου. Ἐν Αἰγίνῃ, 1830.

ΝΑΥΤΙΑΙΑ.

ΛΙΜΗΝ ΣΥΡΑΣ. Καθ' ὅλον τὸν Ἰούνιον μῆνα.

ΚΑ' ΑΠΛΟΥΣ. 156 πλοῖα, ἐξ ὧν 98 Ἑλληνικὰ, 27 Ἰόνια, 1 Γαλλικόν, 7 Ῥωσσικὰ, δύο Παπικὰ, δέκα Αὐστριακὰ, τέσσαρα Σαρδηνιακὰ, τρία Ἀγγλικὰ, ἐν Ἱεροσολυμικόν, καὶ ἐν Ὀλλανδικόν.

Ἐλθόντα εἰκοσι μὲν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, δύο δὲ ἐκ Μασσαλίας, ἑνδεκα ἐκ τῶν Ἰονίων νήσων, 138 ἐκ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, τέσσαρα ἐξ Ὁθησσοῦ, τρία ἐξ Ἀλεξανδρείας, πέντε ἐκ Τεργέστης, εἰκοσιεὶς ἐκ τῶν παραλίων τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, δύο ἐκ Σμύρνης, ἐν ἐξ Ἀγκῶνος, δύο ἐκ Γενούας, ἐν ἐκ Λιβόρνου, ἐν ἐκ Λονδίνου, δύο ἐκ Ταγανρόκ, ἐν ἐκ Τιμαρόδας, ἐν ἐκ Μάλτας, ἐν ἐκ Θεσσαλονίκης, εἰκοσιεὶς ἐκ διαφόρων παραλίων τῆς Τουρκίας.

Πλοῖα 939 ἐκ διαφόρων μερῶν, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ φορτωμένα.

Εἶδη εἰσαχθέντα:— Σίτος, χειροτεχνήματα, δέρματα, ξυλῖα, ρύζι, ὀψαρικόν, σαποῦνι, εἶνος, ρακί, σχοινία, χαλκός, σίδηρος, πλάκες, μυλόπετρα, σπόγγοι, καφές, σάκχαρ, φέσια, κτλ.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. 382 πλοῖα, ἐξ ὧν 218 Ἑλληνικὰ, δεκαοκτὼ Ἰόνια, δεκατρία Ῥωσσικὰ, δεκατρία Ὀθωμανικὰ, τρία Παπικὰ, τρία Ἀγγλικὰ, ὀκτὼ Αὐστριακὰ, τρία Ἱεροσολυμικὰ, δύο Σαρδηνιακὰ, ἐν Γαλλικόν καὶ ἐν Ὀλλανδικόν.

Διευθυνθέντα τριανταοκτὼ μὲν εἰς Κωνσταντινούπολιν, δύο δὲ εἰς Μάλταν, ἐξ εἰς τὰς Ἰονίων νήσους, 156 εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου πελάγους, εἰκοσιεὶς ἐκ τῶν παραλίων τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, τέσσαρα εἰς Θεσσαλονίκην, πέντε εἰς Ἀλεξανδρείαν, δεκαεὶς εἰς Σμύρνην, δύο εἰς Τεργέστην, δεκαοκτὼ εἰς διάφορα Τουρκικὰ παράλια.

Πλοῖα 609 εἰς διάφορα μέρη, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ φορτωμένα.

Εἶδη ἐξαχθέντα:— Λεμόνια, σταφίδες, βαλανεῖδιον, σπόγγοι, καὶ ἐκ τῶν εἰσαχθέντων σίτος καὶ ἄλλα διάφορα.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
 Ετησία. Φοίνικας 36
 Εξαμηνιαία. 18
 Τριμηνιαία. 9
 Αί συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
 τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
 τος, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 6 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1830.

Ἐπιστολή τοῦ Ἀντιπρέσβους τῆς Ἀγγλίας.
 Πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητα τὸν Κύριον Κό-
 μητα Ι. Καποδίστριαν, Πρόεδρον τῆς
 Προσωρ. Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως κτλ.

Κύριε Πρόεδρε,

Πρὸ πολλῶν ἡμερῶν εἶχα λάβει διὰ τῶν ἔφημερίδων τὴν
 εἰδήσιν τῆς τελευτῆς τοῦ Σεβαστοῦ μου Μονάρχου τοῦ
 Βασιλέως Γεωργίου Δ', καὶ σήμερον λαμβάνω παρὰ τῆς
 Κυβερνήσεώς μου τὴν ἐπίσημον βεβαίωσιν τοῦ ἀξιοθρηνη-
 του τούτου συμβάντος, καὶ σπεύδω νὰ τὴν κοινοποιήσω
 πρὸς τὴν ὑ. Ἐξοχότητα.

Ἡ Α. Μεγαλειότης ἐξέπνευσε τὴν 26 Ἰουνίου περὶ τὴν
 τρίτην ὥραν εἰς τὸ Βασιλικὸν παλάτιον Βύσσο.

Οἱ Ἕλληνες θέλουν μάθει, εἶμαι βέβαιος, μὲ βαθεῖαν
 θλίψιν τὴν ὅποιαν ἔπαθον ζημίαν διὰ τὸν θάνατον τῆς
 Α. Μ. ἐνὸς τῶν Σεβαστῶν ὑπερασπιστῶν των, καὶ θέλουν
 συμμεθέξει καὶ τοῦ πένθους καὶ τῆς λύπης, εἰς τὴν ὅποιαν
 ἐδιδόθη δι' αὐτὸν ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια καὶ οἱ πιστοὶ
 αὐτοῦ ὑπήκοοι.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ἐπισυναΐψω εἰς ταύτην τὴν εἰδο-
 ποιήσιν τὴν ἀξιωματικὴν ἔφημεριδα ἐκδοθεῖσαν εἰς ταύτην
 τὴν περίστασιν.

Ἐχω τὴν τιμὴν κτλ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 5 Αὐγούστου 1830. Ε. Ν.

(ὑπογεγραμ.) ΔΩΚΙΝΣ.

Αρ. 541. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
 Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Ἀντιπρόσβυν Κύριον Δώκινς.

Κύριε Ἀντιπρόσβυν,

Ἐκ τοῦ ἐπισυναπομμένου ἀντιγράφου τοῦ ὑπ' Αρ. 2012
 διατάγματος θέλετε γνωρίσει, Κύριε, τὴν ἐγκάσθιον καὶ
 βαθεῖαν λύπην, τὴν ὅποιαν συνησθάνθη τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος
 καὶ ἡ Κυβέρνησις του διὰ τὸν θάνατον τῆς Α. Μεγαλειό-
 τητος τοῦ Σεβαστοῦ Ὑμῶν Μονάρχου.

Περιμένομεν δὲ μὲ δικαίαν ἀνυπομονήσιν τὴν ὅποιαν
 θέλετε εὐαρεστηθῇ νὰ μᾶς κάμετε κοινοποιήσιν περὶ τῆς
 ἐλεύσεως εἰς τὸν θρόνον τοῦ Σεβαστοῦ ἀνταδελφου του.

Διάδοχος τῆς ἀειμνήστου καὶ ἐνδόξου βασιλείας τῆς
 Α. Μ. τοῦ Γεωργίου Δ', εἴμεθα εὐελπίδες, ὅτι θέλει
 διαδεχθῇ καὶ διατηρήσει πρὸς τὴν Ἑλλάδα τὴν μεγαλόδω-
 ρον εὐνοίαν, ἥτις προηγῆθη τῶν συνθηκῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ

Ἑλλὰς ἀπεκδέχεται τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς πολιτικῆς της
 ἐπανορθώσεως.

Ἐπαναλαμβάνομεν, Κύριε Ἀντιπρόσβυν, τὴν διαβεβαίωσιν
 τῆς πρὸς ὑμᾶς ἑξαίετου ὑπολήψεως καὶ τιμῆς.

Ἐν Μοδώνῃ, τὴν 26 Ἰουλίου (7 Αὐγούστου) 1830.

Ο Κυβερνήτης

(ὑπογεγραμ.) Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ο ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ
 Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ Γραμματεὺς
 (ὑπογεγραμ.) Ι. ΡΙΖΟΣ.

Αρ. 2012. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Διάταγμα. Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡθέλησεν ὁ Ὑψιστος νὰ καλέσῃ εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν
 τὸν Βασιλέα Γεώργιον Δ', ἕνα τὸν Σεβαστῶν Σεμελιωτῶν
 τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας.

Εἰς τὴν ἀκοὴν τοῦ λυπηροῦ τούτου συμβάντος τὸ Ἑλ-
 ληνικὸν ἔθνος θέλει συναλγήσει μὲ ἡμᾶς, καθὼς συμμετέχει
 καὶ τῆς βαθείας εὐγνωμοσύνης, ἕνεκα τῶν εὐεργετημάτων,
 τὰ ὅποια ἡ γενναιότης τοῦ Μονάρχου τούτου ἤξιωσε νὰ
 ἐπιδαψιλεύσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Θεωροῦντες διὰ ταῦτα ὅτι ἐκπληροῦμεν ὁμοθύμους εὐχὰς
 τῶν κατοίκων αὐτῆς, δίδοντες ἀφορμὴν εἰς αὐτοὺς νὰ μαρ-
 τυρήσωσι παγγενεῖ καὶ δημοσίως τὰ αἰσθήματα ταῦτα

Διατάττομεν.

1. Ἡ Κυβέρνησις, ἡ Γερουσία καὶ αἱ πολιτικαὶ Ἀρχαὶ
 θέλουν πενθηφορήσει τὴν 14 τοῦ Αὐγούστου μηνὸς εἰκοστὴ
 καὶ μίαν ἡμέραν κατὰ συνέχειαν.

2. Τὴν 14 Αὐγούστου ἡ Κυβέρνησις μετὰ τῆς Γερουσίας,
 καθὼς καὶ οἱ κατ' ἐπαρχίας πολιτικοὶ Διοικηταί, θέλουν
 λιτανεύσει εἰς τὴν ἐκκλησίαν, παριστάμενοι εἰς τὴν προσ-
 φερομένην τελετὴν εἰς μνήμην τῆς Α. Μ. τοῦ Γεωργίου Δ'.

3. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν εἰς ὅλα τὰ φρούρια τῆς ἐπικρα-
 τείας θέλουν ῥ. φ. 68 βολαὶ κανονίων ἀρχόμεναι ἀπὸ
 τῆς 6 πρωΐνης ὥρας, διαλυπόντων ἐν τῷ μεταξύ 10 λεπτῶν.

Δι' ὅλης δὲ τῆς ἡμέρας ἡ ἐθνικὴ σημαία θέλει ὑψωθῇ
 μεσίστιος.

4. Ὅλα τὰ πολεμικὰ ἐθνικὰ πλοῖα, ὅπου ἂν εὐρεθῶσι,
 θέλουν κανονοβολήσει κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον 68 μὲ πεν-
 θιμον σημαιοφορεῖαν.

5. Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας καὶ οἱ Γραμμα-

τεῖς τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐνεργήσωσι κατὰ τὸ ἀνήκον ἐκαστῷ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Μοθώνῃ, τὴν 26 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης
(ὑπογεγραμ.) Ἰ. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.
Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
(ὑπογεγραμ.) Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 542. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΕΡΟΥΣΙΑΝ.

Ἐγκλείεται ἡ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν κοινοποιήσις τοῦ Βρετανικοῦ Ἀντιπρέσβευς Κυρίου Δώκινς, δι' ἧς μνημονεύεται ἐπισήμως ἡ τελευτὴ τοῦ Σεβαστοῦ αὐτοῦ Μονάρχου, Γεωργίου Δ'.

Εἰς τὴν πρὸς αὐτὸν ἀπάντησιν καὶ τὸ συνοδεῦον αὐτὴν διάταγμα θέλετε ἰδεῖν τὴν εἰλικρινῆ ἐκφρασιν τῆς ὁποίας συνησθάνθημεν λύπης διὰ τὸ ἀνιάρων τοῦτο συμβάν· δὲ ἀμφισβάλλομεν δὲ ὅτι ἡ Γερουσία, συμμορφυνμένη μετὰ τῆς ὁποίας ἐθέμεθα διατάξεις, θέλει μαρτυρήσῃ τὴν ὁποίαν συναισθάνεται λύπην μετὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ ἔθνους.

Ἐν Μοθώνῃ, τὴν 26 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης
(ὑπογεγραμ.) Ἰ. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.
Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ
Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ Γραμματεὺς
(ὑπογεγραμ.) Ἰ. ΡΙΖΟΣ.

Ἀρ. 3035. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐπιταχύνωμεν τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἡ Κυβέρνησις θὰ πενθηφορήσῃ διὰ τὴν ἀποβίωσιν τῆς Α. Μ. τοῦ Γεωργίου Δ'.

Διατάττομεν.

Ἡ κατὰ τὴν 14 τοῦ ἱσταμένου διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 2012 διατάγματος προσδιορισθεῖσα τελετὴ θέλει ἐνεργηθῇ τὴν 7 τοῦ αὐτοῦ.

Εἰς τὰς ἐπαρχίας, ὅσαι ἀπέχουν ἀπὸ τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως, ὥστε εἰς αὐτὰς δὲν θέλει φθάσει τὸ διάταγμα τοῦτο εἰμὴ μετὰ τὴν ἐξδόμην, οἱ Διοικηταὶ θέλουν συμμορφωθῇ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' Ἀρ. 2012 διατάγματος, τὴν ἐπιούσαν, ἀφ' ἧς λάβωσι τὸ παρὸν.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ αὐτὸ διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 2 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης
Ἰ. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.
Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 1685. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπιθυμοῦντες νὰ καταστήσωμεν ὠφελίμους εἰς τὴν πατρίδα τὰς γνώσεις καὶ τὴν ἱκανότητα τῶν Κυρίων Σ. Κλεάνθους καὶ Ἐδουάρδου Σχαουμπέρτ, μαθητῶν τῆς ἐν Βερολίῳ ἀκαδημίας καὶ διακεκριμένων ἀρχιτεκτόνων, καὶ θέλοντες νὰ ἀποδείξωμεν πόσον ἐκτιμῶμεν τὴν εὐγενῆ τῶν ἀφιλοκέρδειαν, ἐκ τῆς ὁποίας κινούμενοι ἀπεφάτισαν νὰ ὑπηρετήσουν τὴν Ἑλλάδα.

Διατάττομεν.

Α'. Οἱ Κύριοι Σ. Κλεάνθους καὶ Ἐδουάρδος Σχαουμπέρτ διορίζονται Ἀρχιτέκτονες τῆς Κυβερνήσεως· θέλουν δὲ λαμβάνει παρὰ τῶν Γραμματέων τῆς Κυβερνήσεως τὰς ὁδηγίας τὰς ἀναγκαζόμενας εἰς τὰ ἔργα, τὰ ὅποια θέλουν τοὺς διαπιστευθῇ.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ κοινοποιήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 15 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης
Ἰ. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.
Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 1079. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωρήσαντες τὸ ὑπ' Ἀρ. 1685 διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου διορίζονται Ἀρχιτέκτονες τῆς Κυβερνήσεως οἱ Κύριοι Σ. Κλεάνθους καὶ Ε. Σχαουμπέρτ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ δώσωμεν πρὸς αὐτοὺς δείγματα τῆς εὐαρεστήσεώς μας, καὶ νὰ ἐνθαρρύνωμεν αὐτοὺς, καθόσον ἐπιτρέπουν τὰ χρηματικὰ μέσα τοῦ ἔθνους.

Διατάττομεν.

1. Οἱ Κύριοι Σ. Κλεάνθους καὶ Ε. Σχαουμπέρτ θέλουν λαμβάνει μισθὸν κατὰ μῆνα Φοίνικας 160 διὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ὀρφανοτροφείου, ἀπὸ τῆς 1 τοῦ παρόντος ἀρχόμενον.

2. Τύπος τῆς διαμονῆς αὐτῶν διορίζεται ἡ Αἴγινα.
3. Θέλουν διδάσκει θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς τοὺς ἤδη προηγημένους νέους τοῦ Ὀρφανοτροφείου ὅσοι ἔχουν κλίσιν καὶ εὐφυΐαν εἰς τὴν τέχνην.

4. Θέλουν ἐκπληροῦν τὰς διατάξεις τῆς Κυβερνήσεως, κατὰ τὸ ἄρθρον 1. τοῦ διαληφθέντος διατάγματος.

5. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείσεως Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 22 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης
Ἰ. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.
Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλ. καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείσεως Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΙΣΤΟΓΕΛΟΣ.

Ἀρ. 2002. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωρήσαντες τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἐξεταστοῦ Κυρίου Α. Μωραϊτίνῃ τῆς 5 Ἀπριλίου 1830.

Θεωρήσαντες τὰς γενομένας ἐξετάσεις.

Θεωρήσαντες τὴν ἀπολογίαν τοῦ πρώην ἐφόρου τοῦ Νομισματοκοπείου Κυρίου Α. Κοντισταύλου, ὅστις ἠθέλησε νὰ τὴν δώσῃ πρὶν τοῦ ζητηθῇ.

Παρατηροῦντες ὅτι ἀπὸ τὰς συμβάσας καταχρήσεις αἱ μὲν προέκυψαν ἀπὸ τὸ ἀρτισύστατον τοῦ καταστήματος, αἱ δὲ ἀπὸ τὴν ποιότητα τῶν μηχανῶν.

Παρατηροῦντες ὅτι ἡ ἐπαγρύπνησις τοῦ ἐφόρου δὲν ἐδύννατο νὰ ἐνεργήτῃ καθ' ὅλην αὐτῆς τὴν ἐκτασιν διὰ τὰς πολυειδεῖς ἄλλας ἀσχολίας τοῦ ἐκπληροῦντος ἀλλεπαλλήλως τὰ χρέη μέλους τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς καὶ διευθυντοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Διατάττομεν.

Α'. Ἡ ἐξέτασις παύει, μὴ ἐνυπαρχούσης ὕλης ἐγκλήματος.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ πρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 23 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

I. A. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
N. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 2948.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
H ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Πρὸς τὸν πρῶτον ἐφύρον τοῦ Νομισματοκοπείου Κύριον Α.
Κοντόσταυλον.

Λαβούσα ὑπὸ ὅψιν ἡ Α. Ε. τὴν γινομένην ἐξέτασιν ἐπὶ τῶν κατηγοριῶν τῆς διοικήσεως τοῦ ἐθνικοῦ Νομισματοκοπείου, καὶ μὴ εὐρύσσει ἀφορμὴν τοῦ νὰ προδεύσῃ περαιτέρω, διέταξε τὸ ἐπισυναπτόμενον διάταγμα.

Σπεύδω δὲ τοσοῦτον προθυμότερον νὰ σᾶς τὸ κοινοποιήσω, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ νὰ σᾶς καθησυχάσῃ τὴν ψυχὴν τεταραγμένην ἤδη ἀπὸ κακεδούλων διαβολῶν, διὰ τὸ ὅποσον οὐδ' ἠδύνασθε νὰ ἀμφιβάλλετε ποσῶς ἀναλογιζόμενος τὴν παρελθούσαν δημόσιον διαγωγὴν σας καὶ τὴν ἀδιάκοπον πρὸς τὸ ὑποκείμενόν σας εὐνοίαν τῆς Κυβερνήσεως.

Δέξασθε, παρακαλῶ, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἰδιαιτέρας μου ὑπολήψεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 23 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
N. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀκολουθία τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορῶν τῶν διαφορῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος. (Βλ. τὰ προηγούμενα φύλλα τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδας.)

(Ὅλαι συνοδεύονται μὲ ἐπίσημα ἔγγραφα τῶν ἀνηκόντων Διοικητῶν πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην, μαρτυροῦντα τὴν κοινὴν θέλησιν καὶ τὸ αὐθόρμητον τοῦ λαοῦ εἰς τὰς πράξεις ταύτας.)

Ἀναφορὰ τῆς ἐπαρχίας Μιστρά.

Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Σ. Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Καταπαλαῖον τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος δι' ἐννεαετοῦς πάλης πρὸς μύρια ὅσα καὶ ἄλλεπάλληλα θεινὰ ὑπεράνακτῆσεως τῆς ἐλευθερίας καὶ αὐτονομίας του, ἔλαβε τελευταῖον εἰς τὰς ἐπιμάνους καὶ δικαίας προσπάθειάς του ἐπαρρωγὸν καὶ τὴν φιλόανθρωπον ἐπιρροὴν τῶν τριῶν Συμμάχων Δυνάμεων, καὶ ἔκτοτε ἡ τύχη του, κατασταθεῖσα τὸ ἀντικείμενον τῶν βουλῶν αὐτῶν, ἔδωκεν ἀφορμὴν καὶ εἰς τὸ Πρωτόκολλον τῆς 3 Φεβρουαρίου, τὸ ὅποιον διακοινωθὲν πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν ἐμελλε νὰ ἐλκύσῃ ὁλόκληρον τὴν προσοχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ὡς περὶ τὴν τύχην αὐτοῦ πραγματευόμενον.

Ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ταύτης ὁρμώμενοι καὶ οἱ πολῖται ὁλοκλήρου τῆς ἐπαρχίας Λακεδαιμόνος ἐπεξῆλθον τὰ τοῦ Πρωτοκόλλου, καὶ ἀφοῦ μετ' ἐπιστάσιος ἀνέγνωσαν τὴν ἀπάντησιν τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὰς διακοινώσεις τῶν τριῶν Συμμάχων Δυνάμεων, καθὼς καὶ τὰς παρὰ τῆς Γερουσίας γενομένας παρατηρήσεις, θεωροῦν χρέος τῶν ἱερῶν νὰ ὁμολογήσουν ὁμοφώνως ὅτι, ἔχοντες θάσιν ἀκράδαντον τὰ ἀγαθὰ, τὰ ὅποια ἀπολαύουν διὰ τῆς πατρικῆς καὶ ἔμφορος κηδεμονίας τῆς Κυβερνήσεως, εἶναι ἰσχυρῶς καὶ ἀμεταθέτως πεπεισμένοι ὑπὲρ αὐτῆς, ὅτι καὶ εἰς τὴν προκειμένην μεταβολὴν τῶν πραγμάτων θέλει σπουδάσει οὐχ ἥττον εἰς τὸ νὰ διατηρηθῶσιν ἀνέπαφα τὰ ἱερά τοῦ ἔθνους δίκαια, καθιερωμένα διὰ τῶν

μακροχρονίων καὶ ἀνηκούστων θεινῶν καὶ θυσιῶν του, ὅσα ὑπέφερε καθ' ὅλον τὸν ἐννεαετὴ ἀγῶνά του. Ἐντεῦθεν σπεύδουν νὰ ἐνώσουν καὶ ἰδιαιτέρως τὰς εὐχὰς τῶν ὁλοκλήρου τῆς ἐπαρχίας ταύτης καθ' ὅλα συναδούσας μετὰ τῶν τῆς Κυβερνήσεως, τὰς ὁποίας ἤδη ἐξέφρασε πρὸς τὴν Α. Β. Υ. ἐκ προσώπου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Ὁμολογοῦν τὴν ἀνεξάλειπτον ἐκ μέρους ὅλων αὐτῶν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὰς Συμμάχους εὐεργέτιδας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους Δυνάμεις, καὶ προθύμως ἐκφράζονται τὴν ὁποίαν τρέφουσιν ἐλπίδα συμφώνως μετὰ τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι θέλουν ἀπολαύσει ἐν τάχει εἰς τοὺς κόλπους τῆς πατρίδος τῶν τὴν Α. Β. Υ., θεωροῦντες ὅτι εἰς τὴν Α. Β. Υ. ἐναποτίθεται τοῦ λοιποῦ νὰ ἐκπεραιώσῃ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους τὴν ἀνάπλασιν εἰς ἔθνος εὐδαῖμον καὶ αὐτόνομον.

Κινούμενοι ἀπὸ τὴν αὐθόρμητον ἔφεσιν οἱ ὑποφαινόμενοι πολῖται ὁλοκλήρου τῆς ἐπαρχίας ταύτης νὰ διατρανώσωσι τὰ εὐδόμυχά των αἰσθήματα ταῦτα διὰ τῆς παρούσης ἐν ὀλίγοις ἐκθέσεώς των, ὑπογεγραμμένης δημοσίως παρ' ὅλων τῶν πολιτῶν διαφορῶν τάξεων καὶ βαθμῶν, καὶ ἐπικεκυρωμένης νομίμως παρὰ τῆς ἐπιτοπίου Ἀρχῆς, ἐπιθυμοῦντες διὰ τὴν διακοινωθῆ διὰ τῆς Σ. Κυβερνήσεως πρὸς τὴν Α. Β. Υ., θέλουν θεωρεῖ δικαίως ἐκ διαμέτρου ἀντιθετον εἰς τὸ κοινὸν τῆς ἐπαρχίας ταύτης φρόνημα πᾶσαν πράξιν ἢ ἀναφορὰν γεγραμμένην κουφίως ἐξ ἀτόμων τινῶν, καὶ ἡ τοιαύτη, ἐάν ὑπάρξῃ, εἶναι καὶ πρέπει νὰ λογίζεται πάντῃ ἀνίσχυρος καὶ ὡς χάρτης ἄγραφος, ὅπου ἂν ἐμφανισθῇ.

Εὐέλπιδες οἱ πολῖται τῆς ἐπαρχίας ταύτης εἰς τὴν ἀποδοχὴν τῶν ὁποίων ὁμογνώμως διακινουσιν αἰσθημάτων των διὰ τῆς παρούσης ἀναφορᾶς των, ὑπηρετιοῦνται μὲ βεβαιότητα σέβας.

Ἐν Μιστρά, τὴν 3 Ἰουνίου 1830.

Οἱ προκριτοδημογέροντες καὶ κάτοικοι τῆς μητροπόλεως, Οἰκονόμος οἰκονομόπουλος, ἀρχιμανδρίτης δαμασκηνός, σακκελάριος παπᾶ μπενιζέλου, νικολῆς μανουσάκης, ἀντώνης σαλιδαράς, ἀναγνώστης γραμματικῆς, Ν. σαλταφέρης, Ἰω. κυρούσης, σπύρος γιαννακόπουλος, δῆμος νικολάου μανουσάκης, θανάσιος κοτζιανόπουλος, σταῦρος παρθενοπούλος, θεοφάνης πολυδωρόπουλος, νικολάος κορφωτάκης, παναγιωτάκης νικολάου καϊβετζῆ, ἰωάννης λεόπουλος, Γ. χαρτουλάρης, παναγιώτης σωτήρης, Ν. ἀλεξανδράκης, θεοδώρης δημητρόπουλος, θανάσιος δημόπουλος, θεοδωρ. παπᾶ θεοδωρόπουλος, γεωργάκης Ρουκζίκης, παναγ. καμαράδος, πενιζέλος ἀλιφερόπουλος, ἰωάννης μακελαράκης. — σολοβιτζᾶ, παπᾶ κωνσταντῖνος, ξάνθος καπετανάκος, ξάνθος μουτζουράκος. — μαγοῦλα, ἀγγελινὸς σέρας, κωνσταντῆς πολυδωράκης δημογέρον, πάνος κρικούλας, γεωργάκης ζέρβας, νικολάκης μανιατάκος, σαράντος περιβολάρης, γιάννης καλαματιανόπουλος, σαράντος ρεβάκος. — βρέσθυνα, σταῦρος πάρους, κωνσταντῖνος πέρος, δημογέρον Ν. πηλάλας, πανάγος κωσταπούλης, ἀναγνώστης οἰκονόμου. — Μεγάλη Βρύσις, γιάννης γεωργόπουλος, γιαννάκης ἀναστασάκης, νικολέτος μαρκόπουλος. — ἀναβρυτῆ, οἱ ἱερεῖς καὶ δημογέροντες, σακκελάριος ἱερεὺς, κοσμᾶς ἱερομόναχος, παναγιώτης ἱερεὺς, ἀναγνώστης κοκκῶνης, ἀναγνώστης καρτελούρης, παναγιώτης καρβέλας, σαράντος σκόκος, θεοφάνης ἡλιοῦ ἀλιφέρης, παναγιώτης παρασκευάκος, δημήτριος συγκλάνης. — Ἅγιος Ἰωάννης, οἰκονόμος παπᾶ Ἰω. ἐφημέριος, παπᾶ παναγιώτης ἐφημέριος, δημογέροντες, γιάννης σαλταφέρης, γεωργάκης λάσκαρις, παναγ. παπᾶ θεοδωρόπουλος, δημητράκης κόπανος. —

Αννα, παπᾶ ἰωάννης, Ν. γιατράκος, δημογέρων Ν. παπᾶ ἰωάννου, κωνστ. χρηστάκης, δημήτριος πελεδιλάκης, λίας ἀντρέας. — Καλιγασία, Σακελλάριος παπᾶ φώτου, παπᾶ νικόλαος παπᾶ κωνσταντίνου, δημογέρων παναγιώτης παπᾶ φώτου. — Σελεγουδι ὀριζόμενον Σπάρτη, Θεόδωρος ἱερεὺς, ἀναγνώστης ματζούρκος. — Ἅγιοι Γεσσεράκοντα-Πατέρες, ἡγούμενος μαρτυριανὸς κτλ. — Χούσαφα ἰω. ἱερεὺς καὶ οἰκονόμος χουστάκης, δημογέρων παναγιώτης οἰκονόμου, Παναχ. καλαματιανὸς, ἰω. μελασάκης, γεώργιος ντελμπεράκης, γιαννάκης παλαδόπουλος. — ἄγρια-να, νικόλαος ἱερεὺς, δημογέρων ἀναγνώστης καρέλας, νικόλ. μανούσος, γιάννης κόντος, γεωργάκης κυθέλας. — οἱ τῶν Τσιντσίνων, προκόπιος ἱερομόναχος, παναγιώτης ἱερεὺς, παπᾶ γεώργιος, οἱ δημογέροντες μανόλης μπουρνακῆς, νικόλαος κουμουτζῆς, ἀναγνώστης γεράσιμος, μιχαήλ γεράσιμος. — οἱ τῆς Βαμβάκου, δημήτριος ἱερεὺς καὶ σακελλάριος, γεώργιος ἱερεὺς, Θεόδωρος ἱερεὺς, νικόλαος οἰκονόμος, δημογ. ἀναγνώστης κουμαντάρος, γεώργιος οἰκονομόπουλος, ἀναγνώστης οἰκονομόπουλος, Δ. μυρογιαννόπουλος. — οἱ τῆς Ἀραχόβης, νικόλαος ἱερεὺς, Δ. λαμπριδῆς, σταῦρος ἱερεὺς, ἀναγνώστης παναγιώτου μαζόλας, παρασκευᾶς μαζόλας. — Κολήναις, νικόλαος γολόπουλος, ὁ συνολαμπόκας σακελλάριος, παπᾶ κωνσταντῆς πνευματικὸς, παπᾶ γεώργιος. — οἱ τῆς Μονῆς τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων Πατέρες, ἡγούμενος λεόντιος κτλ. — οἱ τοῦ Βασιρά, πρωτόπαπας, θεόκλητος οἰκονόμος, δημογέρων ἀναγνώστης οἰκονόμου. — οἱ τῆς Βαρυτίτσας, δημογέρων ἀναγνώστης δημήτριος, πέτρος ἀναγνώστóπουλος, νικόλαος παπᾶ δημήτριος, γεώργιος κανέλλιος, γεώργιος στρύφος. οἱ τῶν Βρουσταχωρίων, οἱ τοῦ Καλαρτεζίκη, καλλίνικος ἱερομόναχος, νικόλαος γιαννικόπουλος, ἀναγνώστης γιαννικόπουλος. — οἱ τοῦ Κουβαλίου, ἀναγνώστης ἀγγελάκης, γεραποστόλης. — οἱ τοῦ Κουτρομπουχί, παπᾶ παναγιώτης, δημογέρων θανάσης καφίρης, παρασκευᾶς παπᾶ ἐλαιόπουλος, μαρίνος μπραχόπουλος, γερονάστος βρόμιλος, παρασκευᾶς τζελέας. — οἱ τοῦ Σκορτζίνου, ἀναγνώστης τζινιόπουλος, γεώργιος μυζολαρίδης, νικόλαος τζέκερης. — οἱ τοῦ Λογκανίκου, οἰκονόμος μουστάκης, δημογέρων χρῆστος γεωργίου ἱατρός, κωνσταντῆς παπαγεωργικόπουλος, νικόλαος ἁθ. ἱατρός, γεώργιος θεοφιλόπουλος, χρῆστο· σταθόπουλος. — οἱ τῆς Ἀγόριανης, δαμασκηνὸς ἱερεὺς, νικόλαος ἱερεὺς, δημογέρων νικόλαος γεωργακούλιας, κωνσταντίνος παπαγιαννόπουλος. — οἱ τοῦ Γεωργιτζίου, κωνσταντίνος ἱερεὺς οἰκονόμος, εὐστάθιος ἱερεὺς, παπᾶ νικόλαος, οἱ δημογέροντες σπανάς πέζαλος καὶ γιάννης ἀλουπῆς, δημήτριος γιαννετάκης, Παναχ. παπαθανασίου, κωνστ. μπολόνης. — οἱ τῆς Καστανίας, ἡλίας ἱερεὺς, παπᾶ ἰω. λαδάς, χρυστόδουλος κουρούπης δημογέρων, χρῆστος λάμπρος, ἀναγνώστης παπᾶ γαλάνη, γεώργιος γαλάνης.

Οἱ τῶν ὀπισινοχωρίων.

Οἱ τῆς Σίτζοβας, Δημήτριος ἱερεὺς καὶ οἰκονόμος, Παπᾶ Θεοδόσης Οἰκονομᾶκης, Ἀλέξανδρος ἱερεὺς Κουτουμάνος, Νεόφυτος ἱερομόναχος, Παναχ. ἱερεὺς Παπᾶ Καλὸς, Παναγιώτης ἱερεὺς Βασιλείου, οἱ δημογέροντες Παναγιώτης Βασιλάκης, ἀναγνώστης Κ. Νικόπουλος, οἱ προκρίτοι ἀναγνώστης Οἰκονόμου, Α. Πατριάρχας, Βασίλειος Βασιλάκης, Γεωργάκης Κοντογιάννης, Νικόλαος Ἀναστασόπουλος. — Οἱ τοῦ Καστρίου, Σωτήρης ἱερεὺς, δημογέρων Γεώργιος Δημητράκοπουλος, ἀναγνώστης Παπαδόπουλος. — Οἱ τοῦ Γεωργιτζίνου, Κωνσταντίνος ἱερεὺς Οἰκονόμος, Εὐστάθιος ἱερεὺς, Παπᾶ Νικόλαος. — Οἱ τῆς Μεγάλης ἀναστάσεως, Γεωργάκης Στράτης, ἡλίας ἱερεὺς, ἀναγνώστης Ἀλεξάνδρου-γελῆς. — Οἱ τῆς μονῆς τοῦ Μαρδακίου πατέρες, Παρθένιος ἱερομόναχος καὶ ἡγούμενος τῆς αὐτῆς μονῆς καὶ λοιποὶ πατέρες. — Οἱ τῆς

Κερνίτζης ἱερεῖς, Παπᾶ Ἀἴμιος κ. λ. π. προκρίτοι δημογέροντες, Γιάννης Σταθός, Θεόδωρος Μυχαυρίδης. — Τῆς Μικρῆς ἀναστάσεως, δημογέρων Παπᾶ Σακελλάριος, Θεοφάνης Κερεστάκης. — Κουτζάδες, Παπᾶ Γεωργάκης, δημογέρων Ἀντώνιος Παπᾶ Δούνος, Νικόλαος Ἀλᾶρος. — Οἱ τῆς Βαρδονίας, Ἀθανάσιος ἱερεὺς, Παναγιώτης ἱερεὺς, δημογέρων Παρασκευᾶς Θεοφανόπουλος, Νικόλαος Γεωργόπουλος, ἀναγνώστης Λούβης, Κωνσταντῆς Στασινός, Δημήτριος Ζωγράφος, Παρασκευᾶς Καλαμάρης. — Οἱ τῆς Τρύπης καὶ Βάρσοβας, Σπυρίδων ἱερεὺς, δημογέρων Κωνσταντῆς Φιλίππης, Ἀδᾶμης ἀναγνώστóπουλος, Γεώργιος Πηγαρόπουλος, ἰω. Πολινόπουλος, Δημήτριάκης Τυροβρακόπουλος, ἀναγνώστης Μανιατάκης, Παναγιώτης Λαφάνος, Γιάννης Τυροβρακόπουλος. — Οἱ τῆς Κυθωνιάς, ὁ δημογέρων Γεώργιος Κωνσταντινίπουλος, Δημήτριος Κωνσταντινίπουλος, Χρῆστος Ἀποσπώρακος, Παρασκευᾶς Πέπας, Νικόλαος Χρονόπουλος. — Τοῦ Ἀρναβα, δημογέρων Θεοδόσης Λακκάκης, ἀναγνώστης Σπῆλιος, Γεώργιος ἀναστασάκης, Δημητριάκης Λακκάς, Στρατήγιος Βατικιώτης. — Χωρίον Ζελινᾶ, Σακελλάριος, Ζελίνης Γκιρολάκης, δημογέρων Δημήτριος Εὐστρατίου, Νικόλαος ἱατρός, Θεοδώρας Ἀγγελῆς, ἰω. Μιχαήλος, ἰω. Καταβόλης. — Οἱ τῆς Λουγκαστρίας, ἰω. ἱερεὺς, δημογέρων ἰω. Θεοφιλάκης, Ἀνδρέας Ζαχαρόπουλος, Στρατήγιος Γεωργόπουλος, Σπύρος Στρατηγόπουλος, Παναγιώτης Μαρκογιαννῆς, Κωνσταντῆς Κόσμάδης, — Χωρίον Ἅγιος Νικόλαος, ἀναγνώστης Εὐραχάκης, Παναγιώτης Ντζανάκης, Δημήτριος Ντζανάκης, Παναγιώτης Κουλίος, Οἰκονόμος τοῦ ἁγίου Νικολάου. — Χωρίον Ἀλεξέτσοβα, Δημήτριος Νικολάου Γεζανίτης, Παπᾶ Δημήτριος Πανταλεάκης, Παπᾶ Θεόδωρος Πανταλεάκης, Παπᾶ Πέτρος Χριστοφιλάκης, Παπᾶ Δημήτριος Πανταλεάκης, Γρηγόρης Λαζαρίδης, Πούλος Σπυρίδης, Κωνσταντῆς Βασιλάκης, Στρατήγιος Χριστοφιλάκης, Θανάσης Λέας. — Χωρίον Μαιτῆνα καὶ Λουριᾶ, Γεώργιος Γραφάκος, Γρηγόρης Γραφάκος, Οἰκονόμος Ἀθηνάκης, Παπᾶ Παναγιώτης Κασσῆς. — Κόκκινα Λουριᾶ, Πολυχρόνης Ρογαλάς, Παπᾶ Παναγιώτης, Κυριάκης Σταρογιάννης, ἀναγνώστης Ρουμπάκης, Δημήτριος Γιαννόπουλος. — Οἱ τῆς Πόδας, Δημήτριος Γεωργάκης δημογέρων, Πέτρος Μανιαλάκης. — Παρτίνη, Γιαννάκης Παπαδόπουλος, Θεοδώρας Γιάννης. — Καττανίτζα, Γιάννης Λακκίου, Πέτρος Γαζῆς, ἀναγνώστης Παλαδός. — Στενᾶ, ἀναγνώστης Βαρκούλας, Σπῆλιος Μπάνκολας, Χαράλαμπος Γεωργίου ἀπὸ Λουγκαστρίας, Παναγιώτης Ἀλιφέρης, Παναγιώτης Παπαδάκης, Θωμᾶς Διακουλάκης, Σταυριανὸς Μιχαήλος, ἡλίας Κατζούλης, Γρηγόρης Πετράκος. — Χωρίον Πετρινᾶ καὶ Γαράτσα, Παναγιώτης ἀναγνώστης, Πουλημένος Καλίδης, Γιάννης Κακούρης, Παναγιῆς Κοζαμάνης, Γιάννης Γιαννάκης, Σπυρίδων παρανάκης, Παναγιώτης Παναχάκης, Πανάγιος Κοκκόλης, Λιάκος Παπαδάκης, Ἀχάκιος ἱερεὺς, Βενεζάνος ἱερεὺς. — Λυκοβουνίου Χωρίον, δημογέρων Στράτης Κουτράκος, Δημητριάκης Ζούνης, Γεώργιος Τζαρούχας, Παπᾶ Χριστάδης, Παπᾶ Μανόλης ἐφημέριος, Δημήτριος Μανολάκης, Δημήτριος Παπαδάκης, Δημήτριος Κατζούλης. — Κουκουπόχωρια, Ἀποχώρι, Γιαννάκης ἀναγνώστóπουλος, Παπαθανάσιος, ἀναγνώστης Ροφάνης, Ζαχαρίας. — Καρτζῆ, Κωνσταντῆς Τζεμπέλης. — Κουκούβια, δημογέρων Γιαννάκης. — Κοτζάλι, δημογέρων Γιαννάκης Ἀυγερινός, προκρίτος Γεωργάκης Χυρδουβέλης, ἀναγνώστης Λέγος, Κομάς, Παπαθανάσιος ἱερεὺς, Παναγιώτης ἱερεὺς, οἱ δημογέροντες Κ. Θεοδώρου, Χρῆστος Μηλιάς, Μ. Θ. Τζουάννης, Νικόλαος Οἰκονόμος, ἀναγνώστης Ματζίνης, Παναγιώτης Κατζικόπουλος. — Παλαιόχωρι, Πρωτόπαπας, Παπᾶ Σακελλάριος, δημογέρων ἀναγνώστης τοῦ Γιάννη, ἀναγνώστης Σακελλάριος, Γεωργάκης Σαδόγιας. — Ἅγιος Βασίλειος, δημογέρων Α. Γεωργίου Οἰκονόμος, Μανόλης Νικολάου Οἰκονόμος, Παναγιώτης Ν. Οἰκονόμος, Γεώργιος Καλπερῆς. — Οἱ τοῦ Πλατάνου, Θεόδωρος Κάλαικούρης, Παναγιώτης Καλπερῆς, Χρῆστος Ζάβαλης.

Ἐπικυροῦται ἡ γνησιότης τῶν ἀνωθεν καὶ ὀπισθεν ὑπογραφῶν τῶν προκρίτοι δημογέρων τῶν χωριῶν τῆς ἐπαρχίας Λακεδαιμόνης.

Ἐν Μιστρά, τῇ 4 ἰουλίου 1830.

Οἱ δημογέροντες τῆς ἐπαρχίας Λακεδαιμόνης, ἰω. Καρούσης, Σ. Παρθενόπουλος, Α. Κοκκῶνης, ὁ γραμματεὺς Γ. Χαρτουλάρης.

Οἱ τῶν χωρίων τοῦ ἔλους, Σάλα ὁ Πρωτόπαπας Δημήτριος ἱερεὺς, δημογέρων ἀναγνώστης Ρόντος, ἀναγνώστης Παπαδάκης, ἀναγνώστης Ποπολάκης, ἀναγνώστης Ἀ. Εὐαγγέλιος. — Λέγμονας, Γεώργιος ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος, δημογέρων Γεωργάκης Ματράκης, ἀναγνώστης Παπαμυριγού, Ἀντώνιος Φιτζόρης. — Σεϊταλή, Δημήτριος ἱερεὺς καὶ οἰκονόμος, Νικόλαος Ταμπάκος. — Ντουραλή, Πανάγιος ἱερεὺς ἐφημέριος, Εὐστάθιος Κρητικός, Γιαννάκης Λινάρδος. — Τζιάσι, ἰω. ἱερεὺς ἐφημέριος, Παπᾶ Βασίλειος ἐφημέριος, Δημήτριος Πλατᾶς πρόκριτος, Πέτρος Κουτζούκος. — Μπέρνικας, Γεωργάκης Πανομήλας, Γεώρ. Μιχάλης, Γεώργιος Καλογεράκης, Γιαννάκης Μιχάλης. — Μουρτιά, ἰω. ἱερεὺς ἐφημέριος, δημογέρων Διαμαντῆς ἀναγνώστóπουλος, Παναγιώτης Μπέρδος, Ἀλέξης Φιλήση, Τριαντάφυλλος Γραμψώτης, Καλόγερος Μανολάκος. — Γραμῖσα, Καρζιώτης Πανάγιος.

Ἐπικυροῦται ἡ γνησιότης τῶν ἀνωθεν ὑπογραφῶν τῶν χωρίων Λακεδαιμόνης.

Ἐν Μιστρά, τῇ 4 ἰουλίου 1830.

Οἱ δημογέροντες Λακεδαιμόνης, ἰω. Καρούσης, Σ. Παρθενόπουλος, Α. Κοκκῶνης, ὁ γραμματεὺς Γ. Χαρτουλάρης.

Αριθ. 64.
Έτους Ε.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

Έτησια. Φοίνικες 36
Έξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9
Αί συνδρομαί γίνονται ένταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 9 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1830.

Αρ. 4982. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Εἰδοποιεῖ,

Ὅτι τὴν 2 Ἰουνίου 1830 ἐξεδόθη γραμμάτιον ὑπ' Αρ. 156 εἰς ὄνομα τοῦ Κυρίου Π. Γ. Ῥόδιου διὰ Φοίνικας τετρακοσίους, πληρωτέον τὴν 31 Ἰουλίου 1830· ὅτι τὸ γραμμάτιον αὐτὸ παρέπεσεν, ὡς βεβαίῳ ὁ διαληφθεὶς Κύριος Π. Γ. Ῥόδιος δι' ἀναφορᾶς του, καὶ ὅτι, ἐὰν μετὰ τριάκοντα μίαν ἡμέρας, ἀφ' ἧς δέλει καταχωρηθῇ τὸ παρὸν εἰς τὴν Γενικὴν Εφημερίδα, δὲν παρουσιασθῇ τὸ προκείμενον γραμμάτιον εἰς τὸ Ταμεῖον, δέλουν πληρωθῇ οἱ ἀναφερόμενοι εἰς αὐτὸ Φοίνικες 400 εἰς τὸν διαληφθέντα Κύριον Π. Γ. Ῥόδιον, καὶ τὸ γραμμάτιον δέλει εἶσθαι ἄκυρον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 31 Ἰουλίου 1830.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.
Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.
Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἀκολουθία τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορῶν τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος. (Βλ. τὰ προηγούμενα φύλλα τῆς Γενικῆς Εφημερίδος.)

(Ὅλαι συνοδεύονται μὲ ἐπίσημα ἔγγραφα τῶν ἀνηκόντων Διοικητῶν πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην, μαρτυροῦντα τὴν κοινὴν θέλησιν καὶ τὸ αὐθόρμητον τοῦ λαοῦ εἰς τὰς πράξεις ταύτας.)

Ἀναφορὰ τῆς ἐπαρχίας Ἀνδρούσης.

Ἐξοχώτατε καὶ Σεβαστὲ Κυβερνήτα,

Χαρᾶς δάκρυα ἐχύσαμεν ἰδόντες, ὅτι αἱ ἐκ μέρους καὶ ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ γενόμεναι ἐκφράσεις εἰς τὴν δημοσιευθεῖσαν ἀπάντησίν σας, καὶ εἰς τὸ ὑπόμνημα τῆς Γερουσίας πρὸς τὰς γινομένας διακοινώσεις διὰ τὴν τύχην τῆς πατρίδος, δὲν ἦσαν ἄλλο παρὰ αἱ εὐχαὶ καὶ ἐφέσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ ἡμῶν ἀπάντων· καὶ πρὸ τούτου τοιαύτην πεποιθήσιν, Ἐξοχώτατε, εἴχαμεν, ὅτι ἡ πρόνοιά σας δὲν ἤθελεν ἀφήσει ἀνεξασφάλιστα τὰ δίκαια τοῦ ἔθνους, διὰ τὰ ὅποια εἰς δέκα ὁλοκλήρους χρόνους ἐθυσίασε πᾶν ὃ τι ἑδεκατίσθη τόσακις ἀπὸ τὸν θάνατον, καὶ ὑπέφερεν ὅσα ἡ ἱστορία δὲν περιγράφει δεινά.

Εὐγνωμονοῦντες λοιπὸν κατὰ χρέος ἀπαραίτητον πρὸς τὰς τρεῖς Σεβαστὰς Συμμάχους Αὐλὰς διὰ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα μεγάλας ἐνέργειάς των, καὶ εὐχαριστοῦντες τὴν Υ. Ε. διὰ τὴν τοιαύτην πρόνοιάν της, ἐλπίζομεν ὅτι καὶ ἡ Α. Β. Υ. ὁ Ἡγεμὼν, ἐπειδὴ καὶ εἰς αὐτὸν ἐναπετέθη ἡ Κυβέρνησις τῆς πατρίδος τοῦ λοιποῦ καὶ ἡ ἀναγέννησίς της, δέλει ἐπιστηρίξει τὰ καθιερωθέντα δίκαια τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους διὰ τοσούτων ἐπισήμων ἐθνικῶν πράξεων, καὶ διὰ τὰ ὅποια ἔχυσε χεიმάρρους αἱμάτων, ὡς αἱ ἐκτεθεῖσαι εὐχαὶ καὶ παρατηρήσεις.

Ἐν ᾧ ἀναφέρομεν μὲ σέβας ταῦτα, Ἐξοχώτατε, νομίζομεν ἀναγκαῖον νὰ εἴπωμεν, ὅτι κάθε ἄλλη ἀναφορὰ ἢ πρᾶξις, ὅπου νὰ ἐπρόκυψεν ἀπὸ πασιγνώστους τινὰς ῥαδιούργους, ὡς πληροφορούμεθα, εἶναι μακρὰν τῆς Δελήτσεως καὶ εἰδήσεως τῆς ἐπαρχίας ταύτης, καὶ διὰ τοῦτο καθ' ὅλην τὴν τὴν ἔκτασιν εἶναι ἄκυρος, καὶ τοῦτο παρακαλοῦμεν νὰ γνωστοποιηθῇ ὅπου ἄλλοῦ ἀνήκει.

Μένομεν εὐσεβάστως,

Ἐν Ἀνδρούσῃ, τὴν 5 Ἰουλίου 1830.

Οἱ πολῖται καὶ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Ἀνδρούσης.

Πληρεξούσιοι, Διμωέρης Βασιλόπουλος, Μῆτρος Πέτροδας, Γεωργάκης Τριανταφυλλόπουλος, Γ. Ἀλεβράς, Γ. Λέκας, Γ. Κουρμᾶς, Παναγ. Κλεπτογιαννόπουλος, Γεώργ. Κωνστατόπουλος, Κωνστ. Πετρόπουλος, Κ. Παλυχρονόπουλος, Δημήτρης Παναγόπουλος, Στάθης Κορμωίσης, Πανάγος Κυργιαννόπουλος, Ἀναστ. Τζούμπασης, Καλόγηρος Πανταζόπουλος, Ἀναστ. Κωνσταντόπουλος, Νικόλαος Κακούρης, Κωνστ. Πούλης, Γιανν. Παναγιωτόπουλος, Σταῦρος Καλόγηρος, Λάμπρος Ἀναστασόπουλος, Γιανν. Κωλοφώλιας, Ἀδάμης Θανασόπουλος, Σπύρος Βρατζάνος, Μάρκος Ἀλεβίζου, Ἀναγ. Οἰκονομόπουλος, Γιαν. Κωστόσης, Ἀναστάσης Παπαδόπουλος, Δ. Μπίτος, Παναγ. Τολάσης, Στάθης Σκορανίδης, Γεώργ. Χύτρος. — Ἀπὸ Κωμόπολιν Ἀνδρούσης, Ἡλίας Παναμοδρομάτης, Ἀναστάσης Δημόπουλος, τμηματικὸς δημογέρων τοῦ χωρίου Γαράτζης Θ. Καψάλης, Α. Ἀγγελόπουλος, Ἀνδρέας Μωυρνιαῖς, Πανάγος Μπάμης, Πανταζῆς Κωνσταντόπουλος, Γ. Δημόπουλος, Θ. Γκῶνος, Θεοδωράκης Παπαθανασόπουλος, Στάθης Γρίδας, Κωνστ. Νανόπουλος, Ἀνδρεῖ-
τσος Παπαδήμος, Χρηστόφορος Τζώστρης. — Ἀλιτζελεπί,

Ἀναστ. Τζαρουχᾶς, Ἀθανάσης Γιατζόπουλος, — Σπού-
ταλη, Νικολάκης Κουτόπλος, Καλόγηρος Κοκκινόπουλος,
Θανάσης Παναγόπουλος, Δ. Καροῦτζος, Κωνστ. Γκώτζη,
Παναγ. Νιτόλκας, Κωνστ. Ἀπουτᾶ, Θεοδωρῆς Λαμπρό-
πουλος, Θεοφίλης Ἀπολέζης, Γεώργ. Μπικκόλας, Γε-
ωργ. Κούτζικος, Θεοδωράκης.

Ἀρ. 474. Ἡ Ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Ἀνδρούσης,
Ἐπικυροῖ τὸ γνήσιον τῶν εἰδικοδιαλαμβανομένων ὑπογραφῶν,
ὡς καὶ τὴν Δέλυσιν τῶν ὅσων ἀντ' αὐτῶν ὑπέγραψαν ἄλλοι.

Ἐν Ἀνδρούσῃ, τὴν 16 Ἰουλίου 1830.

Ἡ Ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία, Σπύρος Φραντζίσκος,
Μάγκος Ἀλεξίου, Ἀναγν. Οἰκονομόπουλος.

Ἀρκαδίας.

Πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος
Πρίγκιπα Λεοπόλδον.

Ὑψηλότατε Ἡγεμῶν,

Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, εὐγνωμονοῦν πρὸς τοὺς κραταιοτά-
τους εὐεργέτας του τοὺς Σεβ. Συμμάχους Μονάρχας διὰ τὰς
πρὸς αὐτὸ ἀγαθοεργίας των, δὲν ἔλειψε πάντοτε ἀπὸ τοῦ νὰ
διομολογήσῃ διὰ τῆς Κυβερνήσεώς του τὰ αἰσθήματα τῆς
πρὸς αὐτοὺς χρεωστούμενης βαθυτάτης εὐγνωμοσύνης του,
καθὼς καὶ ἐπ' ἐσχάτων, ὅτε ἠδόκησαν νὰ ἐπισφραγίσωσι τὰς
ἀπείρους εὐεργεσίας των ὀρίσαντες περὶ τῆς τύχης των.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις κηδομένη πάντοτε περὶ τῶν ἁλη-
θινῶν συμφερόντων τοῦ διοικουμένου παρ' αὐτῆς λαοῦ, καὶ
σύμφωνος κατὰ πάντα μὲ τὰς δικαίας ἐπιθυμίας του, συγ-
χρόνως μὲ τὴν ἀπάντησιν τῆς εἰς τὰς διακοινώσεις των Σεβ.
Συμμάχων Δυνάμεων περὶ τῆς τύχης τῆς Ἑλλάδος, εἵμεθα
πεπεισμένοι οἱ πολῖται τῆς ἐπαρχίας Ἀρκαδίας, ὅτι ἐξέφρα-
σεν ἤδη ἀποχρώντως καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν Υ. Β. Υ. τὰς εὐχὰς
ἐνωμένου καὶ ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Ἡ Γερουσία συνάδουσα μὲ τὴν ἔλλογον καὶ πατρικὴν πρό-
νοιαν τῆς Σ. ἡμῶν Κυβερνήσεως, χωρὶς ν' ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ
τὰς ἀνέκαθεν παραδεδεγμένας θεμελιώδεις ἀρχὰς παρὰ τοῦ
ἔθνους, εἶδομεν εἰς τὰς παρατηρήσεις της ὅσα ἐξέθετο ἐπὶ
σκοπῇ τοῦ νὰ ἐξασφαλίσωσιν ὡς καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ὑστά-
την τῶν πραγμάτων μεταβολὴν τοῦ πολυδύνου τούτου ἔθνους
τὰ δίκαια, διὰ τὰ ὅποια τὰ πάνδεινα ἔπαθε, καὶ θυσίας ἀπεί-
ρους ἔκαμε, διὰ νὰ φθάσῃ εἰς ὃν προέθετο σκοπὸν πρὶν ἢ ἐπ'-
ἀναστατήσῃ.

Ἄλλ' ἐπεὶ δὴ τελευταῖον ὡς ἐν τῶν χρεῶν μας ἐκρίναμεν
νὰ διομολογήσωμεν καὶ διὰ τῆς Υ. Β. Υ. τὰ αἰσθήματα τῆς
εὐγνωμοσύνης μας πρὸς τοὺς κραταιοτάτους Συμμάχους Μο-
νάρχας τοὺς προστάτας τοῦ νέου τούτου κράτους τεθέντος
ὑπὸ τὴν βασιλικὴν της αἰγίδα, δεόμεθα τῆς Υ. Β. Υ. ὅπως γε-
νομένη διερμηνεὺς τῶν τοιούτων ἡμῶν αἰσθημάτων θέσῃ αὐ-
τὰ ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν ὑψηλῶν αὐτῶν θρόνων, ἐν ᾧ ἐλπίζο-
μεν ὁμῶς μὲ τὴν Σ. Κυβερνήσιν μας ὅτι δὲν θέλει βραδύνει τὴν
ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν ἔλευσιν της ἢ Υ. Β. Υ., εἰς τὴν ὁποίαν καὶ
μόνην ἀπόκειται τοῦ λοιποῦ τὸ νὰ φέρῃ εἰς τέρμα τὸ μέγα
ἔργον τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλλάδος.

Ὑψηλότατε Ἄναξ, τοιοῦτον παρὰ θεοῦ δῶρον εἰληφύια οὐδό-
λως ἀμφιβάλλει ἡ Ἑλλὰς ὅτι μοναδικὸν ἀντικείμενον θέλει
ἔχει ἡ Υ. Β. Υ. τὰ γενικὰ καὶ ἀληθῆ συμφέροντα ἐνωμένου
καὶ ἀχωρίστου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, λογιζομένη ἀφ' ἑτέρου

ὡς ὅλως ἀνυπάρχτους καὶ καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν ἀκύρους ὅσα
ἄτομά τινά ἀποχωρισθέντα τῆς ὁλομελείας τοῦ ἔθνους, κρυ-
φίως δὲ καὶ μερικῶς συνυπογράφαντα ἀναφορὰς, κατεύθυνον
αὐτὰς ἤδη πρὸς τὴν Υ. Β. Υ.

Κράτιστε Ἡγεμῶν, ἐνισχυόμενος θεῖα ἐμπνεύσει πρὸς τὰ
συμφέροντα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους δέξασθε εὐμενῶς διὰ τῆς
καθεστῶσης Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τὴν διαβεβαίωσιν τῆς
πρὸς τὴν Υ. Β. Υ. ἀφοσιώσεως τοῦ λαοῦ τῆς ἐπαρχίας ταύ-
της Ἀρκαδίας, καὶ τὸ βαθύτατον σέβας, μὲ τὸ ὅποιον τολ-
μῶμεν νὰ ὑποσημειωθῶμεν.

Ἐν Ἀρκαδίᾳ τὴν 8 Ἰουνίου 1830.

Τῆς Υ. Β. Υ. ὑποκλινέστατοι καὶ ταπεινότατοι δούλοι

Οἱ Δημογέροντες

Ἀναγνώστης Σπέντζης, Ζαχαρίας Γ. πασχοιολόγος, Ἰω-
άννης σιμλάλης, διονύσιος ἀλεξόπουλος, ἀντώνιος ἀγαπινός,
Γεώργιος οἰκονομόπλος, ἰωάννης ἀγαπινός, ἡρακλῆς παπαῖ
θάνου, ἀναστ. παπαῖ Φωτόπλος, εὐστρ. κούτσικος, Α. Μαυρικί-
δης, παναγ. δημόπλος, ἀναγ. Μπαλτᾶς, δῆμος γκότης, ἀν-
τωνάρας, καλόγηρος παπαῖ θεοδώρου, λιμπέρης δημητρόπουλος,
ἀναγ. ἀλεξόπουλος, κωσταντῆς πολυχρονόπουλος, λάμπρος
Μανόπουλος, δημήτρης ἀδαμόπουλος, Α. καλατζάκος, δη-
μήτρης γκούμας, ἀναγνώστης διαμαντόπουλος, δημήτριος
κριτζελῆς.

Παρακαλεσθέντες οἱ ὑποσημειούμενοι ἡμεῖς ἐπαρχια-
κοὶ δημογέροντες Ἀρκαδίας ἀπὸ τοὺς ὅσοι ἐκ τῶν δημογερόν-
των καὶ προκρίτων παρευρέθησαν μὲν εἰς τὴν συνέλευσιν, ὡς
ἀγράμματοι ὅμως δὲν ἐδυνήθησαν νὰ ὑπογράψουν εἰς τὴν πα-
ροῦσαν ἀναφορὰν, καταγράφονται δι' ἡμῶν τὰ ὀνόματα αὐ-
τῶν, ὡς ἀκολουθῶς.

Ἐκ τῶν Δημογερόντων,

δημήτριος τζόλης, δῆμος τότζης, ἀναστάσιος γκόγκας, δη-
μήτριος Μπουντούρης, Νικόλαος Ψιλόπουλος, Γιαννάκης πα-
ναγιωτόπουλος, Ρήγας κούτζη, Εὐστάθιος κοκκίνης, Χρῆ-
στος Γεωργακόπουλος.

Οἱ Πρόκριτοι,

Ἰωάννης τομαρᾶς, Ι. Γρηγοριάδης, Μῆτρος ἀναστασόπου-
λος, Νικόλας πσυχᾶλης, ἀμβρόσιος Ψιλογαλάνης, ἰωάννης,
κοράκης, δημήτριος ἀρβανιτόπουλος, ἀνδρέας ζαδῆς, ἀνα-
στάσιος ἀργυρόπλος, δημήτριος Μίλιος, θεόδωρος σαλέτας,
δῆμος Μανολόπλος, ἀλέξιος Μανοῦσος, παναγιώτης Μπα-
κολιάς, Γεώργιος λιμπερόπουλος, ἀντώνιος καραπατᾶς, πα-
νάγος βαβιάς, ἀνδρέας Δ. Σκορδάκης, ἀναγνώστης βορράς,
ἀντώνης μαθραϊδῆς, πανάγος λαμπρόπουλος, Νικόλαος πα-
παχριστόφιλος, ἀνδρέας, πέτρος Νικολόπουλος, Θωμᾶς πα-
παθομόπλος, Σταματέλος Στασινόπουλος, Γεώργιος Μπλόου,
κωσταντῆνος Οἰκονομόπλος, ἀθανάσιος ἀλέντος, δημήτρης πα-
παδόπουλος, Α. παπαζώρης, γιαννάκης Δ. κριτζόλης, δημη-
τράκης ἡμερνᾶς, Α. ἀλεξόπουλος, Ἰωάννης, Νικόλαος ἱερεὺς,
δῆμος παναγιωτόπουλος, στάθης Μανολόπουλος, Νικόλαος
πογολέμης.

Ἐκ τῶν Προκρίτων,

Λιμπέρης γιαννόπουλος, Δημήτριος κυριακόπουλος, Θεοδώ-
ρης μαγκανᾶς, γεώργιος γεωργιαννόπουλος, ἀντώνιος κατζαν-
δρέας, γύφτος μυλωνόπουλος, θεοδ. ντούντας, λάμπ. μαντᾶς,
γιαννάκης καρδομμάτης, δημάκος, στέργος γεωργακόπουλος,
λιάκος Μπαρμπάκης, θεόδωρος κατζούλας, παναγιώτης πορ-

κός, Γεωργάκης Θεοδωρόπουλος, κώστας καλαντζής, αντώνιος σιράκος, Χρήστος Μπούκαλης, Χρήστος τζατραφίλης, Δημητράκης κολοσκόπος, Γεώργιος Γκότζης, Μητρος καζαντζής, Δημήτριος Ντάσκας, Γεώργιος αναστόπλος, κοσμάς αντωνόπουλος, Δημήτριος σινάνης, άργύρης Γαραντζίτης, Γερονικολάκης, Γιαννάκης Θεοδωρόπουλος, Φωτεινός στούπας, Γιαννάκης Θεοδωρόπουλος, σπυρίδων Γιαννακόπουλος, Παναγιωτάκης γυφτάκης, ανδρέας Γιαννακόπουλος, στασινός αντωνόπουλος, κωνσταντής γαραντζώτης, Δημήτριος σωτηρόπουλος, πανταζής Μανουσόπουλος, Παναγιώτης Μαυρουδής, Ζαρίφης σπολιώτης, λιμπέρης Γιαννόπουλος, Χρήστος γκούτης, Ευστάθιος Γιαννακόπουλος, αναστάσιος κολιοτούμος, Μανούσος Γιαννόπουλος, Θανάσης Λαμπρόπουλος.

Οί έπαρχιακοί Δημογέροντες Άρκαδίας, επικυρούντες τὸ αὐτοθέλητον καὶ γνήσιον ἔλῶν τῶν ἐν τῇ παρούσῃ ὑπογραφῶν, συνυπογράφονται.

Ἐν Ἀρκαδίᾳ, τὴν 10 Ἰουνίου 1830.

Διονύσιος Κατζαρὸς, Ἰωάννης Ρομπὸς, Νικόλαος Λούζης, Γεώργιος Μπόρσας, ὁ γραμματεὺς Ἀναστάσιος Μανούσος.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην.

Ἐξοχώτατε,

Πληροφορηθέντες καὶ τῆς ἐπαρχίας ταύτης Ἀρκαδίας οἱ κάτοικοι ἀπὸ τῆς ὑπ' Ἀρ. 1488 ἐγκυκλίου τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεως, ὅτι τινὲς τῶν ὁμογενῶν μας διεύθυνον ἤδη ἀναφορὰς ὡς ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ πρὸς τὸν παρὰ τῶν Σεβαστῶν Συμμάχων Δυνάμεων ἀναγορευθέντα Ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος Πρίγκιπα Λεωπόλδον, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ διομολογήσουν τὴν πρὸς αὐτοὺς χρεωστουμένην ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων εὐγνωμοσύνην, καὶ μὴ ἀνεχόμενοι νὰ βλέπωμεν αὐτῶ πως αὐθαίρετως αὐτοὺς ἰδιοποιουμένους κοινὰ τοιαῦτα δικαιώματα, οὐδέποτε παρ' οὐδενὸς δοθέντα εἰς αὐτοὺς, συνήλθομεν εἰς ἐπαρχιακὴν συνέλευσιν οἱ προκριτοὶ δημογέροντες τῆς ἐπαρχίας ταύτης ὡς ἀπὸ μέρους τοῦ λαοῦ αὐτῆς, καὶ συνθέσαντες ἀναφορὰν πρὸς τὴν Α.Β.Υ. τὸν Ἡγεμόνα Λεωπόλδον, διευθύνομεν αὐτὴν πρὸς τὴν Σεβαστὴν Κυβέρνησιν διὰ τῆς ἐνταῦθα διοικήσεώς μας, ὅπως εὐαρεστηθῇ νὰ κατευθύνῃ αὐτὴν πρὸς τὴν Α.Β.Υ. καθ' ὅν ἢ τάξεις ἐπιζητῇ τρόπων.

Καὶ μὲ βαθύτατον σέβας ὑποσημειούμεθα,

Τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος εὐπειθέστατοι δοῦλοι,

Ἐν Ἀρκαδίᾳ, τὴν 8 Ἰουνίου 1830.

Οἱ δημογέροντες καὶ προκριτοὶ τῆς ἐπαρχίας Ἀρκαδίας.

Αἱ αὐταὶ ὑπογραφαί, αἱ ὁποῖαι ἐμπεριέχονται εἰς τὴν πρὸς τὴν Α.Β.Υ. τὸν Ἡγεμόνα Λεωπόλδον ἀναφορὰν τῶν Ἀρκαδίων, ἔπονται καὶ εἰς τὴν παρούσαν.

Ἐμπλακίκων.

Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Σεβαστὸν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Ἐξοχώτατε,

Οἱ ὑποφαινόμενοι μὲ ἄκραν λύπην ἐπληροφορήθημεν διὰ τῆς ἐγκυκλίου ὑπ' Ἀρ. 1488, τὴν ὁποῖαν ὁ εὐγενέστατος Διοικητὴς τῆς ἐπαρχίας ταύτης ἀνέγνωσε, τὰς ἀναφορὰς, τὰς ὁποίας μυστικῶ τῷ τρώπῳ τινὲς διεύθυναν πρὸς τὴν Α.

Β. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεωπόλδον, ἐν προσχῆματι τοῦ νὰ ἐκφράσωσι τὰ αἰσθήματά των καὶ νὰ δείξωσι καὶ πρὸς τὰς εὐεργέτιδας αὐτοκρατορικὰς Αὐλὰς τὴν εὐγνωμοσύνην των κατὰ ἀλήθειαν ὅμως οἱ τοιοῦτοι δὲν ἔδειξαν μὲ τοῦτο τὸ κίνημα εἰμὴ χαρακτῆρα σχισματικὸν καὶ παρὰνομον, ἐπειδὴ ὅλον τὸ ἔθνος κατὰ τὴν Δ' Ἐθνικὴν Συνέλευσιν μὲ τὸ Η' ψήφισμα. Κεφ. Β' ἀφιέρωσε καὶ ταῦτο τὸ βάρος εἰς τὴν Υ.Ε., ἢ ὁποῖα ἐπαξίως τῶν εὐχῶν τοῦ ἔθνους τὸ ἐκπλήρωσε μὲ τὴν πρὸς τοὺς Ἐξοχωτάτους Ἀντιπρέσβεις ἀπάντησίν της, τὴν ὁποῖαν ἡ Γερουσία παμψηφὶ κατὰ τὴν 6 τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου ἐνέκρινε.

Τὰς μὲν τοιαύτας μυστικὰς ἀναφορὰς οἱ μετ' εὐλαθείας ὑποσημειούμενοι ἐγκάτοικοι τῆς ἐπαρχίας ταύτης, ὡς παρ' ἀνθρώπων κακονόων καὶ ἰδιοτελῶν, ἀποκηρύττομεν ὡς πεπλασμένας καὶ παρανόμους, καὶ ὡς χάριν ἄγραφον λογιζόμεθα, καθὼς καὶ τοὺς ὑπογράφαντας αὐτὰς νομίζομεν ἐχθροὺς τῆς πατρίδος καὶ τοῦ κοινῷ συμφέροντος, καὶ προδότας τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἔθνους, καὶ ὑπὸ φιλαρχίαν κινουμένους ἀναξίως, ὁποιοιδῆποτε καὶ ἂν ᾖσιν.

Ἡμεῖς δὲ εὐαρεστούμενοι καὶ ἐπαναπαυόμενοι εἰς τὰ εἰλικρινῆ καὶ πατρικὰ σπλάγχνα τῆς Υ. Ε. παρακαλοῦμεν ἱκετικῶς τὸ νὰ προσφέρῃ, ἂν κρῖνῃ ἀναγκαῖον, καὶ ἐκ δευτέρου καὶ πάντοτε τὰς ἐγκαρδίας εὐχαριστίας ἐπ' ὀνόματι ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ τὴν εἰλικρινεστάτην εὐγνωμοσύνην ἡμῶν πρὸς τοὺς Σεβαστοὺς Μονάρχας, καθὼς καὶ πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεωπόλδον, ὅτινα ἱκετικῶς παρακαλοῦμεν διὰ τῆς Υ. Ε., ὅπως εὐδοκήσασα ἢ Α. Β. Υ. πρεσβεύσῃ εἰς τοὺς κραταιοτάτους Ἀνακτας, τοὺς ἐλευθερωτὰς καὶ εὐεργέτας τῆς Ἑλλάδος, τὸ νὰ μὴ διαλείψωσιν ἀπὸ τοῦ νὰ ἐκπεραιώσωσι τὸ μέγα ἔργον, τὴν ἀναγέννησιν καὶ στερέωσιν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἀπὸ τοῦ νὰ περιθάλλωσιν αὐτὴν ὑπὸ τὴν κραταιοτάτην αἰγίδα των ἐναντίον πάσης ἐπιδρομῆς τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς.

Τοιῦτα μελετήσαντες καὶ ἀποφασίσαντες ἐν πλήρει συνελεύσει τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν ἐμπροσθεν τῶν ἐπαρχιακῶν δημογερόντων καὶ τοῦ εὐγενεστάτου Διοικητοῦ τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν, εἰς ἀπάντησιν τῆς ῥηθείσης ἐγκυκλίου καθυποβάλλομεν μετ' εὐλαθείας ὑπ' ὄψιν τῆς Υ. Ε., παρακαλοῦντες νὰ δεχθῇ εὐμενῶς τὸ ἄκρον σέβας, μὲ τὸ ὁποῖον ὑποσημειούμεθα.

Ἐν Καμάρι, τὴν 16 Ἰουλίου 1830.

Κωμόπολις Κουρτζαούση, ἐφημέριος Ἡλίας ἱερεὺς, δημογέρων Ἀντώνιος Κοκκορογιάννης, Ἰωάννης Λυκάκης, Παναγιώτης Μοστώπουλος, Θεοδωρὴς Καστάνης, Γιάννης Ψήρας, Καλόγερος Μοῦστος, ὁ πληρεξούσιος τῆς ἐπαρχίας Ἐμπλακίκων Παναγιώτης Δαμιανόπουλος, Ἀναγνώστης Λαμιθρόπουλος, Κωνσταντ. Μαλικούργης, Ἀναστάσιος Κιμογιάννης. — Ντελήμεμη-Βεῖζαγα, Μιχάλης ἱερεὺς, δημογέρων Εὐστάθιος Κασιάμης, Θανάσης Ἀναστασόπουλος, Ἀναγνώστης Μανιάτης, Κωνστ. Σεργόπουλος. — Ἀναζήρη, ὁ τμηματικὸς δημογέρων Μαρῖνος Κομνηνός, δημογέρων Ἀλουποχωρίου Γεώργιος Παροῦτζος. — Γαδουροχώρι καὶ Πήδημα, Ἰωάννης ἱερεὺς ἐφημέριος, δημογέρων Γεώργιος Πουλημένος, Παναγιώτης Καλογερόπλος, Δημήτριος Σπυρόπουλος, Καλόγερος Φιλιάδρων, Γεώργιος Δρακόπλος. — Πολάκη, ἐφημέριος Νικόλαος ἱερεὺς, δημογέρων Ἡλίας Παναγιωτόπουλος, ἀναγνώστης τοῦ Πρωτόπαπα. — Μοῦσλα, Πανάγος Πανουσόπουλος, Θ. Κωνσταν-

τίγαμβρος. — Μαγούλα, Παναγάκης, Καλέγερος Σταθου-
λόπουλος. — Ζευγαλατιόν, αλέξης, αναγνώστης Πίκλης,
— Κουρτάστα, Θανάσης Καμαρινός, Δημήτριος Καμαρινός.
— Διαβολίτζα, δημογέρον αναγ. κατζούρης, Δημητράκης
κατζούρης. — Ντούσηλα, έφημέριος οίκονόμος, Πανάγος
αλεύρας. — Γαδουροχώρι, Κώστας καρύδης. — Σκάλα,
έφημέριος οίκονόμος, Δημήτριος Παπαδόπουλος, Δημή-
τριος Μπακάλης, Νικόλδος Πανουσιόπουλος. — Δυράχη,
Γεώργιος κεφάλας. — Κωτζαρού, έφημέριος ιερεύς, παπᾶ
Δημήτριος Οίκονόμου, δημογέρον άθανάσιος τοῦ Οίκονόμου,
Γιάννης καρακτίζος, Θανάσιος γάτζης, Παναγιώτης κανα-
βάς. — Βεΐζαγα, ιερεύς Δημήτριος, Πανάγος κοντόλεμος,
Ίω. Γρίβας. — Καρτερόλη, Ήλίας ιερεύς καὶ οίκονόμος
Παναγιωτάκης αλεξανδρόπουλος. — Βρόμοση, Ίω. ιερεύς,
δημογέρον Πιερόπλος, Παναγιώτης καλογερόπουλος, Γεράσ.
Γεωργόπουλος. — Κούσταλη, δημογέρον Παναγιώτης άπο-
στόλης. — Λιμότσοφον, Γερομιχάλης, Παναγ. Μπελεχρής.

Ἡ έπαρχιακή δημογεροντία Ἐμπλακίκων έπικυροῖ τήν
γνησιότητα τῶν άνωτέρω ύπογραφῶν, καὶ ύποφαίνεται.

Οἱ έπαρχιακοὶ δημογέροντες Ἐμπλακίκων Α. Πουλό-
πουλος, Κωνστ. Δικαίος.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 8 Αὐγούστου.

Τὴν 6 τοῦ ένεστῶτος έπανηγυρίσθη ένταῦθα ἡ έορτὴ τοῦ
Σωτῆρος, ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὁποίου ἀνηγέρθη ἡ ἐν τῷ Ὁρφα-
νοτροφεῖῳ ἐκκλησία. Τελουμένης δὲ τὸ πρῶτ' τῆς θείας λει-
τουργίας, παρῆσαν ὁ τοῦ Ὁρφανοτροφεῖου Πρόεδρος Κύριος
Α. Μουστοξύδης, ὁ Προσ. Διοικητὴς μετὰ τῶν ύπαλλήλων
ἀρχῶν, καὶ οἱ διδάσκαλοι τῶν σχολείων. Ἐγένοντο δὲ δημοτελεῖς
εὐχαὶ ὑπὲρ τῶν συνδραμόντων εἰς τὸ πρῶτον τοῦτο φιλανθρω-
πικὸν κατὰστημα, τοῦ ὁποίου τὸ ἄμεσον καὶ πασιφανὲς ἀποτέ-
λεσμα ὑπῆρξεν ἡ σωτηρία πολυαριθμῶν παίδων κινδυνευόν-
των ν' ἀπολεσθῶσιν ἐκ τῆς παντελοῦς ἐγκαταλείψεως, ἢ νὰ
γένωσι τέρατα τῆς διαφθορᾶς καὶ κακοηθείας. Χάρις εἰς
τὴν πατρικὴν κηδεμονίαν τοῦ Ἐξοχωτάτου Κυβερνήτου,
ὅστις ἐκ πρώτης ἀφετηρίας τοῦ παρόντος εὐγενοῦς σταδίου
τοῦ ἔλαβε περὶ τοῦτο μέτρα δραστικά, ἡ πατρίς ἀνακτᾷ
τοσοῦτους πολίτας χρησίμους εἰς τὴν ἀρχομένην γενεάν.

— Μετὰ τὴν λειτουργίαν τὸ αὐτὸ πρῶτ' συνέβρευσε πλῆθος
λαοῦ εἰς τὸν αἰγιαλὸν τῆς πόλεως, διὰ νὰ θεωρήσῃ τὴν
καθέλκυσιν νεοπηγοῦς πλοίου Πολυκρίτου ὀνομασθέντος (*),
καὶ κατασκευασθέντος ἀπὸ νεανίαν τινὰ Αἰγινήτην, Ἀντώνιον
Καλούδη, ναυπηγὸν ἐπιτήδειον, εἰ καὶ συστηματικῶς ἀδι-
δακτον τοῦ θεωρητικῷ μέρους τῆς τέχνης, ὅποιοι εἶναι ὅλοι
οἱ κατὰ τὴν Ἑλλάδα ναυπηγοὶ οἱ κατασκευάσαντες τὰ
πλείοτερα πλοῖα τῶν ναυτεκῶν νήσων.

(*) Ἀπὸ τοῦ παλαιῦ ναυμάχου Αἰγινήτου Πολυκρίτου, τὰ ἀριστεῖα
λαβόντος κατὰ τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἄριστα πάντων
τῶν Ἑλλήνων ἠγωνίσθησαν οἱ Αἰγινήται, μὲ τριάκοντα νῆας βοηθήσαντες
(Ὁρα Ἡρόδ. Ἱστορ. Β, 46, 93.)

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ Δ'.

Χθὲς κατὰ τὴν τετάρτην καὶ ἡμίσειαν ὥραν μετὰ τὴν
μέσημβρίαν συνῆλθον εἰς τὸ Ὁρφανοτροφεῖον πενήθορον-
τες ὁ Πρόεδρος τοῦ Καταστήματος μετὰ τοῦ Προσωρινοῦ
Διοικητοῦ, αἱ δημογεροντίαι τῶν Αἰγινήτων, τῶν Ψαρρῶν καὶ
καὶ τῶν λοιπῶν παρῶντων, οἱ δημόσιοι διδάσκαλοι καὶ ὅλοι οἱ ἐν
δημοσίῳς ὑποεγγήμασι. Μετ' οὐ πολὺ δὲ, προηγουμένων τῶν
παίδων τοῦ Ὁρφανοτροφεῖου μὲ τὰς σημαίας τῶν, καὶ τῶν
μαθητῶν τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου, ἡ πενήθορος αὕτη πομπὴ
ἦλθεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Μητροπόλεως, ὅπου ἐψάλη ἡ
νεκρώσιμος λιτανεία ὑπὲρ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς
Ἀγγλίας Γεωργίου τοῦ Δ', ἐν τῷ μέσῳ πολυαριθμοῦ λαοῦ
κατανυκτικῶς παρισταμένου. Ὅλον τὸ ἱερατεῖον τῆς Αἰγίνης
συνετέλει εἰς τὸ μνημόσυνον τοῦτο, ἐξάσχοντος τοῦ Ἀρχιε-
πισκόπου Ρεθύμνης. Ληγούσης δὲ τῆς τελετῆς, ἐψάλη τὸ
“ Α ἰ ω ν ῖ α ἡ μ ν ἡ μ η κτλ. ”

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Συνθήκη τῆς παραδόσεως τοῦ Ἀλγερίου γενομένη τὴν 23 Ἰου-
νίου 1830 μετὰ τοῦ Ἀρχιστρατήγου τῶν Γαλλικῶν
στρατευμάτων Κόμητος Δὲ Βουρμόντου καὶ τοῦ Δαῆ τοῦ
Ἀλγερίου Χουσεῖν μπει.

Τὸ φρούριον τῆς Κασώδας, ὅλα τὰ ἄλλα φρούρια τὰ εἰς
τὸ Ἀλγέριον ὑποκείμενα, καὶ ὁ λιμὴν τῆς πόλεως ταύτης
θέλουν παραδοθῇ εἰς τὰ Γαλλικὰ στρατεύματα σήμερον τὸ
πρῶτ' κατὰ τὴν δεκάτην ὥραν (Γαλλιστί).

Ὁ Ἀρχιστράτηγος τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ ὑπόσχεται
εἰς τὸν ὑψηλότατον Δαῆν τοῦ Ἀλγερίου νὰ τὸν ἀφήσῃ τὴν
ἐλευθερίαν, καὶ τὴν κτήσιν τῶν ὅσα ἔχει ἰδία αὐτοῦ πράγματα.

Ὁ Δαῆς ἔχει τὴν ἄδειαν ν' ἀπέλθῃ μετὰ τῶν οἰκείων
του καὶ τῶν πραγμάτων του εἰς ὅποιον τόπον προσδιορίσῃ.
ἐνίσφ δὲ μείνῃ εἰς τὸ Ἀλγέριον, θέλει εἶναι καὶ αὐτὸς καὶ
ἡ οἰκογένειά του ὅλη ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Ἀρχιστρα-
τήγου τῶν Γάλλων. Ἡ ἀσφάλεια αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας
του θέλει τηρεῖσθαι ὑπὸ φυλακῆς.

Ὁ Ἀρχιστράτηγος ἐγγυᾶται εἰς ὅλους τοὺς στρατιώτας
τὰς αὐτὰς χάριτας καὶ τὴν αὐτὴν προστασίαν.

Ἡ Μωαμεθανικὴ θρησκεία θέλει ἐπαγγέλλεσθαι ἐλευ-
θέρως. Ἡ ἐλευθερία τῶν κατοίκων πάσης τάξεως, ἡ θρη-
σκεία τῶν, αἱ κτήσεις τῶν, τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ βιομηχανία
τῶν θέλουν μένει πάντῃ ἀνεπηρέαστοι, αἱ γυναῖκες τῶν θέ-
λουν εὐλαβεῖσθαι. Ὁ Ἀρχιστράτηγος ἐπαγγέλλεται ταῦτα
ἐπὶ τῷ λόγῳ τῆς τιμῆς αὐτοῦ.

Ἡ συναλλαγὴ τῆς συμβάσεως ταύτης θέλει γένῃ πρὸ
τῆς δεκάτης ὥρας τὸ πρῶτ', καὶ τὰ Γαλλικὰ στρατεύματα
θέλουν εἰσελθῇ πάραυτα εἰς τὴν Κασώδαν, καὶ διαδοχικῶς
εἰς ὅλα τὰ ἄλλα φρούρια τῆς πόλεως καὶ τοῦ αἰγιαλοῦ.

Ἐν τῷ κατέναντι τοῦ Ἀλγερίου στρατοπέδῳ τὴν 23
Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) 1830.

Κόμης ΔΕ ΒΟΥΡΜΟΝΤΟΣ.

(Ἐνταῦθα ὁ Δαῆς ἐπέθεσε τὴν σφραγίδα του.)

Ὁ ἀντιστράτηγος Ἀρχηγὸς τῶν Ἐπιτελῶν
Βαρὼν ΔΕΣΠΡΕΖ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
 Ετησία. Φοίνικες 36
 Εξαμηνιαία. 18
 Τριμηνιαία. 9
 Αι συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
 τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
 τος, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 13 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπιστολή τοῦ Ἀντιπρέσβους τῆς Γαλλίας εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἀπὸ 24 Ἰουλίου (5 Αὐγούστου) ἐγγράφου τῆς Κυβερνήσεως.

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος κτλ. κτλ. κτλ.

Ναυπλία, τὴν 7 Αὐγούστου 1830.

Ἐξοχώτατε,

Ἐλαβα τὴν κατὰ τὴν 5 τοῦ παρόντος Ἐπιστολήν σας, δι' ἧς ἀνεκοινώσατε πρὸς ἐμὲ καὶ πρὸς τοὺς Κυρίους Ἀντιπρέσβεις τῆς Ῥωσσίας καὶ τῆς Ἀγγλίας, τὴν ὁποίαν ἡ Γερουσία σας διεύθυνεν.

Δὲν ἔλειψα τοῦ νὰ ἐξαποστείλω ἀμέσως εἰς τὴν Αὐλήν μου τὰ δύο ταῦτα ἔγγραφα, πεπεισμένος ὅτι θέλει τὴν προξενήσει εὐχαρίστησιν τὸ πρόθυμον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ νὰ προλάβῃ τὰς εὐχὰς τῶν Συμμάχων Δυνάμεων. Δὲν ἀμφισβάλω ὡσαύτως, Κύριε Κόμη, μηδὲ διστάζω νὰ σὰς διαβεβαιώσω ὅτι τὰ τῶν Ἑλλήνων πρὸς τοὺς Συμμάχους αὐτῶν Προστάτας αἰσθήματα τῆς ἐμωσυστοσύνης, τῆς ὁποίας καὶ ἤδη τόσον ἐπ' αἵματος διερμηνεῦς κατεστήλητε, θέλουν καὶ ταῦτα γενῆ δραστικὰ αἴτια τοῦ νὰ ἐπιμένωσιν εἰς τὴν μεγαλόψυχον αὐτῶν προσπάθειαν, ὑπὲρ τῆς τύχης τῆς Ἑλλάδος.

Δέχθητε, σὰς παρακαλῶ, Κύριε Κόμη, τὴν ἐκ νέου διαβεβαίωσιν τῆς ὑψηλῆς μου ὑπολήψεως καὶ τοῦ βαθύ μου σεβασμοῦ.

(Ἰπογεγραμ.) Βαρὼν ΡΟΥΑΝ.

(Ὅμοιαι ἐστάλησαν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ παρὰ τῶν ἑτέρων δύο Ἀντιπρέσβων τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ῥωσσίας.)

Ἀρ. 1887. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ. Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κύριος Πέτρος Μαρκέζης πρῶην Ἀστυνόμενος τοῦ Ναυπλίου μετατίθεται ὡς τοιοῦτος εἰς τὸ Κραεῖδιον ἀντὶ τοῦ Γ. Κλήρη.

Β'. Ὁ μισθὸς αὐτοῦ προσδιορίζεται ἀνὰ Φ. 160 κατὰ μῆνα, ἀφ' ἧς ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας του.

Γ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 9 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
 Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 1915. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κύριος Θεόδωρος Τζωγκάκης διορίζεται Ἀστυνόμενος τῆς Μυκάνου.

Β'. Θέλει λαμβάνει κατὰ μῆνα ἑκατὸν τριάντα Φοίν. διὰ μισθὸν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας του.

Γ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 12 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
 Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 1989. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κύριος Γ. Κλήρης διορίζεται Τοποτηρητὴς τοῦ Πραστοῦ ἐπιφορτίζεται δὲ καὶ τὰ χρέη τοῦ Ἀστυνέμου.

Β'. Θέλει λαμβάνει μνηστὶον μισθὸν Φοίν. ἑκατὸν εἴκοσι, λογιζόμενον ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας του.

Γ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 22 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
 Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀκολουθία τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορῶν τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος. (Βλ. τὰ προηγούμενα φύλλα τῆς Γενικῆς Εφημερίδος.)

(Ὅλαι συνοδεύονται μὲ ἐπίσημα ἔγγραφα τῶν ἀνηκόντων Διοικητῶν πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην, μαρτυροῦντα τὴν κοινὴν θέλησιν καὶ τὸ αὐθάρμυτον τοῦ λαοῦ εἰς τὰς πράξεις ταύτας.)

Ἀναφορὰ τῆς ἐπαρχίας Καλαμάτας.

Ἐξοχώτατε καὶ Σ. Κυβερνήτα.

Πρότινων ἡμερῶν ἔφθασαν καὶ εἰς τὰς ἀκοάς μας αἱ

διακοινώσεις, τὰς ὁποίας ἡ Υ. Ε. ἔκαμε μετὰ τῶν παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει Ἀντιπρόσθετων τῶν Σ. Συμμάχων Δυνάμεων διὰ τὴν τύχην τῆς Ἑλλάδος· ἀνεγνώσθη καὶ τὸ παρὰ τῆς Γερουσίας ὑπόμνημα ἐπάνω εἰς τὸ πνεῦμα τῶν διαλαμβανομένων εἰς τὸ Πρωτόκολλον τῶν 3 Φεβρουαρίου, δι' ὧν ἐκφράζονται παρατηρήσεις ἀληθέσταται καὶ σύμφωναι κατὰ πάντα μὲ τὰς εὐχὰς τοῦ πολυπαθοῦς Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ τῆς κοινότητος τῆς ἐπαρχίας μας εἰς τὴν Β. Α. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον.

Ἄλλ' ὅσω πλήρεις εἴμεθα βαθύτης εὐγνωμοσύνης, πρὸς τὴν Υ. Ε. διὰ τὴν πατρικὴν καὶ φιλόσογον αὐτῆς προνοιαν, διὰ τὰς ὁποίας συμφώνως μὲ τὰς εὐχὰς τῆς κοινότητος τῆς ἐπαρχίας μας καὶ ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἐξέφρασε παρατηρήσεις, κηρυτεύουσα διὰ τῆς Υ. Ε. εἰλικρινῆ τὰ αἰσθήματα αἰωνίου εὐγνωμοσύνης εἰς τὰς εὐεργετίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους σεβαστὰς φιλανθρώπων Συμμάχους Δυνάμεις, τόσῳ λυπούμεθα αἰσθαντικώτατα, μαθόντες ὅτι τινὲς αὐθορμήτως καὶ ἰδιοτρόπως κινούμενοι ἐξέφρασαν ἀπένεκταίᾳ καὶ ἰδιοτελεῖς ἐκφράσεις, πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον ἀποτεινόμενοι, χωρὶς νὰ ἔχωμεν οὐδ' ἡμεῖς, οὐδ' ἄλλος τις τῆς κοινότητός μας τῶν παρ' αὐτῶν γραφομένων εἶδῃσιν.

Ὅθεν ὁποιαδήποτε πράξις ἢ ἐγγραφὸν ἔγεινεν ἢ εἰς τὸ ἔξης γένῃ χωρὶς τῆς εἰδήσεως καὶ θελήσεως τῆς κοινότητός μας, ἀποδοκιμάζομεν αὐτὸ λογίζομεναι ἄκυρον, ἀνίσχυρον καὶ ὡς χάρτην ἄγραφον.

Ἀναφερόμενοι δὲ παρακαλοῦμεν τὴν Υ. Ε. διὰ τῆς παρούσης παρὰ τῆς κοινότητος τῆς ἐπαρχίας μας ἀναφορᾶς νὰ εὐαρεστηθῇτε διὰ νὰ γνωστοποιηθῶσι πρὸς οὓς ἀνήκει αἱ εἰλικρινεῖς εὐχαὶ καὶ τὰ ἀθῶα αἰσθήματα τῆς κοινότητος τῆς ἐπαρχίας μας.

ὑποσημειούμεθα δὲ μὲ σέβας βαθύτατον.

Ἐν Καλαμάτᾳ, τὴν 6 Ἰουλίου 1830.

Οἱ πολῖται τῆς ἐπαρχίας Καλαμάτας,

Ὁ ἐκκλησιαστικὸς Τοποτηρητὴς Περιοχῆς Γεράσιμος, ὁ ἐν ἱερομονάχοις Γεράσιμος Παπαδοπούλου, ὁ Ἀρχιεμμενίτης Γεράσιμος, ὁ Οἰκονόμος Γεώργιος ἱερεὺς, ὁ Πρωτοπαπᾶς Ἀθανάσιος, Παναγιώτης ἱερεὺς, Ἀνανίας ἱερομόναχος, Ἱερεμίας ἱερομόναχος, Διονύσιος ἱερεὺς, ὁ ἡγούμενος τῆς ἱερᾶς μονῆς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐπονομαζομένης Βελανιδιάς Γρ. ἱερομόναχος, ὁ ἡγούμενος τῆς ἱερᾶς μονῆς τοῦ Προφ. Ἡλίου Πανάρετος ἱερομόναχος, Ἀθανάσιος Κυριακὸς, Πανάγος Α. Λογοθέτης, Ἰωάννης Κ. Κυριακὸς, Σπύρος ἀντωνόπουλος, Παναγιώτης Μπενάκης, Γιαννάκης Ψάλτης, Γ. Κυριακὸς, Πούλος Γ. Δουκάκης, Παναγ. Τζάννης, Κωνσταντῖνος Κυριακὸς, Ἰω. Τζάννης, Νικόλαος ἀφείσιος, Π. Ἰω. Κυριακὸς, Διονύσιος Τζάννης, ἀντώνιος Σπ. ἀντωνόπουλος, Δημήτριος Α. Πλατανόπουλος, Σπ. Βλαντῆς, Αἰμπεράκης Ψάλτης, Π. Χ. Ρεμποῦ, Δημήτριος ἀλεξίου, Νικόλαος Νικολόπουλος, Ἰωάννης Κ. Γιαννόπουλος, Γεώργιος Χ. Θεοδώρου, Γεώργιος Καραλιᾶς, Κωνσταντῆς Πατούσης, Δημήτριος Στραβοσκιᾶδης, Ἰω. ἀλεξίου, Μανόλης Παπαδόπουλος, Ἰω. Κουτσογιάννης, Πανάγος Φικουλάκης, Δημήτριος Κ. Δουκάκης, Δημήτριος Μελισσοῦργος, Καλόγερος Στραβοσκιᾶδης, Ἡλίας Μανολάκης, Παναγιώτης Κουτσογιάννης, ἀθανάσιος Μπολάνο-

πούλος, ἀλέξιος Μόσκου, Χρήστος Α. Στραβοσκιᾶδης, Νικόλαος Α. Ψάλτης, Πέτρος Ψάλτης, Σπύρος Γ. Καραλιᾶς, Θεόδωρος Π. Μπολάνοπουλος, ἀναστάσης ἀρτινόπουλος, Δημήτριος Πετούσης, Σταῦρος Τριανταφύλλου, Σπύρος Δουκάκης, Διονύσιος Γεωργόπουλος, Παναγῆς Μ. Χανίδης, Διονύσιος Ζιρᾶς, Χριστόδουλος Θ. Δουκάκης, Γ. Η. Δουκάκης, Γιάννης Γεωργατάκης, Ἰωάννης Δικαίου, Πούλος Κολινάκης, Παναγιώτης Τρικιζούλης, Καλόγερος Κισιλᾶς, Γιάννης Κισσόλας, Παναγιώτης Κισσοῦλας, Κωνσταντῆς Νουσμανόπουλος, Γιάννης Τουφεξόπουλος, Νικόλαος Κιλίλης, Παναγ. Κουτογεωργάκης, Βελισσάριος Κουτογεωργάκης, Παναγ. Μαραῖς, Παναγ. Κατοικέας, Παναγ. Χρυσομάλης, Στυλιανὸς Βαρελόπουλος, Δινάρδος Μπαλάτης, ἀναστάσης Ταραῶς, Παῦλος καὶ ἀποστόλης Κουσταδέλης, Παναγιώτης Γεωργαντάκης, Δημήτρης Γουναρόπουλος, Δημητράκης Τζάννης, ἀντώνιος Μπάστας, ἀναστάσης Ἰωάννου Λεονταρίτης, Ἰωάννης, Θεόδωρος ῥεμποῦς, Παναγιώτης Πατρινὸς, Παῦλος κυριάλας, Ἡλίας Τσακωνάκης, ἀγγελῆς Μαχαιρᾶς, Γιάννης τοῦ Παναγιώτη, Νικολῆς Δημόπουλος, Παναγιώτης Ντελόπουλος, Πολυζῶης Οἰκονομόπουλος, κυριακὸς Παρμπέτης, Πούλος Παναγιολάκης, Παναγιώτης Ῥατῆς, Ἰωάννης κοντογιαννάκης, Διονύσιος καμπέας, Θεοδωράκης κατσαδᾶς, Παναγιώτης ἀποστολόπουλος, Σπύρος Πόρτης, Πέτρος Πηγαδιώτης, Ἰωάννης Στιβανόπουλος, Δημητράκης Χατέλης, Γεώργιος Λαγίνας, Χρήστος Γκόνος, Γαλάνης Ξυμποῦλος, Παναγιώτης Ζάρας, Ἰωάννης Π. Στραβοσκιᾶδης, Σπύρος Τζαννόπουλος, Γεώργιος Λαμπρινὸς, κωνσταντῖνος Στραβοσκιᾶδης, Ζηχαρίας Μπενιαδῆς, Σπύρος ἀντωνίου ἀργυρόπουλος, Μιχαλάκος ἀποστολόπουλος, Γεωργάκης Ταβουλαράτης, Σπύρος κισσιλᾶς, Νικόλαος Μυλωνᾶς, Παυλῆς Βαρυλόπουλος, Τζάννης Τζαννόπουλος, Δημητράκης Μαραγκάκης, Παναγιώτης Μακρυγιώργου, ἀντώνης ἀργυράκης, Γεώργιος Καποαίτης. — Οἱ δημοπρόκριτοι τοῦ χωρίου Γιάννιτσα, Θεόδωρος ἱερεὺς Οἰκονόμος, Δημήτριος ἱερεὺς, Παναγιώτης Μονάχος, Παναγιώτης Μοράκης, Πέτρος Ποτέρης, Γεωργάκης Ντίζις, Γεώργιος ἀλφίρης, Παναγιώτης Μπουδός, Θεοδωράκης Μοράλης, Δημήτριος Πολίτης, Πανάγος Κούρης, Ξάνθος Ξανθάκης, Πούλος Μυλωνᾶς, Γεώργιος Ψαθᾶς, Χρήστος Μίστας, Νικόλαος Μελικίτης, Δημήτρης Μπουφέας, Παναγιώτης Γαρδέλης, Πανάγος Μοράκης, Ἀλέξανδρος Μοράκης, Καμρινὸς Παυλῆς, ἀναγνώστης Σολιντάρης, Θεοδωρῆς Μπιλάρης, Παναγιώτης Μοράκης, ἀναγνώστης Σολιντάρης, Γεώργιος Μυλωνάκης, Γιαννάκης Ξανθάκης. — Οἱ δημοπρόκριτοι τοῦ χωρίου Ἀσλάναγα, ἐφημέριος τοῦ ἀσλάναγα, Ἀγάπιος ἱερεὺς, Νικηφόρος ἱερομόναχος, Γεώργιος Παπαγιαννόπουλος, Γεώργιος Μπεμπώνης, Δημητράκης Παπαγιαννόπουλος, Παναγιώτης Κελισανόπουλος, Δημήτριος Πολιτάπουλος, Γεώργιος Ξύδης, Παναγιώτης Χαλασοχώρης, Γεώργιος Σαρινόπουλος, ἀναστάσης Φραγκόπουλος, Στάθης Κασιτᾶς, Θεοδωρῆς Πατζιᾶς, Πούλος Λιόπουλος, Νικολάκης Καλόγερος, ἀντωνάκης Καλλιμάνης, Ἰωάννης Πινᾶς, Γιαννάκος Μεζινός, ἀναγνώστης Τζιρόνης, Κωνσταντῆς Χολιόπουλος, Κωνσταντῆς Κοκκινόπουλος, Νικήτας Ντεῦρας, Στάθης Σκοινᾶς, ἀντώνης Πέπας. — Οἱ δημοπρόκριτοι τοῦ χωρίου Φουρτζάλας, ἱερεὺς Παπᾶ Ἰωάννης, Γεώργιος Χρηστάκης, ἀθανάσιος Σταυρόπουλος, Θεοδωρά-

κης Χρηστάκης, Γεωργάκης Κρουκάκης, Πούλος Τσιριγώτης, Μοιράκης Παπαδόγαμπος, Θεωδωράκης ἀποστολόπουλος, Κωνσταντῆς Πολυχρονάκης, Θεωδωράκης Κουσταλουπῆς, Καλόγερος Στασινάκης, Σαράντος ἀσημακόπουλος, Νικόλαος Τζιριγώτης, Δημητράκης Ζαρκάρης, Παναγιώτης Καρατζᾶς, Γιαννάκης Τζάμας, Παναγιώτης, Δημητράκης, Πλακωτὸς, ἀναγιώτης Κωττάνης. — Οἱ τοῦ χωρίου Μπισσιμπάρδη, Θανάσης Κοντόπουλος, Φωτεινὸς Τζαννόπουλος, Νικόλαος Κοντόπουλος, Γιαννάκης Καψιμακλῆς. — Οἱ τοῦ χωρίου Γλιάτα, ἀναγιώτης Μπενιζέλος, Πούλος τοῦ Παπᾶ, ἀδάμης ἀδαμόπουλος, Νικόλαος Καραδήμας, Γεωργάκης Δημαρέσης, Δημήτρης Γουλιάμος, Βασίλης τοῦ Παπᾶ. — Οἱ δημοπρόκριτοι τοῦ χωρίου Φαρμέσι, ἀναγιώτης Φατουρόπουλος, γιάννης Φατούρος, γεώργης γκίζας, Νικόλαος Δημητρακόπουλος, Θανασούλης Λαγόπουλος, Πούλος Φιλαντρός, γιάννης γκίζας, Χρήστος Νικολακόπουλος, Καλόγερος Νικολόπουλος, Νικόλαος Λαγόπουλος. — Οἱ δημοπρόκριτοι τοῦ χωρίου Μπάστα, γεωργάκης ἀντωνόπουλος, Στάθης Κοτός, Πανάγος Τζιριγώπουλος, Θανάσης Τζιγαρίδης, ἀναστάσης Φρούτζας, ἀναστάσης γεωργόπουλος, ἀναστάσης Σγουράκης, γεωργάκης Τζαβάρας, Δημητράκης Δημέας, Γεώργης Τζιαπῶνας. — Οἱ τοῦ χωρίου Βραχάταγα, Ἰωάννης Μαυρίνης, ἀναστάσης Ζιμιτέλης, Χρήστος Μιστριώτης, δημήτρης Θεωδωρίκης, Παναγιώτης Μαυρίνης. — Οἱ τοῦ Παλαιοκάστρου, Νικόλαος Ζέβας, Νικολάκης Βλαχόπουλος, Βασίλης Ξελισιαχτῆς, δημήτρης Σίγκας. — Οἱ τοῦ χωρίου Γκορτζόγλι, ὁ ἱερεὺς Παπα-ἰωάννης, δημήτρης Μιχαλοπούλου, ἀναστάσης Παπαλεξάνδρου, Παναγιώτης Κρέτζας, δημήτρης Μακρὺς, Μιχάλης Νικολάου, Θεωδωρῆς Παπαδόγαμπος, Στασινόπουλος. — Οἱ τοῦ χωρίου Ἀσπρόχωμα, ἀντώνιος ἱερεὺς, Μιχαὴλ Ζαχαρελόπουλος, Καμαρινὸς περιβολάρης, Δημήτρης περιβολάρης, Σπύρος παναγουλόγαμβρος, ἀνδρέας περβολάρης, δημητράκης παναγουλάκης, Γεωργάκης δημητρουπουλάκης, Νικόλαος Καλιάνης, Γεώργιος Ζαχαρελόπουλος, ἀναγιώτης πληθούρης, πέτρος Διόποτλος, Γιάννης Καλομάμας.

Ἀρ. 753. Ἡ ἐπαρχιακὴ δημογεροντία Καλαμάτας ἐπικυροῖ τὴν πρᾶξιν ταύτην, καὶ τὸ γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν τῶν ὑπογραψάντων τὴν ἀναφορὰν ταύτην.

Ἐν Καλαμάτᾳ, τὴν 11 Ἰουλίου 1830.

Οἱ δημογέροντες Πανάγος Α. Λογοθέτης, Διονύσιος Τζάννης.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Τελετὴ τῆς ἀναγορεύσεως τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας Γουλιέλμου τοῦ Δ' (*).

Ὡς εἰδοποιήθη ὁ Βασιλεὺς παρὰ τοῦ Δουκὸς Βελγικῶνος περὶ τοῦ θανάτου τοῦ ἀδελφοῦ του, ὑπῆγεν εὐθὺς εἰς τὰ βασίλεια τοῦ ἁγίου Ἰακώβου, καὶ περὶ τὴν πρώτην ὥραν εἰσῆλθεν εἰς τὸ δῶμα τοῦ θρόνου, ὅπου ἐκάθησεν ἐνδεδυμένος τὴν ναυαρχικὴν στολὴν.

(*) Γουλιέλμος Ἑρρίκος, τρίτος υἱὸς τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Γ', ἐγεννήθη τὴν 10 Αὐγούστου 1765. Τὸ 1789 ἔγεινε Δεσπότης τῆς Κλαρέντσας. Ἐνυμφεύθη δὲ τὸ 1818 τὴν Πριγκίπισσαν Ἀδελφαῖδα Λουδοβίκην τοῦ Σάξ Μείνινγκεν. Τρία τέκνα γεννηθέντα ἐκ τοῦ συνοικεσίου των, ἀπέθανον ὅλα εἰς τὴν νηπιότητά των.

Ἐξεφώνησε τότε λόγον ὁ Βασιλεὺς, διὰ τοῦ ὁποίου, ἀφοῦ ἐδήλωσε τὴν λύπην του, ὡμολόγησεν ὅτι θέλει βαδίσει τὴν ὁδὸν τοῦ πατρὸς του καὶ τοῦ ἀδελφοῦ του, πεπεισμένος ὅτι θέλει διοικήσει τοιοῦτοτρόπως κατὰ τὴν εὐαρέστησιν τῶν λαῶν του.

Τὰ μέλη τοῦ βασιλικοῦ οἴκου καὶ οἱ ἄλλοι οἱ συνιστῶντες τὸ ἰδιαίτερόν του συμβούλιον ὤμωσαν πίστιν ἐνώπιον τῆς Α. Μ.

Ὡμοσεν ἔπειτα ὁ Βασιλεὺς τοὺς τρεῖς ὅρκους, τοῦ νὰ διατηρῇ τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου καθεστῶσαν θρησκείαν, νὰ προστατεύῃ τὰ δίκαια καὶ τὰς ἐλευθερίας τῶν ὑπηκόων του, καὶ ἐπὶ πᾶσι νὰ κάμῃ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ λαοῦ. Ὡμοσε δ' ἐπίσης καὶ τὸν ὅρκον τῆς βεβαιότητος λεγόμενον τῆς Σκωτικῆς Ἐκκλησίας.

Συνετρίβησαν ἔπειτα ἔμπροσθεν τῆς Α. Μ. αἱ δύο σφραγίδες φέρουσαι ἢ μὲν ἐγγεγραμμένον τὸ ὄνομα Βασιλεὺς Γεώργιος, ἢ δὲ, Β. Γ., αἵτινες διὰ ψηφίσματος τῆς Βουλῆς συνίστων τὴν Βασιλικὴν ὑπογραφήν.

Μετὰ ταῦτα ὁ Λόρδος Προεστὼς μετὰ τῶν δημογερόντων καὶ ἀρχόντων τῆς πόλεως ἐπροσκύνησε τὴν Α. Μ. Εὐρισκομένη δὲ ἐτοίμη ἢ ἀναγορεύσει τοῦ Βασιλέως, ὑπεγράφη ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ ἰδιαίτερου συμβουλίου, καθὼς καὶ ἀπ' ὅλους τοὺς παρόντας εἰς τὴν αὐλὴν.

Τὴν 16 πρῶτῃ πάλιν ἦλθεν ὁ Βασιλεὺς πενθηφορῶν εἰς τὸ παλάτιον τοῦ Ἀγ. Ἰακώβου, παρόντων τῶν μελῶν τοῦ βασιλικοῦ οἴκου καὶ πολλῶν σημαντικῶν ἀρχόντων. Τὴν 10 ὥραν ἐγένετο πυροβολισμὸς, καὶ ἤχησαν τὰ κωδωνοστάσια τοῦ Ἀγ. Ἰακώβου καὶ Ἀγ. Μαρτίνου.

Προέκυψεν ἔπειτα ἐκ τῆς θυρίδος τοῦ δώματος τοῦ θρόνου ὁ Α. Μ. συνωδευμένη ἀπὸ τὰς βασιλικὰς δεσπότης καὶ ἄλλους σημαντικοὺς ἀρχοντας, καὶ ἀνευφημίσθη ἀπὸ τὸν περιεστώμενον λαόν. Τότε ὁ πρῶτος Στρατοκέρυξ ἀνέγνωσε τὴν ἐξῆς προκήρυξιν τῆς ἀναγορεύσεως.

“Ἐπειδὴ ἠνδύκησεν ὁ Παντοδύναμος Θεὸς νὰ καλέσῃ „ εἰς τὸ ἔλεός του τὸν μακάριον ἡμῶν κύριον καὶ Βασιλέα „ Γεώργιον τὸν Δ', διὰ τῆς τελευτῆς τοῦ ὁποίου τὸ αὐτο- „ κρατορικὸν διαῆγμα τοῦ ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγά- „ λης Βρεταννίας καὶ τῆς Ἰρλανδίας μεταβαίνει μοναδικῶς „ καὶ νομίμως εἰς τὸν ὑψηλὸν καὶ κραταῖον Πρίγκιπα „ Γουλιέλμον τὸν τῆς Κλαρέντσας δεσπότην: ἡμεῖς οἱ „ πνευματικοὶ καὶ λαϊκοὶ λόρδοι τοῦ βασιλείου, παρόντων „ τῶν συνέδρων τοῦ ἰδιαίτερου συμβουλίου τῆς Α. Μ. καὶ „ πλείστων σημαντικῶν ἀνδρῶν, καθὼς καὶ τοῦ λόρδου Προ- „ εστῶτος, τῶν δημογερόντων καὶ πολιτῶν τοῦ Λονδίνου, „ κοινοποιοῦμεν καὶ κηρύττομεν ἐνταῦθα ὁμοφώνως, ἐν „ ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, ὅτι ὁ ὑψηλὸς καὶ κραταῖος „ Πρίγκιψ Γουλιέλμος ὁ τῆς Κλαρέντσας δεσπότης ἔγεινε, „ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ ἡγεμόνος του, ὁ μόνος καὶ νομιμος „ ἡμῶν κυριάρχης Γουλιέλμος Δ', ἐλέει Θεοῦ, Βασιλεὺς „ τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ τῆς Ἰρλανδίας, ὑπερασπι- „ στῆς τῆς πίστεως, εἰς τὸν ὁποῖον ὁμολογοῦμεν ὅτι ὀφεί- „ λομεν πιστὴν καὶ ὑπακοὴν, καὶ ἀγάπην ταπεινὴν καὶ „ ἐγκάρδιον, παρακαλοῦντες τὸν Θεόν, δι' οὗ ἄρχουσιν οἱ „ βασιλεῖς, νὰ εὐλογῇ τὸν Γουλιέλμον τὸν Δ', καὶ νὰ τὸν „ κάμῃ νὰ βασιλεύῃ ἐφ' ἡμῶν εἰς χρόνους πολλοὺς καὶ εὐ- „ τυχεῖς.

„ Ἐδόθη, κτλ.

„ Κύριε, σῶσον τὸν Βασιλέα! „

Πολλὴ ἀνέυφημία ἐγένετο εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῆς προκη-
γύξεως. Παρευθὺς δὲ συνεκροτήθη πομπή, τῆς ὁποίας ἡ
ἀναχώρησις ἐσημάνθη μὲ νέον πυροβολισμόν. Αἱ Δύραι
τοῦ ναοῦ Βάρ ἦσαν κατὰ τὴν συνήθειαν κλεισμέναι· εἰς δὲ
Ἀκόλουθος συνωδευμένος ἀπὸ δύο σαλπιστῶν, προηγούμενων
δύο ἐφίππων φυλάκων, ὑπῆγε πρὸς τὴν εἴσοδον καὶ, σαλπι-
σάντων τρεῖς τῶν σαλπιστῶν, ἐκτύπησε τὴν Δύραν. Ὁ
Ἀρχιφύλαξ τῆς πόλεως ἐφώνησεν ἔσθθεν: “Τίς εἶναι;”,
ἐκεῖνος δὲ ἀπεκρίθη: “Οἱ στρατοκῆρυκες ζητοῦντες νὰ
εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν διὰ τὴν ἀναγορεύσασιν τὴν Α. Μ. τὸν
Βασιλέα Γουλιέλμον Δ’.” Ὁ Ἀρχιφύλαξ τῆς πόλεως
ἐμισθάνοιξε τὴν Δύραν καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἀκόλουθος ἐφέρθη εἰς
τὸν λόγον Προεστῶτα ὀλίγον ἀφιστάμενον ἀπὸ τοῦ ναοῦ
Βάρ, καὶ περικυκλωμένον ἀπὸ τὰς πολιτικὰς Ἀρχάς. Δια-
τάξαντος δὲ τὴν ἀποδοχὴν τοῦ Προεστῶτος, ἐπέστρεψεν
ὁ Ἀκόλουθος, ἠνοίχθησαν αἱ Δύραι, ἐμῆκεν ἡ συνεδρία, καὶ
ἀνεγνώσθη ἡ προκήρυξις εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς πόλεως
ἐν μέσῳ ἀναριθμήτου λαοῦ.

(Ἐκ Γαλλικῶν Ἐφημερίδων.)

Συνδρομὴ ὑπὲρ τοῦ ἐν Ἄνδρῳ Ὀρφανοτροφείου.

(Ὁ σεβάσιμος διδάσκαλος Κύριος Θεόφιλος Καίρης, τοῦ ὁποίου
ὁ ὑπὲρ τοῦ φιλανθρωπικοῦ τούτου καταστήματος ἐνθερμος ζήλος
εἶναι κατὰ πολλὰ ἀξιέπαινος, μᾶς ἐκοινοποίησε νεωστὶ καὶ ἄλ-
λους καταλόγους συνεισφορᾶς τῶν φιланθρώπων, τοὺς ὁποίους
εὐαρέστως θέλομεν δημοσιεύσει κατ’ εὐκαιρίαν εἰς τὴν ἐφημε-
ρίδα μας.)

Ἐν Ἄνδρῳ.

Ὁ Πανιερώτατος ἅγιος Ἄνδρου Κύριος Διονύσιος Γρόσ. 500,
Μ. Σ. 200, Γρηγόριος Βασιλείου Ροῦδης διδάσκαλος τῶν
Ἑλληνικῶν μαθημάτων 50. — Μοναστήριον τῆς Παναχράν-
του. Χριστουπόλεως Παγκράτιος 52, καθηγούμενος Λεόντιος
Μύλας 65, προηγούμενος καὶ ἐπίτροποι, Νεόφυτος Καμπού-
ρης 40, Ἰάκωβος Καζουρὸς 45, Αὐξέντιος Φίφης 30, Ἀρχι-
μανδρίτης Σωφρόνιος Καμπανάκης 100, Προηγ. Αὐξέντιος
Λεφάκης 60, Ἰωακείμ Καίρης 100, Μελέτιος Βράϊλας 100,
Ἀρχιμ. Α. Καμπάνης 100, Ἡσαΐας Βίρης 15, Καλλίνικος
Καμπάνης 50, Ἀθανάσιος Καμπάνης 30, Νεῖλος Μασιλί-
νης 30, Νεόφυτος Κουμαριανὸς 40, Δαμιανὸς Μαγκανιώτης
40, Κοσμάς Σκαμπόλιθρος 100, Ἰωαννίκιος Ἀνίσσης 50, Γρη-
γόριος Γλινὸς 15, Βενιαμὴν Μαντεζῆς 25, Σαμουὴλ Καίρης
25: 20, Ἀθανάσιος Δαπόντης 20, Αὐξέντιος Μασιλίνης 20, Νε-
όφυτος Λουλούδης 40, Νεόφ. Μασταρδῆς 70, Ἱερομ. Νεῖλος Εὐ-
βουρος 30, Μεθόδιος χαλκωματᾶς 20, Ἡσαΐας Δαπόντης 13, Ἰω-
ακείμ χαλᾶς 25, Ἰωαννίκιος Σκαζῆς 15, Ἰάκωβος Ἀργύρης 10,
Νεόφυτος Μανούσος 15, Χρῦσανθος Χρυσοστράτης 15, Ἰωσήφ
Φίφης 25, Γαβριὴλ Λεφάκης 10, Ἱεροδ. Νεόφυτος Βολτῆς 20,
Δανιὴλ Τρέχας 60, Μοναχ. Παρθένιος Μύλας 15, Διονύσιος
Σερτάρης 15, Νεῖλος Γάσπαρης 35, Ἀθανάσιος Γιάννακας 20,
Γρηγόριος Πάδας 25, Δαμασκηνὸς Ὀγίνος 20, Γερβάσιος Στή-
νης καὶ Ματθαῖος Γερακάκης 10, Γρηγόριος Σπέρτος 15,
Γερβάσιος Χαζάκης 15, Νικόδημος Γριμάνης 15, Δαμιανὸς
Καλογριδῆς 15, Γερβάσιος Φίφης 15, Λεόντιος Σαρῆς 10, Γε-
δεὼν Μεγαριώτης 15, Λαυρέντιος καὶ Δομέτιος 10, Μάξι-
μος, Γερβάσιος καὶ Γερμανὸς 15, Νεόφυτος Μύλας 10, Γρη-
γόριος Φίφης 10, Γερμανὸς Στρατῆς 10, Ἰωακείμ Πάδας
καὶ Ἰωαννίκιος Πασαρός 10, Ἀβδρακὸν Οἰκονόμος 10, Δα-
μασκηνὸς Γλινὸς 8: 10. — Μοναστήριον τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

Προηγ. Λαυρέντιος Κόκκινος 100, Γρηγόριος Παντελοῦς 100,
Ἀνθίμος Αἰνίτης 100, Γαβριὴλ Βιδάλης 50, Δομέτιος Γλι-
νὸς 15, Λεόντιος Πεζέρης 50, Πρωτοσύγ. Γαβριὴλ 60, Προηγ.
Νεῖλος Εἰπας 47: 20, Μεθόδιος Χαλᾶς 43, Ἀγαθάγγελος
Χαράσης 20, Ἀγάπιος Ἀργυρὸς 15, Νικόδημος Χαλᾶς 50,
Νεκτάριος Λάβδας 20, Μοναχ. Δαμασκηνὸς Δούσης 10, Διο-
νύσιος Βαροῦς 1, Νικόδημος Βατῆς 15, Γρηγόριος Γιαννού-
λας 7: 10. — Μοναστήριον τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Προηγ.
Ἀγάπιος Κοκκόρηλας 100, Θεοδόσιος Βορέας 100, Γεδεὼν
Χαζάκης 15, Ἰωάσαφ Σαραβάνος καὶ Διονύσιος 10, Διονύ-
σιος Ἰω. Κορκόδηλος 50, Μακάριος Μαλαξὸς 15, Μοναχ.
Ἰάκωβος Χαζάκης 15, Ἀνανίας Βοραζέρης 15, Φιλόθεος
καὶ Δαμασκηνὸς 10, Γεράσιμος Μκινητιανὸς 10, Ἰωάσαφ,
Ἀθανάσιος καὶ Δανιὴλ 15. — Κάστρον. Ν. Γαζέτης, Διοι-
κητῆς Ἄνδρου καὶ Κεῖας 150, οἱ δημογ. Δημήτριος Πιχ-
γκος 100, Νικόλαος Γούναρης 100, Γιαννούλης Δημη-
τρίου 100, ὁ γραμ. τῆς Δημογ. Κωνστ. Καρκάκης 80,
Σταματέλος Νικ. Πίστης 200, Α. Πιρίκος 100, Λεονάρδος
Α. Πιρίκου 50, Ζαννῆς Α. Δαπόντης 100, Φραγκίσκος γυνὴ Ζ.
Α. Δαπόντη 100, Ν. Πιρίκος 100, Μαρία γυνὴ ποτὲ Ματθαίου
Γουλανδρῆ 40, Ζάννος Ἰωάν. Δαπόντης 40, Ἰωάν. Παπᾶ Α.
Βάτη 80, Περᾶκης Δαπόντης 50, Αὐγουστῆς Ἰωάν. Δαπόν-
της 100, Μιχ. Ἀθανάσιος δημόσιος μνημίων 100, Εὐστρά-
τιος Νικολάου Καμπανάκης 20, Ἀντώνιος Δαγιάσης 50,
Νικόλαος Κουσουκός 35, Λεονάρδος Καμπάνης 100, Νικό-
λαος Κονδύλης 250, Δημήτριος Ν. Κονδύλη 250, Γ. Δημ.
Κονδύλη, χρόνων 2, 100, Ν. Δημ. Κονδύλη, μηνῶν 4, 100,
Γεώρ. Μιχ. Δελλαγραμμάτικας 50, Εἰρήνη γυνὴ ποτὲ Μιχ.
Δελλαγραμμάτικα 50, Δημήτριος Νικολάου Καίρη 100,
Δημήτριος Ζώης 57. — Μεσαρία. Γεώργιος Καμπανάκης
Βρεταννικὸς Ἀντιπρόξενος 50. — Περαχωρία. Παπᾶ Θεό-
δωρος 15. — Ληδώνια. Μαρία γυνὴ ποτὲ Γιαννούλη Δελ-
λαγραμμάτικα 15. — Καππαρία. Παπᾶ Γιαννούλης Σακ-
κελιῶν 30, Ἰωάννης Καμπούρης 15, Ἀντώνιος Βουρτουλα-
μαῖος 16: 10, Μιχαὴλ Λουλούδης 14. — Χῶναι. Παπᾶ
Νικόλαος Λεφάκης 20. — Βουνί. Ἀγκερὸς γυνὴ ποτὲ Γεωρ.
Στρατῆ 10. Κεφάλαιον Γρ. 6598: 30.

Ἐν Σύρῳ, — διὰ τοῦ Κυρίου Δόκτ. Χ. Α. Κόρκου ἐκ
μέρους τῆς ἐξαποστολικῆς ἐταιρείας τῆς Ἀγγλικῆς Ἐκκλη-
σίας 300, οἱ Φιλέλληνες Χ. Φ. Σλήνης 60, Φ. Α. Ἰλδνε ρ 60,
ἡ Κυρία Μαρία Κόρκου ἡ τοῦ φιλαλήθους 60, Α. Βάμβας
Ἰδραῖος 14: 30. Κεφάλαιον Γρ. 494: 30.

Ἐν Τήνῳ, — Ἰωάνης Κιγκ Ἀμερικανὸς 77: 20.

ΝΑΥΤΙΑΙΑ.

ΛΙΜΗΝ ΥΔΡΑΣ. Καθ' ὅλον τὸν Ἰούνιον μῆνα.

ΣΑΤΑΠΑΟΥΣ. 45 πλοῖα, τῶν ὁποίων 36 μὲν Ἑλληνικά, 6 δὲ Ἰόνια, 2
Αὐστριακά καὶ ἐν Ρωσικόν.

Ἐλθόντα δύο μὲν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, δέκα δὲ ἐκ Σύρας, 9 ἐκ Ναυ-
πλίου, 1 ἐκ Τουνήσιου, 1 ἐκ Σμύρνης, 1 ἐκ Αἰθόρνου, 2 ἐκ Σάμου, 1 ἐκ
Μονεμβασίας, 1 ἐκ Χανίων, 2 ἐκ Μάλτας, 5 ἐκ Ζαγοράς, 2 ἐκ Χίου, 3 ἐκ
Κινέτας, 1 ἐκ Θεσσαλονίκης, 3 ἐκ τοῦ Ἄθωνος, 1 ἐκ τῆς Εὐβοίας.

Πλοῖα 555 ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ
φορτωμένα. — Εἶδη εἰσαχθέντα: Σίτος, καφές, σάκχαρ, φέσια, ξυλία, εἶνος,
σαποῦνι, ῥύζι, βούτυρον, τυρὸς, κύαμοι, σφακτὰ, ὀφάρια παστὰ, κτλ.

ΑΠΟΠΑΟΥΣ. 57 πλοῖα, τῶν ὁποίων 46 μὲν Ἑλληνικά, 6 δὲ Ἰόνια,
3 Ρωσικά καὶ 2 Αὐστριακά. — Διευθυνθέντα 6 μὲν εἰς Κωνσταντινούπο-
λιν, 1 εἰς Καλαμάταν, 1 εἰς Αἰθόρνον, 4 εἰς Σπέτσας, 6 εἰς Ναύπλιον,
25 εἰς Σύραν, 2 εἰς Σκόπελον, 1 εἰς τὰς Ἀθήνας, 1 εἰς Κέρκυραν,
1 εἰς Εὐβοίαν, 1 εἰς Βενετίαν, 2 εἰς Πόρον καὶ Καλαμάκι, καὶ 6 εἰς
Κύθηρα.

Πλοῖα 690 εἰς διάφορα μέρη.

Ἐξήχθησαν ἐκ τῶν εἰσαχθέντων εἰδὼν τὰ πολλὰ.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 16 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ὁ Ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως

Πρὸς τὸν Στρατοπεδάρχην Τρεζέλ, Γενικὸν Διευθυντὴν τῶν Τακτικῶν Στρατευμάτων.

Ἐνῶ εἶχον τὴν τιμὴν νὰ εἶμαι ἐπιφορτισμένος καὶ τὸ τῶν Πολεμικῶν Ὑπουργεῖον, ὁ Στρατηγὸς Κύριος Πίζας μ' ἔκαμε τὴν τιμὴν νὰ μὲ ἐγχειρίσῃ τὴν τῶν φιλελλήνων σημαίαν, ἣτις εἶναι ἀξία νὰ διαφυλάττεται διὰ τὰς ὁποίας ἀνακαλεῖ καὶ θέλει ἀνακαλεῖ πάντοτε εὐγενεῖς ἀναμνήσεις εἰς τοὺς συμπατριώτας μου καὶ εἰς τοὺς ἐνασχοληθησομένους περὶ τὴν ἱστορίαν τοῦ πολέμου τῶν, καὶ τοῦ ὁποίου προέβητο τολμηροῦ ἐπιχειρήματος.

Διεφύλαξα παρ' ἐμοὶ ἄχρι τῆς σήμερον τὸ πολύτιμον τοῦτο χρῆμα τοῦ Γαλλικοῦ φιλελληνισμοῦ, καὶ σὰς τὸ πέμπω ἄσμενος, Κύριε Στρατηγέ, διὰ νὰ τεθῇ ἐν τῇ νέᾳ ὀπλοθήκῃ, καθὼς ἐλπίζω, μεταξὺ τῶν ἐθνικῶν σημαίων καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ἐχθροῦ κυριευμένων, ὡς σύμβολον τῆς εὐγενεῖς τῶν φιλελλήνων ἀφοσιώσεως εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ τ' που τούτου καὶ τῆς ὁποίας ἔδωκαν εἰς αὐτὸν βοήθειαν διὰ νὰ νικήσῃ τὸν ἰσχυρὸν ἐχθρὸν του.

Σὰς διαβεβαίω καὶ αὖθις, Κύριε Στρατηγέ, τὰ τῆς τιμῆς καὶ ὑπολήψεως αἰσθήματα, μεθ' ὧν ἔχω τιμὴν νὰ εἶμαι

Ἐν Ναυπλίῳ, 2 Αὐγούστου 1830.

Β. Α. ΚΑΠΟΜΙΣΤΡΙΑΣ.

Ἀπάντησις εἰς τὴν προηγουμένην ἐπιστολήν.

Κύριε Κόμη,

Ἐλαβον ἄρτι μετὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 533 ἐπιστολῆς, τὴν ὁποίαν μ' ἔκάματε τὴν τιμὴν νὰ μὲ στείλετε σήμερον, τὴν σημαίαν τῶν φιλελλήνων.

Κατὰ τὰς βουλάς τῆς Κυβερνήσεως θέλω θέσει αὐτὴν ἐν τῇ νέᾳ ὀπλοθήκῃ ὁμοῦ μετὰ τῶν ἐθνικῶν στρατευμάτων, καὶ ἴας ἀπὸ τοῦ ἐχθροῦ κυριευθείσας.

Οἱ ἀλλογενεῖς οἱ ὑπὸ τὴν σημαίαν ταύτην ὑπὲρ τῆς αὐτονομίας τῆς πατρίδος σας πολεμήσαντες θέλουν εὐρεῖ εἰς

τὴν εὐδειξὴν ταύτην τῆς τῶν Ἑλλήνων εὐγνωμοσύνης ἐπαύξειον βραβεῖον τῆς ἀφοσιώσεώς τῶν.

Μακαρίζω δὲ ἐμαυτὸν ὅτι μετὰ τῶν φιλελλήνων τούτων ἠὺδοκίμησαν μάλιστ' αἱ Γάλλοι κατὰ τὴν ἀριθμὸν καὶ κατὰ τὴν πρὸς τὸν εὐγενῆ ὑμῶν ἀγῶνα συμπάθειαν. Αὐτοὶ ἔγειναν οἱ πρῶτοι διερμηνευταὶ τῶν ὁποίων ὁ ἀγὼν οὗτος διήγειρεν αἰσθημάτων εἰς τὴν Γαλλίαν· οἱ δὲ ὀλίγοι οἱ εἰς τὸν πόλεμον τοῦτον ἐπιζήσαντες, ἀφοῦ εἶδον ὅτι ἡ ὑπεράσπιτις, τὴν ὁποίαν ἡ Α. Μ. Κάρολος ὁ Γ' ἔδωκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἶναι ὑψηλὸς ἔσταινος τῆς διαγωγῆς τῶν, μέλλουν νὰ συμμεθέωσι τῆς νέας αὐτῆς λύχης.

Δέξασθε, Κύριε Κόμη, τὴν δῆλωσιν τῶν τῆς τιμῆς καὶ ὑψηλῆς ὑπολήψεως αἰσθημάτων μου.

Ἐν Ναυπλίῳ, 2 — 14 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Στρατοπεδάρχης, Γενικὸς Διευθυντὴς τῶν Τακτικῶν Στρατευμάτων

ΤΡΕΖΕΛ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 15 Αὐγούστου.

Κατὰ τὴν διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως τὴν 7 τοῦ τρέχοντος ἔχειεν ἐπικηδεῖος τελετὴ πρὸς μνήμην τῆς Βρετανικῆς αὐτοῦ Μεγαλειότητος Γεωργίου Δ' εἰς τὸ Ναύπλιον, καθὼς καὶ εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κράτους. Εἰς τὴν πρωτεύουσιν, κατὰ τὴν δεκάτην καὶ ἡμίσειαν ὥραν, ἡ Α. Ε. ἐδέχθη εἰς τὸν οἶκόν του τοὺς Κυρίους Ναυάρχους τῶν Συμμάχων Αὐλῶν, τὴν Γερουσίαν, τοὺς Γραμματεῖς τῆς Κυβερνήσεως, τοὺς Στρατηγούς, ἄλλους ὑπαλλήλους, καὶ τὸ σῶμα τῶν ἀξιωματικῶν, πενθηφορῶντας ὅλους. Περὶ τὰς 11 ἡ Ἐξοχότης του ἤγουμένη ὅλων αὐτῶν τῶν ἐπισήμων ἀνδρῶν διευθύνθη πρὸς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ὅπου ἤδη αἱ Κύριοι Ἀντιπρόσωποι εἶχον εἰς τὸν προσδιωρισμένον τῶν τόπων παρευρεθῇ. Μετὰ τὰς συνήθεις ὑπὲρ εἰρήνης τῆς ψυχῆς τοῦ ἐνδόξου μακαρίτου εὐχὰς τῶν ἱερέων, ὁ Γραμματεὺς τῆς Γερουσίας Κ. Παναγιώτης Σούτσος ἐπρόφερε τὸν ἐπιτάφιον τοῦτον λόγον.

“Τὴν στιγμὴν αὐτὴν καθ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ κράτους ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς πενθηφορῶν εἰς τοὺς ναοὺς τοῦ Κυρίου προτεύχεται ὑπὲρ τῆς ψυχικῆς ἀναπαύσεως ἐνὸς τῶν τριῶν δεμελιωτῶν τῆς ἀνεξαρτησίας του, τοῦ Βασιλέως Βρετανίας Γεωργίου Δ'. Κατὰ πρῶτον μετὰ 22 ἑκατοντα-

ετηρίδας τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀνεξάρτητον συνάζεται πρὸς παράστασιν τῶν αἰσθημάτων του. Διερμηνευτὴς αὐτῶν τῶν αἰσθημάτων ἐνώπιον τοῦ ἀγαπωμένου διὰ τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν εὐφυΐαν του Ἕλληνας, ἐνώπιον τῶν Κυρίων Ἀντιπρέσβων καὶ Ναυάρχων τῶν Συμμάχων Αὐλῶν, ἐνώπιον ὁμηγύρεως τόσων σεβαστῶν ἀνδρῶν, ἃν ἐξ ἑνὸς μέρους συναισθάνωμαι τὴν ὑπερτάτην τιμὴν, ἐξ ἄλλου ἀποδειλιῶ πρὸς τὸ βάρος της, ἀναγκασθεὶς ν' ἀναβῶ εἰς βῆμα με ψυχὴν τεθλιμμένην, τῆς ὁποίας τὰς δυνάμεις παραλύει ἡ Δέα τοῦ δικαίου πένθους τῆς πατρίδος μου.

„Θῦμα τῆς καταστρεπτικῆς δυνάμεως, ἣτις παρακολουθεῖ ὅλα τὰ ὄντα, καὶ εἰς τὴν αἰωνίαν κίνησιν συντείνει τοῦ φυσικοῦ καὶ ἠθικοῦ κόσμου, ἡ Ἑλλὰς αἰῶνας ἔδρεχε με δάκρυα τὰς ἀλύσεις της ἐν μέσῳ σκότους, ὅπου μέλεις παρεσέδυναν ἀκτίνες τοῦ παλαιοῦ της κλέους. Ἐλευθερίᾳ, μεγαλειότης, φῶτα εἶχαν ἐκλείψει, ὡς καὶ ἡ καλλονὴ τῆς γῆς ἡ συνοδεύουσα μόνον τὴν εὐτυχὴ τῶν ἐθνῶν στάτιν. Ὁ ἥλιός της ἐπιχύνων τὰς φλογεράς ἀκτίνάς του, καὶ ἀνάπτων τὴν φαντασίαν τοῦ Ἕλληνας, τὸν καθίστη δυστυχέστερον, αὐξάνων τὴν λυπηρὰν συναίσθησιν τῆς παρελθούσης δόξης καὶ τῆς παρούσης ἀδοξίας του. Περιερχόμενοι τότε τὴν Ἑλλάδα ὁδοιπόροι, θαυμασταὶ τῶν ἀρχαίων χρόνων της, ἐφύβριζον εἰς τοὺς παρόντας της, καὶ ἀπὸ τὰς ἀγκάλας της ἄρπαζαν τὴν λάγνηνον, καθ' ἣν ἐκράτει τῶν παλαιῶν τέκνων της τὴν κόνιν· βλέποντες τοὺς Ἕλληνας, πλὴν μὴ δυνάμενοι νὰ ὑποπτευθῶσιν ὅτι τὸ κυριευμένον ὑπὸ τὸν ζυγὸν σῶμά των ἐδύνατο νὰ κρύπτῃ φλογερὰν ψυχὴν, ἐφρόνουν ὡς ὁργανικὴν ἀσθενείαν των τὴν ἐκ τῆς δουλείας ἀλλοιώσιν των, καὶ ἀμφιβάλλοντες περὶ τῆς ἀληθοῦς καταγωγῆς των, τοὺς παρίστων ὡς ἀφρὸν τοῦ χειμάρρου τῶν διαφόρων λαῶν τῶν κατὰ διαφόρους ἐποχὰς πλημμυρησάντων εἰς τὴν Ἑλλάδα· “ὅταν, ἔλεγαν καθ' ἑαυτοὺς, ὅταν οἱ περιπλανώμενοι περὶ τὴν γῆν Ἰουδαῖοι συνέλθωσιν εἰς ἔθνος αὐτόνομον, τότε καὶ οἱ Ἕλληνες Δέλουν ἀναφανῆ ἀνεξάρτητοι. „ Ἕλληνες, ἡ σκληρὰ καὶ ἀδικος περὶ τοῦ μέλλοντός σας αὐτὴ προφητεία ἐφάνη σήμερον ψευδής! εἴσθε ἀνεξάρτητοι· ἀπολαμβάνετε ὡς ἀμοιβὴν τῆς σταθερότητός σας εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνά σας τοὺς καρπούς τῶν φιλανθρώπων προτάσεων τοῦ Γεωργίου Δ' πρὸς τὰς κραταίας Αὐλὰς τῆς Ῥωσσίας καὶ Γαλλίας, προτάσεων, αἵτινες ἐγέννησαν τὴν συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου, καὶ τέλος ἐπέφεραν τὴν πράξιν τῆς 3 Φεβρουαρίου. Ἡ φιλάνθρωπος φωνὴ τοῦ Γεωργίου Δ' ἐφθασε περὶ τὸ 1826 εἰς τὴν εὐγενὴ καὶ ἐνδοξον Γαλλίαν, καὶ εἰς τὴν γενναίαν καὶ τῶν ὁμιθησέσκων της πρόθυμον ὑπερασπίστριν Ῥωσίαν, καὶ φωνὴ προφητικὴ Ἡσαίου ἔκτοτε ἤχησεν εἰς τὴν Ἑλλάδα φωνάζουσα “Ἐξεγείρου, ἐξεγείρου... ἐνδυσαι τὴν δοξάν σου... ἐκτίναξε τοῦ χοῦν, καὶ ἀνάστηθι... ἔθισον... ἐκδυσαι τὸν δεσμὸν τοῦ τραχήλου σου, ἡ μάλωτος θυγάτηρ. „

„Ἕλληνες! ἐνθυμεῖσθε τὰς δυστυχεῖς πρὶν τῆς ναυμαχίας τοῦ Νεοκάστρου ἡμέρας, ὅταν ἀπαυδήσαντες ἀπὸ δυσβάστακτον ἀγῶνα, πλὴν καρτεροῦντες ἐν μέσῳ ἀπαρδειγματίστων δεινοπαθῶν καὶ κινδύνων, πλὴν προτιμῶντες τὸν θάνατον ἀπὸ τὴν αἰσχρὰν δουλείαν, τὰ ὄμματά σας πρὸς τὸν οὐρανὸν δακρυσμένα ἐστρέφετε; αἱ ἡμέραι αὐταί, ἃν καὶ παρήλθον, εἶναι παρούσαι εἰς τὴν φαντασίαν μου ἐδῶ πόλεις ἐκπυρσσοκροτηθεῖσαι καὶ μετὰ τῶν κατοίκων τῶν

ἄφαντοι· ἐκεῖ νῆσοι χῆραι κατοίκων ἐν μέσῳ πελάγους αἱμάτων· ἡ Ἑλλὰς ὅλη εὐρύχωρον μνήμα, καὶ τοῦ θρηνώδους Ἱερεμίου ἡ ζωηρὰ καὶ πένθιμος φαντασία μόλις ἐπαρκεῖσαι εἰς τὴν παράστασιν τῶν δεινῶν τῆς πατρίδος μου· “ὁδοὶ πενθοῦσι παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἐρχομένους ἐν ἐσπέρῃ... εἰ ἱερεῖς αὐτῆς ἀναστενάζουσιν, αἱ παρθένοι αὐτῆς ἀγόμεναι, καὶ αὐτὴ πικρανομένη ἐν ἑαυτῇ... ὅπως ὁ λαὸς αὐτῆς ζητοῦντες ἄρτον... ἐκρότησαν ἐπ' αὐτὴν πάντες οἱ παραπρενόμενοι ὁδὸν, ἐσύρισαν καὶ ἐκίνησαν τὴν κεφαλὴν αὐτῶν, λέγοντες, αὕτη στέφανος εὐφροσύνης πάσης τῆς γῆς. „ (Ἱερεμίας)

„Ἡ πυρκαϊὰ τῆς ἐν Νεοκάστρῳ ναυμαχίας διέλυσεν Ἕλληνας, τὸ ἐπικαλύπτει τὸν ὀρίζοντά μας σκότος. Εὐγνωμοσύνη αἰώνιος εἰς τὸν Γεώργιον Δ', εὐγνωμοσύνη εἰς τοὺς συνεργάτας τοῦ ἐνδοξοῦ καὶ φιλανθρώπου ἔργου!

„Ἦψιτε Δημιουργέ! ὅχων ἐλέγχους συνειδήσεως καὶ Δέλων ν' ἀποφύγῃ τὸ βλέμμα ἐνὸς δικαίου κριτοῦ, βλέπων τὴν πλάσιν σου, καταπειθεταὶ νὰ τὴν θεωρῇ ὡς τυφλῆς εἰμαρμένης γέννημα· ἀλλ' ὁ περιπατῶν εἰς τὸν εὐθὺν δρόμον τῆς ἀληθείας, τὴν θεωρεῖ ἐνὸς ὑπερτάτου καὶ σοφοῦ ὄντος δημιουργήμα, εὐρίσκει τὸ ἄφθαρτον εἰς τὴν φθορὰν τῶν ὄντων, τὴν τάξιν των εἰς τὴν φαινομένην ἀταξίαν των, βλέπει μίαν καὶ μόνην κίνησιν εἰς ὅλας τὰς κινήσεις, βλέπει μίαν καὶ μόνην Δέλησιν εἰς ὅλας τὰς Δελήσεις. Καθὼς, Κύριε, ὁ φιλόσοφος τὸν φυσικὸν κόσμον, οὕτω τὴν ἐπανάστασιν τῆς πατρίδος μου θεωρῶν καὶ σκεπτόμενος εἰς τὴν συρρόην τῶν εὐτυχῶν περιστάσεων, αἵτινες τὴν ἔσωσαν, καθὼς καὶ εἰς τὰς πολιτικὰς περιπτώσεις τὰς ἀλληλοδιαδεχόμενας ἴστρον τινὰ πρὸς μόνην τὴν εὐδαιμονίαν της, βλέπω εἰς ὅλας τὰς περὶ Ἑλλάδος κινήσεις, μίαν μόνην κίνησιν τὴν ἐδικήν σου, εἰς ὅλας τὰς περὶ Ἑλλάδος τῶν Μοναρχῶν θελήσεις βλέπω μίαν μόνην Δέλησιν τὴν ἐδικήν σου. Θέλεις τὸ ἔργον σου παραιτήσῃ;... ὄχι· λαμπρὸν μέλλον εἰς τὴν Ἑλλάδα προετοιμάζεις. Ἡ Ἑλλὰς ἀνεξάρτητος, ὑπὸ σοφὸν Ἠγεμόνα ἐνόουσα τὰς δυνάμεις της, διευθύνουσα τὸ ἄγρυπνον πνεῦμα τῶν κατοίκων της εἰς τὴν παιδείαν καὶ τὴν ὠφέλιμον βιομηχανίαν, εὐρεθεῖσα εἰς τὴν τόσον εὐτυχὴ διὰ τὸ ἐμπόριον Δέσιν, καὶ εἰς αἰῶνα φώτων, δύναται νὰ ἐλπίσῃ δικαίως μέλλον ἄξιον τοῦ παρελθόντος. Τὸ λαμπρὸν τοῦτο μέλλον εἶναι ναὸς σου αἰώνιος, Γεώργιε Δ', θεμελιωτὰ τῆς ἀνεξαρτησίας της· τὴν μνήμην τῶν ἀποθανόντων δύναται νὰ μεταφέρωσι τὰ τοιαῦτα μόνον μνημεῖα εἰς τὰς πλέον μεμακρυσμένας γενεάς.

„Ἀλλὰ τί ὁμιλῶ περὶ μνημείων, περὶ δόξης, περὶ μεγαλειότητων γητῶν; χωρὶς διάδημα, χωρὶς βασιλικὰς πομπὰς εἶται σήμερον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὴν ζύγην τῆς δικαιοσύνης του αἱ πράξεις σου σταθμίζονται. Ὁμήγυρις παροῦσα Ἑλλήνων! ἔθνος συναθροϊζόμενον τὴν στιγμὴν ταύτην εἰς ὅλους τοὺς ναοὺς τῆς Ἑλλάδος! μία φωνὴ ἃς ἐξέλθῃ ἀπὸ τὰς καρδίας ὅλας καὶ ἃ φθάσῃ εἰς τὸ ὑπέρτατον τοῦ Θεοῦ δικαστήριον! φωνάζετε, φωνάζετε· “ἀνάπαυσίς εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Γεωργίου Δ'. „ Καὶ σεῖς σκιαὶ ἡρώων πεσόντων εἰς τῆς δόξης τὸ πεδῖον, μάστιγες ἱεροῦ ἀγῶνος! περικυκλώσατε τὸ δικαστήριον αὐτὸ καὶ μετ' ἡμῶν ἐπαναλέγετε· “ἀνάπαυσίς εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Γεωργίου Δ'

„Τὰς ὑψουμένας αὐτὰς πανταχόθεν φωνὰς, τὰς θερμὰς αὐτὰς παρακλήσεις λαοῦ προσευχομένου, τὰς ἀκούετε; Σεβαστοὶ Ἀντιπρόσωποι τῶν θεμελιωτῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ

Κράτους! γενήτε μάρτυρες τῆς πανδήμου καὶ βαθυτάτης εὐγνωμοσύνης τοῦ ἔθνους πρὸς τοὺς εὐεργέτας του! „

Τὴν 9 τοῦ αὐτοῦ μηνός, ὁ πυροβολισμὸς τῆς ἀκροπόλεως Ναυπλίου ἀνῆγγειλεν εἰς τοὺς Ἕλληνας τὴν διπλὴν ἑορτὴν τῶν γενεθλίων καὶ τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναβάσεως τῆς Αὐτοῦ Βρετανικῆς Μεγαλειότητος Γουλιέλμου Δ'. Πρὸς τὴν ἐσπέραν αὐθόρμητως καθ' ὅλην τὴν πόλιν ἔγεινε λαμπρὰ φωτοχυσία. Ἡ Α. Ἐξοχότης μέρος τῆς νυκτὸς διέτριψεν εἰς τὸ δίκροτον Windsor Castle, ἔπου πλῆθος γυναικῶν ἐπισήμων τῆς πρωτευούσης εἶχε κατὰ πρόσκλησιν ὑπάγει διὰ νὰ συμμετέβῃ τῆς εἰς τὸ πλοῖον τοῦτο γινομένης εὐθυμίας.

Ἐπιστολὴ διευθυνθεῖσα παρὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρέσβων τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν πρὸς τοὺς ἐν Λονδίνῳ Πληρεξουσίους.

Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, τὴν 12 — 24 Ἀπριλ. 1830.

Μιλόρδε, τὴν 8 τοῦ Ἀπριλίου (27 Μαρτίου) ἐκοινοποιήσαμεν εἰς τὴν Πόρταν διὰ τῆς ἐγκλειστοῦ ἡμῶν διακοινώσεως τὴν περὶ τῆς Ἑλλάδος ἀπόφασιν τῶν τριῶν Συμμάχων Δυνάμεων. Τώρα δὲ λαμβάνομεν τὴν ἀποκρίσιν τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας, καὶ σπεύδομεν νὰ τὴν πέμψωμεν ἄνευ ἀναβολῆς πρὸς ὑμᾶς. Δὲν ἀμφιβάλλομεν δὲ ὅτι αἱ Δυνάμεις θέλουσι εὖρεϊ αὐτὴν εὐχάριστον, οἷα ἔφανη καὶ εἰς ἡμᾶς. Ἡ συγκατάθεσις τῆς Τ. Π. εἰς τὴν ἀπόφασιν τῶν Συμμάχων, ἐκδηλοῦται ἐν αὐτῇ ἀπεριόριστος καὶ χωρὶς διαφύλαξιν.

ROBERT GORDON, ΓΥΙΑΔΕΜΙΝΩΤΟΣ, ΡΙΒΩΠΙΕΡΡΟΣ.

Διακοίνωσις τῶν τῆς Ἀγγλίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ῥωσσίας Πρέσβων πρὸς τῶν Ἐξοχώτατον Ρεῖζ Ἐφέντην.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τὴν 8 Ἀπριλίου 1830.

Οἱ ὑποφαινόμενοι Ἀντιπρόσωποι τῆς Ἀγγλίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ῥωσσίας ἔλαβον ἕκαστος παρὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ Αὐλῆς τὴν διαταγὴν νὰ κοινοποιήσωσιν εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πόρταν τὴν ὁποῖαν ἔκαμον ὁμοφώνως αἱ Αὐλαὶ τῶν περὶ τῆς Ἑλλάδος ἀπόφασιν. Πρινὴ δὲ ἐκθέσωσι λεπτομερῶς οἱ ὑπογεγραμμένοι τὰς ἀποφάσεις ταύτας, θέλουσι ἐξηγήσει κατ' ἐπανάληψιν καὶ διὰ βραχέων τοὺς σκοποὺς, κατὰ τοὺς ὁποίους συνέστησαν αἱ τρεῖς Αὐλαὶ τὴν συμμαχίαν διὰ τὴν κατάπαυσιν τῶν ταραχῶν, ὑπὸ τῶν ὁποίων κατηρημώθησαν οἱ δυστυχεῖς ἐκεῖνοι τόποι. Τὸ νὰ ἐκπληρώσῃσι τὴν φιλανθρωπίας ἀπαραίτητον χρέος· νὰ δώσωσιν εἰς τὴν ναυτιλίαν τὴν προτέραν τῆς ἀσφάλειαν· νὰ προφυλάξωσι τὴν Εὐρώπην ἀπὸ πυρκαϊᾶν, ἐκ τῆς ὁποίας ἀδιακόπως ἀπειλεῖτο διὰ τὴν ἐξακολούθησιν καταστάσεως πραγμάτων ἀσυμμετρήστων μετὰ τὴν ἡσυχίαν τῆς· νὰ καταστήτωσι τὴν εἰρήνην αὐτῶς, ὥστε νὰ προλάβωσιν, ὅσον τὸ δυνατόν, νέας εἰς τὸ ἐξῆς ταραχάς· καὶ ἐπὶ πᾶσι νὰ στερεώσωσι τὴν ὑπαρξίν τοῦ Ὀθωμανικοῦ βασιλείου: οὗτοι ἦσαν οἱ σκοποὶ, πρὸς τοὺς ὁποίους ἀπέβλεψαν ἀδιακόπως αἱ τρεῖς Ὑψηλαὶ Δυνάμεις· σκοποὶ, εἰς τῶν ὁποίων τὴν συγκατάθεσιν ἡ

Πόρτα αὕτη ἐγνώρισε νεωστὶ τὴν ἀνάγκην, καὶ οἱ ὁποῖοι ἐκίνησαν τοὺς Συμμάχους εἰς τὰς ἀποφάσεις, τὰς ὁποίας οἱ ὑπογεγραμμένοι λαμβάνουν τώρα τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσωσιν. (Ἐπὼνται ἐνταῦθα τὰ πρῶτα 9 ἄρθρα τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 3 Φεβρουαρίου.) Ἀφοῦ δὲ τοιοῦτοτρόπως αὐταὶ συνεφώνησαν ὀριστικῶς περὶ τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς ἐκτάσεως τῆς νέας Ἑλληνικῆς Πολιτείας, καθὼς καὶ περὶ τῆς φύσεως τῶν πρὸς τὸ Ὀθωμανικὸν βασιλεῖον σχέσεων αὐτοῦ, προέβησαν εἰς τὴν ἐκλογήν τοῦ Ἡγεμόνος, ὅστις ἤρμυζε νὰ τεθῇ ὡς κεφαλὴ αὐτῆς.

Συμφώνως ἐθεώρησαν ὅτι ὁ Πρίγκιψ Λεοπέλδος τοῦ Σάξ Κοβούργου παρεῖχεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἰς τὴν Ὑψ. Πόρταν καὶ εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην, ὅλην τὴν δυνατὴν ἐγγύησιν, ὥστε ἡδύνατο νὰ ἐπιθυμῇ τις περὶ τὸ προκείμενον τοῦτο, καὶ ἐπρόσφερον εἰς τὴν Β. Α. Τ. μετὰ τὰς εἰς τὰ πρῶτα τρία ἄρθρα ἐκδηλουμένας συμφωνίας τὴν κυβέρνησιν τῆς νέας Ἑλληνικῆς Πολιτείας μετὰ τὸν τίτλον Ἡγεμὼν Κυριάρχης τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὁ τίτλος οὗτος θέλει μεταβαίνειν εἰς τοὺς ἀπογόνους του. Ἡ δὲ Β. Α. Τ. ἐνέδωκεν εἰς τὰς ἐπιθυμίας των. Ἐξέβησαν κατ' ἐπανάληψιν ἐν τῇ προσιμῇ τῆς παρουσίας οἱ ὑπογεγραμμένοι τοὺς σκοποὺς, τοὺς ὁποίους ἀδιακόπως προέβητο ἐν ταῖς συνδιαλέξεσιν αἱ Δυνάμεις· τὰ δὲ ὀριστικῶς ἀποφασισθέντα συνάδουσιν ἄριστα μετὰ τοὺς σκοποὺς τούτους.

Ἀστήρικτος ἀντὶρρῆσις ἦτο τὸ νὰ θελήσῃ τις νὰ προσάψῃ εἰς τὴν Συμμαχίαν ὅτι παρεδραμεν ἐνίοτε ἐκ τῆς ὁδοῦ, ἥτις ἐξ ἀρχῆς τὴν ἐφάνη ἀναγκαία εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀπέβλεπον αἱ προσπάθειαι τῆς. Ἦτο χρεῖα νὰ λάβῃ μέτρα κατὰ τὰς περιστάσεις, νὰ ἀναγνωρίσῃ τὰς ἐγκειμένας εἰς τὴν ὑπόθεσιν ἀνάγκας, καὶ τέλος πάντων νὰ λάβῃ εἰς κανόνα ὅτι ἡ ὀρθότερα πείρα καὶ σαφεστέρα πρόγνωσις τὴν ἐπέταττον ὡς χρέος ἀπαραίτητον.

Ἀναγνωρίσασα δὲ ἡ Τ. Π. τὸ ὁποῖον ἀνέλαβεν ἡ Συμμαχία ἔργον εἰς τὴν εἰρηνοποίησιν τῆς Ἑλλάδος, δὲν ἐπεκύρωσεν ἄρα γε ἐξ ὑπαρχῆς ὅλας τὰς ἀποφάσεις, αἵτινες ἐμελλον νὰ εἶναι τὰ παρεπόμενα τῶν μεγάλων ἀρχῶν τῶν παρὰ τῶν Αὐλῶν προκηρυχθεισῶν; Ὅθεν ἡ Πόρτα πρέπει νὰ καταπεισθῇ ἐκ τῆς ἀκριβοῦς ἐξετάσεως τῆς διακοινώσεως τῶν ὑπογεγραμμένων, ὅτι προνοοῦσαι αἱ Δυνάμεις περὶ τῶν ἀληθινῶν τῆς Τ. Π. συμφερόντων, ἔκαμον ὑπὲρ αὐτῆς ἀπόφασιν συνάδουσαν μετὰ τὰ γενικά τῆς Εὐρώπης συμφέροντα. Ἐὰν λοιπὸν ζητῆται ἀπὸ τὴν Πόρταν νὰ παραιτήσῃ τὴν νῆσον Εὐβοίαν καὶ τὰ ὁποῖα ἔχει κατὰ τὴν ἀνατολικὴν Ἑλλάδα φρούρια, διορίζεται εἰς αὐτὴν ὡς ἀνταμοιβὴ ἡ ἀνάκτησις ὅλης τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἥτις εὐρίσκεται κατὰ τὸ παρὸν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἡ κτήσις τοῦ πρὸς ἄρκτον τοῦ Ἀσπρωποτάμου γηπέδου, καὶ τῶν ὀρίων Ὄζας καὶ Οἴτης, ἐπαρχιῶν προλαβόντως δεδομένων εἰς τοὺς Ἕλληνας. Δὲν πρέπει νὰ λησμονήσῃ ἡ Τ. Π. ὅτι ἡ Συμμαχία ἐπιβάλλει εἰς τοὺς Ἕλληνας τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ παραιτήσῃ τὴν νῆσον Σάμον, καθὼς καὶ τὸ μέρος τῆς νήσου Κρήτης, τὸ ὁποῖον διεφύλαξαν μέχρι τοῦδε εἰς τὴν κυριότητά των. Ἐπαραξάν λοιπὸν αἱ Σύμμαχοι Αὐλαὶ, ὅταν ἐξήρτητο ἀπὸ αὐτὰς, πάντῃ σύμφωνα μετὰ τὴν δηλωθεῖσαν παρὰ τῆς Τ. Π. ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ μὴ γένωσι τόσον ἐκτεταμένα τὰ σύνορα τῆς νέας Ἑλληνικῆς Πολιτείας, ὅσον ἐξ ἀρχῆς ἠθέλησαν νὰ τὰ κάμωσιν. Ἐὰν δὲ πάλιν ἀπεφά-

σισαν νὰ δώσωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα αὐτονομίαν ἀπόλυτον, καὶ εἰς ὁριστικῶς ἡθέτησαν τὰ περὶ φόρου καὶ ἀποζημιώσεως ζητήματα, ἔκαμον τοῦτο, ἐπειδὴ ἡ κατάστασις τῆς ἐνδείας, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκεται ἡ Ἑλλάς, ἡθέλεν ἀντιτάξει ἐμπόδια ἄμετρα εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὀρων τούτων, καὶ ἐπειδὴ αἱ σχέσεις, αἵτινες ἡθέλαν γεννηθῇ ἐντεῦθεν μεταξὺ τῶν δύο τόπων, ἀφεύκτως ἡθέλον προξενήσει ἀξιοθρηνητούς διαφωνίας καὶ συχνὰς συγχύσεις, καὶ ἡθέλε γένῃ χρεία διὰ τοῦτο μεσολαβήσεως ἀτελευτήτου. Ὅθεν κατὰ τὴν ἀπόφασίν τῆς ταύτης δὲν ἀπέβλεψεν ἡ Συμμαχία εἰς ἄλλο εἰμὴ τὸ ἀληθινὸν καλὸν ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, τοῦ τε Ὀθωμανικοῦ βασιλείου, καὶ τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐμπεδώσῃ τὴν ἡσυχίαν τῆς Ἀνατολῆς, καὶ εἰς τὸ ἀπαραιτήτου χρέος τοῦ νὰ προλάβῃ τὴν ἀνανέωσιν περιπολικῶν, αἵτινες ἡδύναντο νὰ ἐπηρεάσωσιν τὴν ἡσυχίαν τῆς Εὐρώπης.

Περὶ τὸν εἶναι σχεδὸν νὰ εἴπωμεν πρὸς τοῦτοισι ὅτι αἱ Σύμμαχοι Αὐλαὶ δὲν θέλουσι ὑποφέρει κάμμίαν παράβασιν, οὔτε κάμμίαν ἐπιχείρησιν ἐκ μέρους τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ Κράτους κατὰ τοῦ Ὀθωμανικοῦ βασιλείου. Κατὰ τοῦτο δὲ ἡ ἐκλογὴ τοῦ Ἡγεμόνος, εἰς τὸν ὁποῖον θέλει ἐμπιστευθῇ τῆς Ἑλλάδος ἡ κυβέρνησις, ὁ χαρακτήρ καὶ τὰ φρονήματα αὐτοῦ παρέχουν εἰς τὴν Ὑ. Π. ἰσχυρὰν ἐγγύησιν καὶ ἀσφάλειαν. Αἱ Αὐλαὶ προσφέρουν μετὰ πίστεως τὴν ἐγγύησιν ταύτην εἰς τὴν Πόρταν. Κάμμίαν δ' ἄλλην δὲν γνωρίζουν ἀρμοδιωτέραν εἰς τὸ νὰ διατηρήσῃ μεταξὺ τῆς Ὀθ. Πόρτας καὶ τῆς Ἑλλάδος ἐκείνην τὴν εἰρήνην, εἰς τὴν ἀποκατάστασιν καὶ διαφύλαξιν τῆς ὁποίας διηγήθη ὁ ἐνθερμος πόθος των.

Παρηγγέλθησαν προσέτι ἀπὸ τὴν Συμμαχίαν οἱ ὑποσημαινόμενοι νὰ στήσωσιν τὴν προσοχὴν τῆς κυβερνήσεως τῆς Α. Ὑ. εἰς ἀντικείμενον πολλὰ ἐπιθυμητόν. Διεδήλωσαν ἤδη ὅτι αἱ νῆσοι Σάμου καὶ Κρήτη μένουσι ὑπὸ τὴν κυριότητα τῆς Πόρτας, καὶ ὅτι ἔχουν νὰ εἶναι ἀνεξάρτητοι ἀπὸ τὴν νέαν Δύναμιν, τὴν ὁποίαν ἀπεφάτισε νὰ συστήσῃ ἡ Συμμαχία εἰς τὴν Ἑλλάδα. Μ' ὅλα ταῦτα αἱ Σύμμαχοι Αὐλαὶ, κατὰ τὰς ὁποίας ἀνεδέχθησαν διὰ τῆς κοινῆς συμβάσεως ὑποχρεώσεις, ὀφείλουσι νὰ προστατεύωσι τοὺς ἐγκατοίκους τῆς Κρήτης καὶ τῆς Σάμου, ὥστε νὰ μένουσι πάντῃ ἀπειράκτοι, ὡς συμμεθέξαντες εἰς τὰς παρελθούσας ταραχάς. Αἱ Σύμμαχοι Αὐλαὶ ἀπαιτοῦν ὑπὲρ αὐτῶν παρὰ τῆς Πόρτας τὴν ἀσφάλειαν ταύτην, καὶ ζητοῦν νὰ ὁρισθῇ αὕτη δι' εἰδικῶν μέτρων, ὥστε, ἡ διὰ τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν παλαιῶν προνομίων ἐκείνου τοῦ λαοῦ, ἡ δι' ἄλλων τιῶν, τὰ ὁποία ἐκ πείρας ἡθέλον ἀποδειχθῇ εἰς τὸ ἐξῆς ἀναγκαῖα, νὰ ἐγγυᾶται εἰς ἐκείνους τοὺς λαοὺς δραστηρικὴν ὑπεράσπισιν κατὰ τῶν αὐθαιρέτων πράξεων. Πιστεύουν δὲ αἱ τρεῖς Αὐλαὶ ὅτι καὶ ἡ Ὑ. Πόρτα αὐτὴ εἶναι ἐνδομύχως πεπεισμένη, ὅτι, θεωρουμένων τῶν σχέσεων τῶν μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς Κρήτης καὶ τῆς Σάμου, καὶ τῶν ὑψηλῶν τοῦ νέου Κράτους ἐξ αἰτίας τῆς ταυτότητος τῆς θεησκείας ὑπαρχουσῶν, ἐπιεικῆς καὶ ἀξίᾳ κυβερνήσεως θέλει τὴν δώσει τὰ ἀσφαλέστερα μέσα τοῦ νὰ ὑποστηρίξῃ ἐπὶ τῶν πρώτων τὴν κυριότητά τῆς ἐπάνω εἰς ἀκλονήτους βάσεις.

Τοιοῦτοτρόπως ἐκοινοποίησαν οἱ ὑπογεγραμμένοι εἰς τὴν Ὑ. Π. ὅσα παρηγγέλθησαν παρὰ τῶν τριῶν Αὐλῶν. Πιστεύουν δὲ ὅτι ἡ Πόρτα θέλει δυνηθῇ νὰ κρίνῃ περὶ τῆς ἀπροσώποληψίας, μετὰ τὴν ὁποίαν ἐφέρθησαν εἰς τὰς ἀπο-

φάσεις των, καὶ τὰ ἰσχυρὰ αἷτια, τὰ ὁποία δὲν τὰς ἐσυγχώρησαν ν' ἀφήσωσι πλέον μετέωρον καὶ ἀβέβαιον τῆς Ἑλλάδος τὴν εἰρηνopoίησιν. Αἱ Σύμμαχοι Αὐλαὶ προσδοκῶσι παρὰ τῆς Πόρτας καθαρὰν ἀποδοχὴν τῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἀποφάσεων τούτων. Προσμένουν προτέτι νὰ προκηρύξῃ ἐν τῷ ἅμα καὶ δημοσίῳ τὴν κατάπαυσιν τῶν ἐχθροπραξιῶν, καὶ νὰ ἐκτελέσῃ ἄνευ ἀναβολῆς ὅλους τοὺς ἐν τῇ παρούσῃ διακοινώσεως περιεχομένους ὁρισμοὺς, καθόσον ἀφορῶσι τὴν Πόρταν, καὶ ἰδίως τοὺς ἀναγομένους εἰς τὸ ἐμπόριον, εἰς τὴν ναυτιλίαν, εἰς τὴν ἀμνηστίαν, καὶ εἰς τὴν εἰρηνικὴν εὐκαίρωςιν τῶν τόπων, οἵτινες ἔχουν νὰ παύσονται τοῦ νὰ εἶναι ὑπὸ τὴν κυριότητα αὐτῆς. Τὸ αὐτὸ ἐζητήσαν αἱ Αὐλαὶ καὶ παρὰ τῶν Ἑλλήνων.

Εἶναι δὲ πεπεισμένοι οἱ ὑποφαινόμενοι ὅτι αἱ Αὐλαὶ δὲν θέλουσι ψευσθῇ τῶν ἐλπίδων των, καὶ ὅτι ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν θέλουσι λάβει παρὰ τῆς Πόρτας πάντῃ εὐχάριστον ἀπόκρισιν εἰς τὰς ἀποφάσεις τῶν Συμμάχων. Ἀλλ' ὅμως χρέος των εἶναι νὰ φανερώσωσιν ὅτι, καὶ ἂν δὲν ἡθέλε δοθῇ αὕτη ἡ ἀπόκρισις, ἡ δοθῇ ἀτελής, ἡ ἀναδελθῇ, αἱ Αὐλαὶ θέλουσι προῖχ' οὐχ ἡ ἴον εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν μέτρων τῶν διὰ τὸ κοινὸν ἀγαθὸν ὠρισμένων.

ἔχουν τὴν τιμὴν οἱ ὑποφαινόμενοι, κτλ.

ROBERT GORDON, ΓΥΙΛΛΕΜΙΝΩΤΟΣ, ΡΙΒΩΠΙΕΡΟΣ.

Διακοίνωσις τοῦ Ῥεῖξ Ἐφέντη, διὰ τῆς ὁποίας ὁμολογεῖ πρὸς τοὺς Πρέσβεις τῶν τριῶν Συμμάχων ὅτι ἡ Πόρτα συγκατατίθεται εἰς τὰ ἀποφασισθέντα ἐν ταῖς τοῦ Λονδίνου συνδιαλέξεσιν.

Ἐσκέφθη ἡ Ὑψηλὴ Πόρτα τὰ διαλαμβανόμενα ἐν τῇ ἀξιωματικῇ διακοινώσει, τὴν ὁποίαν ἔστειλαν πρὸς αὐτὴν οἱ φίλοι τῆς οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει διατρίβοντες ἀντιπρόσωποι τῶν τριῶν Ὑψηλῶν Δυνάμεων, καὶ ἡ ὁποία περιέχει τὰς τελευταίας ἀποφάσεις τὰς ἐν ταῖς συνδιαλέξεσι τοῦ Λονδίνου γενομένας.

Ἡ ἀπάντησις τῆς Ὑ. Π., ἀνάλογος μὲ τὸ περιεχόμενον αὐτῶν, καὶ σύμφωνος μὲ τὴν συνορικὴν γραμμὴν τὴν κεχαραγμένην ἐπὶ τοῦ χάρτου τοῦ εἰς τὴν διακοίνωσιν ταύτην συνημμένου, θεωρεῖται ἀπὸ τὰς τρεῖς Δυνάμεις ὡς τὸ μέσον τοῦ νὰ καταπαύσωσιν αἱ ὑπάρχουσαι ταραχαί, ἰκανὸν νὰ χορηγήσῃ τὰς ἀναγκαῖας ἐγγυήσεις καὶ ἡ ὑποχώρησις τῆς Πόρτας ἡθέλε καταπαύσει ὅλας τὰς περὶ τοῦτο ἀμφισβητήσεις.

Δίδει ἡ Ὑ. Π. εἰς τοῦτο τὴν συγκατάθεσίν της, καὶ ἀποδέχεται τὰ περὶ αὐτὸ ἀποφασισθέντα, ὡς ἀφορῶντα εἰς τὸ νὰ παρέξωσιν εἰς τὸν τόπον ἀσφάλειαν καὶ ἡσυχίαν, καὶ νὰ στερεώσωσι τὴν καθολικὴν εὐδαιμονίαν καὶ τὴν κοινὴν εἰρήνην.

Γίνεται δὲ ἡ παρούσα ἀξιωματικὴ διακοίνωσις καὶ στέλλεται πρὸς τοὺς Ἐξοχωτάτους, τοὺς προειρημένους ἡμῶν φίλους, διὰ νὰ τοὺς κοινοποιηθῇ αὕτη ἡ ἀπόφασις, καὶ νὰ τὴν γνωστοποιήσωσιν εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ Αὐλὴν ἕκαστος.

Τὴν 1 Ἰσλκαδὲ 1245 (12 Ἀπριλίου 1830.)

(Ἐκ τοῦ Οὐνετοῦ Παρατηρητοῦ.)

[ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.]

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡΙΘ. 66 ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ακολουθία τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορῶν τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος. (Βλ. τὰ προηγούμενα φύλλα τῆς Γενικῆς Εφημερίδος.)

(Ὅλοι συνοδεύονται μετ' ἐπίσημα ἐγγράφα τῶν ἀνηκόντων Διοικητῶν πρὸς τὸν Ἐξουχότατον Κυβερνήτην, μαρτυροῦντα τὴν κοινὴν θέλησιν καὶ τὸ αὐθόρμητον τοῦ λαοῦ εἰς τὰς πράξεις ταύτας.)

Ἀναφορὰ τῶν Ψαρρίανων.

Ἀρ. 486. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρὸς τὴν Προσωρινὴν Διοίκησιν Αἰγίνης
Ἡ Δημογεροντία τῶν Ψαρρίανων.

Κατὰ τὴν ἐννοίαν τῆς ὑπ' Ἀρ. 1188 ἐγκυκλίου τῆς Σ. Κυβερνήσεως, ἐγκλείεται ἀντίγραφον ἀναφορᾶς τῶν ἐνταῦθα, ἐν Ναυπλίῳ, καὶ ἐν Σύρῳ παροικούντων συμπολιτῶν μας πρὸς τὴν Β. Α. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον, Ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ὑποθαίνομένη δημογεροντία, εἰς τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα συνάδουσα μετὰ τῶν συμπολιτῶν τῆς, παρακαλεῖ τὴν Προσωρινὴν Διοίκησιν νὰ διευθύνῃ αὐτὴν πρὸς τὴν Β. Α. Υ. τὸν Σ. ἡμῶν Κυβερνήτην, διὰ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸν οἰκεῖον τόπον.

Μετὰ τὸ προσηκόν σέβας ὑποσημειούμεθα,

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 23 Ἰουλίου 1830

Οἱ δημογεροντες Γεώργιος Χ. Μικέ, Α. Βόγιος.

Ἀρ. 3059. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρὸς τὸν Ἐξουχότατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος

Ὁ Προσωρινὸς Διοικητὴς Αἰγίνης.

Σπεύδω κατὰ χρέος νὰ διευθύνω πρὸς τὴν Β. Α. Υ. τὴν ἀναφορὰν τῆς κοινότητος τῶν Ψαρρίανων, ἀναφερομένην πρὸς τὴν Β. Α. Υ. τὸν Ἡγεμόνα Λεοπόλδον.

Ἡ κοινότης τῶν ψαρρίανων εἶναι πλήρως χρεῖς, δεικνύοντες καὶ εἰς τὴν παρούσῃν περίστασιν τὸν ἐνθερμον ζῆλον καὶ τὴν τελείαν ἀφοσίωσιν των, τὴν ὁποίαν ὀρεῖσθαι εἰς τὴν Σ. ἡμῶν Κυβέρνησιν.

Εἶναι ἀληθές, ὅτι συνέβη ὀλίγη ἀργοπορία, εἰς τὴν ἄνω ῥηθείσαν ἀναφορὰν· ἀλλὰ τοῦτο προήλθεν, ἐπεὶ οἱ πολῖται τῆς κοινότητος εἶναι καὶ ἐνταῦθα, καὶ εἰς Ναύπλιον, καὶ εἰς Σύραν, καὶ ἀλλαχοῦ διεσπαρμένοι.

ὑποσημειοῦμαι μετὰ βαθύτατον σέβας.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 28 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Προσωρινὸς Διοικητὴς Αἰγίνης

Α. ΓΙΑΝΝΙΤΖΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Κ. Γ. Λήμιος.

Πρὸς τὴν Β. Α. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον,

Ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος, κτλ. κτλ. κτλ.

Ἰψηλότατε ἡγεμόν,

Ὅταν τέλος πάντων κατὰ τὸ Πρωτόκολλον τῆς 3 Φεβρουαρίου ἀνεγκωρίσθη μέρος τῆς Ἑλλάδος ἀνεξάρτητον, ἡ κοινότης τῶν Ψαρρίανων, ἂν καὶ αἰσθανομένη ζωηρότατα τὴν ἀνάμνησιν τῆς μερικῆς πατρίδος τῆς, ἀλλὰ κατὰ χρέος ἀπὸ τὸ γενικὸν τῆς Ἑλλάδος συμφέρον ἐμψυχουμένη, ἐπερίμεινε μετὰ καρτερίαν νὰ ἴδῃ τὴν ἐκδασιν τῶν πραγμάτων, οὗτα κατὰ τοῦτο ἄξιως καὶ δικαίως ἀφιερωμένη εἰς τὴν βελτίαν συνέσιν τῆς Σ. ἡμῶν Κυβερνήσεως. Καὶ ὄντως εἰς τὸ ἐγγράφον τῆς Κυβερνήσεως, τὸ ὁποῖον εἰς ἀπάντησιν τῶν διακοινώσεων τῶν Συμμάχων Αὐλῶν ἐξεδόθη, πρὸς δὲ καὶ εἰς τὸ

ὑπόμνημα τῆς Γερουσίας παρατηρεῖ ἡ κοινότης αὕτη, ὅτι εἰκονίζονται αὐτὰ τῆς ψυχῆς τῆς τὰ αἰσθήματα.

Ὅθεν καὶ ἐλπίζει νὰ ἐκπληρωθῶσιν αἱ εὐχαί τῆς, ὡς πηγάζονται ἀπὸ τὰ ἱερὰ τῆς Ἑλλάδος δικαιώματα, ἀπὸ τὰ μεγέλα καὶ πολυχρόνια δεινὰ τῆς, ἀπὸ τὰς ἀπείρους θυσίας τῆς, ἀπὸ τὴν σωτήριον προστασίαν τῶν μεγαθύμων Συμμάχων καὶ ἀπὸ τὰς ἀρετὰς τῆς Β. Α. Υ. τοῦ Ἡγεμονος Λεοπόλδου.

ὑποσημειούμεθα ὑποκλινέστατοι οἱ κατὰ τὰ διάφορα μέρη τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας πολῖται Ψαρρίανοί.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 3 Ἰουνίου 1830.

Οἱ ἐν Αἰγίνῃ παροικούντες,

Α. Γιαννίτσας, Κ. Κανάρης, Ἀναγνώστης Δομεστίνης, Χ. Γιάννης Ἀργύρης, Γεώργιος Κανάρης, Γεώργιος Ν. Γιάνναρης, Γ. Καμπούρης, Α. Νικολάου Χ. Ἀλεξάνδρη, Κυριάκος Ν. Μαρμούνης, Ἰωάννης Βελισσάριος, Γ. Μιτάρας, Γεώργιος Χ. Μικέ, Δημήτριος Α. Δομεστίνης, Δημήτριος τῆς Μιχαήλ, Ἀντώνης Σκορδῆς, Ἀναγνώστης Κουτρούλης, Γιάννης Γυαλοῦρης, Κωνσταντῆς Τίρος, Ἀντώνης Μισσάτσος, Νικόλαος Α. Καρακωνσταντῆς, Γεώργιος Κ. Τσακνιάς, Δημήτριος Σταματάρης, Ἰωάννης Βόγιος, Δημήτριος Καρακωνσταντῆς, Κωνσταντῆς Πεδάρας, Δημήτριος Γεωργιάδης, Γεώργιος Μ. Ἀράπη, Νικόλαος Ἰωάννου, Δημήτριος Ν. Ἀρβανίτη, Δημήτριος τοῦ Παπᾶ Δημητρακάκη, Γεώργιος τῆς Ἀνένζας, Κωνσταντῆς Κηλαφάτης, Ἀνδρέας Νικολοῦ, Νικόλαος Ἀρχοντοῦς, Κωνσταντῆς Λαμπρούδης, Ἀνδρέας Στ. Κυπαρίσσης, Διαμυντάρης Μπούτζαρης, Ἀνδρέας Θ. Ἀνδριάνης, Ἰωάννης Τσαλίκης, Γιάννης Κουτρούζης, Κωνσταντῆς Ἀρετῆς, Νικόλαος Μ. Τσακνιάς, Κωνσταντῆς Ι. Μαστρανδρέα, Θεοδωρῆς Τσαπῆς, Χ. Δημήτριος Δομεστίνης, Κωνσταντῆς Μπουρνός, Γιάννης Σαζέλης, Ἀνδρέας Γ. Γιαννίτσας, Γεώργιος Νικολάρας, Γεώργιος Μαρμούνης, Α. Μαρμούνης, Ἰωάννης Κ. Μπούτζαρας, Ἀντώνης Μπουρνός, Γιάννης Μαρμούνης, Ἀντώνης Ν. Γεωργίου, Δημήτριος Νικολάρας, Γιάννης Καλῆτας, Ἰωάννης Δομεστίνης, Κωνσταντῆς Μαρμούνης, Νικόλαος Σαζελῆς, Κωνσταντῆς Βασιλείου, Γεώργιος Σαζελῆς, Δημήτριος Μπιλάτης, Κωνσταντῆς Μπούτζαρας, Γεώργιος Κοντούρας, Γεώργιος Γ. Γεωργιάδης, Δημήτριος Κασέτας, Ἀνδρέας Δούκας, Ζαχαρίας Μιχαήλ, Γεώργιος Δημητρίου, Μιχάλης Γ. Σαρκῆς, Μανώλης Καμπούρης, Ζαχαρίας Παπᾶ Χριστοφῆ, Γεώργιος Ν. Ρογατάς, Γεώργιος Τίρος, Γεώργιος Κομνηνός, Γεώργιος Στ. Κεράση, Δημήτριος Κομνηνός, Νικόλαος Βρούλης, Μανώλης Γ. Ἀντωνῆ, Νικόλαος Κατσουλιέρης, Κωνσταντῆς Μαρμούνης, Ἰωάννης Τοῦμπος, Ἀναγνώστης Γ. Μαρκεῖ, Θεοδωρῆς Μιλαῖτης, Γεώργιος Κηλατσάκης, Νικόλαος Α. Βρούλου, Ἀντώνης Γ. Κηλατσάκης, Ραζαίος Μαρμούνης, Δημήτριος Γ. Σαρκῆς, Νικόλαος Μελέτιος, Ἰωάννης Τσαπῆς, Νικόλαος Κομνηνός, Γεώργιος Παπᾶ Ἀνδρέας, Μαρκεῖ Ν. Μιλαῖτης, Ἀνδρέας Ι. Μιτάρας, Δημήτριος Α. Μισσάτσος, Γιάννης Χ. Μ. Διασάκη, Ἰωάννης Π. Ἀνδριανῆς. — Οἱ ἐν Ναυπλίῳ παροικούντες, Νικόλαος Χ. Α. Κοτσᾶς, Θ. Μαθιός, Ἰωάννης Α. Μπαρτσάνου, Α. Βόγιος, Νικόλαος Κουτρογιάννης, Ἀνδρέας Μιτάρας, Κ. Ν. Παπᾶς, Ἰωάννης Α. Λαζου, Κωνσταντῆς Ν. Μισσάτσος, Κωνσταντῆς Α. Διαμυντάρης, Κωνσταντῆς Παπᾶ Δημητριάκη, Νικόλαος Μισσάτσος, Κωνσταντῆς Ν. Κοτσᾶς. — Οἱ ἐν Σύρῳ παροικούντες, Μ. Μιχαηλίου, Δημήτριος Ι. Κοτσᾶς, Γεώργιος Γ. Μιχαήλ, Ν. Ἰωάννης Βελισσάριος, Δημήτριος Α. Καλημέρης, Κωνσταντῆς Τίρος, Νικόλαος Μιρατσάνος, Νικόλαος Μοναρχίδης, Κωνσταντῆς Ἀν. Τίρος, Δημήτριος Ἀνδριανῆς, Ἀνδρέας Ἀρβανίτης, Α. Ν. Κασέτας, Ἀνδρέας Ν. Μαρμούνης, Γ. Α. Δημητριάδης, Δημήτριος Στραμπούλας, Ἰωάννης Γ. Κοτσᾶς, Νικόλαος Χ. Κυριάκος, Δημήτριος Ν. Μαρμούνης, Νικόλαος Πατρογιάννης, Γεώργιος Ιω. Χελᾶς, Μανώλης Μικέας, Γιάννης Γ. Ζαχαρίας, Ἀναγνώστης Α. Παπᾶς, Κωνσταντῆς Ἀν. Κοτσᾶς, Δημήτριος Βαλᾶς, Νικόλαος Λιοντῆς, Ἰωάννης Ν. Διακογιάννης, Ἰωάννης Δομεστίνης, Γεώργιος Κ. Ἀγαπούσης, Μιχάλης Σταματῆλος, Γιάννης Παπᾶ Κωνσταντῆς, Γεώργιος Α. Μανιατῆς, Νικόλαος Μανιατῆς, Νικόλαος Χ. Δημητριάδης, Δημήτριος Λιοντῆς, Δημήτριος Παρλιαρῆς, Κωνσταντῆς Τρικυβέρτης, Νικόλαος Δημητριάδης, Ἀργύρης Καλημέρης, Ἀνδρέας Γ. Ἀραπῆ, Κωνσταντῆς Μικέας, Γεώργιος Ν. Μαρμούνης, Γεώργιος Γ. Γεωργιάδης, Γιάννης Ἰσακῆς, Θεοδωρῆς Τσαπῆς, Κωνσταντῆς Σακνιάδης, Δημήτριος Ν. Διακογιάννης, Ἀναγνώστης Γυαλοῦρης.

Ὅτι ἀπαρτίζονται τοῖς ἐν τοῖς Ἀρχαῖοις τῆς ὑποφαινομένης Δημογεροντίας πρωτοπόποις.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 28 Ἰουλίου 1830.

Οἱ Δημογεροντες τῶν ψαρρίανων. Γεώργιος Χ. Μικέ, Α. Βόγιος.

Νησίον.

Πρὸς τὸν Διοικητὴν Καλαμαράς καὶ Νησίου

Ἡ ἐπαρχία καὶ δημογεροντία Νησίου.

Ἐγκλείεται ἀναφορὰ πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Σ. Κυβερνήτην ἐκ μέρους τῆς κοινότητός μας, ἀφορῶσα εἰς ἀπάντησιν τῆς ὑπ' Ἀρ. 1448 ἐγκυκλίου τῆς Σ. Κυβερνήσεως, καὶ παριστάνοσα τὴν ἀποσίωσιν τῆς κοινότητός μας εἰς τὴν Α. Ε. κατὰ τὸ ἠψήφισμα τῆς ἐν Ἀργεῖ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως. Ὅθεν παρακαλεῖται ἡ Διοίκησις νὰ τὴν ἀποστείλῃ ἀποκρινομένη διὰ τὴν παραλαβὴν τῆς καὶ ἀποστολῆν αὐτῆς.

Ἐν Νησίῳ, τῇ 4 Ἰουλίου 1830.

Οἱ Δημογέροντες, Παναγιώτης Δαρειώτης, Κωνσταντῖνος Καλαμαριώτης, Ἀναγνώστης Καμπᾶς.

Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Σ. Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Λαβόντες ἀφορμὴν οἱ ὑποφαινόμενοι κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας ταύτης ἀπὸ τὴν ὑπ' Ἀρ. 1448 ἐγκύκλιον, τοῦ νὰ ἐκφράσωμεν εἰς τὰς εὐεργετίας Δύλας τὰ αἰσθητά τῆς εὐγνωμοσύνης μας διὰ τὰς πρὸς τὴν πολυπαθὴ Ἑλλάδα ἀφθονοπαρόχους εὐεργεσίας των, διὰ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Πρίγκιπος Αετοπόλδου Ἡγεμόνος τῆς Ἑλλάδος, δὲν λείπομεν εἰς ἀπάντησιν τῆς ἐγκυκλίου ταύτης ἀπὸ τοῦ νὰ παρακαλέσωμεν τὴν Α. Ε. τοῦ νὰ ἀναδεχθῇ καὶ τοῦτο τὸ θάρος ἐκ μέρους τῆς κοινότητός μας, τὸ νὰ τὸ ἐνεργήσῃ κατὰ τὴν ἐρεσίμ μας, καθὼς καὶ προλαβόντως ἀξιοπρεπῶς τὸ ἐξέφρασε διὰ τῶν ἑξοχωτάτων Ἀντιπρέσβων.

Καὶ ἐπειδὴ εἰς τὴν βῆθεισαν ἐγκύκλιον παρατηρήσαμεν ὅτι τινὲς ἰδιοφρονοῦντες ἠθέλησαν μυστικῶς τῷ τρόπῳ παρὰ τὸ ἠψήφισμα τῆς ἐν Ἀργεῖ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως νὰ γράψωσιν ἰδιαιτέρως, ἐνῶ τὸ ἔργον ταῦτο ἡ αὐτὴ Συνέλευσις ἀνέθετεν εἰς τὴν πρόνοιαν τῆς Α. Ε., οὐ μόνον δι' αὐτὰ τὰ ἔγγραφα ἡ κοινότης μας ἔχει τὴν εἴδησιν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀποδοκιμαζόμενα ὡς μὴ γραφέντα μετὰ τὴν θέλησιν τῆς κοινότητός μας, καθὼς καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἂν γένωσι τοιοιτοτρόπως, ἐπειδὴ μόνῃ ἡ Α. Ε. κατὰ τὸ ῥηθὲν ψήφισμα ἔχει καθε σχέσιν ἀλληλογραφίας ἐξωτερικῆς, καὶ οὐχὶ ἄλλοι. Ὅθεν ἔχοντες ἅπασαν τὴν ἀφοσίωσίν μας εἰς τὴν Υ. Ε. μένομεν μ' ὅλον τὸ σέβας.

Ἐν Νησίῳ, τῇ 27 Ἰουνίου 1830.

Οἱ εὐπειθέστατοι κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Νησίου,

Ἀνδρούτης Ἰωσήφ, Παναγιώτης Δαρειώτης, Παναγιώτης πλημόνης, Κωνσταντῖνος Καλαμαριώτης, Θεοδόσιος Οἰκονομόπουλος, Μάρκος Μαρκόπουλος, Ἀναγνώστης Καμπᾶς, Δημήτριος Κράγιαννης, Κωνσταντῖνος Νικολάου, Γιάννης Οὐζίκας, Γιαννάκης Κουταρέλης, Πανάγος Σταμπολτζῆς, Π. Μιχαλάκος, Κωνσταντῖνος Οἰκονομόπουλος, Παναγιώτης Καλαμαριώτης, Γεώργιος Νικολάου, Εὐστράτιος Θεοφιλόπουλος, Ἀναγνώστης Μπουράτης, Πέτρος Μπελουμπισόπουλος, Παναγ. Χρυσόπουλος, Κωνσταντῖνος Κουμάντος, Ἰωάννης Μπουρατῖνος, Θεοδωράκης Σπανός, Ἀναστάσιος Σπύλας, Γιάννης Χαριτόπουλος, Ἠλίας Μυλωνόπουλος, Δημ. Χαριτόπουλος, Ἰω. Πατρίκης, Ἀναστᾶς Χατζῆ κότου, Γεώργιος καὶ Ἀναγν. Βρετέας, Στυλιανὸς Καρεντινός, Ἀναγνώστης Σεργεγόπουλος, Πούλος Χαΐνης, Γεωργάκης Κυτρώνης, Γιάννης Κυτρώνης, Νικόλαος Ταλιᾶς, Δημήτριος, Ἀντωνόπουλος, Θανάσης Σύνκας, Ἀναστάσιος Κ. Καλαμαριώτης, Θεόδωρος Κατζῖρης, Παναγιώτης, Δημήτριος Μπίρμπιλης, Α. Γ. Καμπᾶς, Παναγιώτης Θανασόπουλος, Ἀναγνώστης Γαλανόπουλος, Ἠλίας Μπακριγύρης, Χρῆστος Ἀντωνόπουλος, Φῶτος Ἀρτινός, Γεώργιος Γεωργουλόπουλος, Κωνσταντῖνος Σταμπολτζῆς, Νικολ. Μαρκόπουλος, Γεώργιος Καράππας, Παναγιώτης Ζολότας, Παναγιώτης

Γρίλος, Σταῦρος Τζιχριτζόπουλος, Γεώργιος Καμοῦκος, Μαρῖνος Ἐξηδακτυλόπουλος, Γεώργιος Πούπιζα, Παναγιώτης Τζαβατῖνος, Γιαννάκης Ἀδαριτάρης, Ἀποστόλης Κουτίρης, Δημήτριος Παντελάκης, Πανάγος Ντόσκος, Παναγιώτης Μαυρόκωλας, Παναγῆς Παυλῆς, Θανάσ. Ποδαράς, Κυριάκης Κρουτίρης, Θανάσιος Βλαχάκος, Νικολάκης Κουντουρίσης, Παῦλος Τράγος, Πανάγος Σπανιολός, Πέτρος Κούτης, Ἀνδρέας Κουσταβιτῆς, Γεώργιος Κωλοκούδας, Ἀντώνιος Πουλόπουλος, Καλόγερος Μαυρόκωλας, Ἰω. Κωνστ. Μπενάρδου, Παναγιώτης Καρέλας, Νικολάκης Νικολόπουλος, Παναγιώτης Κάτας, Πέτρος Ἀτροσμῆ, μισός, Ἀνδρέας Πατρίκης, Στάθης Καρλότζης, Δημητράκης Γεργούλιας, Κωνστ. Μαρῆς, Χριστόφιλος τουβᾶ, Δημήτριος Μιυροῖδης, Παντελῆς Καρχίγαμβρος, γεωργάκης Μισερλέος, γεώργιος ἀποστολόπουλος, Κωνσταντῖνος δρακόπουλος, Θεοδωρῆς Τριανταφυλλοῦλης, Φῶτις πολόπουλος, γεώργιος Χρονόπουλος, Γιαννάκης Σπανός, γαλάνης παυλόπουλος, Φῶτος καντιάνης, Ἀλέξιος Κιγιτζόπουλος, Χρῆστος Μελόπουλος, Σπύρος Τοκάπουλος, ἀποστόλης Χ. Σκάμπας, Δημήτριος πλατάρης, Μιχάλης, Πανάγος Γαβριήλ, Γεωργάκης πενταχωρέας, Χρῆστος Τέτες, Ἰωάννης Χαϊρόπουλος, Νικολῆς Καστρίρης, Π. Βλαχογιάννης, Ἰω. σπυρόπουλος, Μάρκος Μπελάκης, Θεόδωρος Παναγιωτόπουλος, Νικόλαος οὐτζίκας, γεώργιος Μπούλιδόπουλος, Δημήτριος Μουρίκης, Παναγ. Βλαχάκης, Κωνσταντῖνος Μουρικόπουλος, Πανάγος Μαριόλος, γεώργιος Μουρίκης, Κωνσταντῖνος Μιχαλίγαμβρος, Κωνστ. παρασκευᾶς, Πούλος κουρατᾶν, Χρῆστος Μαρλόπουλος, γαλάνης σκυλιδακός, Γιάννης κούνης, Καλόγερος Μουλάς, γεώργιος καρλιώτζης, Χρῆστος καρτερολιώτης, Ἀναστάσιος Κρουτίρης, Πέτρος γυρτάκης, Ἀναστάσιος ταυτίρης, Σταῦρος Σπανός, Θανάσιος Πουπούλας, Κωνσταντῖνος Μουρίκης, Βασίλειος Παναγιωτόπουλος, Παναγ. Πηλτακόλιας, Καλόγερος βενούτης, γεώργιος τζιούσης, Κωνστ. Κρασιάκης, Θεοδωράκης Σπανός, Κωνστ. Καπούκος, Πανάγος Σπανός, Γιαννάκης Σταυρόπουλος, Γιάννης τζιχριτζῆς, Θεόδωρος Καρακώστας, Στάθης Καλαθόγαμβρος, Γεωργάκης Καρακώστας, Δημητράκης Ἀντωνῆς, Ἀναστάσιος Λαζαράκος Παναγ. τζιχριτζῆς, Κωνστ. Μάρκου, Ἀναστάσιος Μαγουλάς, Καλόγερος Λαζαράκος, Ἀδάμ Μουσταρῆς, Δημήτριος τζιρζόπουλος, Διονύσιος Ζέρβας, ἀποστόλης ἀχειλᾶς, Ἰω. κούγις, Διαμαντῆς ἀποστολόπουλος, Φῶτος Ζέρβας, Δημήτριος κοκκίνης, Χρῆστος οὐτζίκας, Κωνστ. ἑάρχος. — Χωρίον τζιτζόρι, Ἀθανάσιος Μαντζάρης, Γιάννης Μαντζάρης, Θεοδωρῆς Νάσιος, Πανάγος Παναδόπουλος, Πανάγος Πετρόπουλος, γεώργιος Νάσιος, Θεοδωρῆς Μπελέας, Πανάγος ψάθας, Δημήτριος Καρακῆνης, Παναγιώτης Σφοντίλης, Σταῦρος Παναγιωτόπουλος, Νικολ. Δημητράγαμβρος, Κυριάκος Θεοδωρόπουλος, Ἀναστάσιος Παναγιωτόπουλος, Ἠλίας σικουάγας, Ἰω. τριανταφυλλόπουλος, Ἰω. ἀλεξόγαμβρος, Γιαννούλης κυριλόπουλος, Ἀθανάσιος Κουντουρακόπουλος, Θεοδωρῆς, Κουρλετᾶς, Ἀλεβίζος Νάσιος, ἀγγελῆς Νάσιος, Δημήτριος Νάσιος, Κωνσταντῖνος Νάσιος, Καραλάμης Καρακῆς, Δημητράκης Μπαρπίτζας, Παναγιώτης Σφοντίλης, Παναγ. Σαραντόπουλος, Πανάγος Μαντζάρης, Γεώργιος Μαντζάρης, Πανάγος Νταρλᾶς. — Χωρίον Μπαλιάγα, Γεώργιος Φωτόπουλος, Πανάγος Στυλιαδόπουλος, Εμμ. Στυλιαδόπουλος, γεώργιος σταθόπουλος, Παναγιώτης Νῖνος, Θανάσιος Μπουρλάκος, Δημήτριος Μουντανόπουλος, Θεοδωράκης Σωτηρόπουλος, Ρούσσης κοσμοπούλος, Παναγιώτης κατζουλῆς, Νικολάκης κατζουλῆς, γεώργιος κολλατός, Παναγιωτάκης τζιχριτζῆς, Καμαρινός κοσμοπούλος, Κωνστ. γαλανόπουλος.

Χρήστος Μαράγκος, Χρήστος ἐγγλεντζής, δημήτριος παπά-
ζογλούς, πούλος Νινιός, Νικόλαος Νινιός, δημήτριος τζι-
τζίκος, πούλος καλυδᾶς, καλόγερος Μπεκιάρης, γιάννος Μη-
τρόπουλος, παναγ. γιαννακόπουλος, ἀναστάσιος Ριόπουλος,
Θεόδωρος Νίνος.

Ἐπικυροῦται παρὰ τῆς ἐπαρχιακῆς δημογεροντίας Νησί-
ων ἡ γνησιότης τῶν ἐν τῇ πικρούση ὑπογραφῶν, ὑπογραφο-
μένων τῶν μὲν ἰδιοχείρως, τῶν δὲ δι' ἐτέρων ὡς μὴ εἰδότην
γράμματα.

Ἐν Νησίῳ, τῇ 4 Ἰουλίου 1830.

Οἱ δημογέροντες Παναγιώτης Δαρειώτης, Κωνσταντῖνος
Βαλαμαριώτης, Ἀναγνώστης Καμπᾶς.

Μικρομάνης.

Ἐξοχώτατε,

Καὶ ἀπ' ἀρχῆς μὲν ἀπείρους ὁμολογούμεν τὰς εὐγνωμοσύνας
ἡμῶν πρὸς τὴν Σεβαστὴν μας Κυβέρνησιν διὰ τὴν αὐτῆς
πατρικὴν κηδεμονίαν καὶ ἀκρον φροντίδα, τὴν ὁποίαν κατ-
έβαλε καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς κυβερνήσεώς της, ἀφ' οὗ
χρόνου ἐπέστη εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἐνεπιστεύθη τὸ πηδάλιον
τοῦ κυματιζομένου σκάφους της.

Ἀλλ' ἤδη μᾶλλον πρὸς αὐτὴν ἐσμὲν εὐγνωμονοῦντες, ἐπι-
ελθόντες τὴν πρὸ ὀλίγου πρὸς τὰς εὐεργετίας ἡμῶν καὶ
συμμαχικὰς Αὐλὰς ἀπάντησιν αὐτῆς εἰς τὴν αὐτῶν περὶ τῆς
τύχης τῆς Ἑλλάδος διακοίνωσιν πρὸς αὐτὴν, καὶ τὴν εἰς αὐτὸ
τοῦτο σύντονον καὶ δικαίαν τῆς Γερουσίας παρατήρησιν.

Ἐνῷ οἱ πολῖται τῆς ἐπαρχίας ταύτης πεπεισμένοι ὄντες
εἰς τὴν μετὰ λόγου καὶ πατρικῆς κηδεμονίας τῆς ἡμῶν
Σεβ. Κυβερνήσεως εἰς τὴν μεταμόρφωσιν ταύτην τῶν Ἑλ-
ληνικῶν πραγμάτων, καὶ ἐνόοντες τὰς εὐχὰς ἡμῶν μὲ
ἐκείνας τὰς ἰδικὰς της, αἱ ὁποῖαι ἐξ ὀνόματος αὐτῆς καὶ
ἐκ προσώπου τῶν Ἑλλήνων εἰσὶν ἤδη παρ' αὐτῆς ἐκπεφρα-
σμένοι πρὸς τὴν Β. Α. Υ. τὸν Ἡγεμόνα, πιεζόμενοι ἀνεκδοιάστως
ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος θέλει θερίσει τοὺς καρποὺς τῶν αἰμο-
σταγῶν ἀγώνων του καὶ τῶν ὁποίων ὑπέστη κινδύνων.

Ἐπομένως εἴμεθα στεντόριοι κήρυκες τῆς πρὸς ἡμᾶς συμ-
παθείας καὶ φιλανθρωπίας τῶν Σεβαστῶν Μοναρχῶν καὶ
ὑπερασπιστῶν τῆς Ἑλλάδος.

Ἐκ τοῦ διότι δὲ ἀφωτισάμεν ὅλην μας τὴν ἐμπιστοσύνην
καὶ νόμιμον ἐξουσίαν πρὸς σὲ τὸν Σεβαστὸν ἡμῶν Κυβερνήτην,
ἀφ' ἧς ὥρας ἐπατήσατε τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος, καὶ διότι
νομίζομεν τὰς πράξεις τῆς Υ. Ε. ὡς θείας ἐμπνεύσεις, ὡς
ἀφορώσας πραγματικῶς εἰς τὴν εὐδαιμονίαν μας, ὁρμῶμεν
καὶ ἤδη ἐπὶ τῆς αὐτῆς, ὄντες σύμφωνοι κατὰ πάντα εἰς τὴν
ἐμβριθῆ συνέσιν σας, καθ' ὅσα ἐπευχόμεθα πρὸς τὴν Α. Β. Υ.
περὶ τῆς ὁλοσχεροῦς ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸν
ὁποῖον αἱ Σεβασταὶ τῶν Συμμάχων Αὐλαὶ προέθεντο βᾶσιμον
σκαπὸν, καὶ κατὰ τὰς εὐχὰς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἄν δὲ ἄτομά τινα ἐκ τῆς ἐπαρχίας μας, (τὸ ὁποῖον ἔως
ἤδη κατ' εὐχὴν δὲν ἐφάνη) κατενεχθέντα εἰς τοσοῦτον παρ-
αφροσύνην ἐνεργήσουν, ἢ ἀναφέρουν τὸ ἀπάδον τῆς παρούσης
ἡμῶν πράξεως καὶ ἀναφορᾶς κρυφίως, ἢ πράξεις ἐλείνη καὶ
ἀναφορὰ, καθότι εἶναι ἀποτέλεσμα τετυφωμένου νοῦς καὶ
προφανοῦς πλαστογραφίας, θέλει νομίζεται ἄκυρος καὶ ὡς
ἄγραφος χάρτης.

Ἡμεῖς δὲ οἱ πολῖται τῆς ἐπαρχίας ταύτης συνελθόντες εἰς
ἐν, καὶ τιθέντες τὰ τῆς εὐγνωμοσύνης μας αἰσθήματα ὑπ' ὄψιν
τῆς Σεβαστῆς ἡμῶν Κυβερνήσεως καὶ τὰς πρὸς αὐτὴν ἄκρας
εὐχαριστήσεις μας,

Μένομεν εὐγνωμόνως καὶ εὐσεβάστως,

Ἐν Μικρομάνῃ, τὴν 3 Ἰουνίου 1830.

Οἱ τῆς ἐπαρχίας Μικρομάνης,

Ὁ κληρὸς, Θεόδωρος ἱερεὺς καὶ εἰκονόμος, Μιχαὴλ ἱερεὺς καὶ εἰκονόμος,
Παναγιώτης πρωτοπνεῦς, Ἀρχιμαδρίτης Παρθένιος, Μακάριος ἱερομόναχος
καὶ ἐφημέριος, Γρηγόριος ἱερεὺς ἐφημέριος, Παναγιώτης Ζαμπόρος ἱερεὺς καὶ
ἐφημέριος, Σαραντὸς ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος, Ἰωάννης ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος,
Παπᾶ Παγκράτιος ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος, Π. Ζαμπόπουλος ἱερεὺς ἐφημέριος,
Ἰωάννης ἱερεὺς ἐφημέριος, Ἀναστάσιος ἱερεὺς καὶ σακελάριος, Εἰρηνο-
δικὸς Ἀν. Καλογερόπουλος, ὑποδημογέροντες, Ζαφείρης Μπούρας, Ἀθ-
ανάσιος Πολύδωρος, Θεόδωρος Ζήχος, Ἀναγνώστης Ζιωργόπουλος, Σπύρος
Καλαβᾶς, Πανῆχος Κοτζίρης, Δημητράκης Σταθόπουλος. Οἱ πρόκριτοι
τῆς αὐτῆς, Ἀναστάσιος Πολυδούρης, Δημήτριος Χρηστόπουλος, Παναγιώτης
Κατσαδίτης, Νικόλαος Πολυδούρης, Παναγιωτάκης Ἀναγνωστόπουλος, Ἰωάν-
νης Σπυρὸς, Ἰωάννης Ἀντωνόπουλος, Δημητράκης Μπόμπας, Βεργῆς Παπα-
κωστακόπουλος, Ἀναγνώστης Ἰωάννου Ἀναστασίου, Παναγιώτης Τούρας,
Θεόδωρος Πιπῆς, Ἀναστάσιος Κουλούσης, Ἰωάννης Καλογερόπουλος, Διονύσιος
Βασιλείου, Πούλος Σάμπουρας, Πούλος Ἀποστολόπουλος, Ἰωάννης Ματθαίου,
Στάθης Ματθαίου, Θεόδωρος Μπούτζης, Δημήτριος Πανόπουλος, Στάθης
Σπηλιώτης, Γεώργιος Βαρελάς, Νικόλαος Κούρος, Θανάσιος Νικολόπουλος, Γιάν-
νης Κατσάνης, Ἀργύριος Ἀργυρόπουλος, Σωτήρης Σαραντόπουλος, Νικόλαος
Μυραϊδᾶς, Πιπῆς Τζιμπλόπουλος.

Ἡ ἐπαρχιακὴ δημογεροντία Μικρομάνης ἐπιστάσει τὰς ἀνωθεν ἐαυτῆς
καὶ τῶν πολιτῶν τῆς ἐπαρχίας ταύτης γνησας ὑπογραφὰς τῆς παρούσης
πράξεως καὶ ἀναφορᾶς.

Ἐν Μικρομάνῃ, τὴν 6 Ἰουνίου 1830.

Οἱ δημογέροντες, Ἀντώνιος Καλογερόπουλος, Ἀναστάσιος Πολύδωρος,
Δημήτριος Χρηστόπουλος, ὁ γραμματεὺς Δράκος Παπᾶ Ἰωάννου.

Μεγαρίδος.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.
Ἐξοχώτατε.

Δὲν ἐλείψαμεν εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς ἐπαρχιακῆς μας
δημογεροντίας νὰ συνέλθωμεν σήμερον ἀπὸ τὴν πόλιν, κα-
μωπόλεις καὶ χωρία τῆς ἐπαρχίας μας οἱ δημογέροντες
καὶ ἄλλοι ἀπεσταλμένοι, καὶ ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ φαινώ-
μεθα ὑποσημειούμενοι. Εἰς ταύτην τὴν συνέλευσιν ἀνεγνώ-
σαμεν τὴν ὑπ' Ἀρ. 1488 ἐγκύκλιον κοινοποίησίν σας καὶ
τὰ διὰ ἀντίγραφου τῶν ἀναφορῶν, τὰς ὁποίας διεύθυνόν τινες
τῶν πολιτῶν ἀμέσως πρὸς τὴν Β. Α. Υ. τὸν Ἡγεμόνα τῆς
Ἑλλάδος.

Παράδοξον τῷ ὄντι μᾶς ἐφάνη τὸ φρόνημα τῶν πολιτῶν
τούτων, καὶ τοὺς ἐσυλλυπήθημεν τρόπον τινὰ διὰ τὴν μα-
ταιότητα τοῦ διαλογισμοῦ των, εὐθὺς ἀφ' οὗ ὑπέθεσαν ὅτι
εἶναι δυνατόν ἡ Α. Β. Υ. ὁ Ἡγεμὼν τῆς Ἑλλάδος νὰ ἀπο-
δεχθῇ εὐμενῶς τὴν πράξιν των ταύτην, ἥτις δὲν ἐμπορεῖ
νὰ ἔχη παρὰ τῇ ὕψηλότητί του κάμμιαν ἐννοειαν ὕστερ' ἀφ'
οὗ ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ Γερουσία δι' αὐτῆς ἐξέφρασαν εἰς τὴν
Α. Β. Υ. τὴν ὀφειλομένην εὐγνωμοσύνην πρὸς τὰς Ὑ. Συμμά-
χους Δυνάμεις, καὶ τὰς ἀξιώσεις καὶ αἰσθήματα κυρίως ὁλο-
κληροῦ τοῦ ἔθνους ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ἡγεμόνος του, καὶ
τόσον περισσότερον παράδοξον, διότι τὰ ἐγγράφα ταῦτα μὴ
ἔχοντα τὴν ἀπαιτουμένην νομιμότητα καὶ τοὺς χαρακτῆρας
κοινοτήτων, εἶναι ἐπόμενον νὰ τοὺς προμηθεύσωσι τὴν πρέ-
πουσαν καταφρόνησιν τῆς ματαίας καὶ ἀτάκτου σπουδῆς τῶν
ὡς ἐξ ἰδίας των φύσεως ἄκυρα καὶ ὡς χαρτίον ἄγραφον θε-
ωρούμενα.

Τὸ κοινὸν τῆς ἐπαρχίας μας, Ἐξοχώτατε, τὸ ὁποῖον ἔχο-
μεν τὴν τιμὴν νὰ τὸ παριστάνωμεν νομίμως οἱ ὑποσημει-
ούμενοι, ἔκτοτε ἐπευφήμισεν εἰς ὅσα ἡ Κυβέρνησις μας, ὁδη-
γὸς τῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους μας, ἐξέφρασεν εἰς τὴν
Β. Α. Υ. ἐκ μέρους του, καὶ ὑπέλαβε δικαίως, ὅτι ἡ Κυβέρνη-
σις ἀπέτισεν ἀξίως τῆς ὑπολήψεως καὶ τῶν συμφερόντων τοῦ
ἔθνους τὴν ὀφειλομένην εὐγνωμοσύνην του πρὸς τοὺς κραται-
οὺς εὐεργέτας του, καὶ ἔμεινε μὲ τὴν ἐλπίδα τοῦ νὰ θερίσῃ ὡς
καρπὸν τῶν ἀγώνων καὶ θυσιῶν του τὴν ἀναγέννησιν του ἐν-
αποταμιευθεῖσαν εἰς τὸν Ἡγεμόνα του· ἀλλὰ καὶ ἰδιαίτερος
λαβὼν ἀφορμὴν πρέπουσαν παρακαλεῖ τὴν Κυβέρνησιν, ἐὰν τὸ
κρίνη εὐσχημον, νὰ διεκμηνέυσῃ εἰς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Ἡγεμό-

να μας ταῦτα τὰ φρονήματά του συνάδοντα με ἐκεῖνα ὁλοκληρίου τοῦ ἔθνους, τὰ ὁποῖα θεωροῦν ὡς τὸ ἄκρον τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ τοῦ σκοποῦ του τὴν ταχίστην ἐμφάνισιν τῆς Α. Β. Υ. ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἀγαπητοῦ του λαοῦ, ὅστις διὰ τοῦτο εὐχεται εἰς τὸν ὕψιστον με θερμὰ δάκρυα.

Ἰποσημειούμεθα με τὸ βαθύτατον σέβας.

Ἐν τείχει Μεγάρων, τὴν 20 Ἰουνίου 1830.

Οἱ δημογέροντες τῆς ἐπαρχίας Μεγάρων, Γ. Χ. Μιλέξι Σπύρος Μπαρδελῆς, Κ. Στέφανος, Αναγνώστης Ρήγας, Ἰωάννης Μιχάλης, Αναγνώστης Δοτεστίχης, Αναστάσιος Μάργετις, Δημῶς Μπαρμπᾶς, Ἀθανάσιος ῥότης, Λουκάς Ἀγοῦστις, Δημήτριος Χ. Αναγνώστου, Γεώργιος λογοθέτου, δημογέροντες Περικλῆς, Ἰωάννης τζώτης, Νικόλαος λίκας, Σωτήριος Ζερβός, Δημήτριος Μίχας, οἱ κάτοικοι καὶ πρόκριτοι τῆς ἐπαρχ, Μεγάρων, Δημήτριος Ζερβός, Δημήτριος λέκας, Ἀθανάσιος Κ. βασιλείου, Ἰωάννης Δημητρίου Ταυδάνης, Δημοχρυσούλης, Δημήτριος πρωτόγερος, Τριζαλίκας, Ἰωάννης Διδασκαλόπουλος, Δημήτριος κατερίνης, Ἀθανάσιος κατερίνης, Αναγνώστης Λουκά, κωνσταντῖνος σακκελάριος, κωνσταντῖνος παπᾶ Δημητρίου, Τέτες τοῦ Γεωργίου, Γεώργιος στάθη, Ἀθανάσιος Γεωργίου, Νικόλαος Σοτιστός, Ἰωάννης μπάρμπας, Γεώργιος Γκίκας, Αναστάσιος τοῦ Γέρου, Γεώργιος Οἰκονόμου, πρωτόπαπας, παπᾶ Νικόλαος, Ἀθανάσιος κούστας, Αναγνώστης χανταζῆς, Στάμος Νικολάου, Γεώργιος Φώκας, Ἀντώνιος φραγμαῖς, Αναγνώστης Ρεπούσκου, Γεώργιος κανάκης Δημῶς παναγιώτου, Ἀθανάσιος Τέτε, Δημήτριος παπᾶ Ἀθανασίου, κωνσταντ. Μηλόπης, Δρίτζιας παύλου, παναγιώτης λαχός, γεωργ. Στιβρόμιος, Ἰωάννης Νικολάου, Αναστάσιος Σιδέρης, Αναγνώστης Οἰκονόμου, Σιδέρης Μυροσιδ. Δημήτριος καραγιάννη, Αναστ. παπᾶ Νικολάου, Αναγνώστης πηνούσης, Ἰωάν. Σακκελάριος, Δημήτριος Σακκελάριος, Ἀντάρης Οἰκονομόπουλος, Αναγν. Κοχαζιούρης, Ἀντώνιος Π. Σιδέρης, Ε.μ.μ. Πολεξούρης, Κώστος Μαργαρίτου, Γεωργάκης Σακκελάριος, Πανούσης Σωτηρίου, Γεώργιος Νίκος, Νικόλαος Φλώρος, Γεωρ. Γεροθανάσις, Σπύρ. Θανάσις, Πανούσης χαῖρος, Δημήτριος Πέτρος, Ἀθανάσιος Οἰκονόμου, Νικόλαος Ράζης, Ἀναστασόπουλος, Μήτρος κόλινς, Θανάσις Μοθώνη, Ἀθανάσιος κυβιδῆς, Θεόδωρος Ἀμαράσιος, Σιδέρης Π. Ἀθανασίου κωνσταν. μάθεσις, Σπύρος Φουσκάρης, κωνσταν. Χαλοτίρης, Γεωργ. πλατάρης, Διονύσιος Στανόπις.

Ἄρ. 952.

Ἑλληνική Πολιτεία.

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Μεγαρίδος.

Ἐπικυροῖ τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα καὶ τὸ γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν.

Ἐν Τείχει Μεγάρων, τῇ 20 Ἰουνίου 1830.

Οἱ Δημογέροντες

Γ. Χ. Μιλέξις, Σπυρίδων Μπαρδελῆς, Κ. Στέφανος.

Ὁ γραμμ. Ἰωάν. Περσώδης.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΗΣΙΣ.

Αἱ ὑποφινόμεναι Ἀθηναῖαι, θυγατέρες γνήσιαι τοῦ ποτὲ Δερβίς Βεῖζαγ, διασωθεῖσαι ὑπὸ χριστιανῶν ἐκ τοῦ πολέμου, καὶ βαπτισθεῖσαι καὶ ἀνατραφεῖσαι εἰς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, ἀναγκαζόμεθα κατὰ τὸ παρὸν νὰ γνωστοποιήσωμεν τοῖς πᾶσιν, ὅτι εἰς τῶν ἀδελφῶν μας ὀνόματι Σαδικαγας Δερβίς Βεῖζαγας διασωθεῖς εἰς Σμύρνην ἦλθε τώρα εἰς τὰς Ἀθήνας, διὰ νὰ πωλήσῃ ὅλην τὴν πατρικὴν μας περι-

ουσίαν, καὶ τὴν τοῦ θεοῦ μας Σαλῆ ἀγὰ Βεῖζη, θέλων νὰ κάμῃ ἡμᾶς ἀποκλήρους, διότι ἐδέχθημεν τὴν χριστιανικὴν πίστιν μετὰ τὸν θάνατον τῶν γονέων μας.

Τοῦτου ἕνεκα διαμαρτυρούμεθα ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν νόμων ἐναντίον του εἰρημένου ἀδελφοῦ μας, ἂν πωλήσῃ, καὶ ἐναντίον οὐτινος ἡγόρασεν ἢ ἀγοράσῃ ἀπὸ τὰ πατρικὰ μας κτήματα καὶ τῶν ἐξηκληρισμένων συγγενῶν μας τὰ ἐξῆς: τὸ χωρίον ὀνομαζόμενον Ἑλυμπός ὁλόκληρον, ζευγάρια ἄλλα εὐρισκόμενα εἰς Ντάγγλα, Μπάλα, Ἀνάδυσσον, Μαρκόπουλου, Χαϊδάρι, καὶ λοιπὰ, τρία ὁσπῆτια πλησίον τοῦ ναοῦ τοῦ Αἰδίου, τρία ἐργαστήρια, δύο μύλους, ἐλαιῶνας εἰς διαφόρους τοποθεσίας, καὶ ὅ,τι ἄλλο εἰς ἡμᾶς ἄγνωστον ἐπώλησεν ἢ πωλήσῃ εἰς τὸ ἐξῆς ὁ εἰρημένος ἀδελφός μας, λογιζόμεθα τὴν πώλησιν ταύτην ἄκυρον καὶ ὡς μηδὲν, καὶ θέλομεν ζητήσῃ εἰς ὁποιοῦνδήποτε καιρὸν τὰ δίκαιά μας ἐναντίον παντός, τὸν ὁποῖον εὕρωμεν σφετερισθέντα αὐτά.

Ἐξ Αἰγίνης, τὴν 23 Ἰουλίου 1830.

Αἱ πολίτιδες, Ἑλένη σύζυγος τοῦ Ἀναστασίου Μπαλάνου ὁμοῦ μετὰ τὴν ἀδελφὴν μου Μαρίαν.

Ἐπικυροῦται παρὰ τῆς Ἀστυνομίας ταύτης τὸ γνήσιον τῶν ἁνωθεν ὑπογραφῶν τῆς Ἑλένης συζύγου Ἀναστασίου Μπαλάνου, καὶ τῆς Μαρίας ἀδελφῆς τῆς.

Τῇ 23 Ἰουλίου 1830, Αἴγινα.

(Γ. Σ.) Ὁ Ἀστυνόμος Γ. Φωτόπουλος.

ΕΙΣΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἐργαττήριον διαφόρων ἐπιπλῶν (mobiglie) κατὰ τὸ ἔθος τῆς Εὐρώπης, ἀπὸ Γερμανοὺς ἐργάτας, ἐσυστήθη ἤδη πρότινος καιροῦ εἰς τὴν νῆσον Σύραν, ὅπου κατασκευάζονται μ' ὅλην τὴν ἐντέλειαν, σαφάδες, καρέλαι, κρ-θιάτια, ρουχοφυλάκια, καθρέπται, τράπεζαι, καὶ τὰ λοιπὰ.

Εἰδοποιεῖται λοιπὸν τὸ κοινὸν, ὅτι τὰ ἑπιπλά ταῦτα, ὅχι μόνον εἶναι ἐξαιρετοῦ κατασκευῆς, ἀλλὰ καὶ αἱ τιμαὶ τῶν μετριώγαται ὅτι δὲ, ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ προμηθευθῶσιν ἐξ αὐτῶν, δύνανται νὰ συναγοικηθῶσιν, ἢτε κατ' εὐθείαν μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος καταστήματος Γεωργίου Πατρικίου, ἢτε ὅπως ἄλλως ἤθελον εὐαρεστεῖσθαι.

Ἐν Σύρῃ, τὴν 30 Ἰουλίου 1830.

Γεώργιος Πατρικίος.

ΝΑΥΤΙΑΙΑ.

ΛΙΜΗΝ ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ. Ἀπὸ τὴν 8 Ἰουνίου μέχρι τῆς 9 Αὐγούστου. (ἔσθ-θεν τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου).

ΚΑΤΑΠΑΟΥΣ. 85 πλοῖα, ἐξ ὧν 71 μὲν Ἑλληνικά, 5 δὲ Ἰόνια, 5 Αὐστριακά, 1 Ῥωσικόν, 1 Παπικόν, καὶ 1 Ἀγγλικόν.

Ἐλθόντα 69 μὲν ἐκ Σύρας καὶ τῶν Νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, 3 δὲ ἐκ τῶν παραλίων τῆς Πελοποννήσου, 1 ἐκ τῶν παραλίων τῆς Ἀσίας, 4 ἐκ τῶν Ἰονίων νήσων, 5 ἐκ Τεργέστης, 1 ἐκ Φιορμίου, καὶ 1 ἐκ Μασσαλίας.

Καὶ 515 πλοῖα ἐκ διαφόρων μερῶν, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ φορτωμένα. Εἶδη εἰσαχθέντα: — Σίτος, ξυλῖα, χειροτεχνήματα, εἶνος, ῥακί, δέρματα, ὀψάρια παστά, ὀπωρικά, μάρμαρα, καφές, σάκχαρ, ὀρούζι, βαλανιδί, φέσια, καὶ διάφορα ἄλλα.

ΑΠΟΠΑΟΥ. 81 πλοῖα, ἐξ ὧν 70 μὲν Ἑλληνικά, 5 δὲ Αὐστριακά, 4 Ἰόνια, 1 Ῥωσικόν, 1 Σαρδηνιακόν, 1 Παπικόν καὶ 2 Ἀγγλικά.

Διευθυθέντα 62 μὲν εἰς Σύραν καὶ τὰς λοιπὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, 12 δὲ εἰς τὰ παραλία τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος: 3 εἰς Κωνσταντινούπολιν, 1 εἰς Ζαγοράν, 1 εἰς Μανταλιαν, 1 εἰς Λιθόρνον. 1 εἰς Βενετιαν, 1 εἰς Ζακύνθον, 1 εἰς Μάλταν καὶ 1 εἰς Ἀγγλίαν.

Καὶ 452 πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ φορτωμένα.

Εἶδη ἐξαχθέντα: — Βούτυρον, τυρὸς, ὀσπρία, μέγαζα, καπνός, βαλανιδί, δέρματα, καὶ ἄλλα διαφάρα ἐκ τῶν εἰσαχθέντων εἰδῶν.

Αριθ. 67.

Έτους Ε.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
Έτησίαν. Φοίνικες 36
Έξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9
Αί συνδρομαί γίνονται ένταύθα μέν έν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρά τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 20 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 556. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΕΡΟΥΣΙΑΝ.

Διαπέμπονται πρὸς ὑμᾶς, Κύριοι, ἔγκλειστα ἐν τῷ παρόντι διαγγέλματι, ἡ μετάφρασις τῆς διακοινώσεως τῶν Κυρίων Ἀντιπρέσβειων, ἡ ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἀπάντησις πρὸς ταύτην τὴν διακοίνωσιν, καὶ ἀντίγραφον τῆς ἐγκυκλίου διαταγῆς πρὸς τοὺς Ἐκτάκτους Ἐπιτρόπους καὶ Προσωρινούς Διοικητὰς τοῦ Κράτους, διὰ νὰ τὰ θεωρήσετε.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 9 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης
Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ
Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ Γραμματεὺς
Ι. ΡΙΖΟΣ.

Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Κυβερνήτην τῆς
Ἑλλάδος.

Κύριε Κομῆ,

Ἐγνωστοποιήσαμεν πρὸς ὀλίγου προφορικῶς εἰς τὴν Τ. Ε. τὴν διάληψιν τῶν ὁδηγίῳ, αἱ ὁποῖαι μᾶς διευδύνθησαν ἐκ μέρους τῶν παρὰ τῇ Ὁθωμανικῇ Πόρτᾳ Πρέσβειων τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν, περὶ τῶν μέτρων, ὅσα δεόν νὰ ληφθῶσι κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμήν πρὸς εὐκόλυνσιν τῆς συντελέσεως τῶν περὶ τῆς Ἑλλάδος συμβιβασμῶν. Αἱ ὁδηγίαι αὗται μᾶς διώριζαν νὰ διευθύνωμεν πρὸς τὴν Τ. Ε. τὴν ζήτησιν τοῦ νὰ δημοσιευθῇ μία προκήρυξις, δι' ἣν ἤθελεν ἀναγγέλλεσθαι εἰς τοὺς Τούρκους κατοίκους ἢ ἰδιοκτῆμονας ἐν ταῖς νήσοις καὶ τόποις τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, τῶν ὁποίων ἡ Πόρτα μέλλει ἐντὸς ὀλίγου νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐκκένωσιν, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἶναι διατεθειμένη εἰς τὸ νὰ ἐκτελέσῃ ὁλοκληρῶς, καθ' ὅσον τὴν ἀφορᾷ, τὰς ὑπὲρ αὐτῶν ἀποφασισθείσας συμφωνίας παρὰ τῶν Συμμάχων Δυνάμεων.

Ὁ ἀπεσταλμένος Ὁθωμανός, ὅστις ἔφθατεν ἐνταῦθα, μᾶς ἐξέφρατεν ἐπανειλημμένως τὴν ἔφεσιν τοῦ νὰ γενῇ

τοιαύτη τις δημοσίευσις, ἣτις βεβαιῶσα κατὰ τρόπον εἰδικὸν τοὺς ὁμογενεῖς τινι περὶ τῆς πωλήσεως τῶν κτημάτων τῶν, νὰ συντελέσῃ συγχρόνως εἰς τὴν εὐκόλυνσιν τῆς παραχωρήσεως τῶν τόπων, τοὺς ὁποίους κατέχουσιν ἀκόμῃ οἱ Μουσουλμάνοι.

Νομίζομεν καθήκον μας τὸ νὰ ὑποστηρίξωμεν τὴν ἔφεσιν αὐτὴν παρὰ τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι, παρακαλοῦντές τινι νὰ δημοσιεύσῃ ἐγγράφον τι ἐπίσημον, ἱκανὸν νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν σκοπὸν τῶν ὁδηγίῳ, τὰς ὁποίας ἐλάβομεν, εἰς τὸ ἀντικείμενον τῆς ζητήσεως, τῆς παρὰ τοῦ ἀπεσταλμένου Ὁθωμανοῦ πρὸς ἡμᾶς διευθυθείσης.

Καταρτίζομεθα μετὰ σπουδῆς τὴν εὐκαιρίαν τοῦ νὰ προσφωρῶμεν εἰς τὴν Τ. Ε. τὸ βαθύτατον ἡμῶν σέβας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 6 — 18 Αὐγούστου 1830.

(Ἰπογεγραμμένοι.) ΔΩΚΙΝΣ, Β. ΡΟΥΑΝ, Κ. ΠΑΝΙΝ.

Αρ. 554. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΥΡΙΟΥΣ ΑΝΤΙΠΡΕΣΒΕΙΣ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ ΑΥΛΩΝ.

Ἡ Προσωρινὴ Κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος σπεύδει ν' ἀποκριθῇ εἰς τὸ πρὸς αὐτὴν κατὰ τὴν 6 — 18 τοῦ τρέχοντος ἐπαγγελματικὸν ἐγγράφον τῶν Κυρίων Ἀντιπρέσβειων τῶν Συμμάχων Αὐλῶν.

Κινουμένη ἀπὸ τὴν ἔφεσιν τοῦ νὰ εὐκόλυνῃ ὅσον τὸ ἐπ' αὐτῇ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν συμβιβασμῶν, περὶ τῶν ὁποίων οἱ Κύριοι Ἀντιπρέσβεις ἐνασχολοῦνται, δὲν διστάζει εἰς τὸ νὰ διασαφήσῃ, ὅτι θέλει ἐκπληρώσει μὲ λεπτομερεστάτην ἀκρίβειαν ὅλας τὰς συμφωνίας τὰς παρὰ τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ἀποφασισθείσας ὑπὲρ τῶν Ὁθωμανῶν τῶν ἐχθρῶν ἰδιοκτησίας εἰς τοὺς τόπους, τοὺς ὁποίους ἡ Πόρτα μέλλει ὅσον οὕτω νὰ ἐκκενώσῃ.

Προσέτι διακοινῶσα εἰς τὴν Γερουσίαν καὶ εἰς τοὺς Διοικητὰς τῶν ἐπαρχιῶν τὴν παροῦσαν διασαφήσιν, θέλει τοὺς προτρέψει εἰς τὸ νὰ ἐνεργήσωσιν, ὥστε ὅλοι οἱ πολῖται Ἕλληνες, ὅσοι ἤθελον εἶναι εἰς στάτιν ν' ἀποκτήσωσιν ἰδιοκτησίας Ὁθωμανικὰς, περὶ ὧν ὁ λόγος, νὰ ὑπάγωσιν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ εἰς Ἀττικὴν καὶ εἰς Εὐβοίαν, βέβαιοι ἐκ τοῦ παραυλικά ὅτι, περὶ τοῦ ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει ἀναγνωρίσει καὶ θέλει κάμει ν' ἀναγνωρισθῇ τὸ κύρος ὅλων

τῶν ἀγορῶν, ὅσαι ἤθελον πραγματοποιηθῇ νομίμως καὶ καταλλήλως μετὰ τὰς διαθέσεις τὰς ἀποφασισθείσας εἰς τὰς συμφωνίας τῆς ἐν Λονδίῳ συνδιαλέξεως.

Ἡ Κυβέρνησις δὲν ἀμφισβᾷλλει, ὅτι τὸ παρὸν ἐπαγγελματικὸν ἐγγράφον, γνωστοποιηθὲν διὰ τῶν Κυρίων Ἀντιπρέσβειων εἰς τὸν παρὰ τῆς Πόρτας διωρισμένον, θέλει εἶναι ἀρμόδιον κατὰ πάντα μετὰ τὴν αἴτησιν, τὴν ὁποίαν πρὸς αὐτοὺς ἔκαμε περὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως.

Δέχθητε, Κύριοι Ἀντιπρέσβεις, τὴν βεβαίωσιν τῆς ὑπερεγκρίτου ὑπολήψεώς μου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 8 — 20 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

I. A. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Εξωτερικῶν καὶ τοῦ
Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ Γραμματεὺς
I. ΡΙΖΟΣ.

Ἀρ. 555. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐγκύκλιος. Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Ἐκτάκτους Ἐπιτρόπους καὶ Διοικητάς.

Φθάσαντος τοῦ παρὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας διωρισμένου τόσον διὰ τὴν ἐκκένωσιν τῶν φρουρίων, τὰ ὅποια αὕτη ὀφείλει νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν κατὰ τὸ Πρωτόκολλον τῆς 3 Φεβρουαρίου, ὅσον καὶ διὰ τὴν πώλησιν τῶν Τουρκικῶν ἰδιοκτησιῶν τῶν κειμένων εἰς τὴν Ἀττικὴν καὶ τὴν Εὐβοίαν, οἱ παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει Κύριοι Ἀντιπρέσβεις τῶν Συμμάχων Αὐλῶν διεκοινώσαν εἰς αὐτὴν, δι' ἐπαγγελματικοῦ ἐγγράφου τῶν κατὰ τὴν 6 τοῦ τρέχοντος, τὴν ζήτησιν τοῦ νὰ διασαφήσῃ ὅτι θέλει ἐκπληρώσῃ ἀκριβῶς ὅλας τὰς συμφωνίας τὰς ἀποφασισθείσας ἐκ μέρους τῶν Συμμάχων Αὐλῶν ὑπὲρ τῶν Μουσουλμάνων, οἵτινες ἔχουσιν ἰδιοκτησίας ἐπάνω εἰς τοὺς τόπους, τοὺς ὁποίους ἡ Ὀθωμανικὴ Πόρτα μέλλει νὰ ἐκκενώσῃ ὅσον οὕτω, καὶ τοῦ νὰ προκηρύξῃ δι' ἐγκυκλίου ὅτι, ὅσοι πολῖται Ἕλληνες εἶναι εἰς στάσιν ν' ἀγοράσωσι τὰς ἄνω εἰρημένους Τουρκικὰς ἰδιοκτησίας, ἔχουσιν ὅλον τὸ ἐλεύθερον νὰ ὑπάγῃσιν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ εἰς τὴν Ἀττικὴν καὶ τὴν Εὐβοίαν.

Κατὰ συνέπειαν τῆς διακοινώσεως ταύτης τῶν Κυρίων Ἀντιπρέσβειων, ἡ Κυβέρνησις ἀπαντήσασα πρὸς αὐτοὺς ὅτι θέλει ἐνεργήσῃ συμφώνως κατὰ τὴν ζήτησίν των, ἐκδίδει τὴν παροῦσαν ἐγκύκλιον διαταγὴν, ὥστε ἅμα λαβόντες ταύτην γνωστοποιήσετε τὰ περὶ αὐτῆς πρὸς ὅλους τοὺς ὑπὸ τὸ Τμήμα σας πολίτας Ἕλληνας ὅτι, ὅσοι εἶναι εἰς στάσιν ν' ἀγοράσωσιν ἐκ τῶν εἰρημένων Τουρκικῶν ἰδιοκτησιῶν, ἔχουσιν ὅλον τὸ ἐλεύθερον νὰ ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Ἀττικὴν καὶ τὴν Εὐβοίαν, διὰ ν' ἀγοράσωσιν αὐτὰς καὶ νὰ τοὺς βεβαιώσῃτε ἐκ τοῦ παραυτίκα, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει ἀναγνωρίσει καὶ θέλει κάμει ν' ἀναγνωρίσῃ τὸ κύρος ὅλων τῶν ἀγορῶν, ὅσαι ἤθελον γενῇ νομίμως καὶ συμφώνως μετὰ τὰς διαθέσεις τὰς ἀποφασισθείσας εἰς τὰς συμφωνίας τῆς ἐν Λονδίῳ συνδιαλέξεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 9 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

I. A. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Εξωτερικῶν καὶ τοῦ
Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ Γραμματεὺς
I. ΡΙΖΟΣ.

Ἀρ. 5159.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Εἰδοποιεῖ.

Ἐπειδὴ, πρὸς εὐχαρίστησιν τῶν κατόικων τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν τῆς Πελοποννήσου καὶ Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἡ Κυβέρνησις διὰ τῶν ὑπ' Ἀρ. 2032 καὶ 2075 διαταγμάτων ὠρίσατο, ἡ ἐνοικίασις τοῦ ἐφετινοῦ καρποῦ τῶν ἐθνικῶν ἐλαιῶνων νὰ γίνῃ ἐπιτοπίως, προσκαλέσαμεν τοὺς κατὰ ἐπαρχίαν Διοικητὰς νὰ ἐνεργήσωσι τὴν δημοπρασίαν ἐπιτοπίως, ἥτις δὲν θέλει ἀρχίσῃ πρὶν τῆς 25 τοῦ παρόντος. Ἡ τιμὴ τοῦ ἐνοικίου θέλει πληρωθῇ εἰς δύο ἴσας δόσεις, ἡ μὲν πρώτη ἐπὶ χεῖρας εὐθὺς μετὰ τὴν δημοπρασίαν, ἡ δὲ δευτέρα μετὰ δύο μῆνας. Προσκαλοῦνται λοιπὸν, ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ ἐνοικιάσωσιν ἐλαιῶνας, νὰ ὑπάγῃσιν εἰς τὴν καθέδραν τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης, τῆς ὁποίας τὸν ἐλαιῶνα θέλουν νὰ ἐνοικιάσωσιν. Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 9 Αὐγούστου 1830.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.

I. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.

A. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Δικαστικά.

Ἀρ. 78.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τμήμα Α.

ΤΟ ΑΝΕΚΚΛΗΤΟΝ ΚΡΙΤΗΡΙΟΝ.

Ἐπειδὴ ὁ Χαραλάμης Κοντογούρης ἐκ Κεφλληνίας, πλοίαρχος τῆς Ἰονικῆς βρατσέρας, ἡ Παναγία Κεχρικὴ, ἐναχθεὶς ἐνώπιον τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου τῆς Ἀχαΐας ὑπὸ τοῦ Μιχαὴλ Παπουττάκη καὶ συντρόφων του, καὶ τοῦ Ἰω. Ζαβουλᾶκη Κρητῶν, ὡς ἀρπάσας διαφόρους πραγματείας αὐτῶν εὐρισκομένας ἐν τῷ πλοίῳ του κατὰ τὰ παράλια τῆς Κρήτης καὶ ἀναχωρήσας μετὰ αὐτὰς, μετὰ ταῦτα δὲ παρουσιασθεὶς ἐνταῦθα κατὰ συνέπειαν τῆς παρ' αὐτοῦ γενομένης ἐκκλήσεως ἐναντίον τῆς πρωτοκλήτου ἀποφάσεως, καὶ ὑποχρεωθείς κατὰ νόμον νὰ δώσῃ ἐγγύησιν ἀξιόχρεον, ὡς καὶ οἱ ἀντίδικοι αὐτοῦ εἶχον δώσει εἰς τὸ Πρωτόκλητον, ὅτι θέλει παρουσιασθῇ εἰς τὴν δίκην, καὶ μὴ δυνηθεὶς ἢ μὴ θελήσας ἐτέθη ὑπὸ Ἀστυνομικὴν φύλαξιν ἔπειδὴ ἐξαπατήσας τὸν ἀστυνομικὸν φύλακα ἐδραπέτευεν, ὡς ἀνέφερε πρὸς τὸ Ἀνέκκλητον διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 845 ἀναφορᾶς τοῦ ὁ Τοπολήξεως Ἀργους.

Διὰ ταῦτα δίδεται εἰς τὸν Χ. Κοντογούρην προθεσμία 20 ἡμερῶν, ἀφοῦ δημοσιευθῇ ἡ παροῦσα διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, διὰ νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸ Ἀνέκκλητον ἄλλως, παρελθούσης τῆς προθεσμίας θέλουν ἐνεργηθῇ τὰ παρὰ τοῦ νόμου διαταγθέντα περὶ τῶν φυγοδίκων.

Ἐν Ἀργεῖ, τὴν 8 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΠΑΝΟΥΤΣΟΣ ΝΟΤΑΡΑΣ.

Π. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Δικασταὶ ΓΕΩΡ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΚΩΝ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Γ. Σκουφός.

Ἀρ. 957.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ ὁ Διόλιος Παπουττῆς Ἰωαννίτης, κατηγορηθεὶς παρὰ τῆς Ἀστυνομίας Μεσολογγίου δι' ἐγκλημα φόνου

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

ἀποτυχόντος, καὶ ὡς ἐμποδισμένος παρ' αὐτῆς εἰς τὴν εἰκίαν τοῦ Στρατηγοῦ Θεοδώρου Γρίδα ἔφυγε κρυφίως κατὰ τὴν ὑπ' Ἀρ. 1011 ἀναφορὰν τῆς αὐτῆς Ἀστυνομίας.

Τὸ Δικαστήριον τοῦτο, κατ' αἰτησιν τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐγκλήματος τούτου διορισθέντος ἐξεταστοῦ δικαστοῦ Κ. Ἀθανασίου Παπαλουκά, ἐντέλλεται τὸν Λιόλιον Παπουτσὴν Ἰωαννίην νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἐντὸς 20 ἡμερῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος· ἄλλως, θέλει διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων του.

Καθεὶς δὲ τῶν πολιτῶν ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ τὸ Δικαστήριον ἢ τὴν κατὰ τόπον Ἀρχὴν, ποῦ εὑρίσκεται ὁ Φυγοδικός.

Τὸ παρὸν νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἑφημερίδος, νὰ κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος εἰς τὴν πόλιν ταύτην· ἀντίγραφον τοῦτου νὰ κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου, ἕτερον εἰς τὴν τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἕτερον εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Μεσολογγίου.

Ἐν Μεσολογγίῳ, 27 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΚΡΑΣΑΣ.
ΒΕΝΑΡΑΜΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Β. Χρυσοβέργης.

Ἀρ. 355.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

πρόγραμμα.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΧΑΪΑΝ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Προσκληθέντων διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 1884 προγράμματος τῶν 5 Μαΐου 1830, καταχωρισθέντος εἰς τὸ 42 φύλλον τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, ἀπάντων τῶν ἐχόντων κληρονομικὸν δικαίωμα ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ μακαρίτου Γεωρ. Κάτρα ἐξ Ἀγίας Βασιλάρας χωρίου τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων, διὰ νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς προθεσμίας τριάκοντα ἡμερῶν, οὐδεὶς ἐνεφανίσθη εἰσέτι, μολοντί παρήλθεν ἡ δοθεῖσα αὐτοῖς προθεσμία.

Ὅθεν προσκαλοῦνται καὶ αὖτις οὗτοι (ἂν ὑπάρχωσι), νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς δευτέρας προθεσμίας τριάκοντα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος· ἀντίγραφα δὲ αὐτοῦ θέλουσι κολληθῇ ἐπὶ τῶν θυρῶν τοῦ Δικαστηρίου τούτου, τῆς καθεδρικῆς ἐκκλησίας, ἕτερον δὲ θέλει σταλῇ πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν Καλαβρύτων, διὰ νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἐκείνην.

Ἐν Βοστίτῃ, τὴν 8 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Ν. ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ.
Δ. ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ.
Α. ΓΚΡΙΑΝΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Μ. Κασιέρης.

—Τὴν 3—15 τοῦ Ἰουλίου ἔγεινεν ἐν Λονδίῳ ἡ κηδεῖα τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Δ' μετ' ὅλων τῶν συνειθισμένων τελετῶν καὶ τῆς βασιλικῆς πομπῆς.

Τὴν 12—24 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς διελύθη κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Βασιλέως ὁ τῶν Βουλῶν τῆς Ἀγγλίας Σύλλογος.

Ἡ εἰς τὸ Βουλευτήριον τῆς Ἀγγλίας παρουσιασθεῖσα κατὰ τὴν 16 Μαΐου ἀλληλογραφία τοῦ Πρίγκιπος Λεωπόλδου μετὰ τοῦ Κίμητος Ἀβερδῆνου, τῶν Πληρεξουσίων τῶν τριῶν Συμμάχων Δυνάμεων καὶ τοῦ Δουκὸς Βελλιγκτῶνος, ἀρχεται ἀπὸ ἐπιστολὴν τινὰ τοῦ Κόμητος Ἀβερδῆνου πρὸς τὸν Πρίγκιπα Λεωπόλδον ἀπὸ 19—31 Ἰανουαρίου 1830. Τὸ γράμμα τοῦτο ἀναφέρεται εἰς τινὰ μετ' αὐτοῦ συνδιάλεξιν, ἐν ἣ ἔρχεν ὁμολογήσει ὁ Πρίγκιψ ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ δεχθῇ τὴν κυριαρχίαν τῆς Ἑλλάδος, ἐὰν ἡ Κρήτη δὲν ἤθελεν ἐνωθῇ μετὰ τὸν νέον Κράτος. Ὁ Κόμης φανερώνει κατὰ τοῦτο τὴν ἐκπληξίν του, ἂν καὶ ὁμολογῇ ὅτι, μὲ ὅλα τὰ προϋπάρχοντα, εἶναι ὅλως διόλου εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ Πρίγκιπος ν' ἀποποιηθῇ τὴν κυριαρχίαν, καὶ ὅτι ἠδύνατο μὲν νὰ ἔχῃ ἰσχυροὺς λόγους τοῦ νὰ μετανοῇ, ἀλλ' ἡ ἐξαίρεσις τῆς Κρήτης δὲν εἶναι ἱκανὴ αἰτία τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως. Ὅτι τὸ τῆς 10—22 Μαρτίου Πρωτόκολλον παρειαχθέν ἐξεδόθη ἐν τῇ Καθολικῇ Ἐφημερίδι, καὶ ὅτι αὐτὸ ὑπῆρξεν ὁ μόνος κανὼν εἰς τὸν Πρίγκιπα, ὅταν συνέλαβε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ λάβῃ τὴν κυριαρχίαν τῆς Ἑλλάδος. Ὅτι προσέτι καθ' ὅλας τὰς διαφιλονεικίσεις περὶ Κρήτης οὐδεὶς ἔγεινεν ποτε λόγος. Ὅτι, ὅταν ὁ Πρίγκιψ ἐνῆργησε πρὸς τὸν σκοπὸν του νὰ λάβῃ σὺνδρομὴν παρὰ τοῦ Βασιλέως τῆς Γαλλίας, τὴν ὁποίαν καὶ τοῦ ἐπηγγέλλθη ἡ Α. Μ. τὴν 20 Νοεμβρίου, οὔτε τότε δὲν ἔγεινεν περὶ αὐτῆς λόγος, οὐδὲ εἰς τὰς συνομιλίας, ἀκόμη, τὰς ὁποίας μετὰ τὴν ἐκ τῆς Γαλλίας ἐπιστροφὴν του ἔκαμεν ὁ Πρίγκιψ μετὰ τοῦ Δουκὸς Βελλιγκτῶνος. — Τούτων οὕτως ἐχόντων, λέγει ὁ Κόμης Ἀβερδῆνος, ἡμῖν ὅλος ἀπρωπαρασκευάστος εἰς τοὺς σκοποὺς, τοὺς ὁποίους ἡ Τ. Β. Τ. ἐξέθεσε πρῶτον χθὲς περὶ τούτου τοῦ ἀντικειμένου, καὶ κατὰ ἀλήθειαν ὅχι πρότερον ἢ δοθῇ ἡ συγκατάθεσις τῆς Α. Μ. εἰς τὸν διορισμὸν τῆς Τ. Β. Τ. Εἰς ὅσον μεγάλην ἀρμονίαν καὶ ἂν ἠμποροῦσαν νὰ εἶναι αἱ διανοαὶ αὗται μετὰ τὸν πολιτικὸν σκοπὸν ἀνδρῶν τινῶν ἐκ τοῦ τόπου τούτου, οἵτινες δίδουν εἰς τὴν Τ. Β. Τ. τὰς συμβουλὰς τῶν, μὲ ὅλα ταῦτα ἡ Τ. Β. Τ. μετὰ ὀριμώτερον σκέψιν θέλει ὁμολογήσει πόσον ὀλίγον ἢ τοιαύτη διαγωγὴ εἶναι σύμφωνος μετὰ τὴν τιμὴν, τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ ἰδίου αὐτῆς χαρακτῆρος. Νομίζω ὅτι αἱ τρεῖς Δυνάμεις δὲν ἔχουν σκοπὸν νὰ συνδιαπραγματευθῶσι μετὰ τῆς Τ. Β. Τ. Μετὰ πολλὰς δυσκολίας καὶ ἀναποφεύκτους ἀναβολὰς, αὐταὶ συνεφώνησαν εἰς τὸ σχέδιον, τὸ ὁποῖον νομίζουν ἐπιτηδεϊότερον εἰς τὸν ὀριστικὸν συμβιβασμὸν τῆς Ἑλλάδος. Κατὰ τὰς παρ' ὑμῶν δηλωθείσας ἐπιθυμίας, συνεφώνησαν νὰ προσφέρωσιν εἰς τὴν Τ. Β. Τ. τὴν κυριαρχίαν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἔκαμον τοῦτο τοιοῦτοτρόπως, ὥστε, ἂν καὶ καθ' ὅλα συνῆλθῃ μετὰ τὰ προτερήματα ὑμῶν, πρῶπει μὲ ὅλον τοῦτο νὰ θεωρῇται ὡς ἀρκετὰ θωπευτικόν. Θέλουσιν ὅμως ἐπιμείνειν διὰ νὰ ἐκπληρωθῶσι καὶ αἱ συμφωνίαι, μετὰ τὰς ὁποίας ἔγεινεν ἡ πρόσκλησις, καὶ δὲν εἶναι ἀμφισβόλια

οὕτω, ὅτι ἡ μὲ συμφωνίας συνωδευμένη ἀποδοχὴ τῆς προσ-
κλήσεως ταύτης δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς πραγματικὴ
ἀποποίησις τῆς κυριαρχίας, τὴν ὁποίαν αἱ Δυνάμεις ἔως
χθὲς τὸ πρῶτ' ἀδιστακτικῶς ἐπίστευον ὅτι ἡ Υ. Β. Υ. ἐπι-
θύμει σφοδρῶς νὰ λάβῃ. „ Ἐν τῇ ἀπαντήσῃ (τῆς 3
Φεβρουαρίου) εἰς τὸ γράμμα τοῦ Κόμητος Ἀβερδῆνου ὁ
Πρίγκιψ Λεοπόλδος ὁμολογεῖ ἀπολύτως ὅτι δὲν συνέλαβεν
ἀπὸ μόνῃν τὴν εἰδήσιν τῆς Καθολικῆς Ἐφημερίδος
τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ λάβῃ τὴν κυριαρχίαν τῆς Ἑλλάδος.
Ἡ ἀπόφασις τοῦ νὰ τὴν ἀναδεχθῇ τὸν ἔγεινε κατὰ
πρῶτον ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς συνομιλίας, τὴν ὁποίαν ἔκαμεν
ἐν Παρισίοις μετὰ τοῦ λόρδου Στουάρτ. Καὶ ὅτι ἀναγκά-
ζεται νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ποτὲ δὲν ἐνήργησε νὰ λάβῃ συν-
δρομὴν ἀπὸ τὸν Βασιλέα τῆς Γαλλίας· ὅτι, ἂν καὶ ὁ
Βασιλεὺς εἰς τὴν μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ἀναχωρήσεώς του
ὁμιλίαν ἐλάλησεν οἰκοθεν περὶ τούτου τοῦ ἀντικειμένου, ἐξ-
εφράσθη ὅτι ἐπιθυμεί ἡ προσφορὰ νὰ γένη κατὰ πρῶτον
εἰς τὸν Πρίγκιπα Ἰωάννην τῆς Σαξωνίας· ὅταν δὲ ὁ
Πρίγκιψ ἐκεῖνος παρητεῖτο, οὐδόλως ἐναντιόνητο διὰ νὰ γέ-
νη ἡ προσφορὰ εἰς αὐτὸν (τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον)· ὅτι
αὐτοὶ ἦσαν οἱ ἴδιοι λόγοι τῆς Α. Μ. Ὅτι αὐτὸς, ὅταν
ἔμαθεν ὅτι τὰ Τουρκικὰ ὅπλα, ἀποκλειομένης τῆς Κρήτης,
ἤθελον εἶναι τὸ ἀρμοδιώτερον μέσον διὰ τὴν εἰρηνοποίησιν
τῆς νήσου, κατεπεῖσθη ὅτι τοῦτο ἤθελεν εἶναι τὸ μεγαλή-
τερον πρόσκομμα εἰς τὸν ἀναδεχόμενον τὴν Κυβέρνησιν τοῦ
Ἑλληνικοῦ Κράτους, καὶ παρεκινήθη ἐντεῦθεν κατὰ τὴν 30
Ἰανουαρίου νὰ τὸ ὁμολογήσῃ παρρησίᾳ. Ὅτι ἀκόμη, ὡς
πρὸς τὴν διακήρυξιν ὅτι αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις δὲν θέλουν
κάμει κάμμειαν διαπραγματεύσιν μετ' αὐτοῦ (τοῦ Πρίγκι-
πος Λεοπόλδου), δὲν ἐμπορεῖ ποτε νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἔχουν
σκοπὸν αἱ Δυνάμεις ὥστε, ὁ μέλλων νὰ κυβερνήσῃ τὴν
Ἑλλάδα, νὰ ὑποβληθῇ εἰς τοὺς ὀρισμοὺς των χωρὶς συμ-
φωνίαν κάμμειαν πρὸς αὐτὸν, καὶ εἰς ὅλα τὰ χρέη, τὰ ὁποῖα
ἀναλαμβάνει μετὰ τῆς ἀποδοχῆς ταύτης τῆς κυβερνή-
σεως. — Εἰς ταῦτα ὁ Κόμης Ἀβερδῆνος ἀποκρίνεται τὴν
4 Φεβρουαρίου ὅτι, ἂν καὶ αἱ διαπραγματεύσεις ἔπρεπε
νὰ θεωρῶνται ὡς ἤδη τελειωμέναι, ἐπιθυμοῦν μ' ὅλον
τοῦτο, μάλιστα δὲ ὥφειλον οἱ Πληρεξούσιοι νὰ δώσουν εἰς
τὸν Πρίγκιπα σαφεστάτας ἐξηγήσεις περὶ τοῦ εἰς αὐτὸν
παρουσιασθέντος Πρωτοκόλλου· καὶ ὅτι αὐτὸς ὁ ἴδιος, ἂν
εἶναι ἀνάγκη, μόνος, ἢ καὶ μετὰ τῶν ἄλλων Πληρεξουσίων,
θέλει ὑπάγει πρὸς τὸν Πρίγκιπα ἐπὶ τοῦτο.

(Ἐνετὸς Παρατηρητής.)

Γ Ε Ω Ρ Γ Ι Α.

Π ε ρ ῖ Ο ἰ ν ο π ο ῖ ῆ α ς.

Ὁ καιρὸς τοῦ Ἰούλιου ἔφθασε, πλὴν ἡ ἐξακολούθησις τῶν
εἰκιδωμῶν τοῦ γεωργικοῦ καλασλήματος καὶ ἡ ἀπὸ Ναύπλιον
εἰς Ἄργος φέρουσα νέα ὁδὸς, τῆς ὁποίας μὲ ἐνεπιστεύθη
ὁμοίως ἡ διεύθυνσις, δὲν μὲ συγχωροῦν νὰ γράψω μακρὰς
ἐρμηνείας οἰνοποιίας, καθὼς ἐπιθυμοῦν. Περιορίζομαι λοι-
πὸν εἰς τὰ ἀναγκαῖα ἀπὸ ὅσα περὶ τοῦτου ὁ καιρὸς μὲ
συγχωρεῖ νὰ εἰπῶ.

Ὅποιοι θέλει νὰ κάμῃ καλὸν οἶνον, ὁ ὁποῖος νὰ ἡμπορῇ
νὰ βαστάξῃ χωρὶς ῥηλίσινην, πρέπει ν' ἀποφύγῃ βροχεράν
ἡμέραν διὰ τὸ Ἰούλιον, νὰ συνάξῃ τὰ σλαφύλια στεγνὰ, νὰ
τὰ καθαρίσῃ ἀπὸ τὰ ἄγρυθα καὶ σάπια, νὰ τὰ παλῇσῃ
συγχρόνως, δηλαδὴ ὅλον τὸν ληνὸν μαζὴν, καὶ ὅχι ὀλίγα
κατ' ὀλίγα, ἐπειδὴ ἡ φυσικὴ βράσις ὅλου τοῦ μούστου
πρέπει ν' ἀρχίσῃ καὶ νὰ τελειώσῃ συγχρόνως. Ὁ μούστος
δὲν πρέπει νὰ τραβιχθῇ ἀπὸ τὸν ληνὸν, παρὰ ἀφοῦ παύσῃ ἡ
βράσις καὶ καλασταλάξῃ. Τὰ βαρέλια, τὰ ὁποῖα θεὶ νὰ
δεχθοῦν τὸν οἶνον, πρέπει νὰ εἶναι καλοπλυμένα, καπνισμένα
μὲ θειάφι καὶ ἀρωματικά, ἂν ἔχουν κάμμειαν δυσωδίαν,
πρέπει νὰ γεμισθοῦν καλὰ, καὶ μίᾳ μικρᾷ μόνον ἱρύπα νὰ
μεῖνῃ διὰ νὰ ἐξέρχεται τὸ πνεῦμα τὸ καρδουνικόν, ὅπου γει-
νᾶται ἀπὸ τὴν δευτέραν ἢ βραδεῖαν βράτιν, τὸ ὁποῖον πνεῦμα
ἂν ἐμποδίσῃ τινὰς, τὸ βαρέλι θέλει σπάσει. Εἰς κάθε ὀκτῶ
ἢ δεκαπεντε ἡμέρας πρέπει ν' ἀπογεμίζωνται τὰ βαρέλια,
ἐπειδὴ ἀπὸ τὴν ῥηθείσαν βράτιν τὸ κρατὶ ἐξατμιζόμενον
ὀλιγοστεύει. Ἡ προφύλαξις αὕτη εἶναι ἀναγκαία, διὰ νὰ
μὴν εἰσχωρῇ καὶ ἐξαπλῶνεται εἰς τὸ βαρέλι ὁ ἀήρ, ὁ ὁποῖος,
καθὼς καὶ τὸ νερὸν, εἶναι αἰτία τῆς φθορᾶς τοῦ οἶνου. Τὸ
μετάγγισμα, περὶ τοῦ ὁποίου κατὰ τὴν ἄνοιξιν ἡ ἐφημερίς
καλὴ ἀνέφερεν, εἶναι ὁμοίως ἀναπόφευκτον διὰ τὴν διαλήρησιν
τοῦ οἶνου καὶ διὰ τὴν ἐξορίαν τῆς ἐπαξιάτου ῥη-
τσίνης. Τὸ μετάγγισμα πρέπει νὰ γένη τοῦλάχιστον
πρὸς τὸν Μάρτιον· ὅποιος τὸ ἐπιμεληθῇ προλήτερα, κάμνει
ἴσως καλλήτερα.

Πλατύτερα περὶ τούτου καὶ περὶ ὧν ἀφορῶν εἰς τὴν
οἰκονομίαν καὶ γεωργίαν, θέλω ὁμιλήσει εἰς τὰ μαθήματα,
τῶν ὁποίων πλησιάζει ἡ ἑναρξίς.

Ἐκ Τίρυνθος, τὴν 6 Αὐγούστου 1830.

Γρηγόριος Παλαιολόγος.

Ποικίλα.

Παράδοξον εἶναι ὅτι πολλοὶ τῶν νεωτέρων ἡγεμόνων τῆς
Μεγάλης Βρεταννίας ἀπέθανον τὸ Σάββατον, ὡς ἂν εἶδε
τάχα τὸ παραδειγμα ἡ ἐπανάστασις, ἀνακηρυχθέντος χη-
ρεύοντος τοῦ θρόνου Σάββατον, τὴν 6 Φεβρουαρίου 1688.
Γουλιέλμος ὁ Γ' ἀπέθανε Σάββατον, τὴν 25 Φεβρουαρίου
1762. Ἡ βασίλισσα Ἄννα, Σάββατον, 21 Ἰουλίου 1714.
Γεώργιος ὁ Α', Σάββατον τὴν νύκτα (6 ὥραν ἐξημερονο-
υσης Κυριακῆς) 31 Μαΐου 1727. Γεώργιος ὁ Β', Σάββα-
τον, 14 Ὀκτωβρίου 1760. Γεώργιος ὁ Γ', Σάββατον,
17 Ἰανουαρίου 1820. Γεώργιος ὁ Δ', Σάββατον, 14 Ἰου-
νίου 1830.

(Standard.)

Ἐν τινι κώμῃ περὶ τὴν Βενετιανὴν κειμένην γυνὴν τις ἐγέν-
νησεν ὁμοῦ ἐξ παιδᾶ ζωντανά· καὶ τὰ μὲν τέτταρα ἐξ αὐτῶν
ἀπέθανον εἰς δεκαπεντε ἡμέρας, τὰ δὲ ἕτερα δύο εἶναι καλὰ,
καὶ ἐλπίζεται ὅτι θέλουν ζῆσαι πολὺν καιρὸν.

(Le Globe.)

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡΙΘ. 67 ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀκολουθία τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορῶν τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος.

(Ὅλοι συνοδεύονται μὲ ἐπίσημα ἔγγραφα τῶν ἀνηκόντων Διοικητῶν πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην, μαρτυροῦντα τὴν κοινὴν θέλησιν καὶ τὸ αὐθόρμητον τοῦ λαοῦ εἰς τὰς πράξεις ταύτας.)

Αναφοραὶ τῆς ἐπαρχίας Θηβῶν.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην.

Ὁ κατὰ τὴν Λεβαδίαν Τοποτηρητὴς τοῦ Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ προσωρινὴ Δημογεροντία μας ἐκοινοποίησαν ἡμῖν τὴν ὑπ' Ἀρ. 1488 ἐγκύκλιον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὰ ἀντίγραφα τῶν ἀναφορῶν, τὰς ὁποίας διεύθυναν τινες τῶν πολιτῶν ὅχι διὰ τῆς εὐθείας ὁδοῦ τῆς Κυβερνήσεώς μας, καὶ ἐδυσφορήσαμεν ἀνηκόντως ἐνεκα τοῦτου.

Οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας μας, ὡς καὶ οἱ τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν τῆς ἐπικρατείας, ἐσμέν πεπεισμένοι ὅτι διὰ τῆς ἐλλόγου καὶ πατρικῆς κηδεμονίας τῆς Κυβερνήσεως θέλουν ἀσφαλισθῇ τὰ δίκαια τοῦ ἔθνους, διὰ τὰ ὁποῖα ἐπάθαμεν μυρία ὅσα δεινὰ, καὶ ἐκάμαμεν ἀπείρους θυσίας· καὶ κατὰ τοῦτο ἐδεβαιώθημεν πλὺ περισσώτερον ἐπεξελθόντες τὴν ἀπάντησιν τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰς διακοινώσεις τῶν Συμμάχων Αὐλῶν περὶ τῆς τύχης τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὰς παρατηρήσεις τῆς Γερουσίας, αἱ ὁποῖαι κατὰ πάντα κληθῶς ἐνδιαλαμβάνουσι τὰς εὐχὰς ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους.

Ἡ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐκφρασμένη ἐξ ὀνόματος καὶ ἐκ μέρους τοῦ ἔθνους μας εὐγνωμοσύνη πρὸς τὰς Ὑ. εὐεργέτιδας ἡμῶν Συμμάχους, Αὐλὰς περὶ τῆς ἀνεξαρτησίας μας, καὶ περὶ τῆς ἐκ οὔτης τῆς Α. Β. Ὑ. τοῦ Ἡγεμόνος μας, ἡ σαφηνισθεῖσα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Γερουσίας ἐπιθυμία του νὰ ἐπιταχύνῃ ἡ Α. Β. Ὑ. τὴν αἵσιν ἐλευσίαν του ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν, διὰ νὰ ἀποπερατώσῃ τὸ μέγα ἔργον τὴν ἀναγέννησιν μας, ὥτινι ἄνωθεν δεδωρῆται τοῦτο: ταῦτα λέγομεν συνάδοντα μὲ τὰς εὐχὰς καὶ τὴν ἐπιθυμίαν ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους, παραδεκτέα ἡμῖν, καὶ χάριτας ὁμολογοῦμεν τῇ Κυβερνήσει, διότι προὔλαβε καὶ διηρμήνευσε τὰ εἰλικρινῆ αἰσθήματα ἡμῶν, ὅτε καὶ ὅπως ἄδει ἀνηκόντως τῇ ἐθνικῇ ὑποληψίᾳ καὶ τῷ χαρακτήρι.

Τὸ κοινὸν τῆς ἐπαρχίας ταύτης τῶν Θηβῶν παρουσιάζομενον παρὰ τῶν προσωρινῶν ἐπαρχιακῶν καὶ μερικῶν Δημογερόντων καὶ τῶν ἀπεσταλμένων ἀφ' ἐκάστης κώμης καὶ χωρίου, ἐνῶ παραδέχεται εὐχαρίστως τὰς γενομένας ἤδη διακοινώσεις παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκφράζουσας τὴν εὐχὴν καὶ προθυμίαν ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους, παρακαλοῦμεν τὴν Κυβέρνησιν μας νὰ ἐκφράσῃ καὶ αὐτὴς ἰδιαιτέρως ἐκ μέρους τῆς ἐπαρχίας μας τὰ αὐτὰ πρὸς τὰς εὐεργέτιδας ἡμῶν Ὑ. Συμμάχους Αὐλὰς, καὶ πρὸς τὴν Α. Β. Ὑ. τὸν Ἡγεμόνα, καὶ νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ διευθύνῃ τὴν ἐσώκληστον πρὸς τὴν Α. Β. Ὑ.

Διομολογοῦμεν δὲ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, καὶ δι' αὐτῆς πρὸς τὴν Α. Β. Ὑ., ὅτι τὴν πράξιν τινῶν πολιτῶν ἐκφρασθέντων μερικῶς πρὸς τὴν Α. Β. Ὑ. κατακρίνομεν, καὶ τοιαύτης φύσεως ἔγγραφα ἐν διαβουλίαις, γωνία που καὶ παραβύστου γινόμενα παρ' ἀτόμων τινῶν, καὶ ἡ Α. Β. Ὑ. καὶ ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ τὰ περιφρονῇ ἀνηκόντως, ὥς μὴ ἔχοντα μηδεμίαν νομιμότητα.

Κάνεις τῶν πολιτῶν μας δὲν πιστεύομεν νὰ παρεσύρῃ καὶ νὰ ὑπέγραψεν κανέναν τοιοῦτον ἔγγραφον, πλὴν καὶ ἄν τις παρεφέρῃθῃ εἰς τοσοῦτον, ἡ ὑπογραφή του δὲν παραστάνει εἰμὴ τὸ ἄταμόν του, καὶ τὰ ἐκφραζόμενα παρ' αὐτοῦ δὲν εἶναι ἐκφράσεις τῆς κοινότητός μας.

Ταῦτα καθυποβάλλοντες ὑπ' ὄψιν τῆς Κυβερνήσεως, μ' ὅλον τὸ βαθύτατον σέβας ὑποσημειούμεθα.

Ἐν Θήβαις, τῇ 24 Ἰουνίου 1830.

Ἐκ τοῦ τμήματος Ὀροπού,

Παναγιώτης Κουρῆς, Ἀλέξης Μακρὺς, Σπύρος Πέπας, Νικόλαος Θῆτας, Μιχαὴλ Μπάλοκας, Μῆτρος Διακούρης, Γεωργάκης Μορέτας, Ἀγγελος Λέκας, Παπᾶ Θεοδωρῆς, Ηλίας Μῆτρος, Γεωργίος Κουρουμπικῆς, Ἀθανάσιος Μπελιγράτης, Μάρκος Νικολάου, Παπᾶ Θανάσις Παναγιώτου, Γεωργὸς Τάρδης, μῆτρος Στάρπης, Γιάννης Καμπάνης, Μιχαὴλ Παπᾶ, Ἀντώνιος Κατσοφές, — Ἡ κοινότης τῶν Θηβῶν, Νικόλαος Βριζάκης, Ἰωάννης Νικόλας, Σωτῆρχος Λουκινᾶς, Ἀντώνιος μεντινὴ δημογέρον, μῆτρος Ζαρίφη, Παναγιώτης Καθηνιάρης δημογέρον, Ζαχαρίας μαργαρίτας, Κωνσταντῖνος Φραγκῆς δημογέρον, Γεωργάκης Ζώμας, Γεωργάκης Ἀντρίκος, Πανόσις Ζώμας, Γεωργάκης Ἀδριανός, Ἀθανάσιος Ἀποστόλη, Νικόλαος Κωνσταντῖνου, Ἰωάννης Κότζικος δημογέρον, Ἀθανάσιος Σίνης, Ἀγγελᾶκης Ταμβάκου, Χατζῆ Ἀθανάσιος δημογέρον, Παπᾶ Κωνσταντῖς, Ρόδης μπενιζέλου, Χατζῆς Παπᾶ Γιάννη, Δημήτριος Π. Δημητρίου, Πρωτόπαπας, Γκιῆς Στέφας, Σωτήριος Νικολάου μαραγκῶς, ματθαίος Σταμελάκης, Ἀντώνιος Τολόγλου, Ἰωάννης Καραγιαννῆς δημογέρον, Γκιῆς Καραγιαννῆς, Μιχαὴλ Ταμῆς, Δημῆς Κασκαβελίτης δημογέρον, Εὐθύμιος Δ. Βριζάκης, Κωνσταντῖνος μικρὸς, Παναγιώτης Στηδῆλος, Παπᾶ Πούλος, Σταματῆς Ξερονιμίτης, Ἰω. Κόρδης δημογέρον, Γ. Μπαλοῦγκος, Κ. Καφές, Βασίλειος Πρωτόπαπας, Λαμπρὸς Ταχάρας, Π. Νουσιφίλη, Κωνσταντῖνος Νίκας, Γιάννης Χασιώτης, Ἀναστάσιος Νίκας, Παναγιώτ. μυλωνᾶς, Γεωργίος Κατῆς.

Ἀρ. 155. Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

Ἡ προσωρ. ἐπαρχ. Δημογεροντία Θηβῶν.

Ἐπικυρεῖ τὰ ἀνωτέρω καὶ τὸ γνήσιον τῶν υπογραφῶν.

Τῇ 26 Ἰουνίου 1830, ἐν Θήβαις.

Οἱ Δημογέροντες, Ν. Ἀντωνάδου, Φ. Βριζάκης, Σ. Στεφανάκης.

Πρὸς τὴν Α. Β. Ὑ. τὸν Ἡγεμόνα Λεοπόλδον τὸν Πρῶτον.
Ἀ ν α ξ,

Ἐπεξελθόντες τὴν ὑπ' Ἀρ. 498 ἀπάντησιν τῆς Κυβερνήσεώς μας εἰς τὰς διακοινώσεις τῶν Συμμάχων Αὐλῶν περὶ τῆς τύχης τῆς πατρίδος μας καὶ τὰς πρὸς τὴν Ὑ. Β. Ὑ. παρατηρήσεις τῆς Γερουσίας, τὸ κοινὸν μας εἶναι εὐελπεῖ καὶ πέποιθεν ἀδιστακτικῶς, ὅτι διὰ τῆς ἐλλόγου καὶ ἐχέφρονος πατρικῆς προνοίας καὶ κηδεμονίας τῆς Κυβερνήσεώς μας, μεταβαλλομένων ἤδη τῶν πραγμάτων μας, θέλουν ἀσφαλισθῇ καὶ ἐδραιωθῇ ἐπὶ τῇ ἀσφαλὲς βάσει τῶν νόμων τὰ δίκαια τοῦ ἔθνους μας, διὰ τὰ ὁποῖα ἐπάθαμεν καὶ ὑπέφεραμεν μυρία ὅσα δεινὰ, καὶ ἐκάμαμεν ἀπείρους θυσίας. Αἱ εὐχαὶ ἀπάντων τῶν πολιτῶν ταύτης τῆς ἐπαρχίας εἶναι σύμφωνοι κατὰ πάντα μὲ τὰς τῆς Κυβερνήσεώς μας τὰς ἤδη ἐκπεφρασμένας πρὸς τὴν Ὑ. Β. Ὑ. ἐξ ὀνόματος καὶ ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Δὲν μένει εἰμὴ τὸ νὰ ὁμολογῶμεν μυρίας ὅσας τὰς χάριτας καὶ νὰ εὐγνωμονῶμεν εἰλικρινῶς πρὸς τοὺς εὐεργετήσαντας ἡμᾶς τρεῖς Συμμάχους Βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας, ἐπικαλοῦντες αὐτοὺς ἰσοθέους, ἐπεὶ τὸ εὐεργετεῖν κέκτηται ἄνθρωπος ὅμοιον θεῷ, καὶ ἐπεὶ ἡ ἐμπνευσθέντες παρ' αὐτοῦ εὐεργετήσαν ἡμᾶς ὑπὲρ ἄνθρωπον καὶ θεῶν παρέξαντες ἡμῖν τὸ ζῆν ἀνεξαρτήτως, καὶ παμψηφί ἐκλέξαντες τὴν Ὑ. Β. Ὑ. Ἡγεμόνα ἡμῶν.

Εὐμενεστάτε Βασιλεῖ, ἢ τε Κυβέρνησις ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ περιορίζομεν ἑαυτοὺς εἰς εὐχὰς, χεῖρας ἱκετίδας αἶροντες πρὸς τὸν ὕψιστον, ὅπως εὐοδώσῃ τὴν Ὑ. Β. Ὑ. ἐν ὧραις ἀγαθαῖς ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔδαφους ἐν τῇ μεσῷ ἡμῶν, καὶ ἐσμέν εὐέλπιδες ὅτι δὲν θέλετε βραδύνει τὸν αἰσιώτατον καὶ ἐκτασιώτατον παρὰ πᾶσιν ἡμῖν ἐρχομὸν τῆς Ὑ. Β. Ὑ. ὥτινι ἄνωθεν δεδωρῆται καὶ ἀπόκειται νὰ ἀποπερατώσῃ τὸ μέγα ἔργον, τὴν ἀναγέννησιν καὶ

ἀνάπλῃσιν ἡμῶν διὰ τῆς σωτηριώδους καὶ εὐδαιμονίας παραιτίου τοῖς τε Βασιλεῦσι καὶ λαοῖς νομαρχίας.

Δέξασθε, παρακαλοῦμεν, τὴν εἰλικρινῆ ἐκφρασιν τῶν αἰσθημάτων ἡμῶν, οἵτινες εὐχόμενοι τὴν εἰς αἰῶνας αἰῶνων ἀκλόνητον στερέωσιν ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ θρόνου, μ' ὅλον τὸ βαθύτατον καὶ ὑποκλινέστατον σέβας μένομεν.

Τῆς ὑμετέρας Βασιλικῆς Ὑψηλότητος,

Τῇ 24 Ἰουνίου 1830, ἐν Θήβαις.

Ἐλάχιστοι καὶ ὑποκλινέστατοι,

Ἐκ τοῦ τμήματος Ὀρεοῦ, Παναγιώτης Δουρῆς, Ἀλέξιος Μακρὺς, Σπύρος Πέπας, Νικόλαος Θῆτας, Μιχαὴλ Μπαλίκας, Μῆτρος Λιακούρης, Γεωργάκης Μωραΐτης, Ἄγγελος Δέκας, Ἀντώνης Τόλογλου, Γιάννης Καραγιάννης δημογέρον, Γρίκας Γιάννης, Μιχαὴλ Στάμος, Εὐθύμιος Δ. Βριζάκης, Κωνσταντὶς Μικροῦ, Παναγιώτης Σταμούλος, Παπᾶ Παῦλος, Σταμάτης Ξερονόμιτης, Γιάννης Κορδῆς δημογέρον, Γεώργιος Μπουλοῦκος, Κωνστ. Καφᾶς, Βασίλειος Πρωτόπαπας, Λάμπρος Ταχλάρας. — οἱ παρίστανοντες τὸ κοινὸν τῶν Θηβῶν, Νικόλαος Βριζάκης, Γιαννάκης Νικόλας, Σωτήριος Λουκίνας, Ἀντώνης δημογέρον, Γ. Κάψας, Θανάσης Σίνη, Ἀγγελῆς ταμδίνου, Χατζῆ Θεοφάνης δημογέρον, Παπᾶ Κωνσταντῆς, Ρόδις Μπεντζέλου, Ἀναστ. Νίκας, Παναγιώτης Μυλωνᾶς, Πανούσης Φίλης, Κωνσταντῆς Νίκας, Γιάννης Χασιώτης, Μῆτρος Ζαρίφης, Παναγιώτης Καπινιάρης δημογέρον, Ζαχαρίας Μαργαρίτης, Κωνστ. Φράγκος δημογέρον, Γεωργάκης Ζωμάς, Γεωργάκης Ἀντρίκος, Πανούσης Ζωμάς, Γεωργάκης Ἀδριανός, Θανάσης Ἀποστόλη, Νικόλαος Κωνσταντίνου, Ἰω. Κότζικος δημογέρον, Χ. Παπαγιάννης, Μῆτρος Παπᾶ Δημήτριος, Πρωτόπαπας, Γρίκας Στέφανος, Σωτήριος Κουτζούλης, Χ. Ἀθανάσιος, Σωτήριος Νικόλα Καράνης, Χ. Ἀθανάσιος, Ματθαῖος Σταμελάκης.

Ἀρ. 156 Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

Ἡ Προσωρινὴ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Θηβῶν.

Ἐπικυροῖ τὰ ἀνωτέρω καὶ τὸ γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν.

Τῇ 26 Ἰουνίου 1830, ἐν Θήβαις.

Οἱ Δημογέροντες Κ. Ἀντωνάδου, Φ. Βριζάκης, Σ. Στεφανάκης.

Λεβαδίας.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ δημογέροντες καὶ ἀπεσταλμένοι ἐκ μέρους τῶν κοινοτήτων τῆς πόλεως, κωμοπόλεων καὶ χωρίων τῆς ἐπαρχίας Λεβαδίας, ἀνεγνώσαμεν τὴν ὑπ' Ἀρ. 1488 ἐγκύκλιον τῆς Υ. Ε. καὶ τὰ δύο ἀντίγραφα τῶν ἀναφορῶν, τὰς ὁποίας, ὡς ἡ Κυβέρνησις ἀποφαίνεται, διεύθυναν τινες τῶν πολιτῶν εἰς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος.

Μὲ ὅχι ὀλίγην ἀπορίαν μας, Ἐξοχώτατε, εἶδομεν τὴν πρᾶξιν των ταύτην, καὶ εἴμεθα κατὰ πάντα εὐχαριστημένοι, διότι μᾶς ἐδόθη ἀφορμὴ νὰ ἐξηγήσωμεν εἰς τὴν Υ. Ε. ὅτι διὰ κανένα λόγον δὲν ἀνεχόμεθα τὴν πρᾶξιν των ταύτην.

Ἐπρεπε βέβαια νὰ εἴμεθα ἀναίσθητοι διὰ νὰ μὴν εὐγνωμονήσωμεν εἰς τὰς Υ. Συμμάχους Δυνάμεις διὰ τὴν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους μας πρόνοιαν· ἀλλὰ δὲν ἐκάμαμεν κανέναν τοιοῦτον ἔγραφον, καθότι εἶδαμεν ὅτι καὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ Γερουσία ἐπρόβλεψαν, καὶ ἀνέφερον ἐγκαίρως ἐκ μέρους τοῦ ἔθνους ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀναφέρωσι, καὶ ἐμείναμεν μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐπληρώσαμεν διὰ τῆς Κυβερνήσεώς μας τὸ χρέος μας.

Ἀλλ' αὐτοὶ οἱ κύριοι, ὅσοι ἠθέλησαν ἰδιαίτερως νὰ γράψωσι τὴν κοινὴν εὐχαρίστησιν, νὰ μὲν αὐτοὶ ὁμολόγησαν μίαν εὐχαρίστησιν, ἀλλὰ διὰ νὰ τὴν ὁμολογήσωσι, κάνεις δὲν τοὺς ἐπεφόρτισε· τόσον εἶναι ἀληθές, ὥστε αὐτοὶ ὅλοι δὲν φέρουν ἐπάνω των κανένα χαρακτῆρα δημοσιότητος, ἐπομένως καὶ τὰ ἔγγραφα των πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ὡς μὴ φέροντα κάμμιαν νομιμότητα, ἄκυρα καὶ ὡς χαρτὰ ἄγραφα θεωρούμενα.

Ὅχι· ἂς μάθωσιν αὐτοὶ οἱ κύριοι, ὅτι ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος γνωρίζει τὰ χρέη του, καὶ τὰ ἀπέδωκε νομίμως διὰ τῆς Κυβερνήσεώς του· αὐτοὶ δὲ δὲν ἔπρεπε νὰ λάβωσι τὴν ἐνόχλησιν νὰ δεῖξωσι (κατὰ τὸ πνεῦμά των) εἰς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος, ὅτι μόνοι αὐτοὶ σημαίνουν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ γνωρίζουν τὰ χρέη τοῦ ἔθνους, ὥστε ἐφρόντισαν ἐκ μέρους του νὰ τὰ δημοσιεύσωσι. Το ἔθνος ἔχει τὴν Κυβέρνησιν ὁδηγὸν φρόνιμον ὅλων τῶν πράξεών του, καὶ εἰς αὐτὴν ἐναπεταμίσεν ὅλην τὴν ἐμπιστοσύνην του. Ἦδη

παρακαλοῦμεν τὴν Υ. Ε., ἂν τὸ κρίνῃ ἐσχημὸν, νὰ ἐξηγήσῃ τὰ αἰσθημάτων μας εἰς τὴν Α. Β. Υ., πρὸ πάντων τὰς διαπύρους εὐχὰς μας πρὸς τὸν ὑψιστον διὰ τὴν ταχεῖαν ἔλευσιν τῆς Α. Β. Υ. ἐν τῷ μέσῳ τῆς φίλης πατρίδος μας, εἰς τὴν ὅποιαν θεωρεῖ τὸ ἔθνος μας τὸ ἄκρον τῶν ἐπιθυμιῶν του.

ὑποσημειούμεθα δὲ μὲ βαθύτατον σέβας.

Τὴν 21 Ἰουλίου 1830, ἐν Λεβαδίᾳ.

Οἱ δημογέροντες καὶ ἀπεσταλμένοι τῆς πόλεως Λεβαδίας, Λάμπρος Νάκος, Π. Ν. Λαυδωρίνης, Α. Πασπάλης, Ν. Μπούφης, Α. Παπᾶ Γεωργίου, Ἀποστ. Μικροπλάς, Γ. Θεοφάνους. — Τῆς κώμης Διστόμου, Σ. Αινάρδου, Α. Σφουντούρης, Α. Γιάθας Γ. Π. Θωμάς. — Τῆς κώμης Βελιτζῆς, Γ. Βασιλικός, Γ. Ιατρός, Γ. Κουκουκίδης. — Χωρίον ἁγίου Γεωργίου, δημογέρον Γερογιάννης, Α. Π. Λάμπρος, Α. Ντιγιᾶς. — Οἱ δημ. καὶ ἀπεστ. τῆς κώμης Λαδὶ, Α. Οἰκονόμου, Α. Τζούζη, Π. Πρωτόπαπας Γ. Π. Λουκᾶ, Α. Γερονιζέας, Ι. Παπᾶ Ἀθανασίου, Γ. Πρωτόπαπας, Θ. Βαφιάς. — τῆς Κώμης Μαρτίνου, Κ. Σιδέρη, Κ. Μάτζορος, Θ. Σιδέρη, Γ. Γασπάτζος, Π. Γιάννης — τῆς Κώμης Στεφενίου, Α. Μῆτρος, Σιροαγγελῆς, Α. Γιάννης, Παπαγιάννης. — Κώμης Σκριπτοῦ, Π. Κούκη, Α. Τρεῖς, Γ. Κωλοβός, Α. Παπᾶ, Π. Εὐστάθιος. — Οἱ δημ. καὶ ἀπεσταλ. τῆς κωμοπόλεως Ράχουδας, Ι. Ἀλεξάνδρου, Α. Λαζαράς, Α. Ἀλεξάνδρος, Π. Ι. Δήμου, Γ. Σιδεράς, Α. Δημητρίου, Χρ. Παπαστάθης. — Τῆς κώμης Δαύλια, Α. Γάτζος, Α. Π. Σιδεράς, Δημ. Ντέλιος, Ν. Ζαχαρίας. — Χωρίον Βρανίτζη, Γ. Νταλαπύρου, Π. Λούκας, Γ. Πλιάκας, Π. Γεωργάκης, Μοσκινῆ, Ἀναγνώστης, Π. Δημήτριος, Α. Μιτζάτας, Γ. Κατζίκας. — Χωρίον ἁγία Μαρίνα, Γ. Κόσιφα, Γιαννάκης Κοκκίνης, Γιαννάκης Γεωργίου, Παναγ. Μοσκόδου. — Χωρίον Καρασεῖν, Ἀγγελῆς, Α. Καθαθέας, Π. Παπᾶ. — Κώμη Χώστια, Αν. Παπαγγελῆς, Γ. Μανιατῆς, Κ. Σωτήρης, Α. Νικολοῦ. — Κώμη Κακόση, Γ. Γουλιματῆς, Θ. Γουλιματῆς, Κότζος Κόλιας. — Χωρίον Κούκουρα, Στ. Κασίτας, Θ. Γιάννης, Γ. Γιάννης, Π. Γιάννης. — Χωρίον Μπισμπαρδῆ, Α. Λάμπρου, Γ. Κυρμπᾶ. — Χωρίον Στόρι, Χ. Ἀναγνώστη, Σ. Παπᾶ, Παπαδημητρίος. — Χωρίον Κυριακί, Ν. Νίκας, Θ. Βουζάλα, Α. Παπᾶ, Α. Κονόμου. — Χωρίον Κοτομουλά, Η. Μῆτρος, Θανάσης Δήμου, Γ. Χρήστου. — Χωρίον Καραῖα, Ν. Περήφανος, Νικ. Ἀθανασίου, Α. Ζαχαρία, Θ. Μερικος. — Κυβερν. χωρίον, Θ. Γιάννης, Κ. Πολίτης, Γεροαγγελῆς, Γερομπαυλῆς. — Χωρίον Ζερῖκα, Γ. Παπᾶ, Π. Κόλια, Γ. Σταμού, Γ. Δήμος. — Χωρίον ἁγίου Δημητρίου, Α. Μαραδός, Α. Γκαμούλος, Α. Ἀλαμπασῆ. — Χωρίον Πετρομαγούλα, Λούκας Τζαγᾶς, Π. Ἀθανάσιος, Σ. Παπᾶ. — Χωρίον Νησί, Παναγιῆς, Α. Κιαφίρης, Γ. Ἀπογιάννης. — Χωρίον Σουλταρί, Ι. Νικολάου, Θ. Κωνσταντίνου, Ν. Μπούρλος, Γ. Γιάννης. — Χωρίον Βελί, Α. Καραβέλας, Γ. Τζερίμενος, Ζ. Κασαράς. — Χωρίον Σούρπε, Γ. Καλομέρης, Ι. Παναγιώτης, Γ. Σπαρος, Μ. Γιάννης. — Χωρίον ἁγίου Βασίλειος, Α. Σπυρόπουλος, Α. Μπαλαφάρας, Ν. Καραμπέτζος. — Χωρίον Μαλτα, Γ. Πολίτης, Σ. Παραμπορμπῆς, Α. Παναγιώτης. — Χωρίον Καζνέσι, Α. Καραμανός, Αντ. Καραμανός, Μ. Κορίντης.

Ἀρ. 613.

Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Λεβαδίας,

Ἐπιβεβαιῶν τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα καὶ τὸ γνήσιον τῶν ἀνωτέρω ὑπογραφῶν.

Ἐν Λεβαδίᾳ, τῇ 26 Ἰουνίου 1830.

Οἱ δημογέροντες, Λάμπρος Νάκος, Ἀθανάσιος Οἰκονόμου, Ι. Ἀλεξάνδρου, ὁ γραμματεὺς Ν. Α. Μοδινός.

Ταλαντίας.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Ἐξοχώτατε,

Εἰς τὴν σημερινὴν γενικὴν συνέλευσιν τῆς ἐπαρχίας μας κοινοποιεῖται παρὰ τῆς ἐπαρχιακῆς δημογεροντίας μας ἡ ὑπ' Ἀρ. 1488 ἐγκύκλιος διακοινώσις τῆς Ἐξοχότητός σας, καὶ μὲ ἀπορίαν μας μανθάνομεν τὰ κινήματα τῶν μερικῶν ἐκείνων πολιτῶν, οἱ ὅποιοι ἠθέλησαν αὐθαρέτως νὰ λάβωσι δι-καίωμα ἀνήκον εἰς τὰς κοινότητας τῶν ἐπαρχιῶν, καὶ μόνοι των νὰ σχεδιάσωσι ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα δὲν φέρουν κανένα χαρακτῆρα νομιμότητος, ὡς μυστικῶς γενόμενα καὶ χωρὶς κάμμιαν ἐπικύρωσιν. Δὲν νομιζόμεν, Ἐξοχώτατε, κάνεις ἐκ τῆς ἐπαρχίας μας νὰ πρεσβύρῃ εἰς τὸ ἀτόπημα τοῦτο· ἀλλὰ, ἂν καὶ ἦτον, στοχαζόμεθα ὅτι καὶ ἡ Α. Β. Υ. ὁ Ἡγεμὼν μας, καθὼς καὶ ἡ Ἐξοχότης σας θέλετε θεωρήσει ἔγγραφα τοιαῦτα μὲ τὴν ἀνήκουσαν περιφρόνησιν.

Τὸ κοινὸν μας, ἔξοχώτατε Κυβερνήτα, ἥδη παρουσιαζόμενον παρὰ τῶν ἐπαρχιακῶν δημογερόντων ἐκάστης κωμοπόλεως καὶ χωρίου καὶ παρὰ τῶν ἐπὶ τούτῳ ἀπεσταλμένων τῶν κατοίκων ὅλων τῆς ἐπαρχίας μας, ἐκφράζει τὴν μεγαλητέραν τοῦ εὐχαρίστησιν πρὸς τὴν Κυβέρνησίν σου διὰ τὰς ὁποίας ἔκαμε διακοινώσεις πρὸς τοὺς Πρέσβεις τῶν Ὑψηλοτάτων Αὐλῶν ἐξ ὀνόματος ὁλοκληρίου τοῦ ἔθνους, ὅταν εἰδοποιήθη τὴν ὁποίαν ἀπεφάσισαν ἀποκατάστασιν αἱ Ὑψηλαὶ Δυνάμεις τοῦ ἔθνους μας, καθὼς ἔμεινε κατὰ πάντα εὐχαριστημένον τὸ κοινόν μας διὰ τὴν ὁποίαν ἐξήγησεν αἰώνιον εὐγνωμοσύνην μας πρὸς τὰς Ὑψηλὰς Δυνάμεις διὰ τὰ μέγχα εὐεργετήματα, τὰ ὁποία εἰς ἡμᾶς ἔκαμον, καὶ διὰ τὴν ὁποίαν ἐξήγησεν εὐχαρίστησιν διὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Ἡγεμόνος μας, καὶ διὰ τὴν ἐπιθυμίαν εἰς τὸ νὰ τὸν ἴδωμεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου, καὶ εὐγνωμονεῖ τὸ κοινόν μας, καθὼς ἐλπίζομεν, καὶ ὅλα τὰ ἄλλα τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ κράτους, διότι ἡ Κυβέρνησίς μας ἐπρόλαβε πάντοτε καὶ προλαμβάνει πᾶν ὅ, τι ἀφορᾷ τὴν γενικὴν καὶ ἀληθινὴν ὠφέλειαν τοῦ ἔθνους καὶ τὰ εἰλικρινῆ αἰσθήματα τοῦ ὡς πρὸς τὰ ἀποφασισθέντα παρὰ τῶν Ὑψηλῶν Δυνάμεων.

Ἄν καὶ ἡ Κυβέρνησίς μας οὕτω πως ἐπλήρωσε τὰς εὐχὰς τοῦ ἔθνους, τὸ ὁποῖον παρουσιάζει, καὶ ἐγκαίρως ἐφρόντισε καὶ φροντίζει νὰ ἐκπληροῖ ὅσα εἰς τὴν κοινὴν ὠφέλειάν σου ἀποτείνονται, μ' ὅλον τοῦτο λαμβάνομεν τὴν ἐλευθερίαν νὰ παρακαλέσωμεν ὅλοι συμφώνως οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Ταλαντίας τὸν Σ. Κυβερνήτην μας νὰ ἐξηγήσῃ ἰδιαιτέρως καὶ ἐκ μέρους μας πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Ἡγεμόνα μας τὴν εὐχαρίστησιν μας ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν σου καὶ ἐπιθυμίαν μας ὡς πρὸς τὴν ἐλευσίαν σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου, διὰ νὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ ἡ Α. Β. Υ. τὴν ἀληθινὴν ἀναγέννησιν τῆς πολυπαθοῦς Ἑλλάδος.

Ταῦτα τὰ εἰλικρινῆ αἰσθήματά μας, ἔξοχώτατε, ἐκφραζόμενοι σας μ' ὅλον τὸ σέβας μένομεν,

Ἐν Ταλαντίᾳ, τῇ 22 Ἰουνίου 1830.

Οἱ δημογέροντες καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι τῆς ἐπαρχίας Ταλαντίας.

Ἐκ τῆς πόλεως Ταλάντι, Ἰωάννης Αθανασίου, Σ. Δ. Σάμας, Φ. παναγιώτου, Γ. Αθανασίου, Α. Αθανασίου, Α. Στεφάνου, Α. Σωτήρχου, Ν. γεωργ. Α. Αθανασίου, Α. Βελισσάρης, Σ. Αποστόλη, Π. Σακκελαρίου, Δ. Γιαννακοῦ, Γ. Π. Γιάννη, Σ. Γιαννάκη. — Οἱ ἐκ τοῦ Μάζι, Δ. Α. δημογέρον, Ἰω. Ἀργύρη. — ἐκ τοῦ χωρίου Λιβανέτας, Δ. τζάρας δημογέρον, Π. Δημος, Α. γεωργίου, Γ. Ἀγγελος. — ἐκ τοῦ χωρίου Σκενδέραγα, Ν. Γ. δημογέρον, Γ. Καραμέτζης, Α. στάθη. — ἐκ τοῦ χωρίου μελιδόνη, Γ. Νικολάου, Ι. δήμου. — ἐκ τοῦ χωρίου Μαλασίνας, Α. Ἰωάννου, Σ. γεωργάκη, Γ. Δήμου. — ἐκ τοῦ χωρίου Ἀρκίτζα, Γ. Καμπίστιος δημογέρον, Θ. λήτζας, Δ. Γιαννάκης. — ἐκ τοῦ χωρίου βορλοῦ, Ν. Μ. δημογέρον, Θ. παναγιώτη. — ἐκ τοῦ χωρίου Λουκοῦ, Α. Δ. δημογέρον, Ι. θανάσις, Γ. δήμου, Σ. Γιάννη. — ἐκ τοῦ προσκιτῆ, Γ. Β. δημογέρον, Δ. θανάσι. — ἐκ τοῦ Παύλου, Θ. Α. δημογέρον, Γ. δημοτρίου, Γ. Βέργος. — ἐκ τῆς κολάκης, Α. Δ. δημογέρον, Γ. μάχου. — ἐκ τῆς Ἀγναντῆς, Τ. Παπᾶ δημογέρον, Γ. δαδιώτης. — ἐκ τοῦ Κλέπτου, Γ. Α. δημογέρον, Α. κωνσταντί. — ἐκ τῶν κουβολίων, Θ. Α. δημογέρον, Α. κισερίτης. — ἐκ τοῦ Ράδου, Ν. γανᾶς, Γ. δήμου, Γ. γεωργάκη. — ἐκ τῆς Γαρδινίτζης, Μ. Σ. δημογέρον. — ἐκ Ταχταλίου, Γ. Γ. δημογέρον, Γ. Ἀντρίτζου. — ἐκ τῆς Σφάκας, Δ. Ν. δημογέρον, Θ. σομούλης. — οἱ ἐκ τοῦ Μπέλεσι, Γ. Φλίκος δημογέρον. — ἐκ τοῦ Γουλέμι, Γ. Π. δημογέρον. — ἐκ τοῦ Λουτζι, Ν. Γ. δημογέρον, Γ. πέ-

τρου. — ἐκ τοῦ καλαμακίου, Θ. Κ. δημογέρον, Ν. πολύχρονος. — οἱ ἐκ τοῦ Ζέλι, Σ. Γ. δημογέρον, Δ. Γεωργίου. — ἐκ τοῦ Βούλτεσι, Δ. Γ. δημογέρον, Μ. κώστας. — ἐκ τοῦ Ντρίσπεγι, Γ. Κ. δημογέρον, Π. Γιάννη.

Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

Ἡ ἐπαρχιακὴ δημογεροντία Ταλαντίας.

Ἐπικυροῖ τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα καὶ τὸ γνήσιον τῶν ἀνωτέρω ὑπογραφῶν τῶν προκριτῶν δημογερόντων τῶν χωρίων τῆς ἐπαρχίας Ταλαντίας.

Τὴν 22 Ἰουνίου 1830, ἐν Ταλαντίᾳ.

Οἱ Δημογέροντες, Εὐστάθιος Σπυρίδωνος, Εὐστάθιος Βήλος, Α. Κουβέλης, ὁ γραμ. Περδικάρης.

Ζητουνίου.

Πρὸς τὸν ἔξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἐπαρχιακὴ δημογεροντία μας, μᾶς ἐκοινοποίησε τὴν ὑπ' Ἀρ. 1488 διακοινώσιν σας, καὶ εἶδομεν μὲ δυσαρέσκειάν μας τὰ κινήματα ἐκείνων τῶν πολιτῶν, οἱ ὅποιοι τῶντι ἠθέλησαν νὰ κάμουν μόνοι των ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἀνήκειν εἰς τὰς κοινότητας τῶν ἐπαρχιῶν ἐξ ὀνόματος τοῦ λαοῦ καὶ διὰ μέσου τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν μας καὶ διὰ μέσου τῆς Κυβερνήσεώς μας εἰς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Ἡγεμόνα μας.

Οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας, ἔξοχώτατε Κυβερνήτα, ἥδη παρουσιαζόμενοι διὰ μέσου τῶν δημογερόντων καὶ τῶν ἀπεσταλμένων ἐκάστου χωρίου, εἰδοποιηθέντες τὰς ὁποίας ἔκαμε διακοινώσεις ἡ Κυβέρνησίς μας καὶ ἡ Γερουσία, καθὼς καὶ διὰ τὴν ὁποίαν ἐξήγησεν εἰλικρινῆ καὶ αἰώνιον εὐγνωμοσύνην μας πρὸς τὰς Συμμάχους Αὐλὰς, καθὼς καὶ διὰ τὴν ὁποίαν ἐξήγησεν εὐχαρίστησιν διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Ἡγεμόνος καὶ διὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ταχείας ἐλεύσεως τῆς Α. Β. Υ., καὶ αὐταὶ αἱ κοινοποιήσεις ἔγειναν ἐξ ὀνόματος ὅλου τοῦ ἔθνους, τὸ κοινόν μας, λέγομεν, καθὼς ἐλπίζομεν, καὶ ὅλα τὰ ἄλλα κοινὰ τῆς Ἑλλάδος, ἔμεινε κατὰ πάντα εὐχαριστημένον, εὐγνωμονοῦν μάλιστα, διότι ἡ Κυβέρνησίς μας προλαμβάνει πᾶν ὅ, τι ἀφορᾷ τὴν γενικὴν ὠφέλειαν τοῦ ἔθνους καὶ τὰ εἰλικρινῆ εὐγνώμονα αἰσθήματά του, καὶ ὡς πρὸς τὰς Ὑψηλὰς Δυνάμεις καὶ ὡς πρὸς τὴν Α. Β. Υ.

Σύμφωνον λοιπὸν καὶ τὸ κοινόν μας μὲ τὴν Κυβέρνησίν σου, στοχάζεται ὅτι καὶ ἡ Β. Α. Υ. θέλει θεωρήσει μὲ τὴν ἀνήκουσαν περιφρόνησιν ἐγγράφα, τὰ ὁποία μυστικῶς γίνονται, δὲν διευθύνονται διὰ μέσου τῶν νομίμων Ἀρχῶν μας, καὶ τέλος πάντων δὲν ἔχουν κανένα χαρακτῆρα νομιμότητος.

Ἐν τοσούτῳ τὸ κοινόν μας παρακαλεῖ τὴν Κυβέρνησίν σου νὰ ἐξηγήσῃ καὶ αὐτῆς ἰδιαιτέρως ἐκ μέρους ὅλων τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας μας Ζητουνίου, ἥδη παρουσιαζομένων ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους σου εἰς γενικὴν τῆς ἐπαρχίας μας συνέλευσιν, τὰ ἀνεξάλειπτα καὶ αἰώνια αἰσθήματα τῆς εὐγνωμοσύνης μας πρὸς τὰς Ὑψηλὰς Δυνάμεις, πρὸς δὲ τὴν Β. Α. Υ. τὸν ἡγεμόνα μας τὴν γενικὴν εὐχαρίστησιν μας διὰ τὴν ἐκλογὴν σου, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ τὸν ἴδωμεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου ὅσον τάχιστα, διὰ νὰ προαγάγῃ τὴν πολιτικὴν ἀναγέννησιν τῆς πολυπαθοῦς Ἑλλάδος.

Ταῦτα, ἔξοχώτατε, ἐπιφορτίζοντές σας νὰ ἐξηγήσετε καὶ ἐκ μέρους τοῦ κοινοῦ τῆς ἐπαρχίας μας,

ὑποσημειούμεθα μὲ τὸ προσῆκον σέβας.

Ἐν Γαρδικίῳ, τῇ 12 Ἰουνίου 1830.

Οἱ δημογέροντες καὶ ἀπεσταλμένοι τῶν χωρίων Ζητουνίου.

Ἐκ κωμοπόλεως Στυλίδος Ἀναγ. Ριζόπουλος δημογέρον, Ἰω. Γεωργ. δημογέρον, Α. ἱερεὺς Πρωτοπαπᾶς, Δ. ἱερεὺς Σακκελαρίου, Ἀναγ. Παπᾶ

Ἀλεξόπουλος, Ζ. Ἰωάννου. — Λευθεροχώρι. Θ. Κυριάκης δημογέρων, Ἀναγ. Ἰερεὺς, Ν. Ριζόπουλος, Θ. Ἀποστόλης. — ἀπὸ Μυαλὸν καὶ Γαρδικί, Παναγ. Ρίος, Δ. Στρατός, Π. Ἰακώβος, Τ. Τρομπῆς δημογέρων, Θ. Γιωργούσης, Σ. Γραμματικάς. — ἀπὸ Χωρίον Παύλιν, Ἰω. Ἀναστασίου δημογέρων, Ἀ. Νικολάου, Ἀ. Ἀγγελολογίωργος, Π. Ἰω. Νίκος, Π. Δημήτριος Δήμου. — Δρακοσπηλιά, Ἀναγ. Γερωντῶνης δημογέρων, Ν. Σκαφτούρας, Κ. Θαναασκόπουλος. — Προκοπονίου. Δημήτ. δημογέρων, Κώστ. Κέλφης. — ἀπὸ Χωρίον Κομποτάδες, Παναγιώτης Τζιγγάθος δημογέρων, Ἀναγνώστης Ταξάρχης, Ἀθανάσιος Τζιγγάκης, Δημήτριος Οἰκονόμου. — Δαμάστα, Ἀναγ. Νικολάου δημογέρων, Θ. Θεοχάρη, Κώστας Διαμαντῆς. — Κομαρίτζη, Γεώρ. Μπορέκας δημογέρων, Μ. Ἰερεὺς, Ἡ. Ἀντρίοπουλος. — ἀπὸ Χωρίον Σαλαθράκι, Θ. Παρδάλης δημογέρων, Ἀν. Καραγιάννη, Κώστ. Κιρμάς. — Δουβουνά, Φώ. Ἀργύρη δημογέρων, Ἡ. Δαμιανὸς Παναγ. Μιχονικόλος. — Μουσταφάμπεϊ, Ἀν. Βραχινὸς δημογέρων, Γ. Καλάφης, Ἀποστ. Μολύδας. — Ἀλποσπίτα. Κώστ. Ἀντωνίου δημογέρων, Γ. Γεωργίου, Θ. Ἱερομόναχος. — Ἄγια Μαρίνα, Ἰω. Παπᾶ Χρήστου δημογέρων, Κ. Ἰωάννου, Θ. Δημητρίου. — Δέλφινον, Δ. Στέργιου δημογέρων, Γ. Δροσόπουλος, Γ. Σιρόπουλος. — Πεσταλέξι, Κ. Παπᾶ Γεωργίου δημογέρων, Ἀ. Ἰωάννου. — Βαρδάτες, Κώστ. Κουγιόπουλος δημογέρων, Ἀ. Ραπτόπουλος. — Μοσχάχωρι. Ἀ. Ἀργυρόπουλος δημογέρων, Ἀθ. Κοραμάρης, Παν. Δημητρίου, Σ. Καραδάς. — Φραντζί, Χριστ. Πολυχρονόπουλος δημογέρων, Εὐθύμιος Ἰερεὺς, Ἀ. Ἀμπραζόπουλος. — Νεβρόπολις, Θ. Μαυροκόπουλος δημογέρων, Ἀ. Κεράδροςας, Ν. Κουφόπουλος.

Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Ζητουνίου

Ἐπικυροῦν τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα καὶ τὸ γνήσιον τῶν ἄνωθεν ὑπογραφῶν δημογερόντων καὶ ἀπεσταλμένων τῶν χωρίων τῆς ἐπαρχίας Ζητουνίου. Τῇ 16 Ἰουνίου 1830, ἐν Γαρδικίῳ.

Οἱ Δημογερόντες Ζαχαράκης Ἰωάννου, Ἀναγνώστης Παπαλεξίου, Ἀθανάσιος Τζιγγάκης, ὁ γραμματεὺς Δ. Δημητριάδης.

Λοιδωρικίου.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.
Ἐξοχώτατε,

Τὸ κοινὸν τῆς ἐπαρχίας μας σύμφωνον μὲ ὅλον τὸ ἔθνος ἐπευφήμησεν εἰς ὅσα ἡ Κυβέρνησις μας καὶ διὰ τῶν παρατηρήσεων τῆς Γερουσίας ἐξέφρασεν εἰς τὴν Α. Β. Υ., καὶ ἔκτοτε ἔμεινε πεπεισμένον, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀξίως τῶν εὐχῶν καὶ τῆς προσδοκίας τοῦ ἔθνους ἀπέδωκεν ἐξ ὀνόματος καὶ ἐκ μέρους ὁλοκληροῦ τοῦ ἔθνους τὴν ὀφειλομένην εὐγνωμοσύνην του εἰς τοὺς κραταίους εὐεργέτας του, καὶ διεφύλαξε τὴν πρόνοιαν, καὶ ἦν θέλουν ἀσφαλισθῇ τὰ δίκαια τοῦ ἔθνους, δίκαια, τὰ ὁποῖα μὴ ἀπείρους θυσίας καὶ μὲ τὸ αἷμά του ἐβεβαίωσε. Δὲν ἔμεινε πλέον παρὰ ἡ ἐμφάνισις τῆς Α. Β. Υ. τοῦ ἡγεμόνος τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ προσδοκωμένη ἀναγέννησις τῆς Ἑλλάδος, τὸ ἄκρον τοῦ μεγάλου τούτου καὶ ἱεροῦ σκοποῦ.

Διὰ τὴν Α. Β. Υ. καὶ ὁ λαὸς τῆς ἐπαρχίας μας, ὡς καὶ ὅλον τὸ ἔθνος μετὰ τῆς Κυβερνήσεως, νύχето ἐγκαρδίως εἰς τὸν ὕψιστον διὰ νὰ τὴν ἐξαποστείλῃ ὅσον τάχιστα. Ἀλλ' ὅτε συνηγμένοι εἰς ἓν ὅλοι οἱ δημογερόντες καὶ ἀπεσταλμένοι ἐκ μέρους τῆς πόλεως, κωμοπόλεων καὶ χωρίων τῆς ἐπαρχίας μας ἀνεγνώσαμεν τὴν ὑπ' Ἀρ. 1488 κοινοποίησιν τῆς, ὁμοῦ καὶ τὰ δύο ἀντίγραφα τῶν ἀναφορῶν, τὰς ὁποίας τινὲς τῶν πολιτῶν διεύθυνον εἰς τὴν Α. Β. Υ. τὸν ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος, ἀπεφασίσσαμεν κοινῇ γνώμῃ νὰ παρακαλέσωμεν θερμῶς τὴν Ἐξοχότητά σας νὰ διερμηνεύσῃ εἰς τὴν Α. Β. Υ. ὅτι μακρὰν τοῦ νὰ ἔχωμεν τὴν παραμικρὰν ἐνοχλήν εἰς τοιαῦτα ἰδιόρρυθμα ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα, ὡς μὴ φέροντα κανένα χαρακτῆρα δημοσιότητος, θέλουν βέβαια ἐνοχλήσῃ τὴν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τοῦ ὑπόληψιν τῆς Α. Β. Υ., τὰ ἀποδοκιμάζομεν καὶ τὰ παραδίδομεν εἰς τὸ ὄνειδος καὶ εἰς τὴν κατηγορίαν, ἀκυρόντες καὶ θεωροῦντες ὡς χαρτὶ ἄγραφον, ἂν τοιοῦτον ἔγγραφον ποτε ἤθελε παρουσιασθῇ ὑπογεγραμμένον ἀπὸ συνεπαρχιώτας μας, τὸ ὁποῖον μὴτε ἐλπίζομεν, μὴτε ἡ σημερινὴ τελεία συναγορεύσεις μας καὶ ἔνωσις ὑποτίθῃσιν.

Ἐλπίζομεν ὅτι καὶ ἡ Α. Β. Υ. ὁ ἡγεμὼν τῆς Ἑλλάδος,

καὶ ἡ Σ. Κυβέρνησις θέλουν θεωρήσῃ τὰ τοιαῦτα ἔγγραφα μὲ τὴν ἀνέκουςαν εἰς αὐτὰ περιφρόνησιν ἀποδιδόντες τα εἰς τὴν ματαιότητά τινων ἀτόμων, εἰς τὴν διάθεσιν ἰδιοτροπίας ἐκ μέρους τινὸς κοινότητος, ἀπομεμακρυσμένης ἀπὸ ἀρχῆς τοιαύτας, αἵτινες βλέπουν τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν ὑπόληψιν τοῦ ἔθνους, τὸ ὁποῖον σφιγκτὰ ἤδη ἠνωμένον μὲ εὐλικρινῇ καὶ ἄδολον ἀγάπην πρὸς τὸν ἡγεμόνα του, τὸν περιμένει μὲ ἀν οικτὰς ἀγάλας, ὡς τὰ τέκνα τὸν πατέρα των. Αὐτὰ τὰ αἰσθηματὰ ἐκ μέρους τῆς κοινότητός μας ἀναπαρκαλοῦμεν τὴν Υ. Ε. νὰ ἐξηγήσῃ εἰς τὴν Α. Β. Υ., καὶ ὑποσημειούμεθα μὲ τὸ ὀφειλόμενον σέβας.

Παρὰ τὸ Βελούχιον, τῇ 25 Ἰουνίου 1830.

Πρόκριτοι Βιτρυνίτσας, Λουκάς Σκρέκος, Παπᾶ Τριᾶς, Τσουβέλος, Ἀντρίτσας δημογέρων. — πρόκριτοι Κοπάρτζας, Γ. Μπαλτογιάννης, Π. Δημήτριος Δρόσου, Γιάν. Ζαβωρίτης, Ἀν. Μπαμπαλῆς δημογέρων. — πρόκριτοι Παλαιοκάτωνου, Λουκίκας, Δ. Ράφτης, ὁ δημογ. Σταῦρος. — προκριτοδημογερόντες Λοιδωρικίου, κωνσταντὶς καὶ Ἀγγελος Ἀρτοτίνα, παπανικόλας Ἀρτοτίνα, Ἀλέξιος Σβέρκος Ἀρτοτίνα, παπαγιάννης Ἀρτοτίνα, Φαγάλας Ἀρτοτίνα, Γιωργίτσος, Βασίλης, Γιακούτσος, παπαδόπουλος Δημήτρις, Δημήτρ. Καραντρίας. — πρόκριτοι Πέντε Γιῶν, Γ. κάρας, Π. Αὐλέμονος, Γ. Τζιμαρᾶς, Γ. Μιραζάρης, ὁ δημογ. Ν. Γριβας. — Πρόκριτοι Τοριάνου, Κωνστ. Ρήγας, Γιαν. Γεωργακόπουλος, Γιάννης Τζέλενης, ὁ δημογέρων Γεωργ. Ἀνδριόπουλος. — πρόκριτοι Ἀλποχωρίου, Γιαν. Δροσόπουλος, Γιαν. Ἀποστολόπουλος, ὁ δημογ. Δημήτριος, Ἐκναλάτος. — Οἱ πρόκριτοι Δρεσθενῶν, Γληγόριος, Κορακόγιωργος, Ἀλεξοκωνσταντὶς, ὁ δημογ. Ἀποστόλης. — Οἱ πρόκριτοι Κλήματος, Ἀποστ. ἀναγνώστου, Θ. Γεωργίου, ὁ δημογ. Η. παπαντρέας. — Οἱ πρόκριτοι Μπερεθιώτισσας, Γεωργακὴς παπαδημητρόπουλος, Π. Ἀποστολόπουλος, στάθης. — Οἱ πρόκριτοι Στρουζᾶς, Ἰω. Μποδιατζῆς, Ἰ. κόλφης, κωστ. Μποδιατζῆς. — Οἱ πρόκριτοι Λουτζοβού, Γ. Καραπέτζας, Γ. Ἀναστασόπουλος, Δ. κορακόπουλος. — Οἱ πρόκριτοι Αποκράτζί, σταῦρος, Ἀναγν. σκούρας δημογ. — Οἱ πρόκριτοι Σουροῦπι, Ἀντώνης, Ἀνδρέας, παναγιώτ. δημογ. — Οἱ πρόκριτοι κοπακίου, Γ. κανῆς, Νάσιος, Δ. κωλοπάρας δημογ. — Οἱ πρόκριτοι Νουτσομπέου, Μιτρογιάννης, Θεοχάρης, κοντογιάννης, Ἀναγνώστης δημογέρων. — Οἱ πρόκριτοι Λευκαδιτίου, παπᾶ παναγιώτης, Γ. τρελέντε, τσακανίκας, ὁ δημογ. Ἀλακεφόνης. — Οἱ τῆς κάτω Μουσούνεττας, κυριαζῆς, Κ. Διάπης, ἀποστ. πέζα, ὁ δημογέρων Α. παπᾶ Δημητρίου. — Οἱ πρόκριτοι τῆς κεντρικῆς πόλεως Λοιδωρικίου, Α. μαργέλης, Ἡ. ταργιάκης, Μ. Θεοδώρου, παναγιώτης, Γ. Μαργελόπουλος, πετραναγνώστης, Α. κάγκαλας, Δ. καγκελάριος, Δ. κοτόπουλος. — Οἱ πρόκριτοι σεβαδικίου, Δ. κάρμας, Γ. Ζουμάς, Π. Χορταγιας. — Οἱ πρόκριτοι σπηλιάς, Γεώργιος τζάμης, Γ. παπαδόπουλος, Α. κουτζιάκας. — Οἱ πρόκριτοι ἄνω καὶ κάτω παλαιοζαρίου, Δ. Μίχου, παπανδρέας, Γ. Μπίλος, Α. Ἀράπης, Ἀναγν. παπαθανασίου.

Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

Αἱ ἐπιτόπιοι Ἀρχαὶ τῆς ἐπαρχίας Λοιδωρικίου ἐπικυροῦν τὸ γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν τῶν δημογερόντων καὶ ἀπεσταλμένων τῶν χωρίων τῆς ἐπαρχίας.

Ἐν Λοιδωρικίῳ, τὴν 26 Ἰουνίου 1830.

Οἱ δημογερόντες τῆς ἐπαρχίας Α. Μαργελος, Ἀναγν. παπαθανασίου, παναγιώτ. Ἰωάννου, κωνστ. Φασιτζας, ὁ γραμματεὺς Ἀλεξάνδρου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

Έτησία. Φοίνικες 36

Έξαμηνιαία. 18

Τριμηνιαία. 9

Αί συνδρομαί γίνονται ένταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 23 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 1032.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωρήσαντες τὸ ὑπ' Αρ. 45 ψήφισμα, σκοπὸν ἔχον τὸν ὁμοιόμορφον καὶ τελειότερον ὀργανισμὸν τῶν ἀλληλοδιδασκτικῶν σχολείων τῆς ἐπικρατείας λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' Αρ. 472 πρᾶξιν τῆς Κυβερνήσεως, δι' ἧς παραδεχθέντες τὸ περὶ ἀλληλοδιδασκτικῆς μεθόδου σύστημα τοῦ Γάλλου Κυρίου Σαραζίνου, διατάξαμεν τὴν μετάφρασιν τοῦ περὶ ταύτης πραγματευομένου Ἐγχειριδίου, κατὰ τοὺς ὑποτεθέντας τροπολογισμούς·

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' Αρ. 21 ἐγκυκλίου, καὶ τοῦ ὑπ' Αρ. 354 διατάγματος,

Διατάττομεν.

1. Τὸ μεταφρασθὲν παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς Προπαιδείας Ἐπιτροπῆς Ἐγχειρίδιον τοῦ Γάλλου Κυρίου Σαραζίνου, γνωριζόμενον εἰς τὸ ἐξῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα « Ὁδηγὸς τῆς Ἀλληλοδιδασκτικῆς Μεθόδου, » νὰ εἰσαχθῇ εἰς ὅλα τὰ κατὰ τὴν ἐπικράτειαν ἀλληλοδιδασκτικά σχολεῖα.

2. Οἱ κατὰ πόλεις, κώμας, καὶ χωρία ἀλληλοδιδασκτικοὶ διδάσκαλοι ὀφείλουν ν' ἀκολουθῶσιν ἀπαρεγκλίτως τὸν Ὁδηγὸν τοῦτον, ἔχοντες αὐτὸν ὡς τύπον καὶ κανόνα ἀπαράβατον τοῦ καθ' ὕλην ὀργανισμοῦ, καὶ τοῦ περὶ τὴν διδασκαλίαν τρόπου· ἐὰν δὲ τις τῶν διδασκάλων νομίζῃ ἀναγκαίαν τὴν κατὰ τι τροπολογίαν, χωρὶς νὰ καινοτομῇ παντελῶς, θέλει καθυποβάλλει εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰς παρατηρήσεις του, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ συντελέσωσιν ἐγκαίρως μετὰ τῶν ἄλλων εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς μεθόδου.

3. Ὅσοι τῶν διδασκάλων προθυμοποιηθῶσι νὰ μεταρρυθμίσωσι τὰ ὁποῖα διευθύνουσι σχολεῖα, κατὰ τοὺς κανόνας τοῦ Ὁδηγοῦ τούτου, ἐκπληροῦντες τὰ διατάγματα τῆς Κυβερνήσεως, θέλουν ἐφοδιασθῇ μὲ διπλώματα, ὅταν παρουσιάσωσιν εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως ἔγγραφα ἐνδεικτικά παρὰ τοῦ ἐφόρου τῶν σχολείων, ὅστις θέλει διορισθῇ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν διὰ νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ κατὰ τὴν ἐπικράτειαν Παιδευτικὰ Καταστήματα· ὅσοι δὲ νομισθῶσιν ἀνίκανοι νὰ προσαρμόσωσι τὴν μέθοδον ταύτην δι' αἱμάτων, ἢ δι' ἐθελοκακίαν, θέλουν ἀποδοκιμαζέσθαι καταργούμενοι.

4. Οἱ μετ' ἐπιμελείας καὶ ζήλου ἐκπληροῦντες τὰ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ διδάσκαλοι, καὶ ἀναδεικνύοντες ἀξίους μαθητάς, θέλουν ἔχει πρὸς τούτοις παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀνταξίας ἀμοιβὰς τῶν ὁποίων ἀναδεικνύουσι καρπῶν· οἱ δὲ εὐδοκίμοι μαθηταὶ εἰς ἀρετὴν τῶν ἠθῶν καὶ παιδείαν θέλουν προάγεσθαι εἰς ὑψηλότερα μαθήματα, ἐκπαιδευόμενοι διὰ τῆς χορηγίας τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰ ἀνώτερα σχολεῖα κατὰ τὸ 25 Ἀρθ. τοῦ περὶ δημοσίων ἐξετάσεων.

5. Ὅσοι κοινότητες, συντηροῦσαι ἐξ ἰδίων ἀλληλοδιδασκτικὰ σχολεῖα, δὲν ἔχουν τὰ μέσα νὰ μεταρρυθμίσωσι καὶ νὰ διοργανίσωσιν αὐτὰ κατὰ τὴν παραδεχθεῖσαν μέθοδον, θέλουν ἀναφέρεσθαι διὰ τοῦ Διοικητοῦ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις θέλει προμηθεύσει εἰς αὐτοὺς τὰ ἀναγκαῖα ὀργανικὰ μέσα, ἐπιχορηγοῦσα καὶ ἀνάλογα χρηματικὰ βοηθήματα εἰς συντήρησιν αὐτῶν.

6. Οἱ θέλοντες εἰς τὸ ἐξῆς νὰ μετέλθωσι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀλληλοδιδασκτικοῦ διδασκάλου, κατὰ πόλεις, κώμας, ἢ χωρία, ὀφείλουν νὰ φέρωσι διπλῶμα τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὸ Ἀρθ. 3, ἢ ἐνδεικτικὰ ἔγγραφα τῆς ἐπὶ τῆς Προπαιδείας Ἐπιτροπῆς, τὰ ὁποῖα παρουσιάζοντες εἰς τὸν Διοικητὴν τοῦ τόπου, θέλουν λαμβάνει δι' αὐτοῦ τὸ διπλῶμα τῆς Κυβερνήσεως, κοινοποιοῦντες ἀντίγραφα τῶν ἐνδεικτικῶν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεῖαν.

7. Ἐκτὸς τοῦ διπλώματος τούτου, οἱ μεταβαίνοντες ἀπὸ ἐν σχολεῖον εἰς ἄλλο, ἀπαιτεῖται νὰ ἦναι ἐφοδιασμένοι μὲ ἔγγραφα τῆς Δημογεροντίας τοῦ τόπου, ὅπου ἐδίδαξαν, ἐνδεικτικά τῆς σφύρονος καὶ τιμίας διαγωγῆς των.

8. Οἱ ἔκτακτοι Ἐπίτροποι καὶ Διοικηταί, καὶ οἱ κατὰ τόπους ἐφοροὶ τῶν σχολείων, ἐκπληροῦντες τὸ Ἀρθ. 10 τοῦ ὑπ' Αρ. 735 διατάγματος, κανονίζοντες τὰ χρῆμα τῶν ἐφόρων, θέλουν ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἀκριβῇ ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ παρόντι διατάγματι.

9. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημ. Παιδεύσεως Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 12 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλ. καὶ τῆς Δημοσίου Παιδεύσεως Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Αρ. 2122.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ψήφισμα ΙΣΤ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Λαβόντες ὑπὸ ὅψιν τὴν ὑπὸ Ἀρ. 3088 ἀναφορὰν τοῦ κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου, δι' ἧς προβάλλει, κατ' αἰτησιν τῶν κατοίκων τῆς πόλεως Σαλῶνων, νὰ χαρισθῇ ἢ νὰ ἐκτιμηθῇ μετρίως τὸ ἔδαφος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου μέλλουν νὰ ἐγείρουν πόλιν κατὰ τὸ παράλιον Ἰτέαν λεγόμενον.

Θεωροῦντες ὅτι ἡ νέα αὕτη πόλις ἐγειρομένη εἰς κατάλληλον θέσιν τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου θέλει κατασταθῇ, προϊόντος τοῦ χρόνου, πολλοῦ λόγου ἀξία κατὰ πολλοὺς λόγους, καὶ μάλιστα διὰ τὸ ἐμπόριον καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ ἀγαθὰ.

Θεωροῦντες τὸ ΚΒ' ψήφισμα τῆς Γ' ἐν Τροιζίνι Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,
Ψηφίζομεν.

Α'. Ἡ ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος νέας πόλεως γῆ νὰ διανεμηθῇ δωρεὰν εἰς τοὺς κατοίκους τῶν Σαλῶνων καὶ τοὺς ἄλλους Ἑλληνας, κατὰ τὸ ἄρθρον δ' τοῦ ἰγ' ψηφίσματος τῆς Κυβερνήσεως, ὅσοι θελήσουν νὰ κατοικήσουν εἰς αὐτὴν, ἀνὰ τετρακοσίας ἢ ἑξακοσίας τετραγωνικὰς πήχεις εἰς ἕκαστον.

Β'. Ἐκ τῆς γῆς ταύτης θέλει ἐκλέξει καὶ κρατήσῃ ἡ Κυβέρνησις διὰ λογαριασμόν τῆς τὸν ἀρκετὸν τόπον καὶ ἀρμόδιον πρὸς οἰκοδομὴν τῶν δημοσίων καταστημάτων.

Γ'. Θέλει κρατήσῃ προσέτι διὰ λογαριασμόν τῆς μέρος τῶν παρακειμένων εἰς τὴν ἀγορὰν τόπων καὶ μέρος τοῦ παραλίου, τὰ ὅποια καὶ θέλει πωλήσῃ ἐν καιρῷ διανομίμῃ δημοπρασίας.

Δ'. Οἱ μέλλοντες νὰ κατοικήσουν εἰς τὴν νέαν ταύτην πόλιν ὑποχρεοῦνται νὰ κτίσουν ἐντὸς ἐνὸς ἔτους τὰς οἰκοδομάς των, μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ ὁποίου, ὅσοι τότε εὑρεθῶν ἀνευ οἰκοδομῶν, θέλουν μένει εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις θέλει τοὺς πωλεῖ διὰ δημοπρασίας.

Ε'. Ἡ νέα αὕτη πόλις θέλει φέρεται τὸ ὄνομα Κρίσσα.

ΣΤ'. Τὸ αὐτὸ μέτρον θέλει ληφθῇ καὶ εἰς ὅσα μέρη διὰ τὴν εὐκрасίαν τοῦ κλίματος καὶ τὴν ἐμπορικὴν θέσιν ζητήσουν οἱ κάτοικοι διαφόρων ἐπαρχιῶν νὰ κτίσουν νέας πόλεις.

Ζ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ νὰ ἐνεργήσουν τὸ παρὸν ψήφισμα.
Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 13 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 2123.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ψήφισμα ΙΖ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Λαβόντες ὑπὸ ὅψιν τὴν ὑπὸ Ἀρ. 4588 ἀναφορὰν τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς, διαλαμβάνουσας ὅτι πολλοὶ τῶν γεωργῶν αἰσχροκερδεῖα κινούμενοι διὰ τῆς λαθραίας συγκομιδῆς τῶν δημητριακῶν καρπῶν καὶ λοιπῶν προϊόντων τῆς γῆς, ἀδικοῦσι τοὺς ἐνοικιαστας, ἀποστεροῦντες αὐτοὺς τὰ νενομισμένα δικαιώματα.

Θεωροῦντες ὅτι, διὰ νὰ ἐμποδισθῇ ἡ τοιαύτη κατάχρησις καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς ἀποτελέσματα, κρίνεται ἀναγκαῖον νὰ ἐπιβληθῇ ποινὴ εἰς τὸ ἀδίκημα.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,
Ψηφίζομεν.

Α'. Ὅσοι τῶν γεωργῶν ἤθελον φραγθῇ συγκομίζοντες λαθραίως δημητριακοὺς καρποὺς καὶ ἄλλα προϊόντα, διὰ ν' ἀποφύγουν εὐτὼ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἐθνικῶν δικαιωμάτων, νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὴν ποινὴν τοῦ νὰ πληρύνουν διὰ τὰ συγκομιζόμενα εἶδη φόρον τριπλάσιον τοῦ ἐπιβαλλομένου κατὰ τὸ ὑπὸ Ἀρ. 819 Γ' ψήφισμα.

Β'. Ἐκ τοῦ φόρου τούτου ἐν τρίτον θέλει λαμβάνει ὁ ἐνοικιαστής πρὸς ἀποζημιώσιν, τὰ δὲ δύο τρίτα θέλουν ἐμδαίνει εἰς τὸ Ταμεῖον διὰ νὰ χρησιμεύσουν εἰς δημόσια καταστήματα.

Γ'. Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 13 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Αρ. 25.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Δεύτερον ἔνταλμα ἐμφανίσεως.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΒΟΡΕΙΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ
ΩΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΝ.

Ὁ Κωνσταντῖνος Μουρφίνος Μυκῶνιος ἐκατηγόρησεν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου διὰ τῆς ὑπὸ 5 Μαΐου 1830 ἀναφορᾶς του, τὸν Χαράλαμψην καὶ Νικόλαον ἀδελφοὺς Παγγινιάδην Κεφαληαῖους, Ἀγγελῆν Συχνάτζαν Μυκῶνιον, Χαράλαμψον Φρατζέσκον καὶ Ἀντώνιον ἀδελφοὺς Διδάρη Κεφαληαῖους, τοὺς μὲν πρώτους δύο ἀδελφοὺς Παγγινιάδην, ὡς αἰτίους τοῦ φόνου τοῦ υἱοῦ τοῦ Διμηλγίου, συμβάλλοις περὶ τὰ μέσα τοῦ Ἰανουαρίου 1828 εἰς Μύκωνον, τοὺς δὲ λοιποὺς, ὡς συμμετόχους τοῦ φόνου τοῦτου.

Οἱ κατηγορηθέντες ὡς αἰτίαι τοῦ φόνου τοῦτου συνελήφθησαν ἤδη καὶ ἐξελάτθησαν, οἱ δὲ ἐπίλοιποι κατηγορηθέντες ὡς συμμετοχοὶ ἀνεχώρησαν ἐκτοσε ἀπὸ Μύκωνον, ὡς ὁ ἴδιος κατηγορὸς ἀναφέρει εἰς τὴν ρηθεῖσαν ἀναφορὰν τοῦ, καὶ περιφέρονται ταξιδεύοντες.

Ὁ ἐπὶ τῆς ἐγκαλέσεως ταύτης διορισθεὶς παρὰ τοῦ Δικαστηρίου ἐξεταστὴς δικαστὴς Κύριος Ἰωάννης Ν. Κουζοβίκ ἐζήτησέ διὰ τῆς ὑπὸ 27 τοῦ ἀποπνεύσαντος Μαιῶν ἀναφορᾶς του νὰ ἐκδοθῇ παρὰ τοῦ Δικαστηρίου ἔνταλμα ἐμφανίσεως πρὸς τοὺς ρηθέντας ἀπώντας Ἀγγελῆν Συχνάτζαν Μυκῶνιον, Χαράλαμψον Φρατζέσκον καὶ Ἀντώνιον ἀδελφούς, Διδάρη Κεφαληαῖους.

Τὸ Δικαστήριον κατὰ συνέπειαν τῆς ἀναφορᾶς ταύτης ἐξέδωκε τὴν 29 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τὸ ὑπὸ Ἀρ. 17 ἔνταλμα ἐμφανίσεως πρὸς τὸν Συχνάτζαν, καὶ τὸ ὑπὸ Ἀρ. 18 πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς Διδάρη, διευθύνον αὐτὰ πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν Μυκῶνου, διὰ νὰ τὰ ἐνεργήσῃ.

Ἡ Ἀστυνομία Μυκῶνου ἀνέφερε πρὸς τὸ Δικαστήριον

διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 121 ἀναφορᾶς τῆς τῶν 2 τοῦ ἐνεστῶτος Ἰουνίου, ὅτι ἐγνωστοποίησε τὰ διαληθθέντα ἐντάλματα εἰς τὰς διαμονὰς τῶν ἐγκαλουμένων τὴν 30 τοῦ ἀποπνεύσαντος Μαΐου.

Ὁ ἐξεταστὴς δικαστὴς παρατηρήσας ὅτι παρῆλθεν ἡ δευτέρα πρὸς τοὺς ἐγκαλουμένους διὰ τῶν ἐνταλμάτων τούτων προθεσμία τῶν 20 ἡμερῶν, καὶ μὴ ὅλον τοῦτο δὲν ἐνεφανίσθησαν, ἐζήτησε διὰ τῆς ὑπὸ 26 τοῦ ἐνεστῶτος Ἰουνίου ἀναφορᾶς τοῦ νὰ ἐκδοθῇ παρὰ τοῦ Δικαστηρίου τὸ κατὰ νόμον δεύτερον ἐντάλμα ἐμφανίσεως διὰ τ' ἀποτελέσματα τῆς δικαιοσύνης.

Τὸ Δικαστήριον λοιπὸν, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 117 τῆς ἐγκληματικῆς διαδικασίας, ἐντέλλεται τοῖς ἀνω εἰρημένους Ἀγγελοῖν Συχνάτζαν Μυκωνίων, Χαράλαμπος Φρατζέσκου καὶ Ἀντώνιον ἀδελφὸν, Διδάρη Κεφαλληνίου, νὰ ἐμφανισθοῦν αὐτοπροσώπως ἐνώπιόν του ἐντὸς προθεσμίας 20 ἡμερῶν ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐντάλματος διὰ τ' ἀποτελέσματα τῆς δικαιοσύνης ἄλλως δὲ, θέλουν διακοπὴ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων των κατὰ τὸ ρηθὲν ἄρθρον, καὶ τὸ Δικαστήριον θεωροῦν αὐτοὺς φυγοδίκους θέλει προχωρήσει εἰς τὴν δίκην τῆς κατ' αὐτῶν κατηγορίας κατὰ τοὺς κανόνας τῆς φυγοδικίας.

Ὅστις δὲ ἤξευρε ποῦ εὕρισκονται οἱ φυγοδικοὶ οὗτοι, ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ τοῦτο πρὸς τὸ Δικαστήριον ἢ πρὸς τὰς ἄλλας ἐπιτοπίους Ἀρχὰς τῆς ἐπικρατείας.

Τὸ παρὸν ἐντάλμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος καὶ κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος· ἀντίγραφα δὲ αὐτοῦ θέλουν κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου, εἰς τὴν θύραν τῆς ἐνταῦθα ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Νικολάου, εἰς τὴν θύραν τῆς κατοικίας τῶν ἐγκαλουμένων καὶ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τῆς διαμονῆς αὐτῶν.

Ἐν Μυκῶν, τὴν 26 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΦΩΚΑΣ.

Ὁ Συνδικαστὴς Α. ΒΑΛΕΤΑΣ.

Οἱ Πάρεδροι (Α. ΚΑΜΠΑΝΗΣ.
(Γ. ΓΑΛΑΝΟΣ ΡΟΥΓΓΕΡΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Ι. Βεάκης.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀπὸ διαφόρους ξένας ἐφημερίδας τοῦ Ἰουλίου μηνός.

Κατὰ τὰς Γαλλικὰς ἐφημερίδας εὐρέθησαν πρὸς τοῖς ἄλλοις μεταξὺ τῶν σκλαβωμένων χριστιανῶν εἰς Ἀλγέριον καὶ ἑκατὸν Ἑλλήνες δεμένοι μετὰ πλὴν ἀλυσίδα.

Ὑπὲρ τὰ 100 ἑκατομμύρια Φράγκα εἰς μετρητὰ, ὑπὲρ τὰ 2000 κανόνια ὀρειχάλκινα, δώδεκα πλοῖα, ἐξ ὧν εἶναι δύο φρεγάται καὶ μία κορβέττα, καὶ ἄλλα παλλὰ πλοῦτῃ ἔπασαν εἰς χεῖρας τῶν Γάλλων. Ὁ μισθὸς τοῦ Ἀλγερίου ἐπέρασεν εἰς τὴν Νεάπολιν μετὰ τὴν περιουσίαν του συμποσούμενην εἰς 10 περίπου ἑκατομμύρια Φράγκα. Οἱ ἐντόπιοι θεωροῦν ἤδη τοὺς Γάλλους ὡς ἐλευθερωτὰς των, ἡ εὐταξία κατεστάθη, καὶ τὸ ἐμπόριον αὐξάνει εἰς Ἀλγέριον.

Ὁ ἀντιναύαρχος Ροσαμέλης ἐστάλη ἀπὸ τὸ Ἀλγέριον κατὰ τῆς Τριπόλεως μετὰ μέρος τοῦ στόλου, ἐπεὶ δὲ ἔχει διαφορὰν τινα μετὰ τὸ κράτος ἢ Γαλλία. Μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ Ἀλγερίου ἐλήφθησαν μέτρα, ὥστε νὰ ὑποχρεωθῶν εἰς τὸ ἐξῆς καὶ τ' ἄλλα δύο βαρβαρικά κράτη Τουνήσιου καὶ Τριπόλεως νὰ παραιτήσων τὴν πειρατείαν.

Παλαιότερον (λέγει ἡ ἐφημερίς Debats, 25 Ἰουλίου) ὁ Ἰδ' Αὐτοδίκος κατὰ τὸ 1666 ἔτος, τελευταῖον δὲ ὁ Ναπολέον κυριεύσας τὴν Ἰσπανίαν, ἀπεφάσισε διὰ τῆς Ἀργαζιλίας νὰ περάσῃ εἰς τὴν κατάκτησιν τῆς Ἀφρικῆς, ὅπως ἔκαμεν ὁ Ἀνρίδας καὶ ὁ Γενσερίνος διὰ τὴν Εὐρώπην. Ὅθεν κατὰ διαταγὴν τοῦ ἐξετάσθησαν ἀκριβῶς καὶ ἐπεριγράφησαν τῆς γῆς αὐτῆς τὰ παράλια, καὶ κατὰ τὰς περιγραφὰς ταύτας ἔγεινεν ἡ σημερινὴ ἐκστρατεία. Μετὰ δὲ τὴν πτώσιν τοῦ Ναπολέοντος, ὅχι πρὸ πολλοῦ, ἡ Ρωσσία προβάλλουσα τὸν διαμελισμὸν τῆς Ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας, ἐπρόσφερεν εἰς τοὺς Γάλλους τὴν Ἀφρικὴν καὶ τὴν Πελοπόννησον. Τέλος δὲ ἐπὶ τοῦ ὑπουργοῦ Βιλελίου καὶ τοῦ πρώην ὑπουργοῦ τῆς Γαλλίας σχεδιασθέντα κατωρθώθη σήμερον ἡ περὶ ἐργασίας αὐτῆς ἐκστρατεία, ἐνδοξοὶ καὶ ὠφέλιμοι ὅχι μόνον εἰς τὴν Γαλλίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλον τὸν χριστιανικὸν καὶ ἐκπεπολιτευμένον κόσμον.

Περὶ ἐργασίας τρόπος ἀποβιβασμοῦ.

Μετὰ τὴν ἀποβασιν τῶν Γάλλων εἰς Ἀλγέριον μεγάλην τρικυμίαν ἐπεκράτησε δύο ἡμέρας εἰς τὴν θάλασσαν πρὶν φθάσῃ ν' ἀποβιβάσθων καὶ αἱ χρεωζόμεναι ζωτροφίαι τοῦ στρατοῦ. Ὁ ἀρχιφροντιστὴς εὐρισκόμενος ἐπὶ τοῦ στόλου διώρισε τότε νὰ θαλασπώσων τὰ τροφδοχὰ σκεύη περιτυλιγμένα μετὰ πισσωμένα πανία εἰς τὸ Τουλέν, καὶ βαρέλια κρατίου καὶ ρακίου. Ὁ ἄνεμος καὶ ὁ κυματισμὸς ἔφεραν κατ' ὀλίγον εἰς τὴν ξηρὰν τὰ περισσότερα, τὰ ὅποια οὕτω παραλαμβάνοντες, οἱ Γάλλοι στρατιῶται ἔβαλλον εἰς τὰς ἀποθήκας.

Τινὲς, ὡς ἄδεται λόγος, ἀπὸ τὰς πρώτας τῆς Εὐρώπης Δυνάμεις θέλουν συγκροτήσῃ πολιτικὴν σύνοδον εἰς κάμμιαν πόλιν τῆς Βοεμίας· καὶ ἐκ μέρους μὲν τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ρωσσίας θέλει ὑπάγει ὁ ὑπογραμματεὺς αὐτοῦ κόμης Νεσελρόδης, ἐκ δὲ τοῦ τῆς Αὐστρίας, ὁ Μετερνίχ. Ἡ σύνοδος αὕτη, συμπεραίνουσα, θέλει σκεφθῇ περὶ Ἀλγερίου, καὶ εἰς τὰ περὶ Ἑλλάδος θέλει ἀποφασίσῃ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν Ἑλλήνων.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἐξ Ἀμερικῆς εἰδήσεις, ὁ περίφημος Βολίβαρος, ἀφοῦ ἔκαμε δι' ἐθνικῆς συνελεύσεως νὰ γένη νέον σύνταγμα τελειότερον εἰς τὴν Κολομβίαν, νὰ ἐκλεχθῇ ἄλλος πρόεδρος αὐτ' αὐτοῦ, καὶ οὕτω ν' ἀποκατασταθῇ πάλιν ἡ εὐταξία καὶ τὸ κράτος τῶν νόμων, αὐτὸς αὐθόρμητος καὶ παρὰ γνώμην τῶν συμπολιτῶν του παρητήθη πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ ἐπὶ ῥόην, μετὰ τὴν Λυκούργειον ἀπόφασιν ν' ἀναχωρήσῃ καὶ νὰ μὴν ἐπιστρέψῃ πλέον εἰς τὴν πατρίδα του. Ὁ σκοπὸς του εἶναι νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Εὐρώπην, καὶ κατὰ πρῶτον εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

—Εἰς τὸ ναυπηγεῖον τῆς Φιλαδελφίας ἐν τῇ Ἀρκτῳᾷ Ἀμερικῇ κατασκευάζεται τώρα τὸ μεγαλύτερον τοῦ κόσμου τρικροτον ἢ τρίπατον πλοῖον, ἐπεὶ δὲ εἶναι 168 κανονίων.

Κατὰ τὴν ἐφημερίδα τῆς Σιμόνης, μεγάλαι ταραχαὶ ὑπάρχουν εἰς τὴν ἐσωτερικὴν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας περὶ τὴν Σιμῶν. Οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως Τόσα δὲν ἠθέλησαν νὰ πληρώσων τὰ διορισθέντα ὑπέρογκα δασύματα εἰς τὸν διοικητὴν τοῦ Σαγγαρίου· ἡ κυβερνητικὴ προϊτάζει τὸν διοικητὴν νὰ συνάξῃ δύναμιν ἀπὸ τὰ πέριξ καὶ νὰ κτυπήσῃ τοὺς ἀπειθεῖς. Ἐνῶ οὗτοι ἐπαριθμούμενοι ἕως 3000 ἦσαν ἐκστρατευ-

μένοι, ἀφήσαντες μόνον τοὺς γέροντας καὶ τὰ γυναικόπαιδα εἰς τὸν τόπον, ἄλλος μουσελίμης ὁ τῆς Κασταμόνης εἰσβάλλει ἑξαφνα εἰς τὴν Τόσαν, τὴν πυρπολεῖ, τὴν λεηλατεῖ καὶ κατασφάζει τ' ἅβῳα. Οἱ ταλαίπωροι Τόσαῖοι Μουσουλμάνοι τρέχουν ὀπίσω νὰ διασώσουν τὴν πόλιν των, ἀφήσαντες μόνον ὀλίγους τινὰς διὰ ν' ἀντισταθοῦν εἰς τὸν μουσελίμην τοῦ Σαγγαρίου· ὅταν εἶδαν τὴν συμφορὰν των, ἔπασαν με ἀπελπισίαν εἰς τοὺς ἑχθροὺς των, ἃ καὶ περιχαρακωμένους ἐντὸς τῶν οἰκιῶν. Ἡ μάχη ἔγεινε πολλὰ πεισματώδης· τέλος νικηθεὶς ὁ μουσελίμης τῆς Κασταμόνης μόλις ἐξέφυγε με ὀλίγους ἱνὰς· οἱ δὲ ἄλλοι τοῦ στρατιώται ὡς 700 ἐχάθησαν.

Πρὸ καιροῦ ὁ Σουλτάνος ἐζήτησε νὰ δανεισθῇ ἀπὸ τὴν Εὐρώπην· καὶ ἐπὶ τούτῳ ἡ πλουσία οἰκία τῶν Ροσχίλδων ἔστειλεν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀνθρώπων τῆς νὰ πραγματευθῇ τὸ δάνειον μετὰ τοῦ Σουλτάνου. Οἱ δανειζόντες ἐζήτησαν πρὸ πάντων ὡς ὑποθήκην καὶ ἀσφάλειαν τῆς δανειζομένης πισότητος διάφορα κειμήλια τοῦ θησαυροφυλακείου· ὁ δανειζόμενος δὲν ἠθέλησέ ποτε νὰ δεχθῇ τοιαύτην πρότασιν, καὶ οὕτως ἐματαιώθη ἡ διαπραγματεύσις αὕτη. Διὰ νὰ οἰκονομήσῃ τὰς μεγάλας χρηματικὰς ἀνάγκας τοῦ κράτους ὁ Σουλτάνος, ἀπεφάσισε νὰ ἐπιβάλῃ νέα δασύματα εἰς ὅλας ἀνευ ἐξαιρέσεως τὰς τάξεις τῶν ὑψηλῶν του, καὶ εἰς αὐτὸ τὸ στρατιωτικόν.

Φιλολογία.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ.

Τὴν πολιτικὴν διαδέχεται ἐξ ἀνάγκης καὶ ἡ ἠθικὴ τῆς Ἑλλάδος ἀνάπλασις, ἥτις πρόκειται ἤδη νὰ ἐνεργηθῇ διὰ τῆς διαδόσεως τῶν φώτων. Μολονότι δὲ ἡ Κυβέρνησις συντρέχει εἰς ταύτην ἀγρύπνως, ἀνεγείρουσα ἀπανταχοῦ καταστήματα κοινοπαιδευτικά, δὲν δύναται ὁμως νὰ ἐπιτύχῃ τὸν σκοπὸν τῆς ἀνευ τῶν πρὸς τοῦτον συντελεστικῶν ὀργάνων, τὰ ὅποια εἶναι τὰ παντοίας ὕλης διδακτικὰ βιβλία, τόσον πολλαπλὰ εἰς τὴν λοιπὴν φωτισμένην Εὐρώπην, ὅσον σπάνια εἰς τὴν μόλις ἀρχομένην σὺν θεῷ ν' ἀναγεννᾶται Ἑλλάδα.

Χρέος λοιπὸν τῶν χρεῶν τὸ πρώτιστον παντὸς Ἑλλήνος, εὐτυχήσαντος νὰ ἐκπαιδευθῇ εἰς τὰ σοφὰ τῆς σοφῆς Εὐρώπης πανεπιστήμια, ἢ καὶ ἄλλως γενομένου ἐγκρατοῦς παιδείας καὶ γνώσεων παντοδαπῶν, εἶναι τὸ νὰ δημοσιεύσῃ διὰ τύπου πᾶν ὅ,τι στοχάζεται βιβλίον πρόσφορον εἰς τὴν παροῦσαν τῶν πραγμάτων κατάστασιν καὶ χρήσιμον εἰς τὴν εὐμαθῇ καὶ πρὸς πᾶν καλὸν καὶ σπουδαῖον ὀργῶσαν Ἑλληνικὴν νεολαίαν. Εἰς τὴν φωνὴν τοῦ τοιούτου χρέους πειθόμενος καὶ ἐγὼ σπεύδω νὰ δώσω εἰς φῶς τὴν ὁποίαν ἐν Παρισίοις ἔτι διατρίβων ἐπεχείρησα μετάφρασιν νεωτάτου τινὸς περὶ Πολιτικῆς Οἰκονομίας συγγράμματος ἐπισήμου συγγραφέως Γάλλου, τοῦ Ἰωσήφ Δροζίου, ἐνὸς ἐκ τῶν τεσσαράκοντα τῆς Ἀκαδημίας, συγγράμματος, λέγω, στοιχειώδους, γενικῶς διὰ τὴν εὐμεθοδίαν καὶ εὐληπτότητά του ἐπαινουμένου, καὶ ἔχοντος τοῦτο τὸ ἴδιον ὑπὲρ πάντα τὰλλα τῆς αὐτῆς ὕλης συγγράμματα προτέρημα, ὅτι πανταχοῦ προσπαθεῖ νὰ συνάψῃ καὶ συμβιδάσῃ τῆς

πολιτικῆς τὰς ἀρχὰς με ἐκεῖνας τῆς ἠθικῆς, ἢ μάλλον διὰ τῶν ἀρχῶν τῆς δευτέρας νὰ ὑποστηρίξῃ τὰς τῆς πρώτης.

Ἡ Πολιτικὴ Οἰκονομία, ἥτοι, ὡς προσφυῶς ἐπωνομάσθη, ἡ ἐπιστήμη τοῦ πλούτου, κατέστη τὴν σήμερον μάθημα ἀναπόφευκτον, καὶ τὸ κυριώτερον τῆς σπουδῆς ἀντικείμενον εἰς πάντα τὰ πολιτισμένα ἔθνη· ἐπειδὴ μὴτε ὁ ἔμπορος πλέον νὰ μετέλθῃ τὸ ἐμπόριόν του συστηματικῶς μετ' ἐπιτυχίας, μὴτε ὁ διοικητὴς νὰ διοικήσῃ ἐπιτηδείως, μὴτε ὁ βουλευτὴς νὰ βουλευθῇ περὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων ὀρθῶς, μὴτε ὁ λειτουργὸς, καὶ μάλιστα ὁ τῆς δημοσίου οἰκονομίας, νὰ διευθύνῃ τὰς λειτουργικὰς του πράξεις ὡς πρέπει, ἀλλ' οὔτε ἄλλος κἀνεὶς τῶν εἰς τὴν διατήρησιν καὶ πρὸς τὸν κοινῶν βίου συντελούντων βιομηχανικῶν ἀνθρώπων δύναται νὰ φθάσῃ εἰς τὸν πρὸς δεξιὰν ὅρον εὐστόχως, ἐὰν στεγῇται τὴν γνώσιν τῶν ἀρχῶν τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιστήμης. Αὕτη δεικνύει τὰς πηγὰς, αὕτη τὸν καλλίτερον καὶ ἐπωφελέστερον τρόπον τῆς ἀποκλήσεως, τῆς διανομῆς, καὶ ἀναλώσεως τοῦ πλούτου συνισταμένου ἐναντίον τῆς κοινῆς ἐπικρατοῦσης ἀπατηλῆς δόξης, πολὺ ὀλιγώτερον εἰς τὰ λεγόμενα πολίτευμα μέγαλα, τὸν χρυσὸν καὶ τὸν ἄργυρον, ὅσον εἰς τὰ παντὸς εἶδους Συναλλακτικὰ πρῶϊόντα, τὰ ὅποια χρησιμεύουσιν εἰς ἐπάρκεισιν τῶν παντοίων ἀνθρωπίνων χρεῶν, καὶ τῶν ὁποίων, καλῶς διανεμημένων, ἡ ποιικιλότης καὶ ἀφθονία μαρτυροῦσι τὴν ἀκμὴν καὶ εὐπορίαν πολλῶν νεωτέρων ἐθνῶν, εὐπορίαν, ἥτις ἔδωκεν ἀφορμὴν κατὰ τοὺς ἐσχάτους χρόνους εἰς τὰς μεγάλας πρὸς τὸν πολιτισμὸν προόδους, καὶ οὐδὲ θέλει βραδύνει, γινομένη καθολικώτερα, νὰ φέρῃ εἰς τὸν κόσμον τὸν ἀληθῆ, καὶ ὅχι τὸν μυθολογούμενον, χρυτοῦν αἰῶνα.

Ἄν δὲ εἰς τὰ λοιπὰ φωτισμένα ἔθνη εἶναι ἀναγκαῖα ἡ σπουδὴ τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας, πολὺ πλέον εἰς τοὺς Ἕλληνας, αἰσθανομένους, μετὰ τὴν εὐτυχίαν τῶν ἀλύσων τῆς δουλείας των διάρρηξιν, πρὸ παντὸς ἄλλου τὴν χρεὶαν τῆς πλουτίσεως, μιᾶς τῶν πρώτων συνθηκῶν τοῦ πολιτισμοῦ, δι' οὗ δύναται νὰ φθάσωσιν εἰς τὸ μεγαλεῖον τῆς δόξης καὶ ἰσχύος, ὅπου τόσαι ἀναμνήσεις προγονικαί, καὶ αὕτη ἡ περιστοιχοῦσα καὶ φέρουσα αὐτοὺς ὡραία φύσις τοὺς προσκαλοῦσιν!

Εἰς τοὺς Ἕλληνας λοιπὸν προσφέρων τοιαύτης ἐπιστήμης πρῶχειρον ὁδηγόν, εἶμαι εὐελπίς ὅτι θέλω εὖρει συνδρομὴν ἀφθονον, καὶ ὑποστήριξιν γενναίαν, ἐκ τῆς ὁποίας καὶ μόνον προηγηθείσης κρέματα τὸ δυνατόν τῆς ταχείας δημοσιεύσεώς του.

Ἡ τιμὴ τοῦ βιβλίου συνισταμένου εἰς ἓνα τόμον μεγάλου 8ου καὶ περιέχοντος τετρακοσίας περίπου σελίδας, διορίζεται διὰ τοὺς ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα καὶ τὰ γειτονικά αὐτῆς μέση συνδρομητὰς Φοίνικας 7.

Ἡ τύπωσις θέλει ἀρχίσαι εὐθὺς, ἀφ' οὗ συναχθῇ ὁ εἰς ἀπάντησιν τῶν ἀπαιτουμένων ἐξόδων ἱκανὸς ἀριθμὸς συνδρομητῶν, τὰ ὀνόματα τῶν ὁποίων μέλλουν νὰ καταχωρηθῶσιν εἰς τὸ τέλος τοῦ τόμου.

Ἐν Ναυπλίῳ, 5. Αὐγοῦστον 1830.

Α. Πολυζωίδης.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 27 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ανακοινώσεις τῶν παρά τῃ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει Ἀντιπρέσβειων
τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ.

Κύριε Κόμην,

Χθές μόνον ἐλάδομεν ἀπὸ τὴν ἐν Λονδίῳ συνδιάλεξιν
τὴν ἐπίσημον εἶδησιν τῆς παραιτήσεως τῆς Α. Β. Τ. τοῦ
Πρίγκιπος Λεοπόλδου Δὲ Σαξ Κοβούργ ἀπὸ τὴν Κυ-
βερarchikῇ Ἡγεμονίᾳ τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ Πληρεξούσιοι τῆς Συμμαχίας, προσκαλοῦντες ἡμᾶς
να γνωστοποιήσωμεν αὐτὸ τοῦτο εἰς τὴν Γ. Ε., μᾶ, ἐπι-
φωρτίζουσι συγχρόνως να διαδεσβαίωσωμεν τὴν Προσωρινὴν
Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ὅτι τὸ συμβᾶν τοῦτο δὲν θέλει
με ἀβάλει κατ' οὐδὲν τὰς ἀποφάσεις τῶν τριῶν Δυνάμεων,
ὅτι ἡ ἐνοῦσα αὐτὰς σύμπνοια δὲν ἔλαβε τὴν παραμικροτέ-
ραν ὑφετιν, ὅτι εἶναι ἀποφασισμέναι να βάλουν εἰς ἐκτέλεσιν
τὰς συμβάσεις τῆς 3 καὶ τῆς 20 Φεβρουαρίου 1830, εἰς
τὰς ὁποίας ἦ τε Πόρτα καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβερνήσις συγ-
κατετέθησαν, καὶ ὅτι εἰς τὴν ἐκλογὴν νέου Κυριάρχου
Ἡγέμονος εἰς τὸ κράτος τοῦτο θέλουσι ἔχει πάντοτε πρὸ
ὀφθαλμῶν τὰς ἀρχὰς ὅλας, αἱ ὁποῖαι τοὺς ὠδήγησαν εἰς
τὴν τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου.

Σπεύδομεν να γνωστοποιήσωμεν τὴν Ὑ. Ἐξουχότητα τὸ
νέον τοῦτο δείγμα τῆς εὐνοϊκῆς διαθέσεως τῶν Σεβαστῶν
ἡμῶν Μοναρχῶν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, καὶ σᾶς παρακαλοῦ-
μεν, Κύριε Κόμην, να δεχθῆτε τὴν ἐπανελημμένην βεβαίωσιν
τῆς ὑψηλῆς ἡμῶν ὑπολήψεως καὶ τοῦ βαθέος σεβασματός μας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 9—21 Αὐγούστου 1830.

(ὑπογεγραμμένοι.) ΔΟΚΙΝΣ, Β. ΡΟΥΑΝ, Κ. ΠΑΝΙΝ.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ.

Κύριε Κόμην,

Οἱ τῶν Συμμάχων Δυνάμεων Πληρεξούσιοι συνελθόντες
εἰς συνδιάλεξιν ἐν Λονδίῳ, ἔλαβαν εἰς σκέψιν ὅσα πρὸς αὐ-
τοὺς ἀνέφερον οἱ παρά τῃ Ὀθωμανικῇ Πόρτᾳ Πρέσβεις
τῶν τριῶν Αὐλῶν, καὶ οἱ παρά τῃ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει
Ἀντιπρέσβεις περὶ τῶν ἀναπτύξεων, τὰς ὁποίας ἄρθρα τινὰ
τῶν Πρωτοκόλλων τῆς τρίτης καὶ τῆς εἰκοστῆς Φεβρουα-
ρίου ἐφάησαν ὅτι ἀπαιτοῦσι.

Κατὰ συνέπειαν ἓνα νέον Πρωτόκολλον ὑπεγράφη κατὰ
τὴν 16 Ἰουνίου, καὶ ἐλάδομεν τὸ κῆρος οἱ συναδελφοί μου

καὶ ἐγὼ, τοῦ να γνωστοποιήσωμεν εἰς τὴν Προσωρινὴν Κυ-
βέρνησιν τῆς Ἑλλάδος τὰς ἐν αὐτῷ διαλαμβανομένας δια-
θέσεις· αὗται δὲ ἀφορῶσι τὰ ἐξῆς ἄρθρα.

1. Ἡ συνδιάλεξις ἀπεφάτισε να ἤθελε γενῆ εἰς τὸν 5
παράγραφον τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς τρίτης Φεβρουαρίου ἡ
προσθήκη τῆς λέξεως “εἰς τὸ ἐξῆς”, ὡς ἀκολουθῶς.

Ἡ περὶ ἀμνηστίας πράξις τῆς Πόρτας θέλει διακηρύ-
ξει, ὅτι οὐδεὶς Ἑλλήν εἰς ὅλην τὴν ἐκτασιν τῆς ἐπικρα-
τείας τῆς δὲν θέλει εἶναι δυνατὸν εἰς τὸ ἐξῆς να ὑπερηθῇ
τὰς ἰδιοκτησίας του, μηδὲ να ἐνοχληθῇ κατ' οὐδένα τρόπον
διὰ τὸν λόγον τοῦ ὅτι ἔλαβε δῆθεν μέρος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν
ἐπανάστασιν.

Αὕτη ἡ διάθεσις ἐφαρμόζεται ἐξίσου εἰς τοὺς Μουσουλ-
μάνους, οἵτινες ἔχασαν τὰς ἐν τῇ Ἑλλάδι ἰδιοκτησίας των,
ἢ εἰς ἐκείνους, οἵτινες τὰς διεφύλαξαν εἰς αὐτὴν· δηλαδὴ
ὅτι οἱ ἔσχατοι οὗτοι θέλουσι χαίρει αὐτὰς πλήρως καὶ
ὀλοσχερῶς, καὶ αὐτολεξεῖ κατὰ τὸ Πρωτόκολλον, ἀλλ' ὅτι
οἱ πρῶτοι δὲν ἡμποροῦν ν' ἀπαιτήσωσι καμμίαν ἀνάκτησιν
τῶν ἰδιοκτησιῶν των.

2. Τὸ εἰς τοὺς Ἑλλήνας χρηγηθὲν δικαίωμα τῆς μετα-
ναστεύσεως δὲν ἡμπορεῖ, οὔτε χρεωστεῖται να ἐννοῆται,
εἰμὴ μόνον περὶ ἐκείνων, ὅσοι κατοικοῦσι νήσους ἢ ἐπαρ-
χίας τῆς ξηρᾶς, οἵτινες ἔλαβον μέρος εἰς τὴν ἐπανάστασιν,
ὡσαύτως δὲ καὶ περὶ τῶν ἀτόμων καὶ οἰκογενειῶν Ἑλληνι-
κῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν παραλίων τῆς μικρᾶς
Ἀσίας, οἵτινες ἤθελον γνωσθῇ, ὅτι ὑπέφερον καὶ ἔπαθον
δημεύσεις ἢ ἐξορίας ἐξ-αίτίας τῶν συμβάντων.

3. Ὅσον περὶ τῶν κτημάτων τῶν ἐγνωσμένων ὑπὸ τὸ
ὄνομα Βακούφια, ἐξ αὐτῶν τὰ κείμενα μέν εἰς τοὺς
τόπους τοὺς ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν ἤδη ὄντας τῶν Ἑλλήνων,
μένουσιν εἰς τὴν ἐλευθέραν διάθεσιν τοῦ νέου κράτους, χωρὶς
να εἶναι δυνατὸν να προκύψῃ ἐξ αὐτοῦ τοῦ κεφαλαίου καμ-
μία ἀπαιτησις εἰς βάρος αὐτοῦ τοῦ κράτους.

Εἰς τοὺς τόπους τοὺς ὄντας μέν εἰσέτι ὑπὸ τὴν Τυρ-
κικὴν κυριότητα, ἀλλὰ μέλλοντας να ἀποτελεσῶσι μέρος
τῆς Ἑλλάδος, τὰ Βακούφια Σερί, ἤτοι νόμιμα, τὰ
ὁποῖα διεχειρίζοντο παρά του μεγάλου Βεζῆρη ἢ παρά τοῦ
Κιζιλάραγα, θέλουσι ἀνήκει κατὰ πλήρως δικαίωμα εἰς
τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἑλλάδος. Τὰ Βακούφια Ἀδὶ,
δηλαδὴ τὰ ἐκ συνηθείας, θέλουσι ἡμπορεῖ να πωληθῶσι κατὰ
τὰ ἀποδεικτικά ἔγγραφα τῶν ἰδιωτῶν, οἵτινες, εἴτε κατὰ

νεμόμενοι τὴν ἐπικαρπίαν, εἴτε καθὼ καὶ κατὰ κληρονομίαν διαχειριζόμενοι αὐτὰ, ἐκαρποῦντο δικαιοματικὸν ἐξ αὐτῶν συμφέρον.

4. Αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις ἐσκέφθησαν, ὅτι τὸ δικαίωμα τῆς μεταναστεύσεως καὶ τὸ τῆς πωλήσεως τῶν ἰδιωτικῶν ἰδιοκτησιῶν δὲν ἤθελον ἡμπορεῖ νὰ ἐμβῶσιν εἰς πρᾶξιν πλήρως τὸσον ἀπὸ τοὺς Ἑλληνας, ὅσον καὶ ἀπὸ τοὺς Μουσουλμάνους, εἰμὴ κατὰ τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἡ ἀποπεράτωσις τῶν ἐργασιῶν, οἱ ὅποιοι μέλλουσι νὰ διαγράψωσιν ὀριστικῶς τὰ μεταξὺ τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ἑλλάδος ὅρια, ἤθελε προσδιορίσει ἀμοιβαίως τὰ περὶ τῆς κυριότητος τῶν ἀνηκόντων εἰς ἑκατέρους τόπων. Ἀπεφασίσθη ἐπομένως, ὅτι ἡ ἐν τῷ ἔκτῳ παραγράφῳ τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 3 Φεβρουαρίου διομολογηθεῖσα προθεσμία ἐνὸς ἔτους δὲν δέλει χρονολογεῖσθαι, εἰμὴ ἀπὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἡ ἀμοιβαία συν-ἀλλάξις τῶν χάστων, περὶ ὧν διαλαμβάνει ὁ ἔννατος παράγραφος, ἤθελε πραγματοποιηθῇ.

5. Οἱ Τούρκοι καὶ οἱ Ἕλληνες δέλουσι ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐπάγῃσι τὸ πυρεθολικὸν τῶν φρευρίων, τὰ ὅποια ὀφείλουσι νὰ ἐκκενώσων.

Γνωστοποιῶν τὰς διαθέσεις ταύτας εἰς τὴν Υ. Ε., Κύριε Κόμη, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς προσφέρω τὸ βαθύτατον σέβας μου. Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 15 — 27 Αὐγούστου 1830.

(Ἰπογεγραμμένοι) ΔΩΚΙΝΣ, Β. ΡΟΥΑΝ, Κ. Ν. ΠΑΝΙΝ.

Ἀρ. 563. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ. Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΥΡΙΟΥΣ ΑΝΤΙΠΡΕΣΒΕΙΣ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ ΑΥΛΩΝ
ΠΑΡΑ ΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙ.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, διὰ τῆς διακοινώσεώς της κατὰ τὴν 14—26 Ἰουλίου καὶ τῶν εἰς αὐτὴν συναφθέντων ἐπισήμων ἐγγράφων, προαπήντησεν εἰς τὸ ἐπαγγελματικὸν ἔγγραφον, τὸ ὅποιον πρὸς αὐτὴν ἀπευθύνετε κατὰ τὴν 21 τοῦ τρέχοντος, ὁμοῦ μετὰ τῶν Κυρίων συναδελφῶν σας, διὰ νὰ τὴν ἀναγγεῖλετε τὴν παραίτησιν τῆς Β. Α. Υ. τοῦ Πρίγκιπος Λεωπόλδου Δὲ Κοβούργ ἀπὸ τῆς Κυριαρχικῆς Ἡγεμονίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἀναφερόμενοι εἰς τὰς ἀνωγεινέμενας διακοινώσεις, δέλω ἐπομένως περιορισθῇ εἰς τὸ νὰ σᾶς παρακαλέσω, Κύριε Βαρῶνε (Κύριε Κόμη) (Κύριε Ἀντιπρέσβυ), νὰ διαβεβαιώσετε τὸν Σεβαστὸν σας Μονάρχην περὶ τοῦ ὅτι τὰ εἰς αὐτὰς τὰς διακοινώσεις ἐκπεφρασμένα ἀλγεῖν ἀίσθηματά, ἐγχαράττονται, εἰ δυνατόν, βαθύτερον καθημέραν εἰς τὴν καρδίαν ὅλων τῶν κατοίκων τούτου τοῦ τόπου. Ὑποκείμενοι πρὸ τοσούτου μακροῦ χρόνου εἰς ἀδιακόπως ἀναφυομένας ἀβεβαιότητας, ἐπιθυμοῦσι τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν δέλουσι δυνηθῇ νὰ χαίρῃσι τὴν ἀτάραχον καὶ βεβαίαν ὑπαρξιν, τὴν ὅποιαν αἱ γενναῖαι τῶν τριῶν Αὐλῶν ἀποφάσεις τοὺς ἐπαγγέλλονται. Θέλουσι ἄρα μάθει μὲ ζωηρὰν ἐγγνωμοσύνην, ὅτι αὐταὶ δὲν παύουσιν ἀγωνιζόμεναι διὰ νὰ τοὺς προμηθεύσῃσιν αὐτὴν τὴν μεγίστην εὐεργεσίαν, καὶ ὅτι διὰ τοῦτο ἐνασχολοῦνται περὶ τῆς ἐκλογῆς τέου Κυριάρχου Ἡγεμόνος, καὶ περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἄλλων συμβιβασμῶν, περὶ τῶν ὁποίων ἐσυμφώνησαν μεταξὺ τῶν.

Κανένα βέβαιον δὲν ἠδύνατο νὰ εἶναι προσφυνέστερον εἰς τὸ νὰ εὐκολύνῃ τὴν ἀποπεράτωσιν αὐτοῦ τοῦ μεγάλου ἔργου, ὅσον αἱ σωτηριώδεις διαθέσεις, τὰς ὁποίας ἠὲδοκῆσατε νὰ μὲ γνωστοποιήσετε διὰ τοῦ χθεσινοῦ ἐπαγγελματικοῦ ἐγγράφους, καὶ αἱ ὅποια ἐμπεριέχονται εἰς ἓν νέον Πρω-

τοκόλλον ὑπογεγραμμένον ἐν Λονδίῳ κατὰ τὴν 16 Ἰουνίου παρὰ τῶν Ἀντιπροσώπων τῆς Συμμαχίας.

Ἡ Κυβέρνησις θέλει σπεύσει νὰ στηρίξῃ τὴν προσοχὴν τῆς Γερουσίας καὶ τοῦ ἔθνους, ἐπὶ τῆς πράξεως αὐτῆς, εἰς τὴν ὅποιαν αἱ Σύμμαχοι Αὐλαὶ εὐαρεστήθησαν νὰ δώσωσι σπουδαίας ἀναπτύξεις περὶ ἄρθρων τινῶν τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 3 Φεβρουαρίου.

Καὶ τὸ ἔθνος καὶ ἡ Γερουσία δέλουσι ἀναμφιβόλως συν-εγγνωμόνησαι ἐπίσης μὲ τὴν Κυβέρνησιν, βλέποντες ὅτι οἱ Μονάρχαι, οἱ Σεβαστοὶ οὗτοι προστάται τῆς Ἑλλάδος, νέας ὑπὲρ αὐτῆς συμφωνήσαντες ὠφελείας, διεσκέφθησαν ἀπὸ ἄκραν αὐτῶν εὐμένειαι περὶ τῶν εὐχῶν καὶ τῶν παρατηρήσεων, τὰς ὁποίας ἡ Κυβερνήσις τῆς ἔκρινε χρέος της τὸ νὰ μὴν ἀφήσῃ ἀγνώστους εἰς τὴν μεγαλειότητά των, καὶ ἠὲδοκῆσαν ἐπομένως νὰ δώσωσι εἰς τὴν Κυβέρνησιν δείγμα πολὺτιμον τῆς συμπαθείας τῶν καὶ τῆς ὑψηλῆς αὐτῶν εὐνοίας.

Δέχθητε, Κύριε Βαρῶνε (Κύριε Ἀντιπρέσβυ) (Κύριε Κόμη), τὴν ἐκ νέου βεβαιώσιν τῆς ὑπερεξαίρετου ὑπολήψεώς μου. Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 16-28 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

(Ἰπογεγραμ.) Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ
Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ Γραμματεὺς
(Ἰπογεγραμ.) Ι. ΡΙΖΟΣ.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΟΤΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ.

Κύριε Κόμη,

Εἰς τὰς μετὰ τοῦ Χατζῆ Ἰσμαὴλ Βέγη, διωρισμένου παρὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας, συνδιαλέξεις μας ἐσυμφωνήσαμεν περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ μιᾶς προθεσμίας διὰ τὴν ἐκκένωσιν καὶ τὴν ἀμοιβαίαν παράδοσιν τῶν φρευρίων τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Βονίτσης. Κατ' αὐτὸν τὸν συμβιβασμὸν χρέωσται τὸ νὰ ἐκκενωθῇ ἡ Ἀκρόπολις τῶν Ἀθηνῶν, καὶ νὰ παραδοθῇ ὅλη ἡ Ἀττικὴ εἰς τὴν Προσωρινὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἑλλάδος, τριανταεπτὰ ἡμέρας ὕστερον μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ Χ. Ἰσμαὴλ Βέγη εἰς τὴν Εὐβοίαν. Διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐκ μέρους της τὰς ὅσας διωμολόγησεν ὑποσχέσεις πρὸς τὰς Συμμάχους Αὐλὰς, παρακαλοῦμεν τὴν Υ. Ε. νὰ ἐκδώσῃ τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς, ὡς τὸ φρούριον τῆς Βονίτσης ἐκκενωθῇ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, καὶ ὁ Ἑλληνικὸς στολίσκος ἀποσυρθῇ ἀπὸ τὸν κόλπον τῆς Ἀμβρακίας. Ἐὰν στοχάζεσθε ἀναγκαῖον, Κύριε Κόμη, τὸ νὰ ἀναδεχθῶσιν αὐτὸ τὸ μέτρον οἱ Κομισάριοι τῆς Συμμαχίας, αὐτοὶ ἑαυτοὺς δέλομεν ὑποχρεώσαι τὸ νὰ στείλωμεν ἐπιτοπίως ἀξιοπίστους ἄνδρας διωρισμένους ἐπ' αὐτῷ τούτῳ τῷ ἔργῳ.

Δι' ὅσα ἀφορῶσι τὴν ὀλικὴν ἐκκένωσιν τῆς μὲν Εὐβοίας ἀφ' ἐνὸς μέρους, τῆς δὲ Ἀκαρνανίας καὶ τῆς Ἀνω-Αἰτωλίας ἀφ' ἑτέρου, ἐστοχάσθημεν ἀναγκαῖον τὸ ν' ἀναφερθῶμεν περὶ αὐτῶν εἰς τοὺς παρὰ τῇ Ὀθωμανικῇ Πόρτᾳ Πρέσβεις τῶν Κυβερνήσεών μας, οἵτινες δέλουσι συμφωνήσαι μετ' αὐτῆς περὶ τῶν ὀριστικῶν προθεσμιῶν τῆς ἀμοιβαίας αὐτῆς παραδόσεως.

Δράττομεν τὴν εὐκαιρίαν τοῦ νὰ σᾶς προσφέρωμεν, Κύριε Κόμη, τὸ βαθὺ σέβας ἡμῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 15 — 27 Αὐγούστου 1830.

(Ἰπογεγραμμένοι) ΔΩΚΙΝΣ, Β. Α. ΡΟΥΑΝ, Κ. Ν. ΠΑΝΙΝ.

Αρ. 562.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΥΡΙΟΥΣ ΑΝΤΙΠΡΕΣΒΕΙΣ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ ΑΥΛΩΝ.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἰδοποιεῖται διὰ τοῦ κατὰ τὴν 15—27 τοῦ πρέχοντος ἐπαγγελματικῆς ἐγγράφου τῶν Κυρίων Ἀντιπρέσβων τῶν Συμμάχων Αὐλῶν περὶ τῶν διαθέσεων, τὰς ὁποίας αὐτοὶ ἀγτίως ἀπεφάσισαν μετὰ τοῦ Χατζῆ Ἰσμαὴλ Βέγῃ ἀπεσταλμένου τῆς Ὁθωμανικῆς Πόρτας, θέλει συμμορφωθῇ κατ' αὐτὰς ἀπαρалаλάκτως.

Νομίζει περὶ τὸν τὸ νὰ διαλάβῃ καὶ αὐτὸς ἐν τῷ παρόντι τὰς παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας πρὸς αὐτοὺς ἀπέβη ἐν ἐπαγγελμμένως περὶ τῶν προφυλακτικῶν μέτρων, ὅσα τὴν φαινούνται ἄφευκτα διὰ τὴν προληφθῶσιν αἱ ἀποθύμιοι συνέπειαι, τὰς ὁποίας ἐνδέχεται νὰ ἐπιφέρῃ ἡ ἐκτέλεσις τῶν περὶ ὁροθεσίας ἄρθρων καὶ μάλιστα εἰς τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα.

Ἐπ' αὐτῷ τῷ σκοπῷ ἐπρόβαλλεν ἡ Κυβέρνησις τὸ νὰ διαταχθῶσιν οἱ ὁροθέται νὰ διευθύνωσιν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι τὰς ἐργασίας ταύτας· τὰ στρατεύματα δὲ τῆς Συμμαχίας νὰ τοποθετηθῶσιν εἰς τρόπον ὥστε νὰ βοηθῶσι, χρείας τυχούσης, τοὺς ὁροθέτας, καὶ νὰ χορηγηθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν μία εἰδικὴ χρηματικὴ ποσότης, ὥστε δι' αὐτῆς νὰ δυνηθῇ νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τοὺς κατοίκους, οἱ ὅποιοι ἤθελον μεταναστεύει καὶ μετατοπισθῇ εἰς τὸ νέον Κράτος.

Ὁφείλω ἄρα νὰ ἐπαναλάβω τὴν εὐχὴν τοῦ νὰ εὐρεθῶσι τετελεσμένα τὰ ἀναιρεθέντα μέτρα κατὰ τὴν διορισθεῖσάν ἐποχὴν τῆς ἐκκενώσεως τῆς Βονίτης καὶ τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου. Τόσον δὲ ἀναγκαιοτέρα καὶ μετ' ἐπιμονῆς ἀπαιτητέα ὑπολαμβάνω τὰ μέτρα ταῦτα, καθόσον ἡ παραχώρησις τῆς Βονίτης καὶ τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου συνεπιφέρει ἀναγκαιῶς τὴν τοῦ Μακεδονίου, διότι τὰ στρατεύματα, τὰ ὁποία κατέχουσιν αὐτὰς τὰς στενωποὺς, θέλουσιν ἐξ ἀνάγκης ὡσαύτως ἀποσυρθῇ, διὰ νὰ μὴ μείνωσιν ἀπομονωθέντα χωρὶς κοινωνίαν μετὰ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ στρατεύματος.

Τότε δὲν θέλει πρόκειται λόγος πραγματικῶς περὶ μόνης τῆς ἀποδόσεως τῆς Βονίτης, ἀλλὰ μᾶλλον περὶ τῆς ταῦτοχρόνου παραιτήσεως ὅλων τῶν θέσεων, τὰς ὁποίας οἱ Ἕλληνες κατέχουσι σήμερον εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν, καὶ εἰς τὴν Ἀνω-Αἰτωλίαν.

Ἐὰν οἱ τρεῖς ὁροθέται δὲν ἤθελον φθάσει ἀκόμη κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐκκενώσεως ἐξ ἐνὸς μὲν μέρους τῆς Βονίτης, ἀφ' ἑτέρου δὲ τῆς Ἀττικῆς, τότε κατ' αὐτὴν τὴν περίπτωσιν οἱ παρὰ τῶν Κυρίων Ἀντιπρέσβων διορισθησόμενοι, καὶ τοὺς ὁποίους σκοπεύουσι νὰ στείλωσιν ἐπιτοπίως ἔχοντες εἰς αὐτοὺς ἐμπιστοσύνην, θέλουσιν εἶναι ἐξάπαντος ὠφελιμώτατοι.

Ἐρμαιον λαμβάνω τὴν εὐκαιρίαν ταύτην διὰ νὰ ἐπαναλάβω, Κύριε Ἀντιπρέσβυ, τὴν βεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου ὑποληψέως μου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 16—28 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ Γραμματεὺς
Ι. ΡΙΖΟΣ.

Αρ. 5388.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Διακηρύττει.

Ἐπειδὴ εἰς τὸ περὶ φορολογίας τῶν ἐκ τῆς γῆς προϊόντων ψήφισμα δὲν γίνεται λόγος περὶ τοῦ κοκκαρίου καὶ κρομμυδοσπόρου, κατὰ διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως ὑπ' Αρ. 2159 καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας, τὸ μὲν κοκκάρει θέλει φορολογεῖται πρὸς 4 Λεπτὰ τὴν ὁκάν, ὃ δὲ κρομμυδοσπόρος θέλει μείνει ἀφορολόγητος.

Παραγγέλλονται λοιπὸν οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν προσίδων νὰ φορολογῶσι τὸ κοκκάρει ὡς ἀνωτέρω, ἀπὸ δὲ τὸν κρομμυδοσπόρον νὰ μὴ λαμβάνωσι τίποτε.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 20 Αὐγούστου 1830.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.

Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Δικαστικά.

Αρ. 2323.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

B. Πρόγραμμα.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΧΑΪΑΝ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Τὸ Δικαστήριον τοῦτο διὰ τοῦ ὑπ' Αρ. 1739 προγράμματος τοῦ τῶν 15 Ἀπριλίου 1830, καταχωρισθέντος εἰς τὸ 35 φύλλον τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, προσεκάλεσεν ἅπαντας τοὺς ἔχοντας κληρονομικὸν δικαίωμα ἐπὶ τῆς περιουσίας τῆς μακαρίτιδος Δρόσενας Δρακουλοπούλας συζύγου τοῦ ἀποβιώσαντος Λάμπρου Γιαννακοπούλου, ἵνα ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς προθεσμίας τριάκοντα ἡμερῶν.

Ἀλλ' ἐνῶ ἡ προθεσμία αὕτη παρῆλθεν, οὐδεὶς ἐνεφανίσθη.

Προσκαλοῦνται λοιπὸν καὶ αὐτὸς νὰ ἐμφανισθῶσιν (ἂν ὑπάρχωσιν) οὗτοι ἐντὸς δευτέρας προθεσμίας τριάκοντα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος· ἀντίγραφα δ' αὐτοῦ θέλουσιν κολληθῇ ἐπὶ τῶν θυρῶν τοῦ Δικαστηρίου τοῦτου καὶ τῆς καθεδρικῆς ἐκκλησίας, ἕτερον δὲ θέλει διευθυνθῇ πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν Μεσολογγίου διὰ νὰ τὸ κηρύξῃ εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην.

Ἐν Βοστίτῃ, τὴν 4 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Ν. ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ.

Δ. ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Α. ΓΚΡΙΑΝΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Μ. Κασσιέρης.

Αρ. 2358.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

B. Πρόγραμμα.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΧΑΪΑΝ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Διὰ τοῦ ὑπ' Αρ. 1943 προγράμματος τοῦ Δικαστηρίου τοῦτου τῶν 14 Μαΐου 1830, καταχωρισθέντος εἰς τὸ 43 φύλλον τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, προσεκλήθησαν ἅπαντες οἱ ἔχοντες κληρονομικὸν δικαίωμα ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ μακαρίτου Ἀναγνώστου Λαγουμτζῆ ἐξ Ἀγίου Βλάση χωρίου τῆς ἐπαρχίας Καλαβρυτῶν, ἵνα ἐμφανισθῶσιν ἐνῶπιόν του ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν.

Παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης καὶ οὐδενὸς ἐμφανισθέντος, τὸ Δικαστήριον προσκαλεῖ καὶ αὐτὸς αὐτοὺς

(ἂν ὑπάρχωσι) νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς δευτέρας προθεσμίας τριάκοντα ἡμερῶν μετὰ τὴν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος δημοσίευσιν τοῦ παρόντος.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος ἀντίγραφα δ' αὐτοῦ θέλουσι κολληθῇ ἐπὶ τῶν θυγῶν τοῦ Δικαστηρίου καὶ τῆς καθεδρικῆς ἐκκλησίᾳς, ἕτερον δὲ θέλει σταλῇ πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν Καλαβρύτων, διὰ νὰ τὸ δημοσιεύσῃ εἰς τὴν ἐπαρχίαν Καλαβρύτων.

Ἐν Βοστίτση, τὴν 8 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Ν. ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ.

Δ. ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΔΟΣ.

Α. ΓΚΡΙΑΝΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Μ. Κασσιέρης.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 20 Αὐγούστου.

Ἀπὸ ἐνὸς ἰσχυροῦ μνηστῆς εὐρίσκονται ἐνταῦθα δύο ἐπίτροποι Τούρκοι: ὁ Χατζὴ Ἰσμαὴλ Βέης Μερούμ, καὶ ὁ Ἀχμέτ Πασᾶς υἱὸς τοῦ Μουᾶ τοῦ Σκούταρη, μετὰ τοῦ ὀχυροποιοῦ Ναϊᾶπ Ἐφέντη Χοτζᾶ Χιάν, καὶ κατοικοῦν οἶκόν τινα εἰς ὑποδοχὴν τῶν προπαρασκευασθέντων. Ἐκαμὸν δὲ συχνὰς συνεντεύξεις μετὰ τῶν Ἀντιπρέσβειων τῶν Συμμάχων Αὐλῶν. Τὸ δὲ ἀντικείμενον τῶν διαπραγματεύσεων τῶν νομιζέται ὅτι εἶναι τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἔχουν νὰ ληφθῶσιν εἰς τὴν ἐκατέρωθεν γεννησομένην εὐκαιρίᾳ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Τουρκικῶν τόπων κατὰ τὸ τελευταῖον Πρωτόκολλον, καὶ τὴν πώλησιν τῶν ἰδιωτικῶν κτημάτων τῶν Μουσουλμάνων τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Εὐβοίας. Οἱ ἐπίτροποι Τούρκοι ἔχουν μεθ' ἑαυτῶν δύο ἔτι ὀχυροποιοὺς, τὸν Σαλῆ Ἐφέντην καὶ τὸν Ἐμίρ Ἐφέντην. Μέλλουν δὲ νὰ ἐμβῶσιν εἰς τὸ Ρωσικὸν δίκροτον Ἀλέξανδρον Νεύσκην διὰ νὰ ὑπάγουν εἰς τὰς Ἀθήνας. Μετὰ τὸ αὐτὸ δὲ πλεῖον ἀναχωρεῖ ὡσαύτως καὶ τριμελής ἐπιτροπὴ ἐξ Ἑλλήνων, διωρισμένη νὰ ἐξετάζῃ ἐπιτοπίως τὸ κῆρος τῶν ἰδιωτικῶν κτήσεων, αἱ ὁποῖαι ἐμποροῦν νὰ πωληθῶσιν ἀπὸ τοὺς Τούρκους τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Εὐβοίας. Ὅλα δὲ τὰ δημόσια κτήματα τὰ ἀναγόμενα εἰς τὸν Σουλτάνον, εἰς τὸν Βεζίρην, εἰς τὰ Τζαμιά κτλ., θέλουν ἀνήκει εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, αἱ δὲ ἀποδεδειγμένα ἰδιωτικὰ κτήματα μόνον δύναται νὰ πωληθῶσι παρὰ τῶν ἐχόντων αὐτάς, καὶ τοῦτο εἰς διάστημα ἐνὸς ἔτους.

Ἐξ Αἰγίνης, 27 Αὐγούστου.

Τὴν νύκτα τῆς 21 πρὸς τὴν 22 τοῦ λήγοντος κατὰ τὴν Πύρραν ἔγεινεν ὀλικὴ ἐκλειψὶς τῆς σελήνης, διαρκέσασα περὶ τὰς τρεῖς ὥρας.

— Χθὲς ἑσπέρας ἦλθεν ἐκ Ναυπλίου ἐνταῦθα ὁ παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει Ἀντιπρέσβης τῆς Ρωσσίας Κόμης Κύριος Πάνιν ἐπὶ τοῦ Ρωσικοῦ πολεμικοῦ βρικίου Ἀχιλλέως.

— Πρὸ τεσσάρων ἡδὴ ἡμερῶν ἔφθασεν εἰς τὰς Ἀθήνας ἡ ἐπὶ τῶν πωλήσεων τῶν ἰδιωτικῶν Τουρκικῶν κτημάτων ἐπιτροπὴ.

Ἀρ. 548. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ἐπαρχιακὴ δημογεροντία Νάξου

Πρὸς τὸν Ἐκδότην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Κύριε,

Εἰς τὸ ὑπ' Ἀρ. 118 φύλλον τοῦ Ταχυδρόμου τῆς Σμύρνης παρατηρεῖται συκοφαντούμενη ἢ ἀθῶα πρᾶξις ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων τῆς νήσου ταύτης αὐθορμήτων πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον. Οἱ πολῖται μὴ ἀνεχόμενοι ἀπαντοῦσι δι' ἡμῶν κατὰ τῆς περιγραφῆς ἐκείνης μετὰ τὴν ἐσώκλειστον ἔχθραν, τὴν ὁποίαν παρακαλεῖσθε, Κύριε, νὰ καταχωρίσετε εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς ἐφημερίδος.

Ἐν Νάξῳ, τῇ 9 Αὐγούστου 1830.

Οἱ δημογέροντες Π. Λεντούδης, Μ. Γαλατερός, ὁ γραμματεὺς Α. Β. Λάσκαρις.

Ἀπάντησις εἰς τὸ ὑπ' Ἀρ. 118 φύλλον τοῦ Ταχυδρόμου Σμύρνης, εἰς τὸ ὁποῖον συκοφαντεῖ τὴν πρᾶξιν τῆς νήσου Νάξου.

Ὁ ἐν Σμύρῃ Ἀνατολικὸς Ταχυδρόμος ἀρτίως εἰς τὸ φύλλον τῆς ἐφημερίδος τοῦ ὑπ' Ἀρ. 118 ἐσυκοφάντησε πρᾶξιν τοῦ κοινοῦ μας πολλὰ ἀπλὴν καὶ κῦτογνώμονα, ἡ ὁποία αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν δὲν χρήζει δικαιώσεως. Ἀλλ' οὔτε

εἰς τὰ κατ' αὐτῆς συκοφαντούμενα δὲν ἤθελε παντελῶς προσέξομεν, καὶ νὰ ἐκθέσωμεν τὰ περιστατικά, ὡς ἔχουσιν. ἂν σκοπὸν δὲν ἔχωμεν ὅχι νὰ ἀνασχευάσωμεν λόγους θεμελιωμένους εἰς βάσεις τόσο σαφῆς, οὔτε νὰ στηλιτεύσωμεν τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἀνδρὸς, διότι ἀρκετὰ ὁ ἴδιος τὸν ἐφανέρωσεν οὐ μόνον εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, συκοφαντῶν ἀδιαλείπτως καὶ τὰς πλεόν ἁθῶας πράξεις του, ἀλλὰ καὶ εἰς ἅπαντα τὸν πεφωτισμένον κόσμον, εἰμὴ μὲ τὸν σκοπὸν ν' ἀπαλλάξωμεν τὸν ἄνδρα τῆς πλάνης, χειραγωγούντες αὐτὸν εἰς τὴν ἀλήθειαν, ἂν δὲν τὸν κινή φυσικὴ διάθεσις ἡ ἰδιοτέλεια.

Ἐλαβε, λέγει, εἰδήσεις ἀπὸ Σύραν ὅτι ὁ Διοικητὴς τῆς νήσου Νάξου, κατὰ συνέπειαν τῶν ὁδηγίων τοῦ ἀνωτέρου του, ὀργανίσας ἀναφορὰν πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον, ἐσύναξε τοὺς Δυτικούς, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους εὗρεν ἀντίστασιν, καὶ ὅτι, διὰ νὰ κατορθώσῃ τὸν σκοπὸν, ἀφήσας τὴν πόλιν περιήλθε τὰς κόμας καὶ χωρία, ὅπου διὰ τῆς πειθοῦς, ἀπάτης καὶ ἐπαπειλισμοῦ κατὰ τὰς περιστάσεις, ἐκέρδισε τὸ τοσούτον ποσὸν, ἀφοῦ ἀπέτυχεν τὸ πρῶτον, κτλ.

Ἀπὸ τὴν περιγραφὴν ταύτην δύο ἀξιοπαρατήρητα δύναται καθεὶς νὰ ἐξάγῃ, ἀναιδὴ ἀμετρολογίαν, καὶ τελείαν ἀγνοίαν. Ὑπερβολὴν, διότι εἰς πρὸς ἑκατοντάδας λογίζεται οὐδεὶς, καὶ δὲν ἰσχύει ἐναντιότης μικρὰ εἰς τὰς ψήφους τῶν πολλῶν ἀμάθειαν, διότι ἡ πόλις μας κατοικεῖται ἤδη ἀπὸ τρεῖς ἡμισυ περίπου χιλιάδας ψυχᾶς τοῦ Ἀνατολικοῦ Δόγματος, τοῦ δὲ Δυτικοῦ, ἀπὸ εἴκοσι μόλις οἰκογενείας.

Ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος πρᾶξις ἔλαβε τὴν ἀρχὴν της ἀπὸ τὰς διακονήσεις τῶν Ἀντιπρέσβειων τῶν Συμμάχων Αὐλῶν παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει, τὰς ἀπαντήσεις τῆς Κυβερνήσεως καὶ παρατηρήσεις τῆς Γερουσίας κοινοποιηθείσας διὰ τοῦ τύπου, καθ' ἣν στιγματὴν ἀνεφύησαν σκευωρία ἐναντίον εἰς τὴν ὑπόληψιν καὶ συμφέροντα τοῦ ἔθνους μας. Αἱ ὑφαί αὗται τῶν ῥαδιουργιῶν καταπειγόντως ἔδωκαν ἀφορμὴν εἰς τὴν ἐγρήγορον καὶ κηδεμόνα Κυβέρνησιν νὰ γνωστοποιήσῃ κατὰ χρέος, διὰ τὴν πρὸς αὐτὴν τῶν λαῶν ἀφοσίωσίν των, τὸ πονηρὸν τῆς μοχθηρίας πνεύμα δι' ἐγκυκλίου της.

Ἡ ἐθνικὴ ὑπόληψις καὶ τὸ συμφέρον μᾶς ἐβίαζον νὰ πορευθῶμεν πρὸς τὸν Διοικητὴν. Προσλήθμεν λοιπὸν πρὸς αὐτὸν μετὰ τῶν εὐυποληπτοτέρων τῆς πατρίδος μας, διὰ νὰ ἐκφράσωμεν τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἀναγνώσεως καὶ ἀναπτύξεως τῆς διαληφθείσης ἐγκυκλίου ἐπὶ κοινῇ συνελεύσεως. Ὁ Διοικητὴς ἐδέχθη τὴν πρότασίν μας, καὶ τὴν ἐπιούσαν ἰδομένην εὐχαρίστως τὴν αἰτησίν μας πεπληρωμένην, καθ' ἣν ὁμοψύχως πάντες ὡς ἐξ ἐνὸς στόματος ἐξεφράσαμεν εὐγνωμοσύνης ἀπείρου αἰσθημάτων πρὸς τὰς εὐεργέτιδας κραταίας Συμμάχους Δυνάμεις, εὐχὰς συναδούσας μετ' ἐκείνας τῆς Σ. Κυβερνήσεώς μας, καὶ ἐπιθυμίαν ἀπληστον τῆς ταχείας ἐλεύσεως τῆς Α. Β. Υ. εἰς τὴν πολυπαθὴ πατρίδα μας.

Σύμφωνα τῶν αἰσθημάτων μας ἔγεινεν ἡ πρῶξις αὕτη, καὶ διευθύνθη, παρακαλοῦντες ζωηρῶς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τοῦ ἀντιπροσώπου της νὰ τὴν ἐξαποστείλῃ, ὅπου ἀπέβλεπεν.

Ἐκ τούτων λοιπὸν θέλει καταμᾶθῃ ὁ Κύριος προῤῥήθεις ἐφημεριδογράφος ὅτι ὁ Διοικητὴς δὲν εἶχε τὴν αἰτίαν οὔτε τῆς οἰκίας του νὰ ἐξέλθῃ, καὶ ὅτι εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους των, οἱ Ἕλληνες δὲν ἀγοράζονται, καὶ ἂς λάβῃ ἡδὴ τὴν πληροφορίαν ἀπὸ ἡμᾶς αὐτοὺς ἔχοντας τὴν εὐχαρίστησιν νὰ τὸν διαβεβαιώσωμεν.

Ἐν Νάξῳ, τὴν 8 Αὐγούστου 1830.

Οἱ ἐπαρχιακοὶ δημογέροντες τῆς Νάξου Ἰάκωβος Κόκκινος, Π. Λεντούδης, Μ. Γαλατερός, Ἀναγνώστης Τζάννης, ὁ γραμματεὺς Α. Β. Λάσκαρις.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρὰ τῇ Ἀστυνομίᾳ τῆς Σύρας.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' Ἀρ. 193 προσκλήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαστηρίου τίθεται εἰς δημοπρασίαν ἡ Ἑλληνικὴ σακολεῦα ὀνομαζομένη Σμυρνιὰ τοῦ πλοιάρχου Ῥήγα Καρδῆ διὰ τοῦ κήρυκος Κωνσταντίνου Πάνου Χίου.

Ἡ πρώτη κήρυξις θέλει γένῃ κατὰ τὴν 27 τοῦ ὑπερμεσοῦτος, ἡμέραν τετράδην ἢ δευτέρα, τὴν 3 τοῦ μέλλοντος Σεπτεμβρίου, ἡμέραν τετράδην ἢ τρίτη καὶ τελευταία, τὴν 10 τοῦ ἰδίου Σεπτεμβρίου, ἡμέραν τετράδην, κατὰ τὴν 12 ὥραν τῆς μεσημβρίας.

Ὁ πλειοδοτήσας, καθ' ἣν ὥραν ἤθελε σβύτῃ τὸ φῶς, θέλει γενῇ κύριος τῆς ῥηθείσης σακολεῦας, ὅστις καὶ θέλει πληρώσῃ τὸ ἐν τέταρτον ἀμέσως, τὰ δὲ λοιπὰ τρία τέταρτα μετὰ παρέλευσιν εἰκοσιτεσσάρων ὥρῶν.

Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρας, τὴν 20 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Ἀστυνομὸς Α. Παπαδιαμαντόπουλος.

Αριθ. 70.

Έτους Ε΄.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Έτησια. Φοίνικας 36
Έξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9
Αί συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 30 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀρ. 2169. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κ. Κωνσταντῖνος Ἀξιῶτης, Διοικητὴς τοῦ Πόρου, μετατίθεται εἰς τὴν διοίκησιν τῶν ἐπαρχιῶν Ναυπλίου, Ἄργους καὶ κάτω Ναχαγῆ, ἀντὶ τοῦ Κ. Ν. Γερακίση διορισθησάμενου εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 19 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 2170. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κ. Γεώργιος Γλαράκης διορίζεται Διοικητὴς τῆς πύσου Πόρου, ἀντὶ τοῦ Κ. Κ. Ἀξιῶτου μετατιθεμένου εἰς τὴν διοίκησιν Ναυπλίας.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 19 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 2184. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ ἀ ἄρθρον τοῦ ὑπ' Ἀρ. 504 ἀ ψήφισματος,
Διατάττομεν.

Α'. Ὁ Κ. Ἰάκωβος Κορνήλιος διορίζεται Διοικητὴς τῆς Σπάρτης.

Β'. Ὁ μισθὸς του προσδιορίζεται πρὸς Φοίνικας ἑνιακούς κατὰ μῆνα, ἐννοούμενος ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας του.

Γ'. Ὁ Κ. Κ. Πεντεδέκας διορίζεται Γραμματεὺς αὐτοῦ θέλει δὲ λαμβάνει μισθὸν κατὰ μῆνα Φοίνικας 120.

Δ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 20 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 2185. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Λαβόντες ὑπὸ ὄψιν τὴν ὑπ' Ἀρ. 335 ἀναφορὰν τοῦ εἰς Ἄργους Τοποτηρητοῦ, διαλαμβάνουσιν ὅτι ὅλοι οἱ τόποι, ὅσοι ἐζητήθησαν ἀπὸ διαφόρους πολίτας πρὸς οἰκοδομὴν, ὑπάγονται εἰς τὸ ὑπ' Ἀρ. 1007 γ' ψήφισμα, τοὺς ὁποίους ἡ Κυβέρνησις δὲν ἤθελε παραχωρήσει εἰς τοὺς αἰτήσαντας ἐπὶ συμφωνίᾳ τοῦ νὰ οἰκοδομήσουν καὶ νὰ ὑπόκεινται εἰς ὅ,τι ἤθελε ἀποφασίσῃ περὶ αὐτῶν ἐπομένως, εἰς ἐπληροφρεῖτο ἐν καιρῷ ὅτι ἡ παραχώρησις των ἀντιβαίνει εἰς τὸ αὐτὸ ψήφισμα.

Θεωροῦντες ὅτι οἱ λαβόντες ἄδειαν νὰ οἰκοδομήσουν ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐθνικῶν τόπων δὲν ἠρκέσθησαν εἰς τύσιν ἑκτασιν γῆς, ὅση ἀναγκαία εἰς οἰκοδομὴν ἀναλόγου χωρητικότητος, ἔχουσιν καὶ περισσὴν ἀνάλογον δι' αὐτὴν καὶ οἰκιακὸν κήπον, ἀλλ' ἐζήτησαν πολὺ πλεόν τοῦ ἀναγκαίου.

Θεωροῦντες ὅτι, εἰς λαβόντων ἕκαστος τῶν αἰτούντων ἀνά δύο, τέσσαρα, ἕως ἑξ στρέμματα γῆν, διὰ νὰ οἰκοδομήσουν, ἀντιβαίνει εἰς τὸν τακτικὸν οἰκισμὸν τῆς πόλεως καὶ προσβάλλει εἰς γενικὰ καὶ μερικὰ συμφέροντα.

Διατάττομεν.

Α'. Ἐκ τῶν ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως τοῦ Ἄργους ἐθνικῶν τόπων θέλει ἐκποιεῖσθαι κατὰ τὸ ὑπ' Ἀρ. 1007 γ' ψήφισμα, καὶ παραχωρεῖσθαι εἰς τοὺς θέλοντας ν' ἀγοράσουν πρὸς οἰκοδομὴν, ἀνὰ ἑν μόνον στρέμμα συνιστάμενον εἰς πήχεις τετραγωνικὰς 3,080, ἢ καὶ ὀλιγώτερον τοῦ στρέμματος.

Β'. Ὅσοι τῶν πολιτῶν ἔλαβον ἄχρι τοῦδε πλεόν τοῦ ἐνὸς στρέμματος, χρεωστοῦν νὰ παραιτήσουν τὸ πλεόν, ἀλλὰ δὲν ἐμποροῦν νὰ οἰκοδομήσουν ἐπ' αὐτοῦ, εἰμὴ ἀφοῦ τὸ ἀγοράσουν ἐπὶ δημοπρασίᾳ, κατὰ τὸ αὐτὸ γ' ψήφισμα.

Γ'. Ὅσοι τῶν πολιτῶν ἔφθασαν νὰ οἰκοδομήσουν ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς, ἐπὶ συμφωνίᾳ τοῦ νὰ ὑπόκεινται εἰς ὅ,τι ἀποφασίσῃ περὶ τούτου ἡ Κυβέρνησις, θέλουν πληρώσει τὴν τιμὴν τοῦ πρὸς αὐτοὺς παραχωρηθέντος τόπου κατὰ τὸ στί' ἄρθρον τοῦ ἰγ' ψηφίσματος, ἀλλ' ἐκτιμωμένου τοῦ αὐτοῦ τόπου ὡς ἔγγιστα καθ' ἃ, ἤθελον δημοπρατηθῇ τιμὰς οἱ παρακείμενοι εἰς τὴν ἰδίαν γραμμὴν τόποι· ἡ δὲ ἐκτίμησις αὕτη θέλει γίνεσθαι ἀναλόγως τῶν δημοπρατηθησομένων, διαφρουσα κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ὡς πρὸς τὴν Δέσιν.

Δ'. Ὅστις ἀγοράσῃ τόπον διὰ νὰ οἰκοδομήσῃ, χρεωστεῖ ν' ἀρχίσῃ τὴν οἰκοδομήν, ἢ τὸ πολὺ ἐντὸς τοῦ ἔτους, νὰ τὴν τελειώσῃ· ἄλλως, θέλει ἐκτίθεσθαι ἐκ δευτέρου ὁ εἰς αὐτὸν παραχωρηθεὶς τόπος εἰς δημοπρασίαν, καὶ θέλει παραχωρεῖσθαι εἰς ἄλλον.

Ε'. Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ καὶ οἱ ἄλλοι Ἄργοι Τοποτηρητῆς νὰ ἐνεργήσουν τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 21 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 1121. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Κύριον Στέφανον Παλαιολόγον.

Κατευθύνθη εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἡ σταλθεῖσα ἐξ ἐπιταγῆς σου διὰ τοῦ ἐν Μασσαλίᾳ Κυρίου Πετροκόκκινου κιδωτὸς, περιέχουσα τὰ σημειούμενα εἰς τὴν ἐπιστολὴν σου τῆς 7—19 Ἰουνίου β' βλ' α' τοῦ Στράδωνος, τὰ ὅποια θέλουν δωρηθῇ εἰς τοὺς εὐδοκιμωτέρους τῶν σπουδαστῶν νέων κατὰ τὴν Δέλησίν σου.

Δεχόμενοι μετὰ πολλῆς εὐγνωμοσύνης τὴν δωρεάν σου ταύτην σὲ συγκαταλέγομεν εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν φιλοκάλων ὁμογενῶν, ὅσοι καὶ μακρὰν τῆς πατρίδος ἔδειξαν ἐξ ἀρχῆς καὶ δεικνύουσι πρὸς τὴν πατρίδα γνησίαν στοργήν, συνεισφέροντες εἰς σύστασιν καὶ πρόδον τῶν διδακτικῶν καταστημάτων, ἀπὸ τὰ ὅποια προσμένεται ἡ εἰδικὴ ἀναγέννησις, καὶ ἡ εὐδαιμονία τῆς πατρίδος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 7 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλ. καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείσεως Γραμματεὺς Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ.

Ἐξοχώτατε,

Εἴτε κατὰ διαταγὴν, εἴτε κατὰ ζήτησιν τῶν συμπολιτῶν μου, ἐνέδωκεν ἡ μακαρία ψυχὴ τῆς Ἐξοχότητός της, διὰ νὰ καταστρωθῶσιν οἱ λογαριασμοὶ τῶν ἐκστρατειῶν τῶν πρὶν τῶν δανείων, δηλαδὴ πόσα ἔξοδα ἕκαστος τῶν συμπολιτῶν ἐν αὐταῖς ἔκαμεν. Ἐξοχώτατε, ὑπερευχαριστεῖ ἐκάστη ψυχὴ τῶν ὁμογενῶν εἰς τὴν καλοσύνην σας. Ὁ δοῦλός της ὁμῶς κρίνω, ἐπεὶ καὶ ἡμεῖς ἀποφασίσαντες διὰ τὴν ἐλευθερίαν μας νὰ σηκωθῶμεν εἰς τὰ ὄπλα, ἀπεφασίσσαμεν καὶ τὴν ζωὴν μας καὶ τὴν κατάστασίν μας, λοιπὸν θεοῦ βοηθείᾳ ἐλυτρώθημεν κατὰ τὸν σκοπὸν μας. Καὶ ἐὰν ἐξωδεύσαμεν, ἐξωδεύσαμεν κατὰ προηγούμενον σκοπὸν, καθὼς

καὶ ὁ δοῦλός της ἐξώδευσεν ὑπὲρ τὰς 10,000 τάλληρα ἐξ ἰδίων του, τὰ ὅποια δὲν κρίνω ὁ δοῦλός της νὰ μοι δικαιῶσι νὰ τὰ ζητήσω· καὶ παρὰ τίνος ; . . .

Ὅθεν ἐγὼ τὰ προσφέρω ὡς ἀνάλογόν μου εἰς τὸ ἔθνος μου θυσίαν, καὶ χωρὶς νὰ ζητῶ ἐξ αὐτῶν τι, μένω μὲ τὸ προσῆκον σεβας,

Τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος

Δοῦλος ταπεινὸς ὁ πολίτης Ι. Γ. Μπούκουρη.

Ἀρ. 2047. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Κ. Ι. Γ. Μπούκουρη.

Ἡ ἀπὸ 21 τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου ἀναφιδά σου ἀναμνηστικὴ τὴν παρὰ σου γενομένην χάριν τῶν δέκα χιλιάδων διστηλῶν πρὸς ὄφελος τῆς πτωχῆς καὶ ἀπόρου πατρίδος.

Ἐχὼν δικαίωμα ἀποζημιώσεως ἕνεκα τῶν ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἀγῶνος χρηματικῶν θυσιῶν σου, δὲν ἐδέχθης νὰ συμπεριληφθῶσι τὰ αὐτὰ δίστηλα εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τῶν ναυτικῶν νήσων, μὴ φρονῶν δίκαιον ν' ἀνταμειφθῇς, ἐκπληρώσας τὸ χρέος σου.

Ἡ Κυβέρνησις ἐκτιμῶσα κατ' ἀξίαν τοιαύτην πράξιν γενναίαν, διατρανοῦσαν τὸ εὐγενὲς φρόνημα καὶ τὸν γνήσιον χαρακτῆρα τοῦ χρηστοῦ πολίτου, σπεύδει νὰ σ' ἐκφράσῃ διὰ τοῦ παρόντος ἐπισήμην τὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους, καὶ σὲ συγχαίρει διὰ τὴν ὁποίαν ἀπολαύεις ἀνεκτίμητον ἀταμοβὴν εἰς τὴν συνειδησίᾳ σου, συντελέσας ὑπὲρ τῶν ἱερῶν του δικαίων.

Τοιαῦτα πατριωτισμοῦ ἀποτελέσματα, τοιαῦτα ἀξιόμιμητα παραδείγματα ἀναπτεροῦσι τὰς ἐλπίδας τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐγγυῶνται διὰ τὴν μέλλουσαν εὐδαιμονίαν της.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 4 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 998. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ.

Ἀπαρτισμένων ἤδη τῶν εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ἐνταῦθα κοινῶ παιδαγωγικοῦ σχολείου ἐργασιῶν, περὶ τῶν ὁποίων ἡ Ὑμ. Ε. κατέβαλε μέχρι τοῦδε πολλὴν πρόνοιαν, καὶ ἠνδρόκησε νὰ χορηγηθῶσιν ἀδρὰ ἔξοδα χάριν τῆς ἐκπαιδεύσεως τῆς νεολαίας, σήμερον πανδήμως διὰ τῆς παρουσίας τοῦ κλήρου, τῶν πολιτικῶν Ἀρχῶν, τῶν ἐνταῦθα παρευρεθέντων στρατιωτικῶν ἀρχηγῶν, καὶ τῶν κατοίκων τῆς πόλεως, ψάλη τελετὴ ἐπ' αὐτῷ, εἰς ἀγιασμὸν τοῦ κτιρίου καὶ εἰς δοξολογίαν τοῦ οὐρανίου πατρὸς τῶν φώτων.

Ἡ κοινὴ εὐαισθησία, χαρακτηριζομένη εἰς τὰ πρόσωπα ὅλων, ἤνωσε τὰς φωνὰς καὶ τὰς ἱκετικὰς χεῖρας παίδων καὶ πατέρων πρὸς τὸν ὑψίστον, διὰ νὰ ἐπιχύσῃ τὴν χάριν τοῦ πρὸς τὴν διαμορφουμένην νεολαίαν διὰ τῆς παιδείας καὶ μαθήσεως, καὶ νὰ μακροημερεύῃ τὸν χορηγὸν τῆς δημοσίου παιδείσεως Σεβαστὸν αὐτῶν Κυβερνήτην.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητευομένων εἰς τοῦτο τὸ σχολεῖον παίδων ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἀνέβη εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν 150, καὶ δὲν εἶναι ἀμφιβολία, ὅτι βαθμηδὸν θέλει αὐξάνει μὲ κοινὴν εὐχαρίστησιν.

Ἐν Τριπόλει, τὴν 7 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Διοικητὴς Τριπόλεως καὶ Λεονταρίου Ν. ΚΑΡΟΡΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Δ. Καψάλης.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Αρ. 1498. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ένταλμα εμφάνισης.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ.

Έπειδὴ ἡ Χρυσούλα Κοκκινόμαγούλη ἐγκαλεσθεῖτα ἐνώπιον τοῦ βήματος τούτου παρὰ τοῦ Διοικητοῦ τῶν ἐπαρχικῶν Τριπολιτσᾶς καὶ Λεονταρίου, διὰ τῆς ἀπὸ 3 Ἀπριλίου 1830 ὑπ' Αρ. 10 ἀναφορᾶς του, ὡς παραγράψατα καὶ πλαστιγραφήσασα τὴν ὑπ' Αρ. 4271 διαταγὴν τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ἑπικρατείας.

Έπειδὴ, κατ' αἰτησιν τοῦ ἐπὶ τοῦ κατηγορουμένου τούτου ἐγκλήματος διορισθέντος ἐξεταστοῦ δικαστοῦ Κ. Α. Κορυαυνοπούλου, Παρεδρου τοῦ Δικαστηρίου, ἐξεδόθη τὸ ὑπ' Αρ. 1139 ἔνταλμα συλλήψεως τῆς ἐγκαλουμένης Χρυσούλας Κοκκινόμαγούλης, καὶ διευθύνθη εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Ναυπλίου πρὸς ἐκτέλεσιν· ἔπειδὴ ἡ Ἀστυνομία αὕτη τοῦ Ναυπλίου διὰ τῆς ἀπὸ 24 Ἰουνίου 1830 ἀναφορᾶς τῆς ὑπ' Αρ. 398 πρὸς τὸ Δικαστήριον ἀναφέρει, ὅτι, ζητήσασα ἵνα συλλάβῃ κατὰ τὸ ἔνταλμα τοῦ Δικαστηρίου τὴν Κοκκινόμαγούλην, δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐξακριβώσῃ περὶ αὐτῆς μήτε καὶ ποῦ διατρίβει πρὸς τὸ παρὸν, καὶ ἔπειδὴ ὁ διὰ τῆς ὑπ' Αρ. 1129 πράξεως τοῦ Δικαστηρίου διορισθεὶς ἐξεταστὴς δικαστὴς ἐπὶ τῆς προκειμένης κατηγορίας δι' αἰτιολογουμένης ἀναφορᾶς του τῆς σημερινῆς χρονολογίας ζητεῖ νὰ ἐκδώσῃ τὸ Δικαστήριον τὸ κατὰ νόμον ἔνταλμα ἐμφάνισης τῆς Χρυσούλας Κοκκινόμαγούλης.

Τὸ Δικαστήριον ἐντέλλεται τῇ Χρυσούλᾳ Κοκκινόμαγούλῃ, ἵνα ἐμφανισθῇ ἐνώπιόν του ἐντὸς εἰκοσι ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸ παρὸν καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα τῆς Ἑλλάδος διὰ ν' ἀπολογηθῇ· ἀνίσως ὅμως ἐντὸς τῆς ῥηθείσης προθεσμίας δὲν ἐμφανισθῇ, δέλει διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν τῆς δικαιοματίων, καὶ τὸ Δικαστήριον θεωρεῖν αὐτὴν ὡς φυγόντιν, δέλει ἀρχίσει μετὰ δέκα ἡμέρας, ἀφ' ἧς, δημοσιευθῇ τὸ παρὸν ἔνταλμα, τὴν κατὰ φυγοδικίαν κρίσιν.

Καθεὶς ἐξεύρων ποῦ εὕρισκεται ἡ φυγόντις, χρεωστεῖ νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ αὐτῆς τὸ Δικαστήριον ἢ ὅποιανδήποτε ἄλλην ἐπιτόπιον Ἀρχὴν, ἣτις χρεωστεῖ εἰδοποιηθεῖσα νὰ συλλάβῃ καὶ πέμψῃ ὑπὸ φύλαξιν εἰς τὸ Δικαστήριον τὴν ἐντελλομένην Χρυσούλαν Κοκκινόμαγούλην.

Τὸ παρὸν ἔνταλμα δέλει καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα τῆς Ἑλλάδος· ἐν ἀντίγραφον αὐτοῦ δέλει κολληθῇ ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ Δικαστηρίου, ἄλλο ἐπὶ τῆς θύρας τῆς ἐκκλησίας, ἄλλο ἐπὶ τῆς θύρας τῆς οἰκίας τῆς ἐγκαλουμένης, καὶ ἓνα ἄλλο ἀντίγραφον δέλει σταλῇ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τῆς διαμονῆς τῆς φυγοδικίαν Χρυσούλας Κοκκινόμαγούλης.

Ἐν Τριπόλει, τὴν 14 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΚΥΡΙΤΣΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΥ. Οἱ Συνδικασταὶ Ζ. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΝΑΓ. ΧΡΗΣΤΟΠΟΥΛΟΣ. Ὁ Πάρεδρος ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ. Ὁ Γραμματεὺς Νικόλαος Πανταλέων.

Αρ. 1492. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ.

Έπειδὴ ὁ Κ. Ἀνδρέας Κομνιανὸς, διὰ τῆς ἀπὸ 16 Μαΐου 1829 ἀγωγῆς του, δοθείσης εἰς τὸ Δικαστήριον τούτου, ἐνήξε τὴν μητέρα τοῦ ἀποθανόντος Κυριάκου Φωτεινοπούλου Τριπολιτιστοῦ, ὡς κληρονόμον αὐτοῦ, ζητήσας

παρ' αὐτῆς ἀποζημίωσιν τῶν ὅσων πολιτικῶν πραγμάτων, ὡς λέγει ὁ ἀναφερόμενος, ὀρήθεις υἱὸς τῆς τὸν ἐκλεψεν ἀπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ Κ. Κανέλλου Δεληγιάννη κατὰ τὴν ἰδίαν ὁμολογίαν τοῦ Φωτεινοπούλου δοθεῖσαν ἐνώπιον τῆς Ἀστυνομίας Ναυπλίου τὴν 26 Νοεμβρίου 1827, τῆς ὁποίας ὁμολογίας ἐπαρουσίασεν ἐπίσημον ἀντίγραφον ὁ ἀναφερόμενος.

Έπειδὴ ὁ αὐτὸς Κ. Α. Κομνιανὸς δι' ἄλλης ἀναφορᾶς τοῦ τῆς 27 Ἰουνίου 1830, δοθείσης παρομοίως εἰς τὸ βῆμα τούτο, ἐπαρουσίασεν ἑγγράφον καταγραφῆς τῶν κλαπέντων, ὡς ἀναφέρει, πραγμάτων του, καὶ ἐξέθεσεν ὅτι ἡ περίπτω παρ' αὐτοῦ ἐναχθεῖσα Γεώργενα Φωτεινούμφη, μήτηρ τοῦ Κυριάκου Φωτεινοπούλου, ἀπεβίωσε, καὶ ὅτι ἀπὸ τότε μέχρι σήμερον δὲν ἀνεφάνη οὐδεὶς κληρονόμος τοῦ Κ. Φωτεινοπούλου, παρακαλέσας τὸ Δικαστήριον νὰ διακηρύξῃ διὰ τοῦ ἀνήκοντος τρόπου, ἵνα ἐμφανισθῇ κληρονόμος τῶν ἐγκαταλειφθέντων κτημάτων τῶν εἰρημένων δύο ἀποθανόντων· μὴ ἐμφανισθησομένου δὲ κληρονόμου αὐτῶν, νὰ λάβῃ ὁ ἀναφερόμενος τὸ δικαίωμα τῆς κυριότητος ἐπὶ τῶν κτημάτων τῶν διαληφθέντων μητρὸς καὶ υἱοῦ, ἔπειδὴ τῶντι μήτε γνωρίζεται κανεὶς κληρονόμος τοῦ Κυριάκου Φωτεινοπούλου, μήτε, ἀφότου ἀπεβίωσεν ἡ μητέρα του Γεώργενα Φωτεινούμφη καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος, ἐνεφανίσθη οὐδεὶς ὡς κληρονόμος αὐτοῦ καὶ τῆς μητρὸς του.

Γνωστοποιεῖ.

1. Ὅτι, ἂν ὑπάρχουν κληρονόμοι τοῦ ἀποθανόντος Κυριάκου Φωτεινοπούλου, ὀφείλουν νὰ ἐμφανισθοῦν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας τὸ παρὸν πρῶτογραμμά καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα, παρουσιάζων συγχρόνως ἕκαστος νομίμως καὶ τακτικῶς τὸν τίτλον, δι' οὗ δύναται νὰ κληρονομήσῃ κατὰ τὴν διάφορον τάξιν τοῦ τὸν ἀποθανόντα, καὶ ἐν ταύτῳ ἀπολογηθῶν εἰς τὰς κατὰ τῆς κληρονομίας του ἀπαιτήσεις τοῦ ἐνάγοντος Α. Κομνιανοῦ.

2. Ἀνίσως ἡ ῥηθεῖσα τρίμηνος προθεσμία παρέλθῃ, καὶ δὲν ἐμφανισθῇ, κανεὶς κληρονόμος ἢ συγγενὴς τοῦ ῥηθέντος Κ. Φωτεινοπούλου, ἡ κληρονομία του θέλει νομισθῇ σχολάζουσα (vacante) καὶ τὸ Δικαστήριον δέλει διορίσει ἐπ' αὐτῇ ἐπιτρόπον οἰκίας ἐπακόλουθα τῆς δικαιοσύνης.

Τὸ παρὸν πρῶτογραμμά δέλει καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα τῆς Ἑλλάδος· τρία ἀντίγραφα αὐτοῦ θέλει κολληθῶν, ἐν ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ Δικαστηρίου, ἐν εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς πόλεως Ταύτης, καὶ ἐν ἐπὶ τῆς θύρας τῆς τελευταίας οἰκίας τοῦ ἀποθανόντος Κ. Φωτεινοπούλου.

Ἐν Τριπόλει, τὴν 14 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΚΥΡΙΤΣΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΥ.

Ὁ Γραμματεὺς Ν. Πανταλέων.

Αρ. 163. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΡΓΟΛΙΔΑ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Πρὸς τοὺς Διοικητὰς τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος.

Ὁ Ἰωάννης Βουλπιώτης, ἐγκαλούμενος ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου, ὅτι ἐγύμνωσε τὸν Ματθαῖον Κανελλόπουλον Κουσαντασιώτην μεταξύ Λουτρακίου καὶ Καλαμακίου, ὁρμητέντασεν ἐκ τῆς ἐνταῦθα φυλακῆς τῇ 20 Ἰουνίου 1830.

Ὅθεν προσκαλεῖσθε κατὰ διαταγὴν τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας νὰ διατάξετε τοὺς ὑπαλλήλους σας Ἀστυνομοὺς νὰ ἐπιμεληθῶσι διὰ τὴν σύλληψιν τοῦ δραπετεύσαντος Βουλπιώτου, καὶ ὅποιος τὸν συλλάβῃ καὶ παραδώσῃ, θέλει λάβει τριπλοῦν μηνιαῖον μισθόν.

Ἐν Ἀργεῖ, τὴν 14 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Α. ΜΕΤΑΞΑΣ. ΣΤΑΜΑΤΕΛΟΣ ΑΓΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Γ. Νικητάδης.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 30 Αὐγούστου.

Σήμερον πρῶτ' ἔφθασεν ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ ἀτμοκινήτου Ἑρμοῦ ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης. Εὐρίσκεται δὲ εἰς τὴν συνουσίαν τῆς Α. Ε. ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματεὺς Κύριος Ν. Χρυσόγελος.

Κατὰ τὸν πλοῦν τοῦτον ὁ Κυβερνήτης ἐπεσκεύεθη τὰς νήσους Σπέτσας, Ὑδραν καὶ Πόρον.

— Περὶ τὸ δειλινὸν ἄραξεν εἰς τὸν ὄρμον τῆς νήσου ταύτης καὶ τὸ Ἀγγλικὸν τρίκροτον ἢ Μεγάλη Βρεταννία, φέρον τὸν Ναύαρχον Μάλκολμ, ἐκ Ναυπλίου ἐρχόμενον, καὶ συνοδευμένον καὶ ἀπὸ ἑν πολεμικὸν κώττερον τῆς αὐτῆς σημαίας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Μετὰ τὴν παράδοσιν τοῦ Ἀλγερίου ἠρώτησαν τὸν Μπέη, ἂν ἐμετανόησε διὰ τὴν ὁποίαν ὕδριν ἔκαμεν εἰς τὸν προξένον Δεβὰλ, τὴν κυριωτέραν αἰτίαν τοῦ πολέμου. Μετανοῶν, ἀπεκρίθη ὁ βάρβαρος, ὅτι δὲν ἔκοιφα εὐθὺς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τοῦ προξένου, ἐπειδὴ ἐκδικούμενος αὐτὸν οὕτω, δὲν ἤθελα πάθῃ περισσύτερον ἀφ' ὅσον ἔπαθον τώρα.

Ὁ νῦν φιλοδίκαιος καὶ φιλέλλην Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας Γουλιέλμος Δ' εἶναι οὐχ' ἥττον προσηνὴς ἢ ἀφελὴς τοὺς τρόπους· πολλάκις, λέγουν, περιπατεῖ, ὡς ἀπλοῦς πολίτης, ἀγνώριστος εἰς τοὺς δρόμους· προσκαλεῖ τοὺς παλαιούς του φίλους εἰς τὴν τράπεζάν του, καὶ ἐσχάτως συνεφαγε μετὰ τὸν Δούκα Βελιγικτῶνα, ἐλθὼν αὐτὸς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πρώτου ὑπουργοῦ του.

Ἡ Ἀγγλικὴ ἐφημερὶς ὁ Χρόνος περιέχει τὸν ἐξῆς καταλογισμὸν τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ κτήσεων τῆς κραταιᾶς τῶν Ἰνδιῶν Ἀγγλικῆς Ἑταιρίας, καὶ τοῦ πλήθους τῶν κατοίκων αὐτῶν.

Αἱ ἐπαρχίαι τῆς Βεγγάλης, τῆς Μαδράς, καὶ τῆς Βομβαίας ἔχουν ἑκτασιν 753,000 Ἀγγλικῶν μιλίων, καὶ 83 ἑκατομμύρια κατοίκων. Ἡ Ἀρράκαν, ἢ Μαλάκκα, Σιγκαπούρη, Τενασσαρίμ, Μασταδάν, Τέ, Τάβη, Ἀσσάμ, καὶ ἡ νῆσος τῆς ἡγεμονίας τῆς Οὐαλλίας (Galles) ἔχουν 633,170 Ἀγγλικῶν μιλίων ἑκτασιν, καὶ 40,386,170 κατοίκους. Κεφάλαιον 123,388,925 κάτοικοι, καὶ 1,388,925 μιλίων γῆ.

Εἰς κυβέρνησιν τῶν ἐκτεταμένων τούτων τόπων μεταχειρίζεται ἡ Ἑταιρία 40,000 περίπου Ἀγγλους, ἐξ ὧν 2,300 ὑπουργοὶ εἰς τὴν διοίκησιν, 7,000 εἶναι ἔμποροι καὶ ναῦται, οἱ δὲ λοιποὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον στρατιωτικοί. Οἱ δὲ τελευταῖοι οὗτοι συγκροτοῦν μόνον τὸ ἄνθος τοῦ στρατοῦ, ὅστις συνίσταται ἐκ 300,000 Ἰνδῶν. Τὰ εἰσδήματα τῶν τριῶν ἐπαρχιῶν, Βεγγάλης, Μαδράς καὶ Βομβαίας συμποσοῦνται κατ' ἔτος εἰς 465 ἑκατομμύρια Φράγκων. Ἡ νῆσος Κεϊλάν δὲν ἀνήκει εἰς τὰς κτήσεις τῆς Ἑταιρίας τῶν Ἰνδιῶν, ἀλλ' εἶναι ἰδιοκτησία τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, ἥτις τὴν διοικεῖ δι' ἴδιον αὐτῆς λογαριασμόν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Κερκυραῖος τις ἐκ τοῦ χωρίου Κυνοπιάσταις, ὀνόματι Πιέρρος Μαζαράκης τοῦ ποτὲ Θωμᾶ, ἀποδημήσας πρὸ χρόνων εἰς τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος δὲν εἰδοποίησε καθόλου τοὺς συγγενεῖς του ποῦ εὐρίσκεται, οἵτινες εὐρίσκονται πολλὰ περίλυποι νομίζοντές τον χαμένον. Ἔργον λοιπὸν φιλόανθρωπον ἤθελε κάμει, ὅστις, γνωρίζων αὐτὸν, εἰδοποίησεν τὸν εἰς Ναύπλιον Κ. Ἰωάννην Α. Χατζόπουλον, ὁ ὅποιος εἶναι ἐπιφορτισμένος νὰ κοινοποιήσῃ ταύτην τὴν ἀγγελίαν πρὸς τὴν τεθλιμμένην του οἰκογένειαν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Νῆα τις Μαρία τοῦνομα, ἑπτακαιδεκαετῆς τὴν ἡλικίαν ἐκ Στενῆς χωρίου τῆς Εὐβοίας, πατὴρς μὲν Κωνσταντίνου Καλαμάρη, μητὴρς δὲ Σταματοῦς, ἔχουσα ἀδελφὸν Δημήτριον καὶ θείον Μῆτρον Μινώλην, αἰχμαλωτισθεῖσα ἀπὸ τοὺς Τούρκου, ἐφέρθη εἰς Κωνσταντινούπολιν κατ' ἀρχὰς τῆς ἐπαναστάσεως, κακεῖθεν διεσώθη εἰς Κέρκυραν, ὅπου τώρα εὐρίσκεται ὡς ὑπηρέτις εἰς τὸν οἶκον τῶν Κυρίων Ράλληδων. Εἰδοποιοῦνται λοιπὸν οἱ συγγενεῖς τῆς, ἂν ἴνες σώζονται ἐξ αὐτῶν, διὰ νὰ τὴν ἀνακαλέσωσιν, εἰὰν θέλωσιν, εἰς τὴν πατρίδα τῆς.

ΝΑΥΤΙΑΙΑ.

ΑΙΜΗΝ ΣΥΡΑΣ. καθ' ὅσον τὸν Ἰούλιον μῆνα.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. 253 πλοῖα, ἐξ ὧν 73 μὲν Ἑλληνικά, 29 δὲ Ἰόνια, 17 Αὐστριακά, 25 Ῥωσικά, 6 Σαρδηνιακά, 1 Γαλλικόν, 2 Παπικά, 4 Ἀγγλικά καὶ 2 Νεαπολιτικά.

Ἐλθόντα 134 μὲν ἐκ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, 15 δὲ ἐκ τῶν παραλίων τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, 29 ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, 7 ἐκ Σμύρνης, 5 ἐκ Θεσσαλονίκης, 14 ἐκ διαφόρων παραλίων τῆς Τουρκίας, 21 ἐξ Ὀδησοῦ, Ταχάρδου καὶ ἄλλων πόλεων τοῦ Εὐξείνου Πόντου, 8 ἐκ τῶν Ἰονίων νήσων, 5 ἐκ Τερρῆστης, 3 ἐκ Γενούας, 1 ἐξ Ἀγκῶνος, 2 ἐκ Λιβόρνου, 3 ἐκ Μάλτας, 5 ἐκ Μασσαλίας, καὶ 1 ἐκ Σανάνος.

Καὶ 492 πλοία εἰς διαφόρων μερῶν, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ φορτωμένα. Εἶδη εἰσαχθέντα: — Σίτος καὶ διάφορα γεννήματα, δερμάτα, σχοινία, ξυλία, σάκχαρ, λάδι, σαποῦνι, καφές, διάφορα χειροτεχνήματα, εἶνος, ραβί, χαλκός, σφακτά, φέσια, σπόγγος, τυρὸς, μάρμαρα, ῥητίνη, βαλανίδι, καὶ διάφορα τρόφιμα καὶ ὀπῶραι.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ, 264 πλοῖα, ἐξ ὧν 93 μὲν Ἑλληνικά, 7 δὲ Ἰόνια, 11 Αὐστριακά, 14 Ῥωσικά, 14 Ὀθωμανικά, 7 Σαρδηνιακά, 1 Γαλλικόν, 1 Ἱεροσολυμιτικόν, 5 Ἀγγλικά, καὶ 1 Νεαπολιτικόν.

Διευθυνθέντα 139 μὲν εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, 33 δὲ εἰς τὰ παράλια τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, 41 εἰς Κωνσταντινούπολιν, 8 εἰς Σμύρνην, 3 εἰς Θεσσαλονίκην, 17 εἰς διάφορα παράλια τῆς Τουρκίας, 9 εἰς τὰς Ἰονίους νήσους, 1 εἰς Τερρῆστην, 7 εἰς Λιβόρνον, 1 εἰς Μάλταν, 3 εἰς Μασσαλίαν, 1 εἰς Λισαβώναν, καὶ 1 εἰς Γιβραλτάρ.

Καὶ 474 πλοία εἰς διάφορα μέρη, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ φορτωμένα. Εἶδη ἐξαχθέντα: — Σίτος καὶ διάφορα γεννήματα, εἶνος, δερμάτα, τυρὸς, μέταξα, ξυλία, ὀρύζι, λειμόνια, ὀψαρικόν, χειροτεχνήματα καὶ διάφορα ἐκ τῶν εἰσηγμένων εἰδῶν.

Αριθ. 71.

Έτους Ε.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 3 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Άρ. 2215. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Έπιθυμούντες νὰ προχωρήσωμεν εἰς τὰς ἐργασίας, τὰς ὁποίας ἡ ἐν Ἀργεῖ Συνέλευσις διεπίστευεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τοῦ Β' καὶ Γ' ψηφίσματος.

Συλλεξάμενοι δετικὰς γνώσεις περὶ τοῦ πλήθους τῶν κατοίκων καὶ τῶν ὑπαρχουσῶν εἰς πᾶσαν ἐπαρχίαν ἐθνικῶν τε καὶ ἰδιωτικῶν ἰδιοκτησιῶν.

Θέλοντες ἤδη νὰ συντάξωμεν τὰς αὐτὰς γνώσεις εἰς τρόπον ὅτι νὰ ἐμποροῦν νὰ προαχθῶσιν ἐπὶ τὸ τελειότερον καὶ ἀκριδέστερον.

Διατάττομεν.

Α'. Διορίζεται ἐπιτροπὴ, εἰς τὴν ὁποίαν θέλουν παραδοθῇ ὅλα τὰ εἰς τὰ ἀρχεῖα ἐναποτεθειμένα περὶ πολιτειογραφίας ἔγγραφα.

Β'. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη συμμορφουμένη κατὰ τὰς ὁδηγίας μας, πρὸ πάντων θέλει συνθέσει πίνακα δι' ἐκάστην ἐπαρχίαν, καὶ θέλει μᾶς προβάλει τὸν τρόπον, δι' οὗ θέλει δυνηθῇ μετὰ ταῦτα νὰ ἀπαρτίσῃ καὶ νὰ ἐκδώσῃ τὴν πολιτειογραφίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους.

Γ'. Διορίζονται μέλη τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος πολιτειογραφικῆς ἐπιτροπῆς οἱ Κύριοι Ἀλέξανδρος Σούτσος, Ν. Σιλήβεργος καὶ Ν. Θεοχάρης.

Δ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὶν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 24 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Άρ. 2216. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ὁδηγία.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὴν πολιτειογραφικὴν ἐπιτροπὴν.

Ἄμα ἠδυνήθημεν νὰ σχεδιάσωμεν τὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ ὀργανισμοῦ τῆς ἐπικρατείας, ἐπεφορτίσαμεν τοὺς Ἐκτάκτους Ἐπιτρόπους καὶ Προσωρινοὺς Διοικητὰς νὰ συλλέξῃ

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἑτησία. Φοίνικες 36

Ἑξαμηνιαία. 18

Τριμηνιαία. 9

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ἕκατος εἰς τὰς ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του ἐπαρχίας ὅλας τὰς δυνατὰς πολιτειογραφικὰς γνώσεις.

Αἱ παρὰ τῶν δημοσίων τούτων ὑπουργῶν διευθυνθεῖσαι πρὸς ἡμᾶς ἀναφοραὶ, αἱ ὁποῖαι θέλουν σᾶς παραδοθῇ, θὰ σᾶς προμηθεύσουν τὴν πρώτην ἰδέαν τοῦ πράγματος.

Περὶ τὰ τέλη τοῦ τελευταίου ἔτους διωρίσαμεν εἰς ἕκαστον τμήμα ἐπιτροπὰς, καὶ τὰς ἐπεφορτίσαμεν νὰ συλλέξουν καὶ αὐταὶ πληροφορίας θετικωτέρας περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ πλήθους τῶν κατοίκων τῶν τε ἐθνικῶν καὶ ἰδιωτικῶν ἰδιοκτησιῶν.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας θέλει σᾶς ἐγχειρίσει τὴν ἐγκύκλιον, καθ' ἣν αἱ ἐπιτροπαὶ ἐκανόνισαν τὰς ἐργασίας των, καθὼς καὶ τοὺς ὁποίους κατέστρωσαν πίνακας.

Ἀπὸ τὸ ἄθροισμα τῶν διδομένων τούτων σᾶς ἐπιφορτίζομεν νὰ συντάξετε πρὸ πάντων τὸν πολιτειογραφικὸν πίνακα ἐκάστης ἐπαρχίας, καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀρκεῖ νὰ ἐνασχοληθῇτε περὶ τὴν Πελοπόννησον.

Οἱ πίνακες οὗτοι θέλουν περιέχει μετ' ἀκριθείας,

1 Τὸν ἀριθμὸν τῶν κατοίκων.

2 Τὸν ἀριθμὸν τῶν ὅσοι ἐξ αὐτῶν ἔχουν ἰδιοκτησίας.

3 Τὸν ἀριθμὸν τῶν καλλιεργούντων ἐθνικὰς γαίας, οἱ ὅποιοι δὲν ἔχουν ἰδιοκτησίας.

Ἀπὸ τὸ σύνταγμα τοῦτο ἔχομεν τὴν πλέον κατεπεύγουσαν ἀνάγκην, ὥστε δὲν ἐμποροῦμεν νὰ σᾶς συστήσωμεν ἀποχρώντως τὸ νὰ ἐπιταχύνετε τὴν συντέλειάν του.

Ἐπειδὴ ἐπιφορτίζεσθε νὰ ἐξακολουθήσετε τὰς ἐξετάσεις καὶ ἐργασίας σας περὶ τοῦ αὐσιωδιστάτου τούτου ἀντικειμένου, σᾶς προσκαλοῦμεν νὰ μᾶς διευθύνετε ὅλας τὰς παρατηρήσεις, ὅσας ἐμπορεῖτε τυχὸν νὰ κάμετε τόσον ὡς πρὸς τὰς πληροφορίας, αἱ ὁποῖαι σᾶς ἐκινετοποίησαν, ὅσον ὡς πρὸς ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι ἤθελον εἶσθαι ἀναγκαῖαι νὰ σᾶς δοθοῦν.

Τὸ ἀντικείμενον τοῦ σκοποῦ σας θέλει εἶσθαι τὸ νὰ δώσετε ἐγκαίρως εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἀκριβὴ πολιτειογραφίαν τοῦ κράτους· πλὴν ὅλαι αἱ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ἐργασίαι σας πρέπει νὰ διιθύνωνται εἰς τρόπον, ὥστε ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐμπορῇ νὰ τὰς μεταχειρίζεται καθ' ὅσον ἤθελε λάβῃ ἀνάγκην ἀπ' αὐτάς.

Τούτο ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν, ἀφ' οὗ ἐπεξέλθετε ὅλα τὰ ὁποῖα θέλετε παραλαβεῖ ἔγγραφα, θέλετε μᾶς προβάλει

σχέδιον, κατὰ τὸ ὅποιον ἠθέλατε στοχασθῆ ὅτι δύνασθε νὰ φθάσετε εὐστοχώτερον τὸν σκοπὸν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ δέλει σὰς προμηθεύσει τὰ βιβλία καὶ λοιπὰ εἰς τὰς ἐργασίας σας ἀναγκαῖα. Θέλετε συνέρχεσθε εἰς ἐν τῶν οἰκημάτων τῆς Γερουσίαι· αἱ δὲ Γραμματεῖς τῶν δύο τμημάτων αὐτῆς χρεωστοῦν νὰ συνεργάζωνται μεθ' ὑμῶν.

Θέλετε λαμβάνει ἀνὰ Φοίνικας 200 μισθὸν κατὰ μῆνα, λογιζόμενον ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 25 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 2222. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως τῶν Π. Πατρῶν ἐπέφερε καὶ εἰσέτι ἐπιφέρει δυσκολίας ὡς πρὸς τὴν διάθεσιν τῶν ὁδῶν, ὡς πρὸς τὴν κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ἀρχιτεκτονικῆς οἰκοδομὴν τῶν οἰκῶν, καὶ ὡς πρὸς τὰς διαφόρους περὶ ἀποζημιώσεων ἀπαιτήσεις, τὰς ὁποίας κάμνουν οἱ ἰδιόκτηται, ὅτων τὰ οἰκώπεδα ἀφηρέθησαν ἀπὸ τὰς νέας γραμμὰς τῆς πόλεως.

Θεωροῦντες ὅτι αἱ δυσκολίαι αὗται δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐξομαλυνθοῦν εἰμὴ ἐπιτοπίως ἀπὸ ὑπαλλήλους εἰδήμονας τῶν τοιούτων καὶ ἀπολαύοντας τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Κυβερνήσεως, οἵτινες ἐμποροῦν νὰ ἐνασχοληθοῦν ὠφελίμως περὶ τὰ οὐσιώδη ταῦτα ἀντικείμενα εἰς τρόπον ὥστε καὶ τὸ σχέδιον τῆς πόλεως νὰ τακτοποιήσουν καὶ νὰ ἐκπληρώσουν συγχρόνως τὰς ἀπαιτήσεις τῶν πολιτῶν.

Διατάττομεν.

Α'. Διορίζεται ἐπιτροπὴ συγκειμένη παρὰ τοῦ Κυρίου συνταγματάρχου τοῦ μηχανικοῦ Βαρῶνος Δεσχιωμπούργ, τοῦ Α' φρουράρχου τῶν Πατρῶν Κ. Ράικου καὶ τοῦ πολιτικοῦ Διοικητοῦ τῆς αὐτῆς πόλεως Κ. Ἀξιῶτου.

Β'. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη, ἀφοῦ λάβῃ γνώσιν τοῦ σχεδίου τῶν Π. Πατρῶν καὶ τῶν παρατηρήσεων, ὅσαι ἐν καιρῷ ἐκοινοποιήθησαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, δέλει ἀποφασίσαι ὁριστικῶς δι' ὅλας τὰς τροποποιήσεις, ὅσας ἠθελε κρίνει ἀναγκαίας, ὥστε νὰ εὐκολύνῃ τὴν ἐκτέλεσιν ἐνὸς τακτικοῦ σχεδίου καὶ νὰ ἐκπληρώσῃ τοιοῦτοτρόπως τὰς εὐχὰς τῶν ἐγκατοίκων καὶ τὴν προσδοκίαν τῆς Κυβερνήσεως.

Γ'. Ἀμα ἀποφασισθῇ τὸ σχέδιον, δέλει ἐμβῇ εἰς ἐνέργειαν, καὶ ὁ Κ. Βαρῶν Δεσχιωμπούργ δέλει δώσει δετικάς ὁδηγίας εἰς τὸν πολιτικὸν ἀρχιτέκτονα Κ. Καρούλην, ὁ ὁποῖος χρεωστεῖ νὰ συμμορφωθῇ κατ' αὐτάς· ὁ δὲ πολιτικὸς Διοικητὴς τῶν Π. Πατρῶν θέλει ἐπαγρυπνεῖ, καθ' ὅσον ἀνάγεται εἰς τὰ χρέη του, ὥστε οἱ κάτοικοι νὰ μὴν ἀπομακρύνωνται παντελῶς ἀπὸ τὰς ὁδηγίας τοῦ Βαρῶνος Δεσχιωμπούργ.

Δ'. Ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιτροπὴ, βοηθουμένη ἀπὸ δύο δημογέροντας ἐκλεγμένους ἀπ' αὐτὴν, δέλει λάβει εἰς σκέψιν ὅλας τὰς περὶ ἀποζημιώσεων ἀπαιτήσεις, ὅσαι εἶναι βάσιμοι, καὶ δέλει ἀποφασίσαι ὁριστικῶς διὰ τὴν ἐκ γῆς ἀποζημιώσιν, ἥτις θέλει προσδιορισθῇ εἰς καθένα ἰδιόκτητην.

Ε'. Ἡ συντελικὴ πράξις τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις δ' ἀποφασισθῇ ὅλας τὰς περὶ ἀποζημιώσεων ἀπαιτήσεις, δέλει καθυποβληθῇ εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῆς Κυβερνήσεως.

ΣΤ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 25 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 3239. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Πρὸς τὸν Συνταγματάρχην τοῦ μηχανικοῦ Κύριον Βαρῶνα Δεσχιωμπούργ.

Ἐγκλείεται διάταγμα τῆς Κυβερνήσεως ὑπ' Ἀρ. 2222 ἀφ' ἧς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Π. Πατρῶν. Προσκαλεῖσθε, Κύριε Βαρῶνε, νὰ μεταβῇτε ἐπιτοπίως, καὶ νὰ συνεννοηθῇτε μετὰ τῶν συναδελφῶν σας περὶ τῶν μέτρων, ὅσα εἶναι ἀναγκαῖα νὰ ληφθῶσι διὰ νὰ ἐνεργηθοῦν τὰ εἰς τὸ εἰρημένον διάταγμα ἐνδιαλαμβανόμενα.

Δέξασθε, Κύριε Βαρῶνε, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξόχου μου πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 26 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 2230. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ψήφισμα ΙΗ'.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' Ἀρ. 4261 ἀναφορὰν τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς.

Θεωροῦντες ὅτι πολλοὶ τῶν γεωργῶν ἐπὶ Τουρκοκρατίας στερούμενοι γῆς ἰδιοκτητοῦ κατῴκουν εἰς καλύβαι, ἢ οἰκίας κτισμένας ἐπὶ Τουρκικῆς γῆς εἴτε διὰ χειρῶν αὐτῶν τῶν ἰδίων γεωργῶν, εἴτε δι' ἐξόδων τῶν κυρίων τῆς γῆς Ὀθωμανῶν.

Θεωροῦντες ὅτι αἱ καλύβαι καὶ αἱ οἰκίαι αὗται παρεχωρήθησαν εἰς τοὺς γεωργοὺς παλαιόθεν καὶ ἀπὸ πατρὸς εἰς υἱὸν ἀπὸ τοὺς Ὀθωμανοὺς διὰ τὴν ὁποίαν ὑπέφεραν δουλείαν καλλιεργοῦντες τοὺς ἀγρούς των, καὶ διὰ τοῦτο νομίζεται δίκαιον νὰ τοὺς χαρισθῇ τὸ ἐπ' αὐτάς, ἐπὶ τὰ ἐρείπια καὶ ἐπὶ τὸ ἔδαφος αὐτῶν δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας.

Ἐχόντες πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ Ζ' ἄρθρον τοῦ Γ' ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀργεῖ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, καὶ τὸ ΚΒ' τῆς ἐν Τριζίνῃ.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,

Ψηφίζομεν.

Α'. Αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος καλύβαι, ἢ οἰκίαι, τὰ ἐρείπια καὶ τὸ ἔδαφος, ἐπὶ τὸ ὅποιον ὑπῆρχον ἢ ὑπάρχουσιν αἱ καλύβαι αὗται, ἢ τὰ ἐρείπιά των, λογιζονται ἰδιοκτησίαν τῶν γεωργῶν, οἱ ὁποῖοι κατῴκουν εἰς αὐτάς καὶ πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως, ἢ τῶν κληρονόμων αὐτῶν ἐπομένως ἐξαιροῦνται ἀπὸ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 1007 ΙΓ' ψηφίσματος.

Β'. Ἡ γῆ αὕτη τῶν καλυβῶν, ἢ οἰκιῶν, καὶ τῶν ἐρείπιων αὐτῶν, δέλει καθυπάγεσθαι εἰς τὴν προσδιορισθησομένην ἐκ τῆς ἐθνικῆς γῆς εἰς ἐκάστην κοινότητα, λογιζομένη ὡς μέρος τοῦ ὅλου, τὸ ὅποιον δ' ἀναλογήσῃ ἐξ αὐτῆς εἰς ἕκαστον τῶν κατοίκων τῆς ἰδίας κοινότητος.

Γ'. Δὲν θέλουν ἀναγνωρίζεσθαι αἱ γεωργοὶ, ὅσοι ὑπάγονται,

εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὡς ἰδιοκτῆμονες, εἰμὴ ἀφ' οὗτοι οἱ κατ' ἐπαρχίας Ἑκτακτοὶ Ἐπιτροποὶ ἢ Διοικηταὶ ἐξετάσωσιν ἐπιτοπιῶς τὰ περὶ τὰς καλύδας αὐτὰς, ἐξακριβώσωσι τὴν ἀλήθειαν τοῦ πράγματος, καὶ ἀναφέρωσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅτε θέλουσιν ἐκδίδεσθαι ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴν τὰ τακτικά τῆς ἰδιοκτησίας ἔγγραφα εἰς ὄνομα ἑνὸς ἐκάστου τῶν εἰρημένων γεωργῶν, ἢ τῶν κληρονόμων τῶν.

Δ'. Ὅσοι τῶν ἐκπατρισθέντων διὰ τὰς περιστάσεις καὶ ἀπορούντων γεωργῶν θέλῃσιν νὰ συγκαταλεχθῶσι μετὰ τοὺς κατοίκους ἡποικισθέντες τῶν γεωργικῶν κοινοτήτων, ἐμπόρου νὰ λάβωσιν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τόσον τόπον, ὅσον χρειάζονται καὶ αὐτοὶ, διὰ νὰ οἰκοδομήσωσιν τὰς καλύδας τῶν.

Ε'. Οἱ πύργοι ἢ τὰ ὀπώγνια, εἰς τὰ ὁποῖα κατ' ἄκον οἱ ἰδιοκτῆμονες Τούρκοι, ἢ οἱ ἐπιτροποὶ τῶν, αἱ ἀποθήκαι αὐτῶν, καὶ ἡ γῆ, ἐπὶ τῆς ὁποίας κεῖνται, ὡς ἐθνικά, μένουσιν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς Κυβερνήσεως, καθὼς δυνάμενα νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς δημοσίους ὑπηρεσίας.

ΣΤ'. Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ νὰ ἐνεργήσῃ πρὸς τὸν ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 26 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Γ. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 1150. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Ἀρχιμανδρίτην Κύριον Ν. Δαῦκαν.

Σπεύδωμεν νὰ σοὶ ἐκφράσωμεν τὴν ὁποίαν μᾶς ἐπροξένησε χαρὰν ἡ ἐπιστολή σου τῇ 5 Ἰουνίου ἀγγέλλουσα τὴν εἰς τὴν φιλὴν πατρίδα ἐπιστροφὴν σου.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει δεχθῇ μετ' ἀνοικτὰς ἀγκάλας γνήσιον υἱὸν τῆς Ἑλλάδος, ὅστις ἔρχεται νὰ ἀφιερώσῃ καὶ τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ εἰς ὠφέλειαν τῶν ὁμογενῶν, τοὺς ὁποίους δὲν ἔπαυσεν, οὔτε θέλει παύσει ὠφελῶν διὰ τῶν πολλῶν καὶ σοφῶν πονημάτων του.

Ἡ δὲ πτωχὴ νεολαία εὐχεται νὰ ἴδῃ συντόμως τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν θέλει μαρτυρήσῃ ἢ ἰδίᾳ τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς πρὸς τὸν τὰ μέγιστα εὐεργετήσαντα αὐτὴν διὰ τῆς δωρεᾶς τύσον πολλῶν καὶ ἀξιολόγων βιβλίων.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 12 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Γ. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείσεως Γραμματεὺς Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Ἀρ. 1151. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Κύριον Δ. Π. Κασσιώτη.

Κατευθύνθησαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ σταλέντα δι' ὑμῶν ἐλεύθερα παντὸς ἐξόδου βιβλία τοῦ μακαρίτου Σ. Κομητᾶ, ἐξ ἐπιταγῆς τοῦ ἐν Πέστῃ ἐπιτρόπου Κυρίου Κ. Βρένη.

Ἀποτεθειμένα εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ ἐν Αἰγίνῃ Κεντρικοῦ Σχολείου θέλουσιν ἀποκείσθαι εἰς χρῆσιν τῶν ἐδεῶν σπουδαστῶν νέων εἰς αἰῶνιον μνήμην τοῦ ἀφιερῶσαντος, καὶ

δόξαν ὑμῶν τῶν συντελούντων μετὰ προθυμίας εἰς τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα εἰς τὴν κοινὴν πατρίδα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 12 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Γ. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείσεως Γραμματεὺς Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Πρᾶξις τῶν κατοίκων τῆς νήσου Συκίνου ὑπὲρ συστάσεως σχολῆς.

Συνελθόντες εἰς ἓν ἡμεῖς οἱ κάτωθεν ὑποφαινόμενοι κάτοικοι τῆς νήσου Συκίνου διὰ προσκλήσεως τοῦ Διοικητοῦ μας Κυρίου Χαγαλάμπους Στεκούλη, καὶ συμβουλευόμενοι παρ' αὐτοῦ διὰ τὴν ἀποκατάστασιν ἀλληλοδιδασκτικῆς σχολῆς, ἅπαντες γνωρίζοντες τοὺς νοθετικούς αὐτοῦ λόγους, ἀπεφασίσαμεν κοινῇ γνώμῃ τὴν σύστασιν τοῦ αὐτοῦ ἱεροῦ κοινοφελούς καταστήματος, καὶ διὰ τὴν ἐνέργειαν καὶ ταχείαν ἐκτέλεσιν τοῦ τοιούτου φρονήματος διωρίσαμεν παμψηφὶ διὰ ἐπιτρόπους τῆς αὐτῆς σχολῆς τοὺς Κυρίους Γεώργιον Παπαδόπουλον, καὶ Πέτρον Ἀλαφούζον, τοὺς ὁποίους ἐπεφορτίσαμεν ὅχι μόνον τὴν σύναξιν τῆς αὐτοπροαιρέτου συνεισφοράς, ὅπου σήμερον ὅλοι μας ἐκαταβάλαμεν διὰ τὴν ἀνακαίνισιν τοῦ αὐτοῦ καταστήματος, ἀλλὰ τοὺς δίδομεν πᾶσαν ἐξουσίαν, διὰ νὰ ἐξακριβώσωσιν πόσοι εἶναι αἱ πρόσδοι τοῦ καθ' ἑνὸς ἐξ ἡμῶν, ἐπιβάλλοντες εἰς αὐτοὺς ἀνατόσον τοῖς ἑκατόν, διὰ νὰ ἀποπληρωθῇ ὁ χρονιαῖος μισθὸς τοῦ διδασκάλου, ὁποῖος θέλει εἶναι εἰς γρόσια χίλια πεντακόσια, καὶ ὅτι ἤθελεν ἀναλογίσει εἰς τὸν καθ' ἑνα μας, θέλει τὰ ἀποδίδομεν ἀπροφασίστως εἰς τοὺς αὐτοὺς ἐπιτρόπους εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ αὐτοῦ ἱεροῦ σκοποῦ καὶ εἰς ἐνδείξειν ὑπάσθη μειούμεθα,

Ἐν Συκίνῳ, τὴν 15 Ἰουνίου 1830.

(Ἐπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν κατοίκων Συκίνου.)

Ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείσεως Γραμματεὺς Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Ἀρ. 1085. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Πρὸς τὸν Διοικητὴν Ἰου κτλ.

Ἡ προθυμία τῶν Συκινίων εἰς σύστασιν δημοσίου σχολείου εἶναι τοσαύτῃ μᾶλλον ἀξέπαινος, καθ' ὅσον ἐνδεέστεροι ὄντες πολλῶν ἄλλων, συνεισέφερον φιλοτιμότερον καὶ διὰ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ καταστήματος, καὶ διὰ τὸν μισθὸν τοῦ διδασκάλου, θεωροῦντες ὡς πρώτην ἀνάγκην τὴν σπουδαίαν ἀγωγὴν τῶν ἰδίων τέκνων.

Ἡ πράξις αὕτη τῶν Συκινίων εὐχαρίστησε παρὰ πολὺ τὴν Α. Ἐξουχότητα, καὶ διέταξε τὴν Γραμματείαν νὰ προμηθεύσῃ τὰ ὁποῖα ἐξαιτοῦνται βοηθήματα ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, καὶ νὰ φροντίσῃ καὶ περὶ διδασκάλου ἱκανοῦ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς εὐχὰς τῶν πολιτῶν τούτων.

Ἡ Α. Ἐξουχότης, διὰ νὰ δεῖξῃ πᾶσαν τιμὴν τοὺς συντελούντας εἰς τὴν πρόσδορ τῆς δημοσίου ἐκπαιδείσεως, εὐχεσθήθη νὰ χορηγήσῃ καὶ χρηματικά βοηθήματα, εἰς ἀναπλήρωσιν τοῦ μισθοῦ τοῦ διορισθησομένου διδασκάλου.

Ταῦτα θέλετε κοινοποιήσῃ εἰς τοὺς κατοίκους τῆς νήσου

ταύτης, ἐνισχύων αὐτοὺς εἰς τὸ ὁποῖον ἐπεχειρίσθησαν ἔργον.
Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 22 Ἰουλίου 1830.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου
Παιδείσεως Γραμματεὺς Ν. ΧΡΥΣΟΦΕΛΟΣ.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Ἀρ. 302. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ.

Ἐπειδὴ ὁ Γεώργιος Καραχάλιος ἀπὸ χωρίον Γκούρα τῆς ἐπαρχίας Κορίνθου ἀνεκαλύφθη συνένοχος τῶν κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς Ἐπιδαύρου πραχθεισῶν ληστειῶν, κατὰ τὴν πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἀναφορὰν τοῦ ἐπὶ τούτου διορισθέντος ἐξεταστοῦ Κ. Χαραλάμπους Μιλιάνη, χρονολογημένην τὴν 18 τοῦ παύσαντος Ἰουνίου.

Τὸ Δικαστήριον κατὰ τὴν ἐν τῇ ἀνωτέρῳ ἀναφορᾷ αἰτητὴν τοῦ ἐξεταστοῦ δικαστοῦ ἐξέδωκε τὸ κατὰ νόμον ἔνταλμα συλλήψεως ὑπ' Ἀρ. 238 — 2075, χρονολογημένον τῇ 18 Ἰουνίου τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Ἄλλ' ἐπειδὴ παρήλθεν ἡ παρὰ τοῦ νόμου προσδιωρισμένη προθεσμία, καὶ ὁ ῥηθεὶς ἐγκαλούμενος δὲν κατεσχέθη.

Ὁ ἐξεταστὴς δικαστὴς ἐζήτησε νὰ ἐκδοθῇ παρὰ τοῦ Δικαστηρίου τὸ κατὰ νόμον Β' ἔνταλμα ἐμφανίσεως.

Τὸ Δικαστήριον κατὰ συνέπειαν τῆς αἰτήσεως τοῦ ἐξεταστοῦ δικαστοῦ ἐντέλλεται διὰ τοῦ παρόντος δημοσίου τρόπου τὸν Γεώργιον Καραχάλιον ἀπὸ Γκούρα, χωρίου τῆς ἐπαρχίας Κορίνθου, νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταχωρήσεως τοῦ παρόντος ἐντάλματος εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα τῆς Ἑλλάδος· εἰδὲ μὴ, θέλει διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων του.

Ὅστις δὲ τῶν πολιτῶν γνωρίζει πού εὕσκεται ὁ φυγδίκος, ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ τοῦτο εἰς τὸ Δικαστήριον.

Τὸ παρὸν ἔνταλμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος, καὶ κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος· ἀντίγραφα δὲ αὐτοῦ θέλουν κολληθῇ ὅπου προσδιορίζει ὁ νόμος.

Ἐν Ἀργεῖ, τὴν 18 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Α. Α. ΜΕΤΑΣΑΣ, ΣΤΑΜΑΤΕΛΟΣ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Γ. Νικητάδης.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἴδου ὁ κατάλογος τῶν φόρων, τοὺς ὁποίους ἐπ' αὐτὸν εἰσ τὸν Μπένην τοῦ Ἀλγερίου αἱ διάφοροι Κυβερνήσεις.

Ἡ Νεάπολις, ἐτήσιον φόρον 24,000 Τάλαρα.

Ἡ Τοσκάννα, κατὰ συνέπειαν τῆς ἐν ἔτει 1823 γενομένης συνθήκης, δὲν ὑπόκειται εἰς κανένα φόρον, ἀλλ' εἰς προξενικὸν δῶρον 25,000 Ταλάρων.

Ἡ Σαρδηνία ὀφείλει εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὴν ἀπὸ παντὸς

φόρου ἀπαλλαγὴν· πληρῶναι ὅμως ἀξιόλογον ποσότητα κατὰ πᾶσαν ἀλλαγὴν προξένου.

Ἡ Πορτογαλλία διέπραξε συνθήκην μετὰ τοῦ Ἀλγερίου κατὰ τὰς αὐτὰς συμφωνίας ὡς καὶ ἡ Νεάπολις.

Ἡ Ἰσπανία δὲν ὑπόκειται μὲν εἰς κανένα φόρον, δίδει δὲ δῶρα κατὰ πᾶσαν ἀνανέωσιν προξένου.

Ἡ Αὐστρία διὰ μεσιτείας τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας ἀπηλλάγη τοῦ φόρου καὶ τῶν προξενικῶν δωρεῶν.

Ἡ Ἀγγλία χρεωστεῖ δῶρεᾶν 660 Λιτρῶν Στερλίγγων κατὰ πᾶσαν ἀλλαγὴν προξένου, μ' ὅλας τὰς συμφωνίας τὰς ἐν ἔτει 1816 ὑπὸ τὸ κανόνιον τοῦ Λόρδου Ἐξμούθ ὑπαγορευθείσας.

Αἱ Ἀγγλαμερικανικαὶ Συμπολιτεῖαι, διὰ τινος συνθήκης ὀλίγον ὕστερον τῆς παρὰ τῆς Ἀγγλίας γενομένης, ἐδέχθησαν τὴν αὐτὴν σύμβασιν, τὴν ὁποίαν καὶ ἡ Ἀγγλία.

Τὸ Ἀνόθερον καὶ ἡ Βρέμα διὰ τῆς Ἀγγλικῆς προστασίας ἐπέτυχον τὰς αὐτὰς συμφωνίας. Οἱ πρόξενοί των μόνον πρέπει νὰ πληρῶνουν ἐρχόμενοι εἰς τὸ Ἀλγέριον ἀξιόλογον ποσότητα.

Ἡ Σουηκία καὶ ἡ Δανία πληρῶνουν ἐτησίως φόρον συνιστάμενον εἰς ναυτικὰς ὕλας καὶ πολεμεφύδια ἰσοτιμώμενα σχεδὸν μὲ 4,000 Τάλαρα.

Παρεκτὸς δὲ τούτων πληρῶνουν αἱ Πολιτεῖαι αὗται κατὰ τὴν ἀνανέωσιν τῶν συνθηκῶν, τουτέστιν ἀνὰ πᾶν δέκατον ἔτος δῶρον 10,000 Ταλάρων· καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις οἱ πρόξενοί των, ἐπιχειριζόμενοι τὰ ἔργα των, προσφέρουν δῶρα εἰς τὸν Μπένην.

Ὁ σοφὸς Σουηδὸς Κύριος Γραβερὴς Ἐμσων, διατρίψας πολὺν καιρὸν ὡς πρόξενος κατὰ τὰ παράλια τῆς Ἀφρικῆς, δίδει τὴν ἐξῆς περίληψιν τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Βεϊλικίου τοῦ Ἀλγερίου.

	Ψυχαί.
Βάρβαροι	850,000
Λίβυες, ἥτοι ἐξ Ἀράβων καταγόμενοι	600,000
Ἀραβες Βεδουῖνοι	200,000
Μαῦροι	70,000
Ἰουδαῖοι	45,000
Τούρκοι καὶ οἱ ἐξ αὐτῶν καταγόμενοι	
Κούλογλοι	33,000
Χριστιανοὶ Εὐρωπαῖοι	1,300
Τούρκευμένοι	200
	1,800,000

Συνεστήθη ἤδη μετὰ τῶν Παρισίων καὶ τοῦ Ἀμστελδοάμου τακτικὴ ἀγγελιοφορία διὰ πτηνῶν. Τρεῖς τῆς ἡμέρας ἀπολούνται ἐκ Παρισίων περισσεύει φέρουσιν τὸ ἡμερολόγιον τῶν χρηματιστικῶν παραλλαγῶν τῆς λέσχης, καὶ ὑπάγουσιν τὴν ἐπιούσαν συνήθως εἰς Ἀμστελδοάμον. Εὕρισκονται δὲ Ὀλλανδοὶ ἐργολάβοι ἔχοντες ἕως 3,000 περισσεύει εἰς τὸ τοῦτο. Καὶ τρέφονται μὲν ἐν Ἀμστελδοάμῳ, μεταφέρονται δὲ μὲ κλωβία εἰς Παρίσιον· ὑπὸ δούλων ἀδικόπως ὁδοιπορούντων εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν ἀναχωρούντων πτηνῶν. Δοκιμάζεται δὲ κατὰ τὸ παρὸν καὶ ἐν Λονδίῳ νὰ συσταθῇ παρομοία συγκοινωνία μὲ τοὺς Παρίσιον.

(La Gazette de France.)

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 6 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1830.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

Ετησίαν. Φοίνικες 36
Εξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9
Αί συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

Ἀκολουθία τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀνα-
φορῶν τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος.
(Βλέπε τὰ προηγούμενα φύλλα τῆς Γενικῆς Εφημερίδος.)

Ἀναφοραὶ τῶν ἐπαρχιῶν Σαλῶνων καὶ
Μενδενίτζης.

(Ὅλα συνοδεύονται μὲ ἐπίσημα ἔγγραφα τῶν ἀνηκόντων
διοικητῶν πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην, μαρτυροῦντα
τὴν κοινὴν θέλησιν καὶ τὸ αὐθόρμητον τοῦ λαοῦ εἰς τὰς
πράξεις ταύτας.)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλ-
λάδος

Οἱ ἐπαρχιακοὶ δημογέροντες τῆς ἐπαρχίας μας, μᾶς ἐκιννοποίησαν τὴν
ὑπ' Ἀρ. 1488 ἐγκύκλιον καὶ τὰ ἀντίγραφα τῶν ἀναφορῶν, τὰς ὁποίας τινὲς
ἠθέλησαν νὰ διευθύνουν πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας μας, καθὼς καὶ ἀπασὼν τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν
τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους, ἦσαν καὶ εἶναι πάντοτε πεπεισμένοι, ὅτι διὰ τῆς ἐλ-
λόγου καὶ πατρικῆς προνοίας τῆς Κυβερνήσεως θέλουν ἀσφαλισθῆ τοῦ ἔθνους
τὰ δίκαια, διὰ τὰ ὁποῖα ἔπαθον μύρια δεινὰ καὶ ἕκαμον ἀπείρους θυ-
σίαις, καὶ τόσον περισσύτερον ἐδεχάμην, ἀφοῦ ἐπεξῆλθον τὴν ἀπάν-
τησιν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὰς διακοινώσεις τῶν Συμμάχων Αὐτῶν πε-
ρὶ τῆς τύχης τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὰς παρατηρήσεις τῆς Γερουσίας, αἱ
ὁποῖαι κατ' ἀλήθειαν ἐμπεριέχουν τὰς εὐχὰς ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους. Ἡ
ἐκπεφρασμένη εἰς τὴν Α. Β. Υ. ἐξ ὀνόματος καὶ ἐκ μέρους τοῦ Ἑλ-
ληνικοῦ ἔθνους παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εὐγνωμοσύνη πρὸς τοὺς
εὐεργετήσαντάς μας Συμμάχους καὶ περὶ τῆς ἐκλογῆς τῆς Α. Β. Υ.
τοῦ ἡγεμόνος μας, καθὼς καὶ ἡ ἐξηγηθεῖσα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ
τῆς Γερουσίας ἐπιθυμία τοῦ νὰ ἐπιταχύνῃ ἡ Α. Β. Υ. τὴν ἐλευσίν
τοῦ ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν, διὰ νὰ τελειώσῃ τὸ μέγα ἔργον τῆς ἀναγεννή-
σεως τῆς Ἑλλάδος, μᾶς εὐχαρίστησαν ἄκρως, καὶ σύμφωνοι ὄντες μὲ
τὰς γενικὰς εὐχὰς μας καὶ ἐπιθυμίας μας, ἐδέχθημεν ἔκτοτε εὐχαρί-
στως τὰς διακοινώσεις ταύτας ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεώς μας, εὐγνω-
μονοῦντες ὅτι προλαμβάνει πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν ὑπόληψιν καὶ ἀπο-
κατάστασιν τῆς πολυπαθοῦς Ἑλλάδος.

Τὸ κοινὸν τῆς ἐπαρχίας Σαλῶνων παρουσιαζόμενον ἤδη παρὰ τῶν
ἐπαρχιακῶν δημογερόντων, παρὰ τῶν προκρίτων τῆς πόλεώς μας, παρὰ
τῶν μερικῶν δημογερόντων καὶ παρὰ τῶν ἐπίτιδες ἀπεσταλμένων ἀφ'
ἐκάστην κομῆσιν καὶ χωρίον, ἐνῷ σύμφωνον ἐκφράζει τὴν τελείαν
εὐχαριστήσιν τοῦ εἰς ὅσα ἐξ ὀνόματος τοῦ ἔθνους ἡ Σεβ. Κυβέρνησις
διεκρίνασε, παρακαλεῖ πάλιν τὴν Κυβέρνησιν τοῦ νὰ ἐκφράσῃ καὶ ἰδι-
αιτέρως ἐκ μέρους τῆς ἐπαρχίας Σαλῶνων τὴν ἀπειρον καὶ εὐκρινῆ
εὐγνωμοσύνην τῆς πρὸς τὰς Συμμάχους καὶ Ἱψηλὰς Δυνάμεις, καὶ τὴν
ἐπιθυμίαν τῆς εἰς τὸ νὰ ἴδῃ ὅσον τάχος ἐν μέσῳ τῆς Ἑλλάδος τὸν
ἡγεμόνα τῆς.

Διομολογεῖ δὲ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς καὶ δι' αὐτῆς πρὸς τὴν
Α. Β. Υ. ὅτι τὴν ὁποίαν ἕκαμον πράξιν τινὲς πολῖταις μας εἰς τὸ νὰ
ἐκφράσουν μόνον τὴν ἐπιθυμίαν καὶ τὴν εὐχὴν τοῦ ἔθνους, εἶναι ἀξιοκα-
τάκριτον ἄλλὰ τοιαύτης φύσεως ἔγγραφο, τὰ ὁποῖα δὲν φέρουν κάμμιαν νο-
μιμότητα, καὶ τὰ ὁποῖα κρυφίως καὶ μυστικῶς τῷ τρόπῳ ὑπεγράφησαν ἐξ ἁ-

τόμων τινῶν, καὶ ἡ Α. Β. Υ. καὶ ἡ Κυβέρνησίς μας πρέπει νὰ θεωροῦν μὲ
τὴν δικαίαν καὶ πρέπουσαν περιφρόνησιν.

Ἰποσημειούμεθα μ' ὅλην τὴν ἐξαιρέτον ὑπόληψιν.

Ἐν Σαλῶναις, τῇ 23 Ἰουνίου 1830.

Οἱ πρόκριτοι τῆς πόλεως Σαλῶνων,

Βασίλειος Βασιλείου, Παπᾶ Ἰωάννης Οἰκονόμου, Ἀναγνώστης Κεχαγι-
ᾶς, Γ. Παπᾶ Ἠλιοπούλου, Λουκ. Κυριακοῦ, Α. Μαρκοπούλου, Η. Τρι-
αντῆς, Α. Καμαρογιώργος, Ε. Μάρκος, Χ. Καζάτζης, Ρ. Παπακοντορήγας,
Γ. Κόκανος, Α. Νιτόπουλος, Η. Σαλταφέρης, Θεοδ. Κοντορήγας, ὁ
ἡγούμενος τοῦ προφήτου Ἠλία Π. Ἱερομόναχος. — Ὁ δημογέρων τῆς
κομῆσιν. Ἀγοριάνης καὶ λοιποὶ ἐπίτιδες ἀπεσταλμένοι, Σ. Κ. Τράκας,
Α. Παπαθεοδωρόπουλος. — Ὁ δημογέρων τῆς κομῆσιν Χρυσῆ καὶ οἱ
ἐπίτιδες ἀπεσταλμένοι, Α. Παλιντρινός, Κ. Καλέτζης, Σ. Παζίκας. —
Οἱ δημογέροντες Βόριανης καὶ λοιποὶ, Α. Κρανίας, Θ. Καρατζάλη, Ἀν.
Μπρόφας. — Ὁ δημογέρων τοῦ χωρίου Ἀγιώργι καὶ λοιποὶ, Α. Κα-
ρούζος, Γ. Κοτσοκλένης. — Ὁ δημογέρων τοῦ χωρίου Στρώμης, Γ. Με-
τζίωτης, Α. Παπ. Θεοδωρόπουλος, Γ. Πιστιόλας. — Ὁ δημογέρων καὶ
λοιποὶ ἀπεσταλμένοι τοῦ χωρίου Καρούτας, Γ. Κατσερέλας. — Ὁ δη-
μογέρων τοῦ χωρίου Σαληρού, Π. Πριβιδούρης, Γ. Παπαντωνίου. —
Ὁ δημογέρων Σεγδίτζας καὶ λοιποὶ, Α. Μετάλα, Α. Πολίτης. — Ὁ
δημογέρων τῆς κομῆσιν. Τοπόλιας καὶ οἱ ἐπίτιδες ἀπεσταλμένοι, Δ. Περ-
οἰκονόμος, Χ. Παπ. Ἀθανάσιος, Θ. Γεωργίου, Σ. Λαμπρόπουλος. — Οἱ
δημογ. καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι τοῦ χωρίου Δεσφίνας, Α. Σακελαρίου, Ἀν.
Πέρος, Δ. Στέφας, Α. Λαυρέντιος, Α. Παπ. Νικολάου. — Οἱ δημογέρον-
τες καὶ ἀπεσταλμένοι τοῦ χωρίου Δελφῶν (Καστριῶν), Α. Ζαφειρόπουλος,
Πρωτόπ. Ἀθανάσιος, Α. Οἰκονόμου, Α. Γεωργίου, Α. Γιαννάκη, Α. Πανα-
γιώτη. — Ὁ δημογέρων Μαριολάτας καὶ λοιποὶ ἀπεσταλμένοι, Θ. Ρίζος,
Θ. Μπαρμπάδημου, Α. Ἀρδανίτης. — Ὁ δημογέρων καὶ λοιπ. τοῦ χω-
ρίου Στερονικαίου, Γ. Τζατζαρόνης, Παπ. Η. Ἐλευθερίου. — Ὁ δημογέρων
τοῦ χωρίου Εεροπηγάδου καὶ λοιποὶ, Α. Κόλιας, Γ. Μανόλη. — Ὁ δη-
μογέρων τοῦ χωρίου Κάνανης, Γ. Δημογέρων, Παπαγιάννης. — Ὁ δη-
μογέρων Ἀγιαθυμιάς, Γ. Μόνος, Γ. Μπαγιάννης, Χ. Γιαννακόπουλος, Ε.
Καλπούζος. — Ὁ δημογέρων Κολοπετινίτζας, Γ. Λαγίνης, Γ. Θύμιος. —
Ὁ δημογέρων τοῦ χωρίου Καστελλίου καὶ λοιποὶ, Παπ. Γ. Παντελῆ. — Ὁ
δημογέρων καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι τοῦ χωρίου Βονιχώρας, Γ. Λάκκος,
Θ. Παπᾶς, Γ. Παναγόπουλος. — Ὁ δημογέρων καὶ λοιποὶ τοῦ χωρίου
Μαυρολιθάρη, δημογ. Σ. Φιράτας, Παπαγουρίδης, Π. Γεωργάκης, Παν.
Κοτῆ. — Ὁ δημογέρων καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι τοῦ χωρίου Χλομοῦ,
Δ. Ζαχαρίου, Θ. Καλπούζος, Δ. Ἀγγελῆς.

Οἱ ἐπαρχιακοὶ δημογέροντες Σαλῶνων, Α. Παπανικολόπουλος, Δημ.
Νικολαΐδης, Μ. Νικολάου.

Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

Προσεπικυροῖ τὴν παρούσαν ἀναφορὰν.

Ἐν Λεβαδίᾳ, τῇ 26 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Ἐκτ. Ἐπίτροπος τῆς Ἀνατ. Ἑλλάδος Κ. ΜΕΤΑΞΑΣ, ὁ γραμματεὺς
Γ. Κ. Πέρβελης.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία μας εἰς τὴν σημερινὴν γενικὴν συνέλευσιν
τῆς ἐπαρχίας μας, μᾶς ἀνέγνωσε τὴν ὑπ' Ἀρ. 1488 ἐγκύκλιον διακρί-
νωσιν σας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν πληροφορούμεθα μὲ ἄκραν μας δυσπρόσκειαν
τὸ ὁποῖον ἀπερισκέπτως μερικαὶ πολῖται ἕκαμον κίνημα.

Αἱ διακοινώσεις καὶ παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας ἕκαμεν ἡ Κυβέρνησίς μας,
καὶ ἡ Γερουσία πρὸς τοὺς Ἀντιπρόσβους τῶν Ἱψηλῶν Δυνάμεων, καὶ τὴν
ὁποίαν ἐξηγήσαν ἀδιτάκτετον εὐγνωμοσύνην πρὸς τὰς Υ. Δ. ἐξ ὀνόματος

τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, εἶναι τὰ ἀληθῆ αἰσθήματα τοῦ κοινοῦ μας, καὶ ἐλπίζομεν, ὅλων τῶν κοινοτήτων τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν, καὶ εὐγνωμονεῖ-
μεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι προλαμβάνει πάντοτε πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν
εὐφροσύνην καὶ τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ ὁποῦ κυβερνᾷ λαοῦ.

Εἴμεθα ἐπίσης εὐγνωμονεῖς εἰς τὴν Κυβέρνησιν, διότι ἐξήγησεν ἐξ ὀνό-
ματος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ τὴν εὐχαρίστησιν του ὡς πρὸς τὴν
ἐκλογὴν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ ἡγεμόνος μας, καθὼς καὶ τὴν ἐπιθυμίαν του
εἰς τὸ νὰ τὸν ἴδῃ ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ του, διὰ νὰ τὸν προαγάγῃ εἰς τὴν
πολιτικὴν του ἀναγέννησιν.

Ἀφοῦ οὕτω πῶς ἐξήγησε τὰ ἀληθῆ αἰσθήματα τοῦ ἔθνους ἡ Κυβέρνησις,
ἡ Α. Β. Υ. νομίζομεν ὅτι θαθεωρήσῃ τὰ ἐγγράφα, τὰ ὁποῖα ἔκαμαν πολῖται
τινὲς, μὲ τὴν ἀνήκουσαν περιφρόνησιν, διότι ἐλλείπουσιν ἀπὸ κάθε χαρα-
κτῆρα νομιμότητος, ὡς γενομένα χωρὶς τὴν γενικὴν εἰδοποίησιν τῶν
κοινοτήτων καὶ τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν, καὶ τέλος πάντων διευθυνόμενα
πρὸς τὴν Α. Β. Υ. μὲ τρόπον βλαπτικὸν καὶ ὡς πρὸς τὴν ἰδίαν ὑπόλη-
ψιν τοῦ ἔθνους.

Τὸ κοινόν μας, ἔξοχώτατε Κυβερνήτα, ἤδη παρουσιάζομεν ἀπὸ τοῦς
μερικῶς δημογέροντας τῶν χωρίων καὶ ἀπὸ τοῦς ἀντιπροσώπους ὅλων
τῶν κατοικῶν τῆς ἐπαρχίας μας, παρακαλεῖ τὴν ἔξοχότητά σας νὰ
διευθύνῃ τὴν ἐσώκλειστον ἀναφορὰν μας πρὸς τὴν Α. Β. Υ., καὶ νὰ ἐξηγήσῃ
συγχρόνως ἐξ ὀνόματος τοῦ κοινοῦ μας τὰ ἐπὶ αἰσθήματα ἤδη ἐκθέ-
σαμεν, διὰ νὰ πληροφωρηθῇ ἡ Α. Β. Υ. τὰ αἰσθήματα ἡμῶν καὶ τῶν συμπο-
λιτῶν μας, καὶ μὲ τὸ προσήκον σέβας ὑποσημειούμεθα,

Ἐν Σουβάλλῃ, τῇ 17 Ἰουνίου 1830.

Οἱ δημογέροντες καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι τῶν χωρίων τῆς ἐπαρχίας
Μενδενίτζης.

Οἱ ἐκ μητροπόλεως Μενδενίτζης, Α. Πεσιλῆς, Δ. Ἀθανασίου. — ἐκ
χωρίου Καραβιδίων, Γερογαλιούρης, Δ. Μώτας. — ἐκ χωρίου Κατμάτων,
Γεροθανάσης, Γ. Ζώνης, Γ. Κοτζάνης. — ἐκ χωρίου Μώλου ὁ δημογέρων
Παναγ. Παπαδόπουλος, Α. Καψάλης, Γ. Μαδούρης. — ἐκ χωρίου Ἀν-
τερόρα, Ἀγγ. Μαυροδῆμος, Καλαμαράς, Ἀναστάσις. — ἐκ χωρίου Δερ-
βισάτων, δημογέρων Δ. Βλαστοτριαντάφυλλος, Ἀπ. Ζορμπᾶς. — ἐκ Και-
νουρίου χωρίου, Ἀναγ. Ἰωάννου Κλοτόπουλος, Ἀναγ. Παπαιωαννόπουλος,
Γεώρ. Τυρνιτζίωτης. — ἐκ Κόμμενας, Σταθάκος, Γεώρ. Ἀλεξόπουλος, Χρ.
Γερονικόπουλος. — ἐκ Χάρμας, Ζαχαρογιάννης, Δημ. Κουζιάκος. — ἐκ
Σουλκοῦς, δημογέρων Γ. Παπᾶ Ἀποστόλη, Κ. Νικολάου, Νικ. Ἀθανάσι.
— ἐκ Παλαιοχωρίου, δημογέρων Τριαντάφυλλος, Γεροαποστόλης, Α. Σου-
φλῆς. — ἐξ Ἐλατίας, ὁ δημογέρων Γεώργιος Παναγιώτης, Δημήτρις.
— ἐκ Καρυᾶς, Μ. Γκολφόπουλος, Θ. Σπηλιώτης, Γεώρ. τῆς Δημήτρεως.
— ἐκ Καθάρων, Θ. Σκούφιας, Ἀν. Σκούφιας. — ἐκ Διαπάτων, Ἀν. Ζώτας,
Δ. Καραβάνης, Ἀναγ. Παπᾶ Δημήτρι, — ἐκ Δερνίτζης, Ν. Ἀντρίτζου, Γερο-
πλιάς. — ἐκ Σουβάλλης, ὁ δημογέρων Παναγιωτόπουλος, Πρωτοπαπᾶς Νικό-
λαος, Π. Χρήστος Γεωργίου, Ἀν. Γεωργίου, Γεροθανάσης. — ἐκ Λευτοπόλεως,
ὁ δημογέρων Π. Λουκᾶ, Γεώρ. Ἠλία. — ἐκ Παιρακίου, Στ. Μπιρ-
τάνος, Νικ. Ευδίας, Βλαχομήτρος. — ἐκ Ριγκίου, Γεώρ. Κραββασιώτης,
Γ. Ἀργινιώτης, Γ. Μπαμπαιούτας. — ἐξ Ἀνιδίτζης, Τζιρογιάννης, Θ.
Παπυλᾶς. — ἐκ Γλουνίστας, Α. Ταξιάρχης δημογέρων, Γρηγ. Φρενοῦ,
Γεώρ. Διακόπουλος. — ἐκ Δραχμανίου, ὁ δημογέρων Γεροαυγέρης, Γιάν.
Παναγιώτης, Γιάν. Λουκᾶ. — ἐκ Κραββασιάρᾳ, Παπαδημήτρις, Λουκ.
Δημήτρις.

Ἀρ. 294.

Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

Ἡ Ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Μενδενίτζης.

Ἐπικυροῖ τὰ ἄνω ἐνδιαλαμβανόμενα καὶ τὸ γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν
τῶν μερικῶν δημογερόντων καὶ τῶν ἀπεσταλμένων τῶν χωρίων τῆς
ἐπαρχίας.

Ἐν Σουβάλλῃ, τῇ 18 Ἰουλίου 1830.

Οἱ δημογέροντες Ἀναγ. Νταλαρῆς, Α. Γκολφόπουλος, Γ. Ἰωάν. Κούσου-
λας, ὁ γραμματεὺς Μ. Μαρκίδης.

Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

Προσπεικυροῖ τὴν παρούσαν ἀναφορὰν.

Ἐν Τаланτίᾳ, τὴν 22 Ἰουνίου 1830.

Ὁ ἔκτακ. Ἐπιτρ. τῆς Α. Ἐλ. Κ. ΜΕΤΑΞΕΑΣ. Ὁ Γραμ. Γ. Κ. Πέρβαλης.

Πρὸς τὴν Β. Ἀ. Υ. τὸν ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος.

Ἄν καὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ Γερουσία διεκοίνωσαν ἀρκετὰ ἐξ ὀνόμα-
τος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους εἰς τὴν Υ. Β. Υ. τὴν αἰώνιον καὶ ἀδιάλειπτον
εὐγνωμοσύνην τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὰς κραταίας καὶ Υ. Δ., τὴν
εὐχαρίστησιν του διὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς Υ. Β. Υ. ὡς ἡγεμόνος μας, καὶ
οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Μενδενίτζης ἤδη συνηγμένοι εἰς γενικὴν συ-
νέλευσιν, τολμοῦν νὰ παρακαλέσουν τὴν Υ. Β. Υ. νὰ δεχθῇ τὴν ἐξή-
γησιν τῶν ὡς πρὸς τὰ αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις
δισκοίωσε, καὶ ἐπομένως τὴν ἄκραν τῶν ἐπιθυμιῶν διὰ νὰ ἴδῃ τὸν
ἡγεμόνα τῶν ὅσον τάχος ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ του, διὰ νὰ προαγάγῃ
τὴν ἀναγέννησιν τῆς πολυπαθοῦς Ἑλλάδος.

Τὴν ταπεινὴν ταύτην ἀναφορὰν μας, παρακαλέσαμεν τὴν Κυβέρνησιν
νὰ διευθύνῃ πρὸς τὴν Υ. Β. Υ., καὶ ἰδιαίτερος νὰ ἐξηγήσῃ τὰ αἰ-
σθήματα τῆς κοινοτήτος μας, καὶ τὸ αἶσιςτε ὀφειλόμενον σέβας καὶ
τὴν τελείαν ἀφοσίωσιν μας, μὲ τὴν ὁποίαν ὑποσημειούμεθα,

Ἐν Σουβάλλῃ, τῇ 17 Ἰουνίου 1830.

Οἱ δημογέροντες καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι τῶν χωρίων τῆς ἐπαρχίας
Μενδενίτζης.

Οἱ ἐκ μητροπόλεως Μενδενίτζης, Α. Πεσιλῆς, Δ. Ἀθανασίου. — ἐκ
χωρίου Μώλου, ὁ δημογέρων Παναγ. Παπαδόπουλος, Α. Καψάλης, Γ.
Μαδούρης. — ἐκ Καινουρίου χωρίου, Α. Ι. Κλοτόπουλος. Α. Παπαι-
ωαννόπουλος, Γ. Τυρνιτζίωτης. — ἐκ Κόμμενας, Σταθάκος, Γ. Ἀλεξό-
πουλος, Χ. Γερονικόπουλος. — ἐκ Χάρμας, Ζαχαρογιάννης, Δ. Κου-
ζιάκος. — ἐκ χωρίου Καραβιδίων, Γερογαλιούρης, Δ. Μώτης. —
ἐκ χωρίου Ἀκουρα, Ἀγγελος Μαυροδῆμος, Καλαμαράς, Ἀναστάσις. —
ἐκ Καρυᾶς, Μ. Γκολφόπουλος, Θ. Σπηλιώτης, Γ. τῆς Δημήτρεως. — ἐκ
Καθάρων, Θ. Σκούφιας, Α. Σκούφιας. — ἐκ Διαπάτων, Α. Ζώτας, Δ.
Σαρατίνη, Α. Παπαδημητρόπουλος. — ἐκ χωρίου Κατμάτων, Γεροθα-
νάσης, Γεώρ. Ζώνης, Γ. Κοτζάνης. — ἐκ χωρίου Δερβισάτων, δημογέ-
ρων Δημήτρις, Βλαστοτριαντάφυλλος, Α. Ζορμπᾶς. — ἐκ Πικρακίου, Στ.
Μπιρτάνος, Ν. Ευδίας, Β. Μητρος. — ἐκ Γρινίου, Γ. Ἀπαμπαλιούτας,
Γ. Κριτασαργιώτης, Γ. Ριγινιώτης. — ἐξ Ἀνιδίτζης, Τζιρογιάννης, Θ.
Σπασαρῆς. — ἐκ Σουλκοῦς, ὁ δημογέρων Γ. Παπασταθόπουλος, Κ. Νικο-
λόπουλος, Ν. Ἀθανασίου. — ἐκ Παλαιοχωρίου, ὁ δημογέρων Τ. Καρυ-
δάς, Γ. Ἀποστόλης, Α. Σούφλου. — ἐξ Ἐλατίας, ὁ δημογέρων Γ. Πα-
ναγιώτης, Δ. Κτρελᾶς. — ἐκ Δερνίτζης, Ν. Τρίτου, Π. Γ. Ἠλίας. —
ἐκ Σουβάλλης, ὁ δημογέρων Χ. Παναγιωτόπουλος, Πρωτοπαπ. Νικόλαος,
Π. Χ. Γεωργίου, Α. Γεωργίου, Γ. Νάσης. — ἐκ Λευτοπόλεως, ὁ δη-
μογέρων Π. Λουκᾶ, Γεωργοπλιάς. — ἐκ Γλουνίστας, ὁ δημογέρων Θ.
Ταξιάρχης, Γ. Φεράνδ, Γ. Διακόπουλος. — ἐκ Δραχμανίου, ὁ δημογ.
Γεροαυγέρης, Γ. Παναγιώτης, Γ. Λουκᾶς. — ἐκ Κραββασιάρᾳ, Παπαδημή-
τρις, Α. Δημήτρις.

Ἀρ. 295.

Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

Ἡ ἐπαρχιακὴ δημογεροντία Μενδενίτζης.

Ἐπικυροῖ τὰ ἄνω ἐνδιαλαμβανόμενα καὶ τὸ τῶν ὑπογραφῶν γνήσιον
τῶν μερικῶν δημογερόντων καὶ τῶν ἀπεσταλμένων τῶν χωρίων τῆς
ἐπαρχίας τῆς.

Τῇ 18 Ἰουνίου 1830, ἐν Σουβάλλῃ.

Οἱ δημογέροντες Α. Νταλαρῆς, Α. Γκολφόπουλος, Γ. Ι. Κούσουλας,
ὁ γραμματεὺς Μ. Μαρκίδης.

Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

Προσπεικυροῖ τὴν παρούσαν ἀναφορὰν.

Ἐν Τаланτίᾳ, τῇ 22 Ἰουνίου 1830.

Ὁ ἔκτακ. Ἐπιτρ. τῆς Α. Ἐλ. Κ. ΜΕΤΑΞΕΑΣ. Ὁ Γραμ. Γ. Κ. Πέρβαλης.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 6 Σεπτεμβρίου.

Τὴν 1 τοῦ ἐνεστῶτος ἔφθασεν ἐκ Ναυπλίου διὰ τριῶν
ἡμερῶν Ἀγγλικὸν πολεμικὸν βρῖκιον.

Τὴν 3 ἦλθεν ἐκ Πόρου τὸ Ῥωσικὸν δίκροτον Φέρρρα
Χαμπενία φέρον τὸν ἀντιναύαρχον Κύριον Ῥικόεδον,
συνωδευμένον ἀπὸ ἑξέρον ἐν δίκροτον ὁ Ἀλέξανδρος Νεύ-
σκης, καὶ δύο βρῖκια Ἀχιλλεὺς καὶ Τηλέμαχος.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἦλθε καὶ Ἀγγλικὸν πολεμικὸν βρῖ-
κιον ἐκ Μάλτας διὰ πέντε ἡμερῶν.

Τὴν 4 ἔφθασεν ἐκ Μάλτας ὁμοίως διὰ δώδεκα ἡμερῶν
καὶ τὸ Ἀγγλικὸν δίκροτον Βίνζορ Κάστλε.

Τὴν 5 πρῶτὴ ἀπέπλευσεν τὸ ἐθνικὸν ἀτμοκίνητον ὁ
Ἐρμῆς φέρον τὸν ἔξοχότατον Κυβερνήτην εἰς Ναύπλιον.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Πολιτικὴ μεταβολὴ τῆς Γαλλίας

Ἐπανάστασις τῶν Παρισίων τῆς 15—27
Ἰουλίου.

Κατὰ ἀναφορὰν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γαλλίας τῆς 13
τοῦ Ἰουλίου ὁ Βασιλεὺς ἐξέδωκεν αὐθημερόν τρία διατάγ-
ματα, καὶ διὰ μὲν τοῦ ἐνὸς ἀνεβάλετο ἡ ἐλευθερία
τοῦ περιοδικοῦ τύπου, διὰ δὲ τοῦ ἐτέρου διελύε-
το ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων πρὶν ἀκόμη συν-
έλθῃ, καὶ διὰ τοῦ τρίτου μετερῆρρυθμίζοντο τὰ
περὶ τῶν ἐκλογῶν. Τὴν 14 ἐδημοσιεύθησαν αἱ πρά-
ξεις αὗται, καὶ ὁ λαὸς ἤρχισε νὰ ταραττεται καὶ νὰ γογ-

γύζη κατὰ τῶν ἀντιτυναγματικῶν μέτρων. Ἡ Κυβέρνησις ἔκρινε νὰ μεταχειρισθῇ τὴν βίαν εἰς διατήρησιν τῆς εὐταξίας, ἀλλ' οἱ πολῖται ἀντεστάθησαν. Τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτοῦ τοῦ κινήματος τὴν διήγησιν προεκρίναμεν νὰ δανεισθῶμεν ἀπὸ τὸν Galignanis Messenger ὡς ἀπροσωποληψίαν ἐπαγγελλόμενον.

Ἡ μάχη ἤρχισε τὴν 15 — 27 κατὰ τὴν 4 ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ Ἀγίου Ὠγορίου ἐκ μέρους τῶν στρατευμάτων, καὶ ἡ ἀντίστασις ἔγεινε πάραυτα. Ὁ πυροβολισμὸς διήρκεσεν ὅλην τὴν νύκτα. Τὴν ἐπιούσαν οἱ πολῖται συνεκρότουν ἐν μόνον στρατόπεδον. Ἀνεφάνησαν δὲ τινες τῶν πρώην ἐθνικῶν φρουρῶν ἐνδεδυμένοι τὸν ἀνήκοντα ἱματισμὸν, καὶ ὑπεδέχθησαν μὲ πολλὰς ἀνευφημίας. Πλήθος πολιτῶν ἠνώθησαν μὲ τὰς ἐθνικὰς φρουράς· ἐφέρθησαν ὅπλα καὶ πολεμεφῶδια, καὶ ὁ λαὸς ὥρμησε πρὸς τὴν ἀγορὰν τοῦ Γρεῦε. Τὴν νύκτα τῆς 27 πρὸς τὴν 28 ἐπυρπολήθη καὶ κατεστράφη ὅλως διόλου τὸ πλησίον τῆς λέσχης σῶμα τῆς φυλακῆς· κατ' αὐτὴν δὲ καὶ τὰς ἐπιούσας νύκτας ἐθραύσθησαν ὅλα τὰ ἐν ταῖς ὁδοῖς τῶν Παρισίων φανάρια.

Τὴν 16 τῶν Παρισίων ἡ πόλις ἐκηρύχθη εἰς κατάστασιν πολιορκίας· τούτεστι δὲν ἐμελλε νὰ γνωρίζεται ἄλλη ἐξουσία στρατιωτικὴ παρὰ τὴν τοῦ στρατάρχου Μαρμόντου. Τὴν ἡμέραν ταύτην αἱ κυριώτεραι μάχαι ἔγειναν κατὰ τὸ Πρυτανεῖον τῆς Πόλεως, τὴν Πύλιν τοῦ Ἀγ. Διονυσίου, καὶ τὴν ὁδὸν Μοντὴν τοῦ Ἀγ. Μεδερίκου ἐπὶ τῶν παρόδων τῶν ἐν τῇ ὁδῷ Ἀντίνου, καὶ κατὰ τὰς ὁδοὺς Προυαρίαν καὶ Μοντεμάρτην. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ ἡ συμπλοκὴ ἔγεινε ὕστερον ἀπὸ μίαν προσβολὴν διαταττομένην αὐτοπροσώπως παρὰ τοῦ στρατάρχου Μαρμόντου. Ἐπὶ πολὺ τῆς ἡμέρας ταύτης ἡ πλατεῖα τῶν Νικῶν κατεσχέθη ἀπὸ στρατεύματα, μεταξὺ τοῦ ὁποίου εὐρίσκετο μέρος τοῦ Ε' τῆς γραμμῆς συντάγματος, ἐνῶ τὸ ἐπίλοιπον εἶχεν αὐτομολήσει πρὸς τὰς ἐθνικὰς φρουράς ἱσταμένας ἐν τῇ πλατείᾳ τῶν Μικρῶν Πατέρων. Περὶ τὴν 2 ὥραν ὁ στρατάρχης Μαρμόντος ἐφάνη εἰς τὴν πλατεῖαν μὲ νέα στρατεύματα, ἔθεσε δὲ αὐτὰ εἰς τὰς ὁδοὺς Μαίλου, Χάρακες Μοντεμάβτου, Σταυρὸς τοῦ μικροῦ Κάμπου καὶ Νέα τῶν μικρῶν Κάμπων. Εὐθὺς παρήγγειλεν ἔφοδον, καὶ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν πολλοὶ ἔπεσον καὶ πολλοὶ ἐτραυματίσθησαν. Ὁ στρατάρχης ἐκίνησε τὸ στρατεύμα του κατωτέρω τῆς ὁδοῦ Μαίλου, καὶ χωρὶς κόπον διήνοιξε τὴν ὁδὸν Μοντεμάρτην. Φθάσαντας ὅμως εἰς τὴν ὁδὸν Ἰοκελὲτ, ἀπήντησαν οἱ πολῖται μὲ τουφεκισμοὺς ἐκ τῶν θυρίδων, καὶ ἠνάγκασαν τὸν στρατάρχην μὲ τὰ στρατεύματά του νὰ ὀπισθοδρομήσωσιν. Εἰς τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας ταύτης αἱ πλείότεραι στρατιωτικαὶ θέσεις καὶ τὰ σώματα τῆς φυλακῆς προσεβλήθησαν καὶ ὑπερασπίσθησαν, ἐκυριεύθησαν καὶ ἐπανελήθησαν, ἀλλ' ἐπὶ τέλος ἐμείναν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν ἐθνικῶν φρουρῶν. Ἡ μαύρη σημαία ἀνεπετάσθη ἐπὶ τῆς πύλης τοῦ Ἀγ. Διονυσίου καὶ ἄλλων οἰκοδομῶν. Τὸ ἑσπέραν ἤρχισαν νὰ χαρακόνωσι τὰς ὁδοὺς. Ἐκόπησαν πολλὰ δένδρα τῶν παρόδων καὶ περιεφράχθησαν μὲ αὐτὰ αἱ ὁδοί, τῶν ὁποίων ἀνετράπη τὸ λιθόστρωτον, καὶ μέρος μὲν ἐσωρεύθη εἰς χώματα διατέμνοντα τὴν ὁδὸν, μέρος δὲ διεσκορπίσθη ἐνθα κάκεισε συγκεχυμένως διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν προχώρησιν τῶν

στρατευμάτων. Εἰς αὐτὸ δ' ἐχρησίμευσαν καὶ αἱ σιδηραὶ κινῆ κλίδες τοῦ παλατίου τῆς Δικαιοσύνης, οἱ λυχνοστάται, τράπεζαι, ἅμαξαι καὶ παντοεῖδη ὀχήματα, τὰ ὅποια ἀνεζήτηθησαν. Τὴν ἡμέραν ἐπετέθησαν πανταχοῦ προκηρύξεις καὶ ἐπικλήσεις πατριωτικαί. Οἱ πολῖται ὑπῆγαν εἰς τὰ ἐργαστήρια τῶν ὀπλοποιῶν, καὶ ἐπῆραν ὅλα τὰ ἐν αὐτοῖς εὐρισκόμενα ὅπλα· τὸ αὐτὸ ἔκαμαν καὶ εἰς διάφορα θέατρα· ἐσεβάσθησαν ὅμως πᾶσαν ἄλλην ἰδιοκτησίαν. Πολλοὶ τηλέγραφοι ἐχαλάσθησαν, ἐν οἷς καὶ ὁ ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας τῶν Μικρῶν Πατέρων. Τὴν ἡμέραν ταύτην ἐμείναν κλεισμένα ὅλα τὰ δικαστήρια, ἡ λέσχη, καὶ ὅλα τὰ δημόσια καὶ ἰδιωτικά καταστήματα.

Ἡ πρώτη βολὴ κανονίου ἐρρίφθη τὴν 16 περὶ τὴν 11 καὶ ἡμίσειαν ὥραν πρὸς τὴν Πύλιν τοῦ Ἀγ. Διονυσίου. Ὁ κανονοβολισμὸς ἐξηκολούθησε διακεκομμένως πρὸς τὴν πρώτην ὥραν, καθ' ἣν ὅλα τὰ μέρη τῆς πόλεως κατεπλάγησαν μὲ συχνοὺς κανονοβολισμοὺς. Αὕτη ἔγεινε ἡ ἀρχὴ τακτικῆς μάχης εἰς τὰ περίξ τῆς πλατείας Γρεῦε, ὅπου οἱ στρατιωτικοὶ ἐβοηθοῦντο ἀπὸ ἐξ κανόνια, τὰ ὅποια ἐπυροβόλουν συνάμα μὲ τὸν τουφεκισμὸν, ἕως περὶ τὴν 4 ὥραν, ὅτε ὁ λαὸς ἠναγκάσθη νὰ ἀποχωρήσῃ. Ἐρρίφθη ὅτι περὶ τὴν ὥραν ἐκείνην 200 νεανῖαι συρροηθέντες ἀπὸ ὀλίγους ἐθνικοὺς φρουροὺς ἐκυρίευσαν τὴν Οἰκίαν τῆς Κοινότητος, (τῆς ὁποίας μία πλευρὰ βλέπει πρὸς τὴν πλατεῖαν Γρεῦε), ἐκ τῶν θυρίδων τῆς ὁποίας ἤρχισαν νὰ πυροβολῶσι κατὰ τῶν βασιλικῶν φυλακῶν, τὰς ὁποίας μετὰ σκληρὰν μάχην, καθ' ἣν λέγεται ὅτι πολλαὶ ἑκατοντάδες ἀπώλεσθησαν, ἐδίωξαν τέλος οἱ ἐφορμήσαντες. Μετὰ εἴκοσι ὅμως λεπτὰ ἐπανελήθη πάλιν ἡ μάχη ὀρμητικώτατα ἐπὶ τῆς παραποταμίας ὁδοῦ τῆς πρὸς τὸ Λούβρον βλεπούσης καὶ ἔμπροσθεν τῆς πύλης τοῦ παλατίου τοῦ πρὸ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἀγ. Γερμανοῦ Ὠξερὸς ἀκειμένου. Περὶ τοῦ συμβεβηκότος τούτου αὐτόπτης μάρτυς ἀνέφερε τὰ ἑξῆς. Ἐνταῦθα τὰ ἑλβετικά στρατεύματα κατεῖχον τὰ ἔνδον τοῦ παλατίου, δυνατόν δὲ τάγμα ἐκ τῶν φυλακῶν ἐκράτησε μὲ τὸ πυροβολικὸν τοὺς ἐφορμῶντας μέχρι τοῦ μεσονυκτίου, ὅτε κατ' ὀλίγον ἡ μάχη ἐκόπασεν· ἀποκαμὼν δὲ ὁ λαὸς, ἀφοῦ ἐπυρόλησεν ἑνδεκα ὀλοκλήρους ὥρας κατὰ τῶν τακτικῶν στρατευμάτων, τὰ ὅποια εἰς τινὰ μέρη ὑπερέβαινον κατὰ τὸν ἀριθμὸν, καὶ πανταχοῦ ἦσαν ἀφθόνως χορηγημένα ἀπὸ ὅπλα καὶ πολεμεφῶδια, διεσκορπίσθη τέλος πάντων. Ὁ λαὸς, ὅστις φαίνεται ὅτι συνίστατο ὡσεπιτοπολὺ ἀπὸ τεχνίτας, καὶ οἱ ὀλιγάριθμοι ἐθνικοὶ φρουροί, ἀπὸ τοὺς ὁποίους κατ' ἀρχὰς εἶχε βοηθηθῇ, μόλις ἦτο σχεδὸν κατὰ τὸ ἥμισυ ὀπλισμένοι, καὶ πολλάκις τῆς ἡμέρας ἐμείνε χωρὶς πολεμεφῶδια. Ὁ βαρὺς καὶ πένθιμος ἥχος τῶν κωδῶνων, καὶ αἱ κραυγαί· Εἰς τὰ ὅπλα! εἰς τὰ ὅπλα! αἱ ὁποῖαι ἐπῆχον κατὰ πᾶσαν παῦσιν, καθ' ἣν διέλειπεν ὁ βόμβος τῶν πυροβόλων, συνέβαλλον εἰς τὸ ν' αὐξάνουν τὴν φρίκην τῆς ἡμέρας ταύτης. Τοιοῦτοτρόπως ἐπέρασεν ἡ νύξ ἡ ἀπὸ τῆς 16 πρὸς τὴν 17.

Ἀμα διεσκορπίσεν ὁ λαὸς, δυνατόν στρατεύμα ἐκ τῶν βασιλικῶν φρουρῶν παρετάχθη ἔμπροσθεν τοῦ Λούβρου· ἀλλὰ κατὰ τὴν τρίτην ὥραν πάλιν ἀπεχώρησε, καὶ ἐνεπιστεύθη τῆς θέσεως ταύτης ἡ ὑπεράσπισις εἰς τὰ ἑλβετικά στρατεύματα, ἐξ ὧν ἐτέθησαν ἀνὰ τρεῖς ὀπισθεν ἐκάστης τῶν διπλῶν κινῶν τῶν μεταξὺ τῶν θυρίδων τοῦ

πρώτου ὁδοφοῦ κειμένων, οἵτινες ἐδύναντο νὰ πυροβολῶσιν ἀκινδύνως κατὰ τῶν ἐφορμώντων, καὶ οὕτω καὶ κατὰ τὰ ἄλλα μέρη. Κατὰ τὴν 3 καὶ 1|2 ὥραν τοῦ ὁδοφοῦ ἤχησαν ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς πόλεως οἱ κώδωνες καὶ αἱ κραυγαί: Εἰς τὰ ὅπλα! ὁ δὲ λαὸς συνηρπίσθη σωρηδόν. Ὁ θόρυβος ὁ ἐκ τῆς ἀναστροφῆς τοῦ λιθοστρώτου γινόμενος κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν εἰς τὸ Λούδρον φέρουσαν ἦτο φανερόν δείγμα ὅτι ἤθελον νὰ ἐπαναλάβωσι τὴν ἐφοδὸν, καὶ κατὰ τὴν 4 1|2 ὁ λαὸς ἐπεχείρησε νὰ χαλᾷ τὸ λιθοστρώτον ἐν τῇ ὁδῷ τῶν Πουλίων, ἥτις εἶναι μεγαλοπρεπὴς ὁδὸς διασταυρούουσα τὴν τοῦ Ἀγίου Ὠνορίου ὁδόν, διὰ νὰ ὑψώσουν χαράκωμα πρὸς τὸ μέρος τοῦ Λούδρου. Πρὸς τὸ μέρος τοῦτο ἤρχισαν τὰ Ἑλβετικά στρατεύματα φονικὸν πυροβολισμόν, ὅστις διετηρήθη ἀδιακόπως ἕως τοῦ ἐτελείωσεν ἡ ἐργασία. Ἀπὸ τινος οἰκίας πλησιοχώρου εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἐσταίνετο ὁ χάραξ, ἐρρίφθησαν βολαί τινες τουφεκίων κατὰ τῶν Ἑλβετῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν ἔκαμον μὲν πολλὴν βλάβην, διήρξαν δὲ τὴν προσοχὴν των· ἀλλ' ὅμως πολλοὶ ἐκ τοῦ λαοῦ ἔπεσον εἰς ἐκείνην τὴν θέσιν· εἰς ἐξ αὐτῶν, πληγωθεὶς θανατηφόρως, ἐκραύγατε, μᾶλλον δὲ ὠλόλυξε πρὸς τοὺς συντρόφους του: Ζήτω τὸ ἔθνος! καὶ ἀποθανὼν ἔπεσεν ἐπὶ τῶν λίθων, τοὺς ὁποίους ἐσώρευε. Τὸ συμβεβηκὸς τοῦτο ἔκαμε τοὺς συμμαχητάς του νὰ φωνάξωσιν ἐκδίκησιν, τὸ ὅποιον ἐφαίνετο ὅτι κάμνει εἰς τὰ βασιλικά στρατεύματα προσωρινήν τινα ἐντύπωσιν. Περὶ τὴν 11 ὥραν τὸ κανονοστάσιον εἶχε τελειωθῇ, καὶ ἤρχισαν ἐξ αὐτοῦ σύντονον πυροβολισμόν. Ἐκεῖ δύο ἐκ τῶν ἐφορμώντων πηδήσαντες ἐκ τοῦ ὀχυρώματος τούτου ἐφθασαν πρῶτοι εἰς τὴν σιδηρᾶν κιγκλίδαν τὴν κλείουσαν τὸ πρόσωπον τοῦ Λούδρου, ὅπου εἶναι τείχιον χαμηλὸν δύο καὶ ἡμίσεος περίπου ποδῶν, ὑπ' αὐτὸ δὲ σταθέντες οἱ δύο οὗτοι δὲν ἔπαυταν νὰ πυροβολῶσι κατὰ τῶν στρατευμάτων. Μετ' οὐ πολὺ δ' ἐμιμήθησαν αὐτοὺς δύο ἐκ τῆς ἐθνικῆς φρουρᾶς, ὁ εἰς τῶν ὁποίων ἔφερε τρίχρωμον σημαίαν, τὴν ὁποίαν ἀναβὰς ἐπὶ τινος δοχείου ὕδατος παρὰ τὴν κιγκλίδαν κειμένου, ἔστητεν ἐπὶ τῆς κιγκλίδος αὐτῆς ὁμοῦ μὲ τὸ ἴδιόν του πυροβόλον. Τὸ τολμηρὸν τοῦτο κατόρθωμα ἐπευφημίσθη μὲ ἀλλεπαλλήλας ἀναφωνήσεις: Ζήτω τὸ ἔθνος! ἐν τῷ ἅμα δὲ 200 ἐκ τῶν προσβαλλόντων, μ' ὅλον τὸν τρομερὸν πυροβολισμόν, εἰς τὸν ὁποῖον ἐξετίθεντο, ἐφώρμησαν κατὰ τῆς πύλης, καὶ μετὰ γενναίαν τινὰ σύγκρουσιν πρὸς τὰ στρατεύματα εἰσῆλθον θριαμβεύοντες εἰς τὸ παλάτιον καὶ φωνάζοντες: Ζήτω ὁ Χάρις! Κατὰ τὴν 11 καὶ 1|4 ἀναρίθμητοι ἠκολούθησαν τὸ παράδειγμα τῶν ἄλλων. Ἀλλ' ὅμως ἡ μάχη δὲν εἶχε τελειωθῇ· ἐπειδὴ τὰ στρατεύματα κατεῖχον ἀκόμη τὴν πύλην τὴν κατέναντι τῆς ὁδοῦ τοῦ Ἀλέκτορος κειμένην, καὶ ἄλλα μέρη τοῦ παλατίου, τὰ ὁποῖα μὲ τὰ ἔσχατα τῆς δυνάμεώς των ὑπερασπίσθησαν, ἀλλὰ τέλος ἐν τάχει ἀπεδιώχθησαν. Εἰς τὰς δύο ὥρας, καθ' ἃς διήρκεσεν ἡ μάχη, τέσσαρες ἅμαξαι ἐφάνησαν ἐξερχόμεναι ἐκ τοῦ Λούδρου φέρουσαι τοὺς νεκροὺς, καὶ πολλὰ πτώματα ἔμειναν ὑποκάτω τῶν χόρτων καὶ ἐτάφησαν ὕστερον. 60 δὲ περίπου πληγωμένοι μετεφέρθησαν ἐκ τοῦ παλατίου εἰς τὸ τῆς πόλεως νοσοκομεῖον.

Τὴν 17 περὶ τὴν 10 ὥραν πρῶτ' οἱ κάτοικοι τῶν ἐνδοτῶν τοῦ Ἀγ. Ἰακώβου, Ἀγ. Γερμανοῦ, Ὡδείου, καὶ Γρὸς Καλλιίου ἐθορυβήθησαν ἐκ τῶν κωδῶνων ὅλων τῶν ἐκκλησιῶν, ἠχοῦντων τὴν ἐνυάλιον, καὶ ἐκ πλυαρίθμων φωνῶν κραυγαζόντων: Ζήτω ὁ Χάρις! Ὅλοι ὠπλίσθησαν, καὶ ἐπροχώρουν συστημένοι εἰς 5 ἕως 6 χιλιάδας. Ἐμελλόν δὲ νὰ πολεμήσωσιν οὗτοι δύο συντάγματα τῆς φρουρᾶς ἰστάμενα εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Λούδρου καὶ εἰς τὸν λεγόμενον τῆς Ἰνφάντας κήπον, καὶ εἰς τρία σώματα Οὐλάνων, Ψωρακοφόρων καὶ ἐπιλέκτων κατεχόντων τὴν πλατεῖαν Καρουσέλ, καὶ βοηθουμένων ἀπὸ ἐφεδρείαν τινὰ πυροβολικοῦ ἰστάμενῃν εἰς τοὺς κήπους τῶν Τυλερίων. Ἡ ἐφοδὸς ἤρχισεν εἰς τὸν κήπον τῆς Ἰνφάντας. Ἡ φυλακὴ ἄφητε τοὺς πρώτους τῶν ἐφορμώντων νὰ πλησιάσωσι, καὶ ἐνταῦθα μὲν ἡ μάχη ἐτελειώθη, ἅμα ἤρχισε, φονευθέντων τῶν ἐν τῇ πρώτῃ τάξει. Ταῦτοχρόνως δὲ ἐφορμήσαντες ἔτεροι, ἀπεδιώξαν τοὺς ὑπερασπιστάς τῆς ἀξιολόγου ταύτης θέσεως. Ἐν τῷ μεταξύ τοῦ πεισματικοῦ πυροβολισμοῦ αἱ σιδηραὶ κιγκλίδες ἔπεσον κατὰ γῆς. Τὸ κίνημα τοῦτο, τὸ ὅποιον ἀνέδειξε τοὺς πολίτας κυρίους τῶν Τυλερίων, ἔγεινε μὲ παράδοξον ἀσφάλειαν καὶ ταχύτητα. Εἰς ἄλλας θέσεις καὶ μάλιστα εἰς τὴν Σημαίαν τοῦ Φλώρου, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐκ τῆς ἐσδόμης ὥρας τοῦ πρῶτ' διετηρήτο συνεχὴς πυροβολισμὸς κατὰ τῆς Βασιλικῆς Γεφύρας, ἡ ἀντίστασις τῶν στρατευμάτων ὑπῆρξε μεγαλητέρα, καὶ πολλοὶ τῶν κατοίκων ἐθανατώθησαν. Ἐτι δὲ καὶ ἀπὸ τὰ δώματα τῆς Δεσποίνης τῆς Ἀγ. γουλέμης οὐδέποτε ἔπαυταν τοῦ νὰ πυροβολῶσιν. Ἐντεῦθεν δὲ, ἀφ' οὗ ἡ Σημαία ἐκυριεύθη, ἐρρίφθησαν ἐκ τῶν θυρίδων ὅλα τὰ ἔπιπλα καὶ ἅπειρα γράμματα, μεταξύ τῶν ὁποίων εὐρέθησαν προκηρύξεις διευθυνόμεναι εἰς τὰ βασιλικά στρατεύματα, διὰ νὰ τὰ διεγείρωσι νὰ πολεμῶσι τοὺς πολίτας. Τὸ παλάτιον τῶν Τυλερίων δις ἐκυριεύθη, καὶ δις ἐγκατελείφθη τέλος πάντων τὴν 12 καὶ 1|2 ὥραν οἱ πολῖται ἐνίκησαν, καὶ ἀνεπετάσθησαν δύο τρίχρωμοι σημαῖαι ἐπὶ τοῦ μεταίου ὑπερώου. Παρεκτὸς τῶν προσημειωθέντων οἰκιακῶν σκευῶν τίποτε ἄλλο δὲν ἐβλάφθη. Ἐπάρθησαν μόνον τὰ ἐν αὐτῷ εὐρισκόμενα ὅπλα.

Σκληροτάτη μάχη συνέβη αὐθημερὸν καὶ μεταξύ μέρους τινὸς τῆς ἐθνικῆς φρουρᾶς καὶ τῶν Ἑλβετῶν τῆς βασιλικῆς φρουρᾶς ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ Ἀγ. Ὠνορίου πρὸς τὰ πέρατα τῆς ὁδοῦ Ῥιχελιώ καὶ ἐν τῇ πλατεῖᾳ δὲ ὠσαιῶς τοῦ Βασιλικοῦ Παλατίου, ὅπου οἱ Ἑλβετοὶ καὶ ἡ βασιλικὴ φρουρὰ ὠχυρώθησαν εἰς τινὰς οἰκίας. Ἀλλὰ τέλος πάντων τὰ βασιλικά στρατεύματα ὑπετάχθησαν μετὰ σκληρὰν αἵματοχυσίαν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν.

(Τὰ μετὰ ταῦτα ἐφ' ἧς.)

Αριθ. 73.
Έτους Ε.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ
Έτησίαν. Φοίνικες 36
Εξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9
Αι συνδρομαί γίνονται ένταυθα μὲν έν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρά τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 10 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Άρ. 89. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ. Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπειδὴ ὁ Στρατοπεδάρχης Τρέζελ μᾶς ἀνήγγειλε διὰ τοῦ ἀπὸ τὰς 23 Αὐγούστου ἐπισήμου ἐγγράφου του, ὅτι κατὰ τὰς διαταγὰς τοῦ Ἐξουχτάτου στρατηγοῦ Κ. Συνεῖδερ διη-
κούντος τὰ κατὰ τὰ Μεσσηνιακὰ φρούρια Γαλλικὰ στρατεύ-
ματα, αὐτὸς μέλλει ν' ἀναλάβῃ τὰ χρέη τοῦ ἀρχηγῶ τῶν
Ἐπιτελῶν αὐτοῦ τοῦ σώματος, καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν
παραιτεῖται τοῦ ὑπουργήματος τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν
τακτικῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων, τὸ ὅποιον τὸν ἐνεπιστεύ-
θημεν διὰ τοῦ ἀπὸ τὰς 22 Ιουλίου 1829 ἡμῶν διατάγ-
ματος·

Παρατηροῦντες ὅτι ὁ Κύριος Στρατηγὸς Γεγάρδος ἀπὸ
τὸν παρελθόντα ἀκόμη χρόνον διωρίσθη ἀπὸ τὴν Διοίκησίν
του, διὰ νὰ ἐκτελῇ τὸ ἴδιον χρέος εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὅτι
αἱ ἐκδουλεύσεις αὐτοῦ πρὸς τὸ ἔθνος τὸν ἀποκατασταίνουν
ἄξιον ὅλης μας τῆς ἐμπιστοσύνης·

Διατάττουμεν.

Ὁ ὑπασπιστὴς Στρατηγὸς Γεγάρδος καθίσταται ἀντὶ
τοῦ Στρατηγοῦ Τρέζελ εἰς τὰ χρέη τοῦ Διευθυντοῦ τῶν
τακτικῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων.

Ἐπομένως ὁ Στρατηγὸς Κ. Τρέζελ θέλει παραδώσει
εἰς τὸν ὑπασπιστὴν Στρατηγὸν Γεγάρδον τὰ ἀρχεῖα αὐτοῦ
τοῦ σώματος.

Ὁ Στρατηγὸς Γεγάρδος εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὁποίων
προσεκλήθη νὰ ἐκτελέσῃ χρεῶν, θέλει συμμορφωθῇ μὲ τὰς
διαθέσεις τοῦ ὑπ' Ἄρ. 13,509 διατάγματος τῶν 22 Ιου-
λίου 1829.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως
θέλει κοινοποιήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα εἰς τὸν Στρατηγὸν
Τρέζελ καὶ εἰς τὸν Στρατηγὸν Γεγάρδον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 25 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Άρ. 90. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ. Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Στρατοπεδάρχην καὶ Γενικὸν Διευθυντὴν
Κύριον Τρέζελ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως
θέλει σᾶς κοινοποιήσῃ διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου σᾶς ἐπι-
τρέπεται νὰ ἐγχειρίσῃτε τὰ ἀρχεῖα, καὶ νὰ παραδώσῃτε τὴν
διοίκησιν τοῦ Τακτικοῦ σώματος εἰς τὸν Στρατηγὸν ὑπασπι-
στὴν Κ. Γεγάρδον.

Ἐπισυνάπτω ένταυθα τὴν ὁποίαν διευθύνω εἰς τὴν πα-
ροῦσαν εὐκαιρίαν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Κ. Συνεῖδερ.

Τὸ ἐπὶ καλὸν φρόνημα, τὸ ὅποιον διεγείρατε εἰς τὸν λόπον
τούτον, ἀφιερώνων τὴν εὐφύια καὶ τὸν ἐνδελεχῆ ζήλόν σας
εἰς τὸν διοργανισμὸν τῶν Τακτικῶν τοῦ στρατευμάτων, θέλει
ἀποκαταστήσῃ ἀγαπητὴν τὴν ἀνάμνησιν τῶν κόπων σας
καὶ τῶν σπουδῶν σας.

Δὲν πρέπει ν' ἀμφισβάλλετε, Κύριε Στρατηγέ, διὰ τὴν
λύσιν, τὴν ὁποίαν ἡ Κυβέρνησις δοκιμάζει, διότι δὲν
δύναται ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ σᾶς δώσῃ μίαν ξεχωριστὴν τῆς
εὐγνωμοσύνης της ἀπόδειξιν.

Δεχθῆτε, Κύριε Στρατηγέ, τὴν βεβαίωσιν τῆς πολλῆς
ἐξαιρέτου ὑπολήψεώς μου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 25 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ

Άρ. 91. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ. Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν ὑπασπιστὴν Στρατηγὸν Κ. Γεγάρδον.
Κύριε Στρατηγέ,

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως
θέλει σᾶς κοινοποιήσῃ τὸ διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου σᾶς
ἀπονέμεται ἡ γενικὴ διεύθυνσις τοῦ Τακτικοῦ σώματος.

Εἰς τὴν νέαν ταύτην θέσιν θέλετε δυνηθῇ εὐκολώτερον νὰ
ἐκπεραιώσῃτε τὸ ὅποιον ἐπεχειρήσῃτε αὐσιῶδες ἔργον τοῦ
σχηματισμοῦ τοῦ Τακτικοῦ σώματος.

Ἡ Κυβέρνησις θέλει ἐνασχοληθῇ καὶ αὐτὴ διὰ νὰ τακτο-
ποιήσῃ τὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν ἀξιολογὸν διοίκησιν, τὴν
ὁποίαν σᾶς ἐμπιστεύεται.

Αὕτῃ ἐκανονίσθη τὸν παρελθόντα χρόνον προσωρινῶς καὶ ὅταν τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Πολέμου δὲν ᾔλον εἰσελεῖ καλὰ στήμενον. Σήμερον πρέπει ν' ἀναφέρῃτε πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον κατὰ τὰς ἀρχὰς καὶ τύπους τὰς εὐκολυνούσας τὴν ἐνέργειαν τῶν ὑποθέσεων, χωρὶς νὰ συμπλέκη τὰς δικαιοδοσίας.

Μᾶς ἐδόσατε, Κύριε Στρατηγέ, πολλὰς ἀποδείξεις τοῦ κινούντος ὑμᾶς ζήλου καὶ τῆς εὐφύιας σας διὰ τὰ συγχαρῶμεν ἀπὸ τοῦ παρόντος διὰ τὰ εὐτυχῆ καὶ ταχέα ἀποτελέσματα, τὰ ὅποια θέλουν δώσει αἱ περὶ τοῦ διοργανισμοῦ τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων ἐργασίαι σας.

Δεχθῆτε, Κύριε Στρατηγέ, τὴν βεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου μας ὑπολήψεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 25 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Ἀρ. 92. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ὁ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Πρὸς τὸν Στρατοπεδάρχην Κύριον Τρέζελ.

Μ' ὅλον ὃτι μὲ λύπην μου συγκατατίθεμαι εἰς τὸ νὰ δώσω πρὸς τὸν Συνταγματάρχην Κ. Κωβέττ τὴν αἰτήσιν αἰδελαν, ὡς αὐτὸς ἐξαίτεται, γνωρίζω τὴν ἀξίωσιν αὐτοῦ τοῦ ἐξαιρέτου ἀξιωματικοῦ, ὡς καὶ ὑμεῖς, Κύριε Στρατηγέ, τὴν γνωρίζετε. Σπεύδω σήμερον νὰ παρακαλέσω τὸν Στρατηγὸν Κύριον Σνεϊδέρον, διὰ νὰ συνοδεύσῃ εὐνοϊκῶς πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Πολεμικῶν Ὑπουργεῖον τῆς Γαλλίας, τὴν εὐχὴν, τὴν ὅποιαν ἐγὼ ποιῶ, ὥστε φθάνω εἰς τὴν Γαλλίαν ὁ Συνταγματάρχης Κ. Κωβέττ, ν' ἀπολαύσῃ τὸν προδρασμὸν, τὸν ὅποιον δὲν δύναμαι νὰ τῷ χορηγήσω χωρὶς ν' ἀποκαταστήσω νομίμους ἀπείρους τοιαύτας ἀπαιτήσεις.

Ὁ Ταγματάρχης Κ. Μολιέρος, δύναται ἐπίσης ν' ἀπέλθῃ εἰς τὴν Γαλλίαν μὲ τὴν ὁκλαμηνιαίαν αἰδελαν.

Δεχθῆτε, Κ. Στρατηγέ, τὴν βεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου μας ὑπολήψεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 25 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Ἀρ. 530. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ἀπὸ τὰς 11 Ἰουλίου τρέχοντος ἀναφορᾶς τοῦ Κυρίου Δημητρίου Ψάλτογλου, καὶ τῆς παρὰ πόδας αὐτῆς πρᾶξεως, εἰδοποιεῖ διὰ προγράμματος τὸν Κύριον Ν. Β. Δρίτζα, καὶ τὸν ἐγγυητὴν αὐτοῦ Μ. Π. Ἀγελάστον, ὅτι ὁ διαληφθεὶς Κύριος Δημήτριος Ψάλτογλος ἐκλεξε διὰ διαιτητὴν του εἰς τὴν ἀρξαμένην εἰς τοῦτο τὸ Δικαστήριον διαφορὰν αὐτῶν, προκύπτουσαν ἀπὸ συμμετοχὴν εἰς συντροφικὴν ἐπιχείρησιν (participation) τὸν Κύριον Ἰωάννη Ζαφειρόπουλον, καὶ ἀκολουθῶς προσκαλεῖ αὐτὸν νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἢ προσωπικῶς, ἢ δι' ἀντιπροσώπου του, ἐντὸς 21 ἡμερῶν προθεσμίας, ἀρχομένης ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς καταχωρήσεως τῆς παρούσης εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα τῆς Ἑλλάδος, ἵνα ἐκλέξῃ τὸν ἐκ μέρους του διαιτητὴν ἄλλως, τὸ Δικαστήριον καθ' ὑπα-

γόρευσιν τοῦ Ε. Γ. Κώδικος θέλει τὸν ἐκλέξῃ ἀντ' αὐτοῦ, καὶ τλπ.

Ὅμοιον τοῦ παρόντος νὰ σταλῇ εἰς τὸν Ἐκδότην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος διὰ νὰ καταχωρηθῇ ἐν αὐτῇ, ἕτερον νὰ τοιχοκολληθῇ εἰς τὸν συνηθὴ τόπον τῆς πόλεως ταύτης, τρίτον νὰ κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου τούτου, καὶ τέταρτον νὰ ἀφεθῇ τῷ Κυρίῳ Μ. Π. Ἀγελάστῳ.

Ἐν Σύρα, τῇ 17 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΙΑΚΩΒΟΣ ΠΛΕΝΜΑΔΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Ἰωσήφ Ἡσαΐας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Θεσσαλονίκης, 12 Αὐγούστου.

Ἐξ ἰδιαίτερου γράμματος.

Ὁ πληρεξούσιος τῆς Πόρτας Κιουλαχῆς συναθροίσας κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας εἰς τὸ ἐν Μοναστηρίῳ στρατοπεδὸν τοῦ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Ἀλβανῶν μετὰ τῶν ἀκολουθῶντων, ἀφοῦ διὰ κολακευτικῶν ὑποσχέσεων τοὺς ἐνέπνευσεν θάρρος, ἠθέλησε νὰ τοὺς κάμῃ ἐπιδειξίμους τῶν προῦδων, τὰς ὁποίας ἔκαμον τὰ τακτικά στρατεύματα. Τὰ ἔκαμε λοιπὸν νὰ κινήσιν εἰς τὴν πεδιάδα, καὶ μετὰ ταῦτα παρήγγειλε πυροβολισμὸν. Χίλιοι περίπου Ἀλβανοὶ, οἵτινες παρίσταντο προσηλωμένοι καὶ ἐθεώρουν ἡσύχως, ἔπεσον θύματα. Μεταξὺ ἄλλων ἐθανατώθησαν ὁ Βελέ-Μωρης, ὁ Χατάν-Μωρης, καὶ ὁ Ἀσλάν-Μωρης ἐκεῖνος, ὅστις ἠφάνισε τὴν Κόζανην, διότι δὲν ἠθέλησε νὰ πληρώσῃ τὰ στρατεύματά του, τὰ ὅποια ἐκινήθησαν κατὰ τῶν Ῥώσων. Ὁ Σελικλᾶς πασας δὲν εὐρίσκετο ἐκεῖ μετὰ τῶν ἄλλων ἀρχηγῶν. Αὐτὸς εἶχε στείλει τὸν υἱόν του, ὅστις δὲν ἐπείραχθη, διότι ὁ πατὴρ, καθὼς καὶ ὁ τῆς Σκόνδρας πασας ἐπρόκριναν νὰ μείνωσι πιστοὶ εἰς τὴν Πόρταν. Παρόμοιόν τι συνέβη τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ εἰς Ἰωάννινα, ὅπου διοικεῖ ὁ υἱὸς τοῦ Κιουλαχῆ. Ἐκ τούτου δὲ οἱ διαφυγόντες τὴν ἀπώλειαν Ἀλβανοὶ ἔβαλον πῦρ εἰς ταύτην τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννίνων, καὶ λεηλατήσαντες αὐτήν, ἀπεχώρησαν εἰς κώμην τινὰ Ἰεσσαρὰς ὥρας ἀπέχουσαν τῆς πόλεως.

Πολιτικὴ μεταβολὴ τῆς Γαλλίας.

Ἀκολουθία τῶν σημαντικωτέρων συμβεβηκότων, κατὰ σύνοψιν ἐκ διαφορῶν Γαλλικῶν ἐφημερίδων.

Ὅσοι τῶν Ἀντιπροσώπων εὐρέθησαν ἐν Παρίσις κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην, συνήλθον καὶ ἔγραψαν διαμαρτυρήσιν κατὰ τῶν μέτρων τῆς Κυβερνήσεως. Πενταμελὴς δ' ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐξ εὐνοπολήτων Ἀντιπροσώπων ὑπῆγε τὴν 17 εἰς τὸν στρατάρχην Μαρμόντον, καὶ τὸν ἐπρότεινε, διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς εὐταξίας, ἀν' ἀκυρωθῶσι τὰ διατάγματα τῆς 13, β' νὰ παραιτηθῶσι οἱ Ὑπουργοί, καὶ γ' νὰ συγκαλεσθῶν αἱ βουλαι κατὰ τὴν 22 Ἰουλίου, ἡμέραν προδιατεταγμένην. Ὁ Πρίγκιψ Πολιγνάκ ἐρωτηθεὶς, ἀπερρίψε τὰς προτάσεις, καὶ ἡ πρεσβεΐα ἐπα-νῆλθεν ἄπρακτος. Μετὰ τὴν διαμαρτυρήσιν, οἱ Ἀντιπρόσωποι ἐπεμελήθησαν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σάλου νὰ προλάβωσι τὴν πατρίδα τῶν ἀπὸ τὰς δεινὰς συνεπειᾶς τῆς ἀναρχίας. Ὁργανίσθη λοιπὸν προσωρινῶς ἡ κυβερνήσις τῆς πρωτεύουσας, συνεστήθη ἡ ἐθνικὴ φρουρά, καὶ ἀρχηγὸς αὐτῆς διορίσθη ὁ στρατηγὸς Λαφαϊέττης, ὅστις ἀνευφημίσθη ὁμοφῶς.

πως παρὰ τοῦ λαοῦ ἐν τῷ Πρυτανείῳ τῆς πόλεως. Ἐκαλέσθη ὡς Ἐξάρχος τοῦ Βασιλείου ὁ Δεσπότης τῆς Αὐρηλίας, καὶ τὴν 19 συνωδευμένος παρὰ τῶν Ἀντιπροσώπων ὑπῆγεν εἰς τὸ Πρυτανεῖον τῆς πόλεως, ὅπου ἀνεδείχθη εἰς τὸν λαὸν παρὰ τοῦ στρατηγοῦ Λαφαίεττου καὶ ἐδέχθη τὰς εὐφημίας. Ἀνεψηφίσθη τὸ τρίχρωμον σημεῖον, ὡς τὸ μόνον ἐθνικὸν καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν ἀναγνωρίζομενον, καὶ ἐφ' ὅλων τῶν δημοσίων κτιρίων ἀνυψώθη ἡ τρίχρωμος σημαία. Ἡ φθορὰ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, κατὰ τὴν ἐπανάστασιν ταύτην 60 σχεδὸν ὥρας διαρκέσασαν, δὲν λογίζεται κατὰ τὰς ὀρθοτέρας πληροφορίας πολὺ ἀνωτέρα τῶν 1700 εἰς νεκροὺς καὶ τραυματίας.

Τὴν 18 πρωὶ ὁ Βασιλεὺς ἀνεχώρησε μετὰ τῆς οἰκογενείας του ἐκ τοῦ Ἀγ. Κλουδ συνωδευμένος ἀπὸ τὰ περὶ αὐτὸν ὀλίγα στρατεύματα χωρὶς νὰ λάβῃ κάμμιναν σημαντικὴν ἐνόχλησιν καθ' ὁδὸν, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν πόλιν Ῥαμπουίλλετ. Αὐθημερὸν δὲ ἦλθον ἄγγελοι παρ' αὐτοῦ εἰς τὸ Πρυτανεῖον τῆς πόλεως, λέγοντες ὅτι ὁ Βασιλεὺς διώρισε Πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου του τὸν Δοῦκα Μορτεμάρτην, καὶ θέλει δεχθῇ ὅποιονδήποτε ὑπουργεῖον καὶ ἂν ἤθελεν ἐκλέξει αὐτός· ἀλλὰ φαίνεται ὅτι δὲν ἐδόθη κάμμία ἀκρέασις. Τὴν 20 ἐξέδωκεν, ὡς λέγεται, μίαν πρᾶξιν διαλαμβάνουσιν τὰ ἐξῆς:

“Θέλων ὁ Βασιλεὺς νὰ καταπαύσῃ τὰς ταραχὰς τὰς ἐν τῇ πρωτευούσῃ καὶ ἐν τινὶ μέρει τῆς Γαλλίας ὑπαρχούσας, παρρῶν δὲ καὶ εἰς τὴν εἰλικρινῇ προσήλωσιν τοῦ ἐξαδέλφου του, τοῦ Δεσπότη τῆς Αὐρηλίας, διορίζει αὐτὸν Ἐξάρχον τοῦ Βασιλείου.

„Κρίνας δὲ ὁ Βασιλεὺς ἀρμόδιον ν' ἀθετήσῃ τὰ διατάγματα αὐτοῦ τῆς 13 Ἰουλίου, στέγγει εἰς τὸ νὰ συναθροισθῶσιν αἱ Βουλαὶ κατὰ τὴν 22, καὶ ἐλπίζει ὅτι θέλουν ἀποκαταστήσει τὴν ἡσυχίαν ἐν τῇ Γαλλίᾳ.

„Ὁ Βασιλεὺς θέλει περιμείνῃ ἐνταῦθα τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ φέροντος εἰς Παρισίους τὴν διακήρυξιν ταύτην.

„Ἐὰν ζητήσωσι νὰ πειράξωσι τὸν Βασιλέα καὶ τὴν οἰκογένειάν του εἰς τὴν ζωὴν ἢ εἰς τὴν ἐλευθερίαν, θέλει ὑπερασπισθῇ μέχρι θανάτου.

„Ἐδόθη ἐν Ῥαμπουίλλετ, τὴν 20 Ἰουλίου (1 Αὐγούστου) 1830.

ΚΑΡΟΛΟΣ.

“Ὅταν ἔλαβε τὸ ἔγγραφον τοῦτο ὁ Δεσπότης τῆς Αὐρηλίας, ἐνήργει πρὸ δύο ἡδὴ ἡμερῶν τὰ καθήκοντα τοῦ Ἐξάρχου τοῦ Βασιλείου.

Τὴν 22 ἔγεινεν ἡ ἐναρξίς τῆς συνόδου τῶν Βουλῶν, ἐν ᾗ ὁ Ἐξάρχος τοῦ Βασιλείου ἐγώστοποίησεν ὅτι ἔλαβε παρὰ τοῦ Βασιλέως Καρόλου τὴν ἐξῆς πρᾶξιν τῆς ἀπὸ τὸν θρόνον παραιτήσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ υἱοῦ του, ἥτις παρακατετέθη εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς τῶν Πατρικίων Βουλῆς.

“Πρὸς τὸν ἐξαδέλφον μου Δεσπότην τῆς Αὐρηλίας, Ἐξάρχον τοῦ Βασιλείου.

“Ἐκ Ῥαμπουίλλετ, 21 Ἰουλίου (2 Αὐγούστου) 1830.

„Ἐξαδέλφε μου, ἡ βαρεῖα λύπη, τὴν ὁποίαν αἰσθάνομαι διὰ τὰ κακὰ, τὰ ὅποια καταβλήθουν, ἡ ἡδύνατο νὰ ἐπαπειλήσωσι τοὺς λαοὺς μου, μὲ κάμνει νὰ ζητήσω τρόπον διὰ νὰ τὰ προλάβω. Ἀπεφάσισα λοιπὸν νὰ παραιτηθῶ τοῦ θρόνου πρὸς τὸν ἑγγονόν μου τὸν Δεσπότην τῆς Βουρδигаλῆς.

„Ὁ Δελφίνος, ὁμοφώνων μετ' ἐμοῦ, παραιτεῖται καὶ αὐτὸς τῶν δικαίων του πρὸς τὸν ἀνεψιόν του.

„Ἐχετε λοιπὸν, ὡς Ἐξάρχος τοῦ Βασιλείου, νὰ προκηρύξετε τὴν εἰς τὸν θρόνον ἀνάσασιν Ἐρρίκου τοῦ Ε'. Θέλετε λάβει προσέτι ὅλα τὰ μέτρα, ὅσα ἀνάγονται εἰς ὑμᾶς, διὰ νὰ ρυθμίσετε τοὺς τύπους τῆς Κυβερνήσεως μέχρι τῆς νομίμου ἡλικιώσεως τοῦ νέου Βασιλέως. Ἐνταῦθα περιορίζομαι εἰς τὸ νὰ γνωστοποιήσω τὰς ἀποφάσεις ταύτας· οὗτος εἶναι ὁ τρόπος τοῦ ν' ἀποφύγωμεν πολλὰ ἔτι κακὰ.

„Θέλετε κοινοποιήσῃ τὰς βουλὰς μου εἰς τὸ διπλωματικὸν Συνέδριον, καὶ θέλετε μὲ γνωστοποιήσῃ, ὅσον τάχιστα, τὴν προκήρυξιν, διὰ τῆς ὁποίας θέλει ἀναγνωρισθῇ ὡς Βασιλεὺς ὁ ἑγγονός μου, Ἐρρίκος Ε' κληθείς.

„Διορίζω τὸν στρατηγὸν Ἀντικόμητα Φοασὰκ Λατούρ νὰ σᾶς ἐγχειρίσῃ ταύτην τὴν ἐπιστολήν. Τὸν παρήγγειλα δὲ νὰ συνεννοηθῇ μεθ' ὑμῶν περὶ τῶν διατάξεων, ὅσαι ἔχουν νὰ γένωσιν ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες μὲ συνώδευσαν, καθὼς καὶ περὶ τῶν ἀρμοζουσῶν διατάξεων περὶ ἐμοῦ καὶ τῆς λοιπῆς οἰκογενείας μου.

„Θέλομεν διαρρυθμίσει μετέπειτα τὰ ἄλλα μέτρα, τὰ ὅποια θέλουν εἶναι παρεπόμενα τῆς μεταλλαγῆς τῆς βασιλείας.

„Ἐπαναλαμβάνω, ἐξαδέλφε μου, πρὸς ὑμᾶς τὴν διαβεβαίωσιν τῶν αἰσθημάτων, μεθ' ὧν εἰμὶ ὁ ὑμέτερος φιλόστοργος ἐξαδέλφος.

ΚΑΡΟΛΟΣ.

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ.

Ἐἶχε διορισθῇ παρὰ τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως τριμελὲς ἐπιτροπὴν, ἐν τῶν μελῶν τῆς ὁποίας ἦτο καὶ ὁ Στρατάρχης Μαιζὼν, διὰ νὰ συνοδεύσῃ τὸν Κάρολον εἰς τὴν ἀσφαλῆ μετὰ τῆς οἰκογενείας του ἔξοδον ἐκ τῆς Γαλλίας. Ἀλλ' αὐτὸς ἐζήτησε ν' ἀναβάλῃ τὴν ἀναχώρησίν του ἕως τοῦ ἴδῃ τὸ ἀποδησόμενον καὶ τῆς ἐσχάτης του δοκιμῆς. Τὰ πολιτικὰ στρατεύματα, τὰ ὅποια ἔμαθον τοῦτο, καὶ ἤξευρον ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἔφερε μεθ' ἐαυτοῦ ὅλα τὰ κειμήλια τοῦ θρόνου, ἐκίνησαν τὴν 22, συναθροισθέντα εἰς 60,000 περίπου, πρὸς τὴν Ῥαμπουίλλετ, καὶ μόλις ἔλαβε καιρὸν ὁ Κάρολος ν' ἀναχωρήσῃ σῶος μετὰ τῆς οἰκογενείας του καὶ τῶν ὀλιγαριθμῶν στρατευμάτων, τὰ ὅποια δὲν εἶχον ἀκόμη λειψοτακτῆσαι, ἀφήσας ὁμοῦ μὲ τὰ πολύτιμα βασιλικά κειμήλια καὶ τὰ τελευταῖα λείψανα τῆς ἰδίας του περιουσίας. Τὴν 24 ἀπέλυσε καὶ τὸ τελευταῖον στράτευμα, τὸ ὅποιον τὸν ἠκολούθησε. Τὴν 4 τοῦ Αὐγούστου ἐφθάσεν εἰς Χερβουεργον, καὶ ἐμβὰς εἰς δύο Ἀμερικανικὰ πλοῖα ἀπέπλευσεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν μεθ' ὅλης τῆς οἰκογενείας καὶ τῶν δεσποντῶν του. Ὅθεν τῆς Γαλλίας διέβαινε, δὲν ἀπῆντει ἄλλο εἰμῇ σιωπῇ βαθεῖαν, διὰ τῆς ὁποίας ἐφάνερωσεν ὁ λαὸς τὰ αἰσθήματά του, χωρὶς νὰ κάμῃ, οὔτε ἐκφώνησιν τι, τὸ ὅποιον ἡδύνατο νὰ θεωρηθῇ ὡς ὕβρις, ἢ οἶκτος. (Ἡ ἀκολουθία ἐφεξῆς.)

Προσεκλήθημεν παρὰ τοῦ Ἀντισυνταγματάρχου Κυρίου Πελλίωνος νὰ καταχωρήσωμεν τὴν ἐξῆς ἐπιστολήν του.

Πρὸς τὸν Κύριον Συντάκτην τοῦ Ταχυδρόμου τῆς Σμύρνης.

Ἐν Ἀργεῖ, τὴν 17—29 Αὐγούστου 1830.

Κύριε,

Πολλὰ ἐξεπλάγην ἀναγνούς εἰς τὴν ἐφημερίδα σας τῆς 1 Αὐγούστου, ὡς Ἀρ. 122, τὸ ἄρθρον, ἐν ᾧ γίνεται λόγος

περὶ τῆς ἀπαρεσκευίας τῶν ἀρχηγῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ τακτικοῦ ἱππικοῦ, καὶ τοὺς λόγους τοὺς παρὰ τοῦ ἀνταποκριτοῦ σας εἰς αὐτοὺς προσαποτιμένους.

Ὡς ἀνώτερος ἀρχηγὸς τούτου τοῦ σώματος, χρεωστῶ, Κύριε, ν' ἀναιρέσω αὐτοὺς τοὺς λόγους, ὡς ψευδεῖς. Οἱ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἱππικὸν ὑπηρετοῦντες Ἀξιωματικοὶ Γάλλοι δὲν εἶχον εἰς τίποτε νὰ προσκλαυθῶσιν ἐκ τῆς πρὸς αὐτοὺς διαγωγῆς τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου καὶ τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως. Καθ' ὅλας δὲ τὰς περιστάσεις, ἐὰν εἶχεν ἄλλως τὸ πρᾶγμα, ὡς στρατιωτικοὶ καὶ ὡς φιλέλληνες, οἱ ἀξιωματικοὶ οὗτοι δὲν ἤθελον μεταχειρισθῇ τὸ ὄργανον τοῦ ἀνταποκριτοῦ δημοσίας ἐφημερίδος, διὰ νὰ γνωστοποιήσωσι τὴν ἀπαρέσκευίαν, τὴν ὁποίαν ἠδύνονται νὰ τοὺς προσάπτωσιν, εἰς ὑπηρεσίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ Δέλησις τῶν μὴν καὶ ἡ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν ἀγῶνα ἀφοσίωσις τῶν τοὺς προσ-
ηλόνει μέχρι τοῦδε.

Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ εἶμαι, Κύριε Συντάκτα, ἐλάχιστος δοῦλός σας.

Ὁ Ἀντισυνταγματάρχης, ἀρχηγὸς
τοῦ τακτικοῦ Ἑλληνικοῦ ἱππικοῦ,
ΠΕΛΛΙΩΝ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἡ παρὰ τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει Αὐτοκρατορικῇ Ῥωσικῇ Πρεσβείᾳ συστημένη Ἐπιτροπὴ εἰς ἐξέτασιν τῶν ἀπαιτήσεων ἐκείνων, αἵτινες ἔμειναν μέχρι τοῦδε ἀναποφάσιστοι δι' ἔλλειψιν ἀποδείξεων, γνωστοποιεῖ εἰς ὅλους τοὺς κατωτέρω ὀνομαστὶ σημειωμένους ὅτι, εἰς διάστημα τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς 20 τοῦ Αὐγούστου Π. τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους ὀφείλουν αὐτοὶ προσωπικῶς ἢ οἱ ἐπίτροποί των νὰ παρουσιάσωσιν:

α', Τὰ ἀποδεικτικὰ τοῦ ὅτι εἶναι ὑπήκοοι Ῥῶσοι μετὰς ἐνδείξεις τοῦ ἔτους, καθ' ὃ ἔγειναν, τῆς τάξεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκουν, καὶ τοῦ τόπου, ὅπου πωληθόντων τοὺς δημοσίους φόρους.

β', Αὐθεντικὰς ἀποδείξεις ὅτι τὰ παρὰ τῆς τοπικῆς ταύτης Κυβερνήσεως δημευθέντα πράγματα ἦσαν κατὰ τὸν καιρὸν τῆς δημεύσεώς των ἰδιοκτησίαν των, καὶ ὅτι αἱ Ὀθωμανικαὶ Ἀρχαὶ τὰ ἀνεγνώριζον ὡς τοιαῦτα.

γ', Ὅτι αἱ πραγματεῖαι ἢ ἄλλα πράγματα, τῶν ὁποίων ζητεῖται ἡ ἀποζημίωσις, εὑρίσκοντο κατὰ τὴν ὥραν τῆς κατασχέσεως παρακατατεθειμένα εἰς ἀσφαλεῖς τόπους, καὶ δὲν ἦσαν διεσκορπισμένα ἢ παρημελημένα.

δ', Καταγραφὰς τῶν ζημιῶν τῶν συνωδευμένων μετὰ ἀκριβεῖς λογαριασμοὺς, βάσιν ἐχούσας ὁρμὴν ἐκτίμησιν καὶ φερούσας τὰς δεούσας ἐπικυρώσεις.

ε', Ἐγγραφα ἀποδεικνύοντα ὅτι ποτὲ δὲν παρέδραμον τὰς παρὰ τῶν Ῥωσικῶν νόμων προσδωρισμένας προθεσμίας εἰς τὴν παραγραφὴν τῶν ἐγκαλέσεων.

Παρελθούσης τῆς προθεσμίας τῶν τριῶν μηνῶν, δὲν θέλει δέχεσθαι πλέον ἢ Ἐπιτροπὴ νέας ἀποδείξεις παρὰ τῶν πρὸς αὐτὴν ἀποτείνεται ἢ παροῦσα εἰδοποιήσεις, καὶ θέλει ἐπιχειρισθῇ νὰ δικάσῃ ἐπὶ τῶν ἤδη εὑρισκομένων παρ' αὐτῇ.

Καλοῦνται δὲ νὰ παρουσιάσωσι τὰς ἀνωτέρω εἰρημένους ἀποδείξεις οἱ ἑξῆς:

Ἀναστάσιος Μουσούρης ἐνάγων διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῆς πολάκας, Πριμαυέρα, δημευθείσης ἐνταῦθα ἐν ἔτει 1806.

Ὁ πλοίαρχος Μαραγγόπουλος, διὰ τὴν κατακράτησιν τῆς κορδέτας, Ἀγ. Σπυρίδων, καὶ τὴν δήμευσιν τοῦ βριγαντίνου, Κανδία.

Ἀθανάσιος Σβορώνος, διὰ τὴν δήμευσιν τοῦ πλοίου, Παναγία Κανδέλλωρα.

Δημήτριος Καραντινός, διὰ τὴν ἀποβολὴν τῆς πολάκας, Ἀγ. Ἀνδρέας.

Μάρκος Ἀνδρίχ, διὰ τὰς παρὰ τῶν Τριπολιτῶν πειρατῶν προξενθείσας ζημίας ἐπὶ τοῦ βριγαντίνου, Ἀγ. Ἀλέξανδρος.

Ἰωάννης Σβορώνος δι' ἐν πλοῖον του συλληφέν, 7^ο 1804 παρὰ τοῦ Χαλὶλ πασα τῆς Παγιάς.

Μιχαὴλ Καλαράκης, διὰ τὴν εἰς τὰ παρὰ τῆς Ἀσίας ἀποβολὴν τῆς πολάκας, Ἀγ. Ἀνδρέας.

Ἰβάν Σεμάν, καὶ Χριστόφορος Ἰάγκοβιτς, διὰ τὴν ἀποβολὴν τῶν πραγμάτων τῶν, γενεμένην εἰς τὴν μετὰ τοὺς Ἀλγερινούς συναπάντησιν κατὰ 7^ο 1815.

Ἡλίας Περιστέρης, διὰ τὴν ἀπολεσθέντα πράγματα ἐπὶ τοῦ πλοίου, Ἀγ. Οὐνούφριος, δημευθέντος ἐνταῦθα 7^ο 1806.

Βασίλειος Κοζαρεζόφ, διὰ τὸ πλοῖον Ἐλίξιον δημευθὲν ἐν Σινώπῃ· ζητεῖται δὲ παρ' αὐτοῦ τὸ ἔγγραφον τῆς ναυπηγίας τοῦ εἰρημένου πλοίου.

Ὁ ἔμπορος Σπυρίδων Καλογεράκης, διὰ τὸ πλοῖον Μεγασπήλαιον.

Γεώργιος Μοσχούλης, διὰ τὸ φορτίον τῆς σταφίδας ἀπολεσθὲν ἐπὶ τοῦ πλοίου, Ἀγ. Οὐνούφριος.

Ὁ Κύριος Μαρίνοβιτς, διὰ τὸ πλοῖον, Ἰνδούστρια, τοῦ πλοιάρχου Βαλτίτς.

Οἱ κληρονόμοι τῶν ἐμπόρων Μοσχονησιωτῶν καὶ Φιστι, διὰ τὴν δήμευσιν τῶν πλοίων των, Σαμψὼν καὶ Δίκαιος.

Θεόδωρος Βλαστός, διὰ τὴν ἀποβολὴν ἐνὸς φορτίου τῆς ἰδιοκτησίας του δημευθέντος ἐπὶ τῆς κορδέτας, Ἀγ. Σπυρίδων.

Ἐν Βουγιούκ Δερὲ, τὴν 1—13 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Σύμβουλος τοῦ Κράτους ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΙΒΑΝΟΦ.

Ὁ Σύμβουλος τοῦ Συνεδρίου ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΙΜΩΝΗΣ.

Ὁ Σύμβουλος τῆς Αὐλῆς ΜΙΧΑΗΛ ΒΟΛΚΟΦ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρὰ τῆς Ἀστυνομίας τῆς νήσου Σύρας.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' Ἀρ. 481 τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου τῶν Β. Κυκλάδων, ἐκτίθεται εἰς δημοπρασίαν, διὰ τοῦ κήρυκος Παναγιώτου Τζιλαλή Χίου,

Τὸ πλοῖον τζερνίκιον τοῦ πλοιάρχου Νικολάου Τριακόστια μετὰ ὅλα τὰ ἐν αὐτῷ εὑρισκόμενα ἐπιπλά, ὡς ὁ ξεχωριστὸς κατάλογος (Ἰνδεντάριον).

Ἡ πρώτη κήρυξις γίνεται κατὰ τὴν 9 τοῦ Σεπτεμβρίου ἡμέρᾳ τρίτῃ — ἡ δευτέρα, τὴν 13 ἰδίου ἡμέρᾳ σαββάτῳ ἢ τρίτῃ καὶ τελευταία, τὴν 19 ἰδίου ἡμέρᾳ παρασκευῇ κατὰ τὴν δωδεκάτην ὥραν τῆς μεσημέριος. καθ' ἣν, σθεσθέντος τοῦ φωτός, θέλει ἀφεθῇ τὸ περὶ αὐτοῦ ὁλόγος τζερνίκιον τῷ ὑπερθεματίσαντι, ὅστις καὶ θέλει πληρώσει ἀμέσως τὸ ἐν τέταρτον τῆς τιμῆς· τὰ δὲ λοιπὰ τρία τέταρτα, μετὰ παρέλευσιν 24 ὥρῶν.

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 13 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1830.

Ὁ Πλοίαρχος Ῥώσος Κύριος Ἐπαντσχίνε ἐχάρισεν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον δύο Ἑλληνικὰς ἀρχαιοτήτας, τὰς ὁποίας ἔσωσεν ἀπὸ τὰς Ἀθήνας. Ὁ δὲ Ἐφορος ἐπέστειλε πρὸς αὐτὸν τὸ ἐξῆς εὐχαριστήριον γράμμα.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ὁ Πρόεδρος τῆς ἐπὶ τοῦ Ὀρφανοτροφείου Ἐπιτροπῆς, Διευθυντῆς καὶ Ἐφορος τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου, καὶ Ἐφορος τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου,

Πρὸς τὸν Πλοίαρχον Κύριον Ἐπαντσχίνε, Βον Διοικητὴν τοῦ Ῥωσικοῦ Αὐτοκρατορικοῦ δικτάτου Ἀλέξανδρος Νεύσκη.

Σὰς ἀναγγέλλω, Κύριε, τὴν παραλαβὴν τῶν δύο ωραίων ἀναγλύφων τεμαχίων, τὰ ὁποῖα εὐαρεστήθητε νὰ προσφέρετε δωρεὰν εἰς τῆς Αἰγίνης τὸ Μουσεῖον. Ἀφοῦ τῶν Ῥώσων καὶ τῶν Συμμάχων αὐτῶν ἡ ἀνδρεία διέσωσεν ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ διὰ παντός τὰ λείψανα τῶν ωραίων τεχνῶν ἐκ τῆς ὑπεράντλου ὕδρεως τῶν βαρβάρων, δὲν παύουσι μολοντοῦτο οἱ Ἕλληνες νὰ φοβῶνται μὴν τοὺς τ' ἀρπάζωσιν οἱ θαναμάζοντες αὐτὰ ξένοι. Ἀλλὰ πρῶτος ἐσεῖς ἐδώκατε τὸ χρηστὸν καὶ ἀξιόμιμνον παράδειγμα, ὅτι πρέπει νὰ προφυλάσσονται καὶ ἐν ταῦτῳ ν' ἀφίνονται τὰ ἀρχαῖα ταῦτα τεχνάσματα εἰς τὸ πάτριον αὐτῶν ἔδαφος. Τὸ δῶρόν σας λοιπὸν ἐναποτίθεται εἰς τὸ ἡμέτερον Μουσεῖον ὡς διπλοῦν μνημεῖον τῆς Γε εὐφυΐας καὶ φιλοκαλίας τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, καὶ τῆς ὑμετέρας γενναιοῦτος. Δέχθητε, σὰς παρακαλῶ, τοὺς εἰλικρινεῖς τοὺς λόγους τῆς ἐμῆς εὐγνωμοσύνης ὡς κοινὸν πάσης Ἑλληνικῆς ψυχῆς αἶσθημα, καὶ μετ' αὐτῶν τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐξαίρετου μου ὑπολήψεως.

Ἐν Αἰγίνῃ, 10 Σεπτεμβρίου 1830.

Α. ΜΟΥΣΤΟΕΥΔΗΣ.

Δικαστικά.

Ἀρ. 467.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΒΟΡΕΙΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ ΩΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ.

Ἡ Μαρία Μαργιρίτα σύζυγος Π. Σπύρου Κλάδου Κερκυραίου δι' ἀναφορὰ τῆς τῶν 24 Ἰανουαρίου 1830 πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἀνέφερεν ὅτι, μετὰ τὴν εἰς Ναύπλιον

ἀποδίωσιν τοῦ ἀνδρός τῆς ἀδιαθέτου ὄντος, ἡ ἐκεῖ ἐπιτόπιος Ἀρχὴ κατεγράψατο τὴν χρηματικὴν καὶ κτηματικὴν αὐτοῦ περιουσίαν, τὴν ὁποίαν καὶ παρακατέθεσεν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Σύρας. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἡ παρακαταθήκη αὕτη συνισταμένη ἀπὸ φορέματα, ἐπιπλά καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη ὑπόκειται εἰς φθορὰν, ἀπαιτεῖ ἐκτῶν διασωθέντων τούτων ἐπίπλων τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς προικὸς τῆς, κατὰ τὸν πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο παρουσιασθέντα κατάλογον.

Τὸ Δικαστήριον τοῦτο προτεκάλεσε διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 321 προγράμματος τῶν 7 Φεβρουαρίου 1830 ἅπαντας τοὺς νομίμους ἀνιόντας, ἥτε ἐκ πλαγίου, κληρονόμους τοῦ προλεχθέντος Σπύρου Κλάδου Κερκυραίου (ἐὰν ὑπάρχωσιν), ἵνα ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς τριῶν μηνῶν μετὰ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος ἡ αὐτοπροσώπως, ἡ διὰ νομίμου ἐπιτρόπου των, διὰ ν' ἀπολογηθῶσιν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς διαληφθείσης Μαργιρίτας.

Τὸ πρόγραμμα τοῦτο ἐδημοσιεύθη τὴν 15 Μαρτίου 1830 διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπειδὴ δὲ παρήλθεν ἡ εἰς τὰ εἰρημένον πρόγραμμα ἐνδιαλαμβανομένη προθεσμία καὶ δὲν ἐνεφανίσθη τις τῶν προσκεκλημένων κληρονόμων, ἡ διαληφθεῖσα Μαργιρίτα, παρουσιάζουσα ἑτέραν ἀναφορὰν πρὸς τὸ Δικαστήριον μηνυλουμένην τὴν 12 Ἰουλίου 1830, ἠτήσατο ὅπως τὴν παραχωρήτῃ δι' ὀριστικῆς πράξεώς του τὴν δεσποτείαν τῆς ἐγκαταλειφθείσης ταύτης περιουσίας, ὡς πρᾶγμα ἀνήκον εἰς αὐτὴν μόνην, συνισταμένης εἰς μετρητὰ καὶ διάφορα ἤδη κατὰ τὸν ὑπ' Ἀρ. 2002 κατάλογον τῆς ἐν Σύρῃ Ἀστυνομίας, καὶ τὸν ὑπ' Ἀρ. 4411 ὅμοιον τῆς Ἀστυνομίας Ναυπλίου.

Τὸ Δικαστήριον λοιπὸν προσκαλεῖ καὶ αὖτις διὰ τοῦ παρόντος δευτέρου προγράμματος ἅπαντας, ὅσοι νομίζουν ὅτι ἔχουν δικαίωμα ἐπὶ τῆς αὐτῆς περιουσίας τοῦ ἀποθανόντος Σπύρου Κλάδου, ἵνα ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον αὐτοῦ ἐντὸς προθεσμίας ἡμερῶν τεσσαράκοντα μετὰ τὴν δημοσίευσίν του διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος ἡ αὐτοπροσώπως, ἥτε διὰ νομίμου ἐπιτρόπου των, διὰ ν' ἀπολογηθῶσιν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς διαληφθείσης Κυρίας Μαργιρίτας.

Μὴ ἐμφανιζομένων δὲ, γνωστοποιεῖται ὅτι τὸ Δικαστήριον θέλει πράξει τὰ παρὰ τῶν νόμων διαταττόμενα.

Τὸ παρὸν πρόγραμμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς

Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος· ἀντίγραφα αὐτοῦ θέλουν κολ-
ληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου, καὶ εἰς τὴν θύραν τῆς
ἐν αὐτῇ ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

Ἐν Μυκῶν, τὴν 30 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΦΩΚΑΣ, οἱ Συνδικασταὶ Α. ΒΑΣΙΛΕΥΣ, Ι. Ν.
ΚΟΥΖΟΒΙΚ, ὁ Γραμματεὺς Ι. Βεάκης.

Ἀρ. 971.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρόγραμμα.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗ-
ΡΙΟΝ ΩΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΝ.

Ἡ Ἀστυνομία Λεβαδίας, δι' ἀναφορᾶς τῆς ὑπ' Ἀρ.
206 τῆς 4 Ἰουλίου 1830 διευθυνθείσης πρὸς τὸ Δικαστή-
ριον τοῦτο, διὰ τῆς Γενικῆς Ἀστυνομίας τῆς Ἀνατολικῆς
Ἑλλάδος, ἐγκαλεῖ ὡς ὑπόπτους τοῦ περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελ-
θόντος Μαΐου πλησίον τῆς πόλεως Λεβαδίας διαπρα-
χθέντος φονοῦ ἐπὶ τὸν Ἀποστόλην Παναγιώτου ἐκ Καλαβρύ-
των, τὸν Παναγιώτην Κουρέλην ἐξ Ἁγίου Πέτρου, καὶ τὸν
Κωνσταντῖνον Τρύφωνος ἐκ Καρυταίνης.

Ἀμφότεροι οἱ διαληθθέντες ὑποπτοὶ οὗτοι φονεῖς, κα-
θὼς καὶ ὁ φονευθεὶς Ἀποστόλης Παναγιώτου, διετέλουν προ-
λαβόντως συστρατιῶται παρὰ τῷ ταγματάρχῃ Κ. Ἰω.
Ρούκῃ, καὶ συνωδοιπόρουν συνάμα, ὅποτε, κατὰ τὴν μνη-
σθεῖσαν ἐποχὴν, ἀνευρέθη, ὡς εἴρηται, εἰς τὴν Λεβαδίαν
ὁ νεκρὸς τοῦ φονευθέντος Ἀποστόλη Παναγιώτου.

Τὸ Δικαστήριον τοῦτο, κατ' αἰτήσιν τοῦ ἐπὶ τούτου διο-
ρισθέντος ἐξεταστοῦ δικαστοῦ, καὶ συμφώνως μὲ τὰς ἀρ-
χὰς τῆς Εγκληματικῆς Διαδικασίας, ἐξέδωκεν ἔνταλμα
πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἔνταλμα συλλήψεως πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν
τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος.

Ἐπειδὴ δὲ οἱ εἰρημένοι ὑποπτοὶ φονεῖς Παναγιώτης
Κουρέλης καὶ Κωνσταντῖνος Τρύφωνος δὲν ἐνεφανίσθησαν,
μηδὲ παρὰ τῆς Γενικῆς Ἀστυνομίας τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλ-
λάδος κατεσχέθησαν.

Τὸ Δικαστήριον, κατ' αἰτήσιν τοῦ αὐτοῦ ἐξεταστοῦ
δικαστοῦ, ἐντέλλεται αὐτοῖς αὖθις καὶ ἤδη δημοσίῳ τρό-
πῳ ἵνα ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου
ἐντὸς νέας προθεσμίας 20 ἡμερῶν συναπτῶν, ἀρχομένων
ἀπὸ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος τρίτου προγράμματος
διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, ἵνα ἀπολογηθῶσιν ἀλλέως
δὲ, εἰδοποιοῦνται ὅτι, κατὰ τὸ 117 ἄρθρον τῆς Εγκλημα-
τικῆς Διαδικασίας, θέλουν διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν
τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων των, καὶ τὸ Δικαστήριον θεω-
ροῦν αὐτοὺς φυγοδίκους θέλει προχωρήσει, κατὰ τοὺς
αὐτοὺς κανόνας εἰς τὴν κατὰ φυγοδικίας κρίσιν των, κτλ.

Προσκαλοῦνται κατὰ συνέπειαν ὅλαι αἱ Ἀρχαὶ τοῦ κρά-
τους, ἵνα ἔχουσιν ὑπ' ὄψιν τὰ ἐπισυναπτόμενα χαρακτηρι-
στικά προσέχωσι νὰ συλλάβωσιν αὐτοὺς, ἐὰν κατὰ περί-
στασιν εὑρεθῶσιν εἰς τὰ τμήματά των, καὶ νὰ τοὺς ἐξ-
αποστείλωσιν ἐνταῦθα ὑπὸ τὴν προσήκουσαν φρουρὰν,
ἢ νὰ εἰδοποιήσωσι τὸ Δικαστήριον διὰ νὰ λάβῃ περὶ τούτου
τὰ ἀνήκοντα μέτρα.

Ἀντίγραφα τούτου θέλουν σταλῇ καὶ εἰς τὰς Ἀστυνο-
μίας τῆς διαμονῆς ἐκάστου αὐτῶν.

Ἐν Σαλόνις, τὴν 2 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Χ. Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Κυριακὸς Βασιλειάδης.

Χαρακτηριστικὰ τῶν εἰρημένων φυγοδίκων. Κωνσταντῖνος
Τρύφωνος ἐκ Καρυταίνης, ἐτῶν 24, ἀναστήματος μετρίου,
οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὑπόξανθοι, καὶ αἱ τρίχες ὡσαυτως.
Παναγιώτης Κουρέλης ἐξ Ἁγίου Πέτρου, ἐτῶν 24, ἀνα-
στήματος μετρίου, οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ γαλανοὶ, αἱ τρίχες
κασταναί, καὶ κατὰ τὸ πρόσωπον εὐλογίας.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 12 Σεπτεμβρίου.

Τὴν 5 τοῦ ἐνεστῶτος ἔφθασεν ἐνταῦθα τὸ ἐν μέλος τῆς
ὁροθετικῆς ἐπιτροπῆς τὸ παρὰ τῆς Ἀγγλίας διωρισμένον,
ὁ Κύριος Συνταγματάρχης Πέκερ, καὶ μετὰ δύο ἡμέρας
ἀνεχώρησεν εἰς Ναύπλιον, ὅπου πρὸ καιροῦ ἤδη εὐρίσκεται
καὶ ὁ παρὰ τῆς Ῥωσσίας Ἐπιτροπὸς ὁροθέτης.

Κατὰ τὰς ὑστέρας ταύτας ἡμέρας ἀπέπλευσαν
ὅλα τὰ Ἀγγλικά καὶ Ῥωσικά πλοῖα τὰ πρὸ ὀλίγου εἰς
τὸν λιμένα τοῦτον εὐρισκόμενα ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν
Ναυάρχων Μαλκόλμου καὶ Ρικόρδου.

Ὁ Κύριος Ἐμμανουὴλ Παλαιολόγος, ὑποτμητάρχης
δικρότου ἐν τῷ κατὰ τὸν Εὐξείνιον Πόντον στόλῳ τῆς
Α. Α. Μ. τῆς Ῥωσσίας, ἀπέθανεν ἄρτι κατὰ συνέπειαν
τινος συμβεβηκότος, τὸ ὁποῖον τὸν ἠκολούθησεν εἰς τὸ
κυνήγιον. Εἶχεν ἀφήσει ἐντιμον καὶ ἐπωφελῆ βαθμὸν, καὶ
ἦλθε διὰ νὰ προσφέρει εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰς ὑπηρεσίας του.
Ἠλπιζε δὲ κατὰ τὸν πατριωτισμὸν του νὰ δυνηθῇ νὰ γένῃ
εἰς αὐτὴν ὠφέλιμος. Ἐλθὼν διωρίσθη παρὰ τοῦ Ἐξοχω-
τάτου Κυβερνήτου πλοίαρχος τοῦ ἀτμοκινήτου Ε ρ μ ο Ὑ.
Ἐπὶ δὲ τοῦ τελευταίου του εἰς Μεθώνην πλοῦ ὁ Κύριος
Παλαιολόγος ἠθέλησε νὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ ἐπιτηδεῖαν τινὰ
ῶραν διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ κυνήγιον. Πεσόντος τοῦ συν-
οδεύοντος αὐτὸν ὑπηρετοῦ εἰς φρέας ὅχι, πύλλὰ βαθύ, ἔδρα-
μεν ὁ κύριος εἰς βοήθειάν του, καὶ ἀπὸ τὴν βίαν του ἐξέ-
τεινε τὸ κοντάκιον τοῦ τουφεκίου του ἐπὶ γεμάτου ὄντος.
Εγγίξεται τὸ σκανδάλιον, ἐξέρχεται ἡ βολή, καὶ ὁ Κ.
Παλαιολόγος πληγόμενος τὸν βραχίονα. Μεταφέρεται
εἰς τὸ ἐν Μεθώνῃ στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον, ὅπου λαμβάνει
περιποιησεις καὶ θεραπείαν ἀπὸ τοὺς Κυρίους χειρουργοὺς
καὶ ἀξιωματικοὺς Γάλλους, ὡς ἄλλος ἀδελφός των. Ἡ
πληγὴ κατ' ἀρχὰς δὲν ἐφαίνετο πολλὰ καιεῖα, ἔδιδε πολλὰς
ἐλπίδας, καὶ ἐπεθύμουν ν' ἀποφύγουν τὴν τομὴν· ἀλλὰ
μετὰ τινὰς ἡμέρας, ἦτο πλέον παράκαιρα, καὶ ὁ δυστυχὴς
Παλαιολόγος εἰς ἡλικίαν 26 ἐτῶν ἐτελεύτησεν. Ἐθλίθη-
σαν δὲ οἱ πολλοὶ τοῦ φ'λοι, καὶ ὅλοι, ὅσοι σχετισθέντες μετ'
αὐτοῦ ἐγώρισαν τὸ πρᾶον καὶ τὸ εὐγενὲς τοῦ χαρακτήρος
του.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Πολιτικὴ μεταβολὴ τῆς Γαλλίας.

[Ἀκολουθία τῶν ἀξιολογωτέρων συμβεβηκότων κατὰ σύν-
οψιν ἐκ διαφόρων Γαλλικῶν ἐφημερίδων.]

Διακήρυξις τῆς τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς
τῆς 26 Ἰουλίου (7 Αὐγούστου), δι' ἣν ψη-
φίζεται Βασιλεὺς ὁ τῆς Αὐρηλίας Δε-
σποτῆς.

Ἡ τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλὴ, σκεψαμένη τὴν ἰσχυρὰν

ἀνάγκην τὴν προελθοῦσαν ἐκ τῶν συμβεβηκότων τῆς 15, 16 καὶ 17 τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου καὶ τῶν ἀκολουθῶν ἡμερῶν, καὶ ἐκ τῆς στάσεως, εἰς τὴν ὁποίαν εὗρεθῇ ὅλη ἡ Γαλλία διὰ τὴν καταπάτησιν τοῦ Συνταγματικοῦ Χάρτου.

Θεωροῦσα ἐν ταύτῃ ὅτι κατὰ συνέπειαν τῆς παραβάσεως ταύτης καὶ τῆς παρὰ τῶν Παρισίων πολιτῶν ἀντιστάσεως, ὁ Μεγαλειότατος Κάρολος ὁ Ι', ὁ Ὑψηλότατος Λουδοβίκος Ἀντώνιος ὁ Δελφίνος, καὶ ὅλα τὰ μέλη τοῦ πρωτοτόκου κλάδου τοῦ βασιλικοῦ οἴκου ἐξέρχονται τὴν ὥραν ταύτην ἐκ τῆς Γαλλικῆς ἐπικρατείας.

Διακηρύττει ὅτι ὁ Δρόνος εἶναι χρεῖων πράγματι καὶ δικαίῳ, καὶ χρειάζεται ἀπαραιτήτως νὰ γένη πρόνοια περὶ τούτου.

Διακηρύττει δεύτερον ἡ τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλὴ ὅτι, κατὰ τὴν ἐφεσιν τοῦ δήμου, καὶ πρὸς τὸ συμφέρον αὐτοῦ, ἐξαλείφεται τὸ προίμιον τοῦ Συνταγματικοῦ Χάρτου ὡς ἀτιμάζον τὴν ἐθνικὴν ἀξιοπρέπειαν, δεικνύον ὅτι παραχωροῦνται εἰς τοὺς Γάλλους δίκαια, τὰ ὁποῖα οὐσιωδῶς ἰδιάζουσιν εἰς αὐτούς· καὶ ὅτι τὰ ἐξῆς ἄρθρα τοῦ Συνταγματικοῦ Χάρτου πρέπει ν' ἀφαιρεθῶν ἢ νὰ μετατραποῦν οὕτω.

(Ἐνταῦθα ἀκολουθοῦν κατ' ἄρθρα αἱ εἰς τὸν Συνταγματικὸν Χάρτην ψηφισθεῖσαι διάφοραι μετατροπαὶ καὶ ἀφαιρέσεις, καὶ τινες ἰδιαίτεροι ὁρισμοί, οἷον περὶ τῆς καθαιρέσεως τῶν Πατρικίων τῶν ἐπὶ Καρόλου τοῦ Ι' γενομένων, κτλ.)

Τρίτον διακηρύττει ἡ τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλὴ ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νὰ γένη ἀμέσως πρόνοια διὰ χωριστῶν νόμων, ὅσον τάχιστα ψηφισθησομένων, περὶ τῶν ἐξῆς: 1 περὶ ἐφαρμογῆς τῆς δι' ἐνόρκων κριτῶν δικάσεως εἰς τὰ πταίσματα τοῦ τύπου καὶ εἰς τὰ πολιτικὰ πταίσματα· 2, Περὶ τῆς εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν καὶ τῶν ἄλλων λειτουργῶν τῆς Κυβερνήσεως· 3, Περὶ τῆς μετεκλογῆς ἄλλων Ἀντιπροσώπων εἰς ἀντικατάστασιν τῶν προβεβασμένων εἰς δημόσια καὶ μισθωτὰ ὑπουργήματα· 4, Περὶ τῆς κατ' ἔτος διαψηφίσεως τοῦ ποσοῦ τοῦ στρατεύματος· 5, Περὶ τοῦ διοργανισμοῦ τῆς ἐθνικῆς φρουρᾶς, μεσολαβούσης καὶ αὐτῆς εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀξιωματικῶν τῆς· 6, Περὶ τῶν ὁρισμῶν τῶν ἀσφαλιζόντων κατὰ νόμιμον τρόπον τὴν κατάστασιν τῶν παντὸς βαθμοῦ ἀξιωματικῶν τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης· 7, Περὶ τῶν ἐπαρχιακῶν καὶ δημογεροντικῶν συντάξεων (institutions) θεμελιωμένων εἰς ἐκλεκτικὸν σύστημα· 8, Περὶ τῆς δημοσίου ἐκπαίδευσως, καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς διδασκαλίας· 9, Περὶ τῆς καταργήσεως τῆς διπλῆς ψηφ. φούρας καὶ περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν ἀπαιτούμενων χαρακτηριστικῶν τῶν ἐκλογέων καὶ τῶν ἐκλεκτέων· 10, Νὰ διακηρυχθῶσιν ἄκυροί οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα, καθ' ὅτι ἀντιβαίνουν εἰς τὸ Σύνταγμα.

Διὰ τῆς ἀποδοχῆς τῶν ὁρισμῶν καὶ προτάσεων τούτων, διακηρύττει τέλος πάντων ἡ τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλὴ ὅτι τὸ καθολικὸν καὶ ἐπεὶγον συμφέρον τοῦ Γαλλικοῦ λαοῦ καλεῖ εἰς τὸν Δρόνον τὴν Β. Α. Γ. Λουδοβίκον Φίλιππον τὸν ἐξ Αὐρηλίας, Δεσπότην τῆς Αὐρηλίας, Ἐξάρχον τοῦ Βασιλείου, καὶ τοὺς διαδόχους αὐτοῦ διηλεκτῶς, ἀπὸ ἁρρένου εἰς ἁρρένα, κατὰ τὴν τάξιν τῶν πρωτοτοκείων, καὶ ἐξαιρουμένων διὰ παντὸς τῶν γυναικῶν καὶ τῶν ἀπ' αὐτῶν καταγομένων.

Ὅθεν ἡ Β. Α. Γ. Λουδοβίκος Φίλιππος ὁ ἐξ Αὐρηλίας, Δεσπότης τῆς Αὐρηλίας, Ἐξάρχος τοῦ Βασιλείου, θέλει προσκληθῆναι νὰ δεχθῇ καὶ ὀρκισθῇ τοὺς ἀνωτέρω δηλωθέντας

ὅρους καὶ τὰς ἐπαγγελίας, τὴν τήρησιν τοῦ Συνταγματικοῦ Χάρτου καὶ τῶν σημειωθέντων μετατροπῶν, καὶ, ἀφοῦ κάμῃ τοῦτο ἐνώπιον τῶν Βουλῶν συνηθροισμένων, νὰ λάβῃ τὸν τίτλον Βασιλεὺς τῶν Γάλλων.

Ἀμα ἐτελειώθη ἡ παροῦσα πράξις ἐν τῇ ἀξιωμανημανεύτῃ συνεδριάσει τῆς 26 Ἰουλίου, ἡ Βουλὴ ὑπῆγεν ὅλη συσσωματωμένη εἰς τὸ Βασιλικὸν Παλάτιον συνωδευμένη παρὰ τῆς ἐθνικῆς φρουρᾶς, καὶ φέρουσα τὸ ψήφισμα εἰς τὸν ἡγεμόνα, ὅστις συγκατετέθη εἰς αὐτό.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ ἡ Βουλὴ τῶν Πατρικίων, μετὰ τινα σύσκεψιν, ἀπεδέχθη ὅλα τὰ παρὰ τῆς τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς ψηφισθέντα, πλὴν τοῦ περὶ καθαιρέσεως τῶν ἐπὶ Καρόλου τοῦ Ι' γενομένων Πατρικίων, περὶ τοῦ ὁποῖου ἡ τῶν Πατρικίων Βουλὴ ἀνατίθεται ὅλως εἰς τὴν σύνεσιν τοῦ ἡγεμόνος. Ὑπῆγε δὲ πάραυτα καὶ ἡ Βουλὴ τῶν Πατρικίων εἰς τὸ παλάτιον, καὶ ἀνήγγειλεν εἰς τὸν ἡγεμόνα τὴν εἰς τὴν διακήρυξιν τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων συναίνεσίν της.

Ἀναγόρευσις τοῦ Βασιλέως Φιλίππου τοῦ Α κατὰ τὴν 28 Ἰουλίου (9 Αὐγούστου).

Ἀπὸ τὸ πρῶτ' συνέδραμεν ἄπειρον πλῆθος εἰς τὰς θύρας τοῦ Συνεδρίου τῆς τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς. Τὸ μεσημέριον ἦλθεν οἱ πλείότεροι τῶν Ἀντιπροσώπων κατὰ δὲ τὴν πρώτην ὥραν ἤρχισαν νὰ κάθηνται οἱ Πατρικιοὶ εἰς τὰς ἐκ δεξιῶν τοῦ Δρόνου προσδιωρισμένας εἰς αὐτοὺς βαθμίδας.

Ὁ Δρόνος ἦτο κατὰ τὸ ἔθος στολισμένος, φέρων ἄνωθεν παραπέτασμα στεφανωμένον, εἶχε μόνον ἀφαιρεθῇ ὅεκ πορφυροῦ ὀλοσηρικοῦ κρίνος. Τέσσαρες δὲ πλατεῖαι σημαῖαι τριχρωμοὶ ἀνεπέταννυντο ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἀριστερῶν τοῦ Δρόνου, καὶ κατ' ἐμπροσθεν ἔκειντο τρεῖς δίφροι· κατωτέρω δὲ πρὸς τὰ δεξιὰ ἦσαν αἱ τῶν ὑπουργῶν καθέδραι. Δύο δὲ ἕτεραι τεθειμέναι ἐν τῷ κέντρῳ καὶ καλυμμέναι μὲ κόκκινον μεταξωτὸν πανίον ἦσαν προσδιωρισμέναι εἰς τοὺς Προέδρους τῶν δύο Βουλῶν.

Αἱ ἐθνικαὶ μόνον φρουραὶ ὑπῆρέτων ἐν τῷ βουλευτηρίῳ.

Οἱ παρόντες Πατρικιοὶ ἦσαν 90 περίπου τὸν ἀριθμὸν.

Κατὰ τὴν πρώτην ὥραν διωρίσθη διὰ κλήρου ἡ μεγάλη πρεσβεία εἰς προῦπάντησιν καὶ ὑποδοχὴν τοῦ Ἐξάρχου τοῦ Βασιλείου. Τὴν 2 καὶ 1|4 εἰσῆλθεν ἡ Δέσποινα τῆς Αὐρηλίας μετὰ τῶν περὶ αὐτὴν εἰς τὴν ἐπὶ τοῦτο διωρισμένην στοάν.

Τὸ διάδημα, τὸ σκῆπτρον, ἡ ῥομφαία τοῦ Κράτους, ἡ χεὶρ τῆς δικαιοσύνης, παράσημα τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας, ἐφέρθησαν ἐπὶ πολυτελεῶς προσκεφαλαίου, καὶ ἐτέθησαν δεξιᾷ τοῦ Δρόνου ἐπὶ τραπέζης.

Τέσσαρες στρατάρχαι τῆς Γαλλίας ἴσταντο ὀρθοὶ ὀπισθεν τοῦ Δρόνου.

Παρελθούσης τῆς 2 καὶ 1|2 ὥρας ὁ ἥχος τῆς στρατιωτικῆς μουσικῆς ἀνήγγειλε τὴν ἀφίξιν τοῦ ἡγεμόνος, καὶ ἐγένετο σιωπὴ μεγάλη.

Ἐπανελθούσης τῆς μεγάλης πρεσβείας εἰς τὸ συνέδριον, ὁ Κύριος Κασιμίρος Περρέριος, Πρόεδρος τῆς τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς, καὶ ὁ Κύριος Πασκέριος, ὁ τῆς τῶν Πατρικίων, ἐκάθισαν εἰς τοὺς εἰς αὐτοὺς προσδιωρισμένους τόπους.

Ὁ τῆς Αὐρηλίας Δεσπότης εἰσῆλθεν εἰς τὸ συνέδριον

φορῶν τὴν τοῦ Ἐξάρχου στολὴν, καὶ ἀκολουθούμενος ἀπὸ τοὺς δύο υἱούς του, ἐπλησίασε μετ' αὐτῶν εἰς τὰς ἐμπροσθεν τοῦ θρόνου κειμένας τρεῖς ἑδρας. Ἀνευφημισθεὶς δὲ ἔκλινε πολλάκις τὴν κεφαλὴν, καὶ εἰπὼν: «Καθήσате, Κύριοι», ἐκάθησεν εἰς τὸν δίδυρον του, ἐκαλύφθη τὴν κεφαλὴν καὶ εἶπεν: «Ὁ Πρόεδρος τῆς τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς θέλει ἀναγνώσει τὴν διακήρυξιν τῆς Βουλῆς.»

Ὁ Κύριος Κασιμίρος Περρέριος ἀνέγνωσε μὲ δυνατὴν καὶ ἀνδρώδη φωνὴν τὴν ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 26 ψηφισθεῖσαν διακήρυξιν· ἔπειτα δ' ἀναβὰς τὰς βαθμίδας, καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν ἐνεχείρισε τὴν διακήρυξιν εἰς τὴν Β. Α. Υ., ὅστις δεχθεὶς αὐτὴν, εἶπε: «Κύριε Πρόεδρε τῆς τῶν Πατρικίων Βουλῆς σὰς προσκαλῶ νὰ μ' ἐγχειρίσετε τὴν διακήρυξιν τῆς παρὰ τῆς Βουλῆς τῶν Πατρικίων δοθείσης συναίνεσεως εἰς τὴν διακήρυξιν τῆς τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς.» Ὁ Βασιλεὺς Πασκέριος ἔδωκεν εἰς τὸν ἡγεμόνα μὲ τὴν αὐτὴν τάξιν τὴν συναίνεσιν τῆς τῶν Πατρικίων Βουλῆς. Τότε ἡ Β. Α. Υ. ἐξεφώνησε ταῦτα.

«Πατρικιοί, καὶ Ἀντιπρόσωποι, ἀνέγνωσα μετ' ἐπιστασίας τὴν διακήρυξιν τῆς τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς καὶ τὴν πρᾶξιν τῆς συναίνεσεως τῆς τῶν Πατρικίων. Ἐστάβμισα καὶ ἐμελέτησα ὅλα τὰ ἐν αὐταῖς διαλαμβανόμενα.

„Δέχομαι ἄνευ τινὸς περιορισμοῦ καὶ ἐξαιρέσεως τοὺς ὁρισμούς καὶ τὰς ἐπαγγελίας τὰς ἐν τῇ διακηρύξει περιεχομένας, καὶ τὸν τίτλον Βασιλεὺς τῶν Γάλλων, τὸν ὅποιον μὲ ἀνατίθεσθε. Εἶμαι δ' ἔτοιμος νὰ ὀρκισθῶ ὅτι θέλω τηρήσει ὅσα ὑπόσχομαι.»

Μετὰ τοὺς λόγους τούτους εὐθὺς ἤχησεν ὅλον τὸ συνέδριον, ἀναφωνούντων: Ζήτω ὁ Βασιλεὺς! Ζήτω Φίλιππος ὁ Α'. Ὁ Βασιλεὺς ἔκλινε τὴν κεφαλὴν, καὶ ἀνατείνας τὴν χεῖρα ἐπρόφερε τὸν ἐξῆς ὅρκον.

«Ὁρκίζομαι ἐνώπιον Θεοῦ νὰ τηρήσω πιστῶς τὸν συνταγματικὸν Χάρτην μετὰ τῶν μεταβολῶν καὶ μετατροπῶν τῶν ἐν τῇ διακηρύξει τῆς τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς δηλωμένων· νὰ κυβερνήσω μόνον μὲ τοὺς νόμους καὶ κατὰ τοὺς νόμους· νὰ κάμω νὰ διανέμεται πρεπόντως καὶ ἀκριβῶς ἡ δικαιοσύνη εἰς ἕκαστον κατὰ τὸ δίκαιόν του, καὶ νὰ φέρωμαι κατὰ πάντα, ἔχων μόνον πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ νὰ προαγάγω τὴν εὐδαιμονίαν καὶ τὴν δόξαν τοῦ Γαλλικοῦ λαοῦ.»

Ἀνευφημισθεὶς δὲ πάλιν ὁ Βασιλεὺς, ὑπέγραψεν εὐθὺς τὴν διακήρυξιν, τὴν πρᾶξιν τῆς συναίνεσεως, καὶ τὸν ὅρκον· ἐπάρθη ἡ καθέδρα, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐκάθητο, καὶ ἀναβὰς τότε εἰς τὸν θρόνον Φίλιππος ὁ Α', ἐξεφώνησε λόγον ἀρμόδιον.

(Ἡ ἀκολουθία ἐφεξῆς.)

Γαλλικὴ τις Ἐφημερὶς δημοσιεύει τὰς ἐξῆς παρατηρήσεις τοῦ Κυρίου Εὐνάρδου.

Τὰ πρὸς τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον γράμματα τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος, ὅταν ἐκεῖνος εἶχε δεχθῇ τὴν κυριαρχίαν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὅταν ἀκόμη ἀπὸ κανὲν σημεῖον δὲν ἡμπορεῖ τις νὰ προβλέψῃ ὅτι ἤθελε παραιτηθῇ ὕστερον, ἔπρεπε νὰ θεωρῶνται (ὅποιανδήποτε ἐντύπωσιν καὶ ἂν ἔκαμον εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Πρίγκιπος) ὡς ἀπόρρητοι διακοινώσεις ἀνδρὸς πιστοῦ ὀφείλοντος νὰ λαλήσῃ παρρησίᾳ πρὸς τὸν ἡγεμόνα του, καὶ νὰ τὸν πληροφορήσῃ περὶ τῶν δυσκολιῶν. Ὑποδεικνύων βελτιώσεις, ἔβαλλε τὸν ἡγε-

μόνα εἰς στάσιν νὰ συνηγορήσῃ ἐν Ἀθῆναις τὴν ὑπόθεσιν τῶν νέων αὐτοῦ ὑπηκόων. Ἀντίκειται εἰς τὴν ἀλήθειαν τὸ νὰ λέγῃ τις ὅτι ἡ Γερουσία διωρίσθη ἀπὸ τὸν Κυβερνήτην· αὐτὸς ἔκλεξε μόνον εἴκοσι καὶ ἐν μὲλη μεταξύ ἐξήκοντα τριῶν παρουσιασθέντων παρὰ τῆς ἐν Ἀργεὶ Συνελεύσεως. Ἐκ πάντων ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ Κόμης Καποδίστριας ἐπρωσπάθησε πάσῃ δυνάμει νὰ εἰσενέυσῃ ἐκείνην τὴν σύνοδον. Ἀλλ' ὅποιανδήποτε ἐπιρροὴν καὶ ἂν ἐμπορῇ νὰ ἔχῃ, ἔπρεπε νὰ παρατηρηθῇ ὅτι διάφοροι τῶν Γερουσιαστῶν ἦσαν προύχοντες τῆς Ἀκαρνανίας, τῆς Κρήτης καὶ ἄλλων νήσων ἀποχωρισμένων διὰ τῆς συνθήκης ἐκ τῆς Ἑλλάδος. Εἶναι ἄραγε θαυμαστὸν, ὅτι εἰς τοιαύτην περίστασιν ἐζήτησαν οἱ προύχοντες ὅλοι τὰ μέσα τοῦ νὰ μὴν ἀποχωρισθῶσιν ἀπὸ τὴν κοινὴν πατρίδα; Εἶναι θαυμαστὸν ὅτι τὰ ἄλλα μὲλη τῆς Γερουσίας ἠναγκάσθησαν νὰ ὑποστηρίξωσι τὰς προτάσεις ἐκείνων, οἵτινες ἐθυσιάσθησαν; Διαφορετικὴ διαγωγή ἐκ μέρους αὐτῶν τῶν ἀντιπροσώπων δὲν ἤθελε τάχα διεγείρει τὴν ἀγανάκτησιν τῶν δυστυχῶν κατοίκων, οἵτινες δὲν ἐμελλον νὰ συμπεριλαμβάνωνται εἰς τὴν αὐτόνομον Ἑλλάδα; Περὶ δὲ τῶν ἄλλων παραστάσεων τῆς Γερουσίας, δὲν ἦτον ἀκόλουθον νὰ ὑπερασπισθῇ αὐτὴ τὴν ὑπόθεσιν τῶν συμπολιτῶν τῆς; Ποῖον συμβουλευτικὸν συνέδριον δὲν ἤθελε κάμει παρατηρήσεις, ὅταν πρόκειται λόγος περὶ τοσούτου λόγου ἁξίων συμφερόντων;

Ἐπρεπε πρὸς τοῖς ἄλλοις νὰ παρατηρηθῇ, ὡς πρὸς τὴν ζήτησιν τοῦ νὰ ἐκταθῶσι τὰ σύνορα, ὅτι οἱ Ἕλληνες μὴ εἰδοποιηθέντες περὶ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Πόρτας, ἠδύναντο νὰ ἐλπίζουν ἀκόμη ὅτι ἐνεδέχετο πάντοτε νὰ μεταβληθῶσι τὰ σύνορα, τὰ ὁποῖα πρῶτον εἶναι ἐλλειπτικά κατὰ τὴν γνώμην ὅλων τῶν Φατριῶν, καὶ ἀποκόπτουν ἐκ τῆς Ἑλλάδος μέρος τι τῶν ὠφελιμωτέρων κατοίκων τῆς. Ἀλλ' ὅμως ὅλα ἤθελον ἐξομαλυνθῇ, ἐὰν ἀπεφάτιζεν ὁ Πρίγκιψ Λεοπόλδος νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὅταν ἤθελον μάθει οἱ Ἕλληνες ὅτι ἡ συγκατάθεσις τοῦ Σουλτάνου κατέσταινε τὴν συνθήκην ἀμετάτρεπτον, ἤθελον συμμορφωθῇ κατ' ὀλίγον πρὸς αὐτὴν· οἱ δὲ τῶν ἀποκλεισμένων ἐπαρχιῶν κάτοικοι ἀποζημιούμενοι ἤθελον αἰσθανθῇ τὸ χρέος τοῦ νὰ θυσιάσῃ διὰ τὸ κοινὸν καλόν· αἱ πρῶται ἀλγεῖναι ἐντυπώσεις ἤθελον ἐξαλειφθῇ μὲ τὸν καιρὸν, καὶ τῆς συνθήκης ἐξετασθείσης, ἤθελον ἀναγνωρίσει οἱ Ἕλληνες τὸ ὅποιον ἀπελάμβανον ἀγαθὸν εἰς ἀνταμοιβὴν τῆς Ἀκαρνανίας· δηλαδὴ ἐντελῇ αὐτονομίαν χωρὶς φόρου. Ἐὰν δὲν παρητεῖτο ὁ Πρίγκιψ Λεοπόλδος, ὅλα ἤθελον διευθετηθῇ καὶ λάβει διαφορετικὴν ὄψιν. Ἡ παρουσία του ἤθελε ἀποδῇ εἰς ὅλους ὠφέλιμος, καὶ ἤθελε καταπραῦνῃ τὴν ἔξαψιν τῶν μανικῶν· ἤθελε δεχθῇ μετ' εὐφημιῶν, καὶ τὰ χρηματικὰ βοηθήματα, τὰ ὁποῖα ἤθελε προμηθεύσει, ἤθελον γένῃ τὸ μέσον τοῦ νὰ θεραπευθῇ πᾶσα πληγὴ. Ἡ δὲ παραιτήσις του μετέλλαξε καὶ περιέπλεξε τὰ πάντα. Πάντα ἦσαν εὐθεράπευτα εἰς τὴν ἄφειξιν τοῦ Πρίγκιπος· καθεὶ δὲ εἶναι δύσκολον ὑπὸ τὴν Προσωρινὴν Κυβέρνησιν. Ἡ μόνη δὲ θεραπεία εἰς τὴν παροῦσαν περιπεπλεγμένην τῶν πραγμάτων κατάστασιν εἶναι, 1 ἡ ἄμεσως ἀποστολὴ χρημάτων· 2, ἡ ὑποστήριξις καὶ ἐνίσχυσις τῆς ἐξουσίας τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως· 3, ὁ γρήγορος διορισμὸς νέου ἡγεμόνος.

(Εὐετὸς Παρατήρητης.)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡΙΘ. ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Αρ. 152.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωρούντες ότι, διὰ τὸν ἐνεστῶτα προσωρινὸν ὀργανισμὸν τῶν Τμηματικῶν Πρωτοκλήτων Δικαστηρίων τοῦ Κράτους, οἱ ἐγκάτοικοι τῆς Ἑλλάδος ἐπανελθόντες εἰς τὰς ἐστίας αὐτῶν βιάζονται ν' ἀπέρχονται εἰς τὰ Τμηματικά Πρωτόκλητα εἴτε ὡς διαφερόμενοι, εἴτε ὡς μάρτυρες, καὶ νὰ ὑποφέρωσι τὸ βῆρος τῆς μακρᾶς ὁδοπορίας.

Θεωρούντες ὅτι, ὡς συμβάλλον τὰ μέγιστα εἰς τὰ συμφέροντα καὶ τὴν εὐκολίαν τῶν πολιτῶν, καὶ εἰς τὴν ἐτοιμοτέραν διανομὴν τῆς δικαιοσύνης, εἶν' ἐπ' ἀνάγκης νὰ γενῇ μεταρρύθμισις τοῦ προσωρινοῦ ὀργανισμοῦ τῶν κατὰ Τμήματα Πρωτοκλήτων, καὶ ν' αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν Πρωτοκλήτων Δικαστηρίων.

Οδηγούμενοι ἀπὸ τὴν αὐτὴν αἰτίαν, καὶ θεωρούντες ἐπ' ἀνάγκης ν' αὐξηθῇ καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἑκκλητίων.

Θεωρούντες τὴν ἀνάγκην νὰ συστηθῇ τέλος καὶ τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον.

Θεωρούντες ὡσαύτως τὴν ἀνάγκην νὰ συστηθῇ καὶ Ἐξαιρετικὸν Δικαστήριον διὰ πᾶσαν κατηγορίαν κατὰ τῶν ἐν ὑπουργήμασι, καὶ διὰ τὰ καθοσιώσεως ἐγκλήματα.

Λαύσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,

Ψηφίζομεν.

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΕΝΙΚΑΙ

ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ.

Κεφάλαιον Μοναδικόν.

1. Αἱ πολιτικαί, ἐμπορικαί, ἐπανορθωτικαί, καὶ ἐγκληματικαί διαφοραὶ κρίνονται ἀπὸ τακτικά δικαστήρια.

2. Ἡ σύνθεσις, τὰ καθήκοντα, ἡ ἀρμοδιότης, καὶ ἡ δικαιοδοσία ἐκάστου αὐτῶν προσδιορίζονται ἀπὸ τὸ παρὸν Ψήφισμα.

3. Τὰ διαφερόμενα μέρη, ὅταν συμφωνήσωσι, δύνανται νὰ ἐπιτρέψωσι καὶ εἰς αἰρετοὺς κριτὰς τὰς πολιτικὰς καὶ ἐμπορικὰς διαφορὰς των.

4. Τὰ τακτικά δικαστήρια τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας εἶναι τὰ ἑξῆς:

- 1 Τὸ τῶν Εἰρηνοδικῶν,
- 2 Τὸ Πρωτόκλητον,
- 3 Τὸ Ἑκκλητον,
- 4 Τὸ Ἀνώτατον ἢ Ἀκυρωτικόν.

5. Ἐκτὸς τῶν εἰρημένων, ὅπου εἶναι ἐμπορικὴ πόλις, συσταίνεται καὶ Ἐμπορικὸν Δικαστήριον.

6. Χρεῖας τυχούσης, συγκροτοῦνται καὶ Ἐξαιρετικά Δικαστήρια.

7. Δὲν ἐμπεριλαμβάνονται εἰς τὸν παρόντα ὀργανισμὸν τὰ Στρατιωτικὰ Δικαστήρια, ὡς ὑπαγόμενα εἰς ἄλλον κλάδον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α.

Περὶ Εἰρηνοδικῶν.

8. Εἰς πᾶσαν ἐπαρχίαν διορίζεται εἰς Εἰρηνοδικῆς ὅπου δὲ εἶναι ἐκτεταμέναι ἐπαρχιαί, διορίζονται δύο.

9. Εἰς τὰς κώμας καὶ χωρία ὃ δημογέρων, ἢ, ἐὰν εἶναι πολλοί, ὁ πρεσβύτερος ἐξ αὐτῶν ἐκτελεῖ τὰ χρεῖα τοῦ Εἰρηνοδίκου.

10. Ὁ Εἰρηνοδικῆς ἐκλέγεται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

11. ἔχει ἓνα γραμματέα διοριζόμενον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

12. ἔχει ἓνα κλήτορα, ὅστις ὀφείλει νὰ ἐξεύρῃ ν' ἀναγινώσκῃ καὶ νὰ γράφῃ ἢ ἐκλογὴ αὐτοῦ ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Εἰρηνοδικὴν, ὁ ὅποιος ὁμῶς ἔχει τὴν εὐθύνην διὰ τὰς πράξεις τοῦ κλήτορος.

Καθήκοντα τῶν Εἰρηνοδικῶν.

13. Ὁ Εἰρηνοδικῆς ἐκπληροῖ τὰ ἔργα του ἐν συντόμῳ.

14. Κρίνει ἀνεκκλητῶς ὁ μὲν ἐπαρχιακὸς μέχρι τῶν 40 Φοινίκων, ὁ δὲ τῆς κωμοπόλεως ἢ χωρίου μέχρι τῶν 20. Ἑκκλητῶς δὲ, ὁ μὲν μέχρι τῶν 300 Φοινίκων ὁ δὲ μέχρι τῶν 60.

15. Κρίνει ἐκκλητῶς καὶ τὰς κατωτέρω ὑποθέσεις μολοντί ὑπερβαίνουσας τὴν ἀνωτέρω ποσότητα:

Τὰ συμφωνημένα ἐνοίκια τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων πραγμάτων,
Τὰς ἐξώσεις τῶν ἐνοικιαστῶν ἀπὸ τὰ ἐνοικιασμένα πράγματα,
Τοὺς μισθοὺς,
Τὴν ἀρπαγὴν τῆς κατοχῆς ἐντὸς ἐνὸς ἔτους,
Τὴν καταπάτησιν τῶν συνόρων,
Τὴν παρεκτροπὴν τῆς ροῆς τῶν ὑδάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Περὶ τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου.

16. Εἰς πᾶσαν ἐπαρχίαν διορίζεται ἐν Πρωτόκλητον Δικαστήριον ὅπου δὲ εἶναι μικραὶ γειτονίζουσαι ἐπαρχιαί, διορίζεται ἐν μόνον Πρωτόκλητον εἰς δύο καὶ τρεῖς ἐπαρχίας.

17. Σύγκειται ἀπὸ ἓνα Πρόεδρον καὶ δύο Συμβούλους.

18. Ὁ Πρόεδρος διορίζεται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

19. Οἱ Σύμβουλοι ἐκλέγονται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως μεταξὺ τῶν πολιτῶν τῆς ἐπαρχίας, κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον.

Οἱ Δημογέροντες τῶν χωρίων συνέρχονται εἰς τὴν μητρόπολιν, καὶ ἐνούμενοι μετὰ τῶν τῆς ἐπαρχίας σχηματίζουν ἐπαρχιακὴν συνέλευσιν, εἰς τὴν ὅποιαν, προεδρεύοντος τοῦ Διοικητοῦ, σχηματίζεται διὰ πλειοψηφίας 30 ὑποψηφίων κατάλογος, ὅστις στέλλεται πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐξ αὐτῶν δ' ἐκλέγει ἡ Κυβέρνησις 15, οἱ ὅποιοι συγκροτοῦν τὸν κατάλογον τῶν Συμβούλων, οἵτινες χωροθετοῦνται, καθὼς ἐφεξῆς θέλει ἐξηγηθῇ.

20. Ὁ Πρόεδρος εἶναι ὁ διευθυντὴς τῆς διαδικασίας εἰς πᾶσαν προκάταρξιν, καὶ ὁ μόνος δικαστὴς εἰς ὅλα τὰ παρεμπύπτοντα ζητήματα.

21. Ὅταν προσδιορισθῇ ἡ δικάσιμος ἡμέρα διὰ τὴν ἐξέτασιν τῆς οὐσιαστικῆς ὑποθέσεως, διὰ νὰ γενῇ ἡ οὐσιαστικὴ ἀπόφασις καὶ ἐκτεθῇ τὸ πινάκιον 8 ἡμέρας πρὸ τῆς δικάσιμου, οἱ διαφερόμενοι περὶ τῶν ἐν τῷ πινακίῳ δικάσιμων ὑποθέσεων ὀφείλουν τὴν τρίτην ἡμέραν νὰ ἐμφανίζονται εἰς τὸ Δικαστήριον αὐτοπροσώτως, ἢ δι' ἐπιτρόπου, διὰ νὰ ἐκλέγουν ἀνὰ ἓνα ἐκ τῶν 15 ἑκάστος μὴ ἐμφανιζομένων δὲ, ἢ μὴ συμφωνούντων τῶν διαφορομένων, ὁ Πρόεδρος καλεῖ δύο μάρτυρας, κρατεῖ ἑγγραφοὺς ἐκθεσιν, ἐμβάλλει εἰς καθίσκον τὰ ὀνόματα τῶν μὴ ἐξηρημένων, καὶ ἐξάγει δύο λαχνοὺς ἐξ αὐτῶν.

22. Εἰς ὅσας ὑποθέσεις ὁ Πρόεδρος δικάζει ἀνεκκλητῶς, ἢ ὡς ἐκκλητος τῶν ἀποφάσεων τοῦ Εἰρηνοδίκου, οἱ Σύμβουλοι εἶναι Συνδικασταί, καὶ δικάζουν τὴν οὐσίαν μετὰ τοῦ Προέδρου εἰς ὅσας δὲ ἡ ἀπόφασις τοῦ Προέδρου εἶναι ἐκκλητος, οἱ Σύμβουλοι δὲν δικάζουν, ἀλλ' ἐκθέτουν ἐγγράφως τὴν γνώμην των.

23. ἔχει ἓνα γραμματέα διοριζόμενον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

24. ἔχει καὶ ἓνα ὑπογραμματέα.

Καθήκοντα τοῦ Πρωτοκλήτου.

25. Ὁ Πρωτόκλητος Δικαστὴς κρίνει πᾶσαν πολιτικὴν ἀγωγὴν ὅποιας-δήποτε φύσεως ἢ ποσότητος, ἐξαιρουμένων τῶν τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Εἰρηνοδίκου καὶ τῶν ἐμπορικῶν τῶν τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ.

26. Κρίνει ἀνεκκλήτως τὰς ἀποφάσεις τὰς ἐκτὸς τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Εἰρηνοδίκων, δηλαδή μέχρι τῶν 300 Φοινίκων.

27. Τὰ περὶ ἀκινήτων ζητήματα ἀνήκουσιν εἰς τὸ Δικαστήριον τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης, ὅπου εὐρίσκεται τὸ ἐπίδικον κτῆμα.

28. Τὰ περὶ ἀκινήτων ζητήματα, καὶ τὰ προσωπικὰ, τῶν ὁποίων ἡ τύχη ἀχώριστος οὕτως κρέμαται ἀπὸ τὴν ἐκβασιν τῆς περὶ τοῦ κεφαλαίου ὑποθέσεως, ἀνήκουσιν εἰς τὸ Δικαστήριον τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης, ὅπου τὰ κτήματα κεῖνται.

29. Ἐὰν τὰ κτήματα εἶναι διεσπαρμένα εἰς διαφόρους ἐπαρχίας, θέλει εἶσθαι ἀρμόδιον Δικαστήριον τὸ τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς ὁποίας ὑπάρχει ἡ μεγαλύτερά ἀξία τῶν κτημάτων.

30. Τὰ περὶ κοινωνικῶν ζητήματα ὑπόκεινται εἰς τὸ Δικαστήριον, ὅπου ὑπάρχει τὸ κατάστημα.

31. Ὡσαύτως, ὅταν ὁ ἀναγόμενος δὲν ἔχῃ μὲν διαμονὴν, κατὰ περίστασιν ὅμως εὐρίσκεται εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας τοῦ αὐτοῦ Πρωτοκλήτου, δὲν ὑπόκειται εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦ τόπου, ὅπου κατὰ περίστασιν εὐρίσκεται.

32. Κρίνει καὶ τὰς διαφορὰς περὶ τῆς νομιμότητος τῶν διαθηκῶν, αἵτινες γίνονται εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας του.

33. Δύναται νὰ ἐνδίδῃ καὶ εἰς τὰς αἰτήσεις τῶν μερῶν περὶ προσωρινῶν ἀσφαλιστικῶν μέτρων, μολονότι, εἴτε ὁ ἀναγόμενος, εἴτε ὁ ἐνάγων, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του.

34. Κατὰ πρόσκλησιν ὁποιοῦδήποτε Δικαστηρίου, δέχεται μαρτυρίας· ἐκτελεῖ κοινοποιήσεις, καὶ ἐνεργεῖ προσωρινὰ ἀσφαλιστικὰ μέτρα.

35. Αἱ ὑπερβαίνουσαι τοὺς 300 Φοινίκας ὑποθέσεις δύνανται νὰ ἐκκαλεσθῶσιν ἀπὸ τὰ μέρη εἰς τὸ Ἐκκλητικὸν Δικαστήριον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

Περὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαστηρίου.

36. Διορίζεται Ἐμπορικὸν Δικαστήριον εἰς τὴν Σύραν.

37. Χρείας τυχούσης, ἡ Κυβέρνησις συσταίνει καὶ ἀλλαχοῦ Ἐμπορικὰ Δικαστήρια.

38. Ὅπου δὲν ὑπάρχει Ἐμπορικὸν Δικαστήριον, ἀναπληρόνεται ἀπὸ τὸ Πρωτόκλητον μὴν ὑπερβαίνον τὴν οἰκείαν αὐτοῦ δικαιοδοσίαν πρὸς τὸ ποσὸν τῆς ἀμφισβητουμένης ὑποθέσεως· τὸ αὐτὸ δὲ μετέρχεται καὶ ὅλα τ' ἄλλα, ὅς' ἀποδίδει εἰς αὐτὸ ἡ διαδικασία.

39. Ἐχει ἓνα Πρόεδρον, δύο Συνδικαστὰς, καὶ δύο Παρέδρους.

40. Ὁ Πρόεδρος διορίζεται ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν.

41. Ἡ ἐκλογή τῶν Συνδικαστῶν καὶ Παρέδρων γίνεται οὕτως.

Ὅλοι οἱ κατὰ νόμον ἔμποροι, οἱ ὡς τοιοῦτοι καταγεγραμμένοι εἰς τὸ κατάστιχον τοῦ Διοικητοῦ, συνεδριάζουν ἀνα 8 μῆνας ἅπαξ, καὶ διὰ πλειοψηφίας διορίζουν 16 ἀφ' ἐκτῶν.

Ἡ συνεδρίασις προεδρεύεται παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαστηρίου· ἡ δὲ Κυβέρνησις ἐκλέγει καὶ διορίζει τοὺς 4 ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν 16.

42. Οἱ 4 παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διοριζόμενοι ἐργάζονται 4 μῆνας, καὶ τότε ἀντικαθίστανται ἀπὸ ἄλλους 4, τοὺς ὁποίους ἐκλέγει ἡ Κυβέρνησις ἀπὸ τοὺς ἐναπολειφθέντας 12 τοῦ καταλόγου.

43. Το Ἐμπορικὸν Δικαστήριον ἔχει ἓνα γραμματέα διοριζόμενον παρ' αὐτοῦ εἰς διπλὸν ὄνομα, καὶ ἐκλεγόμενον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

44. Ἐχει καὶ ἓνα υπογραμματέα.

45. Τὰ ἤδη ἐκλεχθέντα μέλη τοῦ Δικαστηρίου τούτου δύνανται νὰ μετακληθῶσιν.

46. Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς αὐτὸ ὑπηρετούντων, ἡ ἐσωτερικὴ του εὐκοσμία, τὰ καθήκοντα τοῦ γραμματέως καὶ παντὸς ἄλλου ὑπηρετούντος, ὅλα ταῦτα κανονίζονται δι' ἰδιαίτερας διατάξεις παρὰ τοῦ Δικαστηρίου προβαλλομένης, καὶ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐπικυρουμένης.

Καθήκοντα τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαστηρίου.

47. Τὸ Ἐμπορικὸν Δικαστήριον κρίνει:

1 Ὅλα τὰ ζητήματα τ' ἀφορῶντα τὰς ἐμπορικὰς εἰσαγωγὰς καὶ ἐξαγωγὰς·

2 Ὅλα τὰ περὶ ἐμπορικῶν ἐταιριῶν, συναλλαγματικῶν, ἐμπορικῶν ὁμολογιῶν, καὶ χρεωκοπιῶν·

3 Ὅλα τὰ περὶ πλοίων, τὰ περὶ προσώπων τῶν ἐνεχομένων εἰς πλοῖον ἢ δι' ἓνα διάπλουν, ἢ διὰ τὴν φόρτωσιν καὶ ἐκφόρτωσιν, τὰ περὶ συμφῶνων θαλασσοδανείων, τὰ περὶ ἀσφαλειῶν, τὰ περὶ δυστυχηματοδειξέων καὶ ναυαγίων·

4 Ὅλα τὰ ζητήματα τὰ μεταξὺ ἐμπόρων, πραγματευτῶν, καὶ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν, τὰ μεταξὺ μεσιτῶν καὶ ἐμπόρων, τὰ μεταξὺ ἐμπόρων καὶ ιδιωτῶν δι' ἐμπορικὰς ὑποθέσεις, τὰ μεταξὺ μεσιτῶν καὶ ιδιωτῶν δι' ἐμπορικὰς ὑποθέσεις·

5 Ὅσας τὰ εἰρημένα ζητήματα ἤθελαν ἐμπεριλαμβάνει καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον ἀγωγὴν κτηματικὴν, ἢ ἀγωγὴν πολιτικὴν δικαίου, μὴ ὑπαγομένην εἰς τὸ ἐμπορικόν, ἢ διόδος τῆς διαδικασίας παύει εἰς τὸ Ἐμπορικὸν Δικαστήριον, καὶ ἐνεργεῖται διὰ τοῦ ἀρμόζοντος πολιτικοῦ Δικαστηρίου·

6 Γίνεται ἡ διαδικασία κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δι' ὅσα ζητήματα πηγάζουν ἀπὸ ἐκτελέσειν ἀποφάσεως ἐνώπιον τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαστηρίου, ὅπταν προσβάλλωνται ἀκίνητα κτήματα, καὶ ἀνθίστανται τρίτα πρόσωπα εἰς τὴν ἀπαλλοτρίωσιν αὐτῶν.

48. Δικάζει ἀνεκκλήτως μέχρι τῶν 480 Φοινίκων.

49. Ἄν ἡ τιμὴ τοῦ περὶ οὗ ἡ δίκη πράγματος δὲν προσδιορίζεται ἀπὸ τὴν φύσιν του, ὁ ἐνάγων δύναται νὰ τὸ ἐκτιμήσῃ διὰ 480 ἢ ὀλιγωτέρους Φοινίκας, καὶ νὰ τὸ ἀφήσῃ εἰς τὸν ἀντίδικόν του διὰ ταύτην τὴν τιμὴν· τότε τὸ Δικαστήριον δὲν τὴν ἀναβιβάζει περισσώτερον.

50. Ὑπὲρ τοὺς 480 Φοινίκας, ἡ ὅταν δὲν προσδιορισθῇ ἡ τιμὴ τοῦ πράγματος, ἡ κρίσις ἐκκαλεῖται εἰς τὸ Ἐκκλητικὸν Δικαστήριον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ.

Περὶ τοῦ Εἰρηνοδίκου ὡς ἐπανορθωτικοῦ Δικαστοῦ.

51. Ὅπου ὑπάρχει Εἰρηνοδικὴς, θέλει εἶσθαι ἐαυτὸς καὶ Ἐπανορθωτικὸς Δικαστής.

52. Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Εἰρηνοδίκου ἐκπληροῖ καὶ τὰ ἔργα τοῦ Γραμματέως τοῦ Ἐπανορθωτικοῦ Δικαστοῦ.

Καθήκοντα τοῦ Ἐπανορθωτικοῦ Δικαστοῦ.

53. Κρίνει:

1 Τὰς καταπατήσεις τῶν συνόρων·

2 Τὴν βιαίαν ἢ δολίαν μετοχέτευσιν τῆς ροῆς τῶν ὑδάτων·

3 Τὴν βιαίαν κατάσχεσιν ἢ παρὰ καιρὸν ἐξωσιν τῶν ἐνοικιασμένων κτημάτων·

4 Τὰς ζημίας τὰς προξενουμένης εἰς κτήματα ἀπὸ ἀνθρώπων ἢ ζῶα·

5 Τὴν κλοπὴν τῶν ζώων·

6 Τὰς προφορικὰς ὕβρεις·

7 Τὸν χωρὶς ὅπλων καὶ πληγῶν θάρμῶν·

8 Τὰς ἐαρείας ἀπειλὰς·

9 Τὰς εἰς καιρὸν ἡμέρας κλοπὰς μὴ ὑπερβαίνουσας τοὺς 40 Φοινίκας·

10 Τὴν ἐνοχλουμένην νομὴν ἐντὸς ἐνὸς ἔτους.

54. Αἱ ἐπανορθωτικαὶ ποιναὶ, καθόσον δὲν ἐμπεριέχονται ρητῶς εἰς τὸ μέχρι τοῦδε ἐπικρατοῦν Ἀπάνθισμα τῶν νόμων, θελοῦν εἶσθαι αἱ ἀκόλουθοι·

Διὰ μὲν τὴν δικαιοδοσίαν τῶν Ἐπαρχιακῶν Εἰρηνοδικῶν,

- 1 Τὸ μέχρι 20 Φοινίκων πρόστιμον·
- 2 Ἡ μέχρι 40 Φοινίκων ἀποζημίωσις·
- 3 Ἡ εἰς τὴν οἰκίαν τριῶν μηνῶν κράτησις·
- 4 Ἡ χωρὶς δεσμῆς μέχρι τῶν τριῶν μηνῶν φυλάκισις·
- 5 Ἡ ἀπὸ τινος τόπου πρόσκαιρος ἐξορία μέχρις ἐνὸς ἔτους, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς εἰς οἰκογένειάν τινα ἀτιμίας.

Διὰ δὲ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν Εἰρηνοδικῶν τῶν
κωμοπόλεων καὶ χωρίων,

- 1 Τὸ μέχρι 10 Φοινίκων πρόστιμον·
 - 2 Ἡ μέχρι 20 Φοινίκων ἀποζημίωσις.
55. Αἱ ἀποφάσεις τῶν Ἐπαρχιακῶν Ἐπανορθωτικῶν Δικαστῶν εἶναι ἐκκλητοί, ἐὰν ἡ ποινὴ εἴναι βαυτερά:
- 1 Ἀπὸ 10 ἡμερῶν φυλακὴν χωρὶς δεσμῆς·
 - 2 Ἀπὸ 10 Φοινίκων πρόστιμον·
 - 3 Ἀπὸ 20 Φοινίκων ἀποζημίωσιν.
56. Ἐκεῖναι δὲ τῶν κατὰ τὰς κωμοπόλεις ἢ χωρία Ἐπανορθωτικῶν Εἰρηνοδικῶν δύνανται νὰ ἐκκληθῶσιν, ἐὰν ὑπερβαίνωσι:
- 1 Τὸ 5 Φοινίκων πρόστιμον·
 - 2 Τὴν 10 Φοινίκων ἀποζημίωσιν.
57. Ἐφαρμοζὼν ὁ δικαστὴς τὴν ποινὴν ἢ τοὺς βαθμοὺς αὐτῆς, ὀφείλει νὰ προσέχη εἰς τὴν φύσιν τῆς περιπτώσεως, ἢ εἰς τὰς μᾶλλον καὶ ἥττον βαρεῖας περιστάσεις, μᾶλλον ἢ ἥττον ἐλαφρυνούσας τὴν τύχην τῶν μερῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Περὶ τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου ὡς Ἐγκληματικοῦ.

58. Τὸ Πρωτόκλητον πολιτικὸν Δικαστήριον κρίνει καὶ τὰς ἐγκληματικὰς ὑποθέσεις.
59. Τα ἄρθρα 20 καὶ 21 εἶναι κοινὰ εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς ἐγκληματικῆς δικαιοσύνης.
60. ἔχει ἓνα ἐξεταστήν.
61. Ὁ γραμματεὺς τοῦ Πρωτοκλήτου εἶναι ὁ ἐξεταστής.

Καθήκοντα τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου ὡς Ἐγκληματικοῦ.

62. Ὁ Ἐγκληματικὸς Δικαστὴς ἐξετάζει καὶ κρίνει τὰς γενομένας κατηγορίας καθ' ὅλων τῶν Ἑλλήνων, ἢ ξένων, ἐγκαλουμένων δι' ἐγκλήματα πραχθέντα ἐντὸς τοῦ Κράτους, ἢ ἐντὸς ἐμπορικῶν πλοίων ὑπὸ ὁποιοδήποτε σημαίαν, εὐρισκομένων εἰς τοὺς λιμένας καὶ παράλια τοῦ Κράτους, ὅταν εἶναι ὑπὸ καθαρσίν· καὶ ἐὰν εἶναι εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν, ὅταν κἀνεὶς ἀλλότριος τοῦ πληρώματος λάβῃ μετοχὴν εἰς τὴν πράξιν.
63. Ἐξετάζει καὶ κρίνει τὰς γενομένας κατηγορίας καθ' ὅλων τῶν Ἑλλήνων, ἐγκαλουμένων δι' ἐγκλήματα πραχθέντα ἐντὸς τοῦ Κράτους εἴτε κατὰ ξηρὰν, εἴτε κατὰ θάλασσαν, καὶ ἀλλαχοῦ μὴ κριθέντα, μήτε τιμωρηθέντα.
64. Ὁ νόμος προσδιορίζει τὰς περὶ δικαιοδοσίας ἐξαιρέσεις.
65. Ἐν γένει ὁ ἀρμόδιος ἐγκληματικὸς δικαστὴς εἶναι ἐκεῖνος, ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ὁποίου ἐπράχθη τὸ ἐγκλημα.
66. Πᾶς ἐγκληματικὸς δικαστὴς δύναται νὰ διατάξῃ νὰ συλληφθῇ ὁ δι' ἐγκλημα ἐγκαλούμενος, ἂν εὐρίσκεται ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ἐξετάζει τὴν ὑπόθεσιν, καὶ παραπέμπει τὰ πάντα εἰς τὸν δικαστὴν τοῦ τόπου, ὅπου ἐπράχθη τὸ ἐγκλημα.
67. Ἐὰν τὸ ἐγκλημα ἀρχίσῃ εἰς ἓνα τόπον, καὶ τελειώσῃ εἰς ἄλλον, προκρίνεται ὁ δικαστὴς τοῦ τόπου, ὅπου τὸ ἐγκλημα ἐτελείωσεν.

68. Ὁ ἐγκαλούμενος διὰ πολλὰ ἐγκλήματα πραχθέντα εἰς διαφόρους δικαιοδοσίας, παραπέμπεται εἰς τὸν δικαστὴν τοῦ τόπου, ὅπου ἐπράχθη τὸ βαρύτερον ἐγκλημα, ἀφοῦ γενῇ ἢ ἐξετάσῃ παρὰ τοῦ δικαστοῦ τοῦ τόπου, ὅπου εὐρέθη καὶ ἐσυλλήφθη.

69. Ἡ ἐξετάσις συνίσταται εἰς τὴν γνώρισιν τοῦ προσώπου καὶ τῶν εὐρεθέντων, εἰς τὴν ἐρωταπόκρισιν, καὶ συλλογὴν ὅλων τῶν περιστάσεων τοῦ ἐγκλήματος.

70. Ὁ ἐγκαλούμενος ὅμως διὰ πολλὰ ἐγκλήματα, πραχθέντα εἰς διαφόρους δικαιοδοσίας, ὑποβάλλεται εἰς τόσας κρίσεις, ὅσαι εἶναι αἱ δικαιοδοσίαι, ἀρχόμενος ἀπὸ τὴν κρίσιν τοῦ βαρυτέρου ἐγκλήματος. Ἐὰν δὲ εἰς τινὰ τῶν κρίσεων τούτων ἐπιβληθῇ κατ' αὐτοῦ ἡ μεγίστη καταδίκη, δὲν προχωρεῖ περαιτέρω εἰς ἄλλην κρίσιν.

71. Ὁ δικαστὴς τοῦ δευτέρου ἐγκλήματος ἔχει ὑπ' ὄψιν τὴν ποινὴν τοῦ προηγηθέντος, καὶ οὕτω καθεξῆς.

72. Ὅταν πρόκειται περὶ προτιμήσεως δικαιοδοσίας, ἀποφασίζει τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον.

73. Ὁ δικάζων τὸν πρώτιστον ἐγκαλούμενον δικαστὴς, δικάζει καὶ τοὺς συνενόχους καὶ συναιτίους, ὅπου καὶ ἂν εὐρίσκωνται· ὅθεν καὶ προηγούνται αἱ μετὰξὺ τῶν δικαστῶν ἀναγκαῖαι συσκέψεις διὰ τὸ ταχύτερον καὶ εὐκολώτερον τῆς διαδικασίας.

74. Κάνει δικαστὴς δὲν δύναται νὰ παραδώσῃ εἰς ξένην ἐξουσίαν τὸν ἐγκληματίαν, χωρὶς τὴν συναίνεσιν τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως.

75. Δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν συνήθη δικαστὴν τὰ καθοσιώσεως ἐγκλήματα, αἱ παρὰ τῶν δημοσίων ὑπουργῶν καταχρήσεις τῆς ἐξουσίας, καὶ τὰ στρατιωτικὰ ἐγκλήματα.

76. Ὑπόκεινται εἰς τὸν συνήθη ἐγκληματικὸν δικαστὴν ὅλα τὰ πραττόμενα παρὰ τῶν δημοσίων ὑπουργῶν ἐγκλήματα ἐκτὸς τοῦ ὑπουργήματός των· ὡσαύτως ὅλα τὰ μὴ στρατιωτικὰ ἐγκλήματα τὰ πραττόμενα ἀπὸ στρατιωτικῶν ἐν ἀδείᾳ, ἢ ἐκτὸς τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων εὐρισκομένους, ἢ πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς των εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

77. Ἐὰν, μετὰξὺ τῶν ἐγκαλουμένων δι' ἓν καὶ τὸ αὐτὸ μὴ στρατιωτικὸν ἐγκλημα, ὑπάρχῃ εἰς ἡ πολλοὶ στρατιωτικοί, οἱ ἐγκαλούμενοι οὗτοι στρατιωτικοὶ ὑπόκεινται εἰς τὸν συνήθη δικαστὴν.

78. Ἐὰν πρόκειται περὶ στρατιωτικῶν ἐγκλημάτων, ὁ ἀρμόδιος στρατιωτικὸς δικαστὴς εἶναι ὁ ἀρμόδιος καὶ διὰ τὸν μὴ στρατιωτικὸν ἐγκαλούμενον.

79. Τὰ στρατιωτικὰ ἐγκλήματα, διὰ τὰ ὁποῖα καὶ ὁ μὴ στρατιωτικὸς ὑπόκειται εἰς τὸ Στρατιωτικὸν Δικαστήριον, εἶναι,

1 Τὰ εἰς ὁποιοδήποτε τόπον πραττόμενα ἐγκλήματα ἀπὸ στρατιωτικῶν τῆς ξηρᾶς ἢ τῆς θαλάσσης, ἢ ἀπὸ ἀνθρώπων προσκολλημένων εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς ἢ τῆς θαλάσσης, μετερχομένων τὴν ὑπηρεσίαν των ἢ ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικῇ, ἢ εἰς τὸν κατάλογον τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας·

2 Τὰ παρ' ὁποιοδήποτε πραττόμενα ἐγκλήματα, εἰς ὁποιοδήποτε τόπον, κατὰ στρατιωτικῶν ὑπαρχόντων ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικῇ, ἢ εἰς τὸν κατάλογον τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας·

3 Τὰ παρ' ὁποιοδήποτε πραττόμενα ἐγκλήματα εἰς τόπον πραγματικῶς καὶ ἀφοριστικῶς διωρισμένον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν, ἢ διὰ τὰς στρατιωτικὰς ἐργασίας·

4 Ἡ στρατιωτικὴ κατασκοπὴ·

5 Ἡ λειποταξία·

6 Ἡ κλοπὴ στρατιωτικῶν, ἢ διωρισμένων πρὸς χρῆσιν στρατιωτικὴν πραγμάτων·

7 Ἡ ὑπεκφυγὴ τῶν πρὸς στρατείαν ζητουμένων, ἢ στρατολογουμένων.

80. Ἐὰν ὁ δικαστὴς διατάξῃ νὰ συλληφθῇ ἐκκλησιαστικὸς, εἰδοποιεῖ περὶ τούτου τὸν ἐπίσκοπον τῆς ἐπαρχίας, ἐκδίδει τὴν ἀπόφασιν, καὶ τὴν γνωστοποιεῖ πρὸς τὸν αὐτὸν ἐπίσκοπον δι' ὁδηγίαν του, καθόσον ἀνάγεται εἰς τὸ ἐπάγγελμά του.

81. Παύει τὸ ἔργον τοῦ δικαστοῦ εὐθὺς, ὅταν συμβῇ ἡ ἀνάληψις τῆς κα-

τηγορίας διὰ συνδιαλλαγῆς μεταξὺ τῶν διαφερομένων· τὰ ἐγκλήματα τὰ ἐπιδεχόμενα παῦσιν μετὰ τὴν ἀνάληψιν τῆς κατηγορίας, εἶναι· 1, ἡ μοιχεία· 2, ἡ ἀπλή καὶ μὴ μετὰ βίας παρθενοφθορία.

82. Ὄταν ἀπὸ πολιτικὴν διαφορὰν πηγάζῃ ἐγκληματικὴ δημόσιος, ἀναβάλλεται μέχρις οὗ ἀποφασισθῇ ἡ ἐγκληματικὴ, ὡς ἂν ἀπὸ αὐτὴν κρέμαται ἡ πολιτικὴ· ἂν ὁμῶς ἀπὸ τὴν ἐκδοσιν τῆς πολιτικῆς κρέμαται ἡ ἐγκληματικὴ, αὕτη πρέπει ν' ἀναβάλλεται ἕως τοῦ ἀποφασισθῇ ἡ πολιτικὴ.

83. Ἄν καὶ ὁ ἐγκληματικὸς δικαστὴς δὲν ᾔθελεν εἰσθαι ἀρμόδιος οὔτε διὰ τὸν τόπον, ὅπου ἐπράχθη τὸ ἐγκλημα, οὔτε διὰ τὴν κατοικίαν τοῦ ἐγκαλουμένου, οὔτε διὰ τὴν ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας του προσφυγὴν αὐτοῦ, δύναται μολοντοῦτο νὰ ἐξετάσῃ καὶ νὰ κρίνῃ, ὡς ἂν νομίμως τὸν παραπεμθῇ ἡ ὑπόθεσις, κατὰ τὸ περὶ παραπομπῆς κεφάλαιον τῆς Ἐγκληματικῆς Διαδικασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'.

Περὶ τοῦ Ἐκκλήτου Δικαστηρίου.

84. Ὁ Πρωτόκλητος δικαστὴς κρίνει ἀνεκκλήτως τὰς ἀποφάσεις τοῦ Εἰρηνοδίκου καὶ τοῦ Ἐπανορθωτικοῦ δικαστοῦ.

85. Ἐὰν ὁ Εἰρηνοδίκης ἐκπληροῖ συγχρόνως καὶ τὰ ἔργα τοῦ Πρωτοκλήτου δικαστοῦ, τότε ὁ πλησιέστερος Πρωτόκλητος δικαστὴς κρίνει ἀνεκκλήτως τὰς ἀποφάσεις τοῦ Εἰρηνοδίκου.

86. Ὁ Πρωτόκλητος δικαστὴς ἔχει δύναμιν ἀκυρωτικὴν ὡς πρὸς τὰς ἀνεκκλήτους ἀποφάσεις τοῦ Εἰρηνοδίκου.

87. Τὸ αὐτὸ θέλει γίνεσθαι καὶ διὰ τὰς ἑπανορθωτικὰς ἀποφάσεις.

88. Καθίστανται τρία Ἐκκλήτα Δικαστήρια· τουτέστιν, ἓν εἰς τὴν Πελοπόννησον, ἓν εἰς τὴν Στερεάν Ἑλλάδα, καὶ ἓν εἰς τὰς νήσους.

89. Σύγκεινται ἀπὸ τρία μέλη, ἓν τῶν ὁποίων εἶναι ὁ Πρόεδρος, διορίζομενα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

90. Ἐκαστον τούτων τῶν Ἐκκλήτων ἔχει ἓνα δημόσιον συνήγορον διορίζομενον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

91. ἔχει ἓνα Γραμματέα διορίζομενον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

92. ἔχει καὶ δύο ὑπογραμματεῖς.

93. Ἐν ἑλλείψει τινὸς τῶν μελῶν, ἢ ἐν περιστάσει ἐξαιρέσεως, ἀναπληροῖ τὸν τόπον αὐτοῦ εἰς τῶν συμβούλων τοῦ Πρωτοκλήτου τῆς ἐπαρχίας, ὅπου τὸ Ἐκκλήτον ἐδρεύει, ἐκλεγόμενος παρὰ τοῦ ἰδίου κριτηρίου διὰ πλειοψηφίας.

Καθήκοντα τοῦ Ἐκκλήτου Δικαστηρίου.

94. Τὸ Δικαστήριον τῶν Ἐκκλήτων πρωτοπαρουσίαστον ὑπόθεσιν δὲν δέχεται.

95. Κρίνει ὅλας τὰς ἐφεσίμους ἀποφάσεις τῶν Πρωτοκλήτων.

96. Κρίνει τὰς εἰς τοὺς τύπους καὶ τὰς εἰς τὴν οὐσίαν παραβάσεις, ὡς ἀκυρωτικόν.

97. Δύναται ὅχι μόνον νὰ ἐγκρίνῃ, ἢ ν' ἀνατρέπῃ ἀπολύτως τὴν πρώτην

ἀπόφασιν, ἀλλὰ καὶ νὰ τὴν τροπολογῇ, ἂν καὶ οἱ διαφερόμενοι δὲν τὸ αἰτήσουν διὰ τῆς ἐφέσεως ἢ ἀναφορᾶς των.

98. Δύναται προσέτι ν' ἀναβάλῃ τὴν ἀπόφασιν του ὅταν πρόκειται ν' ἀπαιτήσῃ περαιτέρω πληροφορίας.

99. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Δικαστηρίου τῶν Ἐκκλήτων, ὅταν εἶναι σύμφωνοι μετὰ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου, εἶναι ἀνεκκλήτοι. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ τὸ Ἀνώτατον, ὡς ἀκυρωτικόν· ἡ δύναμις τοῦ ἀκυρωτικοῦ εἶναι ἡ διόρθωσις τῆς παραβάσεως τῶν ῥητῶν πολιτικῶν νόμων καὶ τύπων. Ἐὰν ἡ ὑπόθεσις ὑπερβαίνει τοὺς ὀκτὼ χιλιάδας Φοίνικας, μολονότι αἱ ἀποφάσεις σύμφωνοι, τότε ὁ μὴ εὐχαριστούμενος ἐκκαλεῖ τὰς ἀποφάσεις τῶν δύο Δικαστηρίων εἰς τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον, διὰ νὰ γενῇ μία ἀναθεώρησις, ἂν ἡ ὑπόθεσις ἀπεφασίσθῃ καλῶς, ἢ ὅχι· ὅταν αἱ ἀποφάσεις τοῦ Δικαστηρίου τῶν Ἐκκλήτων εἶναι ἀσύμφωνοι μετὰ τὰς τοῦ Πρωτοκλήτου, ἐκκαλοῦνται αἱ ὑποθέσεις εἰς τὸ Ἀνώτατον, ὡς πρὸς τρίτον Δικαστήριον.

100. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Δικαστηρίου τῶν Ἐκκλήτων εἶναι ὁριστικαὶ καὶ ἀμετάβλητοι εἰς τὰς ἐγκληματικὰς ὑποθέσεις, ὅταν ἡ ποινὴ δὲν ὑπερβαίνει τριῶν μηνῶν φυλακῆν, καὶ τετρακοσίων Φοινίκων χρηματικὴν ποινὴν. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν δύναται ὁ κατὰδικασθεὶς νὰ ἐπικαλεσθῇ τὸ Ἀνώτατον, ὡς ἀκυρωτικόν· ὅταν δὲ ἡ ποινὴ εἶναι μεγαλητέρα, τότε αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ἐκκλήτου διευθύνονται πρὸς τὸ Ἀνώτατον, ὡς πρὸς τρίτον δικαστήριον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου.

101. Καθίσταται ἓν Ἀνώτατον Δικαστήριον εἰς ὅλην τὴν ἐπικράτειαν.

102. Σύγκειται ἀπὸ πέντε μέλη διοριζόμενα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

103. ἔχει ἓνα δημόσιον συνήγορον διορίζομενον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

104. ἔχει ἓνα γραμματέα διορίζομενον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

105. ἔχει καὶ δύο ὑπογραμματεῖς.

106. Ἐν ἑλλείψει τινὸς ἢ τινῶν τῶν μελῶν, ἢ ἐν περιστάσει ἐξαιρέσεως, ἢ ἑλλείψει ἀναπληροῦται ἀπὸ Γερουσιαστὰς, οἵτινες διορίζονται εἰς πᾶσαν περίπτωσιν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Καθήκοντα τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου.

107. Τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον κρίνει ὅλας τὰς ἐκκλήτους ἀποφάσεις τῶν Ἐκκλήτων Δικαστηρίων πάσης τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας.

108. ἔχει τὴν δύναμιν νὰ κρίνῃ ὁριστικῶς κατὰ τὰ εἰς τ' ἄρθρα 99 καὶ 100 διαταττόμενα.

109. Ἡ δύναμις τοῦ ἀκυρωτικοῦ εἶναι ἡ διόρθωσις τῆς παραβάσεως τῶν πολιτικῶν νόμων καὶ τύπων.

110. Ἐὰν ἡ διόρθωσις τῆς παραβάσεως τῶν τύπων δύναται νὰ μεταμορφώσῃ τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως, τότε παραπέμπει τὴν διόρθωσιν, ὅπου ἀνήκει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η.

Περὶ τοῦ Ἐξαιρετικοῦ Δικαστηρίου.

111. Καθίσταται ἐν Ἐξαιρετικὸν Δικαστήριον.
 112. Συντίθεται ἀπὸ δύο ἐπιτροπὰς συγκειμένας ἀπὸ πέντε μέλη ἐκάστη.
 113. Ἡ πρώτη πενταμελὴς ἐπιτροπὴ σύγκειται ἐκ πέντε μελῶν τῆς Γερουσίας· καὶ τὸ ἔργον τῆς εἶναι ἡ ἐξέτασις τῆς βράσεως τῆς ἐγκαλέσεως.
 114. Ἡ δευτέρα πενταμελὴς ἐπιτροπὴ σύγκειται ἀπὸ τρία μέλη τοῦ ἰδίου σώματος τῆς Γερουσίας, καὶ ἀπὸ δύο ἑτερα λαμβανόμενα τὸ μὲν ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου, τὸ δὲ ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ Ἐκκλητίου τῆς Πελοποννήσου.
 115. Τὸ Ἐξαιρετικὸν Δικαστήριον ἔχει ἐνὰ δημόσιον συνήγορον.
 116. ἔχει ἐνα γραμματέα λαμβανόμενον ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Γερουσίας.
 117. Ἡ ἐκλογὴ τῶν μελῶν τοῦ Ἐξαιρετικοῦ Δικαστηρίου γίνεται κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον.
 118. Ὁ Κυβερνήτης ἐκλέγει τὴν α' καὶ τὴν β' πενταμελὴ ἐπιτροπὴν, καὶ τὸν δημόσιον συνήγορον.
 119. Αἱ δύο ἐπιτροπαὶ ἐκλέγουσι τὸν γραμματέα ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Γερουσίας, καὶ ὁ Κυβερνήτης τὸν ἐπικυρόναι.

Καθήκοντα τοῦ Ἐξαιρετικοῦ Δικαστηρίου.

120. Τὸ Ἐξαιρετικὸν Δικαστήριον κρίνει πᾶσαν ἀγωγὴν διευθυνομένην παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐναντίον τινος τῶν δημοσίων ὑπουργῶν, εἴτε δικαστικῶν, εἴτε διοικητικῶν.
 121. Κρίνει τὰ καθοσιώσεως ἐγκλήματα.
 122. Ἡ κατὰ τινος δημοσίου ὑπουργοῦ ἀγωγὴ παρουσιάζεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν.
 123. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς ὁμοῦ μετὰ δύο Γερουσιαστὰς, ἐπιτιθεὶς προσκαλουμένους ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, σχηματίζουν ἐιδικὴν ἐπιτροπὴν, ἥτις ἐξετάζει ἄνευ ἀναβολῆς, ἐὰν ἡ κατηγορία ἔχῃ ὕλην ἐγκληματικὴν, ἢ ὄχι.
 124. Ἐὰν ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη εὐρῇ ὅτι ἡ κατηγορία ἔχει ὕλην ἐγκληματικὴν, τότε ἡ Κυβέρνησις δίδει ἐνέργειαν εἰς τὰ ἀρθρα 117 καὶ 118, καὶ παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν πρώτην πενταμελὴ ἐπιτροπὴν.
 125. Ὁ διορισθησόμενος δημόσιος συνήγορος εἶναι ὁ ἐξεταστής τῆς πράξεως, καὶ ὁ ἐγκαλῶν.
 126. Ἡ πρώτη πενταμελὴς ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει ἐὰν ἔχῃ βράσιν ἢ ὄχι ἡ ἐγκαλέσις. Οποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ ἀπόφασις, διευθύνεται εἰς τὴν δευτέραν ἐπιτροπὴν, ἡ ὁποία δικάζει καὶ ὅταν διὰ πλειοψηφίας τῶν μελῶν τῆς δευτέρας ἐπιτροπῆς ἀποδειχθῇ ἔνοχος ὁ ἐγκαλούμενος, γίνεται ἐκπτώτος τοῦ ὑπουργήματός του, καὶ διευθύνεται εἰς τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον διὰ τὴν ἐπίδωλὴν τὴν ποινὴν.
 127. Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔπαυσεν ἐκ τοῦ ὑπουργήματός του τὸν ἐγκαλούμενον εἰς τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ἐσυγκροτήθη τὸ Ἐξαιρετικὸν Δικαστήριον καὶ διεύθυνε τὴν ἐγκάλεσιν, πρέπει νὰ πύσῃ προσωρινῶς, ἀφοῦ ἡ πρώτη ἐπιτροπὴ ἀποφασίσῃ ὅτι ἔχει βράσιν ἢ ἐγκαλέσις.
 128. Ἡ ἐγκληματικὴ Διαδικασία θέλει προσδιορίσει τοὺς τρόπους τῆς ἐξετάσεως καὶ ἀποφάσεως.
 129. Ἀφοῦ διακριθῶσι τὰ ἐντὸς τῶν χρεῶν τῶν ἐγκλήματα καὶ πταίσματα τοῦ Γερουσιαστοῦ καὶ Γραμματέως τῆς Κυβερνήσεως, θέλει διορισθῇ ἀπὸ τὸν Κυβερνήτην Ἐξαιρετικὸν τῶν Δικαστῶν συνιστάμενον ἀπὸ Γραμματεῖς τῆς Κυβερνήσεως καὶ Γερουσιαστὰς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Καθήκοντα τῶν Δημοσίων Συνηγόρων.

130. Ἐκαστος τῶν δημοσίων Συνηγόρων τῶν εἰς τὰ Ἐκκλητὰ Δικαστήρια προσκολλημένων ἔχει τὰ ἐφεξῆς καθήκοντα.
 131. Διὰ πᾶσαν ὑπόθεσιν πολιτικὴν ἀποφασιστέαν, δίδει ἐγγράφως τὰ συμπεράσματά του.
 132. Ὅσάκις νομίζει ὅτι πράξεις τις ἢ ἀπόφασις ἔγεινε μετὰ προφανῆ ἀδικίαν, ἢ παράδοσιν νόμου, ἀναφέρεται ἐξ ἐπαγγέλματος εἰς τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον.
 133. Ἐπαγγρυνεῖ εἰς τὴν διατήρησιν τῶν παρὰ τῆς διαδικασίας ὑπαγορευομένων ὑπὸ τὸν τίτλον τῶν ἐπιτρόπων καὶ κηδεμόνων, διὰ τὸ ὅποιον κρατεῖ ἀνταπόκρισιν μὲ ὅλους τοὺς Διοικητὰς καὶ Δικαστὰς τοῦ Κράτους.
 134. Ὡς πρὸς τὰς ἐγκληματικὰς δὲ ὑποθέσεις ἔχει τὰ ἐφεξῆς καθήκοντα.
 135. Διὰ πᾶσαν ὑπόθεσιν ἐγκληματικὴν, ἀποφασιστέαν παρὰ τοῦ Ἐκκλητίου τοῦ Δικαστηρίου, δίδει ἐγγράφως τὰ συμπεράσματά του.
 136. ἔχει δικαίωμα νὰ ἐκκαλῇ πρὸς τὸ Ἐκκλητον ὅποιανδήποτε ἀπόφασιν Πρωτοκλήτου, ὅπῃ εἰς αὐτὴν εἶναι προφανεῖς αἱ πρὸς τὴν οὐσίαν καὶ τοὺς τύπους παραβάσεις.
 137. Ὅσάκις δὲν εἶναι ἐκκαλῶν, τὴν ὑποστηρίζει κατὰ τοῦ ἐκκαλοῦντος.
 138. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα, τὸ ὅποιον ἔχει τὸ μέρος νὰ ἐπικαλεσθῇ τὸ Ἀνώτατον, ἢ ὡς ἀκυρωτικόν, ἢ ὡς τρίτον Δικαστήριον, παραχωρεῖται ἐξ ἐπαγγέλματος καὶ πρὸς τὸν δημόσιον Συνήγορον ἐκάστου Ἐκκλητίου.
 139. Ἐπαγγρυνεῖ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τοῦ Ἀστυνομίου, καθόσον ταῦτα ἀνάγονται εἰς τὴν ἐγκληματικὴν δικαιοσύνην, διὰ τὸ ὅποιον κρατεῖ ἀνταπόκρισιν μετὰ ὅλους τοὺς Ἀστυνομίους τοῦ κράτους.
 140. Ὁ δημόσιος Συνήγορος δὲν δύναται νὰ δώσῃ ὁδηγίαν, ἀλλὰ μόνον νὰ αἰτήσῃ πληροφориαν.
 141. Ὁ τρόπος, καθ' ὃν ὁ δημόσιος Συνήγορος ἐκπληροῖ τὰ ἔργα του, προσδιορίζεται ἀπὸ τὴν Διαδικασίαν.
 142. Τὰ καθήκοντα τοῦ δημοσίου Συνηγόρου τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου εἶναι τὰ αὐτά· ὑπόκεινται δὲ εἰς αὐτὸν, ὡς ὄντα ἀνωτέρου βαθμοῦ, οἱ ἄλλοι δημόσιοι Συνήγοροι τῶν Ἐκκλητίων, καὶ δι' αὐτοῦ ἀναφέρονται εἰς τὸν Ἀνώτατον Δικαστήριον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

Καθήκοντα τῆς Ἀστυνομίας.

143. Ὁ Ἀστυνομίος εὐθὺς ὅταν λάβῃ εἶδησιν ἐπανορθωτικῆς τινος πράξεως ἢ πταίσματος, συλλαμβάνει τοὺς πταίσαντας, καὶ τὰ ὅποια μετεχειρίσθησαν μετὰ τῆς πρὸς ἀλλήλους βλάβης, καὶ ἀναφέρει, παραπέμπων τὰ πάντα εἰς τὸ Ἐπανορθωτικὸν Δικαστήριον.
 144. Ἐὰν τὰ μέρη συνδιαλλαγῶσιν ἐντὸς 24 ὥρων, τὰ ἀπολύει, ἀφοῦ κρατήσῃ πρᾶξιν τῆς συνδιαλλαγῆς.
 145. Ὅταν λάβῃ εἶδησιν ἐγκλήματος, τὸ ἀναφέρει εὐθὺς εἰς τὸ ἀνήκον Δικαστήριον· ἐν τοσούτῳ δὲ λαμβάνει τὴν κατηγορητικὴν ἐξομολόγησιν τοῦ παθόντος, συνάγει τὰ ἔχνη ὅλα τοῦ ἐγκλήματος, διατάττει, ἐπιστατεῖ καὶ λαμβάνει τὰς ἀναφοράς τῶν ἱατρῶν, ἢ ἄλλων δοκιμαστῶν· ἐκδίδει διαταγὴν τῆς κατεπειγούσης συλλήψεως τῶν κατηγορουμένων, ἐξετάζει τοὺς κατηγορουμένους, ἐξετάζει τοὺς μάρτυρας ἄνευ ὁρκου, κρατεῖ ἀκριβῆ ἐκθεσιν τῶν πρακτικῶν, καὶ προπάρασκευάζει τὰ πάντα πρὸς φωτισμὸν τοῦ ἐξετάστοῦ, παρευρισκομένων δύο μαρτύρων εἰς ὅλας τὰς πράξεις του.

146. Εκτελεί τὰς διαταγὰς τῶν Ἀρχῶν, εἴτε διοικητικῶν, εἴτε δικαστικῶν.

147. Τὰ ἐντάλματα τῶν Ἀρχῶν τούτων πρέπει νὰ παρασταίνουσι σαφῶς πρὸς τὸν Ἀστυνόμον τὸ πρᾶγμα καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐκτελέσεως, διὰ νὰ τὰ ἐκτελεῖ ἀνυπερθέτως, καὶ ν' ἀναφέρει.

Παράρτημα.

148. Τὰ Δικαστήρια, διὰ μὲν τὸ πολιτικὸν ἀκολουθοῦν τοὺς νόμους τῶν Αὐτοκρατόρων· ἕως τοῦ δ' ἐκδοθῇ ἡ παρασκευαζομένη συλλογὴ αὐτῶν, θέλουσι συμβουλευέσθαι τοὺς περιεχομένους εἰς τὴν πρόχειρον ἐξάβιβλον τοῦ Ἀρμενοπουλοῦ — διὰ τὸ ἐμπορικόν, τα τρία πρῶτα βιβλία τοῦ Γαλλικο-εμπορικοῦ Κώδικος — διὰ τὸ ἐπανορθωτικόν, τὸν παρόντα νόμον — διὰ τὸ ἐγκληματικόν, τὸ ἐπικρατοῦν Ἀπάνθισμα, τὸν ὀρθὸν λόγον, καὶ τὴν ἐπιείκειαν, καὶ τοὺς ἄλλους ἐγκληματικούς νόμους τοῦ κράτους, ἕως τοῦ ἐκδοθῇ ὁ παρασκευαζόμενος Ποινικὸς Κώδικς.

149. Οἱ δικασταὶ πρέπει νὰ ἔχουν τριάκοντα ἔτη· οἱ δὲ γραμματεῖς, πλήρη τὰ εἰκοσιπέντε.

150. Ἡ διάρκεια τῶν Συμβούλων εἶναι ἕν ἔτος.

151. Οἱ Σύμβουλοι ὀρκίζονται, ὡς οἱ Δικασταί.

152. Ἐκαστον μέλος τοῦ Δικαστηρίου τῶν Ἐκκλητίων προεδρεύει εἰς αὐτὸ ἐναλλάξ κατὰ μῆνα, κατὰ τάξιν τῆς ἡλικίας.

153. Ὡσαύτως καὶ εἰς τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον, ἐναλλάξ κατὰ τριμηνίαν, κατὰ τάξιν τῆς ἡλικίας.

154. Οἱ δικασταὶ πάσης τάξεως, οἱ ὑπάλληλοι αὐτῶν, καὶ οἱ δημόσιοι Συνήγοροι ὀρκίζονται κατὰ τὸ ὑπ' Ἀρ. 14,569 διάταγμα τῆς Κυβερνήσεως.

155. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα.

Τὴν 15 Αὐγούστου 1830, ἐν Ναυπλίῳ.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς
Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Ἀρ. 153. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπειδὴ τὸ ἀκανόνιστον τῶν ἐργασιῶν τῶν Δικαστηρίων καὶ τῶν διαφορομένων μερῶν, καὶ τὸ ἔλλειπες τῶν ὑπαρχουσῶν Διαδικασιῶν, Πολιτικῆς τε καὶ Ἐγκληματικῆς, ἐβίασαν τὴν Κυβέρνησιν νὰ παρασκευάσῃ ἐντελεστέρας Διαδικασίας κατὰ τὰς εὐχὰς τῶν πολιτῶν καὶ ὅλων τῶν δικαστηρίων.

Ἐπειδὴ διὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ ὑπ' Ἀρ. 152 ψηφίσματος εἶναι ἐπ' ἀνάγκης νὰ λάβουν συγχρόνως ἐνέργειαν καὶ αἱ προπαρασκευασθεῖσαι Διαδικασίαι.

Ἐπειδὴ ἡ Γερουσία δὲν ἠδυνήθη μέχρι τῆς ὥρας νὰ ἐπεξεργασθῇ τὰς αὐτὰς Διαδικασίας, καὶ νὰ γνωμοδοτήσῃ καὶ

Ἐπειδὴ εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖον νὰ ἔχωσιν ὁδηγίαν τὰ Δικαστήρια, καὶ γὰρ παύσῃ ἡ ἀμνηχανία αὐτῶν εἰς τὰς συμπιπτούσας πράξεις των,

Διατάττομεν.

1. Τὰ Δικαστήρια τοῦ κράτους θέλουσι ἔχει προσωρινῶς δι' ὁδηγίαν των τὰς εἰς τὸ παρὸν διατάγμα ἐπισυναπτομένας Διαδικασίας, Πολιτικὴν τε καὶ Ἐγκληματικὴν.

2. Αἱ διατάξεις τῶν αὐτῶν Διαδικασιῶν θέλουσι ἐνεργηθῇ μετὰ 20 ἡμέρας ἀπὸ τὴν σήμερον.

3. Θέλουσι δημοσιευθῇ διὰ τοῦ τύπου, καὶ ἀντίτυπα αὐτῶν θέλουσι σταλῇ εἰς ὅλα τοῦ κράτους τὰ Δικαστήρια.

4. Ἐπιφυλάττει ἡ Κυβέρνησις πᾶσαν τροπολογίαν, ὅταν τὸ ἐγκρίνῃ.

5. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 15 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς
Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Ἀρ. 154. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει,

Τὰ Δικαστικὰ ἔξοδα τῶν Δικαστηρίων τοῦ Κράτους προσδιορίζονται ὡς ἐφεξῆς.

Δικαστικὰ ἔξοδα τοῦ Δικαστηρίου τῶν Εἰρηνοδίκων.

1. Τὸ Δικαστήριον τοῦ Εἰρηνοδίκου διὰ τὰ παρουσιαζόμενα ἔγγραφα τοῦ ἐνάγοντος ἢ τοῦ ἐναγομένου δὲν πληρώνεται.	
2. Δι' ἐκάστην μετατόπισιν (vacation) ἐκτὸς τοῦ χωρίου ἢ τῆς πόλεως τῆς διατριβῆς τοῦ ζητουμένην ἀπὸ τὰ μέρη (ἐκτὸς τῶν ἐξόδων τῆς μετατοπίσεως), ἀπὸ μίαν ἕως πέντε ὥρας	1:20
Καὶ διὰ καθὲ ἡμέραν	2:40
3. Τὰ ἀντίγραφα, διὰ πᾶσαν σελίδα περιέχουσαν 22 γραμμὰς συνήθους γραψίματος.	10
4. Ἐκάστη κλήσις	25
5. Ἡ κλήσις αὕτη παρουσιαζομένη εἰς τὸ μέρος ἀπὸ τὸν κλήτορα	10
6. Ἐκάστη πολιτικὴ ἀπόφασις τοῦ Εἰρηνοδίκου πληρόγεται ἀπὸ ἕκαστον τῶν διαφορομένων	80

Δικαστικὰ ἔξοδα τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου.

7. Ὁ ἐνάγων δι' ἐκάστην ἀγωγὴν παρουσιαζομένην εἰς τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον, πληρώνει	2
8. Ὁ ἐναγόμενος δι' ἐκάστην ἀπολογίαν	1:20
9. Ἐκάστη ἀπάντησις, ὡς καὶ ἐκάστη ἀνταπολογία	1:20
10. Ἐκάστη ἐπανάληψις πρὸς ἀνὸρθωσιν τῆς ἀγωγῆς, ὡς καὶ ἕκαστον προδικαστικὸν ζήτημα	2
11. Ἐκάστη ἀνταγωγή	1:20
12. Ἐκαστον εἰσερχόμενον ἔγγραφον, οἷον ἀποδεικτικόν, μαρτυρικόν, λογαριασμοὶ, ἐκθέσεις, συμφωνητικὰ κτλ. ἀνὰ	80
13. Τὰ παρὰ τοῦ Δικαστηρίου ἐπικυρούμενα ἀντίγραφα ὡς ἀπαράλλακτα τοῖς πρωτοτύποις, πληρόνεται κατ' ἀναλογίαν τῶν 10 λεπτῶν ἐκάστη σελίς, περιέχουσα 22 γραμμὰς συνήθους γραψίματος.	
14. Ἐκάστη κλήσις, ἡ γνωστοποίησις κοινοποιουμένη εἰς ἕνα	1:20
Πληρώνει δὲ τὸ διπλοῦν, ἐὰν κοινοποιῇται εἰς δύο, καὶ τὸ τριπλοῦν, ἐὰν εἰς τρεῖς ἢ πλείονας.	
15. Ἐκάστη ὅποιαδήποτε ἄλλη πράξις τοῦ Δικαστηρίου, ὡς καὶ	

- ἑκαστον πρόγραμμα κτλ. πληρόνεται ὡσαύτως ἀνά 1:20
16. Ἐκαστον ἑντάλμα μεσεγγύου, ἐπισφραγίσεως ἢ ἐνεχυριάσεως, πληρόνεται κατ' ἀναλογίαν τῆς ἀξίας τοῦ μεσεγγυωμένου πράγματος πρὸς ἓν τοῖς ἑκατόν.
17. Ἐκάστη ἐξαγόρευσις, ὡς καὶ ἐκάστη μαρτυρία ζητουμένη ἀπὸ τὰ μέρη, πληρόνεται ἀνά 1:60
18. Ἡ καταγραφή τῶν κινητῶν πραγμάτων πληρόνεται διὰ πᾶσαν ὥραν 80
19. Ἡ καταγραφή τῶν ἀκινήτων πραγμάτων ὡσαύτως διὰ πᾶσαν ὥραν 1:60
20. Ἐκάστη πράξις υἰοθεσίας πληρόνεται 12
21. Ἐκάστη ἐκθεσις δυστυχηματοδείξεως, ἐμπεριεχομένων καὶ τῶν μαρτυριῶν, πληρόνεται κατὰ τὸν ἐφεξῆς τρόπον.
- Ἄν τὸ δυστύχημα ἀκολουθήσῃ εἰς πλοῖον τῆς Α' κλάσεως 24
- — — — — τῆς Β' — 16
- — — — — τῆς Γ' — 8
22. Ἐκάστη ἀναφορά πεμπομένη ἀπὸ ὁποιανδήποτε Ἀρχῆν, καὶ ἀφορῶσα ὑπόθεσιν τινα δικαζομένην, πληρόνεται 1:20
23. Ἐὰν ἐπισυνάπτεται εἰς αὐτὴν ἐγγραφοὶ ἢ ἐγγραφα, πληρόνεται ἑκαστον ἀνά 80
24. Τὰ παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου πεμπόμενα πρὸς τὸ Πρωτόκλητον ἐγγραφα πληροῦνται ὡσαύτως ἀνά 80
25. Ἐκάστη ἀνακεφαλαίωσις 1:20
26. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου πληρόνεται κατὰ τὸν ἀκολουθοῦν τρόπον.
- Ἐὰν ἡ ζήτησις θεμελιωθῇ
- εἰς 40 ἕως 400 Φοίνικας, ἀνά τρεῖς τοῖς ἑκατόν.
- ἀπὸ 400 ἕως 1200 { οἱ μὲν πρῶτοι 400 ἀνά τρεῖς τοῖς ἑκατόν.
- { οἱ δὲ λοιποὶ 800 ἀνά 1:1 | 2 τοῖς ἑκατόν.
- ἀπὸ 1200 ἕως 2000 { οἱ μὲν πρῶτοι 400 ἀνά τρεῖς τοῖς ἑκατόν.
- { οἱ δευτέροι 800 ἀνά 1:1 | 2 τοῖς ἑκατόν.
- { καὶ οἱ λοιποὶ 800 ἀνά 1 τοῖς ἑκατόν.
- { οἱ μὲν πρῶτοι 400 ἀνά τρεῖς τοῖς ἑκατόν.
- { οἱ δὲ δευτέροι 800 ἀνά 1:1 | 2 τοῖς ἑκατόν.
- ἀπὸ 2000 καὶ ἐπέκεινα { καὶ οἱ ἄλλοι 800 ἀνά 1 τοῖς ἑκατόν.
- { καὶ τὰ ἐπέκεινα, ὅσα ἤθελαν εἶσθαι ἀνά 1 | 2 τοῖς ἑκατόν.
27. Ὡσαύτως πληρόνεται καὶ ἡ ἀπόφασις τῶν Διαιτητῶν, ἀφοῦ καταχωρηθῇ εἰς τὸ Πρωτόκολλον τοῦ Δικαστηρίου.
28. Πᾶσα προδικαστικὴ, ἢ παρεμπύπτουσα ἀπόφασις ἀνά Φ. 4
29. Τὰ ἐπανορθωτικὰ καὶ ἑγκληματικὰ Δικαστήρια διορίζουν εἰς τὴν ἀπόφασιν τὸ ποσὸν τῶν ἐξόδων τῆς κρίσεως εἰς ἄραρος τοῦ καταδίκου.
30. Κάνὲν εἶδος ἐγγράφου δὲν πληρόνεται εἰς τὰ Δικαστήρια ταῦτα.
31. Τὰ ἐξόδα τῶν ἐγκληματικῶν ὑποθέσεων εἶναι ὡς ἐφεξῆς.
- Δι' ἐκάστην μετατόπισιν ἀπὸ μίαν ἕως πέντε ὥρας κατὰ τὸ Φ. Α. 2 ἄρθρον 1:20
- Ὡσαύτως διὰ πᾶσαν ἡμέραν 2:40
- Δι' ἐκάστην ἐξαγόρευσιν, ὡς καὶ δι' ἐκάστην μαρτυρίαν. 1:60
- Δι' ἐκάστην πράξιν 1:20
- Δι' ἐκάστην ἀπόφασιν 4:
32. Ἐὰν γενῇ ἐκκλησις ἐγκληματικῶν ἀποφάσεων τῶν Πρωτοκλήτων, τὸ ποσὸν τῶν ἐξόδων τῆς κρίσεως εἰς ἄραρος τοῦ καταδίκου δὲν πληρόνεται εἰς τὰ Πρωτόκλητα· ἀλλὰ σημειοῦται παρ' αὐτῶν εἰς τὸ ἑκκλητικόν, ὅπου γίνεται ἡ ἐφεσις, διὰ νὰ τὰ συναζῇ τὸ αὐτὸ συνάμα μετὰ τὰ ἐξόδα τῆς ἀποφάσεως του.

33. Τὰ δικαστικὰ ἐξόδα τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἑκκλητικῶν εἶναι κατὰ τὸ ἐν τρίτον περισσότερα ἀπὸ τὰ τοῦ Πρωτοκλήτου.

34. Τὰ δικαστικὰ ἐξόδα τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου εἶναι κατὰ τὸ ἡμισυ περισσότερα ἀπὸ τὰ τοῦ Πρωτοκλήτου.

35. Τὰ Δικαστήρια προσδιορίζουσι τὰ ἐξόδα τῆς δοκιμασίας, καὶ τὴν πληρωμὴν τῶν δοκιμαστῶν, καθὼς ὁμοίως καὶ τὴν τῶν μαρτύρων, οἱ ὅποιοι πληροῦνται κατὰ τὸ 144 ἄρθρον τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας.

36. Οἱ παρουσιάζοντες ἀγωγὰς, ἀπολογίας, κτλ. ἐγγραφα, πληροῦνται ἀμέσως τὰ ἐξόδα εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Δικαστηρίου, καὶ λαμβάνει ἀπόδειξιν τῆς πληρωμῆς καὶ τοῦ ποσοῦ αὐτῶν.

37. Οἱ γραμματεῖς ἐκάστου Δικαστηρίου κρατεῖ βιβλίον τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, εἰς τὸ ὅποιον τὰ διαδικαζόμενα μέρη σημειοῦν ἐνυπογράφως τὴν ποσότητα τῆς πληρωμῆς ἐκάστου ἐγγράφου διακεκριμένως.

38. Οἱ πτωχοὶ οἱ μὴ ἔχοντες κατάστασιν περισσοτέραν τῶν Φοινίκων 80 εἰς κινητὰ, καὶ τῶν 120 Φοινίκων εἰς ἀκίνητα, ὀρκίζονται ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ὅτι δὲν ἔχουν περισσοτέραν κατάστασιν ἀπὸ τὴν ῥηθεῖσαν ποσότητα, καὶ κρίνονται ἀνεξόδως.

39. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 15 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς
Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Ἀρ. 155. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' Ἀρ. 152 ψηφίσματος,
Διατάττει.

Ὁ κατάλογος τῶν μισθῶν τοῦ δικαστικοῦ συστήματος κανονίζεται ὡς ἐφεξῆς.

Εἰρηνοδῖκαι.

1. Οἱ Εἰρηνοδῖκαι λαμβάνουν διὰ μισθόν των ὅσα ἐμπεριέχονται εἰς τὰ ἄρθρα 2 καὶ 6 τοῦ ὑπ' Ἀρ. 154 διατάγματος τοῦ προσδιορίζοντος τὰ δικαστικὰ ἐξόδα τῶν Δικαστηρίων τοῦ κράτους.

2. Οἱ γραμματεῖς τῶν Εἰρηνοδικῶν χαίρουσι διὰ μισθόν των τὰ συναζόμενα δικαιώματα κατὰ τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 τοῦ διαληφθέντος ὑπ' Ἀρ. 154 διατάγματος περὶ τῶν δικαστικῶν ἐξόδων.

3. Οἱ κλήτορες τῶν Εἰρηνοδικῶν θέλουν χαίρει διὰ μισθόν των τὰ εἰς τὸ 5 ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ διατάγματος ὑπ' Ἀρ. 154 ἐνδιαλαμβανόμενα.

Πρωτοκλήται.

4. Οἱ Πρόεδροι τῶν Πρωτοκλήτων ἀνά ἑκατὸν ἐξήκοντα Φοίνικας Ἀρ. 160 κατὰ μῆνα ἑκαστος.

5. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Εμπορικοῦ Δικαστηρίου ἀνά διακοσίους Ἀρ. 200 Φοίνικας κατὰ μῆνα.

6. Οἱ Σύμβουλοι, εἴτε ὡς Σύμβουλοι, εἴτε ὡς Συνδικασταὶ ἐργαζόμενοι, λαμβάνουσι ἀπὸ τὰ διαφερόμενα μέρη διὰ πᾶσαν ἀπόφασιν τοῦ Δικαστηρίου, ἀνά ἑξ Φοίνικας ἑκαστος.

7. Οἱ γραμματεῖς, ἀνὰ ἑκατὸν εἴκοσι Φοίνικας Ἀρ. 120 κατὰ μῆνα ἕκαστος.

8. Οἱ ὑπογραμματεῖς, ἀνὰ ὀγδοήκοντα Φοίνικας Ἀρ. 80 κατὰ μῆνα ἕκαστος.

Ἐκκλητὰ καὶ τὸ Ἀνώτατον.

9. Ἐκαστον μέλος τῶν Ἐκκλητῶν ἀνὰ τριακοσίους Ἀρ. 300 Φοίνικας κατὰ μῆνα.

10. Ἐκαστον μέλος τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου, ἀνὰ τριακοσίους εἴκοσι Ἀρ. 320 Φοίνικας κατὰ μῆνα.

11. Οἱ δημόσιοι Συνήγοροι τῶν Ἐκκλητῶν, ἀνὰ διακοσίους τεσσαράκοντα Ἀρ. 240 Φοίνικας κατὰ μῆνα ἕκαστος.

12. Ὁ δημόσιος Συνήγορος τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου, ἀνὰ τριακοσίους Ἀρ. 300 Φοίνικας κατὰ μῆνα.

13. Οἱ γραμματεῖς τῶν Ἐκκλητῶν καὶ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου, ἀνὰ ἑκατὸν ἐξήκοντα Ἀρ. 160 Φοίνικας κατὰ μῆνα ἕκαστος.

14. Οἱ ὑπογραμματεῖς αὐτῶν, ἀνὰ ὀγδοήκοντα Ἀρ. 80 Φοίνικας κατὰ μῆνα ἕκαστος.

15. Ἐκαστος τῶν δημοσίων Συνηγόρων ἔχει ἓνα ἀντιγραφέα λαμβάνοντα ἀνὰ ἐξήκοντα Ἀρ. 60 Φοίνικας κατὰ μῆνα.

Παράρτημα.

16. Ἐκαστον γραφεῖον τῶν Πρωτοκλήτων, τῶν Ἐκκλητῶν, καὶ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου θέλει συνάξει τὰ εἰσδήματα τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, κατὰ τὸ περὶ αὐτῶν ὑπ' Ἀρ. 154 διάταγμα, καὶ θέλει κρατεῖ ἀκριβῆ σημεῖωσιν αὐτῶν, παραπέμπον τὸν λογαριασμὸν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖαν καθ' ἑκάστην τριμηνίαν.

17. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Τὴν 15 Αὐγούστου 1830, ἐν Ναυπλίῳ.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς
Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Ἀρ. 156. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' Ἀρ. 152 ψηφίσματος τῆς 15 Αὐγούστου 1830, Διατάττομεν.

1. Ἀπὸ τὴν σήμερον ὅλοι οἱ συνδικασταί, πρέδροι καὶ ἀντιγραφεῖς τῶν Πρωτοκλήτων Δικαστηρίων παύουσιν.

2. Ὅλοι οἱ Πρέδροι τῶν Πρωτοκλήτων Δικαστηρίων τοῦ κράτους μένουσιν εἰς τὴν ἑδραν τῶν μέχρι νεωτέρας διαταγῆς.

3. Οἱ Πρέδροι οὗτοι θέλουσι ἐκτελεῖ τὰ χρέη τὰ εἰς τὸ 20 ἄρθρον τοῦ διαληφθέντος ψηφίσματος ἐνδιαλαμβανόμενα, οἱ δὲ γραμματεῖς τὰ εἰς τὸ 61 ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ ψηφίσματος.

4. Τὰ ὑπάρχον Ἀνεκκλητον Δικαστήριον παύει· αἱ ἀποφάσεις δὲ ὅλων τῶν ὑποθέσεων, αἱ ὁποῖαι ἤδη ἠκούσθησαν παρὰ τοῦ Ἀνεκκλητοῦ, θέλουσι ἐκδοθῇ ἐντὸς 10 ἡμερῶν.

5. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Τὴν 15 Αὐγούστου 1830, ἐν Ναυπλίῳ.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς
Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Ἀρ. 157. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Λαβόντες ὑπ' ὅψιν τὸ σήμερον ἐκδοθὲν ὑπ' Ἀριθ. 152 ψηφίσμα περὶ διορισμοῦ τῶν Δικαστηρίων τοῦ Κράτους, καὶ κατ' ἐξοχὴν τὰ ἄρθρα 16, 88 καὶ 101 τοῦ αὐτοῦ ψηφίσματος,

Διατάττομεν.

1. Διορίζονται Πρωτόκλητα Δικαστήρια εἰς τὰς ἐπαρχίας τοῦ Κράτους κατὰ τὸν ἐφεξῆς τρόπον.

Ἐν Πρωτόκλητον εἰς Κόρινθον.

Ἐν — εἰς Καλάβρυτα.

Ἐν — εἰς Γαστούνην.

Ἐν — εἰς Ἀρκαδίαν.

Ἐν — εἰς Λακεδαίμονα καὶ Μονεμβασίαν.

Ἐν — εἰς Καρύταιναν.

Ἐν — εἰς Σπάρτην.

Ἐν — εἰς Βοστίτσαν καὶ Π. Πάτρας.

Ἐν — εἰς Φανάρι καὶ Πύργον.

Ἐν — εἰς Μεθώνην, Κορώνην, καὶ Νεόκαστρον.

Ἐν — εἰς Νησίον καὶ Καλαμάταν.

Ἐν — εἰς Μικρομάνην, Ἐμπλάκινα, καὶ Ἀνδρούσαν.

Ἐν — εἰς Ἅγιον Πέτρον καὶ Πραστόν.

Ἐν — εἰς Τριπολιτσάν καὶ Λεοντάρι.

Ἐν — εἰς Ἄργος καὶ Ναύπλιον.

Ἐν — εἰς Κάτω Ναχαίε.

Ἐν — εἰς Ὑδραν καὶ Σπέτσας.

Ἐν — εἰς Πόρον, Αἴγινα, Ἀγκίστρι καὶ Σαλαμίνα.

Ἐν — εἰς Ἄνδρον καὶ Κέα.

Ἐν — εἰς Σύρον καὶ Μύκονον.

Ἐν — εἰς Τήνον καὶ Θερμιά.

Ἐν — εἰς Νάξον, Πάρον καὶ Ἀντίπαρον.

Ἐν — εἰς Σίφνον, Μήλον, Κίμνηλον καὶ Σέριφον.

Ἐν — εἰς Ἴον, Σύκιον, Πολυκανδρόν καὶ Ἀμοργόν.

Ἐν — εἰς Σκόπελον, Σχίαθον, Σκύρον καὶ Ἡλιοδρόμια.

Ἐν — εἰς Σαντορήνην καὶ Ἀνάφη.

Κατὰ δὲ τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα ἐπὶ τοῦ παρόντος δύο τὰ ἐφεξῆς

Ἐν κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα, καὶ ἕτερον κατὰ τὴν Δυτικὴν.

2. Εἰς πᾶσαν δικαιοδοσίαν Πρωτοκλήτου, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάρχουσι δύο ἐπαρχίαι, τὸ Πρωτόκλητον ἔχει τὴν καθέδραν τοῦ εἰς τὰς μητροπόλεις τῶν ἐπαρχιῶν ἀνὰ ἕξ μῆνας εἰς ἑκάστην.

3. Ἐκάστη δὲ τῶν ἐπαρχιῶν τούτων ἐκλέγει τοὺς 30 ὑποψηφίους τῆς, 15 τῶν ὁποίων χρησιμεύουσιν ὡς σύμβουλοι ἢ συνδικασταί τοῦ Πρωτοκλήτου δικαστοῦ, ἐνὸς μὲν διαμένει τὸ κριτήριον εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῶν.

4. Διορίζονται ἐπὶ τοῦ παρόντος δύο Ἐκκλητὰ Δικαστήρια· τὸ μὲν εἰς τὴν Πελοπόννησον, τὸ δὲ εἰς τὰς νήσους.

5. Εἰς τὸ Ἐκκλητον τῆς Πελοποννήσου θέλουσι ὑπάγεσθαι αἱ ἀποφάσεις τῶν Πρωτοκλήτων τῶν εἰς τὴν Πελοπόννησον παρακειμένων νήσων, ἧτοι τοῦ εἰς Ὑδραν καὶ Σπέτσας, καὶ τοῦ εἰς Πόρον, Αἴγινα, Ἀγκίστριον καὶ Σαλαμίνα.

6. Διορίζεται ὡσαύτως τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον.

7. Ἰδιαιτέρον διάταγμα θέλει προσδιορίσῃ τὴν ἐκλογὴν τῶν μελῶν, καὶ τὰς καθέδρας τούτων τῶν Δικαστηρίων.

8. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 15 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς
Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Ἀρ. 158. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' Ἀρ. 152 ψηφίσματος, καὶ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 157 διατάγματος τῆς 15 Αὐγούστου 1830,

Διατάττομεν.

1. Ὅλοι οἱ Διοικηταὶ τοῦ κράτους θέλουν πέμψει εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸν κατάλογον τῶν ὑπὸ τὴν διοίκησιν των Δημογεροντιῶν, κατὰ τὴν διαίρεσιν τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ διελθθέντος ὑπ' Ἀρ. 157 διατάγματος, διὰ νὰ ἐκλεχθῶσιν ἐξ αὐτῶν οἱ εἰρηνοδῖκαι, καὶ θέλουν προτείνει τὰ ὀνόματα.

2. Θέλουν ἐνεργήσῃ τὰ παρὰ τοῦ 19 ἄρθρου τοῦ ὑπ' Ἀρ. 152 ψηφίσματος διαταττόμενα, καὶ θέλουν πέμψει χωρὶς ἀναβολῆς τὸν κατάλογον τῶν ὑποψηφίων κατὰ τὸ 3 ἄρθρον τοῦ εἰρημένου ὑπ' Ἀρ. 157 διατάγματος τοῦ διορίζοντος τὰ Πρωτόκλητα, διὰ νὰ ἐκλεχθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν δικαστικῶν Συμβούλων.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα. Τὴν 15 Αὐγούστου 1830, ἐν Ναυπλίῳ.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς
Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Ἀρ. 159. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ὑπ' Ἀρ. 67 καὶ 68 ψηφίσματα τῆς 11 Φεβρουαρίου 1830 τὸ μὲν περὶ καταστάσεως τῆς μνημονείας, τὸ δὲ περὶ συγγραφῆς διαθηκῶν

Καὶ θεωροῦντες ὅτι, μὴ ὑπάρχοντος κανονισμοῦ διὰ τὴν σύναξιν τῶν μνημονικῶν ἐξόδων, εἶναι χρεῖα νὰ γενῇ προσδιόρισις αὐτῶν, διὰ νὰ λείψῃ τὸ αὐθαίρετον,

Διατάττομεν.

Τὰ μνημονικὰ ἐξόδα προσδιορίζονται ὡς ἐφεξῆς:

Φ. Δ.

1. Δι' ἑκάστον προικοσύμφωνον 3
2. Δι' ἑκάστην παράδοσιν προικὸς ἕως 1200 Φοινίκας . . . 1
- ἀπὸ 1200 ἕως 3000 Φοίν. 2
- ἀπὸ 3000 καὶ ἐπέκεινα 4

3. — ἑκάστον σύμφωνον ἀποδόσεως προικὸς, κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν, ὡς ἄνω —

4. — ἑκάστον σύμφωνον ἀπαλλοτριώσεως ἰδιοκτησίας κτημάτων ἀκινήτων ἢ κινητῶν ἢ ἐπικαρπίας, συμπεριλαμβανομένης τῆς πράξεως, δι' ἧς ὀνομάζονται οἱ ἐκτιμηταί, καὶ τῆς καταστιχώσεως τῶν ἐνδεικτικῶν. 4

5. — ἑκάστον σύμφωνον ἐνοικιάσματος 40

6. — ἑκάστον σύμφωνον ἐταιρίας 2

7. — ἑκάστον ναυλοσύμφωνητικὸν πλοίου ἀ' κλάσεως . . . 4

β' ἢ γ' κλάσεως 2

8. — ἑκάστον σύμφωνον δανείου ἀπὸ 100 μέχρις 600 Φοινίκ. . . 40

ἀπὸ 600 καὶ ἐπέκεινα 3

9. — ἑκάστον σύμφωνον δωρεᾶς 4

10. — ἑκάστον σύμφωνον ἐγγυήσεως 1

11. — ἑκάστην ἀπλὴν συνθήκην 1

Φ. Δ.

12. — ἑκάστην συνθήκην κατ' ἄρθρα πρὸς παῦσιν διαφορῶν, καὶ διὰ τὴν καταστήχωσιν τῶν ἐγγράφων 4

13. — ἑκάστον ἐγγραφοῦ διανομῆς κινητῶν ἢ ἀκινήτων κτημάτων, ἀνὰ πᾶσαν σελίδα 20

14. — ἑκάστον κατάλογον κινητῶν ἢ ἀκινήτων, χρυσοῦ, ἀργυρίου, δανείων κλπ., ἀνὰ πᾶσαν σελίδα 20

15. — ἑκάστον ἐπιτροπικὸν ἐγγραφοῦ 20

16. — ἑκάστον ἐξοφλητικὸν 1

17. — ἑκάστην διαθήκην δημοσίαν μὲ τὸ παρουσιασθῆσόν μεν κατὰ τὸν νόμον ἀντίγραφον αὐτῆς 3

18. — ἑκάστον Κωδικέλλον μὲ τὸ παρουσιασθῆσόν μεν κατὰ τὸν νόμον ἀντίγραφον 3

19. — τὸ πρῶτον ἀντίγραφον τῆς διαθήκης τὸ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ διαθέτου ἐπαφιέμενον 3

20. — τὸ πρῶτον ἀντίγραφον τοῦ Κωδικέλλου 2

21. — τὴν δημοσίευσιν τῆς διαθήκης ἢ τοῦ Κωδικέλλου . . . 1

22. — ἑκάστην πράξιν, δι' ἧς ἀποδέχεται μυστικὴν διαθήκην . . 2

23. — ἑκάστην πράξιν ἐνώπιον δύο μαρτύρων, ἐὰν ὁ παρουσιασθεὶς διαθέτης θέλῃ νὰ λάβῃ ὀπίσω τὴν μυστικὴν διαθήκην . . 1

24. — τὸ ἀνοιγμὰ τῆς εἰς καιρὸν θανάτου καὶ διὰ τὸ ἀντίγραφον . 6

25. — πᾶν ἄλλο σύμφωνον μὴ ἐνδιαλαμβανόμενον εἰς τὸν παρόντα πίνακα 1

26. — ἑκάστην καταστήχωσιν ἐνδεικτικῶν εἰς τὸ πρωτόκολλον τοῦ Μνημόνος μὲ τὴν ἀναφορικὴν των παρουσίαν, ἀνὰ πᾶσαν σελίδα . 10

27. — ἑκάστον πιστοποιητικὸν ἢ βεβαιωτικὸν 20

28. — πᾶσαν σελίδα ἀντιγραφῆς περιέχουσαν 22 γραμμὰς συνήθους γραψίματος 10

29. — ἑκάστον συνυποσχετικὸν 20

30. Ἡ σύναξις τῶν ἐξόδων τούτων θέλει γίνεσθαι παρὰ τῶν Μνημόνων τὰ συναζόμενα δὲ θέλουν χρησιμεύει πρὸς ἀντιμισθίαν των.

31. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα. Τὴν 15 Αὐγούστου 1830, ἐν Ναυπλίῳ.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς
Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Ἀρ. 160. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωροῦντες ὅτι ὅσον εἶναι φιλόανθρωπον ἔργον ἢ σύστασις Νοσοκομείων, ἄλλο τόσον εἶναι ἀναγκαῖα ἢ πρόνοια τῶν μέσων διὰ τὴν συντήρησιν αὐτῶν

Θεωροῦντες ὅτι ἡ Κυβέρνησις κατὰ καιροὺς ἐπρονόησε μὲν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου καὶ κατέστη εἰς τὴν πόλιν ταύτην τοιοῦτον κατὰστήμα, ἀλλ' αἱ διατάξεις αὐτῆς δὲν ἔλαβον τὴν κατὰ τὸ δέον ἐνέργειάν των.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν,

1 Τὴν ἐπὶ τῇ 240 συνεδριάσει τῆς Βουλῆς πράξιν τῆς 19 Σεπτεμβρίου 1825.

2 Τὸ ὑπ' Ἀρ. 929 τῆς 22 Σεπτεμβρίου 1825 προβούλευμα τῆς Βουλῆς πρὸς τὸ Ἐκτελεστικόν.

Θεωρήσαντες τὸν ὑπ' Ἀρ. ΜΘ' νόμον τῆς 5 Ὀκτωβρίου 1825, τὴν ὑπ' Ἀρ. 15,073 διαταγὴν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ τῆς 29 Νοεμβρίου 1825 πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας, καὶ τὴν ὑπ' Ἀρ. 3,827 τῆς 30 Νοεμβρίου 1825 διαταγὴν τοῦ Ὑπουργεῖου τῆς Οἰκονομίας πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς ἐκπονήσεως, μόνον σκοπὸν ἔχουσας τὴν ἐνέργειαν τοῦ αὐτοῦ νόμου.

Θεωροῦντες ὅτι, ἀργοῦντος μέχρι σήμερον τοῦ νόμου τούτου, ἡλαττώθησαν τοῦ Νοσοκομείου οἱ πόροι, οἱ ὅποιοι, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἤθελαν ἐξαρκεῖ διὰ τὸ διαληφθὲν φιλάνθρωπότητον κατάστημα, ἤθελαν ἴσως χρησιμεύσει καὶ μέρος αὐτῶν εἰς ἄλλα ἔργα ἐπίσης τείνοντα πρὸς τὸ συμφέρον τῆς κοινωνίας.

Κατὰ συνέπειαν πασῶν τῶν εἰρημένων διατάξεων,

Διατάττομεν.

1. Ὁ Γενικὸς Ταμίας τῆς Ἑλλάδος θέλει κρατεῖ ἀνὰ ἡμισυ εἰς τὰ ἑκατὸν ἀπὸ κάθε πληρωμῆν, τὴν ὑποῖαν ἀπὸ τῆς σήμερον θέλει κάμει, ἐξαίρουμένων τῶν στρατιωτικῶν μισθῶν.

2. Τοῦ ἐναποταμιευομένου τούτου δικαιώματος θέλει κρατεῖ ὁ αὐτὸς χωριστὴν καὶ ἀκριβῆ σημείωσιν.

3. Ἐκ τῶν χρημάτων αὐτῶν προσδιορίζεται ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ δίδωνται εἰς τὸ νοσοκομεῖον τῆς πόλεως ταύτης πρὸς περίθαλψιν καὶ ἀνάρρωσιν τῶν ἀσθενούντων ἐνδεῶν τρεῖς χιλιάδες Ἀρ. 3,000 Φοίν. κατ' ἔτος· τὸ δὲ ὑπόλοιπον θέλει ἐναποταμιεύεσθαι, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὴν οἰκοδομὴν τῶν ἀναγκαίων φυλακῶν εἰς ὅλας τὰς πόλεις, ὅπου τὰ Πρωτόκλητα Δικαστήρια τοῦ κράτους ἐδρεύουσι, καὶ διὰ τὴν οἰκοδομὴν μιᾶς ἄλλης κεντρικῆς εἰρκτῆς, τῆς ὁποίας ἡ θέσις θέλει διορισθῇ ἐπομένως.

4. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει γνωστοποιήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα, ὅπου ἀνήκει διὰ τὴν ἐνέργειάν του.

Τὴν 15 Αὐγούστου 1830, ἐν Ναυπλίῳ.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς
Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Περὶ τῆς δικαιοδοσίας ἐκάστου Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 1. Ἐκάστου Δικαστηρίου ἡ δικαιοδοσία προσδιορίζεται ἀπὸ τὸν νόμον τὸν περὶ τῶν καθηκόντων ἐκάστου τῶν Δικαστηρίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Περὶ τῶν ἐξαιρέσεων τῆς δικαιοδοσίας τῶν Δικαστηρίων.

2. Ὅταν θέλῃ τις νὰ ἐξαίρῃ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Δικαστηρίου, ὀφείλει νὰ προβάλῃ ἐγγράφως τὴν παραγραφὴν του, πρὶν δώσῃ κάμμίαν ἀπάντησιν εἰς τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ Δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον θέλει νὰ ἐξαίρῃ.

3. Τὸ Δικαστήριον ὀφείλει νὰ ἐξαίρηται ἀφ' ἑαυτοῦ, ὅταν πρόκειται περὶ κτημάτων μὴ ὑποκειμένων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του, περὶ συστάσεως ἐπιτρόπων ἢ κηδεμόνων, καὶ περὶ ἀνακαλύψεως διαθηκῶν ἀνθρώπων ἀποθανόντων ἐκτὸς τοῦ τόπου τῆς περιφερείας του.

4. Ἡ κατὰ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Εἰρηνοδίκου ἐξαιρέσις ἀναβάλλει τὴν ἀπόφασιν.

5. Ἡ κατὰ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ πολιτικοῦ ἢ ἐμπορικοῦ δικαστοῦ ἐξαιρέσις ἀναβάλλει τὴν πρόσδον τῆς ἀγωγῆς.

6. Εἶναι συγχωρημένον εἰς τὸν πολιτικὸν ἢ ἐμπορικὸν δικαστὴν νὰ προχωρῇ εἰς τὴν διαδικασίαν κατ' αἴτησιν τοῦ ἀντιφερομένου, καὶ μέχρι τῆς ἀποφάσεως διὰ πράξεις ἀσφαλιστικᾶς.

7. Ἡ περὶ ἐξαιρέσεως ἀναφορὰ πρέπει νὰ γνωστοποιῇται πρὸς τὸν ἀντίδικον.

8. Ὁ δικαζόμενος, κατὰ τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ ἀναφορὰ, δύναται ν' ἀπολογηθῇ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸν γενῇ ἡ γνωστοποίησις· παρελθουσῶν δὲ τῶν τριῶν ἡμερῶν, δὲν δύναται πλέον ν' ἀπολογηθῇ.

9. Ἐὰν παρουσιάσῃ ἀπολογία, γνωστοποιεῖται εἰς τὸν ἐνάγωντα.

10. Παρελθουσῶν τριῶν ἡμερῶν μετὰ τὴν προθεσμίαν τῆς ἀπολογίας, εἶναι ὑπόχρεως ὁ ἐνάγων νὰ ἀνακεφαλαιώσῃ ἐγγράφως τὰ δικαιολογήματά του. Ἡ ἀνακεφαλαιώσις γνωστοποιεῖται πρὸς τὸν ἀντίδικον, ὅστις εἶναι ὑπόχρεως ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν νὰ παρουσιάσῃ τὴν ἀνταπολογίαν του.

11. Ὁ δικαστὴς, ἀφοῦ λάβῃ τὰ ἐγγράφα καὶ τὰς ἀνακεφαλαιώσεις, ἐκδίδει τὴν ἀπόφασιν τὸ πολὺ ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν, ἀφ' ἧς παρουσιασθῇ, ἢ ἐμείλλει νὰ παρουσιασθῇ ἡ ἀνταπολογία.

12. Ὅποιαδήποτε ἀπόφασις περὶ ἐξαιρέσεως τοῦ Δικαστηρίου εἶν' ἐφέσιμος, ὡς ἡ οὐσιαστικὴ ἀπόφασις.

13. Ὅταν ἡ ὀριστικὴ ἀπόφασις ἀπορρίψῃ τὴν ἐξαίρεσιν τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Δικαστηρίου, ὁ νικώμενος ὀφείλει νὰ πληρώσῃ τὰ διπλᾶ ἔξοδα πρὸς τὸν νικῶντα, καὶ πέντε εἰς τὰ ἑκατὸν πρόστιμον ἐπὶ τοῦ συμποσσυμένου τῆς δίκης πρὸς ὄφελος τοῦ δικαστικοῦ ταμείου. ἔχει δὲ τὴν ἀδειαν ὁ δικαστὴς νὰ μετριάσῃ τὸ αὐτὸ πρόστιμον, κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς δυσκολίας τοῦ προβλήματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

Περὶ τῶν ἐξαιρέσεων κατὰ τῶν δικαστῶν.

14. Οὐδεὶς δύναται νὰ εἶναι δικαστὴς,

1 Ἐὰν κατ' εὐθείαν ὠφελῇται ἀπὸ τὴν ἐκβασιν τῆς ἀγωγῆς.

2 Ἐὰν ἔχῃ ὁμοίαν ἀγωγὴν ὡς ἐνάγων, ἢ ὁμοίαν εὐθύνην ὡς ἐναγόμενος· δηλαδὴ ἔὰν ἔχῃ κρισιολογίαν τοῦ αὐτοῦ εἶδους, καὶ ἐκ τῆς ἀποφάσεως δύναται νὰ ὠφελῇται φέρων αὐτὰν εἰς παράδειγμα διὰ νὰ κερδίσῃ ἐπομένως τὴν ἰδικήν του.

3 Ἐὰν ἔχῃ συγγένειαν με τοὺς δικαζομένους, ἥτις κωλύει τὴν εἰς γάμον σύζευξιν. Τὸ αὐτὸ ἐμπόδιον ἐπιφέρει καὶ ἡ περὶ γάμου ὑπόσχεσις, ἂν καὶ δὲν ἐμβῇκεν εἰς ἔργον.

4 Ἐὰν ἐκατηγόρησεν ἐνώπιον Δικαστηρίου κάθεν' ἀπὸ τοὺς δικαζομένους, ἢ ἂν ἐκατηγορήθῃ ἀπὸ τινος ἐξ αὐτῶν.

5 Ἐὰν εἶναι χρεωφειλέτης ἢ δανειστὴς κάθενος τῶν δικαζομένων.

6 Ἐὰν ὁ δικαζόμενος εἶναι ἢ ἦτο πρὸ ἐνὸς ἔτους ὑπηρετῆς τοῦ δικαζοντος.

7 Ἐὰν ὁ δικαστὴς ἔχῃ προφανῇ καὶ γεγηρακυῖαν οἰκειότητα κατὰ συνέχειαν με κάθενά τῶν διαφορομένων.

8 Ἐὰν ἐμεσολάβησέ ποτε, πρὶν γενῇ δικαστὴς, διὰ νὰ συμβιδάσῃ τὰ διαφερόμενα μέρη περὶ τῆς δικαζομένης ὑποθέσεως.

15. Ὅστις γινώσκει τὴν ἐξαίρεσιν τοῦ δικαστοῦ καὶ θέλει νὰ ὠφελῇται ἐξ αὐτῆς, ὀφείλει νὰ τὴν προβάλῃ ἐγγράφως καὶ πρὶν ὅπωςδήποτε ἀπάντησιν τὴν ὑπόθεσιν ἔὰν εἶναι ἐναγόμενος, ἢ ἅμα δώσῃ τὴν ἀπαίτησιν του ἔὰν εἶναι ἐνάγων. Μετὰ ταῦτα δὲν εἶναι πλέον δεκτὴ. Ἐὰν τὴν μάθῃ ἐντὸς τῆς προκατάρξεως, ὀφείλει νὰ τὴν προβάλῃ εὐθύς, ἢ πρὶν κάμῃ ἄλλην πρᾶξιν.

16. Πᾶς δικαστὴς ὀφείλει νὰ προλαμβάνῃ τὴν παρὰ τοῦ δικαζομένου ἐξαίρεσιν πρὸς ἀποφυγὴν ἐξόδων καὶ χρονοτριβῶν.

17. Ἡ διαδικασία ὡς πρὸς τὴν ἀγωγὴν, τὴν ἀπολογία, καὶ τὰς ἀνακεφα-

- λαιώσεις, εἶναι ἀπαράλλακτος, ὡς εἶρηται εἰς τὸ περὶ δικαιοδοσίας τῶν Δικαστηρίων.
18. Ο αὐτὸς δικαστὴς δέχεται τὰ ἔγγραφα ὅλα, ἐκδίδει τὰς γνωστοποιήσεις, ἔπειτα τὰ πέμπει πρὸς τὸν ἐγγύτερον ἐδρεύοντα δικαστὴν.
19. Ἐὰν δύο δικασταὶ ἀπέχουν κατ' ἴσον ἀπόστημα ἀπὸ τὸν ἐξαιρούμενον δικαστὴν, ἐκλέγει ὁ ἐξαιρῶν δικαζόμενος ταύτην δὲ τὴν σημείωσιν πρέπει νὰ τὴν κάμῃ εἰς τὴν πρώτην ἐξαιρετικὴν ἀναφοράν. Ἐὰν δὲν τὴν κάμῃ, τὴν κάμνει ὁ ἀντίδικος· ἔαν δὲν τὴν κάμῃ κανεὶς, τὴν κάμνει ὁ δικαστὴς.
20. Ἐὰν ἡ ἐξαίρεσις γενῇ κατὰ δικαστοῦ Δικαστηρίου τινὸς συνιστάμενου ἀπὸ πολλὰ μέλη, τὰ ἄλλα μέλη κρίνουν περὶ τῆς ἰσχύος τῆς ἐξαίρεσεως.
21. Ἡ ἐκδιδόμενη ἀπόφασις περὶ τῆς ἰσχύος, ἢ μὴ, τῆς κατὰ τοῦ δικαστοῦ ἐξαίρεσεως, εἶναι ὁριστική.
22. Ἡ κατὰ τοῦ δικαστοῦ ἐξαίρεσις, ὅταν οὗτος σχηματίζῃ μόνος τὸ Δικαστήριον, ἀναβάλλει τὴν ὑπόθεσιν μέχρι τῆς περὶ τῆς ἐξαίρεσεως ἀποφάσεως· δύναται ὅμως νὰ λάβῃ ἀσφαλιστικὰ μέτρα, ἔαν κατεπείγουσα ἀνάγκη τὰ ὑπαγορεύῃ, ἀλλὰ δὲν τὴν ἀναβάλλει ὅμως, ὅταν γίνεται εἰς Δικαστήριον συνιστάμενον ἀπὸ πολλὰ μέλη.
23. Τὸ 13 ἄρθρον ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῆς κατὰ τοῦ δικαστοῦ ἐξαίρεσεως, εἴτε ἀναβάλλει, εἴτε μὴ, τὴν ὑπόθεσιν.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς διαδικασίας τοῦ Εἰρηνοδίκου.

24. Εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ εἰρηνοδίκου, ὁ ἐνάγων λαμβάνει παρὰ τοῦ δικαστοῦ κλήσιν πρὸς τὸν ἐναγόμενον διὰ νὰ ἐμφανισθῇ.
25. Ἡ κλήσις πρέπει νὰ ἐμπεριέχῃ τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὴν πατρίδα, καὶ τὴν διατριβὴν τοῦ ἐνάγοντος καὶ τοῦ ἐναγομένου· πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ ἀντικείμενον τῆς αἰτήσεως, τὰς βάσεις, ἐπὶ τῶν ὁποίων αὕτη στηρίζεται, τὴν ἡμέραν τῆς ἐκδόσεώς της, καὶ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ὁ ἐναγόμενος ὀφείλει νὰ ἐμφανισθῇ.
26. Πᾶσα κλήσις γίνεται διπλῇ, ἡ μὲν διὰ νὰ ἐγχειρισθῇ πρὸς τὸν καλούμενον, ἡ δὲ διὰ νὰ σημειωθῇ ἡ ἐκτέλεσις τῆς γνωστοποιήσεως.
27. Ἡ κλήσις ἐκτελεῖται ἢ παραδιδόμενη εἰς χεῖρας τοῦ ἰδίου καλουμένου, ἢ ἀφιεμένη εἰς τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ.
28. Εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς κλήσεως σημειοῦται ἀπὸ τὸν ἴδιον κλήτορα εἰς τὸ περιθώριον ἢ ἐπὶ ποδῶν αὐτῆς, ἂν τὴν ἐπαράδωκεν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἰδίου καλουμένου, ἢ εἰς τὴν οἰκογένειάν του· σημειοῖ τὴν ἡμέραν, καὶ ὑπογράφεται· εἰς τὴν αὐτὴν σημείωσιν προσυπογράφεται καὶ ὁ καλούμενος ἂν θέλῃ· ἔαν δὲν θέλῃ, ἢ δὲν ἐξεύρῃ γράμματα, τότε προσυπογράφονται δύο μάρτυρες.
29. Ὁ ἐνάγων παρουσιάζων ἔγγραφα, ὀφείλει νὰ συμπαραρρίξῃ ἀντίγραφα αὐτῶν, διὰ νὰ παραδίδωνται πρὸς τὸν ἐναγόμενον συγχρόνως μὲ τὴν κλήσιν.
30. Ἐὰν θέλῃ νὰ λάβῃ καὶ αὐτὸς ἀντίγραφα πρὸς χρῆσίν του, ἐνὸς τὰ πρωτότυπα διαμένουσιν εἰς τὸ Δικαστήριον, ὀφείλει νὰ συμπαραρρίξῃ καὶ ταῦτα συγχρόνως μὲ τὰ κατ' αὐτὸν πρωτότυπα, διὰ νὰ ἐπικυρωθῶσιν ὡς ἐφεξῆς: «Ἰσον ἀπαράλλακτον τῷ κατ' αὐτὸν πρωτότυπῳ.»
31. Ἐὰν ὁ ἐνάγων προτείνῃ μάρτυρας, πρέπει νὰ καλῶνται συγχρόνως διὰ νὰ ἐμφανισθῶν.
32. Τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν λήγει ἡ προθεσμία τῆς κλήσεως, εἴτε τοῦ προγράμματος, ἔαν μὲν ὁ ἐνάγων δὲν ἐμφανισθῇ, ἢ κλήσις πίπτει· ἔαν δὲ ὁ ἐναγόμενος ἐμφανισθῇ, ὁ δικαστὴς προσδιορίζει τὰ ἔξοδα καὶ τὴν χρονοτριβὴν, ὅσα θέλουν πληρωθῇ πρὸς τὸν ἐναγόμενον. Δύναται ὁ ἐνάγων νὰ τὴν

- ἀνανεώσῃ μέχρι δύο μηνῶν, πληρόνων ὅμως πάντοτε τὰ ἔξοδα πρὸς τὸν ἐναγόμενον εἰμὲν ἐπαρουσιάσθῃ, εἰδὲ μὴ, εἰς τὸ δικαστικὸν ταμεῖον.
33. Ἐὰν ἐμφανισθῇ ὁ ἐνάγων, καὶ ὅχι ὁ ἐναγόμενος, ὁ ἐνάγων ἀπολαμβάνει δευτέραν κλήσιν· εἰς ταύτην ὅμως ὁ δικαστὴς προσδιορίζει τὰ ἔξοδα καὶ τὴν χρονοτριβὴν τοῦ ἐνάγοντος, τὰ ὅποια ὀφείλει ὁ ἐναγόμενος νὰ τὸν πληρώσῃ.
34. Ἐὰν ὁ ἐναγόμενος νικηθῇ εἰς τὴν ἀπόφασιν κατὰ δευτέραν κλήσιν, τὰ ἐκ τῆς πρώτης κλήσεως ἔξοδα, καὶ ἡ χρονοτριβὴ πληρόνονται διπλασίως τὰ μὲν πρῶτα πρὸς τὸν νικήσαντα, τὰ δὲ δεύτερα εἰς τὸ δικαστικὸν ταμεῖον.
35. Ἐὰν ὁ ἐναγόμενος προτείνῃ μάρτυρας, ἢ διαφιλονέικησις ἀναβάλλεται καὶ οἱ μάρτυρες καλοῦνται.
36. Ἀναβάλλεται ἡ διαφιλονέικησις εἴτε ἡ ἀπόφασις, ὅσαςκις πρόκειται ν' ἀκουσθῇ νεοπροβληθεὶς μάρτυς, ἢ νὰ γενῇ δοκιμασία, ἢ περαιτέρω διασάφησις· τοῦτο δὲ, ὅταν ἐγκριθῇ ἀναγκάσιον παρὰ τοῦ δικαστοῦ.
37. Οὔτε μάρτυρες δύνανται ν' ἀκουσθῶσιν, οὔτε δοκιμασία νὰ γενῇ πρὶν γενῇ γνωστοποιήσις πρὸς τὸν ἀντίδικον.
38. Ἐὰν ἐμφανισθῶν καὶ οἱ δύο, ὁ δικαστὴς ἀκροάζεται πρῶτον τὸν ἐνάγοντα, καὶ δέχεται τὰ δικαιολογήματά του· δεύτερον τὸν ἐναγόμενον, καὶ δέχεται τὰ δικαιολογήματά του· ἔπειτα ἐκδίδει ἀπόφασιν.
39. Οἱ μάρτυρες ἀκούονται κατὰ τὸ περὶ μαρτύρων κεφάλαιον Ι'.
40. Εἰς τὰς ἀνεκλήτους ὑποθέσεις ὁ δικαστὴς κάμνει εἰς τὸ βιβλίον τῶν πρακτικῶν τοῦ σύντομον καὶ περιληπτικὴν μνείαν τῆς ἀγωγῆς, τῆς ἀπολογίας, τῶν ἐκθέσεων, τῶν ὑπὲρ καὶ κατὰ μαρτύρων, γράφει εὐθὺς τὴν ἀπόφασιν, καὶ τὴν δημοσιεύει ἀμέσως, εἴτε παρόντων, εἴτε ἀπόντων τῶν διαφορομένων.
41. Ὁ εἰρηνοδίκης χρεωστεῖ ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσίευσιν ὁποιασδήποτε ἀποφάσεώς του νὰ διευθύνῃ ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς εἰς τὰ διαφερόμενα μέρη· ὁ κλήτωρ δὲ χρεωστεῖ εἰς τὴν πράξιν τῆς γνωστοποιήσεως νὰ ἐξηγῇ καθαρὰ καὶ τὴν ὥραν αὐτὴν τῆς παραδόσεως.
42. Οἱ μάρτυρες υπογράφουν τὸ περιεχόμενον τῆς ἐκθέσεώς των, καὶ μὴν ἐξεύροντες νὰ γράφουν, κάμνουν τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ.
43. Εἰς τὰς ἐκκλήτους ὑποθέσεις, αἱ ἐκθέσεις τῶν μαρτύρων πρέπει νὰ εἶναι ὅλαι γραμμέναι καὶ ὑπογεγραμμέναι κατὰ τὸ περὶ μαρτύρων κεφάλαιον Ι'.
44. Ἐὰν ὁ ἐναγόμενος δὲν ἐμφανισθῇ οὐδὲ τὴν δευτέραν φορὰν, ὁ δικαστὴς τὸ γνωστοποιεῖ, καὶ κρίνει κατ' ἐρήμην.
45. Εἰς τὰς ἀνεκλήτους ὑποθέσεις, ἂν ὁ ἀπὸν καταδικασθῇ, πληρόνεται πρῶτον τὰ ἔξοδα, τὰ ὅποια πᾶς ἀπόφασις πρέπει νὰ ἐπιφέρῃ, καὶ ἔπειτα δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναθεώρησιν ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ Δικαστηρίου παρουσιάζων τὰς ἀποδείξεις του· λαμβάνει δὲ κλήσιν, καὶ τὴν γνωστοποιεῖ εἰς τὸ ἀντιφερόμενον μέρος· δὲν δύναται ὅμως νὰ τὸ κάμῃ πλέον, ἀφοῦ παρέλθουν 15 ἡμέραι μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς κατ' ἐρήμην, ἢ τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν γνωστοποίησίν της, ἢ ἂν ἐμφανισθῇ πάλιν εἰς τὴν προσδιωρισμένην ἡμέραν.
46. Εἰς τὰς ὑποθέσεις τὰς ἀναγομένας εἰς τὸν εἰρηνοδικὴν δὲν συγχωροῦνται οἱ συνήγοροι, οὔτε οἱ ἐπίτροποι· οἱ ἐπίτροποι συγχωροῦνται εἰς τὰς γυναῖκας, εἰς τοὺς γέροντας, καὶ εἰς τοὺς ἐν ὑπουργήμασι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς ἐφέσεως τῶν Ἐκκλήτων ἀποφάσεων τοῦ Εἰρηνοδίκου.

47. Καμμία πράξις τοῦ εἰρηνοδίκου δὲν δύναται νὰ ἐκκληθῇ πρὸ τῆς οὐσιαστικῆς ἀποφάσεως, ἀλλ' ἐν ταύτῳ μετ' αὐτῆς, ἐκτὸς ὅταν πρόκειται περὶ δικαιοδοσίας.

8. Η έφεσις τών ούδισαστικῶν ἀποφάσεων ἐμπορεῖ νά γίνεται προφορικῶς εὐθὺς ὅταν δημοσιεύεται ἡ ἀπόφασις, ἢ ἐγγράφως ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἀφοῦ λάβῃ τὸ ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως.

9. Ὅταν γίνεται προφορικῶς, ὁ δικαστὴς κάμνει μνείαν τούτου εἰς τὸ βιβλίον τοῦ ἀμέσως μετὰ τὴν σημείωσιν τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως.

10. Εἶναι ὑπόχρεως ὁ ἐκκαλῶν νὰ παρουσιάσῃ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν πρὸς τὸν αὐτὸν δικαστὴν, ὅστις ἐξέδωκε τὴν ἀπόφασιν, ἀναφορὰν περιέχουσαν τὰ αἷτια τῆς ἐφέσεως. Ἡ ἀναφορὰ γνωστοποιεῖται πρὸς τὸν ἀντίδικον. Ἄν οὗτος κάμῃ ἀπολογία, γνωστοποιεῖται πρὸς τὸν ἐκκαλοῦντα, ὅστις ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ὀφείλει νὰ κάμῃ τὴν ἀνακεφαλαιώσιν του· ὁ δ' ἐκκαλούμενος παραλαμβάνει ταύτην δι' ἐγγράφου παραλαβῆς, κάμνει τὴν ἀνταπολογίαν ἐντὸς τριῶν ἄλλων ἡμερῶν, καὶ ἐγχειρίζει ἀμφοτέρας πρὸς τὸν δικαστὴν.

11. Ὁ δικαστὴς παραλαβὼν τὰς ἀνακεφαλαιώσεις πέμπει τὴν δικογραφίαν εἰς φάκελλον πρὸς τὸν ἐκκλητον δικαστὴν, καὶ οὗτος, ἀφοῦ τὴν λάβῃ, ἐξετάζει καὶ κρίνει.

12. Ἐὰν τὸν χρειασθῶσι διασαφήσεις, δύναται νὰ τὰς ζητήσῃ καὶ νὰ τὰς λάβῃ.

13. Τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον εἶναι ἐκκλητον καὶ ὀριστικὸν ὡς πρὸς τὸν εἰρηνοδίκην.

14. Ἐὰν ὁ εἰρηνοδίκης ἐκπληροῖ καὶ τὰ ἔργα τοῦ Πρωτοκλήτου δικαστοῦ, τότε ἡ έφεσις γίνεται ἐνώπιον τοῦ πλησιεστέρου Πρωτοκλήτου.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'.

Περὶ τῆς Διαδικασίας τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου.

Περὶ τῆς ἀγωγῆς.

55. Ὅστις θέλει νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν, ἥτις εἶναι τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου, ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ ἐγγράφον ἀπαίτησιν, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ ἐκθέτῃ σαφῶς τὸ πρᾶγμα, νὰ προσδιορίσῃ τὸ ζητούμενον δίκαιον μετὰ τὰ περὶ τούτου ἐπιχειρήματα, καὶ νὰ τελειώσῃ πρότείνων κατ' ἄρθρα τὸ ἀποφασισθὲν ζήτημα, καὶ πᾶν ἀποτέλεσμα ὅ, που νομίζει ὅτι τὸν ἀνήκει.

56. Ὁ ἐνάγων ὀφείλει νὰ σημειοῖ εἰς τὸ ὑπόμνημα τῆς ἀπαίτησεως, καὶ νὰ παρουσιάσῃ μετ' αὐτῆς ὅλα τὰ ἐγγραφα, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζει τὴν ἀγωγὴν του.

57. Ὁ ἐνάγων παρουσιάζων τὴν ἀγωγὴν καὶ τὰ ἐγγραφα, ὀφείλει νὰ συμπαραρτίσῃ ἀντίγραφα τῆς αὐτῆς ἀγωγῆς καὶ τῶν ἐγγράφων παρ' ἐαυτοῦ ἐπικυρωμένα, διὰ νὰ κοινοποιῶνται πρὸς τὸν ἐναγόμενον ὁμοῦ μετὰ τὴν κλῆσιν.

58. Ἡ ἀπαίτησις πρέπει νὰ καταγραφῇ ἀμέσως παρὰ τοῦ γραμματέως εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν εἰσερχομένων, καὶ παρ' ἐκείνου νὰ γνωστοποιῇται πρὸς τὸν ἐναγόμενον.

59. Τὰ παρ' ὁποιοῦδήποτε παρουσιαζόμενα πρωτότυπα ἐγγραφα κατὰ τὸν παρουσιάζοντα, διαμένουν εἰς τὸ ἀρχεῖον 30 ἡμέρας, ἀφ' ἧς γνωστοποιῇται πρὸς τὸν ἀντίδικον.

60. Ἐὰν ὁ παρουσιάζων ἐγγραφα εἰς τὸ Δικαστήριον θελήσῃ νὰ λάβῃ ἀντίγραφα αὐτῶν, θέλει κάμει τ' ἀντίγραφα, καὶ θέλει τὰ ἐπικυρώσῃ ὁ αὐτός· ὁ δὲ γραμματεὺς τοῦ Δικαστηρίου, ἀφοῦ τὰ συμπαραβάλλῃ, τὰ ἐπικυροῖ οὕτως: «Ἰσον ἀπαράλλακτον τῷ παρουσιασθέντι κατ' αὐτὸν πρωτότυπον».

Περὶ τῆς ἀπολογίας.

61. Ὁ ἐναγόμενος δύναται ν' ἀπολογηθῇ ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸν γενῇ ἡ γνωστοποίησις.

62. Ἐὰν δὲν ἀποκριθῇ εἰς τὴν εἰρημένην προθεσμίαν τῶν ὀκτῶ ἡμερῶν, ἢ ὁποῖαν ἄλλην μετ' αὐτὴν τῷ παραχωρήσῃ τὸ Δικαστήριον δι' εὐλόγους αἰτίας, χάνει τὸ δικαίωμα τῆς ἐγγράφου ἀπαντήσεως.

63. Ἡ ἀπολογία πρέπει νὰ εἶναι σαφὴς καὶ ἀκριβὴς, καὶ νὰ περιέχῃ ὅλα τὰ πρὸς διεκδίκησίν του ἐπιχειρήματα.

64. Τ' ἀνωτέρω ἄρθρα 56, 57, 58 καὶ 59, εἶναι κοινὰ καὶ διὰ τὸν ἐναγόμενον.

Περὶ τῆς ἀπαντήσεως.

65. Ἀφοῦ γνωστοποιηθῇ ἡ ἀπολογία εἰς τὸν ἐνάγοντα, οὗτος δύναται νὰ κάμῃ ἀπάντησιν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸν γενῇ ἡ γνωστοποίησις.

66. Ἡ ἀπάντησις τοῦ ἐνάγοντος πρέπει ὡσαύτως νὰ εἶναι σαφὴς καὶ ἀκριβὴς.

67. Ἐὰν ὁ ἀπαντῶν ἔχῃ νὰ παρουσιάσῃ ἐγγραφα, πράττει κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα 56 καὶ 57.

68. Τὸ ἄρθρον 58 εἶναι κοινὸν καὶ διὰ τὴν ἀπάντησιν.

Περὶ τῆς ἀνταπολογίας.

69. Ὅ,τι ἐρρέθη περὶ τῆς ἀπαντήσεως, εἶναι κοινὸν καὶ διὰ τὴν ἀνταπολογίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ τῶν προδικαστικῶν ζητημάτων.

70. Αἱ τῆς ἀρμοδιότητος παραγραφαὶ εἶναι ἡ τοπικαί, ἡ προσωπικαί, ἢ πραγματικά.

71. Ὅστις θέλει νὰ διαφιλονεικῇ περὶ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Δικαστηρίου, ὀφείλει, πρὶν ἐμβῇ εἰς τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως, νὰ κάμῃ δι' ἀναφορᾶς τὴν ἐξαίρεσίν του.

72. Ὅστις θέλει νὰ διαφιλονεικῇ περὶ τῆς ιδιότητος τοῦ προσώπου (οἷοι περὶ τοῦ τίτλου) τοῦ ἀντιδίκου του, πρὶν ἐμβῇ εἰς τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως, ὀφείλει νὰ προτείνῃ δι' ἐπίτηδες ἀναφορᾶς του τὸ ζήτημα, διὰ τὸ ὁποῖον ὁ τίτλος διαφιλονεικεῖται, ἐὰν θελῇ προδικαστικῶς νὰ παραγραφῇ ἡ ἐναντία ἀγωγή· εἰδὲ μὴ, δὲν ἐμπορεῖ πλέον νὰ προβάλλῃ τὴν τοῦ προσώπου αἰτίαν ἢ παραγραφὴν, ἀλλὰ συγχωρεῖται ὡς δικαιολογία εἰς τὴν διαφιλονεικῆσιν τῆς κυρίας ὑποθέσεως.

73. Ὅχι μόνον τὸ κατὰ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Δικαστηρίου ζήτημα, ἀλλὰ καὶ τὸ κατὰ τοῦ τίτλου τοῦ ἀντιδίκου, ἀναβάλλει τὴν διόδον τῆς κυρίας ἀγωγῆς, μέχρι τῆς περὶ τοῦ προκαταρκτικοῦ ζητήματος ὀριστικῆς ἀποφάσεως.

74. Ἡ προκαταρξίς, διαφιλονεικῆσις, ἀπόφασις καὶ ἐκκλήσις τῶν δύο τούτων ἀγωγῶν προχωρεῖ, ὡς διατάττουν τὰ ἄρθρα 2, 7, 8, 9, 10, 11 καὶ 12.

Περὶ τῆς ἐπαναληψεως πρὸς ἀνόρθωσιν τῆς ἀγωγῆς.

75. Ὅταν μετὰ τὴν ἀγωγὴν ὁ ἐνάγων σοχασθῇ ὅτι ἔκαμε κακὴν προκαταρξίν, καὶ θελήσῃ νὰ παρουσιάσῃ ἄλλην ἀγωγὴν πρὸς διόρθωσιν τῆς προηγηθείσης, δύναται μὲν νὰ τὸ κάμῃ, πλὴν ὀφείλει πρῶτον νὰ παρακαταθέσῃ τὸ διπλοῦν τῶν ἐξόδων εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Δικαστηρίου, τὸ ἥμισυ τῶν ὁποίων δίδεται εἰς τὸν ἐναγόμενον, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ μένει εἰς παρακαταθήκην μέχρι τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως, μετὰ τὴν ὁποίαν, ἂν ὁ ἐνάγων νικήσῃ, τ' ἀναλαμβάνει· ἂν ὁμοῦ νικήθῃ, ἐμβαίνουν εἰς τὸ δικαστικὸν ταμεῖον.

76. Ἡ ἐπαναλήψις πρὸς διόρθωσιν τῆς ἀγωγῆς δὲν εἶναι δεκτὴ μετὰ τὴν ἐν ἀπουσίᾳ πρῶτην πράξιν κατὰ τοῦ ἰδίου ἐνάγοντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η.

Περὶ τῆς ἀνταπαιτήσεως ἢ ἀνταγωγῆς.

77. Ἐὰν ὁ ἐναγόμενος, διεκδικούμενος ἐναντίον τῆς κυρίας ἀγωγῆς, θελήσῃ νὰ προτείνῃ εἰς τὴν ἀπολογίαν συνεπείας ἀντιθέτους, εἴτε διὰ νὰ ἐξασθενήσῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀγωγῆς, εἴτε διὰ νὰ τὴν ἀνατρέψῃ, εἴτε διὰ ν' ἀνταπαιτήσῃ κἀνὲν πρᾶγμα, τότε εἰς τὴν ἀπολογίαν του ὀφείλει νὰ προτείνῃ τ' ἀντιθετικὰ ζητήματα.
78. Τ' ἀντιθετικὰ ζητήματα, διὰ νὰ εἶναι δεκτὰ, πρέπει νὰ ἔχουν ἄμεσον σχέσιν μὲ τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν τὴν παρὰ τοῦ ἐνάγοντος προτεθεῖσαν, νὰ εἶναι ἀνάλογα καὶ νὰ ἐξαλείψωσι καθ' ὁλοκληρίαν ἢ κατὰ μέρος τὰ κεφάλαια τῆς κυρίας ὑποθέσεως.
79. Πᾶς ἄλλη αἴτησις τοῦ ἐναγομένου, μὴν ἔχουσα σχέσιν μὲ τὴν παρὰ τοῦ ἐνάγοντος ἀγωγὴν, δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀντικείμενον χωριστῆς δικῆς ἀπαιτούσης ἄλλην ἀπόφασιν.
80. Τὰ προτεινόμενα διὰ τῆς ἀπολογίας ἀντιθετικὰ ζητήματα διαφιλονεικούνται καὶ ἀποφασίζονται διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως.
81. Τ' ἀντιθετικὰ ζητήματα δὲν προτείνονται εἰμὴ διὰ τῆς ἀπολογίας.
82. Ἐπειδὴ διὰ τῶν ἀντιθετικῶν ζητημάτων ὁ ἐνάγων γίνεται ἐναγόμενος, εἶναι δεκτὴ καὶ περὶ τούτων ἡ ἀπολογία, ἡ ἀπάντησις, καὶ ἡ ἀνταπολογία μὲ τὰς συνήθεις προθεσμίας.
83. Ἡ ἀπόφασις ἐκτίθεται διακεκριμένως καὶ κατὰ κεφάλαια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ.

Περὶ τῆς χρήσεως τῶν ἀποδείξεων.

Περὶ τῶν ἐγγράφων.

84. Ὅταν, παρούσας τινος ἰδιωτικὸν ἐγγραφον, ἀντιλέγῃ ὁ ἀντίδικός του ὅτι δὲν εἶναι πρωτότυπον, τότε διακρίνεται ἂν εἶναι ὁ ἴδιος ὑπογράφας τὸ ἐγγραφον αὐτὸ, ὁ ὁποῖος ἀρνεῖται τὴν ὑπογραφὴν του, ἢ ὁ κληρονόμος του.
85. Ὅταν ἡ ἀρνήσις γίνεται ἀπὸ τὸν ἴδιον ἀρνούμενον τὴν ὑπογραφὴν του, τότε ἡ ἀρνήσις ἐκλαμβάνεται ὡς ἐγκάλῃσις πλαστογραφίας. Τὸ Δικαστήριον ὡς πολιτικὸν παύει τὰς ἐργασίας του, καὶ παραπέμπει τὴν ἐγκάλῃσιν εἰς τὸ Ἐγκληματικόν.
86. Ὅταν ἡ ἀρνήσις γίνεται ἀπὸ τὸν κληρονόμον τοῦ γράψαντος, τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον ὡς πολιτικὸν ἐξακολουθεῖ τὰς ἐργασίας του καὶ ὁ ἔχων τὴν διαφιλονεικουμένην ὑπογραφὴν ὀφείλει νὰ φέρῃ τὰς ἀπαιτούμενας ἀποδείξεις περὶ τῆς γνησιότητος αὐτῆς.
87. Ὅταν προτείνῃ τις τοὺς γνωρίζοντας τὴν διαφιλονεικουμένην ὑπογραφὴν, πρέπει νὰ τοὺς ὀνομάζῃ σαφῶς· ὁ δ' ἀντίδικος χαίρει δίκαιον νὰ μεταχειρισθῇ πᾶσαν προφύλαξιν πρὸς τοὺς μάρτυρας.
88. Ὅταν πρόκειται νὰ γενῇ δοκιμασία διὰ συμπαραβολῆς ἄλλων ὁμοίων ἐγγράφων, τότε οἱ δοκιμασταὶ διορίζονται παρὰ τοῦ Δικαστηρίου.
89. Τὰ ἐγγράφα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ χρησιμεύσουν ὡς δεῖγμα διὰ νὰ συμπαραβληθῶν μὲ τὸ ἀμφισβητούμενον, πρέπει νὰ εἶναι γνωρισμένα καὶ ἀναμφισβήτητα.
90. Εἰς τὴν εξέτασιν τῶν δοκιμαστῶν οἱ διαφερόμενοι ἔχουν τ' αὐτὰ δικαιώματα, ὡς καὶ εἰς τὴν τῶν μαρτύρων.
91. Ἐὰν εἰς τοιαύτην συζήτησιν ἐξάξῃ τὸ Δικαστήριον ἢ ὁ κληρονόμος ὅτι ὑπάρχει πλαστογραφία, τότε τὸσον ὁ δικαστὴς ἐξ ἐπαγγέλματος, ὅσον καὶ ὁ κληρονόμος δύνανται νὰ ἐγκαλέσουν τὴν διαφιλονεικουμένην ὑπογραφὴν εἰς τὸ Ἐγκληματικόν. Εἰς ὅποιανδήποτε περίστασιν ἐπικαλεῖται τὸ Ἐγκληματικόν, ὀφείλει νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν ἔχοντα τὴν διαφιλονεικουμένην ὑπογραφὴν ἂν ἐπιμένῃ νὰ αἰτῇ ὠφέλειαν ἐξ αὐτῆς· καὶ ἂν εἰς τὴν ἀπάντησίν του ἐπιμείνῃ, γίνεται ὑπεύθυνος τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς περὶ αὐτῆς ἐξετάσεως· ἂν ἀπαντήσῃ ὅτι δὲν θέλει οὐδεμίαν ὠφέλειαν, τότε παραπέμπονται ἀπὸ τὸ Δικαστήριον ὅλα τὰ σωζόμενα περὶ τούτου ἐγγράφα εἰς

τὸν δημόσιον συνήγορον τοῦ Ἐκκληίου, διὰ ν' ἀποφασίσῃ ἂν δύναται νὰ λάβῃ χώραν δημοσία ἀγωγή.

92. Ὅταν πρόκειται περὶ ἐγκαλέσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 85 ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 91, ἡ εξέτασις ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ χρέους, ὅπερ ἔχει ὁ ἔχων τὴν ἐγκαλουμένην ὑπογραφὴν, ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀλήθειαν καὶ γνησιότητα αὐτῆς, καὶ τότε ὁ ἐγκαλὼν δι' ὀχρὺν ὡς δεῦτερος τὸ ἐναντίον.
93. Διὰ πᾶσαν ἄλλην πολιτικὴν ὑπόθεσιν, ἂν παρουσιασθῇ κἀνὲν ἐγγραφον, τὸ ὁποῖον ἤθελε κατηγορηθῇ ὡς πλαστὸν, ἀναβάλλεται ἡ πρόοδος αὐτῆς, ἂν τὸ ἐγγραφον εἶναι οὐσιώδες.
94. Δύναται ἡ πολιτικὴ ἐξουσία εἰς τὴν εξέτασιν καὶ κρίσιν τῆς πολιτικῆς ὑποθέσεως νὰ ἐπιφορτίσῃ ἐξ ἐπαγγέλματος τὸν ἐξεταστήν, διὰ νὰ ἐξετάσῃ ἂν ἔχῃ χώραν ἡ κατηγορία.
95. Ἄν ὁ ἐξεταστής εὐρῇ εἰς τὴν εξέτασίν του εὐλογον νὰ προχωρήσῃ εἰς τὸ ἔργον του, προχωρεῖ ἐξ ἐπαγγέλματος χωρὶς ἄλλην ἄδειαν.
96. Ὅταν πρόκειται περὶ ἐγκαλέσεως εἰς τὸ ἐγκληματικόν, ὅλαι αἱ ληφθεῖσαι ἀποδείξεις εἰς τὸ Πρωτόκλητον ὡς πολιτικόν, ἔχουν χώραν καὶ ἰσχὺν εἰς τὸ Ἐγκληματικόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

Περὶ τῶν μαρτύρων.

97. Ὅστις θέλει νὰ προτείνῃ τὰς διὰ μαρτύρων ἀποδείξεις, ὀφείλει νὰ προβάλλῃ τ' ἀντικείμενα κατ' ἄρθρα διακεκριμένα, σαφῆ, ἀκριβῆ, κατὰ χρόνον, τόπον, καὶ τρόπον διὰ πᾶν ἀντικείμενον, σημειῶν τοὺς μάρτυρας κατ' ὄνομα, ἐπώνυμον, ὄνομα τοῦ πατρὸς, τὴν ἐπιστήμην, τὴν τέχνην, καὶ τὸν τόπον τῆς διαμονῆς αὐτοῦ.
98. Εἰς πολιτικὰς διαδικασίας δὲν συγχωρεῖται πρότασις μαρτύρων κατὰ δημοσίων ἐγγράφων, κατὰ νόμον ἔχοντων ἰσχὺν ἀληθείας καὶ ἀποδείξεως, ἢ ἐγγράφων, ἅτινα ἀφ' ἐαυτῶν γίνονται νόμιμοι ἀποδείξεις, ἐκτὸς ἂν αὐτὰ κατηγορηθῶσι δι' ἀπάτην, δόλον, περιγραφὴν βία, πλαστογραφίαν βία, καὶ παράνομον αἰσχροκέρδειαν.
99. Δὲν δύνανται νὰ προτεθῶσιν ἀντικείμενα ἀλλότρια εἰς τὴν ὑπόθεσιν.
100. Ἐὰν ὁ διαφερόμενος, ἐναντίον τοῦ ὁποῖου προτείνονται τοιαῦτα, νομίσῃ ὅτι εἶναι ἀπαράδεκτα διὰ τοὺς εἰρημένους λόγους, τότε παρουσιάζει ἀναφορὰν ἐκθέτων τοὺς λόγους, διὰ τοὺς ὁποῖους εἶναι ἀπαράδεκτα, καὶ αἰτεῖ τὴν ἀπόσβεσίν των.
101. Ἡ ἀναφορὰ πρέπει νὰ παρουσιασθῇ ἐντὸς 5 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ἔγεινεν ἡ γνωστοποίησις τῶν προτεθέντων ἀντικειμένων.
102. Ἡ ἀπόκρισις γίνεται μετὰ πέντε ἡμέρας, ἀφ' ἧς ἔγεινεν ἡ γνωστοποίησις τῆς εἰρημένης ἀναφορᾶς.
103. Ὁ δικαστὴς ἀποφασίζει.
104. Ἐὰν ὁ ἕτερος τῶν διαφερομένων δὲν ἔχῃ νὰ δείξῃ ἀπαράδεκτα τ' ἀντικείμενα, ἀλλ' ἔχῃ αἰτίας ἐξαιρέσεως κατὰ τῶν μαρτύρων, τότε ὀφείλει νὰ προβάλλῃ τὰς ἐξαιρέσεις ἐντὸς πέντε ἡμερῶν δι' ἀναφορᾶς αἰτιολογημένης, ἥτις γνωστοποιεῖται πρὸς τὸν ἀντίδικον· οὗτος δὲ τὴν ἀπαντᾷ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, καὶ ὁ δικαστὴς ἀποφασίζει.
105. Οἱ κανόνες περὶ τῆς ἐξαιρέσεως τῶν μαρτύρων εἶναι οἱ αὐτοὶ, ὡς καὶ περὶ τῆς ἐξαιρέσεως τῶν δικαστῶν.
106. Ἡ ἐξαιρέσις τῶν μαρτύρων πρέπει νὰ αἰτηθῇ δι' ἀναφορᾶς αἰτιολογημένη.
107. Ὅταν ὁ δικαστὴς δεχθῇ τὴν ἐξαιρέσιν, ὁ διαφερόμενος δύναται ν' ἀντικαταστήσῃ ἄλλον μάρτυρα ἀντὶ τοῦ ἐξαίρεθέντος.
108. Δις ἡ ἀντικατάστασις δὲν συγχωρεῖται.
109. Εἰς καμμίαν ἄλλην περίστασιν δὲν συγχωρεῖται ἡ ἀντικατάστασις ἄλλων μαρτύρων.
110. Δὲν συγχωρεῖται νὰ προτείνωνται καὶ ἐκ δευτέρου τὰ ὁποῖα ἅπαξ ἐπρόβληθησαν ἀντικείμενα.
111. Δὲν εἶν' ἀπηγορευμένον εἰς τὸν ἕτερον τῶν διαφερομένων νὰ προ-

- τήνη μάρτυρας ἐναντίον τῶν προτεθέντων, ἀλλ' ὀφείλει νὰ τὸ πράξῃ πρὶν ἐξετασθῶσιν οἱ μάρτυρες τοῦ πρώτου προτείναντος ἐντὸς 8 ἡμερῶν μετὰ τὴν ἐκπεραίωσιν πάσης ἀμφισβητήσεως περὶ τοῦ ἀντικειμένου τῶν μαρτυριῶν, ἢ περὶ τῆς ἰκανότητος τῶν μαρτύρων, ἢ μετὰ τὰς 5 ἡμέρας, ἐν αἷς ἐμελλον νὰ προβληθῶσιν αἱ τοιαῦται παραγραφαι, πρέπει κατ' αἵτησιν τοῦ προβάλλοντος τοὺς αὐτοὺς μάρτυρας νὰ ἐκδοθῇ ἡ πρόσκλησις αὐτῶν· ἡ δὲ πρόσκλησις θέλει πρὸς τοῖς ἄλλοις προσδιορίσει τὴν ἡμέραν, εἰς τὴν ὁποίαν μέλλουν νὰ ἐξετασθῶσι τὸ δ' ἀντίγραφον τῆς προσκλήσεως θέλει ἐν ταύτῃ σταλῇ πρὸς τὸν ἀντίδικον, πρὸς ἀπλὴν γνωστοποίησιν του.
112. Ὅταν οἱ μάρτυρες δὲν ὑπόκεινται εἰς ἐξαίρεσιν, ἐξετάζονται ἀφοῦ πρῶτον προηγηθῇ ὁ ὅρκος κατὰ τὸ περιεχόμενον τοῦ ἀρθρου 225 τῆς Ἐγκληματικῆς Διαδικασίας, ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν διαφερομένων, ἂν θέλουν. Ὁ διαφερόμενος, κατὰ τοῦ ὁποίου μαρτυροῦσιν οἱ μάρτυρες, δύναται νὰ κάμῃ πρὸς αὐτοὺς ἐρωτήσεις, καὶ νὰ ζητήσῃ ἀποκρίσιν ἀπ' αὐτοῦ. Τὸ ὄργανον, διὰ τοῦ ὁποίου γίνονται αἱ ἐρωτήσεις, εἶναι ὁ δικαστής.
113. Τὸ αὐτὸ δίκαιον πρὸς διασάφησιν τῆς μαρτυρίας, διὰ τοῦ αὐτοῦ ὄργανου, χαίρει καὶ ὁ προτείνας τοὺς μάρτυρας.
114. Ὁ δικαστής, πρὶν ἀρχίσῃ τὴν ἐξέτασιν, θέλει ἀναγνωρίσει τὴν ταυτότητα τοῦ μάρτυρος καὶ θέλει προσιμιάσει τὴν ἐκθεσιν τῆς μαρτυρίας κάμνων μνεῖαν τῆς χρονολογίας τῆς κλήσεως, δι' ἧς ἐκλήθη ὁ ἐμφανισθεὶς μάρτυς, τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, τῶν ὀνομάτων τῶν ἀντιφερομένων, τῆς προσωπικῆς, ἢ δι' ἐπιτρόπου ἢ συνηγόρου, παρουσίας αὐτῶν ἢ τῆς ἀπουσίας, τῆς διαληφθείσης ταυτότητος τοῦ μάρτυρος, καὶ τοῦ πρὸς αὐτὸν ἐπαχθέντος ὁρκου.
115. Οὐδεὶς μάρτυς βιάζεται ν' ἀποκριθῇ καθ' ἑαυτοῦ.
116. Οἱ μάρτυρες ἐρωταποκρίνονται χωριστὰ ὁ εἰς ἀπὸ τὸν ἄλλον.
117. Αἱ ἐρωταποκρίσεις γράφονται, ἀναγιγνώσκονται πρὸς τὸν μάρτυρα, καὶ ὑπογράφονται παρ' αὐτοῦ κατὰ σελίδα, ἂν ἐξεύρῃ νὰ γράφῃ, παρὰ τοῦ Δικαστοῦ, καὶ παρὰ τοῦ γραμματέως· ἂν δ' ὁ μάρτυς δὲν ἐξεύρῃ νὰ γράφῃ, κάμνει τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, σημειοῦται ὅτι αὐτὸς δὲν ἐξεύρῃ νὰ γράφῃ, καὶ πάντοτε ὑπογράφει ὁ δικαστής καὶ ὁ γραμματεὺς.
118. Εἰς τὰς μαρτυρίας δὲν συγχωρεῖται νὰ γίνεταί καμμία προσθαφαίρεσις· ὅταν δὲ εἶναι ἀνάγκη ἐπιδιορθώσεως, τότε σύρεται ἀπλῇ τις γραμμὴ ἐπάνω τῶν λέξεων, αἵτινες μέλλουν νὰ διορθωθῶν· αἱ δ' ἀντικαθιστάμεναι λέξεις γράφονται εἰς τὸ περιθώριον τοῦ φύλλου ἀντικρυ τοῦ τόπου, ὅπου ἔγεινεν ἡ ἐπιδιορθώσις, καὶ ὑπογράφονται παρὰ τοῦ δικαστοῦ καὶ παρὰ τοῦ μάρτυρος.
119. Ὅταν πρόκειται περὶ διορθώσεως, ἡ ὁποία γίνεται μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς μαρτυρίας καὶ ζητεῖται ἀπὸ τὸν μάρτυρα, τότε γίνεται μνεῖα εἰς τὸ τέλος τῆς ἐκθέσεως, καὶ ἐκθέτονται τὰ πάντα με' ἀκριβείαν.
120. Δὲν συγχωρεῖται οὐδεμία ἐπιδιορθώσις ἢ ἐξήγησις ὕστερον, ἀφοῦ ὁ μάρτυς ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸν τόπον, ὅπου ἐξετάσθη.
121. Ἐὰν ὁ μάρτυς ἔχῃ τὴν διαμονὴν του ἐκτὸς τοῦ τμήματος, τότε ὁ προτείνων (ἂν μολοντοῦτο ἡ μαρτυρία τοῦ μάρτυρος ἤθελεν εἶσθαι ἀποφασιστικὴ) ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ ἀναφορὰν, φανερόνων ὅτι ἡ ἀποδείξις του ἤθελεν εἶσθαι ἐλλιπὴς χωρὶς τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἀπόντος μάρτυρος. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ὁ δικαστής ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὸν πρωτόκλητον δικαστὴν τοῦ τόπου, ὅπου ὁ μάρτυς κατοικεῖ, νὰ ἐξετάσῃ αὐτὸς τὸν μάρτυρα. Οἱ διαφερόμενοι δυνάμενοι νὰ ἐρωτοῦν καὶ νὰ αἰτῶσιν ἀποκρίσιν ἀπὸ τοὺς μάρτυρας, ἐμποροῦν νὰ εἶναι παρόντες καὶ δι' ἐπιτρόπων, ἢ νὰ δώσωσιν ἐγγράφως πρὸς τὸν δικαστὴν τὰς ἐρωτήσεις, περὶ ὧν ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξετασθῶσιν οἱ μάρτυρες· ὁ δὲ δικαστής, ἐὰν τὰς ἐγκρίνῃ ὡς νομίμους, τὰς διευθύνει πρὸς τὸν διαληφθέντα πρωτόκλητον.
122. Ὅταν πρόκειται περὶ μάρτυρος, ὅστις ἔχει τὴν διαμονὴν του ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας, τότε τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον ἀναφέρεται πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα, διὰ νὰ ἐξαιτησῇ ὅθεν καὶ ὅπως ἀνήκει, τὴν ζητηθεῖσαν μαρτυρίαν.

123. Πᾶσα πράξις, εἴτε διὰ τ' ἀντικείμενα, εἴτε διὰ τοὺς μάρτυρας, ἐκκαλεῖται μόνον ὅταν ἐκκληθῇ ἡ ἀπόφασις τῆς δίκης.
124. Κανεὶς μάρτυς δὲν δύναται ν' ἀποποιηθῇ τὴν μαρτυρίαν· ἂν δὲ τὴν ἀποποιηθῇ, ὁ δικαστὴς τὸν καταδικάζει διὰ μὲν τὴν πρώτην φοράν νὰ πληρώσῃ τὰ ἐξόδα, διὰ δὲ τὴν δευτέραν, εἰς ποσότητα ὅχι μικρότεραν τῶν 20 Φοινίκων, καὶ διὰ τὴν τρίτην, εἰς φυλάκισιν ὅχι ὀλιγώτεραν τῶν 50 ἡμερῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ΄.

Περὶ τῶν δοκιμασιῶν.

125. Ὅσάκις εἶναι χρεῖα δοκιμασίας, ἢ πρὶν, ἢ μετὰ τὴν ἀπόφασιν, ὁ δικασόμενος ὀφείλει νὰ τὴν ζητήσῃ δι' ἀναφορὰς τοῦ παρὰ τοῦ Δικαστηρίου.
126. Ἡ περὶ δοκιμασίας ἀναφορὰ πρέπει νὰ περιέχῃ:
- 1 Τὸν σκοπὸν, διὰ τὸν ὁποῖον ζητεῖται ἡ δοκιμασία.
 - 2 Τὴν αἵτησιν τῆς ἀδείας, διὰ νὰ γενῇ.
 - 3 Τὴν ὀνομασίαν τριῶν δοκιμαστῶν μὴ ὑποκειμένων εἰς ἐξαίρεσιν.
 - 4 Τὴν πρὸς τὸν ἀντίδικον προτροπὴν διὰ νὰ ἐκλέξῃ ἓνα τῶν τριῶν ὀνομασθέντων, καὶ νὰ ὀνομάσῃ κακεῖνος ἄλλους τρεῖς διὰ νὰ ἐκλέξῃ καὶ αὐτὸς ἓνα ἐκ τούτων.
127. Ἡ ἀναφορὰ αὕτη πρέπει νὰ γνωστοποιηθῇ πρὸς τὸν ἀντίδικον μετὰ σκοπὸν, ὥστε ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν νὰ ἐναντιωθῇ ἢ νὰ στερῇ.
128. Ὅταν μὲν στερῇ, ὀφείλει νὰ ἐκλέξῃ ἓνα τῶν τριῶν ὀνομασθέντων παρὰ τοῦ ἀντιδίκου του, καὶ νὰ παρουσιάσῃ τὰ ὀνόματα τῶν ἀπὸ μέρους του τριῶν.
129. Τότε καὶ ὁ ἄλλος ὀφείλει νὰ ἐκλέξῃ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν.
130. Ὁ τρίτος διορίζεται πάντοτε παρὰ τοῦ δικαστοῦ.
131. Ὅταν δὲ ὁ ἀντίδικος ἐναντιωθῇ εἰς τὴν περὶ δοκιμασίας ἀναφορὰν, ὁ δικαστὴς ἔχων ὑπ' ὄψιν τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἐνός καὶ τὴν ἀποκρίσιν τοῦ ἄλλου, ἐκδίδει τὴν πράξιν, δι' ἧς δέχεται, ἢ ἀπορρίπτει, ἢ τροπολογεῖ τὴν περὶ δοκιμασίας αἵτησιν.
132. Ὅταν ὑπάρχῃ διαφιλονέκησις περὶ ἐξαίρεσεως δοκιμαστοῦ, καὶ ὁ διορισμὸς τῶν τριῶν δὲν εἶναι πλήρης, ὁ δικαστής, χωρὶς περαιτέρω συζητήσεως, ἔχων ὡσαύτως ὑπ' ὄψιν τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἐνός, καὶ τὴν ἀποκρίσιν τοῦ ἄλλου, καὶ τοὺς περὶ ἐξαίρεσεως λόγους, ἐκδίδει τὴν πράξιν του.
133. Ὅσάκις ὁ εἰς τῶν διαφερομένων ἀρνῆται νὰ ὀνομάσῃ τοὺς ἰδίους του δοκιμαστας, τοὺς ὀνομάζει ἀντ' αὐτοῦ ὁ δικαστής.
134. Ἡ ἐκδιδομένη περὶ τούτου ἀπόφασις πρέπει νὰ περιέχῃ: 1 τὴν περὶ δοκιμασίας ἀδειαν· 2 τὸ πρᾶγμα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ ἐνασχοληθῇ μετὰ μεγίστης ἀκριβείας· 3 τὸν διορισμὸν τῶν δύο δοκιμαστῶν, καὶ τοῦ τρίτου εἰς περίπτωσιν διαφωνίας· 4 τὸν χρόνον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ τελειώσῃ ἡ δοκιμασία.
135. Δημοσιευθείσης τῆς ἀποφάσεως, πέμπεται ἀμέσως ἐντάλμα πρὸς τοὺς δοκιμαστας διὰ νὰ τὴν ἐνεργήσωσιν.
136. Ὁ δικαστής δύναται νὰ παρευρίσκηται εἰς τὴν δοκιμασίαν.
137. Οἱ διαφερόμενοι δύνανται ὡσαύτως.
138. Τὸ τῆς δοκιμασίας ἐγγράφον πρέπει νὰ περιέχῃ σαφῶς καὶ ἀκριβῶς τὴν ἐργασίαν τῶν δοκιμαστῶν· ὅταν δὲ εἶναι πολλὰ πράγματα καὶ πολλὰ ἐργασίαι, πρέπει νὰ εἶναι εἰς κεφάλαια διακεκριμένα.
139. Τὸ ἐγγράφον τῆς δοκιμασίας ὑπογράφεται ἀπὸ τοὺς δύο δοκιμαστας, καὶ διευθύνεται πρὸς τὸ Δικαστήριον ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἀφ' ἧς γενῇ.
140. Εἰς περίπτωσιν διαφωνίας, ἕκαστος τῶν δύο δοκιμαστῶν διευθύνει πρὸς τὸν τρίτον τὴν γνώμην του ἐγγράφως καὶ ὑπογεγραμμένην, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ὡς εἴρηται.
141. Ὁ τρίτος ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ τὴν γνώμην του τοῦλάχιστον ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸν παραδοθῶσιν ἐκτὸς ἐὰν ὁ δικαστής γνωρίσῃ εὐλογον νὰ παραχωρήσῃ μεγαλητέραν προθεσμίαν.

142. Ὅστις τῶν δοκιμαστῶν ἀρνήθῃ νὰ δώσῃ τὴν γνώμην τοῦ ἐγγράφως, εἶναι ὑπόχρεως νὰ πληρώσῃ τὸ διπλὸν τῶν συμβάντων διὰ τὴν δοκιμασίαν ἐξόδων.
143. Εἰς τὴν ρηθεῖσαν περίπτωσιν ὁ δικαστὴς διορίζει ἄλλον δοκιμαστὴν, καὶ ὁ διαφερόμενος, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκει ὁ τοιοῦτος δοκιμαστὴς, χάνει τὸ δικαίωμα νὰ ὀνομάσῃ ἄλλον.
144. Οἱ δοκιμασταὶ ἀνταμείβονται δι' ἐνὸς ἡμερομισθίου, τὸ ὁποῖον πληρώνεται εἰς ὅλους ἀπὸ τὸν αἰτοῦντα τὴν δοκιμασίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῆς διὰ τοῦ ἀφορισμοῦ ἀποδείξεως.

145. Ὄταν εἰς πολιτικὴν ἢ ἐμπορικὴν ὑπόθεσιν λείπουν αἱ ἀποδείξεις, ἢ ὅταν τ' ὄνομα, ἢ ἡ διαμονὴ τῶν δυναμένων νὰ ὁμολογήσουν περὶ τῶν ζητουμένων, εἶναι ἄγνωστα εἰς τὸν ἐνάγοντα, ἢ εἰς τὸν ἐναγόμενον, καὶ κἀνεὶς τούτων θέλῃ νὰ καταφύγῃ εἰς τοῦ ἀφορισμοῦ τὸ μέσον, ὀφείλει νὰ πορευθῇ κατὰ τὸν ἐφεξῆς τρόπον.
146. Ὁ διαφερόμενος ἐκθέτει ἐγγράφως πρὸς τὸ Δικαστήριον, ἐνώπιον τοῦ ὁποῖου ἐπαρουσιάσθῃ ἡ ἀγωγή, τὴν αἴτησιν τοῦ νὰ δημοσιευθῇ ἀφορισμὸς, ὥστε νὰ φανερωθῶσιν αἱ ζητούμεναι διασαφήσεις· τὸ τοιοῦτον ἐγγράφον τοῦ κοινοποιεῖται πρὸς τὸν ἀντίδικον δι' ἐντάλματος ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν.
147. Ἐὰν τὸ Δικαστήριον ἀκοῦσαν τὸν ἀντίδικον νομίσῃ πρέπον νὰ ἐνδώσῃ εἰς τὴν περὶ τοῦ ἀφορισμοῦ αἴτησιν, ἀποτείνεται πρὸς τὴν ἀνήκουσαν ἐκκλησιαστικὴν ἐξουσίαν, διὰ νὰ χορηγηθῇ εἰς τὸν ἀναφερόμενον ὁ ἀφορισμὸς.
148. Ἡ ἄδεια τοῦ νὰ ἐκδοθῇ ἀφορισμὸς, δὲν δίδεται, εἰμὴ ὅταν ὑπάρχῃ θετικὴ ἀνάγκη καὶ διὰ σημαντικὰς αἰτίας.
149. Διὰ τῶν ἀφορισμῶν (εἰς τοὺς ὁποίους ἐκθέτονται ἀκριβῶς τὰ πράγματα, περὶ τῶν ὁποίων ὁ ἀναφερόμενος ζητεῖ πληροφορίαν) προσκαλοῦνται οἱ δυνάμενοι νὰ ὁμολογήσουν περὶ τῶν ζητουμένων, διὰ νὰ δηλώσουν τ' ὄνομα, καὶ τὴν κατοικίαν τῶν εἰς τὸν δημοσιεύσαντα τὸν ἀφορισμὸν ἱερέα, ὥστε νὰ καλεσθῶν ἐπομένως διὰ νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ὡς μάρτυρες κατὰ τὸν συνήθη τρόπον.
150. Ὁ ἱερεὺς μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἀφορισμοῦ κοινοποιεῖ πρὸς τὸν ἀρχηγόν τοῦ τ' ὄνομα, καὶ τὴν κατοικίαν τῶν ὅσοι ἐφανερώθησαν συνειδότες τὴν εἰς τὸν ἀφορισμὸν διαλαμβανομένην ὑπόθεσιν· ὁ δὲ ἀρχηγὸς ἀναφέρει τὰς κοινοποιήσεις ταύτας τοῦ ἱερέως εἰς τὸ Δικαστήριον, ἐνώπιον τοῦ ὁποῖου εἶναι ἐκκρεμῆς ἡ ἀγωγή, διὰ νὰ προσκληθῶσιν οἱ τοιοῦτοι συνειδότες νὰ ἐμφανισθῶν ὡς μάρτυρες κατὰ τὸν συνήθη τρόπον.
151. Εἰς βαρέα ἐγκλήματα, ἂν εἶναι δυσἀπόδεικτα, δύναται ὁ ἐξεταστὴς ἢ τὸ Ἐγκληματικὸν Δικαστήριον, κατ' αἴτησιν ἐνὸς τῶν μερῶν, ἢ τοῦ δημοσίου συνηγόρου, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, νὰ διατάξῃ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἀφορισμοῦ, χωρὶς ὅμως νὰ παραταθῇ διὰ τοῦτο ἡ κρίσις τινος πέραν τῶν παρὰ τοῦ νόμου προσδιωρισμένων ὅρων.
152. Ἐξαιροῦνται ἀπὸ τὸ χρέος τοῦ νὰ δηλώσωσι τὰ ὅσα γινώσκουσιν ὅλοι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἐξαιροῦνται ὡς μάρτυρες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Περὶ τῆς αἰτήσεως τῆς παρουσιάσεως τῶν ἐγγράφων.

153. Ἐὰν κἀνεὶς τῶν διαφερομένων νομίσῃ ὅτι ἔχει χρεῖαν ἐγγράφων, ἅτινα εὐρίσκονται εἰς τὸν ἀντίδικόν του ἢ εἰς τρίτον πρόσωπον, παρουσιάζει ἀναφορὰν σημειῶν τὴν ποσότητα τῶν ἐγγράφων· ὀφείλει δὲ νὰ αἰτιολογήσῃ ὅτι τὰ ἐγγράφα αὐτὰ εἶναι συμβάλλοντα, καὶ ὅτι εὐρίσκονται εἰς ἐκεῖνον, παρὰ τοῦ ὁποῖου τὰ αἰτεῖ.

154. Αὕτη ἡ ἀναφορὰ γνωστοποιεῖται εἰς τὸν ἀντίδικον, ὅστις εἶναι ὑποχρεὼς ν' ἀποκριθῇ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν. Τὸ Δικαστήριον ἐξετάζει τὰς αἰτήσεις, καὶ τὴν ἀπόκρισιν, καὶ κατὰ τὸ δίκαιον ἢ ὑποχρεοῖ τὸν ἔχοντα τὰ ἐγγράφα νὰ τὰ παρουσιάσῃ, ἢ ἂν τὰ ἀρνήται, δίδει τὸν καταφατικὸν ὅρκον τῆς ἀρνήσεως, ἢ ἀπορρίπτει τὴν αἴτησιν.

155. Ἐὰν ἡ ἀπόφασις ὑποχρέωνῃ τὸν ἔχοντα τὰ ἐγγράφα νὰ τὰ παρουσιάσῃ, καὶ ἐὰν οὗτος ἐντὸς τῆς προθεσμίας (τὴν ὁποίαν τὸ Δικαστήριον ὀφείλει πάντοτε νὰ προσδιορίξῃ) δὲν τὰ παρουσιάσῃ, τότε ὁ αἰτῶν παρουσιάζει ἄλλην ἀναφορὰν ἀπαιτῶν, εἰμὲν εἶναι ἐνάγων, νὰ γενῇ δεκτὴ ἡ οὐσιαστικὴ ἀγωγή ἄνευ τινὸς ἄλλης συζητήσεως, ἢ μέρος τῆς αὐτῆς ἀγωγῆς, ἐὰν τὰ ἐγγράφα ἀφορῶσι μέρος αὐτῆς· εἰ δ' ἐναγόμενος, ἀπαιτεῖ ὡσαύτως ν' ἀπορρίψῃ τὸ ὅλον ἢ τὸ μέρος τῆς κατ' αὐτοῦ ἀγωγῆς, καὶ νὰ γενῇ δεκτὸν τὸ ὅλον ἢ τὸ μέρος τῆς ἀπολογίας του.

156. Ὁ δικαστὴς γνωστοποιεῖ τὴν αἴτησιν πρὸς τὸν ἕτερον τῶν διαφερομένων, καὶ, ληφθεῖσης τῆς ἀπολογίας, ἀποφασίζει· καὶ, ἢ παραχωρεῖ μεγαλύτεραν προθεσμίαν δι' εὐλόγους αἰτίας, ἢ πράττει κατὰ τὴν αἴτησιν τοῦ ἀναφερομένου.

157. Ἐὰν ἡ ἀπόφασις ἀποτείνεται πρὸς τρίτον, καὶ οὗτος δὲν παρουσιάζῃ τὰ ἐγγράφα, τότε διαμαρτύρεται ὁ ἀπαιτῶν κατ' αὐτοῦ τοῦ τρίτου, ὅστις εἶναι ὑπεύθυνος εἰς πᾶσαν παρ' αὐτῆς τῆς ἐλλείψεως προελευσμένην ζημίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Περὶ τῆς παρεμβάσεως τρίτου προσώπου.

158. Ἐὰν τρίτος τις ἐννοήσῃ ὅτι ἔχει δικαίωμα εἰς ἀγωγήν τινα, δύναται νὰ παρεμβῇ εἰς αὐτήν.
159. Ἡ παρέμβασις τοῦ τρίτου εἶναι, ἢ δι' ἑαυτὸν μόνον, ἢ κατ' ἐνωσίν του μετὰ τινος τῶν διαφερομένων, ἢ πρὸς ἀνακούφισιν τινος αὐτῶν.
160. Ὁ θέλων νὰ παρεμβῇ, παρουσιάζει ἀναφορὰν πρὸς τὸ Δικαστήριον, φανερόνους τὸ εἰς τὴν δικαζομένην ὑπόθεσιν δίκαιόν του, τὴν αἰτίαν, καὶ τὴν ὁποίαν ἔχει θέλησιν νὰ παρεμβῇ.
161. Ἡ ἀναφορὰ αὕτη δύναται νὰ παρουσιάζεται εἰς ὅποιανδήποτε θέσιν ἤθελεν εὑρεθῇ ἡ δίκη.
162. Ἀναβάλλεται ἡ πρόοδος τῆς ἀγωγῆς παρευθὺς· ἡ δὲ ἀναφορὰ γνωστοποιεῖται εἰς ἀμφοτέρους τοὺς διαφερομένους.
163. Ἡ ἀναφορὰ δὲν ἔχει κύρος, οὔτε δίδεται εἰς αὐτὴν προσοχή, οὔτε ἀναβάλλει τὴν πρόοδον τῆς δίκης, ἂν ἡ αὐτὴ ἀναφορὰ δὲν περιέχῃ ἓνα τῶν εἰρημένων τύπων.
164. Ἐὰν κἀνεὶς τῶν διαφερομένων θελήσῃ νὰ διαφιλονεικήσῃ τὸ δικαίωμα τοῦ παρεμβαίνοντος, παρουσιάζει ἀναφορὰν, γίνεται ἀπολογία, ἀπάντησις, καὶ ἀνταπολογία, ὡς εἰς νέαν δίκην, καὶ πρὶν περαιωθῇ αὕτη, δὲν προοδεύει ἡ κυρία ἀγωγή.
165. Ἐὰν σιωπήσουν περὶ τῆς παρεμβάσεως οἱ διαφερόμενοι, τότε ἕκαστος αὐτῶν εἶναι ὑπόχρεως νὰ παραδώσῃ ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν εἰς τὸ ἀνῆκον γραφεῖον ὅλα τὰ ἀντίγραφα τῶν παρελθουσῶν πράξεων μετὰ λόγον χωρὶς ἑαρος τοῦ παρεμβαίνοντος.
166. Ὁ κατάλογος γνωστοποιεῖται εἰς αὐτὸν προσκαλούμενον νὰ παραστήσῃ δι' ἀναφορᾶς ὄντινα λόγον ἔχει ἐντὸς πέντε ἡμερῶν.
167. Πᾶσα πρᾶξις μεταγενεστέρα, τὴν ὁποίαν ἤθελαν κάμνει οἱ δύο διαφερόμενοι, πρέπει νὰ γνωστοποιῇται εἰς τὸν παρεμβαίνοντα.

Περὶ τῶν προσωρινῶν ἀσφαλιστικῶν μέσων, καὶ περὶ ἐγγυήσεως.

168. Ἐάν ὁ χρεωφειλέτης ὀφείλῃ χρηματικὴν δόσιν, δὲν δύναται νὰ βιασθῇ ὁ δανειστὴς νὰ πληρωθῇ ἀντὶ χρημάτων εἰς κτήματα.
169. Ὅταν ὁμῶς ὁ χρεωφειλέτης δὲν δύναται νὰ πληρώσῃ εἰς χρήματα τὸ χρέος του, ὁ δικαστὴς χαίρει τὸ δίκαιον τῆς ἐκλογῆς μετὰ τοὺς ἐφεξῆς περιορισμούς.
170. Ὅποιος νομίζει πρὸς ἑαυτὸν ὀφειλόμενα ἢ κινητὰ πράγματα ἢ χρήματα, ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀπαιτήσῃ τὴν προσωρινὴν ἐξασφάλισιν των.
171. Κάνεις ὁμῶς δὲν δύναται ν' ἀπαιτήσῃ προσωρινὴν ἐξασφάλισιν, εἰμὴ ὅταν κρατῇ ἀποδείξιν, ἥτις χορηγεῖ εἰς αὐτὸν τὸ δικαίωμα τῆς ἀγωγῆς.
172. Τὰ μέσα τῆς ἐξασφάλισεως ἀποτείνονται ἢ εἰς τὰ πράγματα, ἢ εἰς τὰ πρόσωπα· τὰ πράγματα ἂν μὲν εἶναι κινητὰ, 1 μεσεγγυῶνται, 2 σφραγίζονται, 3 ἐνεχυριάζονται· ἂν δὲ εἶναι ἀκίνητα, κτηματοσημειοῦνται· τὰ δὲ πρόσωπα κρατοῦνται ἢ φυλακίζονται.
173. Ὅστις θελήσῃ νὰ μεσεγγυάσῃ εἰς χεῖρας τρίτου τινός, ἢ τοῦ αὐτοῦ χρεώστου, ὁποιοῦνδήποτε πράγμα, ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ ἀναφορὰν ἐκθέτων δι' αὐτῆς τὸ αἶτιον, καὶ ἀπαιτῶν τὸ περὶ μεσεγγυοῦ ἐντάλμα.
174. Ὁ δικαστὴς παραλαμβάνει τὸ ἐγγράφον, καὶ ἐκδίδει ἐντάλμα πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν διὰ νὰ κάμῃ τὴν ἐξασφάλισιν.
175. Τὸ ἐντάλμα διευθύνεται διπλοῦν πρὸς τὸν ἀστυνόμενον· τὸ μὲν ἐν, διὰ νὰ ἐκθέσῃ ἐπ' αὐτοῦ ὁ ἐκτελεστής τὸν τρόπον, τὸν τόπον καὶ τὸ πρόσωπον, πρὸς τὸ ὁποῖον ἐκτέλεσε τὸ ἐντάλμα· τὸ δὲ ἄλλο, διὰ νὰ ἐγχειρισθῇ πρὸς τὸν μεσεγγυηθέντα.
176. Ὁ ἀντίδικος δύναται μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν ν' ἀντιτείνῃ εἰς τὸ μεσεγγυον δι' ἐγγράφου ἀποκρίσεως, ὁ δὲ δικαστὴς δικάζει.
177. Ὁ ἔχων τὸ μεσεγγυούμενον πρᾶγμα χρεωστῇ ν' ἀποκριθῇ ἐντὸς ὀκτῶν ἡμερῶν μετὰ τὴν γνωστοποίησιν, ἂν τὸ ἔχῃ, τί ἔχει, ἢ ἂν δὲν τὸ ἔχῃ.
178. Ἡ ἀπόκρισις τοῦ αὐτοῦ, ὁποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι, γνωστοποιεῖται εἰς τοὺς διαφορομένους.
179. Ἐάν ὁ ἔχων τὸ μεσεγγυον δὲν ἀποκριθῇ ἐντὸς τῆς προθεσμίας τοῦ ἐντάλματος, ἐκλαμβάνεται ὑπεύθυνος δι' ὅσα ἐμεσεγγυήθησαν εἰς αὐτόν.
180. Ἐάν τὸ μεσεγγυον μέλλῃ νὰ γενῇ εἰς χεῖρας ἀνθρώπου ὄντος ἐκτὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Δικαστηρίου, παρὰ τοῦ ὑποίου ἀπητήθη τὸ ἐντάλμα τοῦ μεσεγγυοῦ, τὸ μεσεγγυον ἐκτελεῖται ἀπὸ τὸ Δικαστήριον τοῦ τόπου, ὅπου εὑρίσκεται ὁ ἄνθρωπος, κατὰ πρόσκλησιν τοῦ πρώτου Δικαστηρίου.
181. Εἴτε ὁ ἐνάγων, εἴτε ὁ ἐναγόμενος, δύναται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν παρακαταθήκην τοῦ πράγματος, τὸ ὁποῖον ἐμεσεγγυήθη εἰς τρίτον πρόσωπον.
182. Ἡ σφράγις γίνεται κατὰ τοὺς αὐτοὺς κανόνες τοῦ μεσεγγυοῦ, καὶ ἐκτελεῖται ὡς ἐφεξῆς. Προσκολλᾶται κομμάτιον ὑφάσματος εἰς τὸ σφραγιστέον πρᾶγμα ἀπὸ τὰ δύο ἄκρα τοῦ ὑφάσματος αὐτοῦ μετὰ ἰσπανικὸν κηρὸν, καὶ ἐπὶ τῶν ἄκρων αὐτῶν τοῦ ὑφάσματος τυπύνεται ἡ δημοσίου σφραγὶς τῆς Ἀστυνομίας· ἐάν δὲ γενῇ κατ' ἄλλον τρόπον, δὲν ἔχει κύρος.
183. Ἐάν ἡ οἰκία, ἡ ὁποιοσδήποτε τόπος, ὅπου μέλλει νὰ γενῇ ἡ σφράγις, εὑρεθῇ κλεισμένος, ὁ ἀξιωματικὸς τῆς Ἀστυνομίας φυλάττει ἐξωθεν τὸν τόπον (διὰ νὰ μὴ μετακομισθῶσιν ἀλλαχοῦ τὰ ἐν αὐτῷ πράγματα ἢ ἄλλο τι) διὰ τρεῖς ἡμέρας, μετὰ παρέλευσιν τῶν ὁποίων ἡ ἐκτελεστικὴ Ἀστυνομία, ἐπὶ παρουσίᾳ δύο μαρτύρων, μεταχειρίζεται τὴν βίαν, καὶ κάμνει ἐκθεσιν ὑπογραμμένην ἀπὸ τοὺς μάρτυρας, σημειόνουσα ὅλας τὰς προγενομένας, συγγενομένας, ἢ ἐπιγενομένας ἐργασίας, συλλαμβάνουσα ὅλα τὰ πράγματα τὰ ἐκεῖ εὑρεθέντα, καὶ ἐγχειρίζουσα αὐτὰ εἰς ἄλλον ἐντιμὸν πολίτην τοῦ αὐτοῦ τόπου, κατὰ

ἐκλογὴν, καὶ ὑπ' εὐθύνην τοῦ Ἀστυνόμου, ὅστις εὐθὺς ἀναφέρει τὰς περὶ τούτου πράξεις εἰς τὴν ἀνήκουσαν Ἀρχήν.

184. Ὁ ἐναντιούμενος χρεωστῇ τὰ ἐξόδα τῆς, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, φυλάξεως.
185. Ἐάν ὁ οἰκοδεσπότης εἶναι ἀπὼν, ἡ ἐκτελεστικὴ Ἀστυνομία ὀφείλει νὰ φυλάττῃ τὴν οἰκίαν ἐξωθεν, καὶ νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς αὐτὸν τὸ δικαστικὸν ἐντάλμα προσδιορίζουσα τὴν προθεσμίαν, καθ' ἣν δύναται νὰ παρευρεθῇ διὰ νὰ ἐνεργηθῇ τὸ ἐντάλμα· ὅταν δὲ ἡ μὲν Ἀστυνομία λάβῃ τὴν σημείωσιν τῆς πρὸς αὐτὸν γνωστοποιήσεως τοῦ ἐντάλματος, ὁ δὲ ἀπὼν δὲν παρουσιασθῇ εἰς τὴν δοθείσαν προθεσμίαν, τότε ἐνεργεῖ κατὰ τὰ ἄρθρα 183 καὶ 184.
186. Ἐάν εἶναι ἄγνωστος ὁ τόπος, ὅπου ὁ οἰκοδεσπότης εὑρίσκεται, ἡ Ἀστυνομία φυλάττει τὴν οἰκίαν ὁμοίως καὶ διακηρύττει τὸ περὶ σφραγίσεως δικαστικὸν ἐντάλμα· ὅταν δὲ εἰς διάστημα τριῶν ἡμερῶν κάνεις τῶν συγγενῶν τοῦ ἢ φίλων τοῦ δὲν εἰδοποιήσῃ τὸν τόπον τῆς διατριβῆς τοῦ, ἡ Ἀστυνομία ἐνεργεῖ ὡσαύτως κατὰ τ' ἀνωτέρω ἄρθρα, καὶ περιπλέον τῶν δύο μαρτύρων, δύναται νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὴν πρᾶξιν ὅσοι συγγενεῖς ἢ φίλοι τοῦ ἀπόντος θελήσωσιν.
187. Ἐάν ὁ ἀπὼν δὲν εὑρεθῇ εἰς τὸν τόπον, τὸν ὁποῖον οἱ συγγενεῖς τοῦ ἢ φίλοι τοῦ εἰδοποιήσαν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, αὐτὴ ἐνεργεῖ ὁμοίως κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον 183.
188. Ἡ Ἀρχὴ ἢ διορίσασα τὴν σφράγισιν τῶν πραγμάτων, ὀφείλει ἀμέσως ἐπὶ παρουσίᾳ δύο μαρτύρων ν' ἀσφαλίσῃ τὴν ἀποσφράγισιν καὶ νὰ κάμῃ τὸν κατάλογον τῶν ἐσφραγισμένων πραγμάτων.
189. Ἐάν τὰ ἐσφραγισμένα πράγματα ὑπόκεινται εἰς φθοράν, ὀφείλει ἡ αὐτὴ Ἀρχὴ ὑπὸ τὴν εὐθύνην τοῦ σφραγίσαντος νὰ τὰ ἐκθέσῃ εἰς δημοπρασίαν· τὸ δὲ ἐκ τῆς πωλήσεως προῖον νὰ θέσῃ εἰς παρακαταθήκην εἰς χεῖρας τιμίου πολίτου τοῦ τόπου, ἢ εἰς ἄλλο μέρος ἀσφαλές.
190. Ἡ δημοπρασία γίνεται παρὰ τοῦ Δικαστηρίου· ὁ δὲ ἀντίδικος πρέπει νὰ εἰδοποιηθῇ, καὶ ἂν ἐναντιωθῇ εἰς αὐτὴν, πρέπει νὰ γενῇ δοκιμασία, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ἐναντιούμενος δύναται νὰ προτείνῃ τὸν δοκιμαστήν του· τότε διορίζεται τρίτος παρὰ τοῦ Δικαστηρίου, καὶ κάμνουν τὴν δοκιμασίαν· ἀπὸ ταύτην δὲ κρέμαται ἡ ἐκβασὶς τῆς δημοπρασίας.
191. Ἐάν τὸ πρᾶγμα, ὃν πάντα φύσεως φθορίμου, δὲν κινδυνεύῃ μὲν νὰ φθάρῃ, ἀλλ' ἡ διότι παύει ἡ συρροὴ τῶν ἀγοραστῶν, ἢ διὰ τὴν ἐπισώρευσιν τοῦ αὐτοῦ προϊόντος, ἐνδέχεται νὰ ἐλαττωθῇ ἡ τιμὴ του, ἂν βραδύνῃ ἡ πώλησις, τότε ὁ μεσεγγυὼν, ἐπισφραγίζων, ἢ ἐνεχυριάζων, δύναται πάλιν νὰ ζητήσῃ τὴν δημοπρασίαν μετὰ τὴν καταγραφὴν τοῦ πράγματος.
192. Ἐάν ὁ ἀντίδικος ἐναντιωθῇ καὶ τότε, ἡ ἐναντίωσις αὐτῇ σεβάζεται, ὅταν ὁ ἐναντιούμενος ἔχῃ περιουσίαν ἱκανὴν διὰ νὰ πληρώσῃ τὴν διαφοράν τῆς τιμῆς, τὴν ὁποίαν ὁ μεσεγγυητὴς δύναται νὰ τύχῃ εἰς τὸν μετέπειτα καιρὸν τῆς πωλήσεως, μέλλων τότε νὰ πληρωθῇ κατ' ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως.
193. Ἡ εἰς τρίτην χεῖρα παρακαταθήκη γίνεται, ὅταν εἶναι ὑποπτος ὁ ἄνθρωπος ὁ κατέχων τὸ πρᾶγμα, τουτέστι: 1 ὅταν εἶναι ἱκανὸς διὰ κατάχρησιν 2 ὅταν δὲν ἔχῃ ἄλλον τρόπον νὰ πληρώσῃ πραγματικῶς τὴν τιμὴν τοῦ σφραγισθέντος καὶ καταχρασθέντος πράγματος.
194. Ἐάν τὰ μεσεγγυήμενα ἢ ἐσφραγισμένα πράγματα εἶναι δυνατόν νὰ καταχρασθῶσι παρὰ τοῦ μεσεγγυοῦ, ὁ μεσεγγυητὴς εἶναι ὑπεύθυνος δι' αὐτὰ, ἂν δὲν προβλέψῃ νὰ παρακατατεθῶν εἰς ἄλλας χεῖρας.
195. Τὸ ἐνεχυρον γίνεται κατὰ τοὺς αὐτοὺς κανόνες, ὡς καὶ τὸ μεσεγγυον.
196. Τὰ ἐνεχυριζόμενα πράγματα μετακομίζονται καὶ παραδίδονται παρὰ τῆς Ἀστυνομίας εἰς τὴν Ἀρχήν, ἥτις ἐξέδωκε τὸ περὶ τούτου ἐντάλμα.
197. Τὸ ἄρθρον 189 προσαρμόζεται καὶ εἰς τὰ ἐνεχυριζόμενα πράγματα.

198. Δὲν δύνανται νὰ μεσεγγυῶνται, νὰ ἐπισφραγίζωνται, ἢ νὰ ἐνεχυριά-
ζωνται τὰ εἰς τὴν γεωργίαν ἀναγκαῖα ζῶα καὶ ἐργαλεῖα, τὰ ἐργα-
λεῖα τῆς τέχνης, ἡ κλίνη, ἡ ἀναγκαῖα ζωοτροφία ἐκ τῶν ὑπαρχόντων
τροφίμων, καὶ τὰ χρειώδη τῆς οἰκογενείας ἐνδύματα.
199. Τὰ μεσεγγυα, αἱ σφραγίδες, καὶ τὰ ἐνέχυρα δύνανται ν' ἀνακλη-
θοῦν, ἂν ὁ ὀφειλέτης δώσῃ ἀποχρῶσαν ἐγγύησιν διὰ τὴν τιμὴν τῶν
πραγμάτων κατὰ τὴν ἀρέσκειαν τοῦ Δικαστηρίου.
200. Ὁ εἰς τὰ ἐσφραγισμένα, ἢ ἐνεχυριασμένα πράγματα ἔχων κυριότητα,
τὴν στιγμὴν τῆς σφραγίσεως ἢ ἐνεχυριάσεως αὐτῶν, δύναται αὐτο-
προαιρέτως νὰ προσφέρῃ ἄλλα πράγματα ἀντάξια ἐκείνων κατ' αἴτησιν
τοῦ ἐνάγοντος. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ἡ σφράγισις, ἢ ἐνεχυρίασις
ὑπ' εὐθύνην τοῦ Ἀστυνομίου ἀναβάλλεται· τὸ δὲ προσφερθὲν πρᾶγμα
ἢ πράγματα κρατοῦνται ἀντ' ἐκείνων.
201. Ὁ ἀπαιτῶν ἐξασφάλισιν διὰ μεσεγγυῶν, ἐπισφραγίσεως, ἢ ἐνεχυριά-
σεως, μὴ νεμόμενος κτῆσιν ἀρκοῦσαν πρὸς ἀποζημίωσιν, ἂν ᾔθελεν ἀνα-
τραπῇ ἢ ἐξασφαλιστικὴ πρᾶξις, ὀφείλει νὰ δώσῃ ἐγγυητὴν.
202. Κἄνεις δὲν δύναται νὰ εἶναι δεκτὸς ὡς ἐγγυητής, ἂν δὲν ἔχῃ κτῆματα
κατὰ τὰ δύο τρίτα ἀνωτέρας τιμῆς τῶν σφραγιζομένων, ἢ μεσεγγυ-
ωμένων, ἢ ἐνεχυριαζομένων πραγμάτων.
203. Εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν μεσεγγυῶν καὶ σφραγίσεων, ὀφείλει ὁ Ἀсту-
νόμος νὰ σημειοῖ ἀκριβέστατα τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἐγενεῖν ἡ ἐκτέλεσις.
204. Ὁ πρῶτος αἰτήσας τὴν ἐξασφαλιστικὴν πρᾶξιν πρέπει νὰ προτιμᾶται
ὡς πρὸς τὴν ἀσφάλειαν, καὶ ἂν ᾔθελεν ἐκτελεσθῇ πρότερον ἡ αἴτησις
ἄλλου αἰτήσαντος μετὰ τὸν πρῶτον τὴν αὐτὴν ἐξασφάλισιν, ὥστε θε-
ωρεῖται ὡς πρῶτος μεσεγγυάσας, ἢ ἐπισφραγίσας, ἢ ἐνεχυριάσας ὁ
πρῶτος αἰτήσας τὴν πρᾶξιν.
205. Πρὸς ἀποφυγὴν τῆς δυναμένης νὰ προκύψῃ συγκρούσεως μεταξὺ δύο
βιβλίων δύο Δικαστηρίων διὰ πᾶσαν αἴτησιν προσωρινῆς ἐκτελέσεως,
θελεῖ σημειοῦσθαι ἀκριβῶς εἰς τὸ πρωτόκολλον τῶν εἰσερχομένων ἡ
ὥρα καὶ ἡ ἡμέρα τῆς παρουσιάσεως.
206. Ὅσάκις προβαίνει τρίτον πρόσωπον δι´σχυριζόμενον ὅτι ἔχει δικαίω-
μα κυριότητος, ἢ μετῴχην εἰς τὰ μεσεγγυώμενα, ἢ σφραγιζόμενα, ἢ
ἐνεχυριαζόμενα πράγματα, ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ ἀναφορὰν κατ' ἀμφο-
τέρων τῶν διαφορομένων, δι' ἧς ὀφείλει νὰ δικαιολογήσῃ τὴν κυριό-
τητά του μ' ὅλας τὰς ἀποδείξεις, ὅσας κρίνῃ ἀναγκαῖας, ἐξαιτούμενος
νὰ δικασθῇ τὸ δικαίωμά του, καὶ ἐπομένως τὴν ἀνάκλησιν τῆς πράξεως.
207. Οἱ διαφορόμενοι ἀποκρίνονται εἰς τὴν ἀναφορὰν αὐτὴν, ὁ δὲ δικαστής
δικάζει.
208. Ἡ περὶ τῆς κυριότητος ἀπόφασις εἶν' ἐφέσιμος, ὡς πᾶς ἄλλη εἰς
ἔφεσιν ὑποκειμένη ἀπόφασις.
209. Ὅταν πρόκειται λόγος περὶ ἐμπορίου ἐκτὸς τοῦ δικαιώματος τοῦ πη-
γάζοντος ἀπὸ τὸ ἄρθρον 199, ὁ ἐμπορος δύναται νὰ προσφέρῃ ἐγγυητὴν
πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἐντάλματος· ὁ δὲ ἐκτελεστής ἀναβάλλει τὴν
ἐκτέλεσιν μέχρι τῆς περὶ τούτου ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου, πλὴν
φυλάττει τὰ πράγματα.
210. Πᾶσα παραβίασις σφραγίσεως, ἢ ἐνεχύρου, πρέπει νὰ νομίζεται ἐγ-
κληματικὴ πρᾶξις· ὁ δὲ πράξας αὐτὴν εἶναι ὑπεύθυνος κ' ἐγκληματικῶς
καὶ πολιτικῶς.
211. Ἐάν τις νομίσῃ ὅτι ὁ χρεωφειλέτης του δύναται νὰ δραπετεύσῃ, καὶ
ἀπαιτήσῃ δι' ἀναφορᾶς τὴν παρεμπόδισιν αὐτοῦ, ἢ παρακεκλημένη
Ἀρχὴ ἔχουσα ὑπ' ὅψιν τὸ ἄρθρον 171 διατάττει τὴν Ἀστυνομίαν
περὶ τούτου.
212. Ἐάν ὁ παρεμποδιζόμενος εἶναι πᾶμπτωχος, καὶ δὲν ἔχῃ νὰ ἐργάζε-
ται τέχνην τινὰ εἰς τὸν τόπον τῆς παρεμποδίσεώς του, ὁ Ἀστυνομός
ὀφείλει ν' ἀπαιτῇ καθ' ἐβδομάδα καὶ προκαταβαλόντως τὴν τιμὴν τῆς
τροφῆς του ἀπὸ τὸν ἐνάγοντα· ἐάν δ' οὗτος δὲν τὴν δίδῃ, ὁ κρατούμε-
νος εἶν' ἐλεύθερος.
213. Ὁ ἀπαιτῶν τὴν παρεμπόδισιν, ἢ τὴν φυλάκισιν τοῦ ἀντιδίκου του,

ὀφείλει νὰ προσφέρῃ ἐγγύησιν διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, ζημιῶν
καὶ τόκων, πρὸς τὸν παρεμποδιζόμενον, ἂν τὸ Δικαστήριον ἀπορρίψῃ
τὴν ἀγωγὴν του.

214. Ὅταν πρόκειται λόγος περὶ ἐμπορικοῦ πλοίου, ἢ πλοιάρχου, ἐν ἐνερ-
γείᾳ, ὁ ἐγγυητής εἶναι ὑπόχρεως ὅχι μόνον εἰς ὅσα ἐλέχθησαν εἰς τὸ
ἀνωτέρω ἄρθρον, ἀλλὰ καὶ νὰ πληρώσῃ 600 Φοίνικας πρόστιμον εἰς
τὸ ταμεῖον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣ'.

Περὶ τῶν ἀπόντων.

215. Εἶναι ἀπὼν, ὅστις δὲν εὐρίσκεται παρὼν εἰς τὴν ἐναρξιν τῆς δια-
δικασίας, ἢ ἀναχωρεῖ ἀπὸ τὸν τόπον μετὰ τὴν ἐναρξιν αὐτῆς.
216. Ὅταν θελή τις νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν κατὰ τινος ἀπόντος, ὅστις δὲν
κατέστησε νόμιμον αὐτοῦ ἐπίτροπον, πρέπει ἡ γνωστοποίησις τῆς ἀγω-
γῆς νὰ διευθυνθῇ πρὸς τὸν Εἰρηνοδίκην τοῦ τόπου, ὅπου ὁ ἀπὼν εὐρί-
σκεται ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας· ἐάν δὲ εὐρίσκεται ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας,
τότε γίνεται ἡ γνωστοποίησις κηρύττοντος ἀστυνομικοῦ ὑπηρετοῦ
μεγάλῃ τῇ φωνῇ ἐν τῷ μέσῳ τῆς πλατείας τῆς πόλεως, εἰς τὴν ὑποῖαν
κατοικεῖ, καὶ δίδεται ἀντίγραφον τῆς γνωστοποιήσεως εἰς τὴν γυναῖκα
ἢ τοὺς υἱοὺς ἂν εἶναι νομίμου ἡλικίας, ἢ εἰς τοὺς πλησιεστέρους συγ-
γενεῖς του. Προστούτοις πρέπει νὰ κολληθῇ ἕτερον ἀντίγραφον αὐτῆς
ἐπὶ τῆς θύρας τῆς τελευταίας κατοικίας τοῦ ἐναγομένου, ὅπου ἐγενεῖν
ἡ κήρυξις, καὶ ἕτερον ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ Δικαστηρίου.
217. Ἡ προθεσμία τῆς ἐμφανίσεως εἶναι τριπλασία τῆς συνήθους, καὶ
γνωστοποιεῖται διὰ τῆς ἐφημερίδος.
218. Ἐάν εἰς τὴν πρώτην γνωστοποίησιν, ὡς ἄνω εἴρηται, δὲν ἐμφανισθῇ,
ἢ δὲν καταστήσῃ ἐπίτροπόν του, ἀνανεοῦται δευτέραν φορὰν ἡ κλήσις
μὲ προθεσμίαν δύο μηνῶν, ἡ ὁποία γνωστοποιεῖται, ὡς προεῖρηται· καὶ
ἂν αὖθις συμβῇ τὸ αὐτὸ, προσδεύει τὸ Δικαστήριον εἰς τὴν ἀπόφασιν,
καὶ μέχρι ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως.
219. Συγγενὴς ἢ φίλος τοῦ ἐναγομένου δύναται νὰ παρουσιασθῇ καὶ νὰ
αἰτήσῃ μεγαλητέραν προθεσμίαν, τὴν ὁποῖαν ὁ δικαστής συγχωρεῖ
ἅπαξ, ἂν τὸ κρίνῃ ἀναγκαῖον.
220. Ἡ ἐν ἀπουσίᾳ γενομένη ἀπόφασις εἶναι ἐφέσιμος εἰς προθεσμίαν τρι-
πλασίαν τῆς συνήθους, ἂν ὁ ἀπὼν εἶναι ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας· ἂν δὲ
εἶν' ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας, εἶναι ἐφέσιμος εἰς ἓν ἔτος, χωρὶς ὅμως
ν' ἀναβληθῇ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν προκαταρκτικὴν δίκην.
221. Ὁ ἐνάγων ὀφείλει νὰ δώσῃ ἐγγύησιν διὰ νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ ἀπόφασις.
222. Ἐάν κατὰ τὸν παραχωρηθέντα χρόνον τῆς ἐφέσεως ἀποθάνῃ ὁ ἀπὼν,
τότε ἡ προθεσμία διπλασιάζεται πρὸς ὄφελος τῶν κληρονόμων αὐτοῦ.
223. Ἐάν τὸ δίκαιον τῶν κληρονόμων εἶναι ἀμφισβητούμενον, ἡ προθεσμία
δὲν ἀρχίζει νὰ μετράται πρὸς ὄφελος τῶν κληρονόμων, εἰμὴ ἀφ' ἧς
ἡμέρας ἀποδοθῇ εἰς αὐτοὺς ὀριστικῶς τὸ δίκαιον τοῦ κληρονόμου·
ἀλλ' ἐν τοσούτῳ ὁ ἀντίδικος, μείνας ἀργὸς διὰ τὸ συμβᾶν, ἔχει δίκαιον
ν' ἀπαιτήσῃ ἐπιτρόπους διὰ τὴν ἀσφαλῆ συνᾶξιν τῶν προσόδων τῆς
κληρονομίας.
224. Ἐάν ὑπάρχῃ ἐπίτροπος μὲ ἀποχρῶσαν ἐξουσίαν, αἱ γνωστοποιήσεις,
κλήσεις, καὶ ὅλαι αἱ πράξεις τῆς δίκης γίνονται ὡς ἂν ᾔτον ὁ ἐναγώ-
μενος παρὼν.
225. Ἐάν τις, ἀφοῦ προσκληθῇ διὰ νομίμου πράξεως γνωστοποιημένης εἰς
αὐτὸν κατὰ τὴν τάξιν, ἀναχωρήσῃ χωρὶς νὰ καταστήσῃ ἐπίτροπόν του,
γίνεται τὸ αὐτὸ ὡς καὶ διὰ τὸν ἀπόντα, ἐξαιρουμένων τῶν προθεσμι-
ῶν, αἵτινες μετροῦνται ὡς ἂν αὐτὸς ᾔτο παρὼν.
- Ἡ προθεσμία τῆς ἐφέσεως εἶναι ὁμοία ὡς ἂν αὐτὸς ᾔτον ἀπὼν ἐξ
ἀρχῆς τῆς διαδικασίας· ὁ δὲ ἐνάγων δὲν εἶναι ὑπόχρεως νὰ δώσῃ
ἐγγύησιν.
226. Ἐάν ὁ ἐνάγων, ἐπικρατούσης τῆς δίκης, ᾔθελεν ἀναχωρήσει χωρὶς νὰ

καταστήσῃ νόμιμον ἐπιτρόπόν του, ὁ ἐναγόμενος πράττει κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, διὰ νὰ γενῇ ἡ ἀπόφασις πρὸς ἀνακούφισίν του· ὁ δὲ ἐνάγων δὲν ἔχει τὴν ἐλευθερίαν νὰ τὴν ἐκκαλέσῃ μετὰ ἐν ἔτος.

227. Ὁ δικαστὴς ἢ δικασταὶ, οἵτινες ἤθελαν δικάσαι ἀπόντας, εἶναι ὑποχρεοὶ νὰ προσέχωσιν ἀκριβέστατα εἰς τὰς γνωστοποιήσεις καὶ ἀναφορὰς τῶν ὑπηρετῶν διὰ νὰ εἶναι ἀκριβεῖς, καὶ ἐπομένως νὰ γνωρίσουν τὴν ἀγωγὴν, καὶ νὰ θεμελιώσουν τὴν ἀπόφασίντων ὡς ἂν ἦτον ὁ δικαζόμενος παρών.

228. Ἐὰν ὁ ἐνάγων ἔχῃ ἀγωγὴν κατὰ τινος, ὅστις ἀποθάνῃ ἢ πρὶν τῆς ἐνάρξεως ἢ μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἀγωγῆς, καὶ οἱ κληρονόμοι τοῦ ἀποθανόντος δὲν εἶναι γνωστοί, τότε ἐκτελεῖται πᾶσα πράξις κατὰ τὸ ἄρθρον 218 διὰ κηρύξεως καὶ δημοσιεύσεως διὰ τῆς ἐφημερίδος, καὶ περὶ πλέον δίδεται σημειώσεις τῶν χαρακτήρων τοῦ ἀτόμου, πρὸς δὲ καὶ ἀντίγραφα εἰς ὅλους τοὺς γνωστοὺς συγγενεῖς, οἵτινες διατρίβουν εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἔγεινεν ἡ κήρυξις· ἐὰν δὲ, διαρκούσης τῆς δίκης, ὁ ἐνάγων ἀποθάνῃ, ὁ ἐναγόμενος πράττει τ' αὐτὰ.

229. Εἰς πᾶσαν περίστασιν, ὅταν ὁ εἰς τῶν διαφορομένων ἀποθάνῃ μετὰ τὴν πρώτην διακηρύξεως πράξιν, ὁ θέλων τὴν ἐξακολούθησιν τῆς δίκης διαφορόμενος αἰτεῖ τὸν διορισμὸν τῶν ἐπιτρόπων, ἂν ὁ ἀποθανὼν ἐγκατέλιπεν ἀνήλικα, ἢ τῶν κηδεμόνων, ἂν οἱ κληρονόμοι δὲν εἶναι γνωστοί, ἢ ἂν οἱ κληρονόμοι εἶναι ἀμφισβητούμενοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'.

Περὶ τῆς αἰτήσεως τῆς ἀναβολῆς.

230. Ὅσας εἰς τῶν διαφορομένων χρειασθῇ προθεσμίαν μεγαλητέραν τῆς διὰ τὰς πράξεις διορισμένης, δύναται δι' ἀναφορᾶς νὰ τὴν αἰτήσῃ ἀπὸ τὴν ἀνήκουσαν Ἀρχὴν, καὶ ἡ ἀναφορὰ αὕτη πρέπει νὰ γνωστοποιηθῇ εἰς τὸν ἕτερον τῶν διαφορομένων· ὁ δὲ δικαστὴς κατὰ τὴν ἰσχύν τῶν προτεθέντων λόγων ἀποφασίζει, ἢ ἀποδεχόμενος, ἢ ἀπορρίπτων, ἢ τροποποιῶν τὴν αἴτησιν.

231. Ἡ πιστοποιήσις τῆς νόσου εἶναι νόμιμος αἰτία ἀναβολῆς.

232. Ἡ πιστοποιήσις τῆς νόσου πρέπει νὰ εἶναι ὑπογραμμένη παρὰ τινος ἱατροῦ, καὶ ἐπιβεβαιωμένη παρὰ τοῦ Ἀστυνόμου· μὴ ὑπάρχοντος δὲ ἱατροῦ, ἀπὸ τινος δημογέροντα τοῦ τύπου.

233. Ὁ ἱατρὸς ἢ ὁ δημογέρων ὀφείλει νὰ φανερώσῃ τὴν ἐναρξιν καὶ τὴν φύσιν τῆς νόσου.

234. Ἡ ἐκ τῆς πιστοποιήσεως τῆς νόσου προερχομένη ἀναβολὴ δὲν διαρκεῖ εἰμὴ 8 ἕως 15 ἡμέρας, προσδιοριζομένη παρὰ τοῦ δικαστοῦ κατὰ τὴν γνώμην ἐτέρου ἱατροῦ, ὅστις κατὰ διαταγὴν τοῦ δικαστοῦ ἐπισκέπτεται τὸν νοσοῦντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ.

Περὶ τῶν παρεμπιπτουσῶν πράξεων.

235. Κάμμία παρεμπιπτούσα πράξις τοῦ δικαστοῦ δὲν εἶναι ἐφέσιμος πρὸ τῆς ἀποφάσεως, ἐξαιρουμένων τῶν παρὰ τοῦ νόμου ῥητῶς διοριζομένων.

236. Ὅποιος νομίσῃ ἑαυτὸν ἀδικημένον παρὰ τοιαύτης πράξεως, δύναται μὲν νὰ τὴν ἐκκαλέσῃ, πλὴν ὁμοῦ μὲ τὴν ἔφεσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς προκαταρκτικῆς δίκης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. ΙΘ'

Περὶ τῆς συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως, περὶ τοῦ ἐρημοδικίου τῆς ἀγωγῆς, καὶ περὶ τῶν ἀποφάσεων.

237. Ὅταν ἡ προκάταρξις κλείσῃ, καὶ ἡ ὑπόθεσις ὠριμάσῃ, μὴ ὑπάρχοντος παρεμπιπτόντος ἐμποδίου, ἐκθέτονται εἰς πινάκιον αἱ καλέσεις τῶν διαφορομένων.

238. Ἡ προκάταρξις κλείει, ἀφοῦ παρουσιασθῶν τὰ δύο ἔγγραφα παρ' ἐκατέρου τῶν διαφορομένων, ἡ ἀφοῦ τελειώσῃ ἡ προθεσμία, καθ' ἣν ἔχουν τὴν ἐξουσίαν οἱ διαφορόμενοι νὰ τὰ παρουσιάσουν.

239. Πᾶν παρεμπιπτὸν ζήτημα ἀναβάλλει τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ὠριμότητος.

240. Ἐπειδὴ ὀφείλει ἕκαστος τῶν διαφορομένων, ὁ μὲν ἐνάγων μὲ τὴν ἀγωγὴν, ὁ δ' ἐναγόμενος μὲ τὴν ἀπολογίαν, νὰ καλεσθῶσι τὴν τρίτην δικάσιμον ἡμέραν, ἀφ' ἧς ἡμέρας κλείτῃ ἡ προκάταρξις, διὰ νὰ ἐμφανισθῶν (ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἐμπόδιον) πρὸς συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως, ὁ δικαστὴς, ὅταν ἡ προκάταρξις κλείσῃ, καὶ ἡ ὑπόθεσις ὠριμάσῃ, καὶ κἄν ἐμπόδιον δὲν ὑπάρχῃ, βάλλει εἰς κατάλογον τὰς δύο κλήσεις τῶν διαφορομένων.

241. Τὸ πινάκιον πρέπει νὰ γίνεταί ὁκτὼ ἡμέρας πρὸ τῆς διορισμένης ἡμέρας τῆς ἀκροάσεως διὰ τὰς πολιτικὰς οὐσιαστικὰς ὑποθέσεις, καὶ νὰ ἐκτίθεται εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Δικαστηρίου πρὸς γνωστοποίησιν τῶν διαφορομένων.

242. Ἄμα ὅτε ἐκτεθῇ τὸ πινάκιον, δὲν συγχωρεῖται πλέον νὰ παρουσιασθῇ κἄν ἐγγράφον τῆς ὑποθέσεως.

243. Ἐὰν κατὰ λάθος δεχθῇ κἄν ὁ γραμματεὺς, θεωρεῖται ὡς μὴ παρουσιασθέν.

244. Ἐὰν παρουσιασθῇ ἐγγράφον αἰτησὶς ἀναβολῆς, δύναται νὰ γενῇ δεκτὴ καὶ ἐνῶ τὸ πινάκιον εἰν' ἐκτεθειμένον τὴν δικάσιμον ὁμῶς ἡμέραν διαφιλονεικεῖται τὸ κύρος τῆς αἰτήσεως. Ἐὰν ὁ δικαστὴς τὴν κρίνῃ ἄκυρον, θεωρεῖται ὡς μὴ παρουσιασθεῖσα, καὶ ἀμέσως προβαίνει εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ ἀντικειμένου τῆς εἰς τὸ πινάκιον κλήσεως, ἥτις καὶ ἐξεφωνήθη.

245. Τὴν ὥραν τῆς ἀκροάσεως, ἐδρεύοντος τοῦ δικαστοῦ, ὁ γραμματεὺς, φέρων ἀνά χειρας τὸ πινάκιον, ἀναγινώσκει πρὸς τὸν κλητὸρα τὰ ὀνόματα τῶν διαφορομένων· ὁ κλητὼρ ἐκφωνεῖ πρῶτον τ' ὄνομα τοῦ ἐνάγοντος, ἔπειτα τοῦ ἐναγομένου ἢ ἐναγομένων, διὰ νὰ παρουσιασθῶσιν.

246. Τελειωθείσης τῆς ἀκροάσεως, καὶ οὔσης ἄλλης τῆς δικασίμου ἡμέρας διὰ τὰς αὐτὰς ἐκείνας ὑποθέσεις, ταυτέστιν ὅσαι δὲν ἠκροάσθησαν κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν, πρέπει ν' ἀνανευθῶνται τὸ πινάκιον ὁκτὼ ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου.

247. Εἰς τὸ διάστημα τοῦ μεταξὺ τοῦ πρώτου καὶ τοῦ ἀκολουθοῦ, ἡ ἀκολουθῶν πινάκιον, οἱ διαφορόμενοι δύναται νὰ φέρουν νέας διασαφήσεις πάντοτε πρὶν τῆς ἐκθέσεως τοῦ νέου πινακίου.

248. Πᾶσα παρουσίασις ἐγγράφου ἀναβάλλει τὴν ἐξακολούθησιν, ἂν τὸ παρουσιασθέν ἀναγνωρισθῇ ἱκανόν.

249. Ὅταν ἀνανευθῶνται τὸ πινάκιον, τίθεται ἡ ἀναβληθεῖσα κλήσις εἰς δευτέραν στήλην, καὶ αἱ τοιαῦται κλήσεις πρέπει νὰ ἐκφωνῶνται πρῶτον διὰ νὰ γνωρίζῃ ὁ δικαστὴς τὴν ἰσχύν τῆς ἀναβολῆς.

250. Πᾶσα ἀφορμὴ παρὰ τῶν διαφορομένων ἀναφερόμενη, καὶ πᾶσα γενομένη συζητήσις πρέπει νὰ γράφεται εἰς τὴν ἐγγράφον ἐκθεσιν τῆς συνεδριάσεως.

251. Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἀναβολή, ἐκφωνεῖται ἡ κλήσις.

252. Ἐὰν δὲν ἐμφανισθῇ ὁ ἐνάγων, πίπτει ἡ κλήσις του· ὁ δὲ γραμματεὺς εὐθὺς κάμνει μνησιν τούτου εἰς τὴν ἐγγράφον ἐκθεσιν.

253. Ὁ ἐνάγων δύναται νὰ τὴν ἀνανεώσῃ μετὰ τρεῖς μῆνας.

254. Ἐὰν εἰς τὴν ἐκφώνησιν τῆς δευτέρας κλήσεως ὁ ἐνάγων πάλιν δὲν ἐμφανισθῇ, ἡ κλήσις πίπτει, καὶ δὲν δύναται νὰ τὴν ἀνανεώσῃ εἰμὴ μετὰ ἐν ἔτος, τοῦ ὁποίου παρελθόντος, δὲν τὸν εἶναι πλέον συγχωρημένον νὰ τὴν μεταπαρουσιάσῃ.

255. Ἐὰν εἰς τὴν ἐκφώνησιν τῆς τρίτης κλήσεως πάλιν δὲν ἐμφανισθῇ, πίπτει ἡ κλήσις, καὶ δὲν τὸν εἶναι πλέον συγχωρημένον νὰ τὴν μεταπαρουσιάσῃ.

256. Ἐὰν εἰς τὴν ἐκφώνησιν τῆς πρώτης κλήσεως τοῦ ἐνάγοντος ὁ ἐναγόμενος δὲν ἐμφανισθῇ, τότε σημειοῦται ἡ ἀπουσία του, καὶ ὁ ἐνάγων εἶναι ὑπόχρεως νὰ κάμῃ δευτέραν κλήσιν.

257. Εάν εἰς τὴν ἐκφώνησιν τῆς δευτέρας κλήσεως ὁ ἐναγόμενος δὲν ἐμφανισθῇ, ὁ ἐνάγων παρουσιάζει τὴν ἀνακεφαλαίωσιν του, δι' ἧς ἀνακεφαλαιοῖ τὴν ὑπόθεσιν του.
258. Ἡ ἀνακεφαλαίωσις γνωστοποιεῖται πρὸς τὸν ἀντίδικον.
259. Ο εἰδοποιηθεὶς ἀντίδικος ἔχει ὀκτὼ ἡμερῶν προθεσμίαν διὰ ν' ἀποκριθῇ εἰς τὴν ἀνακεφαλαίωσιν αὐτῆν, καὶ ἡ ἀπόκρισις γνωστοποιεῖται πρὸς τὸν ἕτερον.
260. Μὲ τὰς ἀνακεφαλαιώσεις οὔτε νέα ἔγγραφα παρουσιάζονται, οὔτε μάρτυρες προτείνονται.
261. Εάν ὁ ἐναγόμενος δὲν παρουσιάσῃ τίποτε, τότε ὁ δικαστὴς λαμβάνει προηγουμένως γνώσιν, ἂν ἐγνωστοποιήθῃ πᾶσα πράξις ὡς ὤφειλε, καὶ εὐρὺν σωτῆρας τὰς γνωστοποιήσεις ἐξετάζει τὴν ὑπόθεσιν ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα καὶ τὴν οὐσίαν, καὶ ἐκδίδει ἀπόφασιν ἐν ἀπουσίᾳ.
262. Ὁ δικαστὴς δύναται, παρόντος ἢ ἀπόντος τινὸς τῶν διαφορομένων, ν' ἀναβάλῃ τὴν ἀπόφασιν του, διὰ νὰ λάβῃ διασαφήσεις, τὰς ὁποίας ὀφείλει νὰ διακριβώσῃ εἰς τὴν περὶ τῆς ἀναβολῆς πράξιν του.
263. Εάν ἔχῃ κλήσιν καὶ ὁ ἐναγόμενος κατὰ τοῦ ἐνάγοντος διὰ ν' ἀπορρίψῃ τὴν ἀγωγήν του, ἐκφωνεῖται καὶ αὕτη· μὴ ἐμφανιζομένου δὲ τοῦ ἐνάγοντος, σημειοῦται ἡ πρώτη ἀπουσία του· κάμνει δευτέραν κλήσιν ὁ ἐναγόμενος, καὶ ἂν πάλιν ἐμφανισθῇ ὁ ἐνάγων, τότε παρουσιάζει καὶ αὐτὸς τὴν ἀνακεφαλαίωσιν του, ἥτις γνωστοποιεῖται εἰς τὸν ἀντίδικον, καὶ λαμβάνει χώραν τὸ ἄρθρον 259.
264. Ἄν ὁ ἐναγόμενος ἐπαρουσιάσῃ ἀπολογία γνωστοποιηθεῖσαν, ὡς εἰκόσ, πρὸς τὸν ἀντίδικόν του, καὶ δὲν ἔκαμε κλήσιν διὰ ν' ἀπορρίψῃ τὴν ἀγωγήν, καὶ νὰ ἐπικυρωθῇ ἡ ἰδική του ἀναφορά, ἢ ἄφησε νὰ πέσῃ ἡ κλήσις του, ἂν τὴν εἴχεσιν ἐκείνη εἰς περιπτώσεις τοιαύτας, ἂν ὁ ἐνάγων, πεσούσης τῆς ἰδικῆς του κλήσεως, δὲν τὴν ἀνανέωσῃ, ὁ ἐναγόμενος δύναται νὰ κάμῃ εὐθὺς κλήσιν, καὶ νὰ ἐμβῇ εἰς δίκην, χωρὶς νὰ περιμεινῇ τὴν νέαν κλήσιν τοῦ ἐνάγοντος, καὶ τὴν εἰς τοῦτον παραχωρημένην προθεσμίαν πρὸς ἀνανέωσιν τῆς κλήσεως.
265. Ὅταν εἶναι παρόντες οἱ διαφορόμενοι, καὶ παρουσιάσῃ τὰς ἀνακεφαλαιώσεις των, ὁ δικαστὴς, ἂν θελῇ, τοὺς ἀκροάζεται καὶ διὰ ζώσης φωνῆς, καὶ ἐκδίδει τὴν ἀπόφασιν του.
266. Ὁ δικαστὴς ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ ἀπόφασιν ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν, ἀφοῦ λάβῃ τὴν τελευταίαν ἀνακεφαλαίωσιν.
267. Ἡ ἀπόφασις πρέπει νὰ γράφεται κατ' ἄρθρα, νὰ αἰτιολογῇται, καὶ νὰ καταχωρῇται εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἀποφάσεων· νὰ ὑπογραφῇται παρὰ τοῦ δικαστοῦ καὶ τοῦ γραμματέως, καὶ νὰ δημοσιευεῖται, καὶ νὰ γνωστοποιῇται εἰς τὰ μέρη τοῦ ἀντίγραφου αὐτῆς.
268. Εάν εἶναι κατὰ ἀπόντος, δημοσιευεῖται διὰ τῆς ἐφημερίδος.
269. Αἱ αἰτιολογίαι τῶν ἀποφάσεων πρέπει νὰ περιορίζωνται εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν· οὐδὲ συγχωροῦνται αἰτιολογίαι περὶ ζητημάτων ἀφηρημένων, τὰ ὅποια δύνανται νὰ περιστρέφονται εἰς ἄλλ' ἀντικείμενα.
270. Οποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι αἱ αἰτιολογίαι, δὲν εἶναι κρίσις.
271. Ἐννοεῖται ἡμέρα δημοσιεύσεως πρὸς τὸν δικαστικόν ἡμέρα ἐπακυλίου· θύσα μετὰ 8 ἡμέρας, ἀφ' ἧς παρουσιασθῇ ἡ τελευταία ἀνακεφαλαίωσις.
272. Ἡ δημοσίευσις τῆς ἀποφάσεως γίνεται, ἀναγινωσκόμενης αὐτῆς ἐπὶ συνεδριάσεως· ὁ δὲ δικαστὴς σημειοῖ εἰς τὸ περιθώριον τὴν δημοσίευσιν, καὶ ὑπογράφει τὴν σημείωσιν μετὰ τοῦ γραμματέως.
273. Τὴν πέμπτην ἡμέραν πρὶν τῆς δικασίμου, ἅμα ἐκλεχθῶσιν οἱ σύμβουλοι, γνωστοποιεῖται πρὸς αὐτοὺς ἡ ἐκλογὴ των παρὰ τοῦ δικαστοῦ δι' ἐπισήμου ἐπιστολῆς, δηλοῦσης τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν, καθ' ἣν ὀφείλουσι νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὸ Δικαστήριον.
274. Μόνῃ ἡ ἀσθένεια συμβούλου τινὸς δύναται ν' ἀναβάλῃ τὴν δικασίμον ἡμέραν τῆς ὑποθέσεως, δι' ἣν ἐκλέχθη.
275. Εάν εἰς τὴν δικασίμον ἡμέραν δὲν παρουσιασθῇ εἰς τὸ Δικαστήριον

εἰς τὴν διωρισμένην ὥραν ὁ εἰς, ἢ καὶ οἱ δύο τῶν ἐκλεχθέντων συμβούλων, παρελθούσης μιᾶς καὶ ἡμισείας ὥρας, προβαίνει ὁ δικαστὴς, καὶ δικάζει χωρὶς συμβούλους.

276. Ὅταν αὐτοὶ συνεδριάζουν ὡς σύμβουλοι, ὀφείλουσι μετὰ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως νὰ ἐκθέσουν ἐγγράφως, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, τὴν γνώμην των, τὴν ὁποίαν ὁ γραμματεὺς δέχεται, σημειοῖ ἀμέσως εἰς τὸ βιβλίον τῶν εἰσερχομένων τὴν παραλαβὴν τῆς, καὶ ἀκριβῶς φυλάττει, ἀφοῦ τὴν σκεφθῇ ὁ δικαστὴς.
277. Τὸ ἄρθρον 275 ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὴν περίστασιν, ὅταν ὁ εἰς, ἢ καὶ οἱ δύο τῶν συμβούλων, παρελθούσης τῆς τριημέρου, δὲν παραδώσῃ τὴν ἐγγραφὴν γνώμην των, καὶ δὲν εἶναι πλέον δεκτὴ.
278. Δύναται ὁ δικαστὴς νὰ συνεδριάσῃ καὶ συζητήσῃ μετὰ τοὺς συμβούλους, καὶ πρὶν δώσουν τὴν ἐγγραφὴν γνώμην των.
279. Εἰς ὅλας τὰς ἀποφάσεις τῶν εἰρηνοδικῶν, εἰς τὰς ὁποίας τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον ἐνεργεῖ ὡς Ἐκκλητον, οἱ σύμβουλοι ἐνεργοῦν ὡς συνδικασταὶ εἰς τὴν κυρίαν ἀπόφασιν, καὶ προσυπογράφονται εἰς αὐτήν· ὡσαύτως δὲ, καὶ ὅταν ὁ δικαστὴς δικάζῃ ὑποθέσεις φύσει ἀνεκκλητους διὰ τὴν ποσότητα τῆς ἀξίας των.
280. Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 279· εάν εἰς τὴν δικασίμον ἡμέραν δὲν παρευρεθῶσιν οἱ συνδικασταί, μετὰ παρέλευσιν μιᾶς καὶ ἡμισείας ὥρας, ὁ δικαστὴς ἀμέσως, ἐν συνεδριάσει, κληροῖ ἕτερον ὄνομα ἀντὶ τοῦ ἀπόντος, κρατεῖ ἐκθεσιν, παρόντων δύο μαρτύρων, οἱ ὅποιοι προσυπογράφονται, καὶ ἀμέσως γνωστοποιεῖ τὴν παῦσιν τοῦ προκατόχου, τὴν ἐκλογὴν τοῦ διαδόχου, καὶ τὸν προσκαλεῖ εἰς τὴν ἐκδοθῆσαν ἀπόφασιν νὰ παρουσιασθῇ, διὰ νὰ μὴ ἀργοπορήσῃ ἡ συζήτησις· μὴ παρουσιαζομένου δὲ, ἀναβάλλεται ἡ ὑπόθεσις διὰ τὴν πρώτην δικασίμον ἡμέραν.
281. Εάν οὐδεὶς παρουσιασθῇ τῶν διαδοχικῶς ἐκλεχθέντων συνδικαστῶν, ὥστε νὰ ἐκπληρωθῇ ὁλος ὁ ἀριθμὸς τῶν συμβούλων, τότε ὁ δικαστὴς δικάζει μόνος, εάν ἀμφότεροι οἱ συνδικασταὶ λείπωσιν, ἢ μετὰ τὸν παρόντα εἰς μόνος λείπῃ· ἀλλ' εἰς τοιαύτην περίπτωσιν, εάν συμβῇ διχοψηφία, ἡ ψήφος τοῦ δικαστοῦ ὑπερισχύει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ'.

Περὶ τῶν δικαστικῶν συμφωνιῶν.

282. Ὅσάκις οἱ διαφορόμενοι συμφωνήσουν εἰς τὴν προκειμένην διαφορὰν, ὀφείλουσι νὰ παρουσιάσουν τὴν συμφωνίαν των ὑπογραμμένην καὶ μαρτυρημένην, μετὰ ἀναφορὰν τῶν ἐνυπόγραφον πρὸς τὴν Ἀρχὴν, ὅπου ἡ δίκη εὐρίσκεται, ἐξαιτοῦντες τὴν ἐκδοσιν τῆς πράξεως, ἥτις δηλοῖ ὅτι ἡ ἀγωγή ἐπαυσε.
283. Ὁ δικαστὴς ἀναγινώσκει τὴν συμφωνίαν, καὶ ἐρωτῶν ἕκαστον τῶν διαφορομένων χωριστὰ, ἂν αὐτοπροαιρέτως τὴν ἔκαμαν διὰ νὰ ἔχῃ ἰσχὺν ἀποφάσεως, ὅταν ἡ ἀπόκρισις εἶναι καταφατική, ὑπογράφει τὴν πράξιν ὑπὸ τὴν ἐπὶ τούτῳ γενομένην ἐκθεσιν.
284. Αὕτη ἡ ἐκθεσις ὑπογράφεται καὶ ἀπὸ τοὺς διαφορομένους.
285. Ἡ συμφωνία, ἀφοῦ ἐπιθεωρηθῇ ἀπὸ τὸν δικαστὴν, καὶ ἀφοῦ ἐκδοθῇ ἡ περὶ τῆς παύσεως τῆς ἀγωγῆς πράξις, ἔχει ἰσχὺν ἀποφάσεως ὁριστικῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ'.

Περὶ τοῦ ὅρκου τοῦ διαλύοντος τὴν δίκην.

286. Ἡ δίκη διαλύεται διὰ τοῦ ὅρκου, ἢ ὅταν ὁ ὅρκος ἐπάγεται ἀπὸ τὸν ἓνα τῶν διαφορομένων καὶ παραδέχεται ἀπὸ τὸν ἄλλον καὶ ἐκτελεῖται, ἢ ὅταν ἐπάγεται παρὰ τοῦ δικαστοῦ καὶ παραδέχεται καὶ ἐκτελεῖται.
287. Οἱ πολιτικοὶ νόμοι διορίζουν τὰς περὶ τοῦτο ὑποθέσεις καὶ τὰ πρόσωπα.
288. Εάν ὁ εἰς τῶν διαφορομένων ἐπάξῃ τὸν ὅρκον εἰς τὸν ἄλλον, ὀφείλει νὰ κάμῃ τὴν πρότασιν ἐμπεριστατωμένως. ὡσαύτως καὶ ὅταν τὸν ἐπάξῃ ὁ δικαστὴς δι' ἀποφάσεως.

289. Εάν ὁ ἕτερος τῶν διαφερομένων φιλονεικῇ διὰ τοὺς τύπους, καὶ διὰ τὴν οὐσίαν τῶν περιπτώσεων τοῦ ὅρκου, ὁ δικαστὴς ἀκροάζεται, καὶ ἀποφασίζει, κρατῶν ἑγγραφον ἔκθεσιν τῆς φιλονεικίας· ἡ δὲ ἔκθεσις ὑπογράφεται ἀπὸ τοὺς διαφερομένους, ἀπὸ δύο μάρτυρας, καὶ ἀπὸ τὸν δικαστὴν καὶ τὸν γραμματέα, πρὸ τῆς ἀποφάσεως.
290. Ἡ ἐπάγουσα τὸν ὅρκον ἀπόφασις, πρέπει ὅχι μόνον νὰ διακριθῇ τὰς περιστάσεις, ἀλλὰ καὶ νὰ σημειῶν τὸν τόπον, καὶ τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἔχει νὰ ἐκτελεσθῇ, καὶ τὴν ἔκθεσιν αὐτοῦ ἂν ὁ ὀφείλων νὰ ὀρκισθῇ, ἤθελεν ἀρνηθῇ νὰ τὸ πράξῃ.
291. Ὁ διαφερόμενος, ὅστις δέχεται τὸν ὅρκον, ὀφείλει ἐντὸς 3 ἡμερῶν, ἀφοῦ ἐκδοθῇ ἡ ἀπόφασις ἢ ἀφοῦ ὁ ἀντίδικός του τὸν προτείνῃ, νὰ δηλοποιήσῃ ὅτι εἶναι ἐτοιμος, καὶ νὰ προσδιορίσῃ τὴν ἡμέραν, ἐντὸς τῆς προσδιορισμένης ἀπὸ τὴν πρότασιν προθεσμίας, διὰ νὰ παρευρεθῇ ὁ ἀντίδικός του.
292. Πᾶς ὅρκος γίνεται ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ.
293. Ὁ ὅρκος γίνεται, ἀναγινώσκοντος αὐτὸν τοῦ γραμματέως, καὶ ἐπαλαμβάνοντος τοῦ ὀρκιζομένου λέξιν πρὸς λέξιν τὸ κεῖμενον.
294. Ὁ τόπος δύναται ν' ἀλλαγῇ· ὁ ὅρκος δύναται νὰ γενῇ καὶ εἰς τὸ Δικαστήριον καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν· ὁ τύπος προσέτι δύναται ν' ἀλλαγῇ· ἡ δεξιὰ χεὶρ δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ἢ ἐπὶ τινος εἰκόνης, ἢ ἐπὶ τοῦ εὐαγγελίου, ἢ ἐπὶ τινος ἁγίου λειψάνου.
295. Ἰερεὺς, φέρων τὸ περιτραχήλιον, παρευρίσκεται πάντοτε.
296. Πρὶν γενῇ ὁ ὅρκος, ὀφείλει ὁ δικαστὴς νὰ παρατηρήσῃ πρὸς τὸν ὀρκισθῆσόμενον ὅτι χρεωστῇ νὰ ἐπικαλεσθῇ μάρτυρα τὸν θεόν· τὸν ἀναγινώσκει τὸν ὅρκον, καὶ τὸν ἐρωτᾷ, ἂν ἐπιμένῃ νὰ ὀρκισθῇ· ὅταν ἀποκριθῇ καταφατικῶς, τότε ὁ γραμματεὺς ἐκπληροῖ τὸ ἔργον του.
297. Ὁ ὅρκος γίνεται δημοσίᾳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ'.

Περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων.

298. Εάν εἰς διάστημα δέκα ἡμερῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν ὀριστικῆς ἀποφάσεως ὁ καταδικαζόμενος δὲν τὴν ἐκπληρώσῃ, ἐκδίδεται ἐντάλμα παρὰ τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς μετὰ τρεῖς ἡμέρας.
299. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ δι' ἀπόφασιν, ἥτις προσωρινῶς πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ.
300. Κάνει δὲν φυλακίζεται δι' ἐκτέλεσιν ἀποφάσεως, ὅταν ἔχῃ ἱκανὴν περιουσίαν διὰ νὰ πληρώσῃ τὸ δικασθὲν κατ' αὐτοῦ.
301. Ὅταν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀποφάσεως εἶναι παραχώρησις κτημάτων, ὀφείλει τὸ Δικαστήριον νὰ τὰ προσδιορίσῃ εἰς τὸ ἐντάλμά του.
302. Ὅστις θέλει νὰ πληρωθῇ εἰς κτήματα ἀκίνητα, σημειῶν ἑγγράφως τὰ κτήματα τοῦ χρεωφειλέτου, μετὰ τὰ ὁποῖα θέλει νὰ πληρωθῇ, αἰτῶν τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν δημοπρασίαν αὐτῶν.
303. Πᾶν κτῆμα κινητὸν, ἢ ἀκίνητον, πρέπει νὰ ἐκτιμηθῇ πρὶν τῆς δημοπρασίας.
304. Ἡ ἐκτίμησις γίνεται παρὰ δύο δοκιμαστῶν, τοὺς ὁποίους διορίζει ὁ δικαστὴς δι' ἐντάλματος· οἱ δοκιμασταὶ ὀρκίζονται πρῶτον ἐπὶ τοῦ εὐαγγελίου ὅτι θέλουν πράξαι ἐν συνειδήσει, καὶ ἔπειτα κάμνουν τὴν ἐκτίμησιν.
305. Ἡ ἐκτίμησις γράφεται, καὶ ὑπογράφεται.
306. Οἱ διαφερόμενοι δύνανται νὰ εἶναι παρόντες.
307. Ὁ δικαστὴς ὀφείλει νὰ εἶναι παρών.
308. Αἱ ἐκτιμήσεις πρέπει νὰ γίνωνται χωριστὰ καὶ διακεκριμένως, ὅταν ἀποτείνωνται εἰς πολλὰ πράγματα· νὰ ἐξηγῇται εἰς τὴν ἔκθεσιν τῶν ἡ ποιότης καὶ τὸ εἶδος τοῦ πράγματος· ὁ τόπος, ὅπου αὐτὸ κεῖται· ἂν ἐπιδέχεται μέτρον, νὰ ἐξηγῇται αὐτό· ἂν στᾷμισιν, νὰ ἐξηγῇται τὸ βάρος· καὶ περιπλέον εἰς τὰ ἀκίνητα νὰ ἐξηγῶνται οἱ ἰδιοκτῆται πλησιασταὶ ἀπ' ὅλα τὰ μέρη· νὰ ἐξηγῇται τέλος πάντων σαφῶς καὶ δια-

κεκριμένως ἡ τιμὴ ἐκάστου πράγματος.

309. Τὰ κτήματα, εἴτε κινητὰ, εἴτε ἀκίνητα, ἀφοῦ ἐκτιμηθῶσιν, ἐκτίθενται εἰς δημοπρασίαν κατὰ διακήρυξιν τοῦ δικαστοῦ.
310. Ἡ περὶ τῆς δημοπρασίας διακήρυξις τοῦ δικαστοῦ, κολλᾶται 1 ὅπου εὐρίσκονται τὰ κτήματα· 2 εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας τῶν συνεδριάσεων τοῦ Δικαστηρίου· 3 εἰς τὴν δημόσιον ἀγοράν· 4 εἰς τὴν πύλιν τῆς μητροπόλεως· καὶ πρὶν κολληθῇ, διακηρύττεται πανταχοῦ τῆς πόλεως μεγαλοφώνως.
311. Ἡ διακήρυξις πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ τὰ ὅσα περιέχει ἡ ἔκθεσις τῆς ἐκτιμήσεως, τὴν αἴτησιν, διὰ τὴν ὁποίαν πωλεῖται, τὸν τόπον, καὶ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν γίνεται ἡ δημοπρασία.
312. Εάν πρόκειται περὶ ἀκινήτων, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία ὑπερβαίνει 3,000 Φοίνικας, τότε ἡ διακήρυξις καταχωρεῖται περιπλέον εἰς τὴν ἐφημερίδα, καὶ ἡ προθεσμία τῆς δημοπρασίας εἶναι 40 ἡμερῶν.
313. Ἡ μίσθωσις τῶν ἀκινήτων δὲν ἐμποδίζει τὴν ἐκποίησιν αὐτῶν, οὐδ' εἶναι ὑπόχρεως ὁ ἀγοραστὴς νὰ διατηρήσῃ τὴν αὐτὴν μίσθωσιν.
314. Ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν γίνεται ἡ δημοπρασία, δὲν πρέπει νὰ εἶναι περαιτέρω τῶν 10 ἡμερῶν μετὰ τὴν ἐκτίμησιν.
315. Ὅταν ὑπόκεινται εἰς δημοπρασίαν ῥευστὰ, ἢ πράγματα εἰς ἐπικείμενον κίνδυνον φθορᾶς, εἶναι ἐλεύθερος ὁ δικαστὴς νὰ συντέμνῃ τὴν προθεσμίαν· ἀλλ' αὕτη δὲν ἐμπορεῖ νὰ εἶναι ὀλιγωτέρα τῶν 48 ὥρων.
316. Ἡ δημοπρασία γίνεται εἰς τὸν τόπον, ὅπου πλειότερον συχναῶν ἀνθρώποι.
317. Εἰς τὴν ὥραν τῆς δημοπρασίας, ἀστυνομικός τις ὑπρέτης λαμβάνει τὸ ἔργον τοῦ κήρυκος, καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ δικαστοῦ διακηρύττει τὴν δημοπρασίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ δικαστὴς ὀφείλει νὰ διαμείνῃ τοῦλάχιστον δύο ὥρας.
318. Εάν εἰς τὴν διὰ δημοπρασίας ἐκποίησιν κινητῶν ἢ ἀκινήτων πραγμάτων δὲν εὐρεθῶσιν ἀγορασταὶ κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν δοκιμαστῶν, εἰς μὲν τὰ ἐμπορικῶς ὀφειλόμενα ἐκπίπτει ἀνα 5 τὰ 0|0 τὴν φορὰν, ἐωσούτου εὐρεθῇ ἀγοραστὴς· εἰς δὲ τὰ μὴ ἐμπορικῶς ὀφειλόμενα ἐκπίπτει ὡσαύτως, ἀλλὰ μόνον διὰ τέσσαρας φορὰς, τουτέστιν 20 τὰ 0|0· καὶ εάν τότε δὲν εὐρεθῇ ἀγοραστὴς, ἐννοοῦνται ἀποκτημένα παρὰ τοῦ δανειστοῦ.
319. Ὁ δικαστὴς δύναται κατὰ τὴν περίστασιν ν' ἀναβάλῃ εἰς ἄλλην ἡμέραν τὴν δημοπρασίαν, διαφυλάττων μολοντοῦτο τὸν κανόνα τῶν προθεσμιῶν.
320. Ὅταν ἐκποιηθῶσιν διὰ δημοπρασίας κινητὰ, δὲν παραδίδονται εἰς τὸν ἀγοραστὴν εἰμὴ μετὰ τρεῖς ἡμέρας· εἰς αὐτὸ δὲ τὸ διάστημα δύναται ὁ κύριος αὐτῶν νὰ τὰ ἐξαγοράσῃ, καὶ ἂν τοῦτο δὲν συμβῇ, παραδίδονται εἰς τὸν ἀγοραστὴν, ὅστις πρέπει νὰ καταβάλῃ εὐθὺς τὴν τιμὴν τῶν. Ἐξαιροῦνται τὰ ἐμπεριεχόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 315.
321. Ὅταν δὲ πρόκειται περὶ ἀκινήτων, ὁ χρεωφειλέτης ἔχει καιρὸν δύο μῆνας, μετὰ τὴν διὰ δημοπρασίας ἐκποίησιν αὐτῶν, νὰ θέσῃ εἰς παρακαταθήκην τὴν τιμὴν τῶν, καὶ νὰ ἐλευθερώσῃ τὰ κτήματα ἀπὸ τὴν ἐκποίησιν.
322. Εάν τὰ κτήματα εἶναι διαιρετὰ, διαιροῦνται καὶ πωλοῦνται κατὰ μέρος.
323. Εάν ὁ διαφερόμενος δι' ἑλλειψιν χρημάτων φυλακισθῇ, λαμβάνει χώραν τὸ ἄρθρον 212.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ'.

Περὶ τῆς φυλακίσεως.

324. Ὅταν ὁ δι' ἀποφάσεως ὀριστικῶς ἀναγνωρισμένος δανειστὴς νομίζῃ ὅτι ὁ χρεωφειλέτης του δὲν ἔχει κτήματα, καὶ θέλει νὰ τὸν φυλακίσῃ, ὀφείλει πρῶτον νὰ τὸν προτρέψῃ διὰ νὰ παρουσιάσῃ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν τὸν κατάλογον τῶν κτημάτων του.

325. Εάν ὁ χρεωφειλέτης σιωπήσῃ, ἢ παρουσιάσῃ ἀπατηλὸν κατάλογον, ὁ δικαστὴς ἐκδίδει τὸ ἔνταλμα τῆς συλλήψεως.
326. Ὁ δι' ὀριστικῆς ἀποφάσεως ἀναγνωρισμένος δανειστὴς, δι' ὀχρηζόμενος ὅτι ὁ χρεωφειλέτης του δὲν ἔχει κτήματα, δύναται (ὕπ' εὐθύνην τῶν ζημιῶν καὶ ἐξόδων, καὶ τοῦ νὰ τιμωρηθῇ ὡς ἔνοχος ὕβρεως) νὰ αἰτήσῃ τὴν φυλάκισιν, καὶ ἡ αἰτήσις του γίνεται δεκτή.
327. Ὁ δανειστὴς ὀφείλει νὰ διατηρῇ τὸ ἄρβυρον 212.
328. Κάνει χρεωφειλέτης δὲν δύναται νὰ κρατηθῇ τὴν νύκτα εἰς τὴν οἰκίαν του, τουτέστιν ἀφοῦ δύσῃ ἑωσὺ ἀνατείλῃ ὁ ἥλιος.
329. Τὰ ἄρθρα 28, 29, 30, 33 καὶ 65 τῆς Ἐγκληματικῆς Διαδικασίας εἶναι κοινὰ καὶ διὰ τὴν κράτησιν τοῦ χρεωφειλέτου.

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ'.

Περὶ τῆς διαδικασίας τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαστηρίου.

330. Ἡ αὐτὴ διαδικασία ἢ προσδιορισθεῖσα εἰς τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον διὰ τὴν ἐξέτασιν, ἀνάπτυξιν, συζήτησιν, καὶ ἀπόφασιν, προσδιορίζεται καὶ διὰ τὸ Ἐμπορικὸν Δικαστήριον.
331. Εἰς τὰς ἐμπορικὰς ὑποθέσεις αἱ προθεσμίαι συντέμνονται κατὰ θέλησιν τοῦ δικαστοῦ· δὲν δύναται ὅμως νὰ ὑπάρξῃ προθεσμία μικρότερα τῶν 24 ὥρων.
332. Ὅταν πρόκειται περὶ χρεωκοπίας, ἢ ἐγκαταλείψεως κτημάτων, ἔχει χώραν ἡ διαδικασία τοῦ Γαλλικοῦ Ἐμπορικοῦ Κώδικος.
333. Ἡ ἔφεσις τῆς ἐμπορικῆς ἀποφάσεως δὲν φέρει ἀναβολὴν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν.
334. Διὰ νὰ φέρῃ ἀναβολὴν ἡ ἔφεσις ἐμπορικῆς ἀποφάσεως, πρέπει ὁ ἐκκαλὼν νὰ δώσῃ ἐγγύησιν διὰ τὸ ποσὸν τῆς δίκης καὶ τῶν ἐξόδων.
335. Ὁ ἐκκαλὼν, ὑποχρεωθείς εἰς προσωρινὴν ἐκτέλεσιν, δύναται νὰ ζητήσῃ ἐγγύησιν, ἂν ὁ ἐκκαλούμενος δὲν ἔχῃ ἀκίνητα κτήματα ἰσοδυναμοῦ τιμῆς.
336. Ὅποια καὶ ἂν εἶναι τὰ κινητὰ, ἢ ἀκίνητα κτήματα, τὰ ὅποια πρέπει νὰ ληφθοῦν δι' ἐκτέλεσιν τῆς ρηθείσης ἀποφάσεως, οἱ κανόνες εἶναι οἱ αὐτοὶ μετὰ τοὺς προσδιορισθέντας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοκλήτου, μετὰ μόνον τὴν ἐξῆς διαφορὰν.
337. Ὅταν ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν, μετὰ τὴν τελευταίαν διακήρυξιν, δὲν προσφερθοῦν τιμαὶ ἀνώτεραι ἢ ἴσαι μετὰ τὴν ἐκτίμησιν, τὸ Δικαστήριον ἐκπίπτει πᾶσαν φορὰν ἀνὰ 5 εἰς τὰ 010, ἑωσὺ παρουσιασθῇ ὁ προσφέρων διὰ ν' ἀποκτήσῃ τὰ κτήματα, τὰ ὅποια δίδονται εἰς τὴν προσφερομένην τιμὴν μετὰ τὰς προρρήθεισας ἀποπείρας καὶ ἐκπτώσεις.
338. Ὅσα δὲν προσδιορίζονται ἀπὸ τὴν διαδικασίαν τοῦ Δικαστηρίου τούτου, γίνονται κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ Πρωτοκλήτου, χωρὶς μεταβολὴν ὅμως τῶν διωρισμένων προθεσμιῶν διὰ τὸ Δικαστήριον τούτου.
339. Ὅσάκις κατὰ συνέπειαν πράξεων, καὶ ἀποφάσεων τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαστηρίου, χρειασθῇ νὰ πωληθοῦν ἐπὶ δημοπρασίας πλοῖα, τῶν ὁποίων ἡ χωρητικότης ὑπερβαίνει τοὺς δέκα τόνους, πρέπει νὰ γίνεται προηγουμένως ἀκριβὴς καταγραφὴ τῆς ἀποσκευῆς τοῦ πλοίου, τῶν ἀκατίων, τῶν λέμβων, τῶν ἐργαλείων, τῶν ὀπλῶν, τῶν πολεμοφοδίων, καὶ τῶν ζωοτροφῶν, ἅτινα πραγματικῶς ὑπάρχουν.
340. Διορίζεται ἀπὸ τὸ αὐτὸ Δικαστήριον φύλαξ ἀξιοπίστος, μετὰ ἀνάλογον μισθόν, εἰς τὸν ὅποιον ἐμπιστεύεται τὸ πλοῖον, καὶ πᾶν τὸ περιεχόμενον εἰς τὴν καταγραφὴν, διὰ νὰ τὰ φυλάττῃ ὅλα ὑπὸ τὴν εὐθύνην του.
341. Διορίζονται ἀπὸ τὸ αὐτὸ Δικαστήριον δύο, ἢ πλείοτεροι, τίμιοι, καὶ ἐμπειροὶ ἄνθρωποι, οἵτινες ἀπερχόμενοι εἰς τὸ πωληθησόμενον πλοῖον, τὸ παρατηροῦν μετὰ πᾶσαν σπουδὴν, καὶ τὸ ἐκτιμοῦν ὁμοῦ μετὰ τὴν ἀποσκευὴν, τὰ ἐργαλεῖα, καὶ ὅλα τὰ καταγραμμένα πράγματα, καὶ εὐθὺς ἀναφέρουν τὰ πάντα ἐνὸρκως εἰς τὸ Δικαστήριον.

342. Ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν, ἀφοῦ γνωστοποιηθῇ ἡ ἀπόφασις εἰς τὸν χρεωφειλέτην, ἂν δὲν ἐνδώσῃ εἰς τὴν ἐκπλήρωσίν της, ἐκτίθεται πρόγραμμα, εἰς τὸ ὅποιον περιγράφεται τ' ὄνομα τοῦ πλοιάρχου, τοῦ πλοίου, τ' ἀκάτια, οἱ λέμβοι, τὰ ἐργαλεῖα, τὰ ὄπλα, τὰ πολεμοφοδία, αἱ ζωοτροφίαι, καὶ μετ' ἀκριβείας πᾶν ὅ,τι ὑπάρχει εἰς τὴν καταγραφὴν, καὶ ἡ γενομένη ἐκ τῆς δοκιμασίας τιμὴ σημειοῦται ὡσαύτως ὅτι μετὰ τὰς ἀλληλοδιαδόχους τρεῖς διακηρύξεις, ἀρχομένας ἀπὸ τὴν πρώτην Κυριακὴν καὶ διαρκούσας ἐκάστη 14 ἡμέρας, γίνεται ἡ πώλησις.
343. Αφοῦ προπαρασκευασθῇ οὕτω τὸ πρόγραμμα, δημοσιεύεται διὰ τῆς ἐφημερίδος, καὶ διακηρύττεται ἰδιαιτέρως εἰς τὸν τόπον, ὅπου τὸ πλοῖον εὑρίσκεται.
344. Αφοῦ τακτικῶς ἐκτελεσθῶσι τὰ εἰρημένα, ὀφείλει τὸ Δικαστήριον κατὰ τὰς προρρήθεισας ἡμέρας νὰ λάβῃ τὰς προσφορὰς ἐγγράφως, ἢ διὰ ζώσης φωνῆς, καὶ τὴν ἐσχάτην Κυριακὴν τελειώνει τὴν πώλησιν ὀριστικῶς ὑπὲρ τοῦ πλείοντερον προσφέροντος, ἂν καὶ ἡ προσφορὰ ᾔθελεν εἶσθαι μικρότερα τῆς δοκιμασίας.
245. Τὰ πλοῖα, τῶν ὁποίων ἡ χωρητικότης δὲν ὑπερβαίνει τοὺς εἴκοσι τόνους, ἐκτίθενται εἰς δημοπρασίαν κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον, ἐξαιρουμένου ὅτι ἐκάστη διακήρυξις διαρκεῖ ἀνὰ τρεῖς ἡμέρας, καὶ διχοῦται τὸ πρόγραμμα διὰ τῆς ἀστυνομίας εἰς τὸν τόπον, ὅπου τὸ πλοῖον εὑρίσκεται.

ΤΜΗΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ'.

Περὶ τῆς διαδικασίας τοῦ Ἐκκληίου Δικαστηρίου.

346. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου δημοσιευθεῖσα ἐκκαλεῖται ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν, ἀφ' ἧς δημοσιευθῇ, καὶ γνωστοποιηθῇ ὡς εἰς τὸ ἄρθρον 267.
347. Ὅστις θέλει νὰ ἐκκαλέσῃ, ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ ἐνώπιον τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστοῦ τὸ ἐγγράφον τῆς ἐφέσεως.
348. Τὸ ἐγγράφον τῆς ἐφέσεως πρέπει νὰ δηλοποιῇ τὰ ἐκκαλούμενα εἴτε ὅλα, εἴτε κατὰ μέρος κεφάλαια, καὶ νὰ περιέχῃ τὰς αἰτίας περιληπτικῶς.
349. Τὸ ἐγγράφον τῆς ἐφέσεως ἀμέσως γνωστοποιεῖται πρὸς τὸν ἕτερον τῶν διαφορομένων.
350. Τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον ἀμέσως διευθύνει ἀντίγραφον τῆς ἐφέσεως εἰς τὸ Ἐκκληϊον Δικαστήριον.
351. Ἡ ἔφεσις ἐγκαταλιμπάνει τὰ πράγματα ὅπως ἦσαν εἰς τὴν στιγμὴν τῆς ἀποφάσεως διὰ τοὺς ἐκκαλουμένους· καὶ ὁ πρωτόκλητος δικαστὴς δὲν ἐπεμβαίνει πλέον οὔτε εἰς τὴν ἔφεσιν, οὔτε εἰς τ' ἀντικείμενα αὐτῆς.
352. Ὁ ἐκκαλὼν εἶναι ὑπόχρεως ἐντὸς 30 ἡμερῶν, ἀφοῦ ἔγεινεν ἡ ἔφεσις, νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸ Ἐκκληϊον Δικαστήριον ἀναφορὰν ἐξηγουσαν τὰ αἴτια τῆς ἐφέσεώς του.
353. Ἡ ἀναφορὰ αὕτη γνωστοποιεῖται εἰς τὸν ἕτερον τῶν διαφορομένων, ὅστις ἔχει ὀκτὼ ἡμερῶν προθεσμίαν διὰ ν' ἀποκριθῇ.
354. Γνωστοποιηθείσης τῆς ἀποκρίσεως πρὸς τὸν ἐκκαλέσαντα, ἡ προκάταρξις κλείει.
355. Δύνανται νὰ παρουσιασθοῦν ἐνώπιον τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου νέαι ἀποδείξεις· πλὴν ὁ προτείνων αὐτάς ὀφείλει πρῶτον νὰ αἰτήσῃ τὴν ἀδείαν, προσφέρων ἑαυτὸν ἑτοιμον νὰ ὀρκισθῇ ὅτι δὲν ἐγνώριζε πρότερον τὰ ὅποια τὰ ἔχει ἐγγράφως καὶ, προκειμένου λόγου περὶ μαρτύρων, ἢ ὅτι δὲν ἤξευρεν ἂν οἱ ἀναφερόμενοι μαρτυρῆς ἐγνώριζαν τὴν ὑπόθεσιν, ἢ ὅτι δὲν ἤξευρε τὸ πρᾶγμα ὡς μετὰ τὴν ἀπόφασιν ἀνακαλυφθέν.
356. Τὸ Ἐκκληϊον Δικαστήριον δύναται νὰ παραχωρήσῃ τὴν ἀδείαν καὶ χωρὶς ὄρκον κατὰ τὰς περιστάσεις.

357. Τὸ ΙΘ' κεφάλαιον περὶ τοῦ τρόπου τῆς συζητήσεως καὶ τῆς ἀποφάσεως κ.λ.π. εἶναι κοινὸν καὶ διὰ τὸ Ἐκκλησιον Δικαστήριον, ἐκτὸς τῶν ὅσ' ἀναφέρονται εἰς τοὺς συμβούλους καὶ συνδικαστάς.
358. Ὡσαύτως εἶναι κοινὸν εἰς τὸ Δικαστήριον τῶν ἐκκλητῶν οἱ τύποι τοῦ Πρωτοκλήτου εἰς ὅλας τὰς συμπιπτούσας πράξεις, διὰ τὰς ὁποίας δὲν ὑπάρχουσιν ἰδιαιτέροι κανόνες εἰς τὴν διαδικασίαν τοῦ Ἐκκλητίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΖ'.

Περὶ τῆς μεταρρυθμίσεως τῆς ἀποφάσεως.

359. Ὅστις νομίζει ὅτι ὀριστικὴ τις ἀπόφασις περιέχει προφανῆ παράβασιν τῶν νόμων, ἢ ἀθέτησιν τῶν τύπων τῆς διαδικασίας, δύναται προτοῦ νὰ προσφύγῃ εἰς τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον νὰ ἐκθέσῃ δι' ἀναφορᾶς, παρουσιασθεσμένης εἰς τὸ αὐτὸ Δικαστήριον, τὸ γεγόμενον λάθος, καὶ νὰ αἰτήσῃ τὴν μεταρρύθμισιν τῆς ἀποφάσεως.
360. Ἡ ῥηθεῖσα ἀναφορὰ γνωστοποιεῖται εἰς τὸν ἀντίδικον· ὅμως εἶναι ὑπόχρεως ν' ἀποκριθῇ ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν, ἀφ' ἧς γενῇ ἡ γνωστοποίησις.
361. Τὸ δικάσαν Δικαστήριον ἐξετάζει τὰς δύο ἀναφορὰς, κ' ἐκδίδει ἀπόφασιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΖ'.

Περὶ τῆς προσφυγῆς εἰς τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον.

362. Ὅστις μετὰ τὴν μεταρρύθμισιν τῆς ἀποφάσεως νομίζεται ἀδίκη- μένος ἀπὸ ὀριστικῆς ἀπόφασιν διὰ προφανῆ παράβασιν νόμου, ἢ ἀθέτησιν τύπου, δύναται ν' ἀναφερθῇ πρὸς τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον ὡς ἀκυρωτικόν.
363. Ἡ ἀναφορὰ πρέπει νὰ εἶναι ὀριστικὴ, λεπτομερὴς, σαφὴς, καὶ σαφέστατον τὸ ζήτημα ἢ ζητήματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων νομίζει ὅτι ἐλανθασθὴ τὸ δικάσαν Δικαστήριον.
364. Ἡ ἀναφορὰ αὕτη παρουσιάζεται εἰς τὸν διοικητὴν τοῦ τόπου ἐντὸς 15 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς δημοσιευθῇ ἡ τελευταία ἀπόφασις, κατὰ τῆς ὁποίας γίνεται ἡ ἀναφορὰ, καὶ γνωστοποιηθῇ τὸ ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως ὡς εἰς τὸ ἄρθρον 267· ὁ Διοικητὴς τὴν γνωστοποιεῖ πρὸς τὸν ἀντίδικον, ὅστις εἶναι ὑπόχρεως ν' ἀπολογηθῇ ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸν γνωστοποιηθῇ.
365. Ὁ ἐνάγων εἶναι ὑπόχρεως νὰ συνοδεύῃ τὴν ἀναφορὰν μ' ἐπίσημα ἀντίγραφα ὅλων τῶν ἐγγράφων τῶν διατρεχάντων εἰς τὴν δίκην.
366. Διὰ πᾶν μὴ παρουσιασθὲν ἐγγράφον καὶ ἀναπληρωθὲν παρὰ τοῦ ἀντιδίκου, ὁ ἐνάγων ζημιούται πληρόνων διπλοῦν τὸ ἐξόδον διὰ νὰ λάβῃ ἐπίσημον ἀντίγραφον αὐτοῦ.
367. Τὰ ἐγγράφα πρέπει νὰ παρουσιάζωνται μὲ λεπτομερῆ κατάλογον κατὰ συνέχειαν τῆς ἀναφορᾶς του.
368. Ὁ Διοικητὴς παραλαβὼν τὴν ἀναφορὰν, τὴν διευθύνει πρὸς τὸν δικαστὴν, οὗ τινος ἡ ἀπόφασις κατηγορεῖται, διὰ νὰ κάμῃ τὰς παρατηρήσεις του ἐντὸς πέντε ἡμερῶν.
369. Ὁ Διοικητὴς παραλαβὼν τὰς παρατηρήσεις τοῦ Δικαστηρίου καὶ τὴν ἀπολογίαν τοῦ ἐναγομένου σχηματίζει φάκελλον, καὶ τὸν παραπέμπει πρὸς τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον τὸ πολὺ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἀφ' ἧς λάβῃ τὰς παρατηρήσεις τοῦ Δικαστηρίου.
370. Τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον παραλαβὼν τὸν φάκελλον ἐξετάζει, καὶ ἀποφασίζει, χωρὶς πράξεις ἄλλας ἢ διατυπώσεις.
371. Οἱ αὐτοὶ τύποι φυλάττονται καὶ ὅταν ἐπικαλῇται τὸ Ἀνώτατον ὡς τρίτον Δικαστήριον.
372. Δύναται τὸ Ἀνώτατον, ὡς τρίτον Δικαστήριον, κατ' αἴτησιν ἐνὸς τῶν διαφερομένων, νὰ δώσῃ τὴν ἀδειαν εἰς τὸν αἰτοῦντα διὰ νὰ παρουσιάσῃ νέα ἐγγράφα.
373. Ἐὰν τὰ νέα ἐγγράφα μεταβάλλουν τὴν ὄψιν τῆς ὑποθέσεως, ὑπὸ τὴν

ὁποῖαν ἐθεωρήθη, καὶ εἰς τὴν προκείμεν, καὶ εἰς τὴν ἀπόφασιν, τότε τὸ Ἀνώτατον ἀποφασίζει ὅτι ἡ ὑπόθεσις πρέπει νὰ ἐπιστραφῇ εἰς ἀνάκρισιν.

374. Ἐὰν οἱ διαφερόμενοι ἐκ συμφώνου δηλοποιήσουν ὅτι ἀνατίθενται εἰς τὴν ὀριστικὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου τὴν ἀνάκρισιν, τότε τὸ Ἀνώτατον ἐξετάζει καὶ κρίνει.
375. Δὲν συγχωρεῖται εἰς κανένα τῶν διαφερομένων νὰ παρακινήσῃ ἐπισημῶς τὸν ἄλλον εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἁρθρου 374· ἡ δηλοποίησις γίνεται ἐλευθέρως.
376. Δὲν εἶναι δεκταὶ αἱ διὰ μαρτύρων ἀποδείξεις, εἰ μὴ μόνον εἰς τὴν περίπτωσιν τὴν εἰς τὸ ἄρθρον 374 ἐνδιαλαμβανομένην.
377. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου δημοσιεύονται μεγαλοφώνως παρὰ τοῦ προέδρου εἰς τὰς προσδιωρισμένας ἡμέρας κατὰ τὸν ἐσωτερικὸν ὀργανισμὸν τοῦ Δικαστηρίου.
378. Ἀμὲν δημοσιευθεῖσης τῆς ἀποφάσεως, διευθύνεται ἀντίγραφον πρὸς τὸν Διοικητὴν, ὅστις τὴν διευθύνει εἰς τὸ ἀρμόδιον Δικαστήριον διὰ νὰ ἐκτελεσθῇ καὶ εἰς τὰ μέρη.
379. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου ἀφίεται εἰς τὸν δικαστὴν. Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἐρμηνείας τῆς ἰδίας ἀποφάσεως ἀνήκει εἰς τὸ Ἀνώτατον ν' ἀποφασίσῃ. Εἰς τοιαύτας δὲ περιπτώσεις κρίνει τὸ Ἀνώτατον κατὰ συνέπειαν ἀναφορᾶς τοῦ δικαστοῦ, ὅστις ὀφείλει νὰ τὴν συνοδεύσῃ μὲ ἀντίγραφα ὅλων τῶν ἀναγομένων ἐγγράφων εἰς τὸ ἐκτελεσθῆσόμενον ζήτημα.
380. Οἱ διαφερόμενοι δύνανται νὰ αἰτήσουν παρὰ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου ἀντίγραφον τῆς ἀναφορᾶς τοῦ δικαστοῦ, καὶ τὴν ἀδειαν τοῦ νὰ κάμουν τὰς παρατηρήσεις των.
381. Δὲν συγχωρεῖται εἰ μὴ μόνον μία ἀναφορὰ εἰς ἕκαστον τῶν διαφερομένων.
382. Τὰ ἄρθρα 377 καὶ 378 εἶναι καινὰ διὰ πᾶσαν πράξιν τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου.
383. Τὸ Ἀνώτατον, ὡς τρίτον Δικαστήριον, ἀκολουθεῖ τοὺς τύπους τοῦ Πρωτοκλήτου εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις, εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἔχει ἰδιαιτέρους κανόνας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΗ'.

Περὶ τῆς Διαδικασίας τοῦ δημοσίου συνηγόρου.

384. Ὁ δημόσιος συνηγόρος, ἐκπληρῶν τὰ χρέη του, εἶναι ὑπόχρεως νὰ φυλάττῃ τοὺς κανόνας τοὺς προσδιωρισμένους καὶ διὰ τοὺς διαφορομένους, ἐξαίρουμένων τῶν ὅσα εἰδικῶς προσδιορίζονται διαφοροτρόπως παρὰ τοῦ νόμου, ἢ θέλουν προσδιορισθῇ μὲ τὴν πρόδον τοῦ καιροῦ.
385. Ὅταν πρόκειται περὶ ἐφέσεων ἐξ ἐπαγγέλματος τῶν πολιτικῶν ἀποφάσεων, ὁ δημόσιος συνηγόρος ἔχει προθεσμίαν τεσσάρων μηνῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας δημοσιευθῇ ἡ ἀπόφασις.
386. Τὰ Πρωτόκλητα Δικαστήρια ὀφείλουν ν' ἀποστέλλουν κατὰ μῆνα κατάλογον τῶν ἐκδοθεισῶν μέχρι τῆς ἀποστολῆς ἀποφάσεων, κατὰ τὸν τύπον Α.

ΤΜΗΜΑ ΕΚΤΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΘ'.

Περὶ τῆς γραφικῆς διατυπώσεως.

387. Πᾶς ἀναφορὰ ὁποιαδήποτε, παρουσιαζομένη ἀπὸ τοὺς διαφερομένους, πρέπει νὰ γράφεται καθαρῶς, νὰ περιέχῃ τὴν χρονολογίαν, τὸ ἔτος, τὸν μῆνα, καὶ τὴν ἡμέραν· δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ συγκοπὰς, οὔτε σβέσματα· πρέπει ἀκόμη νὰ εἶναι ὑπογραμμένη ἀπὸ τὸν διαφερόμε-

νον, ἢ ἀπὸ δύο μάρτυρας, ὅταν δὲν ἤξεύρῃ γράμματα, καὶ ἀπὸ τὸν συνήγορόν του ἐὰν ἔχῃ.

388. Πᾶν παρουσιαζόμενον ἔγγραφον πρέπει νὰ συνοδεύεται μὲ ἀναφορὰν, κατὰ τὴν τῆς ὁποίας νὰ εἶναι καταγραμμένος ὁ κατάλογος, δι' οὗ ἐκθέτεται τὸ ἔτος, ὁ μῆν, ἡ ἡμέρα, ἡ φύσις τοῦ ἐγγράφου, ἡ σύνοψις τοῦ περιεχομένου του, τὸ εἶδος αὐτοῦ, καὶ ἂν εἶναι δημόσιον ἢ ἰδιωτικόν.

389. Οἱ παρουσιάζοντες πρωτότυπα ἔγγραφα ὀφείλουν, ὅταν τ' ἀναλαμβάνουν, ν' ἀφίνωσιν εἰς τὸ Δικαστήριον ἀντίγραφον αὐτῶν, παρ' ἐαυτῶν ἐπικυρωμένα οὕτως: « Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ παρουσιασθέντι κατ' ἐμὲ πρωτοτύπῳ ».

390. Πρέπει νὰ δίδεται εἰς τὸν ἀντίδικον ἀντίγραφον πάσης ἐγγράφου γνωστοποιήσεως ἢ κλήσεως ἐκδιδομένης παρὰ τοῦ Δικαστηρίου.

391. Πᾶσα πράξις τοῦ δικαστοῦ πρέπει νὰ εἶναι ὑπογραμμένη παρ' αὐτοῦ, καὶ παρὰ τοῦ γραμματέως.

392. Εἰς πᾶσαν ἐργασίαν δικαστικὴν πρέπει νὰ γίνεται ἔγγραφος ἐκθεσις, ἣτις πρέπει πάντοτε νὰ ὑπογράφεται ἀπὸ σελίδα εἰς σελίδα παρὰ τοῦ δικαστοῦ, τοῦ γραμματέως, καὶ τῶν μεσολαβούντων διαφερομένων.

393. Ὁ γραμματεὺς ὀφείλει νὰ γράφῃ, ὡς ὁμιλοῦν οἱ εἰς τὴν πράξιν μεσολαβούντες, μὴ δυνάμενος νὰ μεταχειρίζεται λέξεις διαφόρους.

394. Εἶναι ἀπηγορευμένα τὰ σβέσματα καὶ αἱ ἐπιγραφαί. Ὁφείλει δ' ὁ γραμματεὺς, ἢ εἰς τὴν αὐτὴν στιγμὴν μεταξὺ δύο παρενθέσεων, ἢ εἰς τὸ τέλος τῆς πράξεως, νὰ αἰτιολογῇ τὴν διαφορὰν.

395. Κανὼν ἔγγραφον δὲν ὑπογράφεται παρὰ τῶν μεσολαβούντων, ἂν πρῶτον δὲν ἀναγνωσθῇ πρὸς αὐτοὺς.

396. Πᾶσα Ἀρχὴ ὑπόχρεως νὰ παραδώσῃ τὴν ἔγγραφον ἐκθεσιν εἰς ἄλλην Ἀρχὴν, κρατῇ ἀντίγραφον ὑπογραμμένον παρ' ἐαυτῆς, ὡς ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ, καὶ παρὰ τοῦ κατηγοροῦ ἢ κατηγορουμένου, ἐὰν δύνανται, ἢ θέλουν.

397. Εἰς τὴν ἔγγραφον ἐκθεσιν τῶν πράξεων του πρέπει νὰ γράφονται ὁλοκλήρως μετὰ ὁποιοῦνδήποτε βούλευμα αἱ κατὰ συνέπειαν κλήσεις ἢ ἐντάλματα, ἐκτὸς τῆς εἰς τὸ πρωτόκολλον τῶν ἐξερχομένων καταχωρήσεως αὐτῶν.

398. Ὁ γραμματεὺς εἶναι ὑπόχρεως ν' ἀριθμῇ τὰς στελλομένας ὁποιασδήποτε διαταγὰς.

399. Ὁ γραμματεὺς εἶναι ὑπόχρεως νὰ κρατῇ:

1 Βιβλίον ὀνομαζόμενον τῶν εἰσερχομένων.

2 Ἄλλο ὀνομαζόμενον τῶν ἐξερχομένων.

3 Ἔτερον λεγόμενον βιβλίον τῶν ἐκθέσεων (ἢ πρακτικῶν) καὶ

4 Ἄλλο λεγόμενον τῶν ἀποφάσεων μὲ πῖνακα εἰς τὸ τέλος.

400. Ὅσα εἶναι τ' ἀντικείμενα, τῶσαι πρέπει νὰ εἶναι αἱ δεσμίδες ἀριθμημένα, καὶ χωριστὸν βιβλίον περιέχον συνοπτικὴν σημείωσιν αὐτῶν.

401. Πᾶς φάκελλος πρέπει νὰ περιέχῃ εἰς τὴν κεφαλίδαν τὸν κατάλογον τῶν περιεχομένων ἐγγράφων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΑ΄.

Περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν δικαστικῶν πράξεων.

402. Ὁ ἐκτελεστής ὀφείλει νὰ σημειοῖ εἰς τὸ τέλος ἐκάστης πράξεως ἔγγραφως τὴν χρονολογίαν, ὥραν, ἡμέραν, μῆνα, καὶ τὸν τρόπον, καὶ ὃν ἐκτελεῖ τὴν ἐργασίαν, ἣτις τὸν διετάχθη, καὶ ὑπογράφει.

403. Δὲν δύναται νὰ ἐκτελέσῃ κάμμιαν πράξιν μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, καὶ πρὸ τῆς ἀνατολῆς αὐτοῦ.

Περὶ τῶν ἐπιτρόπων καὶ κηδεμόνων.

404. Ὅταν ἀποθάνῃ κανεὶς ἐγκαταλιμπάνων ἀνηλίκων τέκνα ἐξ ἀδιαθέτου, ἢ μὲ διαθήκην χωρὶς σύστασιν ἐπιτρόπων τῶν τέκνων αὐτοῦ, οἱ τοπικοὶ σύμβουλοι ἢ ὁ ἀστυνόμος εἰς ἔλλειψιν δικαστοῦ, ὀφείλουν εὐθὺς νὰ ἐπισφραγίσουν ὅλα τὰ κινητὰ πράγματα τοῦ ἀποθανόντος, ἀφίνοντες τὰ πρὸς ἀναπόφευκτον χρῆσιν εἰς τὴν χήραν ἢ εἰς τὰ τέκνα του, καταγράφοντες λεπτομερῶς τὰ ἀφιέμενα, καὶ κοινοποιούντες ἀμέσως τὸ συμβᾶν εἰς τὸν δικαστὴν.

405. Ὁ δικαστὴς, ἅμα εἰδοποιηθεὶς τὸ συμβᾶν, ὀφείλει νὰ μεταβῇ εἰς τὸν τόπον καὶ τὸ κατάλυμα τοῦ ἀποθανόντος, καὶ, παρόντων δύο μαρτύρων καὶ τοῦ γραμματέως αὐτοῦ, ν' ἀποσφραγίσῃ καὶ νὰ καταγράψῃ τὰ πάντα.

406. Ἐὰν περιέχῃ ἡ κληρονομία χρήματα, ὀφείλει νὰ καταχωρήσῃ καὶ ταῦτα εἰς τὴν καταγραφὴν.

407. Δύναται νὰ εἶναι παρούσα ἡ χήρα, καὶ ὅλοι οἱ συγγενεῖς, οὔτινες ἡμποροῦν νὰ κληρονομήσουν τὰ τέκνα, ἂν τελευτήσουν πρὶν τῆς ἡλικίας.

408. Ὁ δικαστὴς ὀφείλει νὰ παρακαταθέσῃ τὰ κινητὰ πράγματα εἰς τόπον, καὶ εἰς πρόσωπον ἀσφαλές, ἕως οὗ τὰ παραλάβῃ ὁ ἐκλεχθισόμενος ἐπιτροπος· εἶναι δὲ ὑπεύθυνος ὁ δικαστὴς διὰ τὴν ἐκλογὴν του.

409. Ὁ δικαστὴς ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ ἀμέσως πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον τοιχοκολλᾶται εἰς τὸν ναὸν, εἰς τὸ Δικαστήριον, καὶ εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν τοῦ ἀποθανόντος, προσκαλὼν τοὺς ὅσοι εἶναι συγγενεῖς νὰ παρουσιασθῶσι τὴν δεῖνα ἡμέραν διὰ νὰ συγκροτήσουν συμβούλιον διὰ τὴν ἐκλογὴν ἐπιτρόπων τῶν ἀνηλίκων τέκνων.

410. Ὁ δικαστὴς ἀκροάζεται τὸ συμβούλιον τὴν διορισμένην ἡμέραν, καὶ μετὰ ταῦτα διορίζει ἕνα, ἢ πλείονας ἐπιτρόπους κατὰ τὸν νόμον.

411. Ἡ περὶ τούτου διαδικασία τοῦ συμβουλίου ἢ τοῦ ἀστυνόμου, ἢ τοῦ δικαστοῦ, πρέπει νὰ γίνεται παρουσία δύο μαρτύρων, καὶ νὰ κρατῇται ἔγγραφος ἐκθεσις.

412. Ὅταν πρόκειται λόγος περὶ τέκνων ἀγνώστων, ἢ κληρονόμων ἀγνώστων, πράττεται ὡσαύτως.

413. Ὅταν ἀμφισβητῇται ἡ κληρονομία, διορίζεται εἰς κηδεμόνων δι' ἐγγράφου τοῦ Δικαστηρίου διαρκούσης τῆς διαδικασίας, οἱ διαφερόμενοι δύνανται νὰ δώσουν τριπλοῦν κατάλογον ὑποψηφίων, ἐκ τῶν ὁποίων τὸν διορίζει ὁ δικαστὴς. Ἐν ἔλλειψιν τοῦ καταλόγου τὸν διορίζει ὁ δικαστὴς.

414. Εἰς ἐκάστην τῶν ρηθεισῶν περιστάσεων ὁ δικαστὴς ὀφείλει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν τὴν κινητὴν περιουσίαν τοῦ ἀποθανόντος διὰ νὰ μὴ γενῇ κατὰχρησις, καὶ προεδρεύει εἰς τὴν καταγραφὴν πάντων τῶν πραγμάτων.

415. Ὅταν τελευτήσῃ κανεὶς τῶν διαφερομένων, διαρκούσης τῆς δίκης, παύει ἡ δίκη εἰς ὁποιοῦνδήποτε Δικαστήριον καὶ ἂν εἶναι, ἕως οὗ παρουσιασθῶν οἱ κληρονόμοι ἢ διορισθῶν ἐπιτροποι τῆς κληρονομίας, πρὸς τοὺς ὁποίους ὀφείλει δι' ἀναφορὰς αἰτυλωγημένης ὁ ζῶν διαφερόμενος νὰ ἐξιστορήσῃ τὴν ὑπόθεσιν, καὶ νὰ τοὺς καλέσῃ ἐντὸς 15 ἡμερῶν νὰ σκεφθῶν, καὶ ν' ἀποφασίσουν, ἂν θέλουν νὰ ἐξακολουθήσουν τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ τελευτήσαντος. Ἡ σιωπὴ ἰσοδυναμεῖ μὲ τὴν θέλησιν τῆς ἐξακολουθήσεως· τότε δὲ ἐξακολουθεῖ ἡ δίκη, γνωστοποιουμένου παντὸς ἐγγράφου πρὸς τοὺς κληρονόμους ἢ ἐπιτρόπους.

416. Ὅταν τις εἶναι παράφρων ἢ μαινόμενος, ὁ τυχὼν συγγενής, ἢ φίλος, καὶ εἰς ἔλλειψιν τούτων οἱ ὀκνεῖσται ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ προσέλθουν εἰς τὸ Δικαστήριον, καὶ ὀφείλουν νὰ παρουσιάσουν ἀναφορὰν μὲ σημείωσιν τῶν ἐπὶ τούτῳ μαρτυρῶν διὰ ν' ἀποδείξουν παραφροσύνην, ἢ μανίαν δι' ἔργων, ἅτινα συνέβησαν ὑπ' ὄψιν αὐτῶν. Ἡ ἀναφορὰ αὕτη γνωστοποιεῖται πρὸς ὅλους τοὺς λοιποὺς συγγενεῖς (τῶν τε ἐκ πατρὸς, καὶ τοὺς ἐκ μητρὸς, μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ θεοῦ καὶ ἀνεψίου) δια-

λαμβάνουσα περὶ τῆς λεγομένης παραφροσύνης, ἡ μανίας του· γνωστοποιεῖται ἀκόμη καὶ πρὸς αὐτὸν τοῦτον, καθὼς προσέτι καὶ διὰ διακηρύξεως εἰς ὁποιοδήποτε ἄλλον, ὅστις ἤθελεν ἔχει ἢ ἐπαγγέλλεσθαι ὅτι ἔχει δικαίωμα εἰς τὴν περιουσίαν του· παρελθούσης δὲ τῆς ὁγδὸς ἡμέρας μετὰ τὴν πρᾶξιν ταύτην, χωρὶς ἐναντίωσιν οὐδενός, οὔτε αὐτοῦ τούτου τοῦ λεγομένου παράφρονος (εἰς τὸν ὁποῖον δίδεται ἀντίγραφον τῆς ἀναφορᾶς μετὰ τακτικῆς γνωστοποιήσεως), οἱ μάρτυρες ἐξετάζονται ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ μεγαλοφώνως, καὶ μετὰ μεγίστην ἀκρίβειαν διὰ νὰ προκύψῃ ἡ ἀλήθεια.

417. Ἀφοῦ ὀρκισθῶσιν οἱ μάρτυρες καὶ ἐξετασθῶν χωριστὰ, ἀφοῦ θεωρηθῇ καὶ ἐξετασθῇ ὁ λεγόμενος παράφρων, ἀφοῦ ληθῇ γνώμη δύο ἰατρῶν ἐκ τῶν εὐπόληπτοτέρων, μὴ ἐχόντων συγγένειαν μετὰ κανένα τῶν διαφερομένων, καὶ ἀφοῦ ἀποδειχθῇ ἡ παραφροσύνη ἡ μανία του, ὁ δικαστὴς ὑπογράφει τὴν πρᾶξιν, ἥτις φανερόναι αὐτὸν παράφρονα ἢ μαινόμενον, καὶ ἐπομένως γίνεται ἡ ἐκλογὴ τῶν ἐπιτρόπων ἢ κηδεμόνων· γίνεται δὲ αὕτη μὲν ὅλην τὴν ἀπαιτούμενην προσαχὴν καὶ τὴν σύμπραξιν τοῦ τῆς οἰκογενείας συμβουλίου.

418. Ἐμπιπτούσης ἀντιρρήσεως, ἥτις πρέπει νὰ γνωστοποιηθῇ εἰς τὸν αἰτοῦντα τὴν ἀπαγόρευσιν τοῦ νομιζομένου ἀνιχνίου ἐξ αἰτίας μανίας ἢ παραφροσύνης, ὁ δικαστὴς, ἀφοῦ ἀκροασθῇ τοὺς διαφερομένους, ἀπορρίπτει ἢ δέχεται τὴν αἴτησιν, καὶ προβαίνει εἰς τὰς πράξεις του, ὡς ἂν εἴρηται.

419. Ὅταν ὁ παράφρων ἢ μαινόμενος συνέλθῃ εἰς ἑαυτὸν, ὁ τυχὼν συγγενὴς ἢ φίλος, δύναται νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸ Δικαστήριον καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἀνάκλησιν τῶν ἐπιτρόπων ἢ κηδεμόνων.

420. Ἡ ἀνάληψις τῆς ὑγείας τοῦ ἀσθενοῦντος ἀποδεικνύεται διὰ πιστοποιήσεως ἰατροῦ· ὁ δικαστὴς προσκαλεῖ ἄλλους δύο ἰατροὺς, δι' ὧν ἐξετάζει τὸν ἀπαγορευθέντα, καὶ ἀκούσας τὴν γνώμην τῶν ἰατρῶν ἀποφασίζει.

421. Ὅλα τὰ ἔξοδα πληρόνεται ἀπὸ τὴν περιουσίαν τοῦ ἀνηλίκου, ἢ παράφρονος, ἢ μαινομένου.

422. Εἰς παρομοίας ὑποθέσεις ἢ ἔγγραφος ἔκθεσις πρέπει νὰ γίνεταί μετὰ μεγίστης σπουδῆς καὶ ἀκριβείας.

423. Εἰς πᾶσαν ἀγωγὴν ἀναφερομένην εἰς ἀνιχνίους ἐν γένει, ὀφείλει ὁ δικαστὴς, διὰ νὰ προστατεύωνται τὰ δίκαιά των, νὰ διορίζῃ ἐπιτρόπους αὐτῶν ἢ κηδεμόνας, εἰς τοὺς ὁποίους γνωστοποιεῖται πᾶσα πρᾶξις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΒ΄.

Περὶ τῶν διαιτητῶν.

424. Οἱ διαφερόμενοι δύναται νὰ ὑποβάλλουν εἰς διαιτητὰς τὰς διαφοράς των ἀνὰ μίαν, ὡσάκις τοῦτο δὲν εἶναι ἀπαγορευμένον παρὰ τοῦ νόμου.

425. Ὁ νόμος ὑπαγορεύει καὶ κατ' ἀνάγκην αἰρετοκρισίαν διὰ τινὰ πρόσωπα, καὶ ἐξαιρεῖ τινὰ ζητήματα ἀπὸ τὴν ἐκούσιον αἰρετοκρισίαν.

Περὶ τῆς κατ' ἀνάγκην αἰρετοκρισίας.

426. Δι' ὅλα τὰ δυνάμενα νὰ προκύψουν ζητήματα μεταξὺ ἀνιόντων καὶ κατιόντων ὁποιοῦδήποτε βαθμοῦ, καὶ μεταξὺ πλαγίων συγγενῶν ἀρρένων καὶ θηλέων μέχρι τοῦ τετάρτου βαθμοῦ, μεταξὺ ἀνδρὸς καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ ἢ συγγενῶν μέχρι τοῦ δευτέρου βαθμοῦ, οἱ διαφερόμενοι εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ὑποβάλλωσι τὰς διαφοράς των εἰς διαιτητὰς.

427. Ἐξαιροῦνται ἀπὸ τὴν αἰρετοκρισίαν τὰ ἑξῆς ζητήματα·

- 1 Τὰ ἀφορῶντα τὴν πολιτικὴν τοῦ ἀνθρώπου κατάστασιν, τουτέστι τὸ περὶ γνησιότητος τῆς γεννήσεως αὐτοῦ·
- 2 Αἱ ἐξ ἀδιαθέτου κληρονομίαι·
- 3 Ὁ τύπος τῶν διαθηκῶν·
- 4 Τὸ ἐκ διαθήκης κληρονομικὸν δικαίωμα·
- 5 Αἱ ἐπιτροπαὶ καὶ κηδεμονίαι, καὶ τὰ αὐτῶν παρεπόμενα·
- 6 Οἱ συμβιβασμοί·

7 Τ' ἀποφασισμένα πράγματα.

428. Πρὶν συστηθῇ τὸ Δικαστήριον τῶν διαιτητῶν, ὁ ἐνάγων ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ πρὸς τὸν δικαστὴν τὴν αἴτησιν του μὴ αἰτιολογημένην.

429. Ὁ δικαστὴς ἐκδίδει γνωστοποίησιν καὶ προσδιορίζει τὴν ἡμέραν τῆς ἐμφανίσεως.

430. Ὁ ἐναγόμενος ὀφείλει ν' ἀποκριθῇ παραδεχόμενος ἢ ἀρνούμενος τὴν αἴτησιν.

431. Εἰς περίπτωσιν ἀρνητικῆς ἀποκρίσεως ἢ σιωπῆς, ὁ δικαστὴς κάμνει ἔγγραφον ἔκθεσιν.

432. Συσταίνει συμβούλιον οἰκογενειακόν, συγκαίμενον ἀπ' ὅσα μέλη νομίση ἀναγκαῖα.

433. Τὰ μέλη πρέπει νὰ εἶναι οἱ στενώτεροι συγγενεῖς τῶν διαφερομένων.

434. Ὁ δικαστὴς πέμπει ἀντίτυπον εἰς ἕκαστον μέλος, καὶ τοὺς προσκαλεῖ ἀνὰ ἕκαστον ὅλους νὰ συνέλθουν, ν' ἀκούσουν τοὺς διαφερομένους καὶ νὰ προσπαθήσουν τὸν συμβιβασμὸν των.

435. Ὁ δικαστὴς ὀφείλει νὰ προσδιορίσῃ τὴν προθεσμίαν τῆς ἐργασίας των.

436. Τὰ διορισθέντα μέλη τοῦ οἰκογενειακοῦ συμβουλίου εἶναι ὑπόχρεα νὰ δεχθῶσι τὸν διορισμὸν.

437. Ἐὰν ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς ἐργασίας δὲν τελειώσῃ ὁ συμβιβασμός, τότε ἀναφέρουν τὴν ἔκθεσιν πρὸς τὸν δικαστὴν.

438. Ὅστις τῶν διαφερομένων θελήσῃ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ὑπόθεσιν του, παρουσιάζει αἰτιολογημένην ἀγωγὴν εἰς τὸν δικαστὴν, ὡς εἰς τὸν συνήθη φόρον, πλὴν μετὰ προσθήκην ὅτι, ἐπειδὴ ἡ ῥηθεῖσα ἀγωγὴ πρέπει νὰ κριθῇ ἀπὸ διαιτητὰς κατὰ τὸν νόμον, ὁ ἐνάγων παρουσιάζει κατάλογον τριῶν ὀνομάτων διὰ νὰ ἐκλέξῃ ἐξ αὐτῶν ἕνα ὁ ἀντίδικός του ἐντὸς 5 ἡμερῶν μετὰ τὴν γνωστοποίησιν, καὶ προτρέπει τὸν ἀντίδικόν του νὰ παρουσιάσῃ καὶ ἐκεῖνος ὁμοῦ μετὰ τὴν ἐκλογὴν τὸν κατάλογον τῶν ἰδικῶν του, διὰ νὰ ἐκλέξῃ καὶ ὁ ἐνάγων ἕνα ἐξ αὐτῶν. Προτρέπει περιπλέον τὸν ἀντίδικόν του νὰ ἐμφανισθῇ τὴν προσδιορισμένην ἡμέραν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου διὰ νὰ συμφωνήσουν περὶ τοῦ ἀπαιτουμένου τρίτου εἰς περίπτωσιν διαφωνίας.

439. Ἐὰν ὁ ἀντίδικος εἰδοποιηθεὶς δὲν ἐμφανισθῇ, γίνεται σημείωσις τούτου, καὶ ἐπαναλαμβάνεται ἡ γνωστοποίησις.

440. Οἱ διαιτηταὶ ὑπόκεινται εἰς τὰς αὐτὰς ἐξαιρέσεις τῶν συνήθων δικαστῶν.

441. Ὁ κατάλογος, τὸν ὁποῖον ὀφείλει ἕκαστος νὰ παρουσιάσῃ, πρέπει νὰ περιέχῃ τρία ὀνόματα μὴ ἐξαιρετά.

442. Ὅταν ὁ ἀντίδικος δὲν ἐμφανισθῇ, οὐδὲ μετὰ τὴν δευτέραν γνωστοποίησιν, τότε ὁ δικαστὴς αἰτεῖ ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς τοῦ ἀρνούμενου ἀντιδίκου τοὺς χρηματίσαντας εἰς τὸ οἰκογενειακόν συμβούλιον νὰ σχηματίσουν τὸν κατάλογον τῶν τριῶν μὴ ἐξαιρετῶν ὀνομάτων.

443. Ὁ κατάλογος οὗτος πρέπει νὰ σταλῇ ἐντὸς τῆς προσδιορισθείσης προθεσμίας εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστοῦ.

444. Ἀφοῦ ὁ ῥηθεὶς κατάλογος παρουσιασθῇ, εἶναι ὑπόχρεως ὁ ἕτερος τῶν διαφερομένων νὰ ἐκλέξῃ ἕνα ἐκ τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ, ἐξαιρέσεως μὴ ὑπαρχούσης.

445. Ἐὰν οἱ συγγενεῖς ἀρνηθῶσι τὸν κατάλογον, τὸν παρουσιάζει ὁ δικαστὴς, καὶ ὁ ἕτερος τῶν διαφερομένων ἐκλέγει.

446. Ἐὰν οἱ διαφερόμενοι δὲν συμφωνοῦν διὰ τὸν τρίτον διαιτητὴν ὁ δικαστὴς προτρέπει ὁλόκληρον τὸ οἰκογενειακόν συμβούλιον νὰ συμφωνήσῃ περὶ τοῦ τρίτου. Εἰς περίπτωσιν δὲ ἀρνήσεως, ἐνοῦται ὁ δικαστὴς μετὰ τοὺς δύο ἐκλεχθέντας, καὶ ἐκλέγει τὸν τρίτον κατὰ πλειψηφίαν.

447. Πᾶσα διαταγμένη ἐργασία πρέπει νὰ φαίνεται δι' ἔγγραφον ἐκθέσεως, τὴν ὁποῖαν ὁ δικαστὴς ὀφείλει νὰ κρατῇ μετὰ ἀκριβείαν.

448. Ὁ δικαστὴς ἐκδίδει πρόσκλησιν πρὸς τοὺς διορισθέντας διαιτητὰς, συνοδεύων ἀντίγραφον τῶν γινόμενων πράξεων, διὰ νὰ δηλοποιήσουν ἂν δέχονται καὶ δεχόμενοι νὰ ἐμφανισθῶσι διὰ νὰ δώσουν τὸν ἐφεξῆς ὄρκον ἐνώπιόν του.

449. Ἐγὼ Ν. Ν. ὀρκίζομαι ὅτι ἐκπληρῶν τὸ ἔργον τοῦ διαιτητοῦ ἐπὶ τῆς ὑπαρχούσης διαφορᾶς μεταξὺ τοῦ Ν. Ν. καὶ Ν. Ν. δυνάμει τοῦ ἐπὶ τούτῳ παρ' αὐτῶν γενομένου συνυποσχετικοῦ, δὲν θέλω ἔχει κανὲν ἄλλον σκοπὸν εἰμὴ τὴν εὐθύτητα καὶ τὸ ἀμερόληπτον τῆς δικαιοσύνης. Ὀρκίζομαι προσέτι ὅτι δὲν προκατελήφθην κατ' οὐδένα τρόπον ὑπέρ τινος τῶν διαφορομένων, διὰ τὴν ὑποῖαν θέλω δικάσει δίκην. Ὀρκίζομαι τελευταῖον ὅτι δὲν θέλω ἀκροασθῆ οὐδεμίαν ἄμεσον ἢ ἔμμεσον ὁμιλίαν, ὅποιανδήποτε οἱ διαφορόμενοι ἤθελαν ἐπιχειρήσει νὰ μὲ κάμουν, σκοποῦντες νὰ μὲ προκαταλάβουν ὑπὲρ ἑαυτῶν, ἐξαιρουμένης τῆς περὶ τῆς ὑποθέσεως συζητήσεως, καὶ νὰ διατηρήσω μυστικὴν τὴν γνώμην μου μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς διὰ τῆς ἀποφάσεως ἐπισήμου ἐκδόσεως αὐτῆς. Οὕτω δὲ εἴη μοι ὁ θεὸς βοηθός.

450. Ἀφοῦ δοθῇ ὁ ὅρκος, προσδιορίζεται ἡ προθεσμία εἰς τοὺς διαιτητὰς διὰ νὰ συνέλθουν ν' ἀκροασθῶν καὶ ν' ἀποφασίσουν περὶ τῆς προκειμένης διαφορᾶς.

451. Συγχωρεῖται εἰς τοὺς διαιτητὰς νὰ ἐκλέξωσι γραμματέα.

452. Ὁ γραμματεὺς κρατεῖ βιβλίον τῶν εἰσερχομένων, βιβλίον τῶν ἐξερχομένων, καὶ φάκελλον ἀκριβῆ τῶν ἐγγράφων ὅλων.

453. Ἡ ὑπόθεσις διοδεύει εἰς τὴν διαδικασίαν ὡς εἰς τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον.

454. Οἱ διαιτηταὶ ὀφείλουν νὰ κρίνουν περὶ τοῦ de jure tantum, ἀκριβοῦς δικαίου, καὶ ὅχι ὡς συμβιβασταί· ἐκτὸς ἂν οἱ διαφορόμενοι συμφωνήσουν ἄλλῶς, τὸ ὅποῖον πρέπει ν' ἀποδεικνύεται ἀπὸ πρᾶξιν ἐνυπόγραφον παρ' ἀμφοτέρων καὶ παρὰ 4 μαρτύρων.

455. Ἡ ἀπόφασις τῶν διαιτητῶν διευθύνεται εἰς τὸ Δικαστήριον διὰ νὰ δημοσιευθῇ· καὶ ὁ δικαστὴς προσκαλεῖ τοὺς διαφορομένους νὰ εἶναι παρόντες τὴν ἡμέραν, τὴν ὁποίαν αὐτὸς προσδιορίζει· τὴν δὲ προσδιωρισμένην ἡμέραν ὁ δικαστὴς δημοσιεύει ἐπὶ πλήρει συνεδριάσει τὴν ἀπόφασιν εἴτε παρόντων, εἴτε ἀπόντων τῶν διαφορομένων.

456. Ομοῦ μὲ τὴν ἀπόφασιν εἶναι ὑπόχρεως ὁ γραμματεὺς νὰ διευθύνῃ ὅλα τὰ ἔγγραφα εἰς τὸ Δικαστήριον, ὅπου καὶ διαμένουν.

457. Ἡ ἀπόφασις τῶν διαιτητῶν de jure tantum, κατ' ἀκριβὲς δίκαιον, εἶναι ὀριστικὴ καὶ ἀνέκκλητος, ἐξαιρουμένης παραβάσεως ῥητοῦ νόμου, ἢ λάθους πραγματικοῦ.

458. Ὅταν θελῇ κανεὶς νὰ κατηγορήσῃ τὴν ἀπόφασιν διὰ παράβασιν ῥητοῦ νόμου, ὁ νομιζόμενος οὗτος ἀδικηθεὶς ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸ Δικαστήριον τὸ παράπονόν του αἰτιολογημένον, ἐντὸς ὁκτῶ ἡμερῶν, ἀφ' ἧς δημοσιευθῇ ἡ ἀπόφασις. Ἡ παρουσιασθεῖσα αὕτη ἀναφορὰ γνωστοποιεῖται εἰς τὸν ἀντίδικον, ὅστις εἶναι ὑπόχρεως ν' ἀποκριθῇ ἐντὸς ὁκτῶ ἄλλων ἡμερῶν.

459. Ὁ δικαστὴς, παρελθουσῶν τῶν προθεσμιῶν, πέμπει ὅλα τὰ ἔγγραφα πρὸς τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον, τὸ ὅποῖον χωρὶς περαιτέρω διατυπώσεις ἐξετάζει, καὶ ἀποφασίζει ὀριστικῶς.

460. Ἐὰν ὁ παραπονούμενος νικηθῇ, ὑποχρεῦται εἰς τὰ διπλᾶ ἔξοδα, πρὸς τὸν ἀντίδικον, καὶ πρὸς τὸ ταμεῖον.

461. Ὅταν θελῇ κανεὶς νὰ κατηγορήσῃ τὴν ἀπόφασιν διὰ λάθος πραγματικόν, ὀφείλει ὁ νομιζόμενος οὗτος ἀδικηθεὶς νὰ πράξῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 458.

462. Ὅταν πρόκειται περὶ λάθους πραγματικοῦ, ὁ δικαστὴς, παρελθουσῶν τῶν προθεσμιῶν, ἐπιστρέφει ὅλα τὰ ἔγγραφα εἰς τοὺς αὐτοὺς διαιτητὰς, οἵτινες χωρὶς περαιτέρω διατυπώσεις ἐξετάζουν, καὶ κρίνουν ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ Δικαστηρίου διωρισμένης προθεσμίας.

463. Ἐὰν οἱ διαιτηταὶ ἀποφασίσουν ὅτι δὲν ὑπάρχει λάθος πραγματικόν, τότε διευθύνει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ Ἐκκλητικόν, τὸ ὅποῖον ἐνεργεῖ ὡς Ἀνώτατον.

464. Εἶναι κοινὴ εἰς τὸν νικηθέντα ἢ διάταξις τοῦ ἁρθροῦ 459.

465. Ἡ ἀπόφασις τῶν διαιτητῶν, οἵτινες εἶναι πληρεξούσιοι, καὶ φιλικοὶ συμβιβασταί, δὲν ὑπόκεινται εἰς κανὲν εἶδος παραπόνου, καὶ εἶναι ὀριστικὴ.

Περὶ τῆς ἐκουσίου αἵρετοκρίσεως.

466. Ὁ νόμος ἐξαιρεῖ ἀπὸ τὴν αἵρετοκρίσιν:

1 Τὰ πολιτικὰ ζητήματα τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 426.

2 Τὰ ἐξῆς ἐμπορικὰ ζητήματα:

1 Τὰς εἰς θάλασσαν χύσεις.

2 Τὰς δυστυχηματοδείξεις.

3 Τὰς χρεωκοπίας.

467. Ὅταν οἱ διαφορόμενοι συμφωνήσουν δι' ὑποθέσεις, μὴ ἀπηγορευμένας, νὰ ὑποβάλουν εἰς διαιτητὰς τὰ ζητήματά των, ὀφείλουν νὰ ἐκθέσουν συνυποσχετικόν, τὸ ὅποῖον πρέπει νὰ ἔχῃ τὰ ἐφεξῆς ἀπαιτούμενα.

1 Πρέπει νὰ εἶναι ὑπογραμμένον ἀπὸ τοὺς διαφορομένους· ὅταν δὲ κανεὶς ἐξ αὐτῶν, ἢ καὶ ὅλοι δὲν ἐξεύρουν νὰ γράψουν, τὸ ἔγγραφον πρέπει νὰ γενῇ εἰς τὸ Δικαστήριον, ἢ ἐνώπιόν τινος μνημόνος.

2 Πρέπει νὰ εἶναι ὑπογραμμένον ἀπὸ μάρτυρας.

3 Πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ ἄρθρον, ἢ τὰ ἄρθρα, ἐπὶ τῶν ὁποίων διαφέρονται οἱ διαφορόμενοι.

4 Τὴν ὀνομασίαν τῶν διαιτητῶν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐπὶ διχογνωμίας.

5 Τὴν διδομένην εἰς τοὺς διαιτητὰς ἐξουσίαν, εἴτε περιορισμένως, εἴτε ἀπεριοριστῶς.

6 Τὴν προθεσμίαν, καθ' ἣν ὀφείλουν νὰ τελειώσουν τὸ ἔργον των.

468. Γεγόμενον τὸ συνυποσχετικόν παρουσιάζεται μετ' ἀναφορὰν εἰς τὸ Δικαστήριον διὰ νὰ ἐπικυρωθῇ· ὁ δικαστὴς ἐξετάζει ἂν ἡ ὑπόθεσις ὑπάγεται εἰς αἵρετοκρίσιν, καὶ, ὑπαγομένης τῆς ὑποθέσεως, ἐκδίδει πρόσκλησιν πρὸς τοὺς ἐκλεχθέντας διαιτητὰς, διὰ νὰ δηλοποιήσουν ἂν δέχονται, καὶ δεχόμενοι νὰ παρουσιασθῶν διὰ νὰ ὀρκισθῶσι κατὰ τὸν νόμον.

469. Ὁ πρωτόκλητος δικαστὴς, εἶναι ὁ δικαστὴς τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων τῶν διαιτητῶν.

470. Κανεὶς τῶν διαιτητῶν δὲν δύναται μετὰ τὸν ὅρκον νὰ παραιτηθῇ, εἰμὴ διὰ τῆς ὁμοφώνου συναινέσεως τῶν διαφορομένων.

471. Οἱ διαιτηταὶ εἰς τὴν ἀπόφασιν των ἐπιθεβαίου, ἢ τροπολογοῦν τὴν αἴτησιν.

472. Ὁ ἐπὶ διχογνωμίας ὀφείλει νὰ συμφωνήσῃ μετ' ἑμίαν ἀπὸ τὰς γνώμας, καὶ δὲν δύναται νὰ δώσῃ τρίτην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΓ'.

Περὶ ἀνακοπῆς τῶν οἰκοδομῶν.

473. Ὅστις θέλει νὰ οἰκοδομήσῃ, ἂν καὶ ἐπὶ παλαιῶν θεμελίων, ἢ ν' ἀνακαινίσῃ, ἢ νὰ ἐπιδιωρθώσῃ, ὀφείλει, πρὶν ἀρχίσῃ τὸ ἔργον, νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸν Διοικητὴν τοῦ τόπου, ἢ εἰς τὸν τοποτηρητὴν αὐτοῦ, ἂν δὲν ὑπάρχῃ Διοικητὴς, ἀναφορὰν περιέχουσαν τί σκοπεύει νὰ κατασκευάσῃ, ἐξηγῶν τὸ πρᾶγμα λεπτομερέστατα καὶ αἰτῶν τὴν περὶ τούτου ἄδειαν.

474. Ὀφείλει νὰ σημειῖ τὰ ὀνόματα τῶν συνορευόντων.

475. Ὁ Διοικητὴς κοινοποιεῖ εὐθὺς πρὸς τοὺς συνορευόντας τὴν ἀναφορὰν δι' ἀντιγράφου αὐτῆς, καὶ τὴν τοιχοκολλᾷ ὡσαύτως εἰς τὴν θύραν τῆς καθεδρικῆς ἐκκλησίας, καὶ εἰς τὸν πλέον συχνάζομενον τόπον τῆς πόλεως, κωμοπόλεως, ἢ τοῦ χωρίου.

476. Ὁ Διοικητὴς ὀφείλει ν' ἀπέρχεται εἰς τὸν τόπον αὐτὸν διὰ νὰ παρατηρῇ, ἂν ἡ μελετωμένη οἰκοδομὴ ἀντιβαίνει εἰς δημόσια ἀντικείμενα, εἰς τὰ περὶ τὴν υγείαν, εἰς τὴν γενικὴν ἀσφάλειαν τῶν ὁδῶν, καὶ εἰς τὰ περὶ τὴν στρατιωτικὴν καὶ τὴν τοπικὴν ὑπηρεσίαν.

477. Ἐὰν ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς τοιχοκολλήσεως μέχρι τῆς 24, μὴ συμπεριλαμβανομένης αὐτῆς, δὲν γενῇ καμμία ἐναντίωσις ἀπὸ ιδιώτην τινα, καὶ ὁ Διοικητὴς δὲν εὕρῃ τι ἐναντίον, ἐκδίδεται τὸ ἔγγραφον τῆς ἀδείας.

Περὶ τῶν διακοπῶν.

478. Μετὰ τὴν ἄδειαν, τίποτε δὲν ἐμποδίζει τὸ ἔργον τοῦ λαβόντος αὐτὴν· ὑπόκειται ὁμοίως ὁ αὐτὸς εἰς τὴν πολιτικὴν ἀπόφασιν, ἐὰν μετὰ τὴν ἄδειαν κινήθῃ πολιτικὴ ἀγωγή κατ' αὐτοῦ.
479. Ὅταν κανεῖς κατασκευάσῃ τι χωρὶς ἄδειαν, δύναται ὁ παραπονούμενος νὰ αἰτήσῃ ἀπὸ τὸν δικαστὴν τὴν κατεδάφισιν, ἡ ὁποία γίνεται δι' ἐξόδων τοῦ αὐθαιρέτου αὐτουργοῦ. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν τὸ Δικαστήριον ἐξετάζει μόνον, ἂν ἡ πράξις ἔγεινε μὲ ἄδειαν, ἢ χωρὶς ἄδειαν, καὶ μόνον αὐτὸ τὸ ἀντικείμενον ἐξετάζει καὶ κρίνει.
480. Ἐὰν κανεῖς ἰδιώτης θέλῃ νὰ ἐναντιωθῇ, ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ ἀναφορὰν πρὸς τὸν πρωτόκλητον δικαστὴν ἐντὸς τῆς ῥηθείσης προθεσμίας, ἐκθέτων τὰ αἷτια τῆς ἐναντιώσεως, καὶ συνοδεύων ἀντίγραφον τῆς αὐτῆς ἀναφορᾶς.
481. Ἡ ἐναντίωσις ἀναβάλλει τὴν ἄδειαν.
482. Ἡ ἐναντίωσις κοινοποιεῖται εἰς τὸν ἀντίδικον, ὅστις ἀπολογεῖται ἐντὸς ὁκτὼ ἡμερῶν.
483. Ἡ προκάταρξις κλείει μὲ τὴν ἀναφορὰν καὶ τὴν ἀπολογίαν.
484. Ἡ ἀπόφασις εἶν' ἐφέσιμος ὡς καὶ πᾶς ἄλλη οὐσιαστικὴ.
485. Αἱ περὶ ἐμποδίσεως οἰκοδομῶν ἀγωγαὶ προηγούνται εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἀγωγῶν, καὶ τὸ Δικαστήριον δύναται νὰ συνεδριάξῃ καὶ κρίνῃ περὶ αὐτῶν ἀκόμη καὶ τὰς ἐορτάς.
486. Ὅταν ἡ ἐναντίωσις γίνεται ἐκ μέρους τοῦ Διοικητοῦ, τὰ αἷτια αὐτῆς πρέπει νὰ κοινοποιῶνται εἰς τὸν ἀντίδικον, ὅστις ἔχει προθεσμίαν ὁκτὼ ἡμερῶν διὰ ν' ἀπολογηθῇ.
487. Ὁ Διοικητὴς διευθύνει ὅλα τὰ ἔγγραφα εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴν διὰ νὰ γνωμοδοτήσῃ, καὶ ἐξετάζεται, καὶ ἀποφασίζεται διοικητικῶς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΔ΄.

Περὶ τῆς ἐξώσεως τῶν ἐγκατοίκων ἀπὸ οἰκίας ἢ ἐργαστήρια ἐνοικιασμένα.

488. Ὅταν κύριός τις θέλῃ νὰ ἐξώσῃ διὰ τινὰ τῶν νομίμων αἰτιῶν ἐγκατοικόν τινὰ οἰκίας ἢ ἐργαστηρίου, ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου ἔγγραφον λεγόμενον ἔνταλμα ἐξώσεως.
489. Τὸ ἔνταλμα πρέπει νὰ περιέχῃ τριῶν μηνῶν προθεσμίαν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐκδοθῇ.
490. Ὁ ἐγκατοικὸς ἔχει χρέος νὰ ἐναντιωθῇ ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς, ἀφοῦ τὸν γνωστοποιηθῇ τὸ ἔνταλμα· ἐὰν δὲν ἐναντιωθῇ ἐντὸς τοῦ μηνὸς, δὲν δύναται πλέον νὰ τὸ κάμῃ· παρελθούσης δὲ τῆς τριμηνίας, ἐκτελεῖται τὸ ἔνταλμα ἄνευ σὺνδεμίας προφάσεως.
491. Ὅταν ὁ ἐγκατοικὸς θέλῃ νὰ ἐναντιωθῇ εἰς τὸ δικαίωμα τῆς δεσποτείας τοῦ ἐνάγοντος, ὀφείλει πάντοτε ἐντὸς τοῦ μηνὸς νὰ εἰσάξῃ τὴν ἀγωγὴν εἰς τὸ ἀρμόδιον Δικαστήριον, καὶ ν' ἀναφέρῃ τὰ εἰκότα εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ἀναβάλλεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἐντάλματος μέχρι τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως.
492. Πᾶς ἄλλη ἐξαίρεσις μὴ περιέχουσα ἐναντίωσιν εἰς τὴν δεσποτείαν τοῦ ἐνάγοντος δικάζεται ἀπὸ τὸν Εἰρηνοδίκην ὑπὸ ἔφεσιν.
493. Αἱ ἀποφάσεις αἱ ἐπικυροῦσαι τὸ ἔνταλμα τῆς ἐξώσεως ἀναβάλλονται μὲ τὴν ἔφεσιν.
494. Ἐὰν εἰς τὴν ὀριστικὴν ἀπόφασιν δικασθῇ ὅτι τὸ προτεθὲν δίκαιον κατὰ τῆς δεσποτείας ἦτον ἀνυποστήρικτον, τότε ὁ ἐναντιωθείς καταδικάζεται νὰ πληρῶσῃ ἐνοίκιον ὅσον ὁ δεσπότης ἐζήτησε· τὴν δὲ ὑπερβολὴν μετριάζει ὁ δικαστής.

495. Εἶναι ἡμέραι καταπαύσεως διὰ τὰ Δικαστήρια:
- 1 Ὅλαι αἱ Κυριακαί·
 - 2 Αἱ ἀπὸ τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγεννίων ἡμέραι μέχρι τῶν Ἐπιφανείων, καὶ αὐτῆς συμπεριλαμβανομένης·
 - 3 Ἡ τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου·
 - 4 Ἡ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν·
 - 5 Ἡ τῆς Ἰπαπαντῆς·
 - 6 Ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς·
 - 7 Ἡ τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα·
 - 8 Ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ·
 - 9 Αἱ ἀπὸ τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων ἡμέραι μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ·
 - 10 Ἡ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς·
 - 11 Ἡ τοῦ ἁγίου Γεωργίου·
 - 12 Ἡ τῆς Ἀναλήψεως·
 - 13 Ἡ τῆς Πεντηκοστῆς·
 - 14 Ἡ τῶν ἁγίων Πάντων·
 - 15 Τὸ γενέσιον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου·
 - 16 Ἡ τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης·
 - 17 Ἡ τῶν ἁγίων Πέτρου καὶ Παύλου·
 - 18 Ἡ τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων·
 - 19 Ἡ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου·
 - 20 Ἡ ἀποτομὴ τοῦ Προδρόμου·
 - 21 Τὸ γενέσιον τῆς Θεοτόκου·
 - 22 Ἡ τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ·
 - 23 Ἡ τοῦ ἁγίου Δημητρίου·
 - 24 Ἡ τῶν Ταξιαρχῶν·
 - 25 Ἡ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου·
 - 26 Ἡ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ πρωτοκλήτου·
 - 27 Ἡ τοῦ ἁγίου Νικολάου·
 - 28 Ἡ τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος·
 - 29 Ἡ ἐνιαύσιος μνήμη τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως·
 - 30 Ἡ ἐνιαύσιος μνήμη τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐλεύσεως τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου Ἰωάννου Α. Καποδίστρια·
 - 31 Πᾶς ἄλλη ἐορτὴ, ἥτις ἤθελε διαταχθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.
496. Διὰ νὰ ἔχῃ ἕκαστος τὴν ἀπαιτούμενην εὐκαιρίαν νὰ ἐνασχολῇται εἰς τοὺς ἀγροὺς του, εἶναι ὡσαύτως κατάπαυσις διὰ τὰ Δικαστήρια ἀπὸ τὴν 20 Ἰουλίου μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου.
497. Οἱ ἱερεῖς δὲν δύνανται νὰ προσκαλῶνται εἰς τὰ Δικαστήρια τὴν μεγάλην τεσσαρακοστὴν.
498. Εἰς τὰς ἀνωτέρω προσδιορισθείσας ἐορτάς δὲν γίνονται συνεδριάσεις, οὔτε ἐργασίαι εἰς τὰ Δικαστήρια, εἰμὴ μόνον διὰ τὰς ἐμπορικὰς ὑποθέσεις, τὰς κατεπειγούσας πολιτικὰς, καὶ ἐγκληματικὰς, καὶ διὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἐπισφραγίσεων καὶ μεσεγγύων.
499. Αἱ διατάξεις αὗται δὲν ἐμποδίζουν, συμφωνούντων τῶν διαφορομένων, νὰ θεωρῶνται ἐν ταῖς ἐορτασίμοις ἡμέραις πολιτικαί, καὶ ἐγκληματικαί ὑποθέσεις, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν ἀπαιτοῦνται μάρτυρες τινές, δὲν δύνανται νὰ ὑποχρεωθῶν διὰ νὰ ἐμφανισθῶσι.
500. Αἱ ἡμέραι τῶν διακοπῶν καὶ τῶν ἐορτῶν δὲν ἐμπεριλαμβάνονται εἰς τὰς προσδιοριζόμενας προθεσμίας τῶν πράξεων ὅλων, μηδεμίας ἐξαιρουμένης.

Περὶ τοῦ τρόπου, καθ'ὸν γίνεται ἡ αἵτησις τῆς κληρονομίας.

501. Μενόντων ἀμεταβλήτων τῶν ὑπὸ τοῦ κεφαλαίου ΔΑ' διατακτομένων περὶ ἀσφαλείας τῆς περιουσίας, καὶ περὶ ἐκλογῆς τῶν ἐπιτρόπων καὶ κηδεμόνων, προσδιορίζεται ἐπομένως ὁ τρόπος, μὲ τὸν ὁποῖον οἱ ἀπαιτοῦντες τὴν κληρονομίαν πρέπει νὰ τὴν ζητήσωσι.
502. Οποιοσδήποτε νομίζει ὅτι μετὰ τὸν θάνατον ἄλλου τὸν ἀνήκουν κτήματα κληρονομικὰ παρ' ἄλλων κατεχόμενα, ὀφείλει πάντοτε νὰ παραποδείξῃ τὸν τίτλον του, καὶ ὡς τοιοῦτος ν' ἀποφασισθῇ πρὸς τὸν κατέχοντα ὡς κληρονόμος τοῦ ἀποθανόντος.
503. Δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν αὐτὴν ἀνάγκην οἱ ἀνιόντες καὶ κατιόντες, ὅταν ὅλοι ἐνδιατρίβωσιν εἰς τὴν αὐτὴν ἐπαρχίαν, ὅπου ὁ κληρονομούμενος ἐτελεύτησεν.
504. Ὅστις ζητεῖ ν' ἀναγνωρισθῇ ὡς κληρονόμος, χρεωστεῖ νὰ ἀποδείξῃ:
- 1 Τὸ εἶδος·
 - 2 Τὸν βαθμὸν τῆς συγγενείας·
 - 3 Ἄν ὑπάρχουν, ἢ ὄχι, ἄλλοι συγκληρονόμοι·
 - 4 Ἄν ὑπάρχουν, ποῖοι εἶναι· πῶς ὀνομάζονται· καὶ ποῦ ἔχουν τὴν διαμονὴν των.
505. Ἡ ἀναφορὰ τοῦ ὡς κληρονόμου παρουσιαζομένου, καὶ γνωστοὶ ἂν εἶναι οἱ συγγενεῖς τοῦ ἀποθανόντος, δημοσιεύεται μὲ πρόγραμμα διὰ τοὺς ἀπόντας ἀγνώστους.
506. Ἡ διαδικασία γίνεται κατὰ τὴν συνήθη ἀγωγὴν, καὶ προαδεῖ εἰς ὅποιανδήποτε πράξιν κατὰ τὸ περὶ ἀπόντων κεφάλαιον ΙΣ'.
507. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου δημοσιεύεται διὰ τῆς ἐφημερίδος, καὶ μετὰ 3 μῆνας ἐκτελεῖται, ἐὰν δὲν πάρῃ καμμία ἀντίστασις.
508. Ἐν τούτῳ ὁ ἀπαιτῶν ὀφείλει νὰ δίδῃ ἐγγυητὴν ὅτι ἐντὸς 3 χρόνων θέλει ἐπιτροπεύει ὁ ἐγγυητὴς αὐτὸς εἰς τὴν δίκην τὸν ἀπαιτοῦντα τὴν κληρονομίαν, ἐὰν εἰς τὸ διάστημα αὐτὸ παρουσιασθῶν ἄλλοι συγκληρονόμοι· καὶ ὅτι θέλει ἀποκρίνεσθαι ὡς ἐγγυητὴς καὶ ἀρχαιοπληρωτὴς εἰς ὅλα τὰ ἐπακόλουθα τῆς γεννηθσομένης ἀποφάσεως.
509. Ὅλα ταῦτα εἶναι κοινὰ καὶ διὰ τοὺς ξένους, μὲ τοὺς ἐφεξῆς ὅρους·
510. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου δημοσιεύεται διὰ τῆς ἐφημερίδος, καὶ μετὰ 6 μῆνας ἐκτελεῖται, ἐὰν δὲν ἀναφανῇ καμμία ἀντίστασις.
511. Ἐν τούτῳ ὁ ἀπαιτῶν ὀφείλει νὰ δίδῃ ἐγγυητὴν ὅτι ἐντὸς 40 χρόνων θέλει ὁ ἐγγυητὴς ἐπιτροπεύει εἰς τὴν δίκην τὸν ἀπαιτοῦντα τὴν κληρονομίαν, ἐὰν εἰς τὸ διάστημα αὐτὸ παρουσιασθῶν ἄλλοι συγκληρονόμοι· καὶ ὅτι θέλει ἀποκρίνεσθαι ὡς ἐγγυητὴς καὶ ἀρχαιοπληρωτὴς εἰς ὅλα τὰ ἐπακόλουθα τῆς γεννηθσομένης ἀποφάσεως.
512. Ὁ ὀρισμὸς τῆς προθεσμίας δὲν ἀφαιρεῖ τὸ δικαίωμα τῶν αἰτούντων μετὰ τὴν προθεσμίαν· τότε ὅμως ὁ ἐγγυητὴς εἶναι ἐλεύθερος ἀπὸ κάθε βάρους.
513. Ὅταν πρόκειται περὶ ὁμογενῶν, ὑπηκόων Τούρκων, οἱ ὁποῖοι ζητοῦν δικαίωμα κληρονομίας εἰς ἀποθανόντα εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἢ πιστοποιήσεις τῶν προεστώτων, καὶ ἡ διαβεβαίωσις παρὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς τοπικῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς περὶ τῶν ἐνδιαλαμβανομένων εἰς τὸ πιστοποιητικὸν καὶ περὶ τῆς γνησιότητος τῶν ἐμπεριεχομένων ὑπογραφῶν, εἶναι τὸ πρῶτον μέσον.
514. Χρεωστεῖ ὁ ἀναφερόμενος νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸ Πρωτόκλητὸν Δικαστήριον, καὶ νὰ ζητήσῃ νὰ γνωρισθῇ ὡς κληρονόμος τοῦ τεθνεώτος, προβάλλων μάρτυρας περὶ τῆς γνησιότητος τῆς ὑπογραφῆς καὶ τῆς σφραγίδος τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἀρχηγοῦ.

515. Τὸ πιστοποιητικὸν πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ εἶδος, καὶ τὸν βαθμὸν τῆς συγγενείας μετὰ τοῦ ἀποθανόντος καὶ τοῦ ἀπαιτοῦντος τὴν κληρονομίαν. Ἐὰν ὑπάρχουν ἄλλοι συγκληρονόμοι, ποῖοι εἶναι, πῶς ὀνομάζονται, καὶ ποῦ ἔχουν τὴν διαμονὴν των.
516. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου δημοσιεύεται διὰ τῆς ἐφημερίδος, καὶ μετὰ 6 μῆνας ἐκτελεῖται, ἐὰν δὲν ὑπάρξῃ καμμία ἀντίστασις.
517. Ἐν τούτῳ ὁ ἀπαιτῶν ὀφείλει νὰ δίδῃ ἐγγυητὴν ὅτι ἐντὸς 10 χρόνων θέλει ὁ ἐγγυητὴς ἐπιτροπεύει εἰς τὴν δίκην τὸν ἀπαιτοῦντα τὴν κληρονομίαν, ἐὰν εἰς τὸ διάστημα αὐτὸ παρουσιασθῶν ἄλλοι κληρονόμοι ἢ συγκληρονόμοι, καὶ ὅτι θέλει ἀποκρίνεσθαι ὡς ἐγγυητὴς καὶ ἀρχαιοπληρωτὴς εἰς ὅλα τὰ ἐπακόλουθα τῆς γεννηθσομένης ἀποφάσεως.
518. Ὅλα τ' ἄνω μνησθέντα ἄρθρα περὶ τοῦ ἀποφασισθσομένου δικαιώματος τοῦ κληρονόμου ὡς πρὸς τὸν τρίτον κατέχοντα, δὲν δύνανται νὰ ἐλάφουν ποσῶς τοὺς δανειστάς καὶ ληγαταρίους καὶ τοὺς λοιποὺς ἔχοντας δικαίωμα εἰς τὴν κληρονομίαν διὰ τὴν εὐθύνην τοῦ κληρονόμου ἢ τῶν κληρονόμων ἐκτὸς τῆς ἐκδόσεως τῆς αἰτήσεως τοῦ τίτλου πρὸς τοὺς τρίτους κατέχοντας.
519. Ὅτι ἐρρέθη περὶ ξένων, κληρονομούντων εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν, ἔχει τόπον ὅταν καὶ οἱ Ἕλληνες πολῖται χαίρωσι τὴν ἀμοιβαιότητα εἰς τὰ κράτη ἐκείνων.

Ἄρθρα ποικίλα.

520. Πᾶς ξένος, ὅστις ἔρχεται εἰς τὸ κράτος, ὑπόκειται εἰς τοὺς νόμους τοῦ κράτους, καὶ δικάζεται κατ' αὐτοὺς εἰς τὰς μετὰ τῶν Ἑλλήνων διαφοράς.
521. Ἰδιαιτέροι νόμοι προσδιορίζουν τὰς ἐξαιρέσεις.
522. Ὁ ξένος δὲν δύναται νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν κατὰ τοῦ Ἕλληнос, ἂν πρὸς τὸν δὲν δώσῃ ἐγγύησιν διὰ τὰ ἐνδεχόμενα ἔξοδα καὶ ζημίας. Ἡ Κι βέρνησις ὅμως δύναται νὰ παραχωρήσῃ τὴν ἄδειαν χωρὶς ἐγγύης κατὰ τὰς περιστάσεις.
523. Πᾶς ἀπόφασις καταδικαστικὴ, εἴτε πολιτικὴ, εἴτε ἐμπορικὴ, ἐκδοθεῖσα εἰς πρῶτον φάσιν πρὸς ὄφελος Ἕλληнос ἐναντίον ξένου, ἐπιφέρει τὸ δικαίωμα τῆς συλλήψεως τοῦ καταδικασθέντος ξένου.
524. Πρὶν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως δύναται ὁ ἐνάγων νὰ αἰτήσῃ τὴν προσωρινὴν κράτησιν τοῦ ξένου.
525. Ἡ προσωρινὴ αὕτη κράτησις δὲν λαμβάνει χώραν, ἢ παύει, ὅταν ὁ ξένος ἀποδείξῃ ὅτι ἔχει ἐντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους ἐμπορικὸν κατὰ τὸν νόμον, ἢ ἀκίνητα ἀξίας ἐπαρκούσης ν' ἀσφαλίσῃ τὴν πληρωμὴν τῶν χρέους, ἢ ὅταν δώσῃ ἐγγυητὴν Ἕλληνα, τοῦ ὁποῖου τὸ ἀξιοχρεὼν εἶναι γνωστὸν.
526. Πᾶσα ἐμπορικὴ ὀριστικὴ ἀπόφασις παρὰ τακτικοῦ Δικαστηρίου ἐκδοθεῖσα ἢ ἐκδοθησομένη εἰς ξένον κράτος μετὰ παρόντων εἰς βάρειν Ἕλληнос, δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα· καὶ τοῦτο, ἐὰν ὁ Ἕλληνας ἦτον ἐνάγων εἰς τὴν δίκην.
- Ἀν ὀριστικαὶ αἰρετοκρισιακαὶ ἀποφάσεις εἰς ξένον κράτος ἐκδοθεῖσιν ἢ ἐκδοθησόμεναι μετὰ παρόντων, δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἴτε ἐνάγων ἦτον ὁ Ἕλληνας, εἴτε ἐναγόμενος.
527. Τόσον εἰς τὰς ἐμπορικὰς ὀριστικὰς ἀποφάσεις, ὅσον καὶ εἰς τὰς αἰρετοκρισιακὰς ὀριστικὰς ἀποφάσεις, ὡς εἴρηται, ὁ Ἕλληνας ἔχει ὅλα τὰ δικαιώματα κατὰ τῆς ἀποφάσεως, τὰ ὅποια ἠθέλει ἔχει καὶ εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἐξεδόθη.
528. Πᾶσα πολιτικὴ ὀριστικὴ ἀπόφασις, ἐκδοθεῖσα ἢ ἐκδοθησομένη εἰς ξένον κράτος μετὰ παρόντων δι' ἀγωγὴν προσωπικὴν, δύναται

νὰ ἐκτελεσθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα, προηγουμένης τῆς ἀνακρίσεως αὐτῆς ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτάτου ὡς τρίτου Δικαστηρίου· ἡ ἀδεια αὕτη παραχωρεῖται εἰς τὸν Ἕλληνα.

529. Πᾶσα ὀριστικὴ ἀπόφασις, εἴτε πολιτικὴ, εἴτε ἐμπορικὴ, εἴτε αἵρετοκρισιακὴ, ἐκδοθεῖσα ἢ ἐκδοθησομένη εἰς ξένον κράτος κατὰ ἀπόντος Ἕλληνα, δὲν ἔχει οὐδεμίαν ἰσχύν.

530. Ὅταν ἡ πολιτικὴ ὀριστικὴ ἀπόφασις ἀφορᾷ ξένους παρόντας ἢ ἀπόντας, καὶ εἰς τὴν ἐκτέλεσίν της δύνανται νὰ προσβληθῶν ἀκίνητα κτήματα ἢ τὰ προϊόντα αὐτῶν, ἡ ἀδεια τῆς ἀνακρίσεως παραχωρεῖται καὶ εἰς τὸν ξένον.

531. Ἡ προθεσμία τῆς εἰς τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον προσφυγῆς ἄρχεται ἀπὸ τὴν ἡμέραν, ἀφ' ἧς εἰδοποιηθῇ ὁ δικαζόμενος ἀπὸ τὸν ἀντίδικόν του περὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως, καὶ περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ νὰ διαταγθῇ ἡ ἐκτέλεσίς της.

532. Πᾶσα πράξις ἐκτελέσεως ὑπόκειται εἰς τοὺς τύπους τῆς διαδικασίας τοῦ κράτους.

533. Ἐὰν δύο ξένοι θελήσουν ἐκ συμφώνου νὰ ὑποβληθῶν εἰς τὴν κρίσιν τῶν Ἑλληνικῶν Δικαστηρίων, καὶ τὸ Δικαστήριον, τὸ ὁποῖον ἔχει νὰ κρίνῃ, ἀγνοᾷ τοὺς νόμους τοῦ τόπου, ὅπου ἡ ἀγωγή ἐγεννήθη, ὀφείλει τὸ αὐτὸ Δικαστήριον νὰ αἰτήσῃ τὸ ἐπίσημον πιστοποιητικὸν αὐτῶν τῶν νόμων ἀπὸ τὸν διαφερόμενον τὸν ἔχοντα συμφέρον νὰ τοὺς ἀποδείξῃ· ἂν δὲ ὁ διαφερόμενος δὲν δυνηθῇ νὰ παρουσιάσῃ τὴν ἐπίσημον ἀπόδειξιν τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν νόμων, τὸ Δικαστήριον ὀφείλει νὰ μὴ ἐνδώσῃ εἰς τὸ νὰ τοὺς κρίνῃ.

534. Οὐδεμία ἀπόφασις ἐκδοθεῖσα εἰς ξένον κράτος, δύναται νὰ δώσῃ δικαίωμα ὑποθήκης ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τοῦ χρεωφειλέτου, εἴτε Ἕλληνας, εἴτε ξένου.

535. Ἀφοῦ ἐκλεχθῇ εἰς ἐπίτροπος διὰ τὴν δίκην, καὶ γενῇ δεκτὸν τὸ ἐπιτροπικόν, δὲν δύναται πλέον ὁ ἐπίτροπος νὰ παραιτήσῃ, ἀλλ' ὀφείλει νὰ ἐξακολουθήσῃ μέχρι τοῦ τέλους, ἐκτὸς μόνον ἂν συμφωνήσῃ καὶ ὁ ἀντίδικος· εἰς τὴν τελευταίαν δὲ ταύτην περίπτωσιν διαφυλάττεται εἰς τὸν ἐντολέα πᾶσα προσφυγὴ κατὰ τοῦ ἐπιτρόπου του, ἂν ἔχῃ χώραν.

536. Ὁ ἐντολέας δύναται νὰ καταργήσῃ τὸν ἐπίτροπόν του, πλην ἐν ταύτῳ ἀντικατασταίνει ἄλλον ἐπίτροπον δεχόμενον τὴν ἐπιτροπὴν.

537. Αἱ προθεσμίαι εἶναι ἀποκλειστικαί, ἀφαιρουμένης τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως, καὶ τῆς τελευταίας ἡμέρας τῆς προθεσμίας.

538. Ἡ προθεσμία 24 ὥρων περιέχει δύο ἡμέρας.

539. Ὁ δικαστὴς δύναται νὰ παρεκτείνῃ τὰς προθεσμίας κατὰ τὰς περιστάσεις.

540. Ὁ δικαστὴς δύναται νὰ τὰς συντέμνῃ, ὅταν εἶναι κατεπείγουσα χρεία.

541. Ἡ κατεπείγουσα χρεία προσδιορίζεται ἀπὸ τὸν ἐνδεχόμενον ἐπικείμενον κίνδυνον.

542. Εἶναι ὑπόχρεοι οἱ διαφερόμενοι, ὅταν παρουσιάζουν τὴν ἀνακεφαλαίωσιν των, νὰ ἐπισυνάπτουν σημείωσιν τῶν ἐξόδων των.

543. Ὁ δικαστὴς εἰς τὴν ἀπόφασίν του ὀφείλει νὰ προσδιορίσῃ τὰ ἐξόδα, τὰ ὁποῖα ὁ νικῶμενος χρεωστεῖ εἰς τὸν νικῶντα.

544. Ὅταν πρόκειται περὶ ζημιῶν, ὁ δικαστὴς ὀφείλει νὰ δηλοποιήσῃ ἐν γένει τὴν εἰς αὐτὰς ὑποχρέωσιν, ὡς ἂν ἔχει χώραν, καὶ νὰ προσδιορίσῃ τὸν τρόπον, καὶ τὸν χρόνον τῆς δοκιμασίας αὐτῶν.

545. Τὰ ἐξόδα τῆς δίκης εἶναι πάντοτε πληρωτέα, ἂν καὶ ὑπάρχῃ ἔφεσις.

546. Ὅταν κἀνὲς πένης καὶ ἀναλφάβητος προσέρχεται εἰς τὸν δικαστὴν καὶ αἰτῇ δικαιοσύνην, ἐπιφορτίζεται εἰς ὑπογραμματοῦς νὰ ἐκθέσῃ εἰς τὴν ἐγγράφον ἐκθεσὶν τῆς ἡμέρας τὴν αἰτησίαν του ἐγγράφως. Ἡ διήγησις τοῦ πράγματος, τὰ ὑποστηρίγματα, καὶ ἡ αἰτησίς του, εἶναι τὰ τρία μέρη, τὰ ὁποῖα ὁ ὑπογραμματοῦς ὀφείλει νὰ ἐκθέσῃ καλῶς.

547. Ἡ ἐκθεσις αὕτη ἐπέχει τόπον ἀναφορᾶς, καὶ γνωστοποιεῖται πρὸς τὸν ἀντίδικον ὡς ἂν εἶχε παρουσιασθῇ ἐπὶ χωριστοῦ φύλλου ἀπὸ τὸν ἐνάγοντα.

548. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ διὰ τὸν ἐναγόμενον.

549. Ὄφειλει νὰ προσέχῃ ὁ ὑπογραμματοῦς νὰ μὴ συγχέῃ ἀγωγὰς με ἀνταγωγὰς, ἀλλὰ ν' ἀκολουθῇ τὸν κανόνα τοῦ νόμου, κἀμὴν χωριστὴν αἴτησιν, καὶ ὅχι ἀπολογία, ὡς ἂν ἡ ἀνταγωγὴ δὲν ἔχει ἄμεσον σχέσιν με τὴν ἀγωγήν.

550. Πᾶσα ἐπακολουθοῦσα πράξις ἀναγνωρίζεται, γινομένη κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

551. Ὁ ὑπογραμματοῦς τοῦ Δικαστηρίου ὁ παραλαμβάνων τὴν ἀγωγήν, δὲν δύναται νὰ εἶναι ὁ αὐτὸς καὶ διὰ τὸν ἐναγόμενον.

552. Πᾶσα πράξις γινομένη κατὰ συνέπειαν τῶν ἀρθρῶν 546, 547, 548, 549, 550 καὶ 551 ὑπὲρ τοῦ πένητος πρέπει νὰ ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν ὑπογραμματοῦ καὶ ἀπὸ δύο μάρτυρας, πρὸς τοὺς ὁποῖους ἀναγιγνώσκεται πρῶτον παρουσία τοῦ πένητος.

553. Ὅταν ὁ πένης ἐξεύρῃ νὰ γράψῃ, ὑπαγορεύεται ἀπὸ τὸν ὑπογραμματοῦ ὁ τρόπος, καθ' ὃν ὀφείλει νὰ ἐκφρασθῇ ἐγγράφως, καὶ τότε τὸ ἐγγράφον γίνεται δεκτόν.

554. Ὅλοι αἱ ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις θέλουν κανονισθῇ κατὰ τὸν προσδιορισθέντα τρόπον ἀπὸ τὴν παρούσαν διαδικασίαν.

555. Αἱ ἤδη γενόμεναι προκατάρξεις δικῶν, μένουσιν ὡς εὑρεθῶν· αἱ ἤδη ληφθεῖσαι ἀποδείξεις κατὰ τοὺς μέχρι τοῦδε κανόνας, μένουσιν ὡς εὑρεθῶν· ἡ δὲ πρόδος αὐτῶν τῶν δικῶν ἀκολουθεῖ τοὺς παρόντας τύπους.

556. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ὀριστικῶν εἴτε πολιτικῶν, εἴτε ἐμπορικῶν ἀποφάσεων γίνεται παρὰ τοῦ πρωτοκλήτου δικαστοῦ τοῦ τόπου, ὅπου εὑρίσκεται τὸ πρᾶγμα, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου δύναται νὰ ἔχῃ χώραν τοῦ νενικηκότος ἡ ἀγωγή.

557. Ἐὰν δὲν ἐξέδωκε τὴν ἀπόφασιν ὁ δικαστὴς τοῦ τόπου, ὅπου αἰτεῖται ἡ ἐκτέλεσίς της, ὁ ἐνάγων ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ πιστοποιητικὸν τοῦ Δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον ἀπεφάσισεν ὀριστικῶς ὅτι ἡ ἀπόφασις εἶν' ἐκτελεστέα ὡς ὀριστικὴ.

558. Ἐὰν ἡ ἀπόφασις πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ ὀριστικῶς, τὸ πιστοποιητικόν πρέπει νὰ τὸ φανερόνῃ.

559. Πᾶν ὁποιοῦνδήποτε ζήτημα δικαίου, τὸ ὁποῖον ἤθελε προκύψῃ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεώς τινος ἀποφάσεως, δὲν ἔχει νὰ κριθῇ ἀπὸ τὸν δικαστὴν τῆς ἐκτελέσεως, ἀλλ' ἀπὸ τὸν ἀνήκοντα δικαστὴν τοῦ δικαίου.

560. Ὅταν πρόκειται περὶ διερμηνείας τῆς ἀποφάσεως, τῆς ὁποίας ἡ ἐκτέλεσις αἰτεῖται, ἡ διερμηνεῖα ἀνήκει εἰς τὸν δικάσαντα δικαστὴν.

561. Ἡ τῆς διερμηνείας ἀπόφασις εἶναι ἐφέσιμος ὡς πᾶς ἄλλη ἀπόφασις, πλην χωρὶς ἀναβολὴν τῆς ἐκτελέσεως· εἶναι δὲ κοινὸν καὶ εἰς τὴν παρούσαν περίπτωσιν τὸ ἄρθρον 335.

562. Ὅσα διετάχθησαν περὶ ὅρκου, περὶ ἀποφάσεως, καὶ περὶ παραπόνου ἐναντίον ἀποφάσεως τῆς κατ' ἀνάγκην αἵρετοκρισίας, εἶναι κοινὰ καὶ διὰ τὴν ἐκούσιον αἵρετοκρισίαν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡΙΘ. 76 ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ.

- Άρθρον 1. Εἰς τὰ ἐγκλήματα εἶναι διπλῇ ἡ ἀγωγή· δημοσία καὶ πολιτικὴ.
- Ἡ δημοσία ἀγωγή κινεῖται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ποινῶν διὰ μέσου τῶν δημοσίων ὑπουργῶν εἰς ὅσους τὴν ἐμπιστεύεται ὁ νόμος.
- Ὁ θάνατος τοῦ ὑπόπτου, ἢ τοῦ ἐγκαλουμένου, σβύνει τὴν δημοσίαν ἀγωγήν.
- Ἡ πολιτικὴ ἀγωγή εἶναι διὰ τὴν ἐπανόρθωσιν τῆς ζημίας· δύναται νὰ κινηθῇ καὶ κατὰ τῶν κληρονόμων τοῦ ὑπόπτου, ἢ τοῦ ἐγκαλουμένου, καὶ ἀνήκει εἰς μόνους, ὅσοι ἐβλάβησαν ἀπὸ ὁποιοδήποτε ἐγκλημα ἢ πταῖσμα.
2. Ἄν δὲν κινηθοῦν συγχρόνως καὶ αἱ δύο ἀγωγαὶ ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ Δικαστηρίου, ἡ πολιτικὴ ἀναβάλλεται, ἕως οὗ ἀποφασισθῇ ὀριστικῶς ἡ δημοσία.
3. Ἡ πολιτικὴ ἀγωγή δὲν ὑπάρχει χωρὶς τὴν ἐγκληματικὴν· κ' ἐπομένως δὲν κινεῖται ἄνευ τῆς ἐγκληματικῆς. Ἐξαιροῦνται αἱ ἐφεξῆς περιπτώσεις:
- 1 Ὅταν εἶναι ἀποθαμμένος ὁ ὑπόπτος, ἢ ὁ ἐγκαλούμενος·
 - 2 Ὅταν εἶναι λόγος περὶ μοιχείας, κριθείσης ἀπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴν Ἀρχήν·
 - 3 Ὅταν εἶναι λόγος περὶ ἄρπαγῆς μὴ μετὰ βίας, καὶ ὁ ἄρπαξ νυμφευθῇ τὴν ἄρπαγεῖσαν.
 - 4 Ὅλοι αἱ δολιότητες αἱ δυνάμεναι νὰ πραχθῶσιν εἰς τὰ σύμφωνα·
 - 5 Ὅταν ἡ ιδιοκτησία τινὸς ὑποβληθῇ εἰς ἐνοχὴν δι' ἐγκλημα ἄλλου, καὶ ὁ πρῶτος δὲν εἶναι οὔτε συνένοχος, οὔτε συναίτιος εἰς τὸ ἐγκλημα, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λάβῃ μετοχὴν καὶ εἰς τὴν ἐγκληματικὴν καὶ εἰς τὴν πολιτικὴν ἀγωγήν, καὶ νὰ ὑπερασπισθῇ χωριστὰ τὴν ιδιοκτησίαν του.
4. Καὶ ἡ ἐγκληματικὴ καὶ ἡ πολιτικὴ ἀγωγή παραγράφονται.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Περὶ ἐγκαλέσεως.

5. Πᾶσα καθεστῶσα ἐξουσία, πᾶς ὑπουργὸς ἢ ἀξιωματικὸς δημοσίος, ὅστις, μετερχόμενος τὰ ἔργα τοῦ ὑπουργήματός του, πληροφορηθῇ περὶ ἐγκλήματός τινος προπαρασκευαζομένου, ἀποτυχόντος, ἢ τελειωμένου, ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ ἀμέσως εἰς τὸν ἀστυνόμον τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας ἐπράχθη τὸ ἐγκλημα ἢ τὸ πταῖσμα, ἢ εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας εὐρίσκεται ὁ ὑπόπτος, κοινοποιῶν συγχρόνως ὅλας τὰς πληροφορίας τὰς εἰς αὐτὸ ἀναφερομένας.
6. Πᾶς αὐτόπτης, ἢ αὐτήκοος ἐγκλήματος προπαρασκευαζομένου, ἀποτυχόντος, ἢ τελειωμένου, κατὰ τῆς δημοσίας ασφαλείας, τῆς ζωῆς, ἢ τῶν κτημάτων τινός, ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὸν ἀστυνόμον τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος, καὶ ἂν ἤξεύρῃ τὸ μέρος, ὅπου εὐρίσκεται τὸ σῶμα τοῦ ἐγκλήματος, ἢ δείγματά τινὰ τοῦ ἐγκλήματος, καὶ ὁ ἐγκληματίας.
7. Ἐξαιροῦνται ὅσοι ἔχουν μὲ τὸν ὑπόπτον συγγένειαν μέχρι βαθμοῦ κωλύοντος τὸν γάμον.
8. Ὅποιος ἔπαθε βλάβην προερχομένην ἀπὸ ἐγκλημα ἢ πταῖσμα, δύνα-

ται νὰ ἐγκαλέσῃ τὸν βλάψαντα ἐνώπιον τοῦ ἀστυνόμου, ὅπου ἐπράχθη τὸ ἐγκλημα ἢ πταῖσμα, ἢ τοῦ τόπου τῆς διατριβῆς τοῦ ὑπόπτου, ἢ ὅπου οὗτος εὐρεθῇ.

9. Ὁ ἀνὴρ δύναται νὰ ἐγκαλέσῃ διὰ τὴν σύζυγόν του· ἡ σύζυγος δὲν δύναται νὰ ἐγκαλέσῃ ἄνευ ἀδείας τοῦ συζύγου της. Ὁ πατὴρ ἢ ὁ πάππος δύναται νὰ ἐγκαλέσῃ διὰ τὸν υἱόν του ἢ ἔγγονον ὑπεζούσιον· καὶ ὁ ἐπίτροπος διὰ τὸν ἀνίκανον ἐπιτροπευόμενόν του.
10. Πᾶσα διαγγελία ἢ ἀπ' εὐθείας ἐγκάλεσις πρέπει νὰ εἶναι ὑπογραμμένη ἀπὸ τὸν κατήγορον, περιέχουσα ὅλας τὰς περιστάσεις καὶ τὴν χρονολογίαν.
11. Εἰς πᾶσαν ἰδιωτικὴν ἐγκάλεσιν, ὁ ἐγκαλὼν δύναται νὰ παρευρίσκειται εἰς ὅλας τὰς πράξεις τῆς διαδικασίας.
12. Ἡ περὶ μοιχείας ἀγωγή κατὰ τῆς γυναικὸς, δὲν συγχωρεῖται εἰμὴ μόνον εἰς τὸν ἄνδρα της ἢ τὸν πατέρα του· κατὰ δὲ τοῦ ἀνδρὸς, συγχωρεῖται εἰς τὸν πατέρα τῆς γυναικὸς, ὅταν ὁ ἀνὴρ ἔχῃ τὴν παλλακίδα εἰς τὴν οἰκίαν του.
13. Ἡ περὶ αἰμομιξίας ἰδιωτικὴ ἐγκάλεσις συγχωρεῖται μόνον εἰς τοὺς ἀνιόντας τῶν ἐγκαλουμένων.
14. Ἡ περὶ παρθενοφθορίας ἰδιωτικὴ ἐγκάλεσις συγχωρεῖται μόνον εἰς τὴν παρθενοφθαρεῖσαν, εἰς τοὺς ἀνιόντας, καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς Ἀστυνομίας.

15. Ἄλλο εἶναι ἡ ἐξεταστικὴ ἀστυνομία, καὶ ἄλλο ἡ ποινικὴ ἢ ἐπανορθωτικὴ. Ἡ ἐξεταστικὴ ἔχει ἀντικείμενον τὴν ἔρευναν τῶν ἐγκλημάτων, συνάγει τὰς ἀποδείξεις, καὶ παραδίδει τοὺς αὐτουργούς καὶ συναιτίους εἰς τ' ἀνήκοντα Δικαστήρια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

Περὶ τῆς ἐξεταστικῆς Ἀστυνομίας.

16. Ὁ Ἀστυνόμος, ἅμα εἰδοποιηθεὶς εἴτε ἀπὸ δημοσίων, εἴτε ἀπὸ ἰδιωτῶν κατήγορον περὶ τινος ἐγκλήματος, ὀφείλει ἀμέσως νὰ δράμῃ εἰς τὸν τόπον, ὅπου συνέβη τὸ ἐγκλημα.
17. Δέχεται παντὸς εἶδους εἰσαγγελίας, καὶ παραπονα ἐπανορθωτικὰ καὶ ἐγκληματικὰ, καὶ ὑπάγει κατ' ἔχνος ὁποιοδήποτε ἐγκλήματος.
18. Εὐθὺς ἀφοῦ μάθῃ μὴ ὁποιοδήποτε τρόπον προπαρασκευὴν ὁμολογουμένην, ἢ ἐκτέλεσιν τινος ἐγκλήματος, ἀμέσως κατὰ τὰς περιστάσεις συλλαμβάνει τὸν κακούργον ἢ κακούργους, ἐξομολογεῖ τὸν παθόντα, ἐξιχνιάζει τὸ ἐγκλημα, καὶ ἀναφέρεται πρὸς τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον.
19. Ἐὰν εἶναι ἰδιώτης ὁ κατήγορος, ἐξετάζει καὶ τοῦτον.
20. Συνάγων τὰ ἔχνη τοῦ ἐγκλήματος, ἢ τοῦ ἐγκληματίου, ὁ Ἀστυνόμος ὀφείλει,
- 1 Ν' ἀνφέρῃ εἰς τὸ ἀνήκον Δικαστήριον·
 - 2 Νὰ διορίζῃ δύο μάρτυρας διὰ νὰ εἶναι παρόντες εἰς πᾶσάν του ἐργασίαν, καὶ διὰ νὰ συνυπογράφουν πᾶσαν πράξιν.
21. Τίποτε δὲν δύναται νὰ πράξῃ, μὴ παρευρισκομένων τῶν δύο μαρτύρων.
22. Ἐὰν ὁ ἐγκαλούμενος συλληφθῇ, ἔχει δικαίωμα νὰ διορίσῃ καὶ αὐτὸς ἕνα μάρτυρα ἀπὸ μέρους του, καὶ δύναται κατ' ἐκλογὴν του νὰ ἐξαιρέσῃ τὸν ἕνα τῶν παρὰ τοῦ Ἀστυνόμου διορισθέντων· λαμβάνει δὲ τὸν τόπον τοῦ ἐξαιρεθέντος ὁ παρὰ τοῦ ἐγκαλουμένου ἀντικατασταθεὶς.

23. Οἱ μάρτυρες ὀφείλουν νὰ ἐξεύρουν ν' ἀναγινώσκουν καὶ νὰ γράφουν νὰ παρעυρίσκωνται εἰς πᾶσαν πρᾶξιν, καὶ νὰ τὴν ὑπογράφουν.
24. Ὁ συλληφθεὶς ἐγκαλούμενος δύναται ὡσαύτως νὰ παρעυρίσκειται εἰς πᾶσαν πρᾶξιν, εὐθὺς ἀφοῦ τὸν γενῇ ἡ ἐρωταπόκρισις.
25. Ὁ ἐγκαλούμενος δύναται νὰ κάμῃ ἐρωτήσεις πρὸς τοὺς μάρτυρας, οἵτινες ἐξετάζονται παρὺς αὐτοῦ, ἀφοῦ αὐτὸς ἐρωτηθῇ παρὰ τοῦ Ἀστυνόμου.
26. Ὁφείλει ὁ Ἀστυνόμος νὰ περικυκλώσῃ τὸν τόπον, ὅπου ἔγινε τὸ ἐγκλήμα, διὰ νὰ μὴν ἐγγιχθῇ τίποτε, ἕως οὗ αὐτὸς ἐμφανισθῇ ἐκεῖ.
27. Ὁφείλει νὰ ἐξομολογήσῃ τὸν παθόντα ἢ τοὺς παθόντας.
28. Ὁφείλει νὰ ἐξετάσῃ τὸν ἐγκαλούμενον ἢ τοὺς ἐγκαλουμένους· καὶ δύναται νὰ κάμῃ ἐπισκέψεις οἰκιῶν, διὰ νὰ συλλάβῃ εἴτε ἐγκαλουμένους, εἴτε πράγματα, καὶ δὲν δύναται νὰ μετακομίσῃ τίποτε χωρὶς λεπτομερῆ καταγραφὴν.
29. Ὁφείλει νὰ καταδιώκῃ καὶ νὰ συλλαμβάνῃ ὅχι μόνον τοὺς ἐπ' αὐτοφώρῳ κακούργους, ἀλλὰ καὶ ὅλους τοὺς ἐγκαλουμένους ἀπὸ κοινὴν φωνὴν αὐτουργούς· ἐκ τούτων καταδιώκει τοὺς προσπαθοῦντας ν' ἀποκρυβῶσι διὰ τῆς φυγῆς ἕως κ' ἐντὸς τῶν οἰκῶν καὶ καταλυμάτων εἴτε δημοσίων εἴτε ιδιωτικῶν, ἐξαιρουμένων
- 1 Τῶν ἐκκλησιῶν·
 - 2 Τῶν στρατώνων·
 - 3 Τῶν φρουρῶνων.
30. Ὅταν κάνεις προσφύγῃ εἰς ἐκκλησίαν, αὕτη περιφρουρεῖται· καὶ ὁ ἐκκλησιάρχης εἶναι ὑπόχρεως νὰ παρακινήσῃ τὸν πρόσφυγα διὰ νὰ ἐξέλθῃ ἐκούσιως, καθότι ἀλλέως, ὑποχρεουμένης τῆς δημοσίας ἐξουσίας νὰ ἐνεργήσῃ, ἡ εὐθύνη ὅποιασδήποτε βεβηλώσεως θέλει εἶσθαι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του.
31. Ἐὰν ὁ πρόσφυξ ἀντισταθῇ, ἡ δημοσία ἐξουσία εἰσέρχεται εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὸν συλλαμβάνει.
32. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ἡ ἐκ τῆς ἀντιστάσεως ἐνέργεια τῆς ἐξουσίας ἀποτελεῖ ἐπιβαρύνον περιστατικὸν τοῦ προσπατομένου ἐγκλήματος.
33. Ὅταν κάνεις προσφύγῃ εἰς στρατῶνα ἢ φρουρῶνα, αἱ φυλακαὶ χρεωστοῦν κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Ἀστυνόμου, ἡ οὕτινος ἀντ' αὐτοῦ, νὰ κρατήσουν τὸν πρόσφυγα· ὁ δὲ στρατιωτικὸς τοῦ τόπου Ἀρχηγὸς εἶναι ὑπόχρεως νὰ τὸν παραδώσῃ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν.
34. Ἐὰν ἐντὸς 24 ὥρων δὲν παρουσιασθῇ κάνεις κατήγορος δι' ὑπόθεσιν ἐπανορθωτικὴν, ὁ ἐγκαλούμενος ἀπολύεται.
35. Ἀμα ὅτε λάβῃ ὁ Ἀστυνόμος τὴν κατηγορίαν δι' ὑπόθεσιν ἐπανορθωτικὴν, ἀμέσως παραδίδει τὸν ἐγκαλούμενον εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην μ' ὅλα τὰ εἰς αὐτὸν καὶ τὸ πταῖσμα ἀναφερόμενα ἔγγραφα, καὶ πράγματα, ἂν ὑπάρχουν.
36. Ὅταν πρόκειται περὶ ἀνθρώπου πληγωθέντος ἢ ἀποθανόντος, ὁ Ἀστυνόμος ὀφείλει νὰ περικυκλώσῃ ἀμέσως ἀπὸ ἔνοπλον δύναμιν τὸν τόπον, ὅπου ὁ παθὼν εὐρίσκεται· καὶ διὰ δύο τῆς τέχνης ἐμπείρων, παρὺς αὐτοῦ δύο μαρτύρων, θέλει ἐξακριβώσῃ τὸ γένος τοῦ ἀνθρώπου, τὴν κατάστασιν του, τὴν ἡλικίαν του, τὰ χαρακτηριστικά του, ἔτι δὲ τὴν φύσιν τῆς βλάβης καὶ τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἔγινεν· ἡ δοκιμασία θέλει ὑπογραφῇ ἀπὸ τοὺς δοκιμαστὰς μὲ ὄρκον, ἀπὸ τοὺς μάρτυρας, καὶ ἀπὸ τὸν Ἀστυνόμον.
37. Ἐὰν διὰ τὸ ἀπόστημα τοῦ τόπου, ὅπου ἔγινε τὸ ἐγκλήμα, ἀπὸ τὴν καθέδραν τοῦ Δικαστηρίου, εἶναι δύσκολον νὰ παρατηρηθῇ τὸ πτώμα, τότε διατάττει νὰ ἐνταφιασθῇ.
38. Ὁ ἐγκαλούμενος δύναται νὰ διορίσῃ δοκιμαστὴν εἰς πᾶσαν δοκιμασίαν ἐκτελουμένην μετὰ τὴν κατάσχέσιν του.
39. Δύναται ὡσαύτως νὰ ζητήσῃ καὶ δευτέραν δοκιμασίαν, ἂν ἡ πρώτη ἔγινε πρὸ τῆς κατασχέσεώς του, μὲ σκοπὸν νὰ διασαφηνισθῶσι πράγματα σκοτεινὰ κατ' αὐτὸν, ἢ νοθευθέντα ἀπὸ τὴν πρώτην δοκιμασίαν.
40. Ἐὰν ὁ ἐγκαλούμενος κατασχεθῇ πρὸ τῆς ἐνταφιάσεως τοῦ πτώματος, δύναται νὰ προτείνῃ καὶ δευτέραν δοκιμασίαν, ἢ ἓνα δοκιμαστὴν, καὶ τότε μεσολαβεῖ εἰς τῶν προλαβόντων δοκιμαστῶν. Πᾶσα δὲ συζήτησις περὶ τῆς φύσεως τῆς βλάβης, καὶ τοῦ τρόπου, ὑπογράφεται ἀπὸ τοὺς δοκιμαστὰς, ἀπὸ τοὺς μάρτυρας, καὶ ἀπὸ τὸν Ἀστυνόμον.
41. Ἐὰν ὁ ἐγκαλούμενος δὲν εἶναι παρὼν, τότε ἡ δευτέρα δοκιμασία δύναται νὰ ζητηθῇ ἀπὸ ὅποιονδήποτε φίλον ἢ συγγενὴ του.
42. Ἐὰν ὁ πληγωμένος ἢ θανατωμένος εἶναι γνωστὸς εἰς τοὺς δοκιμαστὰς, γίνεται ἡ ἐκθεσις διὰ δύο μαρτύρων ἐμβαλόντων τὴν ταυτότητα τοῦ πληγωμένου ἢ θανατωμένου.
43. Ὁφείλει ὁ Ἀστυνόμος νὰ περιγράψῃ καθεὶ ἀντικείμενον εὐρισκόμενον εἰς τὸν τόπον, καὶ ἀνήκον εἴτε εἰς τὸν πάσχοντα, εἴτε εἰς ἄγνωστον τινά.
44. Ὁφείλει ὁ αὐτὸς νὰ λάβῃ ὅλας τὰς περὶ τοῦ πράγματος καὶ τοῦ αὐτουργοῦ ὑπὲρ, καὶ κατὰ, μαρτυρίας.
45. Ἐξετάζει τοὺς μάρτυρας κατὰ τοὺς τύπους, καὶ κάμνει ἀντιπαραστάσεις.
46. Ὁ ἐγκαλούμενος δύναται νὰ ζητήσῃ νὰ ἐμφανισθῶσιν οἱ πρὸ τῆς κατασχέσεώς του μαρτυρήσαντες, νὰ ζητήσῃ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν μαρτυριῶν των, καὶ νὰ ἐρωτήσῃ ἕκαστον αὐτῶν.
47. Δύναται νὰ ζητήσῃ ἀντιπαράστασιν αὐτῶν μὲ τοὺς συνεγκαλουμένους, συνενόχους, ἢ συναιτίους.
48. Ἐπειδὴ ἡ ἐργασία τοῦ ἀστυνόμου ἀναγκαιοῦ ἐξ αἰτίας τῆς ἀπουσίας τοῦ ἐξεταστοῦ, εὐθὺς ὅταν οὗτος φθάσῃ, ἡ ἐργασία τοῦ ἀστυνόμου παύει.
49. Ὅταν πρόκειται νὰ γενῇ ἐποψία φονευμένου ἢ πληγωμένου, πρέπει τοῦλάχιστον νὰ προσκληθῇ ἐπὶ τούτῳ χειρουργὸς ἰατρός.
50. Ὁ ἰατρὸς ὀφείλει νὰ σημειώσῃ τὸν τρόπον, καθ' ὃν κεῖται τὸ πτώμα, καθ' ὃν εἶναι ἐνδεδυμένον, ποῖα ἐνδύματα φέρει, τὴν ὡς ἐγγιστὴ ἡλικίαν του, τί τ' ὄνομά του (τὸ ὅποιον μαρθάνεται διὰ τῶν ἐξομολογήσεων τῶν ὅσοι τὸν γνωρίζουν διὰ τοιούτων), τὴν θέσιν τῆς πληγῆς τὸ βάθος αὐτῆς, τὴν κατάστασιν τῶν βλαμμένων μελῶν, ἀπὸ ποῦ ἔγινε, τὴν φύσιν τῆς πληγῆς, ἔαν εἶναι θανατηφόρος ἀνίατος, θανατηφόρος ἱάσιμος, ἢ μὴ θανατηφόρος, καὶ τὴν κρίσιν περὶ τοῦ ἂν ἢ πληγὴ ἐπροξένησε τὸν θάνατον ἢ ὄχι.
51. Ἐὰν πρόκειται περὶ πτώματος εὐρεθέντος χωρὶς οὐδεμίαν πληγὴν, πρέπει ὁ ἰατρὸς ν' ἀνατέμῃ τὸ πτώμα, καὶ νὰ κάμῃ τὰς ἀπαιτούμενας παρατηρήσεις, σημειῶν εἰς τὴν δοκιμασίαν,
- 1 Τὸν τρόπον, καθ' ὃν κεῖται τὸ πτώμα·
 - 2 Τὸν τρόπον τῆς τομῆς·
 - 3 Τὰ βλαμμένα μέρη·
 - 4 Ποία ἡ βλάβη·
 - 5 Ποία τὰ αἷτια·
 - 6 Ἄν ἀπὸ τὴν βλάβην ἀπέθανεν.
52. Ἐὰν εἶναι λόγος περὶ ζῶντος πληγωμένου, πρέπει ἡ δοκιμασία πρὸς τοὺς εἰρημένους νὰ περιέχῃ τὴν πρόγνωσιν τῆς ἐνδεχομένης ἐκβάσεως στηριζομένης:
- 1 Εἰς τὴν φύσιν τῆς πληγῆς καθ' αὐτό·
 - 2 Εἰς τὴν κράσιν τοῦ πληγωμένου ἂν εἶναι ὑγιῆς, ἢ ἀσθενῆς·
 - 3 Εἰς τὴν ἡλικίαν τοῦ πληγωμένου.
53. Εἰς τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς τὰ φαινόμενά τινων πληγῶν δὲν ταρυσιάζονται ἀμέσως, ἀλλ' εἴτε διὰ τὴν θέσιν των, εἴτε διὰ τὴν ποιότητα τῆς πληγῆς προκύπτουν ἀμφιβολίαι, ὁ ἰατρὸς ὀφείλει εἰς τὴν ὁποίαν κάμνει πρόγνωσιν νὰ σημειῖ τὴν ἀμφιβολίαν του. Εἰς περίπτωσιν δὲ ἀμφιβολίας, ὀφείλει ἐν ταύτῃ ν' ἀναφέρῃ ὅλας του τὰς παρατηρήσεις ὡς φόρον πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν ἱερὰν δικαιοσύνην.
54. Πᾶν πρᾶγμα εὐρεθὲν ἐπὶ τοῦ πληγωμένου, ἢ ἐπὶ τοῦ πτώματος, εἴγως ἢ εἰς ἀπόστημά τι τοῦ τόπου, δὲν ἐμπορεῖ νὰ κινηθῇ πρὶν περιγραφῇ χαρακτηριστικῶς μὲ τὴν ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλητέραν ἀρίθειαν παρὺς αὐτοῦ δύο μαρτύρων.
55. Ὅποιονδήποτε καὶ ἂν εἶναι τὸ ῥηθὲν πρᾶγμα, δὲν ἐμπορεῖ νὰ μετα-

- κινῆται πρὶν περιγραφῇ παρὰ δύο ἐμπείρων τὴν τέχνην, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει τὸ πρᾶγμα.
56. Ἡ περιγραφὴ γίνεται ὅσον τὸ δυνατόν ἀκριβεστάτη, ὥστε ν' ἀποδεικνύεται ἡ ταυτότης τοῦ πράγματος, νὰ διακρίνεται ἀπὸ ἄλλο ὅμοιον του, καὶ νὰ μὴ δύναται ν' ἀλλάχθῃ.
57. Ἐὰν τὸ περιγραφόμενον πρᾶγμα δὲν εἶναι ἐπιδεκτικὸν ἀτομικῆς διαφορᾶς, ὡς τὰ νομίσματα, ἢ ἂν αἱ διαφοραὶ εἶναι κοιναὶ καὶ προκύπτῃ ἀμφιβολία περὶ αὐτοῦ, τότε γίνεται ἐπίτηδες σημειῶν τι ἐπὶ τοῦ προκειμένου πράγματος διὰ νὰ διακρίνεται ἀπολύτως μὴ γινόμενον με ἄλλα παρόμοια.
58. Ὅταν πρόκειται περὶ πραγμάτων κλαπέντων, ἀνακαλυφθέντων καὶ πιασθέντων, διὰ νὰ γνωρισθῇ ὁ ἀληθὴς κτήτωρ αὐτῶν, ὁ ἀστυνόμος δημοσιεύει κατάλογον διὰ προγράμματος τοιχοκολλουμένου εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἐπράχθη τὸ ἐγκλημα, καὶ εἰς τὸν τόπον τῆς κατοικίας τοῦ ἐνόχου ἀποσιωπῶνται ὅμως τὰ διακριτικὰ σημεία τῶν αὐτῶν πραγμάτων με σκοπὸν νὰ συνεισφέρουν πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ιδιοκτησίας τοῦ ἀπαιτοῦντος αὐτά.
59. Ἐὰν εὑρεθῶν ἔγγραφα ἐπὶ τοῦ πτώματος, καταγράφονται ὡς ἐφεξῆς:
1. Σημειοῦται τὸ σχῆμα τοῦ χαρτίου ἂν εἶναι πολυφύλλον, μονόφυλλον, ἢ ἡμίφυλλον.
 2. Σημειοῦται ἐν συνόψει εἰς τὴν καταγραφὴν τὸ περιεχόμενον καὶ ἡ χρονολογία ἂν ὑπάρχῃ, ἐτι δὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν γραμμῶν, ἂν ἔχῃ παραγράφους, ἢ ἀγράφους τύπους· καὶ ἂν εἶναι εἰς δύο ἢ πολλὰς σελίδας, μετρῶνται αἱ γραμμαὶ ἐκάστης, καὶ σημειοῦνται.
 3. Ἐὰν εἰς τὸ ἔγγραφον ὑπάρχουν σβέσματα, σημειοῦνται ὅλα καὶ καθ' ἓν εἰδικῶς, προσεπισημειωμένης καὶ τῆς γραμμῆς τῆς σελίδος ὅπου τὰ σβέσματα εὐρίσκονται, σημειωμένων τῶν καθαρῶν λέξεων προτοῦ καὶ μετὰ τὸ σβέσμα, καὶ τίνι τρόπῳ εἶναι καμωμένον τὸ σβέσμα, ἂν εἶναι ὁρατὰ ἢ καταληπτὰ τὰ ἐσβεσμένα, καὶ ἂν εἶναι ὁρατὸν ἢ καταληπτὸν τὸ διαλαμβανόμενον.
 4. Γράφονται ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ χαρτίου τὰ ἐξῆς:
 » Αρ.
 » Τὸ αὐτὸ εὑρέθην καὶ περιγραφέν με τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν εἰς τὴν » καταγραφὴν. »
 5. Ἡ περιγραφὴ αὕτη ὑπογράφεται παρὰ τοῦ Ἀστυνομίου, παρὰ τῶν δύο μαρτύρων, καὶ παρὰ τοῦ γραμματέως.
60. Ὅταν ὁ πληγωμένος ἢ θανατωμένος εἶναι γνωστὸς εἰς τοὺς δοκιμαστάς, γίνεται ἔγγραφος ἐκθεσις δύο μαρτύρων βεβαιούντων τὴν ταυτότητα τοῦ πληγωμένου ἢ θανατωμένου.
61. Ὅταν εὑρεθῇ πτώμα ἀνθρώπου, τοῦ ὁποίου τ' ὄνομα ἀγνοεῖται, ἀμέσως δημοσιεύει καὶ ὅλην τὴν περιφέρειάν του τὰ ἐξωτερικὰ σημεία τοῦ πτώματος, ὅσα πράγματα εὑρέθησαν ἐπάνω του, ἢ πλησίον του, τὸν καιρὸν καὶ τὸν τόπον ὅπου εὑρέθη, καὶ προσκαλεῖ τοὺς εἰδότας νὰ φανερῶσιν ὅ,τι ἐξεύρουν περὶ τοῦ συμβάντος.
62. Ἐὰν τυχὸν εὐρίσκεται τὸ πτώμα εἰς τόπον μακρυσμένον, μετὰ τὴν ἐποψίαν καὶ τὴν δοκιμασίαν μετακομίζεται τὸ πτώμα εἰς τὸν πλησιέστερον καὶ πλέον συχνάζομενον τόπον, διὰ νὰ εὐκολυνθῇ ἡ ἀνακάλυψις του.
63. Ἐὰν τ' ὄνομα τοῦ ἐγκαλουμένου ἀγνοῖται ἀπὸ τοὺς ἰδόντας αὐτὸν, ὁ Ἀστυνόμος, ἢ ὁ ἐξεταστής, ζητεῖ τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς ἡλικίας, τοῦ ἀνιστήματος, τῆς φυσιογνωμίας, καὶ τοῦ ἐνδύματος.
64. Ἐὰν εἶναι ἀνάγκη νὰ συλληφθῶσιν ἄνθρωποι, πράγματα, ἢ ἔγγραφα εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἐγκαλουμένου, ἢ τῶν συναιτίων, ἢ ἄλλων, ἢ οἰκιακὴ ἔρευνα ἐνεργεῖται μετὰ τὴν διατήρησιν τῶν ἐξῆς κανόνων.
65. Δὲν δύναται ὁ Ἀστυνόμος νὰ ἐμβῇ εἰς κάμριαν ὁποιαδήποτε οἰκίαν δι' οἰκιακὴν ἔρευναν, χωρὶς νὰ εἶναι συνωδευμένος παρὰ τοῦ γραμματέως του καὶ δύο μαρτύρων, καὶ παρὰ τοῦ ἐγκαλουμένου ἢ ἐγκαλουμένων, ἂν ὑπάρχουν καὶ θέλουν.
66. Ἐὰν πρόκειται περὶ οἰκίας ἀνθρώπων μὴ ἐμπεριεχομένων εἰς τὴν κατηγορίαν, ἢ εἰσαγγελίαν, ὁ Ἀστυνόμος ὀφείλει νὰ κάμῃ τὴν ἔρευναν τοῦλάχιστον μετὰ ἐνορκὸν τινος μάρτυρος μαρτυρίαν περιέχουσαν τῆς ἐρεύνης τὴν ἀφορμὴν.
67. Ἐὰν κατὰ συνέπειαν τῆς οἰκιακῆς ἐρεύνης εὑρεθῇ εἰς τὴν οἰκίαν ὁ ἐγκαλούμενος, ἢ οἱ ἐγκαλούμενοι, σημειοῦται εἰς τὴν ἔγγραφον ἐκθεσιν ὁ τόπος ὅπου εὑρέθη, καὶ ὁ τρόπος καθ' ὃν εὑρέθη ὑπογράφονται δὲ καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκίαν, καὶ ἂν δὲν θέλουν, γίνεται τούτου μνεῖα.
68. Ἐὰν ἡ οἰκιακὴ ἔρευνα ἀφορᾷ πραγμάτων κατάσχεσιν, τίποτε δὲν δύναται νὰ μετακινήθῃ προτοῦ νὰ περιγραφῇ ἀνὰ ἕκαστον εἰδικῶς καὶ διακεκριμένως δι' ἐπίτηδες δύο δοκιμαστῶν περιγραφῆς λαμβανόντων καθ' ἓν μέρος, καὶ περιγραφόντων τὰ τε γενικὰ χαρακτηριστικὰ τῆς ὕλης καὶ τοῦ σχήματος, καὶ τὰς κατ' εἶδος ἀτομικὰς ιδιότητας, διὰ νὰ προσδιορίζεται θετικῶς ἡ ταυτότης τοῦ εὑρεθέντος πράγματος.
69. Ἐὰν ζητῶνται ἔγγραφα, ὁ ἀστυνόμος δὲν δύναται νὰ μετακινήσῃ τίποτε, ἀλλ' ὅσα ἔγγραφα εὑρῇ ἀφορῶντα τὴν ἔρευναν, ὀφείλει, ἀφοῦ σημειώσῃ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, νὰ τὰ θέσῃ εἰς χαρτοδόχον, τὸν ὁποῖον κλείει ἀφίνων τὸ κλειδίον εἰς τὸν ἐγκαλούμενον, ἢ εἰς τὸν οἰκοδεσπότην, ἀπόντος τοῦ ἐγκαλουμένου, ἢ εἰς τὸν συναίτιον, ἂν ἡ οἰκία εἶναι τοῦ συναίτιου. Ἐκτὸς τοῦ κλειδίου ὀφείλει νὰ ἐπιβάλλῃ σφραγίδας με κομμάτιον ὑφάσματος· τὸ σφραγιστήριον εἶναι τῆς ἐκλογῆς τοῦ οἰκοδεσπότου, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ὁποίου ἐγενεν ἡ ἔρευνα, καὶ εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ὁποίου ἔχει νὰ μείνῃ. Ὁ ἀστυνόμος τὰ λαμβάνει οὕτω πῶς κλεισμένα καὶ ἐσφραγισμένα. Εἰς δὲ τὴν ἔγγραφον ἐκθεσιν γίνεται μνεῖα τῆς ἐπιβολῆς τῆς σφραγίδος, ὥστε, εἰς περίπτωσιν συντρίψεως ἢ μεταθέσεως παρὰ τοῦ φέροντος τὸ σφραγιστήριον, νὰ ὑπάρχῃ μέσον ἀποδείξεως τῆς ἀκεραιότητος τῆς σφραγίδος, ὅταν δικαστικῶς ἐξετασθῶσι τὰ ἔγγραφα.
70. Δύναται μόνον ὁ Ἀστυνόμος ν' ἀναγνώσῃ τὰ ἔγγραφα πρὶν τὰ κλείσῃ (παρόντων ὅμως, τοῦ ἐγκαλουμένου, ἂν ὑπάρχῃ καὶ θέλῃ, καὶ δύο μαρτύρων) διὰ νὰ ἐξάξῃ πληροφορίας ἀπὸ τὰ ἔγγραφα δι' ἐπομένως ἐξετάσεις ἄλλων ἀνθρώπων καὶ πραγμάτων.
71. Εἰς τὴν ἔγγραφον ἐκθεσιν περιγράφεται με αὐστηρὰν ἀκρίβειαν ἡ εἰκὼν, καὶ πᾶσα ὑπάρχουσα ἐγκοπὴ, ἢ ἀναγλυφὴ, ἢ γράμματα ἐπὶ τοῦ σφραγιστηρίου, τὸ ὁποῖον μένει εἰς χεῖρας τοῦ οἰκοδεσπότου. Ἡ δὲ σφραγὶς ἐπιτίθεται εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς κολλήσεως τοῦ χαρτοδόχου.
72. Τὰ παρειαγόμενα εἰς τὴν ἐξέτασιν ὁποιοῦδήποτε εἶδους πράγματα φυλάττονται παρὰ τοῦ Ἀστυνομίου ὑπ' εὐθύνην αὐτοῦ, ἐνὸς ὧς τὰ ἔχει ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του· φυλάττονται ὡσαύτως ἀπὸ τὸν ἐξεταστήν, ἀφοῦ εἰς τοῦτον τὰ παραδῶσῃ ὁ Ἀστυνόμος· ἀπὸ τὸν δικαστήν, ἀφοῦ εἰς τοῦτον τὰ παραδῶσῃ ὁ ἐξεταστής· καὶ οὕτω καθεξῆς κατὰ τὴν ἀλληλοδιάδοχον παράδοσιν τῶν πραγμάτων.
73. Κανὲν πρᾶγμα δὲν ἀποδίδεται πρὶν τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως.
74. Δι' ὅλα τὰ ἐγκλήματα, ὅσα ἐκ τῆς φύσεώς των δὲν ἀφίνουν ἵχνη, ἢ τῶν ὁποίων τὰ ἵχνη ἐξηλείφθησαν, ἐπασχολεῖται εἰς τὰ πρὸς φανέρωσιν τοῦ ἐγκλήματος συντείνοντα μέσα, καὶ εἰς τὰ ἀποδεικνύοντα ὅτι τὸ φθαρὲν, τὸ ἀφαιρηθὲν, ἢ τὸ καὲν ὑπῆρξεν· ἐτι δὲ καὶ εἰς τὸν τρόπον καὶ εἰς τὰ αἰτία, διὰ τὰ ὅποια δὲν ὑπάρχει πλέον.
75. Ἐὰν ὁ ἐγκλῶν ἢ οἱ μάρτυρες μὴ γνωρίζοντες τ' ὄνομα τοῦ ἐγκαλουμένου τὸν χαρακτηρίσουν, καὶ συλληφθῇ δι' ὑποψίαν, ὁ Ἀστυνόμος θάλλει εἰς φυλακὴν τὸν συλληφθέντα, καὶ ἐμποδίζει πᾶσαν κοινωνίαν μ' αὐτόν, ἕως ὅτου ὁ ἐξεταστής φθάσῃ καὶ διατάξῃ.
76. Τὴν αὐτὴν ἐξουσίαν καὶ δικαστικὴν διατύπωσιν ἔχει ὁ Ἀστυνόμος διὰ κάθε κακουργίαν εὐρισκόμενον εἰς τὴν περιφέρειάν του, καὶ πράξαντα ἐγκλημα ἐκτὸς τῆς περιφέρειας του, ἢ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας, ἀναφερόμενος πάντοτε πρὸς τὸ κατὰ τὸ τμήμα του Δικαστήριον.

77. Τὰς αὐτὰς διατυπώσεις διατηρεῖ καὶ ὅταν κατ' αἴτησιν ἄλλου Δικαστηρίου ἀπὸ τοῦ τμήματός του, τοῦ ζητεῖται ἐξέτασις ἢ ἔρευνα.
78. Ὅλαι αἱ πράξεις ὧν τῶν Δικαστηρίων, γνωστοποιήσεις, κλήσεις, ἐντάλματα, ἀποφάσεις, ἐκτελοῦνται διὰ τῆς Ἀστυνομίας.
79. Πᾶσα ὁποιαδήποτε διαταγή, τὴν ὁποίαν λαμβάνει διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τι, πρέπει νὰ εἶναι διπλῇ, ὥστε ἀντίγραφον αὐτῆς νὰ παραδίδεται εἰς τὸν πρὸς τὸν ὁποῖον ἔχει νὰ γνωστοποιηθῇ· ὁ δ' ὑπάλληλος τῆς Ἀστυνομίας ὀφείλει νὰ περιγράψῃ ἐπὶ τῆς διαταγῆς αὐτῆς, ἐπιστραφησομένης πρὸς τὴν ἐξουσίαν, παρὰ τῆς ὁποίας ἐξεδόθη, τὸν χρόνον, τὸν τόπον, τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἐγνωστοποιήθη εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον, ἂν ἀφῆθη εἰς τὴν οἰκίαν ἢ εἰς τὸ ἐργαστήριόν του, καὶ εἰς ποῖον παρεδόθη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς Ἀστυνομίας μετερχομένης τὴν ἐπανορθωτικὴν δικαιοσύνην.

80. Πᾶσα ἐπανορθωτικὴ κατηγορία, ἐπειδὴ πρέπει πρῶτον νὰ παρουσιάζεται εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, ὁ ἐγκαλῶν χρεωστεῖ, δι' ἀναφορᾶς τῆς ἐξουσίας ταύτης ἐκδιδομένης ἐντὸς 24 ὥρῶν, νὰ ἐβγάλλῃ κλήσιν παρὰ τοῦ ἐπανορθωτικοῦ δικαστοῦ ἐντὸς ἄλλων 24 ὥρῶν, ἂν θέλῃ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν κρίσιν.
81. Ὁ δικαστὴς δὲν δύναται νὰ κρίνῃ καμμίαν ἐπανορθωτικὴν κατηγορίαν χωρὶς νὰ τὸ ζητήσῃ ὁ ζημιωθείς.
82. Ἡ κλήσις ὑπογράφεται παρὰ τοῦ δικαστοῦ καὶ τοῦ γραμματέως, καὶ παραδίδεται εἰς τὸν κλήτορα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν.
83. Μὴ ἐμφανιζομένου δὲ τοῦ ἐγκαλοῦντος διὰ νὰ ἐβγάλλῃ τὴν κλήσιν, ὁ ἐγκαλούμενος, ἂν εἶναι εἰς κράτησιν, ἀπολύεται καὶ καταδικάζεται ὁ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν ἐγκαλέσας διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ζημιῶν καὶ τῆς δαπάνης τοῦ ἐγκαλουμένου.
84. Ἄν ὁ δι' ἀναφορᾶς ἐγκαλέσας λάβῃ ὀπίσω τὴν αἴτησίν του, καὶ στέρξῃ ὁ κατηγορούμενος, παύει πλέον ἡ συζήτησις, καὶ πᾶς ἄλλη πράξις τοῦ δικαστοῦ, ὅστις κάμνει μνεῖαν τῆς πράξεως εἰς τὰ πρακτικά του.
85. Ἐὰν ὁ ἐγκαλούμενος εἶναι ἄμα καὶ ἀντεγκαλῶν, ὁ δικαστὴς ἐκδίδει, καὶ κατ' αἴτησιν τούτου, κλήσιν κατὰ τοῦ ἀντιφερομένου, καὶ ἐξετάζει τὰς ἀμοιβαίας αἰτήσεις προτάττων εἰς τὴν ἐξέτασιν τὴν πρωτοπαρουσιασθεῖσαν.
86. Ἐκαστος Εἰρηνοδίκης χρεωστεῖ νὰ διατάξῃ τὰς προθεσμίας τῶν διαφόρων κλήσεων κατὰ τὰς ἀποστάσεις τῶν διαφόρων τόπων ἀπὸ τὸν τῆς καθέδρας του.
87. Τὰ μέρη δύνανται καὶ χωρὶς κλήσιν νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐκουσίως, ἀλλὰ θέλει γενῇ μνεῖα τῆς αὐτοπροαιρέτου ἐμφανίσεώς των εἰς τὰ πρακτικά.
88. Πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐμφανίσεως ὁ Εἰρηνοδίκης δύναται κατὰ ζήτησιν τοῦ ἐγκαλοῦντος νὰ ἐκτιμήσῃ τὰς ζημίας, καὶ νὰ κάμῃ καταγραφὰς καὶ ἄλλας πράξεις ἀπαιτούσας ταχύτητα.
89. Ἄν ὁ ἐγκαλῶν δὲν ἐμφανισθῇ τὴν ὀρισμένην παρὰ τῆς κλήσεως ἡμέραν, ἡ κλήσις ἀκυρόνεται, καὶ ἀπαγορεύεται ἡ περαιτέρω συζήτησις διὰ τὸ ἀντικείμενον. Ἐὰν ὁ ἐγκαλούμενος εἶναι παρὼν εἰς τὴν πρᾶξιν τῆς ἀκυρώσεως, ὁ Εἰρηνοδίκης κατ' αἴτησιν του καταδικάζει τὸν ἐγκαλοῦντα εἰς τὰ ἔξοδα καὶ ζημίας ὑπὲρ τοῦ ἐγκαλουμένου.
90. Ἐὰν ὁ ἐγκαλούμενος δὲν ἐμφανισθῇ, ἀναβάλλεται δι' ἄλλην ἡμέραν ἢ ἀκρόασις, καὶ τοῦτο γνωστοποιεῖται μὲ δευτέραν κλήσιν· δύναται ἐν τοσούτῳ ὁ δικαστὴς νὰ ἐξετάσῃ τοὺς παρευρισκομένους μάρτυρας.
91. Ἐὰν καὶ μετὰ τὴν δευτέραν κλήσιν δὲν ἐμφανισθῇ, ὁ Εἰρηνοδίκης ἐπαφίνει ἐντάλμα συλλήψεως, καὶ ἐν τοσούτῳ δέχεται τὰς μαρτυρίας τοῦ ἐγκαλοῦντος.
92. Ἐὰν ὁ ἐγκαλούμενος εἶναι ἀσθενὴς, ἐμπορεῖ νὰ ἐκλέξῃ ἐπίτροπόν του,

διὰ νὰ παρευρίσκηται εἰς τὰς μαρτυρίας. Ἀναβάλλεται διὰ τρεῖς ἡμέρας ἢ ἀκρόασις· ἐν τοσούτῳ ἀναβάλλεται καὶ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἐντάλματος· τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ διὰ τὴν ἀσθενεῖαν τοῦ ἐγκαλοῦντος.

93. Ὁ δικαστὴς δύναται ν' ἀναβάλλῃ τὴν ἐξέτασιν τῆς ὑποθέσεως δι' αἰτίαν ἀσθενείας, καὶ μὲ διπλὴν προθεσμίαν.
94. Ὅταν εἶναι παρόντες οἱ διαφερόμενοι, ὁ δικαστὴς ἀκούει τὴν αἴτησιν· δέχεται τὰς μαρτυρίας· ἀκούει τὸν ἐγκαλούμενον· δέχεται τὴν ἀπολογίαν καὶ τὰς ἀποδείξεις του· καὶ εἰς 24 ὥρας ἀποφασίζει.
95. Ἡ ἐξομολόγησις, αἱ μαρτυρίαι, καὶ πᾶς ἄλλη ἐνδεχομένη πρᾶξις, γίνονται κατὰ τοὺς γενικοὺς κανόνάς.
96. Ὁ δικαστὴς ταυτοχρόνως εἰς τὴν ἀπόφασίν του ἀποφασίζει καὶ διὰ τὰ ἔξοδα καὶ ζημίας τῶν διαφερομένων εἰ δυνατόν ἐν ταύτῃ.
97. Αἱ ἀποφάσεις πρέπει νὰ εἶναι αἰτιολογημέναι, καὶ νὰ διαλαμβάνουν ἂν εἶναι ἐκκληταὶ ἢ ἀνέκκλητοι.
98. Καταχωροῦνται εἰς βιβλίον, καὶ ὑπογράφονται ἀπὸ τὸν δικαστὴν.
99. Ἡ δικάσιμος ἡμέρα συνίσταται εἰς τὰς ὥρας, καθ' ἃς ὁ Εἰρηνοδίκης καθύηται δικάζων.
100. Ἐκαστος Εἰρηνοδίκης χρεωστεῖ νὰ προσδιορίσῃ διὰ τίνος διατάξεως τὸν τόπον τῶν συνεδριάσεων του, τὰς ὥρας τῆς ἀκρόασεως, καὶ τὰς προθεσμίας ὁποιοῦδήποτε εἶδους γνωστοποιήσεων.
101. Αἱ ἀποφάσεις δημοσιεύονται ἐπὶ συνεδριάσει τὴν δικάσιμον ἡμέραν, καὶ τὴν συνήθη ὥραν τῆς ἀκρόασεως· γίνεται δὲ μνεῖα τῆς δημοσιεύσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ ἐκκλήσεως τῶν ἀποφάσεων τοῦ ἐπανορθωτικοῦ δικαστοῦ.

102. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ ἐπανορθωτικοῦ δικαστοῦ εἶναι ἐκκληταὶ κατὰ τὰ ἄρθρα 55 καὶ 56 τοῦ διοργανικοῦ νόμου.
103. Αἱ ἀποφάσεις τῶν Εἰρηνοδικῶν ἐκκαλοῦνται ἐνώπιον τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου.
104. Ἡ ἐκκλήσις ἀναβάλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως.
105. Δύο ἡμέρας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως ὁ ἐγκαλῶν ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸν ἐπανορθωτικὸν δικαστὴν ἀναφορὰν αἰτιολογημένην, ἀπαιτῶν τὴν διόρθωσιν τῆς ἀποφάσεως.
106. Ὁ ἐπανορθωτικὸς δικαστὴς χρεωστεῖ νὰ διευθύνῃ ἀντίγραφα τῶν πραχθέντων εἰς τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ζητήσῃ διασαφήσεις ἢ ἐξακριβώσεις ἐπιτοπίων γνώσεων.
107. Πᾶσα πρᾶξις ζητούμενη ἀπὸ τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον γίνεται διὰ μέσου ὁποιασδήποτε ἀρχῆς, κατ' αἴτησιν τοῦ Δικαστηρίου· καὶ οὕτω προλαμβάνονται τ' ἀποτελέσματα τῆς προλήψεως.
108. Τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὰ ἔγγραφα, κρίνει ἀνεκκλήτως.
109. Αἱ ἀποφάσεις διευθύνονται εἰς τὸν Ἀστυνόμον διὰ τὴν ἐκτέλεσίν των.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'.

Περὶ τῶν ἔργων τοῦ ἐξεταστοῦ.

110. Ὁ ἐγκληματικὸς ἐξεταστὴς παραλαμβάνει ἀπὸ τὸ Δικαστήριον ὅλα τὰ ἔγγραφα· ἀπερχεται εἰς τὴν διαμονὴν τοῦ Ἀστυνομίου, ὅπου ἤρχισεν ἡ πρᾶξις· αἰτεῖ καὶ λαμβάνει ἀπὸ τὸν Ἀστυνόμον πᾶσαν πληροφορίαν.
111. Ὅλα τὰ καθήκοντα καὶ χρέη, τὰ διὰ τὸν Ἀστυνόμον εἰς τὴν διαδικασίαν διωρισμένα, εἶναι κοινὰ καὶ διὰ τὸν ἐξεταστήν.
112. Δύναται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς ὅλας τὰς πράξεις τοῦ Ἀστυνομίου, αἵτινες ἐπιδέχονται ἀνεξέτασιν.
113. Χρεωστεῖ νὰ ὑποβάλῃ εἰς ἐρωταπόκρισιν τὸν ἰδιώτην κατήγορον, ἂν εἶναι παρὼν, καὶ τὸν ἐγκαλούμενον ἢ τοὺς ἐγκαλουμένους.

2111 2111 348 2111
2111 2111 348 2111

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

Έτησια. Φοίνικες 36
Εξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9
Αί συνδρομαί γίνονται ένταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 17 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Άρ. 162. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΤΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Έπειδὴ καὶ ὁ δυστυχῶν ἔξ αἰτίας συμβεβηκότων ἀνυπερ-
βλήτων δὲν δύναται νὰ καθυποβληθῇ ἀπὸ τὸν χρεώστην
εἰς τῶν νόμων τὴν αὐστηρότητα·

Έπειδὴ οἱ Ψάρρριοι πρὶν τῆς ἐπαναστάσεως μετήρ-
χοντο τὸ ἐμπόριον τὸ διὰ θαλάσσης·

Έπειδὴ καὶ ἐν καιρῷ τῆς ἐπαναστάσεως κατὰ τὴν εἰς
τὴν νῆσόν των αἰφνιδίαν ἀπόβασιν τοῦ ἐχθροῦ καὶ τὴν κατα-
στροφὴν τῆς, οἱ ἐπιζήσαντες Ψάρρριοι κατέφυγον εἰς δια-
φόρους νήσους, καὶ μετὰ τοῦτο κατεστάθησαν εἰς Αἴγινα·

Έπειδὴ καὶ ἡ ἐν καιρῷ τῆς καταστρεφῆς τῆς νησιωτικῆς
ἐπισυμβᾶσα δυστυχία εἶναι πασιφανής·

Έπειδὴ διὰ τὴν δυστυχίαν ταύτην οἱ Ψάρρριοι δὲν ἐδυ-
νήθησαν νὰ πληρώσωσι τὰ χρεῶν των· καὶ

Έπειδὴ εἶναι δίκαιον νὰ ληθῇ πρόνοια περὶ τοῦ χρέους
τούτων, διὰ νὰ ἀφαιρεθῇ πᾶσα δυσκολία εἰς τὰ συναλλάγ-
ματά των·

Ακούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,
Ψηφίζομεν.

1. Τὰ ζητήματα περὶ τῶν πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως παρὰ
τῶν Ψάρρριων γενομένων ἐμπορικῶν μόνον χρεῶν, καὶ ὅχι
πολιτικῶν, διαλύονται ἀπὸ διαίτησιν.

2. Ἡ μὲν Κυβέρνησις διορίζει τὸν πρόεδρον, ἕκαστος δὲ
ὀφειλέτης, ἑνα διαιτητὴν, καὶ οἱ δανεισταὶ τοῦ ὁμοῦ ὅλοι, ἑνα
ἄλλον.

Οἱ τρεῖς οὗτοι συγκροτοῦν τὸ δικαστήριον εἰς τὸν τόπον,
ὅπου παρεδρεύει τὸ δημογεροντικὸν κατὰ τὸν νόμον τῶν Ψάρρρι-
ων· χρέος τοῦ δὲ εἶναι ν' ἀκροάζεται καὶ ν' ἀποφασίζει
περὶ τῆς εἰδικῆς ὑποθέσεως.

3. Ὁ πρόεδρος ἐπιφορτίζεται τὴν ἐιρήκειαν τῶν προηγου-
μένων ἐργασιῶν τῶν παρὰ τοῦ παρόντος ψηφίσματος προ-
διοριζομένων.

4. Εἶναι συγχωρημένοι εἰς τοὺς ὑπεροπαραρριζομένους
χρεώστας, εἴτε δανειστας, νὰ ἐκλέγωσι διαιτητὰς τῶν, ἃ θέ-
λωσι, τοὺς ὁποίους καὶ οἱ πρὸ αὐτῶν ἐδιώρισαν.

5. Ἐκαστος χρεώστης Ψάρρριανὸς ὀφείλει νὰ παρευ-
σιάσῃ εἰς τὸ διαίτητικὸν κρίτηριον σημειωσιν τῶν δανειστῶν

τοῦ τῶν πρὸς αὐτοὺς ὀφειλομένων, τοῦ τόπου, εἰς τὸν ὁποῖον
κατοικοῦσι, καὶ σημειώσιν τῆς ἰδίας αὐτοῦ κατὰ τὴν
συνθήκην.

6. Αἱ σημειώσεις αὗται θέλουν διευθύνεσθαι δι' ἐκθέ-
σεως παριστοιχούσης σαφῶς καὶ ἐπ' ἀκριβὲς τὴν πηγὴν
παντὸς χρέους, καὶ ὅλας τὰς μετὰ ταῦτα συμβάσας περι-
στάσεις, καὶ ἀφωρῶσα τὸ χρέος τοῦτο.

7. Ὁ πρόεδρος, ἀφ' οὗ λάβῃ τὴν ἐγγραφὴν ταύτην ἐκθεσιν
καὶ τὰς σημειώσεις, καλεῖ τοὺς παρόντας καὶ ἀπόντας δα-
νειστας διὰ νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς τῆς διορισθησομένης
καὶ ἀναλογικῆς τῶν ἀποστάσεων προθεσμίας, διὰ νὰ πραγ-
ματοποιηθῶσι τὰ παρὰ τοῦ παρόντος ψηφίσματος ὀριζόμενα.

8. Οἱ δανεισταὶ δύναται νὰ κατὰ τὴν αὐτὴν ἀντὶ αὐτῶν
ἐπιτρόπους· φθάσει μόνον τὸ ἐπιτροπικὸν νὰ περιέχῃ ἀπό-
λυτον ἐξουσίαν καὶ διὰ συμβιβασμόν.

9. Ἐκαστος δανειστής ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ ἐντὸς τῆς
παρὰ τῆς καλέσεως διοριζομένης προθεσμίας τὰ ἐγγραφα,
τὰ ὑποστηρίζοντα τὸ δάνειόν του.

10. Ἄν τις δανειστὴς εὐρίσκωται ἐκτὸς τῆς ἐπικρα-
τείας, ἐνεργεῖται περὶ αὐτῶν ὅ,τι καὶ περὶ τῶν ἀπόντων.

11. Ἀφ' οὗ παρουσιασθῶσιν εἰς τὸ κρίτηριον τὰ τρία τέ-
ταρτα ὅλου ὁμοῦ τοῦ χρέους, ὁ πρόεδρος συγκαλεῖ εἰς σύ-
νοδον τοὺς δανειστὰς· οὗτοι δὲ συνεληθότες διορίζουσιν ἐκ συμ-
φώνου τὸν διαιτητὴν τῶν, καὶ ὁ ὀφειλέτης τὸν ἰδικόν του.

Ἄν οἱ δανεισταὶ δὲν συμφωνῶσιν, ἡ ἐκλογὴ τοῦ διαιτη-
τοῦ τῶν γίνεται διὰ ψηφιοφορίας μυστικῆς.

Ἄν οἱ δανεισταὶ δὲν θέλωσι νὰ διορίσωσιν τὸν διαιτητὴν
τῶν, ὁ πρόεδρος ἀναφέρει τοῦτο εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἡ δὲ Κυ-
βέρνησις τὸν διορίζει.

Τὸ αὐτὸ γίνεται, καὶ ἂν οἱ δανεισταὶ δὲν δεχθῶσι τὸν
παρὰ τῆς ὀφειλέτου προδιδόμενον.

12. Ἄν δὲν παρουσιασθῶσιν οἱ δανεισταὶ τῶν τριῶν τέταρ-
των τοῦ ὅλου χρέους εἰς τὴν πρώην προθεσίαν, καλοῦνται
καὶ ἐπὶ δευτέρᾳ, καὶ, ἂν αὐτοὶ εἰς ταύτην παρευσιασθῶσι,
τότε ὁ ἄπο μέρους αὐτῶν κρίτης διορίζεται παρὰ τῆς Κυβερ-
νήσεως.

13. Τὸ κρίτηριον θέλει ἐμπρῶτος συγκαλέσει εἰς σύ-
νοδον τὸν παρευρισκομένους δανειστας, εἰς τοὺς ὁποίους θέλει
διακινῶσαι τὴν ἐκθεσιν τοῦ ὀφειλέτου, καὶ ὅλα τὰ παρὰ τῶν
ἰδίων δανειστῶν παρευσιασθέντα ἐγγραφα, καὶ θέλει τοὺς

προσκαλέσει νὰ φανερῶσιν, ἂν δὲν ἀμφισβητῇται ὁ τίλος πρὸς ἀλλήλους.

14. Ἄν τυχὸν τοῦ τίλου τὸ ἀξίῳ χρεὸν συζητηθῇ μετὰ τὸν δανειστὴν, τὸ κριτήριον ἀκροάζεται, καὶ ἀποφασίζει.

15. Μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν δανεισῶν, τὸ κριτήριον ἐνασχολεῖται εἰς τὴν καλὰς τρωσιν τοῦ δανείου ἐκάστου αὐτῶν.

16. Μετὰ τὴν καλὰς τρωσιν ταύτην, τὸ κριτήριον συγκαλεῖ εἰς σύνοδον τοὺς δανειστας, καὶ ἔχον ὑπὸ ὄψιν τὰς γενικὰς καὶ ἰδιαιτέρας περιστάσεις τοῦ ὀφειλέτου, προσπαθεῖ νὰ συμβιβάσῃ τὰ δύο μέρη.

17. Ἡ εἰς συμβιβασμὸν συγκαλένευσις τῶν δανεισῶν τῶν τριῶν τετάρτων τοῦ ὅλου χρέους τοῦ ὀφειλέτου ἀρκεῖ νὰ ὑπερχειρώσῃ καὶ τοὺς ἄλλους.

18. Ἄν ὁ συμβιβασμὸς τελειώσῃ, ὑπογράφεται ἀπὸ τὸ δικαστήριον καὶ ἀπὸ τὰ μέρη, καὶ ἰσχύει ὡς ὀριστικὴ ἀπόφασις.

19. Ἐὰν οἱ δανεισταὶ τῶν τριῶν τετάρτων τοῦ ὀλικῷ χρέους ζητήσωσι προθεσμίαν διὰ νὰ ἀποδείξωσιν, ὅσον ἐνεσθῇ δεικνύοντες τὴν ἐνεστώσαν καλὰς τρωσιν τοῦ ὀφειλέτου, τὸ κριτήριον δέλει τοῖς παραχωρεῖ ἀνάλογον.

20. Ἄν εἰς τὸ διάστημα τριῶν συνεδριάσεων, αἵτινες δέλουσιν συγκροτηθῇ τρεῖς ἡμέρας κατὰ συνέχειαν, δὲν συνέλθῃ ὁ ἀπαιτούμενος εἰς σύνοδον ἀριθμὸς, ἢ δὲν ἐπιτύχῃ ὁ συμβιβασμὸς, τότε τὸ κριτήριον ἀποφασίζει μὲ μίαν μόνον ἀπόφασιν περὶ ἐκάστου δανείου, καὶ προσδιορίζει,

1 Ἄν δύναται νὰ ὀλιγοστένῃ τὸ χρέος·

2 Ὅποιαν ὀλιγόστευσιν ἀποφασίζει·

3 Τὸν τρόπον τῆς πληρωμῆς, λαμβανόμενης ὑπὸ ὄψιν τῆς ἐνεστώσης καλὰς τρωσιν τοῦ χρεώστου·

4 Τὸν χρόνον, καὶ τὸν τρόπον τῆς πληρωμῆς εἰς περίσταςιν, καθ' ἣν ἤθελε ἀποφασισθῇ νὰ πληρώσῃ ὁ ὀφειλέτης ποσότητα ὑπερτερουσαν τὴν ἐνεστώσαν καλὰς τρωσιν τοῦ·

5 Καὶ ἂν εἰς τὴν περίσταςιν ταύτην δύναται νὰ χορηγηθῶσιν ἐξασφαλήσεις πρὸς τοὺς δανειστας, καὶ ποῖαι.

21. Ὅταν τὰ τρία τέταρτα τῶν δανεισῶν ἀπόντων δὲν συνέλθωσιν εἰς σύνοδον τὸ κριτήριον διορίζει ἀνὰ ἓνα ἐπίτροπον δι' ἑκάστον αὐτῶν, (ἀφοῦ ὅμως παρέλθωσιν ὅλαι αἱ παρὰ τῶν περιγραμμάτων διοριζόμεναι προθεσμίαι) διὰ νὰ ὑπερασπίσωσιν τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ χρέους τοῦ ἐπόντος καὶ νὰ παραστήσωσιν τοῦτον εἰς τὰς διαφόρους συνόδους.

22. Ἡ διαδικασία τοῦ εἶναι συνοπτικὴ. Κρατεῖ τὰς ἐκθέσεις ὑπογεγραμμένας ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ καὶ ἀπὸ τὰ μέρη· καταγράφει δὲ τὰς μαρτυρίας, τὴν παραδοχὴν, καὶ τὴν εξέτασιν τῶν ἐγγράφων, τὴν διαγωγὴν τοῦ πρὸς τοὺς ἀπόντας, καὶ τὰς ἐκδόσεις τῶν ἀποφάσεων τοῦ, φυλάττει πάντοτε τοὺς τύπους τῆς πολιτικῆς διαδικασίας.

23. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ κριτηρίου τοῦτου εἶναι ἀνέκκλητοι. Ὅταν οἱ δανεισταὶ τῶν τριῶν τετάρτων τοῦ ὀλικῷ χρέους ἢ ὁ ὀφειλέτης δηλώσωσι νὰ ἐκκαλέσωσιν τὴν κυρίαν ἀπόφασιν, δύναται νὰ τὴν ἐκκαλέσωσιν εἰς τὸ ἀνέκκλητον. Τὸ ὅποιον χρεωστὴν νὰ ἐκδώσῃ περὶ αὐτῆς ὀριστικὴν ἀπόφασιν, κατὰ τοὺς τύπους καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ παρόντος ψηφίσματος.

24. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς δέλει ἐνεργῆσαι τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 17 Ἀυγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ἰ. Α. ΚΑΘΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς Ἰ. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ. Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ὁρφανοτροφείου καὶ Ἐφορον τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου Κύριον Α. Μουστοξύδην.

Ἐπισκεφθέντες σήμερον τὰς διαφόρους κλάσεις τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου καὶ τοῦ Ὁρφανοτροφείου, ἡσθάνθημεν ἀληθινὴν εὐχαρίστησιν, ἐφ' ᾗ καὶ σπεύδομεν νὰ ἐκφράσωμεν πρὸς σὲ καὶ τοὺς συνεργούς σου τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπιθυμοῦντες δὲ νὰ διευθύνωνται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, καὶ νὰ προδεύωσι πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν τῆς πραγματικῆς ὠφελείας οἱ διάφοροι κλάδοι τῶν μαθημάτων τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου καὶ τοῦ Ὁρφανοτροφείου, σοὶ ὑποδεικνύομεν ἐνταῦθα τὰς ἀκολουθοῦσας ὁδηγίας.

Κεντρικὸν Σχολεῖον.

Θέλουν ἐξακολουθεῖ αἱ κλάσεις τῶν μαθημάτων τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου τῆς Ἑλληνικῆς γλώττης καὶ Φιλολογίας· δέλετε δὲ μᾶς προβάλλει, συμβουλευόμενοι μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς, τὴν προσθήκην δύο ἄλλων κλάσεων, τῆς μὲν διὰ τὰς μαθηματικὰς ἐπιστήμας, τῆς δὲ διὰ τὰς ξένας γλώσσας.

Σὺς διδομεν πρὸς τοῦτοις τὴν δύναμιν νὰ προμηθεύσῃτε τὰ ἀναγκαῖα εἰς τελειοποίησιν μέσα διὰ τὴν κλάσιν τῶν ἀλληλοδιδασκτικῶν.

Ὁρφανοτροφεῖον.

Ἐχετε τὴν δύναμιν νὰ ἐξακολουθῇτε μὲ ὅλην τὴν ἀκρίβειαν τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ συτήματος τοῦ Σαραζίνου εἰς τὸ Ἀλληλοδιδασκτικὸν Σχολεῖον τοῦ Ὁρφανοτροφείου· δέλετε δὲ μᾶς προβάλλει συγχρόνως τὰ ὅποια κρίνετε ἀναγκαῖα διὰ τὴν βελτίωσιν καὶ πρόδον τοῦ Ἑλληνικοῦ.

Ἡ κλάσις τῶν διδασκομένων τὴν μουσικὴν, ἐπειδὴ ἔκαμε προόδους σημαντικὰς, δέλετε εὐχαριστήσῃ τὸν Κύριον Ἀβραμιάδην ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως· καὶ κατὰ τὴν δέησιν τοῦ δέλετε ἀγοράσῃ διὰ τὸ σχολεῖον τοῦτο δώδεκα μουσικὰ ὄργανα (βιολία) καὶ τὰ ἄλλα ἀναγκαῖα μετὰ πρὸς δὲ τοὺς μαθητὰς δέλετε δώσει ἕδυμα λευκὸν καὶ ζώην κυανόχρουν, τὰ ὅποια δέλουσιν φέρει χοροστατοῦντες εἰς τὴν θεῖαν λειτουργίαν.

Διὰ νὰ ἐνθαρρύνωμεν δὲ τοὺς μαθητὰς τοῦ Ὁρφανοτροφείου νὰ δοθῶσιν εἰς τὰς τέχνας καὶ ἐργόχειρα κατὰ τὴν φυτικὴν ἱκανότητα ἕκαστος, εἴναι εἰς τὴν τυπογραφίαν, λεπτοτεχνίαν, ὡρολογιοποιίαν, ὑποδηματοποιίαν, βρωτικὴν, βιβλιοδετικὴν, σὲ ἐπιφυρρίζομεν νὰ μᾶς καθυποβάλῃς σχέδιον καὶ ἰσομετρίαν προσδιορίζοντος τὴν ἀμοιβὴν ἢ δωρεάν, τὴν ὅποιαν ἢ Κυβερνήτης δέλει δίδει εἰς τοὺς παῖδας τοῦ Ὁρφανοτροφείου, ὅσοι δὲ ὑάτκονται τὰς εἰρημένας τέχνας, ἐπὶ σκοπῇ νὰ καταστήσῃ μικρόν τι κεφάλαιον δι' ἑκάστον, τὸ ὅποιον θέλει λαμβάνει, ἅμα τελειώσῃ τὴν ὅποιαν διδάσκεται τέχνην, καὶ γενῇ ἱκανὸς νὰ προμηθεύῃ οἰκοθεν τὰ ἀναγκαῖα διὰ τῆς ὁποίας ἐδιδάχθη τέχνης ἢ ἐργοχείρου.

Ἀχρις οὗ τελειώσῃ τὸ κτίριον, τὸ ὅποιον ἐδιωρίσθη διὰ τὴν τυπογραφίαν, δέλεις στήσῃ αὐτὴν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Λογοθέτου. Ὁ δὲ τόπος, τὸν ὅποιον κατέχει ἤδη εἰς τὸ Ὁρφανοτροφεῖον, θέλει διορισθῇ διὰ τοῦ βιβλιοδετῆ καὶ ἡ οἰκία, τὴν ὅποιαν ἢ Κυβερνήτης ἡγόρασεν ἀπὸ τὸν Κύριον Γεννά-

διον, θέλει δοθῇ εἰς τὸν ὀρολογιοποιόν, διὰ νὰ στήσῃ εἰς αὐτὴν τὸ ἐργαστήριόν του.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 3 Σεπτεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου
Παιδείσεως Γραμματεὺς Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Ἀρ. 1546. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐνταλμα ἐμφανίσεως.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ.

Ὁ Σπύρος Λευκάδιος (ἀγνοεῖται τὸ ἐπίθετον) καὶ Πέτρος Κοψιδᾶς ἐγκαλέσθησαν ἐνώπιον τοῦ βήματος τούτου παρὰ τῆς Ἀστυνομίας τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας Τριπολιτσᾶς δι' ἀναφορᾶς τῆς ὑπ' Ἀρ. 131 τῆς 18 Ἀπριλίου 1830, ὡς κλέψαντες ἐκ τοῦ χωρίου Μούλας τῆς ἐπαρχίας Θηβῶν δύο ἵππους καὶ ἓνα ἡμίονον, ἀνήκοντας εἰς τὸν Χριστόδουλον Μαυροματιώτην καὶ Γεώργιον Σπανὸν Θηβαίους, καὶ ὡς πωλήσαντες τὰ κλεπτὰ ταῦτα ζῶα ἐνταῦθα.

Ἡ αὐτὴ Ἀστυνομία ἀκολουθῶς, συλλαβούσα Κωνσταντίνον τινὰ Καβδαῖαν, ἐγκάλεσεν αὐτὸν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 248 ἀναφορᾶς τῆς τῆς 7 Ἰουνίου 1830, ὡς συνένοχον τῆς πράξεως τῶν προῤῥηθέντων, καὶ συμμετέχον τοῦ προϊόντος τῆς πωλήσεως τῶν κλεπτῶν τριῶν ζῶων. Τὸ Δικαστήριον κατὰ συνέπειαν τῶν δημοσίων τούτων ἐγκαλέσεων διώρισεν ἐξεταστὴν δικαστὴν διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 1390 πράξεώς του τὸν Πάρεδρόν του Κ. Α. Καραγιαννόπουλον, ὅστις δι' ἀναφορᾶς του τῆς 26 Ἰουνίου 1830 ἐζήτησε νὰ ἐκδώσῃ τὸ Δικαστήριον κατὰ τῶν διαληφθέντων δύο ἐγκαλουμένων Σπύρου Λευκαδίου καὶ Πέτρου Κοψιδᾶ ἔνταλμα συλλήψεως, αἰτιολογήσας τὴν ζήτησίν των τούτων εἰς ὅσας εὗρησκε βαρείας ὑποψίας κατ' αὐτῶν. Κατὰ συνέπειαν τῆς ζητήσεως ταύτης τοῦ ἐξεταστοῦ τὸ Δικαστήριον ἐξέδωκε τὸ ὑπ' Ἀρ. 1474 ἔνταλμα συλλήψεως, καὶ τὸ διεύθυνεν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τῆς νήσου Σαντορῆνης, (διότι ἐπληροφόρηθη παρὰ τῆς ἐνταῦθα Ἀστυνομίας, ὅτι οἱ ἐγκαλούμενοι εὐρίσκοντο ἐκεῖσε) διὰ νὰ τὸ ἐκτελέσῃ. Ἡ Ἀστυνομία τῆς νήσου ἐκείνης δι' ἀναφορᾶς τῆς ὑπ' Ἀρ. 350 τῆς 22 Ἰουλίου 1830 ἀνέφερεν εἰς τὸ Δικαστήριον ὅτι, ἀφ' οὗ ἔκαμεν ἀκριβὴ ἐξέτασιν εἰς ὅλην τὴν νῆσον, δὲν εὗρηθη νὰ εὗρῃ τοὺς ἐντελλομένους Σπύρον Λευκάδιον καὶ Πέτρον Κοψιδᾶ, καὶ ὅτι ἀγνοεῖ ποῦ διατρίβουν οἱ αὐτοὶ ἐντελλόμενοι.

Ὅθεν ἐπεὶ δὴ ὁ διορισθεὶς ἐξεταστὴς δικαστὴς δι' ἄλλης ἀναφορᾶς τινος τῆς σημερινῆς χρονολογίας, ἐκθέτων τὴν μὴ σύλληψιν ἐν Σαντορῇ τῶν ἐγκαλουμένων καὶ τὴν ἀγνοίαν τῆς ἐκεῖσε Ἀστυνομίας περὶ τοῦ τύπου τῆς διαμονῆς των, ζητεῖ παρὰ τοῦ Δικαστηρίου νὰ ἐκδώσῃ ἕτερον ἔνταλμα ἐμφανίσεως κατ' αὐτῶν.

Τὸ Δικαστήριον, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 117 τῆς ἐν ἐνέργειᾳ Ἑγκληματικῆς Διαδικασίας, ἐντέλλεται τοῖς εἰρημένοις Πέτρῳ Κοψιδᾶ καὶ Σπύρῳ Λευκαδίῳ, ἵνα ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιόν του ἐντὸς εἰκοσι ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸ παρὸν καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα τῆς Ἑλλάδος. Μὴ ἐμφανιζόμενοι ὅμως θέλουν διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν των δικαιωμάτων, καὶ τὸ Δικαστήριον θεωρεῖν

αὐτοὺς ὡς φυγοδίκους θέλει ἀρχίσει μετὰ δέκα ἡμέρας τὴν κατὰ φυγοδικίας κρίσιν.

Καθεὶς ἡξεύρων ποῦ εὐρίσκονται οἱ φυγοδικοὶ χρεωστεῖ νὰ εἰδοποιήσῃ τοῦτο εἰς τὸ Δικαστήριον, ἢ εἰς ὅποιανδήποτε ἄλλην Ἀρχήν. Τὸ παρὸν ἔνταλμα συσταίνεται εἰς τὴν ἐπαγρεύσασιν τῶν Ἀστυνομιῶν τοῦ κράτους.

Τὸ παρὸν ἔνταλμα δυνάμει τοῦ ἄρθρου 119 τῆς αὐτῆς Ἑγκληματικῆς Διαδικασίας θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἡμεριδὸς ἐν ἀντίγραφον αὐτοῦ θέλει κολληθῇ εἰς τὴν Δύραν τοῦ Δικαστηρίου, καὶ ἄλλο εἰς τὴν Δύραν τῆς ἐκκλησίας.

Ἐπεὶ δὴ τοῦ μὲν ἐκ τῶν ἐγκαλουμένων ἀγνοεῖται τὸ ἐπίθετον καὶ ἡ διαμονή, τοῦ δὲ ἡ πατρὶς καὶ ἡ διαμονή, σημειοῦνται ἐνταῦθα τὰ χαρακτηριστικὰ ἐκάστου, πρὸς εὐκολωτέραν διάγνωσιν αὐτῶν.

Χαρακτηριστικὰ τοῦ Σπύρου Λευκαδίου.

Ἡλικία χρόνων 25, ἀνάστημα ὑψηλὸν, μελανόχροος, εὐλογηκίμμος, μύσταξ μέλας καὶ ὀλίγος, σῶμα μέτριον, ὀφθαλμοὶ μέλανες.

Χαρακτηριστικὰ τοῦ Πέτρου Κοψιδᾶ.

Ἡλικία χρόνων 35, ἀνάστημα κλίον εἰς τὸ χαμηλὸν, ξανθός, μ' ὀλίγον μύστακα ξανθόν, σῶμα μέτριον.

Ἐν Τριπολιτσᾷ, τὴν 14 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΙΩ. Α. ΣΩΜΑΚΗΣ, οἱ Συνδικασταὶ Ζ. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ,
ΑΝΑΓ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, ὁ Πάρεδρος ΠΑΝΑΓ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Ν. Πανταλέων.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 16 Σεπτεμβρίου.

Καταρχὰς τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς εὐρισκόμενος ἐνταῦθα ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης ἐπεσκέφθη τὰ ἐν Αἰγίνῃ διάφορα τῆς δημοσίου παδείας κατὰστήματα. Ἡ δὲ εὐχαρίστησις, τὴν ὅποιαν ἔλαβεν, ἐξηγεῖται ἐν τῇ πρὸς τὸν Ἐφορον ἐπιστολῇ τῆς Α. Ε. τῆς αὐτῆς ἡμέρας. (Ὅρα εἰς τὰς Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.)

— Τὴν 2 τοῦ αὐτοῦ ἐτελέσθη ἐνταῦθα κατὰ διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως τὸ μνημότυνον τοῦ μακαρίτου διδασκάλου Κωνστ. τοῦ Βαρδαλάχου, ἀποθανόντος θάνατον ἀπαίσιον, ἐνῶ ἡ πατρὶς ἔχαιρεν ἀναβλέπουσα μετὰ μακρὰν ἀπουσίαν τὸν ἀγαθὸν καὶ χρηστὸν τεῦτον πολίτην. Ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης ὑπέχευε πενθηφορῶν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ὁρφανοτροφείου, ἀκολουθούντων τῶν πολιτικῶν Ἀρχῶν καὶ τῶν διδασκάλων. Ὅλοι οἱ μαθηταὶ τῶν διαφόρων δημοσίων παιδευτηρίων παρίσταντο ὡσαύτως εἰς τὴν τελετὴν, καὶ ἀπεδείκνυν διὰ τῆς βαθείας των κατανύξεως πόσον ἔπασχον καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῆς ἀπωλείας ταύτης. Ὁ Ταλαντίου Ἐπίσκοπος ἱερούργητε τὴν θείαν μυσταγωγίαν τῶν δὲ ὀρφανῶν παιδῶν οἱ διδασκόμενοι τὴν ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν τῆς νέας μεθόδου ἔψαλλον ἐναρμονίως. Μετὰ τὰς διατεταγμένας νεκρωτίμους δεήσεις ὁ διδάσκαλος Γεννάδιος ἐξεφώνησε τὸν ἐπιτάφιον λόγον, δι' οὗ ἀπένειμε μετ' ὅσον τοσοῦτον ἀπολὺν, ὅσον καὶ παθητικὸν, τὸν εἰς τὴν ἀξίαν καὶ τὰς ἀρετὰς τοῦ διδασκάλου του ὀφειλόμενον φόρον. (Ἐπιτομήν τινα τοῦ λόγου τούτου θέλομεν ἐκδώσει εἰς ἐν τῶν προσεχῶς ἐκδοθησέμενων φύλλων.)

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Πολιτική μεταβολή τῆς Γαλλίας.

[Ἀκολουθία τῶν ἀξιολογωτέρων συμβεβηκότων, κατὰ σύν-
οψιν ἐκ διαφόρων Γαλλικῶν ἐφημερίδων.]

Σύστασις τοῦ Ὑπουργείου.

Διὰ διατάγματος τῆς 31 Ἰουλίου (12 Αὐγούστου)
διωρίσθησαν παρὰ τοῦ Βασιλέως Ὑπουργοὶ οἱ ἑξῆς:

Ὁ Κύριος Δουπόντος, Σφραγιδοφύλαξ, Ὑπουργὸς Γραμ-
ματεὺς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Ὁ Κύριος Γεγάδος, Ὑπουργὸς Γραμματεὺς ἐπὶ τῶν
Πολεμικῶν.

Ὁ Δουξ Βρόγλιος, Ὑπουργὸς Γραμματεὺς ἐπὶ τῆς Δη-
μοσίου Παιδείας καὶ τῶν Λατρείων, Πρόεδρος τοῦ Συμβου-
λίου τῆς Πολιτείας.

Ὁ Κύριος Γυζῶτος, Ὑπουργὸς Γραμματεὺς ἐπὶ τῶν
Ἑσωτερικῶν.

Ὁ Βαρὼν Λοδοβίκος, Ὑπουργὸς Γραμματεὺς ἐπὶ τῆς
Οἰκονομίας.

Ὁ Κύριος Μολέ, Ὑπουργὸς Γραμματεὺς ἐπὶ τῶν Ἐξω-
τερικῶν.

Ὁ Κύριος Σεβαστιάνης, Ὑπουργὸς Γραμματεὺς ἐπὶ τῶν
Ναυτικῶν.

Διὰ διατάγματος τῆς αὐτῆς ἡμέρας διωρίσθησαν μέλη
τοῦ Συμβουλίου τῆς Πολιτείας οἱ ἐκ τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντι-
προσώπων Κύριοι Κασιμίρος Περέριος, Λαφφίτης, Βενια-
μὴν Κώνστας, Βερεγγέριος, Δεβὼ καὶ Βατισμενίλ.

— Ἐψηφίσθησαν παρὰ τῆς Βουλῆς ἀμοιβαὶ εἰς τοὺς τραυ-
ματισθέντας κατὰ τὴν 14, 15, 16 καὶ 17 τοῦ Ἰουλίου,
καθὼς καὶ εἰς τὰς χήρας καὶ ὀρφανὰ τῶν πεσόντων χορη-
γίαι. Ὅλοι δὲ οἱ παθόντες ἐκ τῶν συμβεβηκότων τούτων
δέλουν ἀποζημιωθῆ παρὰ τῆς Πολιτείας. Ἐψηφίσθη
ὡσαύτως νὰ χαραχθῇ νόμισμα εἰς μνημόσυνον τῶν γεγο-
νότων.

— Ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων διετίθετο νὰ φέρῃ εἰς τὴν
τῶν Πατρικίων τὴν κατὰ τῶν Ὑπουργῶν κατηγορίαν τῶν
ὑπογραψάντων τὰ διατάγματα τῆς 13—25 Ἰουλίου, ἐγ-
καλοῦσα αὐτοὺς ὡς ἐνόχους ἐσχάτης προδοσίας. Ἐξ αὐτῶν
δὲ εἶχον συλληφθῇ ἤδη ὁ Πεϋρωνέτος, φεύγων μὲ 150,000
Φράγκα εἰς χρυσόν, καὶ 500,000 εἰς γραμμάτια τῆς
τραπέζης, καὶ ὁ Χαντελώζας, ὑστερώτερον δὲ ὁ Πολιγνάκ
καὶ ὁ Δωσέξ.

— Ὁ στρατηγὸς Κλωζελ ἐστάλη ἀρχηγὸς τοῦ ἐν τῇ
Ἀφρικῇ Γαλλικοῦ στρατεύματος. Ὁ δὲ ἀντιναύαρχος Δου-
περρέ ὁ διοικήσας τὸν στόλον τῆς ἐκστρατείας, προεβιδά-
σθη Ναύαρχος.

— Τὰ χρυσὰ καὶ ἀργυρὰ νομίσματα τῆς Γαλλίας δέλουν
χαράττεσθαι ἀπὸ τοῦ νῦν φέροντα ἐφ' ἐνὸς μὲν μέρους τὴν
εἰκόνα τοῦ Βασιλέως καὶ τὸ ὄνομα περιγεγραμμένον, ἐπὶ
τοῦ ἐτέρου δὲ στέφανον ἐκ δύο κλάδων ἐλαίας καὶ δάφνης
περιέχοντα ἐγγεγραμμένην τὴν ἀξίαν τοῦ νομίσματος καὶ
τὸ ἔτος τῆς χαράξεως· ἐπὶ δὲ τοῦ γύρου δέλει εἶναι ἡ
ἐπιγραφή. “Ὁ Θεὸς προστατεύει τὴν Γαλλίαν.”

Ποικίλα.

Εὐκόλως τις ἰδέσθαι καὶ ὀλιγοέξοδος ἐπενοήθη ἀπὸ Γάλλων
τὴν ἀχημικὸν τοῦ νὰ καθαρίζονται τὰ μνημεῖα τῆς ἀρχαί-
της. Τρίβονται μὲ βοῦρλταν βρεχομένην εἰς νερὸν ὀξεί-
ωμένον μὲ ὑδροχλωρικὸν ὀξύ. — Μιγνύεται μίᾳ οὐγκίᾳ
ὀξέος εἰς πᾶσαν μίαν λίτραν νεροῦ.

Ὁ Βαρὼν Σόντ Σινγκλαίρ ἀνεκάλυψεν ὅτι ἀπὸ τὸ ἄνθος
τῶν γεωμήλων ἐσγαίνει κίτρινον λαμπρὸν καὶ ἀνεξίτηλον
χρῶμα, τὸ ὁποῖον ὑπερέχει ὅλας τὰς ἄλλας τούτου τοῦ
χρώματος βαφάς.

ΝΑΥΤΙΛΙΑ.

ΛΙΜΝΗ ΠΑΤΡΩΝ. Κατὰ τὸν Ἰούλιον καὶ Αὐγούστον.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. 86 πλοῖα, ἐξ ὧν 41 μὲν Ἑλληνικά, 29 δὲ Ἴονια, 4 Αὐ-
στριακά, 1 Ῥωσικόν, 2 Ὀθωμανικά, 1 Σαρδηνιακόν, 2 Παπικά, 3 Ἀγ-
γλικά, 1 Ὀλλανδικόν, καὶ 1 Τοσκανικόν.

Ἐλθόντα, 44 μὲν ἐκ τῶν παραλίων τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς στερεᾶς
Ἑλλάδος, 6 δὲ ἐκ Σύρας καὶ ἄλλων νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, 27
ἐκ τῶν Ἰονίων νήσων, 4 ἐκ Τεργέστης, 2 ἐκ Δουράστου, 1 ἐξ Ἀγκώνος,
1 ἐκ Βενετίας, καὶ 1 ἐκ Λονδίνου.

Καὶ 437 πλοῖα ἐκ διαφόρων μερῶν, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ φορ-
τωμένα.

Εἶδη εἰσυχθέντα: — Γεννήματα, εἶνος, ῥακί, δέρματα, λάδι, σα-
ποῦνι, ξυλία, χειροτεχνήματα, σταφίδες, δόγες, κτλ.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. 88 πλοῖα, ἐξ ὧν 51 μὲν Ἑλληνικά, 28 δὲ Ἴονια, 4
Αὐστριακά, 1 Ῥωσικόν, 2 Παπικά, 1 Ἱεροσολυμικόν, 2 Ἀγγλικά, καὶ
1 Ὀλλανδικόν.

Διευθυνθέντα, 49 μὲν εἰς τὰ παράλια τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς στε-
ρεᾶς Ἑλλάδος, 27 δὲ εἰς τὰς Ἰονίους νήσους, 8 εἰς Σύραν καὶ ἄλλας
νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, 1 εἰς Κωνσταντινούπολιν, 1 εἰς Τεργέστην.

Καὶ πλοῖα 415, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ φορτωμένα.
Εἶδη εἰσυχθέντα: Σίτος καὶ ἄλλα γεννήματα, εἶνος, ῥακί, σταφίδες,
τυρί, καὶ διάφορα ἐκ τῶν εἰσηγμένων εἰδῶν.

ΛΙΜΝΗ ΣΥΡΑΣ. Καθ' ὅλον τὸν Αὐγούστον μῆνα.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. 159 πλοῖα, τῶν ὁποίων 97 μὲν Ἑλληνικά, 19 δὲ Ῥω-
σικά, 20 Ἴονια, 5 Σαρδηνιακά, 3 Ἀγγλικά, 10 Αὐστριακά, ἐν Ἱερο-
σολυμικόν καὶ ἐν Ἀμερικανικόν.

Ἐλθόντα, 78 μὲν ἐκ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, 18 δὲ ἐκ τῶν παρα-
λίων τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος, 4 ἐξ Ἀλεξανδρείας,
5 ἐκ τῶν παραλίων τῆς Ἀσίας, 7 ἐκ τῶν Ἰονίων νήσων, 1 ἐξ Ἀθηνῶν,
1 ἐκ Σμύρνης, 1 ἐξ Εὐβοίας, 1 ἐκ Τριπόλεως, 5 ἐξ Ὀδησσοῦ, 4 ἐκ Τα-
γαρόρου, 6 ἐκ Λιβόρνου, 3 ἐκ Κρήτης, 6 ἐκ Κωνσταντινουπόλεως,
1 ἐξ Αἰνῶν, 1 ἐκ Γενούας, 1 ἐκ Βόλου, 6 ἐκ Μασσαλίας, 1 ἐκ Μπρέστ,
2 ἐκ Μεσίτης, 1 ἐκ Τεργέστης, 1 ἐκ Νεοβοράκου, 1 ἐκ Μιτυλήνης.

Καὶ 567 πλοῖα ἐκ διαφόρων μερῶν, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ φορ-
τωμένα.

Εἶδη εἰσυχθέντα: — Σίτος, ξυλία, εἶνος, ῥακί, λάδι, ὀρύζι, τομάρια,
μάρμαρα, μυλόμετρα, σάνχαρ, καφές, φέσια, μέταξα, μαλλί, σαποῦνι, κτλ.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. 203 πλοῖα, ἐξ ὧν 129 μὲν Ἑλληνικά, 22 δὲ Ἴονια, 24
Ῥωσικά, 7 Σαρδηνιακά, 2 Παπικά, 3 Ἀγγλικά, 11 Αὐστριακά, 1 Ἀμε-
ρικανικόν, 1 Ἱεροσολυμικόν, καὶ 2 Ὀθωμανικά.

Διευθυνθέντα, 48 μὲν εἰς Κωνσταντινούπολιν, 72 δὲ εἰς τὰς νήσους τοῦ
Αἰγαίου Πελάγους, 12 εἰς Σμύρνην, 10 εἰς Κῶ, 1 εἰς Ἀλεξανδρείαν, 1 εἰς
Κύπρον, 16 εἰς διάφορα Τουρκικά παράλια, 27 εἰς τὰ παράλια τῆς Πε-
λοποννήσου καὶ τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος, 5 εἰς Κρήτην, 1 εἰς Κέρκυραν, 2 εἰς
Τεργέστην, 2 εἰς Μασσαλίαν, 1 εἰς Μεσίτην.

Καὶ 592 πλοῖα εἰς διάφορα μέρη, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ φορτωμένα.

Εἶδη εἰσυχθέντα: — Σίτος, βαμβάκι, ξυλία, καπνός, μέταξα, τυρί,
ὀψάρια παστά, σταφίδες, παξημάδι, χειροτεχνήματα καὶ διάφορα ἐκ
τῶν εἰσυχθέντων εἰδῶν.

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡΙΘ. 75 ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ακολουθία τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορῶν τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος.
(Βλέπε τὰ προηγούμενα φύλλα τῆς Γενικῆς Εφημερίδος.)

Ἀναφορὰ τῶν ἐπαρχιῶν Γαλαξειδίου, Νέας Πάτρας, Τήνου, Θερμίων, Μυκόνου, Πάρου, Ἀντιπάρου καὶ Σαντορίνης.

(Ὅλοι συνοδεύονται μὲ ἐπίσημα ἔγγραφα τῶν ἀνηκόντων Διοικητῶν πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην, μαρτυροῦντα τὴν κοινὴν θέλησιν καὶ τὸ αὐθόρμητον τοῦ λαοῦ εἰς τὰς πράξεις ταύτας.)

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ ὑποσημειούμενοι κάτοικοι τῆς πόλεως Γαλαξειδίου, ἀφοῦ ἀνεγνώσαμεν τὴν ὑπ' Ἀρ. 1488 ἐγκύκλιον τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τὰ δύο ἀντίγραφα τῶν ἀναφορῶν, τὰς ὁποίας τινες πολῖται διέβουσαν εἰς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος, ὅλοι σύμφωνοι καὶ μὴ μίαν γνώμην λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ σὺς παρακαλέσωμεν νὰ ἐξηγήσῃτε ἐκ μέρους τῆς κοινότητός μας εἰς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Ἡγεμόνα μας, ὅτι κἀνὶς ἐξ ἡμῶν δὲν εἶναι ἐνοχὸς εἰς τοιαῦτα ἔγγραφα καὶ ἀναφοράς, αἱ ὁποῖαι θέλουσι λυπηθεῖν εἰς τὴν Α. Β. Υ., ὡς ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα μῆτε εἰς τὸ ἔθνος τιμὴν φέρουσι, μῆτε τὸν ἀπαιτούμενον χαρακτῆρα νομιμότητος φέροντα ἀνήκουσι νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Ἡγεμόνα μας, ἀφοῦ μάλιστα ἡ Σεβαστὴ Κυβέρνησις ἐσπευσεν ἐν καιρῷ καὶ ἀπέδωκε μετὰ τῆς Γερουσίας ἐκ μέρους ὁλοκληροῦ τοῦ ἔθνους ἀξίως τῶν εὐχῶν καὶ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ τὴν ὀφειλομένην εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους πρὸς τοὺς κραταίους Συμμάχους τοὺς εὐεργέτας τῆς Ἑλλάδος· ἐξηγήσῃ καὶ τὴν κοινὴν ἀγαλλίαν τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Ἡγεμόνος του, καθ' ἣν λαμβάνομεν ἀφορμὴν καὶ ἰδιαιτέρως οἱ ὑποφαινόμενοι νὰ ἐπαναλαμβάνωμεν τὰς ἐκείνης μας πρὸς τὸν ὕψιστον διὰ νὰ μᾶς ἐξαποστείλῃ τὸν Ἡγεμόνα μας ὡς τάχιστα. Μένομεν δὲ μὲ τὸ χρεώτοῦμενον βαθύτατον σέβας ὑποσημειούμενοι,

Ἐν Γαλαξειδίῳ, τῇ 12 Ἰουνίου 1830.

Οἱ κάτοικοι Γαλαξειδίου,

Κ. Δαδούσης, Μ. Καλῆς, Κ. Ἀρβανίτης, Π. Κυμενός, Β. Δούκας, Στ. Ἀγγελῆς, Κ. Στέφος, Π. Λογοθέτης, Δ. Χ. Κατζούλης, Μ. Ι. Μητρόπουλος, Βασίλης, Α. Μωραΐτης, Γ. Χαρδαβέλας, Κ. Ζέρβος, Θ. Τζάβος, Θανάσις, Ν. Δημητρίου, Στ. Κουρμούκης, Ν. Πουνίλας, Α. Ἀνδρέου, Α. Ἀρβανίτης, Θ. Κουρεβέλης, Α. Πανταλέων, Ν. Καμινός, Γ. Κοντογεωργόπουλος, Γ. Ζαφειρόπουλος, Α. Μαγκλάρας, Θ. τοῦ Θανάσι, Α. Κότορος, Π. Γληγόρης, Ν. τοῦ Παναγιώτη, Π. Ζαχαρόπουλος, Π. Γαλάνης, Ν. Περνικόλα, Ν. Στενῆς, Γ. Λογοθέτου, Δ. Μπισμπίκης, Θ. Παπακωνσταντόπουλος, Στ. Χαρδαβελάς, Γ. Σισμης, Γ. Τζιπούρας, Φ. Παπαδογυνός, Κ. Σκουτεράκης, Δ. Κμιῆς, Γ. Π. Κουλῆς, Στ. Λατζουάτης, Σπ. Καμινός, Κ. τοῦ Α. Μηλίου, Π. Παπ. Πέτρος, Γ. Γεδέρας, Γ. παπ. Γιώργης, Μ. Καβρίκας, Σπ. Κανέλλος, Η. Καμπίσος, Θ. τοῦ Ἀναγνώστη, Χ. Ἀρβανίτης, Α. Τετούσης, Ἠλίας Λογοθέτης, Στάθης Λουκρῆς, Ἀναγνώστης Φούρλης, Στέφος Ἰωάννου, Δημ. Καπάτζος, Κ. Κότορος, Χ. Μιχόπουλος, Η. Ξανάκης, Γ. Δροσόπουλος, Η. Καραλῆς, Π. Κολοβαλῆς, Σ. Μιχόπουλος, Γ. Γρανιώδης, Π. Γ. Πετρόπουλος, Γ. Μπακογιώργης, Γ. Μαργιώτης, Γ. Ζαφειρόπουλος, Ν. Ζαφειρόπουλος.

Ἀρ. 532.

Ἡ Δημογεροντία Γαλαξειδίου.

Ἐπικυροῖ τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα καὶ τὰς ὑπογραφὰς ὡς γνησίας.

Ἐν Γαλαξειδίῳ, τὴν 13 Ἰουνίου 1830.

Οἱ δημογέροντες Β. Δούκας, Στ. Ἀγγελῆς, Κ. Στέφος, ὁ γραμματεὺς Π. Κεφαλῆς.

Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

Προσπεικυροῦται ἡ παρῶσα ἀναφορά.

Ἐν Γαλαξειδίῳ, τῇ 16 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Ἐκτακτὸς Ἐπίτροπος τῆς Ανατ. Ἑλλάδος Κ. ΜΕΤΑΞΑΣ, ὁ γραμματεὺς Γ. Κ. Πέρβελης.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Ἐξοχώτατε,

Οἱ ἐπαρχιακοὶ δημογέροντες τῆς ἐπαρχίας μας σήμερον μᾶς ἀνεγνώσαν τὴν ὑπ' Ἀρ. 1488 ἐγκύκλιον διακρίνωσιν σὺς, καὶ τὰ ἀντίγραφα τῶν ἀναφορῶν, τὰς ὁποίας τινες τῶν πολιτῶν ἠθέλησαν νὰ διευθύνωσιν ἀμέσως πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος.

Ἐμείνουμεν τῷ ὄντι εἰς ἀπορίαν, Ἐξοχώτατε, μὴν ἡξυρόντες ποῦ νὰ ἀπεδώσωμεν αὐτὴν τὴν σπουδὴν τούτων τῶν πολιτῶν, οἵτινες, διὰ νὰ εἰπώμεν οὕτω, παρασυρθέντες ἀδικοῦν καὶ βλάπτουν τὸ ἔθνος μᾶς· ἀδικοῦν, διότι ἠθέλησαν τάχα νὰ ἀποδείξωσιν εἰς τὸν Ἡγεμόνα μας, ὅτι μόνον αὐτοὶ ἐγνώρισαν καὶ ἠσθάνθησαν τὴν ὀφειλομένην ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους τελείαν εὐγνωμοσύνην εἰς τὴν ὑπὲρ τῆς πατρίδος μας πρόνοιαν τῶν κραταίων Συμμάχων, καὶ βλάπτουν, διότι, χωρὶς τὸ ἔθνος ἢ αἱ κοινότητες νὰ τοὺς ἐπιφορτίσωσιν, αὐτοὶ ἐλαβον αὐθαίρετοι καὶ μηδὲνα δημοσίον χαρακτῆρα φέροντες, τὴν τόλμην τὸ νὰ διερμηνεύσωσιν εἰς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Ἡγεμόνα μας τὰ αἰσθήματα καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους.

Τὴν τοιαύτην πράξιν τῶν δὲν ἡμποροῦμεν παρὰ νὰ τὴν νομίσωμεν ὡς ὕβριν θανατηφόρον εἰς τὸ ἔθνος, καθ' ἣν ἐκινήθησαν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι νὰ ἐξελέγξωσι πλαγίως τοὺς πολῖτας τῶν ὡς ἀναίσθητους καὶ ἀγνώμονας, ἀπαγε! καὶ νὰ φέρωσι πρόσωπον, τὸ ὁποῖον ποτὲ δὲν τοὺς ἐδόθη ἀπὸ τὸ ἔθνος.

Ὅθεν ἀποδοκιμάζοντες τὴν ἰδιοτέλειαν ταύτην, καὶ ἀποφεύγοντες τοὺς τοιούτους ὡς ἰδιοτρόπους καὶ ἰδιοβρύθμους, σπεύδουμεν νὰ παρακαλέσωμεν θερμῶς τὴν Υ. Β. νὰ πληροφωρήσῃ τὴν Α. Β. Υ. ὅτι μακρὰν τοῦ νὰ μείνωμεν ὑστεροὶ μίαν στιγμὴν ἀπὸ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ὀφειλομένης τελείας εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς εὐεργέτας ἡμῶν κραταίους Συμμάχους, ἐμείνουμεν συνάδοντες καὶ συνευφημοῦντες μετὰ τῆς Κυβερνήσεώς μας, ἥτις ἐσπευσεν ἐν καιρῷ νὰ ἀποδώσῃ ἐκ μέρους τοῦ ἔθνους, μετὰ τῆς Γερουσίας τὴν ἀπειρον εὐγνωμοσύνην του, καὶ νὰ ἐξηγήσῃ αὐτὴ νομίμως τὰς ἀξιώσεις καὶ τὰ αἰσθήματα τῆς ἀκρας χαρᾶς τοῦ ἔθνους, τὸ ὁποῖον εὐτύχησε τέλος πάντων, χάρις εἰς τὴν θείαν πρόνοιαν καὶ εἰς τοὺς κραταίους εὐεργέτας του, νὰ ἀξιωθῇ ἐπὶ κεφαλῇς τοῦ Ἡγεμόνα τοιούτον, εἰς τὸν ὁποῖον ἄνωθεν ἐναπεταμιεύθη ἡ ἀναγέννησις τοῦ ἀναγέννησις, τὸ ἄκρον τῆς εὐτυχίας ἐνὸς ἔθνους, διὰ τὴν ὁποίαν παρακαλοῦμεν τὸν ὕψιστον καὶ ἐλπίζομεν μετὰ τῆς Κυβερνήσεώς μας, ἥτις μᾶς ὡδήγησε καὶ μᾶς ὡδήγει εἰς τὴν σωτηριώδη ὁδόν, δι' ἣς θέλομεν φθάσαι ὡς τάχιστα εἰς τὴν ἐπιθυμοτάτην στιγμὴν τοῦ νὰ ἰδῶμεν τὸν κοινὸν πατέρα μας τὴν Α. Β. Υ. εἰς τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος, ὅταν θέλωμεν εὐλογῆσαι τὸν ὕψιστον ἐξ ὅλης καρδίας σύμφωνοι ἕως ἐνὸς οἱ πολῖται τῆς ἐπαρχίας μας εἰς τὴν παρούσαν διομολογίαν, διαβεβαιούμεν διὰ τῆς αὐτῆς καὶ τὴν Α. Β. Υ. τὸν Ἡγεμόνα μας καὶ τὴν Σεβαστὴν Κυβέρνησιν, ὅτι κἀνὶς ἐκ τῶν συμπολιτῶν μας δὲν συνέλαβε μῆτε τὴν ἰδέαν νὰ ἰδιοτροπήσῃ, καὶ μὲ τοῦτο νὰ περιφρονήσῃ τοὺς συμπολίτας του, καθ' ἣν ἐποχὴν ὅλοι ἡνωμένοι καὶ μὲ δάκρυα ἀνεκλαλήτου χαρᾶς περιμένομεν θερμότητά μετὰ τῆς Σεβ. Κυβερνήσεώς μας εἰς τοὺς κόλπους τῆς φίλης πατρίδος μας τὴν Α. Β. Υ. τὸν Ἡγεμόνα μας, εἰς τὸν ὁποῖον ἀπόκειται τὸ μέγα ἔργον, ἡ ἀναγέννησις τοῦ ἔθνους μας.

ὑποσημειούμεθα μὲ ὅλον τὸ βαθύ σέβας,

Ἐκ Φτέρης, τῇ 22 Ἰουνίου 1830.

Οἱ δημογέροντες καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τὰ χωρία τῆς ἐπαρχίας Νέας Πάτρας,

Ἰωάννης ἱερεὺς ἀπὸ Κάψι, Γεώργ. Ἀναγνωστόπουλος ἀπὸ Κάψι, Θαν. Γιαννάκης ἀπὸ Γαρδίκι, Γ. Μάγουλας ἀπὸ Γαρδίκι, Θ. Κουρέλης ἀπὸ Γαρδίκι, Κ. Παναγιώτης ἀπὸ Πουγκάκια, Ἀναγνώστης ἀπὸ Πουγκάκια, Μ. Ντερνίκας ἀπὸ Πουγκάκια, Χ. Γιαννόπουλος ἀπὸ Σμοκόβον, Α. Γατεδρόπουλος ἀπὸ Σμοκόβον, Σταμάτης ἀπὸ Σμοκόβον, Χ. Ζωγραφίδης ἐκ Μαυρίχου, Α. Σακκελαρίου ἐκ Μαυρίχου, Δ. Γεωργίου ἀπὸ Περιληπτῶν, Γ. Καρόπουλος ἀπὸ Περιληπτῶν, Γ. Μίχκος ἀπὸ Μερκάδαν, Α. Ζούκης ἀπὸ Μερκάδαν, Α. Γεωργίου ἀπὸ Στέργιαν, Α. Ἀθανασίου ἀπὸ Παλιόβραχον, Γ. Χανιός ἀπὸ Παλιόβραχον, Α. Σπαγῆς, Α. Δοντᾶς, Δ. Σκωγιάννη ἀπὸ Φτέρι, Δ. Νταλιάνη ἀπὸ Φτέρι, Θ. Δήμις, Α. Λάμπου ἀπὸ Ροβιλιάρη, Α. Ποῆς, Στ. Παπαγιάννης, Α. Ράφτης, Δ. Γεωργίου ἀπὸ Τζούκα, Γ. Ἀναγνώστης ἀπὸ Τζούκα, Δ. Ζουλεμύτης, Γ. Πόλιζος, Γ. Γκούτζας, Α. Τραντάφυλλος ἀπὸ Κλονί, Α. Παπαδόπουλος, Α. Λάγια ἀπὸ Κάμπια, Α. Τζιρίκης ἀπὸ Γυφτοχώρι, Α. παπ. Δήμις ἀπὸ Κυριακωχωρί, Γ. Δρόσου ἀπὸ Χερμοργιάνη, Α. Χερμοργιάνης ἀπὸ Χερμοργιάνη, Θ. Τζουβελέα ἀπὸ Καλοκύνθια, Δ. Μπαλεζάκη ἀπὸ Ἀργύρια, Κ. Χούτας ἀπὸ Καστροτισιάν, Α. Παπαστάμου ἀπὸ Καστανιάν, Κατζίγιανος ἀπὸ Νεοχώρι, Δημητράγιωργος ἀπὸ Νεοχώρι, Ἐπικυροῦται τὸ γνήσιον τῶν ἀνω ὑπογραφῶν.

Ἐκ Φτέρης, τῇ 28 Ἰουνίου 1830.

Οἱ ἐπαρχιακοὶ δημογέροντες Νέας Πάτρας, Κ. Γιαννάκης, Νίκος Ἰω. Φτέρης, Χ. Τζιάκας, Ι. Σγουρῆς.

Πρὸς τὴν Υ. Β. Υ. τὸν Ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος.
Σεβαστὲ Ἡγεμῶν καὶ Κυριάρχα τῆς Ἑλλάδος,

Ὡ πόσις χαρὰς ἀνεκφράστου καὶ ἀγαλλιάσεως ἐνεπλήσθημεν καὶ οἱ εὐσεβάστως ὑποφαινόμενοι κάτοικοι τῆς νήσου Τήνου, ὅταν διακοινώθη καὶ πρὸς ἡμᾶς διὰ τῆς πρὸς τὴν Σ. ἡμῶν Κυβερνήσιν διακοινώσεως τῶν παρ' αὐτῇ Κυρίων Ἀντιπρέσβεων τῶν ὑψηλῶν Συμμάχων Δυνάμεων, ἡ ἐπισφράγις τῶν ἀγαθοεργιῶν καὶ εὐεργετημάτων, δι' ἃν οἱ κραταῖοι Μονάρχαι εὐαρεστηθέντες ἐβράβευσαν τὰς πολυδύνας καὶ αἱματοσταγεῖς θυσίας τοῦ πολυπαθοῦς ἡμῶν ἔθνους μετὰ τὸ λαμπρὸν τῆς ἀνεξαρτησίας ὄνομα, καθιερώσαντες καὶ Ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος τὴν Υ. Β. Υ.

Ἀπὸ τοιοῦτον αἰσθημα σεβασμοῦ, εὐγνωμοσύνης καὶ ἀφοσιώσεως ὁρμωμένη καὶ ἡ κοινότης τῆς νήσου ταύτης, σπεύδει νὰ ἀποτείνῃ τὰς ἱκετηρίους χεῖρας τῆς πρὸς τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, καὶ ὁμοφώνως μετὰ τοῦ λοιποῦ ἔθνους νὰ ἀποδώσῃ τὰς εὐχὰς τῆς διὰ τοῦ τοῦ ἐπιγείου πατρὸς πρὸς τοὺς τρισεβάστους Μονάρχας τοὺς προστάτας τῆς Ἑλλάδος, καὶ μετὰ χαρὰς δάκρυα περιμένονσα νὰ ἴδῃ ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους τὴν Υ. Β. Υ. ἐλπίζει ἀδυστάτως εἰς τὴν πατρικὴν τῆς κηδεμονίαν, καὶ εἰς τὰ λαμπρὰ καὶ ἐπίκτητα πλεονεκτήματα, μετὰ τὰ ὁποῖα ἡ ἀγαθὴ τῆς ψυχῇ λαμπρυνεμένη καθωραΐζεται.

Δεχθῆτε, Σ. Ἡγεμῶν, τὰς ἐγκαρδίους εὐχὰς τῶν ὑποφαινόμενων ὡς δαίγμα τῆς βαθυτάτης ἡμῶν εὐλαβείας καὶ ἀφοσιώσεως.

Ἐν Τήνῳ, τῇ 1 Ἰουνίου 1830.

Ἡ εὐπειθὴς κοινότης τῆς νήσου Τήνου, Οἱ ἐπαρχιακοὶ δημογέροντες, Ἰω. Παξημάδης, Α. Π. Πῶμερ, Νικ. Ρουγγιέρη. — Οἱ δημογέροντες τῶν χωρίων, Σπ. Κοῦσσαρης, Γ. Φορμάκης, Α. Τεκάριστος, Α. Μαραγκός, Α. Κεφαλονίτης, Θ. Μαρκοῦζης, Β. Φορμάκης, Μ. Βιδάλης, Γ. Τελατόλας, Γ. Π. Φιλίππου, Τ. Λορῶτης, Ν. Παρελορέντζος, Ν. Ἀρμαγός, Στ. Ὀργίνος, Κ. Περπίνιας, Τζ. Παρικιόπουλος, Γ. Ἀρμαγός.

Ἀρ. 71. Ἐπικυρεῖται τὸ γνήσιον τῶν ἀνωτέρω ὑπογραφῶν τῶν ἐπαρχιακῶν δημογερόντων καὶ τῶν χωρίων τῆς νήσου Τήνου παρὰ τοῦ διοικητοῦ.

Ἐν Τήνῳ, τῇ 10 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Διοικητὴς Φ. Α. ΠΑΠΑΜΑΝΟΛΗΣ, ὁ γραμματεὺς Κ. Φεταλίδης.

Πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος
τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον.

Διακοινωθείσα καὶ πρὸς ἡμᾶς τοὺς εὐσεβάστως ὑποφαινόμενους κατοίκους τῆς νήσου Θερμίων ἡ ἀγγελία τῆς ἐκλέξεως τῆς Α. Β. Υ. παρὰ τῶν Υ. Συμμάχων Αὐλῶν ὅτι ἐτέθη Ἡγεμῶν ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ἐνέπλησε τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀπὸ αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης ἀνεξαλείπτου καὶ ἀγαλλιάσεως ἐφ' ἃ δὲ ἀποτεινόντες τὰς ἱκετηρίους ἡμῶν χεῖρας ὁμοφώνως μετὰ τοῦ λοιποῦ ἔθνους πρὸς τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν ὑπὲρ τῆς παρατάσεως τῶν Υ. Συμμάχων αὐτῶν Αὐλῶν καὶ αὐτῆς τῆς Α. Β. Υ. σπεύδομεν διὰ τῆς Σ. ἡμῶν Κυβερνήσεως νὰ προσφέρωμεν ἑαυτοὺς ἐν πάσῃ συστολῇ καὶ ἀφοσιώσει εἰς τὴν φιλάνθρωπον, πατρικὴν καὶ ἀγαθοποιὸν φιλοστοργίαν τῆς, ἀνακαλοῦντες εἰς τὰς ψυχὰς μας τὴν γλυκυτάτην ἀνάμνησιν τῶν ἀγαθῶν, ὅσα ὑπόσχεται ἡ μεγαλοφυΐα συνείσας τῆς, τὴν ὁποῖαν διὰ φήμης πληροφοροῦμεθα, καὶ ἡ ἐπιεικὴς πρόνοια τῶν τρισεβάστων Μοναρχῶν τῶν γενναίων εὐεργετῶν τοῦ ἐγκαταλελειμμένου μὲν ἔθνους, τῶν ὁποίων τὰ σεβαστὰ ὀνόματα τῆς ἱστορίας ἡ γλυφὴς θέλει ἐγγαράξῃ εἰς τὰ προπύλαια τοῦ ναοῦ τῆς ἀθανασίας μετὰ χαρὰς ἀνεξαλείπτους, διότι παρὰ τοῖς τοσοῦτοις ἀγαθοεργήμασι τῇ πολυπαθεῖ Ἑλλάδι εὐαρεστηθέντες ἔτι ἔθεσαν ἐπὶ τῆς ἡγεμονικῆς αὐτῆς ἑδρας καὶ Ἡγεμόνα τοιοῦτον, ὥστε εἰσὶ πεπεισμένοι πάντες οἱ κάτοικοι ὅτι, ἅμα πατήσας τὸ ἔδαφος αὐτῆς, ἀναμφιβόλως θέλει προαγάγῃ τὴν πολιτικὴν τῆς ἀναγέννησιν ἐπὶ τῶν ἐμφύτων αὐτῆς δικαίων.

Δεχθῆτε εὐμενῶς, Σ. Ἡγεμῶν, τὰς ἐκ ἑαυτοῦ καρδίας εὐχὰς τῶν εὐσεβάστως ὑποφαινόμενων τῆς νήσου ταύτης τέ-

κνων, ὡς τεκμήριον τῆς βαθυτάτης αὐτῶν εὐλαβείας καὶ ἀφοσιώσεως.

Ἐν Θερμίοις, τῇ 4 Ἰουνίου 1830.

Οἱ εὐπειθεῖς κάτοικοι τῆς νήσου Θερμίων, Σακκελάριος Βάλλέντας, Χαρτοφύλαξ Λεβαντής, Σακκελίων Γαϊτάνος, πρωτόδικος Κρυσταλλᾶς, Πρωτόπαπας Μαζαράκης, Οἰκονόμος Λεβαντής, Χ. Σακκελάριος, Ἰω. Ματθαίου, Χαρτοφύλαξ Φ. Στᾶνος, Σακκελίων Βερένικος, Δ. Ἀντύπας, Ἐ. Βρετός, Ἰω. Φιλίππιδης, Ἐμμ. Ἀντύπας, Παπᾶ Θεοδόσιος Καλέκας, Μόσχος Ἀντύπας, Δ. Ἱερεὺς Λαουτάρης, Δικαιοφύλαξ Γκούμας, Γ. Ἱερεὺς Λίσεκίδης, Ν. Βάλληνητας, Ἰγνάτιος Βάλληνητας, Δ. Βρετός, Λογοθέτης Βάλληνητας, Δ. Βρετός, Πρωτονοτάριος Δελαγραμμάτικας, Μ. Δελαγραμμάτικας, Μόσχος Φιλίππας, Δ. Μπάστας, Ἰω. Γαϊτάνης, Γ. Σακκελαρίδης, Γ. Καρούσης, Γ. Βάλληνητας, Φραντζῆς Πετερμεζῆς, Ματθαῖος Ποζαδῖνος, Α. Γαλανός, Γ. Γαϊτάνος, Ν. Μαρκάκης, Ν. Δελαγραμμάτης, Ν. Εὐαγγέλης, Δ. Μ. Λαουτάρης, Ἰ. Καζούρης, Κ. Φεταλίδης, Πρωτέκδικος Φιλίππαιος, Ἰω. Μπαχάρνικος, Πρωτοσύγγελος Διονύσιος, Λογοθέτης Γαϊτάνος, Γ. Ἱερεὺς Μελάς, Ἀναγνώστης Λεωνίδης, Κ. Φιλίππεος, Ἄγγελος Πετρακίδης, Ἰω. Πιφανής, Π. Βασιλάκης, Ἰω. Ν. Μάζης, Γεώρ. Κ. Φιλίππος, Σ. Ἰω. Γριμανέλη, Ἀντώνιος Ἀρβάλης, Μανόλης Βρετοῦ Μαυράκη, Α. Γ. Μάζης, Εὐστάθιος Πετρακίδης, Ζώρζης Ἀνδρέα Μάζης, Γ. Πετρακίδης, Μ. Μπαρτίτης, Κυριάκος Χ. Ἰω., Τζαννῆς Ἰωάννου Μάζης, Θεοδωρῆς Μπουρέτης, Α. Γλυκὺς, Δ. Μπερεκέτης, Γ. Ἀντωνιάδης.

Τὸ γνήσιον τῆς ὑπογραφῆς τῶν εἰρημένων ἐπικυροῖ ἡ ἐπαρχιακὴ δημογεροντία τῆς νήσου ταύτης.

Ἐν Θερμίοις, τὴν 5 Ἰουνίου 1830.

Οἱ δημογέροντες Δ. Ἀντύπας, Ἐμ. Βρετός, Ἰω. Φιλίππιδης.
Ὁ γραμματεὺς Μ. Ἀντύπας.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ πολῖται τῆς νήσου Μυκόνου συνήλθομεν σήμερον εἰς τὸ ἐνταῦθα δημογεροντεῖον, πληροφορηθέντες ὅτι ῥαδιοῦργοι τινες ἐξαπατῶντες μερικοὺς ἐκ τῶν κατοίκων τῆς νήσου μας, τοὺς ἔπεισαν νὰ ὑπογράψουν μυστικῶς ἐν ἔγγραφον ἀναφερόμενον πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον.

Μανθάνομεν, Ἐξοχώτατε, ὅτι εἰς τὸ ἔγγραφον τοῦτο ἠθέλησαν νὰ δώσουν χαρακτῆρα δημόσιον παρασταίνοντες τοὺς πρᾶξιν τῆς κοινότητός μας, ἐνῷ καὶ ἡ δημογεροντία μας καὶ ἡμεῖς ὅλοι ἀγνοοῦμεν ὅλως διόλου τὸ περιεχόμενον τῆς πράξεως ταύτης. Τούτου ἕνεκα κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ διακηρύξωμεν διὰ τῆς παρούσης, ὅτι οἱ πολῖται τῆς Μυκόνου δὲν θεωροῦν τὸ εἰρημένον ἔγγραφον, ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ᾖ τὰ ἐν αὐτῷ ἐμπεριεχόμενα, εἰμὴ ὡς πρᾶξιν ὀλοσχερῶς ἄκυρον καὶ ἔργον ἰδιοτελῶν ἀτόμων.

Ταῦτα ἀναφέροντες πρὸς τὴν Υ. Ε. σᾶς θερμοπαρακαλοῦμεν ὅπως εὐδηκῆσθε νὰ διερμηνεύσετε πρὸς τοὺς Συμμάχους Μονάρχας τοὺς τρισεβάστους ὑπερασπιστὰς τῆς πατρίδος τὰ αἰσθήματα τῆς αἰωνίου εὐγνωμοσύνης, τὰ ὁποῖα μεθ' ὅλου τοῦ ἔθνους συναισθανόμεθα, δι' ὅσας ἐπεδαψιλευσαν καὶ δὲν παύουν ἐπιδαψιλευντες εἰς αὐτὸ μεγάλας εὐεργεσίας, τὰς ὁποίας κηδύονταν νὰ ἐπισφραγίσουν διὰ τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς Ἑλλάδος ὡς κράτους ἀνεξαρτήτου.

Μακαρίζοντες τὸ ἔθνος δι' ὅσα ἡ δικαιοσύνη καὶ εὐμένεια τῶν κραταιοτάτων Συμμάχων διέταξαν ὑπὲρ τῆς ἀποκατα-

στάσεώς του μέτρου, ἐλπίζομεν ὅτι τὰ μέτρα ταῦτα θέλει προαγάγουν τὴν πολιτικὴν του ἀνγκέννησιν ἐπὶ τῶν βάσεων τῶν ἐμφυτίων εἰς ἐντελὲς ἐλεύθερον καὶ ἀνεξάρτητον ἔθνος δικαίων, ἅτινα προεκτεθήσαν διὰ μακροχρονίων παθημάτων καὶ αἱμοσταγῶν θυσιῶν.

Διαμαρτυροῦντες ταῦτα ἠθέλαμεν κατακριθῆ δικαίως ὡς ἀγνώμονες, ἂν κατ' αὐτὴν τὴν περίστασιν δὲν διεκηρύττομεν τὴν ὁποίαν αἰσθανόμεθα ἀνεξέλιπτον πρὸς τὴν Υ. Ε. εὐγνωμοσύνην διὰ τὰ μεγάλα καλὰ, ὅσα ἀπολαμβάναμεν ὑπὸ τὴν πατρικὴν Κυβέρνησίν σας, καὶ διὰ τοὺς πατριωτικοὺς ἀγῶνας, τοὺς ὁποίους ἀκαταπαύστως καταβάλλετε ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας τοῦ ἔθνους.

Σᾶς προσφέρομεν, τούτων ἀπάντων ἕνεκα, ἔξοχώτατε, τῆς πλέον εὐχρινούς καὶ ἐγκαρδίου εὐγνωμοσύνης μας τὰ αἰσθημὰ, καθικετεύοντες θερμῶς τὸν ὕψιστον ν' ἀνταμείβῃ κατ' ἀξίαν τοὺς ἀνεκτιμήτους ἀγῶνάς σας, καὶ νὰ δικτυλάττῃ τὴν τόσον πολῦτιμον διὰ τὸ πολυπαθὲς ἔθνος ζωὴν σας.

Δέξασθε, ἔξοχώτατε καὶ Σεβαστὲ Κυβερνήτα, τὸ βεθύτατον ἡμῶν σέβας, μεθ' οὗ ὑποσημεϊούμεθα.

Ἐν Μυκόνῳ, τὴν 17 Ἰουνίου 1830.

Εὐπειθέστατοι εἰς τὰς διαταγὰς σας,

Μ. Μιτζουράνης, Σ. Μπονφόρτης, Ν. Α. Γκίζης, Β. Βρέτας, Ν. Γκίζης, Μ. Αναγνώστη, Α. Κοζαδινός, Μ. Κορδίας, Α. Πρασακάκης, Ἰω. Καλαβρίας, Ζ. Σουρμελής, Ν. Λαμπρινάκης, Ἰ. Μαρμπούτης, Γ. Γέννημος, Α. Φιδέλης, Α. Νέρης, Α. Μανολόπουλος, Γ. Σωτήρου, Α. Κιλίχης, Γ. Τζουγανέλης, Α. Σβορόνος, Ν. Ἀ. ἐξανδράκης, Π. Χαδεμένος, Κ. Προφήτης, Γ. Πολυδούλης, Α. Λάσκαρης, Α. Ἡθιμάκης, Α. Κουντούλης, Κ. Μαρικάρης, Α. Κήνυγας, Μ. Βλασσάπουλος, Γ. Διστομμάτης, Α. Βαλέτας, Π. Π. Μαυρογένης, Ν. Γαρούχας, Γ. Λάσκαρης, Ν. Παγανέλης, Μ. Σολομός, Ν. Θ. Παῦμερ, Α. Σολομός, Α. Φουντουλόπουλος, Α. Πατρινός, Α. Σκορδύλης, Α. Μπαδής, Α. Γ. Πάμπας, Α. Θ. Σκορδύλης, Α. Μπατῆς, Ν. Ἀνδριόπουλος, Σ. Ἰατρός, Ἰω. Ἀνδρουλάκης, Ἱερ. Κορίνθιος, Α. Ζάχαρις, Ν. Καπάκης, Α. Κυδωνιεύς, Α. δραπετῆς, Ζ. Σαβάρης, Ν. Σαριβάνος, Α. Καραγιωργίς, Ν. Μπελτάκης, Μ. Μαιμονῶ, Κωστ. Καραγεωργίου, Κωστ. Πετρίης, Ἀν. Κουρβουσιάνη, Γερ. Ἀλτάβανης, Δημ. Καπετανόπουλος, Δημ. Σουργαντάνης, Γιάννης Γαρουπού, Νικ. Βαρδαλάχος, Κωστ. Χατζάρας, Κωστ. Ἀλεξανδρόπουλος, Ἱερ. Μπάος, Μαρ. Σικυνιώτης, Ἰωάν. Βερτόπουλος, Γεώρ. Πελοῦρέζος, Μιχ. Θεοδωρόπουλος, Ἀθ. Πεταλᾶς, Νικ. Χωνῆς, Δημ. Ἀθιμαρίτης, Γεώρ. Διαλέτος, Γρηγ. Πογδάνος, Ἰω. Ταλιέτος, Γεώρ. Ἰω. Πασχάλης, Ἀν. Χερδασιέρης, Φιλ. Λάμπης, Γιάν. Ξανθάκης, Ἀν. Μπονάζου, Γεώρ. Κορινθία, Χαρ. Πεγνιδιάρης, Ἰω. Χρυσάφης, Δημ. Νάσιος, Ἀν. Ταρμούρας, Ἀντ. Γαδανᾶς, Ἀναγ. Κοτάρδος, Ἀνδ. Γρίπλα, Γιάν. Κόντος, Ἰω. Παρμπέρης, Γεώρ. Μαλάτσεσσας, Νικ. Σολομός, Δημ. Εὐδης, Ἀναστάσις Καδουσανόπουλος.

Κυροῦται τὸ γνήσιον τῶν ἀνωτέρω ὑπογραφῶν τῇ ἰδίᾳ ἡμερομηνίᾳ.

Οἱ δημολέγοντες Ἰω. Μαυρογένης, Μ. Καλογρηᾶς, Μ. Καραλής.

Ὁ γραμματεὺς Ἀντώνιος Γ. Γκίζης.

Πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Σεβ. Πρίγκιπα τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ ὑποφαινόμενοι πολῖται τῆς ἐπαρχίας Πάρου καὶ Ἀντιπάρου, πεπεισμένοι εἰς τὴν πατρικὴν τῆς διοικήσεως πρόνοιαν εἶμεθα βέβαιοι, ὅτι εἰς τὴν μεταβολὴν ταύτην τῆς τύχης τῆς Ἑλλάδος θέλουν ἐξασφαλισθῇ τοῦ πολυπαθοῦς ἔθνους μας τὰ δίκαια, καὶ διὰ τὰ ὅποια ὑπέστημεν πολυχρόνια ἄπειρα δεινὰ, καὶ διὰ τὰς ὁποίας ἐκάμαμεν ἀπείρους θυσίας, ἐνθαῤῥυνόμενοι καὶ ἀπὸ τὴν ἀπάντησιν τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰς διακονώσεις τῶν Συμμάχων Αὐλῶν καὶ τὰς παρατηρήσεις τῆς Γερουσίας.

Συνενόοντες ἤδη τὰς εὐχὰς μας καθ' ὅλα μετὰ τὰς εὐχὰς τῆς Κυβερνήσεως τὰς προεκτεθειμένας ὑπὲρ τῆς ὠφελείας τῆς κοινῆς ἡμῶν πατρίδος Ἑλλάδος πρὸς τὴν Α. Β. Υ. ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, εὐγνωμονοῦμεν εὐγνωμοσύνην αἰώνιον πρὸς τὰς εὐεργετίδας ἡμῶν κραταιὰς Δυνάμεις, καὶ ἐλπίζομεν ὁμοῦ μετὰ τὴν Κυβερνήσιν μας τὴν ταχεῖαν ἐλευσιν τῆς Α. Β. Υ. ἐν μέσῳ ἡμῶν.

Ἀπόκειται δὲ ἐφεξῆς εἰς τὴν Α. Β. Υ. νὰ ἐκπεραιώσῃ τὸ μέγα ἔργον τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλλάδος.

Ἐκφράζοντες συμφώνως κατὰ πάντα τὰ αἰσθημὰτά μας, συνάδομεν ὅτι ὁποιαδήποτε πράξις ἢ ἀναφορὰ ὑπογεγραμμένη κρυφίως ἐξ ἀτόμων τινῶν τῆς ἐπαρχίας ταύτης θέλει λογίζεται ἄκυρος καὶ ὡς μηδέν.

Ἄς δεχθῇ, παρακαλοῦμεν, ἡ Α. Β. Υ. τὴν παροῦσάν μας, ὡς δεῖγμα τῆς βαθυτάτης ἡμῶν εὐλαθείας καὶ αἰωνίου ἀφοσιώσεως.

Ἐν Ναύσῃ τῆς Πάρου, τῇ 11 Ἰουνίου 1830.

Οἱ πολῖται τῆς ἐπαρχίας Πάρου καὶ Ἀντιπάρου, Ἐλευθέριος Χαμάρτος, Α. μαῦρος, Ἰω. κρίστης, Α. Π. Κονταρίνης, Ζέπας κυπριανός, Κ. κονδύλης, Α. καλαβρός, Α. πρωτόδικος, Γ. Βιτσαράς, Γ. σκορδίλης, Π. Τελέντας, Α. Μωστρετός, Ν. Μαλατεῖτᾶς, Α. καραντζᾶς, Α. κορτιάνος, Τ. τελεύτης, Β. Στ. καμπάνης, Γ. μπαρπαρηγός, Γ. πασχάλης, Ἰω. σταματελάκης, Ν. Ἄγουρος, Μ. Γκιγόνικας, Ν. Σπήλιος, Ν. Ἀρκας, Κ. Χανιώτης, Ευγ. Χανιώτης, Α. Πούλιος, Γ. Χανιώτης, Οἰκονόμος Παπαζογλούς, Σακκελᾶριος Ναούσης βαγκούσης, Ἰω. Μεταξᾶς, Ἰω. Βαλαμῆς, Α. Ἀλιπράντης, Σ. Παγώνης, Ν. Ἄγουρος, Ἰω. Ἀῆρος, Α. Στάμενας, Θ. Μελανίτης, Γ. Μελανίτης, Κωνστ. Καλαβρῆς, Εἰμ. Βιτζαράς, πρῶτον Οἰκονόμος Βατιμπέλα, Κ. ἱερεὺς Γεμελιάρης, Μ. Ἄγουρος, Κ. Σιφάκης, Ἰ. Κυπριανός, Μ. Χριστόφορος, Α. Κουτζοδόντης, Ἰ. Γιαννουλάκης, Ἰ. Τελέντας, Ἰ. Μονόπατος, Χ. Κοντοράτος, Μ. Βαλαμῆς, Α. Ροῦσσος, Εὐστ. Στάμενας, Γ. Κληρονόμος, Ζ. Ἰω. Μάτζη, Οἰκονόμος Ἀρκας, Σ. Κωλόπλαστος, Χ. Χανιώτης, Β. ἱερεὺς Χανιώτης, Α. Ἀρκας, Μ. Ἀρκας, Ν. Γεμελιάρης, Ν. Κωνσταντινίδης, Α. Ἀλιμπράντης, Α. Θ. Πανταλέου, Σ. Βαγκούς, Σ. Ταβερónας, Κ. Ραβδᾶ, Θ. Σβορόνος, Κ. Μιτυλιναῖος, Π. Παπαδόπουλος, Χ. Γ. Χανιώτης, Ν. Σιφναῖος, Μ. Χανιώτης, Α. Ἀρκουλῆς, Ν. Θ. Πανταλέων, Σ. Πανταλέων, Κ. Καντιώτης, Γ. Παρούσης, Ν. Κονταράτος, Θ. Χανιώτης, Ἰω. ἱερεὺς Παρούσης, Ν. Σκιαδάς, Ἰω. Βαγκούσης, Α. Κόντος, Α. Χανιώτης, Ν. Σπανόπουλος, Σ. Περάκης, Οἰκονόμος Ἀντιπάρου Καλάργυρος, Σακκελᾶριος Ἀντιπάρου Κονταράτος, Α. Μπιάζης, Ἰ. Καλδωρός, Σταῦρ. Παπαδόπουλος, Π. Μαρινάτος, Μ. Μαρινάτος.

Ἐπικυροῦται ἡ γνησιότης τῶν ἀνωτέρω ὑπογραφῶν.

Ἐν Ναύσῃ, τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν.

Ὁ Τοποτηρητὴς Πάρου καὶ Ἀντιπάρου. Δ. ΚΙΟΣΣΕΣ.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην.

Ὁ Ἐκτακτος Ἐπίτροπος τοῦ τμήματός μας μᾶς ἀνέγνωσεν ἐπὶ συν-ελεύσεως τὴν ὑπ' Ἀρ. 1488 ἐγκύκλιον τῆς Υ. Ε., ἐκ τῆς ὁποίας, εἶ-δομεν μὲ λύπην μας τὴν πλάνην, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπέπεσαν ὀλίγοι τινὲς ἐκ τῶν ὁμογενῶν, οἵτινες, ἐπιθυμοῦντες νὰ φέρωσι τὰ πρωτεῖα εἰς τὴν πατρίδα μας, ἐνόμισαν ὅτι ἀναφερόμενοι κατ' εὐθείαν πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον ἤθελαν συστήσει μᾶλλον ἑαυτοὺς, καὶ τοιου-τοτρόπως εἰς τὸ εὐτυχὲς φθασίμῳ του νὰ φέρωσι τὰ πρωτεῖα ἐπὶ τῶν λοιπῶν τῶν ὁμογενῶν· μεμψιμοιροῦντες τὴν διαγωγὴν αὐτῶν ἠθέλαμεν ἀδικήσαι ἑαυτοὺς, ἐὰν μιμούμενοι τὸ παράδειγμα τῶν δὲν ἠθέλαμεν προσφύγει εἰς τὴν κηδεμονίαν τῆς Υ. Εξοχότητος τοῦ φιλοστόργου ἡμῶν πατρὸς, καὶ νὰ τὸν παρακαλέσωμεν νὰ προσφέρῃ τὸ καθύστασον σέβας μας πρὸς τὸν παρὰ τῶν Σεβ. Συμμάχων ψηφισθέντα ἐφ' ἡμᾶς βασιλεῖα.

Ἡ Σ. Γερουσία τῆς Ἑλλάδος, διὰ τοῦ ὑπομνήματός της τὴν 10 Ἀπρι-λίου παρελθόντος, ἐξέφρασε δημοσίως τὰ αἰσθήματα καὶ εὐχὰς τοῦ Ἑλ-ληνικοῦ λαοῦ, καὶ τὴν ἀμετρον εὐγνωμοσύνην του εἰς τοὺς Σ. Μονάρχας, ἐπὶ δὲ μᾶλλον καὶ τὰς ὅσας τὸ ἔθνος ὅλον τρέφει χρηστὰς ἐλπίδας μεγάλων ἀγαθῶν διὰ τὴν ἐκλογὴν ἀνδρῶς, τοῦ ὁποίου ἡ φήμη κηρύττει τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν φρόνησιν, καὶ εἰς τοῦ ὁποίου τὸν θρόνον ἀδυνα-τοῦντες νὰ προσεγγίσωμεν μόνον μας, προσφεύγομεν πρὸς τὸν Σεβ. πα-τέρα τοῦ ἔθνους, παρακαλοῦντες νὰ μᾶς χειραγωγήσῃ ἐμπροσθεν τοῦ θρόνου του, διὰ νὰ προσφέρωμεν εἰς τὴν Α. Β. Υ. τὰς ταπεινὰς εὐχὰς μας διὰ τὴν μακροβιότητα, εὐημερίαν καὶ εὐδαιμονίαν του, προσέτι δὲ νὰ τὸν παρακαλέσωμεν νὰ ἐπιδαψιλεύσῃ εἰς τὸ ἀναγεννώμενον ἔθνος μας ὅλας ἐκεῖνας τὰς βοηθείας, τὰς ὁποίας ἡ φρόνιμος καὶ ἐνάρετος βασι-λεὺς ψυχὴ του δύναται νὰ χορηγήσῃ διὰ τῆς ἐπιρροῆς της εἰς ἔθνος τὸ πάλαι μὲν λαμπρὸν, ἤδη δὲ ἀναγεννώμενον, καὶ τὸ ὁποῖον ἔχον ἀπε-ριόριστον ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς γενναίους σκοποὺς τῆς Α. Β. Υ. ἐλπίζει ὅτι δι' αὐτοῦ θέλει ἀξιοθῇ πολλῶν καὶ μεγάλων βοηθημάτων, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ τὸ φέρουν εἰς βαθμὸν τοῦ νὰ ἐξομοιωθῇ μὲ τὰ ἐξευγενη-μένα καὶ εὐνομούμενα ἔθνη.

Ὡς διερμηνευτὴν τῶν αἰσθημάτων καὶ εὐχῶν μας παρακαλοῦμεν τὴν Υ. Ε. νὰ ἐξηγήσῃ τὰ αἰσθήματα τῶν κατοίκων τούτων πρὸς τὴν Α. Β. Υ. καὶ τὴν ἐπιθυμίαν των νὰ ἴδωσιν ὅσον τάχος ἐκπληρουμένης τὰς εὐχὰς των· Με βαθυτάτων σέβας μένομεν.

Ἐν Σαντορῇν, τῇ 9 Ἰουνίου 1830.

Ἡ κοινότης τῆς κεντρικῆς πόλεως, Μάρκος Βαλιανός, Νικόλαος Λαγκαδάς, Π. Αὐγερινός, Μ. Μπηλόνιας. — Θεοδόσιος Μαθᾶς, Α. Μαθᾶς, Δημήτριος Μο-νόπωλις, Ἰωάννης Μονόπωλις, Λουκᾶς Ἀγγέλου Μαθᾶ, Τζάννης Γέζης. — Ἡ κοινό-της τῆς κωμοπόλεως ἐπάνω Μωρέας, Λογοθέτης Μιχαὴλ Λαγκαδάς, Ἐμμ. Πλατὺς, Γουλλιέρμος Λαγκατ, Μάρκος Μετρίζης, Ἀντώνιος Μανολόσος δημογέρων, Χ. Δανορόντας δημογέρων, Δ. Σαρῆς, ὁ Γραμμ. Μ. Ν. Λαγκαδάς. — Ἡ κοινότης τῆς κωμοπόλεως Πύργου, Ματθαῖος Χ. Ἀθανα-σίου, Γεώρ. Πάρσακᾶκης, Νικόλ. Γαβαλάς, Πέτρος Σιγόλας, Ἐμμ. Μου-ζάνης, Ἀντώνιος Λαγκαδάς δημογέρων Πύργου. — Ἡ κοινότης τῆς κωμο-πόλεως Ἐμπορίου, Μάρκος Γαβαλάς, Δημήτριος Γ. Κανακάρος, Ανα-στάσιος Τζανίου Γαβατάς, Λίξιος Σίριγος, Ἀγγελᾶτος Μαυρομμάτης, Ἰωάννης Γαρεφαλάς, Μ. Σίριγος, Κ. Βένης δημογέρων, Χ. Ἐμμανουὴλ δημογέρων Πύργου. — Ἡ κοινότης τῆς κώμης Βότωνος, Δημ. Δράλος, Ἰω. Γιαννακός, Ἀναγνώστης Ληγέας, Ἐμμ. Ἀληφούδου, Ἀντώνιος Παῖχας, Νικόλαος Βασιλείου, ὁ δημογέρων Σιγουρᾶς Ἀναπλιώτης. — Ἡ κοινότης τῆς κώμης Ἡμερευνηλίου, Ν. Ἀλαφρός, Π. Ζαχαρόπουλος, Μαρίνος Σα-ρότος, Κ. Π. Ζαχαρόπουλος, Ἰωάννης Κασσιμάτης, Παναγιώτης Κασσιμάτης δημογέρων. — Ἡ κοινότης τῆς κώμης Κοντοχωρίου, Χ. Γεωρ. Παγι-αῦλις, Βασίλειος Λαμπούρης, Ἀναστ. Στεφανίτζης, Γεώρ. Καλοῤῥίκιος, ὁ δημογέρων τοῦ χωρίου Ἀντώνιος Δράδος. — Ἡ κοινότης τῆς κώμης Καρτεράδου, Διαμαντῆς Σκανακᾶς, Ἀντώνιος Γαβριήλ, Ἀντώνιος Καροῦ-

ρις, Ἀντώνιος Ροῦσσος, Χ. Ἀντώνιος Πάριος, Σπυρίδων Μ. Τζάννης, Ἀντώ-νιος Ν. Λαγκαδάς, Ἀθανάσιος Γιακούκας, ὁ δημογέρων Ἀγγελᾶτος Γ. Σι-γαλά. — Ἡ κοινότης τῆς κώμης Μασσαρίας, Χ. Ποταμιάνος, Ἀντώ-νιος Λιγνός, Χ. Μπονάκης Γεώργιος, Παναγῆς Μαρκεζίνης, Ν. Γουβελῆς, Νικόλαος Βονιλέρης, ὁ δημογέρων Α. Ἀρδάβανος. — Ἡ κοινότης τῆς κώμης Γωνίας, Ἰάκωβος Ροῦσσος, Ἀντώνιος Καραμολογέας, Πέτρος Ἀλαφούζος Νικόλαος Μοτρόνης, Νικόλαος Ἀργυρός, Πέτρος Πελέκας δημογέρων. — Ἡ κοινότης τῆς κώμης Ἀκρωτηρίου, Μανόλιος Μαθᾶς δημογέρων, Νι-κόλαος Ἰαβαλάς, Λουκᾶς Μαθᾶς, Νικόλαος Μπολόνιας. — Ἡ κοινότης τῆς κώμης Μεγάλου Χωρίου, Τζαννῆς Δαναδάς, Λουκᾶς Σιγαλῆς, Τζάννης Γε-ωργίου Γαβαλάς, Ἀντώνιος Βενεζᾶνος, Γεώργιος Ρενιέρης, Ἀντώνιος Σι-γαλάς, Γουλλιέλμος Πλατὺς δημογέρων.

Ἀρ 1177.

Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

Ἡ Ἐπαρχικὴ Δημογεροντία Σαντορῆνης κτλ.

Πιστοποιεῖ τὸ γνήσιον τῶν ἀνωθεν υπογραφῶν.

Ἐν Σαντορῇν, τῇ 9 Ἰουνίου 1830.

Οἱ ἐπαρχικοὶ δημογέροντες, Ἐμμ. Μπαρμπάρτης, Χρ. Νομικός, Κωνσταντῖνος Λαγκαδάς, Ν. Γ. Ἰγγλέας.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Ἐξοχώτατε,

Ὁ Κύριος Ἐκτ. Ἐπίτροπος τοῦ τμήματος τούτου μᾶς ἀνέ-γνωσε τὴν ὑπ' Ἀρ. 1488 ἐγκύκλιον τῆς Υ. Ε., τὴν ὁποίαν καὶ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα ἐπαρτηρήσαμεν μὲ λύπην ὑπέρμετρον τῆς ψυχῆς μας· εἶδομεν τινὰς τῶν ὁμογενῶν μας νὰ παραδράμωσι τὴν εὐθείαν ὁδὸν, ἀναφέροντες κατ' εὐθείαν πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον τὰ αἰσθήματα τῆς ἀμέτρου αὐτῶν ἀγαλλιάσεως διὰ τὸ νὰ ἀνετέθῃ ἡ ἡγε-μονία τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ ἀσφάλεια τοῦ δυστήνου Ἑλληνικοῦ λαοῦ εἰς τὴν Α. Β. Υ. λογιζόμενοι, ὅτι τοιουτοτρόπως ἤθελον συστήσει τὸν ἑαυτὸν των καὶ ὡς πρωτιστοὺς τῶν ὁμογενῶν μας καὶ ὡς περισσώτερον ἀφοσιωμένους εἰς τὴν Α. Β. Υ.

Τοιαύτην βέβαια ἀγαλλίασιν ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἐν γένει ἡσθάνθημεν μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἡμεῖς θεωροῦμεν τὴν ἀνα-γόμεν τῆς Α. Β. Υ. εἰς τὴν ἡγεμονίαν τῆς Ἑλλάδος μὲ εἰλικρίνειαν ὡς σωτηρίαν τοῦ πολυπαθοῦς ἔθνους μας· δὲν ἐστοχάσθημεν ὅμως οὔτε πρέπον, οὔτε ἀρμόζον νὰ ἐκφρά-σωμεν τὰ ζωηρὰ μας περὶ τοιουτοῦ σημαντικοῦ ἀντικειμέ-μένου αἰσθήματα, ὅταν τὸ τοιοῦτον κατὰ χρέος εἶναι ἀνα-τεθειμένον εἰς τοὺς ἀντιπροσωποῦντας ἡμᾶς, ταυτέστιν εἰς τὴν Γερουσίαν καὶ εἰς τὸν φιλόστοργον ἡμῶν πατέρα, τὴν Ἱμετέραν δηλ. Εξοχότητα, τοῦ ὁποίου ἀρκετὰ δειγματα ἔχο-μεν τῆς ἀμιμῆτου καλοκάγαθίας.

Μένομεν μ' ὅλον τὸ σέβας καὶ ἀφοσίωσιν.

Ἐν Σαντορῇν, τῇ 9 Ἰουνίου 1830.

Τῆς Υ. Εξοχότητος,

Οἱ δυτικὲς Ἕλληνες εὐπειθέστατοι δοῦλοι Ἰω. Ἄλμεν, Ἰ. Δελέτας, Π. Ν. Μ. Ἄλμεν, Φ. Μπαζάγιος, Ἄ. Γριγελός, Π. Ν. Ἀλμπῆς, Ν. Ζινάλας, Ἰω. Δελέντες, Γ. Ἄλμης, Γ. Νιόρκος, Γ. Δεκορωνιάς, Ἰ. Ν. Σπελέτας, Λ. Σιρίγος, Γ. Ἰω. Ἀλμόνης, Δ. Συρίγος, Γ. Δελέντας, Δν. Μπαζάγιος.

ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΙΣ. — Ἐσφαλμένῳ; ἠριθμῆθησαν αἱ σελίδες τοῦ προηγουμένου Ἀρ. 74 τῆς Ἐφημερίδος. Ἡ τάξις τοῦ ἀρι-θμοῦ τῶν τριῶν σελίδων εἶναι 334, 335, 336

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 20 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Άρ. 168. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωρῶντες ὅτι τὸ ἔγκλημα τῆς ληστείας εἰς τὰς δημο-
σίους ὁδοὺς ἀπαιτεῖ κατὰ τὴν παρούσαν κατάστασιν τοῦ
κράτους ταχεὰ καὶ δραστήρια μέτρα διὰ τὴν εξέτασιν καὶ
ἀπόφασιν, ἵνα, συνδραμούσης τῆς δραστηριότητος μετὰ τὴν
δικαιοσύνην, τιμωρηθῇ τὸ ἔγκλημα προσφάτως, ἀνυπερθέ-
τως, καὶ ταχέως· καὶ οὕτω προκαταληθῇ μετὰ τὸν παρα-
δειγματισμὸν·

Ἐπειδὴ οὐκ ὀλίγοι ἀπὸ τῶν ληστὰς ἐσυλλήφθησαν
κατὰ συνέπειαν τῶν δραστηρίων μέσων τῆς Κυβερνήσεως·

Καὶ ἔπειδὴ ἡ βραδύτης τῶν εξετάσεων εἰς τὰ συνήθη
Δικαστήρια, ἐξασθενούσα τὰ μέτρα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ
ἐνθαρρύνουσα τοὺς κακοβούλους δύναται νὰ ταραξῇ τὴν ἐσω-
τερικὴν ἡσυχίαν, εἴτε ἀμέσως, εἴτε ἐμμέσως·

Θεωρῶντες ὅτι, παραπεμπομένων τῶν περὶ ληστείας
ἐγκαλέσεων εἰς τὸ κατὰ τὴν Ἀργολίδα Πρωτόκλητον, διὰ
συγκαταθέσεως τοῦ Ἀνεκκλήτου, ἀποτυγχάνει ὁ σκοπὸς
τῆς ταχείας ἐκπεραιώσεως αὐτῶν, καθότι τὸ Πρωτόκλητον
δυσκολεύεται πρὸς τοῦτο ἀπὸ τὰ ἐμπεπιστευμένα εἰς αὐτὸ
συνήθη καθήκοντα, καὶ ὅτι ἐπομένως εἶναι προκριώτερον
νὰ ληθῶν περὶ τούτων ταχεὰ καὶ δραστήρια μέτρα, χω-
ρὶς οὔτε σὶ πρωταίτιοι, οὔτε οἱ συναίτιοι νὰ στερηθῶσιν
ἀπὸ ὅποιονδήποτε μέσον, τὸ ὅποιον οἱ νόμοι καὶ ἡ δικαιο-
σύνη χορηγοῦν εἰς τοὺς ἐγκαλουμένους πρὸς ὑπεράσπισιν
τῆς ἀθωότητός των·

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,

Ψηφίζομεν.

Α'. Ἡ εξέτασις καὶ ἀπόφασις τοῦ ἐγκλήματος τῆς εἰς
τὰς δημοσίους ὁδοὺς ληστείας, ὅποιοιδήποτε σκοπὸν ἔχου-
σης, ἐπιτρέπεται εἰς ἰδιαίτερον Δικαστήριον.

Β'. Τὸ ἰδιαίτερον τοῦτο Δικαστήριον σύγκειται ἀπὸ
τρία μέλη διοριζόμενα ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν.

Γ'. Τὸ αὐτὸ θέλει ὀνομάζεσθαι εἰδικὸν Δικαστήριον τῆς
κατὰ τὰς δημοσίους ὁδοὺς ληστείας.

Δ'. Ἐχει ἓνα δημόσιον Συνήγορον διοριζόμενον ἀπὸ τὴν
Κυβέρνησιν· ὁ δημόσιος Συνήγορος εἶναι ὁ εξέταστής καὶ
ὁ ἐγκαλῶν.

Ε'. Ἐχει ἓνα γραμματέα καὶ ἓνα ὑπογραμματέα.

ΣΤ'. Τὸ Δικαστήριον αὐτὸ ὁδηγεῖται εἰς πάσας τὰς
πράξεις του ἀπὸ τὴν Ἐγκληματικὴν Διαδικασίαν, καὶ
ἔχει μόνον τὸ δικαίωμα, ὅπου τὰν τὸ κρίνῃ πρέπον, νὰ συν-
τέμνῃ τὰς προθεσμίας.

Ζ'. Δικάζει κατὰ τοὺς νόμους.

Η'. Αἱ ἀποφάσεις του εἶναι ἐκκληταὶ πρὸς τὸ Ἀνώτα-
τον Δικαστήριον, τὸ ὅποιον ὀριστικῶς ἀποφασίζει.

Εἰς τοιαύτην περίστασιν εἶναι κοινὸν καὶ διὰ τὸ Ἀνώτα-
τον τὸ προηγούμενον ἄρθρον ΣΤ'.

Θ'. Ὅλαι αἱ Ἀρχαὶ τοῦ κράτους χρεωπτοῦν νὰ ἐκτε-
λῶσι τὰς προσκλήσεις καὶ διαταγὰς τοῦ εἰδικοῦ τούτου
Δικαστηρίου εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας τῆς
ἐκάστη.

Ι'. Τὰ Πρωτόκλητα Δικαστήρια θέλουν διευθύνει πρὸς
τὸ εἰδικὸν τοῦτο Δικαστήριον ὅλα τὰ περὶ τοιούτου ἐγκλή-
ματος ἔγγραφα, ὅσα ἤθελον ἔχει.

ΙΑ'. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεγ-
γῆσει τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 8 Σεπτεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Ἀντίγραφον ἐπιστολῆς τοῦ Κυρίου Φά-
βρου Βερτράνδου, Προέδρου τῆς ἐν Γε-
νεύῃ φιλελληνικῆς Ἐπιτροπῆς, πρὸς
τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς
Ἑλλάδος.

Κύριε Κόμη,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς πέμψω τὴν ἀναφοράν, τὴν
ὅποιαν ἔκρινεν ἀρμόδιον νὰ δημοσιεύσῃ κατὰ τὴν ὥραν τῆς
διαλύσεως τῆς ἡ ἐν Γενεύῃ Φιλελληνικῆς Ἐπιτροπῆς.

Θέλει ἰδεῖ ἐν αὐτῇ ἡ Ὑ. Ἐ. ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ ἐστοχά-
σθη ὅτι δὲν δύναται νὰ κάμῃ καλλιτέραν χρῆσιν τῶν ὑπε-
λειφθέντων εἰς αὐτὴν χρημάτων, εἰμὴ προσδιορίζουσα αὐτὰ
εἰς αὔξησιν τῶν σχολείων, τὰ ὅποια ἡ συνετὴ ἡμῶν πρόνοια
ἐσύστησεν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Εἰς ἐκτέλεσιν δὲ τοῦ μέτρου
τούτου ἔκαμα νὰ μετρηθῶσι παρὰ τοῖς Κυρίοις Ἐντοχῶ
καὶ συντροφίᾳ Τραπεζίταις ἐν Γενεύῃ εἰς ἰδιαίτερον λογα-

ριασμόν συστηθέντα πρὸς τὴν Ὑμ. Ἐξ. τὰ πρὸς ἐξόφλησιν χρήματα, τὰ ὅποια εἶχεν ἡ Ἑταιρεία μας παρὰ τοῖς Κυριοῖς Δεκανδόλλω Τυρρετίνω καὶ Συντροφίᾳ. Τὰ χρήματα ταῦτα συμποσούνται εἰς Γαλλικὰ Φράγκα 18,207:95 Ἐκ. ἀναφερόμενα εἰς τὸν τελευταῖον παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς δοθέντα λογαριασμόν. Εὐδοκήσατε λοιπὸν, Κύριε Κόμῃ, νὰ μεταχειρισθῇτε αὐτὰ κατ' ὃν τρόπον κρίνετε συντελέστερον εἰς τὴν δημίσιον ἐκπαίδευσιν τῆς Ἑλλάδος.

Ἀποφασίσαντα τὴν διάλυσιν τῆς Ἐπιτροπῆς μας τὰ μέλη, ἐξ ὧν συνετίθετο, ἀνεμνήσθησαν μετ' εὐγνωμοσύνης

τὴν προστασίαν, τὴν ὁποίαν ἐν ἄλλοις καιροῖς ἐδόσατε εἰς τὴν πατρίδα μας, καθὼς καὶ τὴν εὐμένειαν, τὴν ὁποίαν ἐδείξατε πολλάκις εἰς αὐτούς· καὶ αἱ ἀδυνατῶσι νὰ σᾶς ἀποδείξωσιν ἐμπράκτως κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν των τὰ αἰσθηματὰ των ταῦτα, τρέφουν τὴν ἡδύστην ἐλπίδα ὅτι ὁ Θεὸς θέλει εὐλογήσει τὴν Ὑμ. Ἐξ. καὶ ὅτι αὐτὴ θέλει εὐρεῖ εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τῆς Ἑλλάδος τὴν ἐπ' αὐτῇ ἀμοιβὴν τῶν ἀρετῶν τῆς καὶ τῆς ἀφοσιώσεώς της.

Ἐχω τὴν τιμὴν, Κύριε Κόμῃ, κτλ.

Ἐν Γενεύῃ. τὴν 14 Ἰουνίου 1830.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΓΕΝΙΚΟΣ

Τῶν ἐξόδων καὶ τῶν ἐσόδων τῆς ἐν Γενεύῃ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων Ἐπιτροπῆς.
Ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1827 μέχρι τῆς 31 Μαΐου 1830 (εἰς Γαλλικὰ Φράγκα).

ΕΣΟΔΑ.

Τὰ πρὸς ἐξόφλησιν ἐν τῷ ταμείῳ κατὰ τὴν 31 Φράγκα. Ἐκατ.
Δεκεμβρίου 1826 κατὰ τὸν τυπωθέντα καὶ ἐκδοθέντα λογαριασμόν τὴν 30 Ἀπριλίου 1827. 21,927: 5
Ὅσα ἐλήφθησαν ἐκ τοῦ νομοῦ ΔΗΠΕΝΖΕΛ κατὰ διαφόρους ἀποστολάς. 552
Ἐκ τῆς ΑΡΓΟΒΙΑΣ. Παρὰ τοῦ ἐπάρχου Φρ. Ἐκ. Κυρίου Φρέη. 7,885:75
Παρὰ τοῦ Κ. Στρέλ Σούβρου. 660
Παρὰ τῆς ἐν Ζοφφίγγῃ Ἑταιρίας. 230
Παρὰ τῆς πόλεως Βρούγγ. 990
Ἐκ ΒΕΡΝΗΣ. Παρὰ τῆς ἐν Βέρνη Ἑταιρ. 4,408
Παρὰ τῆς Ὀφώτ. 734
Παρὰ τῆς Νωβοβίλλης. 499
Ἐκ ΦΡΙΒΟΥΡΓΟΥ. Ἐράνος τινῶν μελῶν τῆς ἐν Φριβούργῳ Κοινωνίας. 303
Ἐκ ΝΩΒΧΑΤΕΛΛΟΥ. Παρὰ τῆς ἐν Λόκλη Ἐπιτροπῆς. 75
Παρὰ τῆς Κοινότητος Πόντ Μαρτέλ. 288
Ἐκ ΖΥΡΙΧΗΣ. Ὅσα ἐλήφθησαν παρὰ τῆς ἐν Ζυρίχῃ Ἐπιτροπῆς κατὰ διαφόρους ἀποστολάς, ἐν αἷς περιέχονται καὶ τὰ ἐκ διαφόρων ἐράνων τῆς Σχαυώσης, Ἀργοβίας καὶ Τυρροβίας συναχθέντα. 19,873:27
Ἐκ ΓΕΝΕΥΗΣ. Ἄθροισμα τοῦ ἐβδομαδαίου ἐράνου ἐπὶ τῶν πρώτων μηνῶν τοῦ 1827. 7,437
Ἄθροισμα ἄλλων δωρεῶν καὶ ἐράνων. 8,449
Ἄθροισμα τοῦ λαχοῦ (loterie) τῶν παρὰ τοῦ Κυρίου Φελλεμβέργου δοθέντων γεωργικῶν σκευῶν (semoires). 1009
Ὅσα ἐλήφθησαν εἰς δύο ἀποστολάς παρὰ τῆς μεγάλῃς Δούκισσας τῆς Βάδης. 4,093
Ὅσα ἐλήφθησαν κατὰ διαφόρους ἀποστολάς παρὰ τῆς ἐν Φραγκοφόρτῳ τῷ ἐπὶ τοῦ Μείν Ἑλληνικῆς Ἐπιτροπῆς (*). 6,075:80
Ἐράνος ἐν τινὶ πόλει τῆς Ἰταλίας γενόμενος. 512:70
Τόκοι τῶν ἐν τῷ ταμείῳ κεφαλαίων, παρὰ τῶν Κυρίων Κανδόλλου, Τυρρετίνου καὶ Συντροφίας, ταμιῶν τῆς Ἑταιρίας. 2,512

Φράγκα 88,306:57

1830 Μαΐου.--Πρὸς ἐξόφλησιν ἐν τῷ ταμείῳ εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς Ἐπιτροπῆς τὴν 31 Μαΐου 1830. 18,207:95

(*) Παρεκτὸς τῆς ποσότητος ταύτης ἡ Ἐπιτροπὴ ἔλαβε κατὰ τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1830 παρὰ τῆς ἐν Φραγκοφόρτῳ Ἐπιτροπῆς ἐμβασμένα ἐν Παρισίοις Φρ. 1:6:75 Ἐκ., τὰ ὅποια ἐνεχειρίσθησαν κατ' εὐθείαν εἰς τὸν Κύριον Εὐινάρδον.

ΕΣΟΔΑ.

1827 Μαΐου.--Ὅσα ἐδόθησαν εἰς τὸν Κύριον Εὐινάρ-Φράγκα Ἐκ. δὸν διὰ νὰ χρησιμεύουν εἰς ἐφοδίαν τῆς Ὑδρας. 15,000
Ὀμ.--Ὅσα ἐστάλησαν εἰς τὴν ἐν Ναυπλίῳ ἐπὶ τῶν ζωοτροφῶν ἐπιτροπὴν πρὸς ἀγορὰν τροφίμων. 11,000
Σεπτεμβρίου.--Ὅσα ἐστάλησαν εἰς τὴν ἐν Ναυπλίῳ ἐπὶ τῶν ζωοτροφῶν ἐπιτροπὴν διὰ μέσου τοῦ Κυρίου Γεροστάθη Τραπεζίτου ἐν Κερκύρᾳ. 13,337
Ὀκτωβρίου.--Ὅσα ἐστάλησαν εἰς μετρητὰ εἰς τὴν ἐν Ναυπλίῳ ἐπιτροπὴν συγκεκλιμένην παρὰ τῶν Κυρίων Ξένου, Βαϊλλῆ καὶ Εἰδέκ. 10,000
Ὀμ.--Συνεισφορὰ τῆς Ἑταιρίας εἰς τὸν ἔρανον, ὅστις ἐχρησίμευσεν εἰς ἐξαγορὰν τῆς ἀνδραποδισμένης οἰκογενείας Κ. ἐκ Κύπρου. 600
1828 Ἀπριλίου.--Ὅσα ἐτέθησαν εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς ἀγορὰν τροφίμων. 15,000
Ὅσα ἐδαπανήθησαν ἐπὶ τῶν ἐτῶν 1827, 1828 καὶ 1829, εἰς ὁδοιπορικὰ ἐξόδα τῶν εἰς διάφορα παιδαγωγεῖα τῆς Ἑλβετίας καὶ τῆς Γερμανίας στελλομένων Ἑλληνοπαίδων, καὶ Ἑλλήνων ἐπιστρεφόντων εἰς τὴν πατρίδα των. 3,650
Ἐξόδα τύπου καὶ γραφείου, χαρίσματα, μεσιτικά, ζημίαι ἐκ τῆς ἀλλαγῆς, ὑπηρεσία ξένων τραπεζιτῶν, γραμματοκομιστικά, κτλ., κτλ., κατὰ τὰ ἔτη 1827, 1828, 1829 καὶ 1830. 1,311:62
1830 Μαΐου.--Πρὸς ἐξόφλησιν ἐν τῷ ταμείῳ εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν 31 Μαΐου 1830. 18,207:95

Φράγκα 88,306:57

1830 Μαΐου.--Ὅσα ἐτέθησαν εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ Ἐξοχωτάτου Κόμητος Καποδίστρια, διὰ τῶν ὁποίων ἐξοφλεῖται τελειωτικῶς ὁ λογαριασμός τῆς Ἐπιτροπῆς.

18,207.95

Ἡ ἐν Γενεύῃ συστημένη Φιλελληνικὴ Ἐπιτροπὴ πρὸς τοὺς φίλους καὶ εὐεργέτας τῶν Ἑλλήνων.

Φιλέλληνες,

Ἐρχόμεθα νὰ σᾶς δώσωμεν εὐθύνας τοῦ ποσοῦ καὶ τῆς χρήσεως τῶν δωρεῶν σας ἀπὸ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1826, χρόνου, καθ' ὃν ἔστατο ὁ τελευταῖος ἡμῶν λογαριασμός ὁ κατὰ τὴν 30 Ἀπριλίου 1827 δημοσιευθείς.

Καθυποβάλλοντες τότε ἐνώπιόν σας τὴν ὁποίαν εἴχομεν κάμει χρῆσιν τῶν γενναίων σας ἐράνων, ἐπροτρέψαμεν εἰς νέα. Τὸ φιλάνθρωπον ἔργον, εἰς τὸ ὁποῖον εἴχετε συνδράμει, δὲν ἦτον ἀκόμῃ τετελειωμένον. Αἱ ἐσωτερικαὶ, εἴτε πολιτικαὶ περιστάσεις, εἰς τὰς ὁποίας εὐρίσκετο τότε ἡ Ἑλλάς, κατέσταινον ἀκόμῃ ἀναγκαῖον καὶ τὸ ὑλικὸν τῶν συνδρομῶν σας, καὶ τὴν ἐλευθέραν μάλιστα, ἐνεργητικὴν καὶ καθολικὴν δὴλωσιν τῆς προσπάθειάς σας ὑπὲρ τοῦ θριάμβου τοῦ ἱεροῦ αὐτῆς ἀγῶνος.

Ἡ ἐπὶ κλησις αὕτη ἐπαναληφθεῖσα τὸ τέταρτον, ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς μας κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1825, δὲν εὗρεν οὔτε τὸν ζήλόν σας ἡλαττωμένον, οὔτε τὴν πρὸς τὸ εὐεργετεῖν κλίσιν σας ἀπηυδισμένην. Τὸ κεφάλαιον τῶν παρ' ἡμῶν συναχθέντων, ἐν τῷ ἐπισυναπτομένῳ λογαριασμῷ, χορηγεῖ ἀρκούντως τῶν λεγομένων τὴν ἀποδείξιν.

Τὸ Ἑλβετικὸν ἔθνος ἔκρινε τῆς τιμῆς του ἴδιον νὰ συνδράμῃ δραστηκῶς μέχρι τῆς τελείας ἐκδόσεως τοῦ πάντη ἠθικοῦ ἐπιχειρήματος, τὸ ὁποῖον ἐκ τῶν πρώτων καὶ αὐτὸ ἐπενόησε καὶ ἐξετέλεσεν. Ἀντὶ νὰ ἐλαττωθῇ, ἤξησεν ὁ ζήλος του ἐκ τῆς ἐπιρροῆς, τὴν ὁποίαν ἔφερε τὸ παράδειγμα του εἰς ἐξάπλωσιν τοῦ φιλελληνισμοῦ καθ' ὅλας σχεδὸν τὰς ἐπικρατείας τῆς Εὐρώπης. Ὅσον μᾶλλον ἐπολλαπλασιαζόντο οἱ φίλοι τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος, τόσον ἀφθονώτεραι ἐγίνοντο αἱ συνδρομαί, καὶ ὅσον καλῆτερον ἐφάνη ὅτι ἐνόησαν καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν τὰς χρείας, τόσον μᾶλλον ἡσθάνθησαν τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ συντρέχωσιν εἰς ἐκάστην πρόσκλησιν τῶν Ἐπιτροπῶν διὰ νὰ βεβαιώσωσι τὸν καρπὸν τῶν προτέρων προσπαθειῶν των. Πρὸς δὲ τούτοις, ἐπὶ τρία ἔτη, μεταξὺ ὅλων τῶν φιλελληνικῶν Ἐταιριῶν, ἄλλο δὲν ὑπῆρξεν εἰμὴ σύντινος ἀμιλλα ἐλευθεριότητος, ζήλος εὐγενῆς πρὸς τὰς δυσίας καὶ ἐλπίς ἐπὶ τοῦ μέλλοντος.

Ἡ ἐλπίς αὕτη δὲν ἐψεύσθη ὁ σκοπὸς κατωρθώθη ἡ Ἑλλάς ἐσώθη ἡ αὐτονομία της ἐγγυηθεῖσα δι' ὑψηλῶν συνθηκῶν, τὴν ἀπῆλλαξε τῶν δεινοπαθειῶν, αἵτινες σᾶς ἐκίνησαν εἰς οἶκτον μὲ τὰς ὀκταετεῖς ἡρωϊκὰς δυσίας καὶ ἀνῆκαν στα παθήματα, τὸ σκάφος σωθὲν ὡς ἐκ θαύματος, εἰσῆλθε τέλος εἰς τὸν λιμένα.

Ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης τὸ ἔργον τῶν Ἐπιτροπῶν τελειώνει, καὶ ἡ ἐν Γενεύῃ ἐγνώρισεν ὅτι ὤφειλε νὰ διαλυθῇ, ἀφοῦ σᾶς καθυποβάλλῃ τὴν τελευταίαν εὐθύνην τῆς ὑπουργίας της.

Τοῦτο τὸ χρέος ἐκπληροῦμεν σήμερον· τώρα δὲ εὐχαριστοῦντές σας διὰ τὰς παρελθούσας γενναιοδωρίας σας, δὲν θέλομεν σᾶς προτρέφει ἐν ταύτῳ εἰς νέα εὐεργετήματα. Σεσωσμένη καὶ ἐλευθέρα ἡ Ἑλλάς, δὲν ζητεῖ πλέον παρ' ἡμῶν ἄλλο εἰμὴ εὐχὰς ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας της.

Ἡμεῖς δὲ, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνεθέσατε ἀπεριόριστον ἐμπιστοσύνην πρὸς διαίτησιν τῶν συνδρομῶν σας, ἐπιθυμοῦμεν

μόνον νὰ φανῶμεν ἄξιοι αὐτῆς· ἡ ἀνταμοιβή μας εἶναι, μετὰ τὴν σωτηρίαν τῆς Ἑλλάδος, ὁ παρ' ἡμῶν ἔπαινος.

Μᾶς ἔμενον ἐν τῷ Ταμείῳ πρὸς ἐξόφλησιν Φράγκα 18,207:95 Ἑκατοστά.

Θέλετε ἐγκρίνει ἀναμφισβόλως ὅτι ἐθέσαμεν τὰ χρήματα ταῦτα εἰς τὴν προσωπικὴν ἐξουσίαν τοῦ Κόμητος Καποδίστρια, διὰ νὰ τὰ μεταχειρισθῇ κατὰ τὴν σύνεσίν του εἰς τὴν δημόσιον ἐκπαίδευσιν τῶν Ἑλλήνων, ἰδιαίτερον ἀντικείμενον, ἀπὸ τῆς εἰρήνης, τῆς προσοχῆς καὶ τῶν φροντίδων του.

Ὁμοιήφως ἐκρίνεν ἡ Ἐπιτροπὴ μας πρέπον νὰ στεφανώσωμεν τοὺς ἀγῶνάς του διὰ τῆς ὑποκλίσεως ταύτης ἀποδομένης εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐλο καθολικῶς σεβομένου χαρακτῆρος. Ὁμοιήφως δὲ καὶ ἡ Ἑλβετία θέλει ἐπικυρώσει ταύτην τὴν ἀπόφασιν.

Φίλοι καὶ εὐεργεταὶ τῶν Ἑλλήνων,

Ἐὰν ἡ Ἑλλάς ὤφειλέτε πρὸς ἡμᾶς διὰ τὴν παλιγγενεσίαν της, δὲν χρεωστοῦμεν ἀνάγε τίποτε εἰς ἀνταπόδοσιν; Αὕτη μᾶς ὠδήγησε ν' ἀποδείξωμεν δι' αἰμυνήσῳ πείρας τὴν εὐτυχὴ ἐπιρροήν, τὴν ὁποίαν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ ἐπὶ τῶν γινομένων ἡ σθεθερὰ καὶ ἔμμικτος ἐκφραστὴς τῆς καθολικῆς ἐφέσεως. Αὕτη μᾶς ἐπρομήθευσε τὴν περίστασιν τοῦ νὰ συσφίξωμεν τοὺς κοινωνικοὺς καὶ πολιτικοὺς ἡμῶν δεσμούς, συνεργούντες εἰς ἔργον φιλάνθρωπίας, εὐτελείας καὶ ἐλευθερίας. Ἡ Ἑλλάς ἀπέδωκεν ἤδη τὸ πρὸς ἡμᾶς ὀφειλόμενον!

Ἐν Γενεύῃ, τὴν 31 Μαΐου 1830.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Γ. ΦΑΒΡΟΣ ΒΕΡΤΡΑΝΔΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς ΜΥΝΕΡΙΟΣ Πρεσβύτερος.

Μέλη τῆς ἐν Γενεύῃ συστημένης φιλελληνικῆς Ἐπιτροπῆς.

Οἱ Κύριοι: Φάβρος Βερτράνδος, Πρόεδρος. — Μυνέριος, πρεσβύτερος, Γραμματεὺς. — Τυρρέτινος Νέκερ, Ταμίας. — Βελλῶτος, διδάσκαλος. — Χαστέλ Καβανός. — Χενεβέριος, πρεσβύτερος καὶ διδάσκαλος. — Φραγκίσκος Δελὸρ, συνήγορος. — Δεσάρτης, μνήμων. — Δυδῆς, πρεσβύτερος καὶ διδάσκαλος. — Δυκλοῦ πρωτότοκος. — Ἰάκωβος Δυσάλ. — Εὐινάρδος Λυλλίνος. — Γόσσος ἱατροδιδάσκαλος. — Ἐντσοχος Χαστέλ. — Ἰ. Γ. Ἐς. — Κύγκλες Ριγῶδ. — Λαφονταῖνος, κριτής. — Λούτσοφερ, πρεσβύτερος. — Μαρκέτος, συνήγορος. — Πικλέτος Καλανδρίνος. — Κάρολος Πικτέτος Καζενόσας. — Σαμουήλ Ριχάρδος. — Γουλιέλμος Ρωμύλιος. — Σαλαδίνος Κράνς. — Δεσισμόνδης.

Ἀπάντησις τοῦ Ἐξοχωτάτου Κυβερνήτου εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς.

Πρὸς τὸν Κύριον Φάβρον Βερτράνδον, Πρόεδρον τῆς ἐν Γενεύῃ Φιλελληνικῆς Ἐπιτροπῆς.

Κύριε,

Ἐλαβον τὴν ὁποίαν ἠύδακῆσατε νὰ μὲ γράψετε ἐπιστολὴν ἀπὸ τῆς 14 Ἰουνίου, καθὼς καὶ τὴν ἐγκλεισμένην ἔκθεσιν τῆς εὐθύνης.

Θέλω προσπαθήσει νὰ δειχθῶ, ὡς χρεωστῶ, ἄξιος τῆς ἐνδείξεως τῆς ἐμπιστοσύνης, μὲ τὴν ὁποίαν εὐηρεστήθη νὰ μὲ τιμήσῃ ἡ Ἐπιτροπὴ, θέτουσα εἰς τὴν διάθεσίν μου ὅσα ἔμενον ἐκ τῶν εἰς χεῖρας αὐτῆς δοθέντων χρημάτων

ἀπὸ τοὺς ἐλευθερίους φίλους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος. Κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν της δὲ ἡ ποσότης τῶν 18,207 Φρ. 95 Ἑκ. θέλει ἀφοριστικῶς προηροισθῇ εἰς αὐξήσιν τῶν σχολείων. Ἐν ὀνόματι λοιπὸν ἑκατοντάδων τινῶν νέων Ἑλλήνων, εἰς τοὺς ὁποίους μέλλει νὰ χορηγήσῃ τὸ μέτρον τοῦτο τὴν ἀγαθοποιίαν τῆς ἐκπαιδεύσεως, σὰς παρακαλῶ, Κύριε, νὰ γένετε παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ διερμηνεὺς τῆς εὐγνωμοσύνης των.

Ἀπὸ τὸ αἶσθημα τοῦτο εἰλικρινέστατα παριστάνονται ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα μὲ ἐνέπνευσεν, ὅταν διέτριβον εἰς τὴν ὠραίαν καὶ εὐδαίμονα πατρίδα σας, ἢ πρὸς τὸ εὐεργετεῖν αὐτῆς κλίσις.

Ἐὰν εἰς ἄλλας περιστάσεις μὴ ᾔτο δεδομένον νὰ γένω πρὸς αὐτὴν ὁπωσὺν ὠφελίμος, ἡδουλῆθη ἀναμφιδόλως ἡ Πρόνσια ὥστε, εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν μου, νὰ λάβω τὴν παρηγορίαν τὸ νὰ ἀποτίσω, ὡς Ἕλλην, μέρος τι τῶν ὑποχρεώσεων, τὰς ὁποίας ἠθέλεν ὀφείλει ποτὲ ὁ τόπος οὗτος πρὸς τοὺς συμπολίτας σας διὰ τὴν εὐγενῆ καὶ δραστήριον συνέργειαν, τὴν ὁποίαν ἀφωσίωσαν εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀναγεννήσεώς του.

Δέχθητε, Κύριε, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς παρ' ἐμοῦ ἐξαιρέτου ὑπολήψεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 22 Αὐγούστου (3 Σεπτεμ.) 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

ΠΡΟΚΗΡΤΞΙΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΤΩΝ ΜΕΣΣΗΝΙΑΚΩΝ ΦΡΟΥΡΙΩΝ

Διακηρύττει.

Ἐπειδὴ ἡ Σ. Κυβέρνησις ἀπεφάσισε ν' ἀγρευθῶσιν ἐκ τῆς θαλάσσης τοῦ λιμένος Νεοκάστρου, τὰ ὅσα λείψανα τῶν βυθισθέντων πλοίων καὶ ἄλλα ὁποιασδήποτε ὕλης εἰς αὐτὰ πράγματα εὐρίσκονται εἰσέτι ἐκεῖ ὑπὸ τὰ ὕδατα, καὶ ἔπειδὴ ἀπεφάσισεν ἡ τοιαύτη ἀγρευσις νὰ γενῇ ἐπὶ τοῦ παρόντος κατὰ συνδρομὴν.

Διὰ τοῦτο εἰς συνδρομὴν προσκαλεῖται ὅποιος θέλει νὰ ἐπιχειρήσῃ τὸ ἔργον τοῦτο, καὶ ἐκ τῶν συνδρομητῶν θέλει ἔχει τὴν προτίμησιν, ὅστις προβάλλῃ νὰ πράξῃ τοῦτο κατὰ τὸ συντομώτερον καιροῦ διάστημα, καὶ κατὰ τὸν ἀσφαλέστερον διὰ τὴν Κυβέρνησιν τρόπον.

ΔΙΟ

Α'. Ἐκαστος τῶν συνδρομητῶν θέλει προβάλλῃ εἰς τὸ Διοικητήριον τοῦτο τὴν πρότασιν του ἑγγράφον, ἐνυπόγραφον καὶ ἐνσφραγιστον.

Β'. Αἱ προτάσεις εἶναι δεκταὶ εἰς τὸ Διοικητήριον μέχρι τῶν 15 τοῦ ἐλευσομένου Δεκεμβρίου.

Γ'. Ἡ πρότασις θέλει περιέχει ῥητῶς καὶ τὸ διάστημα καιροῦ, μέχρι τοῦ ὁποίου ὁ προβάλλων σκοπεύει νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ ἔργον του.

Δ'. Ἐκ τῶν συνδρομητῶν θέλει εἶσθαι προτιμητέος, ὅστις προβάλλῃ ν' ἀρχίσῃ ταχύτερον τὴν ἀγρευσιν, καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ περισσότερον καιρὸν, παρὰ οἱ λοιποὶ, πλὴν κατὰ συνέχειαν, καὶ προσφέρων τὴν αὐτὴν μερίδα εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὡς καὶ οἱ ἄλλοι.

Ε'. Ἡ πρότασις θέλει περιέχει ῥητῶς τὴν προσφερομένην

ἀπὸ μέρους τοῦ προβάλλοντος εἰς τὴν Κυβέρνησιν μερίδα κατὰ βῆρος καὶ κατ' ἀριθμὸν, καὶ προτιμητέος θέλει εἶσθαι ὁ προσφέρων τὴν μεγαλητέραν μερίδα.

Σ'. Ὁ προβάλλων ν' ἀρχίσῃ ταχύτερον τὴν ἀγρευσιν, προτιμᾶται, ἂν προσφέρῃ τὴν αὐτὴν μερίδα εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὡς καὶ ὁ προβάλλων ν' ἀρχίσῃ ἀργότερα.

Ζ'. Ὅστις προβάλλῃ ν' ἀρχίσῃ ταχύτερα, καὶ νὰ διαρκέσῃ ἡ πρότασις του ὀλιγώτερον καιρὸν, πρέπει, διὰ νὰ προτιμηθῇ, νὰ προσφέρῃ τὸ ἥμισυ τῆς παρ' ἄλλου ἀνωτέρας προβληθισομένης μερίδος.

Η'. Ὁ προτιμηθεὶς, καὶ ἐπιχειρήσας τὸ ἔργον, ἔχει χρέος νὰ κοινοποιῇ τὸ ἐσπέρας εἰς τὸν ἐπιστάτην ὅσα καθ' ἐκάστην ἀγρεύτῃ, καὶ νὰ τὰ παραδίδῃ εἰς τὸ Διοικητήριον τοῦτο, ἢ εἰς ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον αὐτὸ διορίσῃ, διὰ νὰ μετέχῃ τοῦ χρέους τῆς διατηρήσεώς των.

Θ'. Ἀφοῦ ὁ Διοικητὴς ἀνοίξῃ καὶ δημοσιεύσῃ ἀπάσας τὰς ληφθείσας προτάσεις, θέλει ἀποφασίσῃ κατὰ τοὺς παρόντας κανόνας, ὁποῖα τῶν προτάσεων εἶναι ἡ προτιμητέα.

Τὴν ἀπόφασιν τοῦ ταύτην καὶ τὰς ληφθείσας προτάσεις θέλει τὰς διευθύνει πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖαν, ἥτις θέλει καθυποβάλλει τὴν προτιμηθεῖσαν πρότασιν εἰς τὴν ἐπίκρισιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ι'. Ἡ ἡμέρα τῆς ἀναγνώσεως καὶ δημοσιεύσεως τῶν προτάσεων θέλει εἶναι ἡ 16 Δεκεμβρίου 1830.

Ὁ Διοικητὴς Κ. ΡΑΜΦΟΣ.

Ἕλληνας, Βαπτιστὴς Πεκότας τόμομα, ἡθδοκίμησε κατὰ τὴν 16 καὶ 17 Ἰουλίου τῆς Παρισιακῆς ἐπαναστάσεως. Ὁ γενναῖος οὗτος ὑπερασπίσθη ἀνδρείοτατα τὸ παλάτιον τοῦ Νόρδου λεγόμενον ἐν τῇ πλατεῖᾳ Ἁγίου Γερμανὸς Ωξερρόυά. Αὐτὸς πρῶτος ἔστησε τὴν τρίχρωμον σημαίαν ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας. Οἱ δὲ κάτοικοι τοῦ παλατίου τοῦ Νόρδου σπεύσαντες ἔδωκαν εἰς τὸν Κύριον Βαπτιστὴν Πεκόταν μαρτυρικὸν τῆς ἀνδρίας καὶ τῆς καλοκάγαθίας του.

(Le Sémaphore.)

Ποικίλα.

Κατὰ τὴν τελευταίαν καταμέτρησιν ἡ Κολομβία κατοικεῖται ἀπὸ 2,800,000 ψυχὰς παρὲς τῶν ἀνεξαρτήτων καὶ τῶν ἀγρίων Ἰνδῶν, οἵτινες λογίζονται εἰς 203,835.

Τὰ ἐκ λεπτῶν βρύων (μοῦσκι) γινόμενα στρώματα συνειθίζονται κατὰ τὸ παρὸν γενικῶς ἐν τῇ Ῥωσίᾳ καὶ ἐν τῇ Σουηκίᾳ. Γεμίζονται δὲ εἰς 12 δακτύλων βάθος, εἶναι πολλὰ ἐλαστικά καὶ ὑγιεινὰ, καὶ εἰς τὸ εἰς ἀνανέωσιν ἔξοδον εἶναι ἀσήμαντον.

Ἐκ τοῦ φυτοῦ τοῦ βρύου κατεσκευάσεν ὁ Κύριος Ἑλλιοῦελ ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ καὶ νῆμα, ἐξ οὗ ἐμπορεῖ νὰ ὑφαίνεται πανίον ὠραῖον, καὶ νὰ πλέκωνται καὶ κάλτσαι.

Ἐδοκιμάτῃ νεωστὶ ἐν Βαλτιμορίῳ ἡ μεταχειρίσις ἱστίου (πανίου) εἰς κίνησιν ἀμάξης ἐφηρμοσμένης ἐπάνω εἰς σιδηρόστρωτον δρόμον. Ὅταν ὁ ἀνεμὸς ἐγέμισε τὸ ἱστίον, ἡ ἀμάξα ἐκινήθη μὲ παράδειξον ταχύτητα 20 μιλίων τὴν ὥραν δρέμει.

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

Περὶ τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου κρίνοντος
ἐγκληματικὰς ὑποθέσεις· καὶ περὶ
τῶν ἀποφάσεων.

114. Ἀφοῦ ὁ ἐξεταστὴς συνάξῃ ὅλας τὰς ἀποδείξεις περὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ ἐγκλήματος, καὶ τοῦ ἐνόχου ἢ ἐνόχων, ἐκθέτει αἰτιολογημένην κατηγορίαν κατὰ τοῦ ἐνόχου ἢ ἐνόχων, ἥτις κοινοποιεῖται πρὸς αὐτοὺς ἵνα ἀπολογηθῇ, ἢ ἀπολογηθῶν, ἐντὸς 10 ἡμερῶν μετὰ τὴν γνωστοποίησιν.
115. Ὁ ἐξεταστὴς δύναται νὰ παραχωρήσῃ πρὸς αὐτοὺς καὶ περισσοτέραν προθεσμίαν 10 ἡμερῶν, ἂν ζητηθῇ.
116. Ὁ ἐγκαλούμενος ἔχει δικαίωμα νὰ λάβῃ ἀντίγραφα τῶν πραχθέντων.
117. Ὁ ἐγκαλούμενος χρεωστεῖ πρὸ τοῦ τέλους τῆς προθεσμίας νὰ παρουσιάσῃ τὴν ἀπολογίαν του.
118. Ἐὰν σκοπεύῃ νὰ παρουσιάσῃ μάρτυρας, ἢ νὰ μεταχειρισθῇ ὅποιαδήποτε ἄλλα μέσα διεκδίκησεως, ὀφείλει εἰς τὴν αὐτὴν ἀπολογίαν του ν' ἀναφέρῃ τὰ πράγματα, διὰ τὰ ὅποια οἱ μάρτυρες πρέπει νὰ ἐρωτηθῶσι, καὶ νὰ παρουσιάσῃ τὰ ὅποια ἔχει εἰς ἐξελάφρυσίν του ἀποδεικτικά, ἢ νὰ τὰ ὑπενθυμίσῃ μόνον, καὶ νὰ προβάλῃ ἐν ταύτῳ τὴν ὅποιαν ἐπιθυμεῖ δοκιμασίαν.
119. Ἡ ἀπολογία γνωστοποιεῖται εἰς τὸν ιδιώτην κατήγορον ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν.
120. Μετὰ τὴν πρὸς τὸν ιδιώτην κατήγορον γνωστοποίησιν, ὁ ἐξεταστὴς ἐπασχολεῖται εἰς τὴν εξέτασιν τοῦ κατηγορουμένου ἐπάνω εἰς τὴν ἀπολογίαν του.
121. Καλεῖ τοὺς μάρτυρας νὰ ἐμφανισθῶσι, καὶ προσδιορίζει τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῆς ἐμφανίσεως, γνωστοποιῶν τοῦτο καὶ εἰς τὸν ἐγκαλούμενόν, καὶ εἰς τὸν ἐγκαλούμενον ἢ τοὺς ἐγκαλουμένους.
122. Ἐξετάζει τοὺς μάρτυρας κατὰ τὸν νόμον.
123. Ἐὰν εἰς τὰ παρουσιασμένα ἔγγραφα ἀπαιτῶνται ἀντεξετάσεις, τότε κάμνει τὴν ἀντεξετάσιν κατὰ τὸν νόμον.
124. Ὁ ιδιώτης κατήγορος δύναται νὰ εἶναι παρὼν, κ' ἔχει δικαίωμα νὰ κάμῃ ἐρωτήσεις εἰς τὸν μάρτυρα, καὶ εἰς τοὺς δοκιμαστάς· τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ ὁ ἐγκαλούμενος.
125. Τελειωθείσης τῆς εξέτασεως, τῶν ἀποδείξεων, τῆς ἀπολογίας, ὁ ἐξεταστὴς εἰδοποιεῖ τὸν ιδιώτην κατήγορον νὰ δώσῃ ἀνακεφαλαίωσιν ἐντὸς 8 ἡμερῶν, ἀφοῦ παραλάβῃ τ' ἀντίγραφα τῶν πρακτικῶν, ἐὰν τὰ ζητήσῃ.
126. Ἡ ἀνακεφαλαίωσις τοῦ κατηγοροῦ κοινοποιεῖται δι' ἀντιγράφου εἰς κάθε ἐγκαλούμενον, μὲ προθεσμίαν 8 ἡμερῶν διὰ ν' ἀποκριθῇ.
127. Δοθείσης τῆς ἀπαντήσεως ἐκάστου ἐγκαλουμένου, ὁ ἐξεταστὴς ἐκθέτει τὴν πρὸς τὸ Δικαστήριον ἀναφορὰν του.
128. Κοινοποιεῖ τὴν ἀναφορὰν εἰς ἐκάστον τῶν ἐνεχομένων διὰ νὰ παρουσιάσουν τὰς παρατηρήσεις των ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν.
129. Πᾶς ἐνεχόμενος δύναται νὰ δώσῃ τὰς παρατηρήσεις του ἐγγράφως ἐπὶ τῆς γνώμης τοῦ ἐξεταστοῦ.
130. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας διὰ τὴν παρουσίαν τῶν παρατηρήσεων, ὁ ἐξεταστὴς κάμνει φάκελλον τῆς δικαγραφίας, καὶ τὸν παραδίδει εἰς τὸ Δικαστήριον.
131. Ὁ ἐξεταστὴς δύναται καὶ προτοῦ νὰ ὑποχρεώσῃ τὸν ἐγκαλούμενον εἰς διεκδίκησίν του, μὴν εὐρίσκων ὕλην διὰ νὰ τὸν ὑποχρεώσῃ εἰς τοιαύτην διεκδίκησιν, νὰ κάμῃ τὴν ἀναφορὰν του διὰ τὴν ἀπορρίψιν τῆς κατηγορίας· δύναται νὰ τὴν κάμῃ ἀκόμη, καὶ τῆς ἀπολογίας γενομένης· εἶναι μολοντοῦτο συγχωρημένον εἰς τὸν ἐξεταστὴν νὰ κάμῃ τοιαύτην ἀναφορὰν, μόνον εἰς περίπτωσιν ἀποδεδειγμένης ἀθωότητος, εἴτε πρὶν, εἴτε μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν χρεῶν του.
132. Ἐὰν τὸ Δικαστήριον δὲν συμφωνῇ, καὶ πρόκειται περὶ διεκδίκησεως εἰσέτι μὴ παρουσιασθείσης, ὁ ἐξεταστὴς κατ' αἴτησιν τοῦ Δικαστηρίου ἐκθέτει τὸ ἔγγραφον τῆς κατηγορίας, καὶ προχωρεῖ εἰς τὰς ἐργασίας του ὡς ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν ἀναφορά.
133. Ὁ πρωτόκλητος δικαστὴς παραλαβὼν τὸν φάκελλον παρὰ τοῦ ἐξεταστοῦ, ἀμέσως καλεῖ τοὺς δύο συμβούλους κατὰ τὸν τύπον τοῦ δι-οργανικοῦ νόμου.
134. Εἰς περίπτωσιν ἀναγκαίας καὶ ἀπαραιτήτου διασαφήσεως, δύναται νὰ ἐπανερωτήσῃ τὸν ἐγκαλούμενον, ἢ νὰ ζητήσῃ διασαφήσεις ἐπὶ τῶν ἐκθέσεων εἰς τὰς μαρτυρίας παρὰ τῶν μαρτύρων, ἢ ἐπὶ τῶν δοκιμασιῶν παρὰ τῶν δοκιμαστῶν· εἰς τοιαύτας περιπτώσεις ἐκδίδει διαταγὰς διὰ νὰ ἐμφανισθῶν οἱ ἄνθρωποι, τοὺς ὁποίους θέλει νὰ ἐρωτήσῃ ἀνατιθέμενος τὴν ἐκτέλεσιν εἰς τὸν Ἀστυνόμον τοῦ τόπου, ὅπου διατρίβουσιν οἱ ζητούμενοι.
135. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν χρεωστεῖ νὰ σημειῶνῃ εἰς τὴν ἔγγραφον ἐκθεσιν τὸ αἷτιον, ἢ τὰ αἷτια, καὶ νὰ τὰ δικαιολογῇ.
136. Εἰς πᾶσαν περίστασιν νέων διασαφήσεων, πρέπει νὰ εἰδοποιῶνται ὁ κατήγορος καὶ οἱ ἐγκαλούμενοι διὰ νὰ εἶναι παρόντες εἰς τὴν εξέτασιν.
137. Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἀνεξετάσεως, γίνεται λόγος πρῶτον περὶ τῆς ὀνομασίας τῶν δύο μαρτύρων κατὰ τὸ ἄρθρον 20.
138. Τὰ πρὸς τοὺς μάρτυρας ἢ δοκιμαστάς δικαιώματα τῆς ἐρωτήσεως, χορηγούμενα διὰ τοῦ Πρωτοκλήτου εἰς τὸν κατήγορον ἢ τοὺς ἐγκαλουμένους, διατηροῦνται ἀκόμη κ' ἐνώπιον τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου.
139. Τὰ διὰ τὴν ἀνακεφαλαίωσιν ἄρθρα 125, 126 ἐπαναλαμβάνονται εἰς τὴν περίστασιν ταύτης τῆς ἀνεξετάσεως.
140. Δὲν εἶναι συγχωρημένον οὔτε εἰς τὸν κατήγορον, οὔτε εἰς τὸν ἐγκαλούμενον, νὰ παρουσιάσουν νέους μάρτυρας.
141. Ὅταν ὁ πρωτόκλητος δικαστὴς νομίσῃ ὅτι εἶναι ἀνάγκη ν' ἀκουσθῇ ἢ ἀνακεφαλαίωσις καὶ διὰ προφορικῆς ἀναπτύξεως, τότε μόνον συγχωρεῖται εἰς τὸν ιδιώτην κατήγορον καὶ εἰς τὸν ἐγκαλούμενον, νὰ παρουσιασθῶν καὶ νὰ δημηγορήσουν ὑπὲρ τῆς ὑποθέσεώς των εἴτε προσωπικῶς, εἴτε διὰ συνηγόρων· τοῦτο ὅμως γίνεται κατὰ χρέος ὡσάκις κατὰ τὸ νόημα τῆς κατηγορίας πρόκειται περὶ κεφαλικῆς ποινῆς, ἢ βαρυτέρας τῶν 8 ἐτῶν φυλακῆς.
142. Ὁ ἐξεταστὴς χρεωστεῖ νὰ εἶναι παρὼν· δύναται νὰ κάμῃ παρατηρήσεις, καὶ ἐρωτήσεις, καὶ συμπερασμοὺς ἐτι μετὰ τὴν ὑπεράσπισιν.
143. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ἡ συνεδρίασις γίνεται δημοσία.
144. Συγχωρεῖται εἰς τὸν πρωτόκλητον δικαστὴν νὰ κάμῃ ἐρωτήσεις πρὸς τὰ μέρη ἢ πρὸς τοὺς συνηγόρους των, καὶ εἰς τὴν ἔγγραφον ἐκθεσιν γίνεται μνεῖα περὶ παντός.
145. Ἡ ἀπόφασις περιέχει τὴν ἐκθεσιν τῶν πράξεων, τῶν ἀποδείξεων περὶ τῆς ὑπάρξεως ἢ τῆς μὴ ὑπάρξεως τοῦ ἐγκλήματος, τοῦ ὑπάρχοντος ἢ τοῦ μὴ ὑπάρχοντος ἐνόχου ἢ ἐνόχων, καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ποινῆς.
146. Ἡ ἀπόφασις καταχωρεῖται εἰς βιβλίον, καὶ ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν πρωτόκλητον δικαστὴν· οἱ σύμβουλοι δὲν ἔχουν ψῆφον· πλὴν ἐμπορεῖ ἕκαστος αὐτῶν, ἐὰν εἶναι ἐναντίας γνώμης, νὰ ἐκθέσῃ τοὺς λόγους του κάτωθεν τῆς ἀποφάσεως προσυπογραφόμενος εἰς αὐτήν.
147. Ὅταν ἡ συνεδρίασις εἶναι δημοσία, ἡ ἀπόφασις δημοσιεύεται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας παύσῃ ἡ συζήτησις.
148. Πᾶσα οὐσιαστικὴ ἀπόφασις δημοσιεύεται ἐπὶ συνεδριάσει.
149. Ἡ ἀπόφασις ἢ ἀπολύει δι' ἀθωότητα, ἢ ἀπορρίπτει τὴν κατηγορίαν δι' ἑλλειψιν ἀποδείξεων, ἢ καταδικάζει· ἐκάστη τῶν τριῶν περιπτώσεων πρέπει νὰ γράφεται ρητῶς.

150. Ἡ ἀπόφασις ἡ ἐλευθεροῦσα τὸν ἐγκαλούμενον δι' ἀποδεδειγμένην ἀθωότητα, μετὰ παρέλευσιν πέντε ἡμερῶν χωρὶς ἔφεσιν παρὰ τῶν ἐνεχομένων μερῶν ἢ παρὰ τοῦ ἐξεταστοῦ, ἐκτελεῖται προσωρινῶς διὰ τῆς ἐλευθερώσεως τοῦ ἐγκαλουμένου ἢ ἐγκαλουμένων, ὑπὸ ἐγγύησιν ὅμως νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸ Δικαστήριον, ἂν ζητηθῇ, μεχρυσάτου ὁ δημόσιος συνήγορος νὰ κάμῃ τὴν ἀναφορὰν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 170.
151. Ἐὰν καὶ ὁ δημόσιος κατήγορος δὲν κάμῃ ἔφεσιν, τότε ὁ ἐλευθερούμενος ἐλευθεροῦται ὁριστικῶς, καὶ ἡ ἐγγύησις λύεται.
152. Ἡ ἀπόφασις ἡ ἐλευθεροῦσα τὸν ἐγκαλούμενον δι' ἔλλειψιν ἀποδείξεων ἐκτελεῖται ὡς ἄνω ἀντίτυπον ὅμως τῆς ἀποφάσεως κοινοποιεῖται εἰς τὴν Ἀστυνομίαν.
153. Ἡ ἀπόφασις ἡ ἀπολύουσα τὸν ἐγκαλούμενον δι' ἔλλειψιν ἀποδείξεων δὲν ἐπιδικάζει ποτὲ ὑπὲρ αὐτοῦ ζημίας καὶ ἔξοδα κατὰ τοῦ ἐγκαλοῦντος.
154. Ὅποιος ἀπολυθῇ δι' ἔλλειψιν ἀποδείξεων, ἐπαγρυπνεῖται ἀπὸ τὰς Ἀστυνομίας τῆς ἐπικρατείας, καὶ ἐμπορεῖ ἐκ νέου νὰ ἐγκαλεσθῇ μέχρι 5 χρόνων.
155. Ὅταν ἡ ἀπόφασις ἐλευθερόνῃ τὸν ἐγκαλούμενον δι' ἀποδεδειγμένην ἀθωότητα, τὸ Δικαστήριον εἰς τὴν αὐτὴν ἀπόφασιν διορίζει τὴν κατὰ τοῦ ιδιώτου ἐγκαλοῦντος ποινὴν τῆς συκοφαντίας, καὶ ἐπιδικάζει τὰς ζημίας καὶ ἔξοδα ὑπὲρ τοῦ ἀθωωθέντος. Ἡ τῆς συκοφαντίας ποινὴ ἐπιβάλλεται, ἐὰν τὰ μέσα, διὰ τῶν ὁποίων ὁ ἐγκαλούμενος ἀποδείξῃ τὴν ἀθωότητά του ἀπολογηθεῖς, ἤθελαν εἶσθαι γνωστὰ εἰς τὸν κατήγορον πρὸ τῆς κατηγορίας.
156. Ἡ ἐκκαθάρισις τῶν ζημιῶν καὶ ἔξοδων γίνεται μ' ἀναφορὰν καὶ ἀπάντησιν καὶ μετὰ ταῦτα τὸ Δικαστήριον ἀποφασίζει.
157. Ἡ ἀπόφασις περὶ τῶν ζημιῶν νομίζεται ὡς παραρτήμα τῆς πρώτης ἀποφάσεως· πλὴν δὲν ἀναβάλλεται διὰ τὴν ἔφεσιν τῆς κυρίας.
158. Ὅποιος ἀπολυθῇ ὡς ἀθῶος ἀπὸ τινος κατηγορίας, δὲν ἐμπορεῖ νὰ κατὰσχῇ, οὔτε νὰ κατηγορηθῇ διὰ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα.
159. Τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καθόσον ἀνάγονται εἰς τὴν ἐπικράτειαν, καθὼς καὶ εἰς τὸν διαφερόμενον, εἶναι εἰς ἔαρος τοῦ χάνοντος ἢ τοῦ κινου-
τος τὴν πολιτικὴν ἀγωγὴν.
160. Μόλις δημοσιευθῇ ἀπόφασις ἐπὶ συνεδριάσει, χρεωστεῖ ὁ γραμματεὺς νὰ κάμῃ 4 ἀντίγραφα, ἕκαστον τῶν ὁποίων χορηγεῖ εἰς τὸν ἐγκαλοῦντα, εἰς τὸν ἐγκαλούμενον, εἰς τὸν ἐξεταστὴν, καὶ εἰς τὸν δημόσιον συνήγορον τοῦ Ἐκκλητοῦ Κριτηρίου. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ὅταν πρόκειται περὶ πράξεως ἐνδιαλαμβανομένης εἰς τὰ ἄρθρα 131 καὶ 132.
161. Ὁ δημόσιος συνήγορος ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ πρὸς τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως μετὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν μετὰ τὴν παραλαβὴν αὐτῆς.
162. Ὅταν ἀπόφασίς τις δὲν ἐκκαλεσθῇ ἀπὸ κανένα τῶν διαφερομένων, καὶ παρέλθουν αἱ προθεσμίαι τῆς ἐκκλήσεως, ὁ δημόσιος συνήγορος ὀφείλει νὰ κοινοποιῇ πρὸς τὸ Ἐκκλητον Δικαστήριον ὅτι ἡ ἀπόφασις δὲν ἐκκαλέσθη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ τοῦ Ἐκκλητοῦ Δικαστηρίου κρίνοντος δι' ἐφέσεως ἐγκληματικὰς ὑποθέσεις καὶ περὶ τῶν ἀποφάσεων.

163. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου δύνανται νὰ ἐκκαλεσθῶσιν ἀπὸ τοὺς διαφερομένους, ἀπὸ τὸν ἐξεταστὴν, καὶ ἀπὸ τὸν δημόσιον συνήγορον.
164. Οἱ διαφερόμενοι ἔχουν 5 ἡμερῶν προθεσμίαν ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως· ὁ δὲ δημόσιος συνήγορος ἔχει 40 ἡμερῶν μετὰ τὴν παραλαβὴν τῆς ἀποφάσεως.

165. Ἡ ἔφεσις γίνεται ἐγγράφως εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου· πρέπει δὲ νὰ εἶναι αἰτιολογημένη, καὶ νὰ περιέχῃ τὸ παράπονον καὶ διὰ πᾶσαν καὶ ὁποιανδήποτε παρεμπόπτουσαν πράξιν, περὶ τῆς ὁποίας σκοπεῖ ὁ δικαζόμενος νὰ κάμῃ ἀπαίτησιν.
166. Ἡ ἔφεσις κοινοποιεῖται παρὰ τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου εἰς τοὺς ἐνεχομένους, καὶ εἰς τὸν ἐξεταστὴν· οὗτοι δὲ ἀποκρίνονται ἐγγράφως ἐντὸς 5 ἡμερῶν.
167. Ἡ ἀπόκρισις κοινοποιεῖται εἰς τὸν ἐγκαλοῦντα, ὅστις ἀπαντᾷ ἐγγράφως ἐντὸς ἄλλων 5 ἡμερῶν, καὶ ἡ συζήτησις κλείεται.
168. Τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον παραπέμπει ὅλα τὰ ἔγγραφα τῆς δικογραφίας καὶ τῆς ἐφέσεως εἰς τὸ Ἐκκλητον Δικαστήριον.
169. Ὁ γραμματεὺς δίδει σημείωσιν ἐξ ἐπαγγέλματος εἰς τὸν δημόσιον συνήγορον, ὅστις λαμβάνει γνῶσιν αὐτῶν.
170. Ὁ δημόσιος συνήγορος ἐκκαλεῖ εἴτε μόνος, εἴτε μετὰ τοῦ ἐγκαλοῦντος, καὶ ὑποβάλλει τὸ ἔγγραφον τῆς ἐφέσεως εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Ἐκκλητοῦ Δικαστηρίου.
171. Ὅταν ἐκκαλῇ μόνος, ὁ γραμματεὺς τοῦ Ἐκκλητοῦ συνοδεύει ἀντίγραφον τῆς ἐφέσεως εἰς τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον, τὸ ὁποῖον, ἀφ' οὗ τὴν λάβῃ, τὴν κοινοποιεῖ ἀμέσως εἰς τοὺς ἐνεχομένους, καὶ πέμπει ὅλα τὰ ἔγγραφα εἰς τὸ Ἐκκλητον Δικαστήριον· ὁ γραμματεὺς τοῦ Ἐκκλητοῦ τὰ γνωστοποιεῖ ἐξ ἐπαγγέλματος εἰς τὸν δημόσιον συνήγορον διὰ νὰ κάμῃ τὴν ἀπάντησιν ὡς ἐκκαλῶν.
172. Τὰ ἄρθρα 166 καὶ 167 ἐκτελοῦνται εἰς τὸ Ἐκκλητον Δικαστήριον.
173. Εἶναι κοινὰ διὰ τὸ Ἐκκλητον τὰ ἄρθρα 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141. Τὸ ἄρθρον 142 ἐφαρμόζεται εἰς τὸν δημόσιον συνήγορον. Τὸ ἄρθρον 144 εἰς πάντα δικαστὴν.
174. Τὰ ἄρθρα 145, 146, 147, 148, 149 εἶναι κοινὰ, ὡσαύτως καὶ τὰ ἄρθρα 154, 155, 156.
175. Ἀφ' οὗ δημοσιευθῇ ἡ ἀπόφασις, πρέπει νὰ κοινοποιῇται πρὸς τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον, καὶ πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖαν.
176. Ὅταν οἱ διαφερόμενοι ἢ ὁ δημόσιος συνήγορος δὲν ἐκκαλέσουν τὴν ἀπόφασιν, καὶ παρέλθουν αἱ προθεσμίαι, ὁ δημόσιος συνήγορος γνωστοποιεῖ πρὸς τὸ Ἐκκλητον Δικαστήριον ὅτι δὲν ἔγεινεν ἔφεσις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου.

177. Ἡ αὐτὴ διαδικασία, καθ' ἣν γίνεται καὶ προοδεύει ἡ ἔφεσις τῶν ἀποφάσεων τοῦ Πρωτοκλήτου, εἶναι εἰς χρῆσιν καὶ διὰ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Ἐκκλητοῦ ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου.
178. Ὅταν ἡ κατὰ τῆς ἀποφάσεως αἵτησις γίνεται ἐξ ἐπαγγέλματος, ἢ κατὰ πρόσκλησιν τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, εἴτε διὰ μὴ ἐκκληθείσας ἀποφάσεις τοῦ Πρωτοκλήτου, εἴτε δι' ἀποφάσεις τοῦ Ἐκκλητοῦ, τότε ἡ αἵτησις κοινοποιεῖται παρὰ τοῦ γραμματέως τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου πρὸς τοὺς διαφερομένους, οἵτινες ὀφείλουν ν' ἀποκριθῶσιν ἐντὸς 5 ἡμερῶν μετὰ τὴν κοινοποίησιν, καὶ μετὰ τοῦτο παύει πᾶσα περαιτέρω διαφιλονέκησις μεταξὺ τῶν διαφερομένων.
179. Εἰς πᾶσαν καὶ ὁποιανδήποτε περίπτωσιν τὸ Ἐκκλητον πρέπει νὰ προσκαλῇται εἰς τὸ νὰ δικαιολογῇ τὴν ἀπόφασιν δι' ἀναφορὰς του.
180. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου κοινοποιεῖται εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖαν ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκδόσιν τῆς.
Ἐννοεῖται δὲ ὅτι οἱ αὐτοὶ κανόνες τῆς διαδικασίας τηροῦνται, ὅταν τὸ Ἀνώτατον κρίνῃ ὡς Ἀκυρωτικόν, καὶ ὅταν κρίνῃ ὡς τρίτον Δικαστήριον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

Περὶ τοῦ Ἐξαιρητικοῦ Δικαστηρίου.

811. Ὅποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ κατηγορία ἢ παρ' ὁποιοῦδήποτε προσ-
απομένη εἰς δημόσιον ὑπουργόν, πρέπει νὰ παρουσιάζεται εἰς τὸν
Γραμματέα τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τοῦ ὁποίου τὸν κλάδον ὑπάγεται
ὁ δημόσιος ὑπουργός· ἡ δὲ κατηγορία λαμβάνει δίοδον κατὰ διαταγὴν
τῆς Κυβερνήσεως.
182. Ἡ δι' ἐγκλημα καθοσιώσεως κατηγορία διοδεύει ὡσαύτως ὡς ἡ
διὰ κατάχρησιν τοῦ ὑπουργήματος τῶν δημοσίων ὑπουργῶν.
183. Ὁ δημόσιος συνήγορος ἐκτελεῖ τὰ χρέη του.
184. Οἱ τύποι τῆς διαδικασίας τοῦ ἐξεταστοῦ, καὶ τῆς πρώτης ἐπι-
τροπῆς εἶναι ὡς εἰς τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον.
185. Ὅποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ κυρία ἀπόφασις τῆς πρώτης ἐπι-
τροπῆς, διευθύνεται ἀμέσως παρ' αὐτῆς εἰς τὴν δευτέραν ἐπιτροπὴν.
186. Ἡ διαδικασία τῆς Β' ἐπιτροπῆς εἶναι ἡ αὐτὴ μετὰ τὴν τοῦ Ἐκ-
κλήτου Δικαστηρίου.
187. Ἡ ἀπόφασις τῆς Β' ἐπιτροπῆς εἶναι ὁριστική.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Περὶ ἀρμοδιότητος.

188. Τὸ Ἐγκληματικὸν Δικαστήριον κρίνει τὰς τῆς ἀρμοδιότητος ἐξαι-
ρέσεις, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἡ τοπικαί, ἡ προσωπικαί, ἡ πραγματικαί.
189. Τοπικὴ ἐξαιρέσις ἀρμοδιότητος εἶναι, ὅταν ὁ δικαστὴς κρίνῃ ἐγκλη-
μα, ἢ πταῖσμα, πρᾶχθὲν ἐκτὸς τῆς περιφερείας του.
190. Προσωπικὴ εἶναι, ὅταν ὁ δικαστὴς κρίνῃ ἐγκλήματα, ἢ πταίσμα-
τα ἀνθρώπων μὴ ἀναγομένων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του.
191. Πραγματικὴ εἶναι, ὅταν ὁ δικαστὴς κρίνῃ ὑποθέσεις, τῶν ὁποίων
ἡ φύσις δὲν ἀνήκει εἰς τὸ Δικαστήριόν του.
192. Ἡ τῆς ἀρμοδιότητος ἀγωγὴ γίνεται ἀπὸ τὸν ἐγκαλούμενον, ἢ
ἀπὸ τὸν ἐγκαλοῦντα.
193. Ἡ κατὰ τῆς ἐπανορθωτικῆς ἐξουσίας ἀγωγὴ δὲν ἀναβάλλει εἰμὴ τὴν
ἀπόφασιν.
194. Ἡ κατὰ τῆς ἐγκληματικῆς ἐξουσίας δὲν ἀναβάλλει τὴν ἐξέτασιν
μέχρι τῆς κατηγορητικῆς πράξεως.
195. Πρέπει νὰ γίνεται πρὸ καθῆ λογῆς ἀπολογίας, καὶ δι' ἀναφορᾶς
αἰτιολογημένης· γνωστοποιεῖται δὲ εἰς τὸν ἔχοντα τὸ δικαίωμα
τῆς ἀπαντήσεως.
196. Τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον τοῦ τμήματος κρίνει τὰς ἐξαιρέσεις
τῆς ἀρμοδιότητος τῶν εἰρηνοδικῶν.
197. Τὸ Ἐκκλητικὸν Δικαστήριον κρίνει τὰς ἐξαιρέσεις τῆς ἀρμοδιότητος
τῶν Πρωτοκλήτων Δικαστηρίων.
198. Ὅσαι ἐξετάσεις γένωσιν ἀπὸ μὴ ἀρμόζον Δικαστήριον, θεωροῦνται
ὡς ἂν νὰ ἔγειναν ἀπὸ ἀρμόζον Δικαστήριον.
199. Εἰς ὑπόθεσιν ἐγκληματικὴν, κατ' αἵτησιν ἐνὸς τῶν δικαζομένων
ἢ τινος τῶν δημοσίων συνήγορων, εἴτε δι' ἀναφορᾶς τοῦ ἐπὶ τῆς
Δικαιοσύνης Γραμματέως, δύναται ἡ κυβερνήσις ἀκούσασα τὸ συμ-
βουλίον τῆς νὰ παραπέμψῃ τὴν κρίσιν τινὸς ὑποθέσεως ἀπὸ ἑν Δικα-
στήριον εἰς ἄλλο τῆς αὐτῆς φύσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῆς γραφικῆς διατυπώσεως.

200. Τὸ κεφάλαιον τοῦτο εἶναι κοινὸν μετὰ τὸ αὐτὸ τῆς Πολιτικῆς Διαδικασί-
ας κεφάλαιον ΚΘ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Περὶ ἐξαιρέσεως τῶν δικαστῶν.

201. Αἱ τῶν δικαστῶν ἐξαιρέσεις εἶναι αἱ ἑξῆς·
- 1 Αἱ θεωρηθεῖσαι εἰς τὰ ἄρθρα 216, 218, 220 περὶ μαρτύρων·
 - 2 Ἐὰν ὁ δικαστὴς ἔχῃ ἐταιρικά συμφέροντα μετὰ κανένα τῶν δικα-
ζομένων, ἢ τοὺς ἀνιόντας ἢ κατιόντας αὐτῶν ἢ τῶν συζύγων
αὐτῶν·
 - 3 Ἐὰν ὑπῆρξε κατήγορός τινος τῶν δικαζομένων, ἢ τῶν ἀνιόντων,
ἢ κατιόντων αὐτῶν, ἢ τῶν συζύγων αὐτῶν.
 - 4 Ἐὰν ἐκατηγορήθῃ ἀπὸ κανένα τῶν ρηθέντων δικαζομένων.
202. Πᾶς δικαστὴς γνωρίζων εἰς ἑαυτὸν αἰτίας ἐξαιρέσεως, ὀφείλει νὰ
τὰς ἀναφέρῃ εἰς τὸν πλησιέστερον πρωτόκλητον δικαστὴν, ὁ ὁποῖος
κρίνει ἂν εἶναι δεκτὴ.
203. Ἡ ἐξαιρέσις πρέπει νὰ προηγήται τῆς ἀπολογίας· δὲν ἀναβάλλει τὸ
ἔργον τοῦ δικαστοῦ μέχρι τῆς ἀπολογίας.
204. Τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον κρίνει ἀνεκκλήτως τὰς διὰ τὸν ἐπα-
νορθωτικὸν δικαστὴν ἐξαιρέσεις.
205. Τὸ πλησιέστερον Πρωτόκλητον Δικαστήριον κρίνει ἀνεκκλήτως τὴν
ἐξαιρέσιν τοῦ ἐξαιρουμένου πλησιέστερου Πρωτοκλήτου.
206. Ἐὰν ἡ ἐξαιρέσις ἀφορᾷ δικαστὴν τοῦ Ἐκκλήτου Δικαστηρίου, τότε
τ' ἄλλα δύο μέλη κρίνουν περὶ τῆς ἐξαιρέσεως. Ἐὰν εἶναι δύο οἱ ἐξαι-
ρούμενοι δικασταί, τότε τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον δικάζει τὰς ἐξαιρέσεις.
207. Πᾶσα ἐξαιρέσις πρέπει νὰ κοινοποιῇται εἰς τὸν ἀντίδικον, ὁ ὁποῖος
ἔχει τριῶν ἡμερῶν προθεσμίαν διὰ τὴν ἀπάντησιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Περὶ ἐγγυήσεων.

208. Δύναται ὁ δικαστὴς, ἐνόσω διαρκεῖ ἡ ἔρευνα, νὰ δεχθῇ ἐγγυητὴν τοῦ
ἐγκαλουμένου περὶ τῆς ἐμφανίσεώς του, ὅσαςκις ἤθελε καλεσθῇ.
209. Δὲν εἶναι δεκτοὶ ἐγγυηταὶ τῶν ἐγκαλουμένων δι' ἐγκλημα τῆς
ἀσφαλείας τῆς ἐπικρατείας, ἐξωτερικῆς ἢ ἐσωτερικῆς, διὰ φόνον προ-
μελετημένον, διὰ κλοπὴν βιαίαν, διὰ βιαίαν φθορὰν ἢ ἀρπαγὴν παρ-
θένων, διὰ πλαστογραφίαν, καὶ διὰ ψευδομαρτυρίαν.
210. Ἡ ἐγγύησις εἶναι χρηματικὴ, καὶ ἡ ποσότης ἀποφασίζεται ἀπὸ τὸν
δικαστὴν κατὰ τὴν βαρύτητα τοῦ ἐγκλήματος· ἀλλὰ δὲν εἶναι ἐλάσ-
σων τῶν 600 Φοινίκων, οὔτε μείζων τῶν 6,000.
211. Ὁ ἐγγυητὴς πρέπει νὰ εἶναι ἀξιώχρεως διὰ τὴν ἐκτέλεσιν· ἐκτὸς δὲ
τοῦ ἐχεγγύου καὶ τῶν κτημάτων του εἶναι ὑπεύθυνος καὶ ἡ Ἀρχὴ ἢ
παραδεχομένη τὴν ἐγγύησιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

Περὶ ἀποδείξεων.

Περὶ μαρτύρων.

212. Προτεινομένων μαρτύρων, ὀφείλει ὁ προτείνων νὰ προβάλῃ τ' ἀντι-
κεείμενα κατ' ἄρθρα διακεκριμένα, σαφῆ, ἀκριβῆ, μετὰ χρόνον, τόπον
καὶ τρόπον εἰς πᾶν ἀντικείμενον, σημειῶν τὸς μάρτυρας κατ' ὄνο-
μα, ἐπώνυμον, ὄνομα τοῦ πατρὸς, ἐπάγγελμα καὶ τὸν τόπον τῆς δια-
μονῆς αὐτοῦ.
213. Ἡ διορία τῆς κλήσεως τῶν μαρτύρων προσδιορίζεται παρὰ τῆς ἐξου-
σίας εἰς τὴν αὐτὴν κλήσιν, πλὴν κατὰ τὴν ὥραν, καὶ τὸ ἀπόστημα.
214. Ἐὰν ὁ μάρτυς κατοικῇ εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος, καλεῖται νὰ
ἐμφανισθῇ εὐρισκόμενος ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ τμήματος· ἐὰν δὲν
ὑπάρχῃ ἐντὸς τοῦ τμήματος, τότε εὐρίσκεται ἡ ἄδεια τῆς ἐρωταποκρί-
σεως εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ τόπου τῆς κατοικίας του, στελλομένων τῶν
ἐρωταποκρίσεων. Ὁ ἐγκαλούμενος ἢ οἱ ἐγκαλούμενοι δύνανται νὰ κατα-

στήσουν επίτροπόν των διὰ νὰ εἶναι παρών, καὶ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἐξαίρεσεως καὶ τῶν ἐρωτήσεων. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν μάλιστα ἡ ἐκθεσίς τοῦ μάρτυρος πρέπει νὰ γίνεται, παρόντων δύο μαρτύρων, οἵτινες θέλουν συνυπογράψαι.

215. Κάνει δὲν δύναται ν' ἀποποιηθῇ τὴν μαρτυρίαν· ὅταν δὲ τις ᾔθελε τὴν ἀποποιηθῇ, ὁ δικαστὴς τὸν καταδικάζει εἰς μὲν τὴν πρώτην ἄρνησιν νὰ πληρώσῃ τὰ ἐξοδά· εἰς δὲ τὴν δευτέραν, τὸν ἐπιβάλλει ποινὴν ὅχι μικροτέραν τῶν 20 Φοινίκων, οὔτε μεγαλητέραν τῶν 200 Φοινίκων· ἐὰν δ' ἐπιμείνῃ καὶ τρίτον, φυλακόνεται ὅχι ὀλιγώτερον τῶν 50 ἡμερῶν, οὔτε περισσώτερον ἐνὸς ἔτους.
216. Ἐξαιροῦνται ἀπὸ τὴν μαρτυρίαν οἱ ἀνιόντες καὶ κατιόντες συγγενεῖς τοῦ ἐγκαλοῦντος καὶ τοῦ ἐγκαλουμένου, οἱ ἀδελφοὶ καὶ οἱ τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ ἐξ ἀγχιστείας συγγενεῖς, ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ καὶ μετ' αὐτὴν τοῦ γάμου τὴν λύσιν ἂν ἄφῃσε τέκνον, καὶ οἱ ὑπομίσθιοι ὑπηρετὰι αὐτῶν.
217. Ἐξαιρουμένων τῶν ἀνιόντων καὶ κατιόντων τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς, ὁ δικαστὴς δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐκθεσὶν των χωρὶς ὄρκον δι' ἀπλὴν πληροφορίαν.
218. Ἐξαιροῦνται ἀπὸ τὴν μαρτυρίαν ὅσοι ἀπεδείχθησαν δικαστικῶς ἐπίορκοι, παραχαράκται, πλαστογράφοι, ψευδομάρτυρες, κλέπται, καὶ συκοφάνται.
219. Ἐξαιροῦνται οἱ πνευματικοὶ καθ' ὅσα ἐξεύρουν διὰ τῆς ἐξομολογήσεως.
220. Ἐξαιροῦνται οἱ συνήγοροι καθ' ὅσα ἐσυμβούλευσαν τοὺς διαφερομένους.
221. Τὰ ἀνήλικα μέχρι 15 ἐτῶν δὲν ὀρκίζονται.
222. Ἡ ἐξαίρεσις γίνεται πρὶν τῆς ἐκθέσεως, καὶ διαρκούσης ἔτι τῆς διαδικασίας.
223. Ὁ μάρτυς, πρὶν ἀκουσθῇ, ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ τὴν κλησίν του.
224. Ὁ δικαστὴς ἐρωτᾷ τ' ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὴν ἡλικίαν, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ μάρτυρος· μετὰ ταῦτα τὸν ἀναγινώσκει τὰ ἄρθρα 216 καὶ 217, καὶ τὸν ἐρωτᾷ ἂν ἔχῃ κάμμιν ἐξαίρεσιν· ἐὰν ἀποκριθῇ ὅχι, τότε εἰδοποιεῖται, ὅτι πρέπει νὰ ὀρκισθῇ ὅτι θέλει εἰπεῖ τὴν ἀλήθειαν, ὅλην τὴν ἀλήθειαν, οὐδὲν ἄλλο παρὰ τὴν ἀλήθειαν, καθ' ὅσον ἠρωτήθη, καὶ θέλει ἐρωτηθῇ μετὰ τὴν εἰδοποίησιν ταύτην ὁ δικαστὴς στρέφεται πρὸς τὸν ἐγκαλούμενον, καὶ τὸν ἐρωτᾷ ἂν ἔχῃ αὐτὸς νὰ κάμῃ κάμμιν ἐξαίρεσιν κατὰ νόμον, καὶ γράφεται καὶ ἡ ἐρώτησις καὶ ἡ ἀπόκρισις· ἐὰν κάμῃ ἐξαίρεσιν νόμιμον, ὁ μάρτυς ἐξετάζεται χωρὶς ὄρκον· ἔπειτα ἐξετάζονται αἱ διὰ τὴν ἐξαίρεσιν ἀποδείξεις τοῦ ἐγκαλουμένου. Ἡ ἐξουσία ἐξετάσασα τὰς ἀποδείξεις κρίνει ἂν εἶναι, ἢ δὲν εἶναι, ἐξαίρεσις· ἐὰν δὲν εἶναι, καλεῖ τὸν μάρτυρα νὰ ὀρκισθῇ κατὰ τὸν παρὰ τοῦ νόμου τύπον Ἀρθ. 225.

Τύπος τοῦ ὄρκου.

225. «Ὀρκίζομαι ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ τούτου Εὐαγγελίου ὅτι εἶπα ἐνταῦθα, καὶ ὅτι θέλω εἰπεῖ ὅλην τὴν ἀλήθειαν, καὶ οὐδὲν ἄλλο παρὰ τὴν ἀλήθειαν, καθ' ὅσα ἠρωτήθην καὶ θέλω ἐρωτηθῇ».
226. Πᾶσα πρὸς τὸν μάρτυρα ἐρώτησις πρέπει νὰ εἶναι σαφὴς, ἀκριβὴς, καὶ εὐθεῖα· ἡ δ' ἀπόκρισις πρέπει νὰ γράφεται μετὰς αὐτὰς λέξεις, τὰς ὁποίας μετεχειρίσθη ὁ ἀποκρινόμενος.
227. Ἡ βία, ὁ φόβος, ὁ ἀπατηλὰ ἢ παραπειστικὰ ἐρωτήματα ἀπαγορεύονται· εἰς ἐρωτήματα δὲ, δυνάμενα νὰ πείσουν εἰς βάρος του, δὲν χρεωστεῖ ἀπόκρισιν.
228. Ὁ μάρτυς πρέπει νὰ ἐρωτᾶται μὲ ἀκρίβειαν περὶ τοῦ πῶς ἐξεύρει τὸ πρᾶγμα.
229. Ἀφοῦ τελειώσῃ τὴν ἐξέτασιν ἡ Ἀρχὴ, ἐνώπιον τῆς ὁποίας ὁ μάρτυς ἐξομολογεῖται, ὁ ἐγκαλούμενος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ διὰ τῆς αὐτῆς Ἀρχῆς ἐρωτήσεις πρὸς τὸν μάρτυρα, ὅστις εἶναι ὑπόχρεως διὰ τὰς ὀρθὰς ν' ἀποκριθῇ.
230. Ἀφοῦ τελειώσῃ ἡ ἐξέτασις, ἥτις πρέπει νὰ γράφεται ὁλόκληρος χωρὶς τίποτε νὰ παραλείπεται, ἀναγινώσκειται πρὸς τὸν μάρτυρα, καὶ μετὰ ταῦτα ἐρωτᾶται·

1 Αἱ ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις ἐγράφησαν, καθὼς ἐπροφέρθησαν; (Γράφεται ἡ ἀπόκρισις.)

2 Εἶναι γραμμέναι ὅλαι αἱ ἐρωτήσεις, καὶ ὅλαι αἱ ἀποκρίσεις; (Γράφεται ἡ ἀπόκρισις.)

231. Ἡ ἐξέτασις ἔπειτα ὑπογράφεται κατὰ πᾶσαν σελίδα παρὰ τοῦ μάρτυρος, ἐὰν ἐξεύρῃ νὰ γράφῃ, παρὰ τῆς Ἀρχῆς, παρὰ τοῦ γραμματέως, καὶ παρὰ τῶν δύο παρευρισκομένων μαρτύρων.
232. Ἐὰν ὁ μάρτυς δὲν ἐξεύρῃ νὰ γράφῃ, κάμνει τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, καὶ γίνεται μνεῖα τούτου ὡσαύτως.
233. Εἰς τὰς μαρτυρίας εἶναι ἀπηγορευμένοι αἱ παρεγγραφαί, καὶ πᾶσα προσθήκη ἢ διόρθωσις γίνεται εἰς τὴν αὐτὴν στιγμὴν, καθ' ἣν συμπίπτει, χωρὶς νὰ ἐγγιγῇ τὰ ἥδη γραμμένα· ὥστε ἂν ἡ προσθήκη ἢ διόρθωσις συμβαίῃ εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐξετάσεως, τότε μετὰ τὴν ἐρώτησιν, τὰς ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις ὅλας, γράφονται αἱ προσθήκαι ἢ διορθώσεις, εἴτε ὡς κακῶς ἐννοηθεῖσαι ἀπ' ἀρχῆς, εἴτε διότι ἐπομένως παρετηρήθη ὅτι εἰς τὴν ἐκθεσὶν χρειάζονται διασάφισιν ἢ τροπολογίαν.
234. Δὲν γίνεται δεκτὴ κάμμιν προσθήκη, ἀφοῦ ὁ μάρτυς ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸν τόπον τῆς ἐξετάσεως του.
235. Εἶναι ἀπηγορευμένον νὰ διακόπτεται ὁ μάρτυς· αἱ παρατηρήσεις γίνονται δι' ἐρωτήσεως ἀπὸ τὸν ἔχοντα δικαίωμα νὰ τὴν κάμῃ, ἀφοῦ ὁ μάρτυς ὁμιλήσῃ.
236. Οἱ μάρτυρες ἀκούονται ὁ εἰς χωριστὰ ἀπὸ τὸν ἄλλον, ἐκτὸς ὅταν γίνεται ἀντιπαράστασις.
237. Δὲν εἶναι δεκταὶ αἱ ἐγγραφαὶ μαρτυρίαι αἱ διδόμεναι παρὰ τοῦ μάρτυρος ἢ μαρτύρων.
238. Δὲν γίνονται δεκτὰ τὰ παρὰ τῶν Ἀρχῶν μαρτυρικὰ, εἰμὴ ὅποτε ἀνήκουν εἰς τὸ ἐπάγγελμα των.
239. Δὲν εἶν' ἀπηγορευμένον εἰς τὸν ἐγκαλούμενον νὰ παραστήσῃ περιπτώσεις δεικνύουσας τὴν ἀγάπην ἢ τὸ μῖσος τοῦ μάρτυρος πρὸς τὸν ἐγκαλοῦντα ἢ ἐγκαλούμενον.
240. Ὁ δικαστὴς ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν τὸν χαρακτῆρα, τὴν ὑπόληψιν, καὶ τὸ ἀξίωστον τῶν μαρτύρων.
241. Δύναται νὰ συντρέξουν ἐξαίρεσις τινὲς, αἵτινες προσβάλλουν εἰς τὴν γνῶσιν τοῦ μάρτυρος δι' ἀπάτην τῶν αἰσθητηρίων.
242. Ἐὰν ἡ ἀπάτη τῶν αἰσθητηρίων εἶναι ὁυία, τότε κατηγορεῖται ὁ μάρτυς ὡς ψευδομάρτυς καὶ λαμβάνουν χώραν τὰ ἄρθρα 270, 271, 272.
243. Ἐὰν ἔχῃ ἐπιρροὴν εἰς τὴν νόμιμον κρίσιν τοῦ δικαστοῦ, τότε λαμβάνει χώραν τὸ ἄρθρον 273, καὶ τὰ ἐπόμενα μέχρι τοῦ 279.
244. Προκυπτούσης παρομοίας ἐξαίρεσεως, ἀνήκει εἰς τὴν κρίσιν τοῦ ἐξετάζοντος νὰ κρίνῃ, ἂν ὁ ἐγκαλούμενος ὑπερασπιζόμενος ἐκτὸς τῆς φυλακῆς πρέπη νὰ μένῃ ἢ ὅχι εἰς τὴν φυλακὴν.
245. Εἰς περίπτωσιν τοῦ ἁρθρου 236, προκυπτούσης διαφωνίας τῶν παρ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν προβληθέντων μαρτύρων, εἰς τὴν ὁποίαν συμβίβασις δὲν χωρεῖ, καὶ ἐκ τῆς ὁποίας φαίνεται ὅτι οἱ μάρτυρες τοῦ ἐνὸς τῶν διαφερομένων ψεύδονται, τότε ἔχουν χώραν τὰ ἄρθρα 270, 271, 272.
246. Τὰ ἄρθρα 283, 289, 291 ἐφαρμόζονται διὰ πᾶσαν κατηγορίαν ψευδομαρτυρίας εἰς τὸν μάρτυρα, διαρκούσης τῆς διαδικασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣ'.

Περὶ ἐγγράφων ἀποδείξεων.

247. Ἡ διαδικασία εἰς ὅλας τὰς παρεμπιπτούσας πλαστογραφίας κανονίζεται εἰς τὸ κεφάλαιον Θ' τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'.

Περὶ ἐξομολογήσεως.

248. Ἡ δικαστικὴ ἐξομολογήσις τοῦ ἐγκλήματος φέρει ἀπόδειξιν· ἀλλ' εἶναι ἔργον τῆς φρονήσεως καὶ τῶν φάτων τοῦ δικαστοῦ νὰ ἐξακριβώσῃ ὅλας τὰς συνεχομένας μ' αὐτὴν περιστάσεις.
249. Ὅταν δὲν ὑπάρχῃ σῶμα ἐγκλήματος, ἡ ἐξομολογήσις ἐκλαμβάνεται ὡς εἰκασία.
250. Ἡ ἐξομολογήσις δὲν διαιρεῖται· ἂν ὅμως, ἀπ' ὅσας περιστάσεις παρ-
εισάξῃ ὁ ἐγκαλούμενος, ἀποδειχθῇ ψευδής, τότε καθυποβάλλεται αὐ-
τὸς εἰς τὴν ἀπόδειξιν τῶν συνεχομένων περιστάσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ.

Περὶ τοῦ ἄλλοθι.

251. Τὸ ἄλλοθι εἶναι ἡ ἐκφρασίς ἐκείνη, ἣτις, δεικνύουσα τὴν ὑπαρξίν τι-
νος ὄντος κατὰ βέβαιον χρόνον εἰς βέβαιον τόπον, ἀναιρεῖ τὴν ἐναντίαν
φράσιν περὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ αὐτοῦ ὄντος κατὰ τὸν αὐτὸν ἐκεῖνον
χρόνον, εἰς ἄλλον καὶ διάφορον τόπον.
252. Τὸ ἄλλοθι ἀφορᾷ τὸ πρόσωπον τοῦ ἐγκαλουμένου, ἢ τὸ πρόσωπον
τῶν μαρτύρων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'.

Περὶ τοῦ ἄλλοθι ἐπὶ τοῦ ἐγκαλουμένου.

253. Δὲν εἶναι δεκτὸν τὸ ἄλλοθι προτεινόμενον παρὰ τοῦ ἐγκαλουμένου
ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ἐκτὸς μόνον ὅταν προτείνεται εὐθὺς εἰς τὴν πρώτην ἐρω-
ταπόκρισιν.
254. Δὲν εἶναι δεκτὸν ἂν ἡ ἐρωταπόκρισις γενῇ μετὰ τὴν παρατηρηθεῖ-
σαν περίπτωσιν εἰς τὰ ἀρθρα 314, 315.
255. Διὰ ταῦτα ὀφείλει ὁ Ἀστυνόμος, ἢ ὁ ἐξεταστής, ὑπ' εὐθύνην ἑαυτοῦ,
νὰ ἐρωτήσῃ λεπτομερῶς τὸν κατηγορούμενον περὶ τοῦ τόπου, ὅπου τὴν
δεῖνα ἡμέραν καὶ ὥραν εὗρίσκετο, καὶ περὶ τῶν ἐντυχόντων εἰς αὐτὸν,
ἢ περὶ τῶν δυναμένων νὰ μαρτυρήσωσι δι' αὐτὸν, καὶ περὶ πάντων
τῶν περιστατικῶν τῆς τότε ἐκεῖ διατριβῆς του.
256. Ὅταν τὸ ἄλλοθι προτείνεται νομίμως, ὀφείλει παρευθὺς ὁ ἐξεταστής
νὰ βάλλῃ εἰς ἀσφαλῆ τόπον τὸν ἐγκαλούμενον καὶ τοὺς προτεθέντας
μάρτυρας, καὶ νὰ ἐμποδίσῃ κατὰ πάντα δυνατόν τρόπον τὴν μετα-
ξὺ των καὶ τὴν μετὰ παντὸς ἄλλου συγκοινωνίαν, ἐκτὸς τοῦ ἀπὸ τὸν
ἐξεταστὴν ἐπιφορτισμένου διὰ τὰς χρεῖας των.
257. Οἱ κατὰ μάρτυρες, ἐὰν δὲν ἐξετάσθησαν, καὶ οἱ μαρτυροῦντες τὰ
ἐναντία, ἐξετάζονται ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερα κατὰ τὸν νόμον, χω-
ριστὰ ὁ εἰς τοῦ ἄλλου, πλὴν χωρὶς ὄρκον.
258. Πρέπει νὰ ἐξετάζωνται πρῶτον οἱ μάρτυρες τοῦ ἐγκαλουμένου, καὶ
ἔπειτα οἱ τοῦ ἄλλοθι.
259. Εἶναι χρεὸς τοῦ δικαστοῦ, πρὶν ἐρωτήσῃ περὶ τοῦ πράγματος τοὺς
μάρτυρας τοῦ ἄλλοθι, νὰ τοὺς ἐρωτᾷ,
1 Ἀν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἔγινε τὸ ἐγκλημα μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ'
ἣν ἐρωτῶνται, ἔλαβαν συγκοινωνίαν τινὰ μετὰ τοῦ προτείνοντος
τὸ ἄλλοθι·
2 Ἀν εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν ἔλαβαν συγκοινωνίαν μὲ στενοὺς φίλους
ἢ συγγενεῖς, μέχρι τοῦ 4 βαθμοῦ, τοῦ προτείνοντος, καὶ ἂν ὠμί-
λησαν περὶ τῆς προκειμένης κατὰ τοῦ ἐγκαλουμένου κατηγορίας.
260. Τελειωθείσης τῆς ἐξετάσεως ταύτης, ὀφείλει ὁ δικαστὴς νὰ ἐξετά-
σῃ τὸν προτείνοντα περὶ τῆς πρώτης ἐρωτήσεως, καὶ ἂν ἔχῃ εἶδῃσιν
τινα περὶ τῆς δευτέρας.
261. Αὐτοῦ παρέλθουν τρεῖς ἡμέραι χωρὶς ὁ ἐγκαλὼν νὰ φέρῃ ἀπόδειξιν
τῆς προρρήθεισας ἀμέσου ἢ ἐμμέσου συγκοινωνίας, ἢ χωρὶς ὁ δικα-
στής νὰ ἐξάσῃ δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀπόδειξιν κάμμίαν, τότε ἐξετάζονται
οἱ μάρτυρες περὶ τοῦ ἄλλοθι.

262. Ἐὰν μὲ πληροφορίαν τοῦ ἐξεταστοῦ ἐξαχθῇ ἡ ἀπόδειξις τῆς ἀμέσου
ἢ ἐμμέσου συγκοινωνίας, οἱ μάρτυρες τοῦ ἄλλοθι δὲν ἐξετάζονται, ἀλλ'
ἀπολύονται.
263. Ὄφειλει ὁ ἐξεταστής, ἐξετάζων τοὺς περὶ τοῦ ἄλλοθι μάρτυρας, νὰ
προεξετάξῃ ἀκριβῶς ὅχι μόνον τὰς ἐντὸς, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐκτὸς περι-
στάσεις, 1 τοῦ τόπου· 2 τοῦ χρόνου· 3 τοῦ ἀντικειμένου καὶ τῆς αἰ-
τίας τῆς διατριβῆς τοῦ ἐγκαλουμένου καὶ τῶν μαρτύρων εἰς ἐκεῖ-
νον τὸν τόπον καὶ χρόνον· 4 τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἐπῆγασε τὸ ἀντι-
κείμενον τῆς διατριβῆς· 5 τὰς κατὰ συμβεβηκὸς περιστάσεις τοῦ πράγ-
ματος καὶ τῶν τρόπων· 6 τὰς κατὰ συμβεβηκὸς περιστάσεις τῶν
μετασχόντων εἰς ἐκεῖνο τὸ ἀντικείμενον.
264. Ὄφειλει ὁ ἐξεταστής μετὰ 24 ὥρας ἀπὸ τῆς πρώτης ἐξετάσεως νὰ
ἀνεξετάσῃ τοὺς μάρτυρας, ἀναστρέφων τὴν τάξιν τῶν ἐρωταποκρί-
σεων τῆς πρώτης ἐξετάσεως.
265. Μετὰ ἄλλας 24 ὥρας ἀνεξετάζονται οἱ μάρτυρες δι' ὑποβλητικῶν
ἐρωτήσεων. Αἱ ὑποβλητικαὶ αὗται ἐρωτήσεις ἔχουσιν χώραν, ὅταν εἰς ἡ
πλείονες μάρτυρες, οἵτινες ἐπαγγέλλονται ὡς παρόντες εἰς τὴν περὶ ἧς
ἀμφισβητεῖται πράξιν, μαρτυρῶσι τὸ ἐναντίον τοῦ ἄλλοθι.
266. Εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν περὶ τοῦ ἄλλοθι μαρτύρων, οἱ κατὰ μάρτυρες
δύνανται νὰ παρευρίσκωνται καὶ νὰ κάμνουν ἐπίσης μὲ τὸν ἐγκαλού-
μενον, ὑπόταν εἶναι κληρὸς, τὰς ἐρωτήσεις των πρὸς τοὺς μάρτυρας
καὶ τὸν προτείνοντα· ἔχουν καὶ δικαίωμα νὰ δίδουν ἀνακεφαλαιώσεις.
267. Ἡ πρότασις καὶ ἐξετάσις τοῦ ἄλλοθι δὲν ἀναβάλλει τὴν διαδικασίαν
τοῦ ἐξεταστοῦ.
268. Τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον, παραλαβὸν τὴν ἐγγραφὸν ἐκθεσιν
καὶ τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἐξεταστοῦ, ὀφείλει νὰ ἐξακολουθῇ τὴν ἐξέτασιν,
ἐὰν ἀντιφάσκουν οἱ κατὰ μάρτυρες μὲ τοὺς περὶ τοῦ ἄλλοθι μάρτυρας·
ὅταν δὲν ἀντιφάσκουν, ἐπιφορτίζεται ὁ ἐξεταστής ὁ ἐπὶ τοῦ τόπου, ἢ
ἄλλη τις Ἀρχὴ, νὰ λάβῃ τὸν παρὰ τῶν μαρτύρων ὄρκον περὶ τοῦ ὅτι
εἶπαν τὴν ἀλήθειαν, ὅλην τὴν ἀλήθειαν, προηγουμένης τῆς ἀναγνώ-
σεως τῶν ἐρωταποκρίσεων αὐτῶν, καὶ μετὰ τοῦτο οἱ περὶ τοῦ ἄλλοθι
μάρτυρες ἀπολύονται τῆς ἀκριβοῦς φυλακῆς· ἀφοῦ δὲ ληφθῇ ὁ ὄρ-
κος, καὶ τὸ Δικαστήριον παραλάβῃ τὴν ἐγγραφὸν ἐκθεσιν, τότε προ-
χωρεῖ εἰς τὴν ἐρευναν καὶ κρίσιν τῆς κυρίας ὑποθέσεως.
269. Ἡ πράξις ἡ δηλοποιούσα τὸ ἀνυπαρκτον τῆς ἀντιφάσεως, δὲν
ἐκκαλεῖται εἰμὴ μετὰ τὴν ἀπόφασιν.
270. Ἐὰν τὸ Δικαστήριον εὕρῃ ἀντίφασιν θετικὴν εἰς τοὺς λόγους τῶν
μαρτύρων περὶ χρόνου, τόπου, καὶ τρόπου, πρέπει νὰ προσδιορίσῃ
τινες τῶν μαρτύρων, οἱ κατὰ, ἢ οἱ τοῦ ἄλλοθι, ὑπόκεινται εἰς κατη-
γορίαν ψευδομαρτυρίας, καὶ κάμνει τὴν ἀνήκουσαν πράξιν συμπερι-
λαμβάνων τὸν ἐντολέα ἢ τοὺς ἐντολεῖς τοῦ ψευδομάρτυρος, ἂν ὑπάρχουν.
271. Τὸ ἐγγραφον, μ' ὅλην τὴν ἐγγραφὸν διήγησιν, ἀποστέλλεται πρὸς
τὸν δημόσιον συνήγορον, ὅστις τὸ διευθύνει πρὸς τὴν ἀνήκουσαν Ἀρχήν.
272. Ἡ Ἀρχὴ αὕτη τὸ στέλλει εἰς ἄλλο Πρωτόκλητον Δικαστήριον διὰ
νὰ γενῇ ἡ διαδικασία τῆς κατὰ τῶν ἐγκαλουμένων διὰ ψευδομαρτυ-
ρίαν κατηγορίας.
273. Ἡ κυρία ὑπόθεσις ἀναβάλλεται μεχρὶς ὅτου κριθῇ ὀριστικῶς ἡ περὶ
ψευδομαρτυρίας κατηγορία.
274. Εἰς τὴν διαδικασίαν τῆς διὰ ψευδομαρτυρίαν κατηγορίας δύνανται
νὰ παρευρίσκωνται ἀκόμη καὶ δι' ἐπιτρόπων οἱ ἐναντίοι μάρτυρες·
ὀφείλει δὲ πάντοτε νὰ παρευρίσκεται προσωπικῶς ὁ ἐγκαλούμενος,
ἐκτὸς ἂν ἐδραπέτευσεν.
275. Ὁ προτείνων τὸ ἄλλοθι ἐγκαλούμενος δὲν χαίρει τὸ προνόμιον τῆς
ἐγγυήσεως, ἂν τὸ ἔχῃ, ἐωσοῦ περατωθῇ ἡ περὶ αὐτοῦ ἐξέτασις τῶν
προβληθέντων μαρτύρων.
276. Ἀν ὁ προτείνων δραπετεύσῃ ἐκ τῆς φυλακῆς πρὶν τῆς ἀκροάσεως τῶν
μαρτύρων τοῦ ἄλλοθι, χάνει τὸ προνόμιον τοῦ ἄλλοθι· οὐδὲ ἀκούονται
πλέον οἱ προτεθέντες μάρτυρες.

277. Εάν τὸ δεύτερον Δικαστήριον ἐκδώσῃ ὀριστικὴν ἀπόφασιν καταδίκης, ἢ ἀπολύσῃ διὰ τὸ ἐνυπαρκτὸν τοὺς ἐγκαλούμενους διὰ ψευδομαρτυρίαν, παραπέμπει τὴν ἔγγραφον ἔκθεσιν καὶ τὴν ἀπόφασιν εἰς τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον, διὰ τὴν κρίσιν τῆς κυρίας ὑποθέσεως.
278. Εάν ἐκ τῆς κρίσεως ἀποβῇ ἀπολυτικὴ ἀπόφασις, τότε ἡ αὐτὴ ἀπόφασις πρέπει νὰ περιέχῃ τὴν ποινὴν ἐναντίον τῶν κατὰ μαρτύρων, ὅποτε ἤθελεν ὑπάρχει προφανὴς ἀντίφασις.
279. Εἰς τὴν ῥηθεῖσαν περίπτωσιν τὸ αὐτὸ Δικαστήριον κρίνει καὶ τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ'.

Περὶ τοῦ ἄλλοθι ἐπὶ τῶν μαρτύρων.

280. Τὸ ἄλλοθι δύναται νὰ προτείνεται καθ' ὅποιουδήποτε μάρτυρος, εἴτ' ἐκ τῶν κατὰ, εἴτ' ἐκ τῶν ὑπέρ.
281. Πρέπει νὰ προτείνεται τρεῖς ἡμέρας πρὶν τῆς παρουσιασθησομένης εἰς τὸν ἐξεταστὴν ἀνακεφαλαιώσεως, ἀποκαθισταμένου τοῦ προτείνοντος εἰς τὸν τόπον τῆς πρὸς ἀσφάλειαν φυλακῆς.
282. Οἱ τοῦ ἄλλοθι μάρτυρες πρέπει ἀμέσως νὰ βάλλωνται εἰς ἀσφαλῆ καὶ προφυλακτικὸν τόπον.
283. Οἱ δὲ ἄλλοθι ἐγκαλούμενοι μάρτυρες εἰν' ἐλεύθεροι πάντοτε· ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου, ἂν καὶ εἶναι ἐκκλητὴ, τοὺς ὑποβάλλει εἰς φυλακὴν κατὰ τὰς περιστάσεις· μένει εἰς τὴν προαίρεσιν τοῦ ἐξεταστοῦ, ἢ τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου νὰ διατάξωσι διαφόρως.
284. Οἱ τοῦ ἄλλοθι μάρτυρες ἐξετάζονται διαφόρως.
285. Τὰ ἄρθρα 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, εἶναι κοινά.
286. Γενομένης τῆς προτάσεως τοῦ ἄλλοθι κατὰ τινος μάρτυρος, καὶ κατηγορίας διὰ ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ μάρτυρος ἢ μαρτύρων ἀντιφασκόντων, ὁ ἐγκαλούμενος ἢ οἱ ἐγκαλούμενοι ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ὑπερασπισθῶν ἑαυτούς.
287. Ὁ προτείνων τὸν ἐγκαλούμενον μάρτυρα, ἐὰν δὲν ἐγκαλῇ διὰ ἐντολὴν, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ μεσολαβῇ ἄχρι τέλους εἰς πᾶσαν πρᾶξιν τῆς διαδικασίας· νὰ ἐρωτᾷ τοὺς μάρτυρας· νὰ παρουσιάζῃ ἀναφοράς· νὰ εἰδοποιῇ διὰ πᾶσαν πρᾶξιν ἀπαιτούσαν γνωστοποίησιν· καὶ νὰ κάμῃ ἀνακεφαλαιώσεις.
288. Τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον, παραλαβὸν τὴν ἔγγραφον ἔκθεσιν καὶ τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἐξεταστοῦ, ὀφείλει νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἐξέτασιν, ἐὰν οἱ λόγοι τῶν μαρτύρων τοῦ ἄλλοθι ἀντίκεινται εἰς τὴν γνώσιν τοῦ ἐγκαλουμένου μάρτυρος· ἐὰν ὅμως δὲν ἀντίκεινται, τότε γίνεται ἡ περὶ τούτου πρᾶξις, καὶ προχωρεῖ εἰς τὴν ἔρευναν καὶ κρίσιν τῆς κυρίας ὑποθέσεως· ἐὰν ἡ πρᾶξις φανερόνῃ ὅτι ἀντίκεινται εἰς τὴν γνώσιν τοῦ ἐγκαλουμένου μάρτυρος, ἐνεργοῦνται τ' ἄρθρα 270, 271, 272, 273.
289. Εἰς τὴν διαδικασίαν τῆς διὰ ψευδομαρτυρίαν κατηγορίας, οἱ τοῦ ἄλλοθι μάρτυρες δύναται νὰ παρευρίσκωνται εἰς πᾶσαν πρᾶξιν τῆς διαδικασίας, κ' ἔχουν κοινὸν μὲ τὸν ἐγκαλοῦντα τὸ δικαίωμα νὰ ἐρωτῶν ἐγκαίρως τοὺς ἐγκαλουμένους, καὶ οἱ μάρτυρές των ἔχουν δικαίωμα νὰ παρουσιάζουν ἀνακεφαλαιώσεις.
290. Τὰ ἄρθρα 274, 275, 276, 277 ἐφαρμόζονται ὡσαύτως.
291. Εάν ἡ ἀπόφασις ἀποβῇ ἀπολυτικὴ, τότε τὸ αὐτὸ Δικαστήριον πρέπει νὰ προσδιορίσῃ τὴν καταδίκην κατὰ τοῦ προτείνοντος συκοφάντου, καὶ κατὰ τῶν μαρτύρων τοῦ ἄλλοθι, ὅταν εἶναι ψευδομάρτυρες καὶ συκοφαντίας ὄργανα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ'.

Περὶ τῆς κατὰ ψευδομαρτύρων κατηγορίας, διὰ ψευδῆ φανέρωσιν προσώπου ἢ τρόπου.

292. Ὅταν κανεὶς διαφερόμενος κατηγορῇ τινα μάρτυρα διὰ ψευδῆ φανέρωσιν προσώπου ἢ τρόπου, εἴτε εἰς πολιτικὴν, εἴτε εἰς ἐγκλημα-

τικὴν ὑπόθεσιν, εἰς μὲν τὴν πολιτικὴν ὑπόθεσιν ἀναβάλλεται ἡ διαδικασία, ἐὰν ἡ μαρτυρία ἔχῃ ἐπὶ ῥόον εἰς τὴν ἐκδοσὶν τῆς ὑποθέσεως· εἰς δὲ τὴν ἐγκληματικὴν δὲν ἀναβάλλεται εἰμὴ μόνον ἡ περὶ τῆς κυρίας ὑποθέσεως ἀναφορὰ τοῦ ἐξεταστοῦ.

293. Τὰ ἄρθρα 270, 271, 272, 273 ἐφαρμόζονται εἰς τὴν διαδικασίαν παρομοίων κατηγοριῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ'.

Περὶ τῶν συνενόχων καὶ συναιτίων.

294. Οἱ συνένοχοι καὶ συναιτίοι, ἂν εἶναι παρόντες, συμπεριλαμβάνονται εἰς τὴν αὐτὴν ἀπόφασιν καὶ ἐξέτασιν, καὶ ἔχουν τὰ αὐτὰ ἀπολογητικὰ δικαιώματα μὲ τὸν πρωταίτιον.
295. Ὅταν οἱ συνένοχοι ἢ συναιτίοι εἶναι παρόντες, καὶ ὁ πρωταίτιος ἀπὸν, ἐμποροῦν δι' ἀναφορὰς των αἰτιολογημένης νὰ ζητήσωσι τὴν ἀναβολὴν τῆς ἀναφορὰς τοῦ ἐξεταστοῦ.
296. Ἐωσότου ὁ πρωταίτιος κηρυχθῇ φυγόδικος, τοιαύτη ἀναφορὰ δὲν εἶναι δεκτὴ, εἰμὴ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἐξετάσεως.
297. Ἄν μετὰ τὴν ἀναφορὰν τῆς ἀναβολῆς ὁ λεγόμενος πρωταίτιος εὐρεθῇ ἄθως, ὅσοι ἐζήτησαν τὴν ἀναβολὴν, πίπτουν εἰς εὐθύνην βαρυτέραν.
298. Ἄν, ἀφοῦ τελειώσῃ ἡ ἐξέτασις, ἀνακαλυφθῇ καὶ ἄλλος συνένοχος ἢ συναιτίος παρὼν, ἡ ἀπόφασις δὲν γίνεται πρὶν ἐξετασθῇ καὶ αὐτός, καὶ συμπεριληφθῇ μὲ τοὺς ἄλλους εἰς αὐτήν.
299. Εἰς τὰς ἐξομολογήσεις τοῦ πρωταίτιου δὲν εἶναι παρόντες οἱ συνένοχοι καὶ συναιτίοι, οὐδὲ εἰς τὰς τούτων ἐκείνος.
300. Ὁ δικαστὴς δύναται νὰ ἀντεξετάσῃ τὸν ἐνόχον, τοὺς συνενόχους καὶ συναιτίους μὲ τοὺς μάρτυρας, ἂν τὸ κρίνῃ ἀναγκαῖον, διὰ τὴν εὐρεσιν τῆς ἀληθείας.
301. Εἰς τοὺς μέλλοντας ν' ἀντεξετασθῶν, ἐμποδίζεται πᾶσα κοινωνία μεταξὺ των ἐξ ἀρχῆς, μετὰ δὲ τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἐξετάσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ'.

Περὶ φυγοδίκων.

302. Εάν, μετὰ ἐντάλμα ἐμφανίσεως ἢ κατασχέσεως, ὁ ἐγκαλούμενος δι' ἐγκλημα δὲν ἐμφανισθῇ, ἢ δὲν κατασχεθῇ, εἰκοσιν ἡμέρας μετὰ τὴν γνωστοποίησιν τοῦ ἐντάλματος γενομένην εἰς τὴν διαμονὴν του, ἢ ἂν, ἀφοῦ ἐμφανισθῇ ἢ κατασχεθῇ, δραπετεύσῃ, τὸ Δικαστήριον, κατὰ ζήτησιν αἰτιολογημένην τοῦ ἐξεταστοῦ, ἐκδίδει ἕτερον ἐντάλμα δίδον διορίαν τῶν δέκα ἡμερῶν, δημοσιεῖον τρία ἀντίγραφα, τὸ μὲν εἰς τὴν θύραν τῆς κατοικίας τοῦ ἀπόντος, ἄλλο εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἐνορίας του, καὶ ἄλλο εἰς τὴν ἀγορὰν· ἂν δὲν παρουσιασθῇ, παρελθούσης τῆς αὐτῆς διορίας, τὸν καλεῖ καὶ τρίτην φορὰν, δημοσιεῖον τὸ τρίτον ἐντάλμα ὡς καὶ τὸ δεύτερον, καὶ περιπλέον καταχωρεῖται αὐτὸ εἰς τὴν ἐφημερίδα.
303. Εἰς τὸ ἐντάλμα τοῦτο θέλει γίνεσθαι μνεῖα τοῦ ἐγκλήματος, καὶ τῶν δύο προϋπαρξάντων ἐντάλματων.
304. Θέλει σημειοῦσθαι τὸ ὄνομα, τὸ ἐπίθετον, ἡ πατρὶς, ἡ ἡλικία, καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ σώματος του.
305. Θέλει φέρεται ὅτι, ἐὰν δὲν παρουσιασθῇ εἰς τὴν προθεσμίαν τοῦ αὐτοῦ τρίτου ἐντάλματος, ὅλη ἡ περιουσία του μεσεγγυᾶται.
306. Ὅλοι αἱ Ἀρχαὶ τοῦ κράτους ὀφείλουν νὰ προσέχουν, ἵνα συλλάβωσι τὸν φυγόδικον, ἐὰν κατὰ περιστάσιν εἰς τὰ τμήματά των εὐρεθῇ ἐντὸς τῆς προθεσμίας τοῦ τρίτου ἐντάλματος οἱ συγγενεῖς ἢ φίλοι του.

ἐγκαλούμενου ἐμποροῦν νὰ ζητήσουν νέαν προθεσμίαν, δίδοντες λόγους ἀπογρῶντας εὐλόγου ἀπουσίας.

307. Ὁ δικαστὴς δύναται νὰ παραχωρήσῃ καὶ ἄλλην προθεσμίαν κατὰ τὰς περιστάσεις.

308. Ὁ ἐξεταστής, τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν τρίτην κλήσιν, χρεωστεῖ ν' ἀναφέρῃ εἰς τὸ Δικαστήριον, καὶ νὰ κοινοποιήσῃ τὸ τρίτον ἐντάλμα.

309. Ἐάν, παρελθούσης τῆς τελευταίας προθεσμίας, δὲν ἐμφανισθῇ ἡ κατασχέθῃ, τότε τὸ Δικαστήριον διατάττει τὸ μεσέγγυον εἰς ὅλην τὴν κινήτην καὶ ἀκίνητον περιουσίαν του· ἡ διαταγὴ αὕτη στέλλεται εἰς τὴν Ἀστυνομίαν διὰ νὰ ἐνεργηθῇ τὸ μεσέγγυον.

310. Ὁ Ἀστυνόμος, παρόντων δύο μαρτύρων, καταγράφει τὸ ὅλον τῆς περιουσίας τοῦ ἀπόντος· τὰ δὲ κινήτὰ παρακατατίθενται εἰς τόπον ἀσφαλῆ.

311. Ὅσα ἐξ αὐτῶν ὑπόκεινται εἰς φθορὰν, πωλοῦνται παρὰ τοῦ διορισθσομένου ἀπὸ τὸ Δικαστήριον, ἐπὶ δημοπρασίᾳ· τὸ δὲ προῖον, ἐξαιρουμένων τῶν ἐξόδων τῶν δικαστικῶν πράξεων, τίθεται εἰς παρακαταθήκην.

312. Διορίζονται παρὰ τοῦ Δικαστηρίου ἐπιστάται ἐπὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων, τῶν ὁποίων οἱ καρποὶ πωλοῦνται ἐπὶ δημοπρασίᾳ· τὸ δὲ προῖον, ἐξαιρουμένων τῶν ἐξόδων, ὡς εἴρηται, τίθεται παρομοίως εἰς παρακαταθήκην.

313. Ἐνὸςφ διαρκεῖ τὸ μεσέγγυον, χορηγοῦνται, ἀπὸ τὰ παρακατατεθέντα, τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα τόσον εἰς τὴν σύζυγον, ὅσον καὶ εἰς τὰ παιδιά τοῦ φυγοδίκου, ἐάν εὐρίσκωνται ἐντὸς τοῦ κράτους καὶ εἰς ἀπορίαν.

314. Ἐάν ὁ ἐγκαλούμενος ἐμφανισθῇ ἐντὸς τοῦ ἔτους ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἐσχάτης προθεσμίας, ἀποδίδονται εἰς τὴν ἐξουσίαν του τόσον τὰ χρήματα καὶ πράγματά του, ὅσον καὶ τὸ παρακατατεθὲν προῖον τῶν καρπῶν· καταδικάζεται δὲ εἰς πρόστιμον διὰ τὴν φυγοδικίαν του διορισθησόμενον ἀπὸ τὸ Δικαστήριον κατὰ τὸ βάρος τῶν δικαιολογημάτων τῆς ἀπουσίας του.

315. Ἐάν συλληφθῇ ἐντὸς τοῦ ἔτους, τὰ κτήματά του ἀποδίδονται εἰς αὐτόν, ἐξαιρουμένων τῶν ἐξόδων τῆς κατασχέσεώς του, καὶ καταδικάζεται πάντοτε εἰς τὸ ἀνωτέρω πρόστιμον.

316. Ἐάν ὁ συλληφθεὶς εἶναι ἀκτῆμων, καταδικάζεται διὰ τὴν φυγοδικίαν του ἀπὸ δύο ἕως δεκαπέντε μηνῶν φυλακῆν.

317. Τόσον ὁ συλληφθεὶς, ὅσον καὶ ὁ παρουσιασθεὶς ἐντὸς τοῦ ἔτους, προσκαλεῖται, ἀφοῦ ἐξετασθῇ, ν' ἀπολογηθῇ ἀμέσως.

318. Ὅλαι αἱ γινόμεναι πράξεις ἕως τὴν στιγμὴν τῆς ἐμφάνισεως, ἡ συλλήψεώς του, ἔχουν τὸ κῦρὸς των.

319. Ἄν ὁ ἐγκαλούμενος δὲν ἐμφανισθῇ, ἡ δὲ συλληφθῇ ἐντὸς τοῦ ἔτους, χάνει τὰ προϊόντα τῶν κτημάτων του εἰς ὅλον τὸ διάστημα τῆς φυγοδικίας του, πρὸς ὄφελος τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων τοῦ ἔθνους.

320. Τὸ πολιτικὸν μέρος, ἀφοῦ παρέλθῃ ἓν ἔτος, ἔχει δίκαιον ν' ἀπαιτῇ τὰς ἀποζημιώσεις του διὰ τοῦ αὐτοῦ Ἐγκληματικοῦ Δικαστηρίου.

321. Ἐάν ὁ φυγοδικὸς ἐμφανισθῇ, ἡ συλληφθῇ, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ δώσῃ τὴν ἀπολογίαν του, καὶ νὰ ζητήσῃ ἀπόφασιν, ἕως δεκαπέντε ἔτη μετὰ τὴν ἐσχάτην προθεσμίαν τοῦ τελευταίου ἐντάλματος· καὶ εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ἔχουν χώραν τὰ ἄρθρα 319, 320.

322. Οποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ ἀπόφασις ἡ ἀπολύουσα τὸν ἐγκαλούμενον, εἴτε δι' ἑλλειψίν ἀποδείξεων, εἴτε δι' ἀθωότητα, ὁ ἐγκαλούμενος δύναται μὲν ν' ἀπολάβῃ τὰ ὑπάρχοντά του, ἀλλ' ὅχι καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν ὠρίμως συναχθέντα προϊόντα μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἡ ἀπόφασις ἐξεδόθη.

323. Τὸ πολιτικὸν μέρος δὲν ὑποχρεοῦται ποτε εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῆς κριθείσης ἀποζημιώσεως, εἰμὴ μόνον ὅταν ἀποδειχθῇ ἀναντιρρήτως ἀθωότης ἐκ μέρους τοῦ ἐγκαλούμενου, καὶ ἐναργῆς ἀπὸ μέρους τοῦ συκοφαντία.

324. Ὁ φυγοδικὸς δὲν δύναται, διαρκούσης τῆς ἀπουσίας του, οὔτε νὰ ὑποτάττῃ, οὔτε νὰ διατάττῃ ἢ διαθέτῃ τὰ ὑπάρχοντά του κατ' οὐδένα τρόπον.

325. Ἐάν ὁ φυγοδικὸς μετὰ τὴν προθεσμίαν τῶν 15 ἐτῶν δὲν ἐμφανισθῇ ἢ δὲν συλληφθῇ, θεωρεῖται ὡς φυσικῶς ἀποθαμμένος, καὶ τὰ ὑπάρχοντά του παραδίδονται εἰς τοὺς ἐξ αἵματος συγγενεῖς του τοὺς διὰ παντὸς ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας κατοικοῦντας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ'

Περὶ ἀνακρίσεως.

326. Ὁ καταδικασθεὶς, ἂν εὐρῇ νέας ἐγγράφους ἀποδείξεις πρὸς ἀθώωσίν του, ἀκούεται ἐκ νέου· ἀλλὰ τὰ ἐγγράφα ταῦτα πρέπει νὰ εἶναι πρωτότυπα, δημόσια, καὶ προϋπάρχοντα τῆς κατηγορίας.

327. Τὸ Δικαστήριον τὰ ἐξετάζει, κατ' αἰτησίν του, καὶ ἀποφασίζει ἐάν εἶναι ἀναγκαῖα ἢ ἀναθεώρησις τῆς ὑποθέσεως, καὶ τότε τὴν παραπέμπει εἰς τὸν ἐξεταστήν.

328. Ὁ ἐξεταστής ἀρχίζει τὴν ἐξέτασιν κατὰ τοὺς διορισμένους τύπους, καὶ εἰδοποιεῖ τὸν ἐγκαλούμενον, ἐάν ὑπάρχῃ, νὰ παρουσιασθῇ εἰς διορίαν ὀκτὼ ἡμερῶν· καὶ ἀφοῦ ἐξετάσῃ τὴν ποιότητα καὶ τὴν ἰσχὺν τῶν ἐγγράφων τούτων, στέλλει τὴν ἀναφορὰν του εἰς τὸ Δικαστήριον, τὸ ὅποιον δικάζει ὀριστικῶς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ'

Περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐγκληματικῶν ἀποφάσεων.

329. Οἱ Ἀστυνόμοι ἐκτελοῦν τὰς ἀποφάσεις.

330. Αἱ ἀποφάσεις πέμπονται πρὸς ἐκτέλεσιν μετὰ 24 ὥρας, ἀφοῦ τελειώσῃ ἡ κρίσις.

331. Ἡ τάξις, καθ' ἣν αἱ ἐγκληματικαὶ ἀποφάσεις θεωροῦνται τελειωμέναι, εἶναι ἡ ἐξῆς·

1 Ὅταν ἀπόφασις τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου δὲν ἐκκαλεσθῇ ἀπὸ κανένα, ὁ δημόσιος συνήγορος ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ πρὸς τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον ὅτι δὲν ἐκκαλέσθη.

Τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον ἐντὸς 3 ἡμερῶν, ἀφοῦ λάβῃ τὴν κοινοποίησιν, ὀφείλει νὰ δηλοποιήσῃ ἐξ ἐπαγγέλματος ἂν ὑπάρχῃ παράπικον κατὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, ἢ ὅχι.

Ἐάν δηλοποιήσῃ ὅτι κανὲν παράπικον δὲν ὑπάρχει, τὸ κοινοποιεῖ εὐθὺς πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα, ὅς τις ὡσαύτως ἐντὸς 3 ἡμερῶν ὀφείλει νὰ δηλοποιήσῃ, ἂν ὑπάρχῃ κανὲν παράπικον ἢ ὅχι.

Τὸ ἐγγράφον τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, δι' οὗ δηλοποιεῖται ὅτι δὲν ὑπάρχει κανὲν παράπικον, ἀποκαθιστᾷ τὴν τελείωσιν τῆς κρίσεως.

2 Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ διὰ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Ἐκκλήτου, κατὰ τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχει παράπικον πρὸς τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον.

3 Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου πρέπει εὐθὺς νὰ κοινοποιῶνται πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα· ἡ παρὰ τούτου δὲ ἐκδιδομένη δηλοποίησις τελειώνει, ἢ ὅχι, τὴν ἀπόφασιν.

332. Ἀναβάλλεται ἡ ἐκτέλεσις τῆς τελειωμένης κρίσεως,

1 Ὅταν καταδικασθεὶς γυνὴ εἰς θάνατον φανερωθῇ ἀπὸ κανὲν σημεῖον ὅτι εἶναι ἐγγυος·

2 Ὅταν αἰτηθῇ ἡ χάρις.

333. Ἡ ποινὴ ἐκτελεῖται εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἐπράχθη τὸ ἐγκλημα, ἐάν ἄλλως δὲν ἤθελε διατάξῃ ἡ Κυβέρνησις.

Περὶ τῆς χάριτος.

334. Ὅταν ἡ ἀπόφασις θεωρηθῇ ὀριστικῶς κρίσις τελειωμένη, τὰ πράγματα ἀποδίδονται εἰς τοὺς νομίμους αὐτῶν κτήτορας.
335. Ἄν οἱ κτήτορες τῶν κλαπέντων πραγμάτων εἶναι ἄγνωστοι, καὶ δὲν εἶναι περασμένη ἐνιαύσιος προθεσμία, ἀφ' ἧς ἡμέρας ὁ Ἀστυνόμος ἀνακαλύψας αὐτὰ ἐξέδωκε τὸ πρόγραμμα, θέλει δημοσιευθῇ νέον πρόγραμμα παραχωρῶν ἐτέραν προθεσμίαν, ἂν χωρῇ, πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἐνιαυτοῦ· καὶ, παρελθούσης αὐτῆς, πωλοῦνται ἐπὶ δημοπρασίᾳ, καὶ τὸ ἐξ αὐτῶν προῖον παρακατατίθεται εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον διὰ 10 ἔτη μεταξὺ παρόντων, καὶ 20 μεταξὺ ἀπόντων· παρελθούσης δὲ καὶ ταύτης τῆς προθεσμίας, ἡ ἰδιοκτησία δημεύεται, καὶ τὸ προῖον μεταβαίνει εἰς τὸ ταμεῖον τῆς δικαιοσύνης.
336. Ἡ πώλησις γίνεται καὶ πρὸ τοῦ ἐνιαυτοῦ, ὅταν τὰ πράγματα δὲν δύνανται νὰ διατηρηθῶσι χωρὶς κίνδυνον, ἢ χωρὶς ἐπαισθητὴν βλάβην.
337. Τ' ἀνήκοντα εἰς τὸν καταδίκον πράγματα, ἂν ἐχρησίμευσαν ὡς μέσον τοῦ ἐγκλήματος, δημεύονται.
338. Ὅταν διὰ τῆς ἀποφάσεως γνωρισθῇ ὅτι τ' ἀνήκοντα εἰς τὸν κατάδικον πράγματα δὲν ἔχουν οὐδεμίαν μὲ τὸ ἐγκλημα σχέσιν, ἀποδίδονται εἰς τὸν νομίμως διοικούντα τὴν περιουσίαν τοῦ καταδίκου.
339. Γίνεται ἐξαίρεσις τῆς ἄνω διατάξεως,
1. Ὅταν εἶναι κίνδυνος νὰ ἐπιπέσῃ εἰς θάρος τῆς Κυβερνήσεως ἡ τροφή τοῦ καταδίκου·
2. Ὅταν ἡ περιουσία τοῦ ὑπάρχοντος μεσεγγυημένη ἀπὸ τὸν ἀντίδικον πρὸς ἀποζημιώσιν του.
340. Δὲν γίνεται ἀποζημιώσις ἀπὸ τὰ πράγματα τοῦ καταδίκου τὰ συγκροτούμενα μέρος τῆς ἐξετάσεως καὶ ἀποφάσεως, ἐὰν ἡ χρεία τοῦ νὰ τρέφεται ὁ καταδικός, εἶναι κατωτέρα τῆς ἀξίας τῶν αὐτῶν πραγμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΣ΄.

Περὶ ἀποσβέσεως τῶν δημοσίων, τῶν Πολιτικῶν ἀγωγῶν, καὶ τῶν ποινῶν.

341. Ἡ δημοσία ἀγωγή σβύει μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἐγκαλουμένου.
342. Ἡ ἐγκληματικὴ ἀγωγή παραγράφεται δέκα ὁλόκληρα ἔτη, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐπράχθη τὸ ἐγκλημα, ἂν εἰς τὸ μεταξὺ τοῦτο δὲν ἔγεινε καμία πράξις δικαστικὴ κατὰ τοῦ ἐγκαλουμένου.
343. Ἄν τοιαυτὴ πράξις ἔγεινεν, ἡ παραγραφή διακόπτεται, καὶ ἀρχίζει ἀπὸ τὴν τελευταίαν δικαστικὴν πράξιν.
344. Εἰς τὰ διορθωτικὰ ἐγκλήματα ἡ ἀγωγή παραγράφεται ἐν ἔτος, ἂν καμία πράξις δικαστικὴ δὲν ἔγεινεν· ἐὰν δὲ ἔγεινεν, ἡ ἀγωγή παραγράφεται δύο ἔτη, ἀφ' ἧς ἐνηργήθη ἡ τελευταία πράξις.
345. Αἱ εἰς τὰ προηγουμένα ἄρθρα διορισθεῖσαι προθεσμίαι τῆς παραγραφῆς ἐννοοῦνται ἀπαραλλακτικῶς καὶ δι' ὅλους, ὅσοι ἐλάβον μέρος εἰς τὸ ἐγκλημα, ἂν καὶ αἱ πράξεις τῆς διαδικασίας δὲν ἐνηργήθησαν εἰμὴ καθ' ἑνὸς μόνον.
346. Ἡ ποινὴ ἡ διορισθεῖσα ἀπὸ ἀπόφασιν ἐγκληματικὴν δὲν παραγράφεται εἰμὴ 20 χρόνους μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ χρόνου τῆς ποινῆς τῆς ἀποφάσεως.
347. Ἡ μετάπτωσις εἰς τὸ ἐγκληματικὸν διακόπτει τὴν παραγραφήν.
348. Ὁ καταδικασθεὶς εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν, ὑπὲρ τοῦ ὁποῖου ἐσυμπληρώθη ἡ παραγραφή, δὲν ἐμπορεῖ νὰ διαμῆναι εἰς τὸ τμήμα, ὅπου ὁ κατὰ τοῦ ὁποῖου ἐπράχθη τὸ ἐγκλημα, ἢ ἡ οἰκογένειά του, κατοικεῖ.
349. Ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ διορίσῃ τὸν τόπον τῆς διαμονῆς του.
350. Αἱ ἐπανορθωτικαὶ ποιναὶ παραγράφονται πέντε χρόνους μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ χρόνου τῆς ἀποφάσεως.
351. Εξαίρουνται ὅσα διατάχθησαν περὶ φυγοδίκων.
352. Ἡ ποινὴ τῆς διὰ βίου ἀφαιρέσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων δὲν παραγράφεται. Ὡσαύτως καὶ ἡ κεφαλικὴ ποινὴ, καὶ ἡ διὰ βίου φυλάκισις.
353. Ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος δύναται νὰ συγχωρήσῃ, ἢ νὰ μεταβάλῃ τὴν ποινὴν, ὡς θέλει γενῇ δῆλον εἰς τὸ ἐπόμενον κεφάλαιον.

354. Ἡ ἀναφορὰ, διὰ τῆς ὁποίας ἐξαίτεται τις χάριν, ἢ συγχώρησιν, ἢ μεταβολὴν τῆς ποινῆς, διευθύνεται πρὸς τὸν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς Γραμματείας τῆς Δικαιοσύνης.
355. Ὅταν πρόκειται περὶ κεφαλικῆς ποινῆς, ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος αἰτήσεις πρέπει νὰ παρουσιάζεται ἐντὸς ὥρων 24 μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ ὀριστικῶς δικάσαντος Δικαστηρίου.
356. Ἡ αἴτησις τῶν συγγενῶν, εἴτε φίλων, τοῦ καταδικασθέντος γίνεται δεκτὴ εἰς τοιαύτην περίστασιν.
357. Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, ἡ αἴτησις τῆς χάριτος δύναται εἰς κάθε καιρὸν νὰ παρουσιασθῇ χωρὶς ν' ἀναβληθῇ ἢ ἐκτελεσθῇ.
358. Ἄν ἡ περὶ τῆς χάριτος αἴτησις ἀπαρρίφθῃ, ὁ δικαστὴς, ἢ τὸ Δικαστήριον, τὸ ὁποῖον ἀπεφάσισε τὴν καταδίκην, διατάττει, κατὰ προειδοποίησιν τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, τὴν ἐκτέλεσιν τῆς, καὶ τὴν ἀναγινώσκει δημοσίᾳ τὴν αὐτὴν ὥραν τῆς ἐκτελέσεως.
359. Ἄν ἡ προκειμένη αἴτησις γενῇ δεκτὴ, τὰ τῆς χάριτος γράμματα στέλλονται πρὸς τὸν δικαστὴν, ἢ τὸ Δικαστήριον, τὸ ὁποῖον ἐξέδωκε τὴν ἀπόφασιν· τοῦτο δὲ, ἢ ἐκεῖνος, τὴν ἀναγινώσκει παρὰ ταῦτα δημοσίως.
360. Τὰ δῶρον τῆς χάριτος δὲν βλάπτει ποτε τὰ δίκαια τῶν ζημιουμένων μερῶν.
361. Ἡ χάρις ἐξαίτεται ἀπὸ μόνους τῶν καταδικαζομένων· οἱ δὲ φυγοδικοὶ ἀποβάλλονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΗ΄.

Περὶ δικαστικῶν ἐξόδων.

362. Τὰ ἐξόδα τῆς διαδικασίας εἶναι εἰς θάρος τοῦ καταδικαζομένου.
363. Ἡ ποσότης των πρέπει νὰ ἐκκαθαρίζεται εἰς τὴν ἀπόφασιν.
364. Ἡ ἀποζημιώσις ὅλων τῶν ζημιῶν καὶ ἐξόδων τοῦ ζημιωθέντος προτιμᾶται ἀπὸ τὴν ἐκτίσιν τῶν εἰς τὸ κράτος ὀφειλομένων.
365. Ἄν ὑπάρχωσι καὶ συναίτιοι, ὑποχρεοῦνται ὅλοι ἀλληλεγγύως εἰς τὴν πληρωμὴν.
366. Ἄν, τελειωθείσης τῆς ποινῆς, ὁ καταδικασθεὶς δὲν ἐπλήρωσε τὰ ἐξόδα τῆς διαδικασίας, δὲν ἐμπορεῖ διὰ τοῦτο νὰ κρατηθῇ εἰς τὸν τόπον τῆς ποινῆς, ἀλλὰ εἰς τόπον ἀσφαλῆ· ἡ ἀναβολὴ μολαταῦτα τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ ἀντιδίκου του δὲν ὑποβάλλει εἰς κανενὸς εἶδους φύλαξιν τὸν καταδικασθέντα, ὅστις ἐτελείωσε τὴν ποινὴν του.
367. Αἱ ἀποφάσεις ἀπολύουν ἀναντιρρήτως τὸν καταδικασθέντα ἀπὸ τῶν ἐξόδων τὴν πληρωμὴν, ὅταν δὲν ἐκκαθαρίζωνται εἰς αὐτάς.
368. Ἡ διὰ κατηγορίαν ἐγκλήματος φυλακισμένοι, ἐὰν ζητήσουν τροφδοσίαν, καὶ ἀποδειχθῇ ἡ πτωχία των, εἶναι εἰς θάρος τοῦ ἐγκαλοῦντος ιδιώτου.
Ὅταν τὸ ἐγκλημα εἶναι δημόσιον, καὶ ὁ ἐγκαλὼν ιδιώτης ἢ εἶναι πτωχός, ἢ δὲν εἶναι εἰς ἐτοιμὸν στάσιν νὰ πληρῶνῃ, ἡ τροφδοσία δίδεται ἀπὸ τὸ δημόσιον, τὸ ὁποῖον χορηγεῖ πίστιν διὰ νὰ πληρωθῇ κατὰ τὴν ἀπόφασιν.
Πρὸ τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως, ἂν ὁ ἐγκαλὼν ιδιώτης ἔχῃ τὰ μέσα, τὸ δημόσιον ἀποζημιούται.
369. Οἱ εἰς ὁποιαδήποτε ἐγκληματικὴν ποινὴν ὀριστικῶς καταδικασθέντες, ἐὰν ζητήσουν τὴν τροφδοσίαν, καὶ ἀποδειχθῇ ἡ πτωχία των, τότε εἶναι εἰς θάρος τῆς Κυβερνήσεως.
370. Ἡ τῆς πτωχίας ἀπόδειξις γίνεται δι' ἐνὸς πιστοποιητικοῦ τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου, ἢ τοῦ ἐφημερίου τῆς ἐν τῇ πόλει ἐνορίας, ἐπιβεβαιουμένου μὲ τὴν ὑπογραφὴν ἐνὸς τοῦλάχιστον τῶν δημογερόντων, ὅτι ὁ δεῖνα εἶναι πτωχός, ἢ γινώσκοντες ὅτι δὲν ἔχει τίποτε, ἢ ὅτι δὲν ἔχει κατὰστάσιν πλειοτέραν τῶν ὁμοίων Φοινίκων εἰς κινήτα, καὶ τῶν ἐκατὸν εἴκοσι Φοινίκων εἰς ἀκίνητα.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

Ἔτησίαν. Φοίνικες 36
Ἑξαμηνίαν. 18
Τριμηνίαν. 9
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς ἑπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝῃ, ΤΕΤΑΡΤῃ, 24 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1830.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Ἀρ. 111. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πράξις.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΒΟΡΕΙΟΥΣ ΣΠΟΡΑΔΑΣ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Αναγνούν τη. ὑπὸ 18 Αὐγούστου 1830 ἀναφορὰν τοῦ Κυρίου Ζησίμου Δημητρίου Κωνσταντόπουλου, αἰτοῦντος τὴν διάπρασιν τοῦ ἐνταῦθα ἀρτιπαγοῦς ἰδιοκτῆτου πλοίου του, διότι στερεῖται.

Θεωροῦν ὅτι τὸ Δικαστήριον τοῦτο διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 89 πράξεώς του τῶν 2 Ἰουλίου ἐπέταξε τὴν διάπρασιν τοῦ αὐτοῦ πλοίου πρὸς ἐξόφλησιν τῶν ἐπ' αὐτοῦ δανείων.

Ὅτι μετὰ τὴν κήρυξιν τῆς διαπράσεως τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος πλοίου προσέδραμον διάφοροι δανεισταί, αἰτοῦντες τὴν ἐξόφλησιν τῶν δανείων τῶν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πλοίου, τὰ ὁποῖα ὁ Ζήσιμος Δημητρίου παρεδέχθη.

Ὅτι τὰ μέχρι τῆςδε ἐκδηλωθέντα ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου δάνεια ἐπὶ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος πλοίου, συμποσύν-ται εἰς Φοίνικας τριῶν περὶπου χιλιάδων, ἐνῶ ἡ ἐκτίμησις του δὲν ὑπερβαίνει τὴν ποσότητα τῶν χιλίων ἑκατὸν εἰκοσι Φοινίκων καὶ Λεπτῶν ὀγδοήκοντα.

Ὅτι ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναφαίνονται σημεῖα δολιότητος.

Δυναμίει τοῦ τίτλου Α τοῦ βιβλίου Γ' τοῦ ἐμπορικοῦ κώδικος.

ΔΙΑΤΑΤΤΕΙ.

Α'. Ὁ Εἰρηνοδίκης Σκοπέλου θέλει σφραγίσαι τὰς ἀποθήκας, κιβώτια, ἔγγραφα καὶ λοιπὰ τοῦ Ζησίμου Δημητρίου.

Β'. Ἡ πτώχευσις τοῦ αὐτοῦ Ζησίμου Δημητρίου ἀρχαί-ται ἀπὸ τῆς 18 Αὐγούστου 1830.

Γ'. Διορίζεται ἐπίτροπος δικαστῆς ὁ Κύριος Νικό-λαος Χ. Σταματίου· συνδικαστῆς καὶ πρᾶκτωρ ὁ Κύριος Ἀθανάσιος Χρήστου.

Δ'. Ἡ Ἀστυνομία Σκοπέλου θέλει κρατήσῃ τὸν Ζήσι-μον Δημητρίου ὑπ' Ἀστυνομικὴν φύλαξιν.

Ε'. Ἡ παροῦσα πρᾶξις θέλει κηρυχθῇ διὰ τῆς ἐφη-μερίδος· ἀντίγραφα δ' αὐτῆς θέλουν σταλῇ πρὸς τὸν Εἰ-ρηνοδίκην καὶ Ἀστυνόμον Σκοπέλου, καὶ κολληθῇ ἐν εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου. ἕτερον εἰς τὴν θύραν τῆς μη-τροπόλεως, καὶ ἄλλο εἰς τὴν δημόσιον ἀγοράν.

Ἐν Σκοπέλῳ, τὴν 27 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Ν. ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ.

ΖΑΧ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Ἰωάννης Δ. Φέστας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Παρισίων, 19—31 Αὐγούστου. Εἶδησις
Τηλεγραφική.

Ὁ ἐν Μασσαλίᾳ Διευθυντῆς τοῦ Τηλε-
γράφου

Πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Ἐπαρ-
χείου τῶν Ἐκβολῶν τοῦ Ῥοδανοῦ.

Κύριε,

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς μὲ παραγγέλλει νὰ σὲ γνωστοποιήσω τάδε:

“Ἡ Ἀγγλία ἀνεγνώρισε τὴν ἐν τῇ Γαλλίᾳ καταστα-
θεῖσαν νέαν Κυβέρνησιν. Ὁ Λόρδος Στουάρτος ἔδωκεν εἰς
τὸν Μεγαλειότατον Λουδοβίκον Φίλιππον Α' τὰ γράμματα,
δι' ὧν συνιστᾶται ὡς Πρέσβυς παρὰ τῶν Βασιλεῶν Γάλλων.,,
Θέλετε εὐαρεστηθῇ νὰ κοινοποιήσετε ὡς μάλιστα τὴν
εἶδησιν ταύτην.

Κατὰ τὰς ἐκ Γαλλίας εἰδήσεις ἡ Τρίπολις παρεδόθη
εἰς τὴν διάκρισιν τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων. Εἰς τὴν
πρώτην πρότασιν τὴν εἰς τὸν Μωεὴν γενομένην, αὐτὸς ἀπε-
κρίθη ὅτι δὲν θέλει ἐπιχειρισθῇ ν' ἀντισταθῇ εἰς στρατεύ-
ματα, τὰ ὁποῖα ἐκυρίευσαν τὸ Ἀλγέριον. Ὑπήγεν εἰς τὴν
ναυαρχίδα Τρίαιναν καὶ συνωμίλησε πολλὴν ὥραν μετὰ
τοῦ Κυρίου Ῥισαμέλου. Λεγεται δὲ ὅτι συνεφωνήθησαν
αἱ ἐξῆς συνθήκαι:

“Ἡ Γαλλικὴ σημαία θέλει χαιρετηθῇ διὰ κανονικοῦ τρι-
ἀκοντα καὶ μιᾶς.

“Ἡ πειρατία καὶ ὁ ἐξανδραποδισμὸς τῶν χριστιανῶν
καταργοῦνται. Ὅσοι δὲ ἀνδραποδισμένοι εὐρίσκονται ἐν τῷ
μωηλικίῳ τῆς Τριπόλεως θέλουν ἀπολυθῇ παραχρῆμα.

“Δὲν θέλει εἰσπράττεσθαι πλέον κανεῖς φόρος ἀπὸ τὰ
Εὐρωπαϊκὰ ἔθνη.

“Υποχρεοῦται ὁ Μωεὴς τῆς Τριπόλεως νὰ πληρώτῃ
800,000 Φρ. ἀποζημιῶν τὴν Γαλλίαν διὰ τὰ τῆς ἐκ-
στρατείας ἐξόδα καὶ διὰ τὰς ζημίας τοῦ ἐμπορίου.”

Ὁ Μωεὴς ὑπετάχθη εἰς ὅλας ταύτας τὰς συμφωνίας,
καὶ ἐστάλησαν ἤδη ἐπὶ τῆς Τριαίνης 400,000 Φρ.
Τὰ δὲ λοιπὰ θέλουν ἀποδοθῇ κατὰ τὸν ἐσχόμενον Ὀκτώβριον.

(L' Echo Francais.)

Ὁ Κύριος Κόμης Λαροχευκώλδος, ἑκτακτος πρέσβυς τῆς Γαλλίας εἰς τὸν Τύνητα (Τούνεσι) συνεφώνησεν ἄρτι μετὰ τῆς Σατραπίας ἐκείνης νέαν συνθήκην, τῆς ὁποίας τὰ οὐσιωδέστερα κεφάλαια εἶναι τὰ ἑξῆς:

α'. Τελεία ἐλευθερία ἐμπορίας, καὶ κατάργησις τοῦ παρὰ τοῦ Μπέν μετερχομένου μονοπωλίου.

β'. Παραχωρεῖται εἰς τοὺς Γάλλους ἡ νῆσος Ταδούρκα.

γ'. Παρ' οὐδεμιᾶς Εὐρωπαϊκῆς Δυνάμεως θέλει πληρῶναι ἀπὸ τοῦ νῦν φόρος.

δ'. Οἱ στρατιωτικῶς ὑπηρετοῦντες Τούρκοι θέλουν ἀποσταλῆ εἰς τὴν πατρίδα των.

ε'. Ὅποταν πλοῖον, ὁποιοῦδήποτε ἔθνους καὶ ἂν εἶναι, ναυαγήσῃ εἰς τὰ παράλια τοῦ Τύνητος, ἐάν τις τῶν ναυτῶν ἢ ἐπιβατῶν φονευθῇ ἢ πειραχθῇ, ὑποχρεοῦται ἡ σατραπία νὰ πληρῶνῃ τὴν ἀξίαν τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου του.

στ'. Ἀπαγορεύεται ἡ πειραγία, καὶ, ἐν καιρῷ πολέμου πρὸς τινὰ Δύναμιν, οἱ Τυνήσιοι δὲν δύνανται νὰ προσβάλωσι τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα.

ζ'. Οἱ ἐξανδραποδισμένοι θέλουν ἐλευθερωθῇ.

(Le Séaphore.)

Τὴν 12—24 Αὐγούστου, παραιτηθέντος δι' ἀσθένειαν τοῦ Κυρίου Κασιμίρου Περρέγιου τῆς προεδρίας τῆς τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς, ἐκλέχθη διὰ πλειοψηφίας Πρόεδρος ὁ Κύριος Λαφφίττης.

— Ὁ στρατηγὸς Φαβιέρος διωρίσθη Πολιτάρχης τῶν Παρισίων.

— Ὁ ὑποναύαρχος Δεργινῆς διωρίσθη σύνοδος τοῦ Ναυαρχικοῦ Συμβουλίου.

— Ἡ διαδικασία τῶν ἐκπτώτων ὑπουργῶν τῆς Γαλλίας θέλει ἀρχίσῃ ἐνώπιον τῆς τῶν Πατρικίων Βουλῆς τὸν ἐρχόμενον Ὀκτώβριον. Κατὰ τὸ παρὸν δὲ εὗρισκονται φυλακωμένοι ἐν Παρισίοις καὶ ὑπὸ ἐξέτασιν οἱ Κύριοι Πολιγνάκ, Πεϋρωνέλος, Χαντελώζας καὶ Γουερνὼν Ραμβίλλας.

— Ὁ πρῶτος βασιλεὺς τῆς Γαλλίας Κάρολος, ἀφοῦ ἔλαβε τὴν ἀδειαν νὰ καθίσῃ εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὡς ἀπλοῦς ἰδιώτης, ἀπέβη εἰς τὴν κωμόπολιν Πούλ. Λέγεται ὅμως ὅτι ὀλίγον θέλει διατρίψῃ ἐκεῖ, καὶ ἔπειτα θέλει μεταβῇ εἰς τὴν Αὐστρίαν, ἢ εἰς τὴν Σαξωνίαν.

Συνταγματικὸς Χάρτης ψηφισθεὶς παρὰ τῶν δύο νομοθετικῶν τῆς Γαλλίας Συνεδρίων τὴν 26 Ιουλίου (7 Αὐγούστου) 1830. (Ὁρα Γεν. Ἑφημ. Ἀρ. 74.)

Δημόσιον Δίκαιον τῶν Γάλλων.

Ἀρθρον 1. Οἱ Γάλλοι εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τοῦ νόμου, ὁποιαδήποτε δίκαια καὶ ἂν ἔχουν, καὶ ὁποιασδήποτε τάξεως καὶ ἂν ᾖ.

2. Συνεισφέρουν ἀνεξαιρέτως, κατὰ λόγον τῆς περιουσίας των, εἰς τὰς εἰσπραξίας τῆς Πολιτείας.

3. Ὅλοι εἶναι ἐπίσης δεκτοὶ εἰς τὰ πολιτικὰ καὶ στρατιωτικὰ ἐπαγγέλματα.

4. Ἡ προσωπικὴ των ἐλευθερία ἀσφαλιζεται ἐπίσης μηδενὸς ὑποκειμένου εἰς ἐγκάλεσιν, καὶ φυλάκωσιν, εἰμὴ κατὰ τὰς παρὰ τοῦ νόμου προνευομένας περιστάσεις, καὶ κατὰ τὸν παρ' αὐτῶν ὁρισμένον τρόπον.

5. Καθεὶς ἐπαγγέλλεται τὴν θρησκείαν του μὲ ἴσην ἐλευθερίαν, καὶ ἐπίσης προστατεύεται εἰς τὴν λατρείαν του.

6. Οἱ λειτουργοὶ τῆς Καθολικῆς Ἀποστολικῆς καὶ Ρωμαϊκῆς θρησκείας ἐπαγγέλλομένης παρὰ τῶν πλειοτέρων Γάλλων, καὶ οἱ τῶν ἄλλων Χριστιανικῶν λατρειῶν λαμβάνουν τὰς χορηγίας παρὰ τοῦ δημοσίου θηταυροῦ.

7. Οἱ Γάλλοι δύνανται νὰ κοινοποιῶσι καὶ νὰ ἐκδίδωσι διὰ τῶν τύπων τὰς δοξασίας των συμμορφούμενοι πρὸς τοὺς νόμους. Ἡ λογοκρισία δὲν συγχωρεῖται ποτε νὰ συσταθῇ.

8. Ὅλοι αἱ κτήσεις εἶναι ἀπαράβιατοι, χωρὶς τινος ἐξαιρέτως τῶν λεγομένων ἐθνικῶν, οὐδεμίαν διαφορὰν τιθέντος τοῦ νόμου μεταξὺ αὐτῶν.

9. Ἡ πολιτεία δύνανται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν θυσίαν τινὸς κτήσεως, πρὸς δημόσιον συμφέρον νομίμως ἀποδεδειγμένον, ἀλλὰ διὰ προηγουμένης ἀποζημιώσεως.

10. Πᾶσα ἔρευνα περὶ τῶν δοξασίων καὶ ψηφοφριῶν τῶν μέχοι τῆς μεταρρυθμίσεως ἐκπεφασμένως ἀπαγορεύεται. Ἡ αὐτὴ ἀμνηστία ἐπιτάττεται εἰς τὰ δικαστήρια καὶ εἰς τοὺς πολίτας.

11. Ἡ στρατολογικὴ ἀπογραφὴ καταργεῖται. Ὁ δὲ τρόπος τῆς συλλογῆς τοῦ διαζηρᾶς καὶ τοῦ ναυτικοῦ στρατεύματος προσδιορίζεται ὑπὸ νόμου.

Τύποι τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλέως.

12. Τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως εἶναι ἀπαράβιαστον καὶ ἱερόν. Οἱ δὲ Ὑπουργοὶ αὐτοῦ εἶναι ὑπεύθυνοι. Εἰς τὸν Βασιλέα μόνον ἀνήκει ἡ ἐκτελεστικὴ δύναμις.

13. Ὁ Βασιλεὺς εἶναι ὁ ὑπέρτατος ἄρχων τῆς Πολιτείας· διοικεῖ τὰς κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν δυνάμεις· διακηρύττει πόλεμον, κάμνει συνθήκας εἰρήνης, συμμαχίας καὶ ἐμπορίας· διορίζει ὅλους τοὺς δημοσίους λειτουργοὺς, καὶ κάμνει τοὺς πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων ἀναγκαίους κανονισμοὺς καὶ διατάγματα, μὴ δυνάμενός ποτε ν' ἀναβάλῃ τοὺς νόμους αὐτοῦς, μήτε ν' ἀποφύγῃ τὴν ἐκτέλεσίν των· ἀλλ' ὅμως κἀνὲν ξένον στράτευμα δὲν δύνανται νὰ δεχθῇ εἰς ὑπηρεσίαν τῆς Πολιτείας χωρὶς νόμου.

14. Ἡ νομοθετικὴ δύναμις ἀσκεῖται συλλήδην παρὰ τοῦ Βασιλέως, τῆς Βουλῆς τῶν Πατρικίων, καὶ τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων.

15. Οἱ νόμοι προβάλλονται παρὰ τοῦ Βασιλέως, παρὰ τῆς Βουλῆς τῶν Πατρικίων καὶ παρὰ τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων.

Ἀλλ' ὅμως πᾶς νόμος περὶ εἰσφορᾶς πρέπει πρῶτον νὰ ψηφισθῇ παρὰ τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων.

16. Ἐὰν πρότασις νόμου ἀπορρίψῃ παρὰ τῆς μιᾶς τῶν τριῶν Ἀρχῶν, δὲν δύνανται νὰ μεταπαρουσιασθῇ ἐν τῇ αὐτῇ συνόδῳ.

17. Ὁ Βασιλεὺς μόνος ἐπικυροῖ καὶ ἐκδίδει τοὺς νόμους.

18. Αἱ πολιτικαὶ δαπάναι προσδιορίζονται, ἐφ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς βασιλείας, παρὰ τῆς πρώτης συνερχομένης συνόδου μετὰ τὴν εἰς τὸν θρόνον ἀνάστασιν τοῦ Βασιλέως.

Περὶ τῆς τῶν Πατρικίων Βουλῆς.

19. Ἡ τῶν Πατρικίων Βουλὴ εἶναι μερὶς οὐσιώδους τῆς νομοθετικῆς δυνάμεως.

20. Συγκαλεῖται παρὰ τοῦ Βασιλέως παύτοχρόως μὲ τὴν Βουλὴν τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν θεμάτων. Ἡ σύνοδος

τῆς μιᾶς ἄρχεται καὶ τελειώνει ταυτόχροτως μὲ τὴν τῆς ἄλλης.

21. Πᾶσα συνέλευσις τῆς τῶν Πατρικίων Βουλῆς, γενομένη ἐκτὸς τοῦ καιροῦ τῆς συνόδου τῆς τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς, ἢ μὴ διαταχθεῖσα παρὰ τοῦ Βασιλέως, εἶναι παράνομος καὶ ἄκυρος κατὰ τέλειον δίκαιον, παρεκτὸς μόνως τῆς περιστάσεως, καθ' ἣν συνέρχεται ὡς δικαστήριον· καὶ τότε δὲν δύναται νὰ ἐκπληροῖ εἰμὴ δικαστικὰ καθήκοντα.

22. Ὁ διορισμὸς τῶν Πατρικίων τῆς Γαλλίας ἀνήκει εἰς τὸν Βασιλέα. Ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν εἶναι ἀπεριόριστος· δύναται νὰ μεταβάλλῃ τὰ ἀξιώματα αὐτῶν, νὰ τοὺς διορίζῃ διὰ βίου, ἢ νὰ τοὺς κάμῃ διαδοχικοὺς κατὰ τὴν θέλησίν του.

23. Οἱ Πατρίκιοι ἔχουν εἰσοδὸν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ κατὰ τὸν εἰκοστὸν πέμπτον χρόνον τῆς ἡλικίας των, μόνον δὲ κατὰ τὸν τριακοστὸν, βουλευτικὴν ψῆφον.

24. Ἡ τῶν Πατρικίων Βουλὴ προεδρεύεται παρὰ τοῦ Καγκελαρίου τῆς Γαλλίας, καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, παρὰ τινος Πατρικίου ὑπὸ τοῦ Βασιλέως διοριζομένου.

25. Οἱ ἐξ αἵματος βασιλικοὶ Πρίγκιπες εἶναι Πατρίκιοι κατὰ δίκαιον τῆς γεννήσεώς των· καθίζουσι δὲ εὐθὺς παρὰ τῷ Προέδρῳ.

26. Αἱ συνεδριάσεις τῆς τῶν Πατρικίων Βουλῆς εἶναι δημοσίαι, καθὼς καὶ αἱ τῆς τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς.

27. Ἡ τῶν Πατρικίων Βουλὴ κρίνει περὶ τῶν ἐγκλημάτων τῆς ἐσχάτης προδοσίας, καὶ περὶ τῶν ἀμαρτημάτων τῶν κατὰ τῆς ἀσφαλείας τῆς Πολιτείας, τὰ ὅποια θέλουν ὀρίσθαι παρὰ τοῦ νόμου.

28. Οὐδεὶς τῶν Πατρικίων δύναται νὰ φυλακωθῇ εἰμὴ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ τῆς Βουλῆς, οὔτε νὰ κριθῇ εἰμὴ παρ' αὐτῆς δι' ἐγκληματικὴν πρᾶξιν.

Περὶ τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων
τῶν Θεμάτων.

29. Ἡ τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλὴ θέλει σύγκεισθαι ἐκ τῶν Ἀντιπροσώπων ἐκλεγομένων ἀπὸ τὰ ἐκλεκτικὰ σιέδρια, τῶν ὁποίων ὁ διοργανισμὸς θέλει προσδιορισθῇ διὰ νόμον.

30. Οἱ Ἀντιπρόσωποι ἐκλέγονται ἐπὶ πενταετίαν.

31. Οὐδεὶς τῶν Ἀντιπροσώπων γίνεται δεκτὸς εἰς τὴν Βουλὴν, ἐὰν δὲν εἶναι τριακοντούτης τὴν ἡλικίαν, καὶ δὲν ἔχῃ ὁμοῦ ὅλα τὰ παρὰ τοῦ νόμου προσδιοριζόμενα χαρακτηριστικά.

32. Ἐὰν ὅμως δὲν εὐρίσκονται εἰς τὸ θέμα πενήκοντα ἄνδρες τῆς σημειωθείσης ἡλικίας, πληρόντες τὸ παρὰ τοῦ νόμου προσδιορισμένον τιμῆμα τῆς ἀντιπροσωπίας, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν θέλει συμπληροῦσθαι ἐκ τῶν μᾶλλον εἰσφερότων κατωτέρω τοῦ τιμήματος τούτου· οἱ δὲ δύναται νὰ ἐκλεγῶνται συμπληφίζομενοι μὲ τοὺς πρώτους.

33. Κανεὶς δὲν γίνεται ἐκλογεὺς, νεώτερος ὢν τῶν εἰκοσιπέντε ἐτῶν καὶ μὴ ἔχων ἐν ταύτῳ τὰ παρὰ τοῦ νόμου προσδιοριζόμενα χαρακτηριστικά.

34. Οἱ πρόεδροι τῶν ἐκλεκτικῶν συνεδρίων διορίζονται παρὰ τῶν ἐκλογέων.

35. Οἱ ἡμίσεις τοῦλάχιστον τῶν Ἀντιπροσώπων θέλουν ἐκλέγεσθαι μεταξὺ τῶν ἐκλεκτῶν ἔχοντων εἰς τὸ θέμα τὴν πολιτικὴν τὴν οἰκίαν.

36. Ὁ πρόεδρος τῆς τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς ἐκλέγεται παρ' αὐτῆς κατὰ τὴν ἐναξίαν ἐκάστης συνόδου.

37. Αἱ συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς γίνονται δημοσίαι· κατὰ ζήτησιν ὅμως πέντε μελῶν, γίνονται μυστικά.

38. Ἡ Βουλὴ διαιρεῖται εἰς συμβούλια, διὰ νὰ ἐπεξεργάζεται τὰ σχέδια, τὰ ὅποια παρουσιάζονται εἰς αὐτὴν παρὰ τοῦ Βασιλέως.

39. Οὐδεὶς φέρος δύναται νὰ συσταθῇ, οὔτε νὰ εἰσπραχθῇ, ἐὰν δὲν συναινέσῃ παρὰ τῶν δύο Βουλῶν καὶ ἐπικυρωθῇ παρὰ τοῦ Βασιλέως.

40. Ὁ ἐπὶ τῶν ὑποστατικῶν φόρος δὲν συναινέται εἰμὴ ἐφ' ἐνέτος. Τὰ δὲ πλάγια τέλη δύναται νὰ συναινῶνται ἐπὶ πλείονα ἔτη.

41. Ὁ Βασιλεὺς συγκαλεῖ κατὰ πᾶν ἔτος τὰς δύο Βουλὰς· τὰς ἀναβάλλει, καὶ δύναται νὰ διαλύσῃ τὴν τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν Θεμάτων· ἀλλὰ τότε ὀφείλει νὰ συγκαλῇ νέαν ἐντὸς τριμήνου.

42. Κάμμια σωματικὴ βία δὲν ἐμπορεῖ νὰ γένῃ πρὸς τινὰ τῶν Βουλευτῶν, διαρκούσης τῆς συνόδου, καὶ κατὰ τὰς ἐξ ἑβδομάδας τὰς πρώτου καὶ μετὰ τὴν σύνοδον.

43. Οὐδεὶς τῶν Βουλευτῶν δύναται ἐπὶ τῆς συνόδου νὰ ἐγκαλεσθῇ καὶ φυλακωθῇ δι' ἐγκλημα (παρεκτὸς ἂν ἐπ' αὐτοφύρῳ συλληφθῇ), εἰμὴ ἀφοῦ ἡ Βουλὴ συγχωρήσῃ νὰ ἐγκαλεσθῇ.

44. Πᾶσα ἀναφορὰ πρὸς ταύτην ἢ ἐκείνην τῶν Βουλῶν δὲν δύναται νὰ γένῃ καὶ παρουσιασθῇ εἰμὴ γραπτῇ. Ὁ νόμος ἀπαγορεύει τὸ νὰ φέρεται αὐτοπροσώπως καὶ ἐντὸς τοῦ συνεδρίου.

Περὶ τῶν Ὑπουργῶν.

45. Οἱ Ὑπουργοὶ ἐμποροῦν νὰ εἶναι μέλη τῆς Βουλῆς τῶν Πατρικίων καὶ τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων. Τοὺς εἶναι πρὸς τοῦτοις συγχωρημένον νὰ εἰσέρχωνται εἰς τοῦτοις καὶ εἰς ἐκεῖνο τὸ Βουλευτήριον, καὶ πρέπει νὰ τοὺς ἀκούωσιν, ὅταν ζητῶσι νὰ ὁμιλήσωσι.

46. Ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων ἔχει τὴν δύναμιν νὰ κατηγορῇ τοὺς Ὑπουργοὺς, καὶ νὰ τοὺς φέρῃ ἐνώπιον τῆς τῶν Πατρικίων Βουλῆς, ἥτις μόνη ἔχει τὴν δύναμιν νὰ τοὺς κρίνῃ.

Περὶ τῆς δικαστικῆς τάξεως.

47. Πᾶσα δικαιοσύνη ἐκπορεύεται παρὰ τοῦ Βασιλέως. Διαχειρίζεται δ' ἐν ὀνόματι αὐτοῦ ὑπὸ δικαστῶν, παρ' αὐτοῦ καθισταμένων.

48. Οἱ παρὰ τοῦ Βασιλέως διοριζόμενοι δικασταὶ εἶναι ἀμετακίνητοι.

49. Τὰ κατὰ τὸ παρὸν ὑπάρχοντα κοινὰ δικαστήρια διατηροῦνται. Δὲν θέλει δὲ γένῃ εἰς αὐτὰ κάμμια μεταβολὴ εἰμὴ δύναμις τινὸς νόμου.

50. Ἡ παρῶσα σύστασις τῶν ἐμπορικῶν δικαστῶν διαφυλάσσεται.

51. Διαφυλάττεται ὡσαύτως καὶ ἡ εἰρηνοδικία. Οἱ δὲ εἰρηνοδίκαι, ἂν καὶ διορίζονται παρὰ τοῦ Βασιλέως, δὲν εἶναι ἀμετακίνητοι.

52. Οὐδεὶς δύναται ν' ἀντικοπῇ τοῦ νὰ προστρέξῃ εἰς τοὺς προσφόρους δικαστάς του.

53. Δὲν εἶναι ἐπομένως δυνατόν νὰ συσταίωται ἐπιτροπαὶ καὶ ἑκτάκτα δικαστήρια ἐφ' ὅποιωδήποτε λογῷ καὶ ὑφ' ὁποιαδήποτε ἐπικλήσει καὶ ἂν εἶαι.

54. Αἱ κρισολογίαι γίνονται δημοσίαι διὰ τὰς ἐγκληματικὰς ἀγωγὰς, παρεκτὸς αἱ δημοσίαι αὕτη εἶναι ἐπι-

κίνδυνος εἰς τὴν εὐταξίαν καὶ εἰς τὰ ἥθη· καὶ τότε τὸ δικαστήριον διακηρύττει τοῦτο διὰ κρίσεως.

55. Ἡ σύστασις τῶν ἐνόρκων δικαστῶν διαφυλάττεται. Αἱ δὲ μεταβολαί, αἵτινες διὰ μακροτέρας πείρας ἤθελον ἀποδειχθῇ ἀναγκαῖαι, δὲν δύναται νὰ βαλθῶσιν εἰς ἐνέργειαν εἰμὴ διὰ νόμου.

56. Ἡ ποινὴ τῆς δημεύσεως τῶν κτημάτων καταργεῖται, καὶ δὲν δύναται νὰ συσταθῇ πάλιν.

57. Ὁ Βασιλεὺς δύναται νὰ κάμνη χάριν, καὶ νὰ μεταβάλλῃ τὰς ποινάς.

58. Ὁ ἰδιωτικὸς κώδῃξ καὶ οἱ νῦν ὑπάρχοντες νόμοι, μὴν ἀντιβαίνοντες εἰς τὸν παρόντα Χάρτην, ἰσχύουν μέχρις ὅτου νομίμως ἀκυρωθῶσιν.

Ἰδιαίτερα δίκαια βεβαιούμενα παρὰ τῆς Πολιτείας.

59. Οἱ ἐν ἐνεργείᾳ ὑπηρετοῦντες στρατιωτικοί, εἰ ἀπομαχοὶ ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται, αἱ χῆραι, οἱ ὑπ' ἀμοιβὴν διατελοῦντες ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται, θέλουν διαφυλάξει τοὺς βαθμοὺς, τιμὰς καὶ ἀντιμισθίας τῶν.

60. Τὸ δημόσιον χρέος κυροῦται. Πᾶν εἶδος ὑποχρεώσεως ὡμολογημένης παρὰ τῆς Πολιτείας πρὸς τοὺς δανειστὰς αὐτῆς, εἶναι ἀπαραδίᾳστον.

61. Οἱ παλαιοὶ εὐγενεῖς ἐπαναλαμβάνουν τὰ δίκαιά τῶν. Οἱ δὲ νέοι διαφυλάττουν τὰ ἰδικά τῶν. Ὁ Βασιλεὺς κάμνει εὐγενεῖς κατ' ἀρέσκειαν· ἀλλὰ δὲν τοὺς δίδει εἰμὴ βαθμοὺς καὶ τιμὰς χωρὶς κάμμι' ἀν' ἀτέλειαν τῶν εἰσφορῶν καὶ τῶν χρεῶν τῆς κοινωνίας.

62. Ὁ Λεγεὼν τῆς Τιμῆς διατηρεῖται. Ὁ δὲ Βασιλεὺς θέλει προσδιορίσει τὰς ἐσωτερικὰς διατάξεις καὶ τὸ παράσημον.

63. Αἱ ἀποικίαι διοικοῦνται δι' ἰδιαιτέρων νόμων.

64. Ὁ Βασιλεὺς καὶ οἱ διάδοχοι αὐτοῦ θέλουν ὀρκισθῇ κατὰ τὴν εἰς τὸν θρόνον ἀνάστασιν τῶν, ἐνώπιον τῶν Βουλῶν συνηθροισμένων, νὰ τηρήσωσι πιστῶς τὸν συναγματικὸν Χάρτην.

65. Ὁ παρὼν Χάρτης καὶ ὅλα τὰ ὑπ' αὐτοῦ καθιερούμενα δίκαια ἐμπιστεύονται εἰς τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὴν ἀνδρίαν τῶν ἐθνικῶν φρουρῶν καὶ ὅλων τῶν Γάλλων πολιτῶν.

66. Ἡ Γαλλία ἐπαναλαμβάνει τὰ χρώματά της. Εἰς τὸ ἐξῆς δὲν θέλει φορεῖται πλέον ἄλλο σημεῖον παρὰ τὸ τρίχρωμον.

Ποικίλα.

Ἀνεκαλύφθη νεωστὶ ἐν τῇ Ἀμερικῇ ὅτι οἱ ἀστραποκαυμένοι δύναται ν' ἀναζήσωσιν, ὅταν τοὺς χύσῃ τις κάμψουσας φορεῖς ψυχρὸν νερὸν ἐπάνω εἰς τὸ πρόσωπον καὶ εἰς τὸ στῆθος.

Ἡ νοίχθη νεωστὶ ἐν Νεοβορακῶ ὡδὴν, τὸ ὅποιον περιεῖχεν ἑξέτην πεντεκαίδεκάκις τοῦ πρώτου μικρότερον, καὶ ἔλκον ἐξήκοντα καὶ ἓνα κόκκους. Παρατηρήθη ἡδὴ εἰς τὰ ἔμβρυα

τῶν τετραπόδων καὶ τῶν ἀνθρώπων ἡ μόρφωσις ἑτέρου ἐμβρύου, ἀλλ' εἰς τὰ ὡς δὲν εἶχεν ἔτι εὐρεθῇ.

(L' Echo Francais.)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Διατελῶν πλησίον τοῦ στρατηγικοῦ ὑπασπιστοῦ τῆς Σ. Κυβερνήσεως, Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν τακτικῶν στρατευμάτων, Κυρίου Γεράρδου, δοῦλός τις ὀνομαζόμενος Γεώργιος Σταύρου, ἐτῶν 32, Θεσσαλονικεὺς, ἐτελεύτησεν εἰς τὸ ἐν Ναυπλίῳ νοσοκομεῖον τὴν 30 τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου. Εὐρέθησαν εἰς αὐτὸν εἰς μετρητὰ περίπου Γρόσια 250 καὶ δύο δακτυλίδια, τὰ ὅποια ὅλα εὐρίσκονται εἰς τὸν ἀρχιατρὸν τοῦ νοσοκομείου Κ. Στεφανίτζην.

Εἰδοποιεῖται λοιπὸν, ὅστις εἶναι ὁ κληρονόμος τοῦ διαληθθέντος, νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Ναυπλίου μετὰ τακτικὰ ἐπίσημα ἀποδεικτικά, διὰ νὰ διευθυνθῇ, συστημένως ὅπου ἀνήκει, νὰ λάβῃ τὴν ῥηθείσαν περιουσίαν τοῦ ἀποθανόντος.

ΝΑΥΤΙΛΙΑ.

ΛΙΜΝΗ ΣΠΕΤΣΩΝ. Ἀπὸ τῆς 6 Ἰουλίου μέχρι τῆς 13 Σεπτεμβρίου. ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. 29 πλοῖα, ἐξ ὧν 27 μὲν Ἑλληνικά, 1 δ' Ἰόνιον καὶ 1 Ῥωσσικόν.

Ἐλθόντα, 2 μὲν ἐκ Ναυπλίου, 7 δὲ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, 6 ἐκ Λιβόρνου, 1 ἐκ Τσυνησίου, καὶ 13 ἐκ Σύρας καὶ διαφόρων μερῶν.

Καὶ 989 πλοιάρια, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ φορτωμένα. Εἶδη εἰσαχθέντα: — Σίτος, ξυλία, τυρὸς, βούτυρον, φέσια, τοῦβλα, μάρα, ρούμι, οἶνος, ρακί, καὶ παντοδαπὰ τρῆφιμα.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. 36 πλοῖα, ἐξ ὧν 34 μὲν Ἑλληνικά, 2 δὲ Ῥωσσικά. Διευθυνθέντα, 23 μὲν εἰς Κωνσταντινούπολιν, 1 δὲ εἰς Σύραν, 2 εἰς Ναύπλιον, 3 εἰς Λισαβώνα, 4 εἰς Λιβόρνον καὶ ἄλλας πόλεις τῆς Ἰταλίας, καὶ 3 εἰς διάφορα μέρη.

καὶ 1065 πλοιάρια εἰς διάφορα μέρη, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ φορτωμένα. Εἶδη ἐξαχθέντα: — Σίτος, ξυλία, δέρματα, μέταξα, χειροτεχνήματα, βαλανίδι, λάδι, κτλ.

ΛΙΜΝΗ ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ. Ἀπὸ τῆς 10 Αὐγούστου μέχρι τῆς 7 Σεπτεμβρίου. ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. 29 πλοῖα, ἐξ ὧν 24 μὲν Ἑλληνικά, 3 δὲ Ἰόνια καὶ 2 Αὐστριακά.

Ἐλθόντα, 23 μὲν ἐκ Σύρας καὶ ἄλλων νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, 3 δ' ἐκ Τεργέστης, 1 ἐκ Λιβόρνου, 1 ἐκ Μάλτας καὶ 1 ἐκ Μασσαλίας.

Καὶ 931 πλοιάρια ἐκ διαφόρων μερῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου.

Εἶδη εἰσαχθέντα: — ξυλία, οἶνος, ρακί, ἄλευρα, χειροτεχνήματα, πλάκες, οἶτος, σάκχαρ, καφές, τομάρια, καπνός, ὀπώραι, κτλ.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. 34 πλοῖα, ἐξ ὧν 28 μὲν Ἑλληνικά, 3 δ' Ἰόνια καὶ 3 Αὐστριακά.

Διευθυνθέντα 29 μὲν εἰς Σύραν καὶ ἄλλας νήσους τοῦ Αἰγαίου πελάγους, 2 δὲ εἰς τὰ παράλια τῆς Πελοποννήσου, 2 εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ 1 εἰς Ζάκυνθον.

Καὶ 1021 πλοιάρια, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ φορτωμένα, εἰς διάφορα μέρη ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ κόλπου.

Εἶδη ἐξαχθέντα: — Τυρὸς, μέλι, βούτυρον, μέταξα, καπνός, δέρματα, ὀσπρία, βαμβάκι, χειροτεχνήματα, ξυλία, καὶ διάφορα ἐκ τῶν εἰσαχθέντων εἰδῶν.

ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΙΣ. — Αἱ πρώται τέσσαρες σελίδες τοῦ Παραρτήματος τοῦ προηγουμένου Ἀρ. 76 τῆς ἑφημερίδος ἠριθμύθησαν ἐσφαλμένως. Ἡ ἀριθμητικὴ τάξις αὐτῶν εἶναι 350—351—352.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

Έτησίαν. Φοίνικες 36

Έξαμηνιαία. 18

Τριμηνιαία. 9

Αί συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 27 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 2358.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Υπόμνημα 10.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπιθυμῶντες ἀφ' ἑνὸς μὲν μέρους νὰ προληφθῇ ἡ ἐκ τῆς ἀκαλλιεργείας τινῶν ἐθνικῶν κλημάτων περαιτέρω φθορά, καὶ νὰ φθάσωσιν αὐτὰ τὰ κτήματα εἰς καλὴν κατάστασιν, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ὠφεληθῶσι καὶ οἱ πολῖται ἀπολαμβάνοντες τοὺς καρποὺς αὐτῶν, καὶ νὰ προσπορίζεται καὶ τὸ ἐθνικὸν Ταμεῖον πρόσδοτον τινά·

Θεωροῦντες προσέτι ὅτι, ὅταν ταῦτα καλλιεργῶνται παρὰ ἰδιωτῶν, γίνεται τελειότερα ἡ καλλιέργεια, καὶ ὠφελεῖται περισσότερο καὶ τὸ ἐθνικὸν Ταμεῖον·

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,

Ψηφίζομεν.

Α'. Ὅλοι οἱ κατὰ πόλεις καὶ χωρία ἐκάστης ἐπαρχίας ἐθνικοὶ ἐλαιῶνες, αἱ ἐθνικαὶ ἄμπελοι, αἱ σταφιδάμπελοι, οἱ κήποι, τὰ περιβόλια, αἱ συκαὶ, αἱ συκαμινομωραῖαι, αἱ βαλανιδίαι, καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ ἐθνικὰ δένδρα, ὅσα φέρουσι καρπὸν χρήσιμον εἰς τροφήν, τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν, μετὰ τῆς ἐμπεριεχούσης αὐτὰ γῆς, θέλουσι ἐνοικιασθῇ ἐπὶ δημοπρασίας εἰς τὸν ὅστις προσφέρῃ πλεονέτεραν τιμὴν διὰ δέκα χρόνους.

Β'. Θέλουσι ἐνοικιασθῇ παρ' αὐτοῖς διὰ δέκα χρόνους καὶ οἱ κατὰ τὸν Σάλωνα, Βιστίτσαν καὶ Κόζινθον ἐθνικοὶ ἐλαιῶνες, σταφιδῶνες καὶ ἄμπελῶνες, οἱ ὅποιοι εἶναι εἰς ὑποθήκην εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, καὶ θέλει διδῆσθαι εἰς αὐτὴν τὸ ἐνοίκιον αὐτῶν.

Γ'. Ἐκαστον κτῆμα θέλει ἐνοικιάζεσθαι χωριστὰ κατὰ τὰ σύνορά του, δηλαδὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ἔκτασιν εἶχεν ὑπὸ τὴν κυριότητά τοῦ ἰδιοκλήτου Ὀθωμανοῦ· οὐδεὶς ὅμως δύναται νὰ ἐνοικιάσῃ κτῆμα ὁλοκλήρως ἀδυσχέως, ἔχον πλείω τῶν διακοσίων ἐλαιοδένδρων, ἢ δεκαπέντε στρεμμάτων σταφιδάμπελου ἢ ἄμπελου ὡς ἑγγιστα.

Δ'. Τα σποράδην κείμενα δένδρα καὶ μὴ σχηματίζοντα ἀνδραιομένην ποσότητα, ὅποιοιδήποτε γένους καὶ ἂν εἶναι, θέλουσι ἐνοικιάζεσθαι κατὰ ῥίζαν, σημειουμένου τοῦ τόπου, ὅπου κεῖται ἕκαστον.

Ε'. Τὰ βεβλαμμένα ἢ κομμένα δένδρα, ἢ ἄμπελοι, ἢ

σταφιδάμπελοι, θέλουσι διαιρεθῇ εἰς τμήματα, καθὼς καὶ τὰ ἀδυσχέως, καὶ ἡ δημοπρασία αὐτῶν θέλει γίνεσθαι ἀνὰ μερίδας περιεχούσας ἀδυσχέως καὶ βεβλαμμένα κατ' ἀναλογίαν τῶν εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ὅπου τὰ κτήματα ταῦτα, εὐρισκομένων ἀδυσχέως δένδρων, ἢ ἄμπελων, ἢ σταφιδάμπελων· ἐννοεῖται ὅμως πάντοτε ὅτι ἡ ποσότης τῶν ἀδυσχέως θέλει εἶσθαι κατὰ τὸ ἄρθρον Γ', ἢ δὲ τῶν βεβλαμμένων ἀπεριόριστος.

ΣΤ'. Τὸ ἐν δέκατον τοῦ ἐνοικίου θέλει διαιρεθῇ εἰς δύο δόσεις πληρωτέας τὴν μὲν ἐπὶ χειρὸς, τὴν δὲ μετὰ ἔξι μηνῶν· τὰ δὲ λοιπὰ κτήματα θέλουσι πληρῶνεσθαι ἀνὰ ἐν δέκατον εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου ἔτους, χωρὶς νὰ ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν ἄλλου τινός, ἀλλ' ἢ τοῦ δεκάτου φόρου.

Ζ'. Οἱ ἐνοικιασταὶ εἶναι ὑποχρεοί νὰ καλλιεργῶσιν αὐτὰ τὰ κτήματα, κατὰ τοὺς περὶ καλλιέργειας αὐτῶν συνήθεις κανόνας, νὰ περιποιῶνται τὰ ἐν τοῖς κήποις, ἄμπελοις καὶ σταφιδάμπελοις εὐρισκόμενα δένδρα, ὡς καὶ νὰ φυτεύωσιν ἄλλα κάρπιμα δένδρα, καὶ ἐπὶ τούτων θέλουσι θεμελιωθῇ αἱ μετὰ τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ τῆς Κυβερνήσεως ἰδιαίτεραι συμφωνίαι, αἱ ὁποῖαι θέλουσι διακηρυχθῇ εἰς τὸν καιρὸν τῆς δημοπρασίας.

Η'. Ἡ δημοπρασία θέλει γένῃ διπλῇ, ἡ πρώτη ἐπιτοπίως, καὶ ἡ δευτέρα καὶ τελεία εἰς τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως.

Θ'. Εἰς τὴν πρώτην δημοπρασίαν θέλει σημειοῦσθαι ὡς ἑγγιστα ἢ ἔκτασις τοῦ κτήματος καὶ ὁ ἀριθμὸς, ἢ σημειώσεις καὶ ἡ κατάστασις τῶν ἐν αὐτοῖς περιεχομένων δένδρων.

Ι'. Εἰς τὸ τέλος τῆς προθεσμίας τῶν δέκα χρόνων, ἂν ἡ Κυβέρνησις θελήσῃ νὰ ἐνοικιάσῃ ἐκ νέου τὰ ἐθνικὰ ταῦτα κτήματα, ἢ νὰ τὰ ἐκποιήσῃ, θέλουσι προτιμᾶσθαι οἱ πρῶτοι ἐνοικιασταὶ μὲ ἐν δέκατον ὀλιγώτερον τῆς παρ' ἄλλων ἐπὶ δημοπρασίας προσφερθησομένης τιμῆς· ἀλλὰ τοῦτο θέλει γένῃ, ὅταν γνωρισθῇ ἀπὸ διωρισμένους εἰδήμονας ἢ ἀκριβοῦς καλλιέργειας αὐτῶν κατὰ τὰς συμφωνίας τῶν ἢ δὲ νέα ἐνοικίαις αὐτῶν θέλει γίνεσθαι ἐν ἔτος πρὶν τῆς προθεσμίας.

ΙΑ'. Οἱ κατὰ τὰ διάφορα τμήματα ἑκτακτοὶ Ἐπίτροποι καὶ Διοικηταὶ θέλουσι ἐφορεῖν ὡς ἐπίτροποι τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν καλλιέργειαν καὶ περιποίησιν τῶν ἐνοικιασμένων ἐθνικῶν κλημάτων, καὶ θέλουσι εἶσθαι εἰς χρεὸς,

συμπεριλαμβανόντες καὶ ἓνα ἢ δύο ἐκ τῶν δημογερόνων τῆς ἐπαρχίας, ἢ καὶ ἄλλους εἰδήμονας πολιτας, νὰ ἐπισκέπτονται αὐτοπροσώπως τοὺλάχιστον ἑσσεως φορές τὸν χρόνον αὐτὰ, ἀναφέροντες λεπτομερῶς εἰς τὴν Οἰκονομικὴν Ὑπηρεσίαν περὶ τῆς κατὰστάσεως αὐτῶν.

ΙΒ'. Ἄν τις τῶν ἐνοικιαστῶν ἀποδειχθῇ, ὅτι δὲν ἐκπληροῖ καθ' ὅλην τὴν ἐκτασὶν ὅσα διαλαμβάνουν αἱ μετὰ τὴν Κυβερνήσεως καὶ αὐτοῦ συμφωνίαι, τότε ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀφαιρέσῃ ἀπ' αὐτὸν τὸ ὅποιον ἐνοικί-ασε κτῆμα, καὶ νὰ τὸ δώσῃ εἰς ἄλλον διὰ δημοπρασίας,

ὅχι μόνον χωρὶς ν' ἀποζημιωθῇ τὸν παρῶν δι' ὅσα ἔως ἐκείνην τὴν στιγμήν ἔχει πληρωμένα εἰς τὸ ἐθνικὸν Ταμεῖον, ἀλλὰ καὶ νὰ τὸν ὑποχρεώσῃ κατ' ἐκτίμησιν, εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ Ταμεῖου, διὰ τὴν ὅποιαν ἤθελε προξενήσει ζημίαν εἰς τὸ αὐτὸ κτῆμα.

ΙΓ'. Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας ἐπιτροπὴ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ. τῇ 18 Σεπτεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ

Ἄρ. 178. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' Ἄρ. 152 ψηφίσματος τῆς 15 Αὐγούστου 1830 περὶ τοῦ διοργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων, συμφώνως μετὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ὑπ' Ἄρ. 157 διατάγματος τῆς αὐτῆς χρονολογίας,

Διατάττομεν.

1. Διορίζονται Πρόεδροι τῶν Πρωτοκλήτων Δικαστηρίων εἰς τὰς ἐπαρχίας τοῦ Κράτους, ὡς ἐφεξῆς:

Ὁ Κ. Ἀ. Δρόνικος Παῖκος,	εἰς τὸ κατὰ τὴν Κόρινθον Πρωτοκλήτον.
Ὁ Κ. Ζ. Ταγκέπουλος, πρῶν Συνδικαστὴς τοῦ κατὰ τὴν Ἀρκαδίαν Πρωτοκλήτου,	εἰς τὸ κατὰ τὰ Καλάβρυτα.
Ὁ Κ. Λεονάρδος Βαλέτας, πρῶν Συνδικαστὴς τοῦ κατὰ τὰς Βορείους Κυκλάδας Πρωτοκλήτου,	εἰς τὸ κατὰ τὴν Γαστουνήν.
Ὁ Κ. Ἰωάννης Κωτάκης, πρῶν Πρόεδρος τοῦ κατὰ τὴν Ἀνω-Μεσσηνίαν Πρωτοκλήτου,	εἰς τὸ κατὰ τὴν Ἀρκαδίαν.
Ὁ Κ. Γεώργιος Πραντουνάς, πρῶν Πρόεδρος τοῦ κατὰ τὴν Λακωνίαν Πρωτοκλήτου,	εἰς τὸ κατὰ τὴν Λακεδαίμονα καὶ Μονεμβασίαν.
Ὁ Κ. Δ. Ι. Τσιλιανός,	εἰς τὸ κατὰ τὴν Καρύταιναν.
Ὁ Κ. Δ. Σκορδιλῆς, πρῶν Πρόεδρος τοῦ κατὰ τὴν Ἀχαΐαν Πρωτοκλήτου,	εἰς τὸ κατὰ τὴν Βοστίτισαν καὶ Π. Πάτρας.
Ὁ Κ. Ἰω. Μ. Μαυρογεωργιάδης, πρῶν Πρόεδρος τοῦ κατὰ τὴν Ἠλίδαν Πρωτοκλήτου,	εἰς τὸ κατὰ τὸ Φανάρι καὶ Πύργον.
Ὁ Κ. Π. Βάρδαγλου, πρῶν Πάρεδρος,	εἰς τὸ κατὰ τὴν Μεσσηνίαν, Κορώνην καὶ Νεοκάστρον.
Ὁ Κ. Ἀντώνιος Μπέλλος, πρῶν Πρόεδρος τοῦ κατὰ τὴν Κάτω-Μεσσηνίαν Πρωτοκλήτου,	εἰς τὸ κατὰ τὸ Νησίον καὶ Καλαμάταν.
Ὁ Κ. Βασίλειος Κουρυσόπουλος, πρῶν Εἰρηοδίκης Ζαχολῆς	εἰς τὸ κατὰ τὴν Μικρομάνην, Ἰμπλάκι καὶ Ἀιδοῦσαν.
Ὁ Κ. Ἀναγνώστης Οἰκονομόπουλος, πρῶν Πάρεδρος τοῦ κατὰ τὴν Ἀργολίδα Πρωτοκλήτου,	εἰς τὸ κατὰ τὸν Ἅγιον Πέτρον καὶ Πραστόν.
Ὁ Κ. Ἰω. Σωμάκης, πρῶν Πρόεδρος τοῦ κατὰ τὴν Ἀρκαδίαν Πρωτοκλήτου,	εἰς τὸ κατὰ τὴν Τριπολιτσάν καὶ Λεοντάρη.
Ὁ Κ. Χαράλαμπος Μιλιάνης, πρῶν Συνδικαστὴς τοῦ κατὰ τὴν Ἀργολίδα Πρωτοκλήτου,	εἰς τὸ κατὰ τὸ Ἄργος καὶ Ναύπλιον.
Ὁ Κ. Ἀντώνιος Α. Μικουλῆς, πρῶν Πάρεδρος τοῦ κατὰ τὰς Δυτικὰς Σποράδας Πρωτοκλήτου,	εἰς τὸ κατὰ τὸν Κάτω Ναχαϊέ.
Ὁ Κ. Μ. Κάββα,	εἰς τὸ κατὰ τὴν Ὑδραν καὶ Σπέτσας.
Ὁ Κ. Κυρίτση, Μαργαρίτου, πρῶν Πρόεδρος.	εἰς τὸ κατὰ τὸν Πόρον, Αἴγινα, Ἀγκίστρι καὶ Σαλαμίνα.
Ὁ Κ. Π. Παπαδάκης, πρῶν Πάρεδρος τοῦ κατὰ τὴν Ἀρκαδίαν Πρωτοκλήτου,	εἰς τὸ κατὰ τὴν Ἄνδρον καὶ Κέα.
Ὁ Κ. Α. Πολυζωίδης,	εἰς τὸ κατὰ τὴν Σύρον καὶ Μύκωνον.
Ὁ Κ. Μ. Δημητριάδης, πρῶν Συνδικαστὴς τοῦ κατὰ τὴν Λακωνίαν Πρωτοκλήτου,	εἰς τὸ κατὰ τὴν Τήνιον καὶ Θερμιά.
Ὁ Κ. Ἰωάννης Οἰκονομιδῆς, πρῶν Συνδικαστὴς τοῦ κατὰ τὴν Ἀνω-Μεσσηνίαν Πρωτοκλήτου,	εἰς τὸ κατὰ τὴν Νάξον, Πάρον καὶ Ἀντίπαρον.
Ὁ Κ. Δημήτριος Γουζέλης, πρῶν Πρόεδρος,	εἰς τὸ κατὰ τὴν Σίφνον, Μῆλον, Κίμωλον καὶ Σέριφον.
Ὁ Κ. Ἰω. Σάββα Ἀνινός,	εἰς τὸ κατὰ τὴν Ἴον, Σίκυον, Πολύκανδρον καὶ Ἀμεργόν.
Ὁ Κ. Νικόλαος Φλογαΐτης, πρῶν Πρόεδρος τοῦ κατὰ τὰς Βορείους Σποράδας Πρωτοκλήτου,	εἰς τὸ κατὰ τὴν Σκόπελον, Σκιάθον, Σκύρον καὶ Ἠλιοδρόμια.

Ὁ Κ. Φωκᾶς Φραγκούλης, πρώην Εἰρηνοδίκης Κορίνθου, εἰς τὸ κατὰ τὴν Σαντορήνην καὶ Ἀνάφην.
 Ὁ Κ. Χριστόδουλος Κρασοῦς, πρώην Πρόεδρος τοῦ } διαμένει εἰς τὴν Δέσιν του.
 κατὰ τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα Πρωτοκλήτου,
 Ὁ Κ. Χ. Παπαδόπουλος, πρώην Πρόεδρος τοῦ κατὰ } διαμένει ὡσαύτως εἰς τὴν Δέσιν του.
 τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα Πρωτοκλήτου,

2. Διορίζεται Πρόεδρος τοῦ ἐν Σύρᾳ Ἐμπορικοῦ Δικαστηρίου ὁ Κ. Ἀναστάσιος Κατσαίτης, πρώην μέλος τοῦ Ἀνεκκλήτου.

3. Διορίζονται μέλη τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, τοῦ μὲν τῆς Πελοποννήσου, τοῦ δὲ τῶν νήσων, ὡς ἐφεξῆς ἦτοι Εἰς τὸ κατὰ τὴν Πελοπόννησον,

Ὁ Κ. Θ. Σούντιας, πρώην Πρόεδρος τοῦ κατὰ τὰς Δυτικὰς Σποράδας Πρωτοκλήτου,

Ὁ Κ. Α. Χαντσόπουλος, καὶ

Ὁ Κ. Ἰάκωβος Παξημάδης, πρώην Πρόεδρος τοῦ ἐν Σύρᾳ Ἐμπορικοῦ.

Ὁ Κ. Ἰω. Πανᾶς, πρώην Πρόεδρος τοῦ κατὰ τὰς Κεντρικὰς Κυκλάδας Πρωτοκλήτου, διορίζεται δημόσιος Συνήγορος εἰς τὸ αὐτὸ Ἐκκλησιον.

Ὁ Κ. Γ. Νικητάδης, πρώην Γραμματεὺς τοῦ κατὰ τὴν Ἀργολίδα Πρωτοκλήτου, διορίζεται Γραμματεὺς εἰς τὸ αὐτὸ Ἐκκλησιον.

Εἰς τὸ κατὰ τὰς νήσους, εἰ Κύριοι Γ. Ψύλλας, Ἰωάννης Θεοτόκης καὶ Δ. Αἰνιάν.

Ὁ διορισμὸς τοῦ δημοσίου Συνηγόρου εἰς τοῦτο τὸ Ἐκκλησιον ἀναβάλλεται ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Ὁ Κ. Ἰωάννης Φέστας, πρώην Γραμματεὺς τοῦ κατὰ τὰς Βορείους Σποράδας Πρωτοκλήτου, διορίζεται Γραμματεὺς εἰς τὸ αὐτὸ Ἐκκλησιον.

4. Διορίζονται μέλη τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου τὰ ἐφεξῆς

Ὁ Κ. Μ. Σικελιανός, πρώην Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἀνεκκλήτου Κριτηρίου,

Ὁ Κ. Στάμος Δατκαλόπουλος,

Ὁ Κ. Ἀλεξάνδρος Φωκᾶς, πρώην Πρόεδρος τοῦ κατὰ τὰς Βορείους Κυκλάδας Πρωτοκλήτου,

Ὁ Κ. Ἀναστάσιος Λούης, καὶ

Ὁ Κ. Μιχαὴλ Α. Καίρης, πρώην μέλος τοῦ Ἀνεκκλήτου.

Ὁ Κ. Γ. Α. Ράλλης, πρώην δημόσιος Συνήγορος τοῦ Ἀνεκκλήτου, διορίζεται δημόσιος Συνήγορος εἰς τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον. — Ὁ διορισμὸς τοῦ Γραμματέως τοῦ Ἀνωτάτου ἀναβάλλεται ἐπὶ τοῦ παρόντος.

5. Διορίζονται προσωρινὰ εἶραι τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, καὶ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου, αἱ ἐφεξῆς

Τοῦ μὲν Ἐκκλησιῶν τῆς Πελοποννήσου, ἡ Τριπολιτσά,

Τοῦ δὲ Ἐκκλησιῶν τῶν νήσων, ἡ Μύκονος,

καὶ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου, τὸ Ἄργος.

6. Οἱ Πρόεδροι τῶν Πρωτοκλήτων καὶ ὁ τοῦ Ἐμπορικοῦ, τὰ μέλη τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τοῦ Ἀνωτάτου, οἱ ὑπάλληλοι αὐτῶν, καὶ οἱ δημόσιοι Συνήγοροι, δέλου κάμει τὸν ὄρκον τῶν κατὰ τὸ 154 ἄρθρον τοῦ ὑπ' Ἀρ. 152 ψηφίσματος, εἰς τὴν μητροπόλιν τῆς ἐπαρχίας τοῦ Δικαστηρίου. ἐνώπιον τοῦ Ἀρχιερέως, τοῦ Διοικητοῦ καὶ τῆς ἐπαρχιακῆς Δημογεροντίας καὶ συνεννοούμενοι μετὰ τῆς ἐπιτοπίου Ἀρχῆς διὰ τὸ οἶκημα τῶν συνεδριάσεων τῶν, δέλου κάμει ἑναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῶν κατὰ τὴν 1 τοῦ ἐρχομένου Νοεμβρίου 1830.

7. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς δέλει ἐνεργῆσαι τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 20 Σεπτεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 26 Σεπτεμβρίου.

Μᾶς γράφουν ἐκ Μεγαβωησίου τῆς Σπάργης περὶ τῆς ὑποδοχῆς τῶν ὁποίων οἱ κάτοικοι εὐγνωμονῶντες ἔκαμει εἰς τὸν Ἐξοχότατον Κυβερνήτην, ὅταν ἐσχάτω ἐπισκεφθῇ ἢ Α. Β. τὴν κωμόπολιν ταύτην. Μᾶς περιγράφουν ἐπίσης καὶ τὸ μνημόστιον τὸ κατὰ τὴν 14 τοῦ ὑγύστου τελεσθῆ ὑπὲρ τοῦ μικροῦ Γεωργίου τοῦ Δ' Βασιλέως, τῆς Αγγλίας. Ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς Πελοποννήσου, τῆς στεριᾶς Ἑλλάδος καὶ τῶν νήσων μᾶς ἔπεμψαν ταύτοχρόνως ἢ περιγραφὰς τῆς τελετῆς τῆς κατὰ διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως γεινομένης ὑπὲρ τοῦ λαμπροῦ κείνου Βασιλέως, εἰς τῶν τριῶν δεμελιωτῶν τῆς Ἑλληνικῆς αὐτονομίας, εἰς τοῦ

ὁποίους τὸ ἔθνος ἀέγραψεν εὐγνωμοσύνην αἰῶιον. Ἀλλ' ἡ πιστώγευσις πολλῇ ὕψι καὶ ἡ βραχύτης τῆς ἐφημερίδος δὲν μᾶς ἐσυγχώρηται ἕως τῶρα νὰ ἐκθεσωμεν τὰ περὶ τούτων εἰς πλάτος.

Ἀρ. 364. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ Δημογεροντία τῶν αὐτοχθόνων Συρίων

Πρὸς τὸν Ἐκδότην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος.
 Παρακαλεῖθε, Κύριε, νὰ καταχωρῆτε εἰς τὸ πρῶτον φύλλον τῆς ἐφημερίδος σας τὴν ἐπισυνάπτομα ἢ ἀπολογία εἰς τὰς παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας ὁ ἐφημερίδης

γράφος τῆς Σμύρνης κάμνει εἰς τὸν 126 Ἀρ. τῆς ἐφημερίδος του, παρατηρήσεις, τῶν ὁποίων ὁ σκοπὸς εἶναι ὁ συνήθης εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τοὺς ἀνταποκριτὰς του, δηλαδὴ ἀνεσχύντως νὰ λοιδορῇ καὶ συκοφαντῇ ὅτε μὲν γενικῶς, ἄλλοτε δὲ ἀτομικῶς τοὺς Ἕλληνας, καὶ τὴν Κυβέρνησιν των, συχνάκις δὲ νὰ καταγίνεται νὰ διασπείρῃ τὰ σπέρματα τῆς διχονοίας καὶ μεταξὺ τῶν αὐτοχθόνων Συρίων καὶ τῶν παροίκων ὁμογενῶν μας. Ὁ ἀνταποκριτὴς καὶ φίλος τοῦ ἐφημεριδογράφου τούτου προοιμιάζει τὴν ἐπιστολὴν του λέγων:

“Οἱ Καθολικοὶ τῆς Σύρας εἶναι πάντοτε τὸ πρῶτιστον, ἀντικείμενον τοῦ Κόμητος Καποδίστρια.”

Ἄλλ’ εἰς τί τάχα ἐπιστηριζόμενος εἶπε ταῦτα; μήπως ἡ Κυβέρνησίς μας δὲν ἐθεώρησε πάντοτε τοὺς αὐτόχθονας Συρίους ὡς μέλη τῆς Ἑλληνικῆς οἰκογενείας; μήπως μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ Σ. Κυβερνήτου, ἀφοῦ δηλ. διελύθη τὸ νέφος τῆς ἀναρχίας, δὲν ἀπολαύωμεν πάντοτε τὰ ἐκ τῆς εὐνομίας καὶ εὐταξίας ἀγαθὰ;

Οἱ κατὰ καιρὸν χρηματίσαντες ἐνταῦθα Διοικηταί, πιστοὶ διεγερθεῖς τῶν πατρικῶν αἰσθημάτων τῆς Σ. Κυβερνήσεώς μας, δὲν ἡμέλησαν νὰ κάμουν πάντοτε καὶ πρὸς τοὺς αὐτόχθονας Συρίους πᾶν ὅτι πατρικὴ καὶ ἐλευθέρᾳ διοίκησις ὀφείλει πρὸς τοὺς λαοὺς τῆς.

Διὰ νὰ στηλιτεύσωμεν τὸν φωνασκὸν ἀνταποκριτὴν του, ἔχομεν δείγματα ἱκανὰ νὰ παραστήσωμεν, ὅτι αἱ θρησκευτικαὶ τελεταὶ τῶν Καθολικῶν ὑπερασπίσθησαν πάντοτε ἀπὸ τοὺς κατὰ καιροὺς Διοικητὰς. Μάρτυς δὲ τούτων εἶναι ἡ ὑπ’ Ἀρ. 5929 πρόσκλησις τοῦ παύσαντος Ἐκκλήτου Ἐπιτρόπου Κυρίου Ν. Καλλέργη, δι’ ἣν προσκαλεῖται ἡ Δημογεροντία νὰ ἐκτελῇ ἀκωλύτως τὰς θρησκευτικὰς τελετάς τῆς διὰ λιτανικῆς πομπῆς ἀπὸ τῆς ἁγίας πόλιν εἰς τὴν κάτω, κατὰ τὴν 25 Μαρτίου, καθ’ ἣν ἡμέραν πανηγυρίζεται ἡ μνήμη τῆς Θεοτόκου Εὐαγγελίστριας, ἐν τῇ κατὰ τὴν Ἑρμούπολιν καθολικῇ ἐκκλησίᾳ, συνωδευμένης μετ’ ὅλην τὴν φρουράν, κτλ. Ὁ ἡδὴ Διοικητὴς Σύρας καὶ Μυκόνου Κύριος Ἰω. Ἀμβροσιάδης ὅχι μόνον ἔδωκε τοιαῦτα καὶ ἄλλα ὑποδείγματα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐορτὴν τῆς ἁγίας Δωρεᾶς (Corpus Domini), καθ’ ἣν ἡμέραν παρεπιδήμει εἰς ταύτην ὁ ἐκλαμπρότατος Κύριος Γκοτιῆς ἐπιθεωρητὴς τῶν Γαλλικῶν Ἀντιπροξενείων, συνώδευσε τὴν λιτανεῖαν μετ’ στρατιωτικὴν φρουράν.

Ἄς πληροφορηθῇ ἡδὴ ὁ σοφιστὴς ἀνταποκριτὴς του, ὅτι ὅχι μόνον οἱ Καθολικοὶ Σύριοι δὲν ὑψώσαν ποτε παράπονον διὰ τὴν μὴ ἐνέργειαν τῶν θρησκευτικῶν τελετῶν των, ἀλλ’ ἐναδρύνονται εἰς τὴν ἐπικρατοῦσαν εὐνομίαν, εὐταξίαν καὶ ὑπεράσπισιν τοῦ δόγματός των.

Ἐν Σύρᾳ, τὴν 10 Σεπτεμβρίου 1830.

Οἱ Δημογέροντες Γ. Κουκκουλᾶς, Ν. Φωκάς, Γ. Ροῦσσος, Α. Σάλαχας, ὁ γραμματεὺς Γ. Γιουστινιανός.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ὁ πρῶτος βασιλεὺς τῆς Γαλλίας ἄφησεν, ὡς λέγεται, πλεόν ἢ 45 ἐκατομμυρίων Φρ. χρὴν, ὁ δὲ Δελφῖνος 4 ἔως

5 ἐκατομμυρίων, καὶ ἡ Δέτποινα τῶν Βιτουρίγων (Berry) 6 ἐκατομμύρια.

(Le Sémaphore.)

Ὁ Λόρδος Ἐξμὰν διωρίσθη ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ Ναύαρχος τῆς ἐρυθρᾶς σημαίας, ὁ Κύριος Σίδνεϋ Σμιθ, Ναύαρχος τῆς λευκῆς, καὶ ὁ Κύριος Ἐδ. Κόδριγκτων Ὑποναύαρχος τῆς λευκῆς.

(Ἐφ. Ἰον. Νῆσ.)

Ποικίλα.

Τὴν 4 καὶ 5 τοῦ παρελθόντος Μαΐου ἔπεσε περὶ τὴν Καλάδρειαν, Ῥώμην καὶ Λούκκαν μεγάλη ποσότης κόνεως κοκκινωπῆς. Καὶ καταρχὰς μὲν ἐνομίσθη ὅτι ἡ κόνις αὕτη ἐξερᾶσθη ἀπὸ τὴν Αἴττην, ἀφοῦ ὅμως παρατηρήθη ὅτι αὕτη ἔπεσε πολλὴ καὶ εἰς τὰς μεσημβρινὰς ἀκόμεν ἐπαρχίας τῆς Σικελίας, ὅτι ἐφέρθη ἀπὸ νότον ἄνεμον, καὶ ὅτι, κατὰ τὴν γενομένην ἀνάλυσιν, δὲν ἠδύνατο νὰ παρομοιωθῇ μετὰ τῶν ἡφαιστίων τῶν Φρας, ἐγνωρίσθη ὅτι δὲν προήρχετο ἀπὸ τὴν Αἴττην. Παρομοίᾳ τῆς κόνις ἔπεσεν εἰς τὴν Σικελίαν ἐν ἔτει 1807 καὶ 1813, καὶ ἐγνωρίσθη τότε ὅτι ἐπάρθη ὑπὸ τρημερῶν θυέλλων ἐκ τῶν ἐρήμων τῆς Ἀφρικῆς, καὶ φρεῖσα πέσαν τῆς θαλάσσης ὑπὸ τοῦ νότου, ἐρρίφθη εἰς τὴν Σικελίαν καὶ τὴν Ἰταλίαν. Ἀνηγγέλη δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἀφρικῆς ὅτι περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Μαΐου ὀλίκλητός τις συνοδία (εὐδαίμων) ἐλάφη ὑποκάτω εἰς βροχὰς αὐμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἀφρικῆς. Ἐκ πάντων λοιπὸν συμπεραίνεται ὅτι ἡ κοκκινωπὴ αὕτη κόνις ἐφέρθη εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐκ τῶν πεδιάδων τῆς Ἀφρικῆς ὑπὸ βλαίου εὐρου ἀνέμου.

Παρομοίᾳ βροχὴ κόνεως ἐσκέπασε τὴν πεδιάδα τῆς Λούκκας καὶ κατὰ τὴν 27 τοῦ Μαΐου.

Τὴν 3 τοῦ Ἰουνίου πάλιν τὸ αὐτὸ φαινόμενον, τὸ ὁποῖον εἶχε γένῃ εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἠκολούθησε καὶ εἰς τὴν Καλίαν, πόλιν τῆς Σαρδηνίας. Ὁ νότος, ἔπεισε βλαίως παραχρῆμα ἐσκοτίσθη ὁ οὐρανός, ἐν ᾧ μετῃ μετῃ, τοσούτον, ὥστε οἱ ἄνθρωποι ἀναψαν φανάρια. Μετὰ τρεῖς ὥρας διεσκέδασθη τὸ σκότος διὰ τῆς πλώτεως πολλῆς κόνεως κοκκινωπῆς, ἥτις προτεκλήθη εἰς τὰ πανία καὶ εἰς τὰ φύλλα τῶν δένδρων. Ἡ θάλασσα ἐσαλεύετο παραδόξως καὶ πολλὰ πλοῖα ἐναυάγησαν.

Τὸ 1834 καὶ 1837 θέλουν συμβῆ ὀλίκα ἐκλείψεις τῆς σελήνης. Ἡλιακὰ δὲ μερικὰς ἐκλείψεις ἔχομεν νὰ ἴδωμεν κατὰ τὰ ἔτη 1833, 1836 καὶ 1842, καὶ τὴν περίφημον δακτυλιοειδῆ κατὰ τὸ 1848, ἥτις θέλει εἶναι πολλῆς περιεργείας ἀξία εἰς τοὺς σοφοὺς.

(L' Echo Francais.)

Ἐπιδιόρθωσις. — Ἀρ. 76, Σελ. γ, Στίλ. α β, Στίχ. 2, ἀντὶ: ἡ μὲν, γράφει: ὑμῶν.

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 2392.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Εγκύλιος. Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικρατείαν Ἐκτάκτους Ἐπιτρόπους
καὶ Διοικητάς.

Φιλανθρωπίας καὶ δικαιοσύνης αἰτήματα ὑπηγόρευσαν
τὴν πρόνοιαν τῆς Κυβερνήσεως ὑπὲρ τῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα
ἐμμενόντων Ὀθωμανῶν καὶ ἀναδεχθέντων τὴν χριστι-
ανικὴν θρησκείαν, πολλοὶ τῶν ὁποίων ἀφαιγεβέντες πλου-
σίας περιουσίας, ἤδη λιμνάζοντες πενόμενοι, καὶ ἀδιαλεί-
πτως προστρέχουν εἰς τὸ ἔλεος τῆς πατρίδος τὰ πρὸς τὸ
ζῆν ἐξαιτούμενοι ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῶν ἢ τῶν πατρογονικῶν
τῶν κτημάτων, ἅτινα ἢ τύχη τοῦ πολέμου ἔδωκεν εἰς τοῦ
ἔθνους τὴν κυριότητα.

Ἀφοῦ ἐξεδώκαμεν τὴν ἀπὸ 3 Ἰουνίου 1829 ὑπ' Ἀρ.
4,803 ἐγκύκλιον, δι' ἧς ἠξιοῦμεν νὰ δοθῇ εἰς τοὺς τοιοῦτους
μέρος γῆς διὰ νὰ κατοικήσουν καὶ νὰ πορῶνται τὰ ἀπο-
λύτως ἀναγκαῖα ἀποδίδοντες τὰ νενομισμένα, ἔγειαν πα-
ρατηρήσεις πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὅτι, ἂν ἀποδώτουν εἰς τὸ
Γαμεῖον τριτοδέκατον, οὐδεμία ἢ ὀλιγίστη ἢ ὠφέλεια εἰς
αὐτοὺς, ὥστε οὐδὲ τ' ἀπολύτως ἀναγκαῖα ἀπολαύουσιν.
Ἐν τοσοῦτῳ συνέπεσαν περιστάσεις σύμφωνοι μὲ τὴν πρὸς
τοὺς δυστυχεῖς ὀφειλομένην συμπάθειαν, καὶ δραξάμενοι
τούτων, ἐπροθυμήθημεν νὰ βελτιώσωμεν ὅπως οὖν τὰ τῆς
τύχης των. Ὅθεν, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερου-
σίας, σπεύδομεν νὰ τοὺς προμηθεύσωμεν πόρον ζωῆς ἀφθο-
ιώτερον καὶ σταθερώτερον, παραχωροῦντες εἰς πᾶσαν οἰκο-
γενεῖαν, κατ' ἀναλογίαν τῆς προὔπαρχούσης καταστάσεως
καὶ τῶν κτημάτων αὐτῶν, τόσον μέρος ἐκ τῆς ἰδιοκτητοῦ
γῆς των, ὅσον ἀρκετὸν νὰ δίδῃ ἐτήσιαν πρόσοδον ἀπὸ δια-
κοσίων ἕως χιλίων Φοινίκας.

Ἡ παραχώρησις αὕτη δέλει εἶσθαι προσωρινή, ἄχρις
ὅτου ψηφισθῇ ὁριστικῶς τι περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου
ἀπὸ τοῦ ἔθνους· περιγριζεται δὲ εἰς μόνους τοὺς διαμεῖναν-
τας εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀποκλεισμένων τῶν νέων, ὅσοι τυχὸν
ἤρπον ἔλθῃ ἢ ἔξωθεν τῆς Ἐπικρατείας· οἱ δὲ λαχόντες
τῆς τοιαύτης παραχωρήσεως δὲν θέλουν ἀποδώσει εἰς τὸ
Γαμεῖον εἰμὴ τὸν ἀντι δεκάτου μέρος ὡς οἱ ἰδιοκτῆται.

Ἀλλὰ λαβόντες λοιπὸν τὴν παροῦσάν μας, θέλετε ἐξε-

τάσει καὶ πληροφορηθῇ πότοι νεοφώτιστοι καὶ Ὀθωμανοὶ
ὑπάρχοντες εἰς τε τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία τῶν ὑπὸ τὴν
διοικήσιν σας ἐπαρχιών, θέλετε τοὺς καταγράψαι εἰς κα-
τάλογον, σημειῶντες τὸ εἶδος αὐτῶν, τὸ ὄνομα, τὴν κατα-
γωγὴν των καὶ τὸ ἐπίθετον τῆς οἰκογενείας των, τὸν τόπον τῆς
διαμονῆς των, τὴν παρῶσαν κατάστασιν των, τὸ ἐπάγ-
γμα των, ἂν ἡνώθησαν εἰς γάμον, καὶ μετὰ τούτου, ἢ ἂν ζῶσιν
ἀγαθοί, ὅποια καὶ πόσα τὰ ἄτομα, ἐξ ὧν σύγκεινται ἡδὴ αἱ
οἰκογενεαὶ των, ὁποίας ὑπολήψεις καὶ καταστάσεως ἀνθρώ-
πων ἦσαν αἱ προὔπαρχαται οἰκογενεαὶ των, ὁποία τὰ κτή-
ματά καὶ ὑποστατικά των, ποῦ κεῖνται, ἂν καλλιεργῶνται,
ποῖος τὰ νέμεται, καὶ ὅποιον τὸ ἐξ αὐτῶν ἐτήσιον εἰσόδημα·
ἀλλὰ πρὸς ταῦτα θέλετε μεταχειρισθῇ ὅλην τὴν προσοχὴν
καὶ ἀκρίβειαν, ὥστε νὰ μὴ μένῃ ἢ παραμικρὰ ἀμφιβολία περὶ
τῆς ἀληθείας τῶν πραγμάτων καὶ τῆς ταυτότητος τῶν προ-
σώπων. Διευθύνοντες ὅλας αὐτὰς τὰς πληροφορίας πρὸς
τὴν Κυβέρνησιν, θέλετε γνωμοδοτήσῃ ὁποία ποσότης Φοι-
νίκων κρίνεται ἀρκετὴ δι' ἐκάστην οἰκογένειαν, καὶ θέλετε
προσδιορίσει ἐν ταύτῳ τὸ κτῆμα ἢ τὸ μέρος τῆς γῆς, ἀπὸ
τὰ ὅποια δέλου ἀπολαμβάνει καλλιεργῶντες τὸ ἐλπιζό-
μενον εἰσόδημα ἀπὸ διακοσίων ἕως χιλίων Φοινίκων, ἀφαι-
ρουμένων τῶν ἐξόδων τῆς καλλιεργείας.

Διὰ νὰ ὑπολογισθῇτε ὅσον τὸ δυνατόν βασιμώτερον περὶ
τοῦ εἰσοδήματος τοῦ παραχωρηητομένου κτήματος, δίδον-
τες τὸν ἕνα χρόνον μὲ τὸν ἄλλον ὀρισμένην τινα ποσότητα
Φοινίκων, ἀνάγκη νὰ φροντίσετε νὰ γενῇ ἡ ἐκτίμησις αὐ-
τοῦ ἀπὸ εἰδήμονας, καὶ νὰ γνωρισθῇ ὁποία ἡ ποιότης,
ὅποιαν πρόσοδον ἢ ὅποιον καρπὸν φέρει, πόσον εἰς καιρὸν
εὐφορίας ἢ ἀφθρίας, καὶ πόσα ἔξοδα χρειάζονται διὰ τὴν
καλλιεργείαν τοῦ κτήματος καὶ διὰ τὴν σύναξιν τοῦ καρποῦ·
διότι εἰς τοὺς ὑπολογισμοὺς σας πρέπει νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψιν
ὅτι οἱ μέλλοντες νὰ λάβουν τὸ αὐτὸ κτῆμα δὲν δέλουν τὸ
καλλιεργεῖ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι, ἀλλὰ θέλουν πληρόνει ἐπὶ τούτῳ
ἐργάτας, καὶ πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται ὥστε τὸ εἰσόδημα τοῦ
εἰρημένου κτήματος νὰ εἶναι ἀρκετὸν νὰ τοὺς ἀποζημιώσῃ
καὶ διὰ τὰ ἔξοδά των.

Σημειωτέον ὅτι καθ' ὅλας τὰς ἐπαρχίας ἢ νήτους, ὅπου
δὲν κατέκον μὲν Ὀθωμανοὶ, ἀλλ' ὑπάρχον κτήματα αὐ-
τῶν, θέλετε φροντίσει νὰ ἐνεργηθῶσιν ὅσα ἀνωτέρω διετά-
ξαμεν ὡς πρὸς τὰ κτήματά των καθ' ὅσον ὅμως ἀφορᾷ
τὰ πρόσωπα αὐτῶν, νεοφωτιστῶν τε καὶ μὴ, ἐπειδὴ τοιοῦτῃ

τοι εὐρίσκονται καθ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ κράτους, ὅπου ἔ-
στος ἔτυχε νὰ εὐρη-φιλανθρωπίας ἄνυλον, θέλετε προσπα-
θήσει νὰ τοὺς καταγράψετε ὅλους, ὡς εἴρηται, καὶ νὰ διευ-
θύνετε τοὺς καταλόγους εἰς τὴν Κυβέρνησιν. ἥτις ἐκ τούτων
νὰ γνωρίσῃ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, καὶ νὰ προκαταλάβῃ πᾶσαν
ἐνδεχομένην κατάχρησιν ἐκ μέρους τῶν ὅσοι ἐμποροῦν νὰ
προσέλθωσι νεωστὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ταῦτα πάντα ἐκτελοῦντες μετὰ τῆς ἐνούσης δραστηρί-
τητος καὶ ἐπιμελείας, θέλετε μᾶς ἀναφέρει τὰς πράξεις
σας διὰ νὰ διατάξωμεν τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 23 Σεπτεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Περὶ τὰ μέσα τοῦ Αὐγούστου ὕψωσαν τὴν σημαίαν τῆς
ἐπαναστάσεως διάφοροι πόλεις τῶν Κάτω Χωρῶν (Βελγικαί),
δυσανεστημέναι κατὰ τῆς ἐνεστώσης πολιτείας ὡς μὴ
ἰσονομουμένων τῶν καθολικῶν Βέλγων πρὸς τοὺς λοι-
ποὺς κατοίκους τοῦ βασιλείου. Τὸ κίνημα ἔγινε πρῶ-
τον ἐν Βρουξέλλαις κατὰ τὴν 14—26 τοῦ Αὐγούστου.
Ἄλλ' ἐπειδὴ αἱ ἐγχώριοι Ἀρχαὶ καὶ τὰ στρατεύματα
δὲν ἀντελάχθησαν εἰς τὴν μεγαλητέραν δύναμιν τῶν πολιτῶν,
τὴν τρίτην ἡμέραν ἀποκατεστάθη ἡ ἡσυχία. Ἡ διεύθυνσις
τῶν κοινῶν πραγμάτων ἐτέθη εἰς χεῖρας τῶν ἀντιδιαστατούν-
των πολιτῶν, καὶ συνεστάθησαν πολιτικαὶ φρουραὶ εἰς τήρησιν
τῆς εὐλαξίας. Ἐν τῷ ἅμα δὲ ἐπέμθη καὶ πρεσβεία εἰς τὸν Βα-
σιλέα μετὰ ἀναφορά. Τοῦ λαοῦ, δι' ἧς κατηγόρου μὲν τοῦ Τ-
πουργοῦ, διὰ τοῦ ἀπολέγειν πρὸς αὐτοὺς σύστημα. Ἐξητὸντο
δὲ ταχίστην τῶν ὁποίων πασχον ἀδικίαν τὴν ἐπαϊόθωσιν διὰ
τῆς συγκαλέσεως ἐθνικῆς συνελεύσεως. Λέγεται δὲ κοινῶς
ὅτι τὰ πράγματα ἐπεραιώθησαν, ἀποφασισθέντος νὰ συ-
σταθῶσιν αἱ Βελγικαὶ ἐπαρχίαι εἰς χωριστὴν ἐπικράτειαν
ὑπὸ τὸ αὐτὸ σκῆπτρον.

Ἐκ τῶν παρουσιασθέντων κατὰ τὴν 16—28 Μαΐου εἰς
τὴν Βουλὴν τῆς Ἀγγλίας διαφόρων ἐγγράφων τῶν περὶ
τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα ἀναφερομένων, μετὰ τὰ προεκτε-
θειμένα (Ὁρα Γεν. Ἐφ. Ἀρ. 67.) ἔπεται διακοίνωσις
τῶν τριῶν Πληρεξουσίων τῆς 22 Ἰανουαρίου (3 Φεβρουα-
ρίου) δι' ἧς ἀνατίθεται εἰς τὸν Πρίγκιπα ἡ διαδοχικὴ κυ-
ριαρχία τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν ἐπικλήσιν Ἡγεμῶν
Ἀρχῶν τῆς Ἑλλάδος. Κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Πρίγ-
κιπος, ὁ Κόμης Ἀβερδῆνος τὸν ἔστειλεν ὑπερῶτερον
(κατὰ τὴν 23) τὴν συνθήκην τῆς 24 Ἰουνίου (6 Ἰουλίου)
1827 καὶ τὸ Πρωτόκολλον τῆς 10—22 Μαρτίου 1829,
ὡσαύτως δὲ καὶ τὸν χάρτην, ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶναι κεχαραγμένα
τὰ σύνορα τῆς νέας Πολιτείας. Ἐβδόμου κατὰ τὸν ἀριθμὸν
εἶναι τὸ πρὸς τὸν Δούκα Βελγικῶν α τῆς 28 Ἰανουαρίου
(9 Φεβρουαρίου) γράμμα τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου, ἐντῷ
ὁποίῳ φανερώνει τὴν γνώμην του περὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ
Πρωτοκόλλου (τουτέστι περὶ τῆς ἀνωτέρω εἰρημένης ἀξιω-
ματικῆς διακοινώσεως), διασαφίζει τὰ κατ' αὐτὸν, καὶ
ἐξηγεῖται περὶ τῆς βοήθειας, τὴν ὁποίαν ἤθελον χορηγήσει
αἱ τρεῖς Δυνάμεις. Ἐπανέρχεται δὲ ὀνομαστικῶς εἰς τὰ περὶ
Κρήτης, τῆς ὁποίας ἡ ἀπόκλεισις ἤθελε κάμει τὴν Ἑλ-
ληνικὴν Πολιτείαν νὰ χωλαίνῃ ἡθικῶς τε καὶ φυσικῶς.
Ταῦτοχρόνως δὲ δηλοποιεῖ ὅτι αὐτὸς ἐξηγεῖ τὸν τρίτον
παράγραφον τοῦ Πρωτοκόλλου οὕτως: ὅτι εἶναι πάντῃ

αὐτεξούσιος νὰ δώσῃ, ἢ ὅχι, εἰς τὴν νέαν Πολιτείαν τοὺς
εἰς τὴν μοναρχίαν ἀρμόζοντας θεσμούς (institutions),
καθὼς δέλει φανῇ τοῦτο ἀναγκαῖον εἰς τὴν εὐτυχίαν τῆς
νέας Πολιτείας. „ Ὅτι πρὸς ταῦτοις ἕως τότε δὲν εἶχε
ζητήσῃ κανενὸς τὴν συμβουλὴν (ἀνιπτόμενος ἐκεῖνο, τὸ
ὁποῖον ἔλεγε περὶ τούτου ἡ προαναφερθεῖσα ἡδὴ ἐπιστολὴ
τοῦ Κόμητος Ἀβερδῆνου) καὶ ὅτι δὲν θέλει κάμει τοῦτο
πρὶν ἢ λάβῃ τὴν τοῦ Δούκα (Βελγικῶν) ἀπόκρισιν, καὶ
πρὶν ἢ δεῖξῃ καὶ εἰς αὐτὸν τὸν Δούκα τὸν ἄνδρα, τοῦ ὁποίου
ἀγαπᾷ τὴν ἀκούσιν τὴν γνώμην. Ὁ Δούξ ἀπεκρίθη κατὰ
τὴν 29 Ἰανουαρίου (10 Φεβρουαρίου) ἀπαντήσας κατὰ
τάξιν εἰς ὅλα τὰ ζητήματα τοῦ Πρίγκιπος. Καὶ περὶ μὲν
τῶν νέων συνόρων, τὰ ὁποῖα διατείνεται ὁ Πρίγκιψ ὅτι
ἔγιναν ἀσθενῆ μεν κατὰ τὴν στρατιωτικὴν, πενιχρὰ δὲ
κατὰ τὴν οἰκονομικὴν ἑσπίαν, ἀπεκρίθη ὁ Δούξ ὅτι δὲν
εἶναι ταύτης τῆς γνώμης. Ὅτι ἡ δύναμις καὶ ἡ ἀδυναμία
τινὸς συνόρου πρέπει νὰ εἶναι ἀνάλογος μετὰ τὴν δύναμιν καὶ
ἀδυναμίαν τοῦ κράτους, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου ἤθελον ἔχει τινὰ
πιθανότητα νὰ προσβληθῇ καὶ ὅτι κατὰ τοῦτο τὰ σύνορα
τῆς νέας Πολιτείας, εἶναι ἀρκούντως ἰσχυρά. Πρόσθετες ὅτι
καὶ ἐγγυήθη ἡ ἐπικράτεια. Μετρία δέ τις ἐπαύξησης ἐκ
τῶν πέριξ δὲν ἤθελε βελτιώσῃ κατὰ πολλὰ τὴν οἰκονομίαν
τῆς νέας Ἑλληνικῆς Πολιτείας. Ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία
ἤθελον ἀναγνωρισθῇ βεβαιὰ παρὰ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνά-
μεων εὐθὺς ὡς ἤθελε συγκατατεθῇ ἡ Τουρκία κατὰ τοὺς
ὅρους τῶν συνθηκῶν εἰς τὴν ἀποχώρησιν. Ὅτι αἱ τρεῖς
Δυνάμεις ἤθελον ὑποχρεωθῇ νὰ μὴ στείλωσι στρατεύματα
εἰς τὴν Ἑλλάδα χωρὶς τὴν συναίνεσιν καὶ τῶν τριῶν.
Ὅτι τοιαύτη βοήθεια δὲν δύναται νὰ προσδιωρισθῇ. Ὅτι
ποτέ δὲν ἔδωκεν ἡ Ἀγγλία εἰς τὴν Ἑλλάδα χρηματικὰς
συνδρομὰς, οὐδὲ θέλει δώσῃ καὶ ὅτι πρὸς τοῖς ἄλλοις,
κατὰ τὴν γνώμην του, τοῦτο δὲν εἶναι πρᾶγμα ἀναγ-
καῖον. Ὅτι ὅμως ἡ Ἀγγλία ἤθελον εἶναι πάντοτε διατε-
θειμένη νὰ διατηρῇ πρὸς τὴν νέαν Πολιτείαν σχέσιν φιλι-
κῆς γειτνιάσεως. Ὅτι περὶ τῆς Κρήτης εἶχον ἡδὴ ἀπο-
φασίσαι αἱ τρεῖς Δυνάμεις νὰ μὴ ζητήσωσι τὸν ἀπὸ τῆς
Πόρτας χωρισμὸν τῆς. Ἀλλ' ἐὰν ἡ νῆσος αὕτη μὲν κτήσῃς
Ὀθωμανικὴν ἀνάγκη, οἱ κάτοικοι αὐτῆς εἴτε Τούρκοι, εἴτε
Ἕλληνες εἶναι, νὰ ὑποτάσσονται εἰς τὴν Τουρκικὴν Κυ-
βέρνησιν. Θέλει μὲν ὅλα ταῦτα διαπραγματευθῇ μεσιτεία,
ὥστε νὰ μὴ γένωσιν ὀμότητες παρὰ τῆς ἐξουσίας. Ὅτι
συμφωνεῖ εἰς τὴν ἐξηγησιν τοῦ § 3, καὶ ὅτι αἱ τρεῖς Δυ-
νάμεις δὲν θέλουν πιστῶς ὑπαγορεύει τὸν θεσμὸν, κατὰ
τοὺς ὁποίους μέλλουν νὰ κυβερνηθῶν οἱ Ἕλληνες. —
Ἐπιστολὴ τις τοῦ Πρίγκιπος πρὸς τὸν Κόμητα Ἀβερδῆ-
νον τῆς 30 τοῦ Ἰανουαρίου περιέχει τὴν ἐσχάτην του ἀπό-
φασιν. Ζητεῖ συγχώρησιν διὰ τὴν σπουδὴν, μετὰ τὴν ὁποίαν
συνετέθη, ἐπιστρέφει τὸν χάρτην τῆς Ἑλλάδος, καὶ δηλο-
ποιεῖ ὅτι εἶναι ἕτοιμος εἰς πᾶσαν διὰ λόγου ἐξηγήσιν. Ἐν
ταύτῃ δὲ τῇ ἐπιστολῇ του ἀναγνωρίζει τὸ ἔντιμον τῆς
εἰς αὐτὸν δοθείσης ἀρχῆς, καὶ σπεύδει “ νὰ δεχθῇ τὸ
ἀγαθὸν καὶ εὐκλεὲς σιάδιον, τὸ ὁποῖον τὸν ἡ οἶξιν αἱ ὑψη-
λαὶ Δυνάμεις. Ἐπὶ τοῦτο ὅμως προβάλλει ὡς συμφωνίας
τὸ νὰ δώσωσι μὲν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Πολιτείαν αἱ Δυνά-
μεις τελείαν ἐγγυήσιν, καὶ ὡς καὶ νὰ ὑποσχεθῶσι τὴν
βοήθειάν των ἐν ἐξωτερικῇ προσβολῇ· νὰ ὀρίσῃ δὲ στα-
θερῶς καὶ βελτιωθῇ ἡ τε πολιτικὴ καὶ ἡ θεσησκευτικὴ κατά-
στασις τῶν κατοίκων τῆς Κρήτης καὶ τῆς Σάμου. Τα σύνο-
ρα νὰ τεθῶσιν ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶ, ὀχθῆς, τοῦ ἀσπροποτάμου,

πᾶν κείθεν ὡς ἀναβαίνωσιν ἕως εἰς τὸν Βλαχόν, καὶ ἔπειτα πρὸς ἀνατολὰς εἰς τὰ ὄρη τῆς Οἴτης· νὰ δοθῶσιν εἰς τὸν ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος στρατεύματα παρὰ τῶν Δυνάμεων, ἕως ὅτου ὀργανισθῶσι τὰ ἰδικά του, καὶ νὰ δύνῃται μάλιστα νὰ κρατῇ τὰ στρατεύματα ταῦτα πλέον τοῦ διωρισμένου καιροῦ, ὅταν αἱ περιστάσεις καταλείνωσι τοῦτο ἀναγκαῖον. Ὁμολογεῖ δὲ τέλος πάντων ὅτι “ἤθελεν ἰδεῖ μετ’ εὐχαρίστησέω, τοῦ, ἐὰν αἱ Δυνάμεις ἄφικαν εἰς τοὺς Ἕλληνας τὴν τελείαν ἐλευθερίαν νὰ κάμωσι κατ’ αὐτοῦ ἐνστάσεις, ἐὰν ἔκρινον τοῦτο ἀναγκαῖον... — Ἐν ἐτέρᾳ ἐπιστολῇ τῆς 30 (τὴν ὁποίαν ἡμεῖς ὑπερώτερον ἔλαβεν ὁπίσω) ἐπανέρχεται πάλιν ὁ Πρίγκιψ εἰς τὸ περὶ χορηγίας ἐξωτερικῶν στρατευμάτων, ὡς ἐξάπαντος ἀναγκαῖον πράγμα-
τος. — Ὑπόμνημα τῆς 1—13 Φεβρουαρίου περιέχει τὰς συμφωνίας, δι’ ὧν κατ’ ἰδίαν, ἢ συνάμα αἱ Δυνάμεις μέλλουν νὰ ἐγγυηθῶσι τὰ δάνεια τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, καὶ ὁ Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας ν’ ἀφήσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ στρατεύματά του ἐφ’ ὅσον εἶναι ἀνάγκη.

Φαίνεται ὅτι κατὰ ζήτησιν τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου ὁ Κόμης Ἀβερδῆνος τὴν 10 Φεβρουαρίου ἔστειλε τὴν παρ’ αὐτοῦ συντεθεισάν διακοίνωσιν διὰ νὰ ὑπογραφῇ ἀπὸ τὸν Πρίγκιπα, ἐν ᾗ ἐπαναλαμβάνεται ἡ ζήτησις καταβολῆς τινος χρηματικῆς, καὶ χορηγίας ἀναλόγου στρατευμάτων. Μετὰ τὴν διακοίνωσιν συνάπτεται καὶ σχέδιον Πρωτοκόλλου τῶν Πληρεξουσίων τῆς 8—20 Φεβρουαρίου, ἐν ᾧ ἐπαναλαμβάνονται οἱ αὐτοὶ ὅρισμοι, καὶ ἀποφασίζεται νὰ μεινωσιν ἀκόμη ἐφ’ ἓν ἔτος εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ Γαλλικὰ στρατεύματα ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἡγεμόνος· ἐὰν δὲ γένη ἀνάγκη νὰ παραταῇ πλείοτερον ἀκόμη ἡ παρουσία των, τότε αἱ Δυνάμεις ἤθελον συνενησθῇ περὶ τούτου μετὰ τὸν ἡγεμόνα. — Ἐν τῇ πρὸς τὸν Κόμητα Ἀβερδῆνον ἐπιστολῇ τῆς 11 Φεβρουαρίου ὁ Πρίγκιψ ὁμολογεῖ ὅτι ἡ μὲν τῆς διακοίνωσεως σύνθεσις δὲν τὸν εἶναι πάντῃ εὐχάριστος, εἰ δ’ ὅμως θεωροῦσιν αὐτὴν οἱ Πληρεξούσιοι πολλῆς σπουδῆς ἀξίαν, συγκατατίθεται, διὰ χάριν των, καὶ διὰ νὰ καταπαύσῃ τὰ νέας ἐπὶ τὸ ἔξης παρατάσεις, εἰς τὸ νὰ τὴν ἀποδεχθῇ. Ἐπιθυμεῖ δὲ πρὸς τοῖς ἄλλοις καλῆτερόν τι σύνορον τῆς Πολιτείας κατὰ δυσμάς.

Ἐπτακαίδεκατον τὸν ἀριθμὸν εἶναι τὸ Πρωτόκολλον τῆς συνδιαλέξεως τῆς 8—20 Φεβρουαρίου συνταχθέν παρὰ τοῦ Κόμητος Ἀβερδῆνου. Ὁκτωκαίδεκατος δὲ, ἐπιστολὴ τοῦ Πρίγκιπος, ληφθεῖσα ὀπίσω ὑστερον, ἐν ᾗ προτείνει καὶ τῶν πρὸς ἄρκτον συνόρων ἐπανορθώσιν. Ἀντ’ αὐτῆς δὲ κατεσταθῇ ἡ ὑπ’ ἀρ. 22, ἥτις ἰδιαιτέρως ἀφαιρᾷ τὸ περὶ χρημάτων κεφάλαιον, καὶ παριστάνει ὡς παρούσαν τὴν ἀνάγκην τῆς ἐγγυήσεως δανείου εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τὸ δὲ περὶ τοῦ δανείου τούτου πρὸβλεμὴ ἐμπεριέχεται εἰς σχέδιον, δοθέν παρὰ τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου, ἐν τῷ αὐτοῦ παλατίῳ Μαρλοβοῦργ, εἰς τὸν Κόμητα Ἀβερδῆνον. Τὸ δάνειον πρὸς νὰ συμπισθῇ εἰς 60 ἑκατομμύρια Φράγκα, ἢ περὶπου 2 ἑκατομμύρια καὶ 400 χιλιάδας Λίτρας Στερλίγγας, καὶ νὰ ἐγγυηθῇ παρὰ τῶν Δυνάμεων ἐπὶ 30 ἔτη, ὡς ὅτε νὰ εἶναι αὐταὶ ἐγγυήτριαι τῆς τε ἀκριβοῦς πληρωμῆς τῶν τόκων, καὶ τῆς ἐντὸς τούτου τοῦ διαστήματος ἀποδόσεως τοῦ κεφαλαίου. Ἡ δὲ Ἑλληνικὴ Κυβερνησις ὑποχρεοῦται πάλιν νὰ μὴν ἐξαργυρῇ ἐκ τοῦ δανείου τίποτε πλείοτερον τῆς ἀπολύτως ἀναγκαίου ποσότητος, νὰ ἐγχειρίζῃ εἰρησῶς εἰς τὴν ἐπὶ τούτο παρὰ τῶν Συμμάχων Δυνάμεων διορισθσομένην ἐπιτροπὴν τὴν πο-

σότητα 2 ἑκατομμυρίων Φράγκων εἰς ὑφάίρεσιν τοῦ χροῖ-
ους, καὶ νὰ μὴν ἀπαιτῇ παρ’ αὐτῶν τὴν πληρωμὴν κα-
νενός τόκου (τοῦ δανείου) ὅσας ἢ Ἑλληνικὴ Κυβερνησις
δὲν δύναται ν’ ἀποδεικνύῃ εἰς αὐτάς τὴν ἰδίαν αὐτῆς ἀνικα-
νότητα εἰς τὸ νὰ τὸν πληρώσῃ αὐτή. Ἐν τούτοις δὲ ὁ Κό-
μης Ἀβερδῆνος ἔστειλε τὴν 5—17 Μαρτίου τὸ σχέδιον
δανείου ἐν Λονδίῳ διαπραγματευθητομένου. Κατ’ αὐτὸ
ἐγγυᾶται ἡ Ἀγγλία 500 χιλιάδων Λίτρων Στερλίγγων
ποσότητά. Τὰ δὲ χρήματα νὰ δοθῶσιν εἰς ἐπταετῇ προθε-
σμίαι· τοιούστιν εὐθὺς μὲν μετὰ τὴν διαπραγματεύσιν 80
χιλιάδες, τὸ δὲ 1831 ἄλλαι 70 χιλιάδες, καὶ οὕτω καθε-
ξῆς μέχρι τοῦ 1836. Αἱ μερίδες αὗται, αἱ καὶ ἐφάπαξ
ὅλαι συμφωνημέναι, νὰ θεωρῶνται ὡς τοσαῦτα μοναδικὰ
δάνεια. Ἐγγυᾶται ἡ Ἀγγλία τὴν ἀπόδοσιν τῶν τόκων, καθ’
ὅσον ἡ Ἑλλὰς δὲν δύναται νὰ τοὺς χορηγῇ αὐτῇ· οἱ δὲ τῶν
ὁμολογιῶν κτήτορες ἔχουν μὲν δίκαιον ἐπὶ τῆς ἐγγυήσεως
ταύτης, ἐξ ὅμως μῆνας μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς προθε-
σμίας, καθ’ ἣν δὲν ἐγενεῖν ἡ πληρωμὴ, καὶ ἀφοῦ ἐπάξωσι
τὰς ἀνηκούσας ἀποδείξεις ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβερνησις
δὲν δύναται νὰ τὴν κάμῃ. Ἡ ὑποχρέωσις τῆς Ἀγγλικῆς
Κυβερνήσεως διὰ τὴν πληρωμὴν ἐκάστου μοναδικοῦ δανείου
ἐκλείπει ἀπὸ τῆς ὥρας, κατ’ ἣν γίνεται αὐτὴ ἡ πληρωμὴ.
Δίδεται δὲ ἡ ἐγγυήσις αὕτη εἰς τὸν Ὑψηλότατον Κυρίαρχον
ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος καὶ τοὺς διαδόχους αὐτοῦ. Ἀλλ’ ἐὰν
ἐπισυμβῇ τις μελαβολὴ εἰς τὴν δεσφίαν των συμφωνούντων
μερῶν, ἡ Ἀγγλία δύναται ν’ ἀπέχῃ διὰ τὰς μὴ συμπληρω-
θείσας ἔτι προθεσμίας. Ἡ Ἀγγλικὴ Κυβερνησις ἀπολύ-
ουσα τὰς ὁμολογίας ἐπὶ τινος δοθείσης συναλλαγματικῆς
τιμῆς, δύναται νὰ ἐφελέκυσῃ εἰς ἐαυτὴν τὸ κεφάλαιον ἐκά-
στης προθεσμίας, καὶ ἐντεῦθεν ὅλου τοῦ δανείου, ἀναδε-
χομένη αὕτω αὕτη ὅλα τὰ δίκαια δαιειστοῦ πρὸς τὴν Ἑλ-
ληνικὴν Κυβερνησιν. — Ἐν δὲ τῇ ἐπιστολῇ τῆς 13—25
ὁ Πρίγκιψ διακηρύττει σαφῶς ὅτι, ἐὰν δὲν τὸν δοθῇ ἡ ζη-
τηθεῖσα ποσότης, ὀφείλει νὰ παραιτηθῇ τῆς προσφορᾶς των
τρίων Δυνάμεων. Ὁ Κόμης Ἀβερδῆνος τὸν ἀποκρίνεται αὐ-
θημερὸν ὅτι αὐτὸς ἐξηγήθη μόνον περὶ τοῦ μέρους ἐκείνου
τοῦ δανείου, τὸ ὅποιον μέλλει ν’ ἀναλάβῃ ἡ Ἀγγλία· περὶ
δὲ τῆς μερίδος, τὴν ὁποίαν θέλου νὰ πραγματευθῶν αἱ
ἄλλαι Δυνάμεις, δὲν δύναται νὰ εἴπῃ τίποτε· καὶ ὅτι καθ’
ὅποιονδήποτε τρόπον καὶ ἂν ἤθελε θεωρεῖ τὴν ἐγγυήσιν ὁ
Πρίγκιψ, δὲν δύναται ἡ Ἀγγλία νὰ συμμεθέξῃ εἰς αὐτὴν
εἰμὴ καὶ αὐτὸν καὶ μόνον τὸν τρόπον, ὅσον τὸ καθ’ ἐαυτήν.

Ἐν τῇ μετὰ τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου κατὰ τὴν 18—30
Ἀπριλίου συνεντεύξει ὁ Κόμης Ἀβερδῆνος ἐγνωστοποίησεν
εἰς αὐτὸν, ὡς συμπεράνεται ἐκ τῆς ἀπὸ τῆς 19 Ἀπριλίου
ἐπιστολῆς αὐτοῦ, ὅτι αἱ Δυνάμεις θέλουν ἐγγυηθῇ 60 ἑκα-
τομμυρίων Φράγκων δάνειον, τοῦ ὁποίου ἐκάστη Δύναμις
θέλει ἀναλάβῃ τὸ ἓν τρίτον· καὶ ὅτι ὁ Πρίγκιψ ἔχει νὰ
ἐκπεραιώσῃ τὰ περὶ τούτου, καθὼς καὶ διάφορα ἄλλα, συν-
εννοούμενος περὶ αὐτῶν ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ οἴκῳ μετὰ τῶν
Πληρεξουσίων. Ἀλλ’ ὁ Πρίγκιψ ἀποποιεῖται τὴν πρότα-
σιν ταύτην ἐν τῇ τῆς 20 Ἀπριλίου ἐπιστολῇ αὐτοῦ· ἐφ’
καὶ οἱ Πληρεξούσιοι ἐπαρουσίασαν τὴν 21 ἐγγράφως τὴν
διακήρυξίν των· ὁ δὲ Πρίγκιψ παρατηρεῖ πρὸς αὐτὴν ὅτι
διαφυλάττει τὸ δίκαιον τοῦ νὰ μεταχειρίζεται ταῦτα τὰ
χρήματα καὶ εἰς ἄλλας ἀκόμη χρεῖας τῆς πολιτείας πα-
ρεκτὸς τῆς πληρωμῆς τῶν στρατευμάτων. Διὰ τῆς ἀπὸ
25 Ἀπριλίου ἐπιστολῆς των προσκαλοῦν οἱ Πληρεξούσιοι
τὸν Πρίγκιπα, ὡς Κυρίαρχον τῆς Ἑλλάδος, νὰ λάβῃ τὰ

ἀναγκαῖα μέτρα εἰς τὸ νὰ ἐπιχειρησθῇ τὸ δάνειον ταῦτο. Ἀναμιμνήσκουν δ' ἐνταῦθα τὰς συμφωνίας, καθ' ἃς ἐγγυῶνται αὐτὸ αἱ Δυνάμεις. Αὗται δὲ εἶναι: Ἡ παρὰ τοῦ Πρίγκιπος ζητηθεῖσα ἐγγύησις ἐπὶ 30 ἔτη ἢ κατὰ προθεσμίας πληρωμὴ τοῦ κεφαλαίου καὶ ἡ σύστασις χρεωλυτικοῦ κεφαλαίου δύο ἑκατομμυρίων Φράγκων κατ' ἔτος μέχρις ὅτου ἀποδοθῇ τὸ δάνειον. Διαιρεῖται δὲ αὐτὸ εἰς τρεῖς μερίδας. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβερνήσις πληρώνει τὸ κεφάλαιον τοῦτο, καθὼς καὶ τοὺς τόκους, προσδιορίζουσα ἐπὶ τοῦτο ῥητὰς τινὰς τῆς πολιτείας προσόδους, ἢ καὶ ἄλλας ἀσφαλείας. — Ἀποκρίνεται εἰς ταῦτα ὁ Πρίγκιψ διὰ τῆς ἀπὸ 29 Ἀπριλίου ἐπιστολῆς ὅτι δὲν δύναται νὰ συγκατανεύσῃ εἰς τὸ ν' ἀναδεχθῇ πληρωμὰς κατὰ μερίδας προσδιωρισμένας, ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ δάνειον δύναται πραγματικῶς νὰ βοηθήσῃ τὴν Ἑλλάδα, τὸ ποσὸν πρέπει νὰ κρίνεται παρ' αὐτοῦ κατὰ λόγον τῶν χρεῶν τῆς πολιτείας. "Ὅτι ὅμως αὐτὸς θέλει τὰς περιστεῖλαι ὅσον τὸ δυνατόν, μὴν ἔχων ἄλλο τι πρὸ ὀφθαλμῶν εἰμὴ τὸ ἀγαθὸν τῆς Ἑλλάδος. Ἐν δὲ 7ῃ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου ἐπιστολῇ μνηνεὶ ὁ Κόμης Ἀβεργήνος εἰς τὸν Πρίγκιπα ὅτι 7ῃ 11—23 Ἀπριλίου ἐν τινι συνεντεύξει μετὰ τῶν Πρέσβειν ἐδήλωσεν ὁ Ρεῖξ ἐφέντης τὴν συγκατάθεσιν τῆς Πόρτας εἰς τὰ ὀριζόμενα ἐν τῷ Πρωτοκόλλῳ τοῦ Λονδίνου, καὶ ὅτι αὐτὸς ἐκεῖνος τὴν ἀνέγνωσεν εἰς τοὺς Πρέσβεις.

Τριακοστὸν καὶ ἑξοκτὸν κατὰ τὸν ἀριθμὸν εἶναι γράμμα τῶν Πληρεξουσίων πρὸς τὸν Πρίγκιπα ἀπὸ 4—16 Μαΐου, ἐν τῷ ὁποίῳ λέγουσιν ὅτι ὁ τρόπος τοῦ νὰ ἐπιχειρησθῇ τὸ δάνειον, καὶ πραγματειωθῇ, εἶναι ὑποδεεστέρας σπουδῆς ἄξιον, καὶ δύναται νὰ προσδιορισθῇ ἀναλόγως τῶν τῆς Πολιτείας χρεῶν καὶ κατὰ ὅρους ἀμοιβαίας ἀρμοδιότητος. "Ὅτι διὰ νὰ ἐπιταχύνουν ἐντεῦθεν τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς σπουδαίας ταύτης ὑποθέσεως, ἐπιθυμοῦν νὰ τοὺς γνωστοποιηθῶσι παρὰ τοῦ Πρίγκιπος τὰ κατὰ μέρος τοῦ σχεδίου, κατὰ τὸ ὁποῖον θέλει νὰ κάμῃ τὸ δάνειον, ἢ νὰ πραγματευθῶσι τὰ περὶ τοῦτο μὲ ἐμπιστευμένον τινα ἄνθρωπον τοῦ Πρίγκιπος. "Ὅτι ἀπὸ τῆς 21 τοῦ Ἀπριλίου ἀκόμη εἶχον γνωστοποιήσει εἰς τὸν Πρίγκιπα τὰς περὶ τὴν ἐγγύησιν τοῦ δανείου ἀποφάσεις τῶν Αὐλῶν των, καὶ ὅτι δυσαρεστοῦνται διὰ τὴν βραδύτητα τοῦ πράγματος, καὶ διὰ τὰ ἐξ αὐτῆς ἐνδεχόμενα κακὰ, ὅθεν τὸν ὁμολογοῦν ὅτι εἶναι προθυμότεροι νὰ εὐκολύνωσι τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν προτεθεισῶν διαπραγματεύσεων.

Ἔπονται μετὰ ταῦτα: 1 ἡ πρὸς τοὺς Πληρεξουσίους τῶν τριῶν Συμμάχων Δυνάμεων ἀπὸ 3—15 Μαΐου ἐπιστολὴ τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἡ Β. Α. Τ. τοὺς δηλοποιεῖ ὅτι διὰ τὰς ὁποίας ἔλαβε παρὰ τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος ἀναφορὰς, ἐδυσκολεύετο ν' ἀναδεχθῇ τοῦ τόπου ἐκείνου τὴν κυριαρχίαν, καὶ ἠναγκάζετο ν' ἀποφασίσῃ ν' ἀποποιήσῃ τὴν εἰς αὐτὸν δοθεῖσαν ἀρχήν. 2 Αἱ πρὸς τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον τρεῖς ἐπιστολαὶ τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ 25 Μαγρίου καὶ 10—22 Ἀπριλίου. 3 Ἐπιστολὴ τῶν Πληρεξουσίων τῶν Συμμάχων Δυνάμεων πρὸς τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον ἀπὸ 5—17 Μαΐου, ἐν ᾗ σπουδάζουν νὰ καταπείσωσι τὴν Β. Α. Τ. νὰ ἐμμείνῃ εἰς τὴν ἅπαξ γενομένην παρ' αὐτοῦ ἀπόφασιν ν' ἀναδεχθῇ τὴν κυριαρχίαν τῆς Ἑλλάδος. Ἐν ταύτῃ τῇ ἐπιστολῇ μεταξὺ ἄλλων γνωστοποιεῖν καὶ τοῦτο ὅτι, ἐὰν ἐπιθυμῇ ὁ Πρίγκιψ, αὐτοὶ δύναται νὰ θάλουν εἰς τὴν

ἐξουσίαν τοῦ ἐντὸς 24 ὥρῶν ποσότητα χρημάτων ὑπερ-εξαρκούτων εἰς ἀπάντησιν τῶν παρυσίων χρεῶν τῆς Ἑλλάδος. 4 Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου πρὸς τοὺς Πληρεξουσίους τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ἀπὸ 9—21 Μαΐου, ἐν ᾗ διασαφίζεται ὀριστικῶς ἡ παραίτησις τοῦ. 5 Τὸ ὑπόμνημα, τὸ ὁποῖον περιέχει τὰς παρατηρήσεις τῆς Ἑλληνικῆς Γερουσίας τὰς περὶ τῶν Πρωτοκόλλων τοῦ Λονδίνου, καθὼς καὶ περὶ τῆς διακυβώσεως, διὰ τῆς ὁποίας ἐκοινοποιήθησαν αἱ πράξεις αὗται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν παρὰ τῶν Ἀντιπρέσβειν τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν.

Ἐπισημείωσις. — Ἐνταῦθα συμπληροῦται ἡ γενικὴ ἐπιθεώρησις τῶν περὶ τὴν Ἑλλάδα ἀναφερομένων πράξεων, παρουσιασθεισῶν εἰς τὸν Βουλευτικὸν Σύλλογον τῆς Ἀγγλίας, ἥτις μετὰ τῶν ἄλλων διαφιλονεικήσεων καὶ εἰδήσεων, καὶ μετὰ τῶν οὐσιωδεστέρων αὐτῶν πράξεων, τὰς ὁποίας προεδημοσιεύσαμεν, ἀποδεικνύει τὸν ἐπίσημον δρόμον τῆς ὑποθέσεως ταύτης.

(Ἐντὸς Παρατηρητῆ.)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Κατὰ πρόσκλησιν τῆς Ἀστυνομίας Αἰγίνης εἰδοποιεῖται ὅτι Ὀδυσσεὺς τις ὀνομαζόμενος, τὸ γένος Ἀλβανὸς, ὑπηρέτης δὲ τοῦ Κ. Κ. Βλαχούτσου, ἐσύτρινε κατὰ τὴν 19 τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου τὸ κιβώριον τοῦ ἐν Ἀθῆναις τότε εὐρισκομένου Κυρίου Ἰωάν. Κιγγ. Ἀμερικανοῦ, καὶ κλέψας 250 τάλαρα δίστηλα, ἔδραπέτευσε.

Παρακαλοῦνται λοιπὸν αἱ κατὰ τόπους Ἑλληνικαὶ Ἀρχαὶ νὰ ἐπαγρυπνήσωσιν εἰς τὸ νὰ κρατηθῇ ὁ ῥηθεὶς κλέπτης, καὶ σταλῇ ὅπου ἀνήκει.

Χαρακτηριστικὰ τοῦ κλέπτου: Ἡλικία 22 χρόνων, ἀνάστημα μέλιον, μαλλία ξανθὰ, ὀφθαλμοὶ γαλανοί.

ΝΑΥΤΙΛΙΑ.

ΛΙΜΕΝΕΣ ΤΗΝΟΥ. Ἀπὸ 1 Ἰουλίου μέχρι 15 Σεπτεμ.

ΚΑΤ' ἨΛΟΥΣ. 43 πλοῖα, ἐξ ὧν 37 μὲν Ἑλληνικά, 2 δ' Ἰόνια, ἐν Αὐστριακόν, 2 Ῥωσικὰ καὶ ἐν Ὀθωμανικόν. Ἐλθόντα, 31 μὲν ἐκ Σύρας καὶ ἄλλων νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, 7 δὲ ἐκ Σμύρνης, 3 ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἐν ἐκ Ναυπλίου καὶ ἐν ἐκ Κυθωνίων.

Καὶ 405 πλοῖα, τὰ μὲν φορτωμένα, τὰ δὲ εὐκαιρα. Εἶδη εἰσαχθέντα: — Σίτος, ὄσπρια, τυρὸς, μέλι, σφακτὰ, ξυλῖα, μέταξα, ὀψάρια παστὰ, λάδι, βαμβάκι, ἄνθρακες, σπόγγου, χειροτεχνήματα, κτλ.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. 46 πλοῖα, ἐξ ὧν 39 μὲν Ἑλληνικά, 2 δὲ Ῥωσικὰ, 2 Ὀθωμανικά, ἐν Αὐστριακόν, καὶ δύο Ἰόνια.

Διευθυνθέντα, 25 μὲν εἰς Σύραν καὶ ἄλλας νήτους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, 7 δὲ εἰς Σμύρνην, 6 εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐν εἰς Ναύπλιον καὶ 7 εἰς διάφορα Τουρκικὰ παράλια.

Καὶ 441 πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ φορτωμένα. Εἶδη ἐξαχθέντα: — Μάρμαρα, πλάκες, ἰγνῖα, μολλὶ, ὄσπρια, χαλκός, λάδι, οἶνος, ρακί, ξυλῖα, βαμβάκι, πίσσα, κεραμίδες, κτλ.

Ἐπιδιόρθωσις. Ἀρ. 78 Σελίδ. 366 Στίχ. 26 ἀντὶ "Δ. Ι. Τσιλιάνης, ἀνάγνωθι: "Δόκτωρ Θεοδόσιος Τσιλιάνης."

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

Ἀκολουθία τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορῶν τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος.
(Βλέπε τὰ προηγούμενα φύλλα τῆς Γενικῆς Ἡφημερίδος.)

Ἀναφοραὶ τῶν ἐπαρχιῶν Καλαβρύτων, Μονεμβασίας, Ἰου, Ἀμοργῶν, Σαφῶν, Πολυκάνδρου, Μεθώνης, Κορώνης, καὶ Νεοκάστρου, Γαστούνης, Πύργου, Ἄνδρου, Σταυροπηγίου (τῆς Σπάρτης), Σαλαμίνος.

(Ὅλοι συνοδεύονται μὲ ἐπίσημα ἔγγραφα τῶν ἀνηκόντων Διοικητῶν πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην, μαρτυροῦντα τὴν κοινὴν θέλησιν καὶ τὸ αὐθόρμητον τοῦ λαοῦ εἰς τὰς πράξεις ταύτας.)

Πρὸς τὴν Α. Β. Γ. τὸν Σεβ. Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ ὑποφαινόμενοι κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων συνελθόντες διήλθονεν τὴν πρὸς τὰς Συμμάχους Δυνάμεις ἀπάντησιν τῆς Σεβ. Κυβερνήσεως, καὶ τὰς παρατηρήσεις τῆς Γερουσίας περὶ τῆς τύχης τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἄκρα πεποιθήσις, ἥτις κατέχει προηγουμένως τὰς καρδίας τῶν πολιτῶν τῆς ἐπαρχίας ταύτης, δίδει σταθερὰν βεβαιότητα, ὅτι ἡ πατριωτικὴ προνοία τῆς Σεβ. Κυβερνήσεως εἰς τὴν παρούσαν τῶν πραγμάτων μεταβολὴν εἶναι τὸ μέσον διὰ τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ἔθνους τὰ δίκαια, τὰ ὁποῖα αἱ ἄπειροι θυσίαι, ὅπου ἔκαμαν εἰς τὸ διάστημα τοῦ πολέμου, καὶ τὰ δεινὰ, τὰ ὁποῖα ὑπέφερε, τὰ ὑπόσχονται.

Νομίζομεν περιττὸν νὰ ἐκφρασθῶμεν περισσότερον, εἰμὴ μόνον σπεύδομεν νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι αἱ εὐχαὶ τῆς ἐπαρχίας ταύτης εἶναι σύμφωνοι κατὰ πάντα μὲ τὰς εὐχὰς τῆς Σ. Κυβερνήσεως, τὰς ὁποίας ἐξέφρασεν ἡδὴ ἡ Γ. Ε. ἐξ ὀνόματος καὶ ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους εἰς τὴν Α. Β. Γ.

Προσφέροντες δὲ τὴν εἰλικρινὴ εὐγνωμοσύνην μας διὰ τῆς Γ. Ε. πρὸς τὰς εὐεργέτιδας Συμμάχους Δυνάμεις, ἔχομεν τὴν ἐλπίδα μετὰ τῆς Κυβερνήσεώς μας νὰ ἰδῶμεν ὅσον οὐκ ἔν μέρει ἡμῶν τὴν Α. Β. Γ.

Σπεύδομεν ἐπομένως νὰ ἀναφέρωμεν διὰ τῆς παρουσίας μας ὅτι ὁποιαδήποτε ἄλλη πράξις ἢ ἀναφορὰ κρυφίως ὀργανισθεῖσα καὶ ὑπογεγραμμένη ἐξ ἀτόμων τινῶν ἐκ τῆς ἐπαρχίας ταύτης, χωρὶς νὰ φέρῃ τὴν ἀπαιτούμενην ἐπιστημότητα, θέλει εἶναι καὶ λογίζεται ἄκυρος καὶ ὡς ἄγραφος χάρτης.

Παρακαλοῦντες τὴν Γ. Ε. νὰ καθυποβάλῃ τὰ εἰς τὴν παρούσαν μας πρὸς τὴν Α. Β. Γ. τὸν Ἡγεμόνα Λεοπόλδον, ὑποσημειούμεθα μὲ τὴν ὀφειλομένην ὑπόκλισιν καὶ σέβας.

Ἐν Καλαβρύτοις, τῇ 1 Ἰουνίου 1830.

Οἱ πρόκριτοι καὶ Δημογέροντες τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων, Νικ. Κυριτζόπουλος, Γεώρ. Λεχούρδης, Δημ. Πολιτόπουλος, παγκρ. παπ. Μετζέλου, Ἀν. Τριανταφυλλόπουλος, Ν. Χρηστόπουλος, Στ. Κατζάρδης, Βασ. πετιμεζᾶς, Γεώρ. Ζαήμης, Ἰω. Οἰκονομόπουλος, Γεώρ. Οἰκονομόπουλος, Ἀναγ. Ντουντουμης, Ἀρ. μαούτης, Οἰκονόμος, Ἀν. Οἰκονόμου, Ἀσ. παπαδόπουλος, παν. Νικολόπουλος, Νικ. πετιμεζᾶς, Ἰωάν. Ἀναστασόπουλος, Γεώρ. παπαδιαμαντόπουλος, Μιχ. κούκα, Ζαφ. πατριαρχάκος, Γεώρ. πατζιάδης, Ἀσ. Βίλιος, παν. Διαμαντόπουλος, παναγ. τοῦ Νικολοῦ, Θεοδ. Ἰερεὺς, παν. Ἰερεὺς, Κωστ. Ἰερεὺς, Γιαν. Καρχαπίρης, Θαν. Νικολόπουλος, Ἀνδ. παλαλογόπουλος πληρεξούσιος, Ἀπ. Τροκάλης ἀπὸ χωρίου περιθώριον. Κωστ. Σιλιβινιώτης, Ἀν. Νταγρῆς, Ἀλεξ. βάλλης, Κωστ. Γιαννούλης, Γερογιώργης, Ἀρ. ἀθανασίου, παπᾶ παναγιώτης, Ἀν. Μίτζιος, Ἀναγνώστης, Γεώρ. Μιχαλόπουλος, Ἀναγ. παπᾶ Δημητρώπουλος, Ἀρ. παπᾶ Ἰωαννόπουλος, Ἀν. Διαμαντόπουλος, ὁ δημογέρων παναγιωτάκης, Δρ. Ἡλιόπουλος κουτελῆς, Ἀθανάσιος, παπακωσταντὶ παπαθεοδώροπουλος, πάνος ἀπὸ Φλάμπουρα, Ἀν. Οἰκονόμου, Θαν. παπαρηγό-

πουλος, Ἀν. Οἰκονόμου δημογέρων, παναγ. πολιτόπουλος, Θαν. παπᾶ Ἀλεξανδρόπουλος, Βασ. Σοφιανόπουλος, παπᾶ Χρήστος ρόζος, Ἰωάν. Ἰερεὺς Οἰκονόμος, γεωρ. παυλόπουλος, Δημογέρων Ἀν. Τουμπόπουλος, Μιχ. παναγιωτόπουλος, Δημ. Ἀντωνόπουλος, Γιαν. γιαννακόπουλος, Κωστ. Λινάρδος, Βασ. στεῖρος, Σωτ. ῥηγόπουλος, Σταῦρ. Ἀποστολόπουλος, Ἀναγ. Οἰκονομόπουλος, παπανικλάς, Ἀργ. Σταυρόπουλος, Γιάν. Σταθακόπουλος, Ἀναγ. Ζαφειμάκος, παναγ. Χρογόπουλος, γεωρ. κουτρομπῆς δημογέρων, Νικ. Τζαβάρας, Νικ. κουδέλης, Ἀναγ. Σακκελαρόπουλος, ὁ δημογέρων Ἀναγ. Θεοδώρου, Κωστ. Δημητρίου, Δημ. Ῥηγόπουλος, Γιάν. τοῦ Θανασί, Δημ. Τζαβούσης, Ἀναγ. Λελοῦδι, Ἀναγ. Σπανός, Σταθ. Κωστόπουλος, Κωστ. παναγιώτου, γεωρ. Ἀργειτόπουλος, Θεοδ. Ἀθανασίου, Κωστ. Οἰκονόμου, Εὐστ. πάνου, γεωρ. Βυρέλας, Δημ. Μαρκόπουλος, Θεοδ. Μητρόπουλος, Φιλ. Λάμις, Θεοδ. Τουφεζῆς, Ἰωάν. Λιβαρτζινόπουλος, Ἀναστ. Ἀντρίκόπουλος, Θεοδ. Χρηστόπουλος, γεωρ. πασχάλης, Ἀθ. Οἰκονόμου, Νικ. Ἀντωνόπουλος, Ἀρ. Μπακάλης, Δημ. Μπακάλης, γεωρ. Φιλιώτης, γεωρ. Χρυσικός, γεωργ. Ρέμπελος, Γιάν. ποπούσης, Νικ. Λέκας, Ἀνδρ. Δημητριάκοπουλος, Γιάν. Λεκόγαμπος, Ἀντ. Μπαλαῆς, γεωρ. Μιχαλόπουλος, Θεοδ. Ἀντρίόπουλος, Κ. Κωσταντόπουλος.

Ἐν ἑλλείψει ἐπαρχιακῆς Δημογεροντίας, ἐπικυροῦται ἡ γνησιότης τῶν ἐν τῇ παρουσίᾳ ἀναφορᾶ ὑπογραφῶν παρὰ τῆς Εἰρηνοδικίας Καλαβρύτων.

Ἐν Καλαβρύτοις, τῇ 4 Ἰουνίου 1830.

Ο Εἰρηνοδικὴς Παναγ. Νικολόπουλος.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον καὶ Σεβαστὸν Κυβερνήτην.

Θάρρει υἱόκῳ κινούμενοι τολμῶμεν νὰ διετυνῶμεν πρὸς τὴν ὑμετέραν Ἐξοχότητα τὴν παρούσαν ἀναφορὰν μας μὲ τὴν ἐσώχλειστον πρὸς τὴν Α. Β. Γ. τὸν Ἡγεμόνα Λεοπόλδον, ἐξηγητικὴν τῶν αἰσθημάτων καὶ εὐχῶν μας.

Παρακαλοῦμεν δὲ ταπεινῶς τὴν Γ. Ε. ἀφοῦ ἐπεξέλθῃ αὐτὴν, νὰ πράξῃ ὅ,τι ἤθελεν ἐγκρίνει συμφερότερον.

Με βαθύτατον σέβας ὑποσημειούμεθα.

Ἐν Μονεμβασίᾳ, τὴν 11 Ἰουνίου 1830.

Οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Μονεμβασίας.

(Αἱ ὑπογραφαὶ αἱ περιεχόμεναι εἰς τὴν πρὸς τὴν Α. Β. Γ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον ἀναφορὰν τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας, ἔπονται καὶ εἰς τὴν παρούσαν.)

Πρὸς τὴν Α. Β. Γ. τὸν Ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος.

Ἀφοῦ διετρέξαμεν στάδιον πολυχρονίων καὶ πολυειδῶν δεινῶν, νυδόκησε τέλος ὁ ἐπουράνιος θεὸς ὁ προστάτης τῆς Ἑλλάδος νὰ ἐπιβλέψῃ εἰς ἡμᾶς τὰ πολυπαθῆ τέκνα του, καὶ νὰ μᾶς ἀξιώσῃ νὰ φθάσωμεν τὴν χαρμόσυνον ἡμέραν, καθ' ἣν ἠκούσαμεν τὴν τερπνοτέραν καὶ ὠραιοτέραν ὄλων τῶν ἀγγελιῶν ἡ Ἑλλὰς ἡ φιλότατη ἡμῶν πατρίς ἀνεξάρτητος! ἡ Α. Β. Γ. ὁ Λεοπόλδος Ἡγεμὼν αὐτῆς!

Δὲν ἔλλειψεν ἡ Σεβ. ἡμῶν Κυβέρνησις, ὁ μόνος ἀληθὴς διερμηνεὺς τῶν αἰσθημάτων τῶν Ἑλλήνων, νὰ ἐκφράσῃ εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν τὴν αἰώνιον καὶ βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους εἰς τοὺς Συμμάχους Μονάρχας τοὺς θε-

μελιωτάς τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ κρτους καὶ τὴν ἄμετρον αὐτοῦ χαρὰν διὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Ἡγεμό-
νος Λεοπόλδου.

Ἀλλ' ἡ συναισθανομένη εὐγνωμοσύνη εἶναι τόσον μεγάλη καὶ ἡ χαρὰ μας τόσον ἀπερίγραπτος, ὥστε τολμῶμεν καὶ ἡμεῖς οἱ κάτοικοι ὅλης τῆς ἐπαρχίας Μονεμβασίας νὰ καθυποβάλλωμεν διὰ τῆς Σεβ. ἡμῶν Κυβερνήσεως ὑπ' ὄψιν τῆς Α. Β. Υ. τὰ εἰλικρινῆ καὶ ἄδολα ταῦτα αἰσθήματά μας, καὶ τὸν διακαῆ πόθον τοῦ νὰ ἴδωμεν τὸν ἐπίγειον πατέρα μας μίαν ὥραν ἀρχήτερα ἐν μέσῳ ἡμῶν.

Ἀλλ' ὅσον ἡ εὐγνωμοσύνη, ἡ χαρὰ καὶ ὁ πόθος μας εἶναι τόσον μεγάλα καὶ ἀπερίοριστα, ἄλλη τόση εἶναι ἡ πεποίθησίς μας ὅτι ἡ Β. Α. Υ. δὲν θέλει παραβλέψει βέβαια πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τὴν κρίσιμον ταύτην περίστασιν τὰ δικαιώματα τοῦ δυστυχοῦς ἔθνους μας, τοῦ ὁποίου τὴν εὐδαιμονίαν ἐκλήθη νὰ παρασκευάσῃ, δικαιώματα, τὰ ὁποῖα καθιέρωσαν αἱματοσταγεῖς θυσίαι καὶ ἀνέκφραστα παθήματα, καὶ τὰ ὁποῖα δι' ἡμᾶς εἶναι τόσον πολύτιμα καὶ τόσον ἀκριβῆ, ὅσον καὶ αὐτὴ ἡ ζωὴ.

Δὲν ἐκτεινόμεθα δὲ περὶ τοῦ οὐσιώδους τούτου ἀντικειμένου, ἐπειδὴ τρέφωμεν ὅλοι οἱ Ἕλληνες χρηστοτάτας ἐλπίδας εἰς τὰ εὐγενῆ καὶ ὑψηλὰ αἰσθήματα τοῦ ἐκλεχθέντος ἀνδρός, τοῦ ὁποίου τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν δικαιοσύνην ἤδη ἐμάθομεν ἐκ φήμης· δὲν ἐκτεινόμεθα, διότι ἡ Σεβ. Κυβέρνησις καὶ ἡ Γερουσία μας καθυπέβαλον τὰς παρατηρήσεις των προλαβόντως ὑπ' ὄψιν τῆς Α. Β. Υ. καὶ τὰς εὐχὰς τοῦ ἔθνους ὅλου ἐξ ὀνόματος αὐτοῦ, εὐχὰς μόνας γνησίας, μόνας ἀληθεῖς ἐνὸς ἐκάστου ἡμῶν καὶ γενικῆς ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ ἐκτὸς τούτου ὅλα τὰ ἄλλα θεωροῦνται παρ' ἡμῖν νόθα καὶ ἄκυρα.

Ἐν τούτοις δέχθητε, Ὑψηλότατε Ἡγεμῶν, τὴν εἰλικρινῆ ἡμῶν ἀφοσίωσιν καὶ τὸ βαθύτατον σέβας.

Ἐν Μονεμβασίᾳ, τῇ 11 Ἰουνίου 1830.

Οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Μονεμβασίας, Ι. Εὐγενείδης, Π. Καλογεράς Λογοθέτης, Κ. Κοσμάκης, Χ. Κ. Ἰατρόπουλος, Π. Γιακοῦκος, Γ. Δεσποτόπουλος, Γ. Δελάκης, Γ. Χ. Κυριάκου, Γ. Γιακῆκου, Στ. Καλογηράς, Π. Ι. Πανταλάκη, Α. Κοντομμάτης, Ν. Μπουγιουρτίης, Τζ. Τζικιόπουλος, Στ. Φραγκάκης, Ι. Ἀγγελάκης, Α. Ρουμάνης, Γ. Λάτζης, Γ. Τουνέτας, Γ. Πιτζίνης, Α. Μακρυγιαννάκος, Α. Σταθάκη, Α. Ἀναστασάκος, Α. Λάγκης, Γ. Λάγκης, Τζ. Χιωτάκος, Π. Παπαδάκος, Α. Γιαννάκος, Γ. Μοίρας, Γ. τοῦ πᾶνου, Α. τοῦ Νικολῆ, Α. τοῦ κωνστ. Πάνου Κ. Μανολάκης, Κ. Σταθάκης, Α. Κοκκινάκης, Π. Μιχαλέτος, Α. Χαράμης, Στ. Μπαρμπάρεσος, Ν. Μέντης, Γ. Ντανάκης, Σπ. Καπελιέρης, Μ. Ἀντωνάκος, Α. Κοτζόνας, Χ. Κόλιας, Α. Γιδάρης.

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογ. Μονεμβασίας ἐπικυροῖ τὴν γνη-

σιότητα τῶν ὑπογραφῶν τῶν προκριτοδημογερόντων τῆς ἐπαρχίας ταύτης.

Ἐν Μονεμβασίᾳ, τῇ 1 Ἰουλίου 1830.

Οἱ δημογερόντες Α. Στελάκης, Γ. Ἡλιόπουλος, Π. Παπαδόπουλος.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Συνελθόντες εἰς ἐν οἱ ὑποφαινόμενοι πολῖται τῆς νήσου Ἰου εἰς τὴν ὁποίαν συνεκρότησε συνέλευσιν ὁ Διοικητὴς μας Κ. Χ. Στεκούλης, ἠκροάσθημεν μετὰ προσοχῆς τὴν ὁποίαν ὁ ῥηθὲς Διοικητὴς ἔκαμεν ἀνάγνωσιν τῆς ὑπ' Ἀρ. 1488 ἐγκυκλίου τῆς Υ. Ε.

Οἱ πολῖται τῆς νήσου ταύτης, πεποιοῦτες εἰς τὴν σοφὴν καὶ πατρικὴν φρόνησιν τῆς Σ. Κυβερνήσεως, ἐλπίζουν ὅτι εἰς ταύτην τὴν κρίσιμον μεταβολὴν τῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος θέλει ὑπερασπίσει καὶ συνεργήσῃ εἰς κατ' εὐχὴν ἐξασφάλισιν τῶν ἱερῶν δικαίων τοῦ ἔθνους.

Διὸ μὴ ἀνεχόμενοι ν' ἀποσιωπήσωμεν ὅτι ἡ πρὸς τοὺς Ἕλληνας διαγωγὴ τῆς Υ. Ε. ἐστάθη καὶ εἶναι ἐνὸς ἀγαθοῦ πατρὸς πρὸς τὰ φίλτατά του, ἀποφασίζομεν κατὰ χρέος ἀπαραίτητον ἡμεῖς οἱ κάτοικοι τῆς νήσου Ἰου διὰ τῆς ταπεινῆς μας ταύτης ἀναφορᾶς νὰ προσφέρωμεν ἀπείρους εὐγνωμοσύνας πρὸς τὴν Υ. Ε., δεόμενοι ταύτης ἵνα εὐαρεσθηθῇ νὰ πληροφρήσῃ τοὺς Σ. Μονάρχας καὶ ὑπερασπιστὰς τῆς Ἑλλάδος τὰ ὁποῖα αἰσθήματα βαθυτάτης εὐγνωμοσύνης κατέχουσι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Παρακαλοῦμεν προσέτι τὴν Υ. Ε. νὰ συγχαρῇ ἐκ μέρους ἡμῶν τὴν Α. Β. Υ., εἰς τοῦ ὁποίου τὸν φιλοδίκαιον καὶ ἐνάρετον χαρακτῆρα εἴμεθα πεπεισμένοι οἱ ὑποσημειούμενοι διὰ τὴν στήριξιν τῶν ἐσωτερικῶν τοῦ ἔθνους δικαιωμάτων.

Σύμφωνοι δὲ κατὰ πάντα ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς νήσου ταύτης εἰς τὴν ἐκφράσιν ταύτην τῶν αἰσθημάτων, πᾶσα ἄλλη πρᾶξις, ἡ ἀναφορὰ, ὑπογεγραμμένη κρυφίως, πρέπει νὰ θεωρηταὶ ὡς πρᾶξις ἄκυρος καὶ ἔργον ἀνθρώπων κινημένων ἀπὸ ἰδιαιτέρους σκοπούς.

Μ. Λουρέντζου, Ν. Σακκελίου, Ἐμ. Ξάνθης, Ἰω. Ν. Ἀμοιραδάκης, Ζ. Πάος, Γ. Μουσούρης, Γ. Θερμιώτης, Ν. Θεοδοσίου, Ν. Ἀλεκάτης, Ν. Σκλαβουνάκης, Βαρ. Φρονίστας, Α. Λιθέρης, Ν. Παπᾶ Στέφας, Κ. Ἀμοιραδάκης, Μ. Σκλαβουνάκης, Α. Φρονίστας, Ι. Ἀρτέμης, Κ. Ἀντωνίου Σπαθάρη, Ι. Μπουρνέλης, Γ. Πόπα, Μ. Μανολάκη, Α. Γ. Κουρτέσης.

Τὴν γνησιότητα τῶν ὑπογραφῶν ἐπικυροῖ ἡ Δημογεροντία Ἰου.

Ἐν Ἰφ, τῇ 20 Ἰουνίου 1830.

Λορέντζος Ματίου, Κ. Φρονίστας.

Πρὸς τὸν Σεβ. Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Ἀφοῦ οἱ ὑποσημειούμενοι πολῖται Ἀμοργῖνοι ἠκροάσθημεν μετὰ προσοχῆς τὴν ὑπ' Ἀρ. 1488 ἐγκυκλίον τῆς Υ. Ε., μετὰ μεγάλην μας λύπην εἶδομεν τὸ κίνημα τῶν τινῶν συμπολιτῶν, οἵτινες ἐπιθυμοῦντες νὰ συστήσωσιν ἑαυτοὺς πρὸς τὴν Α. Β. Υ. καὶ νὰ φανῶσι πρῶτοι τῶν ἄλλων πολιτῶν, ἐξέφρασαν μὲ ἐγγραφα ἴδια καὶ πλαστὰ κρυφίως τῶν ἄλλων αἰσθημάτων χαρᾶς πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον. Ὅσον δὲ δικαία ὑπάρχῃ καθ' αὐτὴν διὰ τὴν ἐκφράσιν τῆς εὐγνωμοσύνης των, τοσοῦτον ἀποδεικνύει αὐτοὺς αὐθαιρέτους, ἀφαιρούντας ἀπὸ τὸν λαὸν τὸ θεῖον δικαίωμα, τὸ ὁποῖον ἀνήκει εἰς τὸν ὅλον λαὸν πάσης ἐπαρχίας καὶ πόλεως, καὶ οὐχὶ εἰς ἐν ἢ δύο ἄτομα.

Ἐξοχώτατε, ἡ ἱερὰ ἀλήθεια διατρανεῖ ὅτι ἅπας ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εὐγνωμονεῖ πρὸς τοὺς κραταιοτάτους Συμμάχους Βασιλεῖς, καὶ ἀγαλλόμενος χαίρει χαρὰν ἀνέκφραστον διὰ τὴν

ἐλπίζουσιν παρ' αὐτῶν ποθεινοτάτην εὐδαιμονίαν· ἀλλ' ἐπίσης γνωρίζει κεφαλὴν καὶ Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος τὸν ἤδη διευθύνοντα αὐτὴν σοφῶς.

Οἱ πολῖται τῆς νήσου ταύτης πεπεισμένοι ὄντες ὅτι διὰ τῆς εὐλόγου καὶ πατριωτικῆς προνοίας τῆς Κυβερνήσεώς των θέλουν ἀσφαλισθῇ τοῦ ἔθνους τὰ δίκαια· αἱ εὐχαὶ ὅλων ἡμῶν εἰσὶ σύμφωνοι κατὰ πάντα μετὰ τὰς ὁποίας ἡ Υ. Ε. ἐξέφρασε πρὸς τὴν Α. Β. Υ. ἐξ ὀνόματος καὶ ἐκ μέρους ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους· εὐγνωμονοῦμεν εὐλικρινῶς πρὸς τὰς εὐεργετίας αὐτῶν Συμμάχους Δυνάμεις· τέλος πάντων πᾶσα πράξις ἢ ἀναφορὰ ὑπογεγραμμένη κρυφίως ἀπὸ ἀτομὰ τινὰ τῆς νήσου ταύτης, ἐὰν ἔγινε, πρέπει νὰ θεωρῇται ἄκυρος καὶ ὡς χάρτης ἄγραφος.

ὑποσημειούμεθα μετὰ ὅλον τὸ βαθύτατον σέβας.

Οἱ εὐπειθεῖς πολῖται, Οἰκονόμος Γιαννὸς, Σακκελάρης Πράσιος, Πρωτοπαπ. Νομικός, Δ. Ἱερὺς Γιαννακόπουλος, Σαμουὴλ Ἱερομόν. καὶ Πνευματικός, Παπ. Ν. Καθάλας, Δ. Γαβρᾶς, Ἀντ. Τζαννῆς, Παπ. Χαρτοφύλαξ, Ἀντ. Χιωτίνης, Σταμ. Γιαννακόπουλος, Μαρ. Γιαννάκος, Γ. Βλαβάνος, Γ. Χιωτίνης, Μ. Φωστιέρης, Γ. Πασπαλάς, Γ. Πράσιος, Δ. Πράσιος, Α. Μαῦρος, Γ. Σιγάλας, Ἰω. Μαντιρινός, Θ. Πράσιος, Δ. Φωστιέρης Γ. Γιαννάκος, Κ. Πράσιος, Ν. Κοσινός, Δ. Φωστιέρης Γ. Γιαννάκος, Κ. Πράσιος, Ἰω. Πράβιος, Κ. Χαρακόπος, Α. Μαῦρος, Δ. Γιαννάκος, Ἰω. Πράβιος, Η. Πράσιος, Α. Κορωνέλος, Γ. Πραματευτόγλους, Μ. Διακορώνιας, Ν. Φωστέρης, Δ. Μαῦρος, Α. Πράσιος, Ἰω. Θεολογίτης, Ἰω. Ζαρακάκης, Μ. Γιαννάκος, Σ. Μουράτης, Δ. Γ. Γαράς, Ἰω. τῆς Καλῆς, Μ. Πράσιος, Γ. Πράσιος, Δ. Βλαβιανός, Γ. Παπασαρκῆς, Α. Κοβέος, Ἰω. Κ. Παπαδόπουλος, Κ. Γιαννάκος Τ. Πράσιος Ν. Κοβέος, Ν. Γεράκης, Ν. Λιζάρδος, Κ. Φ. Ζωγράφος, Ν. Βλαβιανός, Α. Κορωνέλος, Α. Σιρίγος, Ἰω. Βενετζίανος, Α. Φωστιέρης, Ν. Μουράτης, Σ. Ἀλεξανδράκης, Δ. Κανακάρης, Ἰω. Πιπέρης, Μ. Βεὶρ, Γ. Βένερης, Ἰω. Γαβελᾶς, Κ. Πράσιος, Δ. Παναγιώτη, Κ. Ἐξαρχόπουλος, Μ. Θεολογίτης, Π. Πλατὺς, Δ. Β. Γεωργίου, Μ. Δ. Δ. Μανόλη, Ἰω. Μαρκούλης, Μ. Βενετσάνος.— Οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων Αἰγιαλῆς Ἀμουργοῦ, Οἶκον. Ραγιάς, Οἶκον. Δευτρίος, Σακκελ. Θεολογίτης, Σακκελ. Μαγιάσης, Πρωτοπ. Ρήγας, Σκευοφύλαξ Γαβάλας, Σκευοφύλαξ Μεδιάστιμος, Χαρτοφύλαξ Στεφανόπουλ., Πρωτοψάλτης Μπαβαράμπας, Ν. Μεάσης, Ν. Μπεκρῆς, Ν. Δενδρινός, Α. Α. Συναδινός, Α. Γρασπός, Α. Ροῦσσος, Α. Σιμιδαλάς, Π. Κολίδας, Ἰω. Ἐξαρχόπουλος, Ν. Θεολογίτης, Ν. Κοβέος, Μ. Ραγιάς, Μ. Συναδινός, Γ. Μανόλη, Κ. Σιμεδελάς, Δ. Στεφανίδης, Ἰω. Βλαβιανός, Ν. Βενετζίανος, Ν. Γρίσπος, Ἰω. Τεμερζῆς, Μ. Κοβέος, Γ. Ζωβέος, Μ. Ἐξαρχόπουλος, Δ. Σμυρνῆς, Ἰω. Φωστιέρης, Α. Συναδινός, Δ. Βάσαλος, Κ. Ροῦσσος, Ἰω. Ροῦσσος, Ν. Γαβαλάς, Γ. Μπεκαράς, Α. Μπεκίρης, Κ. Συναδινός, Ἰω. Συναδινός, Μ. Βάσαλος, Γ. Κανακάρης, Κ. Γιαννάκος, Ἰω. Λάου, Ν. Κοβέος, Γ. Γαβαλάς, Γ. Σμιδαλάς, Γ. Ἐξαρχόπουλος, Α. Βλαβιανός, Μ. Κοβέος, Κ. Ροῦσσος, Γ. Ροῦσσος, Α. Ἐξαρχόπουλος, Α. Μπεκρῆς, Γ. Βασάλου, Μ. Βάσαλος, Μανόλ. Βάσαλος, Ἰω. Ρήγας, Ἰω. Μάγισης, Ἰω. Κοβέος, Η. Σκαρλάτος, Δ. Ἐξαρχόπουλος, Ἰω. Συναδινός, Κ. Συναδινός, Ἰω. Βάσαλος, Κ. Βλαβιανός, Α. Βολαβινός, Κ. Σικαρτίνος, Α. Σικαρτίνος, οἱ δημογέροντες Αἰγιαλῆς χωρίων, Μ. Βασάλος, Μ. Συναδινός, Μ. Νομικός, ὁ δημόσιος νοτάρης Ν. Βλαβιανός.

Ἐπικυροῦται τὸ αὐτόγνωμον καὶ γνήσιον τῶν ἄνωθεν ὑπογραφῶν παρὰ τῆς Δημογεροντίας ταύτης.

Ἐν Ἀμοργῷ, τῇ 29 Ἰουνίου 1830.

Οἱ δημογέροντες, Ἰω. Βλαβιανός, Ἀντώνιος Βενιέρης, Νικόλαος Γιαννακόπουλος.

Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Σ. Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Ἀνεγνώσθη παρὰ τοῦ Διοικητοῦ μας Κ. Χαραλάμπου Στεκούλη ἡ ὑπ' Ἀρ. 1488 ἐγκύκλιος τῆς Υ. Ε. εἰς τὴν ὁποίαν συνεκρότησε συνέλευσιν, συμπαραερισκομένης καὶ τῆς Δημογεροντίας, καὶ μετ' ἄκρας προσοχῆς ἠκροάσθημεν τὰ ἐν αὐτῇ διαλαμβανόμενα.

Ἡ ἀνάγνωσις αὕτη ηὔξανε τὴν ὁποίαν πάντοτε ὁμολογοῦμεν πιστὴν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Σ. ἡμῶν Κυβερνήτην καὶ πατέρα διὰ τὰς ὁποίας ἐπέφερες καὶ ἐπιφέρεις ἀδιακόπως ἐφ' ἡμῶν ἀπείρους ἀγαθοεργίας.

Αἱ εὐχαὶ ὅλων ἡμῶν εἶναι κατὰ πάντα σύμφωνοι μετὰ τὰς εὐχὰς τῆς Κυβερνήσεως, τὰς ὁποίας ἐξέφρασεν εἰς τὴν Α. Β. Υ. ἐξ ὀνόματος καὶ ἐκ μέρους ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Εὐγνωμονοῦμεν ἅπαντες οἱ πολῖται Σικύνιοι εὐλικρινῶς πρὸς τὰς εὐεργετίας ἡμῶν Συμμάχους Δυνάμεις.

Ἀφωσιωμένοι δὲ εἰς τὰς ἱεράς πράξεις τῆς Υ. Ε. καὶ πεπεισμένοι ὅτι οὐδὲν τῶν συμφερόντων μας παραμελεῖ, δὲν ἀμφιβάλλομεν ποσὸς, ὅτι διὰ τῆς εὐλόγου καὶ πατρικῆς προνοίας τῆς Α. Ε. θέλουν ἐξασφαλισθῇ τὰ Ἑλληνικὰ δίκαια εἰς ταύτην τῶν πραγμάτων τὴν μεταβολήν.

Διὸ γνωρίζοντες τοὺς πατριωτικοὺς ἀγῶνας, τοὺς ὁποίους ἡ Υ. Ε. κατέβαλε καὶ καταβάλλει καθ' ἐκάστην, δὲν δυνάμεθα νὰ ἀποσιωπήσωμεν δι' ὅλα τὰ εὐγενῆ καὶ εὐλικρινῆ αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα τρέφει ἡ Υ. Ε. ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἄν δὲ ἔγινε καμμία ἀναφορὰ ὑπογεγραμμένη κρυφίως ἐξ ἀτόμων τινῶν τῆς νήσου ταύτης, θέλει θεωρεῖται ἄκυρος καὶ ὡς χάρτης ἄγραφος.

Προσφέροντες πρὸς τὴν Υ. Ε. βαθύτατον σέβας ὑποσημειούμεθα,

Πρωτόπαπας Σικύνου, Π. Ἀλαφούζος, Ζ. Γαβαλάς, Γ. Παπαδόπουλος, Μ. Ἀλαφούζος, Ἐμ. Ντανασῆς, Α. Ἐάνθης, Α. Ἀθανασίου, Γ. Ἀλαφούζος, Δημήτριος Ντανασῆς, Π. Βενέρουτος, Α. Μπατιστᾶ, Δ. Ἀνδρέα, Ν. Πολίτης, Δ. Βενιάρης, Σ. Βραχάμος, Δ. Βενιέρης, Δ. Καλτζοδύτης, Ν. Ξερφιώτης, Ἀν. Ραγουζῆς, Δ. Γεωργίου, Κ. Δημητρίου Ἀνδρέα, Λουκάς Ζεβεδαῖος, Ἰ. Διδόλης, Δ. Βενιέρης, Ἀν. Νικολάου Κιμουλιώτης, Μενεὸς Μενεοῦ, Γ. Μαρκατάδος.

Ἡ Δημογεροντία αὕτη συνυπογραφομένη μετὰ τῶν πολιτῶν τῆς νήσου ταύτης, ἐπικυροῖ καὶ τὸ αὐτόγνωμον καὶ γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν αὐτῶν.

Ἐν Σικύνῳ, τῇ 20 Ἰουνίου 1830.

Ὁ Δημογέρων Ζαφείριος Α. Γαβαλάς.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην.

Ἐξοχώτατε Σ. ἡμῶν Κυβερνήτα,

Ἐκοινοποιήθη παρὰ τοῦ Διοικητοῦ μας Κ. Χ. Στεκούλη ἡ ὑπ' Ἀρ. 1488 ἐγκύκλιος τῆς Υ. Ε., δι' ἧς προσκαλοῦμεθα οἱ ὑποφαινόμενοι πολῖται Πολυκάνδριοι νὰ ἐξηγήσωμεν τὰ αἰσθήματά μας πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν ψηφισθέντα ἡμῶν Ἡγεμόνα μετὰ τρόπον πασιφανῆ καὶ ἔννομον.

Ἐξοχώτατε, μ' ὅλον ὅτι εἶδομεν τὰς ὁποίας ἐξέφρασε καὶ πρὸς τοὺς κραταιοὺς Συμμάχους καὶ πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὰς εὐχὰς καὶ αἰσθήματα τοῦ ἔθνους, τὰ ὁποῖα ἡμεῖς γνωρίζομεν κατὰ πάντα σύμφωνα μετὰ τὴν θέλησιν καὶ εὐχαρίστησιν ὅλων ἡμῶν.

Ἐπιστηρίζομενοι δὲ εἰς τὰς καθημερινὰς ἀγαθοεργίας τῆς Υ. Ε., ἧτις οὐδὲ μικρὸν παραβλέπει εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ τὸ ἔθνος εὐδαίμον, εἰμεθα πεπεισμένοι, ὅτι καὶ ἡ Α. Β. Υ. δὲν

θέλει παραβλέπει πᾶν ὅτι δύναται νὰ καταστήσῃ τὸ πολυπαθὲς τοῦτο ἔθνος τοιοῦτον.

Παρακαλοῦμεν οὖν, Σ. ἡμῶν Κυβερνήτα, νὰ προσφέρῃτε πρὸς τοὺς κραταίους εὐεργέτας τῆς πατρίδος ἡμῶν τοὺς Σ. Συμμάχους τὰ αἰσθήματα τῆς εὐγνωμοσύνης μας.

Ἐν δὲ κἀνὲν ἔγγραφον ἔγεινε κρυφίως πρὸς τὴν Β. Α. Υ., λογίζεται παρὰ τοῖς κατοικοῖς τῆς νήσου ταύτης ἄκυρον καὶ ὡς ἄγγραφον, ὃν ἄτακτον καὶ αὐθαίρετον καὶ χωρὶς εἰδήσιν τῆς κοινότητος.

Δέχθητε λοιπὸν εὐμενῶς, Σ. Κυβερνήτα, τὰ εἰλικρινῆ αἰσθήματα μας, καὶ τὴν ἐξ εὐγνωμοσύνης ἀφοσίωσιν εἰς τὴν Υ. Ε. ὧν ἡμῶν τῶν ὑποφαινομένων μ' ὅλον τὸ ὀφειλόμενον καὶ θαυτάτον σέβας.

Οἱ εὐπειθεῖς κάτοικοι τῆς νήσου ταύτης, Οἰκονόμος Π. Ποτεντάκας, Σ. Δεκεβάλες, Σ. Μάναλης, Πρωτοπ. Νοτάρης, Χ. Διδόλης, Ἀν. Ἱερεὺς Κονδούρης, Γ. Α. Βενέρης, Γ. Δανασῆς, Ἰ. Βαρούχας, Αεον. Βενέρης, Ἰ. Λύδδης, Ν. Κονταρίνιος, Γ. Δεκαβάλας, Ἰ. Κούντουρης, Ἀπ. Πρωτοψάλτης Λύδδης, Ν. Παροῦ Μισιρλῆς, Π. Ντούρρης, Διμ. Ἰωάννου, Π. Γεωργίου, Π. Λύδδης, Ἀν. Κουνδούρης, Ν. Λύδδης, Δ. Λιουζάρδος, Ἀν. Ντόλφης, Σ. Παπαδόπουλος, Ν. Πρόκος, Γ. Ζάμανος, Δ. Ντούλφης, Ν. Φίλιππος, Μ. Λιζένιδος, Π. Γαβαλᾶς, Μ. Ἰγορρόυς, Κ. Καβάλλης, Μ. Βραχάμης, Ἀν. Λύδδης, Μ. Ντιρλιντάνης, Γ. Τραλίδης, Ν. Ἀναγνώστης Σιδερῆς, Π. Κονδούρης, Ἐμ. Ντεκαθέλας, Δ. Κονδούρης, Ἰ. Τούφσης, Ἀν. Κουνδούρης, Μ. Παπαδόπουλος, Ν. Φαρομηλέγγος, Γ. Ν. Γηράρδης, Μ. Σιδερῆς, Ἰ. Πέτος, Κ. Μπενιός, Ἰ. Καμαρότος, Δημ. Ντεκαβάλας, Ν. Μάναλες, Ν. Ντεκαβάλες, Ν. Γεωρ. Ντεκαβάλες, Ἰ. Ντουρῆς Νικολάου, Δημήτριος Ἰ. Πένος, Γ. Βαρούχας, Γ. Ρούνους, Ἰ. Καρυστινός, Γ. Μανουήλ, Γ. Σιγούρα, Μ. Βάναρης, Κ. Γηράλδης, Ἀν. Σιδολήθ.

Ἐπικυροῦται παρὰ τῆς Δημογεροντίας ταύτης, κατ' αἴτησιν τῶν ὑπογραψάντων, τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα καὶ ἡ γνησιότης τῶν ὑπογραφῶν.

Ἐν Πολυκάνδρῳ, τῇ 19 Ἰουνίου 1830.

Οἱ Δημογέροντες Ἰάκωβος Δεκαβάλης, Ἰωάν. Κουνδούρης.

Πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον Ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος.

Ἀνεκλάλητος εἶναι ἡ χαρὰ, τὴν ὁποίαν ἠσθάνθημεν πληροφορηθέντες ἀπὸ τὰς πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν διακοινώσεις τῶν παρ' αὐτῇ Κυρίων Ἀντιπρέσβειων τῶν ὑψηλῶν Συμμάχων Αὐλῶν, χρονολογημένας τὴν 27 Μαρτίου (8 Ἀπριλίου), καθὼς καὶ ἀπὸ τὴν πρὸς αὐτὰς ἀπάντησιν τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν 4 (16) Ἀπριλίου, ὅτι αἱ προστάτιδες τῶν Ἑλλήνων σεβασταὶ Συμμαχικαὶ Αὐλαὶ μετὰ ἀπείρους εὐεργεσίας τῶν πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀπεφάσισαν τελευταῖον καὶ τὴν τελείαν ἀνεξαρτησίαν του, εὐδοκήσασαι καὶ τὸ νὰ ἀναθέσωσι τοῦ λοιποῦ τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ καὶ τὴν μέλλουσαν εὐδαιμονίαν του πρὸς τὴν Υ. Β. Υ.

Σπεύδομεν διὰ τοῦτο κατὰ χρέος διὰ τῆς παρουσίας μας πράξεως ὅλοι ἡμεῖς οἱ πολῖται τῶν Μεσσηνιακῶν φρουρίων οἱ ἐν ὑπουργήμασι καὶ πρόκριτοι, οἱ συνελθόντες σήμερον εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς Διοικήσεώς μας, προεδρεύοντος τοῦ Διοικητοῦ μας καὶ παρεδρευόντων ὧν τῶν ἐπιτοπίων Ἀρχῶν νὰ ἐκφράσωμεν διὰ τῆς Υ. Β. Υ. πρὸς τὰς ἀληθείας καὶ εὐεργετίας τοῦ ἔθνους ἡμῶν ὑψηλὰς Συμμαχικὰς Δυνάμεις τὴν ἐγκάρδιον καὶ εἰλικρινῆ εὐγνωμοσύνην μας, εὐχόμενοι συγχρόνως, καθὼς καὶ ἡ Κυβερνήσις μας εὐχεται, τὴν ταχεῖαν ἀφίξιν ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν τῆς Υ. Β. Υ., εἰς τὴν ὁποίαν ἀπόκειται τοῦ λοιποῦ νὰ ἐκ-

περαιώσῃ τὸ μέγα ἔργον τῆς Ἑλλάδος, μηδὲν ἄμφιβάλλοντες ὅτι διὰ τῆς θαθείας φρονήσεώς της καὶ τῶν ἀνεκτιμήτων προτερημάτων της θέλει ἀσφαλίσῃ τὰ νόμιμα δικαιώματα ἐνὸς δυστυχοῦς λαοῦ, ὅστις ὑπέφερεν ὑπὲρ αὐτῶν τὰ μεγαλῆτερα δεινὰ καὶ θυσίας.

Ἐνῷ διευθύνομεν τὴν παροῦσάν μας πρὸς τὴν Υ. Β. Υ. διὰ τῆς ἐνεστώσης Κυβερνήσεώς μας, σπεύδομεν νὰ ἀνακοινώσωμεν πρὸς αὐτὴν ὅτι αἱ εὐχαὶ ὁλοκλήρων τῶν τριῶν τούτων ἐπαρχιῶν, αἵτινες ἀποτελοῦν ἓνα τμήμα ὑπὸ μίαν διοίκησιν, εἶναι σύμφωνοι καθ' ὅλα μὲ τὰς εὐχὰς, τὰς ὁποίας ἡ Κυβέρνησις μας ἐξέφρασε πρὸ ὀλίγου ἐξ ὀνόματος καὶ ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους πρὸς τὴν Υ. Β. Υ., ἥτις παρακαλεῖται νὰ θεωρήσῃ ἄκυρον, παράνομον καὶ ὡς χάρτην ἄγγραφον πᾶσαν ἄλλην πρᾶξιν ἢ ἀναφορὰν πρὸς τὴν Υ. Β. Υ. συνθεμένην καὶ γεγραμμένην κρυφίως ἐξ ἀτόμων τινῶν τῶν συμπολιτῶν μας, ἐπονομασθέντων αὐθαίρετως ἀντιπροσώπων τῆς ἐπαρχίας μας.

Δέχθητε, Υ. Β. Ἡγεμὼν τῆς Ἑλλάδος, τὴν ἐκφρασιν τοῦ θαυτάτου σέβας μας, καὶ τῆς ὑποκλίσεώς μας, μὲ τὰ ὁποῖα ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποσημειωθῶμεν μ' ὅλην τὴν ἐγκάρδιον ἀφοσίωσιν.

Ἐξεδόθη ἐν Μοθώνῃ, τὴν 28 Μαΐου 1830.

Οἱ ἐν ὑπουργήμασι καὶ πρόκριτοι πολῖται τῆς ἐπαρχίας Μοθώνης, Δ. Ἱερεὺς Οἰκονόμος, Ἡλ. Γ. Βουτιέρου, Ἰωάν. Δημητρίου, Ἀθ. Σπυρόπουλος, Γ. Δημόπουλος, Κ. Μιχαλακόπουλος, Ἀν. Τζαγκάρης, Γ. Καλογερόπουλος, Κ. Ματζουράνης, Χ. Καλομοίρας, Ν. Φιλόλιχνος, Γ. Γεωργακόπουλος, Δ. Φιλιόπουλος, Γ. Καλογερόπουλος, Ν. Ἀγιομαυρίτης, Γ. Καβετζόπουλος. — Οἱ ἐν ὑπουργήμασι καὶ πρόκριτοι πολῖται τῆς ἐπαρχίας Κορώνης, Ἡλ. Καράπαυλος, Ἡλ. Σακκέτος, Θ. Δαρειώτης, Γ. Γεωργουλόπουλος, Δ. Γ. Σπυργίτης, Π. Μπεμπόνης, Π. Δ. Τριγγέτας, Ἀ. Μπουρμπουχάκης, Π. Κλάπας, Ν. Ταμπακόπουλος, Ἰ. Κλάπας, Κ. Ἱεροψάλτης καὶ οἰκονόμος, Ἀρ. Μελέτιος, Χ. Πέχιος, Θ. Λαχανᾶς, Ἰ. Μπουρνᾶς, Δ. Ζ. Πολίτης. — Οἱ ἐν ὑπουργήμασι καὶ πρόκριτοι πολῖται τῆς ἐπαρχίας Νεοκάστρου, Πρωτοπαπᾶς Πέτρος, Ν. Γ. Οἰκονομόπουλος, Ἀν. Τατόπουλος, Ἀρχ. Νεόφυτος, Θ. Λεβαχίδας, Ν. Κωστόπουλος, Π. Μπόμπολας, Ἀθ. Τζούλος, Κ. Θ. Οἰκονομόπουλος, Δ. Κυπαρίσσης, Ἐμ. Ζουμπόλης, Π. Χρηστόπουλος, Δ. Μαρκόπουλος, Γ. Παρασκευόπουλος, Γ. Ἀνδρινόπουλος, Ν. Κανελλόπουλος, Π. Σαρδέλης. — Οἱ κάτοικοι τοῦ τμήματος τῶν χωρίων, Μεσοχωρίου, Χατζόγλι, Ρίπενας καὶ Δεντίνας, Γ. Χρονόπουλος, Θ. Μαρκόπουλος, Ν. Γεωργίου, Δ. Μαρούλης, ὁ Δημογέρων Ν. Κανελλόπουλος. — Οἱ κάτοικοι τοῦ τμήματος τῶν χωρίων Μεμερεῖζι καὶ Βελί, Π. Τζελίχης, Ἰ. Τζακωνόπουλος, Γ. Κοτζέλης, ὁ Δημογέρων Α. Σαρατζιώτης, Δ. Οἰκονόμου. — Οἱ κάτοικοι τοῦ τμήματος τῶν χωρίων Μηλίτζας, Γρίζι, Μινάγκας κτλ. ὁ Δημογέρων Κωσταντὶς Χατάνος, ὁ ὑποδημογέρων Κ. Μουλατρώτης, Δ. Ρήγας, Ἀ. Κόνης, Θ. Κόνης, Γ. Ἀργίτης. — Οἱ κάτοικοι τοῦ τμήματος τῶν χωρίων Ἀγιανδριάδες, Κατινάδες καὶ Ἀρμενίου, Γ. Σταθόπουλος, Τζαν. Κυριακόπουλος, Δ. Κουτζουμπᾶς, Π. Τερζάκης, Γ. Μοθυνός, Ν. Κουζουμπάκης, Δ. Κουτζουμπᾶς Δημογέρων. — Κορώνης, Δ. Κοιλᾶς, Ἰ. Γκανᾶς, Ἀναγ. Κλάπας, Εὐσ. Μπάστας, Θ. Μπουρμπουλάκης, Γ. Παυλάκης, Γ. Δημητρόπουλος, Δ. Στεφανόπουλος, Δ. Ζητούκης, Δ. Λαχανᾶς. — Οἱ κάτοικοι τοῦ τμήματος τῶν χωρίων Τζαφερόγλι, Γερακάδες, Ἀγίου Δημητρίου, Φαναρίου κτλ. Γ. Ράμος, Δ. Μπουμπούτας, Θ. Καλάθας, Θ. Γερακαδιώτης, Δ. Μελίας, Σ. Σιρολιάς, Π. Ζουζούνης, Καλ. Λιόπουλος, Δ. Τζιρολάκης. — Οἱ κάτοικοι τοῦ

τμήματος τῶν χωρίων Σουμάναγα, Πετροχώρι, Χασάναγα, Ύπουστάμαγα καὶ Πισάκι, Σ. Γεωργιολόπουλος, Ν. Μιχόπουλος, Καλόγ. Μπάκας, Π. Ποδάρας, Κ. Χρονόπουλος, Αν. Μπουστούγκας Δημογέρων. — Νεοκάστρου, Θ. Σταθόπουλος, Ι. Πετρόπουλος, Θ. Δημητρόπουλος, Α. Γεωργιολόπουλος, Μ. Μιχαλόπουλος, Κ. Τζίταριδημητρόπουλος, Δ. Σαρμαζόπουλος, Κ. Ζαλόπουλος, Ν. Φωτόπλος, Ν. Σταυρόπουλος, Χ. Χουλίας, Δ. Πηδλόπουλος, Δ. Γιωργιόπουλος. — Οἱ κάτοικοι τοῦ τμήματος τῶν χωρίων Πόλα, Ζαΐμογλι, Λέζαγα, Γιάλοβα, Σκινόλακα καὶ Τουβαλοβορά, Σ. Κοτζίρης, Π. Ανδρέου, Αν. Κοντουλόπουλος, Π. Κλασανᾶ, Α. Ἀλεξόπουλος, Δ. Καραλέκας, Γιαν. Κωνσταντακόπουλος, Ν. Κυριακούλης Δημογέρων. — Οἱ κάτοικοι τοῦ τμήματος τῶν χωρίων Χαντρινού, Φοῦρτζι καὶ Καντιλίσκери, ὁ Δημογέρων Ν. Κόνης, ὁ ὑποδημογέρων Ν. Μπασαράς, ὁ ὑποδημογέρων Δ. Μπέλεχας, Ν. Κότζιρας, Δ. παράνομος. — Οἱ κάτοικοι τοῦ τμήματος τῶν χωρίων Σουλινάρι, Βελι καὶ Χαλαμπρέζα, ὁ Δημογέρων Η. Ραλίας, Π. Καρλῆς, Θεοδωρῆς Ευδιᾶς, Ανδρέας Καρλῆς, Ἀποστόλης Κοκκινόγιαννης, Αγ. Σαμαρτζῆς, Α. Καρλῆς, Θεοδωράκης, Ραλίας, Δημητράκης Ραλίας. — Οἱ κάτοικοι τοῦ τμήματος τῶν χωρίων Χατζῆ, Ἀρνασόταλι, Κρούσσα καὶ Σαπάνι, ὁ Δημογέρων Ἀλεξίος Ρόνεσης, Δ. Κίσας, Θ. Ντουλάμης, Κ. Λιόπουλος. — Οἱ κάτοικοι τοῦ τμήματος τῶν χωρίων Βλαχοπούλου, ὁ Δημογέρων Θ. Γιάνναρης, Γ. Κνόνης, Δ. Τζιωνῆς, Θ. Χρονᾶς, Θ. Φράγκος, Σ. Σικαλιάς, Δ. Κριτζέπος, Γ. Χρονόπουλος, Π. Πανταζόπουλος. — Οἱ κάτοικοι τοῦ τμήματος τῶν χωρίων Χαροκοπίου, Κατίρογλι, Αἰτίνι καὶ Μοσουλὶ, Στεφ. Σίμος, Γιαν. Τριανταφυλλακῆς, Α. τοῦ ἡγουμένου, Χ. Τζακωνάκης, Γιαν. Ἀνδρικάκης, Γ. Γιώργουλος, Π. Σταματέλος, Π. Μιχελῆς, Α. Βλαχοπουλιώτης, Ι. Καλογιαννάκης, Ι. Γκούνης, Δ. Σταυράκης, Ι. Μπούτζη, ὁ Δημογέρων Π. Σαραντόπουλος. — Οἱ κάτοικοι τοῦ τμήματος τῶν χωρίων Πετριάδων, Κόμπων καὶ Τόσταγα, Κ. Παπαμικρούλης, Κ. Δραγκιάτης, Γ. Βέργης, Π. Μηνᾶς, Α. Δραγκιώτης, Γ. Μηνᾶς, Γ. Γιαννούκος, Π. Κουβέλας, ὁ δημογέρων Π. Βέργης. — Οἱ κάτοικοι τοῦ τμήματος τῶν χωρίων Βουναρίων κτλ., Γ. Καριόρος, Φ. Βλαχοθανάσι, Γ. Λαμπράκης, Κ. Κανελλόπουλος, Κ. Κορμάκης, Α. Χρυσικός, Α. Ἀξιώτης, Α. Σταυρακῆ, Ν. Δημητρακόπουλος Δημογέρων, Παπᾶ Ἰωάννης τῶν Βουναρίων. — Οἱ κάτοικοι τοῦ τμήματος τῶν χωρίων Ἀγριλίζας, Μουζούστα καὶ Βρυσόμυλου, Μ. Ἀδραχτόπουλος, Δ. Μουζακιώτης, Γ. Σταυρόπουλος, Γ. Χρυσομπόλης Δημογέρων. — Οἱ κάτοικοι τοῦ τμήματος τῶν χωρίων Σκάρμιγκα, Στυλιανού καὶ Μαντακι, Αν. Βαγγέλης, Ν. Χρονόπουλος, Δ. Ματζακᾶς, Γ. Κωσταντόπουλος, Θ. Πλατὺς, Κ. Κυριακόπουλος, Π. Κατζᾶς, Π. Πανταζόπουλος Δημογέρων. — Οἱ κάτοικοι τοῦ τμήματος τῶν χωρίων Νικολένας, Πλάτανος, Πιαθίσσα, Δάσσα, Κονδηνού, Παπούλιας, Κουκουνάρα, καὶ κρεμμύδα, Σπόλ. Τζαγκλῆς, Γ. Γιαννόπουλος, Δ. Πανταζόπουλος, Γ. Τεπεμπεγιώτης, Γ. Ἰαμουράνης, Δ. Πανταζόπουλος, Γ. Ματζῆς, Θ. Ἀργυρόπουλος. — Οἱ κάτοικοι τοῦ τμήματος τῶν χωρίων Ἀβραμιού, Χάσταμι, Μάδενες, Χατζελὶ καὶ Σμαίλου, Α. Κόλιας, Α. Νικολακόπουλος, Α. Σκαρμούντζος, Γ. Σκαρμούντζος, Π. Παναγος, Χρηστόπουλος, Θ. Σταυρόπουλος, Α. Σκορδάκης, Π. ἱερεὺς ἐφημέριος, ὁ Δημογέρων Χ. Πολυχρονόπουλος. — Οἱ κάτοικοι τοῦ τμήματος τῶν χωρίων Πελεκανάδας, Μίσκα, Ζαΐμογλικαὶ Κουρτάκι, Γ. Λινοτραφίτης Γ. Χαγίας, Κ. Μακρὺς, Θ. Μοσκοβίτης, Α. Γραμματικός, Δημογέρων Γ. Μοσκοβίτης, παπᾶ Γεώργιος ἐφημέριος. — Οἱ κάτοικοι τοῦ τμήματος τῶν χωρίων Γαμβριᾶ, Κόκκινου, Ρομισταφᾶ, Λοκίσσα, Ἀναζογλι καὶ Κουτζιμαδι, Κ. ἱερεὺς ἐφημέ-

ριος, Α. Σιδέρης, Κ. Πανταζόπουλος, Κ. Ρισβάνης, Θ. Ψειρῆς, Π. Παντελόπουλος, Γ. Σταυρόπουλος. — Οἱ κάτοικοι τοῦ τμήματος τῶν χωρίων Βασιλίτζι, Γαρατζᾶ, Τζαῖζι, Καπλάνι, Ζιζάνι, Βάλτουκα καὶ Κλεισοῦρα, Γ. Μαραντος, Γ. Βασιλόπουλος, Γ. Σαρδέλης, Θ. Τζόκας, Π. Τόκολες, Θ. Κοτζαύτης, ὁ Δημογέρων Βασίλης Βασιλόπουλος. — Οἱ ἐπαρχιακοὶ Δημογέροντες Κορώνης, Γ. Σπουργίτης, Γ. Πολίτης, Ν. Κ. Λαχανᾶς, Γ. Βεργογιαννόπουλος.

Πρὸς τὴν Β. Α. Ὑψηλότητα.

Ὑψηλότητα ἡγεμῶν,

ἔχοντες τὴν τιμὴν οἱ ὑποσημειούμενοι ν' ἀναγνώσουν τὴν ἀπάντησιν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὰς παρατηρήσεις τῆς Γερουσίας εἰς τὰς διακοινώσεις τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, σπεύδοντες νὰ θέσουν ἐνώπιον τῆς Α. Β. Ὑ. τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου βαθέα καὶ εὐκρινῆ αἰσθήματα, τὰ ὅποια δίδουν χρῆστας ἐλπίδας τοῦ ὅτι διὰ τῆς Κυβερνήσεως τῶν αἰμαγάλοι θυσῆες τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἔθνους τὰ δίκαια θέλουν ἀσφαλισθῆν ἐν τῇ μεταβολῇ ταύτῃ τῶν πραγμάτων.

Οἱ ὑποσημειούμενοι ἐνώσαντες τὰς εὐχὰς τῶν μετὰ τὰς ἐκφράσεις τῆς Κυβερνήσεως ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, εὐλογῶν τὸν ὕψιστον ὑπὲρ τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, καὶ βαθέως εὐγνωμονοῦν εἰς τὰς εὐεργεσίας τῶν.

Πεποιθήσας ἀναπερνᾷ καὶ πίστις ἐνδοξύνει τοῦ ὅτι ἡ Α. Β. Ὑ. ἡ περισσθεῖσα νὰ δώσῃ ἐνδεχόν τέλος εἰς τὴν μεγαθυρίαν τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλλάδος, δὲν θέλει ἀφήσῃ διὰ πολλοῦ εὐπειθῆ κάνανα, στερημένον πατρικῆς φιλοστοργίας καὶ εὐδαιμονίας, τὰ ὅποια ἐλπίζουν μετὰ τὴν παρουσίαν τῆς Α. Β. Ὑ. Δὲν ἀμφισβallest εἰς τὴν ὑμετέραν πατρικὴν στοργὴν, ὅτι κατ' ὅσον τὸ κοινὸν τῆς Ἡλίδος λογίζεται ὡς χάριτην ἀγραφὴν καθε μερικὴν πράξιν παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ, κατὰ τόσον ν' ἀξιωθεὺν συμπαθείας ὅσοι τῶν συμπολιτῶν μα; νεανισκοῦμενοι ἤθελαν παρουσιασθῶσι μερικῶς παρὰ τῇ Α. Β. Ὑ.

Ὑποσημειούμεθα μετὰ βαθύτατον σέβας.

Ἐν Γαστούνη, τῇ 30 Μαΐου 1830

Οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Γαστούνης,

Πολιτικά ἀρχαί, Π. Α. Ἀναγνωστόπουλος Ἐκτ. Ἐπίτροπος Ἡλίδος, Ἰω. Μ. Μαυρογεωργάτος πρόεδρος τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου Ἡλίδος, Γ. Βρανίτης συνδικαστής, Χρηστοδουλὸς Ἀγγερινὸς συνδικαστής, Ι. Μανιατόπουλος, Γεν. Ἀστυνομὸς Ἡλίδος, Στέλιος Α. Κουβαράς δυνάστης Μνήμων. — Ἡ μητρόπολις Γαστούνης, ὁ ἐφημέριος τῆς πόλεως Ἰωάννης ἱερεὺς, Μιχαὴλ Ν. Σισίνης, Παναγιώτης Σισίνης, Διαμαντῆς Δημητοπούλης, Ἀβραμὶς Παπᾶ Παλάσης, Π. Παυλοπούλης, Μαυρογεωργάτης Παυλοπούλης, Γεωργάκης Μελεχτός, Θεοδωρὸς Γιατρόπουλης, Κωνσταντῆς Σταγκιεύκης, Γεώργιος Κορόλης, Στάθης Μπουκεγιάννης, Γεωργάκης Τερπάκης, Δημήτριος Ψειρῆς, Νικολῆς Βίδας, Κωνσταντῆς Θαλοπούλης, Ἀναγνώστης Γενναρόπουλης, Δημήτριος Φραγκατρίας, Νικολῆς Μπακαναστάσις, Ἀποστόλης Κάπνης, Διονύσιος Λαδάς, Κωνσταντῆς Κυριακούλης, Ἀναστάσις Διαμαντόπουλης, Διονύσιος Πανταζόπουλος, Κωνσταντῆς Λίζας, Ἀλέξιος Φραγκατρίας, Πανάγος Κονόνης, Γεωργάκης Κολίης, Θεοδωρῆς Παπουτζόπουλης, Γεώργιος Τζετανόπουλης, Στεφάνης Γιάλλης, Χατζῆ Συμεὼν, Νικόλαος Χομευζιάς, Πανάγος Παυλοπούλης, Γιάννης Φυστούλης, Γιάννης Ἀγκρακίτης, Ἀνδρέας Μητρόπουλης, Δημήτριος Σκράμπας, Γιάννης Σκράμπας, Χρήστος Τζακαλῆς, Φώτις Σκινᾶς, Νικόλαος Γληγορόπουλης, Βασίλειος Δημόπουλης, Γεώργιος Σπαρῆς, Νικήτας Πρεκοπίου, Κωνσταντῆς Σκεύγγας, Σταμάτιος Ζαφειρόπουλος, Λευτέρης Ἀγγελόπουλος, Νικόλαος Μπουγῆς, Διονύσιος Καθασινίδης, Γιάννης Κεφαλονιτάκος, Δημητράκης Αἰδονιτόπουλης, Φώτις Σκινᾶς, Μπαλάσης Φραγκόπουλης, Δημήτριος Παζαρόπουλης, Παναγιώτης Χρηστοδουλοπούλης, Γεώργιος Καζατζόπουλος, Νικολαΐτης Γεωργαντιόπουλης, Πανάγος Σκριαδικός, Δημήτριος, Μπαλασόπουλης, Γιαννάκης Στελιόπουλης, Ἀλέξιος Ἀλεξόπουλης, Ἡλίας Σαρράκης. — Ἡ κομπολιὰς Λεχαινῶν, οἱ δημογέροντες, οἱ ἱερεῖς καὶ πρόκριτοι, Ἀθανάσιος ἱερεὺς ὁ Οἰκονόμος, Δανιὴλ ἱερομόναχος, Ἰωάννης ἱερεὺς, Σταύρος ἱερεὺς, Γρηγόριος Χ. Γιάννης, Διονύσιος Κλεκανᾶς, Ἀναστάσιος Λουρίσης, Διονύσιος Ἀρκαδινός, Πανάγος Χρηστοδουλάκης, Πανάγος Σκινᾶς, Βασίλειος Μαστροεβασίλης, Παλαιολόγος Ἀναστόπουλης. — Ἀνδραειδᾶς, οἱ δημογέροντες, Δημήτριος ἱερεὺς, Ἀνδρέας Καραθανάσις, Γεώργιος Παλῶδωρος, Χρήστος Παῦλης. — Ἡ κομπολιὰς Βαρθολομαίου, οἱ δημογέροντες καὶ ὁ ἱερεὺς, Ἰωάννης Μακρυδῆς, Ἀθανάσιος Στατόπουλης, Ζωὴς Ἀρμπουνιώτης, Γιάννης Λαμπρόπουλης, Κυριάκος Χρυσαντόπουλης. — Καλυβία, οἱ δημογέροντες Δημήτριος Σπανόπουλης. — ἀβάσιλα, Παπᾶ Χρήστος, Ἀλεξανδρῆς Ἀγκαλοπούλης, Γ. Ἀλεξόπουλης. — Σομπάναγα, Ἰωάννης ἱερεὺς, ὁ δημογέρων Διαμαντῆς Ἀνδρεϊτζόπουλης. — Σουλεϊμάναγα, Ἀναστάσιος ἱερεὺς, ὁ δημογέρων Γεώργιος Νικολαΐτζόπουλης. — Νικχωρι, Παρθένιος ἱερεὺς, ὁ δημογέρων Γεώργιος Ψυχγιώτης. — Στρούσι, ὁ δημογέρων Διαμαντῆς Ἀγγελόπουλης, ὁ ἐφημέριος τοῦ χωρίου Παρθένιος. — Λιποχωρι, ὁ δημογέρων Νικόλαος Καλλιμῶρος. — Κεπελάτον, ὁ δημογέρων Θεοδωράκης Χατζαλῆς, Παπᾶ Δημήτριος. — Μισολεγγάκι, Χρήστος Ταφόπουλος δημογέρων. — Καλότυχον, ὁ δημογέρων Γεωργάκης Χατζαλῆς. — Μουσουλιάμπεη, ὁ δημογέρων Ἀθανάσιος Διαμαντόπουλης. — Ἡ κομπολιὰς Διέρης, ἱερεῖς, δημογέροντες καὶ πρόκριτοι, ἡγούμενος τοῦ κατὰ μοναστηρίου Διέρης, Βασίλειος ἱερομόναχος, Ἀναστάσιος ἡγούμενος, τοῦ ἐπάνω μοναστηρίου Διέρης, Οἰκονόμος ἱερεὺς Οἰκονομόπουλης, Γεώργιος ἱερεὺς Πρωτοπάπας,

Ανδρέας Ιερέυς, Αντώνιος Ιερέυς, Σακελλίων Ιερέυς Δημήτριος, Ιωάννης Κοκαλιάρης, Χρήστος Στεφανόπουλος, Α. Παναγιώτης, Β. Παναγιώτης, Πετρούτσος Σακελλαρίου, Ρόδης Μαρκούρης, Δημήτριος Γαλιφάς, Δημητράκης Καλογερόπουλος. — Βερβίκι, Οικονόμος Ιερέυς, Αποστόλης Δημογέρον. — Γερμουτζιάνον, Παπ. Παναγιώτης, Αδάμης δημογέρον. — Πορετζιόν, Παπαγεωργάκης, Δημητράκης δημογέρον. — Βιδιάκι, Ανανίας Ιερέυς, Δημήτριος Καφαλιάρης δημογέρον. — Ίζιπχιανά, Παπακωνσταντίνος, Α. Παναγιώτης Μπελογιάννης. — Κέρτεζα, ο δημογέρον Δημητράκης Αργυρόπουλος. — Μοναστήρι Νοτενά, Αγάπιος Ηγούμενος. — Ανδρόνι, Αντώνιος Ιερέυς, Βασίλειος Σινός δημογέρον. — Κούμανι, Σακελλάριος Ιερέυς, Κώστας Ζώρας δημογέρον. — Γιαρμανα, Διαμαντής Ιερέυς, Εὐαγγέλιος Κανελλόπουλος, Χρήστος Φιλιππόπουλος. — Λάτα, Οικονόμος Ιερέυς, δημογέρον Κωνσταντίνος Δημητρακόπουλος. — Κλεινδιά, Ανάστος Δημογέρον, Πανάγος Γιαννόπουλος. — Αγία Άννα, Ανανίας Ιερέυς, Διαμαντής Γιωργόπουλος δημογέρον. — Πουρτάκι, Εὐστάθιος Κεφής, δημογέρον Στάθης Παπαδόπουλος. — Πετένι, Γεώργιος Ιερέυς, Ανδρικός Θανόπουλος. — Σκλίβα, ο δημογέρον Γεώργιος Κουτζουμώτης. — Μαζαράκι, Άγγελος δημογέρον. — Λευκά, Γιάννης Σάμπος δημογέρον. — Χωρίον Σκιαδά, Ηλίας Ιερέυς, ο δημογέρον Αναστάσιος Αβραμόπουλος. — Τατάρελι, Εὐστάθιος Ιερέυς και δημογέρον. — Σικουζι, Πάνος Δημογέρον. — Χαλεμπαράζα, Κωνσταντίνος Ανδρτζόπουλος. — Καραγιουζάνι, Κυριαζής Καπώτης δημογέρον. — Η κομόπολις Καλίτζα, Ιερείς Δημογέροντες και Πρόκριτοι, Κωνσταντίνος Μαστρογιάννης, Ιωάννης Ιερέυς. — Καρδάμουν και Χέμι, δημογέρον Αναστάσιος Χρονόπουλος. — Η κομόπολις Δερβιςζελεπή, Ιερείς, Δημογέροντες και Πρόκριτοι, Παρθένιος Ιερέυς Ιερομόναχος, Παπαναγής Ιερέυς, Αθανάσιος Δημογέρον, Δημήτριος Ματζούκας, Παναγιώτης Παπαθάνου, Δημητράκης Βασιλόπουλος. — Κάστρον, Θεοδόσιος Ιερέυς, Φώτις Λευκαδίτης δημογέρον. — Σαβάλια, Παπαπέτρος, ο δημογέρον Παπαχρηστόπουλος Μιχάλης. Θεόδωρος Μαπούρης, — Βουνάρζον, Θεόδωρος Ιερέυς, Δημήτριος Ιερέυς και δημογέρον, Αναγνωστός Αναγνωστόπουλος. — Μαλαπάσι, Αναστάσιος Ιερέυς, ο δημογέρον Παναγιώτης Μαχαιρόπουλος. — Σελιμουζαούση, Διονύσιος Δημογέρον. — Παλαιόπολις, Αθανάσιος Ιερέυς, Θεοχάρης Σπηλιόπουλος δημογέρον. — Καλύβια Παλαιόπολις, Πανάγος Ζέστος δημογέρον. — Μπουχιώτη, Δημήτριος Ιερέυς, Αναγνωστός Τζακινόπουλος. — Σώστη, Αθανάσιος Ιερέυς, Γεωργάκης Σκούταρης δημογέρον. — Μαμτζαούση, Αποστόλης Ιερέυς, Παναγιώτης Ζαφειρόπουλος δημογέρον. — Μπόρσι, ο δημογέρον Γεροβασίλειος. — Μανολάδα, Παπ. Αθανάσιος, Παπαγιάννης, ο δημογέρον Γεώργιος. — Κολοκυθά, Γεωργάκης Παπαλιακόπουλος δημογέρον. — Βρανά, Μιχάλης Κούτρας, Σταμάτις Μπουγιουκλής. — Ρετουνί, Χρήστος Χητσόπουλος δημογέρον. — Λεγιά, Νικόλαος Ρετζινόπουλος δημογέρον, Στάθης Μουρζινόπουλος. — Ρόμιοι, Κυριαζής Ιερέυς και δημογέρον, Αλεξανδρής Βλάχος. — Πράτι, ο δημογέρον Αθανάσιος Αλεβιζόπουλος. — Μάχου, ο δημογέρον Πανάγος Τζεκούρας, — Κούλουγλι, Νικολής Χρονόπουλος. — Περί, ο δημογέρον Γιάννης Γιωργακόπουλος. — Τραγανόν, Διονύσιος Ιερέυς, ο δημογέρον Γιάννης Πλεβρός. — Χωρίον Μουσουλί και Ντελίμπαλι, ο δημογέρον Δημήτριος Μπεκιάρης, Ανδρέας Νικολόπουλος. — Ζενιάκι Κάτω, ο δημογέρον Γεώργιος Χρηστόπουλος, Δημήτριος Ιερέυς. — Ροδιάτα, ο δημογέρον Παναγιώτης Σπυρόπουλος. — Κλεισούρα, ο δημογέρον Φίλιππος Κατζαριστόπουλος. — Καρδιακάντη, ο δημογέρον Ιωάννης Θεοδωρόπουλος. — Χωρίον Ξενιάκι, ο δημογέρον Γιάννης Πατίστα. — Μπαλί, ο δημογέρον Αθανάσιος Μπαλασόπουλος. — Μπαρμπάσνα, Χρήστος Ιερέυς, ο δημογέρον Αθανάσιος Παπ. — Κρεκούκι, Παναγιώτης Ιερέυς, Αναγνωστός Γιαννακόπουλος. — Πλάτανος, Θεόδωρος Ιερέυς, ο δημογέρον Αντρίκος Γαλανόπουλος. — Κούκουρα, Κωνσταντίνος Ιερέυς, ο δημογέρον Στασιόπουλος. — Σμιλα, Αποστόλης Ιερέυς, Ιωάννης Δημογέρον. — Προύμα, Άγγελος Ιερέυς, ο δημογέρον Αθανάσιος Κανελλόπουλος. — Πουρνάρι, ο δημογέρον Ιωάννης Γεωργόπουλος. — Λαντζός, Αναστάσιος Ιερέυς, Ιωάννης Παπαβρομόπουλος δημογέρον. — Λαντζός, Αναστάσιος Ιερέυς, Στάθης Δημογέρον. — Ώλενα, Κωνσταντίνος Ιερέυς, Απεστολάκης Δημογέρον. — Δούκα, ο εν Ιερεύσι Χρήστος Νικολάου, Χρυσαντάκης Παπαγεωργάκης δημογέρον, Γιάννης Αθανασόπουλος. — Καρίτουλα, Κωνσταντίνος Ιερέυς, Θεοδωράκης Βασιλόπουλος δημογέρον. — Λάνθη, Πανάγος Ιερέυς, Βασίλειος Γκοτζόπουλος. — Πόσι, Γεώργιος Στασιόπουλος δημογέρον. — Χελιδόνι, Σακελλάριος Ιερέυς, Φώτις Πενιζέλος δημογέρον. — Πάστα, ο δημογέρον Χρήστος Παναγιώτης. — Κολολετζι, Νικόλαος Ιερέυς, Γιαννάκης Διαμαντόπουλος δημογέρον. — Πέρσνα, ο δημογέρον Γιάννης Μαλαβέτας. — Παλαιοπαρπάσνα, ο δημογέρον Ζαρίφης Μολονόπουλος. — Μοναστήρι Κρεμαστή, Ηγούμενος Φιλόθεος. — Φλόκα, ο δημογέρον Κωνσταντίνος Ανδριόπουλος. — Κορέκα, Δημήτριος Γαναδόπουλος δημογέρον. — Βίλιτζα, Δημήτριος Αμπερόπουλος δημογέρον. — Λούβρον, Αναστάσιος Θανασόπουλος δημογέρον. — Στραβοκέφαλον, Γιάννης Δημογέρον. — Πόθου, Γιαννάκης Μητρόπουλος δημογέρον. — Λάτζικα, Αναστάσιος Αμπερόπουλος δημογέρον. — Μαλιαϊ, Αθανάσιος Θανασόπουλος δημογέρον. — Καυκανιά, Ανδρικός Ρουσσοπούλος δημογέρον. — Στρέφι, ο δημογέρον Πανάγος Δρακούλης. — Βολάντζα, Πανάγος Ιερέυς, ο δημογέρον Γεώργιος Κραμούκης. — Ψάρι, Αποστόλης Ιερέυς, ο δημογέρον Ιωάννης Κλεώνης. — Καρχάδι, Ιωάννης Στέφας, Γεώργιος Αντωνόπουλος δημογέρον. — Κελεβή Ιωάννης Κρέκη. — Οί στρατιωτικοί, Χρυσάνθος Σισίνης, Πάνος Ανδρονιώτης, Ανδρικός Παλάσκας, Δημητράκης Μεσόμπας, Κωνσταντίνος Παπαδημητρόπουλος, Κώστας Άγγελόπουλος, Νικόλαος Κλαίσις, Γιάννης Γαργάρας, Χριστόδουλος Παλάσκας, Γιάννης Κουμινιώτης, Κανέλλος Κοτζομύτης, Κωνσταντίνος Αθανασόπουλος, Χρήστος Άπλοχέρης, Κωνσταντίνος Αβραμόπουλος, Περσάκης Παζόκης, Κωνσταντίνος Κρασάκης, Γιαννάκης Ρουσσο, Γεώργιος Τόγκας, Ανδρικός Μπαριώτης, Αντώνιος Μπαρουτζής, Βασίλειος

Σμυρλής, Πανάγος Τζεκούρας, Χρήστος Γκούγκας, Αθανάσιος Στεφανόπουλος, Σπύρος Άγγελόπουλος, Νικόλαος Καλιτζώτης.

Οί έπαρχιακοί δημογέροντες τής Γαστούνης συνυπογράφοντες επικυροῦσι τὸ γνήσιον καὶ αὐτογνώμον τῶν ἄνωθεν καὶ ὀπισθεν ὑπογραφῶν.

Ἐν Γαστούνη, τῇ 8 Αὐγούστου 1830.

Οί έπαρχιακοί δημογέροντες, Ιωάννης Σισίνης, Διονύσιος Παπαγιαννόπουλος, Γεώργιος Καραθανάσι, Ιωάννης Τζεκούρας, Άσημάκης Μπέριμπος, ὁ γραμματεὺς Δημήτριος Μπενάκης.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην.

Ἐξοχώτατε,

Ἄμα ἀνεγνώσθη ἡ ἀπάντησις τής Κυβερνήσεως καὶ αἱ παρατηρήσεις τής Γερουσίας πρὸς τὰς διακοινώσεις τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, μερικοὶ τῶν συμπολιτῶν μας ἄνευ τής εἰδήσεως τοῦ κοινοῦ ἐτόλμησαν νὰ ὑπογράψουν ἀναφορὰν πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Προΐγκιπα Λεοπόλδον.

Τοῦτο τὸ δικαίωμα ἀνῆκεν εἰς τὸ κοινόν· τὸ κοινὸν εἰς τοιαύτην περίστασιν δὲν ἔπρεπε νὰ σιωπήσῃ, ἐνῶ σύμφωνον μετὰ τὴν Κυβέρνησιν του ἐλπίζει εἰς τὴν μεταβολὴν τῶν πραγμάτων ν' ἀσφαλισθῶσι τὰ δίκαια καὶ αἱ θυσίαι τοῦ ἔθνους.

Οἱ ὑποσημειούμενοι θεωροῦντες ὡς χάρτην ἄγραφον πᾶσιν ἄλλην πρᾶξιν ὡς ἀπὸ μέρους τής κοινότητος, παρουσιάζουν τὴν ἐπὶ κλειστον ἀναφορὰν τῶν πρὸς τὴν Α. Β. Υ., καὶ παρακαλοῦν τὴν Υ. Ε. ἵνα διευθυνθῇ ἐφωδιασμένη μετὰ τὸ πρέπον σέβας τής έπαρχίας πρὸς τὴν Α. Β. Υ.

Ὑποσημειούμεθα μετὰ τὸ πλέον θαύματα σέβας.

Ἐν Πύργῳ, τῇ 4 Ἰουνίου 1830.

Εὐπειθέστατοι καὶ ταπεινότατοι οἱ κατοικοὶ τής έπαρχίας Πύργου.

Αἱ πολιτικαὶ Ἀρχαί, Π. Α. Ἀναγνωστόπουλος Ἐκτ. Ἐπίτο. Ἡλίδος, Ι. Μ. Μαυρογορδάτος Πρόεδρ. τοῦ πρωτ. Δικαστ. Ἡλίδος, Χ. Αὐγερινός συνδικαστής, Γ. Βρανίτης συνδικαστ. Ι. Μανιατόπουλος Γεν. Ἀστ. Ἡλίδος, Στ. Α. Κουβαράς δημόσιος Μνήμων, Ἀναστάσιος Ιερέυς, Νικόλαος Ιερέυς, Χαράλαμπος Ιερέυς, Πρωτοπαπ. Κωνσταντίνος Ιερέυς Ἀγολινίτης, Γεώργιος Ιερέυς. — Πόλις Πύργου, Α. Α. Παπασταθόπουλος, Διονύσιος Διάκος, Κ. Γιαννόπουλος, Η. Αεονταρίτης, Α. Βελαέτη, Α. Αεονταρίτης, Θ. Τζαβάρας, Ν. Τζαβάρας. Χ. Διδάχου, Κ. Χάρταλος, Α. Λαμπούκας, Η. τοῦ Νικ. Λαδά, Ν. Μαρογιάννης, Α. Δήρης, Α. Παπατζόπουλος, Α. Ἀναστασόπουλος, Ζ. Μουρλούλης, Η. Ξυλάδης, Θ. Γαλανόπουλος, Ν. Πανουρέναξ, Θ. Πρίσηκος, Σπ. Παναγόπουλος, Η. Ἀναστόπουλος, Χ. Γ. Μητρόπουλος, Α. Α. Διάκου, Α. Ντουρούμης, Ι. Ἀθανασόπουλος, Η. Ἀγαντόρης, Ν. Γρατζαλιᾶς, Μ. Ἀντροτσάνος, Χ. Ζαχαλίζης. — Σκουροχώρι, ο δημογέρον Ἀθ. Σκούρας. — Κολήρι, Συνέσιος Ιερομόναχος, ο δημογέρον Θ. Μπαρτζελίστης. — Ἀϊγιάννης, Η. Ιερέυς, ο δημογέρον Α. Κτενᾶς. — Λαμπέτι, Νικόλαος Ιερέυς, ο δημογέρον Γ. Γαλανακόπουλος. — Κωμόπολις Ἀγολινίτζα, δημογέρον Α. Καίσαρεϋς, Ν. Α. Μοσχούλα, Α. Γιαννόπουλος, Θ. Μοσχούλας, Α. Ἀποστολόπουλος, Α. Καίσαρεϋς, Α. Νταβάς, Ἀγγ. Φραγκαλέζης, Α. Σπυρόπουλος, Γ. Κόκκινος, Κ. Γκαγκάνης, Γ. Δημακόπουλος, Α. Φραγκαλέζης, Κ. Ν. Μοσχούλας, Ἀγγ. Γκέλης, Α. Κουφόπουλος. — Τζόγια, Παναγιώτης Ιερέυς, ο δημογέρον Κ. Γιαννόπουλος. — Μυρτιᾶ, Παπαπαναγιώτης Ιερέυς, ο δημογέρον Θ. Σαλταμαῦρος. — Ἀγιωργίς, Παπ. Θεόδωρος Ιερέυς, ο δημογέρον Α. Μπούρης.

Οἱ έπαρχιακοί δημογέροντες Πύργου συνυπογράφοντες επικυροῦσι τὸ γνήσιον καὶ αὐτογνώμον τῶν ὀπισθεν καὶ ἄνωθεν ὑπογραφῶν.

Ἐν Πύργῳ, τῇ 10 Αὐγούστου 1830.

Η. Α. Γκίκας, Μ. Γιαννόπουλος, Α. Σταϊκόπουλος, Α. Φωτόπουλος, Στ. Μανολόπουλος, ὁ γραμματεὺς Ι. Μιχαήλ.

Πρὸς τὴν Β. Α. Ὑψηλότητα.

Ὑψηλότητα Ἡγεμόν,

Βαθέα αἰσθήματα ἀπὸ τὴν ἀπάντησιν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὰς παρατηρήσεις τῆς Γερουσίας εἰς τὰς διακοινώσεις τῶν Συμμάχων Δυνάμεων περὶ τῆς τύχης τῆς Ἑλλάδος διεγείρουν τὸ φιλότιμον τῆς ἐπαρχίας Πύργου, διὰ νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου.

Αἱ τοπικαὶ Ἀρχαί, τὸ ἱερατεῖον καὶ οἱ πολῖται τῆς ἐπαρχίας ἐλπίζουν εἰς τὴν μεταβολὴν ταύτην τῶν πραγμάτων ὅτι, διὰ τῆς ἐλλόγου προνοίας τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος, τοῦ ἔθνους τὰ δίκαια καὶ αἱ θυσίαι του θέλουν ἀσφαλισθῇ.

Σύμφωνοι οἱ ὑποσημειούμενοι μὲ τὰς ἐκ μέρους τοῦ ἔθνους ἐκφράσεις τοῦ Κυβερνήτου συμφώνως εὐλογοῦν τὸ ὄνομα τοῦ μεγαλοδυνάμου θεοῦ, συμφώνως εὐγνωμονοῦν εἰς τὰς μεγάλας Δυνάμεις, καὶ συμφώνως ἐλπίζουν, ὅτι ἡ ἄνωθεν προορισθεῖσα Β. Α. Υ. νὰ δώσῃ τέλος εἰς τὰ δεινὰ τῆς Ἑλλάδος, θέλει ἐπιταχύνει ὅπου εὐπειθεῖς υἱοὶ ἀναμένουν φιλοστόργου πατρὸς παρουσίαν.

Εἰς τὴν Β. Α. Υ. ἀπόκειται νὰ χορηγήσῃ τὴν εὐδαιμονίαν καὶ ὅλα τὰ καλὰ, ὅσα ἐγγυᾶται χαροποιὰ ἀγγελία καὶ τὸ νεῦμα τοῦ ὑψίστου, τὸ ὁποῖον ἀνεπαυθὴ εἰς τὴν Β. Α. Υ.

Ἐκφράζοντες οἱ ὑποσημειούμενοι τὰ αἰσθήματά των γενικῶς παρακαλοῦν τὴν Α. Β. Υ. νὰ θεωρήσῃ ὡς μηδὲν πᾶσαν ἄλλην διακοινώσιν ἐκ μέρους τῆς ἐπαρχίας των, ὡς μερικὴν παρὰ τὴν θέλησιν των, καὶ ἐπομένως ἀναξίαν νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τῆς Α. Β. Ὑψηλότητος.

Ὑποσημειούμεθα μὲ εὐθύτατον σέβας,

Ἐν Πύργῳ, τῇ 4 Ἰουνίου 1830.

Οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Πύργου,

(Αἱ αὐταὶ ὑπογραφαί, αἱ ὁποῖαι περιέχονται εἰς τὴν πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος ἀναφορὰν τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας, ἔπονται καὶ εἰς τὴν παρούσαν.)

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην.

Ἐξοχώτατε,

Εἰς περίστασιν, ὅποτε ἀπὸ τὴν ἀπάντησιν τῆς Υ. Ε. καὶ τὰς παρατηρήσεις τῆς Γερουσίας πρὸς τὰς διακοινώσεις τῶν Συμμάχων Αὐλῶν ἐγεννήθησαν αἰσθήματα περὶ τῆς τύχης τῆς Ἑλλάδος, οἱ ὑποσημειούμενοι ὑπέγραψαν τὴν περικλειομένην ἀναφορὰν των πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον, καὶ τὴν ἀφιερώνουν εἰς τοὺς κόλπους τῆς Υ. Ἐξοχότητος.

Εἶναι βέβαιοι οἱ ὑποσημειούμενοι ὅτι ἡ Υ. Ε. θέλει διευθύνει μαζί μὲ τὴν πρᾶξιν τῆς ἐπαρχίας καὶ τὸ σέβας τῶν ὑποσημειούμενων πρὸς τὴν Α. Β. Υ., σέβας, τὸ ὁποῖον ὑπαγόρευσε ἡ σύμπνοια καὶ ὁ κοινὸς ζήλος ὑπὲρ τῶν ἀληθινῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους.

Δὲν ἀμφιβάλλετε, ὅτι ταῦτα τὰ ἀληθῆ συμφέροντα ἀγνοῶν ὁ ὑπερόπτης καὶ φατριαστὴς ἀπεσπᾶσθη ἀπὸ τὴν ὁλομέλειαν τῶν ὑποσημειούμενων.

Οἱ ὑποσημειούμενοι δὲν ἀμφιβάλλουν ὅτι ἡ Α. Β. Υ. θέλει θεωρήσῃ τὰς προσφοράς τῶν ἀνθρώπων τούτων, προσφοράς ὑπεροφίας ὡς πρὸς τοὺς συμπολίτας των, καὶ ἐπομένως τῆς μερικότητος, καθὼς καὶ οἱ ὑποσημειούμενοι ἀφοσιωμένοι εἰς πᾶν ὅτι ἡ Κυβέρνησις των ἔπραξεν ἐλλόγως, δὲν γνωρίζουν εἰμὴ χάριτὴν ἄγραφον πᾶσαν ἐτέραν πρᾶξιν ἐνδυμένην μὲ τὸ προσωπεῖον τοῦ κοινοῦ.

Ταῦτα τὰ αἰσθήματα μᾶς ἔδωσαν τὴν ἀφορμὴν διὰ νὰ

ἐνοχλήσωμεν τὴν Υ. Ε., τῆς ὁποίας ἐξαιτούμενοι τὴν συμπάθειαν ὑποσημειούμεθα μὲ βαθύτατον σέβας.

Ἐν Πύργῳ, τὴν 30 Ἰουνίου 1830.

(Αἱ αὐταὶ ὑπογραφαί, αἱ ὁποῖαι περιέχονται εἰς τὴν πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον ἀναφορὰν τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας, ἔπονται καὶ εἰς τὴν παρούσαν.)

Πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον κτλ. κτλ.

Μ' ὅλον ὅτι ἡ ἐνεστῶσα Κυβέρνησις τῶν Ἑλλήνων δὲν ἔλειψεν, ὡς εἴμεθα ἀρκετὰ πεπεισμένοι, τοῦ νὰ ἐκφράσῃ πρὸς τὴν Υ. Β. Υ. ἐγκαίρως ὅτι αἰσθάνεται ζωηρότατα ὁλόκληρον τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, καὶ διὰ τὰς ἀπείρους εὐεργεσίας, τὰς ὁποίας ἐπιδαψιλεύουσιν εἰς αὐτὸ ἡδὴ αἱ Σύμμαχοι κραταίαι Δυνάμεις, συναποφασίσασαι τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος, καὶ συμφηφίσασαι Ἡγεμόνα αὐτῆς τὴν Υ. Β. Υ., καὶ διὰ τὴν ἐνθερμον ἐπιθυμίαν αὐτοῦ τοῦ ἔθνους ὡς πρὸς τὴν ταχεῖαν ἔλευσιν τῆς Υ. Β. Υ., μὴ ὅλα ταῦτα καὶ οἱ ὑποφαινόμενοι πτωχοὶ κάτοικοι τῆς νήσου Ἀνδρου, συναισθανόμενοι καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν πόσον εἴμεθα χρεῶσται ἀνεξαλείπτου ἀπὸ τὰς καρδίας μας εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς Συμμάχους Ἡγεμόνας τοὺς εὐεργέτας καὶ προστάτας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ πόσον καθίσταται ὄντως εὐκταία ἡ εἰς τὴν Ἑλλάδα τῆς Υ. Β. Υ. ἄφιξις, συνελθόντες εἰς ἓν σήμερον ἅπαντες καὶ παρακαλέσαντες τὸν θεὸν τοῦ ἐλέους καὶ τῶν οἰκτιρμῶν, ἵνα κραταιοῖ μὲν καὶ ἐνισχύῃ τὰς συμμαχούσας Δυνάμεις, ἐπιταχύνῃ δὲ τῆς Υ. Β. Υ. τὴν ἄφιξιν, ἐδοξάσαμεν μὲ χαρᾶς δάκρυα τὸ θεῖον αὐτοῦ ὄνομα ἐπομένως δ' ἐνεκρίναμεν παμφηφί ὡς διπλοῦν καθήκον καὶ ἡμῶν ἐν μέρει τῶν πολιτῶν αὐτοχθόνων Ἀνδρίων τὸ νὰ ἐκφραστοῦν πάλιν διὰ τῆς σοφῆς Κυβερνήσεώς μας πρὸς τὴν Υ. Β. Υ. ὀφειλόμενον βαθύτατον σέβας μας, ἐπίσης δὲ καὶ ἡ χωριστὴ ἐπιθυμία μας, τοῦ ν' ἀκούσωμεν ὅσον οὐπω τὴν ἄφιξιν τῆς Υ. Β. Υ. εἰς τὸ ἔδαφος τῆς φίλης Ἑλλάδος ἐν τῷ μέσῳ λαοῦ, τὴν Κυβέρνησιν τοῦ ὁποίου προωρισμένον ἦτον, ὡς εἶπεῖν, νὰ ἐμπιστευθῇ.

Εἴθε νὰ προσδεχθῇ μὲ εὐμένειαν ἡ Υ. Β. σύνεσις τὰς ὑποκλινεῖς προσφοράς τῶν εὐσεβᾶστως ὑπογραφομένων.

Ἐν Ἀνδρῳ, τὴν 8 Ἰουνίου 1830.

Εὐπειθέστατοι,

Ὁ Ἀνδρου καὶ Σύρας Διονύσιος μετὰ τοῦ κλήρου, Α. Καμπανάκης, Γ. Δημητρίου, Δ. Πιάγκος, Ν. Γούναρης, Δ. Μ. Λορέντζου Κάτρη, Κωνσ. Κοντάκης, Πέτρος Ἀθανάσιος, Δ. Μ. Καῖρη, Ν. Κοτάκης, Ἰωάννης Καμπάνης, Φενδερίκος Σάμιος, Ζ. Α. Δαπόντες, Μιχ. Μπίστης, Α. Μπαβάκης, Ζ. Μεθύγος, Ν. Μπίστης, Π. Νέρης, Δ. Ἰω. Νέρης, Ἰω. Δελαγραμμάτικας, Ἰω. Καμπούρης, Μ. Κυριακός, Φ. Ντελαγραμμάτικας, Δ. Δασάντες, Γ. Κολέμης, Ν. Θεοδωράκη, Γ. Πασκάλης, Δ. Πασκάλης, Μ. Μπρίκος, Μ. Πασχάλης, Δ. Γιαννούλη, Μ. Καῖρης, Μ. Ἀθανάσιος, Κ. Καρκάκης, Ζ. Σπυρίδων, Μ. Κοτάκης, Α. τοῦ Δαπόντε, Φ. Δελαγραμμάτικας, Γ. Σπυρίδων, Μ. Πέτρου Καῖρη, Μ. Κοτάκης, Δ. Ρωϊδης, Γ. Μανούσος, Α. Μπρίκος, Ν. Κουλούκος, Γ. Γουλέτρης, Τ. Δ. Γουλανδρῆς, Μ. Φάψος.

Ἡ ἐπαρχιακὴ δημογεροντία τῆς νήσου Ἀνδρου ἐπικυροῦσα ἐπισήμως τὸ γνήσιον καὶ αὐτογνώμον τῶν τὴν παρούσαν ὑπογραψάντων τοῦ τε μητροπολίτου καὶ τῶν προκριτῶν συμπολιτῶν αὐτῆς, κατ' αἵτησιν σύμφωνον ἀπάντων, ἀπόδοκιμίζει δημοσίᾳ καὶ ἀποκηρύττει ὡς τολμηρὰν καὶ οὐχὶ νομιμότητος χαρακτῆρα ἔχουσιν πᾶσαν ἀλλαχόθεν κρυφίαν πρᾶξιν πρὸς

τὴν Α. Β. Υ. παρ' ἀντιπατριωτῶν τινων ἰδιαιτέρως ἀποτεινομένην. Παρακαλεῖ δὲ τὸν Διοικητὴν τῆς ἐπαρχίας Ἀνδρου καὶ Κέας Κ. Ν. Γαζέτην, ὅπως ἤθελε διαπέμψῃ αὐτὴν ταύτην πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Σ. Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος. κτλ. κτλ.

Ἐν Ἀνδρῷ, τὴν ὀπισθεν ἡμερομηνίαν.

Τῆς ἐπαρχίας ταύτης οἱ δημογέροντες, Α. Καμπανάκης, Γ. Δημητρίου, Δ. Πάγκος, Ν. Γούναρης.

Ὁ γραμματεὺς Κ. Καρκάκης.

Ἀρ. 661. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρὸς τὸν Διοικητὴν τῶν νήσων Ἀνδρου καὶ Κέας
Ἡ Δημογεροντία Κέας.

Ἐλήφθη ἡ ὑπ' Ἀρ. 134 διαταγὴ τοῦ Διοικητοῦ τούτου, ἐπισυναπτουσα ἀντίγραφον διαταγῆς τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου ὑπ' Ἀρ. 1488, ὡσαύτως καὶ δύο ἀντίγραφα ἀναφορῶν πατριωτῶν τινων διευθυνθέντων ἰδιαιτέρως πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον, καὶ ἐγνώσθησαν ἀκριβῶς τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα.

Ἡ δημογεροντία λοιπὸν, κατὰ συνέπειαν τῆς ῥηθείσης διαταγῆς τοῦ Διοικητοῦ τούτου, ἔκαμε συγκαλέσειν ἀμέσως εἰς τὸ δημογεροντεῖον ὅλων τῶν προκριτωτέρων συμπολιτῶν τῆς, πρὸς τοὺς ὁποίους ἐκοινοποίησε τὰ διαταττόμενα· ἐπομένως δὲ τοὺς ἀνήγγειλεν ὡς ἐκ μέρους σας, καὶ, κατ' ἐπανάληψιν τῆς διαταγῆς τοῦ Σ. Κυβερνήτου, ὅτι, ἀνίσως ἐπιθυμοῦν νὰ θέσουν δι' ἀναφορὰς των ὑπ' ὅψιν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου τὰ αἰσθήματα τῆς εὐγνωμοσύνης των πρὸς τὰς εὐεργέτιδας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους Συμμάχους Αὐλᾶς, καὶ τὰς εὐχὰς των διὰ τὴν ταχεῖαν ἔλευσιν τῆς Α. Β. Υ. εἰς τὴν Ἑλλάδα, νὰ τὴν διευθύνουν διὰ τῆς δημογεροντίας ταύτης εἰς τὸ Διοικητήριον τοῦτο, τὸ ὁποῖον θέλει τὴν διευθύνει ἀμέσως πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν, καὶ δι' αὐτῆς πρὸς τὴν Α. Β. Υ.

Οἱ συμπολιταὶ μας δὲ, ἀφοῦ ἐγνώστοποιηθησαν τὰ ἀναφερόμενα, ἀπελογήθησαν προφορικῶς οὕτως.

«Ἡμεῖς, Κύριοι δημογέροντες, τὸ κίνημα, τὸ ὁποῖον ἔκαμάν τινες ἐκ τῶν συμπατριωτῶν Ἑλλήνων, διευθύνοντες ἰδιαιτέρως ἀναφορὰς πρὸς τὴν Α. Β. Υ., τὸ θεωροῦμεν μὲ τὸ ἴδιον ὄμμα, ὅπου τὸ θεωρεῖ καὶ ἡ Σ. Κυβέρνησις. Ἡμεῖς, Κύριοι, θεωροῦμεν ὅτι ἡ Γερουσία, ἣτις παρίστανει τὸ ἔθνος, ἐξέφρασε διὰ τῆς Σ. Κυβερνήσεώς μας τὰς εὐχὰς τῆς, καὶ τὰ αἰσθήματα τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς, ὡς ἐκ μέρους ὅλου τοῦ ἔθνους, τόσον πρὸς τὰς εὐεργέτιδας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους Συμμάχους Αὐλᾶς, καθὼς καὶ πρὸς τὴν Α. Β. Υ. αὐτὰ θεωροῦμεν ἑσσιμα καὶ εἰς αὐτὰ μένει καὶ ἡμῶν ἡ θέλησις, διότι εἴμεθα πέπεισμένοι ὅτι ἡ ἴδια Γερουσία ἠνωμένη μὲ τὴν Σ. Κυβέρνησιν, τυχούσης ἀνάγκης, θέλει πράξῃ τὰ ἴδια, ἀναφέρονσα ὅσα καὶ ὅπου πρέπει τὰ ἀληθῶς συμφέροντα καὶ δίκαια τοῦ ἔθνους» Τ

Ἡ δημογεροντία λοιπὸν μόνον ὅτι ἐνήργησεν, ὡς διετάττετο, διὰ νὰ δώσῃ εἰς τοὺς πολίτας νὰ καταλάβουν ὅτι εἶναι ἐλευθεροὶ νὰ ἀναφέρουν, ὅσοι ἐπιθυμοῦν, τὰ αἰσθήματά των πρὸς τὴν Α. Β. Υ. καθ' οὓς τύπους ὑπαγορεύει ἡ ὑπ' Ἀρ. 1488 ἐγκύκλιος διαταγὴ τοῦ Σ. Κυβερνήτου, μὴ ὅλον τοῦτο δὲν ἠδυνήθη νὰ λάβῃ ἄλλην ἀπάντησιν (ἀφοῦ καὶ ἐκ δευτέρου τοὺς ἐσυγκάλεσεν) εἰμὴ τὴν ἀνωτέρω, τὴν ὁποίαν καὶ παραδεχθεῖσα, τὴν ἀναφέρει κατ' αἴτησίν των πρὸς τὸ Διοικητήριον τοῦτο, τὸ ὁποῖον καὶ παρακαλεῖται νὰ τὴν διακινώσῃ

ὅπου ἀνήκει μὲ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μόνη καὶ στερεὰ θέλησις τῶν συμπολιτῶν μας.

Μένομεν δὲ μὲ ὅλην τὴν ὑπόληψιν.

Ἐν Κέᾳ, τῇ 14 Ἰουνίου 1830.

Οἱ δημογέροντες Γεώργιος Φ. Πάγκαλος, Νικόλ. Σοφιανός.

Ὁ γραμματεὺς Δημήτριος Δελίνης.

Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Σ. Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος
Ἐξοχώτατε,

Μολοντί διὰ τῆς δημογεροντίας μας ἐξεφράσαμεν πρὸς τὴν Υ. Ε. τὴν ἄκραν μας εὐγνωμοσύνην, ἣν ἔχομεν πρὸς τὰς Σ. Συμμάχους Αὐλᾶς, αἵτινες μᾶς ἐχορήγησαν Ἡγεμόνα ἐνάρετον καὶ ἱκανὸν καθ' ὅλα, διὰ νὰ ἐπισφραγίσῃ τὴν συμπλήρωσιν τῶν δικαίων ἐλπίδων μας, ὡσαύτως καὶ διὰ τὸ παράκαιρον κίνημα πατριωτῶν τινων Ἑλλήνων τοῦ νὰ διευθύνουν ἰδιαιτέρως ἀναφορὰς πρὸς τὴν Β. Α. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον, ὅτι τὸ θεωροῦμεν μὲ τὸ ἴδιον ὄμμα, ὅπου τὸ θεωρεῖ καὶ ἡ Σ. Κυβέρνησις, ἐμμένοντες ὅλως διόλου εἰς τὰ ὅσα ἡ Γερουσία συνάμα μετὰ τῆς Σ. Κυβερνήσεώς μας ἐπράξεν ὡς ἐκ μέρους ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, σπεύδομεν καὶ αὖθις διὰ τῆς παρούσης χωριστῆς ἀναφορᾶς μας ν' ἀναφέρωμεν ταπεινῶς ὅτι ἔχοντες Ἀρχὴν σὲ τὸν προστάτην καὶ πατέρα μας, ὅστις οὐδὲν παραμελεῖς τῶν συμφερόντων μας, καὶ ὅστις, καθὼς εἰς τὴν παρούσαν τῶν πραγμάτων μεταβολὴν ἐν ὀνόματι ὅλου τοῦ ἔθνους μετὰ τῆς Γερουσίας ἔκαμε, οὕτω καὶ ἐπομένως, τυχούσης ἀνάγκης, θέλεις κάμει τὸ ἴδιον, διὰ τοῦτο ἀφοσιούμεθα πρὸς σε, Σεβαστὲ ἡμῶν Κυβερνήτα, διὰ νὰ διερμηνεύσῃς ὁ ἴδιος τὰ ἀναντίρρητα δίκαια τοῦ ἔθνους πρὸς τὰς Σ. καὶ εὐεργέτιδας Συμμάχους Αὐλᾶς καὶ πρὸς τὴν Β. Α. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον.

Ἡμεῖς δὲ δοξάζοντες τὸν θεὸν προσφέρωμεν χεῖρας ἱκετηρίου ὑπὲρ τῆς μακροβιότητος καὶ διατηρήσεως τῆς Υ. Ε. τοῦ κοινῶν πατρὸς ἡμῶν διὰ τὰς εὐεργεσίας καὶ ἀγαθὰ, ἅτινα ἀπῆλαυσε καὶ ἀπολαμβάνει ὁλόκληρον τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, καὶ κατ' ἐξοχὴν ἡμεῖς οἱ ταπεινοὶ κάτοικοι τῆς νήσου Κέας, οἵτινες εἰς τὸν ἄνισον τοῦτον ἐνναετὴ ἀγωνία μας ὑπεφέραμεν τόσα δεινὰ, ὅσα περιγραφὴν δὲν ἐπιδέχονται· ἀπηλλάχθημεν δὲ τούτων, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἡ Υ. Ε. ἐπάτησε τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος.

Δέχθητε λοιπὸν εὐμενῶς, Σεβαστὲ Κυβερνήτα, τὰ εἰλικρινῆ αἰσθήματα καὶ τὴν ἐξ εὐγνωμοσύνης ἀφοσίωσιν ὅλων ἡμῶν τῶν ὑποφαινομένων, οἵτινες καὶ μένοντες μὲ βαθύτατον σέβας ὑποσημειούμεθα.

Ἐν Κέᾳ, τῇ 25 Ἰουνίου 1830.

Ὁ ἀρχιερεὺς τῆς ἐπαρχίας Κέας καὶ Θερμίων Νικόδημος, Σακελάριος, Σκευοφύλαξ, Β. ἱερεὺς Χωρεπίσκοπος, Χαρτοφύλαξ, Ἰω. ἱερεὺς Σακκελίων, Φ. ἱερεὺς Πρωτόδικος, Ἀ. ἱερεὺς Πρωτονοτάριος, Καστρίσιος, Πρωτοπ., Νομοφύλαξ, Δικαιοφύλαξ, Λαμπαδάριος, Κ. ἱερομόναχος, Δ. ἱερεὺς Βύδινος, Α. Χωματιανός, Ν. Καλούδης, Ἰω. Πανολόγος, Ἀ. Πετρεῖς, Δ. Κορομηλᾶς, Μ. Φ. Πάγκαλος, Τ. Δικαιοφύλακος, Ν. Παναγιώτου, Α. Κωνσταντίνου, Γ. Ἀντ. Σπυρίδωνος, Δ. Κουβαρᾶς, Ἰω. Ἀντωνίς Σπυρίδ., Ἰ. Ἀμπελικόπελος. — Οἱ Πρόκριτοι, Δ. Πάγκαλος, Ἰω. Ξιφίας, Γ. Πάγκαλος, Α. Ρεβελάκης, Γ. Οἰκ. Χωματιανός, Μ. Πάγκαλος, Α. Γιακουμέτος, Γ. Ρεβελάκης, Ἰω. Μελισσινός, Τ. Κουμπαροῦτζος, Ν. Διαμαντόπουλος, Ν. Μπαρμπάρης, Δ. Μελισσινός, Α. Μπακος, Ζ. Πάγκαλος, Α. Ζάνος.

Αλέξ. Ν. Μαυρομάτης, Η. Χύος, Ν. Αγγελόπουλος, Α. Πεν-
 λικράτης, Ν. Π. Παγκάλου, Σ. Αλεξάνδρου, Ζ. Δεπάστας, Π.
 Φελιάκος, Βρ. Αλεξάνδρου, Ν. Δ. Μοζαδινός, Αν. Κοζαδινός,
 Έμ. Δεπάστας, Ν. Φελιακός, Ι. Μακρομάτης, Μ. Καμάρας,
 Αν. Λαζάρου, Α. Λαζάρου, Β. Βοτυράς, Τζάρ. Βρανοσέρδης, Κ.
 Κολπονδίνος, Μέν. Μπρατζάνος, Ι. Αν. Τσίκλια, Αν. Παπ. Αν-
 τώνιου, Ν. Ι. Κουτζανδινού, Δ. Κοζατινός, Μ. Παζανατίνου,
 Δ. Κ. Πολίτης, Ν. Ντέκερης, Γ. Μπερέκης, Α. Τρήτας, Γ.
 Ζαννέτου Γλεούδη, Γ. Νικολού Μαυρογιάννης, Ιω. Ρέλιος,
 Κ. Κουντούρης, Γ. Πρωτεκδίκου, Τ. Πιχλιπής, Ν. Δικαιοφυ-
 λάκης, Γ. Θεοδωράκης, Ι. Πρωτονοταρίου, Γ. Κεφαληναίος,
 Δ. Ι. Κάρλου, Ζ. Ψυλῆς, Ζ. Καραμανόλης, Γ. Αγγελάτος,
 Σ. Μιλίος, Ν. Κωσταντί Παπαδημήτρι, Δ. Παπαθεοφάνη,
 Ιω. Αναστασίου Τζίκωνα, Α. Στεφανή Καψοχέλης, Δ. Μπου-
 τίρος, Π. Κουμπαρούζος, Χ. Ιω. Ζαγοραῖος, Δ. Πολίτης, Μοσχ.
 Μαυρούλης, Σταμ. Διμνήτης, Μ. Κοζαδινός, Κ. Κρεμμυδοχό-
 πος, Ν. Β. Ψυλῆς, Βράν. Βρανίος, Β. Ψυλῆς, Στεφ. Τουντας,
 Β. Καμάρας, Αλ. Αν. Κώστα, Τζώρ. Ποπόλανος, Γ. Δεσε-
 μένης, Β. Μεϊτάνης, Ζ. Βουζίνου, Α. Μεϊτάνης, Κ. Κοραν-
 τῆς, Γ. Κορατῆς, Χ. Καραγιάννης, Ιω. Λεβεντάκης, Α. Ζού-
 λος, Π. Ιωάννου Ίδωλος, Κ. Βουτυράς, Ιω. Νικόλαου Αποστό-
 λου, Δ. Πουρσίλης, Ν. Ψάρος, Π. Αντρουλῆς, Φ. Καραγιάννης,
 Γ. Αγγελέτου, Ιω. Βασίλης Εξστερνου, Α. Μπουτάρης, Α. Λου-
 ρῆς, Ν. Γελασούρης, Ιω. Πράσιнос, Μιχάλης, Μ. Χύος, Μ. Μα-
 στοράκης, Ν. Ψιλός, Α. Ιερομνήμων, Ιω. Πιοδροπούλης, Ιω.
 Γεώργιος Μπασταρδᾶ, Ν. Πατεστάκης, Γ. Σαβούρης, Π. Μα-
 χαίρας, Α. Λαμπαδάρης, Ν. Μπελαβιλᾶς, Β. Σέρβος, Σ. Κα-
 στρίσιου, Α. Σαβούρης, Σ. Καφοράκης, Γ. Μαρουλῆς, Ν. Μι-
 χαλίου Χιωνάτου, Γ. Φρατζέσκου Τηνιακού, Γ. Γριπάρης, Α.
 Σταμούλης, Α. Τοτζερῆς, Μ. Μακρῆς, Π. Βοσκᾶς, Γ. Πατε-
 στάκης, Α. Αγγελέτου Καμάρα, Κ. Αντώνη Σπυρίδου, Γ. Κα-
 μάρας, Α. Λέπουρας, Π. Πατινιώτης, Φ. Ζαχνιαρῆς, Ιω. Κω-
 σταντὶ Τεμένεα, Δ. Ιωάννου Πατινιώτης, Γ. Δαλαρέτος, Τ.
 Σέρβος, Μ. Πούλης, Β. Ιω. Χάνου, Γ. Τσούρτης, Δ. Παούρης,
 Ν. Πατινιώτης, Σ. Μήτρου, Νικόλαος Κ. Μυρέου, Κ. Μαστο-
 ράκης, Ν. Κοφοχείλας, Γ. Τρίχας, Κ. Στεφανή Γλεούδη, Β.
 Ιω. Λαζάρου, Σ. Κυζιλῆ, Ν. Ψάρος, Μ. Σταθάκης, Ιω. Ζού-
 λος, Δ. Ευπόλητος, Γ. Περγιάρης, Β. Σίτης, Μ. Κλάφης,
 Ιω. Τοῦρλος, Β. Ξενίτης.

Ἡ δημογεροντία Κέας ἐπικυροῖ τὴν γνησιότητα τῶν ἀνω-
 τέρω ὑπογραφῶν τοῦ ἀρχιερέως μετὰ τοῦ κλήρου, τῶν Προ-
 κρίτων καὶ λοιπῶν κατοίκων.

Ἐν Κέᾳ, τῇ 30 ἰουνίου 1830.

Οἱ Δημογέροντες Γ. Φ. Πάγκalos, Ν. Σοφιανός.

Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Σ. Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος

Ἐξοχώτατε,

Ἡ ἐγκύκλιος τῆς ὑμετέρας Ἐξοχότητος ἀνεγνώσθη καὶ εἰς
 τὰς ἐπαρχίας τῆς Σπάρτης.

Ἐξ αὐτῆς ἐπληροφόρηθημεν ἅπαντες οἱ ἐγκάτοικοι τὰς μυστι-
 κάς ἀναφορὰς καὶ τὰ μυστικά διαβούλια τῶν ἐχθρῶν τοῦ
 ἔθνους, τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ μισῶμεν ὡς ἐχθροὺς τοῦ θεοῦ,
 ὁ ὁποῖος εὐσπλαγχνισθεὶς τὴν Ἑλλάδα ἐνέπνευσεν εἰς τὰς ψυ-
 χὰς τῶν κραταιῶν Μοναρχῶν διὰ νὰ τὴν ὑπερασπισθῶσιν,
 αὐτοὶ δὲ νὰ τὴν ἀπωθῶσι πάντοτε εἰς τὸν ὀλεθρον.

Τὸ βάρος, τὸ ὁποῖον μᾶς διατάττει διὰ νὰ ἐκφράσωμεν τὰ
 αἰσθήματα τῆς εὐγνωμοσύνης μας πρὸς τὰς εὐεργέτιδας Αὐ-
 λᾶς, παρακαλοῦμεν νὰ τὸ δεχθῇ ἡ Υ. Ε. Καὶ ἡ Δ' τῶν Ἑλ-

λάνων Συνέλευσις τὸ βάρος τοῦτο πρὸς τοῖς ἄλλοις τὸ ἀφιέ-
 ρωσεν εἰς τὴν Υ. Ε., καὶ πᾶν ὅ,τι δὲν ἐνεργεῖται ἀμέσως ἀπὸ
 αὐτὴν, γνωρίζομεν πρᾶξιν παράνομον, δόλιον, καὶ ἀπὸ ἀνθρώ-
 πους φιλάρχους καὶ ἰδιοτελεῖς, καὶ μέλη σέσηπота τῆς ἀν-
 θρωπίνης κοινωνίας.

Ἄς δεχθῇ, παρακαλοῦμεν, ἐν τοσούτῳ τὰ αἰσθήματα τῆς
 εὐκρινούς ἀφοσιώσεώς μας καὶ τοῦ βαθυτάτου σέβας, μὲ τὸ
 ὁποῖον ὑποσημειούμεθα.

Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Σταυροπηγίου, τῇ 28 ἰουνίου 1830.

Ο Κληρος, Ἀνδρουμπεῖτης, Προκόπιος, Παῖσιος Ἡγούμενος
 Χέλμης, Ἱερεὺς Παπακωσταντίος, ὁ ἐν ἱερομονάχοις Ἰγνάτιος,
 Π. Γυπτῆς, Γαλάνης Γαῖταναρέας, Π. Διακούρης, Ν. Σαρά-
 βας, Π. Κουρούμαλος, οἱ πρόκριτοι, Ιω. Γελασίας, Θ. Δημι-
 κουλάς, Π. Γαῖταναρόπουλος, Δ. Μιχαλακές, Π. Μιχαλέας,
 Γ. Ματουλέας, Π. Σβυλοπατέας, Κ. Μαστροπηχῆς, Δ. Χαδε-
 μηνῆς, Γ. Γαρίδης, Η. Μιχαλακές, οἱ Δημογέροντες, Ν.
 Νικητάκης, Α. Αρχόνος, Γ. Χειλᾶς, Παναγιώτης, Πρωτοσύγγε-
 λος, Θεοδόσιος, Οἰκονόμος Νικόλαος, Θ. Καραμιχαλέας, Ν.
 Ψαρέας, Σ. Μικρούλεας, Τζ. Κουτουφάρης, πρόκριτοι Π.
 Καπετανάκης, Π. Π. Καπετανάκης, Σ. Καπετανάκης, Π. Γιαν-
 νῆας Καπετανάκης, Γ. Ζουμπούλης, Κ. Μπακάκος, Γ. Ζουμ-
 πούλη, Γ. Σαραντέας, Χ. Μαστροπούλεας, Α. Διαγοῦ, Γ. Πι-
 κροτῆς, Μ. Μαρμιρέας, Σ. Μανολακές, Γ. Μαρμογγῆς,
 Γ. Καζαράδας, Χ. Μαχριπλῆς, Ν. Τριπακᾶς, Ν. Ψαλτήρης,
 Χ. Ξενολέας, Γ. Παναγῆας, Ν. Παρασκευακέας, Α. Μικρου-
 λέας, Α. Ταβουλαράκης, δημογέροντες, Ιωάννης Σχορκολά-
 γος, Μιχαλάκος Παναγᾶκος, Παναγιώτης Κουτουφάρης,
 Γαλάνης Γαργαλῆς, Δημητράκης Γαργαλέας, Παναγιώτης
 Παλογῆας, Ζαννέτος Τζαννετούλεας, Λιμπέρης Στασινῆας,
 Στρατίτης Παπαδέας.

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Σταυροπηγίου ἐπικυροῖ τὸ γνή-
 σιον τῶν ὑπογραφῶν,

τῇ 10 ἰουλίου 1830, Ἀρμυρόν.

Οἱ Δημογέροντες Μ. Νικητάκης, Κ. Κουτίφαρης.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην

τῆς Ἑλλάδος, κτλ.

Οἱ τῆς θαθείας φρονήσεως τῆς Υ. Ε. ἀκάματοι ἀγῶνες, ἐνω-
 μένοι μὲ τὴν ἰδιαίτουσαν αὐτῆς δραστηριότητα ἐπέφερον εἰς
 τὴν πολυπαθὴ Ἑλλάδα τὴν βασιμότητα τῆς ἐλευθερίας, ἐνε-
 ψύχωσαν τὴν πρόοδον τῆς εὐνομίας, τῶν φώτων καὶ τοῦ πο-
 λιτισμοῦ, συνετέλεσαν εἰς πᾶν τὸ ἀφορῶν τ' ἀληθῆ συμφέ-
 ροντα σύμφωνα μὲ τὰς εὐχὰς τοῦ ἔθνους εἰς ταύτην τὴν κρί-
 σιμον τῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος περιστάσιν, καθ' ἣν οἱ
 Σεβαστοὶ Μονάρχαι εὐεργέται τῆς Ἑλλάδος τῇ ἐπεδαψίλευσαν
 τὰς σωτηρίους μεγαλοδωρίας, καὶ τὰ ἐντιμα τῆς ὑπάρξεως
 τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους μέσα.

Τὰ ὑψηλὰ καὶ διακρινόμενα τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν Ἑλλήνων
 αἰσθήματα εἶδομεν πολλάκις ἐκπεφρασμένα παρὰ τῆς Υ. Ε.
 πρὸς τὰς εὐεργέτιδας ἡμῶν Συμμάχους Δυνάμεις καὶ πρὸς τὴν
 Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον καὶ ἡμεῖς οἱ αὐτόχθονες
 πολῖται τῆς Σαλαμῖνος, οἱ ὁποῖοι πεποιθότες εἰς τὴν πατρικὴν
 πρόνοιαν τῆς Σ. Κυβερνήσεως, ἀφιερῶσαμεν εἰς τὴν πρώτιστον
 Ἀρχὴν τοῦ ἔθνους τῆς εὐγνωμοσύνης ἡμῶν τὴν διερμήνευσιν,
 τ' ἀχώριστα τῆς ἀληθοῦς ἀνεξαρτησίας τῶν ἐθνῶν δίκαια,
 καὶ τὴν ἰδιαίτεραν ἡμῶν διαθέσιν διὰ τὴν ταχεῖαν ἀφίξιν
 τῆς Α. Β. Υ. ἀποφεύγοντες κάθε ἀτομικὸν καὶ ἰδιοτελεῖς, ὡς
 παράνομον, ἐγγραφον.

Εὐγνωμονοῦντες ὅλοι συμφώνως, ζωηρῶς καὶ εἰλικρινῶς πρὸς τοὺς ἀειμνήστους σωτῆρας τῆς Ἑλλάδος καὶ πρὸς τὴν Υ. Ε. τὸν Σεβαστὸν ἡμῶν Κυβερνήτην, παρακαλοῦμεν εἰς τὸ νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ δεχθῇ τὰς προσφοράς τῆς εὐγνωμοσύνης μας καὶ τὴν ὑποκλινῇ ἀφοσίωσιν ἡμῶν πρὸς τὴν Υ. Ε. με εὐθύτατον σέβας.

Ἐν Σαλαμῖνι, τὴν 20 ἰουνίου 1830.

Οἱ εὐπειθεῖς κάτοικοι τῆς Σαλαμῖνος,

Π. Μοσχονησίου Βαρθολομαῖος ἐκκλησιαστικὸς Τοποτηρητῆς τῆς ἐπαρχίας Σαλαμῖνος καὶ Μεγαρίδος, Χ. Δημήτριος Παχὺς, Μ. Κῦρτζικος, Οἰκονόμος Παπασταμάτις, Σακκελάριος Παπᾶ Πέτρος, Πρωτοπαπᾶς Παναγιώτης, Παπαδημήτριος Πνευματικὸς, Παπ. Ἰω. Παπ. Μιχαῆλ, Παπᾶ Σπύρος τοῦ Παπαγεωργίου, Παπᾶ Σωτήρις τοῦ Πρωτοπαπᾶ, Παπᾶ Ἀργύρις τοῦ Σωτήρχου, Παπᾶ Δημήτρις Παπᾶ Κωνσταντὶ, Παπᾶ Θεοχάρης Παπᾶ Ἰωάννου, Παπᾶ Ἀγγελῆς Παπαμιχαῆλ, Ἀ. Φερέχας, Μ. Μπακογιάννης, Μ. Μακούφης, Σ. Λουκᾶς, Θ. Σίσκος, Σ. Νάνος, Π. Νάνος, Μ. Ἀνδρέας, Ἀ. Μπιρμπίλης, Ἀ. Καρνέσης, Σ. Περδικούρης, Ἰω. Κορὸς, Π. Κορὸς, Σ. Κορὸς, Ἀν. Χ. Ἀθανασίου, Π. Καπετάνιος, Χ. Ἀθανάσιος, Γ. Βενετζάνης, Γ. Μασάρας, Ἰω. Καπετάνος, Ἀναγνώστης Γερογιάννης, Ἀ. Μιχαλάκη, Χ. Σαμπάμης, Γ. Βλένας, Ἡ. Μάθεςης, Γ. Μάθεςης, Γ. Καρνέσης, Γ. Φίλης, Ἰω. Γεωργίου Καρνέσης, Γ. Φίλης, Ἰω. Γεωργίου Καρίτζης, Ἀ. Τουρλιακάκης, Γιάννης, Ἀ. Καρνέσης, Ἀ. Κουγουμινῆς, Μ. Χατζόπουλος, Γιάν. Δαμαλίτης, Ἡ. Ἰωάννου Σοφρᾶ, Ἰω. Σταμούλης, Γ. Βγένας, Ἀναγνώστης Λάζαρος, Δ. Τζάκωνας, Γ. Ρούσσοι, Κ. Φασούλης, Πορδοκούρης, Δ. Ἀνέστης, Πανούσης Χ. Ἀθανασίου, Π. Λουκᾶς Σ. Ἀνδριανοῦ, Κ. Σοφρᾶς, Μ. Πάστρας, Θ. Χατζῆ, Ἀ. Τζιλιβίγκος, Σ. Σοφρᾶς, Ἰωάννης Σ. Ἀνδριανοῦ, Ἰ. Κανάκης, Μ.

Τόγκας, Θ. Κωφὸς, Μ. Κωφὸς, Κ. Τζιτζίης, Ἰωάν. Χ. Θανάσις, Γ. Κουτζούκος, Γ. Καραγιάννης, Σ. Βασίλει Καραγιάννης, Σ. Καραδῆμος, Σ. Λεψινιώτης, Μ. Μπούτουρης, Δ. Μποχῆς, Ἀ. Περδικούρης, Σ. Τρίτος, Γ. Μπουτούρης, Θ. Λάζαρος, Ἀναγνώστης Π. Ἰωάννου, Γ. Μ. Ντέντε, Γ. Νέζης, Δῆμος τοῦ Λάμπρου, Γ. Λουκᾶς, Θ. Πορδοκούρης, Μ. Τζάκωνας, Σ. Παπᾶ Ἀθανασίου, Γ. Τρούκης, Ἰω. Τραπεζός, Κ. Πουλῆς, Ἡ. Μπάρμπας, Ἀναγνώστης Παπαδημητρίου, Κόλιας Μ. Σοφρᾶς, Μ. Βγένας, Σ. Σπερῆς, Π. Φουρίκης, Κ. Πέρος, Γ. Παπασιδέρης, Ἀναγνώστης Παπᾶ Νικολάου, Γ. Μπιρμπίλης, Γ. Μυλωνᾶς, Ἀναγνώστης Κόγιας, Π. Παπαμιχαῆλ, Ἀ. Μποντούρης, Ἰω. Τυχτούτης, Π. Κανακόπουλος, Κ. Ἀνδριανοῦ, Κ. Ντρίβας, Μ. Ποδόκης, Γ. Μίχας, Γ. Μπούτζης, Θ. Παπούρας, Κ. Ἀνδρίκου, Γ. Κυρίκος, Μ. Κολινίκας, Γ. Κουντουργιώτης, Σπύρος Κ. Καρνέσης, Γ. Μπαλαφούτας, Κ. Τέρης, Σ. Φεράκης, Θ. Γαλέος, Δ. Φ. Παχὺς, Μ. Παπαπαναγιώτη, Κ. Σταμάτι, Ἀ. Ἀγγελος, Ν. Γκούμας, Γ. Δημούκης, Κ. Γέκας, Κ. Γιώργας, Κ. Γκόκας, Γ. Θεόδωρος, Δ. Κοκκῖνος, Μ. Παντελῆ, Ἀναγνώστης Παπαμιχαῆλ, Ἰω. Παπαγεωργίου, Σ. Μπίλιος, Ν. Τριανταφύλλου, Ν. Καραλῆς, Ἀ. Γκίκας, Δ. Παπαμιχαῆλ, Ἀ. Παναγιώτη, Γ. Διολέτης, Γ. Μαρίνη, Θ. Γκικόκας, Π. Ζούγιρης, Ν. Καλόγιαννης, Κ. Μαγιάτης, Γ. Παπαγεωργίου, Σ. Παπαμιχαῆλ, Ἰω. Ἀγγελος, Θ. Παρπαγιάννου, Σ. Γιῶργις, Π. Πίλιος, Σ. Παχὺς, Γ. Μαγιάτης, Γ. Μελέτις, Δ. Γρούμας, Σ. Γκέκας, Ἐπικυροῦνται, κατ' αἴτησιν τῶν ὑπογραψάντων, τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα καὶ ἡ γνησιότης τῶν ὑπογραφῶν τούτων.

Ἐν Σαλαμῖνι, τὴν 4 ἰουλίου 1830.

Οἱ δημογέροντες, Ἀντώνιος Πιρπίλης, Ἀ. Καρνέσης, Σ. Περδικούρης.

ΕΝ ΤΗ ΕΘΝΙΚΗ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑ.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Έτησία. Φοίνικες 36
Έξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9
Αι συνδρομαί γίνονται ένταυθα μέν έν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρά τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 4 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1830.

Ἀρ. 3391. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Πρὸς τὸν Κύριον Νικόλαον Φραγκόπουλον.

Ἡ ἀναφορά σου τῆς 4 Σεπτεμβρίου ὁμοῦ μετ' τὴν ἐν αὐτῇ
ἐγκλειστον τῆς 7 Ἰουλίου ἐβλήθησαν ὑπ' ὄψιν τῆς Α. Ε. τοῦ
Σεβ. Κυβερνήτου, καὶ εἰς ἀπάντησιν εἰδοποιεῖται, ὅτι ἡ
κατὰ σοῦ κατηγορία περὶ τῆς κατὰ τὸ ἐθνικὸν νομισματο-
κοπεῖον ὑπερετίας σου δὲν ἔγινε δεκτὴ παρὰ τῆς Α. Ε. καὶ
δὲν ἔλαβε κάμμιαν συνέπειαν ἐν αὐτῇ σου· ἡ δὲ Κυβέρ-
νησις ἔχουσα τὴν ἰδίαν ὑπόληψιν διὰ τὸ ὑποκείμενόν σου,
χρείας ἰσχύσεως, θέλει σὲ καταστήσει χρήσιμον εἰς τὴν
πατρίδα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 12 Σεπτεμβρίου 1830.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 6188. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Εἰδοποιεῖ.

Τὴν 15 Νοεμβρίου καὶ τὴν 9 Δεκεμβρίου τοῦ 1829
ἐξεδόθησαν παρὰ τῆς Οἰκονομίας δύο γραμμάτια, τὸ μὲν
ὑπ' Ἀρ. 50 διὰ Γρ. 100, τὸ δὲ ὑπ' Ἀρ. 220 ὡταύτως διὰ
Γρ. 100, πληρωτέα τὴν 30 τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ ἄνω εἰρη-
μένου ἔτους εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ Κυρίου Κ. Ῥωσσέτου.

Τὰ γραμμάτια ταῦτα ἐγυρίσθησαν παρὰ τοῦ διαλη-
φθέντος Κυρίου Κ. Ῥωσσέτου εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ Κυρίου
Σπυρίδωνος Μαρκέλλου, ἀλλὰ παρέπεσαν, ὡς ἀναφέρουν
καὶ ὁ Κύριος Ῥωσσέτος καὶ ὁ Κύριος Μαρκέλλος.

Ἐὰν μετὰ ἐξήκοντα μίαν ἡμέραν, ἀφοῦ δημοσιευθῇ τὸ
παρὸν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, δὲν παρουσιασθῶσιν
εἰς ἡμᾶς τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος δύο γραμμάτια, θέλομεν πλη-
ρώσει τὰ ἀναφερόμενα εἰς αὐτὰ χρήματα, ἢτοι Γρόσια δια-
κίσια Ἀρ. 200, εἰς τὸν Κύριον Σ. Μαρκέλλον, καὶ τὰ
γραμμάτια θέλουν εἶσθαι ἄκυρα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1830.

Ἡ Ἐπιτροπὴ
Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.
Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ, ΔΙΕΥ-
ΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΦΟΡΟΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ, ΚΑΙ ΕΦΟΡΟΣ
ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ.

Τὸ εἰς τὸ Πρότυπον τῆς ἀλληλοδιδασκτικῆς κατὰ τριμη-
νίαν παραδιδόμενον μάθημα πρὸς διδασκαλίαν τῶν ὅσοι
μέλλουν νὰ διδάξουν κατ' αὐτὴν τὴν μέθοδον, ἐγγίζει εἰς
τὸ τέλος του. Ἡ δὲ νέα τριμηνιαία περίοδος αὐτοῦ θέλει
ἀρχίσει περὶ τὰς 20 Ὀκτωβρίου, καὶ θέλει τελειώσῃ
περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ νέου ἔτους. Ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ διδά-
χῳσι τὸ μάθημα τοῦτο, πρέπει νὰ παρευρεθῶσιν εἰς Αἶ-
γιον κατὰ τὸν ἄνω εἰρημένον καιρὸν· εἰδοποιούνται ὅμως ὅτι,
(*) διὰ νὰ γίνωσι δεκτοὶ καὶ νὰ σπουδᾶσιν τὴν μέθοδον
με καλῶς τινος ἐλπίδα, πρέπει νὰ ἐξεύρωσι τοῦλάχιστον τὰς
ἀρχὰς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης· τοῦτέστι νὰ ἐννοῶσι τοὺς
εὐληπτοτέρους συγγραφεῖς, τοὺς ὁποίους οἱ ἀρχάριοι μα-
θηταὶ τῆς Ἑλληνικῆς παραδίδονται νὰ ἐξογράψωσιν ἱκανῶς
καὶ νὰ τεχνολογῶσι. Τοὺς χρειάζονται πρᾶσι καὶ λίγες
γνώσεις Ἀριθμητικῆς, Ἱστορίας Ἱερᾶς καὶ Κατηχήσεως,
καὶ γενικαί λίγες ἰδέαι τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας· ἀλλὰ
ταύτας δύναται οἱ ἐρχόμενοι ἐδῶ νὰ τὰς μαθητεύσωσιν εἰς
τὸ Κεντρικὸν σχολεῖον συχνάζοντες κατὰ τῆς τριμηνίας τὸν
καιρὸν, κατὰ τὸν ὅποιον διαρκεῖ τὸ τῆς ἀλληλοδιδασκτικῆς
μάθημα. Ὅσοι δ' ἔχουσι πλειότερας τούτων γνώσεις, ἔχουν
καὶ ἐλπίδα νὰ λάβωσι καὶ ἀνωτέρου βαθμοῦ δίπλωμα ἀνα-
λόγου μετ' τὴν παιδείαν τῶν. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω πρέπει νὰ
ἔχωσιν οἱ ἐρχόμενοι νὰ διδασχῳσι τὴν μέθοδον ἡλικίαν ὑπὲρ
τὰ 19 ἔτη, καὶ μαθητικά τῆς χρηστῆς διαγωγῆς τῶν ἐπι-
κυρωμένα παρὰ τῆς δημογεροντίας, ἢ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ τό-
που τῆς γεννήσεως ἢ τῆς διαμονῆς τῶν. Τοὺς δ' ἐκ τούτων
ἀποδεικνυομένους χρηστολήθεις καὶ λιμίους καὶ μετὰ προ-
ηγουμένην ἐξέτασιν κρινομένους διὰ τὰς γνώσεις τῶν ἱκανοὺς
νὰ ὠφεληθῶσι καὶ νὰ ὠφελήσωσιν, ἡ Κυβέρνησις βιηθεῖ,
χορηγοῦσα εἰς αὐτοὺς τὰ διὰ τὴν τριμηνιαίαν τῶν σπουδῶν
ἀναγκαῖα έξοδα.

Ἐν Αἰγίνῃ, 3 Ὀκτωβρίου 1830.

Α. ΜΟΥΣΤΟΕΥΑΝΗΣ.

(*) Ἴδε εἰς τὰ προλεγομένα τοῦ Ὁδηγοῦ τῆς μεθόδου τὴν εἰς τοὺς μαθη-
τοδιδασκάλους ὁδηγίαν.

Αρ. 1085.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Β' Ένταλμα έμφανίσεως.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΩ ΜΕΣΣΗΝΙΑΝ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΩΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΝ.

Διευθυνθέντος ενώπιον του βήματος τούτου παρά του Διοικητού Καρυταίνης και Φαναρίου του Δημητρίου Έρυστο-
κολιόπουλου εκ του χωρίου Νεμνίτσα της έπαρχίας Καρυ-
ταίνης, ως ύπόπτου του όποιου έπαθε ράβδισμυ κατά
την Απρίλιον μήνα εις την Δέσιν όνομαζομένην Χίλια Χω-
ρία της έπαρχίας Μεθώνης ο Κ. Βαρθελεμής αξιωματικός
Γάλλος ανακαλυφθέντων δε παρά του επ' αυτό το έγκλημα
διορισθέντος δια της υπ' Αρ. 817 πράξεως έξεταστου
δικαστου Κυρίου Γ. Πονηρόπουλου, 1 ως πρωταιτίου του
Γεωργίου Κοντού Αρκουδορευματίτου, και 2, ως συναιτίων
του Στασινού Κοντού Αρκουδορευματίτου και Κωνσταντι
Ντουλάμη από χωρίον Αρναούταλι της έπαρχίας Μεθώνης.

Το Δικαστήριον κατά τας από 29 Μαΐου, 12 Ιουνίου
και 5 Ιουλίου 1830 αναφοράς του όρθέντος έξεταστου,
έξεδωκε τα υπ' Αρ. 828—870 και 950 έντάλματα συλ-
λήψεως δια τους έγκαλουμένους τούτους.

Μη συλληφθέντων δε είσέτι κατά τας προς το Δικα-
στήριον αναφοράς 1 υπ' Αρ. 628 και 728 του Διοικητού
Καρυταίνης και Φαναρίου, και 2, υπ' Αρ. 1899 του Δι-
οικητού των Μεσσηνιακών φρουριών.

Το Δικαστήριον κατ' αναφοράν του ίδιου της σημερινής
ήμερομηνίας έντέλλεται τοίς έγκαλουμένοις δια του διακη-
ρυττομένου τούτου έντάλματος.

Α, "Οτι όφείλουνσι να έμφανισθώσιν εις το βήμα τούτο
έντός 20 ήμερών μετά την δια της Γενικής Έφημερίδος
της Ελλάδος δημοσίευσιν αυτού, ή απολογηθώσιν εις όσα
νομίζονται έτοχοι και

Β, "Οτι μη έμφανιζόμενοι, μετά την προθεσμίαν ταύτην,
δυναμί του 117 άρθρου της Εγκληματικής Διαδικασίας,
θέλουσι διακοπή από την ένέργειαν των πολιτικών αυτών
δικαιωμάτων, επιφέροντες αυτοί καθ' έαυτών την έφαρμο-
γήν του περι φυγοδικίας νόμου.

Προσκαλούνται συγχρόνως όλοι αι κατά τόπους Αρχαί,
να συλλάβωσι και διευθύωσιν εις το βήμα τούτο τους
έγκαλουμένους· είδοποιούνται δε, όσοι των πολιτών έξεύρουν,
ότι όφείλουνσι να γνωστοποιήτουν προς αυτάς που εύρι-
σκονται οι φυγοδικοί.

Πρ'ς άποφυγήν δε πάσης ένδεχομένης άπάτης εις τον
αναγνωρισμόν των ρηθέντων, σημειούνται τα χαρακτηριστι-
κά αυτών, ως έπεται.

"Όνομα και παρόνομα Γεώργιος Κοντός, πατρίς και
διαμονή Αρκουδορευμα, χωρίον Καρύταινα, ηλικία τριάκον-
ταπέντε έτών, άνάστημα κοντόν, χρώμα ξανθόν, πρόσωπον
στρογγυλόν, επάγγελμα βοσκός. "Όνομα και παρόνομα
Στασιός Κοντός, πατρίς και διαμονή Αρκουδορευμα, ήλι-
κία είκοσιοκτώ έτών, άνάστημα ύψηλόλιγον, χρώμα
μαυριδερόν, πρόσωπον μακρόν, επάγγελμα βοσκός. "Όνομα
και παρόνομα Κωνσταντί Ντουλάμης, πατρίς και διαμονή
Αρναούταλι, χωρίον Μεθώνης, ηλικία τριάκοντα έτών, άνά-
στημα ύψηλόν, χρώμα μαυριδερόν, πρόσωπον στρογγυλόν,
επάγγελμα ζευγολάτης.

Το παρόν ένταλμα δημοσιεύμενον δια της Γενικής Έφη-
μερίδος θέλει κηρυχθή και δια του κήρυκος· αντίγραφον
αυτου θέλει κολληθή επ' της θύρας του Δικαστηρίου, και
έτερα δια των Αστυνομών Καρυταίνης και Μεθώνης επ'ι
των θυρών της τελευταίας διαμονής, και των ένοριτικών
έκκλησιών των έγκαλουμένων.

Έν Φιλιατροίς, 12 Αυγούστου 1830.

Ο Πρόεδρος Ι. ΚΩΤΑΚΗΣ.

Οί Συνδικασταί Ι. Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝΣ.
Μ. ΚΑΡΑΠΑΥΛΟΣ.

Ο Πάρεδρος Α. ΚΑΡΑΠΑΤΑΣ.

Ο Γραμματεύς Π. ΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 1681.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρόγραμμα.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

Δ η λ ο ω σ ι ε ι ,

"Οτι κάποιοι Δημήτρις Κολοτούρες από το χωρίον Σάγι-
ρα της έπαρχίας Τριπολιτσάς, συλληφθείς παρ' της έν-
ταυθα Αστυνομίας ως κλέπτης διαφίρων ζώων, έκατηγο-
ρήθη παρ' αυτής ως τοιούτος ενώπιον του Πρωτοκλήτου
τούτου Δικαστηρίου· ο έγκαλούμενος ούτος εξαγορευόμενος
κατά την 19 Αυγούστου από τον διορισθέντα έξεταστήν
δικαστήν ώμολόγησε το άμάχημά του· ή Αστυνομία, ένφ
συνέλαβε τον ρηθέντα Δ. Κολιτούρον, εύρεν εις χειράς του
τρία φορτηγά ζώα, ένα ίππον, μίαν ίππον, και μίαν ήμίονον,
τα όποια και συνεκράτησε, και ήδη εύρίσκονται άσφαλι-
σμενα παρ' του Δικαστηρίου υπό μετέγγυον.

Το Δικαστήριον ύποπτεύμενον μήπως τα ζώα ταύτα
εύρεθέντα εις χειράς του, άποδεδειγμένου κλέπτου, είαι
κλεψιμαία, γνωστοποιεί δια του παρόντος δημοσίου τρόπου
τα χαρακτηριστικά των ρηθέντων τριών ζώων, δια να παρευ-
σιασθή όν ύπάρχη τις ιδιοκτήτης αυτών ενώπιον του Δικα-
στηριου έντός τεσσαράκοντα ήμερών, άφ' ής το παρόν πρό-
γραμμα καταχωρηθή εις την Γενικήν Έφημερίδα, φέρον
μαζί του και τας άαγκαίως άποδείξεις της ιδιοκτησίας του.

Χαρακτηριστικά της ήμιονου.

Χρόνων τεσσάρων, χρώματος μιντζουρι (ύπομελάνου),
ανάστηματος μικρού, άπολυτονούρικον, με λευκά στίγματα
όπισθεν του δεξιου ποδός του, άμάλλιαστον, και με ένα εξ-
όγκωμα εις την κωλοκαθίαν (ράχιν.)

Χαρακτηριστικά του ίππου.

Χρόνων δεκατεσσάρων, χρώματος ντοριού, ανάστηματος
δευτέρου, με καλήν κεφαλήν, ή ουρά του σπανή.

Χαρακτηριστικά της ίωπου.

Χρόνων έπτά, χρώματος ντοριού, οι δύο όπισθιοί πόδες
λευκοί, οι δύο έμπροσθιοί πόδες ντοριό, ουρά μικρά, κε-
φαλή λευκή, λαιμός ντοριός, ανάστηματος δευτέρου.

Έν Τριπόλει, την 15 Σεπτεμβρίου 1830.

Ο Πρόεδρος Ι. Α. ΣΩΜΑΚΗΣ.

Ο Γραμματεύς Ν. Πανταλέων.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Έξ Αίγινης, 3 Οκτωβρίου.

"Ελαβε θέλος κατ' αυτας και ήμελαρόύθμισις ης έν 7^ω

Ὁρφανοτροφείῳ Ἀλληλοδιδασκαλικῆς σχολῆς, ὁργανισθείσης εἰς πάντα κατὰ τὸν νέον Ὁδηγὸν τῆς ἀλληλοδιδασκαλικῆς μεθόδου. Ὁ Κύριος Ι. Π. Κοκκώνης, μέλος τῆς ἐπὶ τῆς Προπαιδείας Ἐπιτροπῆς, ἀπὸ τοῦ ὁποίου τὰ φῶτα καὶ τὸν ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἐκπαιδεύσεως ἀκάμαλον ζῆλον ἐλπίζεται ἰκανὴ βελτίωσις εἰς τὸ μέρος τοῦτο τῆς δημοτικῆς παιδείας, προστεκλήθη κατὰ διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς ἐπὶ τοῦ Ὁρφανοτροφείου Ἐπιτροπῆς νὰ ἐκτελέσῃ τὸν ὁργανισμόν. Ἐντὺς ὀλίγου θέλομεν ἔχει καὶ τὸ τοῦ προτύπου διδασκλήριον παρομοίως ὁργανισμένον, ὥστε οἱ μαθηταί, οἱ σπουδάζοντες τὰ τῆς μεθόδου, θέλουν ἔχει νὰ βλέπωσιν ὅχι μόνον εἰς μικρὸν διατεταγμένα τὰ ἐκ τῆς ὕλης ἀναγκαῖα καὶ ὑποθετικῶς γινόμενα, τοὺς τρόπους τῆς παραδόσεως, ἀλλὰ καὶ εἰς διδασκλήριον χωρητικὸν 500 περίπου μαθητῶν διατεταγμένα τὰ πάντα κατὰ τὸ παραδεχθὲν σύστημα, καὶ πραγματικῶς ἐκτελουμένους τοὺς τρόπους κατ' ἀκριβείαν εἰς τὴν καθημερινὴν διδασκαλίαν 350 παιδῶν, τῶν ὁποίων ἡ διεύθυνσις ἐντὺς ὀλίγου ἐλπίζεται νὰ παραδοθῇ κατὰ πρόνοιαν τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἄξιον διδασκαλόν. Ἡ Κυβέρνησις μετὰ μεγάλης προσπάθειας ἀγωνίζεται νὰ τελειοποιήσῃ τὸν κλάδον τοῦτον τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως, ἀπὸ τῆν ὁποίαν κρέμαται τὸ πᾶν τῆς εὐδαιμονίας τοῦ λαοῦ· ἀνεγείρει σχολεῖα, συμβοηθεὶ τοὺς ἀνεγείροντας νέα, χρηρεῖ βιβλιοθήματα εἰς τὰς κοινότητας διὰ νὰ τελειοποιήσωσι καὶ νὰ συντηρήσωσι τὰ ὅσα ἔχουν (*), δέχεται ὑποτρόφους τοὺς μαθητευομένους τὴν μέθοδον· ἐνθαρρύνει καὶ ὑπόσχεται ν' ἀντικειψή τοὺς ἐπιμελεῖς διδασκάλους· βοηθεῖ καὶ τιμᾷ τοὺς ἀξίους. Μένει νὰ φανῶσιν εἰς τὸ ἐξῆς οἱ μὲν πολλοὶ πρόθυμοι συνεργοὶ τὸ ἀπὸ μέρους τῶν, στέλλοντες τακτικῶς τὰ παιδιὰ τῶν εἰς τὰ Ἀλληλοδιδασκαλικά σχολεῖα· οἱ δὲ διδάτκαλοι, ἄξιοι καὶ ἀκάματοι ἐργάζεσθαι τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἐκπαιδεύσεως, ὥστε νὰ φωτίσωμεν τὰ τέκνα, τοὺς ἀδελφοὺς, τοὺς συγγενεῖς, τοὺς συμπολίτας μας, διὰ νὰ βελτιώσωμεν διὰ τῶν καλῶν τῆς παιδείας τὴν ἠθικὴν ἡμῶν καὶ πνευματικὴν, καὶ ν' αὐξήσωμεν τὴν ἰδίαν εὐπορίαν ἐκάστου, καὶ τὴν κοινὴν ὅλων ἡμῶν εὐτυχίαν.

Νεκρολογία.

Τὴν νύκτα τῆς 8 πρὸς τὴν 9 τοῦ Σεπτεμβρίου ἐτελεύτησεν ὁ Ἀνδρούτσος Σπανός θάνατον βίαιον, δολοφονηθεὶς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ ὑπὸ κακούργων ἀγνώστων, τοὺς ὁποίους ἡ δίκη τῶν νόμων θέλει ἀνακαλύψει. Ὁ ἐν Ῥαχόδῃ τῶν Καλαβρύτων διδάσκαλος Κύριος Νεόφυτος Παμπούκης ἔττειλε πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματεῖαν ἀναφορὰν περὶ τοῦ θλιβεροῦ τούτου συμβεβηκότος, ἐκ τῆς ὁποίας θέλομεν κοινοποιήσῃ εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας τὴν ἐξῆς περικοπὴν.

“ Χρὲς περὶ τὸ δεῖλι τῆς δεκάτης τοῦ τρέχοντος δεκάτην ἔκρυψαν οἱ πολυστένακτοι συγχωριοὶ τοῦ τὸν εὐεργέτην τῶν ὑπὸ γῆν, ἥ τις ἀνείξασα τὰ μητρικά της σπλαγχνία, τὸν ὑπεδέχθη φιλοστόργως, ἀγωνιώσα καὶ ἐκείνη κατὰ τῶν φονευτῶν. Ἀλλ' ἐφ' ἐκεῖνος ἀναπαύεται, ἐν τιμᾷ κηδευμένος ὑπὸ τὴν σκίαν τοῦ μεγάλου δένδρου τοῦ Προφήτου Ἡλίου, ἐχόμενα τῆς νεοκτίστου σχολῆς του, ἐγὼ μένω εἰς ἀθυμίαν ταλαιπωρούμενος ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀγώνων, ἀποστερηθεὶς τὸν χρηστὸν πατέρα τῆς νεολαίας, καὶ φιλομαθέστατον

γέροντα. Μῆτε πρότερον ἐν καιρῷ Τουρκίας, μῆτε μετὰ τὴν ἐθνικὴν ἐπανάστασιν μεταξὺ τῆς αὐτῆς ἀναρχίας ἠκούσθη τοιοῦτον δράμα τραγικόν!

„ Ἀλλὰ πρὸς τὴν Σ. Ὑπηρεσίαν ταύτην, βουλουμένην νὰ μάθῃ λεπτομερῶς τὴν ἀρχὴν, τὰ μέσα, καὶ τὸ τέλος τοῦ μάρτυρος τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας, πῶς ἔχω περίλυπος νὰ τὰ διηγηθῶ; Δίκαιον τῶντι νὰ γνωρισθῇ εἰς τὸν κόσμον ὁ βίος ἐνὸς Πελοποννησίου ἀνδρός, ὅστις καὶ τὸ γένος ταπεινὸς, καὶ ἀπαιδευτὸς μεταξὺ τοιοῦτων εὐγενῶν ἀδελφῶν, ἔδειξε μόνος Ἑλληνικὴν εὐγένειαν τοῦ νὰ κάμῃ καταστήματα διδασκτικά μεταξὺ τούτων τῶν ὀρεινῶν, εἰς φωτισμὸν τῶν ἀμωπατριῶν του, καὶ νὰ γένῃ θυμὰ τῶν εὐεργεσιῶν του.

„ Ὁ μακαρίτης Ἀνδρούτσος Σπανός, γεννηθεὶς εἰς τὸ ἐνταῦθα χωρίον Ῥαχόδαν, ἦτο ταπεινῆς οἰκογενείας βλάστημα, ἀνετράφη διόλου ἀπαιδευτὸς καὶ ἀνάγωγος, καὶ μόλις ἐγνώρισεν ἀπὸ τοὺς γονεῖς νὰ μάθῃ νὰ γράφῃ τ' ὄνομά του, καὶ σημειῶνῃ μερικὰς ληψιδόσιās ἀπὸ τὴν ὁποίαν μετῄσχετο τέχνην τῆς βαφικῆς. Ἀλλ' ὅσον ἠδρίζετο κατὰ τὸ σῶμα, τότεν ἐκαλλωπίζετο καὶ ἡ ψυχὴ, μιμούμενος παραδείγματα ὅχι ποταπῶν, ὡς οἱ πολλοὶ, ἀλλὰ πολιτικῶν καὶ ἐναρέτων ἀνθρώπων τοῦ καιροῦ του. Ἡ τοιαύτη διαγωγή του, ἡ πίστις καὶ εἰλικρίνεια, ὅφ' ὧν ἐχειραγωγείτο, τὸν ἐτύγχευαν εἰς τοὺς τότε πολιτικὸς τῆς ἐπαρχίας του, δυνάμει τῶν ὁποίων ὑπηρετήσας εἰς τὸ κοινόν, ἠυδοκίμησεν. Ἀλλ' ὅσον εὐαρεστεῖτο ὁ λαὸς ἀπὸ τὰς ὑπηρεσίας του, τότεν αὐτὸς ἐδυταρεστεῖτο ἀπὸ τὸ ἐναγώνιον καὶ πολύβροντι τῶν πολιτικῶν πραγμάτων. Ὅθεν, ὡς ὀρώμεν, δὲν τὸν παραίτησαν, ἀλλὰ παραιτηθεὶς τῶν πολιτικῶν πραγμάτων ἔρριψε τὸ βλέμμα εἰς τὸν ἀθῶον καὶ ἡτυχατικὸν βίον τῆς γεωργικῆς, ἀπὸ τῆς ὁποίας ὀρθῶς διεννοήθη, ὅτι ἡ δύνατο νὰ ὠφεληθῇ καὶ νὰ ὠφελῇ.

„ Δὲν ἔχω νὰ διηγηθῶ ὅτι ἔκαμε πολλὰ κτήματα, καὶ ὅτι κατ' αὐτὸ ἦτο καὶ ὁ Κύρ Ἀνδρούτσος εἰς τῶν ὀλίγων μεταξὺ τῶν κτηματιῶν, ὡς ὁδεῖται, ἀλλὰ πῶς τὰ μετεχειρίσθη; Αὐτὸς χωρὶς νὰ διδαχθῇ, τὸ, “ ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν, “ ἐδιδάτκετο ἀπὸ τὸ αἶσθημα τῆς φιλανθρωπίας· καὶ διὰ τοῦτο ἐν καιρῷ τῆς Τουρκικῆς τυραννίας ἔδιδεν, ἐλεῶσε καὶ ἐπήρκει εἰς τοὺς χρεῖαν ἔχοντας. Ἀρχομένης τῆς ἐπαναστάσεως δὲν ἐλαφουργεῖ εἰς τὰς ἐκστρατείας του, ἀλλὰ γέγων ἔφιππος, ὁδηγὸς τῶν στρατιωτῶν του μετὰ τὰ ὅπλα εἰς τὴν μέσσην, καὶ μετὰ τὸ χρηματικὸν εἰς τὴν βίωσιν καὶ εἰς τὰς χεῖράς του ἐχειραγωγεῖ τοὺς ἀδελφούς του κατὰ τῶν ἐχθρῶν, καὶ ἐθριάμβευε καταπολεμηθείσης δὲ τῆς τυραννίας καὶ συστάσεως Κυβερνήσεως, ἄλλον πόλεμον σημαντικὸν ἐσκέψατο νὰ διεγείρῃ, συνάδοντα μετὰ τοὺς σκοποὺς τῆς Σ. Κυβερνήσεως. Ἐκινήθη μόνος ὁ δραστήριος γέγων κατὰ τῆς ἀμαθείας, καὶ ἐκαυχῆθη ὁ γενναῖος ταύτην τὴν καύχησιν λέγων ὅσον κάμνουσιν εἰς ἄλλας ἐπαρχίας καὶ πόλεις πολλοὶ συνδρομηταί, καὶ πλουσιώτεροί μου, ἐγὼ θέλω τὸ κάμει μόνος εἰς τὸ Ῥαχόδουλον, εἰς προκοπὴν καὶ φωτισμὸν τῶν συμπατριωτῶν του. Ὅθεν, ὡς ἐκαυχῆθη ὁ γέγων, καὶ ἀπεφάτισεν. Ἀπέβη οὕτω πως καὶ ἡ ἀπόφασίς του. Ἐτοίματε τὴν ὕλην περὶ τῆς σχολῆς· ἐκτίσε δύο καταστήματα, καὶ πρωταιδευτικὸν τῆς ἀλληλοδιδασκαλικῆς, καὶ

(*) Ἰδε τὸ ὑπ' Ἀριθ. 1032 διάταγμα εἰς τὴν Γεν. Ἐφημ. Ἀρ. 68.

Ἑλληνικὸν διὰ τοὺς προχωρημένους νέους· δὲν τ' ἄφησεν ἀπρονόητα οὔτε διὰ τὸ μέλλον, ἀλλ' ὥσταν νὰ εἶχε δυνατὰ διδόμενα τοῦ αἰφνιδίου θανάτου, ζῶν ἔτι διώρισε τὴν προῖκα τῶν σχολείων νὰ διαμένωσι παντοτεινὰ καὶ ἐκεῖνη καὶ ἐκεῖνα ἐσυμφώησεν ἐπὶ ζωῆς διδάσκαλον, ἐσύστησε τὰ πάντα δι' ἀναφορῶν του εἰς τὴν Κυβερνήσιν, καὶ προσεκάλεσεν εἰς βοήθειάν των πᾶσαν τὴν Ἑλληνικὴν Ἀρχήν. „

Βιβλία ἀφιερωμένα παρὰ τοῦ Κυρίου Ἀντωνίου Τσουνηεῖς τὴν β. βιβλιοθήκην τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου.	
Λεξικὸν Ἑλληνορωσσογαλλικόν ἐκδομένον τὸ ἔτος 1811	
Δικαιολογία Φιλοσοφίας, Γερμανικόν.	1820
Ἡ ἀνατροφή τῶν παλαιῶν ἐθνῶν εἰς 4 τόμους.	1795
Χρονολογικοὶ πίνακες περιέχοντες τὰ μέρη τῆς παλαιᾶς ἱστορίας.	1808
Ἐπιστολάριον.	1810
Βιογραφία τοῦ Μεγάλου Πέτρου.	1808
Σύναψις Φυσικῆς Ἱστορίας διὰ τοὺς παῖδας.	1794
Περὶ μελισσῶν.	1807
Ἐκτὸς τῶν πρώτων δύο, ὅλα τὰ ἄλλα εἶναι εἰς Ῥωσικὴν γλῶσσαν.	

Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἰγνάτιος Σκαλιώρας, διδάσκαλος τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης εἰς τὸ ἐν Γρηγόστη Ἑλληνικὸν σχολεῖον, ἐπρόσφερε δῶρον διὰ τὰ σχολεῖα τῆς Ἑλλάδος 100 ἀντίτυπα τοῦ περὶ Συντάξεως αὐτοῦ πονήματος.

Ἡ διανομὴ τῶν βραβείων τῆς ἐν Βενετίᾳ ἀκαδημίας τῶν Ὠραίων Τεχνῶν ἔχειν τὴν 3—15 Αὐγούστου μετὰ τῆς συνήθους τελετῆς. Δύο βραβεῖα ἐδόθησαν εἰς νέον τινα Ἕλληνα, τὸν Κύριον Φίλιππον Χάρταν Ζακύνθιον.

Ποικίλα.

Θεραπεία τῆς ὀδονταλγίας. — Ὁ ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ Κύριος Βλάκ συμβουλεύει ὅτι εἶναι περιττὸν ν' ἀποσπῶνται οἱ πονοῦντες τῶν ὀδόντων, καὶ ὅτι οἱ τρομερώτατοι πόνοι δύνανται νὰ θεραπευθῶσιν, ὅταν δὲν προέρχονται ἀπὸ ρεῦμα (καταιβασίαν), διὰ τῆς μεταχειρίσεως ἱατρικοῦ τοῦ ὁποῖον συνίσταται ἐκ δύο μερῶν στυπτηρία, (πτύφη) λεπτότατα τετριμμένης, καὶ ἐπὶ μερῶν νιτρικοῦ αἰθέρος. Τὸ μίγμα τοῦτο βάλλεται ἐπάνω τοῦ πονοῦντος ὀδόντος.

(Ἐκ τῆς Γαλ. ἑφ. Le Temps.)

Ἐπελογίσθη ὅτι ἐν μὲν τῇ Γαλλίᾳ ἕκαστος ἄνθρωπος δαπανᾷ περίπου 5 λίτρας σάκχαρος κατ' ἔτος· ἐν δὲ ταῖς Ἀμερικανικαῖς Συμπολιτείαις, 8 λίτρας· ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ 14· ἐν Ἀμβούργῳ, 10, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις τῆς Γερμανίας τόποις, 6 λίτρας.

ΠΡΟΚΗΡΤΞΙΣ.

Νομίζω πάντῃ περιττὸν νὰ ἀποδείξω ἐνταῦθα πόσαι καὶ ὅποιοι λόγοι καταπταίνουσι ἀπὸ ἡμέραν εἰς ἡμέραν ἀναγκαῖοτέραν εἰς τὴν νεολαίαν μας τὴν σπουδὴν τῆς Γαλλικῆς γλώσσης.

Ἀλλ' ἡ σπουδὴ μιᾶς καλλιεργημένης γλώσσης ἄνευ τῶν κλασικῶν συγγραφέων, οἵτινες διέπρεψαν εἰς αὐτὴν, εἶναι ἐπίσης ἀδύνατος. ὅσον ἡ τῆς βοτανικῆς χωρὶς τῶν ὡραίων καὶ πεποικιλμένων λειμῶνων· ἐπεὶ δὲ οὔτε λειμῶν· μπόρεῖ νὰ εὐρεθῇ περιέχον ὅλα ἐκεῖνα, μετὰ τὰ ὁποῖα ὠρτίζει ἡ φύσις τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς, οὔτε συγγραφεὺς, ἂν περιλαβῇ πᾶν εἶτι καλὸν καὶ ὡραῖον ἐγέννηται ἡ φιλολογία ἐνὸς ἐθνους· διὰ τοῦτο πρὸς εὐκολίαν τῶν σπουδάζοντων ἐκεῖ μὲν συναρτῶνται οἱ ἐπὶ τούτῳ βοτανικοὶ κῆποι, ἐνταῦθα δὲ αἱ φιλολογικαὶ συλλογαὶ ἐκ τῶν ἀρίστων συγγραφέων.

Μίαν τοιαύτην συλλογὴν τῶν ἀριστουργημάτων τῆς Γαλλικῆς φιλολογίας ἐνόμισα ἀναγκαῖον νὰ προσφέρω εἰς τοὺς ὁμογενεῖς, ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ μάθουν τὴν ὡραίαν αὐτὴν καὶ ἀναγκαίαν γλῶσσαν.

Εἶμαι δὴ εὐελπίς ὅτι, ἐπεὶ δὲ τὸ βιβλίον θέλει εἶναι εὐθηρότερον ἀπὸ τὸν Τηλέμαχον τοῦ Φενελὼν, ἐπεὶ δὲ περιέχει, ἐκτὸς τῶν ὡραιότητων τοῦ εὐφραδοῦς τούτου συγγραφέως, καὶ πολλὰ ἄλλα τεμάχια ἐνδοξῶν ἀνδρῶν, ἐπεὶ δὲ τὸ συντροφεύω μὲ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς γραμματικῆς, μετὰ λέξικόν τῶν ἐμπειριεχομένων λέξεων καὶ μετὰ σημειώσεις τῶν δυσκολωτέρων χωρίων, εἶμαι, λέγω, εὐελπίς ὅτι ὅλοι, εἰς ὅσους εἶναι περισπούδαστος ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα, θέλουσι φιλοτιμηθῇ νὰ τὸ ἀποκτήτουν συνεισφέροντες εἰς τὴν ἐκδόσιν του.

Τὸ βιβλίον εἶναι ἤδη εἰς τὰ πιεστήρια, θέλει περιέχει ἠθικοὺς διαλόγους, ἀνέκδοτα, διηγήσεις, περιγραφὰς τῶν φαινομένων τοῦ φυσικοῦ καὶ ἠθικοῦ κόσμου, σκιψεῖς φιλοσοφικὰς, ἠθικοὺς χαρακτήρας, ἐνδοξῶν ἀνδρῶν, κτλ., προηγούμενων τῶν ἀναγκαίων περὶ ἀναγνώσεως καὶ γραφῆς κανόνων. Ὁ ὅγκος του θέλει εἶναι περίπου 300 σελίδας· ἡ τιμὴ του προσδιρίζεται διὰ τὴν Ἑλλάδα 3 1/2 Φοίνικας. Ἀναστάσιος Ἐρκουλίδης.

ΝΑΥΤΙΛΙΑ.

ΛΙΜΗΝ ΝΑΞΟΥ. Ἀπὸ τῆς 26 Ἰουλίου μέχρι τῆς 13 Σεπτεμβρίου.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. 17 πλοῖα, ἐξ ὧν 16 μὲν Ἑλληνικά, ἐν δ' Ἱεροσολυμικόν.

Ἐλθόντα, 13 μὲν ἐκ Σύρας καὶ ἄλλων νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους, ἐν ἐκ Σμύρνης, ἐν ἐξ Ἀλεξανδρείας, καὶ 2 ἐκ τῶν παραλίων τῆς Ἀσίας.

Καὶ 130 πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ φορτωμένα, ἐκ διαφόρων μερῶν.

Εἶδη εἰσαχθέντα: — Σίγοι, παστόψαρα, ζῶα, ξυλία, ὄσπρια, τυρὸς, μέλι, ὀξύζι, δόγαι, κτλ.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. 19 πλοῖα, ἐξ ὧν 16 μὲν Ἑλληνικά, 2 δ' Ἰόνιο, καὶ ἐν Ἱεροσολυμικόν.

Διευθυνθέντα, 16 μὲν εἰς Σύραν καὶ ἄλλας νήσους τοῦ Αἰγαίου πελάγους, 3 δὲ εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Καὶ 152 πλοῖα εἰς διάφορα μέρη, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ φορτωμένα.

Εἶδη ἐξαχθέντα: — ξυλία, λάδι, ἄλας, βαμβάκι, κριθάρι, ὀπῶραι, κτλ.

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

Έτησια. Φοίνικες 36
Εξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9
Αί συνδρομαί γίνονται ένταυθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 8 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1830.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.— Ἀπὸ τοῦ Ἀρ. 82 ἡ Ἐφημερίς θέλει ἐκδιδόσθαι ἐν Ναυπλίῳ, ὅπου μεταβαίνομεν κατὰ τὰς διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεως. Ἐκεῖ λοιπὸν θέλουν διευθύνεσθαι εἰς τὸ ἐξῆς οἱ κατὰ τόπους ἐπιστάται καὶ συνδρομηταί μας. Ἐπειδὴ δὲ εὐρίσκεται ἤδη καὶ μέρος τῆς ἐθνικῆς τυπογραφίας εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην, ὅσοι τῶν κατὰ τὰς ἐπαρχίας δημοσίων ὑπουργῶν ἔχουν νὰ τυπώνωσιν ἀστυνομικά, λιμεναρχικά, ὑγειονομικά καὶ λοιπὰ ἔγγραφα, θέλουν εὐαρεστηθῇ νὰ στέλλωσι τοῦ λοιποῦ τὰς αἰτήσεις των εἰς τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως.

Ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ὑγειονομολιμενάρχαι, οἵτινες ἔπεμπον μέχρι τοῦδε τοὺς ναυτιλιακοὺς καταλόγους τῶν διαφόρων λιμένων πρὸς τὸν ένταῦθα Πρόεδρον τοῦ Ὁρφανοτροφείου, ἐπειδὴ οὗτοι χρησιμεύουν μόνον διὰ τὴν Ἐφημερίδα, θέλουν τοὺς στέλλει ἀπὸ τοῦ νῦν κατ' εὐθείαν πρὸς τὸν Ἐκδότην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Πραγεῖς τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀρ. 528. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Συμφώνως μὲ τὰ διαλαμβανόμενα εἰς τὰ ἄρθρα 2 καὶ 6 τοῦ ὑπ' Ἀρ. 409 καὶ κατὰ τὴν 3 Φεβρουαρίου ἐκδοθέντος ψηφίσματος, (*)

Διατάττομεν.

Ὁργανισμὸς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Σχολείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἄρθρον 1. Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Σχολεῖον ἔχει τρεῖς διευθυντὰς διοριζομένους ἀμέσως ἀπὸ τὴν Κυβερνήσιν, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ μὲν ἐπιφορτίζεται τὴν ἐφοσίαν τοῦ κατα-

(*) Τὸ ὑπ' Ἀρ. 409 ἔ. ψηφισμα ἐδημοσιεύθη ἤδη ἐν τῷ 15 φύλλῳ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τοῦ ἐναεστώτος ἔτους.

στήματος τούτου, ὁ δὲ τὴν διεύθυνσιν τῶν μαθημάτων, ὁ δὲ τρίτος τὴν οἰκονομικὴν ὑπηρεσίαν.

ΚΕΦ. Β'.

Καθήκοντα τῶν δύο πρώτων Διευθυντῶν ὡς διδασκάλων.

1. Οἱ δύο πρώτοι διευθύνται καὶ διδάσκαλοι τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Σχολείου θέλουν διδάσκει τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 τοῦ διαληφθέντος ψηφίσματος, μαθήματα.

2. Οἱ δύο εἰρημένοι διδάσκαλοι συνεννοούμενοι μεταξὺ των, θέλουν προσδιορίσει τὸν ἀριθμὸν τῶν κλάσεων, τὰς ἡμέρας καὶ τὰς ὥρας τῆς παραδόσεως τῶν μαθημάτων, δι' ἰδιαιτέρου προγράμματος, τὸ ὅποιον θέλουν καθυποβάλλει εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

3. Θέλουν διδάτκει πρὸς τούτοις τοὺς μυουμένους τὴν περὶ πάσας τὰς ἱεροτελεστίας τάξιν, ἐκ τῶν ἱερῶν ἐκκλησιαστικῶν διατάξεων, καὶ διὰ τῶν πρακτικῶν παραδειγμάτων.

ΚΕΦ. Γ'.

Καθήκοντα τοῦ Ἐφόρου.

1. Ὁ Ἐφορος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Σχολείου, καὶ Ἀ' διδάσκαλος διορίζει τὰ χρέη τῶν μαθητῶν, κανονίζει τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν, καὶ τὰ καθήκοντα τῶν ἱερέων καὶ τῶν ἄλλων μοναζόντων.

2. Πέμπει εἰς τὴν Κυβέρνησιν κατὰ τριμηνίαν, διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας, τὰς περὶ καταστάσεως τοῦ σχολείου ἀναφιστάς του, περὶ τῶν προσδῶν τῶν μαθητῶν, καὶ κατάλογον ὁνομαστικὸν αὐτῶν.

3. Διευθύνει ὡσαύτως τὰς ἀναφορὰς καὶ τοὺς λογαριασμοὺς κατὰ μῆνα τοῦ ἐπιστάτου τῆς οἰκονομίας.

ΚΕΦ. Δ'.

Καθήκοντα τοῦ Διευθυντοῦ τῶν μαθημάτων.

1. Ὁ Β' διδάσκαλος ὀφείλει νὰ ἐπαγρυπνῇ, ὥστε νὰ συντηρῇται ἡ κανονισθεῖσα τάξις τῶν μαθημάτων, κατὰ τὸ ἄρθρον 2 Κεφ. Β'.

2. Ἔργον τοῦ ἰδίου εἶναι νὰ προνοῇ διὰ τὴν εὐταξίαν τῶν μαθητῶν, καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐν γένει τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 Κεφ. Γ' διαλαμβανομένων.

ΚΕΦ. Ε'.

Καθήκοντα τῶν μαθητευομένων.

1. Οἱ μαθητευόμενοι εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Σχολεῖον θέλουν εἶσθαι ὁμοδίαιτοι καὶ ὁμοιράπεζοι, φέροντες τὴν

αὐτὴν στολὴν, ἣτις θέλει κριθῇ ἀρμόζουσα εἰς τὴν ἐπαγγελίαν.

2. Οἱ θέλοντες νὰ μαθητεύσωσιν εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Σχολεῖον μὴ ὑπότροφοι τῆς Κυβερνήσεως, κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ὑπ' Ἀρ. 409 ψηφίσματος, ὀφείλουν νὰ παρουσιάζωνται προηγουμένως εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας, φέροντες ἑγγραφα τῆς τοπικῆς Ἀρχῆς, καὶ συστατικὰ τοῦ Ἀρχιερέως, ἀποδεικτικὰ τῆς διαγωγῆς, τῆς καταστάσεως καὶ τῆς καταγωγῆς αὐτῶν· δοκιμαζόμενοι δὲ, θέλουν εἰσάγεσθαι εἰς τὸ κατάστημα τοῦτο, μὲ διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως.

3. Οἱ μαθητευόμενοι εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Σχολεῖον ὀφείλουν νὰ ἀκολουθῶσι κατὰ πάντα τὰς διατάξεις τοῦ Ἐφόρου.

ΚΕΦ. ΣΤ'.

Καθήκοντα τοῦ ἐπὶ τῆς οἰκονομίας.

1. Ὁ ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Σχολείου ἔχει τὴν φροντίδα τῶν πρὸς τροφὴν καὶ ἐνδυμασίαν τῶν ἐν αὐτῷ μαθητευομένων.

2. Μεταχειρίζεται τοὺς ὑπ' αὐτὴν ἱερομονάχους καὶ μοναχοὺς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ναοῦ, καὶ εἰς τὰς ἄλλας χρείας τοῦ μοναστηρίου, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν Ἐφόρων, ἄρθρον 1 Κεφ. Γ'.

3. Διευθύνει κατὰ μῆνα διὰ τοῦ Ἐφόρου εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοὺς λογαριασμοὺς του, καὶ τὰς ἀναφορὰς του περὶ τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του.

4. Ὁ ἴδιος εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰ ἐμπιστευμένα εἰς αὐτὸν χρήματα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ διὰ τὰ ἐνδύματα τῶν μαθητῶν, καὶ τὴν λοιπὴν κατασκευὴν τοῦ μοναστηρίου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 6 Μαρτίου 1830.

Ο Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείσεως Γραμματεὺς Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Ἀρ. 529. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὑπ' Ἀρ. 409 ψηφίσματος, Κατὰ συνέπειαν καὶ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 528 διατάγματος,

Διατάττομεν.

1. Ὁ πανοσιώτατος Κύριος Βενέδικτος Ῥώσος διορίζεται Ἐφορος καὶ Α' Διδάσκαλος τοῦ κατὰ τὴν ἱερὰν μονὴν τῆς νήσου Πόρου Ἐκκλησιαστικοῦ Σχολείου.

2. Ὁ πανοσιώτατος Κύριος Προκόπιος Ἀρχιμανδρίτης διορίζεται Β' Διδάσκαλος τοῦ αὐτοῦ σχολείου.

3. Ὁ καθηγούμενος τῆς αὐτῆς μονῆς Κύριος Νικηφόρος διορίζεται ἐπὶ τῆς Οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας τοῦ αὐτοῦ καταστήματος.

4. Οἱ εἰρημένοι τρεῖς Διευθυνταὶ ὀφείλουν νὰ συμμορφωθῶσι μὲ τὸ ὑπ' Ἀρ. 528 διάταγμα, καθ' ὅσον ἀφαιρὰ τὰ καθήκοντα καὶ τὰ χρεῖα ἐκάστου.

5. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείσεως Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα. Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 6 Μαρτίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείσεως Γραμματεὺς Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Ἀρ. 1346.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Πρὸς τὸν σεβασμιώτατον ἅγιον Δαμαλῶν, καὶ Ἐκκλησιαστικὸν Τοποτηρητὴν Ναυπλίας.

Σπεύδω νὰ σᾶς διεκμηνεύσω τὴν εὐχαρίστησιν τῆς Α. Ἐξοχότητος τοῦ Σ. Κυβερνήτου διὰ τὴν ἱεροπρεπῆ καὶ θεάρεστον πρᾶξιν τοῦ ὑπὸ τὴν πνευματικὴν σου προστασίαν διατελοῦντος καθηγουμένου Κυρίου Γρηγορίου, ὁποῖος συνεισέφερε διὰ τῆς Υ. Πανιερότητος, καὶ ὑπεσχέθη νὰ συνεισφέρῃ κατ' ἑορ, ὑπὲρ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Σχολείου. Φοινίκας ἑκατὸν ἐξήντα Ἀρ. 160.

Ἡ Α. Ἐξοχότης ἀπεδέξατο τὴν προθυμίαν τοῦ σεβασμίου τούτου ηγνυμένου ἐμαρτύρησε δὲ πολλὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τιμὴν πρὸς τὴν Υ. Πανιερότητα, τῆς ὁποίας ὁ λόγος καὶ τὸ παράδειγμα παροξύνουσιν εἰς τὰ καλὰ καὶ θεάρεστα τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῇ λογικὸν ποίμνιον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 29 Σεπτεμβρίου 1830.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείσεως Γραμματεὺς Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 7 Ὀκτωβρίου.

Διὰ τὴν ἔλλειψιν ἀξίων διδασκάλων, ἀνεβλήθη μέχρι τοῦδε ἡ σύστασις κατὰ τὴν νήσον Πόρον Ἐκκλησιαστικοῦ σχολείου.

Οἱ πανοσιολογιώτατοι Κύριοι Βενέδικτος Ῥώσος καὶ Ἀρχιμανδρίτης Προκόπιος, πρὸς τοὺς ὁποίους ἀπέδλεψεν ἡ ἀρχὴ ἢ Α. Ἐξοχότης, γνωρίζουσα τὴν ἰκανότητα καὶ ἀρετὴν τῶν ἀνδρῶν, ἐπέστησαν τελευταῖον νὰ ἀναδεχθῶσι τὴν διευθέτησιν τοῦ καταστήματος τούτου καὶ τὰ μαθήματα ἄρχονται, σὺν θεῷ, περὶ τὰ μέσα τοῦ ἐνεστώτος Ὀκτωβρίου.

Αἱ κατοικίαι τῶν διδασκάλων εἰς τὸ ἱερὸν μοναστήριον τοῦ Πόρου, καὶ τῶν μαθητῶν, εἶναι πρὸ πολλοῦ ἑτοιμαί· καὶ τὸ ἐσωτερικὸν ὅλον διετέθη, ὡς ἔπρεπε, διὰ τῶν φροντίδων τοῦ φιλομούσου καὶ φιλοκάλου Διοικητοῦ τοῦ Πόρου. Οἱ πανιερώτατοι Ἀρχιερεῖς προσεκλήθησαν νὰ ἐκλέξωσιν ἕκαστος ἓνα τῶν τριῶν ὑποψηφίων, τοὺς ὁποίους ἐπρόβλεψαν προηγουμένως εἰς τὴν Κυβέρνησιν, καὶ νὰ διευθύνωσιν αὐτὸν εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Σχολεῖον διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας.

Ἡ Σεβαστὴ Κυβέρνησις, καθὼς προεκήρυξε, δέχεται πρὸς τὸ παρὸν 15 ὑποτρόφους εἰς τὸ κατάστημα τοῦ ὁ θέλει δὲ αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς, προσγενομένων πλειότερων πόρων ἐκ τῶν διαφορῶν κληροδοσιῶν καὶ τῶν ἱερῶν καταστημάτων κατὰ τὸ ψήφισμα τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Καὶ οἱ Ἀρχηγοὶ τοῦ ἱεροῦ κλήρου θέλουν συνδράμει ἀναμφισβόλως εἰς τὴν βελτιώσιν τοῦ καταστήματος τούτου, ἀπὸ τοῦ ὁποῖον μέλλουν νὰ ἐξέλθωσιν οἱ ὑπηρέται τοῦ Θεοῦ λόγι, καὶ οἱ πιστοὶ φύλακες τῆς κληρῆς παρακαταθήκης. Οἱ σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς, ὅτε πρῶτον Ἐλαίας Κύριος Παΐσιος, καὶ ὁ Δαμαλῶν Κύριος Ἰωάν. ἔδυσαν πρῶτον τὸ καλὸν παράδειγμα, τὸ ὁποῖον ἠκολούθησαν καὶ τινες τῶν καθηγουμένων, καὶ ἐλπίζομεν νὰ ἀκολουθήσωσι καὶ οἱ ὅμοιοί των.

Ἐνταῦθα κρίνομεν χρεὸς μας νὰ ἐπισυνάψωμεν τὴν ὁμο-

ραστικὸν κατάλογον τῶν συνεισφερόντων διὰ τὸ κατὰ-
σημα τοῦτο.

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἐλαίας Κύ- ριος Παΐσιος	Φοίνικας	285
Ὁ Θεοφ. Ἐπίσ. Δαμαλῶν καὶ Ἐκκλησ. Το- ποτηρητὴς Ναυπλίας		200
Ὁ Ἐκκλ. Τοποτηρητὴς Χριστιανουπόλεως Κ. Πρωτοσύγγελος		60
Ὁ Πανοσιώτατος καθηγούμενος τῆς ἐν Λα- κωνία μονῆς Κούμαζι Κύριος Γρηγόριος		100
Ὁ Πανοσιώτατος καθηγ. τῆς ἐν Τραιζήνι μο- νῆς τοῦ Ἀγίου Δημητρίου Κύριος Ἰωσήφ		100
Ὁ τῆς ἐν Ἀργεῖ μονῆς τοῦ Ἀγίου Νικολάου		28: 40
Ὁ τῆς ἱερᾶς μονῆς Ταλαντίου κατὰ τὰ Χέλι Κύριος Γρηγόριος		160
Ὁ τελευταῖος αὗτος ὑπόσχεται νὰ προσφέρῃ κατ' ἔτος διὰ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Σχολεῖον τὴν αὐτὴν ποσότητα.		

933:40

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ τῆς ἀναφορᾶς, τὴν ὁποίαν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν
Ἐπουργὸς τῆς Γαλλίας παρευσίασε κατὰ τὴν 1-13 τοῦ
Σεπτεμβρίου εἰς τὴν τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλὴν, περὶ τῆς
ἐσωτερικῆς καταστάσεως τῆς πολιτείας, φαίνεται ὅτι εἰς
μέρη τινὰ, καὶ μάλιστα εἰς τὰς Νίμας, ἀνεφύησαν τινες
ταραχαὶ καὶ ἦτον ἐπιφύθον μὴν ἀκολουθήσωσι καὶ εἰς
δύο ἢ τρία θέματα μεσημβρινὰ καὶ εἰς τὸ δυτικὸν μέρος
τῆς ἐπικρατείας ἔειραι, ἐκ τῆς πρὸς τὴν μεταβολὴν ἀπα-
ρεσκευίας ἀλλ' ὅτι ἡ πρόνοια καὶ ἡ ἐπαγρύπνησις τῆς Κυ-
βερνήσεως ἤθελε τὰς προλάβει καὶ καθησυχάσει.

—Τὴν 2-14 Σεπτεμβρίου ἐπανῆλθεν ἐκ τοῦ Ἀλγερίου εἰς
τὴν Γαλλίαν ὁ Ναύαρχος Δουπερρὲ μὲν ἐν μέρος τοῦ κατὰ
τὴν Ἀφρικὴν Γαλλικοῦ στόλου, τὸ ὅποιον ἔμελλε ν' ἀφί-
πλισθῇ.

—Γράφουν ἐκ Μασσαλίας ἀπὸ 12-24 Σεπτεμβρίου ὅτι ὁ
Βασιλεὺς τῶν Γάλλων Λουδοβίκος Φίλιππος Α' ἀνεγνωρί-
σθη ὅχι μόνον παρὰ τῆς Ἀγγλίας, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῆς
Ῥωσσίας ἤδη, Αὐστρίας, Πρωσίας, Ὁλλανδίας, Νεαπό-
λεως, Βυρτεμβέργης, Πεδεμοντιῦ.

Πρόγραμμα

Τοῦ ἐν Μοναχίῳ παιδαγωγικοῦ καταστήματος τοῦ
Κ. Δεξερδίνου,
Κύριοι,

Ὁ διευθ. τῆς τοῦ κατήχηματος τοῦτου, τιμώμενος ἀπὸ
ἐξαίρετον ὑπεράσπισιν τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως τῆς Βαυ-
αρίας, καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου
τῆς Ἑλλάδος, ἡσθάνετο πρὸ πολλοῦ τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ
εἶναι ἡνωμένη ἡ παρ' αὐτοῦ εἰς τοὺς νέους Ἑλληνας διδομέ-
νη ἀγωγή μετὰ τὴν τῆς πατρίδος γλώσσης καὶ τῆς ἱερᾶς
θρησκείας αὐτῶν διδασκαλίαν, ἀκολουθῶν κατὰ τοῦτο
τὸ ἀξιωματικὸν παραδειγμα τῆς Σ. Α. Μ., ἥτις ἠδύοκῃσε
γενναίως πρὸς τοὺς ἄλλους εὐεργετήμασιν αὐτῆς εἰς
τοὺς Ἑλληνας νὰ συστησῇ καὶ ἐκκλησίαν ὀρθόδοξον ἐνταύ-
θα, καὶ νὰ ἐκλεξῇ προστάτην αὐτῆς ἀνδρα γνωστὸν εἰς τὸ

ἔθνος τοῦ, καὶ τιμώμενον παρ' αὐτοῦ διὰ τὸ ἥθος καὶ διὰ τὴν
παιδείαν τοῦ, τὸν πανοσιώτατον Ἀρχιμανδρίτην Μισαήλ
Ἀποστολίδην, διὰ νὰ ποιμαίνῃ τὸ μικρὸν τοῦτο ποίμνιον
τῶν ὀρθοδόξων καὶ νὰ τὸ κατηχήσῃ εἰς τὰ δόγματα τῆς πίστεως
τοῦ. Ὅθεν νομίσας ἀρμεδιωτάτην εἰς ἐπιτυχίαν τοῦτου τοῦ
σκοποῦ τὴν παρουσίαν τοῦ εἰρημένου Ἀρχιμανδρίτου,
ἔσπευτα νὰ τὸν παραλάβῃ συνεργὸν τοῦ ἀγώνος μου, κατὰ
τὴν ἔφεσιν μάλιστα καὶ τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου τῆς
Ἑλλάδος, ὅστις κατ' εὐθείαν φανερώσας ταύτην εἰς τὴν
πανοσιώτητά του, τὸν προέβριψε νὰ ἀποδεχθῇ τὰς προτάσεις
μου, καθὼς καὶ ὅλοι οἱ γονεῖς, ὅσοι μ' ἐνεπιστεύθησαν τὴν
ἀγωγήν τῶν τέκνων τῶν.

Ὁ ἄξιος ἀρχηγὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους κατενόησε διὰ
τῶν πρὸς αὐτὸν ἀναφορῶν μου, ὅτι ὁ κυριώτατός μου σκοπὸς
ἦτο νὰ δώσω τοιαύτην ἀγωγήν, ἥτις δύναται μάλιστα νὰ
συντελέσῃ εἰς τὴν τῆς Ἑλλάδος ἀναγέννησιν, καὶ διὰ τοῦτο
μου συνιστᾷ ἐξαίρετως τὴν διδασκαλίαν τῆς ἀγίας πίστεως
τῶν πατέρων τῶν, ἐπιθυμῶν νὰ ἐπιστρέψωσιν οἱ νέοι Ἑλ-
ληνες εἰς τὴν πατρίδα τῶν ὅχι Γάλλοι, οὔτε Γερμανοί,
οὔτε Ἰταλοὶ, ἀλλ' Ἑλληνες, καὶ Ἑλληνες εὐσεβεῖς καὶ
πλουτισμένοι μετὰ τὰς ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἐπιστήμας τοῦτο ἦτο
καὶ ἰδικόν μου φρόνημα ἐξ ἀρχῆς, καὶ διὰ τοῦτο ἐζήτησα
ἄνθρωπον, ἔχοντα μετὰ τῆς ὑγιούς ἠθικῆς καὶ τὸν λόγον
τῆς πειθοῦς καὶ τῶν ἡθῶν τὴν χρησιμότητα, καὶ ἱκανὸν νὰ
λάβῃ ἐπιρροὴν ἰσχυρὰν ἐπάνω εἰς τὰς ἀπαλὰς καρδίας τῶν
παιδῶν. Ἐπειδὴ, ὅσα ἀξιώματα ἐμπνευθῶσιν εἰς αὐτοὺς
ἐν καιρῷ τῆς τρυφεράς τῶν ἡλικίας, ταῦτα καὶ μένουσιν
ἀνεξάλειπτα. Νιμίζω, ὅτι ὅλα ταῦτα εὑρον εἰς τὸ ὑπο-
κείμενον τοῦ εἰρημένου Ἀρχιμανδρίτου διὰ τοῦτο καὶ
πέποιθα, ὅτι αἱ μικραῖ μου γνώσεις καὶ ἡ πείρα, ἡνωμέ-
ναι μετὰ τῆς πολυμαθείας καὶ ἀρετῆς αὐτοῦ, εἶναι τὰ ἐχέγ-
γυα εἰς τοὺς ἐμπιστευθέντας μοι τὰ τέκνα τῶν περὶ τῆς
ἀγαθῆς ἀποθέσεως τῶν εὐχῶν τῶν. Τὸ κατὰ τὴν κατέχει
μὴν βασιλικὴν οἰκίαν εἰς τὴν ὡραιότερον καὶ ὑγιεινότερον
τῆς πόλεως μέρος, καὶ εἰς θέσιν τοιαύτην, ὥστε δύναται
εὐκόλως νὰ ἔχῃ τοὺς ἀξιολογώτερους διδασκάλους.

Τὰ διδασκόμενα δὲ ἐνταῦθα μαθήματα εἶναι τὰ ἑφεξῆς.

Πρὸ πάντων ἡ διδασκαλία τῆς ἱερᾶς κατηχήσεως καὶ τῆς
ἠθικῆς τοῦ εὐαγγελίου γινομένη παρὰ τοῦ πανοσιώτατου
Ἀρχιμανδρίτου μετὰ τῆς δεούσης ἀκριθείας· δεύτερον ἡ
φιλολογία τῆς παλαιᾶς Ἑλληνικῆς γλώσσης μετὰ παλαι-
ολογίαν τῆς νεωτέρας, διδασκόμενη καθ' ἑκάστην παρὰ
τοῦ ἰδίου μεθοδικῶτα ἀπὸ τοὺς κλασικοὺς λογογράφους
καὶ ποιητάς· μετὰ ταῦτα ἀκολουθεῖ ὡσαύτως ἡ σπουδὴ
τῶν Εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν, Γαλλικῆς, Ἰταλικῆς, Γερμανι-
κῆς καὶ Ἀλβανικῆς· ἡ σπουδὴ τῶν μαθηματικῶν, τῆς Γεω-
γραφίας, ἱστορίας, καλλιγραφίας καὶ ἰχθυογραφίας· μου-
σικὴν δὲ καὶ ἄλλας τέχνας διδάσκονται μόνον, ὅσοι ἰδιαι-
τέρως τὸ ἀπακλήσωσιν. Ὅσοι μὲν ἐκ τῶν νέων σκοποῦσι νὰ
κάμνωσι τὰς τελειότερας σπουδὰς τῶν εἰς τὰ βασιλικά
γυμνάσια, προπαρασκευάζονται κατὰ πρῶτον εἰς τὸ παιδα-
γωγεῖον, ἕως οὗ νὰ προβιβασθῶσιν εἰς ταῦτα, καὶ τότε ἀρ-
χοῦνται νὰ συχάζωσι εἰς τὸ γυμνάσιον, ὅπου παραλαμβάνο-
νται ἀπὸ τὰ 14 ἔτη τῆς ἡλικίας τῶν. Τὸ κατὰ τὴν Ἑλ-
ληνικὴν γλῶσσαν πλεονέκτημα τῶν Ἑλλήνων ὑπὲρ τοὺς
παῖδας τῶν ἐντοπιῶν διδὲι ἐλπίδας, ὅτι ἡμποροῦν νὰ διέλ-
θωσι τὰς τέσσαρας κλάσεις τοῦ γυμνασίου εἰς δύο, ἢ τὸ
πολὺ εἰς τρία ἔτη, μετὰ τὸ ὅποιον γίνονται ἱκανοὶ νὰ εἰσελ-

θωσιν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν. Ὅσοι δὲ εἶναι διωρισμένοι διὰ τὸ ἐμπόριον, προπαρασκευάζονται μέχρι τῶν 14 ἐτῶν, καθὼς οἱ ἀνωτέρω. Μετὰ δὲ τοῦτο ἀντὶ τὰ φοιτῶσιν εἰς τὸ γυμνάσιον, ἐξασκούνται ἰδιαιτέρως μέσα εἰς αὐτὸ τὸ παιδαγωγεῖον τὰς νεωτέρας γλώσσας, μετὰ τῶν ὁποίων ἐπέχει τὸν πρῶτον λόπον ἡ Γαλλικὴ. Αὕτη εἶναι ἡ κοινὴ γλῶσσα τοῦ καλασλήματος, ἐν καιρῷ τῆς τραπέζης, τῆς ἀναπαύσεως, τῆς συμπεριφορᾶς τῶν παιδῶν μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ, τῆς οἰκογενείας τοῦ, καὶ τῶν δύο διδασκάλων τῶν συνοικούντων εἰς τὸ καλῶσημα. Ἡ συνεχὴς αὕτη σχέσις τῶν μαθητῶν μετὰ τῶν διδασκάλων, καὶ ἡ οἰκιακὴ ἀγωγή προξενεῖ καὶ στερεώνει εἰς τοὺς παῖδας ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὴν ἔξιν τοῦ εἰς τὴν κοινωσίαν ἀρμόζοντος λόπου, τοῦ λόγου, τοῦ φερσίματος, καὶ εἰς ἓνα λόγον τῆς τιμίας καὶ χρηστῆς συμπεριφορᾶς μετὰ τῶν ἀνθρώπων. Τελευταῖον διὰ τὰ συνειθίσθαι ἐν καιρῷ ἡ νεολαία εἰς τὴν τάξιν καὶ καθαριότητα, τὴν ἀνήκουσαν εἰς τὴν καλὴν ἀνατροφὴν, ἡ γυνὴ τοῦ ἀρχηγοῦ ἀναδέχεται ὡς ἱερὰ μὴτηρ τὸ φροντίζειν περὶ τοῦτου καὶ περὶ τῆς τροφῆς, διὰ τὰ εἶναι ὑγιεινὴ, πρόσφατος καὶ ἄφθονος.

Αἱ ὥραι τῆς ἐνασχολήσεως, καὶ τῆς ἀναπαύσεως, τῶν περιπαλῶν, καὶ τῶν γυμναστικῶν ἀγώνων, εἶναι διατεταγμέναι οὕτως, ὥστε τὸ φυσικὸν νὰ μὴ βλαβῇ παλίστασιν ἀπὸ τοῦ ἠθικοῦ τὴν ἀνάπτυξιν. Ἡ ὑψηλὴ εὐμένεια τῆς Μεγαλειότητος αὐτοῦ τοῦ Βασιλέως, τῆς Βαυαρίας διὰ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, τὸ προτέρημα μιᾶς ὀρθοῦ ξου ἐκκλησίας, καὶ ἐνὸς ἀξίου ποιμένου, ἡ ἀκριβὴς ἐκλογὴ τῶν καλῶν διδασκάλων, τοὺς ὁποίους μᾶς χορηγεῖ τὸ γυμνασίον καὶ ἡ Ἀκαδημία, τὸ ὑγιεινὸν τοῦ κλίματος καὶ τελευταῖον τὸ μνηστικὸν τῆς ἐλπίδος δαπάνης, προσφέρουσιν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος τοιαύτην ὠφελειαν περὶ τῆς ἐλαύτης ἀγωγῆς τῶν τέκνων τῶν, ὁποῖαν εἰς κανὲν ἄλλο μέρος δὲν δύναται νὰ εὕρωσιν.

Οἱ μαθηταὶ παραλαμβάνονται ἀπὸ τὰ 8 ἔτη τῆς ἡλικίας τῶν μέχρι τῶν 14· πρέπει δὲ νὰ ἐξεύρωσι τοῦλάχιστον νὰ ἀναγιώσκωσι τὰ Ἑλληνικά, νὰ εἶναι κεντρισμένοι, καὶ νὰ ἔχωσιν ἀποδείξιν, ὅτι δὲν ἀπεδύνησαν ἀπὸ κανὲν ἄλλο κατάστημα, διὰ τινὰ κακοήθειαν. Ἐὰν ἔλθωσι νέοι εἰς τὸ κατάστημα ἡμποροῦν νὰ τελειώσωσιν αὐτοῦ τὰς σπουδὰς τῶν, καὶ νὰ μείνωσιν ἐπομένως μέχρι τῶν 16 καὶ 18 ἐτῶν, καὶ πλειότερον ἀκόμη, πλὴν δὲν εἶναι παραδεκτοὶ εἰς ταύτην τὴν ἡλικίαν. Δις τοῦ ἐνιαυτοῦ, γενομένων τῶν ἐξετάσεων, δίδεται ἀναφορὰ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν περιγράφουσα τὰς προόδους καὶ τὴν διαγωγὴν ἐκάστου μαθητοῦ, πρὸς ἐπαύξησιν τῆς φιλοτιμίας τῶν νέων, καὶ πρὸς ὁδήγησιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ ποσοτὴς τῆς χρονικῆς πληρωμῆς εἶναι εἰς Φιορίνια Βαυαρικὰ 436, ἢτοι 363: 20 τῆς Αὐγούστου, προπληρωθεὶς ἀνὰ ἕξ μῆνας· εἰς ταῦτα ἐμπεριέχονται τὸ πλῆσιμον τῶν φορεμάτων, καὶ ἡ κλίνη· ἡ δὲ ἐνδυμασία, ὑποδοεῖς καὶ τὰ βιβλία μένουσι διὰ λογαριασμὸν τῶν γονέων.

Ὅταν τις τῶν παιδῶν μέλλῃ νὰ ἀναχωρήσῃ, πρέπει νὰ εἰδοποιήσῃ πρὸ τριῶν μηνῶν. Τὸ γενικὸν σχέδιον, τὸ ὁποῖον ἐδόθη, ἀρκεῖ διὰ τὰ καταπεῖσθαι τοὺς γονεῖς περὶ τῆς ὠφελείας, τὴν ὁποίαν τοὺς παρουσιάζει τοῦτο τὸ καλῶσημα, εἰς τὸ ὁποῖον αἱ νέοι Ἕλληνες δύνανται νὰ ἀποκλήσωσιν

ὅλας τὰς γνώσεις, ὅσαι ἀποδεικνύουσι πολίτας ἐξαιρέτους, τοὺς ὁποίους προσμένει ἡ Ἑλλὰς ὑπερὸν ἀπὸ τοσούτους ἀγῶνας διὰ τὴν ἀναγέννησιν τῆς. Ὁ θερμὸς ζῆλος, τὸν ὁποῖον ὁ διευθυντὴς ἔλαβε πάντοτε ὑπὲρ τοῦτου, ἡ πατρικὴ του φροντίς καὶ ἐμπειρία τοῦ, βοηθούμεναι ἀπὸ τὰ φῶτα τοῦ σεβασμίου Ἀρχιμανδρίτου, τοῦ ἐγγυῶνται περὶ τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Μόναχον, 20 Ἰουλίου 1830.

Κ. ΔΕΖΑΡΔΙΝΟΣ.

Ποικίλα.

Θεραπεία τῆς ὀροφωδίας. — Κατὰ τὸ παρελθὸν θερὸς πολλοὶ σκύλοι ἐλύσσασαν ἐν Λονδίῳ. Οἱ Ἀγγλοὶ χειρουργοὶ μετεχειρίσθησαν τὴν ἔξῃς μέθοδον (ἥτις εἶναι παραδεγμένη καὶ εἰς τὰ νοσοκομεῖα τῆς Οὐρατισλαβίας (Breslau) καὶ τοῦ Τιγούρου (Zurich) διὰ τὰ προλαμβάνειν τα ἐκ τοῦ δῆγματος οὐερία αποτελέσματα. Ὅχι μόνον ἔκοπτον τὸ δαγκαμένον μέρος, ἀλλ' ἐκράτουν καὶ τὴν πληγὴν ἀνοιγμένην ἐπὶ ἕξ ἐβδομάδας καὶ εἰς διηλεκτὴ ἐμπύεσιν. Ἀπὸ δὲ τῆς ἡμέρας τῆς τομῆς μετεχειρίζοντο τοὺς ἀσθενεῖς μετὰ δυνατὰς δοσεὶς καλομέλιτος καὶ μόσχου διὰ τὰ ἐρεθίζουσι τὸν πτυελισμὸν.

(Ἐκ τῆς Γαλ. Ἐφ. Le Temps.)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Παρὰ τῆς Ἀστυνομίας Τριπολιτσᾶς.

Τὴν 25 παρελθόντος Μ. ἡν ἀπέθανε εἰς τὴν πόλιν ταύτην Κωνσταντῖνός τις Σκοπελίτης ἐπιλεγόμενος, μετερχόμενος ἐνταῦθα τὸν μάγειρον.

Ἡ Ἀστυνομία κατέγραψε τὴν εὑρεθεῖσαν περιουσίαν του συνισταμένην εἰς διάφορα ποταπὰ εἶδη, τὰ ὁποῖα πωλήσασα ἐπὶ δημοπρασίας ἐσύναξε Φοίνικας 20 καὶ Λεπτά 11, εἰς ἓν χρεωστικὸν ἔγγραφον Γρόσια 87 πρὸς Θεοδωρὴν τινὰ Καπανόπουλον, καὶ εἰς ἓν κατάστιχον φέρον Γρόσια 50 καὶ παράδες 22 ἀπὸ διάφορα φαγωσιμα ἐπ' ὀνόματι Ἰωάννου τινὸς Καραχάλιου, παρακατατεθέντα πάντα ἐν τῇ Ἀστυνομίᾳ ταύτῃ. Διὸ γνωττοποιεῖται πρὸς εἶδῃσιν τῶν συγγενῶν του.

ΝΑΥΤΙΔΙΑ.

ΛΙΜΗΝ ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ. Ἀπὸ 25 Ἰουνίου ἕως 31 Αὐγούστου.

ΚΑΤΑΠΛΟΤΣ. Ἐκ διαφόρων πλησιοχώρων παραλίαν τοῦ Κράτους καὶ τῶν Ἰονίων νήσων πλοιάρια 251, ἐξ ὧν 225 μὲν Ἑλληνικά, 23 δὲ Ἰόνια, 2 Ὀθωμανικά, καὶ ἓν πλοῖον Παπικὸν ἐξ Ἀγκῶνος, μετὰ διάφορα εἶδη, ὀῖον, σίτους, οἶνον, λάδι, ταμβάκον, καφὲν, σάκχαρ, λεμόνια, κτλ.

ΑΠΟΠΛΟΤΣ. Εἰς διάφορα πλησιόχωρα μέρη τοῦ Κράτους καὶ εἰς τὰς Ἰονίων νήσων, πλοιάρια 262, ἐξ ὧν 237 μὲν Ἑλληνικά, 22 δὲ Ἰόνια, 2 Ὀθωμανικά καὶ ἓν Παπικὸν, μετὰ διάφορα εἶδη, ὀῖον, οἶνον, σφακτὰ, ἵππους, ἡμίονους, βούτυρον, ξυλίαν, δερματὰ, κτλ.

Αριθ. 82.

Ετους Ε.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ ΣΑΒΒΑΤΩ

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ετησία. Φοίνικες 36
Εξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ
Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπι-
στάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

18 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1830.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀρ. 184. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες τὴν ἰδιαιτέραν τῆς Σπάρτης κατάστασιν
καὶ τὴν ἀνάγκην νὰ διαταχθῇ εἰς ἐκεῖνον τὸν τρόπον διαφο-
ροτρόπως ἡ διαχείρισις τῆς δικαιοσύνης.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,

Ψηφίζομεν.

1. Ἡ σύστασις τῶν εἰρηνοδικῶν εἰς τὴν Σπάρτην ἀνα-
βάλλεται καὶ θέλει λάβει χώραν βαθμυδὸν κατὰ τὰς
περιστάσεις.

2. Συσταίνεται Πρωτόκλητον Δικαστήριον συγκείμενον
ἀπὸ ἑνα Δικαστὴν καὶ τρεῖς Συμβούλους, ὀνομαζομένους
ἀπὸ εὐθείας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἔχει Γραμματέα καὶ ὑπο-
γραμματέα.

3. Συσταίνεται Ἐκκλησιον Δικαστήριον σχηματιζόμενον
κατὰ τὸν αὐτὸν μὲ τὸ Πρωτόκλητον τρόπον.

4. Ὁ Πρωτόκλητος Δικαστὴς ἔχει καὶ τὰ καθήκοντα
τοῦ Εἰρηνοδίκου, καὶ τοῦ Πρωτοκλήτου πολιτικοῦ, ἐμπο-
ρικοῦ, καὶ ἐγκληματικοῦ Δικαστοῦ.

5. Ὁ Πρωτόκλητος Δικαστὴς δὲν ἔχει σταθερὰν ἔδραν,
ἀλλ' εἶναι περιοδικός, μεταβαίνει ἀπὸ χωρίου εἰς χωρίον
καὶ δικάζει.

6. Ὁ Ἐκκλησιος Δικαστὴς ἔχει σταθερὰν ἔδραν καὶ δια-
μένει εἰς τὸ κεντρικώτερον μέρος.

7. Ἡ διαδικασία περὶ τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων τοῦ
Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου εἶναι σύντομος, ὡς τοῦ Εἰρηνο-
δίκου· οἱ ἀναφερόμενοι δύνανται νὰ κάμουν καὶ προφορικῶς
τὰς αἰτήσεις των, καὶ τὰς ἀπολογίας των. Ὁ Δικαστὴς
ὀφείλει νὰ κρατῇ ἑγγράφον ἐκθεσιν καὶ νὰ ἔχῃ παρόντα
καὶ προσυπογράφοντα ἕνα τοῦλάχιστον τῶν συμβούλων.
Διὰ δὲ τὰς ἐγκληματικὰς ἔχει χώραν ἡ διαδικασία· αἱ
προθεσμίαι συντέμνονται κατὰ τὰς περιστάσεις· εἰς τὰς
ἀποφάσεις δὲ σύμβουλοι ἀρκεῖ νὰ εἶναι παρόντες, καὶ δι-
δουν τὴν γνώμην των, ἡ ὁποία γράφεται εἰς τὴν ἐκθεσιν.

8. Ἡ ἔκκλητος γίνεται καὶ προφορικῶς καὶ ὁ Ἐκκλησιος
Δικαστὴς κρατεῖ, ὡς ὁ Πρωτόκλητος, τὴν ἰδίαν ἐργασίαν.

9. Ὅστις νομίζῃ ἑαυτὸν ἠδικημένον, κ' ἐπικαλῆται τὸ
Ἀνώτατον Δικαστήριον, χαίρει ὅλα τὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα
ὁ νόμος χορηγεῖ διὰ τὴν πρὸς τὸ ἀνώτατον προσφυγὴν· ἀλλ'
ὀφείλει νὰ ἐκτελῇ τὰ παρὰ τῶν γενικῶν νόμων διατατ-
τόμενα.

10. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεγ-
γήσει τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 28 Σεπτεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Ἀρ. 186. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὅψιν τὸ ὑπ' Ἀρ. 160 διάταγμα τῆς 15
Αὐγούστου 1830, καὶ θεωροῦντες, ὅτι αἱ εἰς αὐτὸ μνησ-
θεῖσαι πράξεις τῆς Διοικήσεως συμπεριελάμβανον τὸ ἥμισυ
τοῖς ἑκατὸν καὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς στρατιωτικοὺς μισθοὺς.

Θεωροῦντες, ὅτι εἶναι ἐπ' ἀνάγκης ν' ἀνεγερθῶσι διάφορα
ἄλλα καταστήματα· οἷον στρατῶνες καὶ ὀπλοθῆκαι, ἔτι δὲ
καὶ νὰ βελτιωθῇ ὁ Ναύσταθμος πρὸς ἐντελεστέραν διατή-
ρησιν τῶν πραγμάτων,

Διατάττομεν

1. Τὸ ὑπ' Ἀρ. 160 διάταγμα τῆς 15 Αὐγούστου 1830
μεταρρυθμίζεται κατὰ τὸν ἐφεξῆς τρόπον.

2. Θέλει κρατεῖσθαι ἀνὰ ἥμισυ τοῖς ἑκατὸν τόσον ἀπὸ
τὰς πληρωμὰς ὅλων τῶν ὀποιασδήποτε φύσεως πολιτικῶν
μισθῶν, ὅσον καὶ ἀπὸ τὰς πληρωμὰς ὅλων τῶν ὀποιασδή-
ποτε φύσεως κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν στρατιω-
τικῶν μισθῶν.

3. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, οἱ Γραμματεῖς
τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ
θέλου λάβει τὴν φροντίδα, ἕκαστος εἰς τὸν κλάδον του, νὰ
κρατῆται τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος δικαίωμα ἀπὸ ὅλους τοὺς ὑπαλ-
λήλους, καὶ κατὰ τριμηνίαν νὰ διευθύνεται ἡ ὅλική ποσί-

της, διὰ τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς, εἰς τὸν Ταμίαν τῆς Ἑλλάδος μὲ ἀκριβῆ σημείωσιν.

4. Τοῦ συναζομένου τούτου δικαιώματος τὸ μὲν ἥμισυ θέλει χρησιμεύσει διὰ τὴν οἰκοδομὴν τῶν ἀναγκαίων φυλακῶν, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ διὰ τὰ νοσοκομεῖα τοῦ ἔθνους πολιτικά τε καὶ στρατιωτικά, καὶ διὰ στρατῶνας καὶ ὀπλοθήκας.

5. Ὅταν παύσῃ ἡ ἀνάγκη τῶν οἰκοδομῶν τῶν φυλακῶν, θέλει διορισθῇ εἰς ἄλλα κοινωφελῆ καταστήματα ἢ διὰ ταύτας συναζομένη ποσότης.

6. Τοῦ συναζομένου τούτου δικαιώματος θέλει κρατεῖ σημείωσιν χωριστὴν καὶ ἀκριβῆ ὁ Ταμίης τῆς Ἑλλάδος, καὶ δὲν θέλει μετεβῇ ἐξ αὐτοῦ μηδ' ὀβολὸν χωρὶς διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως.

7. Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ θέλει ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Ἄρ. 188. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ περὶ τὰς χρηματικὰς ἐνοχοποιήσεις δύνανται νὰ συμβῶν, καθὼς ἐσυνέβησαν διαφιλονεικήσεις: ἐὰν τουτέστιν ὁ ὀφειλέτης χρεωστῇ νὰ ἐξοφλήσῃ τὸ δάνειον μὲ τὴν αὐξομειώσιν τῶν Τουρκικῶν νομισμάτων, ἢ μὲ τὴν ἀριθμητικὴν ποσότητα, τὴν ὁποίαν ἔλαβεν.

Ἐπειδὴ ἡ ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ τῶν νομισμάτων τούτων ἀξία συχνάκις μετεβάλλετο.

Ἐπειδὴ τὸ μέτρον τῆς ἐξοφλήσεως μὲ τὴν ἀριθμητικὴν ποσότητα εἶναι ἀσφαλὲς ὁδηγὸς, διότι ἐκατέσθην οὕτως ἐσυμφωνήθη.

Ἐπειδὴ ἡ ἀρχὴ αὕτη φιλονεικεῖται εἰς τὰ Δικαστήρια, ἐνῷ ἔγεινε δεκτὴ παρὰ τοῦ ἔθνους, 1: μὲ τὴν ἀποδοχὴν τοῦ ἐμπορικῶν Κώδικος τῆς Γαλλίας, ὅπου ἡ ἀδιαίρετος αὐτὴ ἀρχὴ συμπεριλαμβάνεται, 2: μὲ τὴν εἰς τὸ δημόσιον ἐφαρμογὴν διὰ τῆς πράξεως τῆς Βουλῆς χρονολογουμένης τὴν 16 Νοεμβρίου 1827 καὶ ἀφορώσης τὴν Ἀναθεωρητικὴν Ἐπιτροπὴν, καὶ 3: μὲ τὸ ΚΔ Ψήφισμα τῆς ἐν Τροιζήν Γ' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Ἐπειδὴ εἶναι ἐπ' ἀνάγκης νὰ προλάβωμεν ἀταξίαν, ἥτις φέρουσα τὸν πλουτισμὸν ὀλίγων ἀτόμων, καὶ ἐπαπειλοῦσα τὴν δυστυχίαν ἀπείρων, παροξύνει τὴν ἱερὰν δικαιοσύνην μάλιστα εἰς τὸν τόπον τούτον, ὅπου ἀκόμη τὰ πρὶν, τὰ σύγχρονα, καὶ τὰ μετὰ τὴν ἐπανάστασιν δυστυχήματα, ἀπαιτοῦν δραστηκὴν θεράπειαν.

Κ' ἐπειδὴ τὰ Τουρκικὰ νομίσματα δὲν ἐμπεριέχονται εἰς τὴν ἀποφασισθεῖσαν τῶν νομισμάτων διατίμησιν.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,

Ψηφίζομεν.

Α'. Ὁ ὀφειλέτης δανείου γενομένου εἰς Τουρκικὰ νομίσματα πρὶν τῆς διατιμήσεως τοῦ 1828, δὲν ὑποχρεῖται εἰμὴ εἰς τὴν ἀποδοσὶν τῆς δανεισθείσης ἀριθμητικῆς ποσότητος: τὴν δὲ ποσότητα ταύτην εἶναι ὑποχρεωὶς νὰ ἀπο-

δώσῃ εἰς εἶδη νομισμάτων πολιτευομένων καθ' ὃν καιρὸν θέλει γενῇ ἡ πραγματικὴ ἐξόφλησις.

Β'. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Ψήφισμα.

Τὴν 5 Ὀκτωβρίου 1830 ἐν Ναυπλίῳ.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Ἄρ. 2492 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Ἐκτάκτους Ἐπιτρόπους καὶ Διοικητάς.

Πολλοὶ πολλάκις τῶν ἐνοικιαστῶν τῶν περισυνῶν προέδων ἀπαντήσαντες δυσκολίας ἐκ μέρους τῶν φορολογουμένων εἰς τὴν εἴσπραξιν τῶν νομίμων δικαιομάτων αὐτῶν, ἀνηνέχθησαν ἐξαιτήσαντες τὴν υπεράσπισιν τῆς Κυβερνήσεως.

Κατὰ συνέπειαν ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ ἐξέδωκεν ἀλλεπαλλήλως τὰς χρεώδεις διατάγας, συστήσασα εἰς τοὺς Ἐκτάκτους Ἐπιτρόπους καὶ Διοικητάς τὰ δίκαια τῶν ἐνοικιαστῶν. Μ' ὅλον τοῦτο δὲν ἐνεργήθησαν τὰ ψηφίσματα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ οἱ ἐνοικιασταὶ παραπονοῦνται ὅτι ἀδικοῦνται, καὶ ἐξαιτοῦνται καὶ πάλιν τὴν υπεράσπισιν τῆς.

Λυπούμενοι, καὶ διότι οἱ φορολογούμενοι, μὲ τὰς ὅσας ἐδείξαμεν πρὸς αὐτοὺς συγκαταστάσεις, δυστυροῦν εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν νενομισμένων, καὶ διότι οἱ Ἐκτάκτοι Ἐπιτροποὶ καὶ Διοικηταὶ δὲν ἐφρόντισαν ὅσον ἔπρεπε νὰ ἐκτελέσουν τὰ ἐψηφισμένα μετὰ δραστηριότητος, καὶ ἐπομένως διότι ἐπροξενήθη καὶ θὰ προξενηθῇ ὅχι μικρὰ ζημίαι εἰς τὸ Ταμεῖον, προσκαλοῦμεν διὰ τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, καὶ διατάττωμεν ἐντόνως τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Ἐκτάκτους Ἐπιτρόπους καὶ Διοικητάς νὰ δώσουν τὴν ὀφειλομένην συνδρομὴν καὶ προστασίαν εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς, ὥστε νὰ συνάξουν ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους πολίτας τὰ νενομισμένα κατὰ τὰ ψηφίσματα χωρὶς τινος ἀργοπορίας, καὶ νὰ ἐξομαλύνουν τὰς παρεμπιπτούσας δυσκολίας κατὰ τὸ ὀρθὸν καὶ δίκαιον, διὰ ν' ἀποφύγωμεν τὴν ἀπειλουμένην ζημίαν τοῦ Ταμεῖου καὶ τὰ δίκαια παράπονα τῶν ἐνοικιαστῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 9 Ὀκτωβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἄρ. 2348. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Διατάττω.

Α'. Ὁ Κύριος Δημήτριος Πασχαλίδης διορίζεται Ἀστυνομὸς τῆς ἐπαρχίας Λεονταρίου.

Β'. Ὁ αὐτὸς θέλει ἐκπληροῖ καὶ τὰ χρεῖα τοῦ Γραμματέως τῆς Δημογεροντίας τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας.

Γ'. Θέλει λαμβάνει κατὰ μῆνα διὰ μισθὸν 120 Φούικας.

Δ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 18 Σεπτεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 2377. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Διατάττομεν.

Α'. Ὁ Κύριος Νικόλαος Ζάκας διορίζεται λιμενάρχης τῆς νήσου Σύρας ἀντὶ τοῦ Κ. Δ. Ν. Καβίλλα.

Β'. Θέλει λαμβάνει κατὰ μῆνα διὰ μισθὸν Φοίνικας 180.

Γ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 20 Σεπτεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 2400. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Διατάττομεν.

Α'. Ὁ Κύριος Λάζαρος Κακκίνης διορίζεται λιμενάρχης τῆς νήσου Τύρας ἀντὶ τοῦ Ἰωάννου Μαρούκα.

Β'. Θέλει λαμβάνει μηνιαίως διὰ μισθὸν Φοίνικας 120 ἐννοουμένους ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας του.

Γ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 23 Σεπτεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 2401. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Διατάττομεν.

Α'. Ὁ Κύριος Παντολέον Μπροῦσκος διορίζεται ὑγειονόμος Τύρας ἀντὶ τοῦ Κ. Δένδε Ρήγα.

Β'. Θέλει λαμβάνει μηνιαίως διὰ μισθὸν Φοίνικας 120 ἐννοουμένους ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας του.

Γ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 23 Σεπτεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 2441. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ ἀ ἄρθρον τοῦ ὑπ' Ἀρ. 504 Α ψηφίσματος
Διατάττομεν.

Α'. Ὁ Κύριος Μάρκος Δαμιράλες διορίζεται Διοικητὴς Ἀγίου Πέτρου καὶ Πραστοῦ ἀντὶ τοῦ πραιτηθέντος Κ. Σταματίου Ψυμᾶ.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 2442. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ ἀ ἄρθρον τοῦ ὑπ' Ἀρ. 504 Α ψηφίσματος
Διατάττομεν.

Α'. Ὁ Κύριος Α. Κονδάκης Διοικητὴς Καρπενησίου, Κραβδάρων καὶ Βενετικοῦ μετατίθεται εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Κορίνθου, ἀντὶ τοῦ Κ. Ἰω. Μ. Μιλαίτη μετατιθεμένου κατὰ τὰς Βορείους Σποράδας.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 2443. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ ἀ ἄρθρον τοῦ ὑπ' Ἀρ. 504 Α ψηφίσματος,
Διατάττομεν.

Α'. Ὁ Κύριος Α. Γεηγεσιάδης διορίζεται Διοικητὴς τῶν νήσων Νάξου, Πάρου καὶ Ἀντιπάρου, ἀντὶ τοῦ Κυρίου Στ. Δασκαλοπούλου διορισθέντος μέλους τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 2444. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ ἀ ἄρθρον τοῦ ὑπ' Ἀρ. 504 Α ψηφίσματος,
Διατάττομεν.

Α'. Ὁ Κύριος Στ. Βαλιάνος διορίζεται Διοικητὴς τῶν νήσων Τήνου καὶ Θερμίων ἀντὶ τοῦ Κ. Δ. Π. Μανώλη διοριζομένου μέλους τῆς ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Ἐπιτροπῆς.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 2445. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ ἀ ἄρθρον τοῦ ὑπ' Ἀρ. 504 Α ψηφίσματος,
Διατάττομεν.

Α'. Ὁ Κ. Ι. Μ. Μιλαίτης Διοικητὴς τῆς Κορινθίας μετατίθεται εἰς τὰς νήσους Σκόπελον, Σκίρον, Σκιάθον καὶ Ἠλιοδόρμια ἀντὶ τοῦ Κ. Δ. Κριεζῆ.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 2446. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ ἀ ἄρθρον τοῦ ὑπ' Ἀρ. 504 Α ψηφίσματος

Διατάττομεν.

Α'. Ὁ Κ. Ι. Λάτρης διορίζεται Διοικητὴς τῶν νήσων Σαντορίνης καὶ Ἀνάφης ἀντὶ τοῦ Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου Κ. Π. Ράγκου.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 2447. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ γ' ἄρθρον τοῦ Β ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀρχαῖς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως,

Διατάττομεν.

Α'. Ὁ Κύριος Ἰωάννης Κωλέττης διορίζεται μέλος τῆς Γερουσίας.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 2448. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ δ' ἄρθρον τοῦ Β ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀρχαῖς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως,

Διατάττομεν.

Α'. Ὁ Κύριος Τζανετάκης Γρηγοράκης διορίζεται μέλος τῆς Γερουσίας ἀντὶ τοῦ μακαρίτου Δ. Μουρτζίνου.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου 17 Ὀκτωβρίου.

Τὴν 6. τοῦ ἐνεστῶτος ἦλθεν ἐκ Σμύρνης τὸ Γαλλικὸν βρίκιον Φλέχ, καὶ τὸ Ῥωσικὸν Τηλέμαχος.

Τὴν 12 τὸ Γαλλικὸν βρίκιον Γρενατιέζ ἐκ Γραμβούσης, καὶ τὸ δίκροτον Λα-Ρεσολοῦ ἐκ Νεοκάστρου.

Τὴν 15 ἡ Αὐστριακὴ φεργάτα Βικτοριῶσα ἐκ Σούδας.

Τὴν 17 ἡ Ἑλληνικὴ κορβέτα Σπέτσαι ἐκ Γραμβούσης, φέρουσα τὴν Ἑλληνικὴν φρουρὰν μετὰ τῆς πολεμικῆς ἀποσκευῆς τοῦ φρουρίου. — Καὶ βρίκιον Ἀγγλικὸν Ράπετ ἐξ Ἀθηνῶν.

Τὴν 14 ἀνεχώρησεν ὁ Ναύαρχος Μάλκολμος μετὰ τὸ τρίκροτον τὴν Βρεταννίαν, μετὰ τὸ δίκροτον Μέλβιλ καὶ μετὰ ἑν βρίκιον. — Καὶ τὸ Γαλλικὸν βρίκιον Γρενατιέζ. Τὴν 16 ἡ Αὐστριακὴ φεργάτα Βικτοριῶσα.

Οἱ παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει Ἀντιπρόσωποι τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας, καὶ Ῥωσσίας ἔγραψαν τὴν ἑξῆς ἐπιστολὴν πρὸς τὸν ἐκδότην τοῦ Ταχυδρόμου τῆς Σμύρνης κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἐκείνου ὁμολογίαν ἐν φύλλῳ 129 καὶ ἀπὸ 19 Σεπτεμβρίου.

Πρὸς τὸν Κύριον Βλάκ, Ἐκδότην τοῦ Ταχυδρόμου τῆς Σμύρνης.

Ἐκ Ναυπλίου, 4 Σεπτεμβρίου 1830.

Κύριε,

Ἀνέγνωμεν ἄρτι ἐν τῇ ἐφημερίδι σου τῆς 29 Αὐγούστου ἄρθρον τὸ ἐκ Ναυπλίου χρονολογημένον ἀπὸ τῆς 18, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναφέρετε περί τινων δυσκολιῶν ἀναφυῶν δῆθεν μεταξὺ τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡμῶν περὶ τῶν νέων βοηθημάτων τῶν παρὰ τῶν Συμμάχων Αὐλῶν χορηγούμενων εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν.

Κρίνομεν δὲ χρὸς μας νὰ σᾶς ὁμολογήσωμεν, Κύριε, ὅτι δημοσιεύοντες τὸ ἄρθρον ἐκεῖνο, παρεσύρθητε εἰς ἀπάτην ὑπὸ πληροφωρῶν πάντῃ λειπομέων τοῦ ἀκριβοῦς, καὶ σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ δημοσιεύσετε τὴν ἀναίρεσίν μας εἰς τὸ πρῶτον ἐκδοθησόμενον φύλλον τῆς ἐφημερίδος σας.

Δέχθητε κτλ.

ΔΟΚΙΝΣ, ὁ Κόμης ΠΑΝΙΝ, ὁ Βαρὼν Α. ΡΟΥΑΝ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

— Ὁ Πρίγκιψ Ταλλεϊράνδος διωρίσθη Ἐκτακτὸς Πρόεδρος καὶ πληρεξούσιος Ὑπουργὸς τοῦ Βασιλέως τῶν Γάλλων παρὰ τῇ Αὐλῇ τῆς Μεγάλης Βρεταννίας.

— Λέγεται ὅτι ὁ πρῶτος Μπέης τοῦ Ἀλγερίου κατέθεσεν εἰς τὴν δημοσίαν τράπεζαν τῆς Νεαπόλεως 80,000 Δουκάτα, καὶ ὅτι ἔστειλεν εἰς τὸ νομισματοκοπεῖον 300 λίτρας χρυσοῦ ἀσήμου διὰ ν' ἀλλαχθῇ εἰς Δουπιάς.

— Αἱ ἐφημερίδες τοῦ Ρίσι Ιανείου ἀναγγέλλουν ὅτι ὁ τῆς Βρασιλίας Αὐτοκράτωρ κατήργησε τὴν ἐν τῷ βασιλείῳ αὐτοῦ ἀνδρεμπορίαν τῶν ἐκ τῆς Ἀφρικῆς Μαύρων.

— Ὁ Κύριος Λαφίττης, Πρόεδρος τῆς τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς τῆς Γαλλίας, ἀπεπειθήθη τὴν παρὰ τῆς πολιτείας χορηγίαν 100,000 Φράγκων, ἥτις εἶναι εἰς τὸ ἀξίωμα ἐκεῖνο προσδιορισμένη.

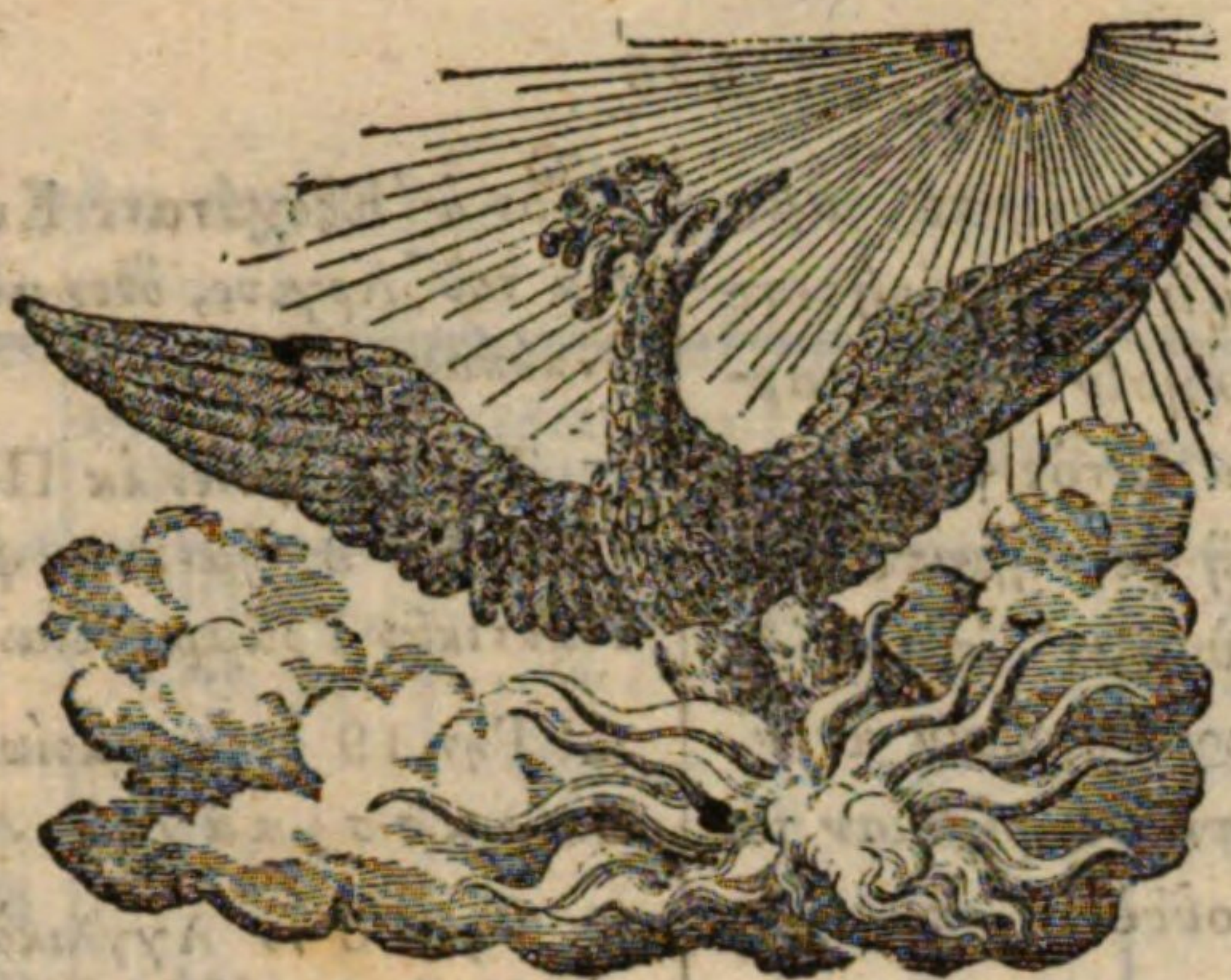
— Τὸ Βέλγιον εὐρίσκεται ἀκόμη εἰς ἐπανάστασιν. Τὰ Ὁλλανδικὰ στρατεύματα προέβησαν κατὰ τῶν Βέλγων, ἀλλ' ἀντικρούσθησαν παρ' αὐτῶν μετὰ πολλὴν αἵματοχυσίαν. Ἡ σύνοδος εἶχε συναθροισθῇ ἀπὸ τῆν 1-13 τοῦ Σεπτεμβρίου ἐν Αἰᾷ.

Αριθ. 83.

Ετους Ε.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

Ετησία. Φοίνικες 36
Εξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ
Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ἅλα δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπι-
στάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

22 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀρ. 2449 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,
Κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' Ἀρ. 604 διατάγματος,
Διατάττω μεν.

Α'. Ὁ Παύσας Διοικητὴς τῶν νήσων Τήνου καὶ Θερμιῶν
Κύριος Φραντζίσκος Παπᾶ Μανόλης διορίζεται μέλος τῆς
τῆς ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης Ἐπιτροπῆς.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 2451. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Διατάττω μεν.

Α'. Ὁ Κύριος Νικόλαος Σαββόπουλος διορίζεται Ἀστυ-
νόμος Σαντερίνης ἀντὶ τοῦ Κ. Ἰωάννου Μαυρουδῆ.

Β'. Θέλει λαμβάνει κατὰ μῆνα ἑκατὸν εἴκοσι Φοίνικας
ἐννοούμενους ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας του.

Γ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 2452. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Διατάττω μεν.

Α'. Ὁ Κύριος Διονύσιος Κλοκαῆς διορίζεται Ὑγειολιμε-
ναρχὴς Μεσολογγίου ἀντὶ τοῦ Ἀναστασίου Π. Λουκά.

Β'. Θέλει λαμβάνει κατὰ μῆνα διὰ μισθὸν Φοίνικας ἑκα-
τὸν εἴκοσι, ἐννοούμενους ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀρχίσει τὰς ἐργα-
σίας του.

Γ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 2551 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ἐγκύκλιος.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Ἐκτάκτους
Ἐπιτρόπους καὶ Διοικητάς.

Θεωροῦντες, ὅτι ἡ Τουρκικὴ ἐξουσία ἀπαγορεύει
τὴν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος εἰσαγωγὴν τῶν βο-
ῶν καὶ ἄλλων ζώων ἐκ μέρους τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος,
ἐν ᾗ ἡ ἐξαγωγή ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας τόσον αὐ-
τῶν, ὅσον καὶ τῶν γεννημάτων ἐνεργεῖται σημαν-
τικῶς.

Ὁφείλοντες νὰ προνοήσωμεν ὥστε νὰ μὴ καταν-
τήσωμεν εἰς στέρησιν τῶν πρὸς τροφήν καὶ γεωρ-
γίαν ἀναγκαίων ζώων, καὶ νὰ λάβωμεν ἀνάλογα
μέτρα, διὰ νὰ ἀποφύγωμεν τὰ ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῶν
γεννημάτων ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα ἤρχισαν ἤδη
νὰ γίνωνται αἰσθητὰ εἰς τὴν πατρίδα.

Ἀκούσαντες δὲ καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,
παύομεν πρὸς καιρὸν τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἄρθρου 1
τοῦ ὑπ' Ἀρ. 1018 1Δ Ψηφίσματος τῆς Κυβερνή-
σεως ὡς πρὸς τὰ ἐντόπια γεννήματα καὶ ζῶα παντὸς
εἴδους, καὶ ἀπαγορεύομεν τὴν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα
ἐξαγωγὴν αὐτῶν.

Εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐντοπίων ὑπάγονται καὶ
ὅσα ζῶα εἰσῆχθησαν ἄχρι τοῦδε εἰς τὴν Ἑλλάδα
μετακομισθέντα πρὸς χρῆσιν τῶν ἐγκάτοικων ἀπὸ
τὴν Ἠπειρὸν, Ἀλβανίαν καὶ ἄλλα μέρη τῆς Τουρ-
κίας, ὅχι δὲ καὶ τὰ παρὰ τῶν ξένων ποιμένων εἰσαχ-
θέντα, διὰ νὰ βοσκήσουν τὸν χειμῶνα καὶ ν' ἀνα-
χωρήσουν τὴν ἀνοιξιν κατὰ τὸ σίνηδες.

Κατὰ συνέπειαν διατάττομεν νὰ προσέξετε, ἅμα λάβετε τὴν παροῦσάν μας, καὶ νὰ μὴ συγχωρήσετε τὰ ἐξαχθοῦν ἀπὸ τὰς ὑπὸ τὴν Διοίκησίν σας ἐπαρχίας διὰ κανένα λόγον ἢ περίστασιν ἐκτὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας ἐντόπια ζῶα ἢ γεννήματα. Νὰ προσκαλέσετε δὲ ὅλους ἐν γένει τοὺς κατ' ἐπαρχίας ὑπαλλήλους τῆς διοικήσεως νὰ ἐπαγρυπνώσιν ἀνευδότως, διὰ νὰ φυλαχθῶσι μὴ ὅλην τὴν ἀκρίβειαν τὰ διαταττόμενα, καὶ νὰ μὴν ἐξαχθῇ οὐδὲ τὸ παρμι-κρὸν ἀπὸ τὰ ἀπαγορευόμενα.

Τὴν ἀπαγόρευσιν ταύτην θέλετε διακηρύξει ἀπανταχοῦ τῶν Ἐπαρχιῶν, καὶ θέλετε τὴν δημοσιεύσει καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν εἰς πληροφориαν ἀπάντων τῶν πολιτῶν, ὥστε νὰ μὴν ἐμπορέσουν ποτὲ νὰ προφασισθῶσιν ἄγνοιαν τοῦ πράγματος, εἰδοποιούντες αὐτοὺς ὅτι, ἂν φηραθῶσι παραβάται κατὰ τι, θέλουσιν παραδοθῇ εἰς τῶν νόμων τὴν αὐστηρότητα.

Ἡ εὐθύνη βαρύνει καὶ ἐφ' ὑμᾶς, Κύριοι, διὰ πᾶσαν παράβασιν, ἥτις ἐμπορεῖ ν' ἀκολουθήσῃ εἴτε δι' ἀπροσεξίαν, εἴτε δι' ἄλλην αἰτίαν ἐκ μέρους τῶν εἰς τὰς ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν σας Ἐπαρχίας ὑπαλλήλων Ἀρχῶν.

Ἡ περί ἧς ὁ λόγος ἀπαγόρευσις θέλει διαρκέσει μέχρι δευτέρας διαταγῆς τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 18 Ὀκτωβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Ἀρ. 2255. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΤΩΝ ΔΙΤΙΚΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ.

Πρὸς τὸν Κ. Ἀλέξανδρον Ραφαήλ.

Σὲ κοινοποιεῖται ἀντίγραφον τῆς ὑπ' Ἀριθ. 1605. ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἐκδόσεως εἰς τὰς αἰτήσεις τοῦ Κ. Ἀθανασίου Ζούλα, κατὰ σοῦ καὶ Κ. Ἐμμανουὴλ Ξένου, καὶ σοὶ παραχωρεῖται ἡ παρὰ τῶν νόμων διδομένη δικαίωμα, διὰ νὰ τὴν ἐκκαλέσῃς, ἐὰν θέλῃς, ἐνώπιον τοῦ Ἀνεκκλήτου Κριτηρίου.

Ὁ δὲ δημόσιος ἐκτελεστής θέλει ἐγχειρίσει πρὸς τὸν εἰδοποιούμενον ἀντίγραφον τῆς παρούσης κοινοποιήσεως, καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ θέλει τοιχοκαλλῆσαι εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκείας του, ἐν ἑτέρῳ εἰς τὸ πολυανθρωπότερον μέρος τῆς νήσου Ὑδρας, καὶ ἕτερον θέλει καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα τῆς Σ. Κυβερνήσεως.

Ἐν Πέτραις, τὴν 15 Σεπτεμβρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Θ. ΣΟΥΝΤΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Κ. Κασσιέρης.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 21 Ὀκτωβρίου.

— Τὴν Κυριακὴν, 21 τοῦ ἐνεσιῶτος, μετὰ τὴν μεσημ-

βρίαν ὁ Ἐξοχότατος Κυβερνήτης ἀνεχώρησεν εἰς Κόρινθον διὰ τοῦ Ἀργεῦς, ὅθεν μέλλει νὰ ὑπάγῃ διὰ θαλάσσης εἰς Ναύπακτον.

— Τὴν 17 ἦλθεν ἐκ Πόρου τὸ ἐθνικὸν κώττερον ὁ Ζέφυρος διὰ 3 ἡμέρας, φέρον ἐπιστολὰς πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖαν.

— Τὴν 19 ἦλθεν ὁμοίως ἐκ Πόρου τὸ ἐθνικὸν πλοίαρχον ὁ Θαλασσομάχος.

— Τὴν 20 τὸ Ἀγγλικὸν τρίκροτον ἡ Βρεταννία, φέρον τὸν Ναύαρχον Μάλκολμον, συνδεδυμένον καὶ ἀπὸ τὸ δί-κροτον Μέλβιλ.

— Τὴν 21 τὸ Γαλλικὸν πολεμικὸν βρίκιον ἡ Ἐκλειψις, δι' ἑπτὰ ἡμερῶν, ἐκ Σμύρνης. — Καὶ τὸ Ἀγγλικὸν πολεμικὸν βρίκιον Φίλμεν ἐκ Μάλτας διὰ πέντε ἡμερῶν μετὰ γράμματα πρὸς τὸν Ναύαρχον Μάλκολμον.

— Ἀπὸ τὸ ἐκ Σμύρνης ἐλθὼν Γαλλικὸν πλοῖον ἐλάσμεν τὴν εἰδήσιν ὅτι ὁ ἐκεῖ Πρόξενος τῆς Γαλλίας ἀπέθανε μετὰ πενθήμερον ἀσθενείαν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἡ Γαλλικὴ ἐφημερὶς ὁ Χρόνος θεβαιόει, ὅτι τὸ ὅλον τοῦ εὐγεβέντος θησαυροῦ τοῦ Ἀλγερίου συμποσῶνται εἰς 250 ἑκατομύρια Φράγκα.

— Διὰ διατάγματος τῆς 11 Ἀυγούστου ὁ Ἀυτοκράτωρ τῆς Ῥωσίας διώρισεν καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν, ἐξηρημέ-νης τῆς Γρυσινίας καὶ τῆς Βεσσαρίας, στρατολογῶν δύο ἀνδρῶν ἀνὰ πεντακοσίους, πρὸς ἀαπλήρεσιν τῶν ἐν τῇ τελευταίᾳ τῆς Τουρκίας πολέμῳ ἀπολεσθέντων.

Κατὰ τὰ ἐκ Πετρούπολεως γράμματα, ὁ ὑποκαγκελ-λάριος Κόμης Νεσελρόδης ἐμελλε περὶ τὰ μέσα τοῦ Ἀυ-γούστου νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πρωτεύουσάν ἐκείνην. Ὁ Πρίγκιψ Λιεβεν ἐστέλλετο πάλιν εἰς Λονδίνον ὡς Πρόεδρος, ὁ δὲ Κόμης Ματουτκεβίτς ἀνεμένετο εἰς τὴν Πετρούπολιν κατὰ τὸν Σεπτέμβριον.

— Ἡ Κολομβία κινδυνεύει ἀδιακόπως ἀπὸ τὰς διχνοίας νὰ ὑποπέσῃ εἰς διάλυσιν καὶ ἀναρχίαν. Ὁλὴ σχεδὸν ἡ Ἐπαρχία τῆς Βενεζουέλας ἐκηρύχθη ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως καὶ ὑπὲρ τοῦ Βολιβάρου, ὅστις ἐμελλε νὰ διορισθῇ Ἀρχιστάτηγος πρὸς κατὰπαυσιν τῶν ταραχῶν, ἡ Πρόεδρος Συνταγματικὸς τῆς ἐν Βογῶτα συνόδου, ὡς μόνος ἱκανὸς νὰ προλάβῃ τὰ ἐπικείμενα δεινὰ.

Ἡ Γαλλία ἀνεγνώρισεν ἤδη ἐπισήμως τὴν πολιτείαν τῆς Κολομβίας.

Τὸ ἐξῆς περίεργον ἐγγράφον εἶναι εἰδός τι πολιτειογραφίας τῆς Πελοποννήσου συντεθείσης περὶ τὰ τέλη τῆς 12 ἑκατον-ταετηρίδος ὑπὸ τινος Ἑνετοῦ, ὅτε ἡ Χερσονήσος ἦταν ὑπο-τελής εἰς τὴν Ἀριστοκρατίαν. Ὁ Κύριος Μουστοζυδης ἐξή-γαγεν αὐτὸ ἐξ ἀνεκδότου χειρογράφου εὐρισκομένου ἐν τῇ βι-βλιοθήκῃ τοῦ λαμπροῦ οἴκου τοῦ Κοιμίνου - Σταμπαλίου, καὶ τὸ ἐξέδωκεν ἐδὼ διὰ τοῦ Ταχυδρόμου τῆς Ελλάδος.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ.

	ΕΠΑΡΧΙΑΙ.	ΚΩΜΑΙ ΚΑΤΟΙΚΗΜΕΝΑΙ.	ΚΩΜΑΙ ΗΦΑΝΙΣΜΕΝΑΙ	ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ	ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΙ	ΨΥΧΑΙ.	ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ ΚΑΤΑ ΣΤΡΕΜΜΑΤΑ.
ΡΩΜΑΝΙΑ.	ΝΑΥΠΛΙΟΝ.	39. .	6. .	11. .	2401..	9685..	1380016
	ΑΡΓΟΣ.	30. .	6. .	» .	1423..	6129..	628168
	ΚΟΡΙΝΘΙΑ.	113. .	46. .	19. .	3219..	14114..	2911552
	ΤΡΙΠΟΛΙΤΣΑ.	62. .	16. .	7. .	1598..	6979..	661008
	ΑΓ ^{ος} ΠΕΤΡΟΣ τῆς Τσακωνίας.	11. .	6. .	4. .	916..	3922..	341872
		255.	80.	41.	9557.	40829.	5922616
ΑΧΑΪΑ.	ΠΑΤΡΑΙ.	99. .	12. .	7. .	3024..	11918.	1222544
	ΒΟΣΤΙΤΣΑ.	31. .	8. .	5. .	972..	4165.	546912
	ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ.	118. .	36. .	10. .	3370..	16561.	2211760
	ΓΑΣΤΟΥΝΗ.	171. .	44. .	16. .	4079..	16847.	2785184
		419.	100.	38.	11445.	49491.	6766400
ΜΕΣΣΗΝΙΑ.	ΝΕΟΚΑΣΤΡΟΝ.	25. .	4. .	» .	512.	2068.	683456
	ΜΕΘΩΝΗ.	51. .	3. .	2. .	664.	2679.	331312
	ΚΟΡΩΝΗ.	62. .	6. .	» .	1127.	4295.	1035792
	ΑΝΔΡΟΥΣΑ.	66. .	10. .	3. .	1600.	6642.	1314592
	ΚΑΛΑΜΑΤΑ.	24. .	2. .	5. .	1228.	4801.	307072
	ΛΕΟΝΤΑΡΙ.	60. .	14. .	2. .	1257.	4891.	797328
	ΚΑΡΥΤΑΙΝΑ.	124. .	15. .	5. .	3080.	12207.	2125584
	ΦΛΩΡΙΑ.	6½. .	6. .	» .	1458.	6268.	1142672
	ΑΡΚΑΔΙΑ.	88. .	12. .	6. .	2562.	10222.	1432336
		564.	72.	23.	13488.	54075.	9170144
ΛΑΚΩΝΙΑ.	ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑ.	17. .	13. .	3. .	2067.	9003.	1296256
	ΜΙΣΤΡΑΣ.	158. .	20. .	20. .	5928.	22069.	1254560
	ΒΑΡΔΟΥΝΙΑ.	16. .	3. .	» .	440.	1726.	325344
	ΧΙΕΛΕΦΑ.	38. .	8. .	2. .	1760.	7130.	1411272
	ΠΑΣΣΑΥΑ.	31. .	6. .	8. .	1522.	6332.	1355160
	ΤΣΑΡΝΑΤΑ.	31. .	6. .	8. .	1522.	6332.	457984
		260.	50.	33.	11717.	46260.	4100576
	Κεφάλαιον	1498.	302.	135.	46207.	190653.	25959736.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ. Ἡ περίμετρος τῆς Πελοποννήσου εἶναι πρὸς 700 μιλίων Ἰταλικῶν, συμπεριλαμβανούσα τοὺς διαφόρους κόλπους καὶ ἀκρωτήρια· συνέχεται κατὰ τὸ βόρειον μέρος μετὰ τὴν Μεγαρίδα διὰ τοῦ Κορινθιακοῦ Ἰσθμοῦ, τοῦ ὁποίου τὸ διάστημα εἶναι 3,200 γεωμετρικῶν πιδῶν· ὀρίζεται πρὸς ἀνατολὰς μὲν ἀπὸ τὸ Κρητικὸν πέλαγος καὶ ἐν μέρει ἀπὸ τὸ Αἰγαίον, πρὸς δυτμὰς δὲ καὶ μεσημβρίαν ἀπὸ τὸ Ἰόνιον, καὶ πρὸς ἄρκτον ἀπὸ τὸν Κορινθιακὸν κόλπον. Διηρεῖτο ἄλλοτε εἰς ἑξὶ τμήματα, τὰ ὁποῖα μετὰ λόγον ὑπῆγαγον εἰς τέσσαρα, τοιούστι· τὴν Ῥωμανίαν, ὅπου εὐρίσκεται τὸ Ναύπλιον, προτεύουσα πόλις τοῦ τόπου, τὴν Αχαΐαν, τὴν Μεσσηνίαν καὶ τὴν Λακωνίαν· ἕκαστον δὲ τῶν τμημάτων τούτων ἔχει Λεγιστικὸν Ἀρχεῖον, ὅπου φυλάττονται τὰ χρήματα τὰ ἐκ τῶν φόρων τῆς γῆς συναγόμενα.

Δεκατρεῖς λιμένες εὐρίσκονται εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Βασιλείου τούτου, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν διαφόρων

ἐπινειῶν καὶ ὄρμων, εἰς τοὺς ὁποίους τὸ καλοκαίριον μόνον ἐμποροῦν ν' ἀράζουν πλοῖα.

Ἡ ἐπαρχία τῆς Ῥωμανίας ἔχει ἑπτὰ λιμένες. Ὁ τοῦ Ναυπλίου, ὅπου ἐλλιμενίζεται ὁλος ὁ στόλος, ὁ τῆς Καρέτ-Ἰωνας, εἰς τὸν ὁποῖον χωροῦν πλοῖα μόνον μικρότερα, ὁ Τολίς, τὸ Τράπανον, τὸ Βιτάτον, καὶ ὁ Πόρος εἶναι λιμένες κάλλιστοι πολλῶν πλοίων χωρητικοί. Ὁ τοῦ Τραπᾶνου ὅμως εἶναι ὁ καλῆτερος ὅλων, καὶ ἐν αὐτῷ καταρτίζονται τὰ πλοῖα. Ὁ τῶν Κεγχρεῶν λιμὴν, πλησιόχωρος τοῦ τῆς Κορίνθου, εἰς τὸν ὁποῖον κατὰ τὸ καλοκαίριον μόνον ἐμποροῦν νὰ ἴστανται τὰ πλοῖα. Ὁ τῶν Σπετσῶν πορθμὸς παρέχει πανταχοῦ ἐνορμίσματα. Ἡ Αχαΐα δὲν ἔχει κανένα ἀσφαλῆ λιμένα παρέξ τῶν παραλίῶν τοῦ Ποντικοκάστρου, τῆς Κλαρέτζης, καὶ τῶν Πατρῶν, εἰς τὰ ὁποῖα μόνον τὸ καλοκαίριον ἀράζουν. Ἐν τῷ Κορινθιακῷ κόλπῳ παραπλίων τις τὴν Πελοπόννησον, δὲν εὐρίσκει κανένα λιμένα, μόνον ὑποκάτω τῆς Βοστίτσης ἐμπορεῖ νὰ σταθῇ

πλοῖον τὸ καλοκαίριον καὶ πρὸ τοῦ φρουρίου Μολίου ὑπὸ τὴν Κόρινθον.

Ἡ Μεσσηνία τὸν τοῦ Νεοκάστρου λιμένα ἔχει μόνον, τὸν περὶ τὴν Σαπιέντσα, παρὰ τῇ Μεθώῃ, ὅπου εἰρήσκειται προσέτι ὁ αἰγιαλὸς καὶ τὸ νεώριον ἡμίχωστον, τὸ ὁποῖον διὰ μόνον κότεργα εἶναι ἐπιτήδειον, τὴν παραλίαν τῆς Κορώνης καὶ τὸ Πρόδονον.

Πέντε λιμένες εἶναι ἐν τῇ Λακωνίᾳ: ἡ Βότλα, ὁ Ἅγιος Νικόλαος παρὰ τῇ Μονεμβατίᾳ, ὅστις δὲν εἶναι ἀσφαλής, ὡς ἀφύλακτος κατὰ τῶν ἀρκτικῶν καὶ τῶν ἀνατολικῶν αἰέμων, ὁ τῶν Κουαλίων, τὸ Βέτουλον, αἱ Κυτρίαι παρὰ τῇ Ζαρνάτᾳ· εἶναι δὲ καὶ ἡ τῆς Καλαμάτας παραλία, ὅπου ἐμποροῦν ν' ἀράζουν κατὰ τὸ καλοκαίριον, καὶ ὁ τῶν Βατίκων πορθμὸς πανταχόθεν παρέχων ὄρους.

ΝΑΥΠΑΙΟΝ: Οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως ταύτης ἐνδύονται εὐπρεπῶς, καὶ οἱ μὲν φοροῦν μακρὰ ἱμάτια, οἱ δὲ ἐνδύονται Ἰταλιστὶ, ἐξ ὧν οἱ πλείότεροι ἐνασχολοῦνται εἰς τὸ ἐμπόριον. Ἀξιοπαρατήρητα περὶ αὐτὴν εἶναι τὰ ἔχνη μεγαλοπρεπεῶς θεάτρου κατὰ τὴν πεδιάδα τοῦ Λιγυρίου, αἱ ἀλικάι τῆς Βερβερόνδας ἐν τῷ κόλῳ Βισάτῳ, αἱ τοῦ Θερμησίου καὶ Κομπούνου παρὰ τῷ Ἀγᾷ χωρίῳ, ὅπου αὐτομάτως πηγύται τὸ ἄλας, καὶ τὰ ἰχθυοτροφεῖα τοῦ Τραπάνου, καθὼς καὶ τὰ τοῦ λιμένος Ναυπλίου.

Προϊόντα: — Οἱ σῖτοι εἶναι ἄφθοιοι, καθὼς καὶ τὸ μαλλί, τὸ τυρὸν, ὁ κηρὸς, τὸ μέλι, ἡ μέταξα, τὸ βαμβάκι, τὸ λινάρι καὶ τὸ βαλανίδι. Ὁ οἶνος καὶ τὸ λάδι ἐξεναντίας δὲν εἶναι ἄφθοια· βγίθει ὁ τόπος ἀπὸ παντοειδῆς ἀγέλας καὶ ἐξαιρέτως ἀπὸ χοίρου.

ΑΡΓΟΣ. Οἱ κάτοικοι εἶναι ὡς ἐπιτοπολὺ Θηβαῖοι· εἰς τὴν πεδιάδα τοῦ Ἄργους κατὰ τὸ ἀπώτατον πρὸς μεσημβρίαν μέρος εὐρίσκονται οἱ μύλοι, ὅπου ὑδρεύεται ὅλος ὁ τόπος.

Προϊόντα: — Παραγονται μὲν τὰ αὐτὰ, ὅσα καὶ ἐν τῇ προειρημένῃ ἐπαρχίᾳ, ἄφθονώτερά δέ.

ΚΟΡΙΝΘΟΣ. Ὀλιγοσταὶ εἶναι αἱ αὐτόχθονες οἰκογένειαι· αἱ πλείοτερες εἶναι ἐκ τῶν Θηβῶν, τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Ρούμελης. Οἱ κάτοικοι τοῦ Ἀκροκορίνθου εἶναι ἀγχίνοες· εἰς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην καὶ κατὰ τὸ μέρος τὸ νῦν Ἐξαμίλλιον λεγόμενον εὐρίσκονται τὰ ἔχνη τοῦ πάλαι μὲν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων κατασκευασθέντος, ὑπερον δὲ ὑπὸ τῶν Ἑνετῶν ἐπισκευασθέντος τείχους. Αὐτὸ διήρχετο ἀπὸ τῆς μίας εἰς τὴν ἄλλην θάλασσαν, καὶ κλείον τὸν ἰσθμὸν ὑπερασπίζετο τὴν τοῦ τόπου εἰσοδόν. Ἐν τῇ αὐτῇ ἐπαρχίᾳ φαίνονται ἀκόμη τὰ ἔχνη τῶν τειχῶν τῆς ἀρχαίας πόλεως τῆς Κορίνθου, ἥτις περιέχουσα τὸ φρούριον Ἀκροκορίνθου ἐξετείνετο μέχρι τῆς θαλάσσης. Ἐπτα κίνες ὑπερμεγέθεις μὲν, ὅχι δὲ μονόλιθοι, ἴστανται ἀκόμη ἐν μέσῳ τῶν ἐρείπειων. Ὅχι δὲ πολὺ μακρὰν ἐκείθεν εὐρίσκονται τὰ ἔχνη τῆς παλαιᾶς Σικυῶνος, Βασιλικὰ τὴν σήμερον ὀνομαζομένης.

Προϊόντα: — Τὰ γεννήματα τῆς ἐπαρχίας ταύτης, καθὼς καὶ τὰ τῶν προλαβουσῶν, συνίστανται μάλιστα εἰς σίτους, οἶνον καὶ λάδι.

ΤΡΙΠΟΛΙΤΣΑ. Οἱ κάτοικοι ταύτης τῆς πόλεως εἶναι κατὰ τὸ πλείστον μέρος ἔμποροι καὶ τεχνίται· ἡ πεδιάς τῆς εἶναι εὐρύχωρος καὶ στολισμένη με πολλὰ τερπνότατα χωρία, ἀναμεταξὺ τῶν ὁποίων εὐρίσκονται τὰ ἐρίπεια ἀρ-

χαίς τινὲς πόλεις, Παλαιόπολεις ταῦν λεγομένης, καὶ τὰ τῶν Ἀμυκλῶν, τριῶν ὁρῶν ὁρόμον ἀπ' ἀλλήλων ἀπέχοντα. Ἡ λοιπὴ χώρα εἶναι ὅλη σχεδὸν ὀρεινὴ καὶ κατάφυτος ἐκ δρυῶν καὶ ἐλατῶν.

Προϊόντα: — Ὁ τόπος οὗτος εὐπρεπῇ πάντων, μάλιστα δὲ θρεμμάτων καὶ οἶνων· μόνον τὸ λάδι εἶναι σπανιώτατον.

ΑΓΙΟΣ ΠΕΤΡΟΣ τῆς Τσακωνίας. Οἱ ἄνθρωποι ἐδῶ εἶναι φίλεργοι· οἱ πλείοτεροι ἐξ αὐτῶν μετέρχονται εἰς τὸν τόπον τὴν ἀγωγεῖαν, μισθόνοντες τοὺς ἵππους τῶν εἰς μετακομιδὴν τῶν πραγμάτων καὶ ὑπηρεσίαν τῶν ὁδοιπορούντων· ὑπερτεροῦν ὅλους τοὺς ἄλλους κατοίκους τοῦ τόπου κατὰ τὴν ἰκαδότητα τοῦ νὰ ὁδηγῶν καὶ φέρουν ἀσφαλῶς, περὶ τε καὶ ἔφιπποι, ὡς ἐντελῶς γνωρίζοντες ὅλους τοὺς ὁδούς, καὶ αὐτοὺς μάλιστα τοὺς πλέον σκολιούς.

Προϊόντα: — Συνίστανται κυρίως εἰς σίτους, καθὼς καὶ εἰς οἶνους, λάδι, κηρὶ, μέλι, βαμβάκι, μέταξαν, πρινοκόκκι, βαλανίδι, παντοῖα θρέμματα καὶ κατ' ἐξαίρετον χοῖρους.

ΠΑΤΡΑΙ. Ἐν τῇ πόλει ταύτῃ εὐρίσκεται Ἀρχεῖον Λογιστικόν. Οἱ κάτοικοι ἐνδύονται εὐπρεπῶς, εἶναι δὲ ὡς ἐπιτοπολὺ Ἀθηναῖοι, Ναυπάκτιοι καὶ Ρουμελιῶται, ὅλοι ἐνασχολούμενοι εἰς τὴν πραγματείαν καὶ τὸ ἐμπόριον, τὸ ὁποῖον τοὺς εὐκολύνει πολὺ ἡ γεινίασις τῆς Λεβαδίας, τῆς Ρούμελης καὶ τῶν Ἰονίων νήσων. Δύς ὥρας ἀπὸ τῶν Πατρῶν πρὸς ἄρκτον κεῖται τὸ Πελοποννησιακὸν καστέλλιον, καὶ ἀπεναντίας εἰς Τεσσάρων λευγῶν ἀπόστασιν πρὸς μεσημβρίαν εἶναι ὁ ποταμὸς Καμενίσσα. Παρὰ δὲ ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ ποταμοῦ τοῦτου εὐρίσκονται αἱ ἀλικάι, καὶ ὅχι μικρὰν αὐτῶν λόφισ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου φαίνονται τὰ τῆς Ἀλφειοῦ ἔχνη· τὸ μέρος τοῦτο εἶναι καλάφυτον ἀπὸ δρύας εἰς ξυλίαν ἐργασίμων ἐπιτηδείας.

Προϊόντα: — Σῖτοι, οἶνος, λάδι, μαλλί, βαμβάκι, λινάρι, μέταξα, τομάτια, τυρὶ, κηρὶ, μέλι, παντοῖα θρέμματα καὶ μάλιστα χοῖροι πολλοί. (Τὰ λοιπὰ ἐφεξῆς.)

ΝΑΥΤΙΛΙΑ.

ΛΙΜΝΗ ΣΥΡΑΣ. Κατὰ τὸν Σεπτέμβριον μῆνα.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. Πλοῖα 111, ἐξ ὧν 73 μὲν Ἑλληνικά, 17 δ' Ἰόνια, 6 Αὐστριακά, 7 Ρωσικά, 3 Σαρδηνιακά, ἐν Ἱεροσολυμικόν, ἐν Ἰταλικόν, ἐν Ἀγγλικόν, ἐν Ὀλλανδικόν, καὶ ἐν Ἀμερικανικόν.

Ἐλθόντα, 49 μὲν ἐκ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, 11 δὲ ἐκ τῶν παραλίων τῆς Πελοποννήσου καὶ ἐκ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, 3 ἐκ Κρήτης, 2 ἐκ Κυθέρων, 11 ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, 2 ἐκ Σμύρνης, ἐν ἐκ Μασσαλίας, 5 ἐκ Αἰθέρου, 3 ἐκ Γενεύας, ἐν ἐκ Μάλτας, ἐν ἐκ Λονδίνου, ἐν ἐκ Βοστώνης, ἐν ἐκ Ἀμστελδάμης, 2 ἐξ Ὀδησσοῦ, 3 ἐκ Ταγαρόκου, 1 ἐξ Ἰσμαηλίου, 2 ἐκ Χίου, 11 ἐκ διαφόρων παραλίων τῆς Ἀσίας.

Καὶ πλοῖα 663 ἐκ διαφόρων μερῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας. Εἶδη εἰσαχθέντα. — Σῖτος, ξυλία, οἶνος, ῥακί, λάδι, καφές, σπόγγος, πλάκες, ὀσπρία, ζῶα, μέλι, ἀνθρακες, τυρὶ, χαλκός, διάφορα χειροτεχνήματα κτλ.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. 173 πλοῖα, ἐξ ὧν 120 μὲν Ἑλληνικά, 24 δ' Ἰόνια, 14 Ρωσικά, 3 Ἀμερικανικά, 3 Σαρδηνιακά, 3 Αὐστριακά, 3 Ὀθωμανικά, ἐν Ἀγγλικόν, ἐν Γαλλικόν, καὶ ἐν Ὀλλανδικόν.

Διευθυνθέντα, 37 μὲν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐν δ' Ἀλεξάνδρειαν, 12 εἰς Σμύρνην, 7 εἰς τὰς Ἰονίους νήσους, 50 εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, 17 εἰς Ναύπλιον καὶ ἄλλα παράλια τῆς Πελοποννήσου, 4 εἰς Μασσαλίαν, 5 εἰς Τεργέστην, 3 εἰς Αἰθέρων, ἐν εἰς Θεσσαλονίκην, 30 εἰς τὰ παράλια τῆς Ἀσίας καὶ ἄλλους Τουρκικοὺς τόπους, 3 εἰς Κρήτην, ἐν εἰς Ἀθῶνα, ἐν εἰς Χίον, ἐν εἰς Τάλαντι.

Καὶ 730 πλοῖα εἰς διάφορα μέρη ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας. Εἶδη ἐξαχθέντα. — Σῖτος, χειροτεχνήματα μεταξωτὰ καὶ μάλλινα, ξυλία, δέρματα, πλάκες, μυλόμετρα, καφές, σάκχαρ, λάδι, σαποῦνι, παστούφα, ὀσπρία, οἶνος, ῥακί, κτλ.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ. ΣΑΒΒΑΤΩ.

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
Ετησία. Φοίνικες 36
Εξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9
Αι συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ
Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπι-
στάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

25 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 558 διατάγματος τῆς 10 τοῦ παρελ-
θόντος Αὐγούστου διορίσθη τριμελής Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς
ἐκποιήσεως τῶν κατὰ τὴν Ἀττικὴν καὶ Εὐβοίαν Ὀθωμανι-
κῶν ἰδιοκτησιῶν, συγκειμένη παρὰ τῶν Κυρίων Σπυρίδωνος
Καλογεροπούλου, Κωνσταντίνου Μάνου, καὶ Ἰωάννου Μισίου.
— Διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 590 διατάγματος τῆς 22 τοῦ παρελ-
θόντος Σεπτεμβρίου ὁ Γερουσιαστὴς Κύριος Δημήτριος
Περρυνάκας διορίσθη Πληρεξούσιος τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ
τῆς ἐκποιήσεως τῶν κατὰ τὴν Ἀττικὴν καὶ Εὐβοίαν Ὀθω-
μανικῶν ἰδιοκτησιῶν.

Ἀρ. 566. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,
Διατάττει

Ὁ Κύριος Παναγιώτης Σπανόπουλος διορίζεται Γραμ-
ματεὺς τῆς τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς, τῆς ἐπὶ τῆς πωλήσεως
τῶν Γουρκικῶν ἰδιοκτησιῶν, κατὰ τὴν Ἀττικὴν καὶ τὴν Εὐ-
βοίαν, ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος κυρίου Δημητρίου Αἰνιάνου.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ
Γραμματεὺς θέλει ἐνεργήσῃ τὸ παρὲν Διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 18 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.
Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ
Ναυτικοῦ Γραμματεὺς Ι. ΡΙΖΟΣ.

Ἀρ. 1416. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Ἱερολογιώτατον Κύριον Γεηγόριον Καλαγάνην.
Ἐλάδομεν εὐχαρίστως τὴν πρὸς ἡμᾶς ἐπιστολὴν σου
τῆς 23 τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου, συνοδεύουσαν τὰς δύο
Κιβωτοὺς βιβλίων, τὰ ὅποια σημειοῦνται εἰς τὸν ἐσώκλει-
στον κατάλογον.

Τὴν πρὸς τοὺς ὁμογενεῖς ταύτην ἀξιοτίμον δωρεάν σου δε-
ξάμενοι μετ' εὐγνωμοσύνης, θέλομεν διανεῖμει εἰς τὰ Κοινὰ
τῆς Πατρίδος Σχολεῖα, πρὸς χρῆσιν τῶν ἐνδεῶν σπουδαστῶν.

Ἐὰν δὲ ἡ ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ μετάφρασις τῆς ἱερᾶς
Ἱστορίας κριθῇ χρήσιμος εἰς τὰ Παιδικὰ μας Σχολεῖα, θέλεις

γενῇ καὶ κατ' ἄλλον τρόπον ὠφέλιμος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν
Νεολαίαν, διὰ τῶν 300 Ἀντιτύπων τῆς μεταφράσεώς σου
ταύτης, τὰ ὅποια ἐπιθυμεῖς ν' ἀγορασθῶσι παρὰ τῆς Κυ-
βερνήσεως εἰς χρῆσιν τῶν αὐτῶν καταστημάτων.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου
Παιδείσεως Γραμματεὺς Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Ἀρ. 117. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωρήσαντες τὸ ΝΑ' ἄρθρον τοῦ περὶ διοργανισμοῦ τῆς
Κεντρικῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς ψηφίσματος, καὶ παρα-
τηροῦντες ὅτι ἔφθασεν ὁ καιρὸς τοῦ νὰ τεθῶσιν αἱ σπουδαὶ
ἐπὶ στερεῶν βάσεων, αἵτινες νὰ δύνανται νὰ συντελέσωσιν
εἰς τὴν τελειοποίησιν τῶν

Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμ-
ματέως καὶ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς.

Διατάττομεν.

Α' Θέλει συστήσῃ σπουδαστικὸν συμβούλιον εἰς τὴν
Κεντρικὴν Στρατιωτικὴν σχολὴν, συγκείμενον παρὰ τῶν
Ἐπὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματέως τῆς
Κυβερνήσεως, Προέδρου,

Τοῦ Διευθυντοῦ τῆς σχολῆς, ἀντιπροέδρου,

Τοῦ Ἀνωτέρου Διοικητοῦ τοῦ Πυροβολικοῦ,

Τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ τῶν ὁχυρωματοποιῶν Σώματος,

Παρὰ τριῶν ἐτέρων, εἴτε Στρατιωτικῶν, εἴτε Πολιτικῶν,
διοριζομένων παρ' ἡμῶν.

Ὅλοι οἱ Διδάσκαλοι θέλουν γνωμοδοτεῖ.

Β' Τὸ εἰρημένον Συμβούλιον κατ' ἀκρίβειαν θέλει συ-
νέρχεσθαι εἰς τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον ἐκάστης τριμηνίας,
μ' ὅλον τοῦτο θέλει συγκαλεῖσθαι καὶ ἐκτάκτως, κατ'
αἴτησιν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς, διευθυνομένην πρὸς
τὸν Πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου.

Γ' Τὸ Συμβούλιον θέλει ἐπαγρυπνεῖ γενικῶς εἰς τὰς
σπουδὰς, τὰς ὁποίας θέλει διευθύνει ἐπὶ τὸ τελειώτερον.

Δ' Ὅταν προτεθῇ λόγος περὶ ἀποβολῆς τινὸς μαθητοῦ
δι' ἀνικανότητα, ἡ πρότασις αὕτη θέλει μᾶς κοινοποιεῖσθαι
κατ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου ἐμπεριεχομένην εἰς τὰ
πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων αὐτοῦ.

Ε' 'Ο ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 14. Ὀκτωβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Ἀρ. 120 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχοντες δείγματα τῆς ἰκανότητος καὶ τιμότητος τοῦ Κυρίου Δημητρίου Ἀλεξάνδρου

Ἐπιθυμοῦντες ἐκ νέου νὰ τὸν καταστήσωμεν ὠφέλιμον εἰς τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν

Ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν Γραμματέως μας,

Διατάττομεν.

Ὁ Κύριος Δημήτριος Ἀλεξάνδρου διορίζεται Ταμίας τοῦ κατὰ τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα Στρατοπέδου.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς θέλει ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα, καὶ δώσῃ πρὸς αὐτὸν τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 19 Ὀκτωβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Ἀρ. 122. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωρήσαντες τὸ ὑπ' Ἀρ. 117 Διάταγμα ἐκδοθὲν κατὰ τὴν 14 τοῦ ἰσταμένου, διὰ τοῦ ὁποῦ συνιστᾶται τὸ Σπουδαστικὸν Συμβούλιον τῆς Στρατιωτικῆς Κεντρικῆς Σχολῆς.

Θεωρήσαντες τὸ Α' ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος, καὶ σπεύδοντες ν' ἀπαρτίσωμεν τὸ Σπουδαστικὸν τοῦτο Συμβούλιον διὰ τῆς ὀνομασίας τῶν τριῶν ἄλλων μελῶν,

Διατάττομεν.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Κυβερνήσεως ὅτε ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν, Κύριος Βιάρος Καποδίστριας, ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, Κύριος Ἰάκωβος Ρίζος, καὶ τὸ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς μέλος Κύριος Ἀνδρέας Παπαδόπουλος, διορίζονται μέλη τοῦ Σπουδαστικοῦ Συμβουλίου.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως θέλει διακοινώσῃ πρὸς οὓς ἀνήκει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 19 Ὀκτωβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Ἀρ. 25. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΩΝ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ.

Ἐπειδὴ προχωρεῖ ἀτυχολουμένη κατὰ τὸ Α' ἄρθρον τοῦ ΕΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ τῆς ἐν Ἀργεὶ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως περὶ τὴν ἔρευναν τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀφορώντων τὰς ἀποζημιώσεις, περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ αὐτὸ Ψήφισμα, προσκαλεῖ τοὺς ἀνήκοντας στρατιωτικοὺς ὅσοι ἔχουν ἀπαιτήσεις ἀποζημιώσεων κατὰ τὸν 2 καὶ 3 παράγραφον τοῦ ἰδίου ἁρθρου νὰ παρουσιασθῶν ἢ αὐτοπροσώπως, ἢ διὰ τακτικῶν ἐπιτρόπων τῶν διὰ νὰ καθυποβάλουν τὰ ζητήματά των καὶ τοὺς λογαριασμούς των εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 7 Ὀκτωβρίου 1830.

Ἡ Ἐπιτροπὴ.

Ι. ΓΕΝΟΒΕΛΗΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΓΕΝΗΣ, Γ. Μ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Δωρεαὶ εἰς τὴν ἐν Αἰγίνῃ Ἐθνικὴν Βιβλιοθήκην τοῦ Ὁρφανοτροφείου.

Ὁ ἐν Βιέννῃ Κύριος Γρηγόριος Καλαγάνης ἐχάρισε δύο κιβώτια βιβλίων διαφόρων γλωσσῶν (Ὅρα εἰς τὰς πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.)

Ὁ Κύριος Ἐμμανουὴλ Σπυρίδων ἐπρόσφερεν ὡσαύτως καὶ τὸ περί Στρατιωτικοῦ Ὄργανισμοῦ πονήματά του.

Ὁ Κύριος Ἀναστάσιος Γεωργιάδης Φιλιππουπολίτης ἱατρὸς, 3 κιβώτια περιέχοντα τὰ πονήματά του.

Τετρακισχίλια Φιορίνια, κληροδοσίᾳ τοῦ μακαρίου τοῦ ΣΤ Κομητᾶ.

Δωρεαὶ εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον.

Οἱ Κύριοι Δημήτριος Καλαυρὸς Πάριος προσέφερε μάρμαρον μ' ἐπιγραφὴν

Μάρκος Μ. Μαυρογένους Πάριος, μάρμαρον μ' ἐπιγραφὴν.

Ἐλευθέριος Χαμαρλὸς Πάριος, μάρμαρον μ' ἐπιγραφὴν.

Γ. Χρυσίδης, λείψανα ἀναγλύφου Μακεδονικοῦ μ' ἐπιγραφὴν καὶ χρονολογίαν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Τὴν 22 τοῦ Σεπτεμβρίου ἡ Βουλὴ τῶν Πατρικίων τῆς Γαλλίας, ἐν μυστικῇ συνεδριάσει, συνεκροτήθη εἰς ἀνώτατον δικαστήριον, διὰ νὰ κρίνῃ τοὺς πρῶν Ὑπουργοὺς, εἰσαχθείσης τῆς κατηγορίας ἐνώπιον αὐτῆς παρὰ τῆς ἐπὶ τοῦτο διωρισμένης ἐπιτροπῆς τῆς τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς.

Ἀναγγέλεται εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅτι οἱ Βεδουῖνοι δὲν παύουν νὰ ἐνοχλοῦν τοὺς κατέχοντας τὴν σατραπείαν τοῦ Ἀλγερίου Γάλλους. Ὁ μπεης τῶν Τιγγέρων ἐκήρυξεν ἐσχάτως τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἀνήγγειλεν εἰς τὸν ἀρχιστράτηγον ὅτι συνήθροισε πολυαριθμούς Βεδουῖνους παρὰ τὸν ποταμὸν Ἀράχ, καὶ ὅτι ἤθελε συγκροτήσῃ μάχην ἐκεῖ πρὸς τοὺς Γάλλους, ἐὰν παρουσιασθῶσι. Διατείνεται δὲ ὅτι ἠθέλησαν οἱ Γάλλοι τὴν πρὸς αὐτὸν γενομένην συνθήκην. Ἄν δὲ καὶ εἶναι ἀνώτερος ὁ ἐχθρὸς κατὰ τὸ πλῆθος τῶν στρατευμάτων, δὲν τολμᾷ ὅμως οὔτε εἰς τὸ πεδίον ν' ἀπαντήσῃ, οὔτε νὰ ἐφορμήσῃ κατὰ τῶν Γάλλων.

Μετὰ τὴν εἰς τὸ Ἀλγέριον ἀφίξίν του ὁ νέος ἀρχιστράτηγος Κλωσέλ ἐξέδωκε κατὰ τὴν 7 Σεπτεμβρίου Ν. τὴν ἐξῆς προκήρυξιν.

„Κάτοικοι τοῦ βασιλείου τοῦ Ἀλγερίου! Ὁ κραταῖος τῶν Γάλλων βασιλεὺς μ' ἐνεπιστεύθη τὴν ἀρχηγίαν τοῦ στρατοῦ τοῦ κατέχοντος αὐτὸ τὸ βασίλειον, καὶ τὴν διοίκησιν τῶν ἐξ ὧν σύγκειται ἐπαρχιῶν. Διανοεῖται ὁ βασιλεὺς τῶν Γάλλων νὰ βεβαιώσῃ διὰ παντὸς τὴν εὐδαιμονίαν τῶν λαῶν, τοὺς ὁποῖους ἀπηλλάξαμεν διὰ τῶν ὀπλῶν ἀπὸ τὸν σκληρὸν καὶ χαμερπὴ ζυγόν, κάμνων νὰ βασιλεύῃ ἡ δικαιοσύνη καὶ οἱ νόμοι, προστατεύων ὅλους τοὺς καλοὺς, καὶ παιδεύων αὐστηρῶς τοὺς κακοὺς, ὁποιασδήποτε τάξεως καὶ ᾖ. Κακοῖδοι τινὲς ἐψηθύρισαν ὕβρεις κατὰ τοῦ Γαλλικοῦ χαρακτῆρος, φέγοντές μας ὡς ἀδίκως προτιμῶντας τινὰς τάξεις τῶν κατοίκων. Μὴ δίδετε ἀκρόασιν εἰς τὰς δολίαις ταύτας εἰσηγήσεις. Εἰς ὅλους ὑποσχομαι ἀσφάλειαν καὶ προστασίαν, ἀλλὰ προσδοκῶ παρ' ὑμῶν παντελὴ ἐμπιστοσύνην, καὶ χεῖρα βοηθείας ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεώς σας, διὰ νὰ κάμω νὰ βασιλεύῃ ἡ εὐταξία καὶ ἡ εἰρήνη.

„Κάτοικοι τοῦ βασιλείου τοῦ Ἀλγερίου, ἡ Δρησκέϊά σας, τὰ ἤθη σας, τὰ ἔθιμά σας θέλουν τηρεῖσθαι ἀνεπαύτως. Θέλω τιμωρεῖ ὅλας τὰς κατ' ὑμῶν γινομένας ἀδι-

κίας. Ἐλπίζω δὲ ὅτι θέλω ἐγκανχᾶσθαι διὰ τὴν διαγωγὴν σας, καὶ δὲν θέλετε μὲ ἀναγκάσει ποτὲ νὰ σᾶς ἀποδείξω ὅτι δὲν ἤθελεν ἐπιχειρήσει τις ματαίως ν' ἀναστήσει ταραχὰς, εἴτε ἐντὸς τῆς πρωτεύουσας, εἴτε καὶ ἐκτός. Διέταξα ἤδη πρὸς σωφρονισμὸν τὴν τιμωρίαν δολίων τινῶν ἀνθρώπων, οἵτινες διέδωκαν ἀξιοκατακρίτους φήμας πρὸς ταραχοποιίαν, καὶ μᾶς ἐκατηγόρουν ὡς διανοομένους νὰ σᾶς ἐγκαταλείψωμεν εἰς τὴν ἐκδίκησιν τῶν καταδυναστών σας, ἀπὸ τοὺς ὁποίους σᾶς ἐλυτρώσαμεν. „

Ἐκ Βιέννης, 5 Σεπτεμβρίου Ν.

Χθὲς κατὰ τὴν μεσημβρίαν, εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκ Πετροπόλεως καὶ Βερολίνου ἀφίξιν τῶν γραμματοκομιστῶν, ὁ τοῦ βασιλέως τῶν Γάλλων ἄγγελος, ὁ στρατηγὸς Βελλιάρδος, εἰσῆχθη εἰς ἐντευξιν τοῦ Αὐτοκράτορος φέρων τὸ ἐθνικὸν σημεῖον. Λαβὼν δὲ ἰδιοχείρως ὁ Μεγαλειότατος τὰ διαγγέλλοντα τὴν ἐθρόνισιν τοῦ τῶν Γάλλων Βασιλέως γράμματα, ἀπεκρίθη εἰς αὐτὸν, ὅτι ἀπεφάσισε, συμφώνως μὲ τοὺς Ὑψηλοὺς τοῦ Συμμάχους, ν' ἀναγνωρίσῃ τὸν Βασιλέα Φίλιππον Α'. Ἀπερχομένου δὲ τοῦ στρατηγοῦ Βελλιάρδου, ὁ Αὐτοκράτωρ εἶπεν εἰς αὐτόν. „ Παρακάλεσον τὸν Κυζιάρχην σου νὰ μὲ πέμψῃ ταχέως πρέσβυν. „

Αἰλοῖ παῖ Ἰῶν περὶ τὴν Πελοπόννητον πολιτειογραφικῶν σημειώσεων τῶν ἐπισυναπτομένων εἰς τὸν πίνακα.

(Ὅρα τὸ τελευταῖον Φύλλον τῆς Ἐφ.)

ΒΟΖΙΤΣΑ. Οἱ κάτοικοι εἶναι ἀγχίνοες καὶ ὀξύνοες, καταγίνονται δὲ, ὡς καὶ οἱ Πατρεῖς, εἰς τὴν ἐμπορίαν. Ἡ ἐπαρχία ὀλίγον μὲν εἶναι ἐκτεταμένη, ἀλλὰ εὐάρεστος.

Προϊόντα: — Ὁ τόπος οὗτος φέρει ἀπὸ ὅλα, ὡς αἱ αἰ Πατρεῖς.

ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ. Χώρα ὀρεινὴ μὲν, ἔχουσα δὲ πολλὰς εὐφύρους κοιλάδας. Οἱ κάτοικοι διατηροῦν ἀκόμη τὴν ἐνδυμασίαν καὶ τὰ ἔθιμα τὰ Ἀσιατικά. Αὐτοῦ εὐρίσκεται τὸ μοναστήριον τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου, κατασκευασθὲν δι' εὐσέβειαν ὑπὸ τῶν Αὐτοκρατόρων εἰς τὸ κοίλωμα τινὸς σπηλαίου· εἶναι δὲ πλουσιώτατον ὅλων τῶν ἄλλων, καὶ μονάζουν ἐν αὐτῷ 80 καλόγηροι.

Προϊόντα: — Τὰ προϊόντα τῆς ἐπαρχίας ταύτης εἶναι τὰ αὐτὰ μὲ τὰ τῶν προειρημένων, γεννῶνται δὲ μάλιστα πλουσιοπαρόχως μετὰ καὶ καπνός.

ΓΑΣΤΟΥΝΗ. Τὸ μέρος τοῦτο εἶναι τὸ εὐρυχωρότερον καὶ τερπνωτέρον, ἀλλὰ καὶ τὸ ὀλιγαυγρότερον, ὅλου τοῦ τόπου. Αὐτοῦ εὐρίσκονται τὰ ἰχθυοτροφεῖα, Πάσσα, Κοτλίκι, Προκόπον, καὶ Μούργια, λεγόμενα, αἱ ἀλικάι τοῦ Πύργου καὶ αἱ τῶν Λεχαινῶν, δάση πευκῶν καὶ δρυῶν ἐργασίμου ξυλίας.

Προϊόντα: — Βρίθει ἀπὸ ὅλα, φερεῖ δὲ μάλιστα σίτους· αἱ ἐλαῖαι δὲν εἶναι πολλὰ κοιναί.

ΝΕΟΚΑΣΤΡΟΝ. Ἐν τῷ φρουρίῳ εὐρίσκεται τὸ Λογιστικὸν Ἀρχεῖον· τὸ δὲ τοῦ παλαιοῦ Ναυαγίου φρούριον, ὀλίγον ἀπ' αὐτοῦ ἀπέχον καὶ εἰς κακὴν κατάστασιν εὐρίσκόμενον, κεῖται ἐπὶ λόφου ἀποτόμου, εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὁποίου εὐρίσκονται τὰ ἰχθυοτροφεῖα.

Προϊόντα: — Σίτος, γεννήματα, καὶ οἶνος πολὺς, λάδι, κηρὶ, μέλι, μετὰ καὶ βαμβάκι, λινάρι, μαλλί, τυρὶ, βιτανίδι καὶ θρέμματα παντοειδῆ.

ΜΕΘΩΝΗ. Μεταξὺ τῶν ἐγκατοίκων τῆς πόλεως εὐρίσκον-

ται καὶ Χῖοι, οἵτινες εἶχον καταφύγει εἰς αὐτὴν αἱ ἀλικάι εὐρίσκονται ὅχι πολὺ μακρὰν τῆς πόλεως. Ἡ χώρα περιορίζεται ἀπὸ μέγα δάτος δρυῶν εἰς οἰκοδομὴν ἐπιτηδείων, Μίσκα λεγόμενον· ἐκτείνεται δὲ εἰς τὰς ἐπαρχίας τοῦ Νεοκάστρου, τῆς Κορώνης, τῆς Ἀνδρούσης καὶ τῆς Ἀρκαδίας.

Προϊόντα: — Συνίστανται εἰς γεννήματα, βελανίδι, μετὰ καὶ, μαλλί, μέλι, κηρὶ, βαμβάκι, λινάρι, τυρὶ καὶ θρέμματα παντὸς εἶδους· τὸ λάδι εἶναι ἄφθονον, ἀλλὰ ὁ οἶνος ὀλιγοστός.

ΚΟΡΩΝΗ. Ἡ χώρα εὐφορεῖ κατὰ πάντα, ὅσα καὶ ἡ τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν· τὸ λάδι δὲ πρὸ πάντων γίνεται πλουσιοπαρόχον.

ΑΝΑΡΟΥΣΑ. Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ, καὶ κατὰ τὸ χωρίον τὸ εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Βουλκάνου ὄρους· κείμενον, καὶ Μικρὸν Μαυρομμάτι τὴν σήμερον λεγόμενον, εὐρίσκονται τὰ ἰχνη τῆς παλαιᾶς πόλεως Μεσσήνης· ἐπὶ δὲ τῆς κορυφῆς τοῦ αὐτοῦ ὄρους εὐρίσκεται μοναστήριον εἰς τὴν Παναγίαν ἀφιερωμένον.

Προϊόντα: — Ὁ τόπος οὗτος εἶναι πᾶμφορος, ἐξαιρέτως δὲ παράγει οἶνον, ζεῖαν καὶ βαμβάκι.

ΚΑΛΑΜΑΤΑ. Οἱ ἐγκατοικοὶ ἐνδύονται εὐπρεπῶς· φοροῦν ποδήρες, ἱμάτιον καὶ ἀφίνουν κόμην, μετέρχονται τὴν πραγματείαν καὶ τὸ ἐμπόριον· καὶ εἶναι μὲν εὐποροὶ, κακοποιοῦνται δὲ συχνάκις ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν.

Προϊόντα: — Καὶ αὕτη ἡ χώρα γεννᾷ ἀπὸ ὅλα, μάλιστα δὲ σίτους, οἶνους καὶ ἰδίως μετὰ καὶ.

ΛΕΟΝΤΑΡΙ. Οἱ κάτοικοι τῆς κατωτέρω τῶν ἐρειπίων τοῦ φρουρίου Λεονταρίου κειμένης κωμοπόλεως ἐνδύονται καλῶς, εἶναι τοὺς ἱρότους ἀγροικοὶ. Ἡ πλείστη τῆς χώρας εἶναι ὀρεινὴ καὶ ἀπὸ δρύας κατάφυτος, διέσχονται δὲ αὐτὴν οἱ ποταμοὶ Ξερίλα καὶ Λεοντάριον, οἵτινες συμμιγνύονται εἰς δύο ὡρῶν διάτλημα ἀπὸ τοῦ φρουρίου, ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ ρεῖθρον διαρρέουν τὴν πεδιάδα, καὶ περὶ τὴν κατὰ τὴν Κερυταίνην, ὅπου εἶναι λιθόκλιτος γέφυρα μετὰ καὶ βράχων κατεσκευασμένη, χύνονται κατὰ τὰ μεθόρια τῆς Κερυταίνης καὶ τοῦ Φαναρίου εἰς τὸν Ἀλφειὸν, ποταμὸν ἔχοντα τὰς πηγὰς τοῦ εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῶν Καλαβρυτῶν.

Προϊόντα: — Ἀφθονία πάντων, μάλιστα δὲ κριῶν καὶ τυρίου.

ΚΑΡΥΤΑΙΝΑ. Ὑπεράνω τῆς κωμοπόλεως ὑψοῦται μικρὸν τι φρούριον ἡρημωμένον· οἱ κάτοικοι αὐτῆς ἔχουν τὰ αὐτὰ ἔθνη καὶ ἔθιμα, τὰ ὁποῖα καὶ οἱ Λεονταρίται.

Προϊόντα: — Τυρὶ, κηρὶ, μέλι, λινάρι, σίτος, γεννήματα, οἶνος καὶ λάδι, ὀλιγωτάτη μετὰ καὶ, βαλανίδι, παντοειδῆ ζῶα, καὶ μάλιστα κριοί.

ΦΑΝΑΡΙΟΝ. Ἡ χώρα εἶναι ὀρεινὴ καὶ δρυμώδης ἐκ δρυῶν καὶ ἐλαῶν, μάλιστα δὲ κατὰ τὸ μέρος τῆς Ταυᾶφας, ὅπου εἶναι τὰ ἰχθυοτροφεῖα. Ὁ Ἀλφειὸς ῥέει κατὰ τὰ ἀρκτικά αὐτῆς σύνορα.

Προϊόντα: — Ὡς ἀνωτέρω.

ΑΡΚΑΔΙΑ. Ἡ χώρα αὕτη εἶναι ἡ τερπνοτάτη τῶν ἄλλων κατὰ τὴν τοποθεσίαν· ἔχει ἀέρα ὑγιεινῶτατον καὶ πλῆθος ποτίμων ὑδάτων. Αὐτοῦ εὐρίσκεται ἡ ἀπόλις Σολιμάνου λεγόμενη, τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι εἶναι νομίλητοι καὶ ἀπηνεῖς· οἱ δὲ τῆς κωμοπόλεως ἐνδύονται σεμνῶς, καὶ πραγματεύονται.

Προϊόντα: — Σίτος, γεννήματα, οἶνος, λάδι, μαλλί, πολὺ, τυρὶ, κηρὶ, μέλι, μετὰ καὶ, βαμβάκι, λινάρι, τομά-

ρια, βαλανίδι, ζῶα παντοειδῆ καὶ μάλιστα πρόβατα.

ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑ. Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Μονεμβασίας εὐρίσκειται ἡ πόλις καὶ τὸ φρούριον, ὅπου εἶναι κατεστημένον τὸ Λογιστικὸν Ἀρχεῖον. Ὁ ἱματισμὸς τῶν ἐγκατοίκων εἶναι κόσμιος, αὐτοὶ εἶναι μὲν ὀργίλοι, ἀλλ' εἰς τὸν ἡγεμόνα τῶν πωλοῦν. εὐρίσκονται μετὰ αὐτῶν οἰκογένειαι ἐκ Κρήτης καὶ Κυθήρων καταγόμεναι· μετέρχονται δὲ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν.

Προϊόντα: — Σίτος, γεννήματα, οἶνος, μέλας, περινοκόκκι, βαμβάκι, λινάρι, μαλλί, βαλανίδι, κηρί, μέλι, τσμάρια, ὀλίγον λάδι, καὶ θρέμματα.

ΜΙΣΤΡΑΣ. Ἡ ἐπαρχία αὕτη ἐμπεριέχει τὴν Χρυσάφην καὶ τὸ Ἑλος· εἰς τὴν πεδιάδα τοῦ Μιστρά ὑπὸ τοῦ Εὐρώτα καὶ ἄλλων μικρῶν ποταμῶν διαρρέεμένη φαίνονται τὰ ἴχνη τῆς ἀρχαίας Σπάρτης. Οἱ κάτοικοι εἶναι ὁμιλητικώτατοι καὶ φιλόξενοι.

Προϊόντα: — Ἀφθονία καθ' ὅλα καὶ κατ' ἐξαίρετον σίτους, περινοκόκκι καὶ μέλας.

ΒΑΡΔΟΝΙΑ. Χώρα πάντῃ ὀρεινὴ καὶ περικυκλωμένη ἀπὸ κοιλάδας καὶ λόφους εὐφωτάτους, τῶν ὁποίων οἱ πλείοντες καλλιεργοῦνται· εὐρίσκονται αὐτοῦ πλῆθος ὀρυζῶν τῶν βαλανιδόφων.

ΧΕΛΕΦΑ, ΠΑΣΑΥΑ. Ἡ τετάρτη καὶ ἡ πέμπτη Ἐπαρχία τῆς Χελέφης καὶ τῆς Πασαύας περιέχεται εἰς τὴν κατωτέραν Σπάρτην· εἶναι δὲ ὀρεινὴ ὅλη καὶ ἄφορος, καὶ μόλις γενᾷ τὰ πρὸς τροφήν τῶν κατοίκων της.

ΖΑΡΝΑΤΑ. Αὕτη περιλαμβάνει τὴν ἀνωτέραν Σπάρτην· Συνεισβήμενοι εἰς τὴν πτωχίαν καὶ τὴν φειδῶ οἱ Σπαρτιάται, εἶναι σωφρονέστατοι· ὁ ἱματισμὸς τῶν διαφέρει τοῦ τῶν ἄλλων κατοίκων τοῦ βασιλείου· ζῶνται πάντοτε τὴν σπάρην καὶ φοροῦν περικεφαλαίαν· εἶναι χορηγημένοι μὲ πολλὴν ἀνδρίαν, αἱ καὶ ἡ ἀρετὴ αὕτη μαιίνεται παρ' αὐτοῖς διὰ τὸ ὅπως μετέρχονται ἐπιτήδευμα τοῦ κλέπειν.

Τὰ προϊόντα τῆς Βαρδονίας, Χελέφης, Πασαύας καὶ Ζαρνάτας, συνίστανται εἰς ὀλίγον σίτον, γεννήματα, μέλας, κηρί, μέλι, μαλλί καὶ τυρί, γίνεταί ὅμως πολὺ περινοκόκκι καὶ βαλανίδι.

Ποικίλα. — Ἀρθρον τοπογραφικόν.

Χαϊδῶρι, Καδένα, καὶ Τολός.

Ἀπὸ τὸ Ναύπλιον ὡς 1 1/2 ὥραν πρὸς ἀνατολὰς παρὰ τὴν θάλασσαν εἶναι τὸ χωρίον Χαϊδῶρι· ὁ δρόμος ὁμαλῶτατος καὶ καθαρός· περὶ τὴν Ἀρειαν, ἔπειτα κάμπον εὐμορφον μὲν, πλὴν ἀδενδρον καὶ ἄχαριν, καθὼς εἶναι ὅλη σχεδὸν ἡ φαλακρὰ Πελοπόννησος. Τὰ δένδρα εἶναι ἀναγκαϊότατα, ὅχι μόνον διὰ τὸν καρπὸν καὶ τὸ ξύλον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν εὐκρασίαν τοῦ κλίματος, διὰ τὰς πηγὰς, διὰ τὴν υγείαν κτλ. Διατί τάχα ἐκατήντησεν ἡ νῆα τόσον γυμνὸς ὁ τόπος τοῦτος; ἐκτὸς τῶν περιστατικῶν αἰτίων, εἶναι καὶ κατὰ δυστυχίαν εἰς τοὺς χωρικοὺς ἡ δεισιδαιμονία ἡ πρόληψις, ὅτι τὰ δένδρα ἔχουν ἀερίον, τὰ ταλαίπωρα! ἢ οἱ βλαπτικόν τι διὰ τοὺς ἀνθρώπους.

Ὅλον τὸ χωρίον ἦτον ἰδιοκτησία Τούρκου, σπουδαίου, ὅστις πολλάκις προεῖπεν εἰς τοὺς γεωργούς του τὴν ἐπανάστασιν, καὶ τὸ περιεργώτερον, ὡς εὐσυνειδήτος τὴν ἐδικαιο-λογούσεν. Τὸ Χαϊδῶρι ἔχει ὡς τριάντα οἰκίσκους· οἱ κά-

τοικοι λιμοκτονοῦντες ἕως χθὲς, ἐν διαστήματι δὲ ὡς ἡσύχως ἐτῶν ἀπέκτησαν τροφήν, σπόρον καὶ βόας οἱ περισσότεροι· πλοῦτον δὲ μόνος ὁ πρωτόπαπας τῶν ἔκαμε. Δεῖα εὐλογία· οἱ δὲ λοιποὶ γεωπόνοι δὲν εὐρίσκουν πέντε δέκα Φοίνικας διὰ νὰ οἰκονομηθοῦν καὶ αὐτοὶ κατ' ὀλίγον ἀπὸ τὴν γῆν· τοὺς προσφέρουν δάνεια οἱ Κρανιδιώται πρὸς 10 τὰ 0/0 τὸν μῆνα, καθὼς ἔκαμναν εἰς αὐτοὺς οἱ πρῶν τοῦ Ναυπλίου Τούρκοι· οἱ ἐδῶ νεώπλουτοι καὶ ἐκκοινοπλουτοι τοὺς λέγουσι Ὁ Θεὸς νὰ ἐλεᾷ.

Δύο καλλίστους λιμένας ἔχει κατὰ τὸ Χαϊδῶρι ἡ Ἑλλάς τὸν Τολὸν καὶ τὴν Καδένα· ὁ Τολός εὐρύχωρος, βαθύς, ὑδρευτικός μὲ δύο ἐμβάσματα εἶναι ὁ λιμὴν τῆς παλαιᾶς Ἀσίνης, τὴν ὁποίαν ἀναφέρει καὶ ὁ Ὅμηρος:

Ἐρμιόνην, Ἀσίνην τε βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας.

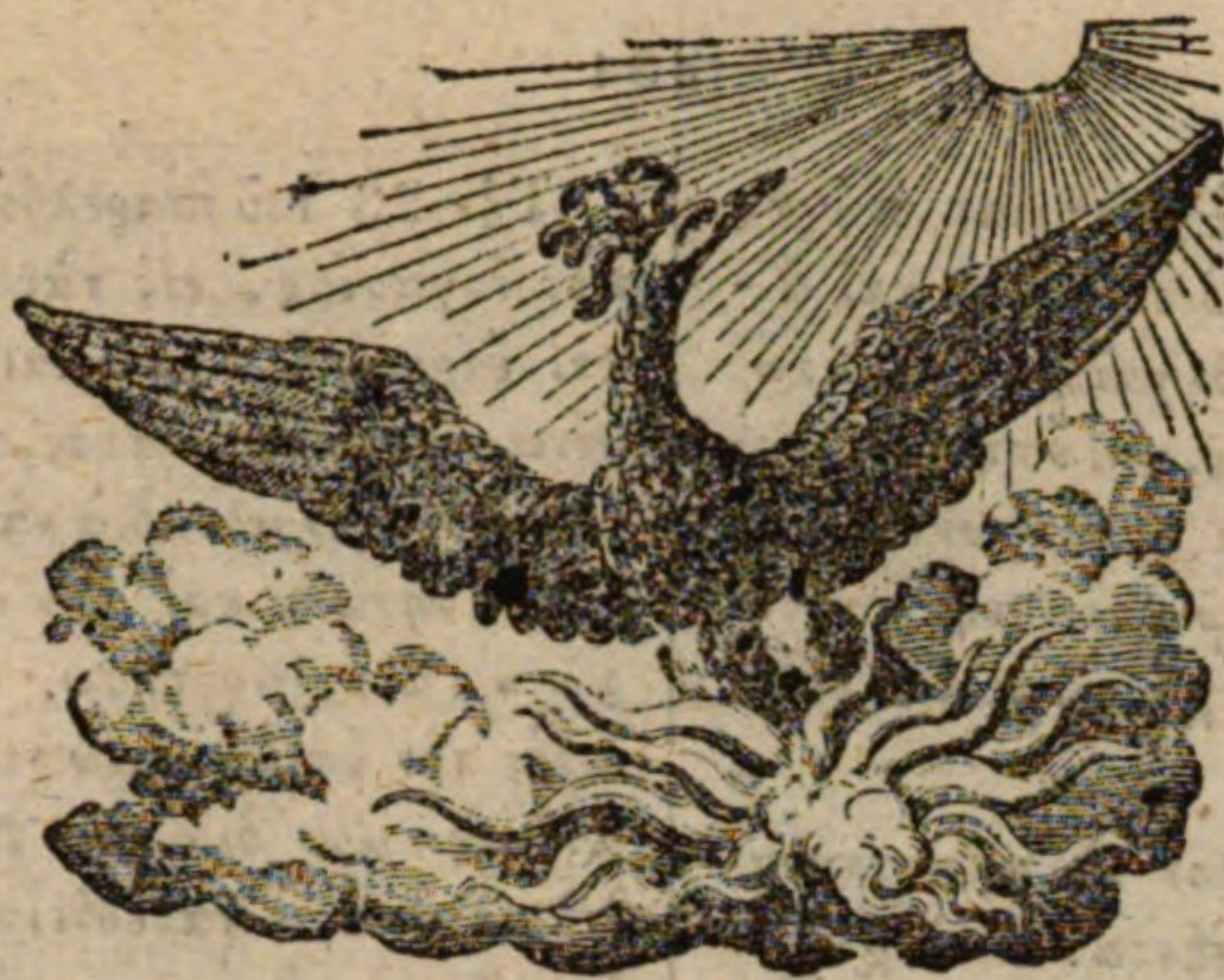
Σῶζονται πολλὰ ἐρείπια τείχους Κυκλωπικοῦ εἰς τὸ Ἀνατολικὸν τοῦ λιμένος ἐπὶ βράχου χερρόνησιζοντος· εὐρίσκονται καὶ τάφοι καὶ δεξαμεναί. Ὁ Πausanias λέγει περὶ τῆς Ἀσίνης, ὅτι κατεστράφη ὑπὸ τῶν Ἀργείων ὡς συμμαχήσασα κατ' αὐτῶν μὲ τοὺς Λακεδαιμονίους· κῆποιος Τριγᾶκης Κρανιδιώτης τὴν κατοικεῖ τῶρα μὲ τοὺς συγγενεῖς του· ἀνεσκεύασε μίαν ἐκκλησίαν, μελετᾷ νὰ καταστήσῃ καὶ Ἀλληλοδιδασκτικὸν σχολεῖον διὰ τὰ παῖδιά τῶν περιχώρων τῆς Ἀσίνης. Ὁ δὲ λιμὴν τῆς Καδένας εἶναι εἰς τὸ Ἀνατολικὸν τοῦ Χαϊδῶρι, ἀπέχων ὡς πέντε μίλλια τοῦ Τολοῦ· ἀγνοῶ ποῖον ὄνομα εἶχε παλαιά· δὲν ἤκουσα οὐδὲ εἶδα περὶ αὐτὸν παλαιᾶς πόλεως ἐρείπια· φαίνεται δὲ ἀπὸ τὰ σωζόμενα νεώτερα ὅτι τὸν ἐμεταχειρίσθησαν οἱ Βενετοὶ ὡς πολεμικὸν λιμένα. Εἶναι καὶ ἀριστερόθεν τοῦ ἐμβάσματος κανονοστάσιον περιτοιχισμένον, σχεδὸν ἀκέραιον σωζόμενον, μὲ τὴν δεξαμενὴν καὶ πυριτοθήκην του. Οἱ χωρικοὶ λέγουσι ὅτι αὐτὸ τὸ ἐμβάσμα ἐκλείετο παλαιὰ μὲ ἀλυσίδα καὶ διὰ τοῦτο λέγεται ὡς τὴν σήμερον ὁ λιμὴν τῆς Καδένας· ἀλλὰ τὸ πλάτος τῆς εἰσόδου δὲν εἶναι μικρὸν μὰ τὴν ἀλήθειαν, ὥστε ν' ἀλυσσοδέεται. Τὸ σχῆμα τοῦ λιμένος εἶναι κρικωτὸν εἰς τρία μέρη χωριζόμενον, καὶ ἴσως ἐντεῦθεν μᾶλλον ἔλαβε τὸ ὄνομα ὁ λιμὴν. Εἰς τὸ δεξιὸν τῆς εἰσόδου ἐπὶ τοῦ βράχου εἶναι παρεκκλήσιον τοῦ ἁγίου Νικολάου· ἀπ' ἐκεῖ τὸν Μαῖον ῥίπτουν τὰ δίκτυα καὶ πιάνουν τοὺς Θύννους, ἢ τὰ Μαϊάτικα ψάρια, καθὼς τὰ λέγουσι εἰς τὸ Ναύπλιον. Παρκαίτω εἶναι Ἀλικὴ χαλασμένη· περὶ δὲ τὰ μέσα τοῦ λιμένος ὕψηλά εἶναι ἡ καλὴ πηγὴ τῆς Λάκκας καὶ κῆπος· αὐτοῦ πλησίον, λέγουσι οἱ χωρικοὶ, ὅτι ἦτον μεγάλον χωρίον ἀμαρτωλῶν αἰμομύκτων· ὁ δὲ Θεὸς ὀργισθεὶς ἔκοψε τὸν βράχον καὶ τὸ ἐσκέπασεν, καὶ φλόγες ἀνεδόθησαν ἀπὸ τὴν γῆν· ὅτι ἕως πρὸ ὀλίγου ἤκουαν εἰς αὐτὸ τὸ μέρος κόκκορον καὶ χειρόμυλον. Ἐγὼ εἶδα εἰς τὴν ῥάχην τοῦ ἀντικρὺ βουνοῦ, τὸ ὁποῖον ἐκλεινόμενον εἰς τὴν θάλασσαν σχηματίζει τὸν λιμένα, δύο λάκκους μεγάλους ἢ χάσματα στρογγυλὰ καὶ βραχῶδη, τὰ ὁποῖα ἐξήγητα ὡς κρατῆρας ἡφαιστίων ἀπεσβεσμένων. Τοῦ χωρίου ἡ ἱστορία πιθανολογεῖ εἰς μᾶλλον τὴν εἰκασίαν μου· εἰς αὐτοὺς τοὺς κρατῆρας συχναῖσιν τῶρα βοσκοὶ μὲ τὰ ποιμένα τῶν Σπερτιῶται πειραταὶ ἐσκότῳσαν ἕνα ἐξ' αὐτῶν πρὸ πολλοῦ. Αὐτοῦ πλησίον εἶναι καὶ πηγὰς παλαιὰ, τὰ ὁποῖα ἴσως ἐχρησίμευαν διὰ τὸ κανονοστάσιον.

Φιλόδημος Ἰγλαῖος.

ΕΝ ΝΑΥΠΑΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΓΟΜΗΣ

Ετησία. Φοίνικες 36

Εξαμηνιαία. 18

Τριμηνιαία. 9

Αι συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

29 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1830.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ἀναφορὰ περὶ τοῦ κατὰ τὴν νῆσον Ἡλιοδρόμια ἀναφανέντος μεταλλείου τοῦ ὀρυκτάνθρακος. Πρὸς τὸν Ἐξοχωτάτον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Ἐξοχώτατε,

Καθὼ, ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ σᾶς ἀναγγείλω ἐν τῇ τῆς 7—19 τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου ἀναφορᾷ μου, τὸ ἐσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἀνεχωρήσαμεν μετὰ τοῦ Διοικητοῦ ἐκ Σκοπέλου εἰς Ἡλιοδρόμια, καὶ τὴν ἐπαύριον ὑπήγαμεν ὁμοῦ νὰ ἐξετάσωμεν τὸν τόπον, ὅπου εὐρίσκεται ὁ ἄθραξ, τοῦ ὁποίου ἡ ἀνακάλυψις χρεωπτεῖται εἰς τὴν ἔκχωτιν μέρην τινὸς τοῦ βουνοῦ, ἥτις ἐξεσκέπατε τὸ ἄλλο, καὶ ἔλαβον ἐμφανῆ πολλὰ στρώματα ἥτοι ζώας ἀνθρακώδεις.

Ἐγνώριτα πάραυτα ὅτι ὁ ἄθραξ εἷος ἄλλο δὲν εἶναι παρὰ τὸν ἐν τῇ γαλεῖᾳ ὀμαζόμενον ξυλίτην: τοῦτέστι ξύλα ἀπηνθρακωμένα, διατῶζοντα ἀκόμη ἐν μέρει τὸ ξυλῶδες αὐτῶν, καὶ παρὰ χυμὸν ἀπὸ κατακλυτῶν πολλὰ ὑπερέχοντον ἐκείνου, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐγεννήθησαν οἱ ὀρυκτάνθρακες οἱ ἐν τῇ Γαλλίᾳ, τῇ Ἀγγλίᾳ καὶ ἄλλοις τόποις μεταλλεύμενοι. Ὅμως δὲ πολλοὶ ξυλίτιδες, ὅταν εἶναι πιόνητος ἀγαθῆς, μεταλλεύονται ὡς καύσιμοι εἰς πολλὰ μέρη, χρησιμεύοντες εἰς ἐξάτμισιν ὑδάτων, εἰς ἐψήσιν τοῦ ἀτσέτιου, κεραμίδων κτλ., ἀλλ' ὅχι καὶ εἰς τὰς καμίνους τῶν χωρευτηρίων, ἐπειδὴ ὡς ἐπιτοπολὺ εἶναι πολλὰ μεμιγμένοι μὲ ἐλερογενεῖς ὕλας, καὶ διδόναι ἴσως πολλὴν στάκτην, ὥστε δὲν ἐμπορεῖ τις νὰ τοὺς μεταχειρισθῇ μὲ ὄφελος.

Κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἐν τῇ Ἑλλάδι τῶν πραγμάτων κατάστασιν, καύσιμός τις ὕλη, ἢ καὶ ἐχρειάζετο νὰ μὴ γινέται ἐξ ἡμιτείας μὲ τὸν Ἀγγλικὸν ἄθρακα διὰ νὰ χρησιμεύῃ εἰς θέρμανσιν τῶν δι' αἰμοῦ μηχανῶν, καὶ οὕτως ἀκόμη ἤθελεν εἶναι ἐπωφελεστάτη. Ὅθεν ἀπεφάσισα καὶ ἔβαλα νὰ γένωσιν ἐξεταστικαὶ τινες ἐργασίαι εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον διὰ νὰ μάθω, ἢ ἠδύνατο νὰ γένη κατὰ συνέχειαν ἢ μεταλλευσις: διότι ἦτο δύσκειλον διὰ τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων τὸ ν' ἀποφασίσῃ τις περὶ τούτου. Ὁ ξυλίτης ἐκεῖτο εἰς ἰψηλὸν τόπον κατὰ ζώας ὅχι πολὺ κανονικᾶς, εὔγε συνεχεῖς, καὶ παντοῦ σχεδὸν μεμιγμένης μὲ τιτανώδεις γαίας.

Ἐπειδὴ δὲ αὕτη ἦτο ἡ ἀρχὴ τοῦ γηπέδου, ἤλπιζον ὅτι

ἐνδότερον τὰ στρώματα ἤθελον εἶναι ἰσχυρὰ καὶ κανονικά: ὅθεν ἤνοιξα τὸ μέρος, τὸ ὁποῖον παρείχε πλειοτέρα ἐλπίδας ἐπιτυχίας, καὶ ἐπειδὴ ἡ καύσιμος ὕλη, ἥτοι τὸ ὀρυκτὸν, εὐρίσκετο ἐπὶ τῆς πλευρᾶς βουνοῦ ἀποτόμου, γυμναθέντος, ὡς εἶπον ἀνωτέρω, ἐκτῆς ἀτοχώτεον μέρην, τινὸς τοῦ χωρίου, καὶ κειῶν: δύνασθον κατὰ λάβετε τοῦτο ἐκ τοῦ ἐπισυναπτομένου ἐνταῦθα σχεδιάγραμματος, ἐχρειάσθη νὰ στήσωμεν πρῶτον μεγάλους ξυλίλους κραδῶντας, διὰ νὰ προφυλάτῃται οἱ ἐργάται ἐκ τῶν κρημιτισμάτων τοῦ βουνοῦ, καὶ νὰ προλάβωμεν ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἠδύνατο νὰ προσενήθῃ ἡ ἐκρηξις, τὴν ὁποίαν ἐμέλλομεν νὰ κάμωμεν. Διὰ μέντοι δὲ τούτων τῶν σκευασμάτων ἠδυνήθησαν νὰ ἐργασθῶσιν ἀκινδύνως καὶ ἀφείδως οἱ σκάπτοντες. Εἰτ' ἤλθον τότε εἰς τὸ γήπεδον διὰ τινος ὁπῆς τρεῖς πήχεις βθεῖας καὶ μιᾶς καὶ ἡμιτείας πλατείας, ἀφ' οὗ πρῶτον ἐτέθη διατῶζωμα τι ἢ δύο (ξύλα κατὰ κάθετον ἰττάμενα ἄνωθεν καὶ κάτωθεν ἐπὶ πλαγίων δοκῶν) προδιωρισμένη νὰ ὑποστηρίξῃ τριγύρω τὴν γῆν, καὶ στερεωμένη ἀπὸ τέσσαρα καρφία, ὡς ἐπρὶς πάλησαν νὰ τὸ ἐξεικονίσω ἐν τῷ περιθωρίῳ. Ἐθετα τοιοῦτοτρόπως διασταυρώματα ἀνὰ μίαν πήχην διαλείποντα ἀπ' ἀλλήλων, καθόσον ἡ εἴσοδος ἐδιδύνατο.

Μετὰ μεγίστης ὑπομονῆς κατ' ὥρθωτα νὰ ἐκτελέσω τὰς ἐργασίας ταύτας διὰ τῶν ἐντοπιῶν, συνειθισμένων μᾶλλον νὰ ποιμάνωσι θρέμματα, παρὰ νὰ μεταλλεύωσι: διό ἐδιδάσθην νὰ τοὺς κάμνω νὰ ἐργάζονται πάντα ὑπὸ τὴν ἐπίσκεψίν μου, καὶ νὰ παρευρίσκωμαι πάντοτε διὰ νὰ τοὺς ἐλάλω νὰ ἐργάζονται, καὶ πολλάκις νὰ ἐργάζωμαι καὶ ἐγὼ αὐτὸς, τῶρα μὲν διὰ νὰ τοὺς ἐνθαρρύνω φειδόμενος, τῶρα δὲ διὰ νὰ τοὺς δείχνω τὴν τῶν ἐργαζομένων. Καθόσον δ' ἐπροχωροῦμεν, εὐρίσκαμεν ὕδωρ, τὸ ὁποῖον κατακλύον τὸ χωρίον ἐμπόδιζε τοὺς ἐργάτας, καὶ τοὺς ἐφόβιζεν, ἂν καὶ δὲ ὑπῆρχε κανεὶς κίνδυνος.

Ἐκκαμνὰ νὰ τεθῶσιν ἀλληλοδιαδόχως, καθίσταν προέδινεν ἐνδότερον ἡ δίοδος, εἰκοσι περίπου διασταυρώματα: καὶ ἐν τῷ μεταξύ τούτῳ ἠδυνήθη νὰ βεβαιωθῇ, ὅτι δὲν ἐφαίνετο καμμία ἐλπίς τοῦ νὰ μεταλλευθῇ μετ' ὠφελείας τὸ χωρίον. Ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ θόρου ἦτο τὸ παχύτερον καὶ κατωκώτερον στρώμα ἔχον ἐν τέταρτον ἔω, ἡμισυ τῆς πύχης βάθος, καὶ ἄλλαι δέ τινες μικραὶ ζῶναι μᾶλλον ἢ ἥτις μεμιγμέναι, ἀλλ' ὅχι κανονικᾶς, καὶ ἐνδότερον ἐκλείπεται.

Ἐν μόνον στρώμα μιᾶς ἕως μιᾶς καὶ ἡμισείας πηχῆς ἦτο πολλά ἐπωφελέστερον παρὰ ἐκεῖνο τὸ ἐκ γαίας καὶ ἀνθρακος μίγμα· διότι, ἐκρηγνυμένων μὲν τῶν γαιῶν εἰς τὸ κατώτερον μέρος, καθαριζομένης δὲ τῆς διόρυγος, καὶ ὑστερον μόνον ἀποτεμνομένου τοῦ ἀνθρακος, δύνανται νὰ συλλέγωνται ὅλα τὰ ἱμῆματα, μικρὰ τε καὶ μεγάλα· ἐνῶ κατὰ τὴν παρῶσαν περίστασιν ὅλα σχεδὸν τὰ λεπτὰ χάονται καὶ εὐρίσκονται μεμιγμένα μετὰ τὰς γαίας.

Παρεκτὸς τῆς διόρυγος ταύτης ἔδαλον νὰ κατασκευασθῶσι τρεῖς βόθροι εἰς τὰ περίξ διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὸ χωρίον εἰς τὸ κατώτερον μέρος, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτῶν δὲν ἔφθην ἐκδᾶν εὐτυχέστερον· πανταχοῦ εὐρέθησαν μίγματα ἀργίλων καὶ ξυλίτιδων. Τινὲς δὲ τῶν ἀργίλων τούτων εἶναι ἐνίοτε ἀσκέτᾳ μεμιγμένοι μετὰ καύσιμον ὕλην, ὥστε νὰ καίωνται· ἀλλὰ παρεκτὸς ὅτι χρειάζονται τὴν συνδρομὴν ἄλλων καυσίμων διὰ νὰ ἀνάπτωσι, δίδουν καὶ ὀλίγην θερμότητα. Εἰς τὴν πρὸς τὴν Ὑμ. Ἐξ. σταλεῖσαν παρὰ τοῦ Διοικητοῦ ὕλην εἶχον ἀνακατώσει τὰς ἀργίλους ταύτας μετὰ τὸν ἀνθρακα, καὶ ἐκ τούτου δὲν ἠδυνήθη νὰ χρησιμεύσῃ.

Ἐγὼ ἐπεμελήθη ἐξ ἐναντίας πολὺ, ὥστε νὰ καθαρισθῇ καὶ νὰ ἀποχωρισθῇ ὁ καλὸς ἀνθραξ. Εἶναι δὲ δύο περίπου κυβικῶν μέτρων, τὰ ὅποια κατὰ τὴν λιγαριασμὸν μου γίνονται τοῦλάχιστον μετὰ 100 Γρίσια, μὴ συνυπολογιζομένων τῶν προκαταρκτικῶν ἐργασιῶν καὶ τῶν ἄλλων δικιμασιῶν, μήτε κεινομένης τῆς τιμῆς τῶν ξύλων, τὰ ὅποια ἐν τῇ νήτῳ δὲν ἀξίζουν εἰμὴ τὸ κόψιμον. Ὑποτιθεμένου τῶρα ὅτι ἡ καύσιμος αὕτη ὕλη ἐξιστοῦται κατὰ τὴν ποιότητα μετὰ τὸν ἀνθρακα τῆς Γαλλίας, νομίζω ὅτι καὶ εἰς τὴν τιμὴν ταύτην ἀκρίβη εἶναι ἐπωφελὲς νὰ μεταλλευθῇ· καὶ ὅμως πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι μὴ ὅλην τὴν ὁποῖαν κατέδαλον ἐπιμελείαν εἰς τὸ νὰ καθαρισθῇ ὁ τῶν Ἡλιδρομίων ἀνθραξ, εἶναι ἀκόμη τόσον ἀκάθαρτος, ὥστε δὲν δύναται νὰ μεταχειρισθῇ εἰμὴ ἐξ ἡμισείας σμιγόμενος μετὰ τὸν ἄλλον. Εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι μετὰ πλεον ἐξητηκόμενος, ἐργάτης ἤθελε κάμει τις πλείονον ἔργον μετὰ ὀλιγωτέραν δαπάνην, ἀλλὰ πρέπει καὶ νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι, ἐὰν ἐπροχώρει περαιτέρω ἡ ἐργασία, δὲν ἠδύναντο οἱ ἄνθρωποι νὰ ἐργάζωνται χωρὶς νὰ μεταχειρίζωνται φῶλα, καὶ ὅτι ἡ ἐσωτερικὴ μετακομιδὴ τόσον δαπανηροτέρα ἤθελε γίνεσθαι, ὅσον ἐνδότερον ἤθελε προχωρεῖ. Δὲν ἐλογαριάζθησαν δὲ εἰς τὰς δαπάνας καὶ πολλὰ ἄλλα πράγματα, τὰ ὅποια πρέπει νὰ ὑπολογίζωνται μετὰ ἐπιμελείας εἰς μεγάλην τιμὴν μεταλλευτῶν· οἷον ἡ χρῆσις καρφίων, συνέρχων, ὀδῶν ξυλίων καὶ σφυρίων εἰς μετακομιδὴν τῶν γαιῶν καὶ μετάλλων, αἱ πρὸς εὐκόλυνσιν τῆς ἐσωτερικῆς ἀερίσεως ἐργασίαι, τὰ ἔξωδὰ τῶν ἐπιστάτων καὶ τοῦ διευθυντοῦ, τὰ ἔξωδὰ τῶν κατεπληρωτῶν, τῶν μηχανῶν καὶ τῶν ἀποθηκῶν, ἡτκάψις τῶν βόθρων, κτλ. κτλ., τὰ ὅποια ἀπαιτεῖ μέγα τι ἐπιχείρημα, καὶ τὰ ὅποια πρέπει ἀναγκαίως νὰ συμπεριλαμβάνωνται εἰς τὰ ἔξωδὰ τῆς μεταλλεύσεως.

Εἰς δὲ τὴν ἔξωθεν μετακομιδὴν, πρὸς ἐμδίδοσιν εἰς τὸ πλοῖον, ἡ δέσις τοῦ μεταλλεύου ἦτον ἐπιτηδειοτάτη· διότι, κειμένου αὐτοῦ εἰς ὅρις ἀπότομον 75 πῆχεις περίπου ὑπερᾶνω τῆς στάθμης τῆς θαλάσσης, ἦτον εὐκόλον, διὰ μέσου σανιδίων κατασφύρων καὶ τινῶν προπαρασκευῶν ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ, νὰ καταβιβάζεται κατευθεῖαν ὁ ἀνθραξ εἰς τὰ πλοῖα. Τοιαύτη τοποθεσία, μοναδική ἴσως, εἶναι λυτηρὸν ὅτι δὲν ἐχρηγήτε τὰ προσδοκώμενα ἀποτελέσματα.

Τὴν 23 τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου ἐγκατέλειπον ὅλας τὰς ἐργασίας, εἰς τὰς ὁποίας ἐχρειάσθησαν 17 ἡμέραι, καὶ ἔκρινα ὅτι δύναμαι ὑστερον νὰ μεταχειρισθῶ, χωρὶς νὰ γένω πολλὰ ἀδιάκοτος, τὸ κώτερον, τὸ ὁποῖον μὲ ἐδῶκατε εἰς τὴν ἐξουσίαν μου, διὰ νὰ ἐπισκεφθῶ τὰς λοιπὰς τῶν περικειμένων νήτων, καὶ τὴν ἀπὸ Σεπτεμβρίου ἦλθον εἰς Σκύρον νὰ ἀποχαιρετήσω ἐκεῖ εὐρισκόμενον τὸν Διοικητὴν, πρὸς τὸν ὁποῖον χρεωτῶ νὰ ἀποδείξω ἐνταῦθα τὴν εὐγνωμοσύνην μου διὰ τὴν φιλοφροσύνην· ἐκεῖθεν δ' ἀνεχώρησα διὰ νὰ ὑπάγω κατευθεῖαν εἰς Αἰγίνα, ὅπου εἶχον μάθει ὅτι ἐμελλε νὰ εὐρίσκειται ἡ Υ. Ε.

Πέπεισμαι δ' ἐνδομύχως ὅτι ἡ Ἑλλὰς παρεκτὸς τῶν πολυαριθμῶν αὐτῆς μετάλλων, ἐμπεριέχει, καθὼς καὶ ἄλλοι πολλοὶ τόποι, κῆποιον ἀνθρακῶδες χωρίον (*). Ἀπαιτεῖται δὲ νὰ σπουδασθῇ λεπτομερῶς καὶ μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας, κατὰ τὴν ὀρυκτολογικὴν τῆς ἐπισφιν, παρὰ τινος ἐπιστήματος τῆς τέχνης, καὶ δὲν ἀμφισβῆται ὅτι αἱ περὶ τοῦτο γενηθήσονται ἐρευνᾶι δέλου· ἐπιτύχει τέλος πάντων. Γνωρίζετε δ' ἡ Υ. Ε. καθὼς καὶ ἐγὼ, πόσον λυσιτελεῖ εἰς τὸ ἀξίωμα τῆς πολιτείας τὸ μέρος τοῦτο τῆς δημοσίου οἰκονομίας. Ἐν ἡ κραταία ὀφείλουν ἐν μέρει τὴν δύναμίν των εἰς τὴν ἀνασκαφὴν τῶν μεταλλείων (ἡ Ἑλλὰς φέρ' εἰπεῖν ἐπὶ Ἀθηναίων, καὶ ἐπὶ Φιλίππου), καὶ δὲν φοβούμαι νὰ προτείνω ἐνταῦθα ἐπιχείρημα παράδοξον, λέγων ὅτι ἡ Ἀγγλία χρεωττεῖ κατὰ μέγα μέρος τοὺς πόρους καὶ τὸ ἐμπορικόν της ἀξίωμα εἰς τὰ πολυαριθμὰ αὐτῆς μεταλλεία τοῦ ἀνθρακος.

Ἡ ἐξεργασία τῶν μεταλλείων εἰς τὴν Ἑλλάδα, αὐξάνουσα τὰς προσόδους τῆς πολιτείας, δέλει εὐκόλυνει τὴν ἀνάπτυξιν τῆς βιομηχανίας της ἐν γένει, καὶ θέλει βοηθήσει ταύτοχρόνως τὰς πρὸς τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἐὰν ἡ περιήγησίς μου, ἐνῶ με συγχωρεῖ νὰ σᾶς σημειώσω εἰς πᾶσιν νήσοις τὴν δέσιν ἀξιολογημάτων καὶ πλουσιωτάτων ὀρυκτῶν, δὲν ἐπέτυχεν ὅλα τὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὅποια μὲ ἔκαμνε νὰ ἐπιθυμῶ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος προσπάθειά μου, μακαρίζω καὶ ἐμαυτὸν ὅτι καθ' ἣν ὥραν μέλλω ἴσως μετ' οὐ πολὺ νὰ ἀναχωρῶ ἀπὸ αὐτῆς, μὲ ἐχρηγήτεν αὕτη τὴν εὐκαιρίαν τοῦ με δώτε εἰς τὴν Υ. Ε. ἀποδείξιν τῆς εὐγνωμοσύνης μου διὰ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν, τὴν ὁποῖαν ἠδούκησάτε νὰ δώτετε εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν μας κατὰ τὴν ἐν Πελοποννήτῳ διατριβὴν της, καὶ διὰ τὰς ἰδιαίτερας πρὸς τὸ τμήμα ἡμῶν ἀγαθότητάς σας. Δύναμαι δὲ, χωρὶς φόβου τοῦ νὰ ἀποδοκιμασθῶ παρ' οὐδενὸς τῶν συνεργατῶν μου, νὰ σᾶς βεβαιώσω ὅτι ὅλοι μας δέλομεν διαφυλάττει ζωντὰν τὴν μνήμην αὐτῶν, καὶ εὐγνωμοσύνην παντοτεινήν.

Σᾶς παρακαλῶ νὰ προσδεχθῆτε τὴν βεβαίωσιν τοῦ βαθύς μου σεβείας, καὶ νὰ πιστεύετε ὅτι εἶμαι,

Τῆς Ὑμετέρας Ἐξουχότητος,

Ἐλάχιστος καὶ ὅλος ἀφωτισμένος θεράπων,
Ἐπὶ τοῦ κωτιέρου Ζέφυρος, 7ην 4—16 Σεπτεμ. 1830.

Βιρλέτος,

Ὑπνομοποιοῦς, μέλος τῆς κατὰ τὴν Πελοπόννησον
Ἐπιστημονικῆς Ἐπιτροπῆς.

(*) Λέγεται ὅτι καὶ εἰς τὴν νῆσον Εὐβοίαν κατὰ τὸ μέρος τῆς Κοῦμης, καὶ εἰς τὴν Ἀττικὴν παρὲνρήθη οὗτος ὁ ὀρυκτῶν ἀνθραξ. — Σημ. τοῦ ἐκδότη.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ. Ο ΚΤΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Κύριον Βιρλέτον, Ὑπουργοποιόν, μέλος
τῆς κατὰ τὴν Πελοπόννησον Γαλλικῆς Ἐπι-
στημονικῆς Ἐπιτροπῆς.

Μετὰ μεγίστης τῆς περιεργείας ἀνέγνων τὴν ὁρίαν
μ' ἐπέμψατε ἀναφορὰν ἀπὸ 4—16 Σεπτεμβρίου περὶ
τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς εἰς Σκόπελον ὀρυκτολογικῆς περι-
ηγήτεώς σας. Αἱ ἐργασίαι, τὰς ὁποίας διευθύνετε, καὶ
αἱ παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας ἐκάματε, μὲ πληρεφροῦν
ὅτι ὁ ξυλίτης τῆς νήσου ἐκείνης, ὅστις ὑπελαμβάνετο ὡς
ὀρυκτιάνθρωπος, δὲν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ, ὡς ἡλπίζον,
καὶ λυπεῖσθαι διὰ τοῦτο, ὡς καὶ ὑμεῖς. Μ' ὅλα ταῦτα σὰς
χρεωστῶ εὐχαριστίας, διὰ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὸν ζήλον,
τὸν ὁποῖον κατεβάλετε εἰς τὸ νὰ ἐκπληρώτετε τὸ ἔργον, τὸ
ὁποῖον εὐηρεστήθητε ν' ἀναδεχθῆτε, καὶ διὰ τοὺς ὁποίους
ἐλάβετε κόπους.

Δέχθητε, Κύριε, τὴν βεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου πρὸς ὑμᾶς
ἐπιδεικνύμεν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 13—25 Σεπτεμβρίου 1830.

I. A. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐξ Αἰγίνης, 29 Ὀκτωβρίου.

Τὴν 27 τοῦ ἐνεστῶτος ὁ Ἐξ-χώστατος Κυβερνήτης ἀν-
εχώρησεν ἐκ Πατρῶν, διὰ νὰ ἐπανέλθῃ διὰ ξηρᾶς εἰς τὴν
καθεδρὰν τῆς Κυβερνήσεως.

Κίνησις τῶν πολεμικῶν πλοίων ἐν τῷ λιμένι
Ναυπλίου.

Τὴν 21 τοῦ ἐνεστῶτος ἦλθεν ἐκ Μάλτας διὰ 4 ἡμερῶν
ἡ Ἀγγλικὴ κερδέττα Οὐάσπ κομίζουσα ἐπιστολὰς εἰς
τὸν ναύαρχον Μάλκολμον.

— Τὴν 23 τὸ ἐθνικὸν τρεχαντήριον Ἀγ. Νικόλαος
ἐκ Πόρου δι' ἡμερῶν 2 μὲ ἐπιστολὰς πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν
Ναυτικῶν Γραμματεῖαν. — Καὶ ἡ ἐθνικὴ γολέττα Λαδῆ
Κόδριγκτων.

— Τὴν 27 ἡ Ἀγγλικὴ φρεγάτα Ραυτελσεκ ἐκ
Κερκύρας δι' ἡμερῶν 9. — Βρίκειον Ἀγγλικὸν Φέρετ διὰ
10 μὲν ἡμερῶν ἐκ Μάλτας, δι' 7 δὲ ἐκ Τριπόλεως τῆς Βαρ-
βαρίας. — Καὶ τὸ Γαλλικὸν βρίκειον Παυϊλλῶν ἐκ
Σμύρνης διὰ 3 ἡμερῶν.

— Τὴν 21 ἀνεχώρησεν ἡ Ἑλληνικὴ κερδέττα Σπέ-
τσαι φέρουσα τὸν Μυράρχον Κανάρην.

— Τὴν 24 ἡ Ἑλληνικὴ γολέττα Λαδῆ Κόδριγκ-
κτων, εἰς Θερμῖα καὶ Μύκονον.

— Τὴν 28 τὸ Ῥωσικὸν δίκροτον Φέρ'ρα Χαμπε-
νί'α μετὰ τῆς Ῥωσικῆς φρεγάτας Ἐλισσάβετ,
καὶ τὸ Ἀγγλικὸν τρίκροτον Βρεταννία, εἰς Πόρον.

Κωνσταντίνου Βαρδαλάχου βιογραφία.

(Ἐκ τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου Γ. Γενναδίου ἐκφωνηθέντος εἰς τὸ μνημόσυνον
τοῦ μακαρίου διδασκάλου τελευτῆς τὴν 2 τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου.)

Κωνσταντῖνος Βαρδαλάχος ἐγεννήθη εἰς τὸν Κάϊρον (Μέγα Μισήρη) τῆς
Αἰγύπτου ἀπὸ πατέρα Χιὸν καὶ μητέρα Πελοποννησίαν κατὰ τὸ 1775. Ἀ-
φοῦ ἐδιδάχθη εἰς τὴν γενέθειόν του γῆν τὰ κοινὰ λεγόμενα γράμματα, ἐστάθη
ἀπὸ τοῦ γονεῖς τοῦ εἰς τὴν νῆσον Σίλην, ὅπου ἐδίδασκε τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσ-
σαν ἱερομόναχος τῆς Κερκυραίας, ὅστις συνέλαβε πατρικὴν στοργὴν πρὸς τὸν
νέον Κωνσταντῖνον διὰ τὸ πρᾶον τοῦ ἥθους, τὴν ἀνταρτίαν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν
ἀνυπερβίον θεοσεβείαν. Ὁ νεανίας, μαθὼν ὅσα ἐδόξετο ὁ διδασκάλος τοῦ
νὰ διδάξῃ, ἐπῆγεν εἰς Αἴνον διδασκαλός κατὰ πρόσκλησιν τινῶν ἐγγερίων ἐ-
κείνης τῆς πόλεως. Ἐκεῖ δὲν ἀρχίσας νὰ κερδίτῃ καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων τὴν
ἀγάπην διὰ τὴν κοσμιότητα τῶν ἡθῶν καὶ τὴν ἀκρίβειαν ἐπιμονὴν εἰς τὸ νὰ
διδάσκῃ τῶν Αἰνιτῶν τὴν νεολαίαν. Ἐνας τῶν πλουσίων τῆς πόλεως ἐκείνης
μάλιστα ἠθέλησε νὰ τοῦ χρηρησθῇ τὰ ἀναγκαῖα εἰς σπουδὴν τῆς ἱατρικῆς ἔ-
ξοδα, διὰ νὰ μετέλθῃ αὐτὴν ἐπειτα ἐκεῖ. Τὴν ἐσπούδασεν εἰς τὸ Πατάϊον,
ὅπου ἐσπούδασε καὶ τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὴν μαθηματικὴν. Ἀρῶν ἐτελείωσεν
τὴν σπουδὴν τοῦ, ἐκίνησε διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ὅπου τὸν ὑπαγόρευεν ἡ πόσις αἰ-
σῶν, ἀλλὰ τὸ ἡμέτερον τῆς ψυχῆς τοῦ δὲν τὸν ἀρξάτο νὰ βιωτῇ μετὰ τῶν Τούρκων,
ὅπου καθημερινῶς ἐμελλε νὰ βιάσῃ ἀπηνέστατα ἔργα τούτων πρὸς τοὺς ὀ-
μογενεῖς τοῦ. Ὅθεν ἐμετῆεν εἰς τὸ Βουκουρέστιον, ματερχόμενος τὴν ἱατρικὴν
τῆς ψυχῆς· ἐπειδὴ αὕτη τῶν ὁμογενῶν τοῦ ἐπάσχε μάλλον πρὸς τὸ σῶμα
καὶ ἐκ τῶν ὅσα ἐπορίζετο, ἐπλήρωσε τὰ ὅσα ἐχρεωστοῦσεν. Εἰς Βουκουρέ-
στιον λοιπὸν πρῶτον μὲν ἐδιδασκάλευσεν μερικῶς· ἐπειτα δὲ, ἐπειδὴ ὁ αἰ-
μνηστὴς Ἀλέξανδρος Μουρούζης ἐξήτησεν, ἀπὸ τῶν αἰδιδμένων ἐκείνου Λάμπρον
Φωτιοδὸν, διδασκάλον εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ, ἐστατήθη ἀπὸ τοῦτον εἰς ἐκεῖνον.
Ἀλλὰ δὲν ἠθέλησε νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν διὰ τὴν αὐτὴν
ἐκείνου αἰτίαν, διὰ τὴν ὁποίαν οὐδὲ εἰς τὴν Αἴνον πρότερον δὲν ἐπιστρέψαι.
Κατὰ τὸ 1802 ὁ Λάμπρος συμπάρελαβεν αὐτὸν εἰς τὴν δημοσίαν Ἑλληνικὴν
σχολὴν τοῦ Βουκουρεστίου. Μετὰ δὲ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ Λάμπρου δαδέρθη
αὐτῷ τὴν ἀρχιδιδασκαλίαν ἐκείνου, καὶ διέμενεν ὥς ὅτε εἰσέβαλον τὰ
Τουρκικὰ στρατεύματα, διὰ ν' ἀπαντήσῃ τοῦς Ῥώσους. Τότε ἀπὸ φόβου
μετέβη εἰς τὴν παραδουναβίαν Βουλγαρίαν, ἐπέθεν ἐπὶ τῆς κατὰ τὸ 1807
ἀναχωρῆς ἐπανήλθεν εἰς Βουκουρέστιον, καὶ ἔδωκε νέαν ζωὴν εἰς τὴν σχο-
λὴν, προστάτιν μὲν τότε ἀπὸ τῶν νεοτάτων Ματροπολίτην Ἰγνατίου, ὅ-
στις ἐσυμπροσβλήθη εἰς τοὺς ὑπὲρ τῆς διττῆς ἀναγεννήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ
ἔθνους σκοποῦς. Κατὰ τὸ 1812 προσηλθὲν ἀπὸ τοῦ Χίου διδασκάλος εἰς
τὴν νεοσύστατον σχολὴν τῶν, ὑπῆκουσεν εἰς τὴν φωνὴν τῶν ἐκ πατρὸς συν-
τοπιτῶν τοῦ. Μὴ βλέπων ὅμως καρπὸν ἀνάλωτον τῶν ἐπιτίδων, μὲ τὰς
ὁποίας ἐπῆγε, δι' αἷμα, τὰ ὅτι εἴς νὰ μὴ εὐρωσὶ χώραν ποτὲ εἰς τὴν
ἀναγεννηθῆσαν Ἑλλάδα μετὰ τῶν ἐκείνων, ὅτων ἔργον εἶναι ἡ ἐκπαίδευσις τῆς
νεολαίας, ἐβλέπετο ἀνωρελῶς καὶ δι' ἐκείνους καὶ διὰ τοὺς ἄλλους. Ἀπὸ τὴν
Ολίβην τοῦ ταύτην ἀπῆλλαξεν ἄνθρωποι, ἀνθρωποφῶντες ἀπὸ τὴν ἀκαπλήρευ-
τον διδασκαλίαν τοῦ. Ἐπειδὴ αὐτοὶ ὠργίσαν νὰ προσκληθῇ ἀπὸ τοῦ Ὁδη-
σσινὸς Ἑλλῆνας διδασκαλὸς πρῶτος εἰς τὸ ἐκεῖ Ἑλληνομαθητικὸν σχολεῖον.
τὸ ὁποῖον κατὰ τὸ 1817 ὠργανίσθη ἀπὸ μαθητῶν τοῦ· ἐκινδύνευσεν ὅμως
ἀπὸ ἀτυχευθέντος ταρτοφύου νὰ καταντήσῃ ὥστε καρπὸν νὰ μὴ φέρῃ.

Οἱ Ὁδησσινεὶ Ἕλληνες τότε, ὡς νεοσύστατοι ἐκεῖ καὶ νεότατοι, ἴδια τέκνα
δὲν εἶχαν, ἀλλὰ μόνον συγγενεῖς, τοὺς ὁποίους ἐκπαίδευσεν μόνον διὰ τὸ ἐμ-
πόριον, νομίζοντες, ὡς νεόπλουτοι, ὅτι αὐτοὶ εἶναι μόνον ἄξιοι τῆς προσοχῆς
τῶν ἐπιτηδευμάτων. Ἡ δὲ προσηλθὲν τοῦ Βαρδαλάχου ἦτον νὰ μορφώτῃ διδασκα-
λὸς ἐκείνους νὰ συνεργήσωσιν εἰς τὴν ἡλικίαν ἀναγέννησιν, πρὸς τὴν ὁποίαν
ἐσπευδε τὸ ἔθνος. Δὲν ἔδωκε λοιπὸν ἐπιτίδειον τὸ σχολεῖον ἐκείνο εἰς κα-
τόρθωσιν τοῦ σκοποῦ μόνον. Ἐπὶ δ' εὐρίσκειτο εἰς ἀνταρτίαν τοῦ πρακτεῖν,
ὁ ἡγεμὼν τῆς Βλαχίας Ἀλέξανδρος Σούτσος, βλέπων, ὅτι τοῦ ἔθνους ἡ ῥο-
πὴ πρὸς τὴν ἡλικίαν ἀναγέννησιν εἶχε προστάτην καὶ ἀντικαταστήσαν αὐτὸν ἐκεί-
νον τὸν ἄνδρα, ὅστις διὰ τῆς μεγαλοφυΐας τοῦ καὶ τῆς δυναστείας ἀνεραι-
στέπτος ἐκέρδησε τοῦ εἰρηνοποιεῖ τῆς Εὐρώπης μονάρχου τὴν εὐνοίαν καὶ ἐμ-
πιστοσύνην, καὶ θέλον νὰ ἀεπασθῇ ἀπὸ τὴν εὐμένειαν αὐτοῦ εἰς τὸν πολυή-
τατον θρόνον τοῦ, ἐκρίνεν, ἄξιός τῆς πολιτικῆς τοῦ ἐπινείας, νὰ συμπροσ-
μνηθῇ εἰς τὴν ἐπίστασιν τῆς διὰ τῶν μετῶν ἐνεργουμένης πολιτικῆς. Ἀ-
περάσισε λοιπὸν νὰ γείνη μμητὴς τῶν Μουρούζαιων καὶ Ὑψηλοτάτων εἰς τὴν
προστάτησιν τῶν κοινωφελῶν καταστημάτων, καὶ νὰ μεταρρυθμίσῃ τὸ τοῦ
Βουκουρεστίου Ἑλληνικὸν σχολεῖον, καὶ νὰ τὸ ἀνυψώτῃ εἰς Ἀκαδημαῖον τῆς
φιλολογίας καὶ τῶν φυσικῶν καὶ μαθηματικῶν ἐπιστημῶν. Ἐπιτηδαιότατος
εἰς τὸν διπλοῦν τοῦτον σκοπὸν ἐστοχάσθη τὸν Βαρδαλάχον, ὡς παιδείας σι-
στηματικῆς κάτοχον καὶ μάλιστα ὡς τιμώμενον μὲ τὴν φιλίαν τοῦ ἀνδρὸς ἐ-
κείνου, καὶ τὸν προσηλθεῖ πρὶν ὅμως εὖτε δαδῇ τὴν πρόσκλησιν, συμ-
βουλευσάμενος τὸν φίλον τοῦ, καὶ ἀκούει ἀπὸ αὐτοῦ, ὅτι, ὅπου κ' ἔαν ὑπάγῃ, φίλον
τοῦ θὰ τὸν ἔχῃ, ὡς ἐλπίων ἀπὸ τὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ ὠφελεῖν εἰς τὴν
βελτίωσιν τοῦ ἔθνους, προσεπιφέρει, ὅτι ἀπὸ αὐτοῦ θέλει νὰ δεκτικῶνται
εἰς τὸ ἔξῃς, ἔσους ἐμελλε νὰ βεληθῇ, διὰ νὰ παιδευθῶσιν εἰς τὰς Ἀκαδη-
μαῖας τῆς σοφῆς Εὐρώπης, καὶ νὰ γείνωσι διδασκαλοὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τῶν
νέων καὶ τῶν ἡλικιωμένων. Ἐρχεται λοιπὸν εἰς τὸ Βουκουρέστιον κατὰ τὸ
1819· πλὴν ὁ μέγας καὶ ἀνισος ἀγὼν, εἰς τὸν ὁποῖον τὸ πρῶτον μὲρος
τοῦ ἔθνους ἀπεδόθη, διέσπασε καὶ τὴν Βλαχίαν, καὶ τὴν ἠνάγκασε νὰ κατα-
φύγῃ εἰς τὴν Στεφανουπόλιν τῆς Τρανσυλβανίας, ὅπου διέτριψε, καταγινώ-
μενος ἀδικοκόπως εἰς σύνταξιν τῶν ἀναγκασιτάτων σχολαστικῶν βιβλίων. Ἀ-
πὸ τὴν πολυπόνησιν ἐκείνου μοναχίαν ἡ ἐπίμονος προσοχὴς τῶν Ὁδησσινῶν
Ἑλλήνων τὸν ἀπέσπασε κατὰ τὸ 1825, ἐπειδὴ τὸ ἐκεῖ σχολεῖον τῶν εἶχε μα-
ρανθῇ τόσον, ὥστε ἐκινδύνευσεν νὰ σβεσθῇ. Ἐκτοτε λοιπὸν ἐδιδασκάλευσεν εἰς

τὸ ἀναξιώθην ἐκείνη σχολεῖν. Ἀλλ' ἡ ψυχὴ τοῦ πάντοτε προσηλωμένου εἰς τὴν Ἑλλάδα αὐτὴν, τότε ὀρμαίνει, ἀπὸ πλέον τὴν εἶδε κατ' εὐχὴν ἐνδόξως ἐξερχομένην ἀπὸ τῶν μέγων ἐκείνων καὶ φοβερὸν ἄγων, εἰς τὸν ὅποιον εἶχε βυθὸν τὰς συνδρομὰς τῶν χριστιανῶν λαῶν, ὅσους ἡ ἀντιθέτης διπλὴ τῶν πολιτικῶν δὲν ἐμπόδιζε, καὶ τὰς εὐχὰς ὅλων σχεδὸν τῶν ἄλλων, καὶ πολλῶν ἐξ ἐκείνων ὅσοι οὐδὲ πρεσβεύουσιν τὸ Εὐαγγέλιον. Τὴν δὲ τῆς ψυχῆς τοῦ τοιοῦτον ἐρμὴν δὲν ἐδυνάθη πλέον νὰ καταστείλῃ οὐδ' αὐτὴ τοῦ ἡγεμονικῆς ἡλικίας, ἀφοῦ ἐπληροφόρηθη ὅσα ὁ κορυφαῖος τοῦ ἔθνους, ὁ ἐκ νέου φίλος τοῦ, ἐνιργῶσα, διὰ τὴν μεσοπώστην πολιτικὴν ἀξίαν νὰ διατηρήσῃ τὴν ἐλευθερίαν, τὴν ὅποιαν παραλαμβάνουσιν ἀπὸ τοῦ πολυάθλου οἰκείου τῶν, καὶ στηρίζουσιν εἰς κραταίειν σύμμαχον, εἰ ὅπου κέραν τέλος πάντων τρόπον νὰ συμβεβῶσιν τὴν διπλὴν μετὰ τὴν φιλανθρωπίαν. Ἡ προθυμία τοῦ εὐρίσκει ἀπεδοχὴν ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ ἔθνους, καὶ αὐτὸς φθάσει περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ιουλίου εἰς τὴν Σύραν, καὶ τὴν αὖθις ἀναχωρεῖ ἐκεῖθεν, διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς Αἴγιναν, ὅπου πρὸς τὸ παρὸν προπαιδευόμενοι εἰς ἀλλόθεν νὰ γείνωναι παιδευταὶ τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας, ἢ νὰ γρηγορήσῃ εἰς τοὺς διαφόρους διοικητικὰς ἐκδόσεις, καὶ ὅπου εἶναι συναντήσαντά τὰ ἑλληνικὰ λείψανα ἐξαλειφθέντων οἰκιστῶν, διὰ νὰ θυθῶσιν ἀπὸ τὸν φρικτὸν θάνατον, καὶ νὰ κατασταθῇ χρήσιμα εἰς τὴν νεοσύστατον κοινωνίαν μας. Ἀλλὰ μόλις ἀπομακρύνεται τὸ πλεῖον ἀπὸ τὴν νῆσον ἐκείνην, ἡ ὅποιαν πρότερον ἀσημαντὴς, σήμερον εἶναι σημαντικὴ διὰ τὸ ἐμπόριον, τὸ ὅπερ ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος συνέβησεν ἐκεῖ διὰ τὴν ἰδιωτικὴν προστασίαν πρὸς τοὺς κατέκτους αὐτῆς, ὅλους τοῦ δυτικοῦ δόγματος, ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, μόλις ὀλίγα στάδια ἐμακρύνθη ἀπὸ αὐτὴν, καὶ τοῦ κυβερνήτου ἡ ἀσυγχώρητος ἀπειρία τὸ ῥήγμα εἰς τὸ Καλαπύδιον, τὸ ξηρόνησον ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ὑψοῦνται ἀπὸ τὴν θάλασσαν ἀντικρὺ τῶν Θερμῶν. Κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν ὁ γηραιὸς, ἀπεκρυσμυσμένος ἀπὸ τὴν προλαβόντα ὀλίγον σάρον, ἐξυπνᾷ ἀπὸ τὸν θόρυβον τῶν ἐλεεινολογούμενων ἐπιστῶν καὶ εἰς τὴν θάλασσαν τιναζομένων διὰ νὰ σωθῶσιν εἰς τὸ δεινότερον ἀπέχον ξηρόνησον, καὶ μὴν ἡζυρῶν τὴν νύκτα, πίπτει εἰς τ' ἄλμυρά νερά, διὰ νὰ σωθῇ καὶ αὐτός. Ἐκεῖ παρέδωκε τὴν ψυχὴν τοῦ, καὶ ἄρσεν τὸ σῶμα τοῦ εἰς ἓν τάφον, ἀλλ' εἰς αὐτὴν ἐκείνην τὴν θάλασσαν, εἰς τὴν ὅποιαν καταστράφησαν εἰς τρομαρὶ στόλοι τῆς Ἀσίας καὶ Ἀφρικῆς ἀπὸ τὰ μονόζυγα τῆς Ἑλλάδος, τὰ ὅποια οἰκιστοὶ τοῦ Μικράς, Σικελίας, Κανάρης, Νικόδημος καὶ εἰς ἄλλοι, ὅσοι ἐδόξαν τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν.

Σημ. Ἐκδοθέντα συγγράμματα τοῦ Κ. Βαρδαλάχου ἔχοντες Φυσικὴν Πειραματικὴν, Ῥητορικὴν, Παιδικὰ Μαθήματα εἰς τρεῖς τόμους, καὶ Γραμματικὴν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης. Χειρόγραφα δὲ αὐτοῦ διάφορα, διασωθέντα ἐκ τοῦ ναυαγίου, εὐρίσκονται παρακατατεθειμένα εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ ἐν Αἰγίνῃ Ὁρφνοτροφείου.

Ποικίλα.

Ἡ ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἐξαγωγή σιδηρῶν καὶ χαλυβίνων χειροτεχνημάτων συμποσοῦται εἰς 184,415,500 Φζάγκα κατ' ἔτος.

Οἱ Ἀγγλοὶ ἔβαλον εἰς πρᾶξιν τὸ σχέδιον τῆς διὰ τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης μετὰ τὴν Ἰνδιαν συγκοινωνίας. Ἀλμύ-πλουιν κινούμενον μετὰ 160 ἵππων δύναμιν ἔφθισε κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐν 21 ἡμέραις ἐκ Βομβαίας εἰς Σουέζαν, ἐκεῖθεν δὲ ἐπέμφθηται αἱ ἐπιστολαὶ εἰς τὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Βρετανικὸν Πρέξενον, διὰ νὰ σταλῶσιν εἰς Μάλταν, κακεῖθεν εἰς Γιβραλτάρ, διὰ τὴν Ἀγγλίαν ἐν τεσσαράκοντα ἡμέραις θέλουν λαμβάνει εἰς Λειδίον τὰ ἐκ Βομβαίας γράμματα, τὰ ὅποια χρειάζονται ὡς ἐπιτεπὸν πέντε ἔως ἑξ μῆνας διὰ τῆς προτοῦ συνεπιζομένης ὁδοῦ.

Τόση μεγάλη εἶναι ἐν ταῖς Ἀγγλοαμερικανικαῖς Συμπο-λιτείαις ἡ ἀμίλλα τῶν ἐργολαβούντων τὴν δι' ἀτμοπλῶν ναυτιλίαν, ὥστε ἡ τιμὴ αὐτῶν ἐξέπεσεν ἤδη σημαντικά.

Κατάλογος τῶν συνδρομητῶν τῆς ἀλληλοδιδασκα-κῆς σχολῆς Κιμῶλου.

Οἱ Κύριοι Λύης Μπρέστ Γρίσια 200, πρῶν Οἰκονόμος Σάρδης 50, Ἐλευθέριος Περθενοπούλος 60, Γεώργιος Ἀφεντάκης 50, Οἰκονόμος Σάρδης 25, Σακελλάριος Λογοθέτης 25, Ἐλευθέριος Σάρδης 25, Χρησπίσκοπος Λογοθέτης 30, Ἀντώνιος Κανῶς 20, Νικόλαος Χαλκιά-πούλος 15, Γεώργιος Βαρδώνης 30, Νικόλαος Βαρδώνης 20, Μπενεδέτος Σωτήριος 20, Δημήτριος Κάντζος 30, Ἐμμ. Κρανιδιώτης 30, Γεώργιος Ρούτσος 30, Νικόλαος Σάρδης Λογοθέτης 50, Τομάζος Γαβλάς 20, Ἰω. Βιντσά 20, Ἰωάννης Σάρδης 25, Εὐθύμιος Βεντούρης 20, Γεώργιος Ράμπος 20, Ἰωάννης Λογοθέτης 15, Ἰω. καὶ Δημήτριος Ἀφεντάκης 30, Ἰωάννης Βεντούρης 10, Ἰωάννης Ρού-σος 15, Ἐμμ. Ρούτσος 15, Λάμπρος Σάρδης 25, Νικό-λαος Βενιέρης 30, Ἰερώνυμος Ράμπος 20, Γεώργιος Καί-τζος 10, Ἀγγελέτος Ράμπος 15, Ἰω. Ἀφεντιάκης 20, Κωνσταντῖνος Σαλδέρας 20, Ἀθανάσιος Ἱερομόναχος Μπουκάκης 30, Γεώργιος Καναδάκης 15, Ἀναστάσιος Πευλούδης 15, Δημήτριος Ράμπος 15, Χαράλαμπος Λογοθέτης 20, Σκευφύλαξ Κυπριανός 15, Γεώργιος Βε-τούρης 15, Νικόλαος Ἐλευθερίου Σάρδης 15, Φραγκῆς Μπούχαλης 15, Αὐγερινός 15, Πέτρος Λογοθέτης 20, Μι-χαῖλ Βεντούρης 15, Ἐμμ. Βεντούρης 10, Μάρκος Βεντού-ρης 15, Ἀντώνιος Καλλίκοις 15.

Κεφάλαιον Γ'. 1285.

Εἰδοποιήσεις. — Σταμούλα Κασσαίδειν, γυνὴ δὲ Νικολάου Ἀνδρουλιπούλου, αἰχμαλωτισθεῖσα ἐπὶ τῆς κατα-στροφῆς τῶν Ψαλῶν, καὶ ἐλευθερωθεῖσα νεωστὶ, εὐρίσκεται εἰς Νάυπλιον. Παρκαλεῖνται λοιπὸν, ὅσοι γνωρίζουν τὴν ἄνδρα αὐτῆς περὶ εὐρίσκεται, νὰ λάβωσι τὴν φιλικήν των φροντίδα νὰ τὸν εἰδοποιήσωσιν.

ΝΑΥΤΙΑ.

ΛΙΜΗΝ ΝΑΥΠΑΛΙΟΥ. Ἀπὸ τῆς 15 τοῦ Σεπτ.μβρίου μέχρι τῆς 19 Ὀκτω-βρίου.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. 30 πλοῖα, ἐξ ὧν 25 μὲν Ἑλληνικὰ, ἐν δὲ Ἀμερικανικὸν, 9 Ἀγγλικὸν, ἐν Ρωσσικὸν, ἐν Αὐστριακὸν καὶ ἐν Ἰόνιον.

Ἐλθόντα, 24 μὲν ἐκ Σύρας καὶ ἄλλων νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, 2 δὲ ἐκ Μάλτας, 2 ἐκ Μυσταλίας, ἐκ Τεργέστης, καὶ ἐκ Μονεμβασίας.

Καὶ 763 πλοῖα εἰσῶθεν καὶ ἔξωθεν τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου.

Εἶδη εἰσπλεόντα: — Σίτες, ξυλὶα, ἄλευρα, χειροτεχνήματα, σίδηρος, καφές, πλάκες, εἶνος, βαλάνιδι, λάδι, ὄσπρια, παστόψαρχ, σπόγγος, κατ.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. 32 πλοῖα, ἐξ ὧν 27 μὲν Ἑλληνικὰ, ἐν δ' Ἰόνιον, ἐν Αὐ-στριακὸν, ἐν Ἀγγλικὸν, ἐν Ἀμερικανικὸν, καὶ ἐν Ρωσσικὸν.

Διευθυνθέντα, 29 μὲν εἰς Σύραν καὶ ἄλλας νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, ἐν δ' εἰς Κορώνην, ἐν εἰς Μάλταν, καὶ ἐν εἰς Σμύρνην.

Καὶ 835 πλοῖα ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου.

Εἶδη ἐξαπλεόντα: — Σίτες, δέρματα, καπνὸς, μαλλί, βαμβάκι, μέτα-ξα, τυρὶ, βοῦτυρον, μέλι, ῥακί, ῥόμ, ζῶα, ξυλὶα, χειροτεχνήματα, κατ.

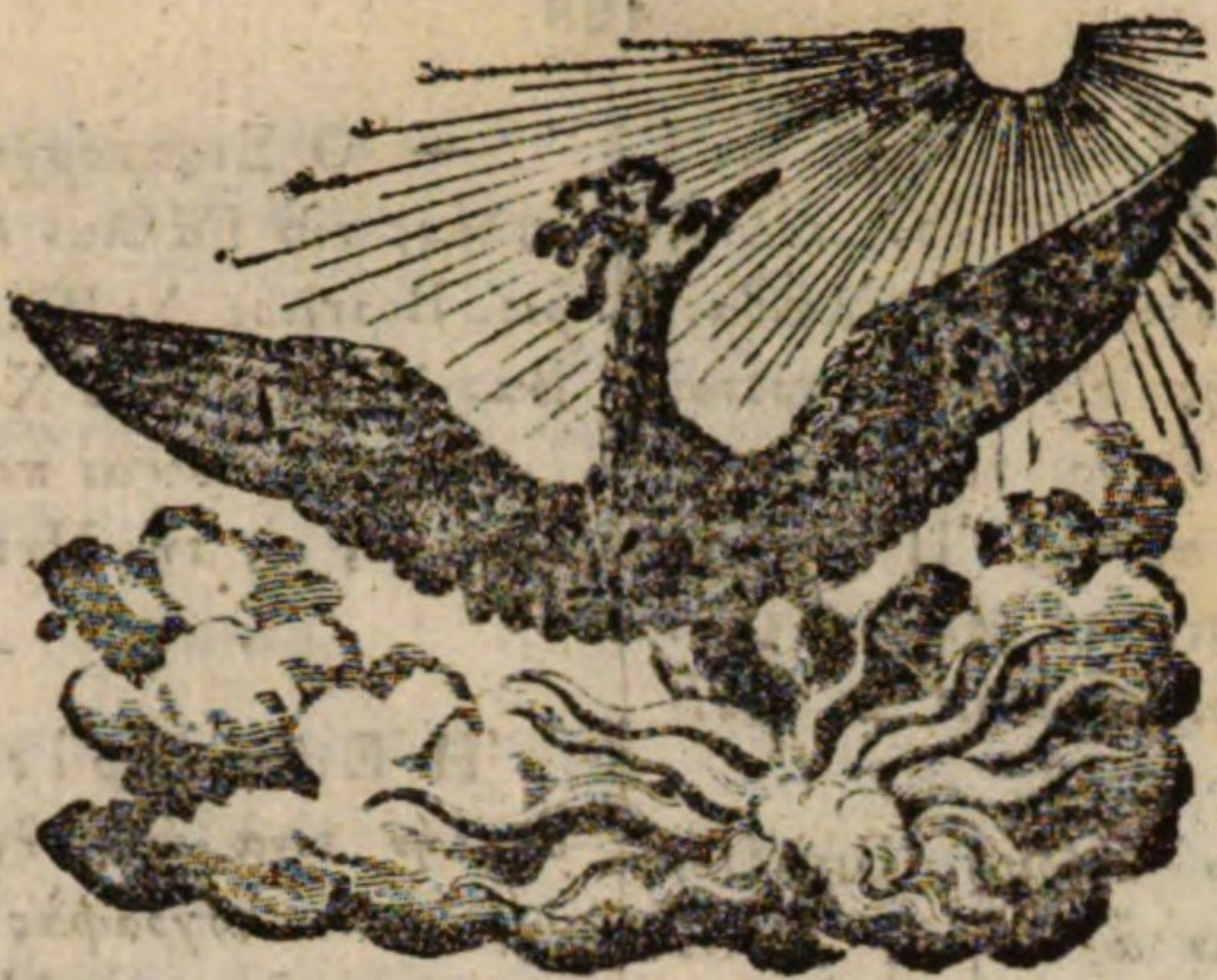
Αριθ. 86

Έτους Ε.

ΕΝ ΝΑΥΠΑΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ
Ετησία. Φεύγικες 36
Εξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9
Α' συνδρομηταί γίνονται ενταύθα μὲν ἐν τῷ
Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ ταῖς Ἐπι-
στάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

1 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1830.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Δικαστικά.

Αρ. 118.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Διακήρυξις.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΒΟΡΕΙΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ 4 ἄρθρου τῆς ὑπ' Αρ. 237 πρά-
ξεως τοῦ Ἀνεκκλήτου Κριτηρίου τῆς 19 Σεπτεμβρίου
1830 ἀναιρούσης τὴν ὑπ' Αρ. 10 πράξιν τοῦ πρωτο-
κλήσι τοῦτου Δικαστηρίου τῆς 4 Νοεμβρίου 1829, καὶ
ὅλα τὰ ἐξ αὐτῆς προκύψαντα ἐκτελεστικά μετρα, ἐκδιθεί-
σης ὑπὲρ τοῦ Κ. Ἰω. Κ. Κούζοβικ γυναικίῳ ὀνόματι, καὶ
κατὰ τῶν Κ. Ἀντωνίου Νάζου καὶ Ἰω. Σαγρέδου ἐπιτρόπων
κατὰ διαθήκην τοῦ ποτὲ Ν. Σαγρέδου.

Διακηρύσσεται ὅτι ἀπεδοκιμάσθη τὸ μεσέγγυον, τὸ ὁποῖον
ἐκτελέσθη κατὰ συνέπειαν τῆς πράξεως ταύτης ἐπὶ τῶν
ἀκινήτων κτημάτων καὶ ἐπὶ τῶν πραγματικῶν τῶν ρηθέντων
Κ. Ἀντωνίου Νάζου καὶ Ἰω. Σαγρέδου, ὡς ἐπιβλήθην ἀδί-
κως, καὶ μόνον ἐπὶ βλάβει καὶ ὕβρει τῶν ρηθέντων ἐπιτρόπων.

Ἐν Μυκόνῳ, τὴν 13 Ὀκτωβρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΦΩΚΑΣ. Ὁ τόπον ἐπέχων Γραμματεὺς
Στέφανος Σέργιος.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐκ Ναυπλίου, 1 Νοεμβρίου.

Τὴν Τρίτην μόνον τῆς παρούσης ἑβδομάδος ἀνεχώρησεν
ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης ἐκ Πατρῶν. Διελθὼν δὲ διὰ τῆς
Βιστίτισης, καὶ τῶν Τρικκάλων τῆς Κορινθίας, ἐψὲς ἐκοιμήθη
εἰς Ἀργος, καὶ σήμερον πρὸς τὴν μεσημβρίαν εἰσῆλθεν εἰς
Ναύπλιον.

Κίνησις πολεμικῶν πλοίων ἐν τῷ λιμένι.

Κατὰ πλους. Τὴν 30 τοῦ Ὀκτωβρίου τὸ ἐθνικὸν
κώτερον ὁ Ζέφυρος καὶ ἡ ὀκάς Ἀγ. Νικόλαος
ἐκ Πόρου. — Καὶ τὸ ἀτμόπλοον ὁ Ἑρμῆς ἐκ Πατρῶν
διὰ 44 ὥρων.

Ἀπόπλους. Τὴν 28 ἡ Ἀγγλική Φρεγάτα Ῥα-
τελσέκ.

— Τὴν 29 τὸ Ἀγγλικὸν βρίκιον Φέρεθ, καὶ ἡ
Ἀυστριακὴ γολέιβα Φοινίκη.

— Τὴν 30 τὸ Γαλλικὸν βρίκιον ἡ Ἐκλειψις εἰς
Σμῆρην.

Ἐξ Αἰγίνης, 15 Ὀκτωβρίου.

Ὁ Κύριος Βιζλέτος, ὅστις πρῶτος ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας
ἐξετέλεσε κατὰ τὴν Ἑλλάδα μεταλλευτικὰς ἐργασίας, τοῦ
ὁποίου τὰς γνώσεις καὶ τὰ προτερήματα ἠδυνήθημεν νὰ
ἐκτιμῶμεν ἐπὶ τῆς ἐν Αἰγίνῃ διατριβῆς του, ἐπρόσφερε
δύρου εἰς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον ὀρυκτολογικὴν συλλογὴν καὶ
μετ' αὐτῆς πολυάριθμον γεωλογικὴν συλλογὴν ὅλων τῶν
λίθων τῆς Αἰγίνης, τὴν ὁποίαν ἐμετάλλευσεν μετ' ἐπι-
μελείας. Ἐκ δὲ τῆς ἐπιθεωρήσεως τῆς συλλογῆς ταύτης
συνάγεται ὅτι ἡ νῆσος, ἔχουσα κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος
γῆν ὑποκεκαυμένην, ἐμπεριλαμβάνει εἰς μεταλλεύσειν θεῖον,
γύψον, στυπτηρίαν, σκληροτάτους τραχυτικούς λίθους,
ἀρίστους εἰς πελέκησιν (μετεχειρίσθησαν αὐτοὺς οἱ ἀρ-
χαῖοι εἰς τινὰς τῶν οἰκοδομῶν αὐτῶν), μάρμαρα λευκό-
φαια φλεβωτά, καὶ μελανωπὰ, ὀλίγον σίδηρον, ἰάσιμους
διαφόρων χρωμάτων, καὶ τιτανίτην παχυλὸν, πορὶ ὀνομαζό-
μενον εἰς τὸν τόπον, καὶ λατομούμενον διὰ τὰς πρῶτῶν
οἰκοδομὰς. Ὑπεσχέθη δ' ὁ Κύριος Βιζλέτος νὰ πλουτίσῃ
ἀκόμη τὴν μικρὰν μὲν, περιέχον δὲ ταύτην συλλογὴν, ἥτις
εἶναι πρὸς τὸ παρὸν κατατεταγμένη ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ.
Οἱ νέοι μας Ἕλληνες θέλουσιν λαμβάνειν, ἐρχόμενοι ἐκεῖσε,
τὰς πρῶτας καταλήψεις ἐπιστήμης, τὴν ὁποίαν δύναται
τις νὰ εἰπῇ ὅλως νέαν εἰς τὸν τόπον τοῦτον, ἐπειδὴ αἱ ὀρυ-
κτολογικαὶ τῶν παλαιῶν γνώσεις περὶ ὧν εἰσὶν ὀλίγα
πράγματα.

Κατὰ τὸ λέγειν τοῦ περιηγητοῦ τοῦτου ἡ Πελοπόν-
νησος βρίθκει μετάλλων. Κατὰ τὸ εἰς Ἡλιοδρόμια περὶ
τοῦ ὀρυκτάνθρακος ταξείδιόν του, ἀνεκάλυψεν ὅτι ὑπάρχει
μεγίστη ποσότης σιδήρου ἐν Σύρα καὶ Μυκίῳ· ἐν ταύτῃ
δὲ εὐρίσκεται ὅρος ὀλόκληρον ἐξ αὐτοῦ, καθὼς καὶ ἐκ ζιγ-
κῶ ἐν Σκύρῳ μάζμαρα εἰς ἀγαλματοποιίαν ἀρίστα, λευκὰ
καὶ χρωματισμένα, πολὺς δὲ καὶ ἐκεῖ σίδηρος, καὶ πλου-
σιώτατον κασσιτέρου μέταλλον· ἐν Σκοπέλῳ πολὺς καὶ
ἀξιόλογος σίδηρος· περιέχουν δὲ ἐξ αὐτοῦ μᾶλλον ἢ ἥτιον
καὶ αἱ λοιπαὶ περικείμεναι νῆσοι· τέλος πάντων εἰς Σκάν-
τζουρα μάρμαρα κάλλιστα.

Δὲν λείπεται πλέον ἄλλο ἢ ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐξεργασθῇ

ὅλα ταῦτα τὰ μέταλλα. Εἶναι λυπηρὸν κατὰ τούτο ὅτι οἱ τῶν Ἡλιδρῶν δὲν ἐφάνη λυσιτελής, πλὴν ἐπὶ τέλους θέλομεν ἴτως εὖρεῖ· ὁ Κύριος Βιρλέτος μᾶς διδίδει ἐλπίδας. Δυσταρεῖν τοῦ μέθ' ὅτι ἀναχωρεῖ ἐκ τῆς Ἑλλάδος, προτοῦ δυνηθῆναι νὰ ἐπισκεφθῇ λεπτομερῶς ὅλους τοὺς τόπους, ὅσοι μέλουν νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς αὐτήν. Ἡ Εὐδοικα καὶ τὸ μέρος τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, τὸ ὅποιον εἶναι κληρονομία μας, φαίνεται ὅτι ἐμπεριλαβάνουν· αἱ ἐλπίζομεν ἀπὸ τὸν καιρὸν!!

Ἐν τούτοις δ' εὐχαριστοῦμεν τὸν Κύριον Βιρλέτον διὰ τε τὴν συλλογὴν, μετὰ τὴν ὁποίαν ἄρτι μᾶς ἐπλούτισε, καὶ διὰ τὰς ἐρεῦνας του, αἵτινες, ἂν καὶ ἐπιχειρηθεῖσαι πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἐπιτημονικῆς ἐπιμελείας, ἥτις τὸν ἐνεπιστεύθη, δὲν θέλουν εἶναι ὀλιγώτερον χρήσιμι εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἥτις μέλλει νὰ λάβῃ ὅλας τὰς ἐξ αὐτῶν ὠφελείας. (Ταχυδρ. τῆς Ἑλλάδος.)

Νεκρολογία.

Γεώργιος Μουσουλδάκης ἱατροφιλόσοφος, γεννηθεὶς μὲν εἰς Σμύρνην καὶ ἀνατραφεὶς, παιδευθεὶς δὲ εἰς τὴν Εὐρώπην, ἐπηγγέλετο ἐντίμως τὴν ἱατρικὴν πρὸ πολλοῦ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ὡς ἀληθὴς τῆς ἱερᾶς τέχνης τρέφους, ὅχι μόνον ποτὲ δὲν τὴν ἐκαπήλευσε κατὰ τὸ ἱποκρατικόν, εἰς εὐχαριστούμενος εἰς ὅτι τὸν ἐπρόσφεραν διὰ τοὺς κόπους του, εἴτε θεραπεύων δωρεὰν καὶ β.η.ῶν χρηματικῶς τοὺς ἐνδεεῖς ὁρρώττας του, ἀλλὰ καὶ ἐγενεὶς δημοσίως διδάσκαλος αὐτῆς ἐπὶ Σουλτὰν Σελίμη. Παιδευμένος καὶ ἐνάρετος, πῶς ἦτο δυνατόν ν' ἀδιαφορήσῃ διὰ τὴν τύχην καὶ δόξαν τοῦ ἔθνους του; Ἀφ' οὗ ἔστειλε τὸν μεγαλύτερον υἱόν του εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐξ ἀρχῆς τοῦ ἀγῶνος, κατ' ὁρῶν τε τέλος νὰ ἔλθῃ καὶ ὁ ἴδιος μετὰ ὅλην τὴν οἰκονομίαν του πρὸ δύο μηνῶν, καὶ μετὰ τὸν σκοπὸν νὰ κατακαθίσῃ εἰς τὸ "Ἄργος" αἱ χοῖράδες καὶ ἡ γατρικὴ θέρμη δὲν τὸν ἄφησαν οὔτε νὰ γνωρίσῃ τοὺς ἐλευθέρους Ἕλληνας, οὔτε νὰ γνωρισθῇ ἀπ' αὐτοὺς· ἀναμφιβόλως δὲν ἤθελαν λείπει νὰ τὸν τιμήσῃν ἀξίως τῶν προτερημάτων του. Ἡ μεγάλη παρηγορία διὰ τὸν θάνατόν του, τὸν ὁποῖον ἀπὸ πολλῆς προαισθανθεὶς ἐκαρτεροῦσε γενναίως, ἦτον ὅτι ἄρτι ταχέως καὶ τοὺς υἱούς του εἰς τὴν φιλίαν Ἑλλάδα.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Παρισίων, 9 Σεπτεμβρίου Ν.

Αἱ Ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες, ὡς ἐκ μιᾶς, ὁμιλοῦν περὶ τοῦ κινδύνου, ὅστις ἤθελον ἀπειλήσῃ τὴν εἰρήνην τῆς Εὐρώπης, ἂν ποτε γειτνιαζοῦσά τις Δυνάμις ἤθελε στείλει στρατεύματα πρὸς τὰς Βελγικὰς ἐπαρχίας. Ἡ συνेतὴ αὕτη διάθεσις τῆς Ἀγγλίας εἰς τὸ νὰ μὴ μεσολαβήσῃ εἰς τὰ ἐσωτερικὰ πράγματα τῶν ἄλλων λαῶν φαίνεται ὅτι εἶναι καὶ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως. Λέγεται ὅτι αὕτη διεκέρυξεν εἰς τὴν αὐλὴν τῶν Κάτω Χωρῶν ὅτι, ἂν ξένη τις ἐπαρχία ἐστελλεν ἐν μόνον σύνταγμα εἰς τὸ Βέλγιον, ἡ Γαλλία ἤθελε ἀκολουθήσῃ πάραυτα τὸ παράδειγμα τοῦτο· ἀλλ' εἰς τὴν ἐναντίαν περίστασιν, ἤθελε τηρήσῃ πιστῶς καὶ εὐλικρινῶς τὴν ἀρχὴν τοῦ μὴ μεσολαβεῖν.

Ἐνδεικνύεται δὲ εἰς τὴν διχωγὴν ταύτην τοσούτη συνέσις, ὥστε καὶ ἀξιοπρέπεια.

— Ὁ Στρατάρχης Μαιζὼν διωρίσθη Πρέσβυς τοῦ Βασιλέως τῶν Γάλλων εἰς τὴν αὐλὴν τῆς Βιέννης. Ὁ δὲ Κύριος Βερτίνος Δε Βῶ, Πληρεξούσιος Ὑπουργὸς παρὰ τῷ Βασιλεῖ τῶν Κάτω Χωρῶν.

Λέγεται δὲ καὶ περὶ τοῦ Δουκὸς Τρεβίσου, ὅτι διορίζεται Πρέσβυς εἰς τὴν Πετρούπολιν. (Journal des Débats.)

Ἡ Ἐφημερίς τῆς Αὐγούστης δημοσιεύει ἐπιστολὴν τινα ἀπὸ τῆς 15—27 τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου, φέρουσαν ὑπογραφὰς Ἀθερδῆνος, Λαβὰλ Μοντμορενσῆ, καὶ Ματουσκεῦϊτς, διὰ τῆς ὁποίας εἰς τρεῖς οὗτοι ὑπουργοὶ τῆς Ἀγγλίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ῥωσσίας διακηρύττουν πρὸς τὸν Κόμητα Καποδίστριαν ὅτι τὸ τελευταῖον περὶ τῆς Ἑλλάδος Πρωτόκολλον δὲν θέλει βαλθῇ εἰς πρᾶξιν· ὅτι θέλει συνταχθῇ ἕτερον, τὸ ὁποῖον θέλει εἶναι πολὺ μᾶλλον εὐχάριστον κατὰ τε τὰ συμφέροντα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ κατὰ τὰ διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης σύνορά του. Περὶ δὲ τοῦ ἡγεμόνος τοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα βασιλεύοντος, λέγουν ὅτι αἱ Δυνάμεις διανοοῦνται νὰ ἐκλέξωσι Πρίγκιπα τινα, παῖδα ἔτι ὄντα, τοῦ ὁποῖου ὁ Κόμης Καποδίστριας νὰ εἶναι ὁ χειραγωγὸς καὶ ὁ ἐπιτροπός. Ἐπιτρέπουν δὲ τέλος πάντων εἰς τὸν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος νὰ λάβῃ μέτρα αὐτῆνρά κατὰ τὴν παρατίκτων τὴν κοινὴν ἡτυχίαν, καὶ, χρείας καλούσης, νὰ προτρέξῃ εἰς τὴν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν ἀρχηγίαν, εἰς τὴν ἑλθόντων ἤδη κατὰ τούτο διαταγὰς παρὰ τῶν τριῶν Συμμάχων Δυνάμεων. (Ἐφημ. Λαυτάνου.)

Ποικίλα.

Εὐρέθη ἄρτι ἐν τῇ Σικελίᾳ νήτῳ Φινικικῇ ἐπιγραφῇ τοῦ ἔτους 2025 πρὸ Χριστοῦ συνωδευμένη μετὰ γεγενημένη Ἑλληνικῇ ἐξηγήσει. Ἀναφέρεται δ' ἐν αὐτῇ περὶ μεγάλου τινὸς λιμενῶν γενομένου ἐν Χαναᾶν, καὶ περὶ τῆς μετοικεσίας μέρους τῶν κατοίκων αὐτῆς, οἵτινες ἦλθον εἰς τὴν ἐπικράτειαν Ἀτλαντίδου τινὸς ἡγεμόνος βασιλεύοντος τότε, ἀλλὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἶναι κακῇ τύχῃ ἐξηλειμμένον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν μετάφρασιν.

Ἡ Βουλὴ τῶν Κοινῶν τῆς Ἀγγλίας συνεκρότητε κατὰ τὸν παρελθόντα Μάϊον δεκαπέντε συνεδριάσεις, τῶν ὁποίων αἱ 13 διήρκεσαν μέχρι τοῦ ὄρθρου. Κατὰ δὲ τὰς δεκατρεῖς ταύτας συνεδριάσεις 1001 διάφοροι ὑποθέσεις διεφίλοντο· κήθησαν δὲ ἀναλογούν 77 εἰς ἐκάστην κατὰ μέσον ὅρον. Εἶχε δὲ περιπλέον ἡ Βουλὴ καὶ 20 ἕως 30 εἰδικὸς ἐπιτροπείας.

Ἐκ τῶν εἰς τὴν βουλὴν τῶν Ἀντιπροσώπων παρουσιασθέντων λογαριασμῶν παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ τῆς Γαλλίας συνάγεται ὅτι τοῦ μὲν 1828 αἱ μὲν τακτικαὶ πρόσδοι τῆς πολιτείας ἀνέβησαν εἰς 982,269,463 φράγκα, αἱ δὲ ἔκτακτοι εἰς 50,512,682: κεφάλαιον 1,032,782,145 φρ. τῶν δὲ δαπανῶν αἱ μὲν τακτικαὶ εἰς 964,298,095, αἱ δὲ ἔκτακτοι εἰς 56,451,288: κεφ. 1,020,749,383 φρ. Τοῦ δὲ 1829 αἱ μὲν τακτικαὶ τῶν προσόδων, εἰς 996,527,783, αἱ δὲ ἔκτακτοι, εἰς

34,254,873: κεφ. 1,030,782,656 Φρ. τῶν δὲ δαπανῶν αἰ μὲν τακτικάι, εἰς 987,334,352, αἱ δὲ ἔκτακτοι εἰς 39,282,800: κεφ. 1,026,617,152 Φρ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Παρά τῆς Ἀστυνομίας Μεθώνης.

Κατὰ τὴν 25 τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου ἐτελεύτησεν ἐνταῦθα εἰς ὁμομαζόμενος Ἰωάννης ψομαῖ Τριπολιτσῶτης, τοῦ ὁποίου χρηματικὴ κατάστασις εὐρέθη, συσταμένη εἰς τάλληρα πέντε φράγκα Ἀρ. 70, φράγκα 3, διπλὰς Κερώνες 3, ρυμπιδες 6, δίστηλον 1½, σολδία 85. Εἰδοποιούνται λοιπὸν οἱ συγγενεῖς καὶ κληρονόμοι αὐτοῦ εἰ ἔχοντες τὰ ἀνήκοντα ἔγγραφα ἀποδεικτικὰ τῆς νεμιμόλης τῆς μετὰ τοῦ μακαρίτου συγγενείας, ἥτις τοὺς δίδει τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα, διὰ νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν ἐκεῖ Ἀστυνομίαν καὶ παραλάβωσι τὰ ἀποθευ χρήματα.

Εἰδησις βιβλιογραφικῇ.

Ἡ Κυβέρνησις πρὸ ἐνδὸς ἡμῶν ἔτους εἶχε παραγγεῖλει νὰ σταλθῶσιν ἀπὸ Παρισίους στοιχεῖα καὶ πιεστήρια εἰς ἀπαρτισμὸν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου. Ἐπεξημενέοντο αἱ παραγγελίαι αὗται περὶ τὸν Ἀπρίλιον. Ὅθεν ἐπρόκειτο τὴν τύπωσιν τῆς Ἑλληνικῆς γραμματικῆς μου, καὶ ἐξήτητα συνδρομῇ. Ἀλλὰ μόλις πρὸ ἐνδὸς μηνὸς ἦλθαν τὰ τότεον κείμενα περιμενόμενα, καὶ πρὸ μίᾳ ἐβδομάδος ἐδόθη τὸ χειρόγραφον εἰς τὸν τύπον. Εἰδοποιούνται λοιπὸν οἱ συνδρομηταί, ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θὰ λάβωσι τὸ βιβλίον, εἰς τύπωσιν τοῦ ὁποίου ἐσύντρεξαν.

Τὴν 8 Ὀκτωβρίου 1830, ἐν Αἰγίῃ.

Γεώργιος Γεννάδιος.

ΠΡΟΚΗΡΤΕΙΣ.

Ὅτι ἡ ἐπιστήμη τῆς Ἰατρικῆς εἶναι μία τέχνη λαμπροτάτη καὶ ἐπιφανεστάτη ἀπὸ τὰς πλέον λαμπρὰς καὶ ὠραίας τέχνας τοῦ Κόσμου, ὁ μέγας ἐκεῖνος Ἱπποκράτης ὁ Κῷος, ὁ πατὴρ, λέγων τῆς Ἰατρικῆς ἐπιστήμης τὴν βεβαιότητα λέγων « Ἰατρικὴ τεχνέων πασῶν ἐστὶν ἐπιφανεστάτη. » Ἐπειτα, ὅτι αὕτη ἡ Ἰατρικὴ εἶναι μία ἐπιστήμη ὠφελιμωτάτη καὶ ἀναγκαιοτάτη εἰς τὴν ζυὴν καὶ ὑπαρξίν τοῦ ἀνθρώπου, οὐδεὶς ἀμφισβῆλει· διότι αὕτη καθ' ἑαυτὴν εἶναι κατὰ πολλὰ πατιδῆλος, ἐπειδὴ καὶ μετὰ θεὸν οὐδεὶς ἄλλος ἀνθρώπος τοῦ κόσμου εἶναι τόσο ὠφέλιμος καὶ ἀναγκαῖος εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ὅσον ὁ ἄριστος καὶ νυνεχὴς ἰατρός, τὸ σκοπούμενον τοῦ ὁποίου, βέβαια, δὲν εἶναι ἄλλο, παρὰ νὰ δίδῃ τὴν υγίαν εἰς τὸν πλησίον του, ἡ ὁποία εἶναι τὸ πλέον πολυτίμον καὶ γλυκύτερον πρᾶγμα τοῦ κόσμου, τοῦτο στοχαζόμενος καὶ ὁ Δεῖς Ὀμηρος εἶπεν, « Ἰητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξις ἄλλων. » Τὴν ἐπιστήμην ταύτην μαζὶ καὶ ἐγὼ προλαβόντως εἰς τὴν Εὐρώπην, συνερανίσθην ἐκ πολλῶν σοφῶν ἰατρῶν, μάλιστα ἐκ τῶν διδασκάλων μου, καὶ ἕκαστα εἰς τὴν νεοελληνικὴν γλῶσσάν μας μίαν νέαν Πρακτικὴν Ἰατρικὴν βιβλίον, Ἐγκύκλιον τῶν ἰατρῶν καλεσμένην.

Ἡ βίβλος αὕτη διαιρεῖται εἰς δύο τόμους.

Ὁ Α' τόμος περιέχει

1. Τινὰ προλεγόμενα τῆς βίβλου, καὶ τὸν ὅρκον τοῦ Ἱπποκράτους, ἀκολουθῶς περιέχει τριακοσίας ἐξήκοντα ἑξ ἄρρωστίας, τὰς πλέον συνεχῶς συμβαινούσας εἰς τὰ σώματα τῶν ἀνθρώπων, τὰς ὁνομασίας αὐτῶν κατ' ἀλφάβητον Ἑλληνιστὶ καὶ Ἰταλιστὶ, καὶ τὴν ἐτυμολογίαν αὐτῶν, τὴν διάγνωσιν τῶν παθῶν, τοὺς χαρακτηῖρας, τὰ συμπτώματα, τὰς αἰτίας, τὴν πρόγνωσιν, τὴν διαίρεσιν καὶ τὴν θεραπείαν αὐτῶν, καὶ τὴν προτάξιν τῶν ἀφορισμῶν τοῦ Ἱπποκράτους εἰς ἕκαστον αὐτῶν τῶν παθῶν.

2. Περιέχει τὴν Ἀνατομίαν ἁπασαν τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τὴν χάριαν ὅλων τῶν μερῶν αὐτῆς.

3. Περιέχει τὴν Φυσιολογίαν καὶ Νοτολογίαν τοῦ ἀνθρώπου, τὴν θεωρίαν τοῦ νέου συστήματος τῆς Ἰατρικῆς· τότεον τῶν σθενικῶν, ὅσον καὶ ἀσθενικῶν παθῶν, τὴν παρατήρησιν τοῦ σφυγμοῦ, καὶ τῶν ψυχικῶν παθῶν τοῦ ἀνθρώπου.

4. Τοὺς πρὶν ὡς τικτοὺς ἀφορισμοὺς τοῦ Ἱπποκράτους ἐκ τῶν κειμένων καὶ ἄλλων.

5. Τὴν σύντηξιν τῶν ἀρρώστιων, τῶν συμβαινουσῶν συνεχῶς εἰς ἕκαστον μέλος τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ Β' τόμος περιέχει

1. Τὴν ἔξλην τῆς Ἰατρικῆς· ἦτοι τὴν κατασκευὴν πεντακοσίων ἰατρικῶν κατασκευῶν, τὰς δυνάμεις καὶ ἐνεργείας αὐτῶν, ὅλων προσηρμοσμένων εἰς τὰ πάθη τῶν ἀνθρώπων.

2. Μερικὰς κατασκευὰς τῆς προεκτυπωθείσης Φαρμακοποιίας μου.

3. Τὴν Ὑγιάνειν· ἦτοι τὰς Τονικὰς καὶ ἀτονικὰς ὕλας, τὰς θρεπτικὰς καὶ καθαριστικὰς κτλ.

4. Περιέχει σύντομόν τι Ἀντιδοτῶν τῶν αὐτῶν ὑλῶν εἰς τοὺς ἀρρώστους.

5. Τὴν Διαιτητικὴν τῶν ἀρρώστων ἐκ τῶν ἀφορισμῶν τοῦ Ἱπποκράτους.

6. Τὴν οἰκονομικὴν Διαιτητικὴν τῶν ἀνθρώπων· δηλ. ὅπως φηγῆται καὶ πιστὰ εἶναι καλὰ, καὶ ὅποια βλάπτουσι τὸν ἀνθρώπον.

7. Περιέχει τὴν ἐξήγησιν καὶ ἐρμηνείαν τοῦ βιτανικοῦ συστήματος τοῦ σοφοῦ Λινναίου, καὶ τὴν καταγραφὴν ἑκατὸν πενήκοντα ἰατρικῶν χόρτων τε καὶ βιτάνων, ὅλων προσηρμοσμένων εἰς τὰ ἅω εἰρημένα πάθη τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ βίβλος αὕτη λοιπὸν, ἡ ὁποία εἶναι κατὰ πολλὰ ὠφέλιμος καὶ ἀναγκαῖα εἰς κάθε ἰατρὸν καὶ φαρμακοποιόν, καὶ σχεδὸν εἰς κάθε ἀνθρώπον, τυπώνεται κατὰ τὸ παρὸν, τῶρα πρώτην φοράν, εἰς Ναύπλιον πρὸς ὄφελος τῶν ἀνθρώπων. Ὅθεν προσκαλοῦνται καὶ παρακαλοῦνται ὅλοι οἱ φιλόκαλοι καὶ φιλόμουτοι Ἕλληνες καὶ φιλέλληνες συνδρομηταί, ὥστε φιλοτιμηθέντες νὰ συνδράμωσι εἰς τὸν τοιοῦτον ἐπωφελέστατον βιβλίον, καὶ νὰ καταγράψωσι τὰ διόματά των καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν βιβλίων, καὶ ἂς τὰ πέμψωσιν εἰς Ναύπλιον πρὸς μετὰ τὸν ἴδιον ἐκδότην, διὰ νὰ τυπωθῶσι πρὸς τὸ τέλος τῆς βίβλου, ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ τὰ ἔξοδα τοῦ τύπου εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τοῦ χαρτίου εἶναι πολλὰ καὶ δεινὰ, διὰ τοῦτο ἡ τιμὴ τῆς βίβλου τῶν δύο τόμων διορίζεται πρὸς δύο τάλληρα δίστηλα προπληρωτέα, ἡ τοῦλάχιστον τὸ ἓν τάληρον, καὶ τὸ λοιπὸν ὡς τὴν λάβωσι τὰ βιβλία. Ἐρρώσθε!

Τὴν 12 Σεπτεμβρίου 1830, Ναύπλιον.

Ὁ ἐκδότης Διονύσιος Πύρος ὁ Ἱατροδιδάσκαλος.

Ερανος ὑπὲρ τοῦ ἐν Ἀνδρῶν Ὁρφανοτοφείου.

Ἐν Κερκύρα.

Ταλ. Βεν.

Ἀνώνυμος 5: 28, Ν. Ἀγροαστὸς 1, Ἀγγελος Καίσαρης 1, Φίλιππος Λαυράνης 10, Ἡλίας Βασιλάκης 5, Σπυρίδων Δήμας 6, Ἰ. Καρύδης 4, Κ. Γ. Καποδίστριας 7, Ἀντώνιος Βασιλάς 1, Νικόλαος Σίφρας 2, Δ. Κόλλας 7, Τίτας Ἀνεμογιάννης 5, Τίτας Δελδινιώτης 1, Σωτήρης Τριμέρης 1, Σπυρίδων Ἀρματᾶς 1, Κωνσταντῆς Καλισγοῦρος 1, Λεωνίδης Παπαδόπουλος 1, Ἰ. Πάταλης 1, Ἀνδρέας Δενδρινός 1, Ἀνδρέας Κάνδηλας 1, Μαρία Πελούλια 1, Ἰ. Κωνσταντίνου 5, Ἀνώνυμος 2, Μαρία Κομνητοῦ 2, Κωνσταντῆς Παλιᾶς 4, ἀδελφοὶ Θρόνου 2, Ἰ. Κεφαλάς 5, ἀδελφοὶ Κάβηρα 2, Α. Μαυρογιάννης 3, Ἀλέξιος Ζαβογιάννης 5, Σ. Ἀγραφιώτης 1, Ἀνώνυμος 50 Ὁδολ. Α. Παλιᾶς καὶ Α. Σάντας Τ. 1, Ἀνώνυμος 2, Θ. Ῥάλλης 6, Νικόλαος Ταμδάκος 10, Δ. Α. Μαυροκορδάτος 5, Θ. Ἀρβανιτογιάννης 4, χήρα Σοφία Σίμα 1, Νικόλαος Γαροῦφος 2, Νικόλαος Σουλιώτης 3, Ἀποστόλης Καρόκης 1, Σπυρίδων Ἰ. Πόστολη 1, Κωνσταντῆς Ζάχης 2, Στέργιος Πάνου 3, Κυριακὸς Ζούκας 4: 16, Ἑλένη Πεύπουδα 2, Δ. Περίδολος 1, Ἀνώνυμος 1, Ἀναστάσιος Κρομμύδης 2, ἀθανάσιος Καπόσαρης 1, Δ. ποτὲ Ἰ. Κόλλα 1, Βασίλειος Χαλικιόπουλος 1, Σταῦρος Φύλακτος 1, Φίλιππος Μάϊζας Ἰωάννου 2, Σπυρίδων Γιοτίπουλος 60 Ὁδολ. Ἀντ. Κωνστ. Βασιλά, Τ. 1, Γεώργιος Μαργαρίτης 1, Χ. Κ. Καριζιτοῖ 5, ἀδελφία Μανιάκη 1, Δ. Παναγ. καὶ συντρ. Ῥάφτιδες 1, Γεώργιος καὶ ἀδελφία Πασχάλη 2, Δημήτριος Δαμίρης 1, Γεώργιος Τσιπάλης 2, Κωνστ. Γ. Δευρούτης 2, Στέργιος Μεσσηνίτης 2, Λάμπρος Μανάρη 1, Χ. Σταῦρος 1, Μηνιδώρα, ἡγουμ. τῶν ἀγίων Θεοδώρων καὶ συνοδία 6, Εὐφημία μοναχὴ 1, Ἀνώνυμος 3, Ἀνώνυμος 4, Ἀνώνυμος 2, Βασιλικὴ βᾶγια Μελά 1, Ν. Βάμβας, 5: 20, Ἰ. Λάουνς 5: 20, Ἰ. Καρανιδιός 5: 20, Ἱερομ. Κ. Τυπάλδος 4: 16, Γ. Θεριανός 5: 20, Ἀθανάσιος Πολίτης 5: 20, Γ. Γρασέτης 3, Κ. Ἀσώπιος 4: 16, Π. Καραῖος 3: 12, Ἰ. Κεῖος 3: 12, Ἰ. Κοντούρης 3, Γ. Ριγέλης 3, Παπᾶ Α. Ἰδρωμένος 1, Γ. Ἰωαννίδης 5: 20, Νεόφυτος Δότλος (διὰ τοῦ ὁποίου ἐνεργήθη ὁ κατάλογος οὗτος) 7, Παπᾶ Σιμεὼν 1, Δ. Νίτσος 4, Θεόδωρος Ζερβὸς ἱερεὺς 1, Παπᾶ Ἰωάννης ἐφημέριος τοῦ Ἀγίου 1, Διονύσιος Φλαμπουράλης 10, Βιλέτας 3, Κυπριώτης 2, Κανωνᾶς 2, Φ. Σολάρης 2, Ἀνώνυμος 4. — Κεφάλαιον Τάλαρ. Βενετ. 282: 30.

Ἐν Ἀγία Μαύρα.

Ταλ. Βενετ.

Θεόδωρος Σουλαϊδόπουλος 4: 8, Ὁδολ. Μαρτῖνος Λάζαρης 2: 16, Ἀδελφοὶ Βαλαορίτη 8: 64, Ἀδελφοὶ Σαρλαμπῶ 8: 64, Συμεὼν Ἱερομ. Ῥεμαντᾶς 2: 16 Πάνος Δεζορζής 2: 16, Νικόλαος Σταματέλος 1: Ἀποισσόλις Ἀετινός 1, Ἰ. Σούνδιας 1, Ἀναστάσιος Σταμπόλης 2, Ἀνδρέας Βλαντιῆς 2: 16, Σπυρίδων Σκιαδαρέσης 2: 16 Στῆλιανὸς Χρυσάφης 3: 14, Εὐστάθιος Πίληκας 2: 16, Νικόλαος Σταῦρος 2: 8, Νεκτᾶριος Παπαγελοῦπουλος 2: 16, Ἰ. Ρούσσος 3: 24, Ἀγγελος Γίλης 2: 16, Γεώργιος Κονεμένος 1, Ἀνώνυμος 2: 16, Ἀνώνυμος 1: 3, Ἀνώνυμος

τῆς Κυρία 2: 16, (διὰ Κωνσταντίνου Ζένζου) Ἀνώνυμος τῆς μαθητῆς τοῦ Κ. Κ. διὰ Μάρκου Σαρλαμπῶ 8: 64, Σπυρίδων Μανάρης 5: 40, Κωνσταντῆς Ζένζος 3, Δημήτριος Βαφέας 2: 16, Σπυρίδων Πολίτης 1, Σπυρίδων Κονιδάκης 2: 16, Ἀνώνυμος 2, Ἀνώνυμος ἱερεὺς : 96, Ἀνώνυμος 1: 8, (διὰ τοῦ Ἱερομ. Σ. Ῥεμαντᾶ) Βησσαρίων Ἱερομ. Κονιδάκης 2: 16, Ἀγγελος Σούνδιας 4: 32, Γεώργιος Βαφέας 4: 32, Ἰωάν. Κονιδάκης 1: 8, Πέτρος Σταματόπουλος 1: 112, Ἀντώνιος Σίδερης 2: 16, Ἰω. Σταῦρος 2: 16, Πέτρος Πρόσαλέντης 1: 48. — Κεφ. Τάλ. Βενετ. 110: 55.

Ἐν Ἰθάκῃ.

Ἀνώνυμος 6, Ἀνώνυμος 6, Ἀνώνυμος 4, Ἀνώνυμος 2 (διὰ τοῦ νομοδιδασκάλου Ν. Μανιάκη). Ὁ Νομοδιδάκταλος Ν. Μανιάκης 4, Ἰ. Τριανταφυλλίδης Πάτριος 3, Ἀνώνυμος διὰ τοῦ αὐτοῦ Ν. Μ. 6, Γεώργιος Δημολίστας 2. — Κεφάλ. Τάλαρ. Δίστηλα 33.

Ἐν Κεφαλληνίᾳ

Κ. Ναπιέρος 2, Π. Καρίδης 2, Β. Καρίδης 2, Ὁ μητροπ. Κεφαλ. Παρθένιος 2, Ἀγγελικὴ Χωραφᾶ Ἀνίνου 2, Ἀνώνυμος διὰ τοῦ Ἱερομ. Νεοφύτου Φιλιππουπολίτου 2, Ἐτερος διὰ Κοσμᾶ Φλαμιάτου 2, Κοσμᾶ Φλαμιάτος 1, Ἀνώνυμος διὰ τοῦ αὐτοῦ Ἱερομ. Ν. Φ. 1, Γεράσιμος Κοργιαλένης 2, Ἱερώνυμος ἱερεὺς Σόλυμος 1, Νικόλαος ἱερεὺς ὁ Δρακονταειδής 4, Νικόλαος Μυσσοῦρης Γερασίμου 2, Σπύρος Νικολάου 1, Σπυρίδων ἱερεὺς Ποπουλάνη 2, Εὐαγγέλης Λιθαδᾶς 1, Σπυρίδων Φωκᾶς Γ. Δημητρίου 1, Νικόλαος Φωκᾶς Ἀλεξανδράτος 1, Ἰ. Λουβέζδος Παναγῆς 1, Σάσδας Λιθαδᾶς Παπᾶ Νικόλα : 50, Μιχ. Ἱερομ. Ἀρδαδᾶνης 1, Ἀνδρέας Φωκᾶς Κοσμιτάτος 1, Παναγῆς Τσιμάρας 1, Γεώργιος Λιθαδᾶς 1, Ἰωάν. Βάλσαμος 1, Γ. Διξών 4, Μις Ἀνδερτών 2, Ἀνώνυμος διὰ τοῦ Ἀρχιδιακ. 2, Παῦλος Βαλιέρης 1, Νικόλαος Λιθαβηνόπουλος 1, Ἀνώνυμος διὰ τοῦ Ἱερομ. Ἱερωνύμου Σολομοῦ 2, Κωνσταντῆς Σακελλαρόπουλος 5, Δημήτριος Ῥαζής 10, Ἰωάν. Ζαμπέλιος 6, Ν. Ν. Κ 2, Ἀδαμάντιος Δελλαπόρτα 1, Ἀνώνυμος διὰ τοῦ Ἱερέως Σολομοῦ, ἡμισυ Κορόνας Ἀντώνιος ἱερεὺς Καρνοπόλης, ἡμισυ Ῥεγίνας Κ. Γεράσιμος Ῥοσόλυμος Κ. Δημητρίου 6, Κ. Παναγῆς Πανᾶς δυνάδης 3, Ἀποστόλης Κούπας 2, Κ. Παναγῆς Κουντούρης 2, Κ. Κοσμᾶτος Κουντούρης 1, Ἰ. Βαλσαμάκης Νικολάου 3, Δημήτριος Καμβύσης 2, Ἀνώνυμος διὰ τοῦ πνευματικοῦ Γερασίμου Ἰγγλέση 2, Βησσαρίων Ἱερομ. Λάσκαρις 1, Κωνστ. Πανᾶς Ἀντ. Σαρλαρέντα 2, Μηνᾶς Ληναρδοπούλης 2, Ἀναστάσης Πανᾶς Ἀνδρέου 2, Ἀντώνιος Πανᾶς 6, Ἀναστάσης Ἰγγλέσης Πέτρου 2, Ἀνδρέας Ἰγγλέσης Μικέλη 2, Νικόλαος Ἰγγλέσης Σπύρου 2, Σταῦρος Ἰγγλέσης Εὐσταθίου 3, Γεράσιμος Ἰγγλέσης Εὐσταθίου 2, Γεώργιος Ἰγγλέσης Εὐσταθίου 2, Παναγῆς Βαλιέρης Νικολάου 2, Ἑλένη Ἰγγλέση Ταβισάτου 1, Παναγῆς Βαλσαμάκη, Ἀντισουλετᾶτος Ἀνδρέου 5, Ἀγγέλικα Πανᾶ Ἰγγλέση 2, Ἰάκωβος Πελοποννήσ. ἡγούμενης σεβασμίας μονῆς τοῦ ἁγίου Γερατίμου καὶ συνοδία 4, Στάμος Πετρίστης 5, Ἱερομ. Σπυρίδων Μάντουκας 1, Παναγῆς Σεσίλης 1. — Κεφάλ. Τάλαρ. Διστ. 142: 57.

ΝΕ ΝΑΥΠΑΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ετήσια Φεύκεται 36
Εξαμηνιαία 18
Τριμηνιαία 9
Αι συνδρομαί γίνονται ενταύθα μὲν ἐν τῷ
Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπι-
στάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

5 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1830.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πρακτικά τοῦ Σπουδαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἐν
Ναυπλίου Κεντρικοῦ Στρατιωτικοῦ Σχολείου.

Συνεδρίασις Α'. Ὁκτωβρίου 24.

Τὴν 24 Ὁκτωβρίου συνήλθον τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου
εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ Κεντρικοῦ Στρατιωτικοῦ Σχολείου.

1. Ἀνεγνώσθη τὸ ὑπ' Ἀρ. 117 Διάταγμα τῆς Σ.
Κυβερνήσεως ἐκδοθὲν τὴν 14 Ὁκτωβρίου 1830, καὶ τὸ κατὰ
συνέπειαν αὐτοῦ ὑπ' Ἀρ. 112 τῆς 19 τοῦ αὐτοῦ (*), διὰ
τῶν ὁποίων κατονομάζονται τὰ Μέλη τοῦ Συμβουλίου:

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Σχολείου Κύριος Πωζιέρ, οἱ Γραμ-
ματεῖς τῆς Κυβερνήσεως, ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Κύριος Β.
Α. Καποδίστριας, ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Κύριος Ἰακωβά-
κης Ρίζος, τὸ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Μέλος Κύριος Α. Πα-
παδόπουλος, ὁ ἐπὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Κύριος
Ν. Χρυσόγελος, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Σώματος τῶν Ὀχυρωμα-
τοποιῶν Κύριος Θ. Βαλιάνος.

2. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν Διαταγμάτων, ὁ ἐπὶ τῆς
Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεὺς ἐξέθεσεν εἰς τὸ
Συμβούλιον τὰ ἀκόλουθα.

“ Κύριοι! Ἐκπληροῦντες τὰς διαταγὰς τῆς Σ. Κυ-
βερνήσεως, συνήλθατε σήμερον εἰς τὸ κατάστημα τοῦτο διὰ
να συσχεθῇτε, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ τρίτου σχολαστικοῦ
ἔτους, περὶ τῶν ἀντικειμένων, τὰ ὁποῖα ὀρίζει τὸ 51 Ἄρθρον
τοῦ καταστατικοῦ ψηφίσματος.

“ Ὁ σκοπὸς τοῦ ψηφίσματος τούτου εἶναι, Κύριοι, ἡ
βελτίωσις τοῦ Καταστήματος τούτου, καὶ ἡ τελειοποίησις
τῶν σπουδαστῶν νέων διὰ τῶν ὑψηλοτέρων μαθημάτων καὶ
γνώσεων, μὲ τὰς ὁποίας πρέπει νὰ εἶναι συγκεκοτημένοι
οἱ μέλλοντες νὰ πραγματωποιήσωσι νέαι τὰς ἀγαθὰς τῆς
Πατρίδος ἐλπίδας, καὶ νὰ πληρώσωσι τὰς εὐχὰς τῆς Σ.
Κυβερνήσεως.

“ Ἔργον τόσον μέγα καὶ δυσχερὲς δὲν ἤμποροῦσε βέ-
βαια νὰ ἐμπιστευθῇ ἢ Σ. Κυβέρνητις παρὰ εἰς ἄνδρας
τοιούτους, ὁποῖοι συγκροτοῦσι τὸ Συμβούλιον τοῦτο, τῶν
ὁποίων καὶ τὰ φῶτα καὶ τὸ ἀξίωμα συντελοῦσιν ἐπίσης
εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τῆς.

(*) Ἐξεδόθησαν ἐν φύλλῳ 84 τῆς Γεν. Ἐφημερίδος.

“ Ἀξιωθείς παρὰ τῆς Α. Ἐξουχότητος τῆς τιμῆς τοῦ
νὰ εἶναι μέλος τοῦ συμβουλίου τούτου, δὲν δύναμαι νὰ συμ-
πράξω κατ' ἄλλον τρόπον, Κύριοι, παρὰ διακοινῶν πρὸς
ὑμᾶς τὰς βουλὰς τῆς Σ. Κυβερνήσεως, καὶ καθυπεσβάλλων
ἐπ' ὅψιν σας τὴν ἐκθεσιν τῶν πρακτικῶν τοῦ ἐξεταστικοῦ
Κριτηρίου τοῦ παρελθόντος σχολαστικοῦ ἔτους, ἐκ τῶν ὁ-
ποίων γνωρίσαντες τὴν παρούσαν τοῦ σχολείου κατάστα-
σιν καὶ τὰς προόδους τῶν μαθητῶν. Θέλετε προχωρήσει
εἰς τὰς σκέψεις σας, ἀφορῶντες πρὸς τὸν ὁποῖον προτίθεται
σκοπὸν τὰ προαναγνωθέντα διατάγματα τῆς Σ. Κυ-
βερνήσεως.”

3. Ἀνεγνώσθησαν κατὰ συνέπειαν τὰ πρακτικά τοῦ
ἐξεταστικοῦ Κριτηρίου, καὶ ἡ πρὸς τὴν Α. Ἐξουχίτητα ἀνα-
φορὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ σχολείου Κυρίου Πωζιέρ, εἰς τὴν
ὁποίαν ἐκτίθεται ἡ κατάστασις τοῦ σχολείου καὶ αἱ πρὸς-
ῖδοι τῶν διαφορῶν κλάσεων τῶν σπουδαστῶν, καὶ τὰ ἀπαι-
τούμενα μέτα διὰ τὴν πρόοδον αὐτῶν καὶ τὴν βελτίωσιν τοῦ
Καταστήματος.

4. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ σχολείου ἐπαρουσίασεν ἀκολούθως
σχέδιον προγράμματος, διορίζον τὰ εἶδη τῶν μαθημάτων εἰς
ἐκάστην κλάσιν, τὴν διάρκειαν ἐκάστου, τὰς ἡμέρας καὶ τὰς
ὥρας τῆς παραδόσεως ἐκάστου, καὶ τὴν περίοδον τοῦ παρόντος
σχολαστικοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς 10 τοῦ ἐγγιζόντος Νοεμβρίου
μέχρι τῆς α' τοῦ ἐλευσομένου Αὐγούστου 1831, καθ' ὃν οἱ
μαθηταὶ θέλουν ἐπαναλάβει ὅσα ἐδιδάχθησαν ἐν τῷ με-
ταξὺ τούτῳ, προσωποπαρεσκευάζομενοι εἰς τὰς ἐξετάσεις, αἱ
ὁποῖαι θέλουν ἀρχίσει τὴν α' Σεπτεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

5. Τὸ Συμβούλιον ἐπροσκάλεσε τὸν Κύριον Πωζιέρ νὰ
κοινοποιήσῃ ἀντιγραφὸν τοῦ σχεδίου τούτου εἰς τὰ Μέλη,
διὰ νὰ κάμῃ ἕκαστος τὰς ἐπ' αὐτοῦ σκέψεις του, καὶ νὰ
καθυπεσβάλλῃ εἰς τὴν ἀκόλουθον συνεδρίασιν.

Τούτων πραχθέντων, διελύθη τὸ Συμβούλιον.

Συνεδρίασις Β, τὴν 28 Ὁκτωβρίου.

1. Εἰς τὴν συνεδρίασιν ταύτην ἀνεγνώσθησαν τὰ πρα-
κτικά τῆς προλαβούσης καὶ ὑπεγράφησαν.

2. Προετέθη ἀκολούθως κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τῆς προλα-
βούσης τὸ σχέδιον τοῦ Κυρίου Πωζιέρ καὶ πρῶτον παρε-
τηρήθησαν τὰ διοριζόμενα μαθήματα εἰς τὴν Β' κλάσιν
τῆς Γ' τάξεως.

α. Εἰς τὴν κλάσιν ταύτην, ἐπειδὴ οἱ μαθηταὶ ὑποτίθενται διόλου ἀρχαριοί, ἀντὶ τὰ διδάσκονται συγχρόνως τὰ στοιχεῖα τῆς Ἀριθμητικῆς καὶ Γεωμετρίας, ἐκρίθη τακτικώτερον καὶ εὐκολώτερον, νὰ διδάσκηται πρῶτον ἡ Ἀριθμητικὴ τοὺς πρῶτους πέντε μῆνας, καὶ ἀκολουθῶς τὰ τέσσαρα πρῶτα βιβλία τῆς Γεωμετρίας ἕως τοῦ τέλους τοῦ σχολαστικοῦ χρόνου. Ἐνεκρίθη ἡ πρότασις καὶ ἀπεφασίσθη νὰ φυλαχθῇ ἡ τάξις αὕτη εἰς τὴν παράδοσιν τῶν δύο τούτων μαθημάτων.

β. Ἡ σπουδὴ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἐνεκρίθη νὰ ἐξακολουθῇ δι' ὅλου τοῦ ἔτους καὶ καθ' ἡμέραν, θεωρουμένη ὡς πρῶτον καὶ ἀναγκαϊότατον μάθημα· νὰ διορισθῶσι δὲ διὰ προγράμματος τὰ μαθήματα τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, τὰ ὅποια θέλει διδάσκεσθαι ἐκάστη τάξις καθ' ἕκαστον σχολαστικὸν ἔτος.

γ. Ἡ σπουδὴ τῆς Γαλλικῆς γλώσσης ν' ἀρχίζῃ τὸ δεύτερον σχολαστικὸν ἔτος, ὅταν οἱ μαθηταὶ περάσωσιν εἰς τὴν ἀκλάσιν τῆς Γ' τάξεως, καθὼς καὶ τὸ μάθημα τῆς Γεωγραφίας.

δ. Νὰ διδάσκηται εἰς ταύτην τὴν τάξιν ἐπιτομὴ τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας, ὡς διορίζεται εἰς τὸ πρόγραμμα, δις τῆς ἐβδομάδος.

ε. Ἡ ὁπλοασκία, ἡ σχεδιογραφία νὰ διδάσκονται εἰς τὰς διωρισμένας εἰς τὸ πρόγραμμα ἡμέρας καὶ ὥρας.

στ'. Ἡ διδασκαλία τῆς Ἀρησκευτικῆς Κατηχήσεως καὶ ἡ ἐπιτομὴ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας ἐκρίθη ἀναγκαῖον νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸ Κατάστημα τοῦτο, καὶ νὰ διδάσκηται κατὰ πάντα Κυριακὴν εἰς τὴν κλάσιν ταύτην, καὶ εἰς ὅλους τοὺς μαθητὰς τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου τὸν πρῶτον καὶ δεύτερον χρόνον.

3. Τὸ Συμβούλιον ἐνέκρινε τὸ σχέδιον τοῦ Κυρίου Πωζέξ, ὡς πρὸς τὰς λοιπὰς τρεῖς τάξεις τῶν μαθημάτων, μετὰ τὴν προσθήκην ὅτι ἡ πρώτη τάξις τῶν μαθητῶν πρέπει νὰ ἐξακολουθῇ καὶ τοῦτο τὸ ἔτος τὴν σπουδὴν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, τοὐλάχιστον τρεῖς τῆς ἐβδομάδος.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ διαφόρων Γαλλικῶν Ἐφημερίδων.

Περὶ τῶν κατὰ τὸ Βέλγιον συμβεβηκότων.

Ἡ παρὰ τοῦ Βασιλέως τῶν Κάτω Χωρῶν συγκαλεσθεῖσα ἐθνικὴ σύνοδος συνήλθεν, ὡς προείπομεν ἤδη, τὴν 1—13 τοῦ Σεπτεμβρίου εἰς τὴν Αἴαν. Οἱ δὲ ἀντιπρόσωποι τῶν Βελγικῶν πόλεων ἀποποιούμενοι καταρχὰς νὰ μετέβωσιν εἰς τὴν σύνοδον, συγκατένευσαν τέλος πάντων νὰ ὑπάχωσιν. Ὄν τῇ ἐνάρξει τῆς συνόδου ἐκφωνηθεῖς παρὰ τοῦ Βασιλέως λόγος, ὅτι μόνον δὲν κατεπράυνε τοὺς Βελγούς, ἀλλὰ καὶ τοὺς παρώργισεν εἰς ἄκρον. Ἐστειλαν λοιπὸν ἀναφορὰς πρὸς τοὺς πληρεξουσίου τῶν, διὰ τῶν ὁποίων ἀπαιτοῦσιν τὸν ἀποχωρισμὸν ἀπὸ τῆς Ολλανδίας, καὶ τὴν πᾶντα μετακλῆσιν τῶν εἰς τὴν μεσημβρίαν ἐλθόντων Ολλανδικῶν στρατευμάτων, εἰδεμὴ ἐπρόσκαλοῦντο ν' ἀναχωρήσωσιν ἀπὸ τὴν συνέλευσιν.

Τὴν 8—20 τοῦ Σεπτεμβρίου ὁ λαὸς διηγήθη κατὰ τῆς Διοικητικῆς ἐπιτροπῆς τῆς παρ' αὐτοῦ ἤδη συστημένης, ὑποπευθεῖς αὐτὴν ὡς συνεννοουμένην μετὰ τοῦ στρατάρχου τῶν Ολλανδῶν τοῦ Πρίγκιπος Φρεδερίκου. Ἐνῶ δ' ἐπεκράτει ἡ ταρχὴ αὕτη, ὁ Πρίγκιψ Φρεδερίκος διεύθυνε τὴν 9 τοῦ Σε-

πτεμβρίου τὴν ἐξῆς προκήρυξιν πρὸς τοὺς κατοίκους τῶν Βρυξελλῶν.

Βρυξελλῶται! Ὁ Βασιλεὺς, ὁ σεβαστὸς ἡμῶν πατὴρ, καταγίνεται ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους, καὶ κατὰ τὸν μόνον εὐοχον τρόπον νὰ ἐξετάσῃ μετ' ἐπιστάσις τὰς παρ' ὑμῶν δηλωθείσας ἐφέσεις. (*)

Ἡ εὐταξία ὅμως ἀκαταπαύστως ταραττεται ἐν τῇ πόλει ὑμῶν. Ἐνῶ μὲ ζῆλον καὶ ἐνέργειαν κατὰ πολλὰ ἀξιοπαίνον ἐπαγρυπνεῖτε εἰς τὴν υπεράσπισιν τῶν δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν κτήσεων, ὀλιγαριθμοὶ τινὲς στασιῶται, κεκουμμένοι μεταξὺ ὑμῶν, διεγείρουν τὸν ὄχλον εἰς διαρπαγὴν, τὸν λαὸν εἰς ἀποστασίαν, τὸν στρατὸν εἰς τὴν ἀτιμίαν. Αἱ βασιλικαὶ βουλὰι παρεξηγοῦνται, αἱ ἀρχαὶ μένουν χωρὶς δυνάμειος, καὶ ἡ ἐλευθερία καταδυναστεύεται.

Κατὰ τὰς διαταγὰς τοῦ Βασιλέως ἐρχόμεθα νὰ ἐπιθέσωμεν εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην τῶν πραγμάτων, ἥτις βλάπτει τὴν πόλιν σας, καὶ καθιστᾷ ἐπὶ τὸ μᾶλλον τὴν βασιλεύουσιν ταύτην ἀνεπιτηδεῖαν νὰ εἶναι ἡ διαμονὴ τοῦ μονάρχου καὶ τοῦ διαδόχου τοῦ θρόνου, τὴν μόνην ἀληθινὴν καὶ δραστήριον θεραπείαν, τὴν ἀποκατάστασιν τῆς νυμίου τάξεως.

Οἱ ἐθνικοὶ λεγεῶνες μέλλουν νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν σας ἐν ὀνόματι τῶν νόμων καὶ κατὰ ζήτησιν τῶν βελτίστων πολιτῶν, διὰ νὰ τοὺς ἀνακουφίσωσιν ὅλους ἀπὸ τῆς ἐπίπονον ἔργον, καὶ νὰ τοὺς δώσωσι χεῖρα βοηθείας καὶ υπεράσπισιν.

Οἱ ἀξιωματικοὶ οὗτοι, οὗτοι οἱ στρατιῶται, ἡνωμένοι ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς τιμῆς καὶ τῆς πατρίδος, εἶναι συμπολιταὶ σας, φίλοι σας, ἀδελφοί σας. Δὲν σὰς φέρουν ἀντίπραξιν, οὔτε ἐκδίκησιν, ἀλλὰ τὴν εὐταξίαν καὶ τὴν ἡσυχίαν. Μεγαλόψυχος ἀμνηστία θέλει ἐξαπλωθῇ εἰς τὰ πταίσματα καὶ τὰ ἄτακτα φερσίματα, τὰ ὅποια προέκυψαν ἐκ τῶν περιστάσεων.

Οἱ πρῶτιστοι τῶν ἐγκλημάτων αὐτουργοί, ἐλπίσαντες ν' ἀποφύγωσι τῶν νόμων τὴν αὐστηρότητα, καὶ οἱ ἄλλογενεῖς, οἵτινες καταχρασθέντες τὴν φιλοξενίαν ἡλθον νὰ διοργανίσωσι μεταξὺ σας τὴν ἀταξίαν, αὐτοὶ μόνον καὶ δικαίως θέλουν τιμωρηθῇ. Ἡ ὑπόθεσις αὐτῶν δὲν ἔχει τί κοινὸν μετὰ τῆς ἰδικῆς σας.

Ὅθεν, κατὰ τὴν εἰς ἡμᾶς δοθεῖσαν ἐξουσίαν, διετάξαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Τὰ ἐθνικὰ στρατεύματα θέλουν εἰσελθῇ εἰς τὰς Βρυξελλας.

2. Πᾶν ἔμποδον εἰς τὴν προαγωγὴν των θέλει παύεσθαι διὰ τῶν φροντίδων τῆς ἐγγυῶν δημογεροντίας, τῆς πολιτικῆς φρουρᾶς, τῆς ἐπὶ τῆς ἀσφαλείας ἐπιτροπῆς καὶ ὅλων τῶν ἀγαθῶν ἐγκατοίκων.

3. Αἱ θέσεις τῆς πολιτικῆς φρουρᾶς θέλουν παραδίδοσθαι ἀλληλοδιαδόχως εἰς τὰ ἐθνικὰ στρατεύματα.

Ἵστερον δὲ θέλομεν διατάξαι τὰ περὶ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς εἰρημένης φρουρᾶς.

4. Ὅσοι, μὴ ἐκ τῆς πόλεως ταύτης, ἐνοπλοὶ, θέλουν ἀπέλθῃ, ἀφοπλισθέντες, εἰς τὰ ἴδια. Πᾶν δὲ καθωπλισμένον

(*) Ἰδοὺ τὰ ζητήματα, τὰ ὅποια οἱ Βελγοὶ διαβύοντο καταρχὰς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τῶν ἀρχόντων αὐτῶν: Τελεία, ἐλευθερία καὶ εἰρήνη τῶν θεμελιωδῶν νόμων ἐκτέλεσις χωρὶς ὑπεξαίρεσιν οὔτε ἐρμηνείαν. Ἐξώσιν τῶν νῦν ὑπουργῶν. Σύστημα ἐκλογῶν κατευθεῖαν παρὰ τοῦ λαοῦ. Ἀποκατάστασις τῶν ἐνόρκων δικαστῶν. Νέος δικαστικὸς ὀργανισμός. Νόμοι ποινικοὶ περὶ τῆς τῶν ὑπουργῶν εὐθύνης. Προσδιορισμός τῆς διαμονῆς τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου ἐν ταῖς μεσημβριναῖς ἐπαρχίαις. Παύσις τῶν κατὰ τῆς τυπογραφίας ἐξτάσεων.

στράτευμα ἐξ ἄλλων κλινοτήτων, ὑπάρχον εἰς τὰς Βρυξέλλας, θέλει προσκληθῆναι ἀποχωρήσει, καὶ χρειᾶς τυχοῦσης, θέλει διασκεδάζεσθαι διὰ τῆς δημοσίου δυνάμεως.

5. Τὰ ὑπότινος μέρους τῆς πολιτικῆς φρουρᾶς παραδεγμένα χρώματα, ὡς διακριτικὸν σημεῖον, θέλουν ἀποτεθῆναι.

Ἀποταμιεύομεν δὲ εἰσέπειτα νὰ προσδιορίσωμεν τὰ σημεῖα τῆς συγκέντρώσεως, τὰ ὁποῖα θέλει ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ φορῇ.

6. Ἡ ἐγγύως διοίκσις, ἡ ἐπὶ τῆς ἀσφαλείας ἐπιτροπὴ, τὸ συμβούλιον καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῆς πολιτικῆς φρουρᾶς, θέλουν ἐπαγρυπνεῖν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω διατεταγμένων, καθόσον εἰς αὐτοὺς ἀνήκει, καθὼς καὶ εἰς τὴν δικτήρησιν τῆς εὐταξίας μέχρις οὗτο εἰσέλθωσι τὰ στρατεύματα.

7. Τὰ μέλη τῶν σωμάτων τούτων διακηρύττονται προσωπικῶς ὑπεύθυνα, ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῶν παρόντων, διὰ πᾶσαν ἀντίστασιν, ἥτις ἔδυνάτο νὰ γένῃ κατὰ τῆς δημοσίου δυνάμεως, καθὼς καὶ διὰ τὴν παράνομον χρῆσιν τῶν δημοσίων ἢ τῶν τῆς κοινότητος χρημάτων, ὀπλῶν καὶ πολεμευοδίων.

8. Ἡ φρουρὰ θέλει καταλύσει εἰς τοὺς στρατώνας ἢ στρατοπεδεύσει ὅσον τάχιστα, ὥστε νὰ μὴν ἐπιβαρύνῃ τοὺς κατοίκους· θέλει δὲ δικτηρήσει ἀκριβεστᾶτην εὐταξίαν.

9. Πᾶσα ἀντίστασις θέλει ἀντικρούεσθαι διὰ τῆς δυνάμεως τῶν ὀπλῶν, καὶ οἱ ἐνόχοι τῆς ἀντιστάσεως ταύτης, οἵτινες θέλουν πέσει εἰς χεῖρας τῆς δημοσίου δυνάμεως, θέλουν παραδιδόσθαι εἰς τὸν πρόσφορον δικαστὴν διὰ νὰ κρίνῃται ἐγκληματικῶς.

— Μόλις ἔμαθον τὴν προκήρυξιν τοῦ Πρίγκιπος Φρεδερίκου ἐν Βρυξέλλαις, καὶ ὅτι ἡτοιμάζοντο νὰ εἰσέλθωσι στρατεύματα, καὶ εὐθὺς προπαρασκευάσθησαν ὅλοι οἱ κάτοικοι εἰς γενναιοτάτην ἀντίστασιν. Πλατεῖαι τάφοι ἠνοίχθησαν πρὸ τῶν πυλῶν, οἱ δρόμοι ἐξεστρώθησαν καὶ κατεχώθησαν, καὶ ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ ὅλος ὁ λαὸς τῶν Βρυξελλῶν πάσης τάξεως καὶ πάσης ἡλικίας εὐρέθη καθωπλισμένος ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ στρατηγοῦ Ἄλλεν.

Τὴν 10 τὰ ὀλλανδικὰ στρατεύματα ἤλθον πλησίον τῆς πόλεως, καὶ μετὰ τὴν μεσημβρίαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας μία τῶν προσθοφυλακῶν ἀπηντήθη παρὰ τῶν πολιτῶν ἐμπροσθεν τῆς πύλης. Τὴν νύκτα πάλιν ἔγεινε δοκιμὴ τις παρὰ τῶν βασιλικῶν χωρὶς κανέν ἀποτέλεσμα. Τὴν δὲ ἐπαύριον, 11 τοῦ μηνός, κατώρθωσαν νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ τὴν κυριεύσωσι κατακράτος. Ἐπολέμησαν ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην πεισματικώτατα ἐναντίον τῶν ἐγκατοίκων, οἵτινες πανταχόθεν τοὺς ἀπέντων γενναίως. Πλήθη ἐθελοντῶν ἤλθον εἰς βοήθειαν τῶν Βρυξελλῶν ἀπὸ τὰς πέριξ κωμοπόλεις καὶ χωρία. Τέσσαρας ἡμέρας κατὰ συνέχειαν ἡ πόλις ἔγεινε τὸ πεδῖον φονικωτάτης μάχης διὰ κανονοβολισμῶν, τουφεκισμῶν καὶ πυρκαϊᾶς. Τὴν νύκτα τέλος πάντων τῆς 14 πρὸς τὴν 15 οἱ ὀλλανδοὶ ἀπεχώρησαν μετὰ μεγάλην τῶν φθορᾶν, ἀφοῦ ἔπραξαν ὅσας ὀμότητας ἠδυνήθησαν, καὶ πολεμούμενοι, καὶ φεύγοντες.

Μετὰ τὴν νίκην ταύτην συνεστήθη εὐθὺς νέα προσωρινὴ Κυβέρνησις, δωδεκαμελής, τῆς ὁποίας πρώτη πρᾶξις ὑπῆρξε προκήρυξις εἰς τὸν λαόν, διὰ τῆς ὁποίας τὸν ἀπολύουν ἀπὸ τὸν πρὸς τὸν βασιλέα ὄρκον τῶν.

Εἰς 9500 λογίζεται τὸ στράτευμα τῶν ὀλλανδῶν, τὸ ὁποῖον προσέβλεπε τὰς Βρυξέλλας, ἐξ ὧν λέγεται ὅτι ἐφθάρησαν 4,000. Ἐκ δὲ τῶν πολιτῶν ἀπέθανον 1000 ἕως 200.

Διάφοροι πολιτεῖαι τῆς Γερμανίας εὐρίσκονται εἰς ταραχάς, καί τινες ἐξ αὐτῶν ἐδοκίμασαν μεταβολάς. Ὁ Δούξ τοῦ Βρουμβίκ ἐφυγεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Ὁ Βασιλεὺς τῆς Σαξωνίας Ἀντώνιος ἐβιάσθη νὰ διορίσῃ συμβασιλέα τὸν ἀεψόν του Φρεδερίκον Αὐγούστου, πρεσβεύοντα τὴν διαμαρτυρουμένην Δρησκίαν. Εἰς τὴν Ἰσπανίαν καὶ Πορτογαλίαν ὁλνὲν ἐπικιέονται καὶ συναθροίζονται οἱ φυχᾶδες συνταγματικοί. Καὶ εἰς τὰς δύο ταύτας ἐπικρατείας κινδυνεύει νὰ ἀνάβῃ δεινὸς ἐμφύλιος πόλεμος.

Κατηγορία τῶν πρώην Ὑπουργῶν τῆς Γαλλίας.

Ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 7ῆς τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς τῆς Γαλλίας τῆς 11—23 τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου ἐπαρτυριάθη ἡ ἀναφορὰ τῆς ἐπὶ τῆς κατηγορίας τῶν πρώην ὑπουργῶν ἐπιτροπῆς παρὰ τοῦ Κυρίου Βερεγγερίου. Ἡ σθένος τῆς ἐφημερίδος μας δὲν μᾶς συγχωρεῖ νὰ δημοσιεύσωμεν ὁλόκληρον τὸ ἀξιόλογον τοῦτο ἔγγραφον· περιθυμούμεθα ὅμως νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς περιέργους ἀναγνώστας μας βραχεῖαν ἵνα περίληψιν περιέχουσαν τὰ συμπεράσματα τὰ ἐκ τῆς μακρᾶς ἐξετάσεως πρὸς κίψα. τ.

Ἀφοῦ ἐξέθετεν εἰς πλάτος ἡ ἐπιτροπὴ ὅλας τὰς ἀποδείξεις, ὅσας ἠδυνήθη νὰ συνάξῃ, περὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ ὑπουργείου, συμπεραίνει ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς ἀντεπαναττάσεως, ὅστις ἐξετελέσθη κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Ἰουλίου, ἐμελετᾶτο πρὸ πολλοῦ, καὶ κυρίως ἀπὸ τῆς ἐνθρονίσεως Καρόλου τοῦ I. Ὅτι ἔκτοτε τὸ σχέδιον τοῦτο ἀλληλοδιαδόχως ἐπαναλαμβάνετο ἢ ἀνεβιάτο, καθόσον ἡ κατάστασις τῆς ἐν τῇ Γαλλίᾳ κοινῆς ὑπολήψεως ἐγείνετο ἐπίφοβος ἢ παρεῖχεν ἐλπίδας. Ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῆς 8 Αὐγούστου 1829 εἰδικῶς ἐσχηματίσθη μετὰ τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ ὁποῖα πριετίθεντο βουλευόμενα. Ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο, τοῦ ὁποίου ψυχὴ ἦτον ὁ Πρίγκιψ Πολιγνάκ, ἐνησχολήθη ἔκτοτε νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ ἔργον του. Ὅτι, ἀφοῦ ἐδοκίμασε πρῶτην τινὰ ἀλλοίωσιν κατὰ τὸν Νοεμβρίον τοῦ 1829 καὶ ἐτέραν κατὰ τὸν ἀκόλουθον Μάιον, συήρμοτε σχέδιόν τι βίας καὶ ἀπειλῶν, διὰ νὰ καθορθῇ ἐκλογὰς προσφύγου εἰς τὰ βουλευόμενά του. Ὅτι, ἀποτυχούσης τῆς ἀξιοκατακρίτου ταύτης ἐπιχειρήσεως, ἀπεφάσισε νὰ κάμῃ τὸν Βασιλέα νὰ διαλύσῃ τὴν Βουλὴν προτοῦ νὰ συνέλθῃ, τὸ ὁποῖον ἦτον ἀκυρώσῃ ἀντισυνταγματικῶς τὰς ἐργασίας τῶν ἐκλεκτικῶν συνόδων. Ὅτι διὰ βασιλικῶν διαταγμάτων μετέτρεψε τὸ ὑπὸ νόμων καθεστὸς ἐκλεκτικὸν σύστημα, καὶ τὰ περὶ τῆς περιοδικῆς τυπογραφίας νενομισθέντα. Ὅτι κατεπάτησε μὲν ταιουτοτρόπως τὸν συνταγματικὸν Χάρτην, ἐτάραξε δὲ τὴν ἐσωτερικὴν τοῦ τόπου εἰρήνην, καὶ πασιφύνησε τοὺς πολίτας εἰς τὸν ἐμφύλιον πόλεμον, καὶ διεσκόρπισε πολλὰ χρήματα διὰ νὰ ἐνθαρρύνῃ τοὺς στρατιώτας κατὰ τοῦ λαοῦ. Ὅτι ὁ Πρίγκις μάλιστα τοῦ συμβουλίου (ὁ Πολιγνάκ) κατέστη ὁ διεγερτὴς τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦτου πολέμου, διορισθεὶς μὲν τοῦ δουκὸς τῆς Ραγούζης (τοῦ Στρατάρχου Μαριμόν) ἀρχηγὸς τῆς πρώτης στρατιωτικῆς μοίρας, πολιολορηθείσης δὲ τῆς πόλεως τῶν Παρισίων, καὶ ληρθείων μέτρων, εἰς μεταχείρισιν ἐνόπλιον δυνάμεως κατὰ τὸν λαόν, πρὶν ἢ διεγερθῇ.

„ Πάντα ταῦτα συνιστᾷ τὸ ἐγκλημα ἐσχάτης πρὸς

οίας, ὅποιον τὸ πρὶν εἶ τοῦ 56 ἄρθρου τοῦ παλαιῦ Χάρτου.

Μετὰ τὴν ἐκθεσιν ταύτην ἡ ἐπιτροπὴ προτίθει νὰ ἐγκριθῇ παρὰ τῆς Βουλῆς ἡ ἐξῆς ἀπόφασις.

“Ἡ τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλὴ κατηγορεῖ ὡς πρεσβύτας τοὺς Κυρίους Πολιγνάκ, Πεῖρωνέλον, Χατελώζαν, Γουερνῶνα Ῥαμβίλλαν, Ὡσέξ, Καπέλλον καὶ Μοντέλ, πρῶτον Ὑπουργοὺς, ὑπογράφαντας τὰ διατάγματα τῆς 13—15 Ιουλίου.

“ Διότι κατεχράσθησαν τὴν ἐξουσίαν τὴν διὰ τὰ στρατιώσας τὰς ἐκλογὰς καὶ νὰ στερήσωσι τοὺς πολίτας τῆς ἐλευθέρου ἐνεργείας τῶν πολιτικῶν τῶν δικαίων.

“ Διότι αὐθαίρετως καὶ βιαίως μετέτρεψαν τὰς συντάξεις (institutions) τοῦ βασιλείου.

“ Διότι κατεστράθησαν ἐνχοι συνωμοσίας ἀφορώσας εἰς βλάβην τῆς ἐξωτερικῆς ἀσφαλείας τῆς πολιτείας.

“ Διότι διήγειραν τὴν ἐμφύλιον πόλεμον, ὅπλίσαντες ἢ ἀναγκάσαντες τοὺς πολίτας νὰ ὀπλισθῶσι κατ’ ἀλλήλων, καὶ ἔφεραν τὴν ἐρήμωσιν καὶ τὴν σφαγὴν εἰς τὴν προλεούσαν καὶ εἰς διαφόρους ἄλλας πόλεις.

“ Ἐγκλήματα προνοηθέντα παρὰ τοῦ 56 ἄρθρου τοῦ Χάρτου τοῦ 1814 καὶ παρὰ τῶν ἄρθρων 91, 109, 110, 123 καὶ 125 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

“ Ὅθεν ἡ τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλὴ ἐνάγει τοὺς Κυρίους Πολιγνάκ, Πεῖρωνέλον, Χατελώζαν, Γουερνῶνα Ῥαμβίλλαν, Ὡσέξ, Καπέλλον καὶ Μοντέλον, ἐνώπιον τῆς τῶν Πατρικίων Βουλῆς.

“ Τρεῖς ἐπίτροποι, ἐκλεγθέντες ἐκ τῶν μελῶν τῆς Βουλῆς, ἐν μυστικῇ ψηφισίᾳ, καὶ διὰ τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας, δέλουν κάμει ἐν ὀνόματι αὐτῆς ὅλας τὰς ἀναγκαίας ἀπαίτησεις, καὶ δέλουν ἐξακολουθήσει, ὑποστηρίξει καὶ ἐκτελέσει τὴν κατηγορίαν ἐνώπιον τῆς τῶν Πατρικίων Βουλῆς, εἰς τὴν ὁποῖαν δέλουν σταλῆ πάσαν αἴτην παρούσαν ἀπόφασιν καὶ ὅλα τὰ περὶ τὴν διαδικασίαν γράμματα.”

Ἐκ Βερολίνου, 18 Σεπτεμβρίου.

Πολλὴ ὀχλαγωγία ἐγένετο χθὲς ἐν τῇ πόλει ζητούντων σύνταγμα. Ἡ μεγάλῃ ὁδὸς καὶ ἡ τοῦ παλατιοῦ ἀγορὰ ἐπλήσθη λαοῦ. Εἰς μάτην ἐπροσπάθησεν ἡ ἀστυνομία νὰ διασκηδύσῃ τὸ πλῆθος· πολλοὺς τῶν φυλάκων ἐκρήμνισαν ἀπὸ τοὺς ἵππους καὶ τοὺς ἐκακομεταχειρίσθησαν. Ἐχρειάσθη νὰ ὑπάγῃ πεζικὸν στράτευμα, καὶ νὰ καταληφθῶσιν αἱ διάφοροι θέσεις ἀπὸ ἀξιόλογον δύναμιν. Τέλος πάντων ἐν σῶμα 14 χιλιάδων ἀνδρῶν καὶ πολλοὶ λόχοι ἱππικοῦ ἡδυνήθησαν νὰ βιάσωσι τὸ πλῆθος ν’ ἀναχωρήσῃ. Λέγεται δὲ τώρα περὶ ἀλλαγῶν τινῶν ἐν τῷ ὑπουργείῳ.

Ποικίλα.

Τὰ παρόντα τῆς Εὐρώπης στρατεύματα ἀριθμοῦνται πραγματικῶς εἰς 2,500,000 ἄνδρας· ὅ ἐστιν ἀφαιρῶνται

ἐκ τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς γεωργίας ἀνὰ τοὺς 92 εἰς. Ἰδιὸν δὲ ἡ διαμοίρασις τοῦ ἐνόπλου τούτου πλῆθους. Ἐν μὲν τῇ Δανίᾳ εὐρίσκεται εἰς στρατιώτης πρὸς 51 κατοίκους· ἐν δὲ τῇ Ῥωσίᾳ, εἰς πρὸς 57· ἐν τῇ Ἑλβετίᾳ, εἰς πρὸς 60· ἐν τῇ Πρωσίᾳ, εἰς πρὸς 76· ἐν τῇ Σουηδίᾳ καὶ Νορβηγίᾳ, εἰς πρὸς 85· ἐν τῇ Τουρκίᾳ εἰς πρὸς 92· ἐν τῇ Βαυαρίᾳ, εἰς πρὸς 118· ἐν τῇ αὐτοκρατορίᾳ τῆς Αὐστρίας, εἰς πρὸς 118· ἐν τῇ Ὀλλανδίᾳ εἰς πρὸς 119· ἐν τῇ Γαλλίᾳ καὶ Πορτογαλίᾳ, εἰς πρὸς 139· ἐν τῇ βασιλείᾳ τῆς Σαρδηνίας, εἰς πρὸς 165· ἐν ταῖς Βρετανικαῖς νήσις, εἰς πρὸς 229· ἐν τῇ βασιλείᾳ τῆς Νεαπώλεως, εἰς πρὸς 247· ἐν τῇ Ἰσπανίᾳ, εἰς πρὸς 278· ἐν τῇ Τοσκάνᾳ εἰς πρὸς 318· ἐν τῇ Παπικῇ ἐπικρατείᾳ, εἰς πρὸς 431.

(Messager des Chambres.)

Κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν τῶν κατοίκων τῆς Λομβαρδίας, ἐν ἔτει 1829 ἐλογίζοντο ἄνδρες μὲν 1,189,878, γυναῖκες δὲ 1,176,842· κεφάλαιον 2,366,720. Τὸ πλῆθος ἠῤῥησεν ἀπὸ τοῦ 1828 ἀπὸ 14,646 ψυχάς.

(Le Temps)

Ὁ ἡγούμενος τῆς ἐν Ἐπιδαύρῳ μονῆς τῶν Ταξιάρχων Κύριος Νεόφυτος ἐπρόσφερε, διὰ τοῦ Ἀγίου Δαμασκίου καὶ ἐκκλησιαστικοῦ Τοποτηρητοῦ Ναυπλίου, εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Σχολεῖον 160 Φοίνικας, ὑποσχεθεὶς νὰ διδῇ ἐτησίως τὴν ποσότητα ταύτην ὑπὲρ τοῦ καταστήματος τούτου.

Κίνησις πολεμικῶν πλοίων ἐν τῷ λιμένι Ναυπλίου.

Κατὰ πλους. Τὴν 1 Νοεμβρίου ἡ ἐθνικὴ ὁλκὰς Ποσειδῶν, ἐκ Κοζάνης, διὰ 3 ἡμερῶν. — Καὶ ἡ Ἀγγλικὴ φρεγάτα Βλόνδ ἐξ Εὐρίππου δι’ ἡμερῶν 6.

Τὴν 2, ἡ ἐθνικὴ ὁλκὰς Ἀριάδνη, ἐξ Ἐλευσίνος.

Τὴν 3, ἡ Ῥωσικὴ φρεγάτα Λόβιτς, ἐκ Κωνσταντινουπόλεως δι’ ἡμερῶν 6, φέρουσα τὸν ἐξοχότατον Κύριον Δε Ριβωπιέρρον, καὶ συνωδευμένη καὶ ἀπὸ μίαν ὁλκάδα τῆς αὐτῆς σημαίας, Λουγιέρ. — Καὶ τὸ Γαλλικὸν βρῆκιον Φλὲς ἐκ Νεοκάστρου διὰ 4 ἡμερῶν.

Τὴν 4, ἡ Ἀγγλικὴ φρεγάτα Μαδαγάσκας, δι’ ἡμερῶν 11 ἐξ Ἀλεξανδρείας.

Ἀπόπλους. Τὴν 31 τοῦ Ὀκτωβρίου ἡ Ἀγγλικὴ φρεγάτα Οὐάσπ.

Τὴν 1 τοῦ Νοεμβρίου, τὸ Γαλλικὸν βρῆκιον Πανίλιον, καὶ τὸ Ἀγγλικὸν Ῥάπετ.

Αριθ. 88

Έτους Ε.

ΝΕ ΝΑΥΠΑΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ.

Έτησία Φοίνικες 36

Εξαμηνιαία 18

Τριμηνιαία 9

Αι συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

8 NOYEMBRIΟΥ 1830.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 2572.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ψήφισμα Κ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' ἀρ' 1018, 1Δ' περὶ τε-
λωνείων ψήφισμα, κατὰ τὸ ὁποῖον αἱ ἐντὸς τῆς
Ἐπικρατείας μεταφερόμεναι ἐξαγωγῆς πραγματεῖαι
εἶναι ἐλεύθεραι παντὸς τέλους.

Παρατηρήσαντες ὅτι κατὰ τὴν ὑπ' ἀρ' 6492 (10
᾽Οκτωβρίου 1830) ἀναφορὰν τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκονο-
μίας Ἐπιτροπῆς συμφέρεи ἐπὶ τοῦ παρόντος διὰ τὴν
ἀπορίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Γαμείου νὰ ἐπιβληθῇ καὶ εἰς
αὐτὰς τὸ τέλος ἐξ εἰς τὰ ἐατὸν. ἐκτὸς τῶν πρὸς
τροφὴν καὶ γεωργίαν ζώων καὶ τῶν γεννημάτων.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,
Ψηφίζομεν.

Α. Τὸ ὑπ' ἀρ' 1018 1Δ' ψήφισμα μεταρρυθμεῖται
εἰς τὸ περὶ ἐξαγωγῆς κεφάλαιον ὡς ἐφεξῆς.

1. Τὸ Τελώνιον τῶν ἐξερχομένων πραγματειῶν
λαμβάνεται ἐπὶ τῆς τρεχούσης τιμῆς.

2. Διὰ τὰς ἐξαγομένας πραγματείας ἐκτὸς τῆς
Ἐπικρατείας ἢ ἐντὸς αὐτῆς μεταφερομένας θέλει
πληρόνεσθαι ἅπαξ τὸ τελώνιον ἐξ εἰς τὰ ἐκατὸν εἰς
τὸν τόπον τῆς πρώτης των ἐξαγωγῆς κατὰ τὸ ἄρθρον
3 τοῦ ὑπ' ἀρ' 1018 1Δ' ψηφίσματος.

3. Τὰ ἐντὸς τῆς Ἐπικρατείας μεταφερόμενα
πρὸς τροφὴν καὶ γεωργίαν ζῶα καὶ τὰ γεννήματα
εἶναι ἐλεύθερα τελωνίου· ἀλλὰ πρὸς ἀσφάλειαν, ὅτι
τὰ εἶδη ταῦτα δὲν θέλουν ἐξαχθεῖ ἐκτὸς τῆς Ἐπικρα-
τείας, ἀπαιτεῖται ἀποχρῶσα ἐγγύησις ἀπὸ τοὺς με-
ταφέροντας αὐτά.

Β' Τὸ παρὸν ψήφισμα θέλει ἔμβη εἰς πλήρη
ἐνέργειαν ἀπὸ τὴν 20 τοῦ παρόντος Μηνός.

Γ' Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ νὰ ἐνεργήσῃ
τὸ ψήφισμα τοῦτο.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 3 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἰσον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 4 Νοεμβρίου 1830.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.

Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 7 Νοεμβρίου.

Κίνησις πολεμικῶν πλοίων ἐν Ἰωλίμηνι.
Κατὰ πλους. Τὴν 5 Νοεμβρίου τὸ Γαλλικὸν βρ-
κιον Γρενατιέρ, ἐκ Γραμβούσης διὰ 3 ἡμερῶν.—Καὶ
ἡ γαμπάρα Φρουίτ, ἐκ Σμύρνης δι' ἡμερῶν 9, φέρουσα
ἐπιστολὰς πρὸς τὸν Κόμητα Κ. Πάνιν.

— Τὴν 7 ἡ Ἑλληνικὴ ὀλκὰς Ἀγ. Νικόλαος, ἐκ
Πόρου διὰ 4 ἡμερῶν.

Ἀπό πλους. Τὴν 5 ἡ Ἀγγλικὴ φρεγάτα Μαδ-
γάσκαρ.

Ἐκ Βοστίσης, 1 Νοεμβρίου.

(Ἐξ ἰδιαίτερου γράμματος.)

Τὴν 28 τοῦ λήξαιτος ὑπεδέχθη ἡ πόλις Βοστίτσα τὸν
Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην. Ἡ πόλις αὕτη, ἂν καὶ μικρὰ ὡς
πρὸς τὴν ἐκλασίαν της, ἔδειξεν ὁμως λαμπρὰν ὑποδοχὴν
διὰ τὴν ὁποίαν ἔλαβε τύχην νὰ τιμηθῇ μετὰ τὴν παρουσίαν
τῆς Α. Ε.

Ἡ ὑποδοχὴ αὕτη ὅχι ὀλίγον ἐξωγράφισε τὰ δείγματα
τῆς ἑκδυτάλης εὐγνωμοσύνης τοῦ λαοῦ πρὸς τὴν Α. Ἐξο-
χώτητα.

Μόλις ἠκούσθη ὅτι ἐφθασεν εἰς τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν,
καὶ οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως Βοστίτσης πρὸ τριῶν ἡμερῶν
σχολάζοντες ὅλοι περιέμενον κατὰ τὸν αἰγιαλὸν τὴν αἰτίον
ἐλευσίαν.

Ὅλος ὁ δρόμος ἀπὸ τῶν αἰγιαλῶν μέχρι τοῦ δημοσίου
καταπλήμαλος ἐστράφη ἀπὸ δάφνας καὶ μυρσίνας. Ὁ ἡγού-

μονες τῆς μονῆς τῶν Ταξιάρχων ὁμοῦ μετὰ τοὺς σεβασμιωτέ-
ρους τῶν συμμαχοῦντων κατέβη εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐνωθεὶς
μετὰ τοῦ ἱεροῦ κλήρου Βασιλίσσης ἐξήλθεν εἰς ὑπάντησιν
τοῦ Κυβερνήτου παρηκολούθει δὲ καὶ ὁ Ισπανοὶ τῆς
ἐπαρχίας ταύτης μὲν ὅλας τὰς ἐπιτοπίους ἀρχάς, καὶ τοὺς
κατοίκους τῆς πόλεως ταύτης.

Ὁλος ὁ ἱερός κλήρος καὶ ὁ λαὸς συνώδευται τὴν Α.
Ἐξοχότηα ψάλλοντες μέχρι τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου,
ὅπου ἐγίνε δοξολογία πρὸς τὸν ὑψίστον, εἰς τὸ τέλος τῆς
ὁποίας ἐξεφωνήθη καὶ λογιῶριον παρὰ τοῦ κυρίου Γ. Π.
Τριανταφύλλου παριστάνον, ὡς ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ, τὴν ὁ-
ποίαν ἔλαβεν εὐχαρίστησιν ἀξιοθεῖς τῆς παρουσίας τῆς
Α. Ε. Ὅλοι μετὰ τὸ τέλος τοῦ λόγου ἐξεφωνήσαν ἐπαναλα-
βόντες τρίς: Ζήτω ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος!

Ὅλη ἡ πόλις ἐφωτίσθη κατὰ τὴν ἐπιούσαν νύκτα καὶ
κατέσχον τὸ δημόσιον καλὰ τῆμα, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπε-
δέχθη ἡ Α. Ἐξοχότης. Εἰς ὅλας τὰς θύρας τοῦ κατὰ τῆ-
μαλος ἐφαίνετο γεγραμμένον κεφαλαιωδῶς τὸ “ Ζήτω ὁ
Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος ”, μετὰ σπένδους δάφνης
καὶ μύρτου περικυκλωμένον.

Μᾶς γράφουν ἐκ Τρικάλων τῆς Κορινθίας ὅτι καὶ κατὰ
τὴν ἐκείθεν διάβασιν τοῦ Κυβερνήτου ἐπροθυμήθησαν οἱ κά-
τοικοι νὰ δείξωσι τὰ αἰσθήματα τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ τῆς
χαρᾶς των διὰ τῆς ὁποίας ἔκαμαν φιλοτίμου καὶ παιδήμου
ἐποδοχῆς πρὸς τὴν Α. Ε.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Μασσαλίας, 11 Ὀκτωβρίου 1830.

(Ἐξ ἰδιαιτέρου γράμματος.)

Ἡ Ῥωσσία ἀνεγνώρισε τὸν Βασιλέα τῶν Γάλλων Λο-
δοβίκον Φιλίππον.

Τὴν 2 τοῦ ἐνεστώτος ὅλοι οἱ φυγάδες Ἰσπανοὶ συναχ-
θέντες εἰς τὰ σύνορα τῆς Γαλλίας, καὶ ἔχοντες ἀρχηγούς
4 Ἰσπανοὺς στρατηγούς, τὸν περιβόητον Μηνᾶν, τὸν
Βαλδὲξ, τὸν Βιγὸν καὶ τὸν Παῦλον, εἰσέβαλον εἰς τὴν
Ἰσπανίαν, καὶ εὐρόντες τὸν λαὸν πρόθυμον νὰ ἐνωθῇ μετὰ
αὐτοὺς, προχωροῦν εἰς τὰ ἐνδότερα τοῦ βασιλείου. Οἱ
καλόγηροι τοῦ μοναστηρίου Οὐδᾶς προσέφεραν εἰς τοὺς
φιλελευθέρους 40 χιλιάδας δίστηλα, διὰ νὰ τοὺς ἀφήσωσιν
εἰς ἡσυχίαν.

Οἱ Βελγοὶ ἐθριάμβευσαν κατὰ τῶν Ὁλλανδῶν.

Πρὸς τὰς ἄλλας συγχύσεις, αἵτινες κατασεύουν τὴν
Εὐρώπην, ἤρχισαν, λέγεται, νὰ ταρατίζονται καὶ οἱ Δέχοι,
ζητοῦντες ἐλευθερίαν.

Ἐν σύνταγμα Πεδενμοντίων θωρακοφόρων, ἀποστατήσαν
ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν, ἐπέρασε μετὰ τοὺς ἵππους καὶ μετὰ τὰ ὅπλα
των διὰ τῆς Γαλλίας, ὅπου εἴρε μεγάλην φιλοξενίαν, καὶ
παράγει εἰς τὴν Ἰσπανίαν νὰ ἐνωθῇ μετὰ τῶν φιλελευθέρων.

Διαιδικασία τῶν πρώην Ὑπουργῶν τῆς Γαλλίας.

Ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς τῶν Πατρικίων Βουλῆς εἰς δικα-
στήριον συγκροτηθείσης, τὴν 22 τοῦ παρελθόντος Σεπτεμ-
βρίου, ἐξεδόθη τὸ ἑξῆς ψήφισμα.

“ Τὸ τῶν Πατρικίων Δικαστήριον

“ Θεωρήσαν τὴν παρὰ τῆς βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων
γενομένην ἀπόφασιν ἐν τῇ κατὰ τὴν 16 τοῦ Σεπτεμβρίου
συνεδριάσει αὐτῆς, δι’ ἧς ἐγκαλοῦνται προδοσίας εἰς Κύριον
Πολίτην, Περικλέους, Χαντελῶζας, Γουερνὸν Ῥαμβέ-
λλας, Ὁτέξ, Καπέλλος καὶ Μοντβέλος, Ὑπουργοὶ ὑπο-
γράφαντες τὰ διατάγματα τῆς 13—25 Ἰουλίου.

“ Θεωρήσαν τὸ ἀπὸ τῆς 18 τοῦ Σεπτεμβρίου διάγγελμα
κοινοποιῶν τὴν εἰρημένην ἀπόφασιν εἰς τὴν τῶν Πατρικίων
Βουλῆν, μετὰ τῆς περικοπῆς τῶν πρακτικῶν τῆς τῶν Ἀν-
τιπροσώπων Βουλῆς, συνημμένης μετὰ τὸ διάγγελμα, καὶ
ἀποδεικνύουσης τοὺς Κυρίους Βερεγγέριον, Περτίλιν καὶ
Μαδέριον Μονζῶ, ὡς διωρισμένους ἐπιτρόπους νὰ ἐξακα-
λευθίσωσιν, ὑποστηρίξωσι καὶ ἐκτελέσωσιν ἐνώπιον τῆς
τῶν Πατρικίων Βουλῆς τὴν εἰρημένην κατηγορίαν.

“ Θεωρήσαν ὡσαύτως τὸ ψήφισμα τῆς τῶν Πατρικίων
Βουλῆς τῆς πρώτης τοῦ ἐνεστώτος (19 Σεπτεμβρίου)
ὁρίζον ὅτι θέλει συναθροισθῇ σήμερον ἡ Βουλὴ εἰς δικαστή-
ριον, διὰ νὰ κρίνῃ, καθὰ δεῖ, περὶ τῆς ἀνωτέρω εἰρημένης
ἀποφάσεως.

“ Βουλευσαμένη δὲ περὶ αὐτῶν καὶ

“ Σκεψαμένη ὅτι, κατὰ τοὺς ἀρτισμούς τῶν Ἀρθρῶν 55
καὶ 56 τοῦ Χάρτου τοῦ 1814, καὶ τοῦ 47 τοῦ Χάρτου τοῦ
1830, ἡ τῶν Πατρικίων Βουλὴ ἔχει μόνη τὸ δικαίον τοῦ
νὰ κρίνῃ τοὺς Ὑπουργοὺς κατηγορουμένους καὶ ἐναγομένους
ἐνώπιον αὐτῆς παρὰ τῆς τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς δι’
ἔγκλημα προδοσίας.

“ Σκεψαμένη πάλιν ὅτι, πρὶν πρὶν χωρῆται εἰς τὴν κρίσιν
τῆς παρὰ τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων γενομένης κατὰ
τὴν 16 Σεπτεμβρίου κατηγορίας, ἀνάγκη νὰ διαβεβαιωθῶ-
σι καὶ διαταχθῶσι τὰ περὶ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ τὴν διαδι-
κασίαν, τόσον ὡς πρὸς τοὺς φυλακωμένους τῶν ὑποδίκων,
ὅσον καὶ ὡς πρὸς τοὺς μὴ κατασχεθέντας.

“ Διατάττει ὅτι διὰ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς καὶ δι’
ἐκείνων ἐκ τῶν Πατρικίων, εἰς τοὺς ὁποίους ἤθελε κρίνει
πρέπον νὰ ἐπιτρέψῃ νὰ τὸν συμπράττωσι καὶ νὰ ἐπέχωσι
τὸν τόπον του, χορείας καλούσης, δέλουν ἐξετασθῇ τὰ
παρὰ τῆς τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς δεθέντα γράμματα,
ὁμοῦ μετὰ πᾶσαν εἰσαγωγικὴν πράξιν, ἥτις ἤθελεν εἶναι ἀναγ-
καίᾳ πρὸς διασάφησιν καὶ εἰδοποίησιν τῶν πεπραγμένων,
καθὼς καὶ πρὸς παρασκευὴν τῆς διαδικασίας· αἱ δὲ εἰσα-
γωγικαὶ αὗται πράξεις δέλουν κοινοποιηθῇ εἰς τοὺς ἐπι-
τρόπους τῆς τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς, διὰ νὰ κάμωσιν
ὁποιαδήποτε κρίνωσιν ἀρμεδίᾳ ζητήσεις, ὥστε, τελειω-
θείσης τῆς εἰρημένης ἐξετάσεως, καὶ συμπληρωθείσης
τῆς εἰσαγωγῆς, καὶ κοινοποιηθείσης εἰς τοὺς ἐπιτρόπους
τῆς τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς τῆς διαδικασίας, νὰ γένῃ
πᾶσα ἀναφορὰ εἰς τὸ δικαστήριον, διὰ νὰ ψηφισθῇ παρ’
αὐτοῦ τὰ δέοντα, καλεσθέντων καὶ ἀκουσθέντων, ἐὰν ζητή-
σωσι, τῶν ἐπιτρόπων τῆς τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς.

“ Διατάττει ὡσαύτως ὅτι, ἀπὸ τῆς εἰρημένης ἐξετά-
σεως καὶ συμπληρώσεως τῆς εἰσαγωγῆς, τὰ τοῦ γραμμα-
τέως ἔργα δέλουν ἐκπληροῦσθαι παρὰ τοῦ Γραμματεφύ-
λακος τῆς Βουλῆς, ὅστις δύναται νὰ συμπαραλάβῃ ἕνα
ὑπογραμμάτια ὠρκωμένον, διὰ νὰ ἐπέχῃ, χορείας τυχούσης,
τὸν τόπον του, καὶ ὅτι αἱ κλήσεις καὶ ἄλλαι πράξεις τῆς
ὑπηρεσίας τῶν κλητόρων δέλουν γίνεσθαι παρὰ τῶν κλη-
τόρων τῆς Βουλῆς.

(Le Globe.)

Φιλεμπορικὴ Ἀσφάλεια.

Ἐν Ἑρμιόπολει τῆς Σύρας, τὴν 26 Αὐγούστου 1830.

Ἐτυστήθη καὶ δεύτερον κατάστημα ἀσφαλείας εἰς τὴν Ἑρμιόπολιν τῆς Σύρας, γνωρίζμενον ὑπὸ τ' ὄνομα, Φιλεμπορικὴ Ἀσφάλεια, σκοπὸν ἔχον νὰ ἀναδέχεται τοὺς θαλασσίους κινδύνους παντοῦ εἶδους μετὰ τὰς μετριωτέρας ἀμοιβάς. Τὰ κεφάλαια τῆς Ἑταιρίας ταύτης συνίστανται εἰς Φοίνικας τριακοσίας χιλιάδας, δηλαδὴ ἐκ τριακοσίων Μεθέξεων, ἀνὰ χιλίους Φοίνικας ἐκάστης. Δί-
ναιται νὰ ἐγκαταγραφῶσι καὶ ἄλλοι Μέτοχοι ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἑταιρίας, ἕως νὰ συμπληρωθῶσι πεντακόσιαι Μεθέξεις.

Ἡ προθεσμία αὕτη λήγει περὶ τὰς μέσας Ὀκτωβρίου. Ἡ αὐξησις τῶν τοιούτων ὠφελίμων καταστημάτων, ἐνῶ πρέπει νὰ χαροποιῇ ὅλους τοὺς φιλογενεῖς, διότι εἶναι δείγμα τῆς καθημέραν γινομένης ἀναπτύξεως καὶ βελτιώσεως τῆς ἐμπι-
ρικῆς βιομηχανίας τοῦ ἔθνους, ἀνοίγει εἰς μὲν τοὺς ἐπιχει-
ζοντας αὐτὰ μεγαλεμπόρους, στάδιον νὰ ἐπεκτείνωσι θαρρῶ-
λέως τὰ ἐμπορικά τῶν ἐπιχειρημάτων, εἰς δὲ τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν πλοίων, μέσον νὰ πολυπλατύνωσι τὰ πλοῖά των, καὶ νὰ τὰ διακινδυνεύωσι ἀφ' ὧς εἰς ὅλας τὰς θαλάσσας καθ' ὅ-
λους τοὺς καιροὺς τοῦ χρόνου. Πόσον τὰ καταστήματα ταῦ-
τα συντείνουν εἰς τὴν ἐμπορικὴν τῶν ἐθνῶν αὐξήσιν καὶ εὐδαιμονίαν, ἀρκούν εἰς μαρτυρίαν ὅσα βλέπομεν εἰς τὰ πολιτισμένα ἔθνη. Δὲν εἶναι πόλις ἐμπορικὴ, ἥτις δὲν ἔχει, ἀναλόγως μετὰ τοῦ ἐμπορίου τῆς τὴν ἐκτατίν, πολλὰ ἢ ὀλίγα τοιαῦτα καταστήματα.

Οὐδ' ἐπεξηρώρησαν πολιτισμένα ἔθνη εἰς μόνην τὴν ἀσφάλειαν τῶν φορτίων των ἀπὸ τῶν θαλασσίων κινδύνων ἐπέκτειναν αὐτὴν ἕως καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου. Τοιοῦτοτρόπως εὗρηκαν ἀσφάλειαν εἰς τὰς κατα-
στάσεις καὶ τὴν εὐημερίαν των ὅλαι αἰοικογένειαι, τὸ πλεῖ-
στον μέρος τῶν ὁποίων διὰ τὰς πολυειδεῖς τύχας, εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκειται ἡ ἀσθενὴς ἀνθρώπινος φύσις, ἤθελαν, ἂν-
ευ τοῦ συστατικοῦ τούτου μέσου, ὀπισθοδρομεῖν πολυειδῶς καὶ ἀφ' ἑνὸς. Τὸ ἀσφαλιστικὸν κατάστημα δύναται προσ-
φυῶς νὰ ἐξομοιωθῇ μετὰ εὐνομούμενης πολιτείας τὸ σύστημα, τοῦτο μὲν πολιτικῶς, ἐκεῖνο δὲ οἰκονομικῶς θεωρούμενον. Καθὼς εἰς τὴν πολιτείαν ὅλοι οἱ πολῖται ἀναδέχονται χρεὴ
διὰ νὰ ἀπολαμβάνωσιν ἐπίσης καὶ δικαίωματα, τοιοῦτο-
τρόπως καὶ εἰς τὰ ἀσφαλιστικὰ καταστήματα διὰ τῆς
μετρίας συνδρομῆς τῶν πολλῶν, ἀσφαλίζονται ὅλων τῶν
βιομηχανευμένων πολιτῶν αἱ καταστάσεις καὶ τὰ συμφ-
ροντα. Δὲν θέλει βεβαίως περάσει πολὺς καιρὸς, ἵπóταν
καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα θέλουν εἰσαχθῇ τὰ πολυειδῆ ταῦτα
καταστήματα. Ἀλλ' ἕως ὅτου αἱ χρεῖαι τοῦ πολιτισμοῦ
μας ἀπαιτήσωσι τούτων τὴν εἰσαγωγὴν, ἐξ ἀνάγκης πρέ-
πει ν' ἀρχίσωμεν ἀπ' ὅπου ἀρχισαν καὶ ὅλα τὰ σήμερον
πολιτισμένα ἔθνη, δηλαδὴ ἀπὸ τῆς θαλάσσιον ἀσφαλείαν,
ἢ ὁποῖα εἶναι ἡ μήτηρ ὅλων τῶν ἄλλων παντοῦ εἶδους ἀ-
σφαλειῶν. Τὸ ἔθνος μας ἐξαιρέτως ἔχει μεγίστην ἀνάγκην
τοιούτων καταστημάτων, διότι εἶναι ἔθνος φιλέμπορον, καὶ
θαλασσέμπορον. Ἐχει πλοῖα παντοῦ μεγέθους, καὶ
καταγίνεται εἰς ζωὴν καὶ ἀκατάπαυστον μεγαλεμπόριον
καὶ παραπλεμπόριον (cabotage). Πρὸ τῆς πολιτικῆς
ἡμῶν μεταβολῆς δὲν ἦτον δυνατόν νὰ εὐδοκμήσουν τοιαῦτα
καταστήματα εἰς τὴν Ἑλλάδα, διότι καὶ τὸ ἐμπόριόν μας
ἐν γένει ἦτον περιορισμένον, καὶ αὐτὰ τὰ ἀσφάλειαν ἐπαγ-

γελλόμενα καταστήματα ἤθελαν εἶσθαι διόλου ἀσύστατα
διὰ λόγους πολιτικοὺς ὡς πρὸς τοὺς κρατοῦντας. Ἀλλὰ,
χάρις εἰς τὴν θεῖαν πρόνοιαν, παρήλθε πλέον ὁ δυστυχὴς
ἐκεῖνος καιρὸς. Σήμερον καὶ εἰς ἔθνος ἀνυψώθημεν, καὶ
νόμους προστάτας ἔχομεν, καὶ σημαίαν ἔχομεν, γνωρίζο-
μένην ἀπ' ὅλας τὰς Δυνάμεις ὡς σημεῖον ἐλευθέρου καὶ
ἀνεξαρτήτου ἔθνους. Ἐκτὸς τούτων κατεστράφη προσφά-
τως, χάρις εἰς τὴν φιλάνθρωπον ἐκστρατείαν τῶν Γάλλ-
ων, ἡ μάστιγς τοῦ χριστιανικοῦ ἐμπορίου, ἡ ἀπάνθρωπος
συστηματικὴ πειρατεία τῶν Ἀφρικανῶν, ὥστε οὐδ' ἐκ
τούτων ἔχομεν πλέον νὰ φοβώμεθα κανὲν κακόν. Ἄλλος
κίνδυνος δὲν μένει σήμερον κυρίως, πλὴν ὁ τῆς θαλάσσης,
καὶ ἰδὼν τὰ ἀρτιτύστατα ταῦτα καταστήματα χορηγοῦν
ὅλην τὴν εὐκολίαν διὰ νὰ ἀσφαλίζεται καθεὶς, καὶ μάλιστα
ἐντὸς τῆς πατρίδος του. Ἡ ἔλλειψις αὐτῶν τῶν καταστη-
μάτων πρὸ τῆς ἐθνεγεργσίας ἔκαμεν ὡς ἔξιν εἰς τοὺς περισ-
σοτέρους τῶν ἐμπόρων καὶ εἰς ὅλους σχεδὸν τοὺς ἰδιοκτῆτας
τῶν πλοίων, καὶ ἐξαιρέτως τῶν τριῶν ναυτικῶν νήτων, νὰ
θεωρῶνται ὡς περιττὴν, ἴτως καὶ περιφρονητὴν, τὴν ἀσφά-
λειαν. Ἀλλ' εἶναι καὶ τοῦτο κατὰ τῶν δυστυχῶν ἐκείνων
καιρῶν.

Ἐπειτα, καθὼς κατήντησαν σήμερον αἱ ἀμοιβαί, ὥστε
μετὰ 60% μείον νὰ ἀτφιλῇ τις τὸ πλοῖόν του δι' ἑνα
ὁλόκληρον χρόνον, καὶ μετὰ 80% ἂν συμπεριληφθῇ καὶ ἡ
Μαύρη Θάλασσα, εἶναι πλέον καὶ διὰ τὸν μικρέμπορον καὶ
διὰ τὸν μεγαλέμπορον ἀξιοκατάκριτον τὸ νὰ μένῃ ἀσκεπής.
Εἰς περίστασιν θαλασσίον ζημίας, ἂν εἶναι μικρέμπορος,
ἀφνίσκεται, διότι ἐφειδωλεύθη μίαν ἐλαχίστην δόσιν
χρηματικὴν ἂν εἶναι μεγαλέμπορος, διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν
ἐλαττώνει οὐτιωδῶς τὴν μεγάλην κατάστασίν του.

Δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἄκαιρον, πρὶν δώσωμεν τέλος εἰς
ταύτην μας, νὰ ἀναφέρωμεν τοὺς αὐτοὺς περὶ ἀσφαλείας
λόγους τοῦ Κυρίου Κουρβέτου, Συμβούλου τῆς Ἐπικρα-
τείας, λαλοῦντος εἰς τὸ νομοθετικὸν σῶμα τῆς Γαλλίας
κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἐμπορικοῦ Κώδικος τοῦ σοφοῦ ἐκε-
ינוῦ ἔθνους, διὰ νὰ ἀποδείξωμεν τραυτέρων εἰς τὸ Κοινόν,
πῶς θεωρεῖται τὸ περὶ ἀσφαλείας ἄρθρον εἰς τὰ φημισμένα
ἔθνη.

« Οἱ κίνδυνοι (λέγει) τῆς ναυτιλίας ἐδυτκόλευαν τὸ
» ἐμπόριον· τὸ ἀσφαλιστικὸν σύστημα ἀνεφάνη· ἐσυμδου-
» λεύθη τοὺς καιροὺς· ἔστρεψε τὸ βλέμμα του πρὸς τὴν
» Θάλασσαν· ἠρώτητε τὸ τρομερὸν τοῦτο στοιχεῖον· ἐγώ-
» ρισε τὴν ἀστασίαν του· προεῖδε τὰς τρικυμίας του·
» κατεσκόπευσε τὴν πολιτικὴν· ἔμαθε τοὺς λιμένας καὶ
» τὰ παράλια τῶν δύο ἡμισφαιρίων· ὑπέβαλε τὰ πάντα
» εἰς σοφὸν ὑπολογισμόν, καὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν προτεγ-
» γιζούσας θεωρίας, καὶ εἶπεν εἰς τὸν ἐπιχειρηματικόν
» ἐμπόρον καὶ τὸν ἀτρόμητον ναύτην. Ναί, εἶναι συμφο-
» ραί, εἰς τὰς ὁποίας ἡ ἀνθρώπινος φύσις ἀναγκάζεται
» νὰ ἐνδῶσῃ, ἀλλ' ὡς πρὸς τὰ ὑπάρχοντά σου, πῆγαίνε,
» διέλθε τὰς θαλάσσας, βάλτε εἰς ἐνέργειαν ὅλην σου
» τὴν ἐπιτηδεύτητά καὶ τὴν βιομηχανίαν, καὶ ἐγὼ ἀνα-
» δέχομαι ὅλους σου τοὺς κινδύνους. Ἐκτοτε, Κύριοι,
» ἂν συγχωρῇται νὰ τὸ εἰπῇ τις, τὰ τέσσαρα μέρη τῆς
» οἰκουμένης συνεμήνησαν. »

« Τοιοῦτον εἶναι τὸ ἀσφαλιστικὸν συνάλλαγμα κτλ.

Ποικίλα.

Ἀρχαιολογικά τινα περὶ Ναυπλίου.

Τοῦ Ναυπλίου τὰ γενέθλια ἢ Ναυπλίας, κατὰ τὸ συνηθέστερον εἰς τοὺς παλαιούς μας ὄνομα, εἶναι ἀρχαιότατα. εἰ μὲν δέλουσι ὅτι ὠνεμάσθη εὐτως ἀπὸ Ναύπλιον υἱὸν Ποσειδῶνος καὶ Ἀμυμώνης τὸν πρῶτον οἰκιστὴν τοῦ ζῶντος περὶ τὰ Τρεϊκὰ· εἰ δὲ ἀπὸ τὸ ναυσι πρὸς πλεῖσθαι, οἷον εἰπεῖν καθ' ἡμᾶς, ἀραγμα ἢ καραδοστάσιον, ὡς τὸ καλῆτερον ὅλης τῆς ἀκτῆς τοῦ Ἀργους, τοῦ ὁποίου ἔπειτα ὑπῆρξε πολὺν καιρὸν ναύσταθμος. Ὁ Στράβων δέχεται τὴν δευτέραν ταύτην ἐτυμολογίαν καὶ κρίνει πλάσμα τὴν περὶ Ναυπλίου καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἱστορίαν· διότι οὐδ' ὁ Ὅμηρος, λέγει, δὲν ἀναφέρει τίποτε περὶ τοῦ Ναυπλίου τούτου, οὐδὲ περὶ τοῦ Παλαμῆδους· ἀλλ' ἐπειδὴ Ναύπλιος μὲν ἀναφέρεται εἰς τὴν ἀρχαιότητα φθοροποιός τις πειρατῆς περὶ τὸν Καφηρέα (Καθεδόροι) τοῦ δὲ Παλαμῆδους τὸνομα σώζει ἕως τῆς σήμερον ἢ κορυφῇ τῆς πόλεως, διατί νὰ ζητῶμεν ἄλλου τὴν ἐτυμολογίαν τῶν τόπων;

Οἱ πρῶτοι τοῦ Ναυπλίου κάτοικοι, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Παντανίου, ἦσαν Αἰγύπτιοι ἀπὸ τοὺς συνακολουθήσαντας τὸν Δαναὸν καὶ κατασταθέντας εἰς τὸ Ἀργος, ὁπόθεν ἐλθόντες μετὰ τρεῖς γενεάς ἐκτίσαν τὸ Ναύπλιον οἱ ἀνωτέρω φαίνεται καὶ ἀπὸ τὸ εἰσέτι σωζόμενον μέρος κυκλώπειον τοῦ τείχους τῆς ἀκροπόλεως ὅτι δὲν ἐκτίσθη πολὺ ὕστερον τοῦ Ἀργους καὶ τῆς Τίρυνθος.

Τοῦ Ναυπλίου τὸνομα εὐρίσκεται καὶ εἰς τὸν Ἡρόδοτον ἐκστρατεύοντες ποτε κατὰ τοῦ Ἀργους εἰς Σπαρτιάται δὲν ἐτόλμησαν κατὰ τινὰ χρησμὸν νὰ περάσουν τὸν Ἑρασίνον (Κεφαλᾶρι), ἀλλὰ στραφέντες εἰς τὴν Θυρίαν (Ἀστρος), ἐμῆκαν εἰς πλοῖα καὶ ἀπέβησαν ἑξαφια εἰς Τίρυνθιν ἡν χῶρην καὶ Νανηλίην· ἔδραμον πρὸς τοῦτο τὸ μέρος οἱ Ἀργεῖοι καὶ ἐσπριτοπέδευσαν πλησίον τῆς Τίρυνθος εἰς τὴν τότε λεγομένην Σήπειαν, νῦν δὲ Βάλτον ἢ Δαλαμανάραν (ὄνομα κύριον Ἰταλικόν). Τὸ Ναύπλιον, ὡς φαίνεται, ἦτον ἔρημὸν κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν, δηλονότι μετὰ τρεῖς περίπου αἰῶνας ἀπὸ τὸν πρῶτον οἰκισμόν του· τὸ εἶχον οἱ Ἀργεῖοι καταστρέφει ἐν καιρῷ τοῦ β' Μεσσηνιακοῦ πολέμου ἐπὶ Ἀριστομένους, ὡς λακονίζον· οἱ δὲ Σπαρτιάται ὑποδεχθέντες τοὺς ἐκπεσόντας Ναυπλιώτας, καὶ ἔχοντες ἤδη κυριευμένην τὴν Μεσσηνίαν, τοὺς ἔδωκαν εἰς κατοικίαν τὴν Μεσσηνίαν, ὅπου ἔμειναν ἕως τέλους καὶ μετὰ τὴν καθίδρυ τῶν Μεσσηνίων ἐπὶ Ἐπαμινώνδου.

Δὲν ἔχομεν οὔτε βιβλιοθήκας οὔτε τὸν καιρὸν, ὥστε νὰ ἐρευνήσωμεν καταλεπτῶς τὴν ἱστορίαν αὐτῆς τῆς πόλεως, τί ἦτον καὶ τί ἔπαθεν εἰς διάστημα πολλῶν αἰώνων πρὶν τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως· οἱ Τούρκοι κατὰ τὸν Μελέτιον ἐκυρίευσαν τὸ Ναύπλιον συγχρόνως καὶ τὴν Μονεμβασίαν διὰ συνθήκης τὸ 1450 ἔτος· ὁ περὶ φημος τῆς Βενετίας Ναύαρχος Μορεζίνος τὸ ἐλευθέρωσε τῷ 1687 διὰ τῆς συμπράξεως τῶν Ἑλλήνων· τὰ δὲ τελευταῖα τοῦ Ναυπλίου συμβάντα μέχρι σήμερον εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστά.

Κατὰ τὸν Παντανίαν ἦτον εἰς τὸ Ναύπλιον ναὸς Ποσει-

δῶνος καὶ πέτρα ἔχοντα ἐγγραμμένην εἰκόνα ὄνου, διότι φαγὸν ἀμπελὸν κλήμα, ἐδίδαξε πρῶτον αὐτὸ τὸ καλὸν ζῶον τοῦ Ναυπλιώτας νὰ κλαδεύουν τὰ κλήματα διὰ νὰ βλαστάνουν καλῆτερα. Ἦτον καὶ πηγὴ Κανάθος, εἰς τὴν ὁποίαν καταβαίνουσα κατ' ἔτος ἢ Ἡρα, ὡς ἐλέγτο, ἀνελάμβανε τὴν παρθενίαν τῆς· αὐτὴ δὲν εἶναι ἄλλη βίβαια παρὰ ἢ σήμερον λεγόμενη Γλυκεῖα πλησίον τοῦ ὁμωνύμου βουνοῦ εἰς τὸν δρόμον τοῦ Ἀργους.

Μεταξὺ Ναυπλίου καὶ Ἀργους παρὰ τὴν θάλασσαν ἦτοι εἰς τὸ βάθος τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου ἦσαν τὸ πάλαι τινὲς πόλεις, ἢ χωρία, εἰς Ἀναβαθμοὶ, ὅπου κατὰ πρῶτον ἀπέβη ὁ Δαναὸς ἐρχόμενος ἀπὸ Αἰγύπτου νὰ κατοικήσῃ τὸ Ἀργος, Μήδεια, Τημέινιν, καὶ ἄλλα. Ὑπεράνω δὲ κατὰ τὸν δρόμον τοῦ Ἀργους εἰς Ἐπίδαυρον ἦτον Ἡραῖον, ἢ Ναὸς τῆς Ἡρας, ὁνομαστὸς διὰ τὸ κάλος καὶ διὰ τὴν ἀρχαιότητά του. Ἐπὶ δὲ Ἀθήνη, Εὐνὴ, Νηξίς, τὴν ὁποίαν ὁ Μελέτιος θέτει εἰς τὸ παρεφθαρμένον Ἡρι.

Τὸ Ναύπλιον λοιπὸν εἶναι καὶ ἀρχαιότατον καὶ ὁπωσὺν περίεργον εἰς τὴν παλαιὰν ἱστορίαν· ἀλλὰ τῆς ὑπάρξεώς του αἱ λαμπρότεραι εἶναι ἴσως αἱ νῦν ἡμέραι. Οἱ δὲ σημερινὲς κάτοικοι τότε μόνον δέλουσι κριθῇ ἀξιολογώτεροι τῶν παλαιῶν, ὅταν ὑπερβῶν ἐκείνους εἰς τὴν φιλοκαλίαν, τὸν πρὸς τὰ κοινὰ ζῆλον, τὸ φιλόπατρι, κτλ.

Φιλύδημος Ἰγλαῖος.

Ἑρανὸς ὑπὲρ τῶν ἐν Ἡλίδι συστηθησομένων σχολείων.

Λαμπρῆς Καραντσᾶς, ἐνοικιστῆς τῶν φετεινῶν προσδὼν τῆς ἐπαρχίας Πύργου. κατέθεσε	Φ. Ἰν. Λεπ.
περιπλέον ὑπὲρ τῶν συστηθησομένων σχολείων	400
Ἀγγελῆς Κουμανιώτης, τῶν τῆς ἐπαρχίας Π. Πατρῶν	342
Χρήστος Πουλόπουλος, τῶν τοῦ Νεοκάστρου	57
Ἀναγνώστης Οἰκονομίδης, Γεώρ. Τριανταφύλλης, καὶ	τῶν τῆς Ἀνδρούτης 114
Θανάσης Ντισάννης,	
Ἀλέξιος Μανούσος, τῶν τῆς Ἀρκαδίας	57
Π. Α. Κονδάκης, καὶ	τῶν τῆς Μεθώνης 136:80
Π. Διαμαντόπουλος,	
Δημήτριος Ἀντωνόπουλος, τῶν τοῦ Νησίου	114
Παναγιώτης Δαμιουλιᾶς, εἰς χωρίον τῆς ἐπαρχίας Πύργου	11:40
Ἀναγνώστης Πουλόπουλος, μέρους τῶν τῆς Μικρομάνης	11:40
Ζαφείρης Μπούρας, τῶν τοῦ χωρίου Κωνσταντίνων τῆς Ἀνδρούσης	22:80
Ἀνώνυμός τις	8:20

Κεφάλαιον Φοίνικες 1274:60

Αριθ. 89.

Έτους Ε.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Έτησία Φοίνικας 36
Έξαμηνιαία 18
Τριμηνιαία 9
Αί συνδρομαί γίνονται ένταύθα μόνον έν τω
Γραφείω τής Εφημερίδος, εις όλα δέ τα
λείπα μέρη του Κράτους, παρά τοις Επιστάταις του Ταχυδρομείου.

12 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1830.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Πράξεις τής Κυβερνήσεως.

Αρ 2,611.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Πρός τους κατά την Έπικράτειαν Έκτάκτους Έπι-
τρόπους και Διοικητάς.

Πληροφορείται ή Κυβέρνησις ότι νόσος επιδημική, χολοφόρια καλουμένη, μαστίζει τας μεσημβρινάς επαρχίας της Ρωσίας, και έπειδή τα Έλληνικά πλοία περιπλέοντα και εις εκείνα τα παράλια είναι υποκείμενα εις τό να πάθουν, άν δέν προφυλαχθούν, και να διαδώσουν τό μίασμα εις τό Κράτος, σπεύδει να ειδοποιητή έγκυκλίως τας κατά τόπους Αρχάς, και διατάττει να λάβετε χωρίς αναβολής δραστηριώτατα μέτρα, καθως υπαγορεύουσιν αι Ύγειονομικαί διατάξεις, και να διπλασιάζετε την προσοχήν και φροντίδα, διά να προφυλάξετε την πατρίδα από τα ένδεχόμενα δεινά.

Η νόσος αύτη, Κύριε, είναι θανατηφόροτέρα και όδυνηρωτέρα παρά την πανώλην, αλλά και τόσον φοβερώτερα, όσον είναι άδηλον άν ήναι διά της άφής μόνον ή και δι' αυτού του αέρος κολλητική. Έπεται διά τούτο να λάβετε πολύ πλειοτέραν πρόνοιαν τής κοινής υγείας κατ' αυτήν την περίστασιν, παρά εάν έπρόκειτο περί πανώλους, έναντίον τής έποίας δέν είναι αδύνατον να ληφθώσιν ασφαλής προφυλακτικά. Λοιπόν, άμα λάβετε την προϋσάν μας, σπεύσατε να συμβουλευσετε τους πλοιάρχους, ότοι διαπλέουν εις τας θαλάσσας τής Ρωσίας ή τής Ασίας, όπου άκούεται χολοφόρια, να φυλάσσωνται όσον τό δυνατόν από την επιδημικήν ταύτην νόσον· να προσέχετε δε καλώς ώστε, όσοι τούτων εισπλεύσωσιν εις τους Έλληνικούς λιμένας από τα μεμολυσμένα εκείνα ή από άλλα ύποπτα μέρη προσερχόμενοι, να μη λαμβάνωσι καμμίαν συγκοινωνίαν, είμή άφ' ου καθαρισθώσι καθ' όλην την ακρίθειαν. Προπάντων θέλετε εξετάζει εις πιστοποίησιν τής υγείας των έν τοιούτοις πλοίοις, άν οι άνθρωποι είναι οι αυτοί εκείνοι, οΐτινες έσυγκρότουν τα πληρώματα, ότε εξέπλευσαν τα ειρημένα πλοία, άν πάσχουν τινές εξ αύτών και ποίαν ασθένειαν πάσχουν, άν έλλειψε κανείς, τι έγεινε, και καθεξής, διότι εκ των τοιούτων εξετάσεων έμπορούν ν' ανακαλυφθώσι πράγματα συντείνοντα εις τόν προκείμενον σκοπόν τής ασφάλειας του Κράτους. Πρός τούτοις θέλετε διατάζει έντόνως άπαντας τους υγειονομικώς έπιστατούντας εις τας υπό την διοίκησίν σας

επαρχίαςν άγρυπνώσι με πατριωτισμόν και να εκπληρώσι τά χρέη των με όλην την αυστηρότητα· θέλετε τους παραστήσει πόσον βαρεία είναι ή ευθύνη, ήτις βαρύνει πρό πάντων εις αυτούς, άν παραμελήσουν κατά τι και όπωςδήποτε τα προς την πατρίδα καθήκοντά των και παραβλέψουν τό πολυτιμότεον, την κοινήν υγείαν. Και έν τούτω, άν εξ άτυχίας ήθέλατε εξακριβώσει, είτε υποθέσει τοιοῦτόν τι δυστύχημα εις κανέν εκ των εισπλέοντων εις τους Έλληνικούς λιμένας πλοίων, ήμετέρων ή άλλοτριών, θέλετε λάβει τ' αναγκαία μέτρα, ώστε να τό φυλάξετε εις τελείαν άκοινωνίαν, και ν' αναφέρετε έμπεριστατωμένως εις την Κυβέρνησιν, εξαιτήσοντες τας διαταγάς της περί του πρακτέου.

Σας περικλείομεν περιγραφήν των συμπτωμάτων τής επιδημίας ταύτης γενομένην από τόν δόκτωρα Δ. Ταλιμπιέτρην, διά να σας χρησιμεύση εις τας παρατηρήσεις σας. Ακολουθως δε έμπορούμεν να σας δώσωμεν και τας χρειώδεις οδηγίας περί τής θεραπείας του κακού, μόλον ότι άπευχόμεθα την ανάγκην ταύτην.

Εν Ναυπλίω τή 8 Νοεμβρίου 1830.

Ο Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ο Γραμματέας τής Έπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

ΠΕΡΙ ΧΟΛΟΦΟΡΙΑΣ.

Εν γένει και με μικράν τινα διαφοράν ή σποραδική, ή επιδημική χολοφόρια χαρακτηρίζεται από συνεχείς σχεδόν και σφοδρούς έμετούς χολωδών ύλδων, υποχλώρων και υπομελαίνων, όμοίων τής του οίνου τρυγός, και από συνεχείς εκκενώσεις παρομοίων ύλδων με τεινασμούς και λυγμούς συνωδευμένας και με όξεις και σφοδρούς πόνους τής κοιλίας, ήτις είναι τεντωμένη ή συνεσταλμένη, και ως προς την παρμικράν θλίψιν κατά πολλά αισθαντική.

Ο σφυγμός του πάσχοντος είναι ολίγος, συνεχής, αδύνατος και ένίοτε ανεπαίσθητος· αι νοεραί και σωματικά του δυνάμεις εις τό άκρον αδύνατοι· πάσχει στενοχωρίαν, συγκοπήν, σπασμούς των γαστροκνημίων· είναι εις άκρον ψυχρός, υδρώνει από καιρόν εις καιρόν, και φλέγεται από την δίψαν. Μεταξύ των φαινομένων τούτων παρατηρείται ότι οι χαρακτηρισ του προσώπου του είναι πολλά ήλλοιωμένοι· τα δέ μέλη του συνεσταλμένα και εις σπασμωδικήν κατάστασιν· ή παραφροσύνη, ή λειποθυμία και ό παντελής άπαυδισμός είναι του θανάτου οι πρόδρομοι.

Ενίοτε ἡ γολόρροια φανερώνεται ἐξαίφνης, ἢ ἀφ' αἰσθανθῆ
ὁ πρὸ αὐτῆς προσβάλλομενος ἄνθρωπος, πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν
πικρίαν εἰς τὸ στόμα, δίψαν, ἀνυρεξίαν, ναυτίαςιν, ριζιματὰ
ὄζοντα ὡς διεσθαρμένον, χαυνότητα αὐτόματον, τραυιγματα
ἢ σπασμούς τῶν μυῶνων, πόνους εἰς τὸ ἐπιγάστριον, ρίγας
διαδεχόμενον θερμὴν καὶ τέλος πυρετόν. Τότε ἀρχίζει ὁ ἔμε-
τός καὶ ἡ διάρροια καὶ τὰ λοιπὰ θανατηφόρα σημεῖα εἴ-
νταυτῶ, εἴτε μὲ πλείωτέραν ἢ ὀλιγωτέραν ὁρμὴν αὕτη ἡ
στάσις τοῦ ἀσθενοῦντος διαρκεῖ ὥρας τινος, ἢ καὶ πολλὰς
ἡμέρας κατὰ συνέχειαν, καθ' ἃς φαίνεται ὅτι ἀνυπακούει,
ἀλλὰ σπανίως ὑπερβαίνει τὴν ἐξιδόμην, ἡ δὲ ἐκβάσις ὡς ἐπὶ
τὸ πλεῖστον δυστυχής.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Πόρου, 3 Νοεμβρίου.

Τὴν τριακοστὴν τοῦ παρελθόντος μηνός, ἡμέραν πέμ-
πτην τῆς ἐβδομάδος, ὥραν δεκάτην πρὸ τῆς μεσημβρίας, ἐ-
πανηγυρίσθη εἰς τὸ Μοναστήριον τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ἡ
ἐναγξίς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς κατὰ τὴν ἐφεξῆς ἐκ-
θεσίαν.

Περὶ τὴν ἐνάτην ὥραν πρὸ τῆς μεσημβρίας ὁ Μητρο-
πολίτης Αἰγίνης, Ὑδρας καὶ Πόρου Κύριος Γεράσιμος με-
τὰ τῶν πρωτίστων Κληρικῶν, τὰ μέλη τῆς Ναυτικῆς Ὑ-
πηρεσίας ἐνδεδυμένα τὰ παράσημά των μετὰ τῶν Γραμ-
ματέων καὶ ὑπαλλήλων αὐτῶν, οἱ ἐδῶ εὑρεθέντες Πλοίαρχοι
ἐνδεδυμένοι τὰ παράσημα αὐτῶν μετὰ τῶν Γραμματέων
τῶν, ὁ Εἰρηνοδίκης καὶ οἱ Δημογέροντες τῆς νήσου μετὰ
τῶν Γραμματέων αὐτῶν, ὁ Ὑγεινόμος καὶ ὅλοι οἱ ἐν Ὑ-
πανηγύμασι λοιποὶ, καὶ πολλοὶ ἄλλοι Ἀξιωματικοὶ προσ-
κεκλημένοι παρὰ τοῦ Διοικητοῦ Κυρίου Γ. Γλαράκη, ἐσυ-
άχθησαν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ οἱ ἐδῶ Ἐκλαμπρότατοι
Πρόξενοι τῶν ξένων Δυνάμεων, καὶ ὁ εὐγενέστατος Πλοίαρ-
χος Κύριος Ἐπανταχὴν Διοικητὴς τοῦ δικρότου τῆς Α. Α.
Μ. πασῶν τῶν Ῥωσιῶν Ἀλεξάνδρος Νεύσκη, συνωδευμένος
μὲ πολλοὺς Ἀξιωματικούς καὶ τὸν Ἱερέα τοῦ δικρότου, εὐ-
χρηστήθησαν νὰ συγκαταλεχθῶσιν εἰς τὴν συνωδίαν ταύτην.
Πρὸς τούτοις πολλαὶ ἐκ τῶν ἐδῶ ἐπισήμων γυναικῶν συγ-
καιηριθμήθησαν εἰς τὴν ὁμήγουρι. Οὕτω συγκροτουμένης τῆς
ὁμηγύρεως, ὁ Διοικητὴς μετ' ὅλης αὐτῆς ἐξεκίνησε διὰ
θαλάσσης εἰς τὸ Μοναστήριον.

Ἡ μετακόμισις ἐγένετο εἰς δέκα λέμβους ἀξιολόγους τῶν
ἐθνικῶν πλοίων μετὰ τὴν ἀπαιτουμένην τάξιν. Ἡ εἰρηκὴ
γαλήνη τῆς θαλάσσης ἐκαλλώπιζε τὴν χαρμόσυνον πανή-
γυριν.

Ἀμα ἀφ' οὗ ἐγένετο ἡ ἀπόβασις εἰς τὸ παράλιον τοῦ Μο-
ναστηρίου, ἀρχισαν οἱ κώδωνες τοῦ Μοναστηρίου νὰ ἤχῳ-
σιν, ἕως ὅτου ἡ συνωδία ἔφθασεν εἰς τὸ Μοναστήριον, καὶ
εἰσέβη εἰς τὸν θεῖον ναόν, ὑποδεχθεῖτα εἰς τὰς θύρας τοῦ
Μοναστηρίου ἀπὸ τοὺς διδασκάλους τῆς Ἐκκλησιαστικῆς
Σχολῆς, τὸν ἡγούμενον, τοὺς μοναχοὺς τοῦ Μοναστηρίου,
καὶ τοὺς μαθητὰς τῆς Σχολῆς, ἐνδεδυμένους τὴν παρὰ τῆς
Σ. Κυβερνήτους διερισθείσαν στολήν. Ὁ πλητεῖον τοῦ Μο-
ναστηρίου δρόμος, ἡ θύρα τοῦ Μοναστηρίου, καὶ ὁ ναὸς
ἦσαν στολισμένοι μετὰ δάφνης καὶ μυρσινῆς, καὶ φωτοχυσία
πληρὴς ἐλάμπρυνε τὸν ἱερόν ναόν.

Ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ ἱερεῖς ἔψαλλον παράκλησιν εἰς τὴν
Θεοτόκον, καὶ τριπάραια τινα ἐκ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ἀγίου

Πνεύματος, καὶ μετὰ τὸ τέλος ὁ διδάσκαλος τῆς Ἐκκλη-
σιαστικῆς Σχολῆς Κύριος Προκόπιος ἐξεφώνησε λόγον ἀρ-
μοδίον εἰς τὴν τελετήν.

Μετὰ ταῦτα ὅλη ἡ συνωδία ἀνέβη εἰς τὸ εὐρυχωρότερον
δωμάτιον τοῦ Μοναστηρίου, δαφνοστόλιστον καὶ αὐτὸ ὄν,
καὶ εἰς τὴν μέσθην ἔχον τὴν εἰκόνα τοῦ Σ. ἡμῶν Κυβερνήτου
μετὰ στέφανον δάφνης καὶ μυρσίνης ἐστολισμένον. Ἐκεῖ ὁ
Διοικητὴς, ἀφ' οὗ ἐχαιρέτησε πρῶτον τὸν Ἀρχιερέα, δεύτε-
ρον τοὺς ἐπιστήμους, ἀλλογενεῖς, καὶ τρίτον ὅλην τὴν λοι-
πὴν ὁμήγουριν, ἐξεφώνησε σύντομον λόγον (ὁ ὅποιος ἐπι-
συνάπτεται ἐνταῦθα), εἰς τὸ τέλος τοῦ ὁποίου ἀνεφώνησαν οἱ
μαθηταὶ καὶ ὅλη ἡ ὁμήγουρις τρεῖς τὸ "Ζήτω ὁ Κυβε-
ρνήτης!",

Ἀφ' οὗ ὁ Διοικητὴς ἔπαυσεν, ὁ διδάσκαλος Κύριος Βενέ-
δικτος ἐξεφώνησε λόγον ἀρμόδιον εἰς τὴν τελετήν, καὶ εἰς τού-
του τὸ τέλος ἀνεφώνησε πάλιν ἡ ὁμήγουρις τὸ "Ζήτω ὁ Κυ-
βερνήτης!",

Ἐπειτα ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως εὐχὴ πρὸς τὸν
Θεὸν ὑπὲρ τῶν μαθητῶν, καὶ εἰς τὸ τέλος ἐγένετο μικρά τις
περιποίησις εἰς τοὺς συγκροτούμενους τὴν ὁμήγουριν ἀπὸ
γλυκὰ καὶ ἄλλα.

Ἡ ὁμήγουρις ὅλη ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὸ Μοναστήριον, καὶ
μετεκομίσθη μετὰ τὴν αὐτὴν τάξιν εἰς τὴν πόλιν. Ἀμα δὲ
ἀφ' οὗ ἐπέβη εἰς τὰς λέμβους, καὶ ὀλίγον ἀπεμακρύθη ἀπὸ
τοῦ παράλιου τοῦ Μοναστηρίου, τὸ δίκροτον ἡ Ἑλλάς ἐ-
κανονοδόλησε δεκατρεῖς, πρὸς ἐπισφράγισιν τῆς ἱερᾶς Ταύ-
της τελετῆς. Ὅλη ἡ ὁμήγουρις, ξένοι καὶ ὁμογενεῖς, ἔμειναν
εὐχαριστιμένοι.

Ὁ Πλοίαρχος Κύριος Ἐπανταχὴν ἤτησε τὴν ἄδειαν πα-
ρὰ τοῦ Διοικητοῦ διὰ νὰ κάμῃ μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν αἰ-
τοῦ συνεισφράσῃ τινα ὑπὲρ τῆς νεοσυσταθείσης Ἐκκλησια-
στικῆς Σχολῆς, καθὼς καὶ τὴν ἔκαμε, συνισταμένην εἰς
τεσσαράκοντα τάλληρα δισηλὰ τὰ ὅποια τὴν ἐπιούσαν
ἀπέστειλε δι' ἐνὸς τῶν ἀξιωματικῶν αὐτοῦ πρὸς τὸν Διο-
κῆτήν.

Ὁ παρὰ τοῦ Διοικητοῦ ἐκφωνηθεὶς λόγος.

α Πανιερώτατε, ἀξιολύστοι Κύριοι, καὶ ἡ λοιπὴ ἀξιό-
τιμος ὁμήγουρις.

» Ἔθνος ἀναγεννώμενον, ὅποιον εἶναι τὴν σήμερον τὸ Ἑλ-
ληνικόν, ἄλλην μεγαλήτεραν βίβλαια ἀνάγκην δὲν ἔχει, εἰ-
μὴ νὰ ἐπιλύχῃ ἄξιον ἀρχηγόν, διὰ νὰ τὸ χειραγωγήσῃ ἀσφα-
λέστερον εἰς τὴν μέλλουσαν εὐτυχίαν τοῦ. Χάρις εἰς τὴν
θεῖαν πρόνοιαν, ἥτις εὐδόκησε νὰ χορηγήσῃ εἰς τὸ ἡμίτε-
ρον ἔθνος ἀρχηγόν, ἄνδρα συνελόν καὶ πολυπειρόν, τὸν Σε-
βαστὸν ἡμῶν Κυβερνήτην.

» Καθημέραν βλέπομεν νέα δείγματα τῆς ὑπὲρ τοῦ ἔθνους
κηδεμονίας τοῦ καλοῦ τοῦτου πατρός. Ἀλλ' αἰ καὶ καθ'
ὅλα τὰ ἄλλα χρεωστούμεν νὰ εὐφημησώμεν τοὺς ὑπὲρ τοῦ
ἔθνους ἀκαμάτους ἀγῶνάς του, ἐξαιτίας ὅμως ὀφείομεν
νὰ θυμιάσωμεν τὴν ὑπὲρ τῆς ἡθικῆς βελτιώσεως αὐτοῦ
πατρικὴν του κηδεμονίαν. Καὶ ὅπως, τι ἄλλο παρὰ τὴν
ὑπὲρ τῆς ἡθικῆς βελτιώσεως κηδεμονίαν χαρακτηρίζει τὸν
καλὸν ἀρχηγόν, καὶ ἀγαθὸν πατέρα τοῦ ἔθνους;

» Ὁ Σεβαστὸς ἡμῶν Κυβερνήτης, αἰμᾶ εἰς τὴν σύστασιν
ταυτῇ ἀλληλοδιδασκικῶν καὶ ἄλλων σχολείων ἐκρίνει ἀ-
ξίον τῆς πατρικῆς του προνοίας νὰ συστήτῃ καὶ ἰδιαιτέρου
σχολεῖον Ἐκκλησιαστικόν. Σχολεῖον, διὰ νὰ παιδευθῶσιν
εἰς αὐτὸ οἱ μέλλοντες νὰ διδάξωσι τοὺς ἀδελφούς του τὴν

εὐαγγελικὴν ἠθικὴν. Τοῦτου τὴν ἐναγξίν σήμερον πανηγυρίζει ἡ παροῦσα ὁμήγυρις, τὴν ὁποῖαν σεμνύνει παρὼν ὁ Πατριάρχης Ἀρχιερεὺς, ἀπὸ καλοκάγαθίαν τῶν τιμῶσιν ἐπίσημοι ἄνδρες ἀλλογενεῖς, καὶ στολίζουσιν ἀξιωματικοὶ τῆς Κυβερνήσεως.

Ὅσον εἶναι περιττὸν νὰ δεῖξωμεν, τὴν ὁποῖαν ἔχομεν ἀνάγκην Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, ἄλλο τόσον εἶναι λυπηρὴν νὰ ἐνθυμίσωμεν τὴν παρελθούσαν ὡς πρὸς τοῦτο κατὰστασιν τοῦ ἔθνους. Τίς ἐξ ἡμῶν ἀγνοεῖ, ὅτι τὸ πλεῖστον μέρος τῶν ἱερωμένων μας ἔπασχε, καὶ εἰσέτι πάσχει οἰκτρὰν ἀμάθειαν; Ἀλλ' αἱ ἀφήνωμεν τὰ λυπηρὰ παρελθόντα, καὶ ἂς εὐχριστήσωμεν τὸν Θεόν, ἀτενίζοντες εἰς τὰ ὁποῖα σὺν Θεῷ προβαίνουμεν βελτιώτερα.

Ναί, οἱ μαθηταὶ τῆς ἱερᾶς ταύτης Σχολῆς! δὲν εἶναι οὔτε τῆς ὥρας, οὔτε ἰδικόν μου ἔργον νὰ σᾶς δεῖξω, πόσον εἶναι ὑψηλόν, τὸ ὁποῖον σκοπεύετε ἐπάγγελμα. Ὅτι δὲ χρεώτῳ νὰ σᾶς ἐνθυμίσω, εἶναι τὸ ἐφεξῆς τοῦτοι Ὁ Σεβαστὸς ἡμῶν Κυβερνήτης ἐπρονόησε νὰ σᾶς ἐμπιστευθῇ εἰς διδασκάλους πεπαιδευμένους καὶ ἐναρέτους, καὶ ἐφρόντισε νὰ σᾶς προσημεύσῃ ὅλα τὰ μέσα, ὅσα συντείνουν νὰ ἐπιτύχετε τὸν ὁποῖον προεβλεθεῖ ἱερὸν σκοπὸν. Ἀπὸ σᾶς λοιπὸν κρέμαται νὰ δειχθῇτε τέκνα τῷ ὄντι ἁξία τῆς κηδεμονίας τοῦ ἀγαθοῦ τούτου πατρός.»

Οἱ λόγοι, τοὺς ὁποῖους, ἐξεφώνησαν εἰς τὴν τελετὴν οἱ διδασκαλοὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Σχολίου Κύριοι Βενέδικτος καὶ Προκόπιος, δέχον ἐκδοθῇ ἰδιαιτέρως, καὶ ἀντιτυπα τούτων θέλουν διανεμηθῇ εἰς ὅλους τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Ἐκκλησιαστικὸς Τοποτηρητὰς καὶ ἡγουμένους. — Σημ. τοῦ Ἐκδ.

Ἐκ Ναυπλίου, 11 Νοεμβρίου.

Τὴν 8 τοῦ ἐνεστῶτος, ἔγεινεν ἔξωθεν τῆς πόλεως κατὰ τὴν πεδιάδα στρατιωτικὴ παράταξις, εἰς τὴν ὁποῖαν ἐνέβησαν ἐν τάγμα πυροβολιστῶν, δύο τάγματα τακτικοῦ πεζικοῦ, ἐν τάγμα τῶν τυπικῶν (φορούντων τὸν νέον ἱματισμὸν) καὶ δύο λόχοι τακτικοῦ ἱππικοῦ. Ὁ Κύριος Δε Ριζοπιέρης, Πρέσβυς τῆς Ῥωσσίας, παρὰ τῇ Ὀθωμανικῇ Πόρτᾳ, παρεστάθη εἰς τὴν ἐπὶ εὐρῆσιν τῶν στρατευμάτων τούτων, τὰ ὁποῖα ἐξετέλεσαν ὑπερον μετ' ἀκριβείας διαφόρους κινήσεις, ὅν, διαβιβασιν τῶν στιχῶν ἐπὶ τὰ ἔμπροσθεν καὶ ἐπὶ τὰ ὀπίσθεν, διάβασιν στενωπῶν, κτλ.

Ὁ στρατηγὸς Κύριος Γεωργίου ἔκαμει ἔπειτα νὰ σχηματισθῇ τὸ πεζικὸν εἰς τετράγωνον κλιμακωτὰ, καὶ διέταξε τὸν ὑποσυνταγματάρχην Πελλίωνα, αἰώτερον διοικητὴν τοῦ ἱππικοῦ, νὰ προσβάλλῃ τὰ τετράγωνα· ἐξετέλεσε δὲ τοῦτο ὁ ἱππάρχος δι' ἀλληλοδιαδοχῶν προσβολῶν κατὰ μοίρας, τῶ πρώτων μοιρῶν συναθροισμένων ὀπίσθεν τῶν ἄλλων, κατ' ὅσον ἀπεκρούοντο ἀπὸ τὸν πυροβολισμὸν τῶν δύο τάξεων.

Τὰ στρατεύματα ὑπερον ἐπέρασαν κατὰ σειρὰν ἔμπροσθεν τοῦ ἐξοχωτάτου Πρέσβους τῆς Ῥωσσίας, ὅστις κατέδεχθη αἱ δεῖξῃ τὴν εὐχαριστήσιν του διὰ τὴν στάσιν καὶ τὸν ζῆλον, καὶ διὰ τὴν ἀκριβείαν τῶν κινήσεών των.

Ὁ μικρὸς οὗτος πόλεμος, ὅστις εἶχεν ἐφελκύσει ὅλους σχεδὸν τοὺς κατοίκους τοῦ Ναυπλίου, φέρει μεγάλην ἐνίσχυσιν εἰς τοὺς νέους στρατιώτας, δεικνύων εἰς αὐτοὺς διὰ παραδειγμάτων τὴν ἐφαρμογὴν τῆς Εὐρωπαϊκῆς τακτικῆς,

τὴν ὁποῖαν δύναται τις νὰ κάμῃ ἔμπροσθεν τοῦ ἐχθροῦ. Διδάτκει τὸ πεζικὸν ὅτι ἡ σταθερότης καὶ ἡ ἀταραξία του ἐμπορεῖ νὰ τὸ κάμῃ ν' ἀπαντᾷ ἀκινδύνως τὰς ἐν τῷ πεδίῳ προσβολὰς τοῦ ἱππικοῦ. Καταλαμβάνει δὲ κάλλιον καὶ τὸ ἱππικὸν ὅτι ἡ ἐξουσία του καθιστᾷ ἰσχυροτέραν τὴν ἐνέργειάν του, καὶ ὅτι ἡ ταχύτης τῆς συναθροίσεώς του καὶ ἡ ἀθρόα κίνησις του τὸ ἀναδείχνουν ἀνίκητον εἰς τὰς κυματικὰς προσβολὰς πολυαριθμοτέρου ἐχθροῦ.

Δημοσιεύσαντες εἰς τὴν ἐφημερίδα τοῦ προπαραελθόντος Σαββάτου, Ἀρ. 86, εἰς τὰς ἐξωτερικὰς εἰδήσεις, ἀπόσπασμά τι ἐκ τῆς Ἐφημερίδος τοῦ Λαυσάννου, διαλαμβάνον περὶ ἐπιστολῆς τινος τῶν ἐν Λονδίῳ Πληρεξουσίων τῶν τριῶν Συμμάχων Δυνάμεων πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην, ἀφορώτης τὸ τελευταῖον περὶ τῆς Ἑλλάδος πρωτόκολλον, ἐφυλάχθημεν τοῦ νὰ δώσωμεν ἐκ μέρος, μας εἰς αὐτὸ χαρακτήρᾳ τινα ἐπιστημότητος, ὁποῖαν φαίνεται ὅτι ἠθέλησε νὰ προσάψῃ ἡ Ἐφημερίς τῆς Αὐγούστης, δημοσιεύσασα πρώτῃ παρῳοῖον ἔγγραφον καὶ πιστεύομεν ὅτι κάνεις ἀπὸ τοὺς νυνεχεῖς ἀναγνώτας μας δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐξάξῃ βάτιμόν τι συμπέρασμα ἐκ ταιούτου ἀπλοῦ ἄρθρου. Τώρα δὲ δυνάμεθα νὰ κηρύξωμεν πλαστὴν τὴν εἰρημένην ἐπιστολήν, ὡς ἀναιρεθεῖσαν ἔπειτα παρὰ τοῦ Ταχυδρόμου τῆς Ἀγγλίας.

Ἐκθεσις κεφαλικῆς ποινῆς ἐκτελεσθείσης ἐν Σκοπέλῳ τῇ 15 Ὀκτωβρίου 1830.

Κατὰ τὴν ὑπ' Ἀρ. 2 ἐγκληματικὴν ἀπόφασιν τοῦ Πρωτοκλήτου τῶν Βερβίων Σπυράδων τῆς 28 Μαρτίου 1830, ὁ Γεώργιος Λεμονῆς Σκοπελίτης, ποιμὴν τὸ ἐπάγγελμα, ἔτῳ 25, σχέσιν ἔχων μὲ τινα Ἰωάννην συγκατοικοῦντα μὲ τὸν ἀδελφόντου Γεώργιον καὶ μὲ τὴν μητέρα του, ἐσύχναζεν εἰς τὸ οἶκμά του, κείμενον μίαν ὥραν περίπου ἐκτὸς τῆς πόλεως Σκοπέλου εἰς τὸ ἐκεῖ μοναστήριον τῆς Ἀγίας Μονῆς, καὶ πολλάκις ἔμενε τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ αὐτὸ οἶκμα.

Τὴν παραμονὴν τῶν Ταξιαρχῶν τὸ ἑσπέρας διενυκτέρευσε εἰς τὸ αὐτὸ οἶκμα, καὶ ἔκλεψε τοῦ Ἰωάννου 377: 1/2 Γρόσια κατὰ τὴν ἐξομολόγησίν του τὴν δευτέραν ἡμέραν ὁ Ἰωάννης ἐπῆγεν εἰς τὴν μάστιγαν νὰ τοῦ ζητήσῃ τὰ Γρόσια του· καὶ ἐπειδὴ τοῦ τὰ ἠρνήθη, τὸν ἠπειλησεν, ὅτι θέλει τὸν ἐγκαλέσει εἰς τὴν τοπικὴν Ἀρχήν.

Ὁ Γ. Λεμονῆς ἐπανῆλθεν ἔπειτα εἰς τὸ αὐτὸ οἶκμα, φέρων πέλεκυν, καὶ μάχαιραν εἰς τὴν ζώνην, κ' ἐφόρευεν ὁμοῦ τὸν Ἰωάννην, τὴν μητέρα του καὶ τὸν ἀδελφόντου Γεώργιον, κατατραυματίσας τὰ σώματά των.

Συλληφθεὶς ὁ φονεὺς, ἀποδειχθεὶς τοιοῦτος, καὶ καταδικασθεὶς εἰς θάνατον διὰ τῆς εἰρημένης ἀποφάσεως, ἐν ᾧ ἦτο δεσμώτης εἰς τὴν φυλακὴν τοῦ Δικαστηρίου, καὶ ἐν ᾧ εἶχον ἀναφερθῇ οἱ συγγενεῖς του πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Κυβερνήτην δι' ἀναφορᾶς των τῆς 20 Μαΐου 1830, ἐξαιτούμενοι τὴν χάριν, ἐδραπέτευσε ἐκ τῆς φυλακῆς, καὶ κατέφυγεν εἰς τὰ ὄρη.

Ἡ Αστυνομία Σκοπέλου ἐπαγρυπνήσασα, τὸν συνέλαβε, καὶ οὗτος πάλιν κατορθώσας, ἐδραπέτευσε καὶ δευτέραν φοράν ἐκ τῆς φυλακῆς, καὶ ἀποπλεύσας ἐκ Σκοπέλου, κατέφυγεν εἰς τὴν Ζαγοράν εἰς χωρίον λεγόμενον Προμαῖρι· δὲν ἠδυνήθη ὅμως οὐδὲ τὴν φοράν ταύτην νὰ διαφύγῃ τῶν νομῶν τὴν ἰσχὺν διὰ τῆς ἐπαγρυπνήσεως τῆς Αστυνομίας.

Ὁ δραπετής κατάδικος συνελήφθη καὶ τρίτην φοράν, καὶ ἡ Κυβέρνησις ἀπήντησεν ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τῶν συγγενῶν του, "ὅτι δὲν δύναται νὰ χορηγήσῃ χάριν διὰ τοιαῦτα ἐγκλήματα.,"

Τὸ Δικαστήριον κατὰ συνέπειαν διέταξε τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' Ἀρ. 2 εἰρημένης ἀποφάσεώς του, ἐκτελεσθείσης κατὰ τὴν ἐφεξῆς ὑπ' Ἀρ. 577 ἀναφορὰν τῆς Ἀστυνομίας Σκοπέλου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ὁ Ἀστυνομὸς Σκοπέλου.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' Ἀρ. 2,214 διαταγῆς τῆς προσωρινῆς Διοικήσεως Σκοπέλου, καὶ τῆς ὑπ' Ἀρ. 69 τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου τοῦ τμήματος τῶν Βορ. Σπινράδων, τὴν 14 τοῦ τρίχοντος μηνὸς καὶ ἔτους, λαβὼν ἐκ τῆς φυλακῆς τὸν κατάδικον φονέα Γεώργιον Λεμονῆ καὶ προσωπορευόμενος ὠδήγησα αὐτὸν εἰς τὸ Δικαστήριον, ὄντα ἐν τῷ μέσῳ 12 ὀπλοφόρων φυλάκων τῆς φρουρᾶς, ὅπου ἤκουσε, καὶ ἐπληροφορήθη παρὰ τοῦ αὐτοῦ Δικαστηρίου, ὅτι δὲν ἔχεινε δεκτὴ παρὰ τῆς Α. Ε. τοῦ Σ. ἡμῶν Κυβερνήτου ἢ παρὰ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ αἰτήσεις τῆς χάριτος, καὶ ἐπομένως ἐνουθετήθη παρὰ τοῦ αὐτοῦ Προέδρου διὰ νὰ ἀφοσιωθῇ εἰς τὸ ἔλεος τοῦ ὑψίστου.

Ταῦτοχρόνως ἐπλησίασεν εἰς αὐτὸν ὁ ἐπισημότερος τῆς νήσου ταύτης ἱερεὺς Παῦλ Γεώργιος Πρωτόπαπας, ὢν προσωπορευόμενος μετὰ τὴν ἱερατικὴν στολὴν, καὶ φέρων εἰς χεῖρας του τὸν σταυρὸν, καὶ ἐπαραίνοι αὐτὸν εἰς μετάνοιαν διὰ νὰ συνδιαλλαγῇ μετὰ τὸν πολυεύσπλαχρον ὑψίστον.

Μετὰ ταῦτα συνωδευμένος ἀπὸ τὸν ἱερέα, ἀφ' ὅλης τῆς ὀπλοφόρου φυλακῆς μετεφέρθη εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Φανερωμένης· εἰτελθὼν δὲ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ καταδίκου μετὰ τοῦ ἱερέως, οἱ στρατιῶται ἐτοποθετήθησαν εἰς διάφορα μέρη τριγύρω τῆς ἐκκλησίας, φυλάττοντες αὐτηγῶς τὰς θύρας.

Ὅλην τὴν ἡμέραν χθὲς καὶ ὅλην τὴν νύκτα ὁ κατάδικος ἔμεινεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν πρὸς μετάνοιαν, καὶ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἦν ἐλευθέρα ἡ εἵσοδος τῶν συγγενῶν, φίλων καὶ ἐχθρῶν του διδόντων καὶ λαμβανόντων τὸν τελευταῖον ἀσπασμὸν, καὶ τὴν συγχώρησιν, εἰσερχομένων ἀνὰ δύο μόνον ἐκάστην φοράν.

Σήμερον τὴν 15 Ὀκτωβρίου τοῦ 1830 ἔτους περὶ τὴν 10 ὥραν πρὸ τῆς μεσημβρίας διορισθεῖσαν παρ' ἐμοῦ, διατηρούμενος καλῶς ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὀπλοφόρων στρατιωτῶν ὠδήγηθη ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης, παρακινούμενος εἰς μετάνοιαν καὶ ἀφοσίωσιν, διαρκούσης τῆς ὁδοπορίας, παρὰ τοῦ συνοδεύοντος αὐτὸν ἱερέως Κ. Ἱερεμίου διορισθέντος ἐπ' αὐτὸ τοῦτο, ἀντὶ τοῦ ἀσθενήσαντος αἵφνης Γεωργίου Πρωτόπαπα, καὶ μάλιστα μετὰ πολλὴν ζέσιν, ἃμα ἔφθασεν εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης.

Τεθέντος δὲ τοῦ καταδίκου εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἔμελλε νὰ θανατωθῇ, διέταξα τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἐκτελεστικῆς δυνάμεως καὶ ἐκάλυψε τοὺς ὀφθαλμούς του, καὶ ἀμέσως τρεῖς στρατιῶται τῆς φρουρᾶς οἱ Κύριος Ζαφείρης Νταλιμπανοῦς, Γεώργιος Ἀγγελῆ, καὶ Λάμπρος ἐπλησίασαν, κ' ἐπυροβό-

λησαν ταυτόχρονως καὶ οἱ τρεῖς κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, ὅστις ἔπεσε κατὰ γῆς σπαράζων ὀλίγον τοὺς πόδας του ὅθεν ἀμέσως ἄλλοι τρεῖς στρατιῶται οἱ Κ. Νικολάκης Ἀναστασίου, Νικόλαος Χριστοδούλου, καὶ Τριαντάφυλλος Γεωργίου ὄντες ἑτοίμοι, ἐπανελάβον τὸν τουφεκισμὸν καὶ ἐκτελέσθη τέλος ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου.

Ἐπομένως ὁ αὐτὸς Ἱερεὺς Κ. Ἱερεμίας συνώδευσε τὸ λείψανον, ὅπου ἔμελλε νὰ ἐνταφιασθῇ, καὶ ἐνταφιασέν αὐτὸ μετὰ τὰς θρησκευτικὰς τελείας κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ περὶ ἐκτελέσεως θανατικῆς ἀποφάσεως τύπου.

Ἐν Σκοπέλῳ, τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1830.

Ὁ Ἀστυνόμος Γ. Νικολαΐδης.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Παρισίων, 5 Ὀκτωβρίου Ν.

Διὰ διατάγματος τοῦ Βασιλέως τῆς 13—25 τοῦ Σεπτεμβρίου καλοῦνται εἰς ἐνέργειαν αἱ καθυστερητάσαι μερῶδες τῶν στρατολογιῶν τοῦ 1829, 1829 καὶ 1824, συγκροτοῦσαι ὅλαι ὅμιν 108,000 νέους στρατιώτας, οἵτινες θέλουν διαμοιρασθῇ μεταξὺ τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν στρατιωτικῶν σωμάτων.

Τὸ Πάνθεον, ἐν τῷ καλλίστῳ μνημείῳ τῶν Παρισίων, ἐγχεθὲν εἰς τιμὴν τῶν μεγάλων ἀνδρῶν, εἶχε μεταβληθῇ ἐπὶ Καρόλου τοῦ I εἰς ναόν. Τώρα δὲ ἐπανελάβε τὸν πρῶτον του προσδιορισμὸν εἰς τὸ νὰ δέχεται τὰ λείψανα αὐτῶν. Ἀνεκομίσθησαν δὲ ἤδη ἐκεῖ αἱ κόνεις τοῦ Βολταίρου, Ρουσσώ, καὶ τῶν δύο πιστοτέρων ὑπερασπιστῶν τῆς Γαλλικῆς ἐλευθερίας, τοῦ Μαιουῆλ λέγω καὶ τοῦ στρατηγοῦ Φοῆ.

Κίνησις πολεμικῶν πλοίων ἐν τῷ λιμένι Ναυπλίου.

Κατάπλους. Τὴν 7 Νοεμβρίου, ἡ Ἑλληνικὴ γαμπάρα ὁ Φοῖνιξ ἐκ Πόρου δι' ἡμερῶν 2—Λέμβος Ρωσικὴ μετὰ τοῦ Ναυάρχου Ρ. κρηδου — Καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Κώττερον ὁ Ζέφυρος ἐκ Κοιλᾶδος, φέρων τὸν Διοικητὴν Ναυπλίας.

Τὴν 8 ἡ Ἀγγλικὴ κορβέτα Μάστριφελ, ἐξ Εὐρώπου δι' ἑπτὰ ἡμερῶν.

Τὴν 9, ἡ Ἑλληνικὴ λέμβος ὁ Ποσειδών, ἐξ Ἰδρας αὐθημερόν.

Τὴν 10, τὸ Ἀγγλικὸν κώττερον Αἶν, ἐκ Ζακύνθου δι' 7 ἡμερῶν — Καὶ ἡ Ἑλληνικὴ γαλέτα Ἄργος ἐκ Σπάρτης διὰ 4 ἡμερῶν.

Ἀπόπλους. Τὴν 8, ἡ Γαλλικὴ γαμπάρα Λετρούιτ — Καὶ τὸ Ἀγγλικὸν βεϊκιον Φίλμεν.

Τὴν 10 τὸ Ἑλληνικὸν κώττερον ὁ Ζέφυρος εἰς Πόρον.

ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΙΣ. Ἀρ. 88 Σελ. 6, στήλ. 6, στίχ. 35, ἀντὶ "ἐπιστρέψῃ,, ἀνάγνωθι "ἐπιτρέψῃ,, — Καὶ σελ. 8, στήλ. α, στίχ. 31, ἀντὶ "Ναυηλίην,, ἀνάγνωθι "Ναυπλίην,,.

Αριθ. 90.

Έτους Ε.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΜΟΝΗΣ.

Έτησια . . . Φίνικες 36

Εξαμηνιαία . . . 18

Τριμηνιαία . . . 9

Αι συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1830.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 1526.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Πρὸς τοὺς Σεβασμίους διδασκαλοὺς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Σχολείου.

Με ἄρα με εὐχάριστησιν ἐμάθομεν ἐκ τῆς ἀναφραῆς τοῦ Διοικητοῦ Πόρου τῇ ἐξαξίν τῶν μαθημάτων τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Σχολείου, καὶ τὴν γενομένην τελετὴν εἰς τὴν καθιέρωσιν αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν ἐκόσμησε μὲν ἡ Ἐκκλησιαστικὴ μῦθα ὡς διδασκάλῳ, ἐλάλησαν δὲ μετὰ τὴν παρουσίαν τῶν εἰς Πόρῳ ἐνθιμῶν ἀξιωματικῶν τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος. Ἀρχὴν τοῦ βίου ἔργου ποιοῦμενοι, ὡς εἰκός, τῶν θεῶν εὐχόμεθα μετ' ὑμῶν να ἴδωμεν ἀξίους καρπῶν τῶν πνευματικῶν σας κόπων, τῶν προσπαθειῶν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τῶν προσδοκιῶν τοῦ ἔθνους.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 9 Νοεμβρίου 1830.

Ο Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείσεως Γραμματεὺς Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Αρ. 1043.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ὁ Διοικητικὸς Τοποτηρητὴς Ἄργους.

Πρὸς τὸν Ἐκδότην τῆς Γενικῆς Εφημερίδος.

Ἡ Διοίκησις αὕτη βάσιν ἔχουσα τὰς διατυπώσεις τοῦ περὶ ἐκποιήσεως τῶν ἐθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων διατάγματος τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεως, περὶ τὰ τέλη τῆς ἐλευσομένης ἐβδομάδος μέλλει νὰ κάμῃ ἔναρξιν ἐκθέτουσα εἰς δημοπρασίαν τὰ εἰς τὴν πόλιν ταύτην ἐθνικὰ κτήματα, οἷον, ὀσπητιότοπους, ἐργαστήρια καὶ λοιπὰ ὁμοιοειδῆ· ἄλλ. ἐπεὶ δὲ θεωρεῖ ὡς ἔργον τῆς πρώτης ἀνάγκης τοῦ νὰ διακοινώσῃ προηγουμένως τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἐκποίησιν εἰς ὅσους εὐαρεστοῦνται νὰ ἀγοράσωσι τοιαῦτα κτήματα, σὰς παρακαλεῖ νὰ καταχωρήσητε τὴν παρούσαν εἰς τὸ προσεχές φύλλον τῆς εφημερίδος σας.

Ἡ πόλις αὕτη ἀφ' οὗτου ἐπέλαμψεν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν ὀρίζοντα παρουσία τοῦ Σεβαστοῦ Κυβερνήτου μας. ἤρχισε νὰ ἀνεγείρεται ἐκ τῶν ῥειπίων τῆς, καταντήσασα νὰ γένῃ τὸ ἀξιοδάκρυτον θέαμα, διὰ τὰ δεινὰ ἀποτελέσματα τῶν κατὰ καιροὺς ἐπισυμβασῶν εἰς αὐτὴν συμφορῶν. Αἱ φυσικαὶ χάριτες αὐτῆς περιοριζόμεναι εἰς τὸ εὐκρατον τοῦ ἀέρος, εἰς τὴν ἐπίπιδον θέσιν, τὴν λιπαρότητα τῆς γῆς καὶ τὸ κατὰ ῥυτον τῶν ποτίμων ὑδάτων τῆς καταπνεομένης συνεχῶς ἀπο γλυκύπιδας ζεφύρους ἐφέλκυσαν τῶν περισσοτέρων τὴν διάθεσιν νὰ κατοικήσωσιν εἰς αὐτὴν ἐπαναπανομένων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὰς παρατηρήσεις τῶν λειψάνων τῆς ἀρχαιότητος.

Διὰ τῆς εὐδοκίας τοῦ Σεβαστοῦ Κυβερνήτου διάφορα περιφανῆ καταστήματα ἀνηγέρθησαν· οἷον, ναοὶ, στρατῶν, Διοικητικὰ καὶ Δικαστικὰ καταστήματα, καὶ λαμπρὸν ἀλληλοδιδασκτικὸν σχολεῖον.

Τὰ φυσικὰ ταῦτα προτερήματά τῆς ἐσμὲν βέβαιοι ὅτι θέλουν ἐλκύσῃ εἰς πολλοὺς τὴν προθυμίαν τοῦ νὰ κατοικήσωσιν ἐν αὐτῇ ἀποκτῶντες τὰ ἐκποιηθῆσόμενα κτήματα.

Τὴν 12 Νοεμβρίου 1830, ἐν Ἀργεῖ.

Ὁ Τοποτηρητὴς Ν. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Αρ. 1209.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐνταῦθα,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ ἀπὸ τὰς ἐξομολογήσεως τῶν δι' ἐγκλημα ληστείας ἐγκαλουμένων Κωνσταντίνου Γρεβενιώτου, Γεωργίου Κογκόλη ἀπὸ Κατοχὴν Ξηρομέρου, καὶ Πάνου Ματσούκα ἀπὸ Αἰτῶν Ξηρομέρου, ἀνακλύπτοισι καὶ ἑτέροις ἐννεα συλληπταῖς, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Διονύσιος Ῥάπατας ἀπὸ Μεσολόγγιον, καὶ ὅτι οὗτος ἦτον ὁ ἀρχηγὸς καὶ ὁδηγὸς αὐτῶν, καὶ

Ἐπειδὴ κατ' αἴτησιν τοῦ ἐξεταστοῦ προσκληθεὶς διὰ

τῶν ὑπ' Ἀρ. 1129 καὶ 1173 ἐνταλμάτων νὰ ἐμφανισθῇ διὰ μὲν τοῦ πρώτου ἐντὸς 20 ἡμερῶν διὰ δὲ τοῦ δευτέρου ἐντὸς 10, μολονότι παρήλθεν ἡπροθεσμία δὲν ἐμφανίσθη.

Τὸ Δικαστήριον κατ' αἴτησιν αἰτιολογημένην τοῦ ἐξεταστοῦ ἐντέλλεται τὸν Διονυσίου Ράπαζαν Μετολογγίτην νὰ ἐμφανισθῇ ἐντὸς 20 ἡμερῶν, ἄλλως δὲ θέλει μεσεγγυηθῇ ὅλη ἡ περιουσία του.

Ὅλαι αἱ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους ὀφείλουσι νὰ προσέχωσι, ἵνα συλλάβωσι τὸν φυγόδικον, ἐὰν κατὰ περίστασιν εἰς τὰ τμήματά των εἰσέλθῃ.

Ἡ Ἀστυνομία Μετολογγίου νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ἀντίγραφον τούτου νὰ τοιχοκολληθῇ εἰς τὴν οἰκίαν τῆς τελευταίας διαμονῆς του, ἕτερον εἰς τὴν βύζαν τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐνορίας του, καὶ ἕτερον εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ περιπλέον ἀντίγραφον τούτου νὰ δημόσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος.

Χαρακτηριστικὰ τοῦ Διονυσίου Ράπαζα Μετολογγίτου.

Ἡλικία χρόνων 30, ἀάτημα μέτριον, χεῶμα μαυριδερόν, πρόσωπον στρογγύλον, ὀφθαλμοὶ μέλανες, τρίχες μέλαινες, μύτη μικρά.

Ἐν Μετολογγίῳ, τῇ 27 Ὀκτωβρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Χ. ΚΡΑΣΑΣ.

Ὁ τόπον ἐπέχων Γραμματέως Π. Τζιμπούρακης.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 14 Νοεμβρίου.

Ὁ Ἐξοχώτατος Κύριος Δε Ριζοπιέρρος ἦλθεν ἐνταῦθα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τὴν 4 τοῦ ἐνεστῶτος ἐπὶ τῆς Ῥωσικῆς φρεγάτας ἡ Πριγκίπισσα Λώβιτς. Ἡ Α. Ε. ὑπάγει εἰς ἐντάμωσιν τῆς οἰκογενείας του εἰς Νεάπολιν, καὶ φαίνεται ὅτι ἔλαβε παρὰ τῆς Αὐλῆς του διαταγὴν νὰ συλλέξῃ, κατὰ τὴν ἐκ τῆς Ἑλλάδος διάβασίν του, πληροφορίας περὶ τῆς ἐνεστώσης τοῦ τόπου καταστάσεως.

Ὁ Κύριος Δε Ριζοπιέρρος ἀνεχώρησεν ἐκ Ναυπλίου τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, 9 τοῦ μηνός. Μέλλει δὲ νὰ ὑπάγῃ δια τοῦ Ἀργους, τῆς Τραπεζοπολῖτος, τοῦ Λεονταρίου, καὶ τῶν ἐπαρχῶν τῆς Ἀνω Μεσσηνίας, εἰς Νεόκαστρον, ὅθεν θέλει ἐπαναλάβῃ τὸν πλοῦν τοῦ ἐπὶ τῆς αὐτῆς φρεγάτας, ἣτις τὸν ἔφερεν εἰς Ναύπλιον.

Ἀπὸ τῆς 20 τοῦ παρελθόντος μηνός μέχρι τῆς 2 τοῦ ἐνεστῶτος ἀπέδημει ἐκ Ναυπλίου ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης. Εἰς τὸ διάστημα δὲ τοῦτο ἐπεσκέφθη τὰς παραλίας ἐπαρχίας τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου τὰς τε ἐκ μέρους τῆς χερσονήσου καὶ τὰς ἐκ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος.

Δὲν εἶναι ἴσως ἀπερίεργον εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας τὸ νὰ μάθωσι τὸν ὅποιον ἡκολούθησε δρόμον ἡ Α. Ε. κατὰ τὴν περιόδειαν ταύτην.

Τὴν 20 τοῦ Ὀκτωβρίου ἡ Α. Ε. διευκτέρευσεν εἰς τὸ Ἀργας.

Τὴν 21, εἰς τὸ Ἀγρινόρι, μεγάλην μὲν, πενιχρὰν δὲ κόμην, κειμένην ἐπὶ τῆς ὑψηλοτέρας κορυφῆς τῶν ὄρεων, τὰ ὅποια διαχωρίζουν τὴν κλίσιν τοῦ Ἀργολικοῦ ἀπὸ τὴν τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου.

Τὴν 23 πρὸς τὴν μεσημβρίαν ὁ Κυβερνήτης ἦτον εἰς Κόρινθον. Ἡ πόλις αὕτη ἀνεγείρεται κατὰ μικρὸν ἐκ τῆς

ἐσχάτης ἐρημώσεως, εἰς τὴν ὁποίαν τὴν ἔρριψεν ὁ Δράμης. Ἄλλης καὶ οἱ ἐξακισμύριοι Τούρκοι.

Αἱ οἰκίαι, τὰς ὁποίας ἀνοικοδομοῦν οἱ Κορίνθιοι κατὰ τὰς διαστικώτεας τὰς παρὰ τοῦ ὀχυροποιοῦ Γεωγράφου Πειτερίου σχεδιασθείσας, εἶναι λιθοκτιστοὶ καὶ ἐν γένει εὐρύχωροι. Πικρτηρεῖται δὲ καὶ ἡ ἐξοχὴν μεταξὺ αὐτῶν εὐρύχωρον χάνι, εἰδὸς τι πανδοχείου, τοῦ ὁποίου τὰ ἐσωτερικὰ διαμερίσματα εἶναι ἐντελῶς προσηρωσμένα εἰς τὰς συνηθείας τοῦ τόπου, ἀλλ' εἰς τὸ ὅποιον καὶ οἱ Εὐρωπαῖοι περιηγηταὶ εὐρίσκουν, ὡς λέγεται, δωμάτιον παρεσκευασμένον με κλίνην, τράπεζαν καὶ τινα σκαμνία.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς αὐτῆς ἡμέρας συνωδευμένος ὁ Ἐξοχώτατος παρὰ τοῦ Διοικητοῦ τῆς ἐπαρχίας, ὑπήγε περὶ εἰς τὸ Λουτράκι. Εἶναι δὲ περίπου τριῶν ὥρων διάστημα, πεδιάς κατὰ τὸ πλεῖστον μέρες ἀκαλλιέργητος· ἐπειδὴ καὶ ἐκεῖ, καθὼς καὶ πανταχοῦ σχεδὸν τῆς Ἑλλάδος, οἱ ὁμαλοὶ τόποι, καὶ τοὶ εὐφρενέτεροι ὅτις, στεροῦνται τῶν εἰς τὴν ἐκχέζωσιν ἀναγκαίων χειρῶν. Ἦσαν δὲ ποτε οὗτοι ἀφοριστικῶς κτήσεις τῶν Μουσουλμάνων.

Τὸ ἀλμύπλου ὁ Ἐρμῆς ἐπρόσμενε εἰς Λουτράκι τὴν Α. Ε. Πρὸς τὸ μεσονύκτιον ἠθέλησαν ἄποπλεύσωσιν. Αἱ ὕφαλοι ὁμοῦ, τὰς ὁποίας ἔχει ὁ πυθμὴν τοῦ ὄρμου, ἔγειναν ἐμπόδιον. Ἐχρειάσθη λοιπὸν νὰ κοπῇ ἡ σιδηρὰ κάμιλος καὶ νὰ ἐγκαταλειφθῇ ἡ ἄγκυρα. Ὑπῆγα, δὲ νὰ ζητήσωσιν ἄλλην τὴν 23 Ὀκτωβρίου εἰς τὸ Γαλαξειδί, κωμόπολιν καλοικουμένην ἀπὸ τρισχιλίουσιν ναύτας καὶ γεωργοὺς. Ἐπὶ τοῦ πολέμου ἐκυριεύθη αὕτη παρὰ τῶν Τούρκων ἐξ ἐφίδου, καὶ καλεσθράφη καλακράτος.

Τὸ ναυτικὸν τῶν Γαλαξειδιωτῶν, εἰς τὸ ὅποιον συνίστατο ἡ προῤῥιστὴ περιουσία τῶν δὲ ὑπάρχει πλέον. Ἀλλ' ὁμοῦ αὐτοὶ συνηχθήσαν πάλιν καὶ καλεσκέυαται μικρὰ πλοῖα, μετὰ ὅποια ναυτίζονται. Ἐκατοστὰς τινες οἰκῶν ἐκτίσθησαν ἤδη μετὰ τῶν ἐρειπίων ὡραῖος μῦθος θέλει περιχελῶναι μετ' ὀλίγον τὸν λιμένα, καὶ σχολεῖον ἀλληλοδιδασκικόν, 300 μαθητῶν χωρητικόν, εὐρίσκειται τελειωμένον.

Οἱ Γαλαξειδιῶται μελετοῦν νὰ ἐνθώσιν μετὰ τοὺς γείτονάς τινος Σαλωνίτας καὶ νὰ κτίσωσιν εἰς τὸν τόπον τῆς ἀρχαίας Κρίσσης νέαν πόλιν, ἥτις θέλει φέρεται τὸ αὐτὸ ὄνομα. Ἡ δὲ Κυβερνήτης ἐνέκρινε τούτο τὸ σχέδιον.

Ὁ Κυβερνήτης ἀπέβη εἰς Ναύπακτον τὴν 24 κατὰ τὴν 7 ὥραν τοῦ πρωῦ. Ἀνεχώρησε δ' ἐκεῖθεν πρὸς τὴν μεσημβρίαν, ἀφοῦ ἐπεσκέψθη τὴν μητρόπολιν, τὸ σχολεῖον, τοὺς στρατώνας, τὰς ἀποθήκας καὶ τὸ στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον, τὰ ὀχυρώματα, τὰς οἰκίας τοῦ φρουράρχου καὶ τῶν ἀρχηγῶν τῶν λακτικῶν καὶ τῶν ἐλαφρῶν στρατευμάτων, τὰ ὅποια συνίσταται τὴν φρουράν, κτλ.

Ἡ Ναύπακτος ἀνακαινίζεσθαι καὶ αὕτη βαθυμὴν καὶ καθόσον συγχωροῦν οἱ μικροὶ πόροι τῆς Πολιτείας. Ἐπὶ τῆς διοικήσεως τῶν Μουσουλμάνων ἡ πόλις ἐκατοικεῖτο ἀπὸ μόνους τοὺς Τούρκους. Ὅθεν αἱ ἐφθαρμέναι οἰκοδομαὶ αὐτῆς εἶναι ὅλαι ἐθνικαί, καὶ μέλλουν νὰ ἐπισενασθῶσι δι' ἐξόδων τῆς Κυβερνήσεως.

Τὸ πυροβολικὸν τοῦ Ῥουμελικοῦ καὶ τοῦ Πελοποννησιακοῦ φρουρίου ἐχαιρέτησε, κατὰ τὴν ἐκ τοῦ πορθμοῦ διάβασιν, τὸ πλοῖον, τὸ ὅποιον ἔφερε τὴν σημαίαν τοῦ Κυβερνήτου, καὶ τὸ ὅποιον μετὰ σύλλογον διάπλου ἔρριψε τὴν ἄγκυραν εἰς τὸν ὄρμον τῶν Πατρῶν.

Τὴν 25 Ὀκτωβρίου τὸ λαχύπλου μελεκοῦνσε τὸν Κι

Κυβερνήτην ἕως εἰς τὰ ῥηχὰ τοῦ Βασιλαδίου, ὅπου εἶναι ὁ ὄρμος τοῦ Μεσολογγίου. Οψισίτατα δὲ μόνον τῆς ἡμέρας ταύτης ἦλθεν ἡ Α. Ε. εἰς τὴν πόλιν ταύτην. Αναρίθμητον πλῆθος εἶχεν ὑπάγει εἰς προῦπάτησίν του. Τὸν ὑπεδέχθη δὲ μετ' ἀλλεπαλλήλους ἀνειφημίαις: Ζήτω ὁ Κυβερνήτης! καὶ τὸν συνάδενυσεν ἕως εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου, ὅστις τοῦ εἶχε παρασκευασθῆ εἰς καλόν λυμα.

Τὸ πρωτὶ τῆς 26 ἄλλο δὲν ἔσμεν ὁ Κυβερνήτης, εἰμὴ νὰ περιέλθῃ τὸν περίβολον τῆς πόλεως ταύτης, τόσον πλουσιοπαρόχου εἰς νεαρὰς καὶ ἐνδόξους ἀναμνήσεις. Τὸ ἐξωτερικὸν τοῦ τοῦ μετὰ τὰ μεγάλα τοῦ ῥήγματα, καὶ τὸ γήπεδον παλαιχόθεν καταχαλαγμένον ἀπὸ τὰς σφαίρας καὶ τὰς βόμβας, ἀναμιμνήσκουν εἰς ἕκαστον βῆμα τὰ θαύματα τῆς ἀνδρείας, τὴν ὁποίαν ἐγέννησεν εἰς μίαν φούκταν παλληκαρίων ὁ ἱερός ἔρως τῆς πατρίδος καὶ τῆς ἐλευθερίας.

Ὁ Κυβερνήτης ἐσάβη πολλὴν ὥραν εἰς τὸ κανονοστάσιον τοῦ Μάρκου Μπότσαρη, εἰς τὸ πύρισμα τῆς Κλείσεως, παρὰ τὰ ἐρείπια τῆς ἐκκλησίας, ὅπου κείναι τὰ ὅσα ἐκατοστάδων Ἑλλήνων θυσιασθέντων κατὰ τὴν ἔξοδον, τὴν ὁποίαν ἔκαμαν, ὅταν ἡ πείνα καὶ ἡ ἀπελπισία τοὺς ἡνάγκασε ν' ἀνοίξωσι δρόμον διὰ μέσου τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοῦ.

Τὰ λείψανα ταῖτα συναχθέντα κατὰ διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως, θέλουν παρακαταλεθῆ εἰς μνημεῖον, διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ὁποῖου ὁ Βαρὼν Σχωμδούργος, συναγματάρχης τῶν ὁχυροποιῶν, ὅστις ἔλαβε τὴν τιμὴν νὰ συνοδεύσῃ εἰς Μεσολόγγιον τὴν Α. Ε. προοιῶσεν ἄρτι τὴν ἀρμοδίαν τοῦ θεοῦ. Ἐπετάπη δὲ εἰς αὐτὸν καὶ τὸ νὰ διαγράψῃ τὸ σχέδιον τῆς πόλεως, καὶ νὰ κανονίσῃ, ὅσον τὸ δυνατόν, τὴν εὐδυνόμησιν τῆς πόλεως. Διακόσιαι μαθηταὶ ἐκπαιδεύονται εἰς σχολεῖον κλισθὲν καὶ ὀργανισθὲν εἰς τὸ διὰ τὴν 1830 ἔτους.

Κατεσκευάσθησαν προσέτι δύο μικροὶ στρατώνες, καὶ ἀνεκαίνισθη ἡ μητρόπολις.

Τὸ Μεσολόγγιον ἔχει κατὰ τὸ παρὸν 400 οἴκους καὶ 700 λακισχιλίους ἕως πελακισχιλίους κατοίκους βιοτεύοντας ὡς ἐπιτολὴν ἐκ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ἀγείας.

Τὴν 27 ὁ Κυβερνήτης διέπλευσε τὰ νηάγη μέχρι τοῦ Ἀν. τοῦ τοῦ. Σκοπεύων τῶν κατοίκων τῆς μικρᾶς ταύτης πόλεως νὰ ἐνώσωσι διὰ γεφύρας τὸ νησίδιον, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου εἶναι κλισμένη ἡ πόλις, μετὰ τὴν ἀντικρὺ πλευρὰν τῆς στερεᾶς, ἡ Κυβερνήτης θέλει τοὺς χορηγήσῃ ἐπὶ τοῦτο τὴν συνδρομὴν ἑνὸς μηχανικοῦ.

Προποῦ ἱξανέμβη εἰς τὸν Ἑρμῆν ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης, ἐπεσκέφθη τὸ ὄχυρμα τοῦ Βασιλαδίου, καὶ περὶ τὴν 11 ὥραν τῆς νυκτὸς ἔφθασε πάλιν εἰς Πάτρας.

Ἐπέρασεν ἐκεῖ τὴν ἡμέραν τῆς 28, διὰ νὰ παρασταθῇ εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς δημοσίου σχολῆς, καὶ νὰ διαθέσῃ ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς τοπικῆς διοικήσεως τὰ περὶ τὴν ἀνακαίνισιν τῆς πόλεως κατὰ τὸ νέον σχέδιον.

Τὴν 29 ἡ Α. Ε. ἀπῆλθε διὰ τοῦ Πελοποννησιακοῦ φρουρίου εἰς Βοττίτσαν.

Τὴν 30 ἡρίστησεν ὁ Κυβερνήτης παρὰ τινι τῶν προκρίτων τοῦ χωρίου Διακοπτοῦ, καὶ τὴν νύκτα ἐκοιμήθη εἰς Βαλλιμί.

Διέβη τὴν ἐπαύριον τὰς συνοικουμένας κοιλάδας τοῦ μέρους τούτου τῆς ἐπαρχίας τῶν Καλαβρύτων, καὶ ἀφοῦ ἀλληλοδιαδόχως ἐστάθη εἰς τὰ χωρία Βέρσοβαν, Ἀρφαρά, Σβιρά, Καρυαῖς, καὶ Ζάκουλα, ἔφθασε τὸ ἑσπέρας εἰς Τρίκαλα.

Τὴν 1 τοῦ Νοεμβρίου ἡ Α. Ε. ἐπέστρεψεν εἰς Ἀργος, καὶ τὴν ἐπιούσαν, εἰς Ναύπλιον.

Ἡ περιήγησίς του δὲν πρέπει νὰ ἔγεινε χωρὶς καρπὸν. Πανταχοῦ, ὅπου διέβαιναν, οἱ κάτοικοι τῶν πόλεων, κωμποπόλεων καὶ χωρίων, τὰ ὁποῖα δὲν εἶχε ποτὲ ἐπισκεφθῇ, συνωθούντο περὶ τὸν Κυβερνήτην, ποθοῦντες νὰ τὸν ἴδωσι καὶ νὰ τὸν ὁμιλήσωσι περὶ τῆς καταστάσεως καὶ περὶ τῆς ἐφέτεώς των. Πόσαι δὲ τότε παθητικαὶ ἐνδείξεις εὐγνωμοσύνης καὶ ἐμπιστοσύνης δὲν ἐγίνοντο πρὸς αὐτόν! Βέβαια, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὑρεινῶν, πλησίον εἰς τὸ μέρος τοῦτο τοῦ ἔθνους τὸ φυσικῶς τε καὶ ἠθικῶς ὑγειέστερον, πρέπει νὰ σπουδάσῃ τις τὴν ἀληθινὴν τοῦ ἔθνους κατάστασιν.

Ἦθελε καταπεισθῇ τις τότε, ὡς ἡμεῖς πεποίθαμεν, ὅτι ὁ λαὸς εἶναι εἰλικρινῶς προσηλωμένος εἰς τὴν διατήρησιν τῆς εὐταξίας καὶ τῆς ἡσυχίας, ὅτι ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς του εἰς τὰς ἀξιοκατακρίτους μηχανουργίας, διὰ τῶν ὁποίων ἤλπιζον νὰ τὸν φέρωσιν εἰς ὁδοὺς ἐναντίας τέλους πάντων ὅτι αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην τοῦ ν' ἀπαλλαχθῇ διὰ τῆς παιδείας ἀπὸ τὴν ἐπιρροὴν ἐκείνων, οἵτινες ὑπέθαλπον τὴν ἀμάθειάν του πρὸς τὸ ἴδιον αὐτῶν συμφέρον.

Ὅταν ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης ἐπετλέφθη τὸ ἐν Μεσολογγίῳ δημόσιον σχολεῖον, εἰς τὸ μαθηγενομένων παιδῶν ἐξεφάνησε πρὸς αὐτόν τὸ ἐξῆς λογίδριον.

„Βλέπετε, πανσέβαστε Κυβερνήτα, ζωγραφισμένην εἰς τὸ πρόσωπον ἡμῶν τῶν εἰς τὸ Ἀλληλοδιδασκικὸν τοῦτο σχολεῖον, τὴν χαρὰν, τὴν ὁποίαν ἡ παρουσία τῆς Ὑμετ. Ἐξοχ. ἐνέπνευσεν εἰς τὰς καρδίας μας.

„Ἡμεῖ ὅλοι, πρὶν τῆς ἐλεύσεως τῆς Ὑμετ. Ἐξοχ. εἰς τὴν Ἑλλάδα, περιεπλανώμεθα τῆδε κακίῃ διότι οὔτε πόλιν εἶχομεν, οὔτε οἰκίαν, οὔτε δημόσιον ἐκπαιδευτικὴν κατὰσταμα.

„Τὴν δὲ τὸ πυκνότερον νέφος τῶν πολυειδῶν μας δυστυχιῶν ἀπέβη πέραν τοῦ ὀρίζοντός μας, καὶ τὰ πάντα βαθμὴν ἀναζωογονοῦνται καὶ ἀναψυχόνονται καθ' ὅλην τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα.

„Αἱ προσπάθειαι τῆς Ὑμετ. Ἐξ. πρὸς φωτισμὸν ἡμῶν ἔκαμαν νὰ ἀνεργεθῇ καὶ εἰς τὴν πόλιν μας τὸ ἱερὸν τοῦτο κατὰσταμα τῆς Ἀλληλοδιδασκικῆς σχολῆς, εἰς τὸ ὁποῖον ποτιζόμεθα τὰ ἱερὰ νάματα τῆς παιδείας, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐλπίζεται καὶ ἡ διατήρησις τῆς ἡδὴ ἀποκτηθείσης ἐλευθερίας, τὴν ὁποίαν διὰ πολυχρόνιων πόρων καὶ ποταμῶν αἱμάτων οἱ πατέρες ἡμῶν ἀπέκτησαν.

„Διακόσιαι παῖδες αἵς προσφέρωμεν τὸν φόρον τῆς πατρὸς ἡμῶν ὀφειλομένης εὐγνωμοσύνης, ἥτις θέλει εἶσθαι

ἀνεξάλειπτος, καὶ ὡς θέλει εἶσθαι ἀνεξάλειπτος καὶ ὠφέλεια, τὴν ὁποίαν ἡ παιδεία μέλλει νὰ ἐπιφέρει εἰς ἡμᾶς.

„Ἡμεῖς δὲ ὅλοι ὁμοῦ προσφέρομεν ταύτην τὴν ἐγκάρδιον εὐχὴν. Ζήτω ὁ Τρισεύστατος Κυβερνήτης ἡμῶν! Ζήτω! Ζήτω! „

Περικοπή γράμματος ἐκ Γενεύης, τῆς 26 Αὐγούστου 1830, πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην.

“Προσθέτω ὀλίγα καὶ περὶ τῶν προσδωτῶν τῶν ἐδῶ ὁμιγνῶν σπουδαστῶν ἵσως ἐγκρίνη ἡ Ἱ.μ. Ἐξ. νὰ κοινοποιηθῶσιν αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος εἰς παρακίνησιν τῶν λοιπῶν. Εἰς τὸ τέλος τῶν μαθημάτων τοῦ 1830 Ἀκαδημαϊκοὺς ἔτους ἐξετάσθησαν δημοσίως εἰς τὴν Ἀκαδημίαν οἱ Κύριοι Ἰωάννης Τοπάλης, Δημήτριος Μπουδούρης, Ἰωάννης Παπαδόπουλος καὶ Πέτρος Στρούμπος ὁ μὲν πρῶτος εἰς τὸν ἀχρόνιον τῶν Νομικῶν, οἱ δὲ λοιποὶ ἑαυτοὶ εἰς τὸν ἀ τῆς Φιλοσοφίας. Εἰς μόνος ἐξ αὐτῶν ἔλαβε τὸ δεύτερον βραβεῖον, οἱ δὲ ἄλλοι ὅλοι τὸ πρῶτον. Αὐτοὶ θέλουσιν ἀκολουθήσει τὸν ἐγγίζοντα χρόνον Βοτανικὴν, Φυσιολογίαν, Πειραματικὴν Φυσικὴν, Ἱστορίαν τῆς Φιλοσοφίας, Ψυχολογίαν, Κοινωνικὴν Φιλοσοφίαν, Σφαιρικὴν Τριγωνομετρίαν, κτλ. Εἴθε νὰ τοὺς βοηθήτωσιν αἱ εὐχαὶ τῆς Ἱμετέρας Ἐξοχότητος!

Πρὸς τοῦτοις ὁ Δημήτριος Στρούμπος, ἑξωτερικὸς μαθητὴς τῆς Ἀκαδημίας, λαμβάνει πάντοτε τὸ πρῶτον βραβεῖον εἰς τὰς μεγίστας ἐξετάσεις του, θανμάζεται δὲ κατ' ἐξοχὴν εἰς τὰ Μαθηματικά. Ὁ δὲ Σταμάτιος Γκιώνης παρασκευαζόμενος διὰ τὰ Νομικὰ εἰς σπουδαστήριον ἰδιαιτέρον, ἐπαινεῖται διὰ τὴν ταχεῖάν του ἐπίδοσιν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Λονδίνου, 19 Σεπτεμβρίου.

Διεδόθη λόγος ἐν τῇ Λέσχῃ ὅτι ὁ τῶν Κάτω Χωρῶν Πρέσβυς εἶχε ζητήσει ἐπισήμως βοήθειαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ὅτι ὁμοῦ ἀπήντηται ἀπεφασιστικὴν κατὰ τοῦτο ἀπάντησιν.

20 Σεπτεμβρίου. — Ἀναγινώσκομεν εἰς τὴν Ἐφημερίδα Court-Journal:

“Ὁ Δούξ Βελγικῶν ἀντίκειται ἰσχυρῶς εἰς τὸ νὰ γένῃ τις μεσολάβησις εἰς τὰ πράγματα τῶν Κάτω Χωρῶν, ἥτις ἠδύνατο νὰ βάλῃ εἰς κίνδυνον τὴν ἰδίαν ἡμῶν ἡσυχίαν καθότι ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις διεκήρυξε διὰ μέσου τοῦ Πρίγκιπος Ταλλεϊράνδου εἶναι, εἰς οἱ Προῖσοι κατελαμβάνον τὰ φρούρια τοῦ Βελγίου εἶναι πολλὰ ἐνδεχόμενοι νὰ βιάσῃ τὸ Γαλλικὸν ἔθνος τοὺς Ἱπουργοὺς του νὰ στείλῃσι στράτευμα εἰς τὰ σύνορα. Πιθανὸν ἄρα ὅτι δὲν θέλει μεσολάβησις εἰς τὴν ἔριδα ταύτην ἡ Μεγάλῃ Βρεταννίᾳ ἀλλὰ πάλιν λέγομεν ὅτι μέχρι τοῦδε τίποτε δὲν ἀπεφασίσθη.”

—Ὁ Κύριος Βουρμῶντος, πρῶτον στρατάρχης τῆς ἐν τῇ Ἀφρικῇ Γαλλικῆς ἐκστρατείας, ὑπῆγεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν, καὶ ἐνταμῶν μετὰ τὸν Κάρολον Γ' ἐν τῷ Λονδίνῳ.

Ἐκ Παρισίων, 29 Σεπτεμβρίου.

Ἐπιστολή τις τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἱπουργοῦ, ἀπὸ τῆς 8 Σεπτεμβρίου, πρὸς τὸ ἐν Μασσαλίᾳ συνεδριον τοῦ ἐμπορίου, γνωστοποιεῖ ὅτι ἡ Τριπλόεως Παῖς ἀναίρεσε τὰς κατὰ τοῦ παρὲν τῆς Γαλλίας συκκοφαντίας του ὅτι ὑπεχρεώθη νὰ γράψῃ πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ νὰ τὸν ζητήσῃ συγγνώμην διὰ τὰς περὶ τὰς ἐπὶ τῶν ἡαγκάσθῃ ν' ἀπέλθῃ ἐκείνος ὁ ἐπὶ τριπλῶς τέλος πάντων ὅτι ὑπόσχεται νὰ πληρώσῃ 800.000 Φράγκα ἀπὸ τοῦ νῦν μέχρι τῆς 20 Δεκεμβρίου εἰς ἀπόδοσιν τῶν παρὰ τοῦ μελλομένου τῆς Τριπλόεως εἰς τοὺς Γάλλους ὀφειλομένων. Παρατείνεται δὲ πρὸς τοὺς ἄλλους ῥητῶς καὶ τοῦ ν' αὐξήσῃ τὰς ναυτικὰς δυνάμεις του καταργεῖ τὴν δουλείαν σκλαβίας) τῶν χριστιανῶν, τὰς ἀντιμιθίας καὶ φόβους τοὺς μέχρι τοῦδε ἀπαιτούμενους παρὰ τῶν Εὐρωπαίων Κυβερνήσεων, καὶ τὸ μονοπώλιον τοῦ ἐμπορίου.

Κίνησις πολεμικῶν πλοίων ἐν τῷ λιμένι Ναυπλίου.

Ἀπό πλοῦς. Τὴν 11 τοῦ ἐνεστῶτος ἡ Ἀγγλικὴ φρεγάτα Βλόουδ. — Καὶ ἡ Ἑλληνικὴ γαλέτα Ἀργεῖς εἰς Μονεμβασίαν, φέρουσα στρατιωτικὴν φρουράν.

— Τὴν 12 ἡ Ῥωσικὴ φρεγάτα Ἡ Πριγκίπισσα Λώβιτς.

— Τὴν 13 ἡ Ἑλληνικὴ γαμπάρα Φοῖβος εἰς Τεργέστην.

— Τὴν 14 τὸ Ἀγγλικὸν βρίκιον Πελεκάς.

ΝΥΑΥΤΙΔΙΑ.

ΛΙΜΗΝ ΣΥΡΑΣ. Κατὰ τὸν Ὀκτώβριον μῆνα.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. 110 πλοῖα, ἐξ ὧν 67 μὲν Ἑλληνικά, 18 δ' Ἰόνια, 2 Σαρδηνιακά, 12 Ῥωσικά, 8 Αὐστριακά, ἐν Ἀγγλικόν, ἐν Γαλλικόν, καὶ ἐν Πρωσικόν.

Ἐλθόντα, 49 μὲν ἐκ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, 9 δ' ἐκ Ναυπλίου καὶ τῶν παραλίων τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, 3 ἐκ Σμύρνης, ἐν ἐκ Χίου, ἐν ἐκ Κῶ, 9 ἐκ διαφόρων παραλίων τῆς Ἀσίας, 2 ἐκ Μασσαλίας, ἐν ἐκ Ἀλεξανδρείας, 4 ἐκ τῶν Ἰονίων νήσων, 3 ἐκ Ταγαρόκου, 2 ἐκ Ὀδησσού, 2 ἐκ Γενούας, 4 ἐκ Λιβόρνου, ἐν ἐκ Κρήτης, 5 ἐκ Τεργέστης, ἐν ἐκ Βενετίας, καὶ 13 ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.

Καὶ 471 πλοία ἐκ διαφόρων μερῶν ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν τῆς Ἑπικρατείας.

Εἰδνη εἰσαχθέντα. Σίτος καὶ γεννήματα, χειροτεχνήματα, ξυλῖα, ὀφθαλμοὶ, ζῶα, ἄλας, πλάκες, μαρμαρα, λάδι, σίος, ῥακί, βαμβάκι, μέταλλα, δερμάτια, ἀνθρακί, σαποῦνι, νεῦτι, πίσσα κτλ.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. 159 πλοῖα, ἐξ ὧν 119 μὲν Ἑλληνικά, 13 δ' Ἰόνια, 12 Ῥωσικά, 8 Αὐστριακά, ἐν Ἀγγλικόν, ἐν Γαλλικόν, ἐν Πρωσικόν, ἐν Ὀθωμανικόν καὶ 3 Σαρδηνιακά.

Διευθυνθέντα, 28 μὲν εἰς Κωνσταντινουπόλιν, 12 δ' εἰς Σμύρνην, 4 εἰς Θεσσαλονίκην, ἐν εἰς Κῶ, 3 εἰς Χίον, ἐν εἰς Ἀλεξανδρείαν, ἐν εἰς Κύπρον, 4 εἰς Βόλον, 2 εἰς Ἀθήνας, 5 εἰς Τεργέστην, 4 εἰς Μασσαλίαν, ἐν εἰς Λιβόρνον, 4 εἰς τὰς Ἰονίους νήσους, 15 εἰς Ναύπλιον καὶ ἄλλα παραλία τῆς Πελοποννήσου, 47 εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, ἐν εἰς Τανάρι, ἐν εἰς Γαλαξείδι, 4 εἰς Κρήτην, 2 εἰς Εὐβοίαν, ἐν εἰς Καλαμάκι, 18 εἰς διάφορα παραλία τῆς Ἀσίας.

Καὶ 450 πλοία εἰς διάφορα μέρη, τὰ μὲν εὐκκρια, τὰ δὲ φορτωμένα.

Εἰδνη ἐξαχθέντα. Σίτος, γεννήματα, λιμόνια, βαμβάκι, σταφίδες, σπέρμα, καφέ, σάκχαρ, βούτυρον, σιρόνι, δερμάτια, κτλ.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Έτησία Φοίνικες 36
 Έξαμηνιαία 18
 Τριμηνιαία 9
 Α συνδρομαί γίνονται ενταύθα μὲν ἐν τῇ
 Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, ὅλα δὲ τὰ
 λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ ταῖς Ἐπι-
 σταταῖς τοῦ Ταχυδρομείου.

19 ΝΟΥΕΜΒΡΙΟΥ 1830.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 279

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ συστήσαντες τὴν ἐπὶ τῶν διαφορῶν τῶν ἐνοικιαστῶν ἐπιτροπὴν, σκοπὸν ἐθέμεθα τὸ νὰ μὴν ἀφήτῳμεν αἰτίας παραπονοῦν εἰς τοὺς ὑποχρεωτομένους νὰ πληρώσωσι τὰ ὀφειλόμενα εἰς τὸ ἐθνικὸν Ταμεῖον.

Καὶ ἐπειδὴ τινὲς ἐκ τῶν ἐνοικιαστῶν τῶν περυσινῶν ἐθνικῶν προσόδων, τῶν ἐχόντων διαφορὰς δικασθείσας ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐπιτροπὴν, ἀφερέθησαν ζητοῦντες ἀναθεώρητιν τῶν ἀποφάσεων αὐτῆς, ἐπὶ λόγῳ ὅτι εἰσεχώρησαν εἰς τ' ἀποφασισθέντα λάβητινά.

Θέλοντες νὰ γίνηται δικαιοσύνη, καὶ θεωροῦντες δίκαιον νὰ διορθῶται τὸ λάθος, ἐὰν ποτὲ συμβῇ νὰ εἰσχωρήσῃ, ἀφ' ἐτέρου δὲ νὰ μὴν ἀφήτῳμεν ἀφαιρὰς εἰς τινὰς δυστρόπους νὰ καταχρῶνται καὶ τοῦ δικαιώματος τούτου διὰ μόνην αἰτίαν τοῦ ν' ἀναβάλλωσι τὴν ἀποδοσὶν τῶν δημοσίων χορημάτων.

Διατάττομεν

1. Ἐκδιδομένης τινὸς ἀποφάσεως τῶν τῆς ἐπὶ διαφορῶν τῶν ἐνοικιαστῶν ἐπιτροπῆς, ἢ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς, καὶ εἰ ὑπάλλληλοι διοικηταί, ἐκτελοῦντες αὐτήν, θέλουν τὴν κοινοποιεῖ εἰς τὰ μέλη· ἐὰν δὲ τὸ καταδικαζόμενον μέρος ἔχῃ ν' ἀντιτείνῃ τυχὸν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τινὸς τῶν ἀποφασισθέντων, προτεῖνον ὅτι λάθος τὶ εἰσεχώρησεν, ὀφείλει νὰ κάμῃ τὴν ἀναφορὰν τοῦ πρὸς τὴν αὐτὴν δικάσταται ἐπιτροπῇ, ἐντὶς τῆς προθεσμίας τῆς πληρωμῆς, καὶ νὰ τὴν παριυτιάσῃ εἰς τὸν δικαηγτὴν διὰ νὰ τὴν διευθύνῃ ὅπως εἰς τὴν ἐπιτροπὴν πάραυτα.

2. Ἡ ἀναφορὰ, δι' ἣς ζητεῖται ἡ ἀναθεώρησις, πρέπει νὰ ᾖ-αὶ ὀριστικὴ, λεπτομερὴς, σαφὴς καὶ σαφέστατον τὰ ζητήματα ἢ ζητήματα, περὶ τῶν ὁποίων νομίζει ὅτι ἐλανθάσθῃ ἡ δικάστασις ἐπιτροπῇ, νὰ ἐκθέτῃ ἀκριβῶς τὰ δικαιολογήματα, καὶ νὰ συνοδεύῃ τὰς πρὸς ὑποστήριξιν ἀποδείξεις του.

3. Ἐὰν αἱ προτεινόμεναι ἀποδείξεις συνίστανται εἰς ἐξετασθησομένους μάρτυρας, ἡ ἐπιτροπὴ θέλει πρηγουμένως ἐξετάσει ἐὰν οἱ μάρτυρες ᾖ-αι δεκτοί, καὶ ἐὰν ἡ

μαρτυρία τῶν συντείνῃ εἰς διατάφητιν τοῦ προτεινομένου λάθους, καὶ ἐὰν οὕτως ἔχῃ, λαμβάνει τὰ θέοντα μέτρα, ἵνα λάβῃ τὰς μαρτυρίας, ἐκ δὲ τούναντίου, ἀπερρίπτουσα αὐτὰς ἐπιδικάζει τὴν πρῶτην ἀπόφασιν τῆς.

4. Ἡ ῥηθεῖτα ἀναφορὰ τοῦ αἰτούντος τὴν ἀναθεώρητιν θέλει γνωπτοποιεῖται πρὸς τὸ ἀντίδικον μέρος, τὸ ὁποῖον ᾖ-αι ὑποχρεω ν' ἀποκρίθῃ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν μετὰ τὴν γνωπτοποίησιν.

5. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ἡμερῶν τούτων, πᾶσα διαφορὰ κατὰ τῆς ἀποφάσεως περὶ τῆς ἀποφασισθείσης ὑποθέσεως εἶ-αι ἀπαράδεκτος.

6. Παρουσιασθεισῶν τῶν ἀναφορῶν ἐντὸς τῆς ῥηθείσης προθεσμίας, μιᾶς μόνης ἑκατέρου τῶν διαφερομένων μερῶν, ἢ ἐπὶ τῶν διπλῶν τῶν ἐνοικιαστῶν ἐπιτροπῇ τὰς δέχεται. ἐξετάζει ἀμφοτέρως, καὶ ἐκδίδει τὴν ἀπόφασιν.

7. Ἐὰν αἱ θάσεις, ἐπὶ τῶν ὁποίων τὸ μέρος ἐπιστηρίζει τὴν ζήτησιν τῆς ἀναθεώρησεως, ἢ ἀποδειχθῶσι ψευδεῖς, ἢ δὲν ἔχωσι καμμίαν νόμιμον καὶ δικαιολογημένην ἀρχὴν, καὶ ἡ ζήτησις τῆς ἀναθεώρησεως ἀπλῶς γίνηται ἀπὸ δυστροπίαν καὶ ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ κατακρατῇ τὰ δημόσια χορήματα, καὶ ν' ἀναβάλλῃ τὴν πληρωμὴν, θέλει καταδικάζεσθαι ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν καὶ πρόστιμον ἀναλογοῦν μετὰ τριπλοῦν τὸν τόκον ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως, τῆς ὁποίας ἐζήτησε τὴν ἀναθεώρητιν.

8. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 11 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Αρ. 244.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ διάφοροι πολῖται ζητοῦν τὴν ἐξέτασιν καὶ ἐπικύρωσιν τῶν πωλητηρίων των.

Ἐπειδὴ μετὰ τῶν αὐτῶν πωλητηρίων ὑπάρχουν καὶ εἰς ἐθνικὰ κτήματα ἀναφερόμενα, θεωροῦντες ἀφ' ἐνὸς μέρους ὅτι, ἀρχαίου τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐμπορίου εἶ-αι ἐπ' ἀναγκας νὰ ἔχωσιν οἱ πολῖται τὴν ὀφειλομένην ἡσυχίαν καὶ ἀσφάλειαν τῆς ἰδιοκτησίας αὐτῶν.

Θεωροῦντες ἅφ' ἑτέρου ὅτι κατὰ συνέπειαν τοῦ 9 ἄρθρου τοῦ Γ ψηφίσματος τῆς Δ ἐθνικῆς συνελεύσεως, ὀφείλει ἡ Κυβέρνησις τὴν σύστασιν τῶν ἐπιτροπῶν.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,

Ψηφίζομεν.

1. Κατὰ συνέπειαν τοῦ 9 ἄρθρου τοῦ Γ ψηφίσματος τῆς Δ ἐθνικῆς Συνελεύσεως, συσταίνονται δύο ἐπιτροπαί, ἡ μὲν πρώτη πενταμελής, ἡ δὲ δευτέρα ἑπταμελής.

2. Τὰ μέλη τῶν αὐτῶν ἐπιτροπῶν ἐκλέγονται ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν.

3. Ἡ Κυβέρνησις διορίζει τὸν ἐπιτροπὸν τῆς, ὁ ὁποῖος ὑπερασπίζεται τὰ δημόσια δίκαια, καὶ πρὸς τὴν μίαν καὶ πρὸς τὴν ἄλλην τῶν ἐπιτροπῶν.

4. Ἐκάστη τῶν ἐπιτροπῶν ἔχει ἓ.α. γραμματέα, καὶ δύο ὑπογραμματεῖς.

5. Ἡ πρώτη ἐπιτροπὴ θέλει ἐξετάσει:

1. Τὰς πάσης φύσεως ἐκποιήσεις τῶν ἐθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐπαναστάσεως, καὶ μέχρι τοῦδε.

2. Ὅλας τὰς φιλονεικίας εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ΙΔ' ψηφίσματος τῆς Γ Συνελεύσεως, τοῦ ὁποῖου ἀκριδῶς ὀφείλεται ἡ διατήρησις καὶ ἐνέργεια.

3. Ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὰς αὐτὰς ἐπιτροπὰς καὶ τὰς φιλονεικίας μεταξὺ ἰδιωτῶν καὶ Δημοσίου, ἀφορώσας ἢ τὰς συνεπειὰς προσκαίρου νομῆς, ἢ πάντα σφετερισμὸν τοῦ ἐθνικοῦ παρὰ ἰδιωτῶν.

6. Ἡ πρώτη πενταμελής ἐπιτροπὴ θέλει διὰ προκήρυξεως προσκαλέσει:

1. Τοὺς ἔχοντας φθαρτὰ κτήματα λαβόντας αὐτὰ παρὰ τῆς προλαβούσης Διοικήσεως ἢ τῆς ἐνεττώσης, νὰ προσφέρουν τὸν κατάλογον καὶ τὰ ἔγγραφα τῶν ἐντὸς τριμηνίας διὰ τοὺς παρόντας, καὶ ἑξαμηνίας διὰ τοὺς ἀπό. τας ἀπὸ τοῦ Κράτους, διότι, ἐὰν δὲν παρουσιάσουν τὸν κατάλογον καὶ τὰ ἔγγραφα τῶν εἰς τὴν αὐτὴν διορίαν, τὰ αὐτὰ κτήματα ἐννοεῖνται ἐθνικά, καὶ ὡς τοιαῦτα θέλου μετὰβαίνει ἄνευ οὐδεμιᾶς προφάσεως εἰς τὴν κατοχὴν τῆς Κυβερνήσεως εἰς ὅποιανδήποτε κατάστασιν καὶ ἂν εἶναι.

2. Τοὺς ὅσοι ἔχουν ἀφθάρτα ἐθνικά κτήματα, οἱ ὁποῖοι θεμελιοῦνται εἰς παρελθούσας Διοικητικὰς πράξεις, νὰ προσφέρουν τὸν κατάλογον καὶ τὰ ἔγγραφα τῶν ἐντὸς τριμηνίας διὰ τοὺς παρόντας, καὶ ἑξαμηνίας διὰ τοὺς ἀπό. τας ἀπὸ τοῦ Κράτους, διότι, ἐὰν δὲν παρουσιάσουν τὸν κατάλογον καὶ τὰ ἔγγραφα τῶν εἰς τὴν αὐτὴν διορίαν, θέλει παύσει ὁποιαδήποτε πίστωση δι' ὅσα εἰς αὐτοὺς ὀφείλονται κατὰ τὰ ψηφισθέντα, χωρὶς νὰ στερῇται ἡ Κυβέρνησις τὸ δικαίωμα τοῦ ν' ἀπαιτῇ καὶ τὰ ὅσα ἐκ τῆς νομῆς τοῦ κτήματος ἀπέλαβεν ὁ κατέχων αὐτὸ πολέως.

7. Ἡ πρώτη ἐπιτροπὴ θέλει ἀκολουθεῖ τοὺς τύπους τοὺς φυλαττομένους εἰς τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον, κατὰ τὴν πολιτικὴν διαδικασίαν.

8. Ἡ πρώτη ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ ἐὰν τὰ διαφερόμενα μέρη παραδεχθῶσι τὴν γνώμην αὐτῆς, ἢ ὑπόθεσις θέλει θεωρεῖσθαι ὡς κριθεῖσα ὀριστικῶς ἐκ τοῦ ἐναγίου θέλει ἐκκαλεῖσθαι ἐνώπιον τῆς δευτέρας ἐπιτροπῆς, καὶ διάγουν τὰ μέρη καὶ αὐτὴ ὡς εἰς τὸ Ἐκκλησιον Δικαστήριον ἢ δὲ ἀπόφασις αὐτῆς θέλει εἶσθαι ἀνεκκλητος.

9. Ἡ ὀριστικὴ ἀπόφασις διευθύνεται πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἐὰν κατὰ τὸ δικασθὲν ὁ κατέχων μὲν εἰς τὴν

κατοχὴν τοῦ διαφιλονεικηθέντος κτήματος κατὰ τὴν αὐτὴν ἀπόφασιν, ἡ Κυβέρνησις ἐκδίδει τὸ ἀνήκου ἔγγραφον πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς ἰδιοκτησίας του.

10. Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ θέλει κρατεῖ ἐπὶ τῆς ἐξουσίας, ὅπου θέλου κατὰχωρεῖσθαι τὰ αὐτὰ ἔγγραφα.

11. Ἡ ὁδηγία τῶν ἐπιτροπῶν εἰς τὰς ἀποφάσεις τῶν θέλου εἶσθαι τὰ ψηφισθέντα παρὰ τῶν συνελεύσεων καὶ εἰς συμπλήρωσιν οἱ Ἀυτοκρατορικοὶ πολιτικοὶ νόμοι.

12. Εἰς τὴν τάξιν τῆς ἐξελάσεως τῶν ἔγγραφων, ὁ πρωτοπαρουσίαστος προτιμᾶται ὡς εἰς τὴν πολιτικὴν Διαδικασίαν.

13. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργήσει τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐ Ναυπλίῳ, τῇ 13 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς Γ. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Ἀρ. 2604.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κύριος Γεώργιος Ἰατρὸς Κερκυραῖος διορίζεται Ἀστυνομὸς Κορινθίας ἀντὶ τοῦ Κυρίου Δημητρίου Κυριακούλου μετατιθεμένου εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 6 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 2621.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κύριος Κ. Ζέσιος διορίζεται Ἀστυνομὸς Καλαμάτας ἀντὶ τοῦ Κυρίου Ζ. Μαραῖου.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 8 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 2622.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κ. Ἀριστείδης Ἀναγνώτταρος διορίζεται Τοποτηρητὴς τῆς Διοικήσεως εἰς Μονεμβασίαν ἀντὶ τοῦ Κ. Γ. Οἰκονόμου διορισθητομένου εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 8 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 2644.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὸ ἄρθρον α' τοῦ ὑπ' Ἀρ. 504 Α ψηφίσματος,

Διατάττομεν.

Α'. Ὁ Κ. Ἰωάννης Εὐγενίδης διορίζεται Διοικητὴς Ἀιδοῦσης, Μικριμάνης καὶ Ἐμπλακίκων ἀντὶ τοῦ Κυρίου Γαλιάνη Κουμουνδουράκη διορισθῆσμένον εἰς ἄλλην δημοσίαν ὑπηρεσίαν.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ πρὶν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 11 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Δ Ι Κ Α Σ Τ Ι Κ Α.

Ἀπόφασις καταδικάσεως Δημητρίου Κατσαροῦ, Ι. Παναγιώτου καὶ Τρύφωνος Παναγιώτου, καὶ ἀλώσεως Κ. Παχαρικού γενομένη, παρὰ τοῦ ἐν Ἀργολίδι α' Πολεμικοῦ Συμβουλίου.

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Θεοῦ, τὸ μόνιμον Πολεμικὸν Συμβούλιον ἔδωκε τὴν ἀκόλουθον ἀπόφασιν.

Σήμερον τὴν δεκάτην Νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ οὐτακιστοῦ τριακιστοῦ ἔτους τὸ ἐν Ἀργολίδι α' Πολεμικὸν Συμβούλιον συστήθη κατὰ τὸν Γαλιανὸν νόμον τῆς τρίτης τοῦ μηνὸς βρουμῆρ τοῦ πέμπτου ἔτους, ὅντα ἐν ἐνεργείᾳ παρὰ τὸν προλαβούσαν Κυβερνήτην καὶ μετὰ ταῦτα διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. ὀκτὼ χιλιάδων τριακισία ἐξεδωρήθη ἑπτὰ καὶ ὀκτὼ ψηφίσματα τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος Κ. Ι. Καποδιστρία, ὁ ὁποῖος διατάττει καὶ ψηφίζει τὴν παραδοχὴν τῆς στρατιωτικῆς Γαλιανῆς νομοθεσίας, διὰ τοῦ α'. ἁρθρου τοῦ ρηθέντος ψηφίσματος, αὐτὸ τὸ Πολεμικὸν Συμβούλιον συγκείμενον συμφώνως μετὰ τὸν νόμον τῆς δεκάτης τρίτης τοῦ μηνὸς βρουμῆρ πέμπτου ἔτους, ἀπὸ τοῦς Κυρίους,

Τουρέτ, Ταξιάρχην τῆς α' Ἰλῆς Πρόεδρον.

Γιακουμπουλ, Λαχαγὸν τοῦ Πυρεβολικοῦ, μέλος.

Δουπάν, Λαχαγὸν, διορισθέντα εἰς τόπον τοῦ Λαχαγοῦ Σισίν, μέλος.

Ἐπαμεινώνδα Βασιλείου, ὑπολαχαγὸν τῶν ἐπιτελῶν, μέλος.

Χρονιάδην, ἀνθυπολαχαγὸν ἔφερον τῆς Κ. Π. Σχολῆς, μέλος.

Καλλισγούραν, ἀνθυπολαχαγὸν τοῦ Πυρεβολικοῦ, ἀνθυπατιστὴν τῆς Κ. Π. Σχολῆς, μέλος.

Λυκούδην, ἀνθυπολαχαγὸν τοῦ Πυρεβολικοῦ, μέλος.

Καρατσῶν, Λαχαγὸν εἰρηγητὴν, μέλος.

Λυκακίδην, Λαχαγὸν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν Γραμματείαν,

Δημόσιον συνήγορον τῆς Κυβερνήσεως.

Ὅλους ὀνομασθέντας διατάγματι τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος.

Παραστατικόμενον καὶ τοῦ κυρίου Ἀλεξάνδρου Ἀργυροπούλου ἀνθυπατιστοῦ τοῦ Σώματος τῶν Ἀκολούθων, Γραμματέως ὀνομασθέντος παρὰ τοῦ Λαχαγοῦ εἰρηγητοῦ.

Καὶ αὐτολεῖ κατὰ τὰ ἄρθρα ἑπτὰ καὶ ὀκτὼ τοῦ ἰδίου νόμου μὴ ὄντας μῆτε συγγενεῖς μῆτε συντρόφους, οὔτε μεταξὺ τῶν, οὔτε μετὰ τῶν ἐγκαλουμένων.

Τὸ Συμβούλιον συγκαλεσθὲν διὰ διαταγῆς τοῦ στρατηγοῦ ὑπαπιστοῦ, Γ. Διευθυντοῦ τοῦ Τακτικοῦ Σώματος, συνήλθεν εἰς τὸν προδιωρισμένον διὰ τὰς συνεδριάσεις τόπον ἐπὶ σκοπῷ νὰ κρίνῃ τοὺς κυρίους Κωνσταντῖνον Παχάρνικον, τριακοντούτην τὴν ἡλικίαν, Κωνσταντινουπολίτην τὴν πατρίδα, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Πολιτάρχου.

Δημήτριον Κατσαρόν, εἰκοσι εἰς ἔτων, Ἀργίτην τὴν πατρίδα, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ αὐτοῦ Πολιτάρχου.

Ἰωάννην Χ. Παναγιώτου, ἑτῶν εἰκοσιπέντε, Ἀνατολίτην τὴν πατρίδα ἀπὸ Παλλάτια ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ αὐτοῦ Πολιτάρχου.

Τρύφωνα Παναγιώτου, εἰκοσαετῆ τὴν ἡλικίαν, Βηθυναῖον τὴν πατρίδα, ψυχροῦν τοῦ ρηθέντος Πολιτάρχου, ἐγκαλουμένους ὁλους εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῶν πληγωθέντων Γάλλων.

Τῆς συνεδριάσεως ἀρχαμένης, ὁ Πρόεδρος διέταξε τὸν Γραμματεῖα νὰ φέρῃ καὶ νὰ θέσῃ ἐμπροσθέν του τὸν νόμον τῆς δεκάτης τρίτης τοῦ βρουμῆρ πέμπτου ἔτους, καὶ ἀφ' οὗ ἐξέθεσεν εἰς τὸ Συμβούλιον τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐγκαλέσεως τὸν παρὰ τοῦ στρατηγοῦ Γεράρδου, διώρισε τὸν εἰσηγητὴν νὰ ἀναγνώσῃ τὰ πρακτικὰ τῆς ἐξετάσεως καὶ ὁλων τῶν λοιπῶν ἐγγράφων, ὑπὲρ, ἢ κατὰ τῶν ἐγκαλουμένων.

Ἀφ' οὗ ἡ ἀνάγνωσις ἐτελείωσεν, ὁ Πρόεδρος διέταξε τὴν φρουρὰν νὰ φέρῃ τοὺς ἐγκαλουμένους, οἱ ὅποιοι εἰσῆλθον ἐλεύθεροι καὶ χωρὶς οὐδένων ἐμπροσθεν τοῦ Συμβουλίου μετὰ τοῦ συνήγορου τῶν Κυρίων Σώματος ἀνθυπολαχαγοῦ τοῦ Πυρεβολικοῦ.

Ἐρωτηθέντες ἕκαστος κατὰ μῆρες περὶ τοῦ ὀνόματός του, τοῦ ἐπωνύμου του, τῆς ἡλικίας του, τῆς πατρίδος του καὶ τοῦ ἐπαγγέλματός του, ἀπεκρίθησαν ὡς ἑπεται, ὀνομαζόμενοι:

1. Κωνσταντῖνος Παχάρνικος, τριακοντούτης τὴν ἡλικίαν, Κωνσταντινουπολίτης τὴν πατρίδα, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Πολιτάρχου.

2. Δημήτριος Κατσαρὸς, εἰκοσι εἰς ἔτων, Ἀργίτης τὴν πατρίδα ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ αὐτοῦ Πολιτάρχου.

3. Ἰωάννης Χ. Παναγιώτου, ἑτῶν εἰκοσι πέντε, Ἀνατολίτης τὴν πατρίδα ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ αὐτοῦ Πολιτάρχου.

4. Τρύφωνα Παναγιώτου, εἰκοσαετῆς τὴν ἡλικίαν, Βηθυναῖος τὴν πατρίδα ἀπὸ Παλλάτια ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ αὐτοῦ Πολιτάρχου, ὡς ψυχροῦς αὐτοῦ.

Ἀφ' οὗ ἐκτελεσθῆσαν εἰς τοὺς ἐγκαλουμένους τὰ κατ' αὐτῶν ἐγγράφα, τοὺς ἠρώτησε διὰ μέσου τοῦ Προέδρου, ἤκουσε χωριστὰ τὰ κατ' αὐτῶν μαρτυρίας.

Ἀφ' οὗ ὁ εἰσηγητὴς εἰς τὴν ἀναφορὰν του καὶ συμπαρασποῦς του, καὶ οἱ ἐγκαλουμένοι μετὰ τοῦ συνήγορου τῶν ἐγκαλούμενων ὅτι δὲν ἔχουν νὰ προσθέσωσι περισσύτερον τι, ὁ Πρόεδρος ἠρώτησεν εἰς τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου ἂν ἔχουν νὰ κρίνωσι πρακτικῶς εἰς δὲ τὴν ἀποφατικὴν ἀπόφασιν τῶν πρὶν γνωμοδοτήσας διέταξε νὰ ἐξεέλθωσιν οἱ ἐγκαλουμένοι, οἱ ὅποιοι καὶ μεταβίβησαν εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦσαν φυλακισμένοι, ὁλοῦς καὶ ὁ εἰσηγητὴς, ὁ Γραμματεὺς καὶ ὁλοι οἱ περιστάμενοι θεσπίζον διὰ προσκλήσεως τοῦ Προέδρου.

Τοῦ Συμβουλίου συγκατεστήσας μετὰ κλεισμένην θύραν, παρῆρσι μόνον τοῦ δημοσίου συνήγορου, ὁ Πρόεδρος ἐξέθετο τὰς ἐρωτήσεις:

Οἱ ὀνομαζόμενοι Δημήτριος Κατσαρὸς καὶ Ι. Χ. Παναγιώτου, οἱ ὅποιοι ἀναφέρονται ἀνωθεν στρατιωτικοὶ τῆς Πολιταρχίας, διορισμένοι πρὸς εὐταξίαν μεταχειρισθέντες τὰ ὅπλα τῶν ἐναντίων ἀνθρώπων ἀόπλων καὶ πληγώσαντες αὐτοὺς εἰς: ὑπεύθυνοι, ἢ ὀχι;

Τῶν ψήφων δθέντων, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τοῦ μικροτέρου κατὰ τὸν βαθμὸν, τοῦ Προέδρου ψηφηφορήσαντος τελευταίου, τὸ πρῶτον Π. Συμβούλιον ὑποφαινεται τῇ ὁλοψηφίᾳ ὅτι ὁ Δημήτριος Κατσαρὸς, καὶ Ἰωάννης Χ. Παναγιώτου εἰναι ὑπεύθυνοι ὅθεν ὁ μὲν Δημήτριος Κατσαρὸς τῇ πλειψηφίᾳ τῶν πέντε ἐπὶ ἑπτὰ καταδικάζεται κατὰ τὸ δέδικτον ὄρθρον ἄρθρον τοῦ ψηφίσματος τῆς δωδεκάτης μαζοῦ τοῦ χιλιοστοῦ ὀτακιστοῦ ἐννενηκιστοῦ τρίτου ἔτους τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, εἰς: πεινὴν ὀκτὼ μηνῶν φυλακῆς, καὶ νὰ διωχθῇ ὡς ἀνάξις τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἀπὸ τῆς Πολιταρχίας, λογιζομένης τῆς διώξεως τοῦ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποφάσεως, πληρόνων τὰ ἐξῶς, δημοσιεύσας τῶν ὅπλων του, προσέτι δὲ νὰ τυπωθῇ μετ' ἰδίᾳ του ἐξῶς τὰ ἀνωτέρω ρηθέντα τριακισία ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἀποφάσεως.

* Ὁ δὲ Ἰωάννης Χ. Παναγιώτου καὶ κατὰ τὸ ἴδιον ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ ψηφίσματος καταδικάζεται τῇ πλειψηφίᾳ τῶν πέντε ἐπὶ ἑπτὰ εἰς πεινὴν φυλακῆς: μηνῶν ἐξ, νὰ διωχθῇ ὡς ἀνάξις τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἀπὸ τὴν δουλεύειν τῆς Πολιταρχίας, λογιζομένης τῆς διώξεως τοῦ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποφάσεως, πληρόνων τὰ ἐξῶς, δημοσιεύσας τῶν ὅπλων του, προσέτι δὲ νὰ τυπωθῇ μετ' ἰδίᾳ του ἐξῶς τὰ ἀνωτέρω ρηθέντα τριακισία ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἀποφάσεως.

Ὁ δὲ Τρύφων Παναγιώτης ὡς ἀνήλικος καταδικάζεται εἰς: μόνην τὴν πεινὴν τῆς δεκαπενθήμερου φυλακῆς τῇ πλειψηφίᾳ τῶν ἐξ ἐπὶ ἑπτὰ.

Ὁ Κωνσταντῖνος Παχάρνικος τῇ ὁλοψηφίᾳ ἀπολύεται τῆς φυλακῆς ἀποδευθεῖς πάντῃ ἀθῶος.

Διατάττει νὰ ἐλεηθῶσιν εὐθὺς εἰς φυλακὴν διὰ νὰ τελειώσωσι τὸν προδιωρισμένον εἰς τὴν φυλακὴν τῶν καιρῶν, οἱ τρεῖς πρῶτοι, ὁ δὲ τελευταῖος ν' ἀπολυθῇ ἀμέσως. Ἐν ἴσων τῆς παρούσης ἀποφάσεως νὰ σταλῇ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείαν, καὶ ἐπιφορτίζῃ τὸν Λαχαγὸν εἰρηγητὴν ν' ἀναγνώσῃ παρευθὺς τὴν παρούσαν ἀπόφασιν ἐμπροσθεν τῆς φυλακῆς ἐπὶ τῶν ὅπλων.

Ἀφ' οὗ τὰ ρηθέντα ἐκρίθησαν καὶ ἐτελείωσεν χωρὶς διακοπῆς, δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐν Ναυπλίῳ ἡμέραν μῆνα καὶ ἔτος, ὡς ἀνωθεν, τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου ὑπέγραψαν μετὰ τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ τοῦ Γραμματέως.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ ἐν Ἀργολίδι α' Πολ. Συμβουλίου ὁ Ταξιάρχης Τουρέτης, Καλλισγούρης, Β. Ἐπαμεινώνδας, Γιακουμπουλ, Χρονιάδης, Δουπάν, Λαχαγός, ὁ Λαχαγός Καρατσῶς, Λυκούδης, ὁ Δημόσιος Συνήγορος Δ. Κυριακίδης, ὁ Γραμματεὺς Ἀλ. Ἀργυροπούλος.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

(Ἐκ Γαλλικῶν ἐφημερίδων)

Τὴν 21 τοῦ Ὀκτωβρίου ἔγειναν ἀλλαγαὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γαλλίας, τὸ ὁποῖον ἤδη συγκροτεῖται ἀπὸ τοὺς ἐφεξῆς.

Ὁ Κύριος Λαφφίτης, Πρόεδρος, καὶ Ὑπουργὸς Γραμματεὺς τῆς Πολιτείας ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας.

Ὁ Κύριος Δυπόντος Εὐρος, Σφραγίδοφύλαξ, καὶ Ὑπουργὸς γὸς Γραμματεὺς τῆς Πολιτείας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Ὁ Στρατάρχης Γεράρδος, Ὑπουργὸς Γραμματεὺς τῆς Πολιτείας ἐπὶ τῶν Πολεμικῶν.

Ὁ Κόμης Σεβαστιάνης, Ὑπουργὸς Γραμματεὺς τῆς Πολιτείας ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν.

Ὁ Στρατάρχης Μαιζών, Ὑπουργὸς Γραμματεὺς τῆς Πολιτείας ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ὁ Κόμης Μονταλιδέτος, Ὑπουργὸς Γραμματεὺς τῆς Πολιτείας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ὁ Κύριος Μερילוῦ, Ὑπουργὸς Γραμματεὺς τῆς Πολιτείας ἐπὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας καὶ τῶν Λατρειῶν, καὶ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Πολιτείας.

Οἱ φιλελεύθεροὶ Ἰσπανοὶ εἰς εἰσβαλόντας ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τῶν στρατηγῶν Βαλδὲξ, Μηῖα, κτλ. εἰς τὴν Ἰσπανίαν, ἀπέτυχον τοῦ ἐπιχειρηματός των, καὶ ἀπεκρούσθησαν ἀπὸ τὰ βασιλικά στρατεύματα.

Περὶ τῶν Βελγικῶν πραγμάτων.

Μετὰ τὴν ἐν ταῖς Βρυξέλαις ἦγταν καὶ τὴν κατακράτος τροπὴν τῶν Ὁλλανδικῶν στρατευμάτων, ὅλαι αἱ Βελγικαὶ ἐπαρχίαι, παρεκτὸς ὀλίγων τῶν ἐν ταῖς συνόροις, ἠνώθησαν εἰς τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα καὶ ἀνεγώρισαν τὴν προσωρινὴν Κυβέρνησιν, ἣτις διεκήρυξε τῆς αὐτονομίαν τοῦ Βελγίου. συγκαλέσασα ἐθνικὴν σύνοδον, διὰ νὰ προσδιορισθῇ τὸ εἶδος τῆς πολιτείας, καὶ νὰ ψηφισθῇ τὸ σύνταγμα.

Ὁ Βασιλεὺς μετὰ τὴν συναίνεσιν τοῦ ἐν Αἴτᾳ συνεδρίου ἐνέκρινε τὴν διαίρεσιν τοῦ βασιλείου εἰς δύο πολιτείας ὑποκειμένας εἰς τὸ αὐτὸ σκῆπτρον, καὶ διώρισε τὸν υἱὸν τοῦ τὸν Πρίγκιπα τοῦ Ὁρᾶν νὰ κυβερνᾷ προσωρινῶς ἐν ὀνόματι αὐτοῦ τὰς μεσημερινὰς ἐπαρχίας, ὅσαι εἰσέτι ὑπετάσσοντο εἰς τὴν ἐξουσίαν του. Ἀλλὰ τὸ μέγιστον τοῦτο, τὸ ὅποιον ἠδύνατο ἴσως κατασχεῖν νὰ συνδιαλλάξῃ τὰ πράγματα, μετὰ τὴν σύγκρουσιν ἣν ἀνεπιτήδευον νὰ κατεπραῖν τὰ παρωχυσμένα πνεύματα, μὲ ὅλους τοὺς πειθήνιους τρόπους τοῦ Πρίγκιπος τοῦ Ὁρᾶν, ὅστις ἐδειχνεν ὅτι ἐγκαλίσσειτο εἰλικρινῶς τὸν ἀγῶνά των πορτοκαλῶν τοῦς ἐντοπίους εἰς τὰ δημόσια ὑπουργήματα, ὑποσχόμενος νὰ βάλλῃ εἰς τὰ φρούρια ἐγχωρίους φυλακὰς κτλ. Οἱ Βελγοὶ ἐδίωκον ὁλοκλήρως τὰ σύνορα τοῦς Ὁλλανδοὺς, βιάζοντες αὐτοὺς νὰ ἐξέλθωσι τῶν πόλεων. Ὁ Βασιλεὺς ἐκάλεσεν εἰς γενικὸν καθολισμὸν τὰς ἀρκετάς ἐπαρχίας διὰ νὰ προφυλάξῃ τὸ μέρος τοῦτο τοῦ βασιλείου ἀπὸ τὴν ἐπιδρομὴν τῶν ἐπαναστατησῶν ἐπαρχιῶν.

Ὁ Πρίγκιψ τοῦ Ὁρᾶν, βλέπων ὅτι δὲν κατορθώνει λίποτε, ἀναχωρεῖ ἐκ τοῦ βασιλείου, ὑπάγει εἰς Λονδίον, καὶ εὐχεται μακρόθεν ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας τῆς πολιτείας, τῆς ὁποίας ἐλπίζει νὰ ψηφισθῇ μίαν ἡμέραν ἀρχηγός. Ἡ πόλις Αἰξέρος, ἣτις ἦτον ἡ καθέδρα τοῦ ἡγεμόνος, παραδίδοται εἰς τοὺς Βελγούς, ἀφ' οὗ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἔπαθεν ὅσα καὶ αἱ Βρυξέλαι, παρὰ τῶν Ὁλλανδῶν, διὰ σφύγης, πυρκαϊῆς καὶ σφαίριβολισμοῦ.

Ποικίλα.

Τὰ κοινὰ κτήματα τῆς πόλεως Λονδίνου συνίστανται σχεδὸν εἰς 5,000 οἴκους φέροντας ἐτησίως ἐνοίκιον 1,180,695 Φράγκα, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν οὐκ ὀλίγοι ἐκμισθύνονται πολλὰ ἀσυμφόρως διὰ τὴν πόλιν 600 περίπου οἴκοι

κείμενοι εἰς τὰς καλητέρας παροικίας ἐνοικιάζονται διὰ παντός διὰ 87,000 Φρ. Τὰ χρέη τῆς πόλεως ἀναβαίνουν εἰς 5,314,909 Φρ., παρεκτὸς τῶν 10,861,200 Φρ. δανεισθέντων ἐπὶ τῶν κτημάτων τῆς πόλεως εἰς κατασκευὴν τῆς νέας γέφυρας τοῦ Λονδίνου, καθὼς καὶ 25,200,000 Φρ. ληφθέντων ἐπὶ τῶν κεφαλαίων τῶν ὀρφανῶν, διὰ νὰ ἀνοιχθῇ ἐπιτήδευσις μόλοι εἰς τὸν λιμένα τοῦ Λονδίνου. Αἱ πρόσοδοι τῆς πόλεως δὲν ἐλγίζοντο κατὰ τὸ 1828 εἰμὴ εἰς 4.395.215 Φρ.

Πολὺ διαφέρουν ὅμως αἱ τῶν Παρισίων πρόσοδοι συμποσούμεναι ἐτησίως εἰς 15 ἑκατομμύρια. Σημειωτέον ὅμως ὅτι ἐνταῦθα εἶναι λόγος μόνον περὶ τοῦ μέρους τῆς τοπικῆς πρόσδοις, τὸ ὅποιον εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ λόρδου Προσέτιως, τοῦ κοινῶν συμβουλίου καὶ τοῦ συνεδρίου τῶν Δημογερόντων. Χρησιμοποιεῖται δὲ αἱ δαπάναι τῆς λατρείας, τῆς ὁδοποιίας, τῆς φωτίσεως, κτλ. δι' ἐπιτήδεις συνεισφορῶν τῶν παροικιῶν, ἢ διὰ μερικῶν ἐργολαβιῶν συμφωνημένων πρὸς τὸ κοινὸν, ὡς εἶπεῖν, ἐπιτροπευούσης τῆς Βουλῆς.

Κίνησις πολεμικῶν πλοίων ἐν τῷ λιμένι Ναυπλίου.

Κατὰ πλοῦς. Τὴν 16 τοῦ ἐνεστῶτος, ἡ Ἑλληνικὴ Γολέττα Σμύρνα ἐκ Σύρας καὶ Πόρου διὰ 7 ἡμερῶν. — Ἡ Ἑλληνικὴ κορβέτα Ὑδρα διοικουμένη παρὰ τοῦ Μυράσχει Γ. Σαχίη, ἐκ Σελίνου τῆς Κρήτης.

Τὴν 17 ἡ Ἑλληνικὴ γολέττα Ἀργος ἐκ Μονεμβασίας διὰ 2 ἡμερῶν, φέροντα τὴν ἀλλαχθεῖσαν φρουρὰν τῆς Μονεμβασίας. — Ἡ Ἑλληνικὴ Γολέττα Λαδὶ Κόδριγκτον ἐκ Γραμβούσης διὰ 2 ἡμερῶν μετ' ἐπιστολάς. — Τὸ Ἑλλ. κώτερον Ζέφυρος ἐκ Πόρου διὰ 2 ἡμερῶν μετ' ἐπιστολάς πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖαν. — Τὸ Ἀγγλικὸν βρίκιον Πελεκάν ἐκ Γραμβούσης διὰ μιᾶς ἡμέρας. — Ἡ Ἑλλ. λέμβος Ἀγ. Νικόλαος ἐκ Πόρου δι' ἡμερῶν 2 μετ' ἐπιστολάς. — Ἡ Ἑλληνικὴ κορβέττα ἡ νῆσος Ψαρρὰ διοικουμένη παρὰ τοῦ Ἀντιναυάρχου Γ. Σακτιούρη, ἐκ Πόρου δι' ἡμερῶν 2.

Ἀπόπλους. — Τὴν 15 τὸ Γαλλικὸν βρίκιον Φλὲς. Τὴν 17 ἡ Γαλλικὴ φρεγάτα Ρεσολού.

Τὴν 18 ἡ Ἑλληνικὴ κορβέττα Ὑδρα μετὰ τῆς γολέτας Λαδὶ Κόδριγκτον. — Καὶ τὸ Ἀγγλικὸν κώτερον Ἀἴν.

ΝΥΑΥΤΙΔΙΑ.

ΛΙΜΗΝ ΠΟΡΟΥ. Κατὰ τὸν Σεπτέμβριον καὶ Ὀκτώβριον.

ΚΑΤΑΠΑΛΟΥΣ. Πλοῖα 25: ἐξ ὧν 16 Ἑλληνικά, 3 Ἰόνια, 1 Ῥωσικόν, 1 Σαρδηνιακόν, 1 Ἀγγλικόν, 2 Αὐστριακά καὶ ἐν Ἀμερικανόν. Ἐλθόντα 6 μὲν ἐκ Σύρας, 1 δ' ἐκ Μιούλων, 1 ἐκ Ζαχάρως, 3 ἐκ Νυκπλίου, 2 ἐξ Ὑδρας, 1 ἐξ Ἀνδρου καὶ 1 ἐξ Αἰγίνης. 2 δὲ ἐκ Μασσαλίας, 1 ἐκ Θεσμίσου, 1 ἐκ Καστελόρριζου, 1 ἐκ Τεργίστης, 1 ἐκ Γενούας, 2 ἐκ Σπετσῶν, 1 ἐκ Μυκόνου καὶ 1 ἐκ Μάλτας. Καὶ πλοῖα 614 ἐκ διαφόρων μερῶν τὰ μὲν φορτωμένα, τὰ δὲ εὐκαιρα. Εἶδη εἰσλαθέντα. Οἶνος, ῥακί, τυρὶ, ὀψαρίων, βλανιδί, σταφίδες, κάσταν, σίτος, ῥητίνη, βαμβάκι, λάδι, ταμβάκος, ἄλας, σκαῦνι, σάκχαρ, ἄνθρακες, ξυλῖα, ἄλευρα, μαλλί, μέλι, κριθάρι, πορτογάλλια, πανία, δέρματα κτλ.

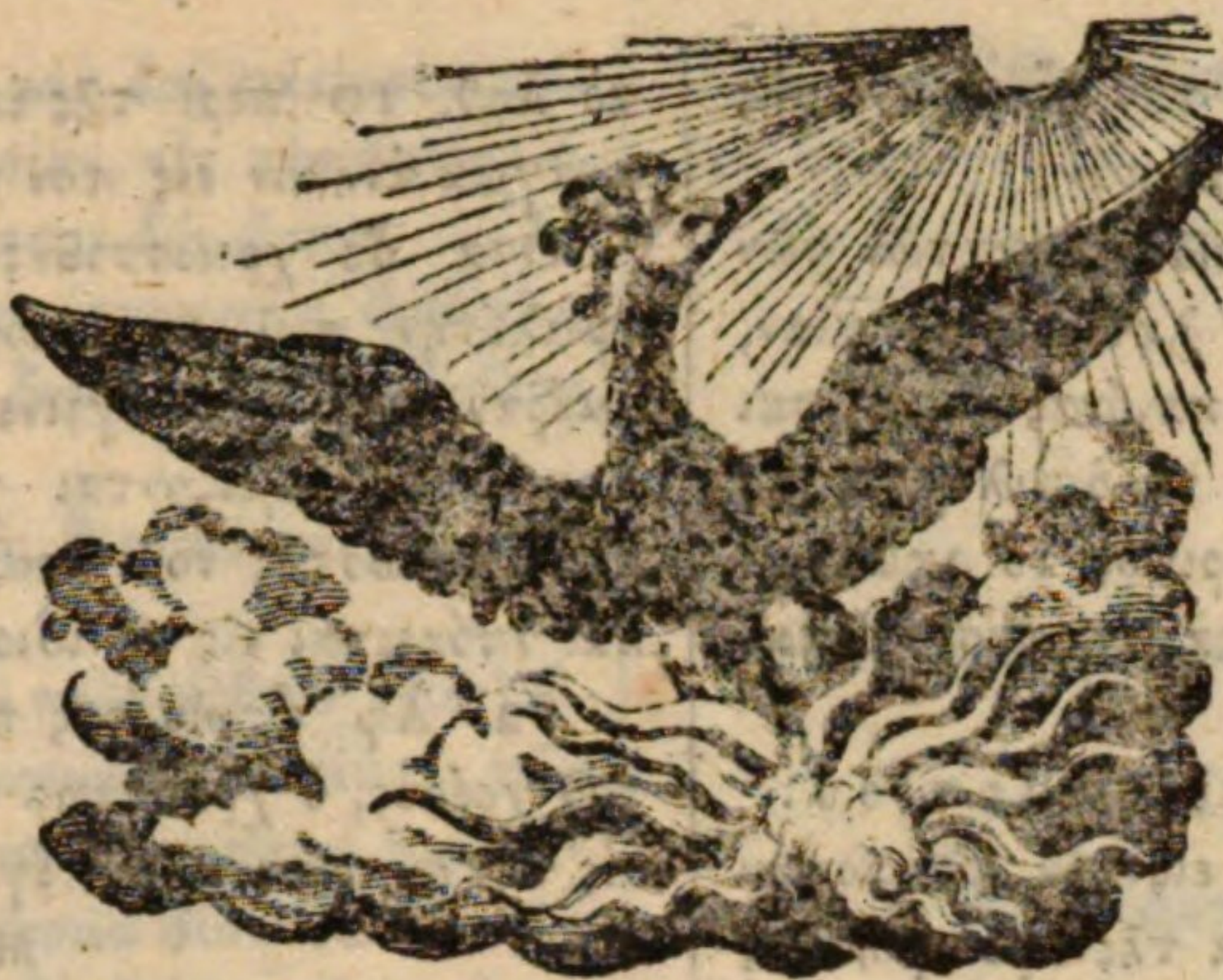
ΑΠΟΠΑΛΟΥΣ. Πλοῖα 22, ἐξ ὧν 14 Ἑλληνικά, 2 Ῥωσικά, 2 Αὐστριακά, 1 Σαρδηνιακόν, 2 Ἰόνια καὶ ἐν Ἀμερικανόν. Διευθυνθέντα 7 μὲν εἰς Κωνσταντινούπολιν, 3 δὲ εἰς Αἴγιον, 1 εἰς Σμύρνην, 2 εἰς Σκόπελον, 1 εἰς Ψαρρὰ, 1 εἰς Εὐβοίαν, 1 εἰς Νεόκαστρον, 1 εἰς Σύρον, 1 εἰς Μίθην, 1 εἰς Σάρον, 1 εἰς Τεργίστην. Καὶ πλοῖα 714, διευθυνθέντα εἰς διάφορα μέρη, τὰ μὲν εὐκαιρα τὰ δὲ φορτωμένα.

Εἶδη ἐξαχθέντα: πυρίτις, λιμὸνις, σταφίδες, κατρίμη, σκουτὶ, ἄνθρακες, ἄλας, οἶνος, ῥακί, καὶ ἐκ τῶν εἰσλαθέντων διάφορα εἶδη.

Αριθ. 92.
Έτους Ε.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ.
Έτησία . . . Φόνικας 36
Έξαμηνιαία . . . 18
Τριμηνιαία . . . 9
Αι συνδρομαί γίνονται ένταύθα μὲν έν τῷ
Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ
λείπῃ μέρη τοῦ Κράτους, παρά τοῖς Ἐπι-
στάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

22 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1830.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 2953.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Εγκύκλιος.

Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Πρὸς τὰ κατὰ τὴν Επικράτειαν
Δικαστήρια.

Ἐπειδὴ εἰς τὸ ἄρθρον 25 τοῦ νέου Διοργανισμοῦ λέγεται
« Ὁ Πρωτόκλητος Δικαστὴς κρίνει πᾶσαν πολιτικὴν ἀγωγὴν
» ὁποιασδήποτε φύσεως, ἢ ποσότητος ἐξαιρουμένων τῶν τῆς
» ἀρμοδιότητος τοῦ Εἰρηνοδίκου, καὶ τῶν ἐμπορικῶν, τῶν
» τοῦ ἀμφισβητούμενου Διοικητικοῦ, »

Εἶναι τῆς ἀνάγκης νὰ σαφηνίσῃ ἡ Κυβέρνησις τὸ ὅ,τι ὑπά-
γεται εἰς τὸ ἀμφισβητούμενον Διοικητικόν, καὶ ἐπὶ τοῦ ὁ-
ποίου δὲν ἔχει δικαιοδοσίαν ὁ Δικαστικὸς κλάδος.

ΜΕΡΟΣ Α.

Ἀρχὴν ἔθεσεν ἡ ἐσχάτη ἐθνικὴ Συνέλευσις περὶ τῆς ἐκτάσεως
τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Διοικητικοῦ κλάδου.

Ἦτον καὶ τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων, καὶ τῆς ἀνάγκης,
νὰ διακριθῇ τὸ ἀμφισβητούμενον Δικαστικὸν ἀπὸ τοῦ ἀμφισβη-
τούμενου Διοικητικοῦ.

1. Ἡ φιλονεικία περὶ τῆς ἐθνικῆς ἰδιοκτησίας ἀνήκει εἰς
τὸ ἀμφισβητούμενον Διοικητικόν.

2. Πᾶσα φιλονεικία περὶ προσκαίρου καποχῆς τῶν ἐθνι-
κῶν κτημάτων ὑπάγεται εἰς τὸ ἀμφισβητούμενον Διοικητικόν.

3. Τὰ αὐτὰ ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰ ἐκκλησιαστικὰ κτή-
ματα.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Ἀρχὴ ἐτέθη ἀπὸ τὴν φύσιν αὐτῆς ταύτης τῆς Διοικήσεως
ὅτι ἡ διεύθυνσις τῆς Οἰκονομίας τοῦ Κράτους ἀπαιτεῖ σύντο-
μον καὶ ταχεῖαν ἐκτέλεσιν τῶν νενομισμένων.

Ὅλοι οἱ φόροι εἶναι φύσει Διοικητικοί.

Πᾶσα ὁποιαδήποτε διαφιλονεικίσις μεταξὺ ἰδιώτου καὶ τοῦ
Δημοσίου, περὶ ἀμέσων καὶ πλαγίων φόρων, ἀνήκει εἰς τὸ
ἀμφισβητούμενον διοικητικόν.

Ὅποιαν δύναμιν ἤθελεν ἔχει ἡ διαχείρισις τῶν πόρων τοῦ
ἔθνους, ἐὰν ὑπῆγοντο αἱ φιλονεικίαι εἰς τὰ Δικαστήρια;

Πῶς ἡδύνατο νὰ βάλῃ βάσιν εἰς τὰ εἰσαγόμενα;

Πῶς ἤθελεν ἐκπληρώσει τὰς ἀνάγκας τῆς;

Δύναται νὰ ὑπάρξῃ Κυβέρνησις ὅπου ἀμφισβητοῦνται τὰ
δικαιώματα, καὶ θετικὰ καὶ ἀναμφισβήτητα ἔχει τὰ βάρη τῆς;

Πῶς ἤθελε βαδίζει, ἐὰν ἡ λύσις τῆς ἀμφισβήτησεως ἤθελεν

ὑποβληθῇ εἰς ἄλλον κλάδον; εἰς περιπλόκους τύπους; καὶ εἰς
βραδύτητα ἀντιβαίνουσιν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ λάβῃ δὶ ἂ
νὰ πληρώσῃ;

Διὸ καὶ δὲν δύναται ὁ Δικαστικὸς κλάδος νὰ ἔχῃ οὐδεμίαν
μετοχὴν.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Τὰ περὶ δημοσίου χρέους καὶ πίστεως, ὡς εἰς τὰ ψηφίσμα-
τα τῆς Δ' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως ἐνδιαλαμβάνεται.

ΜΕΡΟΣ Δ.

Ὅλαι αἱ πολιτικαὶ φιλονεικίαι, αἰόποῖαι δύναται νὰ πη-
γάζουν ἐκ τῆς διαχείρισεως τῶν πραγμάτων τοῦ ἐσωτερι-
κοῦ, τούτεστι τῶν ἀνηκόντων εἰς δημόσια καταστήματα,
εἰς ὑγειονομεῖα, πολιτικὰς Αστυνομίας καὶ ἀγορανομίας, ὑπά-
γονται εἰς τὸ Διοικητικόν.

Καὶ διὰ νὰ δυνηθῇτε νὰ ὀδηγήσετε τοὺς ἀπείρους ἀντιφε-
ρομένους ὡς πρὸς τὸν τρόπον τοῦ πορεύεσθαι, Σᾶς ἐκθέτει ἡ
Γραμματεία ὅσα εἰς τὴν περίστασιν ἀπεφάσισε προσωρινῶς ἡ
Κυβέρνησις μέχρις οὗ κανονισθῇ ἐντελεστέως τὸ περισπού-
δαστον τοῦτο ἀντικείμενον.

« Εἰς τὸ ἀμφισβητούμενον Διοικητικόν ὁ Διοικητὴς συν-
» εννοούμενος μετὰ τῆς Οἰκονομίας διὰ τὰς ὀφειλομένας γνώ-
» σεις, ἐξετάζει καὶ ἀποφασίζει.

« Ἡ Κυβέρνησις, ἀκούσασα τὸ Συμβούλιον τῶν Γραμματέων
» τῆς, ἀκυρόνει, εἴτε ἐπικυρόνει, τὴν ἀπόφασιν, κρίνουσα ὀρι-
» στικῶς.

« Ἡ διαδικασία, πρὸς τὸν Διοικητὴν, εἶναι ὡς εἰς τὸ Πρω-
» τόκλητον Δικαστήριον.

« Ἡ διαδικασία, πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, εἶναι ὡς εἰς τὸ Ἐκ-
» κλητον Δικαστήριον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 30 Αὐγούστου 1830.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς

Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Ὁδηγίαι πρὸς ἀπάσας τὰς Διοικητικὰς Ἀρχὰς
τοῦ Κράτους.

Αρ. 209.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἀφοῦ ἡ Κυβέρνησις διὰ τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμ-
ματείας ἐξέδωκε πρὸς τοὺς Διοικητὰς τῶν Ἐπαρχιῶν τοῦ
Κράτους τὰς ἀναγκαίας ἐρμηνείας καὶ ὀδηγίας μετὰ τὴν ὑπ'
Αρ. 2,953 Εγκύκλιον, σκοπὸν ἔχουσαν ἵνα τὸ ἀμφισβητού-

μιον Διοικητικόν, φύσει υπαγόμενον εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς Κυβερνήσεως, μὴ συγγένηται μὲ τὸ Δικαστικόν,

Εἶναι τὴν ἀναγκάσιον, πρὸς ὁδηγίαν τῶν Διοικητῶν τῶν Ἐπαρχιῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν, νὰ λάβωσιν ὁδηγίαν, καθόσον ἀνήκει εἰς ἕκαστον, κατὰ πλείους κανόνες δικάζεται τὸ ἀμφισβητούμενον Διοικητικόν ὡς πρὸς τὰ ὀφειλόμενα εἰς τὸ Δημόσιον, πῶς ἐξασφαλίζεται προσωρινῶς τὸ Δημόσιον δικαίωμα, καὶ τίνι τρόπῳ ἐκτελοῦνται τὰ ἀποφασισθέντα.

ΜΕΡΟΣ Α.

Κανόνες εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ Δημοσίου.

1. Ὄταν τὸ Δημόσιον ἔχῃ νὰ λάβῃ, εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους ἔχει καὶ χαίρεται τὸ δικαίωμα τῆς προτιμήσεως τῆς πληρωμῆς πρὸς κάθε ἄλλον.

2. Ἀφ' ἧς στιγμῆς ὁ πολίτης, ἡ ὁποιοσδήποτε ξένος, λαμβάνει ὑπόσχεσιν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ἐννοεῖται ὅτι ἔβαλεν εἰς ὑπόθηκην ἅπαντα τὰ κτήματά του.

3. Ὄταν ὑπάρχωσιν ὑποψαίει ὅτι ὁ χρεώστης δὲν θέλει εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ πληρώσῃ τὸ χρέος του πρὸς τὸ Δημόσιον εἰς τὴν προθεσμίαν, ὁ δημόσιος ὑπουργός, εἰς ὅποιον ἀνήκει, ἔχει τὸ δικαίωμα, καὶ πρὸ τῆς προθεσμίας, νὰ αἰτήσῃ ἀπὸ τὸν Διοικητὴν ὁποιοσδήποτε εἶδος ἐξασφαλίσεων, καὶ νὰ ἐξακολουθῇ τὰς νομίμους πράξεις του μέχρι τῆς συνάξεως τῶν ὀφειλομένων χρημάτων.

4. Ὁ δημόσιος ὑπουργός, ὅστις παριστάνεται ὡς ἐνάγων, δύναται νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν ἐναγόμενον τὴν παρουσίασιν ὁποιοσδήποτε ἐγγράφων ἀναφερομένων εἰς τὴν διαφιλονεικουμένην ὑπόθεσιν, ὅταν τὰ νομίζῃ ἀναγκαῖα, χωρὶς ὁ ἐνάγων νὰ ὑπόκειται προηγουμένως εἰς τοιαύτην παρουσίασιν πρὸς τὸν ἐναγόμενον.

5. Ἐν πλείονες ὁμοῦ ἀναδεχθῶσι πρὸς τὸ Δημόσιον τὴν αὐτὴν ὑπόσχεσιν, ἐννοοῦνται ἀλληλεγγύως ὑπόχρεοι.

6. Ἐάν τις, ἀφοῦ ἀναδεχθῇ ὑπόσχεσιν πρὸς τὸ Δημόσιον, ἐκποιήσῃ τι τῆς περιουσίας του, ἢ κατ' ἄλλον ὁποιοσδήποτε τρόπον τὸ διαθέσῃ εἰς κατοχὴν ἄλλου, τὸ Δημόσιον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὸ νομίσῃ ὡς εἰς χεῖρας τοῦ αὐτοῦ ὀφειλέτου.

7. Ὄταν τὸ Δημόσιον θελήσῃ νὰ λάβῃ ἀσφαλιστικά μέσα, δὲν ὑπόκειται εἰς χρέος νὰ δίδῃ ἐγγυήσιν.

8. Ὅποιοσδήποτε καὶ ἂν ἔχῃ ὁ πρὸς τὸ Δημόσιον ὀφειλέτης κτηματικὴν κατάστασιν, ὑπόκειται μ' ὅλον τοῦτο νὰ φυλακωθῇ, ἐάν ἡ φυλάκωσις του ζητηθῇ· καὶ μένει εἰς φυλάκην, μολονότι τὰ κτήματά του ἐκποιοῦνται, ἐωσότου ἀποσβέσῃ τὸ χρέος του.

9. Πᾶς ὀφειλέτης πρὸς τὸ Δημόσιον δὲν δύναται ν' ἀποφύγῃ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ χρέους του, ἐπὶ προσφάσει ὅτι ἔχει νὰ λαμβάνῃ δι' ἄλλας αἰτίας ἀπὸ τὸ αὐτὸ Δημόσιον.

10. Τὸ Δημόσιον, ἐάν εὕρῃ ἄλλους χρεώστας πρὸς τὸν αὐτοῦ ὀφειλέτην, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ θεωρήσῃ τὰ ὀφειλόμενα, εἰς αὐτὸ ὑποκείμενα· καὶ οἱ χρεώσται τοῦ ὀφειλέτου πρὸς τὸ Δημόσιον, ἔχουσιν ἰδιαιτέραν καὶ διακεκριμένην εὐθύνην, τοῦτέστι,

11. Ὅσα μὲν χρεωστοῦνται παρὰ τοῦ χρεώστου πρὸς τὸν ὀφειλέτην τοῦ Δημοσίου πρὸ τῆς ἐνοχοποιήσεως τοῦ αὐτοῦ ὀφειλέτου τοῦ Δημοσίου πρὸς τὸ Δημόσιον, ὁ Δημόσιος ὑπουργός ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀπαιτήσῃ τὸν χρεώστην τοῦ ὀφειλέτου τοῦ Δημοσίου, πλὴν οὔτε ἔχει οὔτε χαίρεται, εἰμὴ τὰ αὐτὰ δικαιώματα τὰ ὅποια ἔχει ὁ δανειστής του, ὅστις εἶναι ὀφειλέτης πρὸς τὸ Δημόσιον. Ἀφοῦ δὲ ληφθῶσιν ἀπὸ τὸν χρεώστην τοῦ ὀφειλέτου ὅσα πρὸς τοῦτον ὀφείλοντο, θεωρούμενα ὡς ἰδιοκτησία τοῦ πρὸς τὸ Δημόσιον ὀφειλέτου, ὑπόκεινται εἰς νέαν δημοπρασίαν κατὰ

τὸ Ἄρθ. 10 περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφασισθέντων ὡς πράγμα ἀνήκον εἰς τὸν πρὸς τὸ Δημόσιον ὀφειλέτην.

Ὅσα δὲ χρεωστοῦνται παρὰ τοῦ χρεώστου πρὸς τὸν ὀφειλέτην τοῦ Δημοσίου, διὰ χρέος ἀναδεχθέν μετὰ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἔγινε χρεώστης ὁ ὀφειλέτης πρὸς τὸ Δημόσιον, νομίζονται χρεωστούμενα πρὸς τὸ Δημόσιον, καὶ ὁ χρεώστης τοῦ πρὸς τὸ Δημόσιον ὀφειλέτου θεωρεῖται καὶ ὑπόκειται εἰς τὰ ἴδια τοῦ ὀφειλέτου πρὸς τὸ Δημόσιον.

12. Ἀφ' ἧς ἡμέρας πηρέθη ἡ προθεσμία τῆς πληρωμῆς τοῦ χρέους, ὁ χρεώστης ὀφείλει τόκον, μολονότι περὶ τόκου εἰς τὴν συμφωνίαν δὲν ἔγινε λόγος.

ΜΕΡΟΣ Β'

Περὶ τῶν Προσωρινῶν ἀσφαλιστικῶν μέσων.

Ἡ Διοίκησις πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν εἰς τὸ Δημόσιον ὀφειλομένων ἀκολουθεῖ τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα εἰς τὸ Κεφάλαιον 1Ε τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας, καὶ πράττει κατ' αὐτὰ ἐφ' ὅσον δὲν ἐναντιοῦται εἰς τοὺς προηγουμένους Κανόνες.

Εἰς ὁποιοσδήποτε περίπτωσιν θέλει γενεῖ δημοπρασία κινητῶν κτημάτων, πρὸς ἐξασφάλισιν προσωρινήν, ἡ δημοπρασία γίνεται κατὰ τὰ Ἄρθ. 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, καὶ 16 τῆς παρούσης, περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφασισθέντων.

ΜΕΡΟΣ Γ.

Περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφασισθέντων.

Ἐάν πρόκειται νὰ δημοπρατηθῶσι κινητὰ, ἢ ἀκίνητα κτήματα, εἰς ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφασισθέντων, φυλάττονται οἱ ἀκόλουθοι Κανόνες.

1. Ὁ ἐνάγων Δημόσιος ὑπουργός σημειοῖ ἐγγράφως τὰ κτήματα τοῦ χρεωφειλέτου, μετὰ τὰ ὅποια θέλει νὰ πληρωθῇ, καὶ κοινοποιεῖ τὴν σημείωσιν εἰς τὸν ὀφειλέτην.

2. Πᾶν κτήμα κινητὸν, ἢ ἀκίνητον, πρέπει νὰ ἐκτιμηθῇ πρὶν τῆς δημοπρασίας.

3. Ἡ ἐκτίμησις γίνεται παρὰ δύο δοκιμαστῶν, τοὺς ὁποίους διορίζει ἡ Διοίκησις δι' ἐντάλματος· οἱ δοκιμασταὶ ὁρκίζονται πρῶτον ἐπὶ τοῦ Εὐαγγελίου ὅτι θέλουν πράξαι ἐν συνειδήσει, καὶ ἔπειτα κάμνουν τὴν ἐκτίμησιν.

4. Ἡ ἐκτίμησις γράφεται, καὶ ὑπογράφεται.

5. Οἱ ἀντιφερόμενοι δύνανται νὰ εἶναι παρόντες.

6. Ὁ Διοικητὴς ὀφείλει νὰ εἶναι παρών.

7. Αἱ ἐκτιμήσεις πρέπει νὰ γίνωνται χωριστὰ καὶ διακεκριμένως ὅταν ἀποτείνωνται εἰς πολλὰ πράγματα· νὰ ἐξηγητῇ εἰς τὴν ἐκθεσὶν τῶν ἡ ποιότης καὶ τὸ εἶδος τοῦ πράγματος· ὁ τόπος ὅπου αὐτὸ κεῖται· ἂν ἐπιδέχεται μέτρον, νὰ ἐξηγητῇ αὐτὸ· ἂν στάθμισιν, νὰ ἐξηγητῇ τὸ βάρος· καὶ περιπλέον εἰς τὰ ἀκίνητα νὰ ἐξηγῶνται οἱ ἰδιοκτῆται πλησιασταὶ ἀπ' ὅλα τὰ μέρη· νὰ ἐξηγητῇ τέλος πάντων σαφῶς καὶ διακεκριμένως ἡ τιμὴ ἐκάστου πράγματος.

8. Τὰ κτήματα εἴτε κινητὰ, εἴτε ἀκίνητα, ἀφοῦ ἐκτιμηθῶσιν, ἐκτίθενται εἰς δημοπρασίαν κατὰ διακήρυξιν τοῦ Διοικητοῦ.

9. Ἡ διακήρυξις πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ τὰ ὅσα περιέχει ἡ ἐκθεσις τῆς ἐκτιμήσεως, τὴν αἰτίαν, διὰ τὴν ὁποίαν πωλεῖται, τὸν τόπον καὶ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν γίνεται ἡ δημοπρασία.

10. Πέντε ἡμέρας μετὰ τὴν ἐκτίμησιν καὶ ὄχι ἐρσύτερα γίνεται ἡ δημοπρασία.

11. Ὄταν ὑπόκεινται εἰς δημοπρασίαν ρευστὰ, ἢ πράγματα εἰς ἐπικείμενον κίνδυνον φθορᾶς, εἶναι ἐλεύθερος ὁ Διοικητὴς νὰ συντέμνῃ τὴν προθεσμίαν, ἀλλ' αὕτη δὲν ἔμπορεῖ νὰ εἶναι ὀλιγωτέρα τῶν 48 ὥρων.

12. Εἰς τὴν ὥραν τῆς δημοπρασίας Ἀστυνομικὸς τις ὑπη-

ρέτης λαμβάνει τὸ ἔργον τοῦ κήρυκος, καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Διοικητοῦ διακηρύττει τὴν δημοπρασίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Διοικητὴς ὀφείλει νὰ διαμείνῃ τοῦλάχιστον δύο ὥρας.

13. Ὁ Διοικητὴς δύναται, κατὰ τὴν περίστασιν, ν' ἀναβάλῃ εἰς ἄλλην ἡμέραν τὴν δημοπρασίαν, διαφυλάττων μ' ὅλον τοῦτο τὸν κανόνα τῶν προθεσμιῶν.

14. Ἐὰν τὰ κτήματα εἶναι διαίρετά, διαιροῦνται καὶ πωλοῦνται κατὰ μέρος.

15. Ὅταν εἰς τὴν δημοπράσιον δὲν προσφερθῶν τιμὴ ἐνὶ ὧσιν, ἢ ἴσαι μὲ τὴν ἐκτίμησιν, ὁ Διοικητὴς ἐκπίπτει πᾶσαν φορὰν ἀνὰ 5 εἰς τὰ 100, ἕως τοῦ παρουσιασθῆναι ὁ προσφέρων διὰ ν' ἀποκτήσῃ τὰ κτήματα, τὰ ὁποῖα δίδονται εἰς τὴν προσφερομένην τιμὴν, μετὰ τὰς προρρηθείσας ἀποπαίρας καὶ ἐκπτώσεις.

16. Ἐὰν ὁ ὑπερθεματίσας, εἰς τὸν ὅποιον ἔμεινε τὸ κτήμα, δὲν πληρώσῃ ἐντὸς 24 ὥρων τὰ μετρητά, τότε τὰ κτήματα κηρύττονται ἐκ δευτέρου εἰς δημοπράσιον, κατὰ τὸν αὐτὸν, ὡς εἴρηται, τρόπον εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον 15. ἢ δὲ ζημίᾳ, ἥτις ἐκ τούτου δύναται νὰ προέλθῃ, καὶ ἅπαντα τὰ ἔξοδα, εἶναι εἰς βάρος αὐτοῦ.

Ἡ παρούσα θέλει διευθυνθῇ δι' ἐγκυκλίου εἰς ὅλας τὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 19 Ὀκτωβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Ἀρ. 247.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ. Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀναγνόντες τὴν ὑπ' Ἀρ. 3796 ἀναφορὰν τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, δι' ἧς αἰτεῖ ἄδειαν ἀναχωρήσεως δύο μηνῶν,

Διατάττομεν.

1 Ἡ αἴτησις τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως Κ. Ι. Γ. Γενατᾶ, ἐγκρίνεται.

2 Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς Κόμης Βιάρος Α. Καποδίστριας θέλει ἐπέχει τὸν τόπον τοῦ εἰρημένου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως κατὰ διάρκειαν τῆς ρηθείσης ἀδείας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 17 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Ἀρ. 7207

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ. Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ Εἰδοποιεῖ.

Ὅτι δυνάμει τοῦ ὑπ' Ἀρ. 2655 διατάγματος τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος, ἐκδοθέντος κατὰ συνείπειαν τοῦ ὑπ' Ἀρ. 2358 Ἰθ' ψηφίσματος, διορθοῦται ὁ § 6 τοῦ αὐτοῦ ψηφίσματος καὶ ἐπιβάλλεται ὁ φόρος τῆς ἰδιοκτησίας εἰς τὰ ἐνοικιαζόμενα διὰ δέκα ἔτη ἐθνικά κτήματα, ὁμοίως καὶ εἰς τὴν καλυπτομένην ἀπὸ δένδρα γῆν, ἐὰν σπεύρεται.

Κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς παρούσης εἰδοποιήσεως προσκαλοῦνται οἱ κατὰ τὴν Πελοπόννησον καὶ Στερεὰν Ἑλλάδα

Ἑκτακτοὶ Ἐπίτροποι καὶ Διοικηταὶ νὰ ἐνεργήσωσι τὴν ἐπὶ δημοπρασίας ἐνοικίαν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 14 Νοεμβρίου 1830.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 14 Νοεμβρίου.

Κατὰ τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον ἔγειναν αἱ ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν τοῦ Κεντρικοῦ Πολεμικοῦ Σχολείου. Τὸ κατὰ στήμα 7070, τὸ ὁποῖον ἐσχημαίσθη καὶ διευθετήθη κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Πολυτεχνικοῦ τῆς Γαλλίας Σχολείου, ἐπαρουσίασεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, δεύτερον ἤδη ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς καθιδρύσεώς του, τὴν Δεάν δημοσίον συνδρομῆς, ὅπου ἡ ἀξία τῶν μαθητῶν μόνη προσδιώρισε τὰς τάξεις των, καὶ εἰς τὸ ἐπιῶν ἐξετάσθησαν οἱ μαθηταὶ ἀλληλοδιαδόχως μὲ μεγίστην ἀκρίβειαν, εἰς τὰς διαφόρους ὕλας, αἱ ὁποῖαι ἦσαν τὸ ἀντικείμενον τῶν σπουδῶν των εἰς τὰ 1829 καὶ 1830.

Τῆς Ἐξεταστικῆς Συνελεύσεως τὰ ψηφισθέντα ἀπὸ τὴν Α. Ἐξ. τὸν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος μέλη, ἦσαν τὰ ἑξῆς. Ὁ Κύριος Γεράρδ, Στρατηγὸς καὶ Διευθυντὴς τῶν τακτικῶν στρατευμάτων, ὁ Κύριος Χρυσόγελος, Γραμματεὺς τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως, ὁ ὑποσυνταγματάρχης, Διευθυντὴς τοῦ Σχολείου, καὶ ἀνώτατος Ἀρχηγὸς τοῦ πυροβολικοῦ Κύριος Πιζιέ, ὁ ταγματάρχης τοῦ Α. πεζικοῦ τάγματος Κύριος Σκαρβέλης, ὁ ἐπὶ τῶν Μηχανοποιῶν Ἀρχηγὸς τοῦ φρουρίου Ναυπλίας Κύριος Βαλιάσιος, ὁ λοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ Κύριος Καρατσᾶς, καὶ ὁ ὑπολοχαγὸς τῶν Μηχανοποιῶν Κ. Σκαρβέλης.

Ἡ ἑναξίς τῶν ἐξετάσεων ἔγινε πασιφανῶς τὴν 15 Σεπτεμβρίου, συνελεύσεως τῆς Ἐξεταστικῆς Συνελεύσεως, ὑπ' ὅψιν τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος, τοῦ ἀρχιερέως Ναυπλίας, τῶν Γραμματέων καὶ προκρίτων Ἱερωγῶν τῆς Κυβερνήσεως.

Μεταξὺ τῶν παρευρεθέντων εἰς τὴν τελετὴν ταύτην ξένων, ἦγον καὶ ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Γαλλίας.

Οἱ μαθηταὶ τοῦ Σχολείου πρέπει νὰ εἶναι διηρημένοι εἰς τρεῖς τάξεις. Ἀλλ' ἐπειδὴ διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν ἀχρειάζοντα τρεῖς χρόνοι σπουδῆς, διὰ τοῦτο κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν εἰς τὰ 1830 ἐξετάσεων, μόναι ἡ β καὶ γ τάξεις ἦσαν σχηματισμένα.

Οἱ Εὐέλπιδες τῆς β τάξεως ὤφειλον νὰ ἐξετασθῶν εἰς τὰ Μαθηματικά, (τὴν Ἀριθμητικὴν, τὴν Στοιχειώδη Ἀλγεβραν, τὴν Γεωμετρίαν, καὶ τὴν Εὐθύγραμμον Τριγωνομετρίαν) εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ τὴν Γαλλικὴν γλῶτταν, καὶ εἰς τὰς διαφόρους ἀσκήσεις τοῦ πεζικοῦ καὶ πυροβολικοῦ τάγματος, τὴν θεωρίαν καὶ τὴν πράξιν. Οἱ τῆς γ τάξεως ἔπρεπε νὰ ἐξετασθῶν εἰς τὰ μαθηματικά, (τὴν ἀριθμητικὴν καὶ μέρος Γεωμετρίας) εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, εἰς τὰ Γαλλικά, καὶ εἰς τὰς ἀσκήσεις τοῦ πεζικοῦ, τὴν θεωρίαν καὶ τὴν πράξιν (τὸ σχῆμα τῶν στρατιωτῶν καὶ οὐλαμῶν.) Ἡ Σπουδὴ τῶν Σχεδίων τῶν γραφικῶν καὶ τοπογραφικῶν σχημάτων ἦτον ἀπὸ τὰς

κυριωτέρας ἐνασχολήσεις τῆς β καὶ γ. τάξεως, καὶ ὅλον τὸν ἐνιαυτὸν.

Αἱ χρησταὶ ἐλπίδες, τὰς ὁποίας τὸ ἔθνος συνέλαβε μετὰ τὰς ἐξετάσεις τῶν 1829, ἐβεβαιώθησαν κατὰ μέρος εἰς τὰ 1830, καὶ κατὰ τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν αἱ εὐδοκίμησεις τοῦ πλείοντος μέρους τῶν Εὐελπίδων μᾶς ἐγγυῶνται τοῦ λοιποῦ τὰ ἐπικερδῆ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποία μέλλει ἡ πατρίς ν' ἀπολαύσῃ ἀπὸ τῆν σύστασιν καταστήματος, ὅπου αἱ σπουδαὶ διευθετούμεναι ἀπὸ ἐπίμονον προσοχὴν, καὶ ὑπερασπιζόμεναι ἀπὸ τῆν εἰδικὴν τοῦ Κυβερνήτου εὐμένειαν, δέλουν ἀποκτᾶ καθ' ἐκάστην μεγαλητέρας ἀναπτύξεις.

Μὲ ζωηροτάτην συναίθησιν ἤκουσαν οἱ παρεστῶτες παιδία τινὰ 13 καὶ 15 ἐτῶν, τὰ ὁποία μὲ τὰς πρώτους δυνάμεις τῶν εἶναι σχεδὸν ἤδη κατὰ τὰ μαθήματα τῶν πλεόν ἡλικιωμένων παρ' αὐτοὺς οἱ ἐφάμιλλοι.

Ἐπειδὴ ὅμως εἶναι παρὰ πολὺ νέοι ὥστε νὰ καταταχθῶν μαθηταὶ εἰς τὸ Κεντρικὸν πολεμικὸν Σχολεῖον, παρέδχθησαν ὡς στρατευτικά παιδία εἰς τὸ τάγμα τῶν πυροβολικῶν, χωρὶς νὰ ἐλλείπουν μ' ὅλον τοῦτο ἀπὸ τὸ νὰ ἐξακολουθῶν τὰ μαθήματα καταστήματος, τοῦ ὁποίου δέλουν ποτὲ εἶσθαι ἀκλόνητοι στύλοι. Ἡ διαγωγή τῶν παιδίων ἐφάνη ὅτι ἔσυρεν εἰδικῶς τὴν προσοχὴν τῶν Κυρίων μελῶν τῆς Ἐξελαστικῆς Συνελεύσεως καὶ διὰ τοῦτο ἔγεινε χρεία παραδειγμάτων δικαίας ἀνστηρίξεως. Ταῦτα ἀπαιτοῦντο ἀπὸ αὐτὸ τοῦ συμφέρον Σχολείου, σκοπὸν ἔχοντος νὰ ἐβγάλῃ νέους ἀξιωματικούς, προσωρισμένους νὰ συντελέσουν ποτὲ εἰς τὴν Τελειοποίησιν καὶ τὴν διατήρησιν τῆς πολεμικῆς πειθαρχίας εἰς τὸ Ἑλληνικὸν στρατεῦμα· ἐὰν ὅμως ἡ Ἐξελαστικὴ Συνέλευσις εἶδεν ἑαυτὴν ἠναγκασμένην νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἀποβολὴν τριῶν Εὐελπίδων· ἐὰν οἱ παρευρεθέντες εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν περαινόντων τῆς ἐξετάσεως πρακτικῶν, ἡσθάνθησαν λυπηρὸν αἶσθημα, ἀκούοντες τὴν ἀπὸ τὸν Πρόεδρον εἰς ἄλλους τινὰς γενομένην νουθετικὴν ἐπίπληξιν, πόσον ἀνεπληρώθη ἡ λύπη των ὅταν ἤκουσαν τοὺς ἀληθῶς κατ' ἀξίαν ἐπαίνους, προσφερομένους εἰς ἄλλους τινὰς, καὶ μεγαλυνομένους ἀπὸ τὴν μετριοφροσύνην τῶν ἐπαινουμένων!!

Ἡ συμπεράτωσις τῶν ἐξετάσεων ἔγεινε τὴν γ' Ὀκτωβ. 1830, καὶ ἀναλόγως μὲ τὰς ἐπιδόσεις των, ἀπὸ τοὺς 13 μαθητὰς τοὺς συνιστῶντας τὴν β. τάξιν, ἐννέα μόνον ἐκρίθησαν ἄξιοι νὰ μεταβῶν εἰς τὴν α' τάξιν, οἱ δὲ 4 νὰ μείνουν δεύτερον ἄλλον ἐνιαυτὸν εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν.

Ἀπὸ τοὺς 25 τῆς γ' τάξεως μαθητὰς, 12 ἔπρεπε νὰ μεταβῶν εἰς τὴν β'. μ' ὅλον τοῦτο ἐπειδὴ 3 μετὰ αὐτῶν ἦσαν πολλὰ νέοι, ἡ Ἐξελαστικὴ Συνέλευσις ἔκρινε πρέπον νὰ τοὺς ἀφήσῃ ἀκόμη εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν ἐν ἔτος, διὰ νὰ χορηγήσιν ὡς παράδειγμα εἰς τοὺς συμμαθητὰς τῶν. — Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν, ὁ Κ. Διευθυντὴς τοῦ Σχολείου συμμορφούμενος μὲ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ ψηφίσματος, ἐξεφώνησε κατὰ τοὺς ὀρισμένους περὶ ἀξίας καταλόγους τὰ ὀνόματα τῶν προβιβασθέντων εἰς τὰ 1829 καὶ 1830 σχολικὰ ἔτη Εὐελπίδων. Ὁ δὲ Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως ἐκοινοποίησε δημοσίως εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν, ὅτι κατὰ τὰς δοθείσας διατάξεις, αἱ καταπαύσεις ἐμελλαν ν' ἀρχίσουν ἀμέσως διὰ τοὺς καταχωρηθέντας εἰς τὸ πρῶτον ἡμῖς μέρος τῆς περὶ ἀξίας καταγραφῆς, καὶ ὅτι κατὰ ζήτησιν τῶν γονέων των δέλουν ἔχουν τὴν ἀδειαν νὰ ὑπά-

γῶν εἰς τὰς οἰκίας των διὰ νὰ ἀπολαύσουν τὴν ἀξίαν τῆς διαγωγῆς των, καὶ ἐκτενοῦς φιλοπονίας των ἀνάπαυσιν.

Τὸ τέλος τῶν καταπαύσεων ἀπεφασίσθη ὀριστικῶς εἰς τὰς 9 Νοεμβρίου ἀμεταθέτως, καὶ ἡ ἀρχὴ τῶν μαθημάτων δέλει γεῖναι εἰς τὰς 10 τοῦ αὐτοῦ. Ἐξ τόποι εἶναι πρὸς τὸ παρὸν κενοὶ εἰς τὸ Σχολεῖον· πολλαὶ αἰτήσεις ἀπὸ τὸν παρελθόντα ἐνιαυτὸν ἔγειναν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις δέλει σκεφθῆναι περὶ αὐτῶν, καὶ ἀποφασίσῃ τὴν ἐκλογὴν τῶν καταταχθησομένων εἰς τὸ Κεντρικὸν Σχολεῖον ἐξ μαθητῶν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐξετάσεων ἡ Α. Ε. ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος ἔδειξε πολλάκις καὶ διὰ τῆς παρουσίας καὶ διὰ λόγων πόσον τὸν ἐμελλε περὶ τούτου. Ἡ Ἐξελαστικὴ Συνέλευσις τὴν ἀνάγκην διδασκάλων ἱκανῶν νὰ τελειοποιήσωσι τὰς σπουδὰς. Ἐξέτασεν αὐτοῖς σχεδίουγραφίας τῶν μαθητῶν, καὶ ἐπαίνεσε τὴν εὐφυῆ κλίσιν τινῶν ἀπὸ αὐτοῦς.

Τὸ Σχολεῖον τοῦτο δημιουργηθὲν ὑπὸ τὴν εἰδικὴν ὑπερσπισιν τοῦ Κυβερνήτου, ἔχει νὰ ἐλπίζῃ τὸ πᾶν ἀπὸ τὴν εὐμένειαν καὶ τὴν ἐκτενὴ φροντίδα, τὴν ὁποίαν ἔλαβε μέχρι τῆς σήμερον.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

(Ἐκ Γαλλικῶν Ἐφημερίδων.)

Ἐκ τῶν εἰς τὴν Ἀφρικὴν ἐκστρατευσάντων Γάλλων 5,000 μόνον δέλουν μείναι ἐν τῇ Ἀλγερίᾳ, οἵτινες ὁμοῦ μὲ ἑτέρους 5,000 Ἀραβας καὶ Αἰθίοπας ὁργανισμένους, θέλουν φυλάττει τὸν τόπον ἐκεῖνον, ὅλοι δὲ οἱ λοιποὶ ἐπανέρχονται ἤδη διὰ νὰ παραχειμᾶσιν εἰς τὴν Γαλίαν. Τὸ δὲ ἔαρ, ἂν γένη χρεία, δέλουν σταλῆναι στρατεύματα. Αἱ πόλεις Ὀράν καὶ Βόννα θέλουν ἔχει ἐκάστη φρουροὺς 1000 Γάλλους καὶ ἑτέρους τότους ἐκ τῶν ἐντοπίων, εἰς τοὺς ὁποίους συμφέρεῖ ἡ διατήρησις τῆς εὐταξίας, τὴν ὁποίαν ἐσβέβωσαν οἱ Γάλλοι εἰς τὸν βάσιν ἐκεῖνον τόπον.

— Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἐργαστῶν ἐκοινοποίησεν εἰς τοὺς ἐν τῇ Γαλίᾳ Γενικοὺς Προξένους τοῦ Μεξικου, τῆς Κολομβίας, τῆς Πλάτας καὶ τοῦ Χιλίου τὴν ἀπόφασιν τοῦ Βασιλέως τοῦ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὰς πολιτείας ταύτας ὡς αὐτοῖς, καὶ νὰ συμφωνήσῃ πρὸς αὐτὰς συνθήκας φιλίας, ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας.

— Διὰ προβουλῆς τῆς 26 Σεπτεμβρίου ἡ Βουλὴ τῆς Γαλλίας ἐψήφισε τὴν κατάργησιν τῆς κεφαλικῆς ποινῆς εἰς πολλὰ ἄρθρα τοῦ ποινικοῦ κώδικος, καὶ μάλιστα δι' ὅλα τὰ πολιτικά ἐγκλήματα. Τὴν 27 ἐπαρουσιάσθη τὸ προβούλευμα εἰς τὸν Βασιλέα, ὅστις εὐθὺς ἐδήλωσε τὴν συγκατάθεσίν του.

— Ἡ Βουλὴ τῆς Γαλλίας ἀνεβλήθη ἀπὸ τῆς 27 τοῦ Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 22 τοῦ Ὀκτωβρίου, καὶ τότε ἔγεινεν ἡ ἐπανάληψις τῶν ἐργασιῶν, συνελθόντων καὶ τῶν νεωστὶ ἐκλεχθέντων ἀντιπροσώπων ἀντὶ τῶν παραιτηθέντων καὶ τῶν δεχθέντων ἐπιμίσθια ὑπουργήματα.

— Τὴν 21 τοῦ Ὀκτωβρίου ἔγεινεν ἡ ἐναρξὶς τῆς Βουλευτικῆς συνόδου τῆς Ἀγγλίας. Εἰς ἐν τῶν προσεχῶς ἐκδοθησομένων φύλλων θέλομεν δημοσιεύσει τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον ὁ Βασιλεὺς ἐξεφώνησεν εἰς τὸ συνέδριον.

Αριθ. 93—94.
Έτους Ε.

ΕΝ ΝΑΥΠΑΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ.
Έτησια Φοίνικες 36
Έξαμηνιαία 18
Τριμηνιαία 9
Αί συνδρομαί γίνονται ενταύθα μὲν ἐν τῷ
Γραφείῳ τῆς Εφημερίδας, εἰς ὅλα δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Εἰσι-
σταταῖς τοῦ Ταχυδρομείου.

29 NOYEMBRIΟΥ 1830.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀρ. 240. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Γνωρίζοντες ἀναγκαῖον νὰ διορίσωμεν τὰ ὅσα
ἀφορῶσι τὴν εὐτακτον ἐσωτερικὴν ἐργασίαν ἐκάστου
Δικαστηρίου, ἵνα εἰς τὸ εὐτακτον καὶ εἰς τὸ ὁμοίμορφον
εὐρῶσιν οἱ πρὸς ἀλλήλους ἀντιφερόμενοι πολῖται τὴν
πρέπουσαν εὐκολίαν διὰ τὴν ταχεῖαν ἀποπεράτωσιν
τῶν ὑποθέσεών των.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ὑπὸ διαφόρων δικαστῶν
καὶ δημοσίων συνηγόρων ὑποβληθέντα εἰς τὴν ἐπὶ τῆς
Δικαιοσύνης Γραμματείας κατὰ πρόσκλησιν αὐτῆς.

Λαβόντες ὡσαύτως ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' Ἀρ. 3707
ἀναφορὰν τῆς ἰδίας Γραμματείας.

Διατάττομεν.

Κανονισμὸς ἐσωτερικὸς τῶν εἰρηνοδικείων καθόσον
ἀφορᾷ τὰς συνεδριάσεις, τὸν τρόπον τοῦ δικά-
ζειν εὐμεθόδως, ἐκεῖνον τῆς συντόμου καταγρα-
φῆς τῶν πράξεων εἰς τὰς βίβλους, κτλ.

1. Ὁ εἰρηνοδίκης συνεδριάζει καθ' ὅλας τὰς ἐξ
ἐργασίμους ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος.

2. Αἱ συνεδριάσεις του ἀρχίζουσι μίαν ὥραν μετὰ
τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου, καὶ παύουσιν τὴν μεσημ-
βρίαν μετὰ δὲ τὴν μεσημβρίαν ἐπασχολεῖται πάλιν
νὰ κρίνῃ τρεῖς ὥρας, τὴν ἐναρξιν τῶν ὁποίων ὀφείλει
νὰ προσδιορίσῃ.

3. Τὸ Γραφεῖον τὸ εἶναι ἀνοικτὸν ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν
τοῦ ἡλίου μέχρι τῆς μεσημβρίας, καὶ πάλιν ἀπὸ
τὰς δύο ὥρας μετὰ τὴν μεσημβρίαν ἕως τὸ ἑσπέρας.

4. Συνεδριάζει καὶ τὰς ἐορτασίμους ἡμέρας διὰ
τὰς κατεπειγέσας ὑποθέσεις.

5. Διὰ νὰ μὴν ἐπισωρεύωνται εἰς μίαν καὶ τὴν αὐ-
τὴν ἡμέραν πολλαὶ διαφοραί, καὶ ὥς ἐκ τῆτου δοκιμά-

ζουσι δυσκολίας καὶ οἱ ἀντιφερόμενοι καὶ ὁ Εἰρηνοδίκης,
ὁ Εἰρηνοδίκης ἔτος ὀφείλει νὰ λάβῃ τὸ ἐφεξῆς μέ-
τρον τῆς ἀμοιβαίας εὐκολίας.

α'. Ἐχὼν ὑπ' ὄψιν τὸν γενικὸν κατάλογον τοῦ
ἀριθμῶ τῶν ἐγκατοίκων τῆς μητροπόλεως, τῶν κω-
μοπόλεων, καὶ χωρίων τῆς ἐπαρχίας του, νὰ χημα-
τίσῃ ἀπὸ τὸ ὅλον τρεῖς ἴσα περίπου μέρη.

β'. Ἀπὸ τὰς ἐξ ἐργασίμους ἡμέρας τῆς ἐβδο-
μάδος ν' ἀφιερῶσιν ἀνὰ δύο εἰς τὰς κρισιολογίας τῶν
κατοίκων ἐκάστου μέρους τῶν τριῶν.

γ'. Νὰ γνωστοποιήσῃ (διὰ τῶν δημογερόντων)
πρὸς ὅλους τοὺς κατοίκους ἐκάστου μέρους ὅτι ὅσας
διαφορὰς ἤθελαν ἔχειν νὰ τῷ παρουσιάσωσιν, ὀφεί-
λουν νὰ ἐμφανίζωνται εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον μόνας τὰς
δύο ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος, αἱ ὁποῖαι εἶναι προσ-
διωρισμέναι διὰ τὰς ὑποθέσεις των.

δ'. Νὰ τοὺς εἰδποιήσῃ δὲ ὅτι, ὅταν ἔχωσιν
ἀνάγκην κατεπεύγουσαν ἐμποροῦν νὰ παρουσιάζων-
ται πρὸς τὸ Εἰρηνοδικεῖον ἐλευθέρως καὶ ἀνεξαιρέτως
καθ' ὅποιαν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος θέλουν.

ε'. Νὰ λάβῃ προσέτι εἰς σημείωσιν ἕκαστος Εἰ-
ρηνοδίκης, ὅτι ὅσαι διαφοραὶ δὲν ἀποπερατωθῶν κατὰ
τὰς δύο ἡμέρας τὰς προσδιορισθησόμενας εἰς τὸ καθὲν
ἀπὸ τὰ τρεῖς μέρη, ὀφείλει νὰ μὴ κάμῃ δι' αὐτὰς
ἀναβολὴν εἰς τῆς ἐφεξῆς ἐβδομάδος τὰς δικασίμους
διὰ τὸ αὐτὸ καθέκαστον μέρος ἡμέρας, ἀλλὰ νὰ ἐξ-
ακολουθῇ τὰ χρειάδη κατὰ συνέχειαν ἕως ἢ ν' ἀπο-
φασίσῃ.

ς'. Νὰ λάβῃ δὲ κυρίως εἰς σημείωσιν ὅτι οἱ
κάτοικοι τῶ μέρους (ἐκ τῶν τριῶν) τὸ ὅποιον ἀπέ-
χει πλείότερον ἀπὸ τὴν καθέδραν τῆς Εἰρηνοδικείου,
πρέπει ἀναγκάως νὰ κρίνωνται κατὰ τὰς δύο πρώτας
ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος δηλαδὴ τὴν Δευτέραν καὶ Τρί-
την· οἱ δὲ κάτοικοι τῶ μέρους, τὸ ὅποιον εἶναι πλη-
σιέστερον τῆς Εἰρηνοδικείου, νὰ ἔχωσιν τὴν Παρασκευὴν

καὶ τὸ Σάββατον καὶ εἰς τὰς κατοίκους τέλος τῶν μέρους, τὸ ὅποιον εἶναι πλησίον (συμπεριλαμβανομένων εἰς τὸ καὶ τῶν κατοίκων ὅπου ἐδρεύει τὸ Εἰρηνοδικεῖον) νὰ προσδιοριθῶσιν αἱ λοιπαὶ δύο ἡμέραι τῆς ἐβδομάδος, τουτέστιν ἡ Τετάρτη καὶ ἡ Πέμπτη.

Σημείωσις. Ἐν ᾧ κατὰ τὰς δύο ταύτας ὑστέρας ἡμέρας κρίνονται αἱ διαφοραὶ τῶν κατοίκων τῆς τρίτου μέρους, ὁ Εἰρηνοδικὴς νὰ προχωρῇ εἰς τὰ ἔργα του, κρίνων πρώτους τὰς χωρικοὺς, καὶ κατόπιν τὰς κατοίκους τῆς πόλεως καὶ τὸ, διὰ νὰ μὴ χάνωσιν οἱ πρῶτοι τὸν καιρὸν τῶν γεωργικῶν τῶν ἐργασιῶν.

6. Ὁ Εἰρηνοδικὴς τῶν ἐπαρχικῶν, ὅσα δὲν ἔχουν μὲν χωρία πολλὰ, ἢ καὶ παντελῶς, ἔχουν δὲ ἐγκατοίκους πολίτας πολλὰς, ἐμπορῶν καὶ ἔτοι (πρὸς ἀποφυγὴν τῆς εἰρημένου διττῆς ἐπίσης ἀτόπου, ἢ γουν νὰ πάχωσι καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ κρισολογούμενοι ἐξ αἰτίας τῶν πολλῶν διαφορῶν ὅσαι συνεχῶς ἐμφανίζονται ἀπαξ) νὰ κάμουν χρῆσιν τῆς ἐφεξῆς μέτρου, ἢ γουν νὰ προσδιορίσωσι δύο ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος διὰ τὰς διαφορὰς, ὅσαι μέλλουν νὰ κριθῶσι παρ' αὐτῶν ἐκκλητῶς, καὶ τέσσαρας, δι' ἐκείνας ὅσαι κρίνονται συνοπτικῶς καὶ δὲν ἐπιδέχονται ἐκκλητον.

7. Δὲν συγχωρεῖται εἰς κανένα ἀπὸ τὰς κρισολογούμενους νὰ ὑβρίσῃ τὸν ἀντίδικόν του, εἴτ' ἐγγράφως, εἴτε προφορικῶς, ἀλλ' ἔτε ν' ἀτακτῇ καὶ ἄλλος τις ἐνώπιον τῆς Εἰρηνοδικῆς, ὅστις εἰς τοιαύτας περιπτώσεις διατάττει νὰ σβεσθῶσιν αἱ ὑβριστικαὶ λέξεις, καὶ φράσεις, καὶ νουθετεῖ κατὰ πρώτην φοράν τὸν παρουσιάζοντα τὸ ἐγγράφον ν' ἀπέχῃ ἄλλοτε ἀπὸ τοῦ τοιούτου ἀτόπημα· νουθετεῖ ὡσαύτως κατὰ πρῶτον καὶ τὸν ἀτακτῆντα, ὅστις, ἐὰν δὲν σωφρονιθῇ, διατάττεται νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸ Εἰρηνοδικεῖον· οἱ παραβαίνοντες δὲ τὰς νουθεσίας τοῦ ἀντιφερόμενου, καὶ πάλιν ἐξακολουθῶντες νὰ ὑβρίζωνται, ἐγγράφως ἢ διὰ λόγου, ὑπόκεινται εἰς ποινὴν φυλακισμῶν ὡρῶν εἰκοσιτεσσάρων, ἕως τεσσάρων ἡμερῶν, ἢ γουν ἀναλόγως τῆς βαρυτέρας ἢ ἐλαφροτέρας παραβάσεώς των· ἀλλ' ὅμως διὰ νὰ νομιμοποιηθῶσιν αἱ τοιαῦται ποιναί, χρεωστῇ ὁ Εἰρηνοδικὴς νὰ καταγράφῃ τὰ διατρέξαντα, καὶ εἰς τὴν ἐκθεσὶν ταύτην νὰ προσυπογράφεται ὁ Γραμματεὺς του, καὶ οἱ παρευρεθέντες εἰς τὴν πραχθεῖσαν παράβασιν ἢ ἀταξίαν μάρτυρες.

8. Τὸ γραφεῖον παντὸς Εἰρηνοδικῆς ἔχει μόνον τὰ ἐφεξῆς τρία βιβλία.

α'. ἐν τῶν εἰσερχομένων, ὅπου γίνεται σημείωσις τῆς ἡμερομηνίας τῆς παρουσιαθέντος ἐγγράφου, τῆς ὀνόματος τῆς παρουσιάσαντος αὐτοῦ, καὶ ἐκείνου, κατὰ τὸ ὅποιον δίδεται, ὅποιος φύσεως εἶναι, ἢ γουν ἀγωγή, ὁμολογία, μαρτυρικὸν κ.τ.λ.

β'. Ἐν ἑτέρῳ βιβλίῳ τῶν πρακτικῶν, ὅπου καταγράφονται ὅλαι αἱ πράξεις, κλήσεις, εἰδοποιή-

σεις, ἐντάλματα, μαρτυρία, καὶ αἱ ἀνέκκλητοι ἀποφάσεις.

γ'. Ἐν τρίτῳ βιβλίῳ τῶν ἀποφάσεων διὰ τὰς εἰς ἐκκλητον ὑπαγομένας διαφορὰς.

Κανονισμὸς ἐσωτερικὸς τῶν Πρωτοκλήτων Δικαστηρίων.

Κ ε φ. Α'.

Περὶ τῶν συνεδριάσεων καὶ τῆς συζητήσεως.

1. Τὰ Πρωτόκλητα Δικαστήρια συνεδριάζουσι τρεῖς τῆς ἐβδομάδος, τουτέστι Δευτέραν, Τετάρτην, καὶ Πέμπτην· καὶ ἡ μὲν πρώτη ἐξ αὐτῶν εἶναι δικάσιμος διὰ τὰς ἐγκληματικὰς διαφορὰς, αἱ δ' ἄλλαι δύο, εἰςὶ δικάσιμοι διὰ τὰς πολιτικὰς καὶ ἐμπορικὰς.

Τὴν Τρίτην καὶ Παρασκευὴν καὶ Σάββατον ἐπαχολῶνται εἰς τὴν τῶν ἀποφάσεων ἐκθεσιν.

Σημείωσις. Τὰ Πρωτόκλητα τῶν πόλεων, ὅπου ἐδρεύουσι καὶ ἐκκλητα, ἔχουν ἡμέρας δικασίμου διὰ μὲν τὰς ἐγκληματικὰς διαφορὰς τὴν Τρίτην, διὰ δὲ τὰς πολιτικὰς καὶ ἐμπορικὰς τὴν Παρασκευὴν καὶ τὸ Σάββατον, ἀχολόμενα τὰς λοιπὰς τρεῖς ἐργασίμους ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος εἰς ἀποφάσεων ἐκθεσιν.

2. Ἐὰν κατὰ τὰς δικασίμους ἡμέρας δὲν λάβῃ τὸ ἑαυτῆς πέρας ἡ συζήτησις ἐγκληματικῆς τινος ἢ ἐμπορικῆς διαφορᾶς, τὰ Δικαστήρια συνεδριάζουσι καὶ τὴν ἀμέσως ἐφεξῆς μὴ δικάσιμον ἡμέραν πρὸς ἀπαρτισμὸν τῆς ἐκκρεμῆς συζητήσεως.

3. Ἐὰν ποτε κατὰ τὰς δικασίμους ἡμέρας δὲν προφθάσῃ νὰ γενῇ ἡ ἐναρξίς τῆς συζητήσεως πολιτικῆς τινος ἢ ἐμπορικῆς διαφορᾶς, ἀπὸ τὰς ἐκτεθείσας εἰς τὸ πινάκιον, ἡ συζήτησις ἀναβάλλεται εἰς τὴν πρώτην δικάσιμον διὰ τὰς τοιαύτας διαφορὰς ἡμέραν τῆς εὐθὺς ἐπερχομένης ἐβδομάδος, ὅτε καὶ προηγείται εἰς τὸ πινάκιον, ἡ ἀσυζήτητος διαμένουσα διαφορά.

4. Τὰ Δικαστήρια ὀφείλουσι νὰ συνεδριάζωσι καὶ ἐκτάκτως κατὰ τὰς ἀνω μὴ δικασίμους ἡμέρας, ὅψέποτε ἤθελε παρουσιαθῇ ὑπόθεσις κατεπείγουσα, οἷον περὶ μεσεγγύου, σφραγίσεως, ἐμποδισμῶ ἀναχωρήσεως πλοίου, ἢ προσώπου, καὶ τὸ ἀνάπαλιν· ἀλλ' ὅμως ἀνήκει εἰς τὸ Δικαστήριον νὰ προγνωρίσῃ, ἂν ἡ ἐμφανιθεῖσα αὕτη ὑπόθεσις εἶναι ἀληθῶς τῆς ἐπικειμένης ἀνάγκης.

5. Αἱ συνεδριάσεις εἰςὶ δημόσιοι, καὶ ἐπομένως ἡ εἴσοδος εἰς τὰ Δικαστήρια εἶναι ἐλευθέρη· ἐξαίρεται δὲ τῆς δημοσιότητος αἱ ὀλίγα ἐκεῖνα ὑπόθεσις, κατὰ τὰς ὁποίας τὰ δικαστήρια διὰ τῶν ἡθῶν τὴν σεμνότητα ἐγκρίνουσι νὰ ἀκρωθῶσι κατ' ἰδίαν τὰς ἀντιφερομένους μόνους, καὶ τὰς συνηγόρους.

Κ ε φ. Β'.

Ἔσται τῶν Συνεδριάσεων.

6. Ἐκάστη τῶν Πρωτοκλήτων Δικαστηρίων συνεδρίασις διαρκεῖ ὥρας συνεχεῖς ἐξ, ἀρχομένης διὰ μὲν

τὸν χειμῶνα ἀπὸ τὴν δεκάτην ὥραν (Εὐρωπαϊστὶ) καὶ παύσας τὴν τετάρτην διὰ δὲ τὸ ἔαρ καὶ τὸ φθινόπωρον ἀπὸ τῆς ἑκτῆς, μέχρι τῆς τρίτης· καὶ τέλος διὰ τὸ θέρους, ἀπὸ τῆς ἐβδόμης, ἄχρι τῆς πρώτης.

7. Ἐὰν ποτὲ συμβῇ, ὥστε ἡ ἀρξαμένη ἡδὴ συζήτησις διαφορᾶς τινος νὰ μὴ παύσῃ, ὅτε παύει καὶ ἡ τῆς Συνεδριάσεως ὥρα, ἡ Συνεδρίασις τότε παρατείνεται ἐπὶ πλέον μίαν ὥραν· ἐὰν δὲ προῖδῃ τὸ Δικαστήριον ὅτι ἀπαρτίζεται ἔτι μᾶλλον καθρὺς, τότε γίνεται ἀναβολὴ τῆς ἀποπερατώσεως εἰς τὴν ἐπαύριον, ὥς μνημονεύει τὸ ἄρθρον 2.

8. Ἡ τῆς πινακίου ἀνάγνωσις γίνεται ἡμίσειαν ὥραν μετὰ τὴν ἐναρξιν τῶν Συνεδριάσεων τῶν Δικαστηρίων διὰ τὰ ἀντιφερόμενα μέρη, ἢ καὶ οἱ συνήγοροι τέτων, ὁφείλουσι νὰ παρευρίσκωνται κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν ἐνώπιον τῆς βήματος, διότι ἀλλέως θέλει γίνεσθαι χρεῖσις τῶν, ὅσα ἡ διαδικασία περὶ τέτου ὀρίζει.

Κ ε φ. Γ.

Περὶ τῶν Προκριτέων Ἐγκληματικῶν κατηγοριῶν καὶ Πολιτικοεμπορικῶν ἀγωγῶν.

9. Προκριτέαι ὀφείλονται νὰ θεωρῶνται, καὶ διὰ τοῦτο πρώται τῶν ἄλλων δικάζονται,

εἰς τὰ ἐγκληματικά μὲν αἱ κατηγορίαι

α'. αἱ κατὰ τῶν ἐν εἰρκτῇ·

β'. αἱ κατὰ τῶν ὑπὸ ἀστυνομικὴν φύλαξιν·

γ'. αἱ κατὰ τῶν ἀπολυομένων δι' ἐγγυήσεως· καὶ

δ'. αἱ κατὰ τῶν ἀπόντων.

Εἰς τὰς πολιτικοεμπορικὰς δὲ διαφορὰς

α'. αἱ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον κατεπεύγεσθαι·

καὶ β'. αἱ περὶ χρεῶν καὶ ὀφειλῶν.

Κ ε φ. Δ.

Περὶ τῆς Προέδρου.

10. Ὁ Πρόεδρος ἐπαγγυπνεῖ πρὸς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν εὐταξίαν τῶν Συνεδριάσεων, καὶ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῆς ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τῆς Δικαστηρίου.

Κ ε φ. Ε.

Περὶ τῆς Γραφείας καὶ τῆς Γραμματέως.

11. Τὸ Γραφεῖον ἀνοίγει μίαν ὥραν μετὰ τὴν ἀνατολὴν τῆς ἡλίου, καὶ κλείει τὴν δύσιν· ἐξαιρουμένης τῆς τετάρτης μετὰ τὴν μεσημβρίαν, ὥς ὥρας προσδιορισμένης διὰ τὸ γεῦμα· κατὰ δὲ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἡμέρας διάστημα ὁ Γραμματεὺς παραλαμβάνει πάντα ἀνεξαιρέτως τὰ ἔγγραφα, ὅσα ἐμφανίζονται, καὶ ἐκδίδει τ' ἀναγκαιοῦντα, ἀφ' ὧς θέσῃ προηγουμένως ταῦτα ὑπ' ὄψιν τῆς Δικαστηρίου.

12. Ὁ Γραμματεὺς κρατεῖ τὰ ἐν τῇ διαδικασίᾳ ἀναφερόμενα πέντε βιβλία κατὰ τὸν ἐφεξῆς τρόπον.

α'. Τὸ βιβλίον (ἢτοι ἑλεγχον) τῶν εἰσερχομένων, ὅπερ σημειοῖ ὅλα τὰ παρουσιαζόμενα ἔγγραφα,

καὶ ἐνταυτῷ τὰ δικαστικά δίκαια, ὥς τὸ ὑπὸ Στοιχειῶν Α' ἐπισυναπτόμενον σχέδιον.

β'. Τὸ βιβλίον (ἢτοι ἑλεγχον) τῶν ἐξερχομένων, ὅπου ὁμοίως σημειοῖ ὅλα τὰ ἐκδιδόμενα ἔγγραφα, συνάμα δὲ καὶ τὰ δικαστικά δίκαια κατὰ τὸ ὑπὸ Στοιχειῶν Β' ἐπισυναπτόμενον σχέδιον.

γ'. Τὸ βιβλίον τῶν ἐκθέσεων, ἢ Πρακτικῶν, ὅπερ θέλει γίνεσθαι μνεία τῶν καθημερῶν ἐργῶν τῆς Δικαστηρίου, καὶ ὅπου θέλουν καταγράφεσθαι ὅλαι αἱ ἐξερχόμεναι πράξεις, οἷον κλήσεις, ἐντάλματα, ἐπιτολαὶ κτλ.

δ'. Τὸ βιβλίον τῶν ἀποφάσεων μετὰ τὸν διαταττόμενον πίνακα·

ε'. Τὸ βιβλίον τῆς 400 Ἀρθρῶν τῆς διαληφθείσης Διαδικασίας, ἐνῷ θέλουν σημειῖσθαι (ἅμα παρουσιασθῶσιν) ὅλαι αἱ ἀγωγαὶ μετὰ τὸν Ἀριθμὸν τῶν εἰσερχομένων, ἢ ἡμερομηνία, τὰ ὀνόματα ἐνάγοντος καὶ ἐναγομένου, ἢ φύσις τῆς ὑποθέσεως, καὶ μετὰ ταῦτα ἢ πρόσδος καὶ ὅσαι ἄλλαι πράξεις παρακολοῦσθαι μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως κατὰ τὸν ὑπὸ Στοιχειῶν Γ' ἐπισυναπτόμενον Πίνακα.

13. Ὁ Γραμματεὺς ὀφείλει νὰ καταχωρῇ διακεκριμένως εἰς πινάκιον διηρημένον εἰς τρεῖς τῆλας ὅλας τὰς ὥριμους πρὸς ζήτησιν ἐγκληματικὰς καὶ πολιτικοεμπορικὰς ἐσιαστικὰς διαφορὰς, ὡσαύτως δὲ καὶ εἰς ἕτερον τὰς παρεμπιπτόσας καὶ προδικαστικὰς.

14. Ὁφείλει τέλος ὁ Γραμματεὺς τὴν ἐσπέραν τῆς Σαββάτου νὰ ἐγχειρίξῃ πρὸς τὸν Πρόεδρον τὰ καθ' ὅλην τὴν ἐβδ. μάδα συναζόμενα χρεῖματα, τὰ παρερχόμενα ἀπὸ τὰ δικαστικά δίκαια.

Κ ε φ. 6.

Περὶ τῆς ἐσωτερικῆς εὐταξίας καὶ εὐκοσμίας τῶν Δικαστηρίων.

15. Ἀπαγορεύεται εἰς τὰς ἀντιφερόμενους καὶ συνηγόρους νὰ μεταχειρίζωνται γράφοντες, ἢ λαλῶντες, λέξεις καὶ φράσεις ὑβριστικὰς ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων· γενικῶς δὲ ὀφείλουσιν ἀκραν εὐταξίαν πάντες οἱ εἰς τὰς Συνεδριάσεις παρευρισκόμενοι.

16. Ὁ τολμήσας ν' ἀθετήσῃ τὰς εἰρημένας ἐντολὰς, ἐὰν μὲν ἦναι συνηγόρος, ὑπόκειται εἰς τὰς ποινὰς τῶν περὶ Συνηγόρων νόμων· ἐὰν δ' ἄλλος τις, ὁ τοιοῦτος ἔ' μόνον θέλει διαταχθῇ παρὰ τῆς Προέδρου νὰ σιωπήσῃ (ἂν μετὰ θράσους ἐλάλησεν) ἢ νὰ ἐξέλθῃ τῆς Δικαστηρίου (ἐὰν ἠτάκτισεν) ἢ θέλει ἰδεῖ ἐσθεσμένας διὰ πράξεως τὰς ὑβριστικὰς του λέξεις καὶ φράσεις (ἐὰν γράψας ὑβρίσεν), ἀλλὰ κατὰ τὴν φύσιν, καὶ τὸ βάρος τῆς πταισματοῦς του θέλει προσέτι καταδικαθῇ νὰ ὑποφέρῃ μίαν ἢ καὶ πλεονέτερας τῶν ἐφεξῆς ἐπανορθωτικῶν ποινῶν.

α'. τὴν ἐπίπληξιν, ἰδιαίτεραν, ἢ δημόσιον.

β'. τὸ πρόστιμον φονίκων 6 μέχρι 40.

γ'. τὸν φυλακισμόν 24 ὥρων, μέχρι 20 ἡμερῶν.

17. Ἐν περιπτώσει ἐπαναλήψεως τῆς πταίσματος, τὸ Δικαστήριον δύναται νὰ ἐπαυξήσῃ τὴν ποινὴν, ἐν τρίτον περισσότερον τῆς πρώτης· ἐὰν δὲ ἡ παράβασις ἤθελεν εἶδαι τοσούτου βάρους, ἢ τοιούτου χαρακτῆρος, ὥστε νὰ κατασταθῇ ἔγκλημα, τότε τὸ Δικαστήριον, ἐνάπιον τῆς ὁποίου ἐπράχθη τὸ αἰτίπημα, ὀφείλει νὰ καταγράψῃ ἐπ' αὐτῷ τῷ πρακτικῶν τῶν διατρεζάντων (προσυπογεγραμμένον παρὰ τῆς Γραμματέως του) καὶ νὰ τὸ παραπέμψῃ εἰς τὸ πλησιέστερον Δικαστήριον.

18. Ἡ προσαρμογὴ τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἀρθροῖς ἐπανορθωτικῶν ποινῶν θέλει λογίζεσθαι ὡς πρᾶξις ὀριστική.

19. Οὐδεὶς δύναται νὰ εἰσέλθῃ εἰς Δικαστήριον ἔνοπλος ὢν, ἢ κρατῶν βίβλον, καὶ ἄλλα τοιαῦτα.

20. Ἄρθρον συμπληρωτικόν. Τὰ Δικαστήρια προσκαλοῦνται ν' ἀναφέρωσι πρὸς τὴν Γραμματέαν τῆς Δικαιοσύνης ὅλας τὰς τροπολογίας, ὅσας ἡ πείρα ἢ τὰ φῶτα τῶν μελῶν τῶν ἤθελεν δείξει ἀναγκαίας εἰς τὸν παρόντα κανονισμόν.

Κανονισμὸς ἐσωτερικὸς τῶν Ἐκκλητῶν Δικαστηρίων.

Κεφ. Α'.

Περὶ τῶν Συνεδριάσεων καὶ τῆς συζητήσεως.

1. Εἶναι κοινὰ διὰ τὰ ἔκκλητα, τὰ ἄρθρα (πλὴν τῆς σημειώσεως) 2, 3, 4, καὶ 5 τῆς Κανονισμῶν τῶν Πρωτοκλήτων Δικαστηρίων.

2. Ὅταν τις τῶν Δικαστῶν τῶν Ἐκκλητῶν ἐτερογνωμῇ (εἰς διαφορὰς πολιτικῆς ἢ ἐμπορικῆς φύσεως) δίδει ἐγγράφως τὴν γνώμην του, ἥτις καταχωρεῖται εἰς τῆς δικογραφίας τὸν φάκελον, καὶ τῆς ὁποίας ἀντίγραφον δύνανται νὰ λάβωσιν οἱ ἀντιφερόμενοι, ἢ ἀπόφασις ἐν τοσούτῳ ὑπογράφεται παρὰ πάντων τῶν μελῶν, καὶ δημοσιεύεται ὡς τῆς Δικαστηρίου ἀπόφασις, μόνον δὲ ἀναφέρεται ἐν αὐτῇ, ὅτι ἐγένετο διὰ πλειοψηφίας καὶ δὲν σημειοῦται τῆς διαφωνούντος τ' ὄνομα.

Κεφ. Β'.

Περὶ τῶν Συνεδριάσεων.

3. Τὰ ἄρθρα 6, 7 καὶ 8 τοῦ κανονισμῶν τῶν Πρωτοκλήτων Δικαστηρίων, εἶναι κοινὰ καὶ διὰ τὰ Ἐκκλητα.

Κεφ. Γ'.

Περὶ τῶν προκριτέων ἐγκληματικῶν κατηγοριῶν καὶ πολιτικοεμπορικῶν ἀγωγῶν.

4. Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ κανονισμοῦ τῶν Πρωτοκλήτων εἶναι κοινὸν καὶ διὰ τὰ Ἐκκλητα.

Κεφ. Δ'.

Περὶ τοῦ Προέδρου.

5. Τὸ ἄρθρον 10 τῆς Κανονισμῶν τῶν Πρωτοκλήτων, εἶναι κοινὸν καὶ διὰ τὰ Ἐκκλητα.

6. Ὁ πρόεδρος ὑπογράφει τὸ ἐσπέρας ἐκάστης ἡμέρας τὰς βίβλους τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων, καὶ τὴν μετὰ τῆς Γραμματείας τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν ἄλλων ἀρχῶν ἀλληλογραφίαν.

7. Ἐν ἀβυστίᾳ τοῦ προεδρεύοντος τὸ Ἐκκλητικὸν Δικαστοῦ, ἐπέχει τὸν τόπον αὐτῆς ὁ δικαστής, ὅστις ἐμελλε νὰ διαδεχθῇ τὸν ἀμέσως ἐφεξῆς μῆνα τὴν προεδρείαν.

Κεφ. Ε'.

Περὶ τοῦ Γραφείου καὶ τοῦ Γραμματέως.

8. Εἶναι κοινὰ καὶ διὰ τὰ Ἐκκλητα Δικαστήρια τὰ ἄρθρα 11, 12, 13 καὶ 14 τοῦ κανονισμοῦ τῶν Πρωτοκλήτων.

Κεφ. ΣΤ'.

Περὶ ἐσωτερικῆς εὐλαξίας καὶ εὐκοσμίας τῶν Δικαστηρίων.

9. Εἶναι κοινὰ καὶ διὰ τὰ Ἐκκλητα τὰ ἄρθρα 15, 16, 17, 18, 19, καὶ 20 τοῦ κανονισμοῦ τῶν Πρωτοκλήτων.

Ἐσωτερικὸς κανονισμὸς τῶν Ἀνωτάτων Δικαστηρίων.

Κεφ. Α'.

Περὶ τῶν Συνεδριάσεων καὶ τῆς συζητήσεως.

1. Τὸ Ἀνώτατον, δημοσίως συνεδριάζον, δικάζει δις τῆς ἐβδομάδος, ὅ ἐστι Τρίτην καὶ Παρασκευὴν καὶ ἡ μὲν πρώτη τούτων εἶναι καὶ δικάσιμος διὰ τὰς ἐγκληματικὰς διαφορὰς, ἡ δὲ ἑτέρα εἶναι δικάσιμος διὰ τὰς πολιτικοεμπορικὰς.

2. Τὰ μέλη τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου συνέρχονται εἰς ἄλλας τέσσαρας ἐργασίμους τῆς ἐβδομάδος ἡμέρας, συζητοῦσι, συσκέπτονται, καὶ τελοποιοῦσιν ὅ,τι κατὰ τὰς δικασίμους μέλλει νὰ ἀναγνωσθῇ ὡς ἀπόφασις θετική καὶ ὀριστική καὶ πᾶν ὅ,τι ἄλλο ἀναφέρεται εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ Δικαστηρίου τούτου.

3. Τὸ Δικαστήριον κατὰ πρὸςκλησιν τῆς Προέδρου συνεδριάζει καὶ ἐκτάκτως τὰς μὴ ἐργασίμους ἢ μὴ δικάσιμους ἡμέρας, ἐὰν κατεπέγουσα ἀνάγκη ἐπιζητῇ τούτο, ἀνήκει δὲ πρὸς μόνον τὸ Δικαστήριον νὰ διαγνώρῃ τὸ ἀληθὲς τῆς προτεθείσης ὡς ἐπικειμένης ταύτης ἀνάγκης, καὶ ὑπόκειται εἰς ποινὴν (εὐλογοφανισθησομένου πρόστιμου) ὅστις δῆποτε προτείνῃ ἐπίμονον κατὰ τοῦτο ἀπαίτησιν.

4. Εἶναι κοινὸν καὶ διὰ τὸ Ἀνώτατον τὸ ἄρθρον 5 τοῦ κανονισμοῦ τῶν Πρωτοκλήτων καὶ Ἐκκλητῶν Δικαστηρίων.

5. Εἶναι κοινὸν καὶ διὰ τὸ Ἀνώτατον τὸ ἄρθρον 2 τῆς Κανονισμῶν τῶν Ἐκκλητῶν Δικαστηρίων. (ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ.)

Κεφ. Β΄.

Ἐνθα τῶν Συνεδριάσεων.

6. Ἡ ὥρα τῆς ἐνάρξεως τῶν συνεδριάσεων τοῦ Ἀνωτάτου εἶναι ἡ αὐτὴ ἐκείνη, ἣτις ὠρίσθη καὶ διὰ τὰ λοιπὰ Δικαστήρια· ἀλλ' ἡ τῆς παύσεως κανονίζεται ἀπὸ τὸν Πρόεδρον κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον κατεπεῖγον τῶν ὑποθέσεων· αὐτὸ τοῦτο ἔχων ὑπ' ὄψιν ὁ Πρόεδρος, κανονίζει καὶ τὴν διάρκειαν τῶν κατὰ τὰς μὴ δικασίμους ἡμέρας συνεδριάσεων διὰ τὰς συζητήσεις κτλ.· Ἰδε ἄρθρον 2.

7. Τὸ ἄρθρον 20 τοῦ κανονισμοῦ τῶν Πρωτοκλήτων εἶναι κοινὸν καὶ διὰ τὸ Ἀνώτατον.

Κεφ. Γ΄.

Περὶ τῶν προκριτέων διαφορῶν.

8. Τὸ ἄρθρον 9 τῆς κανονισμῶν τῶν Πρωτοκλήτων εἶναι κοινὸν καὶ διὰ τὸ Ἀνώτατον.

Κεφ. Δ΄.

Περὶ Προέδρου καὶ Γραμματέως.

9. Ὁ Πρόεδρος εἶναι ὁ γενικὸς τῶν Δικαστηρίων διευθυντής, ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν εὐκοσμίαν καὶ εὐταξίαν τῶν συνεδριάσεων, καὶ εἰς τὴν ἀκριβὴ ἐκτέλεσιν τῆς ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ· ἀντεπιστέλλει μὲ τὰς διαφορὰς Ἀρχὰς τῆς Κράτους, καὶ ὑπογράφει καθ' ἑκάστην τοὺς ἐλέγχους τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων, τὰ ἐντάλματα, τὰς προσκλήσεις, καὶ τὰ λοιπὰ πάντα, ἐξαρχομένων τῶν ἀποφάσεων καὶ τῶν πρακτικῶν, τὰ ὅποια ταῦτα ὑπογράφονται παρὰ πάντων τῶν Δικαστῶν.

10. Ἐν ἀπουσίᾳ ἢ ἐξαρέσει τοῦ Προέδρου, ἐπέχει τὸν τόπον αὐτὸν ὁ Δικαστὴς ὅστις μέλλει νὰ τὸν διαδεχθῇ εἰς τὴν προεδρίαν τὴν ἀμέσως ἐφεξῆς τριμηνίαν.

11. Τὸ γραφεῖον τῆς Δικαστηρίου διαμένει ἀνοικτὸν ἀπὸ τὴν μίαν ὥραν τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου ἄχρι τῆς δύσεως· παραχωρεῖται δὲ καθ' ἑκάστην πρὸς τὰς συγκροτοῦντας αὐτὸ ἀνὰ μίαν ὥραν διακοπῆς κατ' ἀλληλουχίαν ἕνεκα τῆς γεύματος.

12. Τὰ ἄρθρα 12, 13 καὶ 14 τῆς κανονισμῶν τῶν Πρωτοκλήτων εἶναι κοινὰ καὶ διὰ τὸ Ἀνώτατον, ἀλλὰ μὴ ἐκείνας τὰς τροπολογίας, καθόσον μάλιστα ἀφορᾷ τοὺς πίνακας, καὶ τὴν περὶ τὰς βίβλους μέθοδον, αἵτινες ἀρμόζουσιν εἰς τὰς ἰδίας ἐργασίας τῆς αὐτῆς Δικαστηρίου.

Κεφ. Ε΄.

Περὶ ἐσωτερικῆς εὐταξίας καὶ εὐκοσμίας τῆς Δικαστηρίου.

13. Εἰσὶ κοινὰ καὶ διὰ τὸ Ἀνώτατον τὰ ἄρθρα 15, 16 πλην τῆς ἐν αὐτῷ ἀναφερομένου προσίμης καὶ φυλακισμῶν, διότι τὸ μὲν πρῶτον ὀρίζεται διὰ τὸ Ἀνώτατον ἄχρι τῶν 100 Φ. ὁ δὲ φυλακισμὸς μέ-

χει τῶν 2 μηνῶν 17, 18, 19. καὶ 20 τῆς ἐσωτερικῆς κανονισμῶν τῶν Πρωτοκλήτων.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς, θέλει ἐνεργήσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 11 Νοεμβρίου 1830.

Ο Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ,

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Αρ. 233.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ ὑπ' Αρ. 152 περὶ τοῦ διοργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων ψηφίσματος τῆς 15 Αὐγούστου,

Διατάττομεν.

1. Διορίζονται Γραμματεῖς εἰς τὰ Πρωτόκλητα Δικαστήρια τοῦ Κράτους ὡς ἐφεξῆς.

Ὁ Κ. Σολομὼν Νικολαΐδης, εἰς τὸ κατὰ τὴν Κόρινθον Πρωτόκλητον.

Ὁ Κ. Ν. Στούπης, εἰς τὸ κατὰ τὰ Καλάβρυτα.

Ὁ Κ. Ἀνδρέας Λόιτος, εἰς τὸ κατὰ τὴν Γαστρούνην.

Ὁ Κ. Στέφανος Σέγγιος, εἰς τὸ κατὰ τὴν Ἀρκαδίαν.

Ὁ Κ. Παναγιώτης Δεάγγελος, εἰς τὸ κατὰ τὴν Λακεδαίμονα, κτλ.

Ὁ Κ. Νικόλαος Λεωνέλλης, εἰς τὸ κατὰ τὴν Καρύταιναν.

Ὁ Κ. Γεώργιος Πατσιάδης, εἰς τὸ κατὰ τὸ Φανάρι καὶ Πύργον.

Ὁ Κ. Π. Κασιμάτης, εἰς τὸ κατὰ τὴν Μεθώνην κτλ.

Ὁ Κ. Ἡλίας Γεωργόπουλος, εἰς τὸ κατὰ τὸ Νησίον κτλ.

Ὁ Κ. Νικόλαος Βαλσαμάκης, εἰς τὸ κατὰ τὴν Μικρομάνην, Ἰμωλάκι καὶ Ἀνδρούσαν.

Ὁ Κ. Παναγιώτης Ἡλιάδης, εἰς τὸ κατὰ τὸν Ἅγιον Πέτρον καὶ Πραστόν.

Ὁ Κ. Εὐάγγελινος Α. Ἰγγλέσης, εἰς τὸ κατὰ τὴν Τριπολιτσάν κτλ.

Ὁ Κ. Κωνσταντῖνος Ἀμιρος, εἰς τὸ κατὰ τὸν κάτω Ναχαγιέ.

Ὁ Κ. Κ. Κασσιέρης, εἰς τὸ κατὰ τὴν Ἰδραν καὶ Σπέτσας.

Ὁ Κ. Ν. Πανταλέων, εἰς τὸ κατὰ τὸν Πόρον, Αἴγινα κτλ.

Ὁ Κ. Χρήστος Ζῶλος, εἰς τὸ κατὰ τὴν Ἄνδρον καὶ Κέα.

Ὁ Κ. Ἰωάννης Βεάκης, εἰς τὸ κατὰ τὴν Σύρον καὶ Μύκονον.

Ὁ Κ. Γεώργιος Στάη Πρωτοφάλη, εἰς τὸ κατὰ τὴν Τήνον καὶ Θερμιά.

Ὁ Κ. Εὐστάθιος Τυπάλδος, εἰς τὸ κατὰ τὴν Νάξον, Πάρον κτλ.

Ὁ Κ. Π. Τουφεξόγλους, εἰς τὸ κατὰ τὴν Σίφνον κτλ.

Ὁ Κ. Γ. Κωνσταντινίδης, εἰς τὸ κατὰ τὴν Σκόπελον κτλ.

Ὁ Κ. Ἀγαθόνικος Μιλτιάδης, εἰς τὸ κατὰ τὴν Σαντορίνην κτλ.

Ὁ Κ. Κυριακὸς Βασιλειάδης, εἰς τὸ κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα.

Ὁ Κ. Βασίλειος Χρυσοβέργης, εἰς τὸ κατὰ τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα.

2. Οἱ Γραμματεῖς οὗτοι θέλουσιν σπεύδει ἀμέσως εἰς τὰ

χρέητων, καὶ θέλει λογίζεσθαι ὁμισθὸς αὐτῶν ἀφ' ἧς ἡμέρας εὐρεθῶσιν ἐν ἐνεργείᾳ εἰς τὰς ἐργασίας των.

3. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργήσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 9 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Ἄρ. 249.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Συμμορφούμενοι μετὰ τὰ ἄρθρα 8 καὶ 10 τοῦ ὑπ' Ἄρ. 152 περὶ τοῦ διοργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων ψηφίσματος τῆς 15 Αὐγούστου 1830,

Διατάττομεν.

1. Διορίζονται ἐπαρχιακοὶ Εἰρηνοδίκαι κατὰ τὰς ἐπαρχίας τοῦ Κράτους ὡς ἐφεξῆς:

Ὁ Κ. Γ. Πολυχρονιάδης, ἐπαρχιακὸς Εἰρηνοδίκης Κορίνθου.

Ὁ Κ. Π. Νικολόπουλος, Καλαβρύτων.

Ὁ Κ. Σταῦρος Παρθενόπουλος, Λακεδαιμόνος.

Ὁ Κ. Π. Καλογεῖς, Μονεμβασίας.

Ὁ Κ. Δ. Παπαγιαννόπουλος, Καρυσταίνης.

Ὁ Κ. Ν. Γρατσιουλιᾶς, Πύργου.

Ὁ Κ. Αθανάσιος Γκριγιάννης, Π. Πατρῶν.

Ὁ Κ. Δημήτριος Χ. Σμυρλῆς, Μεθώνης.

Ὁ Κ. Κωνσταντῖνος Καραπάουλος, Κορώνης.

Ὁ Κ. Νικόλαος Τσικλητήρας, Νεοκάστρου.

Ὁ Κ. Κωνσταντῖνος Νικολάου, Νησίου.

Ὁ Κ. Πανάγος Α. Λογοθέτου, Καλαματίας.

Ὁ Κ. Ἀντώνιος Καλογερόπουλος, Μικρομάχης.

Ὁ Κ. Κωνσταντῖνος Δικαῖος, Ἐμπλακίων.

Ὁ Κ. Μάρκος Ἀλιβίζου, Ἀνδρουσῆς.

Ὁ Κ. Ματθαῖος Πρωτοπαπᾶς, Ἀγίου Πέτρου.

Ὁ Κ. Γεώργιος Παπαδόπουλος, Πραστοῦ.

Ὁ Κ. Ἀναστάσιος Σαραντόπουλος, Λεονταρίου.

Ὁ Κ. Ἀναγνώστης Κυριακοῦ Μερμερέτου, Κάτω Ναχαγιέ.

Ὁ Κ. Ἀναστάσιος Χ. Α. Ποριώτου, Ὑδρας.

Ὁ Κ. Νικόλαος Διόσης, Σπετσίων.

Ὁ Κ. Γεώργιος Δ. Κριεζῆς, Πόρου.

Ὁ Κ. Κωνσταντῖνος Λογοθέτου, Λιγίνης.

Ὁ Κ. Σπυρίδων Γ. Πάγκαλος, Κέας.

Ὁ Κ. Ἰω. Μαυρογένης, Μυκόνου.

Ὁ Κ. Π. Λεντούδης, Νάξου.

Ὁ Κ. Δημήτριος Χαμάτος, Πάρου.

Ὁ Κ. Σ. Ι. Βαλέτας, Ἰου.

Ὁ Κ. Ἰω. Βλαδιανός, Ἀμοργοῦ.

Ὁ Κ. Μοναχάκης Σκαβέντος, Σκοπέλου.

Ὁ Κ. Α. Ἀποστολίδης, Σκιάθου.

Ὁ Κ. Κωνσταντῖνος Σποῦνος, Σκύρου.

Ὁ Κ. Πανταλέων Αὐγερινός, Σαντορίνης.

Ὁ Κ. Νικόλαος Πάλεκος, Ἀνάφης.

Ὁ Κ. Βενδραμῆς Οἰκονομόπουλος, Μεσολογγίου.

2. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργήσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 17 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Ἄρ. 3883.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Εγκύκλιος.

Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Πρὸς τὰ κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Δικαστήρια.

Θεωρήσασα ἡ Γραμματεία ὅτι τὸ περὶ ἐξαιρέσεως Δικαστῶν Γ. Κεφάλαιον τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας, κανονίζον τὸν τρόπον τοῦ δικάζειν ὁσάκις συμβῇ ἐξαιρέσεις Προέδρου τινος τῶν Πρωτοκλήτων, δὲν προβλέπει καὶ περὶ τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ ἐξαιρουμένου Δικαστοῦ, ὑπέβαλεν εἰς τὴν Α. Ε. τὰ εἰς ἀντίγραφον ἐγκλειόμενα δύο ἀναπληρωτικὰ ἄρθρα, καὶ ἐγκριθέντα κοινοποιούνται πρὸς ὑμᾶς, διὰ νὰ ὀδηγήσθε εἰς παρομοίας περιπτώσεις.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 25 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ Τόπον ἐπέχων Γρ. Δικ.

Β. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

1. Ἐὰν Πρόεδρος Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου ἐξαιρέσῃ, ἢ αὐτὸς ἑαυτὸν, ἢ τὰ μέρη τὸν ἐξαιρέσουν κατὰ τὸ Γ. Κεφάλαιον τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας, τότε ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεία μετὰ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου, θέλει διατάξῃ ἢ τὸν Διοικητὴν τῆς Ἐπαρχίας, ἢ τὸν Τοποτηρητὴν τῆς πόλεως, ὅπου ἐδρεύει τὸ Δικαστήριον, νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ καθήκοντα τοῦ Προέδρου, εἰς τόπον τοῦ ἐξαιρεθέντος.

2. Ἐὰν, εἴτε ὁ Διοικητὴς, εἴτε ὁ Τοποτηρητὴς, νομίσῃ ἡ Γραμματεία, ὅτι δὲν δύνανται νὰ ἐκπληρώσουν τὰ καθήκοντα τοῦ Προέδρου τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου διὰ τὰς Διοικητικὰς τῶν ἀσχολίας, τότε θέλει μετὰ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Α. Ε. προσκαλέσῃ, ἢ τὸν Διοικητὴν, ἢ τὸν Τοποτηρητὴν νὰ ἐκλέξῃ τὸν πρεσβύτερον τῶν Δικαστικῶν Συμβούλων τῆς πόλεως, ὅπου ἐδρεύει τὸ Δικαστήριον, διὰ νὰ ἐκπληρῶι τὰ καθήκοντα τοῦ ἐξαιρουμένου Προέδρου.

Ἐπαινῶν ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης τὴν μετὰ ζήλου προσπάθειαν τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σίφνου, Μήλου κτλ. εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ, ὅσον ἐνεστὶ, κοινὰ τὰ ἐκ τῆς παιδείας ἀγαθὰ εἰς τοὺς ὑπ' αὐτοῦ διοικουμένους, εὐηγεστήθη νὰ πέμψῃ πρὸς αὐτὸν τὸ ἐξῆς ἔγγραφο.

Ἄρ. 1609.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Διοικητὴν Σίφνου κτλ.

Εὐχαρίστως πληροφορούμεθα τὴν ὁσοῖαν καταβάλλεις σπουδὴν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν Διοικητικῶν χρῆσιν σου. Θεωροῦντες δὲ ὡς, πρώτιστον καὶ σπουδαιότατον τούτων τὴν περὶ τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως φροντίδα, ἐπαινοῦμεν μάλιστα τὴν περὶ τούτου τὸν Κλάδον τῆς ὑπηρεσίας σου ἀφοσίωσιν διὰ τῆς ὁποίας κατώρθωσας νὰ θεμελιώσῃς ἀλληλοδιδασκτικὰ σχολεῖα εἰς ἐκπαιδεύσιν τῆς νεολαίας, καὶ νὰ ἐμπνεύσῃς εἰς τοὺς ὑπὸ τὴν Διοίκησίν σου τὸ εὐγενὲς τῆς φιλομαθείας αἶσθημα.

Διὰ νὰ δώσωμεν δὲ εἰς σὲ πραγματικὴν ἀπόδειξιν πόσον ἐκτιμῶμεν τὰς κοινωφελεῖς πράξεις τῶν ὑπαλλήλων τῆς Κυβερνήσεως, ἐκπληροῦμεν προθύμως τὰς διὰ σοῦ αἰτήσεις τῶν κατοίκων τῆς Σίφνου καὶ Κιμῆλου, χορηγοῦντες τὰ ἀναγκαῖα χρηματικὰ βοηθήματα εἰς ἀπαρτισμὸν τοῦ ἀλληλοδιδασκτικοῦ σχολείου, χάριν τῆς νεολαίας.

τούτῳ θέλεις ἐκτιμήσῃ μετ' ἀκριβείαν καὶ δι' εἶδης

μόνων τεκτόνων πόσα απαιτούνται διὰ τὴν στέγασιν καὶ τὴν ἐσωτερικὴν τῶν σχολείων Σίφνου καὶ Κιμῆλου διάθεσιν· τὰ ὅποια θέλωμεν χορηγήσει μὲν ὅλα τὰ ἀναγκαῖα ὀργανικὰ μέσα, ὅσα διανεμονται εἰς τὰ ἀλληλοδιδασκτικὰ σχολεῖα τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 19 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης I. Α. ΚΛΗΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεὺς Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 28 Νοεμβρίου.

Ἀπὸ τὴν Δευτέραν τῆς παρούσης ἐβδομάδος ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης διατρίβει εἰς Ἄργος. Σήμερον ἦλθε νὰ περάσῃ τινὰς ὥρας ἐνταῦθα πρὸς ἐνέργειαν τῶν ἀξιολόγων ὑποθέσεων, περὶ τὰς ὁποίας ἀνευρότως καταγίνεται, καὶ αὐθημερόν ἐπέστρεψεν εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην.

Οἱ Προϊστάμενοι τῆς κοινῆς συνάξεως τῶν Ἱερῶν Μοναστηρίων τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἐσύστησαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, διὰ κοινῆς ἀναφορᾶς τῆς 9 τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου, τοὺς παρ' αὐτῶν ἀποσταλέντας συναδελφούς των εἰς παραλαβὴν τῶν εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας ἐναποτεθέντων ἱερῶν σκευῶν καὶ κειμηλίων κατὰ τὸ 1821.

Ἡ Κυβέρνησις, ἥτις ἔδειξεν ἐξ ἀρχῆς πόσον σέβεται τὰ δίκαια τῶν σεβασμίων προσκυνημάτων καὶ τῶν ἱερῶν καταστημάτων, ἐξέδωκε κατὰ τὴν 12 Αὐγούστου τὴν ὑπ' Ἀρ. 1167 ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς Ἐκτάκτους Ἐπιτρόπους καὶ Διοικητάς, προσκαλοῦσα αὐτοὺς νὰ προστατεύσωσι τοὺς ἀπεσταλμένους τῶν Ἀγιορειτῶν, ὅσοι ἤθελαν παρουσιάσει τακτικὰ ἔγγραφα παρὰ τῆς ἰδίας Κοινότητος, καὶ νὰ παραδώσωσιν εἰς αὐτοὺς σὺν τὰ παρακατατεθειμένα εἰς κοινότητος, ἢ μερικοὺς πολίτας ἱερὰ σκεύη καὶ κειμήλια, καὶ τὰς ἰδιαιτέρας ἀποσκευὰς τῶν παροικησάντων πατέρων, φροντίζοντες ἐνταυτῷ νὰ κατευθυνθῶσιν ἀσφαλῶς διὰ τῶν ἰδίων ἀπεσταλμένων.

Ἐπειδὴ δὲ τὰ περισσότερα καὶ ἀξιολογώτερα τούτων, ἀνήκοντα εἰς τὰς Κοινότητας τῶν Ἱερῶν Μοναστηρίων Ἰδίων, Ξηροποτάμου, Ῥώσων, Ἁγίου Παύλου, Σίμωνος Πέτρας, Γρηγορίου, καὶ Καρακάλου, ἦσαν παρατεθειμένα εἰς τὴν νῆσον Ὑδρην, ἡ Κυβέρνησις ἐστείλε, κατ' αἰτησιν τῶν ἀπεσταλμένων τὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματέα, διὰ νὰ συμπράξῃ μετὰ τοῦ Ἐκτάκτου Διοικητοῦ εἰς τὴν καταγραφὴν καὶ παράδοσιν τῶν ἐκεῖ ἱερῶν σκευῶν.

Οἱ Πρόκριτοι τῆς νήσου ταύτης ἐφρόντισαν ἐν τῷ μέσῳ τῶν μεγίστων ἀνωμαλιῶν καὶ κινδύνων, νὰ ἀσφαλίσωσι τὴν ἱερὰν ταύτην παρακαταθήκην εἰς τὰς ἰδίας οἰκίας, ἢ εἰς τὴν κοινὴν Ἐκκλησίαν, ἀφοῦ κατέγραψαν πρῶτον ὅλα τὰ ἀποβιβασθέντα εἰς τὴν νῆσον ἱερὰ σκεύη, καὶ ἔδωκαν ἀντίγραφα τῶν καταλόγων ἐπίσημα εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν Πατέρων, ὅμοια μὲ τὴν ὁποίαν ἔφερον καταγραφὴν ἀπὸ τὰς ἰδίας Κοινότητος.

Ὅλα τὰ ἱερὰ σκεύη καὶ κειμήλια ἀποσφραγισθέντα

εὐρέθησαν ἀνελλειπῇ, ἐξετασθέντα πρὸς τοὺς εἰρημένους κατὰ λόγους παρόντων τῶν ἀπεσταλμένων, πλὴν τῆς ἀργυρᾶς ὕλης, μεταβεβλημένης εἰς πλάκας τὸ πλεῖστον, τὴν ὁποίαν ἡ Κοινότης τῆς νήσου ἐξαργύρωσε κατὰ τὸ 1822, ὅτε ὁ κίνδυνος ἦτο περὶ τῶν ὅλων καὶ ταύτην μὲ καταγραφὴν τοῦ εἶδους καὶ τοῦ βάρους τῶν ἀνηκόντων εἰς ἕκαστον, τὸ ἀντίτιμον τῶν ὁποίων εἶχαν σημειώσῃ οἱ Πρόκριτοι εἰς τοὺς κοινούς λογαριασμούς, ὡς χρέος πρὸς τὰ ῥηθέντα Μοναστήρια.

Ὁ Ἐκτάκτος Διοικητὴς καὶ ὁ Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως παραδόσαντες τὰ ἱερὰ ταῦτα σκεύη εἰς τοὺς ἀπεσταλμένους τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ἔδωκαν, κατὰ τὰς ὁποίας εἶχον διαταγὰς, ἐνδεικτικὰ τῆς χρεωστομένης ποσότητος εἰς ἕκαστον Μοναστήριον διὰ τὰ ἐλλείποντα· καὶ ἡ Κυβέρνησις ἀναγνωρίσασα τὸ χρέος τοῦτο ὡς ἐθνικόν, ὑπεσχέθη νὰ ἀποζημιώσῃ τὰς κοινότητας τῶν ἱερῶν Μοναστηρίων εἰς τὰς διορισθησομένας ἐποχὰς, ἀποκατασταθέντων τῶν πραγμάτων.

Τὰ ἱερὰ ταῦτα σκεύη συναπεκόμισαν οἱ ἀπεσταλμένοι τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ πλοίου, τὸ ὁποῖον διέλαχθη νὰ ἀποβιβάσῃ ἕκαστον εἰς τοὺς πλησίον τῶν Μοναστηρίων αἰγιαλοὺς διὰ τὴν εὐκολίαν τῆς μετακομίσεως.

Αἱ Κοιότητες τῶν Μοναστηρίων τούτων καὶ οἱ Προϊστάμενοι τῆς ἱερᾶς συνάξεως τῶν εἰκοσι Μοναστηρίων ἔγραψαν εὐχαριστήριον πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητά, τῆς ὁποίας ἀπόσπασμα ἐπισυνάπτωμεν ἐνταῦθα.

“ Θεοσεβέστατε Κυβερνήτα!

„ Σὺν Θεῷ πλωτῇ, Θεοσεβέστατε Κυβερνήτα! εὐοδόθησαν οἱ ἡμέτεροι ἐκ τῶν διαφόρων Μοναστηρίων συναδελφοὶ ἐπὶ τοῦ Ἐθνικοῦ πλοίου τοῦ ἐπὶ μετακομίσει τῶν ἱερῶν Μοναστηριακῶν κειμηλίων διορισθέντος· ὧν ἕκαστον ἀπελήθη εἰς τὸν οἰκεῖον τόπον ἀσφαλῶς. Εὐγνωμονοῦμεν ἐπὶ τούτοις Θεοσεβέστατε Κυβερνήτα! καὶ δι' ἣν ἐνεδείξασθε πρόνοιαν εἰς τὴν ἀφάλειαν τῶν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἐποχῇ ἐξαργυρωθέντων ἱερῶν σκευῶν.

„ Διὰ ταῦτα, κατὰ χρέος ἱερὸν, οὐ διαλείπομεν ἐκτενῶς δεόμενοι πρὸς Κύριον, καὶ πρὸς τὴν Κυρίαν ἡμῶν, καὶ κοινὴν τοῦ Ἱεροῦ τούτου προστάτιδα ὑπὲρ τῆς Ὑμ. Ἐξοχότητος.

„ Σεπτεμβρίου 29 1830.

„ Ἀπαντες οἱ τῶν εἰκοσι Ἱερῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους Μοναστηρίων Προϊστάμενοι. „

Καταγραφὴ τῶν Ἁγίων Λειψάνων, περιεχομένων εἰς ἕν μέρτιον κιβώτιον ἀνήκον εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Ἐσφιγμένου, καὶ ἐσφραγισμένον μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ ἡγουμένου Κυρίου Εὐθυμίου:

- Ἁγία Κάρα τοῦ Ἁγίου Παρθενίου Λαμπάκου,
- Τὸ Κατωσάκωνον τοῦ Ἁγίου Ιακώβου τοῦ Πέρσου.
- Ἐν κιβώτιον ἀπλοῦν ἐν εἴδει βιβλίου μὲ διάφορα τμήματα Ἁγίων Λειψάνων, καὶ μίαν εἰκόνα, συνθεμένην ἀπὸ ψηφία, καὶ αἱματοστίγματα Μαρτύρων, παριστάουσιν τὸν Χριστόν.
- Ἐν κιβώτιον ἐπὶ ἀπλοῦν ἐν εἴδει βιβλίου μὲ διάφορα τμήματα Ἁγίων Λειψάνων.
- Ἐν κιβώτιον ἀργυροῦν μὲ πέντε τμήματα Ἁγίων Λειψάνων.
- Ἐν ὁμοίον ἀργυροῦν μὲ μέρος τῆς ἁγίας Κάρας τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Κωνσταντινου.
- Ἐν κιβώτιον ἀργυροῦν μὲ 8 τμήματα Ἁγίων Λειψάνων.
- Ἐν κιβώτιον ἀργυροῦν μὲ 7 τμήματα Ἁγίων Λειψάνων.
- Ἐν κιβώτιον ὁμοίον μὲ 6 τμήματα Ἁγίων Λειψάνων.
- Ἐν ὁμοίον μὲ διάφορα τμήματα Ἁγίων Λειψάνων.

Ἐν Κιβώτιον ἔτι ἀργυροῦν κενὸν πύραμοιδὲς περιέχον ὀλίγα αἵματα
Μαρτύρων.
Δύο φωκίδες χωματένιοι ὁ ἓνας βουλωμένος καὶ ὁ ἄλλος ἀνοιχτός.
Ἑπτὰ Ἀντιμύσια.
Ἐξ Ἀέρες, καὶ δύο Καλύμματα.

Νέον κατάστημα συνεστήθη ἄρτι ἐνταῦθα· Γάλλη τις γυνή, Κ. Βολμερῶς λεγόμενη, ἔχουσα ὅλα τὰ πρὸς καλὴν διδασκαλίαν χρειάζόμενα, ἤνοιξε παιδαγωγεῖον διὰ τὰ κόρασις. Δέχεται δὲ καὶ ὑποτρόφους, καὶ ἑξωτερικὰς μαθητρίδας. Αἱ παιδαγωγούμεναι κόραι θέλουν μανθάνει παρ' αὐτῇ τὸ ἀναγινώσκειν, τὸ γράφειν, τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν συστηματικῶς, τὴν Γεωγραφίαν, τὴν Μυθολογίαν, τὴν παλαιὰν καὶ νεωτέραν Ἱστορίαν, τὴν Φυσικὴν Ἱστορίαν, καὶ μικράν τινα ἰδέαν Φυσικῆς· ἔτι δὲ ὅλα τὰ ἔργα, ὅσα ἐμποροῦν νὰ εἶναι χρήσιμα καὶ ἐνέρεστα εἰς τὰς νέας.

Ὁ μισθὸς τῶν ἑξωθεν μαθητριῶν προσδιορίζεται τρεῖς τάλαρα κατὰ μῆνα.

Κατοικεῖ εἰς τὸ Σ α δ ρ α θ ἄ ν ι.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ὁ παρὰ τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας ἐκφωνηθεὶς κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς συνόδου λόγος.

« Μιλόρδοι καὶ Κύριοι,

» Μετὰ μεγίστης εὐχαριστήσεως παρίσταμαι εἰς τὸ Συνέδριον, καὶ βλέπω ὅτι μὲ εἶναι τεταγμένον νὰ προστρέξω εἰς τὰς συμβουλὰς σας κατὰ τὴν παῦσαν περίστασιν.

» Μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ τελευταίου συνεδρίου ἐμβριθῇ καὶ πολλοῦ ἄξια συμβεβηκότα ἐγένοντο κατὰ τὴν στερεάν.

» Ὁ πρωτότοκος κλάδος τοῦ τῶν Βουρβόνων οἴκου δὲν βασιλεύει πλέον ἐν τῇ Γαλλίᾳ, καὶ ὁ τῆς Αὐρηλείας Δεσπότης ἐκαλέσθη εἰς τὸν θρόνον, Β α σ ι λ ε ὺ ς τ ῶ ν Γ ἄ λ λ ω ν προσαγορευόμενος.

Λαβὼν δὲ παρὰ τοῦ νέου ἡγεμόνος τὴν βεβαιότητα τῆς ὁποίας ἔχει εἰλικρινεὺς ἐπιθυμία νὰ διατηρήσῃ τὴν ὁμολογίαν καὶ νὰ φυλάξῃ ἀπαραβάτους ὅλας τὰς πρὸς τὸν τόπον τοῦτον ὑπαρχούσας ὑποχρεώσεις, δὲν ἐδίστασα νὰ ἐξακολουθήσω τὰς πρὸς τὴν Αὐλὴν τῆς Γαλλίας διπλωματικὰς καὶ φιλικὰς μου σχέσεις.

» Βαρέως ἐλυπήθην μαθὼν τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων τῶν Κάτω Χωρῶν. Οἰκτίρω δὲ ὅτι ἡ ἔμφρων κυβερνήσις τοῦ Βασιλέως δὲν ἠδυνήθη νὰ προφυλάξῃ τοὺς τόπους τοῦ ἀπὸ τὴν ἀποστασίαν, καὶ ὅτι τὸ σφόν καὶ συνετὸν μέτρον, τοῦ νὰ καθυποβάλῃ τὰς ἐφέσεις καὶ τὰ παράπονα τοῦ λαοῦ τοῦ εἰς τὰς συζητήσεις ἐκτάκτου συνόδου τῶν Ἀντιπροσώπων, δὲν ἠδυνήθη νὰ φέρῃ αἴσιον πέρας.

» Προσπαθῶ δὲ συμφώνως μὲ τοὺς συμμάχους μου νὰ εὕρω ὅλους τοὺς τρόπους τοὺς προσφορεῖς εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τῶν Κάτω Χωρῶν καὶ τὴν ἐπὶ τὸ μέλλον βεβαιότητα τῶν ἄλλων πολιτειῶν, διὰ νὰ ἐπαναγάγωμεν τὴν γαλήνην εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον.

» Θορύβου καὶ ἀταξίας φαινόμενα ἐπροξένησαν ἀδημονίαν εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς Εὐρώπης· ἀλλ' αἱ διαβεβαιώσεις, τὰς ὁποίας διατελῶ λαμβάνων παρ' ὅλων τῶν ξένων Δυνάμεων, περὶ τῆς φιλικῆς αὐτῶν προαιρέσεως, δικαιολογῶν τὴν ὁποίαν ἔχω ἐλπίδα τοῦ νὰ ἐξασφαλίσω εἰς τὸν λαόν μου τὰ ἐκ τῆς εἰρήνης ἀγαθὰ.

» Συνειδὼς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ φυλάττεται τὸ κύρος

τῶν ἐθνικῶν ὑποχρεώσεων, πέποιθα ὅτι ἡ ἀπόφασίς μου, τοῦ νὰ τηρήσω μετὰ τῶν συμμάχων μου τὰς καθολικὰς συνθήκας, δυνάμει τῶν ὁποίων κατεστάθῃ τὸ πολιτικὸν τῆς Εὐρώπης σύστημα, θέλει παρέξει τὴν μεγαλητέραν ἐγγύησιν διὰ τὴν παγκόσμιον εἰρήνην.

» Ἀκόμῃ δὲν ἐσύστησα τὸν Πρόεδρον μου εἰς τὴν Αὐλὴν τῆς Λισαβώνας· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ τῆς Πορτογαλλίας Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ ἐκτελέσῃ μεγάλην πρᾶξιν δικαιοσύνης καὶ φιλανθρωπίας, χαρίζουσα γενικὴν ἀμνηστείαν, στοχάζομαι ὅτι τάχιστα θέλει ἔλθῃ ὁ καιρὸς, καθ' ὃν τὰ τῶν ὑπηκόων μου συμφέροντα θέλουν ἀπαιτήσῃ τὴν ἀνανέωσιν τῶν σχέσεων, αἵτινες πολὺν καιρὸν διειρηθήσαν μεταξὺ τῶν δύο τόπων.

» Ἡ βαθεῖα μέριμνα, τὴν ὁποίαν ἔχω ὑπὲρ τῆς ἐνυμερίας τοῦ λαοῦ μου, μὲ παρακινεῖ νὰ συστήσω εἰς τὴν ἄμεσον σκέψιν σας τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ληφθῶσι μέτρα διὰ νὰ βεβαιωθῇ ἡ ἄσκησις τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας, ὥστε εὐδικήσῃ ὁ παντοδύναμος Θεὸς νὰ τελειώσῃ τὴν ζωὴν μου πρὶν φθάσῃ εἰς νόμιμον ἡλικίαν ὁ διάδοχός μου.

» Θέλω εἶσθαι ἔτοιμος νὰ σᾶς συνδράμω εἰς τὸ νὰ παραδεχθῇτε τὰ ἀρμοδιώτερα μέτρα, διὰ νὰ τηρηθῇ ἀπαράβατως ἡ μονιμότης καὶ ἀξιοπρέπεια τοῦ διαδήματος, καὶ νὰ ἐνισχυθῶσιν ἐντεῦθεν αἱ ἀσφάλειαι, δι' ὧν βεβαιοῦνται αἱ πολιτικαὶ καὶ θρησκευτικαὶ ἐλευθερίαι τοῦ λαοῦ μου.

» Κύριε οἱ ἐκ τῆς Βουλῆς τῶν Κοινῶν,

» Διέταξα νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὰς συζητήσεις σας ἡ μερὶς τοῦ προϋπολογισμοῦ (budget) τοῦ ἐνεστώτος ἔτους, ἥτις δὲν ἐπιξεργάσθη ἐντελῶς ἀπὸ τὸ προτοῦ συνέδριον. Ὁ δὲ προϋπολογισμὸς τοῦ ἐρχομένου ἔτους θέλει καλὰ στρωθῇ μὲ τὴν σφιγκτικὴν ἐκείνην οἰκονομίαν, τὴν ὁποίαν ἀπεφάσισα νὰ εἰσάξω εἰς ἕκαστον κλάδον τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας.

» Ἡ πρόσδοδος τῶν ἐν τῷ πολιτικῷ καταλόγῳ ἔπαυσε διὰ τῆς τελευταίας τοῦ ἀδελφοῦ μου τοῦ μακαρίτου Βασιλέως.

» Τίθημι ἄνευ τινὸς ὑπεξαίρεσεως εἰς τὴν ἐξουσίαν σας τὸ ὄφελός μου ἐκ τῶν κληρονομικῶν προσόδων, ἐκ τῶν κεφαλαίων τῶν προερχομένων ἀπὸ τὰ δικαιώματα τοῦ διαδήματος καὶ τῆς ναυαρχίας, ἐκ τῶν φόρων τῶν Δυτικῶν Ἰνδιῶν, καὶ πᾶσαν ἄλλην τυχηρὰν πρόσδοδον, ἔκτε τῶν ἐξωτερικῶν κτήτεών μου, καὶ ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἡνωμένιον βασιλείων.

» Ἀφίνων εἰς ὑμᾶς τὰς ὠφελείας μου ἐκ τῶν εἰς τὸ διαδῆμα μέχρι τοῦδε ἀνηκόντων εἰσοδημάτων, εὕρισκω ἄσμενος τὴν εὐκαιρίαν τοῦ νὰ σᾶς δείξω ὅλην μου τὴν εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ προσήλωσίν σας πεπονησμένην μου, καὶ τὴν ὁποίαν ἔχω ἐλπίδα ὅτι θέλετε ἐπαγεφυγνεῖ ἐπιμελῶς εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν τῆς πολιτείας χρημάτων, καθὼς καὶ εἰς τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ διαδήματός μου.

» Μιλόρδοι καὶ Κύριοι,

» Λυποῦμαι ἐγκάρδια ὅτι κατὰ τινὰς ἐπαρξίας ἐκινδύνευσαν αἱ κτήσεις τῶν ὑπηκόων μου ἀπὸ τὰς πρὸς ἀφανισμόν τῶν μηχανῶν γενομένης συνωμοσίας, καὶ ὅτι μεγάλαί ζημίαι προήλθον ἐκ τῶν ἐμπρησμῶν τῶν ἀπὸ κακοποιούς τινὰς τολμηθέντων.

» Δὲν ἐμπορῶ νὰ θάλω εἰς τὸν νῦν μου χωρὶς ἀδημονίαν καὶ ἀγανάκτησιν τὰς προσπάθειάς τινῶν εἰς τὸ νὰ παροξύνωσι τὸν λαόν μου εἰς δυσἀρέστησιν καὶ ἀποστροφὴν, καὶ εἰς τὸ νὰ ταραξῶσι τὴν ὁμόνοιαν, ἥτις εἶναι ἀναγκασιότατη εἰς τὴν δύναμιν τινὸς τόπου καὶ εἰς τὴν καθολικὴν εὐδαιμονίαν.

(Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ε Ι .)

» Ἐχῶ ἀπόφραγμα νὰ μεταχειρισθῶ ὅλην μου τὴν δύναμιν καὶ ὅλους τοὺς τρόπους, τοὺς ὁποίους ἔβαλεν εἰς τὴν ἐξουσίαν μου ὁ νόμος καὶ τὸ σύνταγμα, διὰ νὰ παιδεύσω τοὺς στασιώδεις, καὶ νὰ περιστείλω τὰς ἀταξίας καὶ τὰς ἀδικίας.

» Ἐν τῷ μέσῳ δὲ ὅλων τῶν δυσκολιῶν τῆς παρούσης περιστάσεως διαλογίζομαι μετ' ἄκρας εὐχαριστήσεως τὴν εὐλικρίνειαν καὶ τὴν φιλόστοργον προσήλωσιν τοῦ μεγάλου πλήθους τοῦ λαοῦ.

» Ἐλπίζω ὅτι ἐξεύρει νὰ διατηρᾷ τὸ ἄπειρον ὄφελος τοῦ εὐτυχούς τούτου εἰδους τῆς κυβερνήσεως, ὑπὸ τὸ ὅποιον, εὐχαριστία εἰς τὴν Θεῖαν Πρόνοιαν, ὁ τόπος οὗτος ἀπέλαυσεν ἀδιακόπως ἐκ μακροῦ χρόνου μεγαλητέραν εἰρήνην, ἐμπορικὴν εὐτυχίαν, ἀληθῆ ἐλευθερίαν, καὶ πᾶν ὅ,τι συνιστᾷ τὴν κοινωνικὴν εὐδαιμονίαν, παρὰ πάντα ἄλλον τόπον τῆς γῆς.

» Ὁ μέγας σκοπὸς τῆς ζωῆς μου ὑπῆρξε πάντοτε τὸ νὰ διαφυλάξω τὰ ἀγαθὰ ταῦτα εἰς τὸν λαόν μου καὶ νὰ τὰ μεταδώσω εἰς τοὺς ἀπογόνους, τὰ δ' εἰς ἐμὲ ἐπιβεβλημένα ἱερὰ ταῦτα χρέη ἐκπληρῶ μετ' εὐχαριστήσεως, ἐνισχυόμενος ἀπὸ τὸ εἰς τὴν σύνοσιν τοῦ Συνεδρίου μου θάρρους καὶ ἀπὸ τὴν εὐλικρινῇ ὑποστήριξιν τῶν πιστῶν καὶ εὐλικρινῶν μου ὑπηκόων. »

(Journal des Débats.)

Ποικίλα.

Οἱ πίνακες τῆς κινήσεως τοῦ πληθυσμοῦ καταστρώνονται τὴν σήμερον πανταχοῦ σχεδὸν μὲ ἱκανὴν ἀκρίβειαν. Ἡ κίνησις αὕτη ἦτο ποτὲ εἰς τινὰς πολιτείας μυστήριον, τὸ ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις ἐνόμιζεν ὅτι πρέπει νὰ φυλάττη δι' αὐτήν. Ἰδοὺ ἔκθεσις τις τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Βιέννης τῆς Αὐστρίας, τοῦ ὁποίου αἱ λεπτομέρειαι μᾶς ἐφάνησαν περιεργώταται.

Κατὰ τὸ 1829 ἡ Βιέννα περιεῖχε 289,785 κατοίκους, ἐξ ὧν 142,654 μὲν τοῦ ἄρρενος, 147,131 δὲ τοῦ θήλεος εἶδους. Αἱ γεννήσεις ἐλογίσθησαν εἰς 15,291 νόμιμα τέκνα, ἐξ ὧν 6,999 παῖδες, καὶ εἰς 5,474 νόθα, ἐξ ὧν 2,197 ἦσαν κόραι. Τούτων δὲ ἦσαν 13,099 καθολικοὶ, 161 ἀνήκοντες εἰς τὴν μετερρῶμισμένην ἐκκλησίαν, 30 Ἀνατολικοὶ ὀρθόδοξοι, καὶ 30 Ἰουδαῖοι. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποθανόντων ἐγένετο εἰς 13,829, τῶν ὁποίων ἄρρενες μὲν 7,295, τοῦ δὲ θήλεος γένους 6,534. Τούτων καθολικοὶ μὲν 13,453, Προτεστάνται δὲ 233, Ἰουδαῖοι 117 καὶ Ἀνατολικοὶ 26. Ἀπέθανον δὲ 4,588 μὲν πρὶν φθάσῃ τὴν ἡλικίαν ἐνὸς ἐτους, 1,175 δὲ κατωτέρω τῶν 4 χρόνων, 1,186 ἀπὸ 4 μέχρι 20 ἐτῶν ἡλικίας, 2,470 ἀπὸ 20 μέχρι 40, 2087 ἀπὸ τοῦ 40 μέχρι τῶν 60, 1,924 ἀπὸ τοῦ 60 μέχρι τῶν 80, 337 ἀπὸ τοῦ 80 μέχρι τῶν 100, καὶ 4 ἐπέκειντο τῶν 100. 13,338 ἀπέθανον ὑπὸ συνήθων ἀσθενειῶν, 342 ὑπὸ τῆς εὐλογίας, 45 γενόμενοι αὐτόχειρες, εἰς ἐφονεύθη, καὶ 106 ἀπὸ αἰφνίδιον θάνατον.

Ἡ Χολέρρα ἐξαπλόνεται ὁλοκλήρως εἰς τὴν Ῥωσικὴν ἐπικράτειαν, καὶ λέγεται ὅτι διεδόθη ἤδη τὸ μίασμα εἰς τὴν Μόσχαν. Ὁ Αὐτοκράτωρ ἐπεκέρυξε βραβεῖον 25 χιλιάδων Ῥουβλίων εἰς τὸν ὅστις τῶν ἰατρῶν στείλῃ εἰς τὴν

Κυβέρνησιν μέχρι τῆς 1—13 Σεπτεμβρίου 1831 τὴν καλητέραν πραγματείαν περὶ τῆς νόσου ταύτης, ἀποδίδουσαν 1. Νὰ δίδῃ σαφῆ καὶ λεπτομερῆ περιγραφὴν τῆς φύσεως ταύτης τῆς νόσου. — 2, Νὰ ἐπαριθμῇ τὰς αἰτίας ὑπὸ τῶν ὁποίων γεννᾶται. — 3. Νὰ περιγράψῃ τὸν τρόπον κατ' ὃν ἐξαπλόνεται. — 4, Νὰ δεικνύῃ δι' ἐμπειριῶν ἢ κριδῶν καὶ ἀξιοπιστῶν, ἐὰν μεταδίδεται. — 5, Νὰ ἐρμηνεύῃ ἐπομένως τοὺς τρόπους τοῦ προφυλάττεσθαι ἀπ' αὐτῆς. — καὶ 6, τοὺς τρόπους τῆς θεραπείας.

(Journal des Débats.)

Δικαστικά.

Ἀρ. II.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΠΟΡΟΥ, ΑΙΓΙΝΗΣ Κ.Τ.Λ.

Ἐπειδὴ ὁ Ἀθανάσιος Δημολάμπρος Στηλιδιώτης δι' ἀγωγῆς του πρὸς τὸ βῆμα τοῦτο τῆς 14 τοῦ ἐνεστώτος ἐμήξε τὸν πενθερόν του Ἀναγνώστην Ῥιζόπουλον Στηλιδιώτην:

α. Ὡς κατακρατοῦντα χρηματικὴν τινα ποσότητα, ἀνέκουσαν εἰς αὐτόν.

β. Δυστριποῦντα εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῆς προικὸς τῆς διαζευχθείσης συζύγου του.

γ. Ἐναντιούμενον εἰς διπλασίαν πληρωμὴν ἄλλης χρηματικῆς ποσότητος, κλαπίσης ἀπὸ τὸ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ῥηθέντος πενθεροῦ του Α. Ῥιζόπουλου ἐναποτεθὲν κιβώτιόν του, καὶ

δ. Προξενήσαντα εἰς αὐτὸν ζημίας καὶ λοιπὰ ἔξοδα.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ αὐτὸς ἐναγόμενος Α. Ῥιζόπουλος εἶναι ἀπὸν, διατρίβων ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας κατὰ τὴν πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ὑπ' Ἀρ. 448 ἀναφορὰν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Αἰγίνης.

Τὸ Δικαστήριον δυνάμει τοῦ ὑπ' Ἀρ. 216 τῆς πολιτικῆς διαδικασίας, γνωτοποιεῖ εἰς τὸν ἀπόντα τοῦτον ἐναγόμενον Α. Ῥιζόπουλον Στηλιδιώτην, ὅτι, ὡς ἀνωτέρω, ἐνάγεται ἀπὸ τὸν Δημολάμπρον Στηλιδιώτην, καὶ ὅτι καλεῖται νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ βήματος τούτου, ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς σήμερον. ἢ προσωπικῶς ἢ διὰ νομίμου ἐπιτρόπου του, διὰ ν' ἀπολογηθῇ εἰς τὴν προκειμένην κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴν τοῦ Α. Δημολάμπρου.

Ἡ παρούσα γνωστοποίησις θέλει κηρυχθῇ ἐν τῷ μέσῳ τῆς πλατείας τῆς πόλεως ταύτης ὑπ' ἀστυνομικῆς ὑπηρετεῖν, θέλει δοθῇ εἰς τὸν πλησιέστερον συγγενὴ τοῦ ἀπόντος, θέλει κολληθῇ ἐπὶ τῆς τελευταίας κατοικίας του, καὶ ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ Δικαστηρίου, καὶ θέλει γνωστοποιηθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδας.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 17 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΚΥΡΙΤΖΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Ν. Πανταλέων.

Προτεκλήθημεν παρὰ τοῦ Δικαστηρίου Ἀργους καὶ Ναυπλίου νὰ δημοσιεύσωμεν τὸ ἐξῆς ἔγγραφο.

Πρὸς τὸ Σ. Πρωτόκλητον Δικαστήριον τῆς Ἀργολίδος.

Ἐπειδὴ καὶ εἰς τὸ 70 φύλλον τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος εἶδον ἑντάλμα τοῦ Σ. τούτου Δικαστη-

ρίου πρὸς τοὺς Διοικητὰς τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος κοινοποιοῦν τὴν δραπέτευσιν τοῦ Ἰωάννου Βουλπιώτου, καὶ ἐπειδὴ καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπίθετον τὸ ἰδικόν μου ὁμοιάζει μὲ τὸ τοῦ δραπέτου, ἠναγκάσθην, καὶ διὰ τὴν ὑπόληψίν μου, καὶ διὰ τὰ σαφηνισθῆ ἢ ὑποθέσεις, ὡς ἀναφερθῶ διὰ τῆς παρούσης μου εἰς τὸ Σ. τοῦτο Δικαστήριον, παρὰκαλῶν ἵνα εὐαρεστηθῇ καὶ εἰδοποιήσῃ τὸν Συντάκτην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος ὅπως καταχωρήσῃ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα, ὅτι ὑπάρχει καὶ ἄλλος Ἰωάννης Βουλπιώτης, τοῦτέστιν ἐγὼ, καὶ ὅτι ὀνομάζομαι ἐγὼ Ἰωάννης Χρήστου Βουλπιώτης, ὃ δὲ δραπέτης ὀνομάζεται Ἰωάννης Δημητρίου Βουλπιώτης, τοῦ ὁποῦν τὰ χαρακτηριστικὰ εἶναι τοιαῦτα, ἀνάστημα κλίνον εἰς τὸ μικρὸν, ἡλικίαν ἐτῶν 24, ὀφθαλμοὶ γαλανοὶ, τρίχες κατακόκκινες, ἐμοῦ δὲ τὰ χαρακτηριστικὰ εἶναι ὅλως δι' ὅλου ἀνόμοια μὲ τὰ τοῦ δραπέτου.

Μένω δὲ μὲ τὸ προσῆκον σέβας.

Ἐν Σαλαμῖνι, τῇ 2 Ὀκτωβρίου 1830.

Ὁ πολίτης Ἰωάννης Χ. Βουλπιώτης.

Ἀστυνομικαὶ Εἰδοποιήσεις.

Οἱ ἐξῆς ἀπέθανον, χωρὶς νὰ ἀφήσωσι γνωστοὺς κληρονόμους.

Ἀλέξανδρος Γ. Δεσύλλας ἐν Σύρα περὶ τὰ μέσα τοῦ Ὀκτωβρίου.

Παναγιώτης Παναγιωτόπουλος, ἄγνωστος τὴν πατρίδα, ἐν Βυστίτῃ τὴν 30 Ὀκτωβρίου.

Σταμάτιος Κρητικός, σκντοτόμος τὴν τέχνην, ἐν Μιστρά τὴν 9 Νοεμβρίου.

Χαράλαμπος Γαρμπῆς Κεφαλήνιος, ἐν Μιστρά τὴν 13 Νοεμβρίου.

Κυπριανὸς Βικέντιος, Κύπριος τὴν πατρίδα, ἐν Ναυπλίῳ τὴν 18 Νοεμβρίου.

Γεώργιος Κωνσταντινόπουλος Μαλανδρινιώτης, εἰκοσιπένταρχος εἰς τὴν ἐγχώριον πολιταρχίαν, ἐν Λεωνιδίῳ τὴν 24 Νοεμβρίου.

Τὰ εὐρεθέντα ἐκάστου πράγματα ἀπογραφέντα, κατετέθησαν εἰς τὰ κατὰ τέπους ἀρχεῖα τῶν Ἀστυνομιῶν. Εἰδοποιούνται δὲ οἱ συγγενεῖς καὶ οἱ ἔχοντες ἐπ' αὐτῶν δικαιώματα, διὰ νὰ ἐμφανισθῶσιν ὅπου ἀνήκει μετὰ τῶν ἀπειδεξιών των.

Παιδιά χαμένα. — Μόσχος, Δάφνη καὶ Γεώργιος, τέκνα Φωτίου Ψιλομόσχου καὶ Ἀναστασίας, ἐκ τοῦ χωρίου Ζαγκλιδέρι τῆς Θεσσαλονίκης, κατὰ τὴν αἰχμαλωσίαν τῆς Κασσανδρείας αὐτὰ μὲν κατέφυγον εἰς Ἀγίου Ὄρους, καὶ ἐκεῖθεν εἰς Θάσον, ἢ δὲ μήτηρ των εὐρίσκεται τώρα ἐν Βενετίᾳ.

Κίνησις πολεμικῶν πλοίων ἐν τῷ λιμένι Ναυπλίου.

Κατὰ πλοῦς. — Τὴν 19 τοῦ ἐνεστῶτος, ἡ Ἀγγλικὴ Κορβέτα Οὐάσπ ἀπὸ Μάλτας διὰ 5 ἡμερῶν — Τὸ Ἑλληνικὸν Μυστικὸν Σαφὼ ἀπὸ Πόρου διὰ 2 ἡμερῶν μὲ γράμματα τῆς Κυβερνήσεως. — Τὸ Ἑλληνικὸν Βρίκιον Εὐχαρις ἀπὸ Πύρου διὰ 2 ἡμερῶν.

Τὴν 22 ἡ Ἑλληνικὴ κανονοφόρος Δάφνη ἐκ Πόρου, ἡμέρας 2. — Τὸ Ἑλληνικὸν βρίκιον Κίμβρος ἐκ Σφακιῶν τῆς Κρήτης, διὰ Σπετσῶν (ὅπου ἄφησεν ὑπὲρ τὰς 120 ψυχὰς Κρήτας), ἡμέρας 4. — Ἡ Ἀγγλικὴ κορβέτα Λασιλά ἐκ Σμύρνης, ἡμέρας 3, φέρουσα γράμματα πρὸς τὸν Ναύαρχον Μάλκολμον.

Τὴν 23 τὸ Ἑλληνικὸν κώτερον Αἰόλος, καὶ τὸ βρίκιον Ἀχιλλεύς, ἐκ Πόρου, ἡμέρας 2. — Ἡ Ἑλληνικὴ γολέττα Λαδὶ Κόδριγκτων, ἐκ Γραμβούσης, ἡμέρας 5.

Τὴν 24 ἡ Ἑλληνικὴ κορβέτα Σπέτσαι διοικουμένη παρὰ τοῦ Μειράρχου Κανάρη, καὶ ἡ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του γολέττα Λήδα, ἐκ Γραμβούσης, δι' ἡμερῶν 2, μετακομίσασαι ὑπὲρ τὰς 300 ψυχὰς Κρήτας.

Τὴν 26 τὸ Ἀγγλικὸν βρίκιον Πελεκάν ἐκ Γραμβούσης, ἡμέρας 2.

Ἀπόπλους. — Τὴν 19 ἡ Ἑλληνικὴ Γολέττα Ἀργὸς εἰς Πόρον. — Τὸ ἀλμόπλουν Ἑρμῆς εἰς Πόρον. — Ἡ Ἀγγλικὴ Κορβέτα Μάστρεϊφελ. — Ἡ Ἑλληνικὴ Γολέττα Σμύρνα εἰς Πόρον καὶ τὸ Ἀγγλικὸν βρίκιον Πελεκάν.

Τὴν 20 ἡ Ἑλληνικὴ Κορβέτα Ψαρόα εἰς Κέρκυραν, φέρουσα καὶ τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα Κ. Ι. Γ. Γενελάν.

Τὴν 21 τὸ Ἑλληνικὸν κώτερον Ζέφυρος, εἰς Ἀἴγιον.

Τὴν 23 ἡ Ἑλληνικὴ γολέττα Εὐχαρις. — Τὸ βρίκιον Κίμβρος εἰς Πόρον. — Ἡ Ἑλληνικὴ γολέττα Λαδὶ Κόδριγκτων.

Τὴν 26 ἡ Ἑλληνικὴ γολέττα Λήδα εἰς Πόρον.

Τὴν 27 ἡ Ἀγγλικὴ κορβέτα Οὐάσπ εἰς Μάλταν. — Καὶ τὸ Ἑλληνικὸν βρίκιον Ἀχιλλεύς.

ΝΑΥΤΙΛΙΑ.

ΛΙΜΗΝ ΠΑΤΡΩΝ. Κατὰ τὸν Ὀκτώβριον. ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. 37 πλοῖα, ἐξ ὧν 11 μὲν Ἑλληνικά, 15 δ' Ἰόνια, 7 Ἀυστριακά, ἐν Ῥωσικόν, ἐν Σαρδηνιακόν, ἐν Ἀγγλικόν καὶ ἐν Γαλλικόν. Ἐλθόντα, 17 μὲν ἐκ τῶν παραλίων τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος 14 δ' ἐκ τῶν Ἰονίων νήσων, 4 ἐκ Τεργέστης, ἐν ἐκ Μάλτας, καὶ ἐν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. — Καὶ πλοῖα 200.

Εἶδη εἰσαχθέντα. — Σταφίδες, οἶνος, βαλανίδι, σίτος, ξυλία, χειροτεχνήματα, καὶ διάφορα εἶδη ἐμπορίου.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. 40 πλοῖα, ἐξ ὧν 11 μὲν Ἑλληνικά, 18 δ' Ἰόνια, 7 Ἀυστριακά, ἐν Ἀγγλικόν, ἐν Ὀλλανδικόν, ἐν Ῥωσικόν καὶ ἐν Γαλλικόν. Διευθυνθέντα, 22 μὲν εἰς τὰ περὶ τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, 12 δ' εἰς τὰς Ἰονίους νήσους, 5 εἰς Τεργέστην, ἐν εἰς Ῥοπερόδαμον. — Καὶ 217 πλοῖα.

Εἶδη ἐξαχθέντα. — Σταφίδες, ἀραβόσιτος, βαλανίδι, καὶ διάφορα ἐκ τῶν εἰσαχθέντων εἰδῶν.

Αριθ. 95.
Έτους Ε.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ.
Έτησίαι Φοίνικας 36
Έξαμηνιαία 18
Τριμηνιαία 9
Αι συνδρομαί γίνονται ένταυθα μὲν έν τῷ
Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Επισ-
τάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

3 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1830.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ἀναφορά.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Ἐξοχώτατε,

Τῷ 1816 ἔτει σωτηρίῳ ὁ ὑπεφαινόμενος ἐξέδωκε πρω-
τοφύην Ἑλληνικὸν ἐπιφανικὸν Χάρτην τοῦ Εὐξείνου
Πόντου, κοινῶς Μαύρης Θαλάσσης, καὶ μίαν Κλίσιν ἡλίου.
Ὁ, Ἑλληνικὸν πρωτοφανὲς πρῶμα, καὶ ἀναγκασιότατον
διὰ τὸ ἡμέτερον Ναυτικόν, κατέβαλλον πᾶσαν τεχνικὴν
σπουδὴν, καὶ ἐπιμέλειαν διὰ τὸ ἀκριβὲς τῶν ἀστρονομι-
κῶν Δέσεων, πλάτους, καὶ μήκους, ὅπως ὡς Ἑλληνικὸν
ποίημα, ἄξιος υἱὸς μητρὸς ἐνδόξου φανήσωμαι!

Ἐδεήθη τῶν εὐχῶν τῆς, καὶ εὐδοκίᾳ Θεοῦ οἱ κόποι μου
εὐδοκίμησαν, καὶ ἀπεδείχθη ἀπὸ τοῦ Ναυτίλου ἡμετέρου
τε, καὶ ἀλλοθενεὶς ἀκριβεστάτη, καὶ νῦν οἱ ἡμέτεροι γενικῶς
ταύτη χρῶνται.

Ὁ, Ἕλλην ἐχρεώστων, καὶ χρεωστῶ τὸ πᾶν εἰς τὴν
ἔδωκεν μητέρα μου Ἑλλάδα, ἀλλὰ τότε μὲν δεδουλωμένη
εὔσχε, νοερῶ, πρὸς αὐτὴν ἀφιέρωθαι, νῦν δὲ θείῳ ἐλεει-
θέρα, ὀφείλει ὁ ἐκδοτὴς καὶ τὴν πραγματικὴν πρὸς αὐτὴν
ἀφιέρωσιν εἰς τὸν Κυβερνήτην αὐτῆς.

Ἐπειδὴ λοιπὸν καὶ ὁ τὴν ἐνδοξὸν Ἑλλάδα παραστήρων
εἶμι ἡ Υ. Ε. ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος ὁ Σεβασμιος
κοινὸς Πατὴρ Γ. Α. Καποδίστριας, ὀφείλω πρὸς αὐτὸν τὴν
πραγματικὴν ἀφιέρωσιν.

Ἰδού προσφέρω σοι Σ. Κυβερνήτα τὰ δύο ταῦτα πρωτο-
φανῆ ποιήματά μου, ἵνα τεθῶσιν ὑπὸ τοὺς πόδας τῆς ἐνδο-
ξου γραφίας Ἑλλάδος, καὶ ἀξιωθῶ τῶν εὐχῶν τῆς.

Μένω μὲ βαθύτατον σέβας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 11 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ ὑποκλινὴς καὶ εὐπειθὴς πολίτης

Γ. Ι. Κώπας.

Αρ. 44.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Πρὸς τὸν Κύριον Γ. Ι. Κώπαν

Ἐδέχθημεν ἀμφότερα τὰ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀφι-
ερωθέντα ποιήματά σας τὸν Χάρτην τοῦ Εὐξείνου
Πόντου, καὶ τὴν Κλίσιν τοῦ ἡλίου, πρὸς χρῆσιν
τοῦ ναυτικοῦ.

Διετάξαμεν ἀμφότερα νὰ τεθῶσιν εἰς τὴν Δημό

σιον βιβλιοθήκην εἰς Αἴγιον, ὅπως διαμείνωσιν εἰς
ἐκείνην τὴν μέχρι τῆς ὥρας γενικὴν ἀποθήκην τῆς
ἐθνικῆς καὶ φιλελληνικῆς φιλοκαλίας καὶ γεν-
ναϊότητος.

Ἐπράξατε, Κύριε Κώπα, ὡς ἀγαθὸς υἱὸς τῆς πα-
τρίδος, καταβάλλων κατὰ πρῶτον, κόπους πρὸς ὠφέ-
λειαν ἐνὸς τόσον σημαντικοῦ μέρους τοῦ Κράτους, χο-
ρηγῶν μέσα βοηθείας εἰς τοὺς Ναυτίλους κατὰ τὰς
ἐπικινδύνους ἐπιχειρήσεις των, καὶ συντρέχων τὴν
μέ τὴν προσφορὰν σας ταύτην εἰς τὸν πλουτισμὸν
τῆς ἐθνικῆς βιβλιοθήκης.

Ταῦτα ἐκφράζοντες πρὸς ὑμᾶς μετ' εὐκρινείας,
σᾶς ἀπονέμομεν τὴν ὀφειλομένην εὐχαρίστησιν, διὰ
ταύτην τὴν ἀφιέρωσιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 14 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Γ. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως
Β. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Δικαστικά.

Ἀρ. 5.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Ἐπειδὴ ἐνδέχεται ὅτι πολλοὶ τῶν διαφερομένων, ἀγνοοῦν-
τες τὴν ἡμέραν καθ' ἣν τὸ Κριτήριον τοῦτο πραγματικῶς
ἄρχισε τὰς ἐργασίας του, νὰ ἀναβάλλωσιν ὑπὲρ τὸ δέον
τὴν πρόδον τῶν πρὸς αὐτὸ ἀγωγῶν των.

Ἐπειδὴ πολλαὶ ἀναφραὶ περὶ ἀκυρώσεως ἢ ἀναθεωρή-
σεως τῶν ὀριστικῶν ἀποφάσεων προσεδόθησαν εἰς τὴν Γραμ-
ματεῖαν τοῦ Δικαίου, ἢ εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ πρῶτον Ἀνεκ-
κλήτου Δικαστηρίου, πρὶν συστηθῇ τὸ Ἀνώτατον, καὶ πρὶν
ἔτι γνωρισθῶσιν οἱ τύποι τῆς παρ' αὐτῆς Διαδικατίας.

Ἐπειδὴ οἱ τοιοῦτοι, ἀγνοοῦντες τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὁ-
ποῖον ἤδη πρέπει νὰ προσφερθῶσιν εἰς τὸ δικάζεσθαι, χρη-
ζουσι χειραγωγίας.

Δηλοποιεῖ.

Α. Ὅτι τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον ἤρχισεν ἤδη τὰς ἐρ-
γασίας του.

Β. Ὅτι εἰς περίπτωσιν ὑποθέσεων δικασθεισῶν ὡς ἄνω

πρὸ τῆς συστάσεως τοῦ Ἀνωτάτου, καὶ πρὶν τῆς διακηρύξεως τῆς καθεστῶτης διαδικασίας, ὅσοι ἐπικαλεσθέντες τὴν δύναμιν τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου, προσέδωκαν τὰς ἐκκλήτους αὐτῶν εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ παύσαντος Ἀνεκκλήτου Κριτηρίου, ἢ εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Δικαιοσύνης, δύνανται ν' ἀναφερθῶσι κατ' εὐθείαν πρὸς αὐτὸ τὸ Ἀνώτατον διὰ τὴν ἐξακολουθήσιν τῶν διαληφθεισῶν ἀγωγῶν.

γ'. Οἱ ἔχοντες τὰς τοιαύτας ἀγωγὰς ὀφείλουσι νὰ τὰς ἐξακολουθήσωσιν ἐν προθεσμίᾳ ἡμερῶν 30, ἀφ' ἧς ἡ παροῖσα καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα, ἐὰν αὐτοὶ εἶναι ἐκ τῆς Πελοποννήσου, ἢ ἐκ τῶν ταύτῃ παρακειμένων νήσων, 40 ἡμερῶν, ἐὰν ἐκ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, καὶ 50 ἡμερῶν, ἐὰν ἐκ τῶν λοιπῶν νήσων.

Ἐν Ἀργεὶ τῇ 24 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Μ. ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Π. Τιπαλδός.

Ἀρ. 1226. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐνταλμα.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ ἀπὸ τὰς ἐξομολογήσεις τῶν δι' ἐγκλημα ληστείας ἐγκαλουμένων Κώνστα Δήμου Γρεβενιώτου, Γεωργίου Κογκύλη ἀπὸ Κατοχὴν Ξηρομέρου, καὶ Πάνου Ματζούκα ἀπὸ Ἀετὸν Ξηρομέρου, ἀνακαλύπτονται καὶ ἕτεροι ἐννέα συλλησται, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Ἀθανάσιος Καραχάλιος ἀπὸ Κατωχὴν Ξηρομέρου καὶ

Ἐπειδὴ κατ' αἴτησιν τοῦ ἐξεταστοῦ προσκληθεὶς διὰ τῶν ὑπ' Ἀρ. 1131 καὶ 1191 ἐνταλμάτων νὰ ἐμφανισθῇ διὰ μὲν τοῦ πρώτου ἐντὸς 20 ἡμερῶν, διὰ δὲ τοῦ δευτέρου ἐντὸς 10, μολονότι παρῆλθον αἱ προθεσμίαι δὲν ἐμφανίσθη.

Τὸ Δικαστήριον κατ' αἴτησιν αἰτιολογημένην τοῦ ἐξεταστοῦ ἐπέτλεται τὸν Ἀθανάσιον Καραχάλιον ἀπὸ Κατοχὴν Ξηρομέρου, νὰ ἐμφανισθῇ ἐντὸς 20 ἡμερῶν, ἄλλως δὲ θέλει μεσεγγυηθῇ ὅλη ἡ περιουσία του.

Ὅλαι αἱ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους ὀφείλουσι νὰ προσέχωσιν ἵνα συλλάβωσι τὸν φυγόδικον, ἐὰν κατὰ περίστασιν εἰς τὰ ἱμήματά του εὐρεθῇ.

Ἡ Ἀστυνομία Κατοχῆς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρόν. Ἀντίγραφον τούτου νὰ τοιχοκολληθῇ εἰς τὴν οἰκίαν τῆς τελευταίας διαμονῆς του, ἕτερον εἰς τὴν θύραν τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐισορίας του, καὶ ἕτερον εἰς τὴν ἀγορὰν, καὶ περιπλέον ἀντίγραφον τούτου νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος.

Χαρακτηριστικὰ τοῦ Ἀθανασίου Καραχάλιου ἀπὸ Κατοχὴν Ξηρομέρου ἡλικία ἐτῶν ἕως 25, ἀνάστημα μέτριον, πρόσωπον στρογγύλον, ὀφθαλμοὶ καστανοὶ, τρίχες κασταναί, μύτη μετρία.

Ἐν Μεσολογγίῳ, τῇ 7 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Χ. ΚΡΑΣΑΣ.
Ὁ τόπον ἐπέχων Γραμματεὺς Π. Τζιμπούρακης.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 2 Δεκεμβρίου.

Χθὲς ἐπέστρεψεν ἐξ Ἀργους ἐνταῦθα ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, 30 τοῦ Νοεμβρίου, ἐτε-

λέσθη ἐνταῦθα κατ' αἴτησιν τῶν πολιτῶν τοῦ Ναυπλίου πολιτικὴ ἐορτὴ εἰς μνήμην τῆς κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἀλώσεως τοῦ Παλαμυδίου. Οἱ Γραμματεῖς τῆς Κυβερνήσεως, ἡ Γερουσία, ὁ Διοικητὴς Ναυπλίας μετὰ τῶν ὑπαλλήλων πολιτικῶν Ἀρχῶν, ὁ Διευθυντὴς τῶν Τακτικῶν Στρατευμάτων μετ' ὅλων τῶν ἀξιωματικῶν αὐτοῦ συνῆλθον τὸ πρωτὶ εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ὅπου ἐτελέσθη ἡ θεία λειτουργία, καὶ δοξολογία εὐχαριστήριος πρὸς τὸν Ὑψίστον, παρὰ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ τοποτηρητοῦ Ναυπλίας συνωδευμένου ἀπὸ τὸ ἱερατεῖον τῆς πόλεως. Ὅλοι οἱ πρόκριτοι τοῦ Ναυπλίου καὶ πλῆθος πολιτῶν παρεστάθησαν εἰς τὴν δημόσιον ταύτην ἐορτήν.

Μετὰ τὴν λειτουργίαν ὁ Διοικητὴς Κύριος Κ. Ἀξιώτης ἐδέχθη εἰς τὴν οἰκίαν του, ἐν ὀνόματι τῆς πόλεως, τὰς ἐπισκέψεις τῶν διαφόρων πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀξιωματικῶν, ἔτι δὲ καὶ τῶν πολιτῶν, ὅσοι μετέσχον τῆς πανηγύρεως.

Τὸ πυροβολικὸν τοῦ Παλαμυδίου, καθὼς καὶ τὸ τῆς κορδέττας Σπετσῶν τῆς εἰς τὸν λιμένα εὐρεθείσης, ἐπήχθησαν εἰς τὴν ἐορτὴν ταύτην.

Ἡ ἐνεστῶσα κατάστασις τῆς Κρήτης εἶναι ἐλεεινή. Κατὰ τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον καὶ Ὀκτώβριον ἐστάλησαν εἰς τὴν νῆσον 8000 νέα τακτικὰ στρατεύματα μετὰ 200 ἱππέων ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Ὁσμὰν Νουρεδὶμπεη, τὰ ὁποῖα, βοηθούμενα ἀπὸ μίαν μοῖραν τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στόλου, ἐξεστράτευσαν μετὰ τῶν λοιπῶν τῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Μουσταφᾶ Πασᾶ εἰς τὰ ἐνδότερα τοῦ τόπου, διὰ νὰ ὑποτάξωσι τοὺς κατοίκους Ἑλλήνας τοὺς στεκομένους εἰς τὰ ὄπλα. Οἱ Τούρκοι στρατοπεδεύουν κατὰ τὸ παρὸν εἰς Ῥέθυμνον, Ἀποκόρωνα, Κυδωνίαν, καὶ εἰς τινὰ τῶν Σφακιῶν χωρία. Αἱ χριστιανικαὶ οἰκογένειαι ἄλλαι μὲν καταφεύγουν εἰς τὰ ὄρη, ἄλλαι δὲ καταβαίνουν εἰς τὰ παράλια καὶ ἀναχωροῦν, ὅταν ἐμποροῦν νὰ διαφεύγουν τὴν ἐπαγρύπνησιν τῶν ἀποκλειόντων τὴν νῆσον Τουρκικῶν πλοίων, ἐξ αἰτίας τῶν ὁποίων δὲν ἠδυνήθησαν καὶ τὰ παρὰ τῆς Κυβερνήσεώς μας σταλέντα πλοῖα νὰ δώσωσι χεῖρα βοηθείας εἰς τὴν πάσχουσαν ἐκείνην ἀνθρωπότητα.

Τὴν 21 τοῦ ἐνεστῶτος συνεστήθη συνέδριον τοῦ Σπουδαστικοῦ Συμβουλίου ἐν τῷ Κεντρικῷ Πολεμικῷ Σχολείῳ. Ὁ διδάσκαλος τῆς Ἑλληνικῆς ἐξεφώνησε κατ' αὐτὴν τὴν περίστασιν τὸν ἐξῆς παραινετικὸν λόγον πρὸς τοὺς μαθητάς.

« Ἐὰν ἀνατρίξωμεν εἰς τὰς πρώτας τοῦ ἀνθρώπου γένους ἡμέρας, καὶ θεωρήσωμεν τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν κατάστασιν τῆς φύσεως, τὸν εὐρίσκομεν ὁμοίον σχεδὸν τῶν λοιπῶν ἀλόγων, πλανώμενον εἰς τὰς ἐρήμους, καὶ κινούμενον ἀπὸ μίαν φυτικὴν ὁρμήν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν καὶ ἐκεῖνα, πρὸς ζήτησιν τῆς τροφῆς του. Μόλις ἐμφαίνεται εἰς αὐτὸν ἡ δύναμις τοῦ λογικοῦ καὶ ὁ ἄνθρωπος ὅστις ἐπλάσθη ἀπὸ τὸν Δημιουργὸν κατ' εἰκόνα αὐτοῦ, δὲν φέρεται ἐν ἑαυτῷ, εἰς τὴν τοιαύτην κατάστασιν ὧς, κἀνὲν γινώσκει τὸ τοιοῦτον ἐξ ἐναντίας φαίνεται καὶ τῶν ἄλλων ζῶων κατώτερος ὅλα τὰ ἄλ-

λα εἶναι ὥπλισμένα ἀπὸ τὴν φύσιν διὰ νὰ ἀνθίστανται εἰς πᾶσαν ἐξωτερικὴν προσβολήν, καὶ νὰ φυλάττωνται πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ τὰ σηκώσῃ τὴν ὑπαρξίν· αὐτὸς δὲ μόνος εἶναι γυμνός, ἀδύνατος καὶ ἐκτεθειμένος, νὰ εἴπω οὕτως, εἰς τὴν φύσιν, διὰ νὰ γίνεταί ἔρμαιον τοῦ τυχόντος· ἐγεννήθη λοιπὸν οὕτω καταδικασμένος καὶ ἀβοήθητος; ὄχι, τὸ ὑπερτάτον δὲ τὸν ἐχάρισε δῶρημα πολλὰ ἰσχυρόν· δι' οὗ ὄχι μόνον ἀντέχει εἰς τὴν προσβολὴν ὅλων τῶν ἐν τῇ φύσει ὄντων, ἀλλὰ καὶ γίνεται κύριός των καὶ ὑποτάττει πάντα. Τὸ δῶρον τοῦτο εἶναι ἐμφύσημα τοῦ Ὑψίστου, εἶναι πνοὴ ζωσα· τὸν χαρακτηρίζει ἀπ' ὅλα τὰ ἄλογα, καὶ τὸν καθιστάνει λογικὸν τῶντι καὶ κατ' εἰκόνα Θεοῦ. Ἀλλ' ἡ δύναμις αὕτη ἕως ὅτου ἔμενε κεκρυμμένη καὶ δὲν εἶχεν ἀναπτύχῃ, οἱ ἄνθρωποι ἔζων δυστυχῶς πλανώμενοι ἐν ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς. Ἡ Διθερά κατάστασις εἰς τὴν ὁποίαν οἱ φωτισμένοι Εὐρωπαῖοι εἶδον τοὺς κατοίκους τοῦ κάτω ἡμισφαιρίου, καὶ ἡ, εἰς τὴν ὁποίαν, διὰ τὴν τελειότητα τῆς φύσεώς των, τοὺς βλέπομεν σήμερον, μᾶς κάμνει νὰ γνωρίσωμεν ὅτι μόνῃ ἡ παιδεία ἀνθρωπίζει τὸν ἄνθρωπον· διὰ τὴν ὁποίαν αἰτίαν οἱ Ῥωμαῖοι τὴν τελείαν τοῦ νοὸς ἀνάπτυξιν καὶ τὴν ἡμέρωσιν τοῦ ἀνθρώπου, *humanitatem* ἐκάλουν· καὶ τὸν οὕτω διακείμενον ἀνθρωπισμένον, *humanum*. Αὕτη εἰσήγαγεν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα ὅλα τὰ καλά· καὶ ἔκαμεν ὥστε οἱ ἀνίσχυροί καὶ ἰσχυροὶ νὰ ζῶσιν ἐξίσου ὑπὸ τὴν κραταίαν τῶν νόμων αἰγίδα συνεργῶντες ὅς εἰς διὰ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ ἄλλου.

„Αὐτὴν σήμερον σκοπὸς μας εἶναι νὰ ἐπαινέσωμεν ὡς τὸ ἀκλόνητον στήριγμα καὶ ἀρραγὴ λίθον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου καὶ ἡμεῖς ἤδη καταβάλλομεν τὰ θεμέλια τῆς ἐλευθερίας μας.

„Διὰ ταύτης εἰς προπάτορες ἔβησαν εἰς τὸν κροφῶνα τῆς δόξης, ἔδοξάσθησαν μὴ ἀθάνατον δόξαν, ἔθραυσαν τοὺς τρομεροὺς αὐτοὺς ἀπειλοῦντας ἐχθροὺς, καὶ ἐλύτρωσαν τὴν Εὐρώπην ἀπὸ αἰώνιον βαρβαρισμόν. Τὸ ὄνομα Ἕλληνας εἰς τοὺς χρυσοὺς ἐκείνους αἰῶνας δὲν ἦτον ὄνομα γένους καὶ καταγωγῆς, ἀλλ' ὄνομα τὸ ὁποῖον ἐδίδοτο εἰς μόνον τὸν Ἑλληνικῆς παιδείας τυχόντα. Ἔως ὅτου οἱ πρόγονοί μας ἐτίμων καὶ ἐσέβοντο τὴν παιδείαν, ἦσαν ἔξω παντὸς κινδύνου, καὶ ἔζων αὐτόνομοι, ἐλεύθεροι, καὶ ἐπομένως εὐδαίμονες.

„Ἡ καταφρόνησις τῆς παιδείας, καὶ τῶν τὰ βέλτιστα ὑπὲρ τῆς πατρίδος συμβουλευόντων ἀνδρῶν, ἡ μιὰ διχόνοια καὶ ἀπειθεία, ἀφενκτα τῆς σκληρᾶς ἀμαθείας γεννήματα, ἐξευῆρισαν τὸ εὐρωστὸν σῶμα τῶν Ἑλλήνων· καὶ οὕτως ὁ Μακεδονικὸς βάρβαρος τὸ ἔρριπεν εἰς τὴν κλίνην, ὁ Ῥωμαϊκὸς χειμὼν τὸ παρέλυτε, καὶ ὁ μετὰ τοῦτον τρομερὸς ἀνεμοστρόβιλος εἰς τὰ χεῖλη τοῦ βαράθρου τὸ ἀπώθησαν. Ἀλλ' ἂν καὶ εἰς τὰ χεῖλη, ἂν καὶ ὑπὸ τὸν βαρύτατον ζυγὸν τὸ Ἑλληνικὸν γένος, ἐφύλαττεν ὅμως εἰς τὰ σπλάγχνα του μικρὸν σπιθῆρα διὰ ζωπυρον. Ἡ ἱερά τῆς θεσκειᾶς του διδασκαλία, ἐκτὸς τῶν ἄλλων καλῶν τὰ ὁποῖα τῷ ἐπροξένητε, γεγραμμένη εἰς τὴν προγονικὴν του γλῶσσαν τὸ ἠνάγκαζεν εἰς τὴν γνῶσιν τῆς. Ἡ μικρὰ αὕτη γνῶσις τοῦ ἐφύλαξε τὸν ἐθνικόν του χαρακτῆρα, τὸ ἔσωθεν ἀπὸ τὸν βαρβαρισμόν, καὶ τὸ ἔκαμε νὰ γνωρίσῃ εἰς τὴν ὁποίαν εὕρισκετο ἐλεεινὴν κατάστασιν, νὰ ἐξυπνήσῃ ἀπὸ τὸν λήθαργον, καὶ ν' ἀποτινάξῃ τὸν ζυγὸν ἧς δουλείας.

„Ἀλλὰ σήμερον ὅτε ἀγαθὴ τύχη! εἴμεθα ἐλεύθεροι, διὰ νὰ στηρίξωμεν τὴν διὰ πολλῶν αἱμάτων ἀποκτηθεῖσαν ἐλευθερίαν, πρέπει νὰ ἐναγκαλισθῶμεν τὴν παιδείαν τὴν μόνην ἔχουσαν δύναμιν νὰ σώσῃ τὰ ἔθνη. Καθεὶς ἀπὸ ἡμᾶς ἂν προθυμοποιηθῇ νὰ φανῇ ἀρωγὸς τῆς πατρίδος του· καὶ μάλιστα σεις, ὦ φίλοι, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους ἡ πατρίς προσμένει τοὺς Μηλιᾶδας, Θεμιστοκλεῖς, Περικλεῖς καὶ Θρασυβούλους τῆς· ἔτωσαν τὴν Ἑλλάδα ἐκεῖνοι διὰ τῆς ἀρετῆς καὶ παιδείας των, σωτῆρες καὶ σεις δύνασθε νὰ ἀναφανῆτε, ἂν προθυμοποιήσθε νὰ ἀσκήτε τὴν ἀρετὴν καὶ παιδείαν.

„Ἀλλὰ τῆς παιδείας τὸ πρῶτον καὶ ἀναγκαῖον μάθημα, ἐξαιρέτως εἰς ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας, εἶναι ἡ προγονικὴ μας γλῶσσα, δι' ἧς δυνάμεθα νὰ εὐκολυνθῶμεν εἰς πᾶσαν ἄλλην γνῶσιν, καὶ χωρὶς τῆς ὁποίας δὲν ἐμποροῦμεν νὰ ἐλπίσωμεν προκοπὴν· αὕτη, ἀφοῦ πρῶτον ἐδίδαξεν ὅλον τὸν κόσμον μὲ τὰ ἀθάνατα συγγράμματά της, γενομένη μετὰ ταῦτα ὄργανον τὸν ἐφώτισε τὸν ἀληθινὸν φωτισμόν, καὶ ἔγεινε καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην μέσον στοιχειῶδες τῆς ἀγωγῆς. Αὕτη καὶ ἡμεῖς σήμερον ἂν θεωρῶμεν τὸ ἀναγκαιότατον τῶν λοιπῶν μάθημα.

„Ἡ χαριεστάτη καὶ εὐφραδεστάτη αὕτη γλῶσσα, σιμὰ τῶν πολλῶν ἄλλων προτερημάτων, ἔχει ἐξαίρετόν τινα γνητείαν, διὰ τῆς ὁποίας μαλακόνει τὰ ἥθη καὶ τὰ κάμνει σεμνότερα καὶ σωφρονέστερα. Ὁδηγεῖ τοὺς νέους νὰ ἐνόνου τὴν παιδείαν μὲ τὴν ἀρετὴν, χωρὶς τῆς ὁποίας γίνεται ὄργανον τῆς κακίας, καὶ καλεῖται, κατὰ τὸν Σωκρατικὸν Κέβητα, Ψευδοπαιδεία. Σπεύσατε λοιπὸν, νέοι ὁμογενεῖς, εἰς τὴν σπουδὴν ταύτης παρακινουντες καὶ φωνάζοντες ὁ εἰς πρὸς τὸν ἄλλον.

“ὦ φίλοι Ἀργεῖων, οἱ τ' ἔσχοι, οἷτε μεσῆεις, οἷτε χειριότεροι, νῦν ἔπλετο ἔργον ἅπασιν· καὶ δ' αὐτοὶ τότε πῶς γινώσκετε, μή τις ὀπίσω τετράφθω.

Ἀλλὰ πρῶτον ἴεσθε, καὶ ἀλλήλοισι κέλεσθε.

„Σπεύσατε νὰ φανῆτε ἄξιοι τῶν προγόνων σας, ἄξιοι ἀπὸγονοὶ τοῦ Σωκράτους, ἄξιοι τοῦ ὀνόματος Ἑλληνες· ἀλλὰ τί λέγω! ἰδοὺ, ἰδοὺ, τίς χρεῖα νὰ ἀνακαλῶμεν τὰ παρελθόντα; ἐν τῷ μέτῳ ἡμῶν ὁ Σεβαστὸς τῆς Ἑλλάδος Κυβερνήτης! Τύπος καὶ ὑπογραμμὸς τῆς ἀρετῆς, εἶναι μετὰξὺ ἡμῶν ὡς λύχνος φαίνων ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ.

Οὗτος προωρισμένος ὢν ἀπὸ τὸν Ὑψίστον διὰ νὰ ἐνεργήτῃ τὴν σωτηρίαν τοῦ λαοῦ του, ἤκουσε μόνος τὴν φωνὴν τῆς τεθλιμμένης του πατρίδος κραζούσης “Τίς ὑπὲρ ἐμοῦ ἀγορεύειν βούλεται;”, μόνος αὐτὸς ἀπεκρίθη “Ἐγὼ, πατρίς μου, ὑπὲρ σοῦ ἀγορεύειν βούλωμαι, ἐγὼ θεωρεῖν τὰς πληγὰς σου.” Δὲν ἔδωκεν ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς, οὐδὲ νυσταγμὸν τοῖς αὐτοῦ βλεφάροις, κατὰ τὸν προφήτην, διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῆς Ἑλλάδος. Μόλις ἤρχισεν ὁ λύχνος τῆς ἐλευθερίας νὰ φωτίσῃ τὸν Ἑλληνικὸν ὄριζοντα, καὶ ἰδοὺ πάλιν, μακρὰν ἐτι ὁδὸς τοῦ Θεοῦ τούτου ἀνδρός, ἀνεμοστρόβιλος καὶ λαίλαψ διχνοῖας ἐπαπεῖλει τὴν σβέσιν του, καὶ τὸν παντελῆ τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους ὀλεθρόν· ἀλλ' ἡ θεία πρόνοια, ἡ πιστοτατεύουσα πάντοτε τοὺς Ἕλληνας, δὲν τοὺς ἐγκατέλειπε καὶ τὴν φορὰν ταύτην ἐξαπέστειλε τὸν ἄγγελόν της καθ' ὃν καιρὸν τὸ σκάφος των ἐκυματίζετο ὑπὸ βιαιωτάτων ἀνέμων, καὶ ἐκινδύνευε νὰ καταποντισθῇ αὐτάνδρον· ὑπήκουσαν πάραυτα οἱ ἄεμοι εἰς τὴν φωνὴν του διὰ τῆς

παρουσίας του μετέστρεψε τὸν κλύδωνα εἰς γαλήνην, διέταξε τὰ πάντα εἰς καλὴν ἁρμονίαν, καὶ ἔκαμεν ὥστε τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα νὰ προδεύουν καθ' ἡμέραν ἐπὶ τὸ κρεῖττον· ἐσύστησεν ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος σχολεῖα, καὶ ἀνεκάλεσε τὰς Μούσας εἰς τὴν προτέραν τῶν κατοικίαν.

„ Τῆς κηδεμονίας τοῦ ἔργου εἶναι καὶ τὸ λαμπρὸν τοῦτο κατάστημα εἰς τὸ ὁποῖον σήμερον συνήλθομεν, ὡς εἰς ναὸν τῶν Μουσῶν, διὰ νὰ ἐορτάσωμεν τὴν μεγίστην τῶν ἐορτῶν διὰ νὰ ἐνεργηθῇ τὸν παρόντα σχολαστικὸν χρόνον ταχύτερον ἢ βελτίωσις καὶ τελειοποίησις σας, διώρισε σπουδατικὸν συμβούλιον συνιστάμενον ἀπὸ τὰ λαμπρότερα τοῦ ἔθνους ὑποκείμενα διὰ τὴν σοφίαν καὶ ἀρετὴν τῶν. Οἱ σοφοὶ οὗτοι ἄνδρες μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ καταστήματος τούτου θέλουν εἶσθαι ἔφοροι τῶν πράξεων τῶν διδασκόντων καὶ διδασκομένων, καὶ θέλουν χρηγεῖ εἰς τὸ κατὰ στημά μας πᾶν ὅ,τι ἀπεβλέπει τὴν ὠφέλειάν σας.

Πόσων καλῶν τέλος ἐγένεν αἴτιος εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ πόσ' ἀκόμη ἀπὸ τὸν σωτήριον τοῦτον ἄνδρα ἢ πατρίδα προσιμένει, δὲν ἤθελα ἀννηθῇ ν' ἀριθμῆσιν,

“ Οὐδ' εἰμοὶ δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἶεν,

„ Φωνὴ δ' ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη. „

„ Ὅθεν μὴν ἔχων τί πρῶτον, καὶ τί ὕστατον περὶ τούτου νὰ εἶπω, ἀποτείνομαι τῶρα πρὸς σᾶς, ὦ φίλοι, ἐπισφραγίζων τὸν λόγον μου μὲ τὰ τελευταῖα ταῦτα. Ἐπειδὴ ἡ Σεβαστὴ Κυβέρνησις εὐαρεστήθη νὰ μὲ διορίσῃ διδάσκαλον τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων, τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας καὶ τῆς ἱερᾶς Κατηχέσεως εἰς τὸ κατάστημα τοῦτο, καὶ νὰ ἐμπιστευθῇ εἰς ἐμὲ τὴν ἐκ τῶν μαθημάτων τούτων βελτιώσιν σας, σπεύδω νὰ σᾶς ἐκφράσω, ὅτι διὰ νὰ φανῶ ὠφέλιμος εἰς τὴν πατρίδα, εὐάρεστος εἰς τὴν Σεβαστὴν Κυβέρνησιν, δὲν θέλω ἀποκάμει μεταχειριζόμενος πάντα τρόπον πρὸς ταχυτέραν σας ἐπίδοσιν· ἀρκεῖ μόνον καὶ σεῖς νὰ καταβάλλετε τὴν προσήκουσαν εἰς τὰ μαθήματα ἐπιμέλειαν πρὸς ὠφέλειάν σας, πρὸς δόξαν τῆς πατρίδος, καὶ πρὸς ἀγαλλίασιν τοῦ κοινού μας Πατρός, πρὸς τὸν ὁποῖον ὅλοι οἱ Ἕλληνες, διὰ τὰ καλὰ, τὰ ὁποῖα ἀπ' αὐτὸν ἀπηλαύσαμεν καὶ ἀπολαμβάνομεν, πρέπει νὰ φωνάζομεν ἀπὸ καρδίας ἀνατείνοντες τὰς χεῖρας εἰς τὸν Οὐρανόν, Ζήτω ὁ Σεβαστός ἡμῶν Κυβερνήτης! Ζήτω ὁ Σωτὴρ τῶν Ἑλλήνων! Ζήτω! „

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Λονδίνου 18—30 Ὀκτωβρίου.

Τὴν 8 τοῦ ἐνεστῶτος Κároλος ὁ Ι' συνωδευμένος ἀπὸ τὸν Δεσπότην τῆς Βουργιγάλης (Bordeaux) ἐπλευσεν ἐκ Πούλης εἰς Ἐδίμβουργον, ἐπὶ τινος ἀτμόπλου τοῦ Ναυαρχείου, καὶ ἐκατοίκησεν εἰς τὸ παλάτιον Ὀλιβούδ.

— Ἀναφέρον περὶ τῆς συναθροίσεως τῆς ἐν Αἴᾳ συνόδου

Ταχυδρόμος, λέγει ὅτι πάντῃ ἀπροσφύης εἶναι αὕτη ἡ ὀνομασία νὰ δοθῇ εἰς τὴν παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν μεγάλων Δυνάμεων, ὡς εἰκός, γινεμένην συζήτησιν περὶ τῶν Βελγικῶν πραγμάτων, καθόσον ἀναφέρονται εἰς τὴν Εὐρώπην. Λέγει δὲ ἐπὶ πᾶσιν ὅτι αἱ ξέναι Κυβερνήσεις, καὶ τῆς Γαλίας συμπεριλαμβανομένης, διατελοῦν διανοούμεναι εἰρηνικώτατα.

— Κároλος ὁ Ι' ἔκαμεν ἐνθέρμους παραινήσεις εἰς τὴν Κυβερνήσιν μας, καθὼς καὶ εἰς τὰς ἄλλας αὐτὰς τῆς Εὐρώπης, διὰ νὰ μεσιτεύσωσι μὲ τὴν ἐπίρρουσιν τῶν ὑπὲρ τῶν πρώην ὑπουργῶν του. Ἐλαβε δὲ κατὰ τοῦτο τὰς πλέον εὐαρέστους διαβεβαιώσεις. Ὁ Δούξ Βέλγιγκτων, ἰδιαίτερος, δεικνύει ὅτι ὑπερεπιθυμεῖ νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν τῶν δυστυχῶν ἐκείνων.

(Τικίνου Ἐφ.)

Ἐκ Παρισίων, 22 Ὀκτωβρίου.

Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ τῶν Πατρικίων Δικαστηρίου, ἐν τῇ εἰσαγωγῇ τῆς διαδικασίας, περὶ τὴν ὁποίαν τῶρα καταγίνεται, δὲν περιορίζεται εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν παρὰ τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων εἰσηγγελμένων κατηγοριῶν, ἐρευνᾷ δὲ ὅχι μόνον τὰ τοῦ Ἰουλίου διατάγματα, ἀλλὰ καὶ ὅλας τὰς πράξεις τὰς εἰς αὐτὰ κατευθεῖαν ἢ ἐκ πλαγίου ἀναφερομένας. Κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο οἱ Ἐπίτροποι τοῦ τῶν Πατρικίων Δικαστηρίου ἀφιερῶθησαν εἰς τὴν ἐξέτασιν ὅλων τῶν προπαρσχυστικῶν πράξεων· ἐζήτησαν νὰ φθάσωσιν εἰς τὴν κατάληψιν τῶν ἰδιαιτέρων αἰτιῶν ὅλων τῶν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου γενομένων ἀποφάσεων ἀπὸ τῆς 8 Αὐγούστου 1829. Ἡ δὲ μέθοδος αὕτη, ἀφροῦτα εἰς τὸ νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐναργέστερον τὰ ἐγκλήματα, θέλει ὑπάγει ἀναγκάως εἰς μῆκος. Πρέπει νὰ περιμένωμεν μίαν διαδικασίαν ἐκ τῶν πλέον συμπεπλεγμένων.

— Μανθάνομεν ὅτι ὁ Πρίγκιψ Βορόμσκης, Ὑπουργὸς τῆς οἰκίας τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ρωσίας, διορίσθη Πρέσβυς τῆς Ρωσίας εἰς τὰ Παρίσια. Ἀγνοεῖται δ' εἰσέτι ὁ καιρὸς τῆς ἐλεύσεώς του.

Φαίνεται, λέγει ἡ ἔφημερίς τῆς Αὐγούστης, ὅτι πρέπει νὰ παρταθῇ ἔτι ἡ ἐν Βερολίνῳ διατριβὴ τοῦ στρατάρχου Διέβιτς. Συνάγει δ' ἐντεῦθεν ὅτι ἡ οἰκειότης τῶν μεταξὺ τῆς Ρωσίας καὶ τῆς Πρωσίας σχέσεων πρέπει νὰ εἶναι πάντοτε μεγαλητέρα. Διχείνεται δ' ἐν ταυτῷ ὅτι, ἐνόσω θέλουν ἐπιρροεῖ ἐν τῇ Γαλλίᾳ ὁ Βασιλεὺς καὶ αἱ Βουλαί, καὶ ὅχι ὁ ὅλος, δὲν θέλει ταρκαθῇ τῆς Εὐρώπης ἡ εἰρήνη, μὴ ὅλα τὰ κατὰ τὸ μέλιον συμβεβηκότα.

Οὔτε εἰς τὴν Ἀμβερταν ἄρα, οὔτε εἰς τὰς Βρυξέλλας, οὔτε εἰς τὸ Λονδίον, οὔτε εἰς τὸ Βερολίον, οὔτε εἰς τὴν Πετρούπολιν, ἀλλ' εἰς τὰ Παρίσια μέλλει ν' ἀποφασισθῇ, ἂν ἡ Εὐρώπη ἔχῃ νὰ ἐξακολουθήσῃ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς εἰρήνης, ἢ ἂν ἔχῃ νὰ ἐκφθῇ εἰς μεγάλην πυρκαϊάν. (Ἰον. Ἐφ.)

ΝΑΥΤΙΛΙΑ.

ΛΙΜΝΗΝ ΝΑΥΠΑΙΟΥ. Ἀπὸ τὴν 20 τοῦ Ὀκτωβρίου μέχρι τῆς 23 Νοεμβρίου. ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. 30 πλοῖα, ἐξ ὧν 26 μὲν Ἑλληνικά, ἐν Ἀγγλικόν, ἐν Αὐστριακόν καὶ 2 Ἰόνια.

Ἐλθόντα, 26 μὲν ἐκ Σύρας καὶ ἄλλων νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, ἐν δ' ἐκ Νεοκάστρου, καὶ 3 ἐκ Τεργέστης.

Καὶ 727 πλοῖα εἰς διάφορων μερῶν.

Εἶδ' ἐν εἰσαχθέντα: — Σίτος, σπόγγοι, βούτυρον, ἀνθρακες, λάδι, κηρός, ὀψαριχόν, χειροτεχνήματα, χαλκός, ὀπώρη κτλ.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. 30 πλοῖα, ἐξ ὧν 27 μὲν Ἑλληνικά, ἐν δ' Ἰόνια, ἐν Αὐστριακόν καὶ ἐν Ἀγγλικόν.

Διευθυνθέντα, 24 μὲν εἰς Σύραν καὶ ἄλλας νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, ἐν δ' εἰς Κόθηρα, ἐν εἰς Μασσαλίαν, ἐν εἰς Σμύρνην καὶ 3 εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Καὶ 748 πλοῖα εἰς διάφορα μέρη.

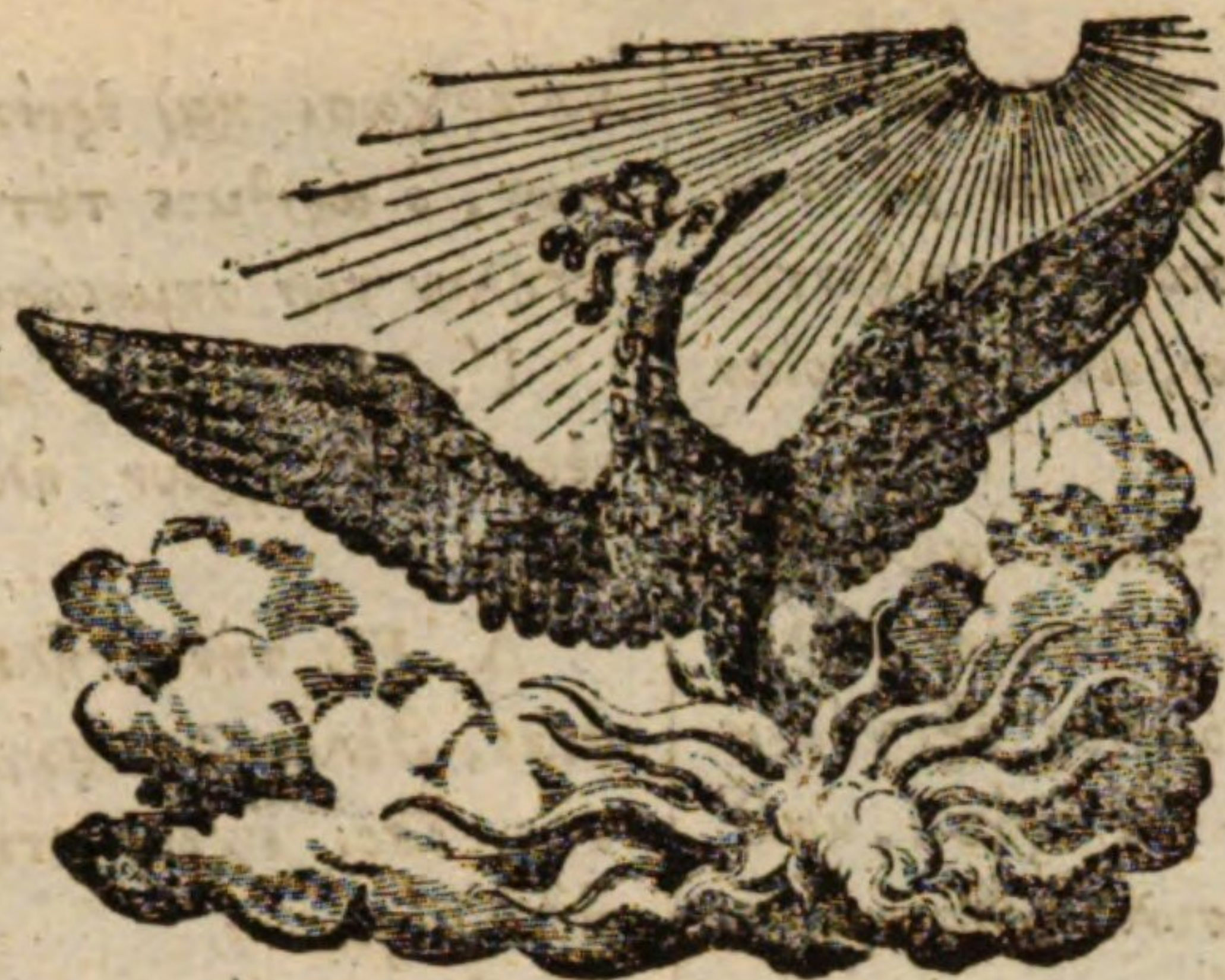
Εἶδ' ἐν ἐξαχθέντα: — Βαμβάκι, ξυλία, τομάρια, μέταλλα, τυρὸς, γρύζος, κηπὸς, βούτυρον, ὀσπρία, κτλ.

Αριθ 96.

Έτους Ε.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.
Ετησία Φεβρουάριος 36
Εξαμηνιαία 18
Τριμηνιαία 9
Αι συνδρομαί γίνονται ενταύθα μὲν ἐν τῷ
Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπι-
στάταις τοῦ Τογυδρομείου.

6 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1830.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 2717. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Εγκύκλιος. ΟΚΤΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Πελοπόννησον Ἐκ-
τάκτους Ἐπιτρόπους καὶ Διοικητάς.

Ἀπὸ τοῦ τελευταίου ἔτους ἡ Κυβέρνησις ἐπεθύ-
μησε νὰ προμηθευθῇ τὰς ἀναγκαίας γνώσεις διὰ νὰ
ἐκτελέσῃ τὸν δεύτερον παράγραφον τοῦ 7 ἄρθρου τοῦ
ἀπὸ 26 Ἰουλίου 1 ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀρχαῖς ἐθνικῆς
Συνελεύσεως.

Αἱ κατὰ τὰς διαφόρους ἐπαρχίας περὶ τοῦ ἀν-
τικειμένου τούτου διερειθεῖσαι Ἐπιτροπαὶ ἐπροσπά-
θησαν νὰ μᾶς δώσουν τὰς γνώσεις αὐτάς· ἀλλ'
εἶναι τόσον ἀτελεῖς, ὥστε ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐμπορεῖ
ποτέ ἐπὶ τῇ βάσει τούτων νὰ προσδιορίσῃ εἰς τοὺς
πολίτας ἐκάστης ἐπαρχίας τὸ μέρος τῆς γῆς, τοῦ
ὁποίου θέλουν γίνεαι ἰδιοκτῆται κατὰ τὰς ψηφι-
σθησομένας συμφωνίας.

Μ' ὅλον τούτο, διὰ νὰ καταστήσῃ ὠφελίμενος
τὰς αὐτάς γνώσεις ἡ Κυβέρνησις, ἐσύστησεν Ἐπι-
τροπὴν Πολιτειαγραφικὴν, ἣτις ἐλάβεν ὑπ' ἑψιν τὰς
πράξεις τῶν διαληφθεισῶν Ἐπιτροπῶν, καὶ πρὸ ὀλί-
γου μᾶς ἐπέσπευξε τὸν τρόπον τῆς τελειοποιήσεώς των,
τὸν ὁποῖον παρατηρεῖτε καθαρῶς εἰς τὰς ἐνταῦθα
συναπτομένας ὁδηγίας καὶ εἰς τοὺς μετ' αὐτῶν διευθυ-
νομένους πίνακας.

Σὰς προτρέπομεν νὰ συμμεσφωθῇτε κατὰ τὰς
ὁδηγίας ταύτας, καὶ νὰ μὴν ἀμελήσετε τίποτε ἀφ'
ὅσα ἀποελέπουν τὸ νὰ ἐκπληρωθῇ τὸ ὅποιον σὰς ἀνα-
τίθεται χρέος ἕως τὸ δυνατόν ταχύτερα.

Πιθανὸν φιλοτάραχά τινα πνεύματα νὰ δράζον
τὴν εὐκαιρίαν ταύτην, διὰ νὰ ταράξουν τοὺς φιλησύ-
χους πολίτας καὶ γεωργούς, παρεξηγοῦντες τὸν ἀληθῆ

σκοπὸν τῶν θετικῶν πληροφοριῶν, τὰς ὁποίας πρόκει-
ται νὰ συλλέξωμεν.

Ἐγὼν σας εἶναι νὰ φωτίσετε καὶ τοὺς πρώτους
καὶ τοὺς δευτέρους διὰ τῶν ὑπαλλήλων, τοὺς ὁποίους
θέλετε ἐπιφορτίσει τὴν καταγραφὴν τῶν πινάκων.
Θέλετε τοὺς δώσειν κατὰ λάβουν ὅτι ἡ Κυβέρνησις
δὲν δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ παρὰ τῆς ἐθνικῆς
Συνελεύσεως ψηφισθέντα, καὶ νὰ ἐνεργήσῃ, ὥστε ὅλοι
οἱ πολῖται τῆς κράτης νὰ συλλέξουν τὰς καρπὺς
τῶν μεγάλων θυσιῶν των, εἰμὴ δίδου εἰς αὐτοὺς
τὰ μέσα τὰ νὰ γίνων ἰδιοκτῆται· ἀλλὰ διὰ νὰ φθάσῃ
τὸν σκοπὸν τούτον, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἔχῃ προηγουμένως
ὑπ' ὅψιν τὰς πολιτειαγραφικὰς πληροφορίας, τὰς
ὁποίας ἐπιφορτίζεσθε νὰ τὴν χορηγήσετε.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 21 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 2718. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΟΚΤΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὁδηγίαι περὶ συλλογῆς στατιστικῶν
πληροφοριῶν.

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Πελοπόννησον Ἐκ-
τάκτους Ἐπιτρόπους καὶ Διοικητάς.

Συνδεδεμένοι μετὰ τὰς παρῶσας ὁδηγίας σὲ πέ-
μπονται δύο εἰδῶν πίνακες, διὰ νὰ καταστρώσῃς
εἰς τὸν ἕνα ἐξ αὐτῶν (τὸν μεγαλήτερον) ὅσας γενικὰς
πληροφορίας θέλεις συλλέξει περὶ ὅλης ἐν γένει τῆς
ἐπαρχίας, τὴν ὁποίαν διοικεῖς, κατὰ συνέπειαν τῆς
ὑπ' Αρ. 2717. ἐγκυκλίου τῆς Κυβερνήσεως, καὶ
συμφώνως μετὰ τὰς ἐπομένας ὁδηγίας· εἰς τὸν ἄλλον
(τὸν ἀπογραφικόν) θέλεις σημειώσαι τὰς θετικὰς
γνώσεις, τὰς ὁποίας θέλεις συνάξει περὶ τοῦ πληθυσμοῦ
ἐνὸς ἐκάστου τῶν χωρίων τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας· διὰ

τῷτο, καὶ τῷ μὲν μεγαλητέρῃ σὲ πέμπονται τρία μόνον ἀντίτυπα, τῷ δὲ μικροτέρῃ ἰσάριθμα μὲ τὰς πόλεις, κωμοπόλεις, χωρία κτλ. ὅσα ὑπολογίζονται ὅτι ὑπάρχουν καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκειται.

Μ' ὅλον ὅτι αἱ ἐπιγραφαὶ τῶν σιγῶν σαφηνίζον ἀρεκτὰ τί πρέπει νὰ σημειωθῇ εἰς ἐκάστην σιγὴν τῷ πίνακος, μὲ ὅλα ταῦτα καὶ αἱ ἐπόμεναι ἐξηγήσεις δὲν εἶναι περιτταὶ πρὸς διασάφησιν τῷ τρόπῳ, καθ' ὃν πρέπει νὰ κατασκευασθῶσιν αἱ συλλεχθησόμεναι πληροφορίες.

Α'. Ἀφ' οὗ εἰς τὴν πρώτην σιγὴν, τὴν ἐπιγεγραμμένην Πόλεις καὶ Κωμοπόλεις, σημειωθῇ τὸ ὄνομα τῆς πρωτεύουσας εἰς τὴν πρώτην ἀράδα, πρέπει ἀμέσως μετ' αὐτὴν νὰ καταγραφῶσιν εἰς τὴν δευτέραν σιγὴν εἰς χωριστὰς ἀράδας ὅσα χωρία ἢ μοναὶ εὐρίσκονται ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῶν ὁρίων τῆς εἰρημένης πρωτεύουσας.

Παρομοίως ἀφ' ὧν γραφῇ εἰς τὴν δευτέραν σιγὴν τὸ πρῶτον χωρίον, τὸ πλησιέστερον ἐξ ὑποθέσεως εἰς τὴν πρωτεύσαν, πρέπει νὰ σημειωθῶσιν εἰς τὴν τρίτην σιγὴν εἰς χωριστὰς ἀράδας ὅσαι τοποθεσίαι διακρίνονται μὲ χωριστὸν ὄνομα ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῷ χωρίῳ τῷτο. τὰ αὐτὰ ἐννοεῖται καὶ περὶ τῶν μονῶν καὶ τῶν ἀπ' αὐτὰς ἐξαρτωμένων τοποθεσιῶν.

Μὲ τὸν ἴδιον τρόπον θέλουν καταγραφῇ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν κωμοπόλεων ἢτοι κεφαλοχωρίων, μετὰ τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἔπονται εἰθὺς τὰ ἐξ αὐτῶν ἐξαρτώμενα χωρία, ἔπειτα αἱ εἰς ταῦτα ὑπαγόμεναι τοποθεσίαι κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἐκτεθεῖσαν μέθοδον.

Πρὸς τελειοτέραν κατάληψιν τῶν εἰρημένων θέλεις λάβει ὑπ' ὄψιν, ὅτι διὰ τῆς μεθόδου ταύτης ἐπιθυμεῖ ἡ Κυβέρνησις νὰ γνωρίσῃ τὴν περιοχὴν τῶν διαφορῶν τμημάτων τῆς ἐπαρχίας, καὶ τὰ ὀνόματα τῶν χωρίων, μονῶν καὶ τοποθεσιῶν, τῶν ὑπαγομένων εἰς ἐκάστην κωμόπολιν, πρωτεύσαν τμήματος.

Θέλεις προσέτι παρατηρήσεις, ὅτι πρὸς ἀριστερὰ καὶ τῶν τριῶν σιγῶν, τῶν διὰ τὰς πόλεις, κωμοπόλεις, χωρία, μονὰς καὶ τοποθεσίας, ὑπάρχει ἀνά μία ἄλλη στενὴ στήλη αὐτῇ θέλει χρησιμεύσει εἰς τὸ νὰ σημειώσῃ μίαν μονάδα ἢ δι' ἑκάστοι ὄνομα πόλεως, κωμοπόλεως κτλ. ὥστε ἀφ' οὗ τελειωθῇ ὁ πίναξ ἐκάστης ἐπαρχίας, τὸ ἄθροισμα τῶν μονάδων τῶτων θέλει παρουσιάζει, εἰς τὴν πρώτην στήλην, τὸ ὅλον τῶν πόλεων καὶ κωμοπόλεων, εἰς τὴν δευτέραν τὸ τῶν χωρίων, καὶ μονῶν καὶ εἰς τὴν τρίτην τὸ τῶν τοποθεσιῶν.

Β'. Εἰς τὰς δύο στήλας, τὰς διὰ τὰς οἰκίας, θέλουν σημειωθῇ αἱ ἐθνικαὶ καὶ ἰδιοκτῆτοι οἰκίαι, ὅσαι κατοικοῦνται ἢ ἐμποροῦν νὰ κατοικηθῶσιν ἂν δὲ

ὑπάρχωσι καὶ ἐρείπια ἐθνικῶν οἰκιῶν, ἢ ἄλλων κτιρίων, ὁ ἀριθμὸς τῶτων ἐμπορεῖ νὰ φανερωθῇ εἰς τὴν στήλην τῶν σημειώσεων.

Γ'. Μετὰ τῶν ἀνδρῶν θέλουν καταταχθῇ καὶ οἱ νέοι ὅσοι ἔχουν ἡλικίαν ἀνωτέραν τῶν δεκαπέντε ἐτῶν.

Δ'. Εἰς τὴν στήλην, τὴν διὰ τῶν ἔχοντες ἰδιοκτησίας, θέλει φανερωθῇ ὁ ἀριθμὸς ὅλων τῶν πολιτῶν, ὅσοι ἔχουν κτήματα, εἴτε ὀλίγα εἴτε πολλὰ ἀδιαφόρως.

Ε'. Εἰς τὴν γεωργήσιμον γῆν θέλει συμπεριληφθῇ ὅλη ὅση ἐπιδέχεται καλλιέργειαν, οἷον βαλτώδης, χέρσος, πετρώδης, δασώδης καὶ παντὸς ἄλλου εἶδους γῆ, ἢ ὁποῖα εἶναι δυνατόν νὰ καλλιεργηθῇ καὶ νὰ καρποφορήσῃ εἰς δὲ τὴν ἀνεπίδεκτον καλλιέργειας θέλει σημειωθῇ ὅση ὄρεινῃ, ὅση ἀμμόδης, ἢ ἄλλης ποιότητος εἶναι ἀδύνατον νὰ χρησιμεύσῃ καὶ νὰ κατασταθῇ γεωργήσιμος.

ΣΤ'. Εἰς τὰς ἀμπελῶνας θέλουν καταταχθῇ ὅλα τὰ ἀμπέλια καλλιεργημένα καὶ ἀκαλλιεργητά, παλαιὰ καὶ νέα, ἢ φυτεῖαι κ.τ.λ. ὁμοίως καὶ εἰς τὰς ἐλαίωνας ὅλα τὰ ἡμερὰ ἐλαφόδενδρα παλαιὰ καὶ νέα, βεβλαμμένα καὶ μὴ. Ὅπου δὲ ὑπάρχουν καὶ ἄγρια ὁ ἀριθμὸς τῶν θέλει φανερωθῇ εἰς τὴν στήλην τῶν σημειώσεων τελευταῖον εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν κήπων θέλουν ὑπαχθῇ καὶ τὰ περιβόλια, καὶ ὅσα ἄλλα τεμάχια γῆς, ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶναι φυτευμένα ὁπωροφόρα δένδρα. Ἡ αὐτὴ τάξις θέλει ἀπαρτ- λάκτως φυλαχθῇ καὶ εἰς τὰ ἐθνικά. Ἐπομένως ὅλη ἡ ἑκτασις τῆς ἐθνικῆς καὶ ἰδιοκτῆτου γῆς, ὅση ἀποτελεῖ τὴν σήμερον ἐγνωσμένην περιοχὴν ἐκάστης πόλεως, κωμοπόλεως, χωρίου κτλ. θέλει καταγραφῇ εἰς τὸν πίνακα τῆς ἐπαρχίας, χωριζομένη εἰς ἐθνικὴν καὶ ἰδιοκτῆτον, καὶ ὑπαγομένη εἰς τὰς πέντε γενικὰς κατηγορίας, τὰς ἀνωτέρω σαφηνισθείσας.

Ἀπὸ τὰς ἐξηγήσεις ταύτας ὁδηγούμενος θέλεις ἐπιφορτίσει τὸν Ἀστυνόμον καὶ τὴν ἐπαρχιακὴν δημογεροντίαν νὰ κάμωσι τὴν ἀπογραφὴν τῶν κατοίκων καὶ παροίκων τῆς πρωτεύουσας πόλεως. Εἰς ἐκάστην δὲ κωμόπολιν καὶ χωρίον ἡμπορεῖ νὰ ἐπιφορτίσῃ τὸ ἔργον τῷτο εἰς ἕνα τῶν Δημογερόντων τῷτοῦ, καὶ τὴν ἱερεῖς τῶν ἐκκλησιῶν βοηθούμενος ἀμοιβαίως. Ὅλοι οἱ κάτοικοι καὶ παρόικοι θέλουν καταγραφῇ εἰς τὰς ἀπογραφικὰς πίνακας κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Ὁ διορισθεὶς νὰ καταγράψῃ τὰς κατοίκους καὶ παροίκους μιᾶς πόλεως, κωμοπόλεως ἢ χωρίου, θέλει περιέλθῃ ἀπὸ οἰκίαν εἰς οἰκίαν, καὶ σημειώνει εἰς τὴν πρώτην στήλην τῷ ἀπογραφικῷ πίνακος, ἕνα αὐξοῦσα ἀριθμὸν δι' ἑκάστον ὄνομα, εἰς τὴν δευ-

τέραν τὸ ὄνομα τῆς οἰκοδεσπότου, καὶ καθεξῆς εἰς τὰς λοιπὰς στήλας, τὸν ἀριθμὸν τῶν αὐτῶν τῆς οἰκογενείας, κατὰ τὴν ἐν τῷ γ' ἀρθρῷ ἐξήγησιν.

Ἐὰν ὁ ἀπογραφεὺς κτλ. ἔχῃ ἰδιοκτησίαν, θέλει σημειοῦν εἰς τὴν τελευταίαν στήλην, τὴν ἐπιγεγραμμένην ἔχοντες ἰδιοκτησίας ἀρ. 1, εἰδὲ μὴ δὲν θέλῃς σημειοῦν τίποτε, ὥστε τελειωθέντος τῆς πίνακος, τὸ κάτωθεν τῆς στήλης ἐκείνης ἀθροισμα θέλει παρουσιάζει τὸ ὅλον τῶν κτηματιῶν, ὅσοι εὐρίσκονται εἰς ἐκείνην τὴν πόλιν, κωμόπολιν ἢ χωρίον κτλ.

Ἐὰν εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν οἰκίαν κατοικῶν δύο ἢ καὶ περισσότεραι οἰκογένειαι, θέλει καταγραφῇ ἐκάστη αὐτῶν χωριστὰ κατὰ τὴν ἀνωτέρω τάξιν.

Τὸ αὐτὸ θέλει γενῇ καὶ ἐὰν ἕνας, ἢ καὶ περισσότεροι υἱοὶ τῆς οἰκοδεσπότου, ὑπανδρευμένοι, συγκατοικῶν εἰς μίαν οἰκίαν μὲ τὸν πατέρα των.

Ἐὰν τὸ πρῶτον ὑποκείμενον τῆς οἰκογενείας εἴη γυνή, θέλει σημειωθῇ τὸ ὄνομα αὐτῆς εἰς τὴν σειράν ὅλων τῶν ὀνομάτων.

Τελευταῖον θέλουν καταγραφῇ μὲ τὴν σειράν των καὶ ὅσοι ἄνδρες, ἢ γυναῖκες, καίτοι μὴ ἔχοντες ἰδίαν οἰκογένειαν, δὲν συμπεριλαμβάνονται μ' ὅλα ταῦτα εἰς καμμίαν ἐκ τῶν καταγραφεισῶν.

Εἰς τοὺς ἀπογραφικὸν πίνακα καταγράφονται πρῶτον κατὰ σειράν ὅλα τὰ ὀνόματα τῶν κατοίκων, καὶ ἀκολούθως εἰς τὴν αὐτὴν στήλην ὅλα τὰ τῶν παροίκων.

Περὶ ἐπαγγελμάτων τῶν πολιτῶν ἐκάστου χωρίου, θέλει δοθῇ ἐν γένει πληροφορία εἰς τὴν στήλην τῶν σημειώσεων, ποῖος δηλ. εἴη ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς ἕκαστον ἐπάγγελμα ἀνηκόντων.

Καθὼς εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῶν κατοίκων, ἔτω καὶ εἰς τὴν συλλογὴν τῶν πληροφοριῶν περὶ ἐκτάσεως τῆς γῆς, τῆς τε ἰδιοκτητικῆς καὶ ἐθνικῆς, θέλεις μεταχειρισθῇ τὸ μέσον τῶν ὑπαλλήλων τοπικῶν ἀρχῶν, συμβουλευμένων καὶ ἀπὸ ἄλλους εἰδήμονας ἐκ τῶν κατοίκων.

Ὁδηγούμενος καὶ κατὰ τὸ ἀπὸ τὰς εἰς τὸ ἐκ γ' ἀρθρον διασαφήσεις, θέλεις διορίσει ἕνα ἄλλον ἐκ τῶν δημογερόντων νὰ ὑπολογίσῃ μὲ τὴν δυνατὴν ἀκρίβειαν τὴν ἑκτασιν ὅλης τῆς γῆς ἐν γένει, ὅση ἀποτελεῖ ὁμολογεμένως τὴν περιοχὴν τῆς πόλεως, κωμοπόλεως ἢ τῆς χωρίου του.

Εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην θέλεις διορίσει καὶ συμπράκτορας τῆς εἰρημένου δημογέροντος τὸν πρεσβύτερον ἱερέα, ἕνα ἢ δύο ἐκ τῶν εἰδημονεστέρων κατοίκων καὶ ἀνά ἕνα εἰδήμονα (ἔχι δημογέροντα) ἀφ' ἐκάστου τῶν γειτονικῶν χωρίων.

Οἱ ἐναχοληθέντες ἀπαξ εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τῆς

γῆς μιᾶς κωμοπόλεως ἢ χωρίου, δὲν θέλουν προσκληθῇ νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν αὐτὴν ἐργασίαν καὶ εἰς ἄλλο χωρίον.

Συνελθόντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ οἱ ὡς ἀνωτέρω διορισόμενοι, θέλουν παρατηρήσει ἐπιτοπίως ὅλην τὴν περιοχὴν τῆς κωμοπόλεως ἢ τῆς χωρίου, καὶ θέλουν ὑπολογίσαι ὅσον ἐνεστὶν ἀκριβῶς τὴν ἑκτασιν ἐν γένει τῆς ἰδιοκτητικῆς καὶ ἐθνικῆς γῆς.

Ἀκολούθως θέλουν σὲ ἀναφέρει ἐγγράφως τὸ ἀποτελεσμα τῶν ἐξετάσεών των.

Ἔργον σου εἶναι νὰ μεταδώσῃς τὰς ἀνηκίσσας ὁδηγίας εἰς τὰς διορισισομένους νὰ συλλέξωσι τὰς προκειμένας στατιστικὰς γνώσεις, καὶ νὰ διευθύνῃς τὰς ἐργασίας αὐτῶν.

Θέλεις προσέξει αὐστηρῶς νὰ ᾔῃ ἀκριβεῖς καὶ σαφεῖς αἱ ληφθησόμεναι γνώσεις, καὶ βεβαιώσῃς τὰς ἐναχοληθέντας περὶ τὴν συλλογὴν αὐτῶν, ὅτι θέλουν ἀνταμειβθῇ, διὰ τὸν κόπον των κατὰ λόγον τῆς ἀκριβείας τῶν δοθεισῶν πληροφοριῶν, καὶ ὅτι ὁ κόπος ἐκάστου μέλλει νὰ ἐκτιμηθῇ κατ' ἀξίαν, ἐπειδὴ ἡ Κυβέρνησις θέλει λάβει ἀφορμὴν νὰ κάμῃ καὶ ἄλλας ἐρεῦνας, διὰ νὰ φθάσῃ ἐντελῶς εἰς τὸν ὅποιον προέθετο σκοπὸν.

Ἀφ' ὧς λάβῃς τὰς ἀπογραφικὰς πίνακας τῆς πρωτεύουσας καὶ ὅλων τῶν κωμοπόλεων καὶ χωρίων, καθὼς καὶ τὰς ἀναφορὰς τῶν ἐναχοληθέντων περὶ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς γῆς, θέλεις καταστρώσει γενικὸν πίνακα τῆς ἐπαρχίας, καὶ διευθύνει αὐτὸν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ὅμῃ μὲ τὰ πρωτότυπα τῶν ἀπογραφικῶν πινάκων καὶ τῶν ἀναφορῶν.

Ἀπόκειται εἰς τὴν ἀξιοτήτά σου νὰ ἐνεργήσῃς ἐκ τῆς πλησίον κατὰ τὸ πνεῦμα τῶν ἀνωτέρω ὁδηγιῶν καὶ νὰ ἐξομαλίσῃς τὰς ἐμπιπτάσας δυσκολίας, διὰ νὰ κατορθώσῃς ὅσον εἴη δυνατόν ταχύτερον, καὶ ἀκριβεστερον τὸ ἔργον, τὸ ὅποιον ἐμπιστεύεται εἰς τὴν φροντίδα σου ἡ Κυβέρνησις.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 21 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης I. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.
Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ

Ἀρ. 7573.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἡ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Εἰδοποιεῖ.

Ὁ Κύριος Ἐμμανουὴλ Δαρειώτης μείνας χρεώστης εἰς τὸ ἐθνικὸν Ταμεῖον μέχρι τῆς 30 τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου τοῦ παρόντος ἔτους διὰ Φοίνικας τέσσαρας χιλιάδας ἑξακοσίας πενήντα πέντε καὶ λεπτά εἴκοσι, Ἀρ. 4,655.20|100 συμφώνως μετὰ τῶν δύο αὐταδέλφων του, Κυρίων Γεωργίου καὶ Παναγιώτου, θέτει εἰς ὑπόθηκην τὰ κατὰ τὸ Νησίον

τῆς Μεσσηνίας κείμενα κτήματα τῆς ἰδιοκτησίας των, συν-
ιστάμενα εἰς τετρακόσια ἐλαιόδενδρα, ἐν ἐλαιοτριβεῖον, καὶ
ἓνα ὀσπητότοπον, ὡς ἀναφέρεται εἰς τὸ ὑποσχετικὸν ἔγγρα-
φόν του, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται καταχωρισμένον εἰς τὰ ἀρ-
χεῖα τῆς Οἰκονομίας ὑπ' Ἀρ. 9569, καὶ διὰ τοῦ ὁποῖου
ὑπόσχονται συμφώνως καὶ οἱ τρεῖς, ὅτι τὰ ἄνω εἰρημένα
κτῆματά των εἶναι ἐλεύθερα παντὸς χρέους, ὅτι κανεὶς ἄλ-
λος ἐκτὸς αὐτῶν δὲν ἔχει δικαίωμα κληρονομίας ἢ ἐνοχῆς
ἐπάνω εἰς αὐτά, καὶ ὅτι ἐὰν εἰς διάστημα τεσσάρων μηνῶν
δὲν ἤθελε πληρωθῇ παρὰ τοῦ ρηθέντος ὀφειλέτου τὸ ἄνω
εἰρημένον πρὸς τὸ δημόσιον χρέος μετὰ τοῦ τόκου αὐτοῦ,
νὰ δημοπρατῶνται τὰ προκείμενα κτήματα πρὸς ἀπόσβεσιν
τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος χρέους.

Ἐὰν δὲ τις τυχὸν ἔχῃ δικαίωμα ἐπάνω εἰς τὰ προκείμενα
κτῆματα, ἐμπορεῖ νὰ τὸ δικοινώσῃ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν
ταύτην ἐντὸς τῆς 20 τοῦ παρόντος Δεκεμβρίου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 4 Δεκεμβρίου 1830.

Ἡ Ἐπιτροπὴ.

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ. Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Δικαστικά.

Ἀρ. 1238.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐνταλμα.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ ὁ Βασιλεὺς Διάλιος υἱὸς τοῦ ποτὲ Ἀποστό-
λη Καρέλου ἀπὸ Μαχαλὰ Ξηρομέρου, ἐγκαλούμενος ὡς
αὐτουργὸς τοῦ φόρου τοῦ Λεχαγοῦ τοῦ 5 ἐλαφροῦ τάγ-
ματος Ἀθανασίου Νικολάου, καλεσθεὶς κατ' αἴτησιν τοῦ
ἐξεταστοῦ διὰ τῶν ὑπ' Ἀρ. 1146 καὶ 1193 ἐνταλμάτων
νὰ ἐμφανισθῇ, διὰ μὲν τοῦ πρώτου ἐντὸς 20 ἡμερῶν, διὰ δὲ
τοῦ δευτέρου ἐντὸς 10, μολοντί παρῆλθον αἰροθεσμίαι, δὲν
ἐμφανίσθη.

Τὸ Δικαστήριον κατ' αἴτησιν αἰτιολογημένην τοῦ ἐξε-
ταστοῦ ἐντέλλεται τὸν διαληφθέντα Βασιλεῖον Διάλιον νὰ
ἐμφανισθῇ ἐντὸς 20 ἡμερῶν, ἄλλως δὲ θέλει μετεγγυηθῇ
ὅλη ἢ περιουσία του.

Ὅλαι αἱ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους ὀφείλουσι νὰ προσέχω-
σιν ἵνα συλλάβωσι τὸν φυγόντα, ἐὰν κατὰ περίστασιν
εἰς τὰ τμήματά των εὐρεθῇ.

Ἡ Ἀστυνομία Ξηρομέρου νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρόν. Ἀν-
τίγραφον τούτου νὰ τοιχοκολληθῇ εἰς τὴν οἰκίαν τῆς τε-
λευταίας διαμοῆς του, ἕτερον εἰς τὴν Δύραν τῆς ἐκκλη-
σίας τῆς ἐνορίας του, καὶ ἕτερον εἰς τὴν ἀγορὰν, καὶ πε-
ριπλέον ἀντίγραφον τούτου νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφη-
μερίδος.

Χαρακτηριστικὰ τοῦ Βασιλείου Διάλιου Ἡλικία ἐτῶν
20 ἕως 22, ἀνάστημα ὑψηλόν, χροῖμα μελαγχρινόν, πρόσω-
πον μακρὸν, ὀφθαλμοὶ καστανοί, τρίχες μαύραι, μύτη
μετρία.

Ἐν Μεσολογγίῳ, τῇ 17 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Χ. ΚΡΑΣΑΣ.

Ὁ τόπον ἐπείχων Γραμματεὺς Π. Τζιμπουράκης.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου 5 Δεκεμβρίου.

Ἐκ τῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα ἀπεφάσισε νὰ βάλλῃ εἰς πρᾶ-
ξιν, καὶ ἐκτελεῖ ἤδη, ἡ Πόρτα ἐπάνω εἰς τὴν ἀξιοθνήνητον

νῆσον Κρήτην, οἱ ἐγκάτοικοι Ἕλληνες φαίνεται ὅτι δὲν
εὐρίσκουν πλέον καμμίαν ἀσφάλειαν εἰς τὴν πατρίον των
γῆν, καὶ καταφεύγουν ὅλον ἐν εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ εἰς
τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος· 600 περίπου ψυχαί, τῶν ὁποίων τὰ
14|15 εἶναι γυναῖκες καὶ παῖδιά, ἤλθον εἰς Ναύπλιον. Ὅ-
λοι οὗτοι δυστυχοῦν εἰς τὸν ἔσχατον βαθμόν. Ἡ Κυβέρνησις
τοὺς ἐχορήγησεν ἤδη χρηματικὰ τινα βοηθήματα, διὰ νὰ
ἐξοικονομηθῶσι προσωρινῶς· ἀλλὰ ποῦ μέσα διὰ νὰ δίδεται
τακτικὸν σιτηρῆσιον εἰς ὅλους τοὺς καταφεύγοντας, τῶν
ὁποίων ὁ ἀριθμὸς αὐξάνει καθημέραν· ἐξ αὐτῶν 200 περί-
που ψυχαί ἐστάλθησαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ ἄγρο-
κήπιον τῆς Τίρυνθος, ὅπου ὁ Κύριος Παλαγιόλογος τοὺς ἐτο-
ποθέτησεν εἰς τὰς εὐρυχωρούς οἰκοδομὰς τοῦ καταστήματος,
αἱ ὁποῖαι ἐκτίσθησαν μὲν διὰ τὰ γεωργικὰ τέλη τοῦ Διευθυ-
νοῦ, ἰδοὺ δὲ ὅτι χρησιμεύουν κατὰ τὸ παρόν εἰς φιλάνθρωπότε-
ρον ἔργον, προφυλάττουσαι ἀπὸ τῆς κακουχίας τοῦ χειμῶνος
τοὺς ἀναξιοπαθοῦντας τούτους Ἕλληνας. Ἐξ αὐτῶν δέκα οἰκο-
γένειαι, γνωρίζουσαι τὴν γεωργίαν, ἀπεφάσισαν νὰ μείνουν
εἰς Τίρυνθα, διὰ νὰ συστήσωσιν ἐκεῖ χωρίον. Εἰς αὐτοὺς
θέλει χορηγήσῃ ἡ Κυβέρνησις γῆν, βόας καὶ σπόρον. Εἰς
τινας τῶν λοιπῶν θέλει δοθῇ μετρία χρηματικὴ βοήθεια,
διὰ νὰ ἐξεργασθῇ ἕκαστος τὴν ὁποίαν γνωρίζει τέχνην· εἰς
δὲ τοὺς ἀδυνάτους καὶ ἀνικάνους, διὰ νὰ πορίζωνται
τὸ ζῆν, θέλει προσδιορισθῇ σιτηρῆσιον ἀνάλογον μὲ τὰ
μέσα μας.

Πρὸς τὸν Ἐκδύτην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς
Ἑλλάδος.

Ὁ δημοσιευθεὶς νόμος τῆς 20 Ὀκτωβρίου ἀπὸ τὴν Γαλ-
λικὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ξένων γεννημάτων
εἰς τὸ κράτος ἐκεῖνο, ἀνοίγει νέον λαμπρὸν στάδιον εἰς τὸ Ἑλ-
ληνικὸν ἐμπόριον διὰ τὴν εἰς τὰ εἶδη ταῦτα ἐξάριετον σπου-
δὴν τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων.

Κατ' αὐτὸν τὸν νόμον, εἰς ὅλα τὰ Γαλλικὰ παράλια τῆς
Μεσογείου θέλουν εἰσερχεσθαι τὰ γεννήματα ἕως 18—30
Ἰουνίου 1831, διὰ τινος δασμοῦ, προσδιορισμένου ἀπὸ τὸν
νόμον, τοῦ ὁποῖου τὸ μεῖζον, διὰ μὲν τὰ Γαλλικὰ πλοῖα,
εἶναι Φράγκα 3, καὶ τὸ ἐλάχιστον 25 ἑκατοστὰ τοῦ Φράγ-
κου, διὰ τὸ ἑκατόνλιτρον (μέτρον Γαλλικόν, τῶν ὁποίων
160 δίδουν ἑκατὸν κάρικας, καὶ 1 κάρικα κοιλὰ 4 1|2),
διὰ δὲ τὰ ἄλλεθνη, τὸ μεῖζον εἶναι Φράγκα 4 καὶ τὸ ἐλά-
χιστον 1: 25 ἑκατ'· ἀλλ' ἐν ταυτῷ ἀπαγορεύεται ἡ εἰσαγωγὴ
εὐθύς, ὅτε φθάσουν αἱ τιμαὶ τῶν γεννημάτων εἰς τὰς προσ-
διορισμένας παρὰ τοῦ νόμου ἀγορὰς, κάτω τῶν Φράγκων
24 τὸ ἑκατόνλιτρον.

Διὰ νὰ γνωρίσῃ τις τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου τούτου ἀκριδῶς
(καθ' ὅτι ἐπιδέχεται πολυεῖδεις ἐξηγήσεις, αἵτινες πηγύ-
ζουν ἀπὸ τὴν φύσιν τοῦ ἰδίου αὐτοῦ νόμου), εἶναι καλὸν
νὰ ἐξεύρῃ τὸ Ἑλληνικὸν ἐμπόριον, ποῖα μέτρα πρέπει νὰ
ἔχῃ ὑπ' ὄψιν διὰ νὰ ὠφελῇ ἀπὸ τὸν νόμον αὐτόν.

Ὅτι ὁ νόμος οὗτος ἐπιδέχεται ἀκριβὴ παρτήρησιν, γίνε-
ται δῆλον ἀπὸ αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἐπεξηγήσιν, τὴν ὁποῖαν
ὁ Διευθυντὴς τῶν Τελωνείων τῆς Γαλλίας, ἐνόμισεν ἀναγ-
καῖον νὰ κάμῃ διὰ νὰ τὸν διασαφήσῃ.

Κατ' αὐτὸν ἀπαιτοῦνται τὰ ἐξῆς προφυλακτικὰ μέτρα,
ἐὰν θέλῃ τις νὰ ὠφελῇ ἀσφαλῶς, ἀπὸ τῆς ὁποίας παρέχει
εὐκολίας ὁ νόμος.

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡ. 96 ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Απόσπασμα ἐκ τῶν ὁδηγιῶν τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Τελωνείων τῆς Γαλλίας πρὸς τοὺς κατὰ τόπον Τελῶνας κτλ.

« Τὸ 3 ἄρθρον ἀπαιτεῖ, ὅτι, ὅταν κατασταθῇ ἐκ νέου ἡ ἀπαγόρευσις τῶν γεννημάτων, τὰ ἀπὸ ξένους λιμένας στελλόμενα φορτία, ὅπου ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη δὲν ἦτον γνωστὴ, νὰ εἰσέρχονται, πληρόνοντα τὸν μείζονα δασμὸν.

« Τὰ ἀπὸ τοῦ Ρίνου κτλ. προερχόμενα φορτία, χαίρουν ἐπίσης κτλ. Ὁ νεοφανὴς οὗτος κανονισμὸς ἤθελεν ἐπιφέρει δυσκολίας ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν. Διὰ τοῦτο ὁ νόμος αὗτος δεικνύει τοὺς ὅρους τῆς ἐξαίρεσεως. Ὁ πρῶτος ὅρος εἶναι, ὅτι τὸ γεννηματοφόρον πλοῖον, πρέπει νὰ ᾔηται αὐτὸ τὸ ἴδιον, τὸ ὁποῖον ἐφόρτωσε τὰ γεννήματα εἰς τὸν λιμένα, ὅπου δισχυρίζονται, ὅτι ἡ ἀπαγόρευσις δὲν ἦτον ἀκόμῃ γνωστὴ ὥστε, γεννήματα σταλέντα ἀπὸ τὴν Ρίγαν πρὸ τῆς ἀπαγορεύσεως καὶ τὰ ὁποῖα μετεφορτώθησαν εἰς τὸ Ρότερδὰμ, ἀφοῦ ἦτον δυνατόν νὰ ᾔηται αὐτόθι γνωστὴ ἡ ἀπαγόρευσις, τὰ γεννήματα ταῦτα δὲν δύνανται νὰ εἰσέλθωσι πλέον.

« Ἐπομένως πρέπει νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι τὸ πλοῖον ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὸν τόπον τῆς φορτώσεως, διευθυνόμενον πρὸς τὴν Γαλλίαν, πρὶν εἶναι αὐτόθι γνωστὸν, ὅτι εἰσῆλθῃ ἐκ νέου ἡ ἀπαγόρευσις.

« Τέλος πάντων πρέπει νὰ δικαιολογήσῃ τὰς αἰτίας, διὰ τὰς ὁποίας ἀργοπώρησε νὰ φθάσῃ ἐν καιρῷ τὸ πλοῖον, διότι, κατὰ τὸν νόμον, ἡ ἀργοπορία πρέπει νὰ ἐγίνετο ἐκ περιστάσεως.

« Αὗται αἱ ἀποδείξεις, λέγει ὁ αὐτὸς νόμος, πρέπει νὰ πηγάζωσιν ἀπὸ τὴν ἐρευναν καὶ ἐξέτασιν τῶν βιβλίων καὶ ἄλλων ἐγγράφων τοῦ πλοίου (φορτωτικὰ, ναυλωτικὰ, δηλωτικὰ, καὶ Τελωνειακὰς ἀδείας), ἀπὸ τὰ ὁποῖα θέλει φανῇ, ἀνίσως τὸ μεταξὺ τοῦ ἀπόπλου καὶ τοῦ κατάπλου εἰς τὴν Γαλλίαν διάστημα, περιλαμβάνει ὅλας τὰς περιπτώσεις τῆς θαλασσοπορίας.

« Ἄν δὲν ἐπαρκέσῃ ἡ ἐξέτασις αὕτη πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ζητουμένου, ἀπαιτεῖται ἐν μαρτυρικόν, διαλαμβάνον, ὅτι καθ' ἣν ἐποχὴν ἀνεχώρησε τὸ πλοῖον διὰ τὴν Γαλλίαν, ἡ κανονικὴ τιμὴ, ἀπὸ τὴν ὁποίαν θέλει πηγάζει ἡ ἀπαγόρευσις, δὲν ἦτον αὐτόθι γνωστὴ. Τὰ μαρτυρικὰ ταῦτα θέλουσι υπογράφεσθαι ἀπὸ τοὺς Γαλλικοὺς προξένους, οἵτινες ἀναμφισβόλως θέλουσι ἀκριβῶς εἰδοποιεῖσθαι ἀπὸ τοῦ Ἱπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, δι' ὅλας τὰς μεταβολὰς τῶν τιμῶν τῶν γεννημάτων. Οἱ Προξένοι οὗτοι διαμένουν εἰς τὰ σημαντικώτερα μέρη, ἀπ' ὅπου ἐξαποστέλλονται γεννήματα· ἀλλ' εἰς ἑλλειψιν τούτων ἡ μαρτυρία τῶν τοπικῶν ἀρχῶν θέλει ἀναπληροῦν ἐκείνην τῶν Προξένων. »

Ἀπὸ τὰ προηγουμένα ἐξάγεται, ὅτι, ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ εἰσαχθῇ τὰ στελλόμενα γεννήματά του εἰς τὴν Γαλλίαν, πρέπει ἐν περιλήψει νὰ φυλάξῃ ἀκριβῶς τὰ ἐξῆς. α. Νὰ λαμβάνῃ ἀπόδειξιν εἰς τὸν τόπον τῆς φορτώσεως ἀπὸ τὸν Γαλλικὸν Προξένον, καὶ εἰς ἑλλειψιν ἀπὸ τὰς τοπικὰς Ἀρχάς, ὅτι κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν τῆς φορτώσεως, εἶδῃσις ἀπαγορεύουσα τὴν εἰσαγωγὴν τῶν γεννημάτων εἰς τὴν Γαλλίαν δὲν ὑπάρχει. β. Τὸ ἴδιον πλοῖον νὰ μεταφέρῃ τὰ γεννήματα εἰς τὴν Γαλλίαν, διευθυνόμενον ἀπ' ἀρχῆς ἐκεῖ, ἔχον οὕτω διαλαμβάνοντα τὰ ναυτιλιακά του ἐγγράφα. γ. Νὰ κρατῇ τακτικὸν ἡμερολόγιον, διὰ νὰ ἀποδείξῃ, φθάνον ἐν καιρῷ ἀπαγορεύσεως εἰς τὴν Γαλλίαν, ὅτι ἡ ἀργοπορία

τοῦ προῆλθεν ἀπὸ ἐναντιότητά ἀνέμων, καὶ ὅχι ἀπὸ ἰδίαν θέλησιν, ἢ ἄλλους σκοποὺς ὠφελείας τοῦ ιδιοκτητοῦ τοῦ φορτίου.

Τὸ τελευταῖον τοῦτο πρέπει νὰ παρατηρηθῇ ἀκριβῶς, διὰ νὰ μὴ νομιζῶσιν, ὅσοι ἐκπλήρωσαν ἀκριβῶς τὰ τοῦ α καὶ β ἄρθρου, ὅτι πάντοτε θέλουσι εἰσαχθῇ τὰ γεννήματά των εἰς τὴν Γαλλίαν ἐν καιρῷ τῆς ἀπαγορεύσεως, ἀνίσως προσωρμίσθησαν εἰς ἄλλους ξένους λιμένας, ὅχι ἀπὸ ἐναντιότητα καιροῦ, ἀλλ' ἐπὶ σκοπῷ πλειοτέρας ὠφελείας.

Ἐν Ἑρμουπόλει τῆς Σύρας, τὴν 18 Νοεμβρίου 1830.

Λοὺκᾶς Ράλλης.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Παρισίων 17 Ὀκτωβρίου.

Προχθὲς ἐτελείωσεν ἡ ἐρωταπόκρισις τῶν πρώην ὑπουργῶν ἐν τῷ παλατίῳ τῶν Βιγκένων. Νομίζεται δὲ ὅτι θέλουν μεταφερθῇ εἰς τὸ Λουξεμβουργο (παλάτιον μετασκευασθὲν εἰς εἰρκτὴν) μόνον τὴν παρελευταίαν ἡμέραν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν συζητήσεων. Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ τῶν Πατρικίων Δικαστηρίου δὲν θέλει φέρεи τὴν ἀναφορὰν τῆς πρὶν τῆς 29 τοῦ Ὀκτωβρίου. Αὕτη δὲ θέλει ἀγνωσθῇ ἐν συνεδριάσει, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔπειτα θέλει γένῃ μυστικὴ σύσκεψις τοῦ Συνεδρίου, διὰ νὰ προσδιορισθῇ ὁ καιρὸς τῆς ἐνάρξεως τῶν δημασίων συζητήσεων, αἵτινες, νομίζεται, ὅτι δὲν θέλουν ἀρχίσαι πρὸ τῆς 28 τοῦ Νοεμβρίου.

— Βεβαιοῦται ὅτι ὁ Βασιὼν Κάπελλος, εἷς τῶν πρώην Ὑπουργῶν, κατάρθωσε νὰ σωθῇ εἰς τὴν Γερμανίαν, ἐκεῖθεν δὲ διατίθεται νὰ μεταβῇ εἰς Ἑδιμβουργον.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων μέτρων τῶν παρὰ τῶν στρατηγοῦ Κλωσελ ληφθέντων ἐν τῇ Ἀφρικῇ, ἡ πόλις τοῦ Ἀλγερίου ἐτέθη ὑπὸ τὴν διοίκησιν ἐνὸς Προεστῶτος (maire), ὅστις εἶχεν ὀρκισθῇ, καὶ ἐπεχείρησε τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τοῦ ἀπὸ τῆς α τοῦ Ὀκτωβρίου. Ὅλοι οἱ Τούρκοι χωρὶς ἐξαίρεσιν ἐδιώχθησαν ἀπὸ τὴν πόλιν.

— Συνεστήθη τις ἐταιρίᾳ σκοπὸν ἔχουσα νὰ ἐπιχειρησθῇ τὴν καλλιέργειαν 100,000 Γαλλικῶν στρεμμάτων γῆς ἐν τῇ Ἀφρικῇ παρὰ τὸν Ἀραχὸν ποταμὸν.

Τὴν 27 τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου κατὰ τὴν 3 καὶ ἡμίσειαν ὥραν ἀπὸ τῆς Μεσημβρίας ἐτελεύτησε μετὰ μακρὰν ἀσθένειαν ὁ Μεγαλειότατος Φραγκίσκος Α'. Βασιλεὺς τῆς Νεαπόλεως, διεδέχθη δὲ αὐτὸν ὁ Σεβαστὸς αὐτοῦ υἱὸς Φερδινάνδος Β'.

Ἡ Ἐφημερίς τῆς Ὁδησοῦ τῆς 29 Σεπτεμβρίου δημοσιεύει τὴν ἐξῆς εἰδοποίησιν. « Θεωρῶν ὁ Μεγαλειότατος Αὐτοκράτωρ ὅτι ἡ παρούσα κατάστασις τῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος ἐπιτρέπει εἰς τοὺς Ἕλληνας τοὺς ἐν τῇ Ῥωσσίᾳ διαμένοντα

νὰ ἐπανερχονται ἀνεμποδίστως εἰς τὴν πατρίδα των, ἡδύο-
κησε νὰ διατάξῃ ὅτι εἰς τὸ τέλος τοῦ παρόντος 1830 ἔτους
δὲν μέλλει πλέον νὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ δίδεται εἰς τοὺς
φυγάδας Ἕλληνας ἢ κατὰ τὸ 1821 προσδιορισθεῖσα χρη-
ματικὴ χορηγία. Δημοσιεύουσα ἡ Διοίκησις τὰς βουλὰς τῆς
Α. Μ. προσκαλεῖ τοὺς φυγάδας Ἕλληνας τοὺς τε ἐν τῇ
Νέᾳ Ῥωσσίᾳ καὶ τοὺς ἐν τῇ Βεσσαραβίᾳ εὐρισκομένους νὰ ὑπά-
γουν εἰς τὸ ἐν Κισενέφ καὶ ἐν Ὁδησσῷ ἀρχεῖον τῶν χορηγιῶν,
διὰ νὰ λάβωσι τὰ τελευταῖα βοηθήματα, τὰ ὅποια τοὺς δι-
δονται δια τὴν ἐπάνοδον. »

(Λύστρ. Παρατηρ.)

Ποικίλα.

Τὰ ἀτμοκίνητα ὀχήματα εὐρίσκονται ἤδη ἐν ἐνεργείᾳ
εἰς τὴν Ἀγγλίαν κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἀπὸ Λιβερπούλ εἰς
Μαγκεστρίαν φέρουσαν (*). Ἡ διάβασις 32 Ἀγγλικῶν μιλ-
λιῶν γίνεται εἰς δύο ὥρας καὶ ἓν τέταρτον, ἐμπεριλαμβα-
νομένου καὶ τοῦ χρόνου, καθ' ὃν ἀναγκάζεται τις νὰ στέκε-
ται, ἀλλέως ἤθελε γίνεσθαι τὸ πέρασμα εἰς μίαν ὥραν καὶ
τρία τέταρτα. Ὁ ὀρμητικώτατος ταχυδρόμος ἐχρειάζετο
μέχρι τοῦδε τέσσαρας ἡμισυ ὥρας διὰ νὰ διατρέξῃ αὐτὸ
τὸ διάστημα.

Τηλεσκοπίον Δίυγρον. — Τὸ ὀπτικὸν τοῦτο
ὄργανον ἀνεκαλύφθη ἀπὸ τὸν περίφημον Λεσλην τὸν ἐκ
Λουίτβουργου τῶν Ἀγγλαμερικανῶν Συμπολιτειῶν. Χρη-
σιμεύει δὲ εἰς τὸ νὰ βλέπωμεν ἐκ τῆς ἐπιφανείας τῶν ὑδά-
των εἰς τὸν πυθμένα, καὶ σύγκειται ἐκ κυλίνδρου, τοῦ ὁποί-
ου τὸ μῆκος ἐμπορεῖ νὰ μεταβάλλεται κατὰ τὰς περιστά-
σεις. Κατὰ τὸ ἄκρον, ὅπου περισαρμόζεται ὁ ὀφθαλμός,
ἔχει περίπου ἑνὸς δακτύλου πλάτος, πλατύνεται δὲ κατὰ
μικρὸν ἀναλόγως, ὥστε ἡ βάσις του εἶναι δεκάκις πλατυ-
τέρα τῆς κορυφῆς. Τὸ ἐργαλεῖον τοῦτο ἐμπορεῖ τις νὰ μετα-
χειρισθῇ καὶ τὴν νύκτα, συγκροτούμενον τότε μετὰ ὑαλῖα
προσφωῶς τιθέμενα, καὶ χρησιμεύει ἐπίσης, καθὼς καὶ τὴν
ἡμέραν. — Αἱ ὠφέλειαι τῆς ἀνακαλύψεως ταύτης εἶναι
μεγάλαι· καὶ μία, ὅτι δύναται τις νὰ εὕρῃσκη ταχέως πνιγ-
μένον τινα, καὶ οὕτω νὰ τὸν σώσῃ ἐνίστε. Ἀνακαλύπτει
ὁμοίως, ἐὰν χάσῃ τι, εἰς τὸν πυθμένα τοῦ λιμένος.

Τὸ δύσκολον πρόβλημα, τοῦ νὰ εὕρεθῇ διὰ τοῦ ἀτμοῦ
κίνησις κυκλικὴ καὶ συνεχὴς, ἐλύθη τέλος πάντων ἀπὸ
Ἰταλὸν τινα Βίκτορα Σάρτην ὀνομαζόμενον. Τὰ παραπε-
μένα τῆς ἀνακαλύψεως ταύτης διὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἀγγλία
εἶχεν ὑποσχεθῇ μεγάλα βραβεῖα, θέλουν εἶναι ἀξιολογώ-
τατα εἰς τὴν ἐργατικὴν βιομηχανίαν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Μετεφράσθη ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ εἰς γλῶσσαν ὅσον

(*) Κατ' αὐτὴν τὴν ὁδὸν ἐπατήθη αἰφνιδίως ὑπὸ μιᾶς τῶν ἀτμοκι-
νήτων τούτων ἀμαξῶν καὶ ἐθανάτωθη περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος
Σεπτεμβρίου ὁ Ἰσκιώων, ἀνὴρ διασπρέψας ἀρίστα εἰς τὸ πολιτικὸν στά-
διον τῆς πατρίδος του. Εἰς ἐν τῶν ἐφεξῆς φύλλων θέλομεν ἐκδώσει συ-
νοπτικὴν τινα εἰσογραφίαν αὐτοῦ.

εἶναι δυνατόν ἀπλὴν καὶ εὐκατάληπτον, καὶ ἐκδί-
δεται ἐντὸς ὀλίγου εἰς φῶς, εἰς ἓνα τόμον εἰς 8^{ον},
Ἐπιτομὴ τῆς Παλαιᾶς Ἱστορίας καὶ ἰδιαίτερος τῆς
Ἑλληνικῆς μικρὸν Γεωγραφικὸν Λεξικὸν τῶν ση-
μαντικωτέρων πόλεων, ποταμῶν κτλ. τῶν ὁποίων
τὰ ὀνόματα ἀπαντῶνται εἰς τὴν ἱστορίαν· καὶ σύνο-
ψις μυθολογίας Ἑλληνικῆς.

Τὰ περιεχόμενα εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο εἶναι ἐρα-
νισμένα ἀπὸ διαφόρους συγγραφεῖς παλαιούς, καὶ
ἀπετέλουν, ἕως πρὸ ὀλίγου ἀκόμη μέρος τῶν στοι-
χειωδῶν μαθημάτων, τὰ ὅποια ἐδιδάσκοντο εἰς τὸ
βασιλικὸν πολεμικὸν σχολεῖον εἰς τὴν Γαλλίαν.

Τὸ μάθημα τῆς Ἱστορίας εἶναι ὁμολογουμένως
ἀναγκαῖον εἰς πάσης τάξεως ἄνθρωπον, καὶ ἡ ἐξ
αὐτοῦ ὠφέλεια εἶναι μεγίστη· ὅθεν ἡ ἔκδοσις τοι-
ούτου βιβλίου εἰς τὴν γλῶσσαν μας δὲν θέλει νομι-
σθῇ βέβαια παρὶ καιρὸν τώρα, ὅτε καὶ τὰ σχολεῖα
πληθύνονται καὶ ἡ φιλομάθεια ἐξυπνᾷ εἰς τὴν Ἑλ-
λάδα. Προσκαλοῦνται ἐπομένως ὅσοι θέλουν νὰ τὸ
ἀποκτήσωσι νὰ συνδράμωσιν εἰς τὴν ἔκδοσιν αὐτοῦ.
Ἡ τιμὴ ἐπροσδιορίσθη εἰς τέσσαρας Φοίνικας, πλη-
ρωτέους ἀφοῦ παραδοθῇ εἰς ἕκαστον συνδρομητὴν
τὸ βιβλίον του.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 6 Νοεμβρίου 1830.

Ν. ΣΥΛΛΙΒΕΡΓΟΣ.

Συνδρομὴ ὑπὲρ τοῦ ἐν Ἀνδρῷ Ὀρφανοτροφείου.

Ἐν Αἰγίνῃ.

Ὁ Αἰγίνης Γεράσιμος Γερόσια 71: 10, ὁ Ἐφορος τοῦ
Κεντρικοῦ Σχολείου, Α. Μουστοξύδης 85: 20, Ἰ. Βενθό-
λος 42: 30, Α. Κ. 142: 20. Κεφάλαιον 342.

Ὁ Κύριος Χάους ἐκ μέρους τῶν φιλελλήνων τῆς Ἀμε-
ρικῆς διὰ τοῦ Κυρίου Γ. Φίνλαη 1000 ὥρας πανὶ βαμμέ-
νον, 300 πήχ. πανὶ ἄσπρον, 50 ζευγάρια παπούσια,
100 ζευγάρια κάρσαις. 50 ἀτίτυπα τῆς νέας Διαθήκης.

Κίνησις πολεμικῶν πλοίων ἐν τῷ λιμένι Ναυπλίου.

Κατὰ πλόους. Τὴν 29 Νοεμβρίου τὸ Ἑλληνικὸν
κώτερον Ζέφυρος, ἐξ Αἰγίνης, ἡμέρ. 3.

Τὴν 30 τὸ Ῥωσσικὸν τρίκροτον Ἀλέξανδρος Νεύσ-
κης, ἐκ Πόρου, ἡμέρ. 3. Φέρει τὸν Ναύαρχον Ρικόσδον,
συνωδευμένον καὶ ἀπὸ τὸ Ῥωσσικὸν βρίκιον Τηλέμαχος.

— Καὶ τὸ Ἀγγλικὸν κώτερον Αἴν, ἐξ Ἀθηνῶν, ἡμέρ. 2.

Τὴν 1 Δεκεμβρίου τὸ Ἀγγλικὸν βρίκιον Φίλμεν,
ἐκ Μάλτας, ἡμέρ. 5.

Ἀπὸ πλόους. Τὴν 30 Νοεμβρίου ἡ Ἀγγλικὴ
κορβέτα Λασιλά.

Τὴν 2 Δεκεμβρίου τὸ Ἀγγλικὸν τρίκροτον Βρεταν-
νία, φέρει τὸν Ναύαρχον Μάλκολμσον, καὶ συνωδευμένον
ἀπὸ τὸ βρίκιον Φίλμεν, καὶ τὸ κώτερον Αἴν.

Τὴν 5 ἡ Ἑλληνικὴ κορβέτα Σπέτσαι, εἰς Πό-
ρον, φέρουσα τὸν Μοίραρχον Κανάρην.

Ἀριθ. 97.

Ἔτους Ε΄.

ΕΝ ΝΑΥΠΑΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ἑτησία Φοίνικες 36
Ἑξαμηνιαία 18
Τριμηνιαία 9
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ
Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπι-
στάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

10 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1830.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Ἐπιστολὴ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ Γενικοῦ τῆς Γαλλίας
Προξένου.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κόμητα Καποδίστριαν,
Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Κύριε Κόμη!

Ἀφ' οὗτοῦ ἡ Κυβέρησίς μου μ' ἐπεφόρτισε τὴν ἔντιμον
ἐπιστάσιαν τοῦ νὰ προστατεύω στερεῶς τὴν Ἑλληνικὴν
σημαίαν καὶ τοὺς Ἕλληνας ὑπηκόους, καὶ νὰ ἐταγρυπνῶ
περὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ συμφερόντων τῶν, ἐστάθην ἄρκετὰ
εὐτυχῆς, ὥστε νὰ κατορθώω τὴν ἀπελευθέρωσιν δυστυχῶν
τινῶν, αἰχμαλωτισθέντων διὰ τὸν πόλεμον, καὶ νὰ δείξω
ὅτι ἡ Γαλλία ἐξέουρε νὰ ἀποκαθιστᾷ ἀξιοσεβάστους τοὺς
παρ' αὐτῆς προστατευομένους ἐξίσου, ὥς καὶ τὰ ἰδιάτης τέκνα.

Μεταξὺ ὧν, ὅσα κατόρθωτα διὰ τῆς Δέσεώς μου μέ-
χρι τῆς σήμερον, ὅχι τόσον πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων
μου, ὅσον κινούμενος ἀπὸ τὰ ἴδια αἰσθήματά μου, καμμία
περίστασις δὲν ἤμποροῦσε νὰ ᾔηται εἰς ἐμὲ σπουδαιότερα
καὶ καταθυμιωτέρα, παρ' ἐκείνη ἡ ὁποία μ' ἐπρομήθευτε
σήμερον τὴν εὐτυχίαν τοῦ ν' ἀποδώσω εἰς τὴν πατρίδα τῶν
107 Ἑλληνόπαιδας ἀπελευθερωθέντας ἀπὸ τὸν Ἡγεμόνα
τῆς Αἰγύπτου, καὶ παραδοθέντας εἰς χεῖράς μου.

Ἐτοποθέτησα αὐτοὺς τοὺς νέους εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Μο-
ναστήριον μ' ὅλον ὅτι εἶχον γίνεαι μουσουλμάνοι, κατὰ τὸν
καιρὸν τῆς δουλείας τῶν, τὸ πρῶτον κίνημά τῶν ἦτοι νὰ
ἔμβωσιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ὅπου ἡ πατριὸς θρησκεία
τῶν προσδύεται, διὰ νὰ δοξάσῃ τὸν Θεὸν καὶ νὰ εὐχη-
θῶσιν ὑπὲρ τῆς Γαλλίας, διότι ἀπήλαυσαν τὴν πατρίδα
καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῶν.

Ἐκεῖ, κατὰ διαταγὴν μου, τοὺς χορηγοῦσι τὰ πρὸς τρο-
φὴν καὶ τοὺς περιβάλλουσι, μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν ὁ
καιρὸς θέλει συγχωρήσει τὸν ἀπόπλου τῶν. Θέλω τοὺς
ἐμβιβάσει εἰς δύο Ἑλληνικὰ πλοῖα, ναυλωθέντα διὰ τὴν
εἰς Ναύπλιον μετακόμισίν τῶν, καὶ θέλω τοὺς διευθύνει
πρὸς τὸν Κ. Ἀντιπρόεδμον τῆς Γαλλίας, ὅστις θέλει λάβει
τὴν τιμὴν νὰ τοὺς παρῆρσιάσῃ εἰς τὴν Ὑμ. Ἐξοχότητα.

Ἀποδίδω τὸ ὁποῖον ὀφείλω πρὸς τὴν ἀλήθειαν, ὁμιλοῦν
ὅτι ὁ Ἡγεμὼν τῆς Αἰγύπτου κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην,
καθὼς καὶ καθ' ὅλας τὰς μετ' αὐτοῦ σχέσεις μου περὶ τῶν
Ἑλλήνων, ἔδειξε πολλὴν γενναιοῦτητα καὶ εὐγένειαν.

Οἱ νέοι Ἕλληνες, τοὺς ὁποίους στέλλω πρὸς τὴν Ὑμ.
Ἐξοχ. ἐλάμβανον τὴν ἀγωγὴν τῶν εἰς δημόσιόν τι κατὰ-
στημα εἰς τὸ Κάϊρον. Ἀφέθησαν εἰς αὐτοὺς τὰ πρὸς χρῆ-
σιν τοῦ σώματος εἰς τὸ ὁποῖον ἦσαν, καὶ αἱ ἐνδυμασίαι τῶν,
καὶ με τοὺς παρῆδωκαν προμηθευμένους ἱκανῶς κατὰ πάντα
μ' ὅλον τοῦτο λαμβάνω ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ νὰ μὴ
τοὺς λείψῃ τίποτε κατὰ τὴν θαλασσοπορίαν τῶν.

Δέχθητε, Κύριε Κόμη, τὴν προσφορὰν τῶν βαθέων σε-
βασμάτων μου μετὰ τῶν ὁποίων εἰμι

Τῆς Ὑμ. Ἐξοχ.

Ἀλεξάνδρεια, τὴν 16 Νοεμβρίου 1830.

Ταπεινόςτατος καὶ εὐπειθέστατος δοῦλος
Ὁ εἰς Αἴγυπτον Γεν. Πρόξενος τῆς Γαλλίας
ΜΙΜΩ.

Ἀρ. 650

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ὁ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Κύριον Μιμῶ, Γενικὸν Πρόξενον τῆς
Γαλλίας εἰς Αἴγυπτον.

Μετὰ μεγάλης σπουδῆς καὶ προθυμίας ἀπαντῶ πρὸς
τὴν ὁποίαν μ' ἐγράψετε κατὰ τὴν 16 τοῦ παρελθόντος
Νοεμβρίου ἐπιστολήν, ὅργανον γενόμενος τῆς εὐγνωμοσύ-
νης τόσων οἰκογενειῶν, αἱ ὁποῖαι μεταξὺ τῶν παρὰ τοῦ
Μεχμέτ Ἀλλῆ Πασᾶ ἐλευθερωθέντων Ἑλληνοπαίδων, ἀν-
ευρίσκουσιν ἤδη τὰ τέκνα τῶν, ἐνῶ ἦσαν εἰς ἀπελπισίαν
τοῦ νὰ τ' ἀπολαύσωσι ποτέ.

Αὐταὶ θέλουν μάθει, Κύριε, με ζωηρὸν μὲν αἰτήμα
τῆς φιλοστοργίας, ἀλλ' ὅχι ἀπροσδοκῆτως, ὅτι ὀφείλουσι
τὸ νέον αὐτὸ εὐεργέτημα εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ ἰδιαίτερος
εἰς τὰς εὐγενεῖς σας προσπάθειεις. Δὲν ἤθελε διατιμηθῇ
κατ' ἀξίαν ὁ βαθμὸς τῆς φιλανθρωπίας, τὴν ὁποίαν εἶχετε
μέχρι τῆς σήμερον ὁδηγὸν εἰς τὰ εὐτυχῆ κινήματά σας, ἐὰν
ἤθελε σᾶς γενῇ ζήτησις περὶ τῆς συνεχείας τῶν τοιούτων
ἀγαθεργιῶν σας.

Ἐπιφορτισμένος παρὰ τῆς Κυβερνήσεώς σας, τὸ νὰ
προστατεύετε τὰ συμφέροντα τῶν εἰς Αἴγυπτον Ἑλλήνων,
ἐπράξατε καὶ κατ' ἀξίαν τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐμπιστοσύνης τῆς,
καὶ κατὰ τὴν προσδοκίαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἀνάπαυσιν ἐγκάρδιον συναισθάνομαι στοχαζόμενος ὅτι,
εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν αὐτοῦ τοῦ ἔργου, ὅχι μόνον εὐρίσκεσθε
εἰς θέσιν τοῦ νὰ ἐπιστηρίζεσθε εἰς ὅλην τὴν ἐπιρροὴν τῆς

δημοσίου υπηρεσίας σας, ἀλλὰ τοῦ νὰ λαμβάνετε ὡσαύτως ἐνδόσιμον τὸν εὐγενῆ χαρακτῆρα τοῦ Ἡγεμόνος τῆς Αἰγύπτου.

Οἱ 107 Ἑλληνόπαιδες οἱ φθάσαντες ἀρτίως εἰς τοῦτον τὸν λιμένα ἐπὶ δύο πλοίων ναυλωθέντων διὰ τῆς ἐπιστασίας σας, ἀπεβιβάσθησαν καὶ ἐτέθησαν εἰς μέρος ἀρμόδιον. Ὅσοι μὲν ἐξ αὐτῶν θέλουν ζητηθῆ ἀπὸ τὰς οἰκογενείας των, θέλουν ἀποδοθῆ, οἱ λοιποὶ δὲ θέλουν τοποθετηθῆ εἰς κανὲν δημοσίον ἐκπαιδευτικὸν κατὰστημα, ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν εὐρίσκονται μεταξὺ αὐτῶν περίπου τοὺς τεσσαράκοντα πᾶντες ὀφθαλμίαν, καὶ ἐπομένως ἐδέχθη νὰ χωρισθῶσιν ἀπὸ τοὺς συντρόφους των, καὶ νὰ βαλθῶσιν εἰς τίπον καθαρτήριον, ὅπου ὅλαι αἱ ἐκ τῆς ἱατρικῆς τέχνης βοήθειαι θέλουν τοὺς ἐπιδασιλευθῆ.

Ἄμποτε αὐταὶ νὰ μὴν ἀποβῶσιν ἀτελεσφόρητοι, καθὼς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον συμβαίνει εἰς τὴν δυσθεράπευτον αὐτὴν νόσον.

Ἄν εὐπαρρησιάζοιτο ἐξέφρασα ἐνταῦθα τὴν εὐχὴν ταύτην καὶ τὴν ἀθυμίαν, ἥ ὅποιά τὴν ὑπηγόρευσε, δὲν εἶναι τὸ αἷτιον, εἰμὴ ἡ ἀφ' ἐνὸς μὲν μέρους ὁδύνη τὴν ὅποιαν αἰσθάνομαι ὅταν βλέπω εἰς παντελὴ στέρησιν τῆς ὁράσεως πληθὺς παιδίων μετατοπισθέντων εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ τὴν Αἰγύπτου, λυτρωθέντων δὲ καὶ ἐπανελθόντων εἰς τὴν πατρίδα των διὰ τῆς μεγαλοδωρείας τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, καὶ διὰ τοῦ ζήλου καὶ προσπαθήσεως τῶν Προξένων τῆς ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἐλπίς ὅτι ἐὰν συμπέσῃ νὰ στείλετε ἀκόμη τοιούτους Ἑλληνόπαιδας πάσχοντας τὴν διαδόσιμον αὐτὴν νόσον, ἐνδημικὴν οὕταν εἰς Αἴγυπτον, ἠθέλετε ἴσως δυνηθῆ νὰ γνωστοποιήσετε τὰ Θεραπευτικὰ μέσα, ὅσα ἠθελον ἀποδειχθῆ ἐπιτοπίως ὡς συντελεστικώτερα, εἰς τὸ νὰ σταματήσωσι τὰ ὀλέθρια τοῦ πάθους ἀποτελέσματα.

Δέχθητε, Κύριε, τὴν βεβαίωσιν τῆς ὑπερεξαίρετου ὑπολήψεώς μου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 3—15 Δεκεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Ἐμπορικῶν
Ναυτικῶν Γραμματεὺς Ι. ΡΙΖΟΣ,

(Ὁ κατάλογος τῶν ἀπελευθερωθέντων παιδων εἰς τὸ τέλος τῆς Ἐφημερίδος.)

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Ἄρ. 189. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ κατὰ τὸ Ἄργος καὶ Ναύπλιον
Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου.

Ἐπειδὴ παρήλθεν ἡ ἡ προθεσμία, ἥτις ἐχρηγήθη πρὸς τὸν ἀπόντα Κ. Γεώργιον Ῥουμελιώτην, διὰ τῆς ὑπ' Ἄρ. 167 κλήσεως τοῦ παύσαντος Πρωτοκλήτου τῆς Ἀργολίδος Δικαστηρίου, γνωστοποιήσεως κατὰ τοὺς ἀπαιτούμενους ἀπὸ τὸν νόμον τύπους, αὐτὸς δὲ δὲν ἀπελογήθη οὔτε αὐτοπροσώπως, οὔτε δι' ἐπιτρόπου, εἰς τὴν ἀπὸ τὰς 4 τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου ἀπαίτησιν, παρουσιασθεῖσαν μετὰ τὰς ὑποδείγματα ἀπὸ τὸν Κ. Παναγιώτην Κλεομένην ἐπίτροπον τοῦ Κ. Σπυρίδωνος Παπαζαφειρωπούλου.

Προσκαλεῖται ἡ Ἀστυνομία Ναυπλίου, νὰ γνωστοποιήσῃ πρὸς τὸν δαληφθέντα Ῥουμελιώτην δι' Ἀστυνομικοῦ ὑπαγγέλτου, κηρύττοντος μεγαλοφῶως ἐν τῷ μέσῳ τῆς

πλατείας τῆς αὐτῆς πόλεως, ὅτι παρῆλθεν ἡ προθεσμία, ἥτις ἐχρηγήθη πρὸς αὐτὸν, διὰ τῆς ὑπ' Ἄρ. 167 κλήσεως τοῦ παύσαντος Πρωτοκλήτου τῆς Ἀργολίδος Δικαστηρίου, γνωστοποιήσεως κατὰ τοὺς ἀπαιτούμενους ἀπὸ τὸν νόμον τύπους, αὐτὸς δὲ δὲν ἀπελογήθη οὔτε αὐτοπροσώπως, οὔτε δι' ἐπιτρόπου, εἰς τὴν ἀπὸ τὰς 4 τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου ἀπαίτησιν, παρουσιασθεῖσαν μετὰ τὰς ὑποδείγματα ἀπὸ τὸν Κ. Παναγιώτην Κλεομένην ἐπίτροπον τοῦ Κ. Σπυρίδωνος Παπαζαφειρωπούλου.

Τὸ παρὸν πρόγραμμα θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ, θέλει δοθῆ πρὸς τὸν στενώτερον συγγενῆ τοῦ Ῥουμελιώτου, ἕτερον θέλει κολληθῆ ἐπὶ τῆς θύρας τῆς τελευταίας κατοικίας του καὶ ἕτερον ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ Δικαστηρίου τούτου.

Ἐν Ἀργεῖ, τὴν 24 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΧΑΡΑΛ. ΜΗΛΙΑΝΘΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Π. Α. Κυπαρίσης.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου 9 Δεκεμβρίου.

Τὴν 6 τοῦ ἐνεστῶτος, ἡμέραν ἐορτάσιμον τοῦ ὀνίματος τοῦ Μεγαλειοτάτου Αυτοκράτορος τῆς Ρωσσίας, ἐπανηγύρισεν ἡ πόλις μας.

Τὸ πρῶτ' ἐδέχθη τὰς ἐπισκέψεις ἐπὶ τῆς ναυαρχίδος ὁ Ναύαρχος Ρικόρδος, μετὰ δὲ τὴν μεσημβρίαν ἔγειναν οἱ συνάθεις χαιρετισμοὶ παρὰ τῷ Ἀντιπρόσβει Κόμητι Πάνιν.

Τὰ εἰς τὸν λιμένα εὐρεθέντα Ρωσικὰ πλοῖα ἐपुरοβόλησαν πρὸ τῆς μεσημβρίας εἰς σημεῖον τῆς ἐορτῆς, κατεστολισμένα μὲ ποικιλόχρους πτερυγίας. Ἐπειτα δ' ἐपुरοβόλησε καὶ τὸ φρούριον.

Τὸ ἐσπέρως ἡ πόλις ἐφωτίσθη· ἐν τῷ μέσῳ δὲ τῆς πρὸ τοῦ παλατίου τοῦ Κυβερνήτου πλατείας τῶν Τριῶν Ναυάρχων εἶχε στηθῆ τετράγωνόν τι ὀλόφωτον περιεκοσμημένον μὲ μύρτους καὶ δάφνας, καὶ φέρον ἐπὶ κορυφῆς κύβον ἔχοντα ἐγγεγραμμένον « ΝΙΚΟΛΑΟΣ Α. Αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ρωσσιῶν, καὶ προστατῆς τῆς Ἑλλάδος. »

Πολλοὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἐπεριπάτουν εἰς τὰς ὁδοὺς κατὰ τὴν φειδραν ταύτην νύκτα, καὶ πλῆθος λαοῦ συνηθροίσθη εἰς τὴν πλατείαν τῶν Τριῶν Ναυάρχων, ὅπου ἡ στρατιωτικὴ μουσικὴ ἐψάλλε πανηγυρικοὺς ὕμνους μέχρι τῆς ἐνδεκάτης ὥρας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Παρισίων, 5 Νοεμβρίου.

Ὁ Στρατηγὸς Σεβαστιάνης διορίσθη Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἀντὶ τοῦ Στρατάρχου Μαϊζάνος, ὅστις ἀπέρχεται εἰς τὴν ἐν Βιέννῃ Πρεσβείαν του.

Ὁ Στρατάρχης Σκούλτος διορίσθη Ὑπουργὸς τῶν Πολεμικῶν ἀντὶ τοῦ Στρατάρχου Γεράρδου δι' ἀσθένειαν παραιτηθέντος.

Ὁ Κέμης Ἀργούλτος, Πατρίκιος τῆς Γαλλίας, διορίσθη Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν.

Μετὰ τὸν διορισμὸν τοῦ Κυρίου Λαφίτλου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας, τὸ τῶν Ἀντιπροσώπων Συνέδριον ἐψήφισε Πρόεδρόν του πάλιν τὸν Κύριον Κασιμίρον Πιρέριον.

Ἐκ Λονδίνου, 26 Ὀκτωβρίου.

Ἐν τῇ συνεδριάσει τοῦ τῶν Λόρδων Συνεδρίου τῆς 22 τοῦ Ὀκτωβρίου, συζητήσεως γενομένης περὶ τοῦ λόγου τοῦ Βασιλέως, ὁ Λόρδος Γραϊ, ἀφοῦ παρέστησεν ὅτι οὐδέποτε ἄλλοτε ἔλαβε μεγαλητέραν ἀνάγκην ἢ Ἀγγλία τῆς συνέσεως τῆς Βουλῆς, διὰ τὴν ἀποφύγη ὅλους τοὺς κινδύνους, οἵτινες δύνανται νὰ προέλθωσιν ἐκ τῆς παρούσης καταστάσεως τῆς Εὐρώπης καὶ τοῦ τόπου· ὅτι ἡ τῶν Καθολικῶν ἰσονόμισις εἶχε γένη τόσον βραδέως, ὥστε δὲν ἠδύνατο νὰ καταπραῦν τὸν βρασμὸν, ἀπὸ τὸν ὁποῖον καταταράττεται ἡ δυστυχὴς Ἰρλανδία· ἀποδέχεται ἄσμενος τὴν περὶ ἐπιτροπῆς ὑπόθεσιν, θεωρεῖ αὐτὴν ἐπείγουσαν, καὶ δεικνύει τὴν Δούκισσαν τοῦ Κέντ, ὡς καὶ παρὰ τῆς φύσεως καὶ παρὰ τῆς ὀρθῆς καὶ φρονίμου πολιτικῆς προστεταγμένην νὰ ἐπιτροπεύσῃ τὸν ἀνήλικον διάδοχον. Ἐρχεται ἔπειτα εἰς τὸ μέρος τοῦ λόγου τὸ περὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων. Ἐνταῦθα, λέγει, εὐρίσκεται ὁ ἀληθὴς κίνδυνος, καὶ χρεωστοῦμεν πρὸ πάντων νὰ προφυλαχθῶμεν ἀπὸ τὰ ἐνδεχόμενα ἐκ τῆς τοιαύτης τῶν πραγμάτων καταστάσεως. Δὲν ζητῶ νὰ γένωσι παραχρῆμα καθοπλισμοί, οὔτε ν' αὐξηθῶσι τὰ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν στρατεύματα. Ἐάν ἡμεῖς ὀπλισθῶμεν, θέλει ὀπλισθῇ καὶ ὅλη ἡ Εὐρώπη, καὶ πρὸ ἐνὸς μηνὸς θέλομεν ἔχει τὸν πόλεμον μὲ τὴν Γαλλίαν. Βλέπομεν τὸν λαίλαπα ἐρχόμενον μὲ τρομερώτατα συμπτώματα· ὁ μόνος δὲ τρόπος τοῦ ν' ἀπαλλαχθῶμεν ἀπ' αὐτὸν εἶναι τὸ νὰ βεβαιωθῶμεν τὴν παρὰ τοῦ λαοῦ ἀγάπην, ἱκανοποιούντες τὰ παράπονά τοῦ, καὶ ἀποφασίζοντες μετρίαν τινὰ μεταρρύθμισιν. Πάντοτε ἐγενόμην τῆς μερίδος τῶν θελόντων τὴν τῆς Βουλῆς μεταρρύθμισιν, καὶ ἐάν δὲν στέρξωμεν εἰς αὐτὴν, τετέλεσται τὰ περὶ τοῦ Συντάγματος. Πολὺ ἀπέχω τοῦ νὰ ζητῶ τὴν καθολικὴν ψήφον· νομίζω τοῦτο ἀνοίκειον εἰς τὸ ἱερώτατον τῶν τοῦ λαοῦ δικαίων, ὃ ἐστὶ τὸ νὰ ἔχῃ ἀγαθὴν κυβέρνησιν, ἣτις νὰ τὸν βεβαιώσῃ τὴν παντελεῖ ἄσκησιν ὅλων τῶν ἐλευθεριῶν του. Ὁμιλεῖ ὕστερον περὶ τῶν κατὰ τὴν Γαλλίαν συμβεβηκότων. Δὲν ἐπαινεῖ ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ γεγονότα. Ὅλαι αἱ ἐπαναστάσεις, καὶ αὐταὶ μάλιστα αἱ ἀναγκαιόταται, εἶναι μεγάλαι δυστυχίαι. Μένεται δὲ Κάρολον τὸν 1 καὶ τοὺς Ἱπουργοὺς τοῦ ὅτι κατέπατησαν τὸν Χάρτην καὶ ἠνάγκασαν τὸν λαὸν μὲ ἀδικαιολόγητα μέτρα νὰ ἐπαναστῇ. Ἐρχεται δὲ νὰ διαφυλαχθῇ μέχρι τέλους ἀμώμητος ἡ δόξα τῆς Γαλλίας, τὴν ὁποῖαν ἀπέκτησεν ἐκ τῆς ἐπαναστάσεως, οὐδὲ μιᾶς ῥανίδος αἵματος ματαίως ἐκχυθείσης! (Ἐπευφημίας.) Οὐδεὶς ὀλιγώτερον ἀπὸ ἐμὲ ἐπιθυμεῖ νὰ μεσολαβῇ εἰς τὰ ἐσωτερικὰ πράγματα τῶν ἐθνῶν. Ἀλλὰ δὲν συστήλωμαι νὰ ὁμολογήσω ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐν τῇ Εὐρώπῃ εἰς μόνον φιλελεύθερος, ὅστις δὲν ἤθελεν ἰδεῖ μετὰ χαρᾶς συγχωρούμενους ἐνόχους τόσον ὀλίγον κατὰ ἀλήθειαν ἀξιοσυγγνωστους. (Ἐκτεταμέναι ἐπευφημίας καθ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ συνεδρίου.)

Ὁ Λόρδος Γραϊ ἐπιχειρεῖ τὴν ὑπόθεσιν τῶν Κάτω-Χωρῶν, καὶ μέμφεται κατὰ πολλὰ πᾶσαν διάνοιαν τῆς Κυβερνήσεως τοῦ νὰ βραστάξῃ τὸν Βασιλέα τῶν Κάτω-Χωρῶν εἰς τὴν θέσιν, τὴν ὁποῖαν ἀρτίως ἔχασεν. Ὅποιαδήποτε πράξεις τοῦ ὅρου τοῦ ἀπέχεσθαι τοῦ μεσολαβεῖν, τὸν φαίνεται ὅτι διακινδυνεύει τὴν ἡσυχίαν τῆς Εὐρώπης. Ἡ μόνη δὲ μεσολαβησις, τὴν ὁποῖαν αὐτὸς καταλαμβάνει, εἶναι μεσιτεία τις τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας φρονίμως διευθυνομένη κατ' αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν. Μὲ τὸ μῖσος, τὸ ὁποῖον ὑπάρχει τὴν σήμερον ἀνάμεσα τῶν Ὁλλανδῶν καὶ τῶν Βέλγων, πᾶσα παραδρομὴ τοῦ ὅρου τοῦ εὐλαβεῖσθαι τὴν τῶν ἐθνῶν ἀνεξαρτησίαν ἤθελεν ἐπιφέρει ἀδυστάκτως καθολικὴν ἐξαψιν.

Παύων δὲ τοῦ λόγου ὁ Λόρδος Γραϊ, ἀποδοκιμάζει τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ Δὸν Μιχουέλου, στηριζομένην μόνον καὶ μόνον εἰς τὴν ὑπόσχεσιν ἀμνηστίας, εἰς τὴν ὁποῖαν δὲν ἐσυμβούλευε κενένα τῶν φυγάδων Πορτουγάλλων νὰ ἐμπιστευθῇ.

Ὁ Λόρδος Βέλλιγκτων ἀποκρίνεται ἀναφερόμενος πρῶτον εἰς τὰ περὶ τῆς Πορτουγαλλίας· ὅτι συχνάκις μὲν ὁ μακαρίτης Βασιλεὺς παρέστησεν εἰς τὴν Βουλὴν πόσον ἀσύμφορον ἦτον εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἡ διακοπὴ τῶν πρὸς τὴν Πορτουγαλίαν διπλωματικῶν αὐτῆς σχέσεων, ἀνεκρίνωσε δ' εἰς αὐτὴν ὅλας τὰς διαπραγματεύσεις, διὰ τῶν ὁποίων ἐπιμελῶς ἐπρασπάθησε νὰ ἐπαναγάγῃ εἰς ἔνωσιν τοὺς δύο κλάδους τοῦ Βραγαντινοῦ οἴκου. Μὴ τελεσφορησασὼν δὲ τῶν προσπαθειῶν ἐκείνων, μετεχειρίσθη ἄλλους τρόπους ὁ Βασιλεὺς πρὸς τὸ συμφέρον τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὑπηκόων, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἐδηλοποίησεν εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι κατὰ πρῶτην εὐκαιρίαν ἐμποροῦν νὰ ἐπαναληφθῶσιν αἱ διαπραγματεύσεις αὗται. Ἐν ὅσῳ ἡ Κυβέρνησις τῆς Πορτουγαλλίας ὑπῆρξε χωρισμένη ἀπὸ πολλοὺς τῶν σημαντικῶν ἀνδρῶν κατὰ τε τὰ προτερήματα καὶ τὴν περιουσίαν, ἐξωρισμένους ὄντας, ἡ Α. Μ. δὲν ἠδύνατο ν' ἀναγνώρισῃ τοιαύτην Κυβέρνησιν· ἐκινδύνευεν ἡ ἀσφάλεια καὶ ἡ τιμὴ μας. Ὑποσχεθείσης ὁμῶς τῆς ἀμνηστίας, κατὰ παραίνεσιν τῆς Ἀγγλίας, εἶναι βέβαιον ὅτι, ὅταν αὐτὴ διθῇ, θέλει ἐξομαλυνθῇ ἡ δυσκολία, καὶ ἡ Α. Μ. ἐφ' ἧς τότε τὴν διάνοιαν τοῦ ν' ἀναγνώρισῃ τῆς Πορτουγαλλίας τὴν Κυβέρνησιν. Ὁ εὐγενὴς Κόμης (Γραϊ) εἶπεν ἐνταῦθα: «Θέλομεν ἄρα ἀναγκασθῇ νὰ πολεμήσωμεν, διὰ νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ ἀμνηστία αὕτη;» Τοῦτο δὲν εἶναι, ὡς εἶπον, ἀναγκαία συνέπειαι, οὐδαμῶς.

Ἀπαντᾷ ἔπειτα ὁ Ἱπουργὸς εἰς τὰ περὶ τῶν Κάτω-Χωρῶν, καὶ δικαιολογεῖ τοὺς λόγους τῆς βασιλικῆς ὁμιλίας· ὅτι ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας οὔτε ἠδύνατο, οὔτε ἔπρεπε, καθὼς σύμμαχος τοῦ Βασιλέως τῶν Κάτω-Χωρῶν, ν' ἀναφέρῃ περὶ τῶν ἀναφυσῶν δυσκολιῶν, εἰμὴ ὡς περὶ ἀποστασίας τῶν ὑπηκόων αὐτοῦ κατὰ τῆς ἐξουσίας του τῆς διὰ συνθηκῶν ὑπαρχούσης· οὔτε ἐτήρει τὸ ἀπροσωπώληπτον τοῦ μεσιτεύοντος, ἐκ τῆς ἡσυχίας νὰ ἐπικρίνῃ εὐθὺς τὴν διαγωγὴν τῶν δύο μερῶν. Ἐμπορῶ δὲ, λέγει, νὰ βεβαιώσω τὴν Βουλὴν ὅτι οὔτε οἱ ὑπουργοὶ τῆς Α. Μ. οὔτε οἱ τῶν ἄλλων ἐθνῶν, διανοήθησαν νὰ μεσολαβήσωσι διὰ τῶν ὅπλων εἰς τὰ πράγματα τῶν Κάτω-Χωρῶν. Ὁ πόθος τοῦ τόπου τοῦτου, καθὼς καὶ ὅλων τῶν συμμάχων του, εἶναι νὰ καταπαύσῃ τὴν δυσκολίαν ταύτην, εἰ δυνατόν, μὲ διαπραγματεύσεις.

Ἐρχεται μετὰ ταῦτα ὁ Λόρδος Βέλλιγκτων εἰς τὸ περὶ τῶν πυρκαϊῶν τῆς κομιτῆς Κέντ, καὶ ἀποδίδει τὰς κακουργίας ταύτας εἰς δύο εἰδῶν ἀνθρώπους, δηλαδὴ τοὺς μὲν, ὅσοι συντρέβουν τὰς μηχανάς, ἐπειδὴ ὑποθέτουν ὅτι αὐταὶ τοὺς ἀφαιροῦν τὴν ἐργασίαν, τοὺς δὲ, φύσει ὄντας κακεντρεχεῖς. Τελειώνει δὲ οὕτω πῶς:

Λαλήτας ὁ εὐγενὴς Λόρδος περὶ τῆς τελευταίας ἐν τῇ Γαλλίᾳ ἐπαναστάσεως, φαίνεται ὅτι ὑπαινίττεται πῶς μεταρρύθμισιν τινὰ τῆς Βουλῆς. (Ἀκούετε! Ἀκούετε!) Καὶ ὁμῶς ὁ εὐγενὴς Λόρδος ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ ὡμολόγησεν ὅτι δὲν ἦτο καθόλου προπαρεσκευασμένος ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἐκτελέσεως τῆς μεταρρύθμισεως ταύτης, καὶ θέλω εἰπεῖ χωρὶς δυσκολίας ὅτι οὐδὲ ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως ἦτο πλέον συντεταγμένη κατὰ τοῦτο ἢ ὁ εὐγενὴς Λόρδος. Ὁμολογῶ μάλιστα ὅτι ποτὲ δὲν ἀνέγνωσα, οὔτε ἤκουσα

τί, τὸ ὁποῖον ἠδύνατο νὰ φέρῃ τὴν ιδέαν ἀντιπροσωπίας τοῦ τόπου τελειότερας τῆς νῦν ὑπαρχούσης. (Οἱ ἀντιπολιτευόμενοι γελοῦν.) Χωρὶς νὰ ἐμβῶ εἰς τὰ κατὰ μέρος τοῦ ζητήματος τούτου, θέλω εἰπεῖ ὅτι, ὡς πρὸς τὴν ἀνισότητά τῶν κτήσεων καὶ τὸ πολυειδές τῶν συμφερόντων τῶν ἐγκατοίκων τοῦ τόπου, τὸ ἀντιπροσωπικὸν ἡμῶν σῶμα συστοιχεῖ ἐντελῶς μὲ τὰς χρεῖας τῆς νομοθεσίας μας. Ὅθεν θέλω θεωρεῖ πάντοτε ὡς χρέος μου τὸ νὰ ἀνθίσταμαι εἰς ὅλα τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα θέλουν τείνει εἰς τὸ νὰ τὸ ἀλλοιώσωσιν.

— Ἐν τῇ Συνεδρίῳ τῶν Κοινῶν συνηγόρησεν ὑπὲρ τοῦ λόγου ὁ Κύριος Ρόδερος Πήλος. Ἀντεῖπε δὲ ὁ Κύριος Βροῦχαμ μὲ πολλὴν εὐγλωττίαν καὶ δεινότητα. Δὲν ἐγκρίνει ὁμῶς οὗτος κατὰ τὸ παρὸν τὴν περὶ τὰς συντάξεις μεταρρυθμίσιν.

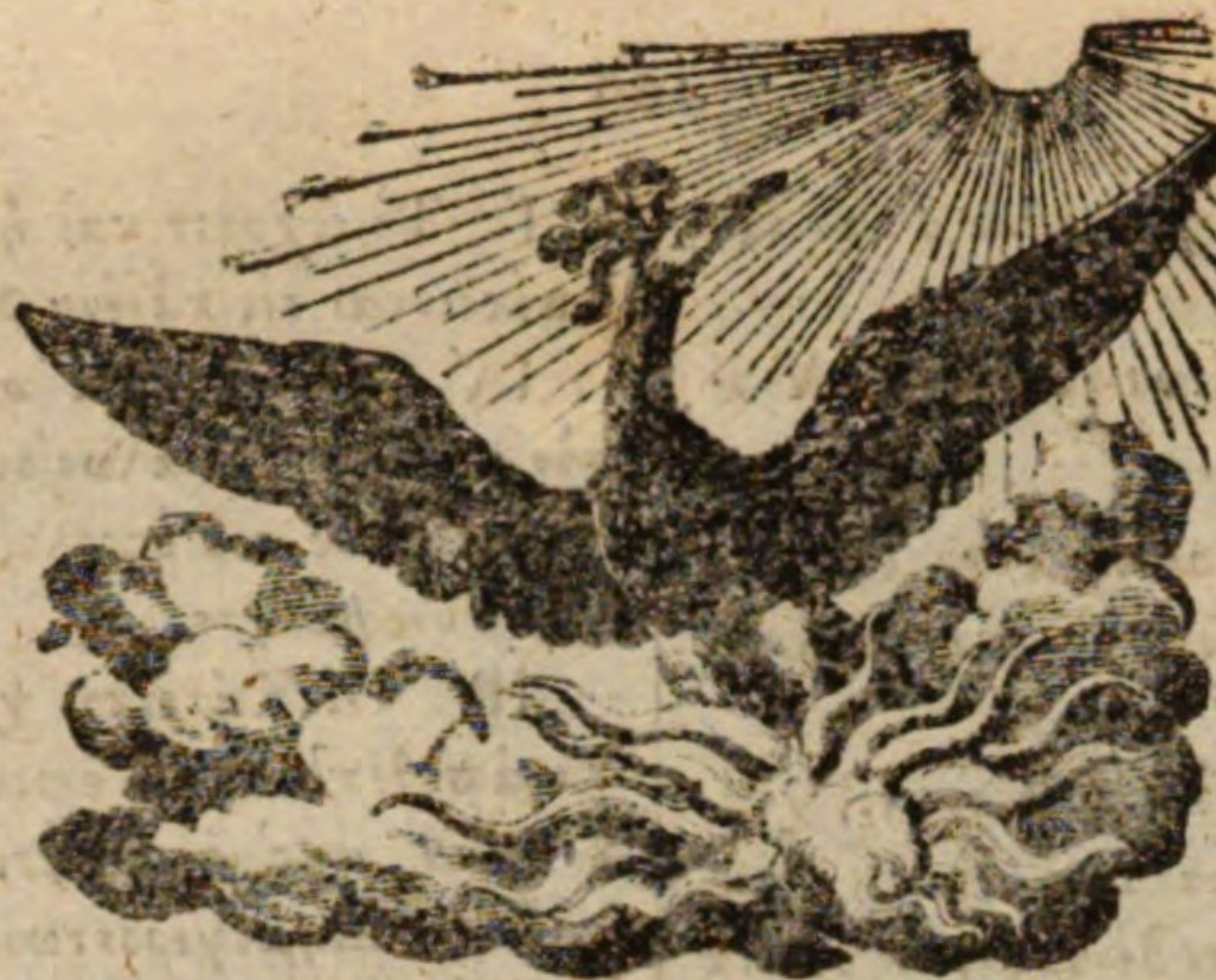
Ἡ εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον ἀπάντησις ἐψηφίσθη καὶ ἀπὸ τὰ δύο συνέδρια, κατὰ τὸ ἔθος, χωρὶς διαίρεσιν. Ἡ δὲ ἀπάντησις, ὡς εἶναι γνωστὸν, περιορίζεται ἐν γένει εἰς τὸ νὰ ἐπαναλάβῃ ἀπλῶς τὸ κεῖμενον τῆς τοῦ Βασιλέως ὁμιλίας.

Ὀνομαστικὸς κατάλογος τῶν 107 Ἑλληνοπαίδων παραδοθέντων ἀπὸ τὸν Μεχμέτ—Ἀλλῇ—Πασῶν εἰς τὸν ἐν Αἰγύπτῳ γενικὸν Γαλλικὸν Πρόξενον Κύριον Μιμῶ.

Ἰωάννης Κωνσταντίνου, ἡλικίας ἐτῶν 17, ἐκ Κρήτης, Ἰωάννης Νικολάου, 12, ἐκ Κύπρου, Ἀναστάσιος Δημητρίου, 19, ἐκ Γαστούνης, Διονύσιος Ἰωάννου, 22, ὁμοίως, Φώτης Κελεϊμήτρου, 18, ὁμοίως, Δημήτριος Γεωργίου, 15, ὁμοίως, Παναγιώτης Γεωργίου, 20, ἐκ Μιστρά, Πέτρος Ἀνδρέα, 15, ἐκ Γαστούνης, Γεώργιος Κωνσταντίνου, 21, ἐκ Χίου, Σταμάτης Κωνσταντίνου, 22, ὁμοίως, Σταμάτης Στανόζου, 20, ὁμοίως, Δημήτριος Κωνσταντίνου, 17, ἐκ Γαστούνης, Ἰωάν. Σπυρίδωνος, 20, ἐκ Κρήτης, Ἰωάννης Χρίστου, 20, ἐκ Γαστούνης, Διονύσιος Ἰωάννου, 16, ὁμοίως, Γεώργιος Δήμου, 19, ὁμοίως, Ἀναστάσιος Ἀθανασίου, 16, ἐκ Καρυταίνης, Γεώργιος Κωνσταντίνου, 19, ὁμοίως, Γεώρ. Καραδήμου, 20, ἐκ Γαστούνης, Ἀθανάσιος Γεωργίου, 20, ὁμοίως, Διονύσιος Κολόνη, 12, ὁμοίως, Ἀθανάσιος Χρίστου, 15, ὁμοίως, Ἰωάννης Δήμου, 14, ὁμοίως, Ἀντώνιος Ἰωάννου, 11, ὁμοίως, Ἀνδρέας Παναγιώτου, 11, ὁμοίως, Γεώργιος Ἰωάννου, 14, ἐκ Κρήτης, Ἀναστάσιος Γεωργίου, 12, ἐκ Γαστούνης, Ἰωάν. Νικολάου, 11, ἐκ Κρήτης, Ἰωάν. Ἀναστατίου, 13, ἐκ Γαστούνης, Σωτήριος Πανάγου, 10, ὁμοίως, Θωμᾶς Δημητρίου, 10, ὁμοίως, Γεώρ. Δημητρίου, 12, ἐξ Ἰωαννίνων, Σπύρος Γεωργίου, 11, ἐκ Τριπολιτσᾶς, Πανάγος Ἀθανασίου, 10, ἐκ Γαστούνης, Χρήστος Γεωργίου, 16, ὁμοίως, Ἰω. Παναγιώτου, 12, ὁμοίως, Πέτρος Σταμάτης, 10, ἐξ Ἀθηνῶν, Γεώρ. Ἀναστατίου, 13, ἐκ Κρήτης, Δημήτριος Γεωργίου, 12, ὁμοίως, Ἐλίμιος Ἀθανασίου, 14, ἐκ Γαστούνης, Πέτρος Δημητρίου, 18, ὁμοίως, Νικόλαος Κωνσταντίνου, 13, ὁμοίως, Δημήτριος Νικολάου, 15, ὁμοίως, Φώτης Παναγιώτου, 13, ὁμοίως, Ἀποστόλης Ἰωάννου, 12, ἐκ Καρυταίνης, Χρήστος Ἀναστατίου, 13, ἐκ Πύργου, Ἀθαν. Νικολάου, 12, ἐκ Γαστούνης, Ἀθανάσιος Παναγιώτου, 14, ἐκ Τριπολιτσᾶς, Γεώργιος Ἐμμανουήλ, 15, ἐκ Κρήτης, Νικόλαος Ἐμμανουήλ, 13, ὁμοίως, Ἡλίας Γεωργίου, 13, ἐκ Καρυταίνης, Ἰω. Βασιλείου, 15, ἐκ Γαστούνης, Ἀθανάσιος Κωνσταντίνου, 14, ὁμοίως, Χρήστος Ἀθανασίου, 14, ὁμοίως, Χρήστος Δημητρίου, 18, ὁμοίως, Ἀντώνιος Γρηγορίου, 12, ὁμοίως, Βασίλειος Ἀναστασίου, 9, ὁμοίως, Δημήτριος Ἀναστασίου, 12, ἐξ Ἀρκαδίας, Κωνσταντίνος Δημητρίου, 8, ἐκ Γαστούνης, Γεώργιος Παναγιώτου, 12, ἐξ Ἀρκαδίας, Νικόλαος Γεωργίου, 10, ἐκ Καρυταίνης, Ἡλίας Ἀθανασίου, 11, ἐκ Γαστούνης, Ἀναστάσιος Κωνσταντίνου, 11, ἐκ Μισολεγγίου, Χρήστος Ἀνδρέου, 18, ἐκ Γαστούνης, Σπύρος Κολομήλου, 17, ὁμοίως, Δημήτριος Κολομήλου, 13, ὁμοίως, Ἰωάννης Γεωργίου, 11, ὁμοίως, Ἀθανάσιος Γεωργίου, 12, ὁμοίως, Βασίλειος Νικολάου, 16, ὁμοίως, Γεώργιος Ἀνδρέου, 15, ὁμοίως, Νικόλαος Ἀνδρέου, 19, ὁμοίως, Διονύσιος Δημητρίου, 10, ὁμοίως, Διονύσιος Παναγιώτου, 10, ἐκ Καρυταίνης, Δημήτριος Ἀναστατίου, 10, ἐκ Κρήτης, Γεώργιος Ἀλεξάνδρου, 9, ἐκ Γαστούνης, Ἀναστάσιος Νικολάου, 10, ἐκ Κρήτης, Ἰωάννης Γεωργίου, 20, ἐκ Χίου, Δημήτριος Κωνσταντίνου, 22, ἐκ Πύργου, Θεόδωρος Πολυζῶς, 18, ἐκ Κρήτης, Ἐμμανουήλ Κριόζου, 20, ἐκ Γαστούνης, Διονύσιος Νικολάου, 20, ὁμοίως, Ἰωάννης Δημητρίου, 12, ὁμοίως, Εὐθύμιος Δημητρίου, 13, ὁμοίως, Νικόλαος Ἀλεξάνδρου, 12, ὁμοίως, Ἀθανάσιος Διονυσίου, 20, ὁμοίως, Δημήτριος Διονυσίου, 17, ὁμοίως, Γεώργιος Ἀντωνίου, 17, ὁμοίως, Ἀντώνιος Φώτης, 12, ὁμοίως, Ἰωάννης Φώτης, 16, ὁμοίως, Πέτρος Νικολάου, 20, ὁμοίως, Διονύσιος Ἀνδρέα, 18, ὁμοίως, Ἀγγελος Ἀναστατίου, 22, ἐκ Χίου, Ἰωάννης Κωνσταντίνου, 18, ἐκ Γαστούνης, Ἀντώνιος Σγαύρου, 18, ὁμοίως, Χιράλαμπος Ἰωάννου, 18, ὁμοίως, Ἀθανάσιος Παναγιώτου, 18, ἐκ Καρυταίνης, Παναγιώτης Ἀναστόπουλου, 18, ἐκ Γαστούνης, Ἀθανάσιος Δήμου, 14, ἐκ Στεμνίτσας, Χρήστος Παναγιώτου, 18, ἐκ Γαστούνης, Μιχαὴλ Κυρίκου, 9, ὁμοίως, Γεώργιος Ἀναστασίου, 10, ἐκ Πάτρας, Πανάγος Ἀναστασίου, 10, ἐκ Γαστούνης, Παναγιώτης Γεωργίου, 13, ἐκ Καρυταίνης, Νικόλαος Δημητρίου, 9, ὁμοίως, Γεώργιος Ἀνδρέου, 10, ὁμοίως, Διονύσιος Ἰωάννου, 20, ὁμοίως, Ἀντώνιος Ἰωάννου, 20, ἐκ Χίου, Δημήτριος 15, ἐκ Μεσολογγίου, ὁ τελευταῖος οὗτος ἐλευθερώθη ἀπὸ τὸν ἴδιον Προξένον, ὀλίγον καιρὸν πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τῶν ἄνω 106 καὶ συνεχώρη μὲ αὐτούς.

Συνδρομὴ ὑπὲρ τοῦ ἐν ἡμετέρῳ Ὀρφανοτροφείου. Ἐν Ὑδρᾷ. Ἰ. Ὁρλάνδος Γρόσια 200, ὁ μακαρίτης Ἀνδρέας Α. Κουντουριώτης 400, Θ. Α. Θ. 100, Ἀνώνυμος 100, Ἀνώνυμος 20, Ἀνώνυμος 50 (διὰ τοῦ διδασκάλου Κυρίλλου τοῦ Σμυρναίου) Σταμάτης Ν. Βουδούρη 200, Δημήτριος Σαβηγιάννης 200, Βασίλειος Ν. Βουδούρης 50, Ἀνδρέας Μιαούλης 57, Νικόλαος Βίκου 28: 20, Θεόδωρος μοναχ. Περιώτης 50, Σαράντος Ἰω. Καπαντισιώτου 28: 20, Γκίκας Ἰωάννης Μαρίνη 57: 20. Κεφάλαιον Γρ. 1541: 20.

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ. — Ἀρ. 95 Σελ. α, Στήλ. 6, Στίχ. 8 κάτωθεν, ἀντὶ « παρ' αὐτῆς » ἀνάγνωθι « παρ' αὐτοῦ. »

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Αρ. 2731.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ψήφισμα ΚΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ ἡ πείρα μᾶς ἀπέδειξεν, ὅτι τὸ περὶ ἐθνικῶν προσόδων ὑπ' Αρ. 819 I' ψήφισμα ἐκδοθέν τὴν 7 Μαρτίου 1830 δὲν ἐπέτυχε τὰς προσδοκίας μας.

Ἐπειδὴ ἐπληρεφρήθημεν, ὅτι εὐκολώτερον νομίζουσιν οἱ λαοὶ ν' ἀποδίδωσι τοὺς φόρους τῶν εἰς καρπῶν, παρὰ εἰς χρήματα.

Ἐπιθυμοῦντες ὁρ' ἐνὸς μὲν μέρους νὰ εὐκολύνωμεν τοὺς πολίτας εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν δικαίων φόρων, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ τοὺς ἐλαφρῶσαμεν ὅπως οὖν ἀπὸ τοῦ φόρου τοῦ τριτεδεκάτου, χωρὶς ὅμως νὰ στερήσωμεν τὸ Κράτος ἀπὸ τοὺς ἐκ τῶν προσόδων πόρους συμφώως μὲ τὰ ψηφισθέντα παρὰ τῆς Δ' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ΙΑ' καὶ ΙΖ' ψηφίσματα καὶ τὰς ἀναφοράς τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς.

Ἀκούσαντες δὲ καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,

Ψηφίζομεν.

Α'. Ἀπὸ ὅλα ἐν γένει τὰ προϊόντα τῆς γῆς, τῆς μὲν ἰδιοκτήτου δέλει λαμβάνεσθαι ἐν εἰς τὰ δέκα, τῆς δὲ ἐθνικῆς, ἐπειδὴ ἡ μετακόμισις ἐπιφορτίζεται εἰς τοὺς πολίτας, δέλουν λαμβάνεσθαι δύο καὶ ἥμισυ εἰς τὰ δέκα, ἀλλ' εἰς καρπούς.

Β'. Αἱ ἐκ τῶν προϊόντων τῆς γῆς προερχόμεναι ἐθνικαὶ πρόσδοι ἐνοικιάζονται ἐπὶ δημοπρασίας δι' ἓνα ὁλόκληρον τὸν παρόντα χρόνον, ἥτοι ἀπὸ 1^{ης} Μαρτίου τοῦ 1831 ἔτους ἕως τέλους Φεβρουαρίου τοῦ 1832.

Γ'. Ἡ δημοπρασία δέλει γένει διπλῇ ἢ πρώτῃ εἰς τὴν πρωτεύουσιν ἐκάστης ἐπαρχίας καθ' ἑκάστον χωρίον ἢ καθ' ἑκάστον Τμήμα, καὶ δέλει ἐνεργηθεῖ ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου μηνός· καὶ ἡ δευτέρα καὶ ἡ τελειωτικὴ εἰς τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως, ὅπου δέλει ἀρχίσει νὰ ἐνεργῇται κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐλευσομένου Ἰαννουαρίου.

Δ'. Ἄν τις τῶν πολιτῶν βελήσῃ εἰς τὴν δευτέραν καὶ τελειωτικὴν δημοπρασίαν νὰ ἐνώσῃ ὅλα τὰ χωρία ἢ Τμήματα εἰς ἓν, καὶ νὰ προσφέρῃ ὁλικῶς δι' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν,

πρέπει νὰ προσθέτῃ 10 τοῖς 10 περισσότερον, παρὰ τὴν εἰς χωρία ἢ Τμήματα προσφεγεθεῖσαν ἐπιτοσίως τιμὴν· ἀλλὰ τοῦτο δὲν συγχωρεῖται νὰ γένη, παρὰ εἰς τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς δημοπρασίας· καὶ τότε, διὰ τοῦτο αὕτη ἡ ἡμέρα πρέπει νὰ λογίζεται πρώτη, καὶ νὰ ἐπαναλαμβάνεται ἡ δημοπρασία.

Ε'. Οἱ ἐνοικιασταὶ δέλουν συνάξει εἰς καρπούς τὰς πρόσδοις ἐφέτος μόνον ὡς ἀκολουθῶς:

1. Ἐκ τῶν Δημητριακῶν καρπῶν, οἷον σίτου, κριθῆς, σμιγαδίου, ἀραβοσίτου, καλαμποκίου, σύκαλης, βρίζης, κεχρίου, βρώμης, ταρίου, καναβουρίου καὶ τῶν λοιπῶν ὁμοίων καρπῶν τῶν ἀναγομένων εἰς αὐτὴν τὴν κλάσιν, τῶν μὲν φυομένων εἰς γῆν ἰδιοκτήτου ἐν εἰς τὰ δέκα, τῶν δὲ φυομένων εἰς γῆν ἐθνικὴν δύο καὶ ἥμισυ εἰς τὰ δέκα.

2. Ἐκ τῶν ὀπωρίων ἐν γένει, ἀκόμη τῶν ὀρυζίων τοῦ σησαμίου, τοῦ γλυκανίσου καὶ κημίνου, καὶ τῶν λοιπῶν ὁμοίων τῶν ἀναγομένων εἰς αὐτὴν τὴν κλάσιν, τῶν μὲν φυομένων εἰς γῆν ἰδιοκτήτου ἐν εἰς τὰ δέκα, τῶν δὲ φυομένων εἰς γῆν ἐθνικὴν δύο καὶ ἥμισυ εἰς τὰ δέκα.

3. Ἐκ τοῦ βαμβακίου, τοῦ λιναρίου, καὶ τοῦ καπνοῦ, τῶν μὲν φυομένων εἰς γῆν ἰδιοκτήτου ἐν εἰς τὰ δέκα, τῶν δὲ φυομένων εἰς γῆν ἐθνικὴν δύο καὶ ἥμισυ εἰς τὰ δέκα.

4. Ἐκ τῶν ἐλαίων εἰς καρπὸν, τῆς Κορινθιακῆς σταφίδος, τῆς μαύρης σταφίδος, τῶν θαλανιδίων, τῶν ἀμυγδαλῶν, καρύων, λεπτοκαρύων, καστανῶν, ξυλοκερατίων, κουκουναρίων τῶν φυομένων εἰς γῆν ἰδιοκτήτου ἐν εἰς τὰ δέκα.

5. Ἐκ τῶν κρεμμύων, κροκκαρίων καὶ σκέρδων, τῶν μὲν φυομένων εἰς γῆν ἰδιοκτήτου (ὅχι εἰς κήπους) ἐν εἰς τὰ δέκα, τῶν δὲ φυομένων εἰς γῆν ἐθνικὴν (ὅχι εἰς κήπους) δύο καὶ ἥμισυ εἰς τὰ δέκα.

6. Ἐκ τῶν μελισσίων εἰς χοήματα δέκα λεπτὰ τὸ κοφίνι, καὶ ἐκ τοῦ ρίζαριου τοῦ ἡμέρου ὁμοίως ὁκτὼ λεπτὰ τὴν ὁκάν.

7. Ἐκ τῶν λεμονίων, πορτογαλλίων, νερανσιῶν, κύτρων, ροδιῶν, μήλων, ἀπηνδίων, κυδωνίων καὶ λοιπῶν ὁμοίων ὀπωρικῶν ἐν εἰς τὰ δέκα, ἢ εἰς χρήματα κατ' ἐκτίμῃσιν ἐπὶ τῆς τρεχούσης ἐπιτοσίως τιμῆς, ἢ εἰς καρπῶν.

8. Ἐκ τῆς ῥητίνης καὶ κατραμίου ἐν εἰς τὰ δέκα.

9. Ἐκ τοῦ κρασίου ὁκτὼ τοῖς ἑκατὸν εἰς χρήματα κατ' ἐκτίμῃσιν ἐπὶ τῆς τρεχούσης τιμῆς τοῦ μούστου.

ἐπιτοπίως· ἡ δὲ καταμέτρησις θέλει γίνεσθαι ὅταν ἐξάγεται ἀπὸ τὸν ληνόν.

10. Ἐκ τῶν σταφυλίων πωλουμένων νωπῶν ἐν Λεπτὸν τὴν ὁκάν.

11. Ἐκ τῶν σύκων, τῶν μὲν ξηρανομένων εἴτε εἰς ὀρμαθίας, ἢ μὴ, ἐν εἰς τὰ δέκα, τῶν δὲ πωλουμένων νωπῶν ἐν Λεπτὸν τὴν ὁκάν.

12. Ἐκ τῶν κήπων θέλει εἰσπράττεται φόρος εἰς χρήματα κατ' ἐκτίμησιν τοῦ ἐτησίου εἰσοδήματος. ὁ δὲ τοῦ ἑκατὸν, ἐκτὸς τῶν εἰς αὐτὰς ἐμπεριεχομένων δένδρων, τὰ ὅποια θέλουν φορολογεῖσθαι χωριστὰ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα. Χρηζομένη δὲ εἰς ἑκατὸν ἰδιοκτήτην ἢ φορολογία ἡμίσεος στρέμματος διὰ τὰ λαχανικά καὶ ὀπωρικά τῆς οἰκίας τοῦ μόνου, χωρὶς νὰ δύναται οὗτος νὰ πωλῇ ἐξ αὐτῶν ἐκ δὲ τῶν μπουστάνιων, τῶν μὲν σπειρομένων εἰς γῆν ἰδιοκτήτην δέκα εἰς τὰ ἑκατὸν κατ' ἐκτίμησιν, τῶν δὲ σπειρομένων εἰς γῆν ἐθνικὴν εἰκοσιπέντε εἰς τὰ ἑκατὸν ὁμοίως κατ' ἐκτίμησιν.

13. Ἐκ τῶν Συκαμινῶν καὶ Μουριῶν τῶν μὲν ἰδιοκτητῶν ἐν εἰς τὰ δέκα εἰς Κουκούλι, τῶν δὲ λεγομένων Ἐθνικῶν ἰδιοκτητῶν δύο εἰς τὰ δέκα ὁμοίως εἰς Κουκούλι, καὶ ἐκ τῶν ἐξ ὁδοκλήρου Ἐθνικῶν ἐν εἰς τὰ δέκα ὁμοίως εἰς Κουκούλι, ἀλλ' οἱ Διοικηταὶ θέλουν συνάξει ἐκ τούτων τῶν τελευταίων τὸ περιπλέον, δηλ. ἀκόμη τρία ἢ δὲ ἀπόδοσις τοῦ φόρου θέλει γίνεσθαι εἰς τὸν τόπον, ὅπου γίνεται τὸ Κουκούλι.

ΣΤ. Ὁ φορολογούμενος χρεωστῇ νὰ μετακινήσῃ ὅλον τὸν ἀνήκοντα εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν φόρον του, δηλ. ὅλα τὰ ἐθνικὰ δικαιώματα ἀνεξαιρέτως πρῶτά τε καὶ ὀψιμὰ μετὰ τὰ ἰδιά του ζῶα ἕως εἰς πέντε ὥρῶν διάστημα ἀμισθί, εἰ μὴ δὲν μετολαβὸν ἀγοραὶ ἢ ἀποθήκῃ τοῦ ἐνοικιαστοῦ πρὸ αὐτοῦ τοῦ διαστήματος, ὅτε δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἀπαιτῇ ὁ ἐνοικιαστὴς τὴν συμπλήρωσιν τῶν πέντε ὥρῶν ἐκεῖθεν δὲ ἕως εἰς τὴν πρωτεύουσιν τῆς ἐπαρχίας ἢ εἰς τὴν πλητιστέραν ἀγορὰν, εἶναι μὲν ὑπόχρεος νὰ μεταφέρῃ τὸν φόρον τοῦ ἐνοικιαστοῦ μετὰ τὰ ἰδιά του ζῶα, ἀλλὰ θέλει πληρόνεται πρὸς δέκα λεπτὰ τὴν ὥραν δι' ἑκάστον κοιλόν.

Ζ. Ὅλων τῶν λεγομένων ἐθνικῶν ἰδιοκτητῶν κτημάτων οἱ καρποὶ θέλουσι φορολογεῖσθαι διπλοῦν φόρον τοῦ ἐπὶ τῶν ἰδιοκτητῶν, ἕως οὗ ἐξετασθῶσι παρὰ τῶν ἐπὶ τῆς θεωρήσεως τῶν ἐκπονηθέντων ἐθνικῶν κτημάτων συστηθησομένων ἐπιτροπῶν, κατὰ τὸ Γ' ψήφισμα τῆς ἐν Ἀργεὶ ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Η'. Οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν ἐθνικῶν προσόδων θέλουσιν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνουν τὸν ἀπλούδεκατον φόρον ἀπὸ τοῦς ἐθνικοῦς ἀμπελῶνας σταφιδάμπελῶνας, ἐλαιῶνας, κήπους, περιβόλια, ἐθνικὰ βαλανίδια, καὶ ὅλα τὰ ἐθνικὰ δένδρα, καὶ τοὶ μέλλοντα νὰ ἐνοικιασθῶσι πολυετῶς κατὰ τὸ ὑπ' Ἀρ. 2358 ΙΘ' περὶ αὐτῶν ψήφισμα. Ὡσαύτως θέλουσιν ἀποδεκατίζει καὶ τοὺς Δημητριακοὺς καρποὺς τῆς ἐθνικῆς γῆς τῆς περιεχούσης ταῦτα. θέλουν πληρόναι ὁμοίως φόρον καὶ τὰ ἐθνικὰ κτήματα, τὰ ὅποια ἤθελε καλλιεργεῖ ἡ Κυβέρνησις πρὸς λογαριασμόν της, οἱ δὲ Διοικηταὶ θέλουν φροντίζει νὰ συνάξωσι τὰ ἀντὶ τριτοδεκάτου δικαιώματα ἀπὸ ὅσα τοιαῦτα κτήματα τυχόν δὲν ἐνοικιασθῶσι κατὰ τὸ ρηθὲν ψήφισμα.

Θ'. Τὸ περὶ κεραμῶν, ἀσβεστοποιῶν, γυψοποιῶν ἢ τευδουλοποιῶν, καὶ ἄλλων ἐργολάδων ἀνάγεται εἰς τὸ περὶ ἐπιτοπίων πόρων ψήφισμα, καὶ οἱ ἐνοικιασταὶ δὲν συγχωροῦνται νὰ λάβωσι καλὸν δικαίωμα.

Ι'. Τὸ ἄχυρον καὶ ἡ ῥίζη μίνα, ὡς τροφή τῶν βιῶν, δὲν ὑπόκεινται εἰς κένενα φόρον, ὁμοίως καὶ τὰ ἀτιαχιλόγια.

ΙΑ'. Ἡ ἀποδεκάωσις πρῶτον θέλει γίνεσθαι ἀπὸ ὅλον τὸν σωρὸν τοῦ ἀλωνίου, καὶ ἔπειτα ὁ ἰδιοκτήτης θέλει πληρόναι ἐκ τοῦ ὑπολοίπου τὸν Φερντὴν ἢ ἀλωνιστὴν καθὼς συνεφώνητε.

ΙΒ'. Οἱ Κάτοικοι χρεωστοῦν νὰ δίδουν ἐν ὁσπῆτιον διὰ νὰ ἀποθέτουν οἱ ἐνοικιασταὶ τοὺς καρποὺς μετὰ ἀνάλογον ἐνίκιον κατ' ἐκτίμησιν διεριζόμενον παρὰ τοῦ Διοικητοῦ καὶ τῶν Δημογερόντων.

ΙΓ'. Ὅταν οἱ ἐνοικιασταὶ ἀνακαλύψωσιν ὅποιονδήποτε κτήμα ἐθνικὸν καταπατούμενον ἀπὸ πολίτας, θέλουν ἀμέσως ἀναφέρεσθαι διὰ τῆς τοπικῆς ἀρχῆς πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴν, ἡ ὅποια θέλει διατάξει νὰ τίθενται ὑπὸ παρακαταθήκην εἰς τὴν Τράπεζαν τὰ ἐκ τούτου ἐθνικὰ δικαιώματα, τὰ ὅποια θέλουν παραχωρεῖσθαι εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς, ὅταν ἀποδείχῃ ἡ ἐθνικότης τοῦ κτήματος ἀπὸ τὰς συστηθησομένης παρὰ τῆς Κυβερνήσεως Ἐπιτροπῆς κατὰ τὸ Γ' ψήφισμα τῆς ἐν Ἀργεὶ Συνελεύσεως.

ΙΔ'. Οἱ ἐνοικιασταὶ θέλουν πληρόναι εἰς τρεῖς δόσεις τὰ ἐκ τοῦ ἐνοικίου χρήματα ἀνευ τινὸς προβάσεως, τὸ μὲν τρίτον ἐντὸς 48 ὥρῶν μετὰ τὴν δημοπρασίαν ἀνυπερθέτως, τὸ δὲ ἄλλο τρίτον τὴν 1^η Ἰουλίου, καὶ τὰ λοιπὰ τὴν 1^η Ὀκτωβρίου, ἀλλὰ χρεωστοῦν νὰ παρουσιάσωσιν ἀξιοχρεῶν ἐγγυητὴν.

ΙΕ'. Οἱ Διοικηταὶ χρεωστοῦν νὰ ὑπερασπίζωνται τὰ δίκαια τῶν ἐνοικιαστῶν, ὅταν ὦσι σύμφωνα μετὰ τὰ ἐψηφισμένα, καὶ νὰ ὑποχρεώσι τοὺς πολίτας νὰ ἀποδίδωσιν ἀπρόφασιστος τοὺς φόρους των, καθὼς χρεωστοῦν νὰ ὑπερασπίζωνται τὰ δίκαια τῶν πολιτῶν, ὅταν οἱ ἐνοικιασταὶ ἀπαιτοῦσι παράνομα καὶ ἄδικο.

ΙΣΤ'. Ἀν τις τῶν γεωργῶν ἤθελε φυχρῇ συγκομίσων λαθραίως τοὺς καρποὺς του, διὰ ν' ἀποφύγῃ οὕτω τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἐθνικῶν δικαιωμάτων, θέλει υποβάλλεσθαι εἰς τὴν ποινὴν τοῦ νὰ πληρόνῃ διὰ τὰ συγκομιζόμενα εἶδη φόρον τριπλάσιον τοῦ ἐπιβαλλομένου ἀπὸ τὸ παρὸν ψήφισμα ἐκ τοῦ φόρου τούτου τὸ ἥμισυ θέλει λαμβάνει ὁ ἐνοικιαστὴς, καὶ τὸ ἄλλο ἥμισυ θέλει ἐμδαίνει εἰς τὸ Ταμεῖον διὰ τῶν Διοικητῶν.

ΙΖ'. Οἱ ἐνοικιασταὶ εἶναι ὑπόχρεοι νὰ παραδῶσιν εἰς τὴν Οἰκονομικὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὸ τέλος τοῦ χρόνου ὅλα τὰ τῆς συνάξεως τὰ κατάστιχα.

ΙΗ'. Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 28 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἰσον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 29 Νοεμβρίου 1830.

Ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῇ

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ

Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Δικαστικά.

Ἀρ. 190. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ κατὰ τὸ Ἄργος καὶ Ναύπλιον Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου.

Ὁ Παναγιώτης Βεριώτης Πλατανίτης ἐτελεύτησε τὴν

27 τῶν παρελθόντων Σεπτεμβρίου εἰς τὴν ἐνταῦθα οἰκίαν τοῦ Κ. Εὐσταθείου Νικολάου Λοχαγοῦ τοῦ τακτικοῦ ἱππικοῦ.

Προσκληθέντες διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 40 προγράμματος οἱ Συγγενεῖς τοῦ Πλατανίου νὰ συνέλθωσιν εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο τὴν 5 τοῦ ἐνεστῶτος νὰ συγκροτήσωσιν οἰκογενειακὸν συμβούλιον διὰ τὴν ἐκλογὴν κηδεμόνων τῶν κληρονομῶν τοῦ ἀπεσιώσαντος Πλατανίου, δὲν ἐνεφανίσθησαν.

Τὸ Δικαστήριον, διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 94 πράξεως διώριτε κηδεμόνας τῆς σχολαζούσης κληρονομίας τοῦ διαληφθέντος Πλατανίου τοὺς Κ. Κ. Ἐδουάρδον Μασσωνα, καὶ Γεώργιον Τσόκρην.

Γνωστοποιεῖται λοιπὸν ὁ διορισμὸς τῶν κηδεμόνων τούτων πρὸς πληροφορίαν καὶ ὁδηγίαν τῶν ὅτων ἤθελον ἔχειν, ἢ ἐπαγγέλλεσθαι ὅτι ἔχουν ἀγωγὴν, καὶ δικαιώματα ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ Γεθνεώλου Παιαγιώλου Βεριώλου Πλατανίου.

Ἡ παρῶσα γνωστοποίησις νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γερικῆς ἐφημερίδος, ἀντίγραφον δὲ αὐτῆς νὰ κολληθῇ ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ ἐδῶ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ἄλλο ἐπὶ τῆς τοῦ Δικαστηρίου, καὶ ἄλλο ἐπὶ τῆς τοῦ ὀπλητῆ τοῦ ὀρθέντος Λοχαγοῦ Κ. Εὐσταθείου Νικολάου.

Ἐν Ἀργεῖ, τὴν 24 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΧΑΡΑΛ. ΜΗΛΙΑΝΗΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Π. Α. Κυπαρίτης.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Παρισιακῶν ἐφημερίδων.

Ὁ λόγος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας ἔγινε καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Βουλὴν τῆς Γαλλίας ἀφορμὴ ἐμβριθῶν συζητήσεων. Ὁ Κύριος Μωγίνος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ τῶν ἀντιπροσώπων συνεδρίου τῆς 24 τοῦ Ὀκτωβρίου προειδοποίησε τοὺς Ὑπουργοὺς ὅτι ἔχει νὰ συγκροτηθῇ διαφιλονέκησις, εἰς τὴν ὁποίαν τοὺς παρακινεῖ νὰ προετοιμασθῶσιν. Αἱ ἐφημερίδες, λεγεί, περιέχουν σήμερον ἔγγραφο, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ προσηλωθῇ ὅλη ἡ προσοχὴ τῆς Γαλλίας. Κυβέρνησις ἀλλοεθνῆς ἐξεφράσθη τὸ πρῶτον ἡδὴ δημοσίως περὶ τῆς καταστάσεως τῶν πραγμάτων μας, καὶ περὶ τῆς καθολικῆς τῆς Εὐρώπης θέσεως· ἔκαμε μὲν τοῦτο μετὰ τῆς συνήθους περισκέψεως, παρατηροῦνται δ' ὅμως διαμέσου τῶν προφυλακτηρίων τῆς ὁμιλίας τῆς διάφρα μέτρα σπουδαῖα, τῶν ὁποίων τὰ μὲν καθίστανται πολλὰ ἐνδεχόμενα εἰς τὸ ἐξῆς, τὰ δὲ καὶ εἶναι ἤδη ἀποφασισμένα. Διὰ τὴν θέσιν μας δὲ, καὶ ἐνῶ μέλλομεν νὰ ψηφίσωμεν τὰ περὶ τῆς οἰκονομίας τῶν δημοσίων, εἶναι ἀναγκαῖον νὰ μᾶς εἴπῃ τὸ Ὑπουργεῖον, ποία εἶναι ἡ κατάστασις τῶν ἐξωτερικῶν ἡμῶν σχέσεων. Ναί, ἡ Γαλλία δὲν ἔχει νὰ φοβηθῇ τίποτε περὶ ἐαυτῆς, χροεωστοῦμεν ὅμως νὰ ἐπαγορευώμεν εἰς ὅλα τὰ κύκλω ἡμῶν γινόμενα, καὶ εἰς τὰ συμβούλια τῶν Βασιλέων πρέπει ἡ φωνὴ τοῦ Βασιλέως τῆς Γαλλίας νὰ ἀκούεται πάντοτε ἰσχυρά. Ὁ Κύριος Μωγίνος ἀναβάλλει τὴν ζήτησιν τοῦ τῶν ἐξηγήσεων ἀπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ εἰς τὴν ὁδοῦ.

Τὴν ἐπαύριον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς 25 ὁ Ὑπουργὸς Κύριος Σεβαστιάνος λαβὼν ἀφορμὴν ἐξ ἄλλης συζητήσεως ἀμολόγησεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις εὐρίσκεται ἀναγκασμένη νὰ ἐξηγηθῇ περὶ τῆς πολιτικῆς τῆς, καὶ εἶπεν.

“Ευτελὲς, θέλετε καταλάβει, Κύριοι, τὴν πολιτικὴν ταύτη· εἰρήνη πρὸς τὸ ἐσωτερικόν, εἰρήνη πρὸς τὸ ἐξωτε-

ρικόν. Διὰ νὰ κατορθώσῃ τὸ διττὸν τοῦτο ἀποτέλεσμα, τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ τὰ πάντοτε ἀνανεούμενα τῆς Γαλλίας συμφέροντα, ἡ ὁδὸς τῆς Κυβερνήσεως θέλει εἶναι ἀπλὴ· βελτιόουσα τὴν νομοθεσίαν καὶ βεβαιόουσα τὰ ὑπὸ τοῦ Χάρτου ἐπαγγελθέντα, θέλει κάμει νὰ σέβωνται καὶ νὰ ἐκτελῶνται τὰ καθερτώτα.

„Περὶ δὲ τῆς εἰρήνης τῆς Εὐρώπης ἀναγκάζομαι νὰ ὁμιλήσω πάλιν σήμερον. Χθὲς ἐπὶ τοῦ βήματος τούτου, ἀποδοκῆτως διὰ τὴν Κυβέρνησιν, καὶ ἴσως διὰ τὸ Συνέδριον, ὑπεδλήθη εἰς αὐτὸ μέγα ζήτημα. Σεβαστὸν ἔγγραφον, ἃ ὅχι ἐξετασθέν, παρεστάθη ὅμως ὡς αἰτίον, δὲν λέγω ἀνησυχίας, ἀλλὰ, τέλος πάντων, παρατηρήσεων.

»Τὸ ἔγγραφο λοιπὸν τοῦτο εἶναι ἐμπροσθέν σας, τὸ ἔγγραφο τοῦτο ἀποδεικνύει ὅτι ἡ Βρεταννικὴ αὐλὴ θέλει τὴν εἰρήνην· τὴν ἐπεξηγήσιν αὐτοῦ εὐρίσκετε εἰς τὰς συζητήσεις τῶν δύο συνεδρίων τῆς Ἀγγλικῆς Βουλῆς, τὴν εὐρίσκετε μάλιστα εἰς τὴν ἐν τῷ συνεδρίῳ τῶν Ἀδελφῶν ὁμιλίαν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Βρεταννικοῦ Ὑπουργείου. Ἐκεῖ εἶπε σαφέστατα ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις δὲν θέλει μεσολάβησιν ἐνοπλῶν εἰς τὰ τοῦ Βελγίου πράγματα, καὶ ὅτι καμία Δύναμις δὲν ἀπαιτεῖ τοῦτο.

»Τοιοῦτος εἶναι καὶ ὁ ἀπλοῦς καὶ φυτικὸς τῆς Γαλλίας δρόμος. Ἄλλο δὲν θέλει εἶμὴ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς συμφωνηθείσας ὑποχρεώσεις. Ὅλας τὰς ὑπαρχούσας συνθήκας θέλει σεβασθῇ ἡ Γαλλία. Αἱ ἐπιχειρηθεῖσαι διαπραγματεύσεις δὲν θέλουσι προξενήσῃ καμμίαν ἐχθροπραξίαν, ἀλλὰ θέλουσι εἶναι ὅλως εἰρηνοποιαί. Πάντα θέλουσι ἐκπεριωρῆθαι διὰ διπλωματικῶν τρόπων. Ποτὲ ἡ δι' ὅπλων μεσολάβησις, ἐλπίζομεν, δὲν θέλει ἐπιφέρει κατὰ τοὺς γεννηθησομένους συμβιβασμοὺς τὴν δύναμιν τῶν γειτνιαζόντων τόπων.

»Τὸ δὲ κατ' ἡμᾶς, Κύριοι, τὸ λέγομεν παρρησία, ἡ ἐξωτερικὴ μας πολιτικὴ εἶναι ἡ εἰρήνη· ποτὲ δὲν θέλομεν προσδράμει εἰς τὰ ὅπλα· εἰμὴ διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς ἐπικρατείας μας, καὶ διὰ νὰ ἐνδικήσωμεν τὴν ἐθνικὴν τιμὴν ὑδρισθεῖσαν. Τοιοῦτον εἶναι τὸ πολιτικὸν σύστημα τῆς ἐσωτερικῆς καὶ τῆς ἐξωτερικῆς εἰρήνης, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι ἰσχυρῶς προσηλωμένη ἡ Κυβέρνησις. ς

Ἐκ Λονδίνου, 25 Ὀκτωβρίου.

Ὁ Κύριος Βρέσων Γραμματεὺς τῆς ἐν Λονδίῳ Γαλλικῆς Πρεσβείας καὶ ὁ Κύριος Καρτουρίκτος, Γραμματεὺς τῆς ἐν Ἀἴᾳ Βρεταννικῆς Πρεσβείας, ἀνεχώρησαν σήμερον εἰς Κάλητον.

Ὑπάγουν δὲ εἰς τὴν Βρυξέλλαν πρὸς τὴν προσωρινὴν Κυβέρνησιν, διὰ νὰ τὴν κοινοποιήσωσι τὸ πρωτόκολλον τῶν ἐνταῦθα γενομένων ἡδὴ συνδιαλέξεων μεταξὺ τῶν πληρεξουσίων τῶν πέντε Αὐλῶν (Γαλλίας, Αὐστρίας, Πρωσίας, Ἀγγλίας καὶ Ῥωσσίας) παρόντος τοῦ τῶν Κάτω - Χωρῶν Πρέσβους.

Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο προσκαλεῖ ἐν ὀνόματι τῆς φιλανθρωπίας τὰ προσμαχόμενα μέρη νὰ κάμωσιν ἀνακωχὴν ὅπλων, κατὰ τὴν ὁποίαν αἱ στρατιωτικαὶ τῶν δυνάμεις θέλουσι διαχωρίζεσθαι ἀπ'

ἀλλήλων διὰ τοῦ ὁρίου τοῦ μεταξύ τῶν κτήσεων τοῦ κυριάρχου τῶν συμπολιτευομένων ἐπαρχιῶν καὶ τῶν ἐπαρχιῶν τῶν Βελγικῶν ὑπάρχοντος ὁρίου εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἐν Παρισίοις συνθήκης τῆς 30 Μαΐου 1814.

Τοιουτρόπως τὸ Μαΐστρικτον, ἡ Βενλία καὶ ἡ Ὀλλανδικὴ Φλανδρία ῥέλουν μείνει εἰς τὸ βόρειον, ἐνῶ ἡ ἀκρόπολις τῆς Ἀμβέρσης ἔπρεπε γὰρ εὐκαίρως ἀπὸ τοὺς Ὀλλανδοὺς ἐν διαστήματι δέκα ἡμερῶν.

Ὁ τοῦ Ὁράγγου Πρίγκιψ ἦλθεν ἐδῶ καὶ ὑπεδέχθη φιλοφρονέστατα παρὰ τῆς Βρεταννικῆς Α. Μ.

Ὁ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς Βουλευτικῆς συνόδου λόγος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας καὶ ἐν τῇ Βουλῇ ὁμιλία τοῦ Λόρδου Βελλίγκτωνος, ἰσχυρῶς ἀντιτείνοντος εἰς τὸ περὶ μεταρρυθμίσεως τῆς ἀντιπροσωπίας, συνετέλεσαν εἰς τὸ ν' αὐξηθῇ ἡ κατὰ τῶν Ὑπουργῶν δυσἀρέσκεια, καὶ ἐπροξένησαν ὅχι μικρὰν ἐξαψιν καὶ ἀνησυχίαν εἰς τὰ πνεύματα. Τὴν 28 τοῦ Ὀκτωβρίου ἔμελλεν ὁ Βασιλεὺς νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ ἄστυ, καὶ κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην εἶχον γένῃ μεγάλαι προπαρασκευαί εἰς λαμπρὰν ἐορτὴν, καὶ δεῖπνον, εἰς τὸ ὁποῖον ἤθελε συνεστιάσῃ καὶ ὁ Βασιλεὺς μετὰ τῆς Βασιλίσσης. Ἡ εἰδήσις αὕτη ἐκίνησε πολλοὺς ἐκ τῶν περίξ πόλεων νὰ ἔλθωσι νὰ συμπανηγυρίσωσι. Μαθόντες δὲ οἱ Ὑπουργοὶ ὅτι κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην τῆς πανηγύρεως προητοιμάζετο δημεγεργία καὶ ἐπιβουλὴ κατὰ τοῦ Λόρδου Βελλίγκτωνος, ἐδιπλασίασαν τὰς φυλακὰς, ἐνεδυνάμωσαν τὴν Ἀστυνομίαν μετὰ στρατιωτικὰς δυνάμεις, ἤρχισαν νὰ ὀχυρῶνσι τὰ καίρια μέρη, καὶ κατέπεισαν τὸν Βασιλέα ν' ἀναβάλῃ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ἁστέως. Γνωσθεῖσης δὲ τῆς ἀναβολῆς τῆς ἐορτῆς, ἐπροξένηθη πολλὴ δυσἀρέσκεια, ἤρχισαν νὰ γίνονται ὀχλαγωγίαι, καὶ νὰ φωνάζωσι μεταρρυθμιστὴν καὶ ἔξωσιν τοῦ Λόρδου Βελλίγκτωνος. Τὸ ἑσπέρας ἡ ἡσυχία ἐταράχθη πλείοτερον, καὶ μόλις κατῴρθωσεν ἡ Ἀστυνομία νὰ διασκεδάσῃ αὐτὰς τὰς ὀχλαγωγίας. Ἐντεῦθεν ἔλαβον ἀφορμὴν οἱ ἀντιπολιτευόμενοι νὰ ῥαλήσωσι μετὰ πολλὴν θρασυτητα καὶ πικρίαν κατὰ τῶν Ὑπουργῶν, ἐπιτιμήτοντες τοὺς ὅτι μετὰ τὸ μισόδημον αὐτῶν διεκινδύνευσαν τὸ φιλόδημον τοῦ Βασιλέως.

— Περὶ τὰ τέλη τοῦ Ὀκτωβρίου εἶχον ἐξαπλωθῇ καὶ εἰς τὴν κομιτίαν Σουσεξ αἱ κατὰ τὸ Κέντ γινόμεναι πυρκαϊαὶ καὶ φθεγαί.

Τὴν 29 τοῦ Ὀκτωβρίου ἔγεινεν ἡ ἐναρξιν τῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως τοῦ Βελγίου ἐν ταῖς Βρυξέλλαις. Πρόεδρος δὲ αὐτῆς ἐψηφίσθη ὁ Χοκέριος.

Τὴν 23 τοῦ Ὀκτωβρίου ὑπεγράφη ἐν Λονδίνῃ παρὰ τῶν Πληρεξουσίων τῶν πέντε Δυνάμεων τὸ πρωτόκολλον, δι' οὗ καθίσταται ἡ ἀνακωχὴ μετὰ τῶν διαμαχομένων, καὶ τὴν 29 ἡ προσωρινὴ Κυβέρνησις τοῦ Βελγίου συγκατατίθηται εἰς αὐτό.

Ἐδωκε δ' εἰς αὐτὸ τυγχρόνως τὴν συγκατάθεσίν του καὶ ὁ Βασιλεὺς ὧντ Κάρε—Χωρῶν.

Αἱ δαπάναι τῆς ἐν τῇ Ἀφρικῇ ἐκστρατείας τῆς Γαλλίας ἀνέβησαν εἰς 56,000,000 Φράγκα σχεδόν, τευτέστιν 29,540,000 Φρ. διὰ τὸ στράτευμα καὶ 26,440,000 Φρ. διὰ τὸ ναυτικόν. Οἱ δὲ θησαυροὶ οἱ κυριευθέντες εἰς τὸ Ἀλγέριον συμποσύνται ὑπὲρ τὰ 53 ἑκατομμύρια Φράγκα.

Εἰς τὴν κατὰ τοῦ Ἀλγερίου ἐκστρατείας ἐστάλησαν 37,617 ἄνθρωποι συνωδευμένοι μετὰ 4,546 ἵππους. Ἡ δὲ Αἴγυπτος εἶχε κυριευθῇ καὶ κρατηθῇ δύο ἔτη παρὰ τοῦ Ναπολέοντος μετὰ 32,000 μόνον στρατὸν.

Συνδρομὴ ὑπὲρ τοῦ ἐν Ἀνδρῶν Ὀρφανοτροφείου.

Ἐν Σπέτταις.

Διὰ τοῦ διδασκάλου Βενεδίκτου 51, Π. Ἡρώνυμος 46: 30, Ματθαῖος ἡγούμενος 25. Κεφάλαιον Γρ. 122: 30.

Κίνησις πολεμικῶν πλοίων ἐν τῷ Λιμένι Ναυπλίου.

Κατὰ πλοῦς. — Τὴν 8 τοῦ ἐνεστῶτος τὸ Γαλλικὸν Βρίκιον ἡ Σένα ἀπὸ Νεοκάστρου δι' 9 ἡμερῶν.

— Τὴν 9 ἡ Ἑλληνικὴ λέμβος Ποσειδῶν ἀπὸ Κορώνης δι' 11 ἡμερῶν. Ἡ Ἀγγλικὴ κορδέλλα Ἀλλιγγέτα ἀπὸ Γραμβούσης διὰ 4 ἡμερῶν, μετακομίσασα καὶ 31 ψυχὰς Κρήτας.

— Τὴν 10 ἡ Ἑλληνικὴ λέμβος Τερψιθέα ἀπὸ Πόρου διὰ 3 ἡμερῶν μετὰ γράμματα πρὸς τὴν Γραμματείαν τῶν Ναυτικῶν. — Καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Γολέττα Ἀργας ἐξ Ἀθήνης διὰ 3 ἡμερῶν.

Ἀπό πλοῦς. — Τὴν 8 τὸ Ῥωσικὸν Βρίκιον ὁ Τηλέμαχος.

Τὴν 10 ἡ Ἑλληνικὴ Βελού Ποσειδῶν εἰς Πόρον.

ΝΑΥΤΙΑ.

ΛΙΜΕΝ ΣΥΡΑΣ. Κατὰ τὸν Νουέμβριον.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. Πλοῖα 119, τῶν ὁποίων Ἑλληνικὰ μὲν 75, Ἰόνια δὲ 16, Ῥωσικὰ 14, Ἀγγλικὰ 3, Ἱεροσολυμικὸν 1, Παπικὸν 1, Ἀμερικανικὸν 1, Αὐστριακὰ 6 καὶ Γαλλικὰ 2.

Ἐλθόντα, ἐκ μὲν τοῦ Αἰγαίου Πελάγους 43, ἐκ δὲ τῶν παραλίων τῆς Πελοποννήσου καὶ Στερεᾶς Ἑλλάδος 23, ἐκ Τεργέστης 2, ἐκ Κωνσταντινουπόλεως 16, ἐκ Κύπρου 2, ἐκ Κρήτης 2, ἐκ Εὐβοίας 2, ἐκ Λιθόρου 5, ἐκ Ταγαρόρου 4, ἐκ Ὀδησσοῦ 3, ἐκ Ἰονίων νήσων 5, ἐκ Βενετίας 1, 2 ἐκ Ἀλεξανδρείας, 3 ἐκ Σμύρνης, 2 ἐκ Λονδίνου, 1 ἐκ Ἀμερικῆς καὶ Μάλτας, καὶ 3 ἐκ Μασσαλίας.

Πλοῖα ἐκ διαφόρων τῆς Ἑπικρατείας μερῶν 470.

Εἶδη εἰσαχθέντα. Σίτος, γεννήματα, ὄσπρια, λάδι, κρασί, ῥακὴ, μέταξα, κτλ.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. 142 πλοῖα ἐξ ὧν 106 Ἑλληνικὰ, 6 Ῥωσικὰ, 9 Ἰόνια, 8 Ὀθωμανικὰ, 5 Αὐστριακὰ, 3 Ἀγγλικὰ, 2 Γαλλικὰ, 1 Ἱεροσολυμικὸν, 1 Ἀμερικανικὸν, καὶ 1 Παπικόν.

Διευθυνθέντα 11 εἰς Κωνσταντινούπολιν, 3 εἰς Θεσσαλονίκην, 5 εἰς διάφορα μέρη τῆς Κρήτης, 3 εἰς τὰς Ἰονίους νήσους, 6 εἰς Χίον, 19 εἰς Ναύπλιον καὶ εἰς ἄλλα παράλια τῆς Πελοποννήσου, 43 εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, 7 εἰς Μασσαλίαν, 4 εἰς Εὐβοίαν, 1 εἰς Τζεσμέν, 3 εἰς Κυθωνιάς, 13 εἰς Σμύρνην 2 εἰς Ἀλεξανδρείαν, 1 εἰς Μυτιλήνην, 1 εἰς Αἶνον, 1 εἰς Λιθόρον, 2 εἰς Ῥόδον, 2 εἰς Κῶ, 1 εἰς Κύπρον, 1 εἰς Τεργέστην, 1 εἰς Ἀγκῶνα, 1 εἰς Μάλταν, 11 εἰς διάφορα παράλια τῆς Ἀσίας.

Καὶ 409 πλοῖα εἰς διάφορα μέρη, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ φορτωμένα. Εἶδη ἐξαχθέντα. Σίτος, γεννήματα, ῥητίνη, στεφάνια, λειμόνια, σπασίμι, ῥίζι, βούτυρον, βαμβάκι, σταφίδες, σπόγγοι, ῥακί, χειροτεχνήματα, σάχαρ, λουλάκι, αἰδήρον, κτλ.

Ἀριθ 99.
Ἔτους Ε.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ἔτησία . . . Φοίνικες 36
Ἑξαμηνιαία . . . 18
Τριμηνιαία . . . 9
Ἀ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ
Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπι-
στάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

17 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1830.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ. Παρακαλοῦνται οἱ συνδρομηταὶ τῆς ἐφημερίδος, ὅσων
τὸ ἐξάμηνον λήγει εἰς τὸ τέλος τοῦ παρόντος μηνός, νὰ προκαταβάλωσιν
ἐν καιρῷ τὴν νέαν συνδρομὴν, διὰ νὰ μὴ διακοπῇ ἡ πρὸς αὐτοὺς ἀποστο-
λὴ τῶν φύλλων.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Ἀρ. 129.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΟΣ ΚΑΙ
ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ.

Ὁ Ἀντώνιος Στεφανάκης παρευστίασεν ἀναφερὼν πρὸς
τὸ Δικαστήριον, μνησολογούμενην τὴν 27 Νοεμβρίου 1830,
δι' ἧς ἀπαιτῶν ν' ἀναγνωρισθῇ συγκληρονόμος εἰς τὴν περι-
ουσίαν τοῦ ἐνταῦτ' ἡ πόλει ἀποθανόντος Σταματίου Στε-
φανάκη Σανδαλοποιῆ, ἀπὸ Κουναβῶν, χωρίου τῆς Κρήτης,
παρουσιάζει μάρτυρας τοὺς Κ. Κ. Ἀντώνιον Θεοδωράκην,
Γεώργιον Γαμεχτοῦν, Σίφην Μπαπαλετάκην Κρήτας, καὶ
Παναγιώτην Καμίτζην ἀπὸ Γορῶν, χωρίου τῆς Λακεδαί-
μος, διὰ νὰ προποδίσῃ, ὅτι αὐτὸς καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ
Φραγκίσκος Στεφανάκης πάρεικος εἰς Νάξον, εἰς τοῦ
ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς τοῦ ἀποθανόντος, εἶναι πλητιέστεροι
συγγενεῖς ἐκ τῶν μεινάντων, καὶ μόνον κληρονόμοι.

Γνωστοποιῶνται λοιπὸν περὶ αὐτοῦ τούτου ὅλοι οἱ
λοιποὶ συγγενεῖς, (ἂν ὑπάρχουν) τοῦ ἀποθανόντος, καὶ ὅ-
σοι ἔχουν δικαίωμα εἰς τὴν περιουσίαν αὐτοῦ, συνιστα-
μένην εἰς διάφορα εἶδη, χρήσιμα εἰς τὴν σαιδαλοποιίαν,
καὶ προσκαλοῦνται νὰ ἐμφανισθῶν εἰς τὸ Δικαστήριον, ἐντὸς
εἴκοσι τεσσάρων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ
παρόντος προγράμματος εἴτε προσωπικῶς, εἴτε δι' ἐπιτρόπου.

Ἀντίγραφα τοῦ παρόντος νὰ κολληθῶν εἰς τὴν θύ-
ραν τοῦ Δικαστηρίου, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, εἰς τὴν ἀ-
γορὰν, καὶ εἰς τὴν κατοικίαν ὅπου ἐτελεύτησεν ὁ μαι-
ον νὰ κοινοποιηθῇ εἰς τὸν Φραγκίσκον Στεφανάκην διὰ
τῆς Ἀστυνομίας Νάξου, καὶ ἕτερον νὰ πεμφθῇ εἰς
τὸν Ἐκδότην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, διὰ νὰ κατα-
χωρήσῃ εἰς τὸ προτεχὲς φύλλον τῆς Ἐφημερίδος.

Ἐν Μιστρά, τὴν 5 Δεκεμβρίου, 1830.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΠΡΑΝΤΟΥΝΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Π. Δεσφύλλος.

Ἀρ. 20.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΟΣ ΚΑΙ
ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ.

Ἐπειδὴ ὁ Διοικητὴς Λακεδαιμονος καὶ Μονεμβασίας

δι' ἀναφορὰν τοῦ ὑπ' Ἀρ. 870 καὶ 889 ἐγκάλεσεν ἐνώ-
πιον τοῦ βήματος τούτου τὸν Παρασκευᾶν Μεταλλόπου-
λον, Μήτηρον Μαχαίραν, Δημήτριον καὶ Ἀνδριανὸν Χά-
ρακα, Δημήτριον Λεβεντάκην, Παναγιώτην Ἀθανάηλ,
Ἀναγνώτην Μπουκίδην, καὶ Γεώργιον Ἀνδριόπουλον ἀπὸ
Ἀράχοβας, χωρίου τῆς Ἐπαρχίας Λακεδαιμονος, τὸν μὲν
πρῶτον, ὡς πρωταίτιον τῆς μετὰ βίας ἀρπαγῆς τῆς Χρι-
σάφου, θυγατρὸς τοῦ Παπᾶ Κωνσταντῆ Καφφεντζοπού-
λου ἀπὸ Ἀφισίου χωρίου τῆς ἰδίας ἐπαρχίας, τοὺς δὲ λοι-
ποὺς, ὡς συνοπαδοὺς καὶ συνεργάτας εἰς τὸ ἔγκλημα τούτο.

Ἐπειδὴ αὐτοὶ προσκληθέντες ὑπὸ τοῦ παύσαντος
Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου Λακωνίας, καὶ Πρωτοκλήτου
Δικαστηρίου Λακεδαιμονος καὶ Μονεμβασίας δι' ἐνταλμά-
των ὑπ' Ἀρ. 1244 καὶ 5 νὰ ἐμφανισθῶν, εἰσέτι δὲν ἐνε-
φανίσθησαν, μὴ ὅλον ὅτι παρήλθεν ἡ διορισμένη ὑπὸ τοῦ
ὁμοῦ προεδρίας.

Τὸ Δικαστήριον τούτο, κατ' ἐπανάληψιν τῶν προλαβέ-
των δύο ἐνταλμάτων, καὶ αἰτιολογούμενην αἰτησιν τοῦ
ἐξεταστοῦ, ἐντέλλεται τοῖς εἰρημένοις, διὰ τοῦ παρόντος
τρίτου ἐντάλματος, νὰ ἐμφανισθῶν ἐνώπιόν του ἐντὸς δι-
κα ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς καταχωρήσεως εἰς τὴν Ἐφημε-
ρίδα τοῦ ἐντάλματος τούτου ἄλλως θέλει τεθῇ ὑπο μί-
σέγγιον ὅλη ἡ περιουσία αὐτῶν κινητὴ καὶ ἀκίνητος.

Ὅλοι αἱ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους, ὀφείλουν νὰ προσέχωσιν,
ἵνα συλλάβωσι τοὺς φυγόντας τούτους, ἂν κατὰ περί-
στασιν εὐρεθῶν εἰς τὰ ἱμῆματά των.

Ἀντίγραφα τοῦ παρόντος ἐντάλματος νὰ κολληθῶν εἰς
τὴν θύραν τῶν κατοικιῶν αὐτῶν, εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς
ἐπαρχίας των καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν.

Ὁ Δημόσιος ἐκτελεστὴς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ἐντάλμα.

Ἐν Μιστρά, τὴν 8 Δεκεμβρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΠΡΑΝΤΟΥΝΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Π. Δεσφύλλος.

ΕΙΣΑΓΗΓΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Λεβαδίας, 18 Νοεμβρίου.

Κατὰ τὴν παρελθούσαν ἀνοιξιν, τύματα παμπληθῆ λη-
σιῶν, ὀργανισμένα συστηματικῶς ἐπάνω εἰς τὰ δύσβατα
τῆς Οἰτῆς βουνά, ἔστησαν τὸ λησταιχεῖον των εἰς τὰς
Καυράχας, καὶ ἐκείθεν καταβαίνοντες εἰς τὰς συνορευού-
σας μετὰ τὸ Ὀθωμανικὸν κράτος βορείως ἐπαρχίας τῆς Ἀ-

νατολικῆς Ἑλλάδος, κατετάραξαν τὴν ἡσυχίαν τῶν πολι-
τῶν, καὶ διέκοψαν πρὸς καιρὸν σχεδὸν ὁλοτελῶς πᾶσαν κει-
νωσίαν. Τὰ δραστήρια μέτρα ὅμως, τὰ ὅποια κατὰ συνέ-
πειαν τῶν ὀδηγιῶν τοῦ Σεβαστοῦ ἡμῶν Κυβερνήτου ἔλαβε
καὶ αὐτῶν ὁ κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα Ἐκτακτος
Ἐπίτροπος Κύριος Κ. Μεταξᾶς, ἡ ἀνέλπιστος αὐτοῦ πα-
ρουσία ποτὲ μὲν εἰς τὰ ἐπικινδυνώδεστερα μέρη, ποτὲ δὲ
καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν τῶν ληστῶν, ἐνῆργησαν ὥστε, ὅχι
μόνον τὰς ῥηθείσας ἐπαρχίας ν' ἀπαλλάξωσιν ἀπὸ τῆς
τρομερᾶς ταύτης μάστιγος, ἀλλὰ καὶ τοὺς ληστὰς νὰ δια-
σωσι διὰ νὰ παραιτήσωσι τὰς Καρυόραχας καὶ νὰ κατα-
φύγωσιν ἐνδότερα εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Ἐπικράτειαν. Ἐ-
πειδὴ δὲ οἱ Ὀθωμανοὶ δὲν ἔδειχον καμμίαν προθυμίαν εἰς
καταδίωξιν τῶν ληστῶν, ὁ Ἐκτακτος Ἐπίτροπος συνέλα-
βεν ὑποψίαν βάσιμον μήπως οἱ λησταὶ ἔχοντες τὴν Ὀθω-
μανικὴν Ἐπικράτειαν ἄσυχον ἀκαταπάτητον εἰσδάλωσιν
ἐκεῖθεν εἰς τὰς ἐπαρχίας τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους κρυφίως,
κ' ἐπομένως ἔκριεν ἀναγκαῖον νὰ συνενιοθῇ με τοὺς Ὀ-
θωμανοὺς Μπεΐδες τοῦ Ζητουνίου καὶ Πάτρας, καὶ νὰ τοῦ
παρακινησῇ διὰ νὰ ληφθῶσι καὶ παρ' αὐτῶν τὰ ἀναγκαῖα
μέτρα πρὸς ὁλοτελὴ ἐξάλειψιν τῆς ληστείας.

Μ' ὅλα ταῦτα τὸ φύσει δύσβατον τῶν δασέων ἐκείνων
τόπων ἐπρόσφερεν εἰς ἀποσπάσματα ληστῶν εὐκολίας με-
γάλας νὰ καταταράττωσιν ἀλλεπαλλήλως κατ' ὅλον τὸ
ἄρος ποτὲ μὲν τὴν μίαν, ποτὲ δὲ τὴν ἄλλην τῶν ἐπαρχιῶν
τῆς Ανατ. Ἑλλάδος, ἕως οὗ ἡ πεισματικὴ σχεδὸν ἐπιμονὴ
τοῦ Κυρίου Μεταξᾶ ἐθραβεύθη μετὰ τὴν τελείαν ἐξάλειψιν
τῶν ληστῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ἄλλοι μὲν συνελήφθησαν ζῶντες
καὶ παρεδόθησαν εἰς τὰ δικαστήρια, ἄλλοι δ' ἐφονεύθησαν εἰς
συμπλοκάς, καὶ πολλοὶ μετanoήσαντες ἐνηγκαλίσθησαν
τὸν ἥτυχον γεωργικὸν βίον.

Ἡ εἰεργασία αὕτη ἐπεκταθεῖσα καὶ εἰς αὐτὰς τὰς
συνορευούσας ἐπαρχίας τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους, ἐκίνησε
τοὺς Μπεΐδες τοῦ Ζητουνίου εἰς θαυμασμόν, καὶ διήγειρεν
εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν τὴν ἐφελίαν νὰ δείξωσι κατὰ πολ-
λοὺς τρόπους τὴν εὐγνωμοσύνην των εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον
τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Ἐκθεσις κεφαλικῆς ποινῆς ἐκτελεσθείσης ἐν Καλα-
μάτῃ τὴν 17 Νοεμβρίου 1830.

Κατὰ τὴν ὑπ' Ἀρ. Λ ἐγκληματικὴν ἀπόφασιν τοῦ
κατὰ τὴν Κάτω Μεσσηνίαν Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου τῆς
4 Νοεμβρίου 1830,

Ὁ Δημήτριος Κασιμάκος Σπαρτιάτης, ἔτων 35, ἦτο συ-
τροφοναύτης εἰς τὸ Ἰόνιον πλοῖον τοῦ ἐκ Κυθέρων Θεοδώ-
ρῃ Λογοθέτου κατὰ τὸ 1826, ὅτε ἀνεχώρησε τὸ πλοῖον
αὐτὸ ἀπὸ Σύβαν εἰς Μεθώνην φέρον ἐπιβάτας τὴν Παλλοῦν,
σύζυγον τοῦ Αἰνίου Δημητρίου Μαλκότα, τὸν υἱὸν αὐτῆς
Μιχαλάκην καὶ τὸν ὑπηρέτην τῆς Λασκαράκην. Καθ'
ὅσον πλησίον τῶν Ἐλαφονήσων, ὁ πλοίαρχος καὶ οἱ ναῦται
ἐφόρευαν τοὺς εἰρημένους τρεῖς ἐπιβάτας, καὶ διήρπασαν
τὰ χρήματα καὶ πρᾶγματά των.

Ὁ Δημήτριος Κασιμάκος, εἰς τῶν κακουεγησάντων, συλ-
ληφθεὶς ὑπεβλήθη εἰς τὸ ἀνήκον Δικαστήριον, καὶ διὰ τῆς
ἀνω μηχανθείσης ἀποφάσεως κατεδικάσθη εἰς θάνατον, ὡς
ἀποδειχθεὶς ἐνὸς φοιτοπειρατίας.

Ὁ κατάδικος δι' ἀναφοράς του ἀπὸ ἀ Σεπτεμβρίου 1830
πρὸς τὴν Α. Β. ἐζητήσατο τὴν χάριν, ἀλλ' ἡ Κυβερνήσις
ἀπήντησεν ὅτι δὲν δύναται νὰ παραχωρήσῃ χάριν διὰ τοι-
αῖτα ἐγκλήματα.

Ὅθεν τὸ Δικαστήριον διέταξε τὴν ἐκτέλεσιν τῆς εἰρη-
μένης ἀποφάσεώς του, ἥτις κ' ἐτελέσθη κατὰ τὴν ἐφεξῆς
ὑπ' Ἀρ. 716 ἀναφερὰν τῆς Ἀστυνομίας Καλαμάτας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρὸς τὸν Διοικητὴν Καλαμάτας καὶ Νησίου

Ὁ Πρ. Ἀστυνόμος Καλαμάτας.

Κατὰ τὴν ἐννοίαν τῆς ὑπ' Ἀρ. 854 προσκλήσεως τῆς
Διοικήσεως ταύτης καὶ τοῦ ἐπιτυναπτομένου ἀντιγράφου
τῆς διαταγῆς τοῦ Δικαστηρίου, προσκαλέσας τὸν ἀρχηγὸν
τῆς ἐνταῦθα πολιτικῆς φρουρᾶς, καὶ ἀπελθὼν μετ' αὐτοῦ
τὴν χθελινὴν μετὰ τὴν μεσημβρίαν, ἀμα ἐγχειρισθείσης
μοι τῆς αὐτῆς προσκλήσεως εἰς τὸ ἐνταῦθα Δεσμωτήριον,
παρέλαβον τὸν ἐν αὐτῷ κατὰδικον Δημάκην Κασιμάκην,
καὶ φρουρούμενον παρ' ὅλης τῆς ἐκτελεστικῆς δυνάμεως
καὶ παρὰ τοῦ περὶ οὗ εἶρηται ἀρχηγῷ, ὀδηγήσας αὐτὸν εἰς
τὸ Δικαστήριον ἐκεῖ ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου ἀνέγνω
σεν εἰς αὐτὸν τὴν πρᾶξιν, δι' ἣν ἀπέρριπται ἡ τῆς χάριτος
αἴτησις νευθεύσας καὶ προδρέψας τὸν ἀνθρώπον κατὰ τὸ
ἐνὸν, ὅπως ἀφροσύνη εἰς τὸ ἔλεος τοῦ πατοδυνάμου ἐπομέ-
νως τοῦτον πλητιάσας εἰς τὸν κατὰδικον, ἐπ' αὐτῷ τοῦτον
διορισθεὶς πνευματικὸς πατὴρ ἀρχιμανδρίτης Γεράσιμος
ιερομόναχος, φέρων τὴν ἱεραλικὴν του στολὴν καὶ μετὰ τὸν στολ-
γὸν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ καθωδήγησε τὰ εἰκότα μετὰ τὴν
πρᾶξιν ταύτην δὲ συνοδεύσαντες αὐτὸν κατὰ τὸν ὁμοῖον τρό-
πον μελαφέραμεν εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν τοῦ Μεγαλομάρτυρος
Γεωργίου, ἐνθα εἰσελθὼν αὐτὸς καὶ ὁ παρακολουθῶν ἱερεὺς,
διελάχθησαν ἀκολουθῶν εἰς στρατιῶται νὰ περικυκλώσωσι
τὴν ἐκκλησίαν, φυλάττοντες ἀκριβῶς τὰς θύρας τῆς εἰσί-
δου καὶ ἐξόδου.

Ἐμεινέ λοιπὸν ὁ κατὰδικος εἰς τὴν ἐκκλησίαν χθὲς με-
τὰ τὴν μεσημβρίαν καὶ ἐφεξῆς δι' ὅλης τῆς νυκτός, ἐξομι-
λούμενος εἰς τὸν ἱερέα τὰ ἀπαλήματά του καὶ προτεν-
χόμενος ἀδιακώπως μέχρι τῆς σήμερον τὸ πρῶτον.

Τότε πρὸς πλειότεραν αἰσθαντικὴν παραλαβὴν, διέταξα
νὰ σημάτωσιν ὅλους τοὺς ἱερεὺς Κώδωνας κατ' ὃν τρωπὸν
συνειλίσσεται εἰς τὸν ἐνταφιασμόν τῶν θνησκόντων, καὶ
ταυτεχρόως μετὰ τὸ κτύπημα τῶν Κωδῶνων, συνοδεύσαντες
αὐτὸν εἰς τὸν τόπον τῆς κατὰδικης εἰς τὴν παλαιὰν ἐπικα-
λουμένην Μητρόπολιν καὶ παλαιὰ μνήμειαν, συνακολουθη-
τος καὶ τοῦ ἱερέως καθ' ὅλην τὴν διάσκεψιν τῆς ὁδοπορίας,
ἀφ' οὗ προηγουμένως διήλθομεν διὰ τῆς ἀγρᾶς ἔχοντες πε-
ριεστοιχισμένοι καλῶς τὸν κατὰδικον παρ' ὅλης τῆς ὁλο-
φόρου φρουρᾶς.

Ἐκεῖ ἐκαθέσθη ὁ κατὰδικος ἐπὶ τοῦ προετοιμασθέντος
τάφου τοῦ παραινούμενος μ' ὅλην τὴν ζέσιν παρὰ τοῦ ἱε-
ρέως, καὶ ἀφ' οὗ ἐκαλύφθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ του, τοῖς ἐκ τῶν
στρατιωτῶν πυροβολήσαντες κατὰ τῆς κεφαλῆς του τὸν ἐθα-
νάτωσαν εἰς τὴν στήλην. Τοιοῦτο γένην δὲ τελεωθείσης
τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς, ὁ ἱερεὺς ἐνλαφίασεν αὐτὸν με-
τὰς ἀπαιτούμενας θρησκευτικὰς τελετάς.

Ἀλλ' εἰς τὴν ὅποιαν διευθύνω εἰς τὸ Διοικητήριον τοῦ-
το κατὰ χρέος ἐκθεσιν τῆς εἰρημένης κεφαλικῆς ἐκτελέ-
σεως, δὲν δύναμαι ν' ἀποσιωπήσω τὴν γεναιότητα τοῦ
κατὰδικου, ὅστις καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς παρατάξεως

δὲν ἔδειξε τὴν παραμικρὰν δειλίαν τοῦ Θανάτου· ἀλλ' ἐφαίμετο σχεδὸν ὅλος ἀδιάφορος, νουθετῶν τὸ πλῆθος τῶν παρακολουθούντων θεατῶν νὰ λάβωσι παράδειγμα ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν του, καὶ νὰ ζῶσι τιμίως εἰς τὸν κοινωνικὸν τοῦτον βίον διὰ νὰ μὴ γίνωσι μέτεχοι τῆς τύχης του.

Ἐν Καλαμάτῃ, τῇ 17 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ Ἀστυνόμος Ζ. Μαρατᾶς.

Ἐκ Σύρας, 29 Νοεμβρίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ.

Τὴν 20 τοῦ Νοεμβρίου συνεπληρώθη τὸ πρῶτον ἔτος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Καταστήματος, καὶ κατεστρώθη ὁ ἐτήσιος ἰσολογισμὸς του. Ἰδοὺ ἐν περιλήψει τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐργασιῶν του.

Ἔσοδα	Φοίν. Λεπ.	Ἔξοδα	Φοίν. Λεπ.
Ἀμοιβαι καὶ δικαιοῦματα	66,430:16.	Ἀποζημιώσεις	3,036:76
Τόκοι τῶν Κεφαλίων	9,213:51.	Ἔξοδα καὶ μισθοὶ	5,488:55
		Μεσιτεῖαι	302:45
		Δωρεαί	720 —
		Καθαρὸν κέρδος	66,095:91

Φ. 75,643:67

Φ. 75,643:67

Ἐσφαλίσθησαν παρὰ τῆς ἑταιρ. Φ. 4,001,837 —
Εὐωδόθησαν 3,381,368 —

Κίνδυνοι ἐκχερεμεῖς

620,470 —

Ἀπὸ τὸ ἀνωτέρω κέρδος Φ. 66,095:91 θέλουν ἐκπεσθῇ 10 τοῖς 0/10 ἤτοι Φ. 6,609:59 δωρεὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου, καὶ μένουν Φ. 59,486:32 εἰς 548 συμβολὰς πρὸς Φ. 108:55.

Ἀπὸ τὸ καθαρὸν τοῦτο κέρδος 50 0/10 ἐπὶ τῆς προκαταβολῆς ἐκάστης συμβολῆς θέλουν διανεμηθῇ κατ' αὐτὰς εἰς τοὺς μετόχους· τὰ δὲ λοιπὰ ἐναποταμιεύονται διὰ νὰ μοιρασθῶσι μετὰ ἑξ. μῆνας.

Τοιαύτην ἔκδοσιν ἔλαβον εἰς ἓν ἔτος αἱ ἐπιχειρήσεις τοῦ πρώτου Ἑλληνικοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Καταστήματος τῶν θαλασσιῶν κινδύνων, τὸ ὁποῖον ἠγέρθη εἰς τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα μόλις ἐξεληθούσαν ἀπὸ τὸν ζυγὸν τῆς βαρβαρότητος, ἀπὸ τὴν ἀναρχίαν, καὶ ἀπὸ κατὰστασιν ἀβέβαιον. Τί δὲν πρέπει νὰ ἐλπίζωμεν διὰ τὸ ἐξῆς, ὁπόταν διὰ τῶν προσπαθήσεων τῆς Σ. Κυβερνήσεως καὶ τὸ ἐμπόριον ἐμφυχοῦται καὶ ἡ ναυτιλία ὁπωσοῦν τακτοποιεῖται;

Εἰς τὴν πολιτισμένην Εὐρώπην κατέστη τόσον συνεθισμένον πρᾶγμα ἡ ἀσφάλεια, ὥστε ἀπὸ τὰς ἰδιοκτησίας ἐπέρχεν εἰς τὴν ἰδίαν ζωὴν τῶν ἀνθρώπων, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ὠριότητά· ἀλλ' εἰς ἡμᾶς, ἐπειδὴ τα τοιαῦτα εἶναι νεοφανῆ, δὲν πρέπει νὰ φαίνεται παράδοξον ἂν καὶ εἰς τὰς ἐφημερίδας μας ὁμιλῶμεν περὶ ἀσφαλείας, ὡς περὶ πράγματος, τοῦ ὁποίου πρόκειται ν' ἀποδειξώμεν τὴν ὠφέλειαν.

Τίποτε δὲν εἶναι εὐκολώτερον ἀπὸ τὸ νὰ καταλάβῃ τις, ὅτι προσθέτων 1 ἢ 2 0/10 ἐπὶ τὴν ἀξίαν τῆς πραγματείας ἢ τοῦ πλοίου του, διὰ νὰ τὰ ἔχῃ ἀσφαλισμένα, μικρὰ ζημιούται, ἐνῶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἀφόβως διακινδυνεύων τὴν περιουσίαν του μεταξὺ τῶν δυνατοτέρων στοιχείων, ἐπεκτείνει τὰς ἐπιχειρήσεις του, καὶ μῆτε τοὺς ἐκ τῶν πολιτικῶν μεταβολῶν κινδύνους, μῆτε τὰς πειρατείας τρομάζει. Ἦτυχος ἀπὸ ταῦτα ὁ ἔμπορος, ἢ ὁ πλοίαρχος, ὅταν ἔχῃ σύστημα τὴν ἀσφάλειαν, ἂν δὲν ἔχῃ τὴν τύχην ἐχθρᾶν του, ἐλπίζει νὰ

μεταδώσῃ σὺν τὴν περιουσίαν του εἰς τὰ τέκνα του, καὶ ν' ἀποθάνῃ μ' ἀναπαυμένην τὴν συνείδησιν, ὅτι δὲν τ' ἀφίνει ἄπορα· ἐνῶ μεταξύ μας πολλοὶ προσκολλημένοι εἰς τὸ πεπρωμένον, κακὸν καὶ τοῦτο τῆς Τουρκικῆς βαρβαρότητος, ἀπὸ δυστυχίας εἰς δυστυχίαν περιπίπτοντες καταντῶσι ν' ἀποθνήσκωσι πτωχοὶ, πτωχὴν ἀφίνοντες οἰκογένειαν.

Τοιαῦται ἐν ὀλίγοις εἶναι αἱ ὠφέλειαι αἱ ἐκ τῆς ἀσφαλείας. Αἱ δὲ Ἀσφαλιστικαὶ ἑταιρίαι προσδιωρισμέναι ν' ἀπαντῶσι τὰς ζημίας τῶν μερικῶν κατὰ τὸ « ἀλλήλων τὰ βάρη βαρύνετε » ἐξισχύουσιν, ὡς εἰπεῖν, τὴν ἐκ τῶν ἀπευκταίων συντυχημάτων ἀνισότητά, καὶ ἀπὸ τὴν συνεχῇ συνδρομῇ τῶν ἀσφαλιζομένων, συνεπισωρεύουσιν ἀναλόγως τῶν κινδύνων ἀμοιβάς, σιμὰ τῆς κοινωφελείας, ἐνδέχεται ν' ἀναδειξῶσι καὶ ἰδίᾳ τῶν κέρδη μεγὰ καὶ ὅσον ἡ τύχη φανῇ εἰς αὐτὰς βοηθητική.

Τὰ ἐνταῦθα καταστήματα ἔχουσι καὶ ἰδιαιτέρον σκοπὸν, τὴν σύστασι Ἑλληνικοῦ σχολείου, ἀξίου τοῦ ὀνόματος, καὶ ἤδη ἱκανὴ ποσότης ἐκ τοῦ κέρδους τοῦ παρόντος ἐτήσιου ἰσολογισμοῦ θέλει δοθῇ ἐπὶ τοῦτο εἰς χεῖρας τῶν ἐκλεχθισμένων ἐπιτρόπων.

Χθὲς οἱ σύμβουλοι τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Καταστήματος ἀπεφάσισαν ν' αὐξήσωσι τὰς συμβολὰς του εἰς 600 καὶ νὰ προσλάβωσι νέους μετόχους διὰ τὸ δεύτερον ἔτος ἀρχόμενον ἀπὸ τὴν 21 τοῦ Νοεμβρίου, ὥστε τὰ κεφάλαια τῆς ἑταιρίας ταύτης ἠυξήθησαν ἤδη εἰς ἐξήκοντα χιλιάδας δίστηλα.

Δίδομεν τέλος εἰς τὴν παροῦσαν ἔκθεσιν μὲ μόνην καὶ τελευταίαν παρατήρησιν, ὅτι λυπηρὸν μᾶς φαίνεται, πολλοὶ τῶν ὁμογενῶν μας ἐμπόρων, ἔχοντες βάσιν εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις τῶν τὴν ἀσφάλειαν, ν' ἀσφαλιζόνται εἰς ἄλλους τόπους, ἐνῶ ἔχουσιν εἰς τὴν πατρίδα τῶν ἀπάσης ἡσυχίας καταστήματα μὲ τὰς μεγαλητέρας εὐκολίας, καὶ μετριωτέρας ἀμοιβάς, καὶ ν' ἀφίνωσι νὰ δεκατίζονται καὶ κατὰ τοῦτο ἀπὸ τοὺς ξένους.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Παρισίων, 3 Νοεμβρίου.

Κατὰ τὰς ἐκ τοῦ Ἀλγερίου εἰδήσεις, ὁ Σιρπηγὸς Κλωσελ ὠργάνισεν ἤδη ἄρκετὰ στρατεύματα Ἀράβων καὶ Αἰθίοπων συντεταγμένων ὑπὸ ἀξιωματικῶν Γάλλων, καὶ ἐσύστησεν εἰς τὸν τόπον τὰ ἀναγκαῖα δικαστήρια. Τὰ ἔργα τοῦ γεωργικοῦ ἐπιχειρήματος προοδεύουν, καὶ ὅλοι ἐρχονται ἐκ τῶν ἐνδοτέρων τόπων γεωργοὶ διὰ νὰ κατασταθῶσι ἐπὶ τῆς καλλιεργηθητομένης γῆς. Οἱ δὲ μέτεχοι τοῦ ἐπιχειρήματος καταβάλλουν προθυμότερα τὰ ἀναγκαῖα κεφάλαια. Ἡ ἐμπιστοσύνη τῶν ἐντοπίων πρὸς τὴν Κυβέρνησιν αὐξάνει καὶ ἡμέραν, καὶ ἐπιθυμοῦν θερμότερα, νὰ ἴδωσι τὸν τόπον τῶν κατασταθέντων Γαλλικῶν ἀποικίων.

— Κατεσκευάσθη ἤδη ἐν Τολλῶνι χαμηλὸν τι πλοῖον, καταρτισμένον ὡς κορβεῖλα, ἔχον στρόφιγγας ἐν τοῖς καταστρώμασι ὑποκάτω τοῦ καταστρώματος. Εἶναι δὲ προσδιωρισμένον νὰ ὑπάγῃ τὸ ἔαρ εἰς Αἴγυπτον, συνδεδεμένον ἀπὸ ἐν ἀτμόπλοον, διὰ νὰ σηκώσῃ τὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὀδεύον, Βελόνην τῆς Κλεοπάτρας λεγόμενον, καθὼς καὶ δύο ὀδεύσκους τοῦ ἐν τῇ Ἀνω Αἴγυπτι Λεῦξυρος, καὶ νὰ τοὺς μετακομίσῃ εἰς Παρισίους. Αἱ δαπάναι τῆς

μετακεριδῆς αὐτῶν ὑπολογίζονται εἰς 300,000 Φράγκα, ἐξ ὧν τὰ 180,000 ἐξωδεδῆσαν εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ εἰρημένου πλοίου.

Ἐκ Λονδίνου, 4 Νοεμβρίου.

Αἱ ἐκ τῆς Ὀλλανδίας εἰδήσεις μᾶς ἐπιβεβαιοῦν σήμερον τὰς ὁποίας ἔχουμεν περὶ συνδιαλλαγῆς ἐλπίδας. Ἡ προσωρινὴ Κυβέρνησις τῶν Βρυξελλῶν συγκατένευσεν εἰς ἀνακωχὴν τρίμηνον.

— Ἐν τῇ τῶν Λόρδων ἐκκλησίᾳ τῆς 3 ὁ Λόρδος Καγκελάριος ἐπρότεινε τὸ περὶ ἐπιτροπεύσεως τῆς ἀνηλίκου διαδοχῆς τοῦ διαδήματος, τῆς Πριγκιπίσσης Βικτωρίας τοῦ Κέντ. Νομίζει δὲ ἀδιστακτικῶς ὅτι ὅλοι θέλουσιν συμφωνῆσαι τὸ νὰ ἐπιτροπευθῇ τὸ παιδίον παρὰ τῆς μητρὸς τοῦ τῆς Δουκίσσης τοῦ Κέντ (*). Ἐπρόσθεσε δὲ ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον σκεψάμενον ἀπέρριψε πᾶσαν ἰδίαν ἐπιτροπικὴν συμβουλίαν, καὶ προτείνει εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἔχῃ ἡ Δούκισσα τοῦ Κέντ τελείαν τὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν μέχρι τῆς ἡλικιώσεως τῆς θυγατρὸς τῆς. Ὁψέποτε δὲ ὁ Μεγαλειώτατος Γουλιέλμος Δ' ἀφήσῃ μετὰ τὸν θάνατόν του ἀνήλικον παιδίον, ἡ ἐννοησάσα βασιλισσα θέλει ἐπιτροπεύει κατὰ τὸν αὐτὸν ὅρον τὸ βασιλεῖον μέχρι τῆς ἡλικιώσεως τοῦ παιδίου ἐκείνου.

— Ἐν τῷ Συνεδρῷ τῶν Κοινῶν ὁ Καγκελάριος τοῦ Θησαυροῦ ἐπρότεινε 160,000 Λίτρ. Στερλίγγας ἐλάττωσιν τῶν πολιτικῶν δαπανῶν, αἵτινες προσδιωρίζοντο τοιοῦτοτρόπως εἰς 970,000 Λ. Σ. Διήρесе δὲ αὐτὰς εἰς δέκα κεφάλαια τὰ ἑξῆς: α. Διὰ τὰ οἰκιακὰ καὶ ἰδιαίτερα τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλίσσης ἔξοδα 110,000 Λίτρ. β. Διὰ τοὺς μεγάλους ἀξιωματικούς τοῦ διαδήματος, εὐγενεῖς ἐν ἀντιμισθίᾳ, κατάστημα τοῦ βασιλικοῦ οἴκου, κτλ. 140,546 Λίτρ. γ. Πρόχειρα ἀναλώματα τοῦ βασιλικοῦ οἴκου, προμηθεύσεις κτλ. 210,000 Λ. δ. Φιλοφρονίαι καὶ ἐλεημοσύναι τοῦ Βασιλέως 22,000 Λ. ε. Ἀντιμισθίαι ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ καταλόγου 74,000 Λ. ς. Εἰς τοὺς παρὰ ταῖς ξέναις Αὐλαῖς Ὑπουργοὺς 186,000. Τὰ ἄλλα κεφάλαια ἀφιερώνονται εἰς ὑπουργίαν ἐξηρημέναν ἐκ τῶν κληρονομικῶν προσόδων τοῦ διαδήματος, εἰς τὰς ἀπρεσβήτους δαπάνας ὅλων τῶν προσλαβόντων πολιτικῶν καταλόγων κτλ.

Ἡ πρότασις αὕτη ψηφισθεῖσα ἐν μυστικῇ ἐκκλησίᾳ τὴν 4 Νοεμβρίου κατὰ τὴν πρότασιν τοῦ Ὑπουργείου, δὲν ἀπεδέχθη, ἀλλ' ἔμενε νὰ ἐπεξεργασθῇ πρῶτον ἀπὸ ἐπίτηδες ἐπιτροπῇ τοῦ Συνεδρίου.

Τὴν ἐπαύριον 5 Νοεμβρίου, ὁ Λόρδος Βέλγικτων εἰσελθὼν εἰς τὸ Συνέδριον τῶν Λόρδων ἀνήγγειλεν ὅτι, κατὰ συνέπειαν τῶν ἐν τῷ Συνεδρῷ τῶν Κοινῶν γενομένων τὴν προτεραίαν, ἡραγκάσθη νὰ δώσῃ τὴν παραίτησίν του εἰς τὸν Βασιλέα, ὅπως τὴν ἐδέχθη. Ταυτοχρόνως δὲ καὶ ὁ Κύριος Ρ. Πήλος, ἔδωκε τὴν αὐτὴν ἀγγελίαν εἰς τὸ Συνέδριον τῶν Κοινῶν περὶ τῆς ἰδίας αὐτοῦ παραίτησεως καὶ τῶν συλλειτουργῶν του.

10 Νοεμβρίου — Ὁ Χρόνος δημοσιεύει σήμερον τὴν σύστασιν τοῦ νέου ὑπουργείου κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον:

(*) Ἡ Δούκισσα τοῦ Κέντ, γυναικαδελφὴ τοῦ Βασιλέως Γουλιέλμου Δ', ἔχει 44 χρόνων ἡλικίαν. Θυγάτηρ δὲ τοῦ μακαρίτου Δουκὸς Σάξ Κεσούργου, καὶ γῆρα ἐκ πρώτων γάμων τοῦ Πριγκίπου Λινάργου, ἐνυμφεύθη τὸν Δούκα τοῦ Κέντ τὴν 11 Ἰανουαρίου 1830. Ἡ δὲ Πριγκίπισσα Βικτωρία εἶναι δωδεκάετης, καὶ μόνον ὁ 18 χρόνος εἶναι ἡ νόμιμος ἡλικία τῶν γυναικῶν ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ. Σημ. τοῦ Εκδότου.

Ὁ Λόρδος Γραϊ, Ἀρχὼν τοῦ Θησαυροφυλακείου.
Ὁ Κύριος Βρούχαν, Μέγας Λογιστής (Λόρδος Καγκελάριος) Πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου τῶν Λόρδων.

Ὁ Λόρδος Ἀλθόρπος, Καγκελάριος τῆς Προσόδου.
Ὁ Λόρδος Μελβούριος, Ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν.
Ὁ Λόρδος Πάλμερστον, Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν.
Ὁ Λόρδος Γαδέριχς, Ὑπουργὸς τῶν Ἀποικιῶν.
Ὁ Λόρδος Ὀκλαϊνδος, Ἐπιστάτης τοῦ Νομισματοκοπείου, καὶ Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἀρχείου.
Ὁ Κύριος Γράντης, Πρόεδρος τοῦ Λογιστικοῦ Ἀρχείου.
Ὁ Κύριος Ἰάκωβος Γράαμ, Ἀρχὼν τοῦ Ναυαρχείου.
Ὁ Μαρκίων Λανζῶνος, Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου.
Ὁ Λόρδος Δυράμ, Λόρδος τῆς Ἰδιαιτέρας Σφραγίδος.
Ὁ Λόρδος Ὀκλαϊνδος, Καγκελάριος τοῦ Δουκάτου τῆς Λαγκαστρίας.

Ὁ Διὺξ Ῥιχμόνδος, Γενικὸς Διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων.
Ὁ Κύριος Βιλλούχης Γόρδων, Ἐφορὸς τοῦ Πυρρολοικοῦ.
Ὁ Λόρδος Ἴλλος, Ἀρχιστράτηγος.
Ὁ Κύριος Δέμμαν, Γενικὸς Συνήγορος.
Ὁ Κύριος Ὀρνος, Γενικὸς Ἐπιμελητὴς τῶν Δικῶν.
Ὁ Λόρδος Ἀγγλεσης, Ἐξάρχης (Ἀντιβασιλεὺς) τῆς Ἰρλανδίας.

Ὁ Λόρδος Σκάνλες, Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Ἰρλανδίας.
Ὁ Λόρδος Πλεύγκελς, Λόρδος Καγκελάριος τῆς Ἰρλανδίας.

Ὁ Κύριος Παμφάθρ, Γενικὸς Συνήγορος τῆς Ἰρλανδίας.
Ὁ Διὺξ Δεβουτίζος, Λόρδος τοῦ Κοιτίου.

— Ὁ Λόρδος Γραμβίλλας, στέλλεται πάλιν Πρόεδρος εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ ὁ Κύριος Φρεδερίκος Λάμπος εἰς τὴν Ἰταλίαν.

Ἐκ Βρυξελλῶν, 5 Νοεμβρίου.

Διεκήρυξεν ὁ Βασιλεὺς τῆς Προυσίας ὅτι θέλει τὴν εἰρήνην, ὅτι δὲν θέλει μεσολαβῆσαι εἰς τὰ πράγματα τῶν Κάτω - Χωρῶν, ὅτι θέλει ἀντισταθῇ εἰς μικροὺς τινὰς τῆς Γερμανίας ἡγεμόνας ἐπιθυμῶντας νὰ πολεμήσωσι, καὶ ὅτι ἡ παρὰ τῆς Βελγικῆς Κυβερνήσεως κατάσχεσις τοῦ Μεγάλου Δουκάτου τοῦ Λουξεμβούργου τὸν ἐξέπληξε μὲν θαρρῆναι ὅμως εἰς τὰς περὶ τούτου εὐχαρίστους διασαφίσεις.

(Journal des Débats.)

ΝΑΥΤΙΛΙΑ.

ΛΙΜΗΝ ΠΟΡΟΥ. Κατὰ τὸν Νοέμβριον.

ΚΑΤΑΠΑΟΥΣ 9 πλοῖα, ἐκ τῶν ὧν τὰ μὲν εἰς Ἑλληνικά, 1 δ' Ἀγγλικόν, 1 Ῥωσικόν καὶ 1 Σαρδωνικόν.

Ἐλθόντα, 2 μὲν εἰς Αἰγίνης, 1 δ' ἐκ Μελώνης, 1 ἐκ Μάλτας, 1 ἐκ Σπιτσῶν, 1 ἐκ Σύρας, 1 ἐκ Θεσμίων, 1 ἐκ Πάτμου καὶ 1 ἐξ Ἀμυροῦ.

Καὶ πλοῖα 253 ἐλθόντα ἐκ διαφόρων μερῶν, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ φορτωμένα.

Εἰδνη εἰσαχθέντα. Πορτογάλλια, λάδι, κάστανα, τυρὶ, κρασί, ρακί, κατράμι, σιτάρι, ξύλα, ἀραβόσιτος, κηρί, βαμβάκι, ἄλας, σόκα, σαποῦνι, λειμόνια, ἀνθρακες, κύτρα, ζῶα, ξυλῖα, ρίζι, μέταξα, ρόμ, ὄσπρια, ὀψάρι, ἀλευρα, παξιμαδί, σταρίδες.

ΑΠΟΠΑΟΥΣ. 10 πλοῖα, ἐξ ὧν 2 μὲν Ἀγγλικά, 7 δ' Ἑλληνικά καὶ 1 Ἰόνιον.

Διευθυνθέντα, 4 μὲν εἰς Κωνσταντινούπολιν, 1 δ' εἰς Μάλταν, 1 εἰς Αἰγίαν, 1 εἰς Σύρον, 2 εἰς Ναύπλιον καὶ 1 εἰς Ἀλεξάνδρειαν.

Καὶ πλοῖα 267 διευθυνθέντα εἰς διάφορα μέρη, τὰ μὲν εὐκαίρα τὰ δὲ φορτωμένα.

Εἰδνη ἐξαχθέντα. Μέλι, λειμόνια, ἀνθρακες, βαμβάκι, καὶ ἐκ τῶν εἰσαχθέντων διάφορα εἶδη.

Αριθ. 100.

Έτους Ε.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.
Έτησίαν Φοίνικες 36
Έξαμηνιαίαν 18
Τριμηνιαίαν 9
Αι συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῇ
Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπι-
στάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

20 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1830.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ. Παρακαλοῦνται οἱ συνδρομηταί τῆς ἐφημερίδος, ὅσων τὸ ἑξαμηνιον λήγει εἰς τὸ τέλος τοῦ παρόντος μηνός, νὰ προκαταβάλωσιν ἐν καιρῷ τὴν νέαν συνδρομὴν, διὰ νὰ μὴ διακοπῇ ἡ πρὸς αὐτοὺς ἀποστολὴ τῶν φύλλων.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Διὰ διατάγματος ὑπ' Ἀρ. 136 τῆς 7 Δεκεμβρίου,
Ὁ Κύριος Γουστάβος Δε Βρέδε διωρίσθη Ταγματάρχης
τῶν Ἐπιτελῶν ἀνώτερος φρούραρχος εἰς Π. Πάτρης, ἀντὶ τοῦ
παραιτηθέντος Ἀντισυνταγματάρχου Κυρίου Ραυϊκῶφ.

Ἀρ. 138. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' Ἀρ. 24 διάταγμα ἐκδοθὲν κατὰ
τὴν 5 τοῦ παρελθόντος Μαΐου, περὶ συστάσεως τοῦ Τυπικοῦ
Τάγματος·

Θεωροῦντες, ὅτι δὲν ἐπστρέπετο, εἰμὴ ὁ ὀργανισμὸς μόνον
ἐνὸς λόχου ὑπὸ τὸ ὄνομα Λόχος Διδακτικὸς·

Θεωροῦντες, ὅτι διὰ τὴν πρόσδον τῆς τακτοποιήσεως
εἶναι ἀνάγκη νὰ διδαχθῇ ὁ ὀργανισμὸς τοῦ Τάγματος·

Ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Τακτικοῦ
καὶ Στρατηγοῦ Ὑπασπιστοῦ τῆς Κυβερνήσεως Κυρίου Γεράρ-
δου, καὶ ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν
Γραμματέως,

Διατάττομεν.

1. Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Τακτικοῦ θέλει διοργανίσει
τὸ Τυπικὸν Τάγμα σχηματίζων τοὺς λόχους βαθμυδὸν καὶ
κατὰ τὴν ἀνάγκην τῶν προστιθεμένων στρατιωτῶν.

2. Τὸ Τυπικὸν Τάγμα θέλει συγκεισθαι ἀπὸ ἑξ λόχους,
τῶν ὁποίων ἡ δύναμις κατὰ μὲν ἐλάχιστον ὅρον θέλει εἶσθαι
ἐξ ὀγδοήκοντα, ἀριθ. 80, κατὰ δὲ μέγιστον ἐξ ἑκατὸν, ἀριθ.
100.

3. Ἐκαστος λόχος εἰς τὸ Τάγμα θέλει ἔχει τοὺς αὐτοὺς,
ὥς καὶ τὸ Τακτικόν, ὑπαξιωματικούς καὶ ἀξιωματικούς,
ὑποτελεῖς καὶ ἐπιτελεῖς, καὶ μίαν, πρὸς τοῖς τυμπανισταῖς,
σάλπιγγα.

4. Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺ θέλει διακοι-
νώσει τὸ παρὸν διάταγμα πρὸς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ
Τακτικοῦ Ὑπασπιστὴν Στρατηγὸν τῆς Κυβερνήσεως Κ. Γε-
ράρδον, ὅστις ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσίν του.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 7 Δεκεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Ἀρ. 141. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΚΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' Ἀρ. 140 διάταγμα περὶ συστά-
σεως καὶ διοργανισμοῦ Στρατιωτικῶν Δικαστηρίων,
Διατάττομεν.

1. Κατὰ μὲν τὸ Δικαστήριον τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος
διορίζονται,

Γεώργιος Βαρνακιώτης	Πρόεδρος.
Διαμάντης Ζέρβας	Μέλη.
Στάθης Κατσιογιάννης	
Νικόλαος Τσαβέλας	
Ἀνδρέας Ἰσκού	

Δῆμος Τσέλιος
Ἰωάννης Κουτσονίκας

Γεώργιος Λάμπρου Ζέρβας, Ἐπίτροπος τῆς Κυβερνήσεως.
Γεώργιος Γαζής, Εἰσηγητὴς Γραμματεὺς.

2. Κατὰ δὲ τὸ Δικαστήριον τῆς Ανατολικῆς Ἑλλάδος,
Πρόεδρος.

Νότης Βότσαρης	Μέλη.
Γεώργιος Διβουνιώτης	
Διονύσιος Εὐμορφόπουλος	
Τόλιας Λάζου	
Σπύρος Μήλιος	Μέλη.
Ἰωάννης Κλίμακας	
Βασίλειος Μπουσγος	

Μάρκος Γγίλης, Ἐπίτροπος τῆς Κυβερνήσεως.
Δημήτριος Σαλτέλης, Εἰσηγητὴς Γραμματεὺς.

3. Κατὰ δὲ τὸ Ἀναθεωρητικὸν Δικαστήριον,

Δημήτριος Πλαπούτας,	Πρόεδρος.
Χριστόδουλος Χ. Πέτρου,	Μέλη.
Βασίλειος Πετιμεζᾶς,	
Μακρυ—ἰωάννης,	
Σταυριανὸς Καπετανάκης,	

Κατὰ τὴν ἀνάγκην ἀκολουθῶς θέλουν διορισθῇ ὁ Δημό-
σιος Συνήγορος καὶ ὁ Εἰσηγητὴς.

4. Τὸ μὲν τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος Δικαστήριον θέλει
παρεδρεύει ἐν Μεσολυγγίῳ, τὸ δὲ τῆς Ανατολικῆς ἐν Σαλῶ-
νοις, τὸ δ' Ἀναθεωρητικὸν ἐν Ἀργεῖ.

5. Ἐκαστος, ἐκτὸς τοῦ κατὰ τὸν βαθμὸν τοῦ μισθοῦ,
θέλει προσαπολαύει κατὰ μῆνα:

Ὁ μὲν Πρόεδρος	Φοίνικας 80.
Τὸ δὲ μέλος	ἐὰν χιλιάρχος 50.
	ἐὰν πεντακοσίάρχος 30.
	ἐὰν ἑκατόνταρχος 20.

Ὁ δὲ Εἰσηγητὴς Γραμματεὺς Φ. 140 κατὰ μῆνα.

6. Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως θέλει διακοινώσῃ τὸν διορισμὸν εἰς ἕκαστον καὶ τὴν ἐναρξιν τῶν χρεῶν τῶν κατὰ τὸ νέον ἔτος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 10 Δεκεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Ἀρ. 142. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐγκύκλιος εἰς τὰ
ἑλαφρὰ Σώματα.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τινὲς τῶν Ἀρχηγῶν τοῦ ἐλαφροῦ Στρατεύματος ἀνέφερον διὰ τῆς Γραμματείας τὴν ἐπιθυμίαν πολλῶν τῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν, τοῦ νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὸ Τυπικὸν Τάγμα. Δὲν ἀμφισβάλλομεν βέβαια, ὅτι ὁ πρῶτιστος σκοπὸς τῶν εἶναι ἡ γύμνασις τῆς ἐσωτερικῆς καὶ Οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας, καὶ τελευταῖον ἡ ἐπιστροφή τῶν εἰς τὰ ἴδια Τάγματα, ὅπου θέλουσιν ἀποδειχθῇ πλειότερας ὠφελείας ἄξιοι.

Ἀποδεχόμενοι τὴν εὐγενῆ προθυμίαν τῶν συγκατενεύσαμεν εἰς τὴν αἰτήσιν τῶν, καὶ διατάξαμεν ἐπομένως νὰ γίνωσι δεκτοί,

Εἰς ἀξιωματικὸς,

Δύο λοχίαι,

Δύο δεκανεῖς,

Δέκα στρατιῶται.

Ἀποδεχόμενοι τοὺς προκαταλαβόντας τὰς αἰτήσεις τῶν, δὲν ἐννοοῦμεν ν' ἀποκλείσωμεν ποσῶς τοὺς μὴ φθάσαντες ν' ἀναφέρωσι. Τιαύτη πρᾶξις ἤθελε νομισθῇ δικαίως πλεονέκτημα τινῶν μόνον ταγμάτων, ἀντίκειται καὶ εἰς τὸν σκοπὸν μας, ἐπαμβλύνει καὶ τὸν ζῆλον τῶν στρατιωτῶν, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔχει, εἰμὴ εὐαρέστησιν, ἕκαστος τῆς μέχρι τοῦδε σώφρονος διαγωγῆς τῶν.

Ἐνομίσαμεν λοιπὸν δίκαιον νὰ κοινοποιηθῇ ἐξ ἴσου τὸ μέτρον τοῦτο καὶ πρὸς τὰ μὴ φθάσαντα ν' ἀναφέρωσι τάγματα, καὶ νὰ προσκληθῶσι καὶ ἐκ τούτων, ἃ τινὲς ἐπιθυμῶσι νὰ συμμετέξωσι τῆς χάριτος ταύτης.

Οἱ ἀποδεχόμενοι εἰς τὸ Τυπικὸν θέλουσι μισθοδοτεῖσθαι, καὶ ἐνδύεσθαι ἐνταῦθα, ἀλλὰ δὲν θέλουσι λείπει, τοῦ ν' ἀποτελῶσι μέρος εἰς τὸ ἀντικὸν ἐλαφρὸν Τάγμα, ὅπου μετὰ τὴν καιρὸν πρέπει πάλιν νὰ ἐπιστρεφῶσιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 10 Δεκεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς
Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Ἀρ. 143. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Παρατηροῦντες, ὅτι τὸ ἐν Σαλαμῖνι στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον στερεῖται ἱμπερου ἱατροῦ πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν στρατιωτικῶν τῆς κατὰ τὴν Ἐλευσίαν στρατιωτικῆς Μοίρας.

Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν Γραμματέως,

Διατάττομεν.

Α. Ὁ Κ. Ἀπόστολος Μαυρογένης διορίζεται ἱατρὸς κατὰ τὴν Σαλαμῖνα στρατιωτικοῦ Νοσοκομείου.

Β'. Ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν Γραμματεὺς θέλει ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 13 Δεκεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς
Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Ἀρ. 278. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Γνωρίζοντες πρέπον νὰ βελτιωθῶσιν αἱ ὑπάρχουσαι φυλακαὶ, ἢ καὶ νὰ οἰκοδομηθῶσιν ἐκ θεμελίων νέαι, ὅπου δὲν ὑπάρχουσι, καὶ ὅπου εἶναι ἀναγκαῖαι ἵνα μὴ αἱ προσπάθειαι τῆς δικαστικῆς δυνάμεως ἀποβῶσι μάταιαι, τόσον ἵνα τιμωρῶνται δικαίως ὅσοι ὑποπίπτουν εἰς ποινὴν φυλακιστέως, ὅσον ἵνα μὴ παραμελῶνται πρὸς τοὺς φυλακισμένους τὰ χρεὴ τῆς φιλανθρωπίας, σύμφωνον μὲ ἐκείνα τῆς δικαιοσύνης.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,
Ψηφίζομεν.

1. Ὅσαι φυλακαὶ ὑπάρχουσι, καὶ ὅσαι ἄλλαι φυλακαὶ θέλουν οἰκοδομηθῇ, τόσον αἱ πρῶται θέλουν μεταρρυθμῆθαι, καθ' ὅσον αἱ δευτέραι θέλουν κατασκευασθῇ, ὡς τὸ ἀκόλουθον ἄρθρον.

2. Ἐκάστη φυλακὴ πρέπει νὰ εἶναι διηρημένη εἰς τρία γενικά τμήματα.

1. Τὸ διὰ τοὺς χρηματικῶς ὀφειλέτας, καὶ τοὺς ἐπανορθωτικῶς κρατούμενους.

2. Τὸ διὰ τοὺς ἐγκαλούμενους δι' ἐγκλήματα.

3. Τὸ διὰ τοὺς καταδικασθέντας.

3. Ἐκαστον γενικὸν τμήμα θέλει περιέχει ἰδιαιτέρα τμήματα, διὰ νὰ θέτῶνται οἱ κρατούμενοι κατὰ τὴν φύσιν τοῦ ἐγκλήματος.

4. Ἐκάστη φυλακὴ θέλει περιέχει μίαν αἴθουσαν, εἰς τὴν ὁποῖαν οἱ κρατούμενοι ὀρεῖται νὰ ἐργάζωνται τὴν τέχνην, ἢ τὸ ἐπιτηδεύμα τῶν.

Περὶ τῶν φυλακῶν.

1. Ἐκάστη φυλακὴ ἔχει ἓνα φύλακα.

2. Οὗτος διορίζεται παρὰ τοῦ Διοικητοῦ.

3. Ο Διοικητὴς παραχωρεῖ τὴν ἀναγκαίαν ἐκτελεστικὴν δύναμιν εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ φύλακος.

Περὶ τῆς φυλακίσεως.

4. Κανεὶς φυλακὴ δὲν παραλαμβάνει κανένα εἰς τὴν φυλακὴν, πρὶν ἢ ὁδηγῶσα αὐτὸν ἐκτελεστικὴ δύναμις νὰ τὸν χορηγήσῃ τὴν παρὰ τῆς ἀνηκούσης ἀρχῆς διαταγὴν.

Ἐπειδὴ δ' ἕκαστος διευθυντὴς δημοσίου ἐκτελεστικῆς δυνάμεως ἔχει δικαίωμα νὰ κρατῇ τὸν ἐπ' αὐτοφύρῳ πράττοντα ἐγκλήματι, ὁ φύλαξ παραλαμβάνει τὸν κρατηθέντα ἢ τοὺς κρατηθέντας, λαμβάνων παρ' αὐτοῦ τοῦ διευθυντοῦ τῆς δυνάμεως τὴν δηλοποίησιν τοῦ ἐγκλήματος.

Ἡ παρὰ τοῦ διευθυντοῦ δηλοποίησις ἐκθέτεται ἐγγράφως ἀπὸ τὸν φύλακα, καὶ ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν διευθυντὴν, ἢ ἀπὸ δύο μάρτυρας.

5. Ὁ φύλαξ κρατεῖ βιβλίον, ὅπου σημειοῖ τὴν ἡμέραν, τὴν ὥραν, τὸν μῆνα, καὶ τὸ ἔτος τῆς παραλαβῆς τοῦ φυλακισμένου, τὴν συνοδεύουσαν αὐτὸν διαταγὴν χρονολογουμένην, καὶ τὴν ἐξουσίαν, ἣτις τὴν ἐξέδωκε, κατὰ τὸν ἐπισυναπτόμενον τύπον.

6. Ἡ διαταγὴ πρέπει νὰ περιέχῃ τὴν αἰτίαν.

7. Ὁ φύλαξ εἶναι ὑπόχρεως νὰ θέτῃ τὸν φυλακισμένον κατὰ τὴν αἰτίαν εἰς τὸ ἀρμόδιον τμήμα τῆς φυλακῆς.

8. ὁ φύλαξ ὀφείλει ν' ἀναφέρεται ἀμέσως εἰς τὴν ἀνήκουσαν ἐξουσίαν κατὰ τὸν ἄνω τύπον.

9. Ὄταν παραλαμβάνῃ τινὰ ἀπὸ τὸν διευθυντὴν τῆς δυνάμεως, διὰ νὰ τὸν φυλακίσῃ δυνάμει δηλοποιήσεως αὐτοῦ, δίδει τὴν εἰδήσιν εἰς τὸν Ἀστυνόμον κατὰ τὸν αὐτὸν τύπον.

10. Οἱ φυλακίζόμενοι διὰ πληρωμὴν χρηματικῶν χρεῶν, ἢ δι' ὑποψίαν δραπετευσέως, θέτονται εἰς τὰ ἐπανορθωτικὰ τμήματα.

11. Διὰ τοὺς τοιοῦτους φυλακισμένους λαμβάνει χώραν τὸ ἄρθρον 212 τῆς πολιτικῆς διαδικασίας.

12. Οἱ διὰ κατηγορίαν ἐγκλήματος φυλακισμένοι, ἐὰν ζητήσουν τροφοδοσίαν, καὶ ἀποδειχθῇ ἡ πτωχεία των, εἶναι εἰς ἔαρος τοῦ ἐγκυλοῦντος ιδιώτου.

Ὄταν τὸ ἐγκλημα εἶναι δημόσιον, καὶ ὁ ἐγκυλῶν ιδιώτης ἢ εἶναι πτωχός, ἢ δὲν εἶναι εἰς ἔτοιμον στάσιν τοῦ νὰ πληρώνῃ, ἡ τροφοδοσία δίδεται ἀπὸ τὸ δημόσιον, τὸ ὁποῖον χορηγεῖ πιστίν, διὰ νὰ πληρωθῇ κατὰ τὴν ἀπόφασιν.

Πρὸ τῆς ὀριστικῆς ἀποφασέως, ἐὰν ὁ ἐγκυλῶν ιδιώτης ἔχῃ τὰ μέσα, τὸ δημόσιον ἀποζημιούται.

13. Οἱ εἰς ὁποιαδήποτε ἐγκληματικὴν ποινὴν κατάδικοι, ἐὰν ζητήσουν τὴν τροφοδοσίαν, καὶ ἀποδειχθῇ ἡ πτωχεία των, εἶναι εἰς ἔαρος τῆς Κυβερνήσεως.

14. Ἡ τῆς πτωχείας ἀπόδειξις γίνεται δι' ἐνόρκου πιστοποιητικοῦ τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου, ἢ τοῦ ἐφημερίου τῆς ἐν τῇ πόλει ἐνορίας, ἐπιβεβαιουμένου μετὰ τὴν ὑπογραφὴν ἐνὸς τουλάχιστον τῶν Δημογερόντων, ὅτι ὁ δεινὰ εἶναι πτωχός, ἢ γοῦν ὅτι δὲν ἔχει τιποτέ, ἢ ὅτι δὲν ἔχει κατάστασιν πλειοτέραν τῶν 80 Φλινικῶν εἰς κινήτῃ, καὶ τῶν 120 Φοινίκων εἰς ἀκινήτῃ.

15. Κανεὶς δὲ δύναται νὰ μετατεθῇ ἀπὸ μίαν φυλακὴν εἰς ἄλλην, ἂνευ ῥητῆς διαταγῆς τῆς ἀνηκούσης ἐξουσίας.

16. Οἱ εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν κατάδικοι, εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ἐργάζωνται.

17. Ἡ ἐργασία συστάται εἰς ἀναλόγους τέχνας, ἢ ἐπιτηδεύματα ἐνεργούμενα ἐντὸς τῆς φυλακῆς, καὶ ἡ ποινὴ δὲν ὑπερβαίνει τὰ δύο ἔτη.

18. Ὁ τόπος τῆς ἐργασίας εἶναι μέρος τῆς φυλακῆς ἐπὶ τούτῳ διωρισμένον.

19. Οἱ φυλακισμένοι διὰ ποινὴν ὑπερβαίνουσιν τὰ δύο ἔτη δύναται νὰ μετατεθῶσιν εἰς τὴν κεντρικὴν φυλακὴν.

Δι' ἐργασίας, εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκεινται οἱ ἐν τῇ κεντρικῇ φυλακῇ κατάδικοι, εἶναι διαφόρων εἰδῶν, ἀναλόγως τοῦ κειροῦ τῆς ποινῆς.

1. Οἱ ἀφ' ἐνὸς μέχρι τῶν 3 ἐτῶν κατάδικοι ἐργάζονται εἰς τὴν γεωργίαν.

2. Οἱ μέχρι τῶν 4, εἰς τὸ ναυπηγεῖον.

3. Οἱ μέχρι τῶν 5, εἰς τὴν ἐπισκευὴν τῶν ὀχυρωμάτων.

4. Οἱ μέχρι τῶν 6, εἰς τὴν ἀντακίνισιν, ἢ ἐπισκευὴν τῶν δημοσίων ὁδῶν.

5. Οἱ μέχρι τῶν 10, εἰς τὴν καθάρσιν τῶν λιμένων.

6. Οἱ ἐπέκεινα τῶν 10 ἐτῶν, εἰς τὰ μεταλλεῖα.

20. Ὅλοι οἱ κατάδικοι, ἐνὸς εὐρίσκονται εἰς τὴν ἐργασίαν τῆς 1, 2, 3 καὶ 4 κλάσεως, φέρουν ἐπὶ τοῦ ἐνδυματός αὐτῶν εἰς τὸν δεξιὸν ὄρθρον σημεῖον, περὶ τὸν Ἑλληνικὸν ἀριθμὸν τοῦ χρόνου τῆς καταδικῆς.

21. Ὅλοι οἱ κατάδικοι εἰς τὴν ἐργασίαν τῆς 5 καὶ 6 κλάσεως, οἱ μὲν φέρουν σιανδάλια ἐκ τμημάτων διαφόρων χρωμάτων, οἱ δὲ ἐπανωφόριον, ἢ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς μαῦρον.

22. Ἡ ἐσωτερικὴ καθαρὸτης τῶν φυλακῶν, ὁ καιρὸς τῆς προσευχῆς πρωτῆς καὶ ἐσπέραν, ὁ τῆς ἐργασίας, ὁ τῆς ἀνέσεως,

ὁ τοῦ γεύματος, ὁ τῆς εἰς τὴν φυλακὴν ἐπανόδου, ὅλα ταῦτα προσδιορίζονται ἀπὸ ἰδιαίτερον κληρονομὸν ἀφορῶντα τὰ χρεῖα τοῦ φύλακος.

Ὁ κανονισμὸς οὗτος γίνεται παρὰ τοῦ Διοικητοῦ καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου, καὶ ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ὄταν οἱ κατάδικοι εὐρίσκονται εἰς τὰς ἐργασίας τῶν διαφόρων κλάσεων, κατὰ τὸ 19 ἄρθρον, ὁ διευθυντὴς ἐκάστης ἐργασίας θέλει ἐκπληροῦν τὰ χρεῖα τοῦ φύλακος, κατὰ τὸν ἐδικὸν κανονισμὸν, τὸν ἀφορῶντα τὰ χρεῖα τοῦ διευθυντοῦ τῶν ἐργασιῶν, καὶ τὸν ὁποῖον θέλουν κάμει ὁ Διοικητὴς καὶ ὁ Πρόεδρος, ἐπικυρωθησόμενον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

23. Καθ' ὅσον καιρὸν λείπουν οἱ κατάδικοι ἀπὸ τὴν ἐργασίαν, ἡ τροφή των εἶναι εἰς ἔαρος τοῦ φύλακος τῆς φυλακῆς.

24. Ὁ διευθυντὴς τῆς ἐργασίας εἶναι ὑπόχρεως νὰ δίδῃ εἰς τὸν φύλακα ἀνὰ πᾶσαν ἐσπέραν κατάλογον, διαλαμβάνοντα τὰ ὀνόματα τῶν ἐργασθεντῶν· ὁ φύλαξ σημειοῖ εἰς ἐπιτηδὲς βιβλίον, εἰς τὴν στήλην τοῦ . . . ὅτι ὁ . . .

. . . ἤργασθη, καὶ ἀναφέρει τὸν ἀριθμὸν τοῦ καταλόγου τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἐργασίας.

25. Ἡ μερὶς ἐκάστου καταδίκου θέλει πιστοῦσθαι, καθ' ἐκάστην ἐργασίαν ἡμέραν, μετὰ τὸ ἡμισυ τῆς συνήθους δαπάνης ἐνὸς ἐλευθέρου ἀνθρώπου. Ὄταν δὲ τελειώτῃ τὴν ποινὴν, τότε λογίζονται ὅσα εἶναι εἰς ἔαρος του, καὶ ὅσα περισσεύουν τὸν παραδίδονται τὴν στιγμὴν τῆς ἀπολύσεώς του.

Ἐὰν ἔχῃ σύζυγον, ἢ τέκνα, δύναται προσέτι νὰ γίνεται ὁ ὑπολογισμὸς κατὰ μῆνα, καὶ τὸ περισσεῖον, ἂν ὑπάρχῃ, δίδεται εἰς τὴν σύζυγον, δι' ἐκτετῆ, καὶ διὰ τὰ τέκνα.

Ἡ εἰς χρέωσιν τοῦ καταδίκου μερὶς σχηματίζεται ἀπὸ τὴν δαπάνην τῆς τροφῆς, τῆς ἐνδυμασίας, τῆς κατοικίας, καὶ τῆς φυλαξέως.

26. Ἐκάστος Διοικητὴς, ὁμοῦ καὶ τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον προσδιορίζουν τὴν τροφοδοσίαν, καὶ τὴν δαπάνην, προβλέπουν διὰ τὴν ἐνδυμασίαν, καὶ προσδιορίζουν ὅσα πρέπει νὰ πληρώνωνται καθ' ἐκάστην εἰς τὸν φύλακα, διὰ τὴν φυλακὴν καὶ φύλαξιν, ἐννοουμένου καλῶς, ὅτι ἐλαττοῦται τὸ τελευταῖον κονδύλι, καθόσον ἡ ποινὴ εἶναι μεγαλητέρα.

Δηλοποιεῖται, ὅτι ἡ τροφή εἶναι ὁμοία δι' ὅλους, ἀρκετὴ, ταῦτοχρόνως διανεμητέα, καὶ ὅτι οἶνος δὲν συγχωρεῖται.

27. Ἐὰν κανεὶς τῶν καταδίκων ἀσθενήσῃ, ὁ φύλαξ εἶναι ὑπόχρεως νὰ κάμῃ ἀμέσως τὴν ἀναφορὰν τοῦ πρὸς τὸν Ἀστυνόμον, διὰ νὰ μετακομισθῇ ἀνυπερθέτως εἰς τὸ νοσοκομεῖον, ἀφ' οὗ ἀποδειχθῇ τὸ πρᾶγμα.

28. Ὁ Διοικητὴς, ὁ Εἰρηνοδίκης, ἢ ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου, εἶναι εἰς χρέος νὰ ἐπισκέπτονται τὰς φυλακὰς, ὁ μὲν μίαν ἡμέραν, ὁ δὲ τὴν ἐποῦσαν, καὶ νὰ παρατηροῦν ἂν ἐκτελῇται ὁ κανονισμὸς. Εἶναι ὑπόχρεοι νὰ δέχωνται ὁποιοδήποτε προφορικὸν, ἢ ἔγγραφον παράπονον, καὶ νὰ ἐνδίδουν ἀνυπερθέτως, καθόσον ἀφορᾷ ἕκαστον τῶν ἐπισκεπτομένων.

29. Ἐὰν κανεὶς τῶν καταδίκων μεταχειρισθῇ ἀπειλὰς, ὕβρεις, ἢ βίαν, εἴτε πρὸς τὸν φύλακα, εἴτε πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους του, εἴτε πρὸς τοὺς ἄλλους φυλακισμένους, ὁ φύλαξ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὸν κλείσῃ στενώτερον, καὶ νὰ τὸν ἀσφαλίσῃ ἀκόμη καὶ μετὰ σίδηρα.

Εἶναι ὁμοῦ ὑπόχρεως ν' ἀναφερθῇ ἀμέσως πρὸς τὴν ἐξουσίαν, ἀπὸ τὴν ὅταν κρέμαται ὁ φυλακισμένος· αὕτη δ' ἐξετάζει καὶ κρίνει, ἀφ' οὗ ἀποδειχθῇ, νὰ κλεισθῇ στενώτερον, νὰ ἀσφαλίσθῃ μετὰ σίδηρα, εἰς περίπτωσιν μανίας, ἢ βλαβερῆς βίας, καὶ νὰ χάσῃ τόσας δουλευμένας ἐργασίμους ἡμέρας, ὅσαι ἤθελον ἐγκριθῇ παρὰ τοῦ Δικαστηρίου· εἰς τὴν

πον ὥστε, ἐὰν ἡ πράξις ἀποτελῇ ἔγκλημα, τότε ἐκτὸς τοῦ ληφθέντος παρὰ τοῦ φύλακος μέτρου, λαμβάνει χώραν ἡ ἐγκάλεσις, τὴν ἐποίαν ἤθελεν ἐπισύρει ἡ ἐξετασθησομένη πράξις παρὰ τῆς ἀνηκούσης ἀρχῆς.

Περὶ τῆς δραπετεύσεως.

30. Ὅλοι οἱ ὄντες ἐπιφορτισμένοι νὰ ὀδηγοῦν ἀφ' ἐνὸς εἰς ἄλλον τόπον τὸν διὰ πταῖσμα ἢ ἔγκλημα ἐγκαλούμενον, ἢ οἱ ἐπιφορτισμένοι τὴν φυλάξιν αὐτοῦ, ὅλοι εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὸ ἔγκλημα τῆς δραπετεύσεως τοῦ ἐγκαλούμενου, ἢ καταδίκου, εἴτε συνεννοηθέντες, εἴτε δι' ἀμέλειαν.

31. Εἰς περίπτωσιν δραπετεύσεως τοῦ ἐγκαλούμενου, ἢ καταδίκου, ὁ ἀρχηγὸς τῆς φυλάξεως αὐτοῦ εἶναι ὑπόχρεως ν' ἀναφέρεται ἀμέσως πρὸς τὸν Ἀστυνόμον, ὅστις ἀμέσως εἰδοποιεῖ τὸν ἐξεταστὴν τοῦ ἐγκλήματος.

32. Αἱ ἐγκληματικαὶ ποιναὶ κατὰ τῶν διὰ δραπετεύσιν ὑπευθύνων εἶναι αἱ ἐφεξῆς.

Εἰς περίπτωσιν ἀμελείας, καταδικάζονται εἰς 6 μηνῶν φυλάκισιν, εἰς ὅλα τὰ δικαστικὰ ἐξόδα, καὶ εἰς τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ ζημιωθέντος ιδιώτου· τοῦτο γίνεται, ὅταν ὁ δραπετὴς εἶναι ἐγκαλούμενος, ἢ κατάδικος, διὰ πταῖσμα ἐπισύρον ἐπανορθωτικὴν ποινὴν.

Καταδικάζονται εἰς φυλάκισιν ἐνὸς ἔτους, εἰς ὅλα τὰ ἐξόδα καὶ ἀποζημιώσεις, ὡς ἄνω, ὅταν ὁ δραπετὴς εἶναι ἐγκαλούμενος, ἢ κατάδικος, δι' ἔγκλημα ἐπισύρον ποινὴν ἐγκληματικὴν.

Ἐὰν τὸ ἔγκλημα ἐπισύρῃ ποινὴν φυλακίσεως μέχρι 10 ἐτῶν, ἢ ποινὴν θανάτου, τότε ἡ ἐκ τῆς ἀμελείας ποινὴ θέλει εἶσθαι τριῶν ἐτῶν φυλάκισις, καὶ ἀποζημιώσεις ὅλων τῶν ἐξόδων κλπ. ὡς ἄνω.

Εἰς περίπτωσιν συνεννοήσεως ἐπιτίθεται ἡ διπλάσια τῶν εἰρημένων ποινῶν.

33. Ἐὰν οἱ κατάδικοι συλληφῶσιν ἐκ νέου, ἐντὸς τῶν 6 πρώτων μηνῶν, τότε ἐλαττοῦται καθ' ἓν τρίτον ἡ ἐπιβληθεῖσα ποινὴ.

Ἡ ἐλάττωσις αὕτη δὲν εἶναι ἐφαρμοστέα, ὅταν ἡ κατάδικη πηγάσῃ ἐκ συνεννοήσεως.

34. Ὅσοι ἀλλότριοι ὄντες τῆς φυλάξεως τοῦ φυλακισμένου, ἀποδειχθῶν ὅτι ἐπροπαρασκεύασαν, ἢ ἐβοήθησαν τὴν δραπετεύσιν, θέλουν τιμωρεῖσθαι μετὰ τὸ ἥμισυ τῆς ἐπιβλητέας ποινῆς εἰς τὸν φύλακα.

35. Ἐὰν ὁ κατάδικος θραύσῃ τὴν φυλακὴν, καὶ δραπετεύσῃ, πράττει ἔγκλημα, καὶ γίνεται δίκη κατ' αὐτοῦ, ἐπαναλαμβάνομένης εὐθὺς τῆς ποινῆς, ἀφ' ἐνὸς μέχρι τῶν δύο ἐτῶν φυλακίσεως.

Ἡ δευτέρα ποινὴ ἄρχεται ἀφ' οὗ τελειώσῃ ἡ πρώτη.

36. Εἰς περίπτωσιν θραύσεως τῆς φυλακῆς, οἱ φύλακες ὑπόκεινται, Α'. εἰς τὸ 7ριπλοῦν τῆς ποινῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ἤθελον ὑποβληθῆ εἰς περίπτωσιν δραπετεύσεως· Β'. ἡ συνεννόησις τῶν φυλάκων εἰς θραῦσιν φυλακῆς, τιμωρεῖται μετὰ σιδηρὰ δεσμὰ ἐπὶ ζωῆς, εἰς περίπτωσιν θραύσεως τῆς φυλακῆς.

37. Οἱ περὶ τῶν ὁποίων γίνεται λόγος εἰς τὸ 34 ἄρθρον τιμωροῦνται μετὰ τὸ 7ριπλοῦν τῆς ποινῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ἤθελον ὑποπέσει δι' ἀπλὴν δραπετεύσιν.

38. Ὅσοι χορηγοῦν ἄσυλον, ἢ βοήθειαν, μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς δραπετεύσεως, τιμωροῦνται μετὰ τὸ 3 τῆς ἐνδιαλαμβανομένης ποινῆς εἰς τὸ ἄρθρον 34.

39. Ὅσοι καταδικάζονται διὰ δραπετεύσιν συμβᾶσαν διὰ θραύσεως, ἢ μὴ, τῆς φυλακῆς, εἶναι ὑπόχρεοι εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, καὶ εἰς τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ πολιτικοῦ μέρους.

40. Δηλοποιεῖται, ὅτι ἀποκλείονται τῆς κατηγορίας, ὡς

συνδραμόντες εἰς τὴν ἐκ τῆς φυλακῆς δραπετεύσιν, διὰ θραύσεως αὐτῆς, ἢ μὴ, οἱ ἀνιόντες καὶ κατιόντες, καὶ ἡ σύζυγος τοῦ φυλακισμένου.

41. Οὐδεὶς κατάδικος δύναται ν' ἀπολυθῇ παρὰ τοῦ φύλακος, ἄνευ ῥητῆς διαταγῆς τῆς ἀνηκούσης ἀρχῆς.

42. Ὅταν ὁ φυλακισμένος διὰ χρηματικὸν χρέος, τοῦ ὁποῦ ἡ ποσότης δὲν ὑπερβαίνει τοὺς 300 Φοίνικας, ὑποφέρῃ χρόνου ἐνὸς φυλάκισιν κατὰ συνέχειαν, τότε τὸ ἐκ τοῦ ὁποῦ ἐξαρτᾶται Δικαστήριον, ἐκδίδει διαταγὴν ἀπολύσεως.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 14 Δεκεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικ. Γραμματ. Β. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Τύπος.

Χρονολογία.				Διαταγή.		
ἔτος.	Μην.	ἡμέραν.	ἡμέραν.	Χρονολογία τῆς διαταγῆς.	Ἀρχὴ παρὰ τῆς ὁποίας ἐξεδόθη ἡ διαταγή.	Ἀριθμὸς τῆς διαταγῆς.

Ἀρ. 2644. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ τὸ ἄρθρον α' τοῦ ὑπ' Ἀρ. 504 Α ψηφίσματος Διατάττομεν.

Α'. Ὁ Κ. Ἰωάννης Εὐγενίδης διορίζεται Διοικητὴς Ἀνδρούσης, Μικρομάνης καὶ Ἐμπλακίκων, ἀντὶ τοῦ Κ. Γαλάνη Κουμουνδουράκη, διορισθησομένου εἰς ἄλλην δημόσιον ὑπηρεσίαν.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 11 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 2732. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διατάττομεν.

Α'. Ὁ Κ. Ἰωάννης Παπαλεξόπουλος διορίζεται Ἀστυνομὸς Νάξου, ἀντὶ τοῦ Κ. Β. Οἰκοδόμου.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 30 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 2832. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ τὸ ἄρθρον η' τοῦ ὑπ' Ἀρ. 504 Α ψηφίσματος Διατάττομεν.

Α'. Ὁ Κ. Ἰωάννης Κοκκίνης διορίζεται Τοποτηρητὴς Πραστοῦ, ἀντὶ τοῦ Κ. Γ. Κλήρη.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 14 Δεκεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡ. 100 ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Αρ. 2847.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ τὸ ἄρθρον η' τοῦ ὑπ' Αρ 504 ψηφίσματος
Διατάττομεν.

Α'. Ὁ Κ. Α. Διδασκάλου διορίζεται Τοποτηρητῆς Σαλαμίνος, ἀντὶ τοῦ Κ. Δ. Κωνσταντίνου Καβάκου.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 18 Δεκεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Δικαστικά.

Αρ. 74.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΠΟΡΟΥ, ΑΙΓΙΝΗΣ, ΚΤΛ.

Ὁ Νικόλαος Ἀποστολάτος Κεφαλῆν ἐτῶν τριάκοντα, κατηγορηθεὶς ἀπὸ τὴν Ἀστυνομίαν Αἰγίνης διὰ τῆς ὑπ' Αρ. 48 ἀναφορᾶς τῆς, χρονολογουμένης τὴν 17 Ἰουλίου 1829, ὡς φονεύσας ἐνταῦθα ἐκ προμελέτης τὸν χα. Ἀνδρέα Στεφάνου Κωνσταντινουπολίτην τὴν 10 Ἰουλίου 1829, συνελήφθη καὶ ἐστάλη εἰς τὸ Δικαστήριον τῶν Δυτικῶν Σποράδων, διὰ νὰ δικασθῇ. Τὸ Δικαστήριον ἐκεῖνο διώρισεν ἐπὶ τῆς προκειμένης ἐγκαλέσεως ἐξεταστὴν δικαστὴν τὸν Κ. Β. Θ. Γκίην, ὁ ὁποῖος διὰ τῆς ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου 1829, ἀναφορᾶς τοῦ εἰσήξεν εἰς ἐγκληματικὴν δίκην τὸν ῥηθέντα Ἀποστολάτον, καὶ ἐζήτησε νὰ ἐφάρμωσθῇ κατ' αὐτοῦ ὁ § λζ' τοῦ Ἀπανθίσματος τῶν ἐγκληματικῶν. Τὸ Δικαστήριον ἐκοινοποίησε πρὸς τὸν ἐγκαλούμενον τὴν αὐτὴν κατηγορίαν, διὰ ν' ἀπολογηθῇ· ἀλλ' αὐτὸς κατὰ τὴν ἀναφορὰν τῆς Ἀστυνομίας Σπετσῶν ὑπ' Αρ. 216 τὴν νύκτα τῆς 22 Νοεμβρίου 1829, τοιχορύξας τὴν φυλακὴν ἐδραπέτευσε. Τὸ Δικαστήριον τῶν Δυτικῶν Σποράδων, κατὰ τὴν ἀπὸ 11 Δεκεμβρίου 1829 ἀναφορὰν τοῦ ἐξεταστοῦ δικαστοῦ, ἐξέδωκε κατὰ τοῦ φυγοδίκου τὸ ὑπ' Αρ. 192 Α' ἔνταλμα ἐμφανίσεως.

Γενόμενης δὲ μεταρρυθμίσεως εἰς τὸν δικαστικὸν κλάδον, καὶ σταλέντων τῶν ἐγγράφων τῆς προκειμένης ὑποθέσεως εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο, ὁ ἐξεταστὴς αὐτοῦ Κ. Νικόλαος Πανταλέων δι' ἀναφορᾶς τοῦ ὑπ' Αρ. 2. ἐζήτησε νὰ ἐκδώσῃ τὸ Δικαστήριον τὸ κατὰ νόμον Β' ἔνταλμα κατὰ τοῦ φυγοδίκου, καὶ τὸ Δικαστήριον δυνάμει τοῦ Αρ. 302 τῆς ἐγκληματικῆς διαδικασίας, καὶ κατὰ τὴν αἰτησίν του. ἐξέδωκε τὸ ὑπ' Αρ. 32 Β' ἔνταλμα ἐμφανίσεως τὴν 26 Νοεμβρίου 1830, τὸ ὁποῖον, κατὰ τὴν πρὸς τὸ Δικαστήριον ὑπ' Αρ. 528 ἀναφορὰν τοῦ Τοποτηρητοῦ Σαλαμίνος, δημοσιεύθη κατὰ τάξιν εἰς τὴν νῆσον Σαλαμίνα, ὅπου ἦτο ἡ τελευταία κατοικία τοῦ ἀπόντος Ν. Ἀποστολάτου Κεφαλῆνος.

Ἐπειδὴ δὲ, παρελθουσῶν τῶν 10 ἡμερῶν, αἵτινες ἐδόθησαν τῷ φυγοδικῷ Ν. Ἀποστολάτῳ διὰ τοῦ Β' ἐντάλματος, δὲν ἐμφανίσθη τὸ Δικαστήριον, δυνάμει τοῦ ῥηθέντος 302 Αρ. τῆς ἐγκληματικῆς διαδικασίας, καλεῖ

διὰ τρίτην καὶ τελευταίαν φορὰν τὸν φυγοδικὸν Νικόλαον Ἀποστολάτον Κεφαλῆνα διὰ νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιόν του ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸ παρὸν καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γενικὴν ἐφημερίδα, διὰ ν' ἀπολογηθῇ εἰς τὴν κινηθεῖσαν κατ' αὐτοῦ κατηγορίαν φόνου· ἂν δὲ, παρελούσης τῆς τελευταίας ταύτης διορίας, δὲν ἐμφανισθῇ, ὅλη ἡ περιουσία του μεσεγγυᾶται.

Ὅλαι αἱ ἀρχαὶ τοῦ Κράτους ὀφείλουσι νὰ προσέχουν, ἵνα συλλάβουν τὸν φυγοδικὸν Ν. Α. Κεφαλῆνα, ἐὰν, κατὰ περιστάσιν, εὐρεθῇ εἰς τὰ Τμήματά των.

Τὸ παρὸν ἔνταλμα δέλει καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα· ἀντίγραφα δ' αὐτοῦ δέλουσι κολληθῇ, ἐν ἐπὶ τῆς Δύρας τῆς κατοικίας τοῦ ἀπόντος, ἄλλο εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἐνορίας του, καὶ ἕτερον εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς νήσου Σαλαμίνος.

Χαρακτηριστικὰ τοῦ σώματος τοῦ φυγοδίκου· πρόσωπον λευκόν, ὀφθαλμοὶ καστανέχροισι, ἀνάστημα μέτριον, μύσταξ ὑπόξανθος.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 11 Δεκεμβρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΚΥΡΙΤΖΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΥ.

Ἀντὶ τοῦ γραμματέως ὁ ὑπογραμματεὺς Νικόλαος Μαρίνος.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Εἰς τὴν ἡπείρου τῆς Εὐρώπης ἀναφαίρονται συμπτώματα ἐπιφύεθα διὰ τὴν καθολικὴν εἰρήνην. Διάφορα στρατιωτικὰ σώματα ἐτέθησαν εἰς πολεμικὴν στάσιν ἐν ταῖς Ῥωστικαῖς ἐπαρχίαις. Στρατεύματα διετάχθησαν νὰ ὑπάγωσι πρὸς τὰ δυτικὰ σύνορα, καὶ ἄλλα στρατεύματα κατέλαβον τὰ σκηνώματα αὐτῶν ἐλθόντα ἐκ τῶν ἐνδοτέρων τοῦ Κράτους τούτων. Ὅλα σχεδὸν τὰ φρεύγια τῆς Γερμανικῆς Ἐνώσεως ὀχυρόνονται μὲ νέας φρουράς. Τὸ παρὰ τὸν Ῥήνον Πρυσσικὸν στρατεύμα ηὐξήθη σημαντικά. Ἡ Αὐστρία πέμπει ἀδιακόπως εἰς τὴν Ἰταλίαν πυροβολικὸν καὶ παντοδαπὰ πολεμοφύδια, καὶ στρατολογεῖ εἰς τὴν Οὐγγαρίαν 50,000 ἀνθρώπους.

Ὁ Κύριος Λαφίτης, Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τῆς Γαλλίας, εἶπεν εἰς ὁμιλίαν τινὰ ἐν τῇ Βουλῇ ὅτι κατὰ τὸν Φεβρουάριον μῆνα 500,000 στρατεύματα τῆς γραμμῆς καὶ 1,000,000 ἐθνικῆς φρουρᾶς δέλουσι εἶναι ἔτοιμα εἰς ἐκστρατείαν, καὶ ὅτι ὁ Βασιλεὺς, ἐὰν ἦγον ἀναγκαῖον, ἤθελεν ἡγηθῇ αὐτὸς τοῦ στρατοῦ τούτου.

Παρεκτὸς τῆς εἰρημένης στρατευσίμου ἐθνικῆς φρουρᾶς, τὸ διαμένον αὐτῆς μέρος λογίζεται εἰς 3,000,000.

Ἐκ Παρισίων, 6 Νοεμβρίου.

Ἡ εἰσαγωγή τῆς δίκης τῶν πρώην Ὑπουργῶν ἐγγίζει εἰς τὸ τέλος, καὶ αἱ διαφιλονεικῆσεις ἐμποροῦν ν' ἀρχίσωσι μετὰ τὰ μέσα τοῦ Δεκεμβρίου· νομίζεται δὲ ὅτι δὲν θέλουσι διαρκέσει πλέον τῶν 15 ἡμερῶν. Διάφοροι ὅμως ἀναφοραὶ Παρισίων ἐμπόδισαν πρὸς τὸ Συνέδριον τῶν Πατρικίων ζητοῦν ν' ἀναβληθῇ ἡ ὑπόθεσις αὕτη 20 ἡμέρας μετὰ τὴν ἀρ-

χὴν τοῦ νέου ἔτους διὰ φόβον μὴ προξείνηται καμμία κακὴ ἐπιρροὴ ἐντεύθεν εἰς τὸ ἔμπροσθεν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀρχιχρονίας. Ἀλλὰ δὲν ἀπεφασίσθη ἀκόμη περὶ τούτου οὐδέν.

Ἐκ Λονδίνου, 11 Νοεμβρίου.

Ἐν τῇ χθεσινῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ τῶν Λόρδων Συνεδρίου, λόγου γενομένου περὶ τῆς τοῦ τόπου καταστάσεως καὶ περὶ τῆς ἀντιπροσωπικῆς μεταρρυθμίσεως, ὁ ἄρχων τοῦ Ὑπουργείου εἶπεν ὅτι ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς συνόδου ὡμολόγησεν ὅτι ἡ μεταρρύθμισις ἀπαιτεῖτο ἰσχυρῶς ἀπὸ τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου· ὅτι, ὑπερασπιζόμενος τὴν μεγάλην ταύτην ὑπόθεσιν, δὲν θέλει πράξει οὐδὲ προβάλλει τί, τὸ ὅποιον ἡδύνατο νὰ σαλεύσῃ τὸ σύνταγμα τῆς Ἀγγλίας· ὅτι οὐδὲ ὑπουργεῖον νέον ἤθελε διανοηθῇ νὰ συστήσῃ κατὰ τὰς διαταγὰς τοῦ Βασιλέως, ἐὰν δὲν τὸν εἶχε συγχωρήσει ἡ Α. Μ. νὰ προβάλλῃ ὡς τάχιστα εἰς τὴν Βουλὴν τὸ περὶ μεταρρυθμίσεως ζήτημα. Ὅτι ἡ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν συλλειτουργῶν του πρώτη συνθήκη ἦεν ἡ καθ' ὅλους τοὺς κλάδους τῆς διοικήσεως οἰκονομία. Περὶ δὲ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Ἀγγλίας, ὁ λόρδος Γραϊ ὡμίλησεν οὕτω πως :

α Περὶ πάντων ἐκείνων τῶν ζητημάτων, ἐξ ὧν ταράσσεται σήμερον ἡ ἡπείρος, ἔλαδον ἡδὴ εὐκαιρίαν νὰ διακηρίξω ὅτι, κατὰ τὴν γνώμην μου, ἡ ἀληθὴς τῆς Ἀγγλίας πολιτικὴ εἶναι τέλειον σύστημα τοῦ ἀπέχεσθαι τῆς μεσολαβήσεως, καθόσον αὐτὸ δὲν βλάπτει τὴν ἐθνικὴν αὐτῆς τιμὴν. Δὲν δύναμαι νὰ εἶπω τίποτε πλέον σήμερον, ἐπειδὴ δὲν ἔλαδον εἰσέτι καιρὸν νὰ μάθω τί εἶχε κάμει περὶ τούτου τὸ ὑστερινὸν ὑπουργεῖον. Διὰ νὰ διαφυλάξωμεν δὲ τὴν ὁποίαν ἀπολαύομεν εἰρήνην, ὀφείλομεν πρὸ πάντων νὰ ζητήσωμεν νὰ διατηρηθῶσιν αἱ πρὸς τὰς συμμάχους τῆς Α. Μ. αὐτὰς σχέσεις μας, διὰ νὰ τελειώσωμεν ὅλας τὰς ὑποθέσεις, αἵτινες τείνουσι εἰς τὸ νὰ ταραξῶσι τὴν ἡσυχίαν τῆς Εὐρώπης. Μεταξὺ δύο Κυβερνήσεων, ὁποῖαι ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία, ἀμφοτέρων θεμελιωμένων ἐπάνω εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἐλευθερίας, πρέπει νὰ εἶναι, δὲν διστάζω, εἶναι, καὶ θέλει εἶναι πολὺν καιρὸν ἀρμονία, προερχομένη ἐκ τῆς κοινότητος ταύτης τῶν ἀρχῶν, καὶ ἐκ τῆς ἀπουσίας παντὸς σκοποῦ πλεονεξίας καὶ αὐξήσεως, σημείον διακριτικὸν τῆς πολιτικῆς τῶν ἐλευθέρων καὶ φωτισμένων πολιτειῶν. Τοιαύτη εἶναι ἡ διαγωγὴ, τὴν ὁποίαν θέλουσι ν' ἀκολουθήσωσιν οἱ νέοι Ὑπουργοὶ τῆς Α. Μ. Ἐν ἐνὶ λόγῳ, θέλουσι βάλει ὅλα τὰ δυνατά των διὰ ν' ἀφανίσωσι τὰς ὑπαρχούσας καταχρήσεις, νὰ εἰσάξωσιν εἰς τὰς δημοσίας δαπάνας στεναιότητα οἰκονομίαν, καὶ τέλος νὰ διατηρήσωσι τὴν εἰρήνην ἐφόσον αὕτη συνάδει μὲ τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ τόπου. »

Ἡ ὁμολογία αὕτη τοῦ νέου Ὑπουργείου ἐδέχθη ἀπὸ τὸ Συνέδριον μὲ μεγάλας ἐπευφημίας.

Τὴν 6 τοῦ Νοεμβρίου ἡ ἐθνικὴ συνέλευσις τοῦ Βελγίου διεκήρυξε παμψηφί τὴν αὐτονομίαν τοῦ Βελγικοῦ λαοῦ (τῆς ἐννεύμενων τῶν σχέσεων τοῦ Δουκάτου τοῦ Λουξεμβούργου πρὸς τὴν Γερμανικὴν Ἑνωσιν.)

Μετὰ τὴν λύσιν τῆς προτάσεως ταύτης τρεῖς ἕτεραι

σημαντικαὶ ἐτέθησαν εἰς σκέψιν τῆς Συνελεύσεως: Καὶ ἡ μὲν πρώτη εἶναι περὶ τῆς ἐκπτώσεως τοῦ Γουλιέλμου Α, ἡ δὲ δευτέρα περὶ τοῦ εἶδους τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἡ τρίτη περὶ τῆς ἀποκλείσεως ὅλων τῶν μελῶν τοῦ οἴκου τοῦ Ὁράγγου.

Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς 11 Νοεμβρίου ἡ ἐθνικὴ Συνέλευσις ἀπεφάτισε καὶ τὸ εἶδος τῆς Κυβερνήσεως, ψηφισθείσης τῆς Συνταγματικῆς Μοναρχίας.

Μετὰ τὴν σύθεσιν τοῦ πολιτικοῦ Συντάγματος, ἡ δεινότερα τῶν προκειμένων ζητήσεων πρέπει νὰ εἶναι τῶρα εἰς τὴν Βελγικὴν Σύνοδον ὁ διορισμὸς τοῦ ἡγεμόνος τοῦ ἔθνους.

(Journal des Débats.)

Συνοπτικὴ τις σημείωσις, κατὰ τὸν Ἀγγλον Ταχυδρόμον, περὶ τοῦ πολιτικοῦ βίου τοῦ Κυρίου Ὑσκίσσονος.

Τὰ πρῶτα δοκίμια τοῦ Κυρίου Ὑσκίσσονος, ὡς ἀνδρὸς πολιτικοῦ, ἔγειναν ἐν Παρισίοις.

Οὐ πολὺ ὕστερον τῆς εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἐπιστροφῆς του ἔγεινε φίλος καὶ ἐπιστήμιος τοῦ Πίτ καὶ τοῦ Κυρίου Δουνδῆς, τοῦ ὁποῦ ἦτο τότε γραμματεὺς ἰδιαιτέρος. Οἱ δύο οὗτοι ἄνδρες τὸν εἰσήγαγον εἰς τὴν Βουλὴν, ὅπου ἐξηκολούθησε νὰ συνεδριάξῃ ἀδιακόπως μέχρι τοῦ θανάτου του. Διωρίσθη καταρχὰς ἐκ Μορπέθης, ἔπειτα ἐκ Λισκαίρδης, κομιτίας ἀνηκούσης εἰς τὸν λόρδον Ἐλλιῶτον. Τὸ 1802 παρεστάθη ὡς ὑποψήφιος τῆς πόλεως Ἀνθρίας, ἀλλ' ἀπέτυχεν. Ἡ ἐπιρροία τοῦ δουκὸς Ρίχεμόνδου τὸν ἔκαμε νὰ διορισθῇ παρὰ τῆς Κικεστρίας. Ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου ἐξεπλήρωσεν ἀλληλοδιαδόχως διαφόρους λειτουργίας: τουτέστιν ὡς Γραμματεὺς τῆς Πολιτείας, ὡς Γραμματεὺς τοῦ Θεσαυροῦ, Ἀρχεπιμελητῆς τῶν δασῶν καὶ δρυμόνων, καὶ Σύνοδρος τοῦ ἰδιαιτέρου Συμβουλίου. Ὄταν παρητήθη ὁ Πίτ, ὁ Κύριος Ὑσκίσσον ἐλαβεν ἐτήσιαν ἀντιμισθίαν 1200 Λίτρας Στερλίγγας. Τὸ 1823 ὁ Κύριος Ὑσκίσσον διωρίσθη Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἀρχείου, καὶ Ταμίας τοῦ Ναυτικοῦ. Ἄφησε τὰς ἀρχὰς ταύτας κατὰ τὸ 1827, καὶ ἀνεδέχθη τὴν ἐπὶ τῶν Ἀποικιῶν Γραμματείαν τῆς Πολιτείας· ἄφησε δὲ καὶ αὐτὴν κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ 1828, καθ' ὃν καιρὸν παρητήθη τοῦ Ὑπουργείου, ἐπειδὴ τὰ διανοήματα αὐτοῦ δὲν συνεφώνουν μὲ τὰ τοῦ Δουκὸς Βελλίγκτωνος. Ὁ Κύριος Ὑσκίσσον παρίστανεν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν πόλιν Λιβερπούλ ἀφ' ἧς ὥρας παρητήθη ὁ Κύριος Κόννιγκ τῆς ἀντιπροσωπίας τῆς πόλεως ταύτης.

Κίνησις πολεμικῶν πλοίων ἐν τῷ Λιμένι Ναυπλίου.

Κατὰ πλους. — Τὴν 13 Δεκεμβρίου Λέμβος Ἑλληνικὴ Ἀγιος Νικόλαος ἀπὸ Πόρου καὶ Σπετσῶν ἡμέρας 3. — Τὸ Ἑλληνικὸν Κώγτερον Αἴολος ἀπὸ Ὑδρας ἡμέρας 2.

Τὴν 18 ἡ Γαλλικὴ Γαθάρια Δελιζὰνς ἀπὸ Νεοκάστρου ἡμέρας 3. — Ἡ Ἑλληνικὴ Λέμβος Σαπφὼ ἀπὸ Σπείων ἡμέρας 1.

Ἀπὸ πλους. — Τὴν 13 ἡ Ἀγγλικὴ Κορσέτα Ἀλιγέτα. — Τὴν 15 τὸ Ἑλληνικὸν Κώιτερον Αἴολος. — Τὴν 15 τὸ Γαλλικὸν Βρικιον ἡ Σένα εἰς Σμύρνην.

Α. Θ. ΙΟΙ:
ΕΤΟΥΣ Ε.

ΕΝ ΝΑΥΠΑΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.
Ετησία Φοίνικες 36
Εξαμηνιαία 18
Τριμηνιαία 9
Αι συνδρομαί γίνονται ενταύθα μὲν ἐν τῷ
Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ
λείπα μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπι-
στάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

24 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1830.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Αρ. 384Γ. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΥΤΟΥ ΕΞΟΧΟΤΗΤΑ ΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ

Ὁ σκοπὸς, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐσυγκροτήθησαν τὰ Πρωτόκλητα Δικαστήρια ἀπὸ Πρέδρων καὶ Συμβούλους, εἶναι καὶ διὰ τὴν γνωρίζησιν τῆς Κυβερνήσεως ἐκ πέρας, ἐκ τῶν αὐτῶν Συμβούλων, ποῖοι εἶναι οἱ ἐνυποληπτότεροι πολῖται εἰς τὴν ἐπαρχίαν των, τὸ ὁποῖον εὐκόλως θέλει γνωρίζη, ὅταν ὑπ' ὅψιν τῆς Κυβερνήσεως θέλει εἶναι ποσάκις ἕκαστος αὐτῶν ἐκλέχθη Σύμβουλος ἀπὸ τοῦς αἰτιφερομένους εἰς τὴν αὐτὴν ἐπαρχίαν καὶ εὐκόλως ταυτοχρόνως θέλει γνωρίζεται καὶ ἡ ἱκανότης των, ἐὰν μὲ ἀκριβείαν ἔχῃ ὑπ' ὅψιν ἡ Κυβέρνησις ἢ γνωμοδότησις τοῦ Συμβούλου ποῖαν χώραν ἔλαβεν εἰς τὴν ὀριστικὴν ἀπόφασιν. Τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας περὶ τούτου ἵνα τὰς λαμβάνῃ εὐκόλως καὶ τακτικὰ, πρέσβει ἵα δίδονται δημοσιόμορφως ἀπὸ ἅπαντα τὰ δικαστήρια καὶ διὰ τοῦτο, ἐὰν ἡ ἐξουχότης σας παραδέχεται τὴν γνώμην ταύτην τῆς Γραμματείας, Σας ὑποβάλλει σχέδιον πινάκων, τοὺς ὁποίους τὰ Πρωτόκλητα θέλουν πέμπει κατὰ μῆνα εἰς τὸ τῶν Ἐκκλήτων, τὰ τοῦ Αἰγαίου πελάγους πρὸς ἐκεῖνο τοῦ Αἰγαίου πελάγους, καὶ τὰ τῆς Πελοποννήσου καὶ Στερεᾶς Ἑλλάδος πρὸς ἐκεῖνο τῆς Πελοποννήσου, καὶ τελευταῖον, τὸν πινάκα τὸν ὁποῖον θέλει ἔχει ἡ Γραμματεία, σύμφωνα μὲ τοὺς πινάκας τοὺς ὁποίους θέλει λαμβάνει ἀπὸ τὰ δύο Δικαστήρια τῶν Ἐκκλήτων. Τοὺς πινάκας αὐτοὺς, ἐὰν ἡ Ἐξουχότης σας ἐγκρίνῃ, θέλει πέμψει εἰς τὰ δύο Δικαστήρια τῶν Ἐκκλήτων, ὅπως αἱ πληροφορίες αὗται ἐκπληρώσῃ τὸν σκοπὸν, διὰ τὸν ὁποῖον συεγκροτήθησαν τὰ Πρωτόκλητα Δικαστήρια κατὰ τὸν διορισθέντα τρόπον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 21 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ τόπον ἐπέχων τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως
Β. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ἐγκρίνεται.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ τόπον ἐπέχων τοῦ ἐπὶ τῇ Δικαιοσύνης Γραμματέως
Β. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Τύποι.

ΜΗΝ

ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ

Προεδρεύοντος

Ὄνόματα τῶν διαφερομέ- νων μερῶν.	Ὄνόματα τῶν Συμβούλων.	Ἡ γνώμη ἑκάστου Συμβούλου εἶναι σύμφωνος μὲ τὴν τοῦ Πρέδρου, ἢ ὀχι.	Ἀριθμὸς τῆς ἀ- ποφά- σεως.
---	---------------------------	---	-------------------------------------

ΜΗΝ

ἘΚΚΛΗΤΟΝ

Προεδρεύοντος

Πρωτό- κλητον.	Ἀριθμὸς ἀποφά- σεως.	Πρόεδρος.	Σύμβουλοι.	Ἀπόφαισις τοῦ Ἐκκλη- του.	Ἡ ἀπόφαισις τοῦ Ἐκκλητου μὲ ποῖον γνώμην συμφωνεῖ.
-------------------	----------------------------	-----------	------------	---------------------------------	---

Αρ. 7930.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Εἶδοποιεῖ

Ἐπειδὴ εἰς τὸ περὶ μετακομίσεως φόρου 5 ἄρθρον τοῦ περὶ πωροδῶν ΚΑ. ψηφίσματος εἶναι δίκαιον νὰ γινῇ διαστολή τις μεταξὺ τοῦ ἀπὸ ἐθνικῆς καὶ ἰδιοκτῆτου γῆς λαμβανομένου φόρου.

Ἐπειδὴ ἡ ἐκτιμήσις κατὰ τοὺς 9 καὶ 12 παραγράφους τοῦ 3 ἄρθρου τοῦ αὐτοῦ ψηφίσματος γινομένη εἰς τινὰ προῖ-ότα, θέλει ἐπιφέρει δυσταρεσκειάς καὶ εἰς τοὺς φορολογουμένους καὶ εἰς τοὺς φορολογουμένους.

Κατὰ τὸ ὑπ' Αρ. 2868 Διάταγμα τῆς Κυβερνήσεως, ἐκδοθέν κατὰ συνέπειαν τῶν ὑπ' Αρ. 134 καὶ 135 Διαγυελμάτων τῆς Γερουσίας, ἐπιδιορθοῦται τὸ ΣΤ' ἄρθρον τοῦ ΚΑ' ψηφίσματος καὶ τὸ περὶ ἐκτιμήσεως, ὡς ἀκολουθῶς.

„Ὁ φορολογούμενος χρεωστεῖ νὰ μετακομίσῃ τὸν ἀπὸ ἐθνικῆς γῆς αἰήκοντα εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν φόρον του, τὰ τριτοδέκατα δηλαδὴ, ἀνεξαίρετως, πρῶτόν τε καὶ ὄψιμα, μὲ τὰ ἰδιά του ζῶα ἕως εἰς πέντε ὥρην διάστημα ἀμισθί· καὶ τὸν ἀπὸ ἰδιοκτῆτου ἕως τριῶν ὥρην διάστημα, ἐὰν δὲν μεσολαβοῦν ἀγροαὶ ἢ ἀποθήκαι τοῦ ἐνοικιασταῦ πρὸ αὐτοῦ τοῦ διαστήματος, ὅτε δὲν ἐμπορεῖ ν' ἀπαιτῇ ὁ ἐνοικιαστής τὴν συμπλήρωσιν τῶν 5 ἢ 3 ὥρην· ἐκείθεν δὲ ἕως

„ τὴν πρωτεύουσαν τῆς Ἐπαρχίας, ἢ εἰς τὴν πλησιεστέ-
 „ ραν ἀγορὰν, εἶναι μὲν ὑπόχρεως νὰ μεταφέρῃ τὸν φόρον τοῦ
 „ ἐνοικιαστοῦ μετὰ τὰ ἰδιά του ζῶν, ἀλλὰ θέλει πληρῶνεται
 „ πρὸς δέκα λεπτὰ τὴν ὥραν δι' ἑκάστον κοιλόν.

„ Ὅσακις πρόκειται νὰ ἐκτιμηθῇ τί, ὁ κύριος τοῦ ἐκ-
 „ τιμητέου νὰ διορίζῃ ἕνα ἐκ μέρους τοῦ ἐκτιμητῆν, καὶ
 „ ἕτερον ὁ ἐνοικιαστὴς, οἵτινες ἐκ συμφώνου θέλουν προ-
 „ διορίξαι εἰδικῶς τὴν τιμὴν τοῦ πράγματος, κατ' ἣν θέλει
 „ πληρῶνεσθαι τὸ ἐθνικὸν δικαίωμα· ἐὰν δὲ οὗτοι διαφωνή-
 „ σουν, νὰ διορίζεται τρίτος ἐκ μέρους τοῦ Διοικητοῦ,
 „ ὅστις θέλει ἐπιφέρει τὴν ἀποφασιστικὴν ψήφον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 22 Δεκεμβρίου 1830.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.

Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἀρ. 481. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
 Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ

Εἰδοποιεῖ ὅτι

Δυνάμει τῆς ὑπ' Ἀρ. 7608 προσκλήσεως τῆς ἐπὶ
 τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς ἐκτίθενται ἐκ διαλειμμάτων
 εἰς δημοπρασίαν αἱ πρόσοδοι τῆς ἐπαρχίας ταύτης ἀπὸ
 Ἀ Μαγτίου τοῦ ἐρχομένου ἔτους 1831 μέχρι τέλους Φεβ-
 ρουαρίου 1832, ἥτις ἀρχομένη ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ταύτῃ
 κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ὑπ' Ἀρ. 2731 ΚΑ' ψηφίσματος
 εἰς τὰς 8 τοῦ ἐρχομένου Ἰαννουαρίου, παύει εἰς τὰς 25 ἰδίου.
 Προσκαλοῦνται λοιπὸν ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ γίνωσιν ἀγ-
 ρασταὶ διὰ νὰ προσθέσουν τιμὴν, ἢ τμηματικῶς, ἢ ὅλῃκως.

Ἐν Κορίνθῳ, τῇ 18 Δεκεμβρίου 1830.

Ὁ Διοικητὴς Κορίνθου Α. ΚΟΝΔΑΚΗΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου 23 Δεκεμβρίου.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἑσπέρας ὁ Ἐξοχώτατος Κυ-
 βερνήτης ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγινα διὰ θαλάσσης.

— Τὴν 9 τοῦ λήγοντος μηνὸς ἡγιάσθησαν τὰ θεμέλια
 δημοσίου σχολῆς ἐν τῇ νήσῳ τῶν Σπετσῶν παρὰ τοῦ Ἐπι-
 σκόπου Ἡλίουπόλεως καὶ Τοποτηρητοῦ Ἀργεῶς μετὰ
 τοῦ ἱερατείου τῆς πόλεως. Ὅλαι αἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ καὶ
 πλῆθος λαοῦ παρευστάθησαν εἰς τὴν δημόσιον ταύτην τε-
 λετήν. Μετὰ ταῦτα ὁ ἀρχιερεὺς ἐξεφώνησε λόγον προτρε-
 πτικὸν εἰς τὴν παιδείαν, καὶ συμβουλευτικὸν ἐνταυτῷ πρὸς
 τοὺς παῖδας, καὶ ἐπὶ τέλος ἔγειναν εὐφημίαι εὐχαριστή-
 ριοι πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

(Ἐκ Γαλλικῶν ἐφημερίδων)

Ἐκ Φραγκοφούρτου, 14 Νοεμβρίου.

Ἡ Γερμανικὴ Ἐνωσις, ἐπὶ τῆς προτάσεως τῆς Αὐλῆς τῆς
 Αὐστρίας, διὰ τὰς συμβάσας ἐπαναστάσεις καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν
 ἐνδεχόμενα, ἐξέδωκε νεωστὶ ψήφισμα, διὰ τοῦ ὁποῖου ὑπο-

χρεῖται ἐκάστη ἐπικράτεια νὰ δίδῃ ἀμέσως στρατιωτικὴν
 βοήθειαν εἰς τὴν ἄλλην, ἥτις ἤθ' λαμβάνει χρεῖαν. Ἐπὶ τοῦτο
 δὲ θέλουν εὐρίσκεισθαι ἐτοιμαὶ αἱ ἀνάλογοι στρατιωτικαὶ με-
 ρίδες τῆς Ἐνώσεως, καθόσον ἤθελον διαρκεῖ αἱ ἑκτακτοὶ
 αὐταὶ περιστάσεις. Οἱ ἐν τῷ Συνεδρίῳ Ἀντιπρόσωποι θέλουν
 λάβει ὅσον τάχιστα ἑκάστος παρὰ τῆς οἰκείας του Κυβερ-
 νήσεως τὰς ἀναγκασίας πληρεξουσιότητας κτλ. Ἡ διακήρυξις
 τελειώνει οὕτω: « Ἀποφασίσκα ταῦτα ἡ Γερμανικὴ Ἐνω-
 σις, πέποιθεν ὅτι ὁ κατὰ διαφόρους τῆς Γερμανίας τόπους
 ἀναγκινόμενος ἐρεθισμὸς θέλει ὑποχωρήσει εἰς τὴν γαληνιαίαν
 καὶ ἐσκεμμένην διατίμησιν τῆς ἐσωτερικῆς εἰρήνης, καὶ θέ-
 λει καταπαύσει διὰ τῆς συνέσεως τῶν τῆς Γερμανίας Κυ-
 βερνήσεων, αἵτινες, τοῦτο μὲν θέλουν θεραπεύσει με πατρι-
 κὴν κηδεμονίαν τὰ δίκαια παράπον, ὅπου εὐρίσκονται καὶ
 ἐμφανίζονται διὰ νομίμων ὁδῶν, ἐκπληροῦσαι οὕτω τὰς παρὰ
 τῶν νόμων τῆς Ἐνώσεως ἐντελλομένας εἰς αὐτοὺς ὑποχρε-
 ώσεις πρὸς τοὺς ὑπηκόους των, καὶ ἀφαιροῦσαι πᾶσαν πρό-
 φασιν ἀξιοκατακρίτου ἀντιστάσεως εἰς τὰς διαταγὰς τῆς ἐξου-
 σίας· τοῦτο δὲ, ἥκιστα φερόμεναι συγκαταβατικῶς, ὡς ἄκαιρον
 μὲν, ἐπικίνδυνον δὲ εἰς ὅλον τὸ Γερμανικὸν σύστημα, καὶ
 ἀντικείμενον εἰς τὰς πρὸς τὴν Ἐνωσιν ὑποχρεώσεις των. »

Ἐκ Παρισίων, 15 Νοεμβρίου.

Γράφειν ἐκ τῶν Ρωστικῶν συνόρων τὰ ἑξῆς:

Ὁ Στρατάρχης Κόμης Διέβιτς περιμένεται διὰ νὰ κά-
 μῃ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐνδοθεν τοῦ Κράτους ἐρχομένων στρα-
 τευμάτων, καὶ διὰ νὰ ρυθμίσῃ τὴν μετατόπισιν καὶ τὴν
 διατήρησιν των. Θέλει δ' ἐπανέλθῃ ἔπειτα εἰς Βερολίνον
 ὅπου ἡ ἑκτακτος πρεσβεΐα του. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τοῖς
 συνόροις συναθροισθησομένων στρατευμάτων θέλει ἀναβῇ εἰς
 200,000 ἄνδρας μετὰ 400 πυροβόλων. Ἐπὶ τὰ θέλουν
 εἶναι τὰ στρατιωτικὰ σώματα ἐμπεριεχομένου καὶ τοῦ
 Λεχικού. Ὅλον τὸ Ρωστικὸν στράτευμα εὐρίσκεται ἐν
 κινήσει κατὰ τὰ ἐνδιότερα τοῦ Κράτους. Ἐὰν δὲ γένῃ ἐκ-
 στρατεία, ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ θέλει εἶναι ὁ Κόμης
 Διέβιτς.

— Ἐφημερίς τις ἀναγγέλλει σήμερον ὅτι κατὰ διατα-
 γὴν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Πολεμικῶν τὰ φρούριά μας ἐφοδιά-
 ζονται μετὰ σπουδῆς ὅλοι οἱ ἀπολυμένοι στρατιῶται ἐπανα-
 καλοῦνται εἰς τὰς τάξεις των. Ἐν στρατιωτικὸν σῶμα ἐξ
 150,000 ἀνδρῶν πρὸ ἐνὸς μηνὸς θέλει ὑπάγει εἰς τὰ πρὸς
 Ἀρκτον σύνορά μας. Ἐκτακτον δάνειον 130 ἑκατομμυρίων
 Φρ. θέλει ζητηθῇ, ὡς λέγεται, ἀπὸ τὴν Βουλὴν διὰ νὰ
 τεθῇ εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Πολεμικῶν, καὶ
 ὑπερύτερον πρὸς τὸ ἔα ὅλα τῆς Γαλλίας τὰ σύνορα θέ-
 λουν ὑπερασπίζεσθαι ἀπὸ φοβερὰς στρατιωτικῆς σειρᾶς
 ὑποστηριζομένης ἀπὸ λαὸν συνιστάμενον ἐκ τῶν τριῶν τά-
 ξεων τῶν πολιτῶν ὠπλισμένων.

18 Νοεμβρίου. — Σήμερον ἀνεχώρησεν ὁ Στρατάρχης
 Μαϊζὼν εἰς τὴν ἐν τῇ Αὐστρίᾳ πρεσβεΐαν του.

Χθὲς ἐξέδωκε τὸ Δικαστήριον τῶν Πατρικίων ἀπόφασιν,
 διὰ τῆς ὁποίας διορίζει νὰ κρατῶνται οἱ ἐγκαλούμενοι
 πρῶτον ὑπουργοὶ εἰς τὸ μικρὸν Λουξεμβουργον.

Αἱ δικαστικαὶ συζητήσεις θέλουν ἀρχίσει τὴν 3 τοῦ Δεκεμβρίου.

Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς 19 τοῦ Νοεμβρίου, ὁ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς Κύριος Λαφφίτης ὡμίλησεν εἰς τὸ Συνέδριον τῶν Ἀντιπροσώπων περὶ τῆς παρούσης καταστάσεως τῆς Γαλλίας, ἀφορμὴν λαβὼν ἐκ τῶν περὶ πολέμου φήδων, οἵτινες διεσπάρησαν διὰ τοὺς γενομένους καθοπλισμούς, καὶ δύνανται νὰ ἐνεργήσωσιν ἐπ' αὐτῶν εἰς τὴν ἐμπορικὴν τοῦ τόπου κατάστασιν. «Τὰ ὑλικά, λέγει, συμφέροντα τῶν ἐθνῶν ἔχουν χρεῖαν γαλήνης· διότι, ἐὰν τὸ μεγαλειῶν των δύναται νὰ προέλθῃ ἐκ τοῦ πολέμου, ἡ εὐδαιμονία των ἐξήρηται μόνον ἀπὸ τὴν εἰρήνην. Ἡ πολυτίμος αὕτη εἰρήνη πάντοτε ἐλπίζομεν ὅτι θέλει διατηρηθῇ. Αἱ διάφοροι Αὐλαὶ μᾶς διαβεβαίρουν ἀδιακόπως περὶ τῶν εἰρηνικῶν διανοημάτων των. Αἱ δὲ φιλικαὶ ἡμῶν σχέσεις συνεσφίγγθησαν ἔτι πλέον μετὰ τοῦ τόπου ἐκείνου, ὅστις φθάσας μᾶς ἐπρόλαβεν εἰς τὸ τῆς ἐλευθερίας στάδιον, καὶ ὅστις ἐπεκρότησεν εἰς τοὺς ἀγῶνάς μας, συνεχάρη διὰ τὴν νίκην μας, ἐθαύμασε τὴν μετριοφροσύνην μας, καὶ ἔχει μετ' ἡμῶν κοινὸν τὸ συμφέρον καὶ τὸν πολιτισμὸν. Δὲν ἠδυνάμεθα νὰ προσδοκῶμεν πανταχόθεν τόσον ζωντανὴν συμπάθειαν· ἀλλ' ὅμως ἡ ἐθνικὴ ἡμῶν βσιλεία (ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ποτὲ δὲν συνέβη) ἄμα συνεστάθη, καὶ ἀνεγνωρίσθη. Δὲν πρέπει δὲ νὰ θαυμάζωμεν, Κύριοι, ὅτι ἡ παρ' ἡμῖν γενομένη διάσεισις ἐνεποίησε φήδους εἰς ἄλλους τίπους καὶ ἔκαμε νὰ ληφθῶσι προφυλάξεις. Τὰ ἐν τινι γειτνιαζούσῃ ἐπικρατεῖα συμβεβηκότα ἐπροξένησαν φόδον γενικῆς κρίσεως, καὶ ὁ φόδος οὗτος σᾶς ἐξηγεῖ τοὺς καθοπλισμούς, γινομένους ἐπὶ σκοπῷ ἀσφαλείας καὶ ὄχι προσβολῆς. Σᾶς ὁμολογοῦμεν, Κύριοι, καὶ θέλομεν πιστευθῇ καὶ παρ' ὑμῶν καὶ παρὰ τῆς Γαλλίας, ὅτι περὶ τῶν καθοπλισμῶν τούτων ἐλάδομεν διασαφήσεις εἰρηνικώτατας καὶ φητικᾶς. Αἱ δὲ διασαφήσεις αὗται δὲν θέλουν μᾶς ἐμπιδίσαι νὰ λάβωμεν τὰ μέτρα μας, καὶ θέλετε τὸ ἰδεῖ πάραυτα.»

«Δὲν θέλει συγχωρήσει ἡ Γαλλία ὥστε ν' ἀθετηθῇ ὁ ὅρος τοῦ μὴ μεσολαβεῖν. Ἀλλὰ καὶ θέλει ἀγωνισθῇ νὰ ἐμπιδίσῃ τὸ νὰ διακινδυνεύσῃ ἡ εἰρήνη. Ἐὰν ὁ πόλεμος κατασταθῇ ἀναπόφευκτος, πρέπει ν' ἀποδειχθῇ ἐμπροσθεν τοῦ κόσμου ὅτι ἡμεῖς δὲν τὸν ἠελησάμεν, καὶ ὅτι δὲν τὸν ἐκάμαμεν, εἰμὴ ἐπειδὴ ἠναγκάσθημεν ἢ νὰ πολεμήσωμεν, ἢ νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὰς ἀρχάς μας.»

«Θέλομεν ἐξακολουθήσει λοιπὸν νὰ διαπραγματευόμεθα καὶ πάντα μᾶς ἐπελπίζουν ὅτι θέλουν εὐτοχήσει αἱ διαπραγματεύσεις αὗται ἀλλὰ καὶ διαπραγματευόμενοι θέλομεν καθοπλῆσαι. Ἐντὸς ὀλίγου, Κύριοι, παρεκτός τῶν φρουρῶν μας ἐφωδιασμένων καὶ ὀχυρωμένων, θέλομεν ἔχει 500,000 ἄνδρας εἰς πόλεμον παρατεταγμένους, καλῶς ὡπλισμένους, καλῶς ὁργανισμένους καὶ καλῶς διοικουμένους· ἐν ἑκατομμύριον ἐθνικῆς φρουρᾶς θέλει τοῦ, ὑποστηρίξει, καὶ ὁ Βασιλεὺς, ἂν ἦτο χρεῖα, αὐτὸς ἠέλεν ἡγήθῃ τοῖς ἔθνοισιν. Προσθέτει δ' ἐπὶ τέλους ὁ Ὑπουργὸς, ὅτι αἰδανᾶται τὸν πόλεμον δὲν θέλουν λείπει· ὅτι κατὰ τὸν προβλεπόμενον ὑπολογισμὸν θέλουν γένῃ μεγάλα μειώσεις εἰς τὰ τακτικά καὶ τὰ ἄλλα ἀναλώματα· ὅτι ἔχουν νὰ πωληθῶσιν ὑπὲρ τὰ τρισχί-

λια ἑκατομμύρια Φρ. δάτη, τὰ ὅποια ὀλίγον μὲν ὄφελος φέρουν εἰς τὸ δημόσιον, πολὺ δὲ θέλουν δώσει εἰς τοὺς ἰδιώτας.

21 Νοεμβρίου. — Ὁ Ἀγγλὸς Ταχυδρόμος τῆς 19 τοῦ ἐνετιώτος περιέχει τὸ ἐξῆς ἄρθρον.

«Αἱ Γαλλικαὶ ἐφημερίδες ἀναγγέλουν προπαρασκευὰς πολέμου· αἱ δὲ προπαρασκευαὶ αὗται φανερόν ὅτι γίνονται πρὸς ἄμυναν καὶ ὄχι πρὸς ἐπίθεσιν. Δὲν πρέπει νὰ υποθέσωμεν ὅτι, διὰ νὰ ἐτοιμασθῇ εἰς πόλεμον ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις θέλει προσμείνει νὰ ἔλθωσιν εἰς τὰ σύνορα οἱ ἐχθροὶ τῆς. Τὸ πρῶτον κίνημα Ρωσικοῦ, Πρυσικοῦ, ἢ Αὐστριακοῦ στρατεύματος θέλει εἶναι τὸ σύνθημα τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Γαλλικοῦ στρατεύματος. Οἱ γειτονές μας γνωρίζουν ἐκ πείρας τὰ ὑγειονομικὰ διαφράγματα (cordons sanitaires), καὶ δὲν θέλουν ὑπεφέρει νὰ ἴδωσι τοιαῦτα πέριξ τῆς ἐπικρατείας των. Δὲν στοχαζόμεθα ὅμως ὅτι αἱ ξέναι δυνάμεις θέλουν ἐκστρατεύσει κατὰ τῆς Γαλλίας, διότι τοῦτο ἦτο τὸ αὐτὸ, ὡς ἂν ἐξεστράτευον κατὰ τῆς Ἀγγλίας. Ἐὰν ἀφίναμεν νὰ καταβληθῇ ἡ κοινὴ ὑπόληψις, ἐν τῇ Γαλλίᾳ, καὶ ἀκόρη ἐν τῇ Βελγίῳ, ἀπὸ τὰ ξίφη τῶν ξένων, τετέλεσται τὰ τῆς κοινῆς γνώμης ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ. Ἄν δὲ καὶ κάμνωμεν τὰς σκέψεις ταύτας ἐξ ἀπλῶν συμβεβηκότων, πρέπει ὅμως νὰ προσθέσωμεν ὅτι ἡ μεταξὺ ὅλων τῶν Αὐλῶν τῆς Εὐρώπης ὑπάρχουσα ἑνωσις παρέχει ὅλας τὰς ἐνδεχομένας βεβαιότητας περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς εἰρήνης.»

— Τὰ ἐν τῇ Ἑλβετίᾳ συμβαίνοντα ἀρχίζουν νὰ λαμβάνουν χαρακτῆρα πολλὰ σπουδαῖον. Ἡ μεταρρύθμισις τῶν Ἀριστοκρατικῶν Συνταγμάτων διαφόρων νομῶν (Cantons) ζητεῖται ἀπὸ τὸν λαὸν τῶν πόλεων καὶ τῶν χωριῶν· εἰς Γίγυρον δὲ καὶ δύο ἄλλους νομοὺς αἱ Κυβερνήσεις συγκατετέθησαν εἰς τὰς ἐφέσεις τῶν πολλῶν.

24 Νοεμβρίου. — Ὅλοι οἱ ἐν Παρισίοις εὐρισκόμενοι Ρῶτσοι διετάχθησαν πάλιν χθὲς ν' ἀναχωρήσωσι χωρὶς διακρίσεως εἰς τὴν Ρωσίαν. Ἡ διαταγὴ αὕτη ἦθε πρῶτον ἐκ Πετροπόλεως εἰς τὸν Κόμητα Πέτρον Βίργον.

25 Νοεμβρίου. — Ὁ Στρατάρχης Διὺς Τρέβισος διωρίσθη Πρέσβυς τοῦ Βασιλέως τῶν Γάλλων παρὰ τῷ Αὐτοκράτορι πασῶν τῶν Ρωσσιῶν.

— Βράβομεν διὰ τηλεγραφικῆς εἰδήσεως ὅτι τὸ ἐν τῇ Ἀφρικῇ Γαλλικὸν στράτευμα εἰσῆλθεν εἰς Μεδαί τὴν 10 τοῦ Νοεμβρίου. Τὴν 9 συνεκροτήθη μάχη κατὰ τὰ σιενά τοῦ ὄρους Ἀτλαντὸς πρὸς τὸ στράτευμα τῶν Τιγέρων, τὸ ποῖον κατετροπώθη παρὰ τῶν ἡμετέρων. Ὁ μπέης αὐτῶν κατέφυγεν εἰς πλησιόχωρόν τι μοναστήριον, ἀλλ' εἰδοποίηται ὅτι ἐμελλε τὴν 11 νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ στρατόπεδον καὶ νὰ ὑποταχθῇ εἰς τὸν ἀρχιτράτηγον Κόμητα Κλωσελ.

Ἐκ Λονδίνου, 22 Νοεμβρίου.

Ὁ Ταχυδρόμος λέγει:

«Ὁ Λόρδος Πονσόμδης (*) μέλλει νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ

(*) Ὁ Λόρδος Πονσόμδης, ὅστις στέλλεται τώρα ἀντὶ τοῦ Κυρίου Καρτωρίχτου, εἶναι γυναικαδέλφος τοῦ Λόρδου Γραϊ. — Σημ. τοῦ ἑκδ.

Βέλγιον διὰ τὰ διαπραγματευθῆ ἐκεῖ συναπείσει τῶν πλείτε
μεγάλων Δυνάμεων. „

Πάλιν ἡ αὐτὴ Ἐφημερίς :

“ Ἐμάθομεν ἀπὸ ἀξιόπιστων μέσων ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ
Νικόλαος ἐμήνυσεν εἰς ὅλας τὰς Αὐλὰς τῆς Εὐρώπης ὅτι
δὲν θέλει περάσει εἰς στρατιῶταί του τὸ Ῥωσικὸν σύνερον
εἰμὴ μὲ τὴν συγκατάθεσιν τῶν πέντε μεγάλων Δυνάμεων. „

— Ὁ Κύριος Χ. Βαγῶτος, Πρέσβης τῆς Ἀγγλίας παρὰ
τῷ Βασιλεῖ τῶν Κάτω-Χωρῶν, μετεκαλέσθη.

Τὴν 8 Νοεμβρίου ἡ ἐθνικὴ Σύνοδος τοῦ Βελγίου ἐκή-
ρυξε διὰ ψηφίσματος, ἐν ὀνόματι τοῦ λαοῦ, τὰ μέλη τοῦ
οἴκου τοῦ Ὁράγγιου Νασῶ διὰ παντὸς ἀφωρισμένα ἀπὸ
πάσης ἐξουσίας ἐν τῷ Βελγίῳ.

Περὶ τὰ μέσα τοῦ Νοεμβρίου ἦλθεν ἐκ τῆς Ἀμερικῆς
εἰς τὴν Ἀγγλίαν Πρέσβης τοῦ τῆς Βρασιλίας Αὐτοκρά-
τορος, παρηγγελλόμενος νὰ διακηρύξῃ εἰς τὰς Αὐλὰς τῆς
Εὐρώπης, ὅτι ποτὲ ὁ Αὐτοκράτωρ δὲν θέλει συγκατανεύ-
σει ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Δὸν Μιχουέλ.

Περὶ τὰς 20 τοῦ Νοεμβρίου ἐτελεύτησεν ἐν Ῥώμῃ ὁ
Πάπας Πῖος Η', εἰς ἡλικίαν 69 χρόνων. Ἐχειροτονήθη
τὴν 19 Μαρτίου 1829.

Ποικίλα.

Ἀγγλική τις Ἐφημερίς δημοσιεύει τὴν ἡλικίαν τῶν δια-
φόρων ἀνδρῶν, ἐξ ὧν σύγκειται τὸ νέον Ἀγγλικὸν ὑπογε-
γεῖον. Ὁ Λόρδος Γραϊ ἔχει ἡλικίαν 66 χρόνων, ὁ Λόρδος
Ὀλλανδος, ἀνεψιὸς τοῦ Φῆξ, 57, ὁ Λόρδος Βραυχαμ, ἀνε-
ψιὸς τοῦ περιφήμου ἱστορικοῦ Ροβέρτου, 51, ὁ Λόρδος
Λαιζῶνος, 50, ὁ Λόρδος Μελβοϊρ, 49, ὁ Λόρδος Γοδέ-
ριχος, 48, ὁ Λόρδος Ἀλθόρπος, πρωτότοκος υἱὸς τοῦ Λόρ-
δου Σπέγκερος, 48, ὁ Λόρδος Πάλμερστον, 46, ὁ Δούξ
Ῥίχμινδος, 39, καὶ ὁ Λόρδος Δύραμ, γαμβρὸς τοῦ Λόρδου
Γραϊ, 38.

Αἱ πρόσοδοι, αἱ εἰσφοραὶ καὶ τὸ δημόσιον χρέος διαφόρων
τῆς Εὐρώπης πολιτειῶν λογίζονται, κατὰ τὸν Μάλλον, εἰς
νόμισμα Αὐτοκρατορικόν, ὡς ἑξῆς.

ΡΩΣΙΑ. Οἰκήτορες 60,367,410 ψυχῶν. Πρόσοδος 190,000,000
Φιορίνια· φόροι εὐθεῖς καὶ πλάγιος 160,000,000 Φ. Εἰσ-
πραεῖς ὀλικὴ κατὰ κεφαλὴν 2 Φιορ. 50 Καρ. Δημόσιον χρέος
387,691,073 Φ.

ΑΥΣΤΡΙΑ. Οἰκήτ. 42,838,915 ψυχῶν. Πρόσ. 152,000,000
Φ. Φόρος εὐθεῖς μὲν 81,600,000 Φ. πλάγιος δὲ 42,600,000.
Ὀλικὴ εἰσπραεῖς κατὰ κεφαλὴν 3 Φ. 53 Καρ. Δημόσιον χρέος
851,878,952 Φ.

ΓΑΛΛΙΑ, ἐξαιρουμένων τῶν ἀποικιῶν. Οἰκήτ. 32,500,000
ψυχῶν. Πρόσ. 452,568,270 Φιορ. Φόρος εὐθεῖς 130,235,630
Φ. πλάγιος 276,109,750 Φ. Ὀλικὴ εἰσπραεῖς κατὰ κεφαλὴν
13 Φ. 25 Καρ. Δημόσιον χρέος 2,116,820,000 Φ.

ΑΓΓΛΙΑ. Οἰκήτ. 22,129,035 ψυχῶν. Πρόσ. 551,051,069
Φ. Φόρος εὐθεῖς 55,775,000, πλάγιος 492,316,076 Φ.
Ὀλικὴ εἰσπραεῖς κατὰ κεφαλὴν 24 Φ. 46 Καρ. Δημόσιον
χρέος 8,940,974,000 Φ.

ΠΡΟΥΣΣΙΑ. Οἰκήτ. 12,552,278 ψυχῶν. Πρόσ. 88,893,000 Φ.
Φόρος εὐθεῖς 31,081,750, πλάγιος 45,277,750 Φ. Ὀλικὴ
κατὰ κεφαλὴν εἰσπραεῖς 6 Φ. 5 Καρ. Δημόσιον χρέος
324,027,161 Φ.

ΚΑΤΩ-ΧΩΡΑΙ. Οἰκήτορες 6,116,635 ψυχῶν. Πρόσοδος
71,886,279 Φ. Φόρος εὐθεῖς 29,156,436 Φ. πλάγιος
40,156,919 Φ. Ὀλικὴ κατὰ κεφαλὴν εἰσπραεῖς 11 Φ. 20
Καρ. Δημόσιον χρέος 1,620,000,000 Φ.

ΣΟΥΗΔΙΑ. Οἰκήτ. 2,900,000 ψυχῶν. Πρόσ. 23,677,333
Φ. Φόρος εὐθεῖς καὶ πλάγιος 23,600,000 Φ. Ὀλικὴ κατὰ
κεφαλὴν εἰσπραεῖς 8 Φ. 9 Κ.

ΝΟΡΒΗΓΙΑ. Οἰκήτ. 1,050,132 ψυχῶν. Πρόσ. 3,862,378
Φ. Φόρος εὐθεῖς 1,038,600 Φ. πλάγιος 2,447,361 Φ. Ὀλι-
κὴ κατὰ κεφαλὴν εἰσπραεῖς 3 Φ. 19 Καρ. Δημόσιον χρέος
2,750,000 Φ.

ΔΑΝΙΑ. Οἰκήτ. 1,931,014 ψυχῶν. Πρόσ. 13,500,000 Φ.
εὐθεῖς καὶ πλάγιος φόρος 10,125,000. Ὀλικὴ κατὰ κεφαλὴν
εἰσπραεῖς 5 Φ. 14 Κ. Δημόσιον χρέος 40,689,337 Φ.

ΠΟΛΩΝΙΑ. Οἰκήτ. 4,035,800 ψυχῶν. Πρόσ. 14,250,000.
Φόρος εὐθεῖς καὶ πλάγιος 12,000,000 Φ. Ὀλικὴ κατὰ κεφα-
λὴν εἰσπραεῖς 2 Φ. 58 Κ. Δημόσιον χρέος 62,600,000 Φ.

ΙΣΠΑΝΙΑ. Οἰκήτ. 13,900,000 ψυχῶν. Πρόσ. 70,000,000
Φ. Φόρος εὐθεῖς 23,500,000 Φ. πλάγιος 4,500,000. Ὀλι-
κὴ κατὰ κεφαλὴν εἰσπραεῖς 4 Φ. 40 Κ. Δημόσιον χρέος
763,209,968 Φ.

ΠΟΡΤΟΥΓΑΛΙΑ. Οἰκήτ. 3,013,950 ψυχῶν. Πρόσοδος
22,300,000 Φ. Φόρος εὐθεῖς 2,846,385, πλάγ. 16,155,900.
Ὀλικὴ κατὰ κεφαλὴν εἰσπραεῖς 6 Φ. 18 Κ. Δημόσιον χρέος
61,620,000 Φ.

ΝΕΑΠΟΛΙΣ. Οἰκήτ. 7,414,717 ψυχῶν. Πρόσ. 39,500,000
Φ. Φόρος εὐθεῖς 15,945,670, πλάγιος 17,031,600 Φ. Ὀλι-
κὴ κατὰ κεφαλὴν εἰσπραεῖς 4 Φ. 26 Κ. Δημόσιον χρέος
206,078,680 Φ.

ΣΑΡΑΗΝΙΑ. Οἰκήτ. 4,333,966 ψυχῶν. Πρόσ. 30,000,000
Φ. Εὐθεῖς καὶ πλάγιος φόρος 25,000,000 Φ. Ὀλικὴ κατὰ
κεφαλὴν εἰσπραεῖς 5 Φ. 46 Κ. Δημόσιον χρέος 50,000,000 Φ.

ΠΑΠΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ. Οἰκήτ. 2,483,940 ψυχῶν. Πρόσοδος
13,500,000 Φ. Φόρος εὐθεῖς 2,300,000 Φ. πλάγιος
10,000,000 Φ. Ὀλικὴ κατὰ κεφαλὴν εἰσπραεῖς 4 Φ. 57 Κ.
Δημόσιον χρέος 187,000,000 Φ.

ΤΟΣΚΑΝΑ. Οἰκήτ. 1,300,000 ψυχῶν. Πρόσ. 6,800,000
Φ. Φόρος εὐθεῖς 1,400,000, πλάγιος 4,200,000 Φ. Ὀλικὴ
κατὰ κεφαλὴν εἰσπραεῖς 4 Φ. 18 Κ. Δημόσιον χρέος
20,000,000 Φ.

ΒΑΤΑΡΙΑ. Οἰκήτ. 4,037,017 ψυχῶν. Πρόσ. 32,434,343
Φ. εὐθεῖς φόρος 8,614,666 Φ. πλάγιος 11,082,065 Φ. Ὀλι-
κὴ κατὰ κεφαλὴν εἰσπραεῖς 4 Φ. 52 Κ. Δημόσιον χρέος
123,377,673 Φ.

ΣΑΞΩΝΙΑ. Οἰκήτ. 1,350,000 ψυχῶν. Πρόσ. 11,000,000
Φ. Εὐθεῖς φόρος 3,506,400 Φ. πλάγιος 4,375,700 Φ. Ὀλι-
κὴ κατὰ κεφαλὴν εἰσπραεῖς 5 Φ. 50 Κ. Δημ. σιον χρέος
36,000,000 Φ.

ΑΝΝΟΒΕΡΟΝ. Οἰκήτ. 1,537,500 ψυχῶν. Πρόσ. 10,800,000
Φ. Εὐθεῖς φόρος 3,439,133 Φ. πλάγιος 2,427,343 Φ. Ὀλι-
κὴ κατὰ κεφαλὴν εἰσπραεῖς 4 Φ. 20 Κ. Δημόσιον χρέος
26,000,000 Φ.

ΒΥΡΤΕΜΒΕΡΓΟΝ. Οἰκήτορες 1,535,403 ψυχῶν. Πρόσοδος
9,294,083 Φ. Εὐθεῖς φόρος 3,113,700 Φ. πλάγιος
3,131,580 Φ. Ὀλικὴ κατὰ κεφαλὴν εἰσπραεῖς 4 Φ. 5 Κ.
Δημόσιον χρέος 27,328,694 Φ. (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡ. 101 ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Αρ. 77

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Είδοποιήσις

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ ὁ Κ. Χρῆστος Καλογεώργου ἀπὸ Καλαρίτας προβεβηκυίας ἡλικίας κυριευθεὶς ἀπὸ δύο ἀποπληξίας κατέστη πάσχωι σωματικῶς, καὶ ἡθικῶς, τὸ Δικαστήριον προβλέψαν ἐδιώρισεν ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἐπ' αὐτοῦ, τῆς εἰταῦθα περιουσίας του, καὶ τῶν ὑποθέσεων του κηδεμόνα ἐν μέλος τῆς Δημογεροντίας Μεσολογγίου τὸν Κ. Σταμούλην Μαυρομμάτην, μὴ εὐρισκομένου ἐνταῦθα οὐδενὸς ἐκ τῶν συγγενῶν του.

Ἐπειδὴ δὲ πληροφορεῖται ὅτι αὗτος ἔχει ἀδελφόν, ἀδελφὴν, καὶ ἀνεψιὸν ἐξ ἀδελφοῦ διατρίβοντας ἐν Γερμανίᾳ, ἔκρινεν ἀναγκαῖον νὰ εἰδοποιήσῃ αὐτοὺς διὰ τῆς παρούσης δημοσιευθησομένης διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, διὰ νὰ προβλέψωσιν οὗτοι περὶ αὐτοῦ.

Ἐν Μεσολογγίῳ, τὴν 8 Δεκεμβρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Χ. ΚΡΑΛΑΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Β. Χρυσοδέργης.

Αρ. 323.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΟ ΑΡΓΟΣ ΚΑΙ ΝΑΥΠΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Ἐπειδὴ ἡ Κυρία Παναγιωτίτσα Σαλβιρίτσα ἐπαρουσίασεν εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο κατὰ τοῦ ἀπόντος Συζύγου της Ἀθανασίου Νεοχωρητοπούλου ἀγωγὴν χρονολογουμένην τὴν δεκάτην τοῦ ἐνεστώτος, δι' ἧς ἀπαιτεῖ:

α' „ Νὰ ἀποφασισθῇ ἡ ἐξασφάλισις τῆς προικὸς της, ληφθεῖσης, καὶ σφετερισθείσης παρ' αὐτοῦ.

β' „ Νὰ ὑποχρεωθῇ αὐτὸς ὁ ἴδιος νὰ ἐπιστρέψῃ τὴν προικὰ της, ἐννεομένων εἰς βάρος του τῆς τε φθορᾶς τῶν προικῶν πραγμάτων, καὶ τῆς ἐπαυξήσεως τῶν νομισμάτων.

γ' „ Νὰ πληρώσῃ ὁ ἴδιος τὴν προγαμιαίαν δωρεὰν αὐτῆς, συμποσούμενην εἰς Γρόσι. δύο χιλιάδες, μὲ τὴν ἐπαύξησιν τῆς τιμῆς τῶν νομισμάτων.

δ' „ Νὰ πληρώσῃ τὴν τριφοδοσίαν αὐτῆς διὰ τέσσαρα ἔτη ἀνὰ Γρόσια δέκα καθ' ἑκάστην ἡμέραν, καὶ νὰ ἐξακολουθῇ ἡ αὕτη τριφοδοσία μέχρις ὅτου ἀποδοθῇ εἰς αὐτὴν ἡ ὀφειλομένη ποσὶς.

ε' „ Νὰ ὑποχρεωθῇ τελευταῖον νὰ πληρώσῃ διὰ τὴν διατριβὴν, ἐνδυμασίαν, καὶ λοιπὰ ἀναγκαῖα ἕως εἰς ἀνήλικον τέκνον τοῦ ἑξῆς, γρόσια πέντε καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἀφ' ἧς ἐγενήθη τὸ αὐτὸ τέκνον μέχρι τῆς σήμερον καὶ μέχρις ὅτου φθάσῃ εἰς τὴν διατεταγμένην ἀπὸ τὸν νόμον ἡλικίαν.

Προσκαλεῖται ἡ Ἀστυνομία Ναυπλίου νὰ γνωστοποιήσῃ πρὸς τὸν αὐτὸν ἀπόντα Ἀθανάσιον Νεοχωρητοπούλου, δι' ἀστυνομικοῦ ὑπηρέτου, κηρύττοντες μεγαλοφώνως ἐν τῷ μέσῳ τῆς πλατείας, ὅτι δίδεται πρὸς αὐτὸν 24 ἡμέ-

ρῶν προθεσμία, ἀρχομένη, ἀφ' ἧς ἡμέρας καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα ἡ παρούσα κλήσις, διὰ ν' ἀπολογηθῇ αὐτοπροσώπως, ἢ δι' ἀντιπροσώπου, κατὰ τῆς διαληφθείσης ἀπαιτήσεως, εἰδὲ μὴ, θέλουν ἐνεργηθῇ τὰ παρὰ τοῦ νόμου διαταττόμενα.

Ἡ παρούσα κλήσις νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος· ἀντίγραφον δὲ αὐτῆς νὰ κοινοποιηθῇ πρὸς τὸν στενότερον συγγενὴ τοῦ Ἀθανασίου Νεοχωρητοπούλου, ἄλλο νὰ κολληθῇ ἐπὶ τῆς θύρας τῆς ἐν Ναυπλίῳ τελευταίας κατοικίας αὐτοῦ, καὶ ἄλλο ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ Δικαστηρίου τούτου.

Ἐν Ἀργεῖ, τὴν 15 Δεκεμβρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Χ. ΜΗΛΙΑΝΗΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Π. Α. Κυπαρίσσης.

Ἀναφορὰ

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Ἐξοχώτατε!

Εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα τῆς Ἑλλάδος παρετήρησα τὴν πρὸς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα ἀναφορὰν τῶν ἰατροχημικῶν, τῶν ἐξετασάντων κατὰ πρόσκλησιν τῆς Κυβερνήσεως ἐπιτοπίως τὰ θερμὰ λουτρά τῆς νήσου τῶν Θερμίων, καὶ ἀναλυσάντων τὰ ὕδατα αὐτῶν, ὡς καὶ τὴν ἐπίσημον ἀπάντησιν, τὴν ὁποίαν ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης εὐηρεστήθη νὰ διευθύνῃ πρὸς αὐτοῦ· δι' ἧς κινουμένη ἀπὸ φιλάνθρωπον κηδεμονίαν, εἰδοποιεῖ αὐτοὺς ὅτι θέλει εὐδοκήσει νὰ οἰκοδομηθῇ ἐν κατάστημα πρὸς περιθαλψιν καὶ ἀνάπαυσιν τῶν συχναζόντων κατ' ἔτος τὰ λουτρά, διὰ θεραπείαν τῶν ἀσθενειῶν των. Ὡς ἀπλοῦς Ἕλλην, καὶ ὡς νέος συμπολίτης αὐτῆς τῆς νήσου, μέτοχος γεννησόμενος τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς τοιαύτης ἀγαθοεργίας καὶ φιλανθρωποῦ πράξεως τῆς Υ. Ε., ἀφοῦ μάλιστα ἐνεθάρρυνθην ἀπὸ τὰς εὐπροσηγόρους ἐξετάσεις, αἱ περὶ τοῦ ἰδίου ὑποκειμένου ἀπέτεινε πρὸς ἐμὲ, ὅταν πρὸ δύο ἡδὴ μηνῶν ἔλαβα τὴν τιμὴν νὰ παρουσιασθῶ προσωπικῶς πρὸς τὴν Υ. Ε., χρεωστῶ νὰ ὑποβάλω εἰς αὐτὴν, ἔὰν μοὶ τὸ ἐπιτρέψῃ, μικρὸν τι σχέδιον περὶ τοῦ προβαλλομένου καταστήματος, τὸ ὁποῖον θέλει εἶναι σύμφωνον μὲν μὲ τὸν φιλάνθρωπον σκοπὸν της, γενήσεται δὲ ὠφέλιμον εἰς τὴν νήσον μὲ τὴν παροχὴν μέσων πρὸς συντήρησιν τῶν ἀρτισυστάτων ἐν αὐτῇ ἀλληλοδιδασκτικῶν σχολείων.

Τὸ περὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ καταστήματος πρόβλημα θεωρεῖται ὡς πρῶτον καὶ οὐσιώδες ἀντικείμενον, καὶ εἶναι πρέπον νὰ εἴπω τινὰ περὶ τούτου, ἀναγκαῖα πρὸς ὀδηγίαν τοῦ μέλλοντος ἐπιστατῆσαι εἰς τὴν κατασκευὴν του.

Ἡ θέσις τῆς νήσου τῶν Θερμίων, τὸ ἄπορον καὶ φιλόπορον τῶν κατοίκων, οἵτινες μὲ ὀλιγώτατον ἡμερομίσθιον

θέλουν προθυμοποιηθῇ νὰ ὑπηρετήσουν, ὄντες μάλιστα κτίσται οἱ πλείότεροι ἐξ ἐπαγγέλματος, ἢ εὐκολία τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ νὰ προμηθεύσῃ τὴν ἀναγκαίαν ξυλικὴν πρέπει νὰ ληφθῶν ὡς μέσα, ὥστε δι' αὐτῶν νὰ οἰκοδομηθῇ ἐν κατάστημα ἐκ δέκα μεγάλων κοιτῶνων περιεκτικῶν 20 ἀνθρώπων, συγχρόνως μὲ ἓνα μέγαν ἐστιατήριον, μὲ μαγειρεῖα ὑποκάτω καὶ μὲ ἐκτεταμένα λουτρά, ἢ δαπάνη τοῦ ὁποίου δὲν θέλει ὑπερβῇ τὴν ποσότητα τῶν 800 ἢ 1000 ταλλήρων· καὶ ταῦτα εἶναι τὰ μόνα ἐξόδα ὅπου θέλει κάμει ἡ Κυβέρνησις.

Ἐπαρτηρήθη εἰς τοὺς ἐσχάτους τούτους χρόνους, ὅτι οἱ συχναζόντες τὰ λουτρά τῶν Θερμίων ἐμπαθεῖς ἐφθασαν ἕως τὸν ἀριθμὸν τῶν 300 ἐκ τῶν τριῶν κλάσεων τῶν πολιτῶν, εἰς τὴν κατάστασιν καθ' ἣν εὐρίσκονται κατὰ τὸ παρὸν αὐτὰ, χωρὶς κάμμιαν περιποίησιν, χωρὶς κατὰλυμα διὰ νὰ δύναται νὰ προφυλαχθῶσιν ἀπὸ τὰς αὐστηρότητας τῆς ἀτμοσφαίρας, καὶ ἐξοδεύοντες ὑπερόγκως. Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἀποφασίσῃ νὰ κατασκευάσῃ τὸ εἰρημένον καλὰσθημα λαμβάνουσα μόνον διὰ βάσιν τοὺς εἰρημένους τριακοσίους, χωρὶς νὰ ὑπολογισθῇ ἐκείνους, οἵτινες διὰ τὸ ἀναπαυτικόν, καὶ διὰ τὸ ἀσφαλὲς θέλουν συρρέυσαι, ἔχει εὐθὺς ἐξακίσια τάλληρα, κύριον εἰσόδημα, καὶ ἰδὺν κατὰ ποῖον τρόπον.

Αἱ μετὰ τῶν ἐχθρῶν συνεχεῖς κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν συγκρούσεις καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ δεκαετοῦς τούτου πολέμου κατὰ φυσικὴν συνέπειαν ἄφησαν εἰς τὸ ἔθνος ἓνα μέγα ἀριθμὸν ἀπομάχων στρατιωτικῶν καὶ ναυτῶν κατὰ Τετραυματισμένων, χρειᾶν ἐχόντων, τῶν μὲν ἐντελοῦς Θεραπείας, τῶν δὲ ἐνδυναμώσεως καὶ τῶν νεύρων καὶ συχναζόντων ἑλπίσως εἰς τὰ λουτρά. Ἐξ αὐτῶν ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ κάμμιαν ποσότητα πληρωμῆν διὰ τὸ εἰς τὰ λουτρά ἐμβασμάτων, μάλιστα χρεωστεῖ νὰ διατάξῃ διὰ νὰ περιθάλλωνται καὶ περιποιῶνται ἀμισθί. Τούτων ὑποβλεπόμενων μέχρι τῶν 100, μένουσι οἱ 200 ἐξ αὐτῶν πάλιν ἂν ὑποθέσῃ τις τοὺς 100 τῆς δευτέρας κλάσεως καὶ τοὺς ἄλλους 100 τῆς πρώτης, ὀριζούσης δὲ τῆς διατάξεως τῆς Κυβερνήσεως διὰ νὰ πληρώσωσιν οἱ μὲν τῆς δευτέρας κλάσεως ἀνὰ τάλληρα 2, οἱ δὲ τῆς πρώτης ἀνὰ τάλληρα 4, ἔχει εὐθὺς κύριον εἰσόδημα ταλλήρων 600.

Ἀλλὰ δύναται τις νὰ εἴπῃ, πῶς θέλουν πεισθῶν νὰ πληρώσωσιν τὴν διαληφθεῖσαν ὀρισμένην ποσότητα οἱ εἰρημένοι; ἀποκρίνομαι ὅτι ὅλοι μετ' εὐχαριστήσεως θέλουν προθυμοποιηθῇ ὅχι μόνον νὰ πληρώσωσιν, ἀλλὰ νὰ κάμουν καὶ ἀφιερώματα ἂν ἦτον τύπος λατρείας. Ὅς, τις ἐπῆγε μίαν φοράν εἰς τὸν καιρὸν τῶν λουτρῶν, καὶ εἶδε τοὺς δυστυχεῖς ἀσθενεῖς σωρευμένους εἰς μίαν στενὴν ἐρημεκκλησίαν, κακοπαθοῦντας χωρὶς ἀνάπαυσιν, τυραννουμένους ἀπὸ τὸν καύσωνα, ἀπὸ τὰ ζωῦφια, καὶ ποιοῦντας μίαν δίσαιταν ὅλως δι' ὅλου ἐναντίαν ἐκείνης τῆς ὁποίας ἔχει χρειᾶν ὁ ἀσθενής, μὴ δυναμένους νὰ ἐξακολουθοῦν τὰ λουτρά πλέον τῶν 6 ἢ 8 ταυτοχρόνως, ἠκουσε βέβαια ὅτι πολλάκις ἐπρωτίμηναν νὰ προσφέρουν ἐ-

κατοστάδας γροσίων διὰ νὰ εὐρουν τὴν ἀνάπαυσιν καὶ ὑγείαν των. Πῶς λοιπὸν δὲν θέλουν δώσει 2 καὶ 4 τάλληρα εἰς τοιοῦτον εὐάρεστον οἶκημα, ἐνῶ συγχρόνως θέλουν ἔχει τὴν ἀνάπαυσιν, καὶ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα τρόφιμα; ἡ Κυβέρνησις θέλει ἐνοικιάζει τὸ κατάστημα κατ' ἔτος εἰς τὸν προσφέροντα τὴν μεγαλητέραν τιμὴν, ὅχι διὰ νὰ λαμβάνῃ ἐνοίκιον περισσότερον ἀπὸ τὸ ὀριστησόμενον εἰς τὴν διάταξιν τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ διὰ νὰ πωλῇ τὰ τρόφιμα καὶ ἄλλα συντελεστικά τῆς εὐζωΐας. Τούτου δὲ διδομένου, τότε τὸ ταμεῖον δύναται νὰ ἐλπίσῃ κάτι τι περισσότερον τῶν 600 ταλλήρων. Ὅταν εὐδοκήσῃ ἡ Κυβέρνησις νὰ ἀφιερώσῃ τὰ 300 εἰς τὰ δύο ἀρτισύττατα ἀλληλοδιδασκτικὰ σχολεῖα τῆς νήσου, ἐπαρκούντα κατ' ἀναλογίαν τῶν μαθητῶν, οἵτινες εἶναι ὀλιγώτεροι τῶν 200, εἰς πληρωμὴν τῶν διδασκάλων καὶ ἀπάντησιν μικρῶν ἄλλων ἐξόδων, θέλει περισσεύσουν ἄλλα τριακόσια. Τοιοῦτοτρόπως λοιπὸν ἀφ' ἑνὸς μέρους τὸ ταμεῖον θέλει συνάξει εἰς τρεῖς ἢ τέσσαρας χρόνους τὰ ἐξοδευθέντα, ἀφ' ἑτέρου δὲ κάτοικοι καὶ οἱ ἀσθενεῖς Ἕλληνες θέλει εὐλογεῖν τὰς ἡμέρας τῆς πατρικῆς καὶ φιλανθρώπου Κυβερνήσεως τοῦ Ι. Α. Καποδίστρια.

Ἐξοχώτατε! Αἱ σκέψεις μου αὗται, εἶναι ἀληθεῖς, ὅτι δὲν περιέχουν ἐπιστημονικὰς παρατηρήσεις, ἀλλ' ὡς εἰδήμων τοῦ τόπου καὶ μὴ ἀποβλέπων εἰς τινὰ ἰδιοτέλειαν, ἐτόλμησα νὰ θάλω ὑπ' ὄψιν τῆς Υ. Ε. τὰς ὁποίας εἶχον πληροφορίας περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου· παρακαλῶ δ' Αὐτὴν νὰ τὰς δεχθῇ μὲ εὐμένειαν.

Μένω μὲ τὴν πλέον θαθεῖαν ὑπόκλιτιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 18 Ἰουλίου 1830

Ὁ εὐπειθέστατος Πολίτης

Δ. Κυριακίδης.

Δῶρα εἰς τὸ ἐν Αἰγίνῃ ἐθνικὸν Μουσεῖον.

Ἰωάννης Πάγκαλος ἐκ Κέω, στήλην λιθίνην μὲ παλαιὰν ἐπιγραφὴν.

Αἰκατερίνα Χωματινὴ, ὁμοίως ἄγαλμα ἀκέφαλον.

Ἀναγνώστης Πετρὴς, ὁμοίως ἐπιγραφὴν.

Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Λεόντιος Καμπάνης, Γενικὸς ἐπίστατης τοῦ Ὁρφανοτροφείου, ἐπιγραφὰς νεκρικός.

Ὁ ἡγούμενος τῆς ἐν Σαλαμῖνι Φανερωμένης, χειρόγραφον ἐπιγραφόμενον “Ἐκλογάδιον σὺν θεῷ τῶν ἀναγνωσμάτων Ἀποστόλου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.”

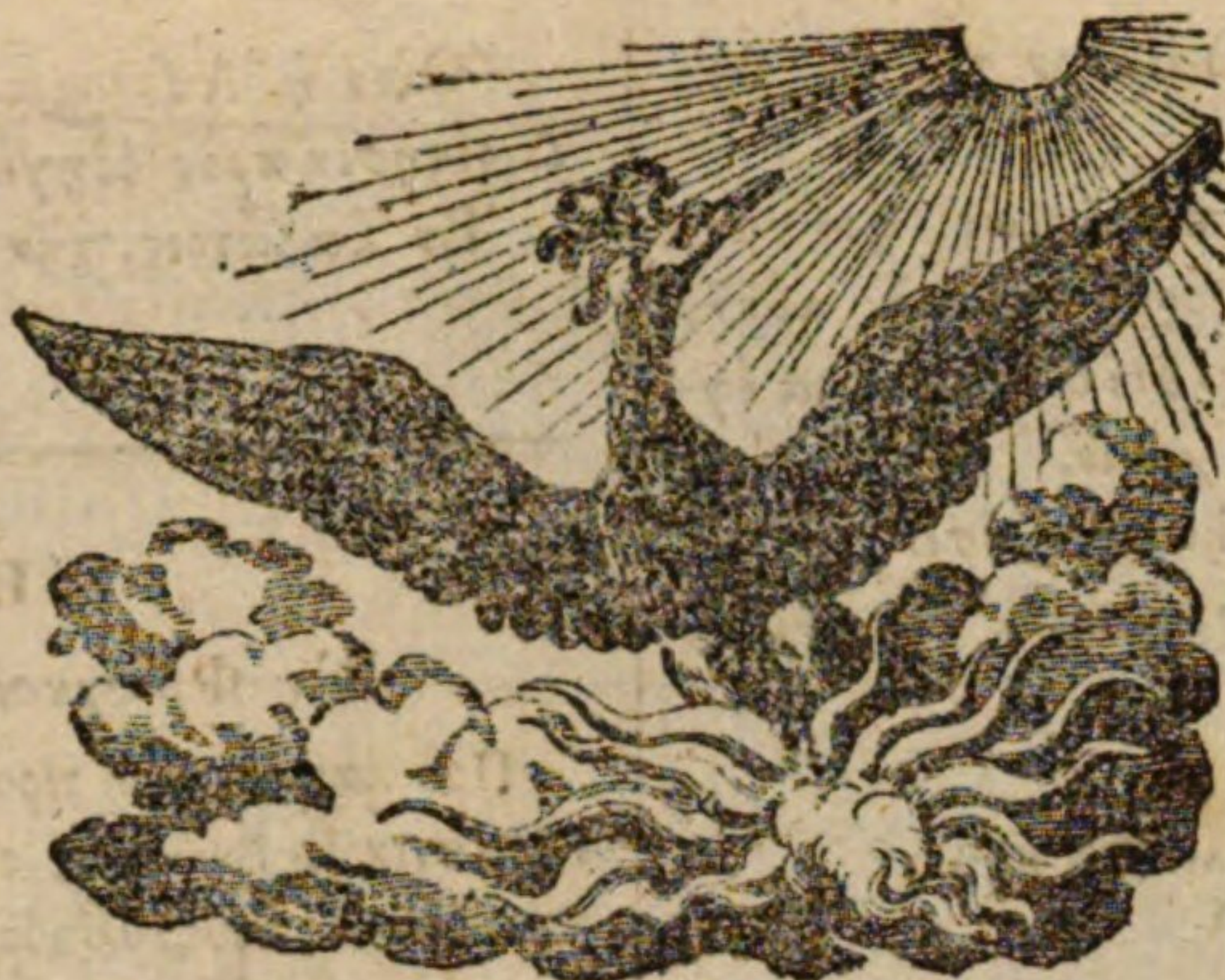
ΕἶΔΟΠΟΙΗΣΙΣ. — Δύο νεοφώτιστοι Ἀθηναῖαι, ἡ μὲν, Μαρία λεγομένη, θυγάτηρ τοῦ Δερβίς Ἀγᾶ Ἀλμπάνη, ἐν Νάξῳ κατοικοῦσαι· ἡ δὲ, Αἰκατερίνα, θυγάτηρ τοῦ Μολᾶ Ἀλλῆ Καρυστίνου, ἐν Ὑδρῇ, διεμαρτυρήθησαν κατὰ τοὺς νομίμους τρόπους ἐναντίον τῆς πωλήσεως τῶν εἰς αὐτὰς ἀνγκόντων ἐν τῇ Ἀττικῇ κληρονομικῶν κτημάτων, καὶ θεωροῦν ὡς ἄκυρον ὅποιονδήποτε ἀγρὰν αὐτῶν.

Αριθ. 102.

Έτους Ε.

ΕΝ ΝΑΥΠΑΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΤΟΙΧΟΜΕΤΗΣ.
Έκδοσις Φοίνικες 36
Έξαμηνιαία 18
Τριμηνιαία 9
Αι συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ
Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ ταῖς Επ-
στάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1830.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ε Π Ι Σ Τ Η Μ Α.

Αρ. 2871.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α'. 'Ο Κ. Νικέλαος Ρενγγιέρης διορίζεται 'Αστυνόμος
Τήνου.

Β'. 'Ο Γραμματεὺς τῆς 'Επικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 19 Δεκεμβρίου 1830.

'Ο Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

'Ο Γραμματεὺς τῆς 'Επικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 2890.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α'. 'Ο Κ. Μαργαρίτης Δημάδης διορίζεται 'Αστυνόμος
Κραββάρων.

Β'. 'Ο Γραμματεὺς τῆς 'Επικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 20 Δεκεμβρίου 1830.

'Ο Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

'Ο Γραμματεὺς τῆς 'Επικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 2889.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ τὸ ἄρθρον α τοῦ ὑπ' Αρ. 504 Α Ψηφίσματος

Διατάττει.

Α'. 'Ο Κ. Ι. Μελάς διορίζεται Διοικητὴς τῆς Ναυπά-
κτου, 'Αποκούρου, Βενέτικου καὶ Κραββαίων, ἀντὶ τοῦ
μέχρι τοῦδε ἐνεργούντος προσωρινῶς ἐλλείψει Διοικητοῦ Δ.
Τζάνογλου.

Β'. 'Ο Γραμματεὺς τῆς 'Επικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 20 Δεκεμβρίου 1830.

'Ο Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

'Ο Γραμματεὺς τῆς 'Επικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 30 Δεκεμβρίου.

Πρὸ πολλοῦ ἤδη οἱ φιλόανθρωποι Ἀμερικανοὶ Κύριοι Κόρκ
καὶ Ι. Κίγγ ἀφιέρωσαν τὰς φροντίδας των εἰς σύστασιν παι-

δευτηρίων διὰ τὰ κοράσια κατὰ τὰς νήσους Σύρην καὶ Τήνον.
Τὸ ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ νήσῳ, διευθυνόμενον παρὰ τοῦ Κυ-
ρίου Κίγγ, ἔχει κατὰ τὸ παρὸν 64 μαθητρίας διδασκομένας
τὴν Γραμματικὴν, τὴν Ἀριθμητικὴν, τὴν Κατήχησιν, τὸ Εὐαγ-
γέλιον, καὶ τὴν Καλλιγραφίαν. Ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτοῦ τοῦ
σχολείου 12 κοράσια ἔμαθον ἐκ στήθους τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐ-
αγγέλιον, τινὲς δ' ἄλλαι, καὶ τὴν πρὸς Τιμόθεον καὶ τὴν πρὸς
Ῥωμαίους ἐπιστολὴν τοῦ Παύλου, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἐπιστολὴν
τοῦ Ἰωάννου.

Ἄσμενοι δημοσιεύομεν τὰς προόδους τῶν γυναικείων σχολεί-
ων διότι ἐξ αὐτῶν θέλουν ἐξέλθῃ μητέρες ἄξιαι νὰ καταβάλ-
λωσι τὰ πρῶτα θεμέλια τῆς καλῆς ἀνατροφῆς εἰς τοὺς τρυ-
φεροὺς βλαστοὺς τῆς πατρίδος.

"Εκθεσις κεφαλικῆς ποινῆς ἐκτελεσθείσης ἐν Σαλῶ-
νοισ τὴν 28 'Οκτωβρίου 1830.

Κατὰ τὴν ὑπ' Αρ. ΚΕ ἐγκληματικὴν ἀπόφασιν τοῦ
κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα Πρωτοκλήτου, ὁ Δημή-
τριος Κολοκυθόπουλος ἀπὸ Μουσουνίτσαν, χωρίον τῆς ἐ-
παρχίας Λοιδορικίου, πρῶτον ἐπαγγελλόμενος τὸν στρατιώ-
την, τὴν 6 τοῦ παρελθόντος Μαρτίου ἐφόνευσε τὸν Ἀνιῶ-
νιον Τζίτζαν Σαλωνίτην.

'Ο φονεὺς, μετερχόμενος τὸν μεταπράτην ἔμπορον
κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Λοιδορικίου, εὗρίσκετο τότε εἰς Μουσου-
νίτσαν μετὰ τὰς πραγματείας του. Θέλοντα δὲ νὰ μεταβῇ
ἐκεῖθεν εἰς Σάλωνα, ὁ Δ. Κολοκυθόπουλος τὸν ἐπρότεινε νὰ
ὑπάγουν ὁμοῦ καθότι καὶ αὐτὸς ἔμελλε νὰ ἀπέλθῃ εἰς Σά-
λωνα πρὸς ἐπίσπεψιν τινῶν φίλων του. Συνεξελεθόντων δ' ἀμ-
φοτέρων τῆς Μουσουνίτσας, ἐνῶ ὁ Ἀντώνιος Τζίτζας ἐπι-
πορεύετο, φέρων ἐπ' ὤμων τὰς πραγματείας του, ἐντὸς
σακκίου, ὁ Δ. Κολοκυθόπουλος βαίνων ὀπισθεν τὸν ἐφόνευσεν
διὰ βολῆς τουφεκίου, ἡμίσειαν ὥραν μακρὰν τοῦ διαλη-
φθέντος χωρίου Μουσουνίτσας εἰς τὸ λεγόμενον Μνημα
τοῦ Ἀράπη· εἶτα συλήσας αὐτὸν ἐπέστρεψεν εἰς τὴν
Μουσουνίτσαν, καὶ παραδούς τὰ σῦλα εἰς τὴν μητέρα του,
ἐδόθη εἰς τὴν φυγὴν.

Γνωστοποιηθέντος τοῦ φόνου, ὁ φονεὺς κατεδιώχθη παρὰ
τῆς Ἀστυνομίας, καὶ συλληφθεὶς παρεδόθη εἰς τὴν δίκην
τῶν νόμων. Ὑπόδικος ὢν εἰς τὴν φυλακὴν τῶν Σαλῶνων,
ἐφωράθη μέτοχος συνομωσίας τεινούσης εἰς δραπετεύσιν
τῶν φυλακισμένων.

Τέλος, διὰ τῆς ἂνω μηχανείας ἀποφάσεως τοῦ ἐγκλη-

ματικῷ δικαστηρίῳ καταδικάσθη εἰς θάνατον τὴν 21 Ἀυγούστου 1830.

Κοινοποιήθεισος πρὸς αὐτὸν τῆς ἀποφάσεως, ἠτήσατο τὴν χάριν παρὰ τῆς Α. Ε. δι' ἀναφοράς του τῆς αὐτῆς χρονολογίας· ἡ δὲ Κυβέρνησις ἀπήντησεν ὅτι διὰ ταιαῦτα ἐγκλήματα δὲν δύναται νὰ παραχωρήσῃ χάριν.

Τὸ Δικαστήριον ἐπομένως δέταξε τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐιρημένης ἀποφάσεώς του, ἥτις κ' ἐκτελέσθη, κατὰ τὴν ἐφεξῆς ἀναφορὰν τῆς Ἀστυνομίας Σαλῶνων.

Ἀρ. 1296. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
ΠΡΟΣ ΤΗΝ Σ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ ΤΩΝ ΣΑΛΩΝΩΝ ΚΤΛ.
Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΣΑΛΩΝΩΝ.

Κατὰ τὴν ὑπ' Ἀρ. 597 πρόσκλησιν τῆς Διοικήσεως ταύτης, δι' ἧς προσεκλήθη ἡ Ἀστυνομία νὰ ἐκτελέσῃ τὸν θάνατον τοῦ παρὰ τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου τῆς Ανατολικῆς Ἑλλάδος καταδικασθέντος, Δήμου Κολοκυθίου κατὰ τὸν ἐν αὐτῇ ἐγκλεισμένον τύπον, ἐπροσκάλεσεν ἡ Ἀστυνομία διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 1286 ἐγγράφου τῆς τὸν φρούραρχον Σαλῶνων, ὅστις καὶ διεύθυνεν εἰς αὐτὴν τὸν διαληφθέντα κατάδικον κατὰ τὴν ὁκτῶ ὥραν τῆς παρελθούσης παρασκευῆς.

Ἐλθόντος δὲ τοῦ διαληφθέντος καταδίκου εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, εἰδοποιήθησαν ὁ Συνδικαστής, ἡ Δημιογεροντία, ὁ Διοικητής, καὶ ὁ Ἐκτακτὸς Ἐπιτροπος, διὰ νὰ συνέλθωσιν εἰς τὸ Δικαστήριον· συνελθόντων δὲ τούτων εἰς τὸ Δικαστήριον κατὰ τὴν ἐνάτην ὥραν τῆς διαληφθείσης παρασκευῆς, ἡ Ἀστυνομία διεύθυνε τὸν κατάδικον περιτοιχισμένον ἀπ' ὅλην τῆς τῆς φρουρᾶς, καὶ προπορευομένου τοῦ Ἀστυνόμου εἰς τὸ Δικαστήριον μ' ὅλην τὴν ἀπαιτούμενην τάξιν, ὅπου ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἰστάμενος ἀνέγνωσε τὴν πράξιν, δι' ἧς ἀπερρίφθη ἡ τῆς χάριτος αἴτησις, καὶ ἐνευθέτησε τὸν κατάδικον, προτρέπωντας αὐτὸν ν' ἀφοσιωθῇ εἰς τὸ ἔλεος τοῦ ὑψίστου.

Τελειωθέντων τούτων, ἐπλησίασεν ὁ ἱερεὺς εἰς τὸν κατάδικον, τὸν ὁποῖον καὶ ἐνευθέτει διὰ νὰ μετακαλεσθῇ τὸ ἔλεος τοῦ πολυευσπλάγχχνου ὑψίστου· καὶ ὁ ὁποῖος συνωδευμένος ἀπὸ τὸν ἱερέα, τὴν ὀπλοφόρον φυλακὴν, καὶ τὸν Ἀστυνόμον, μετεφέρθη εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου, ὅπου ἐστάθη ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ νύκτα πρὸς μετάνοιαν μ' ὅλην τὴν ἀπαιτούμενην προσοχὴν, καὶ προφύλαξιν.

Τὴν ἐπαύριον, ὅ ἐστι τὸ Σάββατον, περὶ τὴν τρίτην ὥραν τῆς ἡμέρας ἀπῆλθεν ὁ κατάδικος εἰς τὸν παρὰ τῆς Ἀστυνομίας προσδιορισμένον τόπον τῆς καταδίκης, διατηρούμενος, καὶ περιτοιχισμένος παρ' ὅλης τῆς ὀπλοφόρου φυλακῆς, καὶ ἄλλων πολλῶν θεατῶν, καὶ τοῦ Ἀστυνόμου ὑποπορευομένου· ὁ ἱερεὺς ἐνευθέτει τούτον κατὰ τὸν ἑρσησκευτικὸν χρόνον μέχρι τοῦ προσδιορισθέντος τόπου τῆς καταδίκης μ' ὅλην τὴν ζέσιν, ὅπου ἐτέθη ὁ κατάδικος.

Ὁ Ἀστυνόμος ἀμέσως διώρισεν ἕνα τῶν ὑπαλλήλων του, καὶ ἐκάλυψε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ· καλυφθέντων δὲ τῶν ὀφθαλμῶν του, οἱ παρὰ τῆς Ἀστυνομίας διὰ νὰ θανατώσουν αὐτὸν ὑπάλληλοι ἐπυροβόλησαν τὸν κατάδικον μ' ὅλην τὴν ἐπιτηδειότητα, καὶ ἐτελεύτησεν ἐν τῷ ἅμα· ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ἡ ἡμέρα αὕτη ἦτον τοῦ Σαββάτου, καθ' ἣν εἶχον συνέλθῃ πλῆθος πολὺ ἀνθρώπων, ἔτρεξαν εἰς τὸ θέαμα τοῦτο.

Μετὰ ταῦτα, ἀφοῦ ἐδιαβάσθη τὸ λείψανον κατὰ τὴν ἑρσησκίαν, μετεφέρθη εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἀγίου Νικήτα, ὅπου καὶ ἐνταφιάσθη.

Ὅθεν ἡ Ἀστυνομία ἀναφέρει ταῦτα πάντα εἰς τὴν Σ. Διοίκησιν πρὸς ὁδηγίαν τῆς.

Ἐν Σαλῶναις, τὴν 28 Ὀκτωβρίου 1830.

Ὁ Ἀστυνόμος Γ. Πετρόπουλος.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Φραγκοφούρτου, 14 Νοεμβρίου.

Πρὸ καιροῦ ἤδη προσηλῶθη ἡ προσοχὴ τοῦ Συνεδρίου τῆς Γερμανικῆς Ἐνώσεως εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ Μεγάλου Δουκάτου τοῦ Λουξεμβούργου. Λέγεται δὲ τώρα ὅτι, κατὰ τὰς ἐπιμόνους αἰτήσεις τοῦ τῶν Κάτω—Χωρῶν Πρέσβευς, διώρισε τὴν Πρωσσίαν νὰ ἐμβιδύσῃ 40,000 στράτευμα εἰς τὸ Μέγα Δουκάτον, ἅμω στοχασθῇ ὅτι ἀπαιτεῖται τοῦτο ἀπὸ τὰς περιστάσεις καὶ ἀπὸ τὴν ὁλοσχερεῖαν τῶν ὁμοσπόνδων πολιτειῶν. Γνωστὸν δὲ ὅτι πρὸ ἐνός ἤδη μηνὸς συνέστησε μέγαν στρατὸν ἡ Πρωσσία ἐν ταῖς παρὰ τὸν Ῥήνον ἐπαρχίαις καὶ μάλιστα παρὰ τὰ μεθόρια τῶν Κάτω—Χωρῶν. Μανθάνομεν δὲ τώρα μετὰ βεβαιότητος ὅτι τὰ μὲν κατὰ τὸ παρὸν εἰς ἐκστρατεῖαν ἑτοιμα στρατεύματα λογιζονται εἰς 65,000, γίνεται δὲ πρόνοια ὥστε ἐντός τοῦ πολὺ δεκαπέντε ἡμερῶν νὰ εὐρίσκωνται πρόχειρα 70 ἑτι χιλιάδες.

Ἐκ Λαυσάννου, 17 Νοεμβρίου.

Τὸ μέγα συμβούλιον τοῦ Τιγούρου (urich) ἐξέδωκε νεωστὶ τὸν θεμελιώδη νόμον, τοῦ ὁποῖου οἱ κυριώτεροι ὅροι εἶναι οἱ ἐξῆς. — 1, Ὅλοι οἱ πολῖται τοῦ νομοῦ τοῦ Τιγούρου μετέρχονται τὰ δίκαιά των ὡς ἐκλογεῖς κατὰ τὰς φυλάς. — 2, Ἡ πόλις Τιγούρου σύγκειται ἐκ 13 φυλῶν, ἡ Βίντερθουρ συνιστᾷ μίαν, καὶ αἱ κῶμαι ὅλαι ὁμοῦ 51. — 3, Ὁ ἐκλογεὺς πρέπει νὰ εἶναι εἰκοσαετής. — 4, Ὅλοι οἱ ἀνωτέρω τῆς εἰκοσαετοῦς ἡλικίας πολῖται εἶναι κατὰ δίκαιον ἐκλογεῖς παρεκτός μόνον τῶν στοιχητῶν, τῶν ἀπὸ ἐλεημοσύνης ζώντων, τῶν ἐπιτροπυνομένων, τῶν χρεοκόπων, κτλ. — 5, Τὸ μέγα συμβούλιον συνίσταται ἐκ 212 μελῶν, 71 μὲν ἐκ τῆς πόλεως, 41 δὲ ἐκ Βίντερθουρ καὶ τῶν χωρίων. — Διὰ νὰ εἶναι τις αἰρετός, πρέπει νὰ ἔχῃ 29 ἐτῶν ἡλικίαν, καὶ νὰ ἔχῃ οὐτίαν 500 Φράγκα. Ἐκλέγεται δ' ἕκαστος εἰς ἑξαετίαν· τὸ δὲ τρίτον τῶν συμβούλων ἀλλάσσεται ἀνὰ διετίαν.

Κατὰ τοὺς πλεονέστερους νομοὺς τῆς Ἑλβετίας ὑποχρεοῦν εἰς τὰς συνταγματικὰς μεταρρυθμίσεις αἱ Κυβερνήσεις, αἱ μὲν ἐκούσαι, αἱ δὲ καὶ ἀκούσαι, καὶ τριουτοτρόπως μᾶς ἀπορροφῶντες πρὸς ὥραν τὰς ταραχὰς καὶ τὸν ἐμφύλιον πόλεμον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἡπειλούμεθα.

Ἐκ Λονδίνου, 24 Νοεμβρίου.

Ὁ Ταχυδρόμος ἀναιρεῖ τὰ ἐν Παρίσις λεγόμενα περὶ συνθήκης τάχα συμμαχίας καὶ ἐπιμαχίας, γενομένης μεταξὺ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας· αὐτὸς δὲ λέγει, τοῦτο ἦτον ἀληθές, πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι πολλὰ ταχέως ἦλθον εἰς τὴν πράξιν, καὶ, ἐὰν καθίστατο ἀναγκασία τοιαύτη συνθήκη, δὲν ἡμποροῦσε νὰ συντελεσθῇ εἰς ὀλίγας ὥρας.

» Οὐδέποτε ἐπροξένησε τοσοῦτον θάρος, ὅσον τώρα, ἡ κρίσις καὶ τὸ ἀπροσώποληπτον τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως. Μανθάνομεν δὲ ὅτι τὸ αἶσθημα τοῦτο ἐξηγήθη πρὸς αὐτὸν ὅχι μόνον παρὰ τῆς Γαλλίας, ἀλλ' ἀκόμη νεωστὶ καὶ παρ' ἄλλων τῆς ἡπείρου Δυνάμεων· ἂν δὲ καὶ τὸ ὑστερινὸν ὑπογο-

γείων δὲν διανοήθη τότε νὰ μεσολαβήσῃ εἰς τὰ πράγματα τῶν ἄλλων λαῶν ἄλλως πως ἢ φιλικῶς, ἢ διχωγῇ τῶν συγκροτούντων τὴν ἐνεστῶσαν Κυβέρνησιν ἐπὶ μᾶλλον κατέπεισε τὰς ξένας δυνάμεις ὅτι δὲν θέλει ἀθετηθῇ ὁ ὅρος οὗτος. Ἐὰν τὸ Βέλγιον δείξῃ τσακύτεν μετριοφροσύνην, ὅσῃν καὶ ἡ κρατοῦσα αὐτοῦ γείτων, μετ' οὐ πολὺ ἔχομεν ν' ἀγγείλωμεν τὸν φιλικὸν συμβιβασμὸν τῶν κατὰ τὸ πρὸν διαφιλονεικουμένων. »

Ἐκ Παρισίων 25 Νοεμβρίου.

Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ τῶν Ἀντιπροσώπων Συνεδρίου τῆς 24, συζητούμενου τοῦ προβουλευματος περὶ στρατολογίας 80,000 ἀνδρῶν τῆς τάξεως τοῦ 1830, διάφοροι τῶν ῥητόρων ὁμίλησαν, οἱ μὲν ὑποστηρίζοντες τὸ προβουλευμα, οἱ δὲ προτείνοντες ν' αὐξηθῇ εἰς 120,000 ὁ ἀριθμὸς τῆς προσθήκης τῶν στρατευμάτων. Ὁ Κύριος Ριγέμοντος διατείνεται ὅτι « ἐξάπαντος ἡ διατήρησις τῆς εἰρήνης εἶναι τῶν ἀδυνάτων, διότι αἱ ἀρχαὶ τῆς ἡμετέρας Κυβερνήσεως φοβίζονται ὅλας τὰς Κυβερνήσεις τῆς Εὐρώπης. Ἡ Πρωσσία, λέγει, κἀμνεὶ ἐκτάκτους καθοπλισμοὺς, καὶ οἱ σκοποὶ τῆς εἶναι ἐπιφοβοὶ διὰ τὴν αὐτονομίαν τοῦ Βελγίου. Ὅτι ἡ Ἀγγλία μᾶς ἀπατᾷ, ἕως οὗ νὰ ἐτοιμασθῇ εἰς τὸν πόλεμον, καὶ ὅτι κατὰ τὴν ἀποτεσχαράκοντα ἤδη ἔστη διχωγῇ τῆς Δυνάμεως ταύτης, καὶ κατὰ τὴν ἀκράτητον τῶν πραγμάτων ὁρμὴν, ἡ Ἀγγλία εἶναι ὁ φυσικὸς ἡμῶν ἐχθρὸς. κτλ. »

« Μία ἄλλη Δύναμις, λέγει, ἡ Ρωσσία, φαίνεται ἀκόμη ἀναποφάσιτος, καὶ τοῦτο διότι τὰ κατὰ τὸν Ἰούλιον συμβεβηκότα τὴν ἐπροξένησαν δυσέρεστον ἐντύπωσιν καὶ ἀνησυχίαν. Μαθοῦσα ὁμῶς καλῆτερα πᾶν φύσιν τῆς ἐπαναστάσεώς μας, εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ καταπεισθῇ ἀπὸ τὰ συμφέροντά της περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ ὁμονοῇ μετὰ τῆς Γαλλίας. κτλ. »

« Ἡ Αὐστρία ἐμφανίζεται τελευταία· ἀλλ' ἡ ἐξωτερικὴ αὐτῆς πολιτικὴ ὑποτάσσεται εἰς τὴν ἀβεβαιότητα τῆς ἐσωτερικῆς αὐτῆς καταστάσεως. »

« Περὶ δὲ τῆς Ἰσπανίας, μᾶς ἦτον εὐκαλὸν νὰ τὴν ἐνασχολήσωμεν κατ' ἄλλον τινὰ τρόπον, καὶ νὰ τὴν ἐγκαταλείψωμεν εἰς τὰς ἰδίαις αὐτῆς περιπλοκάς. Ἐὰν ἐμφορμεθῇ ἀληθινόν τινα κίνδυνον ἐκ μέρους τῶν Πυρηνίων, εἶναι ἀκόμη καιρὸς νὰ ἐπαναρθώσωμεν τὰ σφάλματα γενναίας καὶ ἀπροβλέπτου πολιτικῆς κτλ. »

Οἱ λόγοι οὗτοι ἐπροξένησαν μεγάλην ταραχὴν εἰς τὸ Συνέδριον, ἥτις ὁμῶς κατεπραύθη ἀπὸ τὴν ὁμιλίαν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἱπουργοῦ. Ὁ Κύριος Σεβαστιάνης ὁμίλησεν οὕτω πως:

« Ἐρχόμενος νὰ λαλήσω περὶ τῶν ἀξιολογωτάτων καὶ δεινοτάτων ὑποθέσεων, ἐλπίζω ὅτι τὸ Συνέδριον θέλει μὲ ἀκούσει μετ' ἐπιεικειᾶς, καὶ θέλει ἐννοήσῃ ὅτι ὀρεῖται κατὰ τὴν παρούσαν περίστασιν νὰ μεταχειρισθῇ συστολὰς τινὰς ἐξ αἰτίας τῶν ἐπιχειρηθεισῶν διαπραγματεύσεων καὶ σειρᾶς τινος ἐργασιῶν, ὅθεν ἐξήρτηται ἴσως ἡ εἰρήνη ἢ ὁ πόλεμος. »

« Ὁ ῥήτωρ ἐπροσπάθησε νὰ σαῖ ἀποδείξῃ ὅτι ἡ εἰρήνη εἶναι τῶν ἀδυνάτων, διότι ἡ ἐνδοξὸς ἡμῶν ἐπαναστάσις ἀπειλεῖ ὅλας τὰς Κυβερνήσεις. Ποτὲ, ἀληθινὰ, δὲν ὑπῆρξεν ἀλήθεια ἐναργεστέρη παρὰ τὸ ἐναντίον τῶν ὑπὸ τοῦ ἐντίμου βουλευτοῦ προτεθέντων. »

Ποῖαι εἶναι αἱ ἀρχαὶ τῆς Κυβερνήσεως; Ἡ ἀποχὴ τῆς μεσολαβήσεως ἐξαιρεῖ τὸν σκοπὸν τοῦ πλατυσμῶ. Ὁ πλατυσμὸς μόνον εἶναι ἐπιφοβός· στηρίζουσα δὲ ἡ Γαλλία τὴν

ισωστικὴν ταύτην τῆς κατὰ τὴν Εὐρώπην κοινωνικῆς τάξεως ἀρχὴν, ταύτην τὴν διασωστικὴν τῶν δικαίων της ἀρχὴν, παρέχει τὴν ἰσχυροτάτην καὶ τὴν μεγίστην ὀλὼν τῶν ἐγγυήσεων. »

« Ὁ ῥήτωρ ἐπεθύμει νὰ δώσωμεν ἐνασχόλησιν εἰς πλησιόχωρόν τινα Δύναμιν, φέροντες εἰς αὐτὴν στρατεύματα. Ἐ! Κύριοι, ἀπατᾶται ὁ ῥήτωρ διευδύνων οὕτω τὰ συμφέροντά μας, καὶ ἀγνοεῖ τὰ ἀληθινὰ τῆς Γαλλίας φρονήματα. Αὐτὴ ὁμοιάζει, κατὰ τὰς διπλωματικὰς τῆς σχέσεις, μὲ ἄνθρωπον εἰλικρινῆ εἰς τὰς σχέσεις τῆς ἰδιωτικῆς τοῦ ζωῆς. Ὅταν ἡ Γαλλία νομίζῃ ὅτι ἔχει νὰ παρκαπονῇται ἀπὸ ἄλλην Δύναμιν, τὴν κηρύττει τὸν πόλεμον, καθὼς ὁ εἰλικρινὴς ἄνθρωπος ζητεῖ ἱκανοποιῆσιν ἀπὸ τὸν ὑδριστὴν του· ἀλλὰ δὲν καταντᾷ ποτὲ εἰς ἐφόδους ὁμοιοζούσας μὲ ἐνέδρας. »

« Ὁ ῥήτωρ ἠθέλην, ὥστε ἡ Γαλλία πρῶτη νὰ ἐπ'χειρισθῇ τὸν πόλεμον. Πλανᾶται ὁμῶς ἡ Γαλλία ἀπεποιήθη τοῦ νὰ γένῃ αὐτὴ ἀρχοῦσα χειρῶν ἀδίκων, ἀπεποιήθη τοῦ νὰ μεσολαβήσῃ ἐνόπλιος εἰς τὰ τοῦ Βελγίου πράγματα, καὶ διαπαντὸς θέλει ἀποποιεῖσθαι. Ποτὲ δὲν ἔχει νὰ φοβηθῇ ἡ Εὐρώπη οὔτε πολέμου ἐναρξίν παρ' ἡμῶν, οὔτε ἑλλειψίν εἰλικρινείας κατὰ τὰς σχέσεις μας, οὔτε ὑποινδύποτε πλατυσμῶν. Ὁ ὅρος τοῦ μὴ μεσολαβεῖν ἐξασφαλίζει ἐν ταύτῃ καὶ τὰς Κυβερνήσεις, καὶ τοὺς λαοὺς, καὶ τὴν κοινωνίαν ὁλόκληρον. »

« Ἡ ἀρχὴ τῆς μὴ μεσολαβήσεως θέλει ἀνατρέψῃ τὰς δυσχυρίσεις τῶν θελόντων νὰ βοηθηθῇ ἡγεμονίαις, ἐπειδὴ οὕτως ἀδυνατεῖ νὰ ὑποτάξῃ χώρας τινὰς, αἵτινες ἠθέλουν ἀποσεῖσαι τὸν ζυγὸν του. Δὲν διστάζω δὲ λέγων ὅτι ἡ ἀρχὴ αὕτη τοῦ μὴ μεσολαβεῖν, ὡς πρὸς τὰ κατὰ τὸ Βέλγιον συμβεβηκότα, ἀφορᾷ εἰς τὰ πλέον ἄμεσα συμφέροντά μας, ἐπειδὴ τὸ Βέλγιον δὲν ἀπέχει εἰμὴ πεντήκοντα λεύγας ἀπὸ τὴν πρωτεύουσάν τῆς Γαλλίας. Ἡ ἀρχὴ τοῦ ἀπέχεσθαι μεσολαβήσεως ἀποσκορακίζει πᾶν δόγμα, τὸ ὅποιον θέλει νὰ διατρέχωμεν τὸν κόσμον, διὰ νὰ ἐπανορθώσωμεν τὰς ἀδικίας τῶν λαῶν, διὰ νὰ βοηθώμεν ὅλους τοὺς ἔχοντας δυσπαρεσκείας, καὶ νὰ τὰς ἀναπτύσσωμεν. Ἡ ἀρχὴ, τὴν ὁποίαν ὑποστηρίζω, εἶναι διασωστικὴ τῆς ἐν τῇ Εὐρώπῃ κοινῆς τάξεως· βεβαιώνει τὴν αὐτονομίαν τοῦ Βελγίου· διότι ἐὰν ἐγκαταστέτο ἡ αὐτονομία αὕτη, δὲν ἠθέλαμεν διστάσει νὰ τὴν ἀποκαταστήσωμεν διὰ τῆς δυνάμεως τῶν ὅπλων. »

« Αἱ καθοπλίσεις τῆς Ἀρκτοῦ δὲν προμηντεύουν οὔτε ἐγγίζοντάς, οὔτε μέλλοντα πόλεμον· εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἀπάτης. Εἶπον εἰς μεγάλην τινὰ Δύναμιν ὅτι ἡ ἐν Γαλλίᾳ Κυβέρνησις ἐκυριεύετο, καὶ ὅτι δὲν ἴσχυεν ὥστε νὰ κάμῃ τὸν ὀρθὸν λόγον νὰ ἐπικρατῇ. Πληροφορηθεῖσα δὲ καλῆτερον ἡ Δύναμις αὕτη, γνωρίζει τὴν ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶναι ἰσχυρὰ καὶ ὅτι ἐπιστηρίζεται εἰς τὴν ἀγάπην τῶν λαῶν, εἰς ἀρχὴς ἀμετατρέπτου δικαιοσύνης· ἡ Δύναμις αὕτη ὁμολογεῖ ὅτι ἡπατήθη ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τῆς ἐνδόξου ἡμῶν ἐπαναστάσεως, καὶ σήμερον μάλιστα μᾶς δίδει θετικωτάτης διάβεβαιώσεις περὶ τῆς ἀρμονίας, τὴν ὁποίαν προκρίεται νὰ διατηρήσῃ μεθ' ἡμῶν. »

« Ἐνταῦθα γίνομαι ὅλος μὲ τὴν γνώμην τοῦ προλαλήσαντος ῥήτορος. Οὐδέποτε ὑπῆρξεν ἑνωσις φυσικωτέρα παρὰ τὴν τῆς Γαλλίας μὲ τὴν Ρωσσίαν. Ἀπέχοντες 800 λεύγας ἀπ' ἀλλήλων, χωρὶς τινὰ σύγκρουσιν συμφερόντων, οἱ δύο οὗτοι λαοὶ, γεννημένοι διὰ νὰ τιμῶνται συναλλήλως, ἀγαπῶνται. Ἀλλὰ δὲν συμφωνῶ μὲ τὸν αὐτὸν ῥήτορα κατὰ τὰς ἐλευθερίας αὐτοῦ προφητείας ὡς πρὸς τὰς σχέσεις ἡμῶν πρὸς θαλάσσιόν τινα Δύναμιν. Ἡ Ἀγγλία ἔχει κοινὰς μεθ' ἡμῶν τὰς περὶ τῆς τοῦ λαοῦ κυριαρχίας ἀρχάς· ἡ Ἀγγλία δὲν ἔχει πλέον σή-

μερον κἀνὲν συμφέρον ὥστε νὰ πέσῃ εἰς τὰς παλαιὰς τῆς ἐχθροπαθείας, εἰς τὰς παλαιὰς τῆς διῆχυρίσεως, ἐξ ὧν προέκυψαν μακροχρόνιοι πόλεμοι. Εἶδατε, Κύριοι, ἡ Κυβέρνησις τῆς πρώτης ἀνεγνώρισε τὴν νέαν ἡμῶν Κυβέρνησιν καὶ ὁ λαὸς τῆς πρώτης ἐθαύμασε τὴν μετριοφροσύνην μας, τὴν ἰσχὺν μας καὶ τὴν δυνάμιν μας.

» Δὲν θέλω καταβῆ ἐκ τοῦ βήματος τούτου, εἰμὶ ἀφ' οὗ πάλιν διακηρύξω ὅτι ἔχομεν εὐλογωτάτας ἐλπίδας τοῦ νὰ διατηρήσωμεν τὴν εἰρήνην· στηρίζονται δ' αἱ ἐλπίδες αὗται εἰς θετικὰς διακηρυγθήσεις, καὶ εἰς ἐξηγητικὰς διακηρυγθήσεις. κ.τ.λ. »

Μετὰ ταῦτα ὁμιλήσεν ὁ Κύριος Δυπὼν, ἐπήνεσε τὸ σύστημα τῆς διαγωγῆς τῆς Κυβερνήσεως, ἀπέδειξε πόσον ἀδίκον εἶναι ἡ μεσολάβησις εἰς τὰ ἀλλότρια πράγματα, καὶ ἀνέπτυξε τὰς ἐκ τοῦ πολέμου δεινὰς καὶ ὀλεθρίας συνεπείας.

Ἐκ Βρυξελλῶν, 24 Νοεμβρίου.

Τὸ κεντρικὸν τμήμα τῆς ἐθ. κῆς συνόδου ἐν τῷ συλλέγῳ αὐτοῦ τῆς 22 ἐνέκρινε τὴν σύστασιν γερουσίας κατὰ τοὺς ἐξῆς ὅροι. — Οἱ γερουσιασταὶ θέλουσι διορίζεσθαι παρὰ τοῦ πρεσβυτέρου τῆς πολιτείας ἐκ τριπλάσιου καταλόγου γινόμενου ἀπὸ τινος τάξεως ἐκλογέων. — Ὁ ἀριθμὸς τῶν γερουσιαστῶν θέλει εἶναι ὁρισμένος. — Οἱ γερουσιασταὶ θέλουσι διορίζεσθαι διὰ βίου. — Ὁ ἀριθμὸς τῶν γερουσιαστῶν θέλει εἶναι κατὰ μὲν ἐλάχιστον ὅρον, 40, κατὰ δὲ μέγιστον, 100. — Τὸ ἀπαιτούμενον τίμημα διὰ τὴν γερουσίαν θέλει εἶναι 1000 Φλωρίνια. — Οἱ γερουσιασταὶ θέλουσι ἔχει ἡλικίαν 35 χρόνων. — Δὲν θέλουσι δὲ λαμβάνει οὔτε σιτηρέσιον, οὔτε ἀποζημίωσιν. — Ἡ γερουσία δὲν ἐμπορεῖ νὰ διαλύεται. — Ἡ γερουσία θέλει περιβάλλει τοὺς νόμους, ἐξαιρουμένων μόνον τῶν περὶ τὴν οἰκονομίαν ἀναγεμένων καὶ τῶν περὶ τοῦ ποσῶ τῆς ἐνιαυτίου στρατιωτικῆς. — Οἱ ὑποψήφιοι γερουσιασταὶ ἐμποροῦν νὰ ἐκλέγονται καὶ ἐξωθεν τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὴν ἐποίαν κατοικοῦν. — Αἱ ἐκκλησίαι τῆς γερουσίας θέλουσι εἶναι δημόσιαι.

(Journal des Débats)

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Αρ. 58. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΑΝΔΡΟΥ ΚΑΙ ΚΕΑΣ.

Ἐπειδὴ ὁ Ἰωάννης Βάττης Ἄνδριος, ἐγκαλεσθεὶς ἐνώπιον τοῦ πρωτοκλήτου Δικαστηρίου τῶν Βιρείων Κυκλάδων παρὰ τοῦ Διοικητοῦ Ἄνδρου καὶ Κέας, ἐκπληροῦντος καὶ τ' Ἀστυνομικὰς χρεῖς τῆς Ἄνδρου διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 372. ὁρισθέντος τῶν 4 Σεπτεμβρίου 1830 ὡς ἀδελφικτόνος, ὡδηγήθη ἐκεῖσε. Εἶτα δὲ, διευθυνόμενος ἐκταῦθα περὶ τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου μετὰ τὴν σύστασιν τοῦ Πρωτοκλήτου τούτου παρὰ τῆς Ἀστυνομίας Μυκόνου, συνωδευμένος μετ' ὅμοιοι στρατιώτας, διαφυγὼν νικίως τὴν προσογὴν τῶν στρατιωτῶν ἐδραπέτευσεν καὶ

Ἐπειδὴ, κατ' αἴτησιν τοῦ ἐξεταστοῦ, προσκληθεὶς διὰ

τοῦ ὑπ' Ἀρ. 15 β' ἐντάλματος τῶν 22 Νοεμβρίου 1830 διὰ νὰ ἐμφανισθῇ ἐντὸς 10 ἡμερῶν, μετὰ τὴν παρῆλθεν ἡ προθεσμία, δὲν ἐνεφανίσθη.

Τὸ Δικαστήριον, κατ' αἴτησιν αἰτιολογημένην τοῦ ἐξεταστοῦ τῆς σημερινῆς χρονολογίας, ἐντέλλεται, τῷ Ἰωάννῃ Βάττῃ Ἄνδρῳ νὰ ἐμφανισθῇ ἐντὸς 20 ἡμερῶν, ἄλλως δὲ θυνάμει τοῦ 309 ἄρθρου τῆς ἐγκληματικῆς διαδικασίας, θέλει μετεγγυηθῇ ἅπασα ἡ περιουσία του.

Ὅλαι αἱ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους ἀφείλονται νὰ προσέχωσιν νὰ συλλάβωσι τὸν δραπετήν, ἀν, κατὰ περίστασιν, εὑρεθῇ εἰς τὰ τμήματά του.

Ἡ Διοίκησις Ἄνδρου καὶ Κέας, ὡς ἐκπληροῦντα καὶ τ' Ἀστυνομικὰς χρεῖς τῆς Ἄνδρου, νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ἀντίγραφον τούτου νὰ κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τῆς κατοικίας τοῦ δραπετέου, ἕτερον εἰς τὴν θύραν τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐνορίας του, καὶ ἕτερον εἰς τὴν ἀγορὰν, καὶ περιπλέον ἀντίγραφον ἄλλο νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος.

Χαρακτηριστικὰ τοῦ δραπετέου. Ὄνομα Ἰωάννης Βάττης, ἡλικία χρόνων 35, πατὴρ Ἄνδρος, ἀνάστημα μέτριον, πρὸς ὡπὸν στρουγγύλον, ὀφθαλμοὶ καστατοί, τρίχες κασταναί, μύτη μετρία.

Ἐν Ἄνδρῳ, τὴν 5 Δεκεμβρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΠΑΝΑΓ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Χρήστος Ζώτος.

Αρ. 92. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΝΟΥ ΚΑΙ ΘΕΡΜΙΩΝ, ΩΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ.

Ἐπειδὴ ὁ Κ. Ἀντώνιος Πόμερ προσωποποιῶν καὶ τοὺς αὐτὰδελφους του, δι' ἀγωγῆς του πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο τῆς 2 Δεκεμβρίου τοῦ παρόντος ἔτους ἤναξε τὸν Κ. Μ. Παξημάδην Τήνιον, ἀπαιτῶν παρ' αὐτοῦ

α' Τὴν τιμὴν τῶν ἐμπορικῶνπραγματειῶν, ὅσας κατὰ τὸ 1820 ἐσύστησε πρὸς αὐτὸν εἰς Γεργεσίον νὰ πωληθῶσιν ἐπ' ὀνόματι τῆς τὴν γενεῆς του, Φιορίνια 1195 4/50.

β' Νὰ θεωρήσιν τὴν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ποτὲ πατρός του Πέτρου Πόμερ διςοληψίαν, καὶ ἀποδώσῃ τὰ εἰς αὐτὴν φαίνεται χρεώστης καὶ

γ' Τὰς πρεξενθηείας εἰς αὐτὸν ζημίας καὶ ἐξοδα.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ αὐτὸς ἐναγόμενος Μ. Παξημάδης ὑπάρχει ἀπὸν διατρίδων ἐκτὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας.

Τὸ Δικαστήριον θυνάμει τοῦ ὑπ' Ἀρ. 216 καὶ 217 τῆς πολιτικῆς διαδικασίας προσκαλεῖ αὐτὸν νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιόν του ἐντὸς 24 ἡμερῶν εἴτε προσωπικῶς εἴτε δι' ἐπιτρόπου του διὰ νὰ ἐκδικηθῇ τὰ δίκαιά του.

Παρελθούσης τῆς ῥηθείσης προθεσμίας, ἀν δὲν παρουσιασθῇ, τὸ Δικαστήριον θέλει πράξῃ ὅτι ἐκ τῶν χρεῶν του.

Ἡ παρὼντα γνωστοποίησις θέλει κηρυχθῇ ἐν τῷ μέσῳ τῆς πολιτείας τῆς πόλεως ταύτης ὑπ' Ἀστυνομικοῦ ὑπηρετοῦ, ἀντίγραφον αὐτῆς θέλει δοθῇ εἰς τὸν πλησιέστερον συγγενὴ τοῦ ἀπόντος, ἕτερον θέλει κολληθῇ ἐπὶ τῆς τελευταίας κατοικίας του, καὶ ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ Δικαστηρίου, καὶ ἄλλο θέλει γνωστοποιηθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος.

Ἐν Τήνῳ, τὴν 9 Δεκεμβρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Μ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Σ. Στ. Πρωτοψάλτης.

(*) Προάστηον τῆς Βαρσοβίας ἀποχωρίζοντο διὰ τοῦ ποταμοῦ Βιστούλου.

